

پرووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

پروونکردنه وهی

مەسکەلچێ

للإمام الزواوي

له تیڤه یشتنی بریاره کانی شه ریه تی ئیسلام
له سهه راره وی ئیمامی (الشافعی) رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

دانانی
عبدالله عبدالعزيز هرتی

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)
پوونکردنه وهی

﴿مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ﴾

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

پوونکردنه وهی

﴿ مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ ﴾

للإمام النواوي

له تیگه یشتنی بریاره کانی شهر یعتی ئیسلام

له سهر پار هوی ئیمامی (الشافعی) رحمه الله

به رگی چوارهم

دانانی

عبدالله عبدالعزيز هرتة لی

چاپی پوخته کراو

دانهر به خوئی پییدا چۆته وهو چهند مهسه له یه کی تییدا زیاد کردون

محرم (۱۴۳۰) ی کۆچی

به فرانبار (۲۷۰۸) ی کوردی

کانونی دووم (۲۰۰۹) ی زایینی

ژماره ی سپاردنی (۱۹۴) سالی (۲۰۰۱) ز، له کتبخانه ی گشتی مه ولیر، دراوه تی

ناسنامه:

ناوی کتیب: پووناکی (رب العالمین) پوونکردنه‌وی (منهاج الطالبین).

بابهت: شهریه‌تی ئیسلام.

دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز همرته‌لی.

نۆبه‌تی چاپ: دوایین چاپی پوخته‌کراو و زنده‌کراو.

بلاوکراوه‌ی: کتیب‌خانه‌ی حاجی قادری کوئی، له هملیر.

چاپخانه: دارالمعرفة به بیروت

شاره‌زاکردن:

ئهی خوینه‌ری به‌ریز، هه‌ر کاتیڤ دانه‌ر ده‌لی:

* رواه الشيخان، مه‌به‌ستی ئیمامی (البخاري و مسلم) ن.

* رواه اصحاب السنن، مه‌به‌ستی ئیمامی (أبو داود و النسائي و الترمذي) ن.

* هه‌روه‌ک له سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه. یان پوون کراوه‌ته‌وه. مه‌به‌ستی ئهم چوار کتیبه‌نه:

١- (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).

٢- (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجر الهيتمي).

٣- (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).

٤- (مغنی المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).

جا ئه‌گه‌ر یه‌کیڤ له‌و چوارانه له‌ گه‌لدا نه‌بی. ئه‌و کاته ده‌لی:

هه‌ر وه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا...

ئهی قوتابی خوشه‌ویست و پڕ‌زدار، تکه‌یه:

١- بێشه‌که‌که‌ له‌ به‌رگی یه‌که‌مدا به‌ بیرلێکردنه‌وه‌یه‌کی ورد بخوینه‌وه.

٢- بۆ تیگه‌یشتنی ئهم کتیبه‌ پشت مه‌به‌سته‌مه‌ ته‌نها زانستی‌خۆت، به‌لکۆ له‌ لای

مامۆستای ئایینی بیخوینه، چونکه‌ چه‌ند پێناسه‌و زاراوه‌یه‌کی شرعی هه‌نه، له‌ لای

مامۆستای ئایینی باشت‌ر لای ته‌ده‌گه‌ی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
 نه مه به به رگی چواره می ﴿پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) پوونکردنه وهی (مِنْهَا جِ الطَّالِبِينَ)﴾
 خوی گه وره یارمه تیم بدا بۆ ته و او کردنی، آمین.

نیمامی (النواوی) ده فهرموی:

﴿کِتَابُ الْفَرَائِضِ: نُهْ مَهْ بَهْ پَهْ رَتُوکی به شکردنی میراته کان﴾

پیغه مبه ر رحمه الله ده فهرموی: ﴿اَفْسِمُوا الْمَالَ بَيْنَ اَهْلِ الْفَرَائِضِ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه
 مسلم و ابوداود، میراتی مردووه که له نیوان میراتگره کانی دا بهش بکن به گویره ی قوپانی
 پیروز. واته: که له سوپه تی (النساء) دا خوی گه وره دایناوه.

که و ابو: هر که سیک به پیچه وانه ی شهریه تی ئیسلام به یاسای ده سنکرد- میرات بهش
 بکا، یان وه ری بگری: نه گهر باوه پی به شهریه تی ئیسلام نه بین نه وه کافره، نه گهر نا:
 (ظالم) و (فاسق) وه نه میراته ی به ناشهرعی وه ری گرتوه، نابیته مولکی خوی و لوی
 حه رانه، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا اَنْزَلَ اللَّهُ فَلَا وَلَكَ هُمْ الْكَافِرُونَ﴾. قَالَ
 ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي تَفْسِيرِهَا: ﴿مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا اَنْزَلَ اللَّهُ جَاحِدًا بِهِ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنْ اَقْرَ وَلَمْ
 يَحْكَمْ فَهُوَ ظَالِمٌ فَاسِقٌ﴾ رواه ابن جریر، هر که سیک په فتار به قوپانی پیروز نه کاو
 باوه ریشی پی نه بین نه وه کافره، وه هر که سیک باوه پی پی نه بین به لام په فتاری
 پی نه کا نه وه (ظالم) و (فاسق) ه. واته: هر وه که له دوو نایه ته که ی تر دا فهرمووی ته، له
 (تفسیر ابن کثیر) دا پوون کراوه ته وه.

(يُبْدَأُ مِنْ تَرْكَةِ الْمَيِّتِ) واجبه: پیش هه موو شتی که له میراتی مردووه که ده ست بکری (بِمُؤْنَةٍ
 تَجْهِيْزُهُ) به نه رگی وه پیکرنی مردووه که بۆ ناو گرپه که ی: وه ک شوردن و کفرن و نویژ له سر
 کردن و ناشتنی به گویره ی نه وه پوونکردنه وهی له په رتوکی مردووه کاندایا پابرا.

نینجا بزانه: مه به ست له میرات: گشت مافی که و گشت پاره و زیرو خوارده مه نی و ملک و مال و
 زه وی و خانووه: که مردووه که له دوی خوی به جی ده هیلن، هه خوینی کوژداوه که ش
 که له مرقه کوژده که ورده گیرئ، نه ویش به میرات داده ندرئ، هر وه که له زوری
 سه رچاوه کاندایا فهرموویانه، که واته: نه خوینه ش له نیوان میراتگره کانی دا بهش ده کری
 به گویره ی به شه میراتی خویان.

دیسان بزانه: نه رگی وه پیکرنی ژنه مردووه که- به فهرمووده ی پاستر- له سر
 میرده که ی ته، واته: له میراتی ژنه که ندرئ، به وهرجه ی له حاله تی مرینی دا میرده که ی

هه‌بوویی بی‌و ژنه‌که‌ش ته‌سلیمی می‌رده‌که‌ی کرابی‌و (نَاشِرَة) نه‌بی‌و ته‌لاهدراوی (باشن‌ش) نه‌بی، نه‌گینا: نه‌که‌که‌ی له‌ میراته‌که‌ی‌خوی ده‌دری، هه‌روه‌ک له‌ باسی (کفن‌کردنی مردوو) دا‌پابرا.

(ثُمَّ) ئینجا له‌ نوای ته‌واووی و ده‌پیکردنی مردوو‌که‌ بۆ ناو‌گۆڕه‌که‌ی (تُقْضَى ذُبُونُهُ) نه‌و قه‌رزانه‌ی له‌ نه‌ستوی مردوو‌که‌ دانه‌ ده‌درینه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدِينِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی، گیانی مرۆفی ئیماندار به‌ هوی قه‌رزه‌که‌ی - قه‌ده‌غه‌ ده‌کری له‌ چونه‌ به‌ه‌شت تا قه‌رزه‌که‌ی له‌ جیاتی ده‌درینه‌وه.

ئینجا له‌ دانه‌وی قه‌رزه‌کانیش قه‌رزه‌کانی‌خوای گه‌وره: وه‌کو زه‌کات و حه‌جی واجب و که‌قفاره‌ت و نه‌ز، وه‌ پێش قه‌رزێ ئاده‌میزادان دێخړین، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاو‌ه‌کاندا فرموویانه، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿لَدَيْنَ اللَّهِ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ﴾ رواه الشيخان، قه‌رزێ خوای گه‌وره له‌ پێشته‌ر ده‌درینه‌وه.

ئینجا بزانه‌ نه‌و قه‌رزێ له‌ سه‌ر مردوو‌که‌یه‌ په‌یوه‌ندی به‌ میراته‌که‌یه‌وه‌ هه‌یه، واته‌: میراته‌که‌ ده‌بێته‌ بارمه‌یه‌کی‌شه‌ری بۆ گشت قه‌رزه‌کانی‌مردوو‌که‌، که‌وابو: تا به‌شیکی قه‌رزه‌که‌ له‌ سه‌ر مردوو‌که‌ مابن، هه‌چ ده‌ستکاری‌کی میراتگه‌ره‌که‌ - به‌ بی‌ئیزنی‌خاوه‌ن قه‌رزه‌کان - له‌ میراته‌که‌دا دروست نابن، که‌واته: مه‌رجه‌ نه‌و زه‌کاته‌ی له‌ نه‌ستوی مردوو‌که‌ دایه‌ بدری و حه‌جی‌واجبی بۆ بکری، یان کری‌ی حه‌ج بۆ‌کردن ته‌سلیمی به‌ کێک بکری تا‌کو حه‌جی بۆ بکا، نه‌زو که‌قفاره‌ته‌کانیشی بۆ بدرین، ماره‌یی‌ژنه‌که‌ی - نه‌گه‌ر نه‌یدابن - و قه‌رزه‌کانی‌تری ئاده‌میزادانی بۆ بدرینه‌وه، ئینجا ده‌ستکاری‌ه‌کانی میراتگه‌ره‌که‌ له‌ میراته‌که‌دا دروست ده‌بن، نه‌گینا: دروست نابن.

به‌لام هه‌ر کاتێک میراتگه‌رێک به‌‌گۆی‌ره‌ی به‌شه‌ میراته‌که‌ی‌خوی - به‌شه‌ قه‌رزه‌که‌ بداته‌وه، نه‌وه‌ به‌شه‌ میراته‌که‌ی وی له‌ بارمه‌یی به‌ره‌ل ده‌بن و دروسته‌ ده‌ستکاری به‌شه‌که‌ی‌خوی بکا، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر میراتگه‌ره‌که‌ به‌ ئیزنی‌خاوه‌ن قه‌رزه‌کان بۆ قه‌رزاندانه‌وه - میراته‌که‌ بفروشی، نه‌وه‌ فروشتنه‌که‌ی دروست ده‌بن، به‌و مه‌رجه‌ی فروشتنه‌که‌ به‌ زرخ‌ی هاو‌پێنه‌ بی‌و به‌ ئیزنی‌گشت‌خاوه‌ن قه‌رزه‌کان بن، جا نه‌گه‌ر په‌کیکیان ئاماده‌ نه‌بو، نه‌و کاته‌ به‌ ئیزنی‌قازی ده‌یفروشی، هه‌روه‌ک له‌ کۆتایی (رَهْن) دا‌په‌وه‌نمان‌کرده‌وه.

﴿ناگاداری﴾: نه‌گه‌ر مردوو‌که‌ قه‌رزێ که‌سیکی ونبوی له‌ سه‌ر‌بوو له‌ ئۆزینه‌وی‌خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ش بی‌ئومێد بوین، نه‌وه‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌رزه‌که‌ ده‌درینه‌ ده‌ست‌قازی، جا نه‌گه‌ر قازی نه‌بو، یان خائین‌بوو به‌ شه‌ریعه‌تی‌ئیسلام په‌فتاری نه‌ده‌کرد، نه‌و کاته‌ ده‌درینه‌ ده‌ست‌باوه‌پیکراویکی لی‌زان، تا‌کو نه‌ندازه‌ی قه‌رزه‌که‌ له‌ میراته‌که‌ی بفروشی‌و

ثُمَّ وَصَايَاهُ مِنْ ثُلُثِ الْبَاقِي ثُمَّ يُقَسِّمُ الْبَاقِي بَيْنَ الْوَرَثَةِ، قُلْتُ: فَإِنْ تَعَلَّقَ بَعْضُ التَّرِكَهَاتِ حَقَّ كَالزَّكَاةِ وَالْجَانِي وَالْمَرْهُونِ وَالْمَبِيعِ إِذَا مَاتَ الْمُشْتَرِي مُفْلِسًا قُدِّمَ عَلَى مُؤْتَةِ تَجْهِيزِهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ،

بق (بيت المال) سهرفي بگا، يان ميراتگره که به خوي شو کاره جي به جي ده کاو بق هه ژاران و به رزه وهندي موسولمانان سهرفي ده کا، واته: تا شو کاره نه دجام نه دا ده ستکاري له ميراته که دا دروست ناي.

به لام دوريش نيه مه سه له ي قهرزي شو ونبووهش وه که به تيمي بي سهر به شتکار بي، واته: پياوماقولاڼي شوڼته که جي به جيکړني شو فروشتنو سهرف کړنه بخنه نه ستقي خويان، هه روه که له کوتايي (زغن) دا به دريژي پوونمان کرده وه.

(ثُمَّ) نينجا که هه موو قهرزه کاڼي درانه وه (وَصَايَاهُ مِنْ ثُلُثِ الْبَاقِي) وه سيته کاڼي مردووه که جي به جي ده کړن له سيه که شو ميراته ي له دواي قهرزدانه وه که ماوه ته وه.

(ثُمَّ) نينجا له دواي جي به جي کړني وه سيته کاڼي مردووه که (يُقَسِّمُ الْبَاقِي بَيْنَ الْوَرَثَةِ) شو به شه ميراته ي ماوه ته وه له نيوان ميراتگره کاڼي دا به ش ده کړي به گوږه ي شه ريعه تي نيسلام: که له م په پرتووه که دا پوون ده کړي ته وه، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، خواي گوره ده فهرموي: ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ ذَنْبٍ﴾ ميراته که ده دريژه ميراتگره کان له دواي جي به جيکړني وه سيته و قهرزدانه وه.

(قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فهرموي: شو به پياره ي پابردو له حاله تيکدا بوو: که قهرزه که له نه ستقي مردووه که دا بي، چونکه (فَإِنْ تَعَلَّقَ بَعْضُ التَّرِكَهَاتِ حَقَّ) نه گهر مافيك به خودي ميراته که يوه به سترابي (كَالزَّكَاةِ) وه کوته زه کاڼي پيش مړني - له خودي ماليکي دا واجب بوو يو زه کاڼه که شي نه داي: وه زه کاڼي نازه له کاڼي نه داي، يان زه کاڼي دانه ويته که ي نه داي، شو کاڼه واجب: پيش وه پکړني مردووه که زه کاڼه که بدرئ.

(و) هه روه ها (الْجَانِي) وه کو کويله تاوانکار: که پيش مړني گوره که ي تاوانيکي کړبي و توله ي تاوانه که به گهرده نيه وه به سترابي، واجب: پيش وه پکړني مردووه که توله ي تاوانه که له خودي شو کويله به بدرئ (و) هه روه ها (الْمَرْهُونِ) وه کو مالي به بارمه داندراو بق قهرزيک، واجب: مافي ره فنه ورگره که - پيش وه پکړني مردووه که - بدري ته وه.

(و) هه روه ها (الْمَبِيعِ) وه کو شتي به قهرز فروشراو (إِذَا مَاتَ الْمُشْتَرِي مُفْلِسًا) هه ر کاتيک کپياره که به نه بووي بمرئو به هوي نه بووي پاره که ي نه داي، شو مافي فروشپياره که ش - وه که مافه کاڼي پابردو - (قُدِّمَ عَلَى مُؤْتَةِ تَجْهِيزِهِ) وه پيش وه پکړني مردووه که ديخري و ريگا ده دريژه فروشپياره که مامله ته که هه ليوه شينڼي ته وه و خودي فروشراوه که ي خوي بياته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام نه گهر مردووه که هه بووي بي و پاره که ي نه داي، شو کاڼه

وَأَسْبَابُ الْإِرْثِ أَرْبَعَةٌ: قَرَابَةٌ وَنِكَاحٌ وَوَلَاءٌ فَيرثُ الْمُعْتَقُ الْعَتِيقَ وَلَا عَكْسُ، وَالرَّابِعُ: الْإِسْلَامُ فَتُصَرَّفُ التَّرِكَةُ لِبَيْتِ الْمَالِ إِرْثًا إِذَا لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ بِالْأَسْبَابِ الثَّلَاثَةِ.

مامله ته که هه لئاوه شیتدریتته وه، به لکو له میراته که ی پاره که ی ده بری، هه روه که له باسی (قه دهغه دانان له سهر قهرزدل) دا پوونمان کرده وه.

هه روه ها نه رکی نیشته جی کردنی ژنی مردوه که ش-تا (عده) ی ته واو ده بی- وه پیش وه پیکردنی مردوه که دیخری، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

﴿بَاسِی هُوَیَه کَانِ وَ مَهْرَجَه کَانِ مِیرَاتِگَرْتَن﴾

۱- (وَأَسْبَابُ الْإِرْثِ أَرْبَعَةٌ) هُوَیَه کَانِ مِیرَاتِگَرْتَن چوارهن، یه که م: (قَرَابَةٌ) خزمایه تی به: که له م په پرتو که دا به لریژی پوون کراوه ته وه.

دووه م: (وَنِكَاحٌ) ماره برینتیکی دروست و دامه زراوه به گویره ی شهریه تی نیسلام، که واته: به ته نها ماره برین ژنو میرد میرات له یه کتری ده گرن، هه رچند میرده که ش جیماعی له گال ژنه که ی نه کردبی، یان هر هیچیکیان بلوغیان نه بوبی ﴿عَنْ عَلْقَمَةَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: أَلَّهُ سَأَلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَقْرُضْ لَهَا صَدَاقًا وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ؟ فَقَالَ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ وَلَهَا الْمِيرَاثُ. فَقَالَ مَقْلٌ الْأَشْجَعِيُّ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِثْلَ مَا قَضَيْتَ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحيح، له باره ی پیاوړک که ژنیکی ماره کردبی و ماره یی بق دانه نابی و جیماعیشی له گال نه کردبی و پیاوه که مرد بی، پیغمبر ﷺ بریاری داوه: ماره یی هاوړینه ی ژنه کانی بدریتتی و (عده) شی له سهر واجبه و میراتی میرده که شی ده بریتتی. واته: جماع کردن مهرج نیه بق میراتگرتنی ژنو میرد.

سی یه م: (وَوَلَاءٌ) سه په رشتکاریه تی نازادکردنی کویله یه، که واو: (فَیرثُ الْمُعْتَقُ الْعَتِيقَ) نازادکه ره که میرات له نازادکراوه که ی ده گرتی، به لام (وَلَا عَكْسُ) به پیچه وانه وه نابی. (وَالرَّابِعُ) هُوَی چواره م: (الْإِسْلَامُ) لایه نی نیسلامه تی به، که واته: (فَتُصَرَّفُ التَّرِكَةُ لِبَيْتِ الْمَالِ إِرْثًا) میراتی مردوه موسولمانه که بق (بَيْتِ الْمَالِ) ی نیسلام سهرف ده کړی به ناوی میرات -نه که به ناوی به رژه وه نندی- (إِذَا لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ بِالْأَسْبَابِ الثَّلَاثَةِ) هر کاتیک مردوه موسولمانه که هیچ میراتگرتکی- به و سنی هویانه ی پایدرو- نه بی، پیغمبر ﷺ ده فهرموی: ﴿أَنَا وَارِثٌ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ أُعْقِلَ عَنْهُ وَأَرْتَهُ﴾ صححه ابن حبان، من میراتگری نه و که سه م که هیچ میراتگرتکی نیه، من خوینی بق نه ده م و میراتی له ده گرم.

نینجا بزانه: نه گهر مردوویکی کافر هیچ میراتگرتکی نه بی، نه وه میراته که ی وی به ناوی (فَیْء) بق (بَيْتِ الْمَالِ) ی نیسلام سهرف ده کړی، نه که به ناوی میرات. هه روه ها بزانه: لهو حاله ته ی میراته که به ناوی میرات بدریتته (بَيْتِ الْمَالِ)، دروست نیه به شی کافرو مرفکوژده که و کویله ی لیدری، هه روه که له ژویه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

وَالْمُجْمَعُ عَلَىٰ إِرْتِهَامٍ مِنَ الرِّجَالِ عَشْرَةٌ: الْإِبْنُ، وَابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ، وَالْأَبُ، وَأَبُوهُ وَإِنْ عَلَا،

۲- مهرجه کانی میراتگرتن چوارن، یه کهم: بن گومان میراتدهره که مردبی، یان له لایه ن قازی بریاری مردنی درابن به گویره ی شهریه تی نیسلام. دووهم: بن گومان میراتگره که زیندوو بی له کاتی مردنی میراتدهره که دا، هر چند ته نها به ماوه ی چاولیکردنیکیش بی. سنی یه م: به یه کیک له و هژیانه ی برابردو میراتگره که بگاته وه مردووه که. چوارهم: به دریژی هژی میراتگرته که بزاندری، جا ثم مهرجه تاییه ته به قازی، واته: نابن شاهیدی له و که سه وه ریگری که ته نها بلن: فلانکه س میراتگری فلانکه سه، هژی که شنی نه لن، هروه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿باسی ژماره ی میراتگره کان﴾

پیشه کی بزانه: سه رجه م میراتگره کان -نیر و می- دوو جوړن، یه کهم: (ذوالفرض)، واته: خاوه ن به ش، که له شهریه تی نیسلامدا به شنی بۆ دیاری کراوه، له (فصلی) داهاتوودا پوون کراونه وه. دووهم: (عَصْبَة)، واته خزمی له پشتی، به لام له باسی میراتدا مه به ست نه و میراتگره یه: که له شهریه تی نیسلامدا به شنی بۆ دیاری نه کرابن، هروه که له باسی (بی به شکردن له میرات) دا پوونی ده که ینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تعالی.

جا له دروستکردنی مه سه له کاند ا ئیمه به (پشتتییی) ناوی (عَصْبَة) دینین، هم ثم نه م نیشایه ش (x) بۆ لیکدانی ژماره کان داده نین، نه مه ش (+) بۆ کۆکردنه وه یان، نه مه ش (÷) بۆ به شکردن.

ئینجا بزانه: جگه له خزمه کانی میراتگر خزمه کانی تر پپیان ده گوترن: (ذوی الأرحام)، واته: خاوه ن په حم. هروه که له کۆتایی ثم باسه دا پوون کراونه وه. (وَالْمُجْمَعُ عَلَىٰ إِرْتِهَامٍ مِنَ الرِّجَالِ) نه و میراتگرانه ی به (اجماع) ی زانا یانی نیسلام میرات ده گرن: له چینی نیرینه کان (عَشْرَة) ده که سن:

یه کهم: (الابن) کوپی مردووه که. دووهم: (وَابْنُهُ) کوپی کوپی مردووه که (وَإِنْ سَقَلَ) هر چند کوپی کوپی به ره و خواره وه ش بی: وه که کوپی کوپی کوپی... هتد، به و مهرجه ی به پوخته ی نیرینه کان بگاته مردووه که؟ چونکه کوپی کیژی مردووه که میراتگر نیه، هروه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

سنی یه م: (وَالْأَبُ) باوکی مردووه که. چوارهم: (وَأَبُوهُ) باوکی باوکی مردووه که، واته: باپیره (وَإِنْ عَلَا) هر چند باپیره که به ره و سه ره وه ش بی: وه که باوکی باوکی باوک... هتد، به و مهرجه ی به پوخته ی نیرینه کان بگاته وه مردووه که؟ چونکه باوکی دایک میراتگر نیه، هروه که له (القلیوبی) و (البجیرمی) دا پوون کراوه ته وه.

وَالْأُخْ، وَابْنُهُ إِلَّا مِنَ الْأُمِّ، وَالْعَمُّ إِلَّا لِلْأُمِّ، وَكَذًا ابْنُهُ، وَالزَّوْجُ، وَالْمُعْتَقُ. وَمِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ: أَلْبِنْتُ، وَبِنْتُ الْإِبْنِ وَإِنْ سَقَلَ، وَالْأُمُّ، وَالْجَدَّةُ، وَالْأُخْتُ، وَالزَّوْجَةُ، وَالْمُعْتَقَةُ.

پيئنجهه: (وَالْأُخْ) برای مردوده که، جياوازی نيه براهه که: له دايک وياوکی بئ، يان تهنها له دايکی بئ، يان تهنها له باوکی بئ. شمشهه: (وَابْنُهُ) کوپه برای مردوده که، هرچند کوپه براهه که به ولاوه تريش بئ: وهك کوپي کوپي برای مردوده که... هتد، هروهك له (الشرواني) دا فره موييه تی، بهو مهرجهی کوپي برای له دايک وياوکی بئ، يان کوپي برای تهنها له باوکی بئ (إِلَّا مِنَ الْأُمِّ) تهنها کوپه برای تهنها له دايکی نه بئ؟ چونکه کوپه برای تهنها له دايکی مراتگر نيه.

حهفتهه: (وَالْعَمُّ) مامی مردوده که، هرچند دوريش بئ: وهك مامی باوکی مردوده که، يان مامی باپيرهی مردوده که، جياوازی نيه مامه که: له دايک وياوکی بئ، يان تهنها له باوکی بئ (إِلَّا لِلْأُمِّ) تهنها مامی تهنها له دايکی نه بئ؟ چونکه مامی تهنها له دايکی ميراتگر نيه. ههشتمه: (وَكَذًا ابْنُهُ) کوپه مامی مردوده که، هروهها نهویش بهو مهرجهی کوپه مامی تهنها له دايکی نه بئ، بهلکو کوپه مامی له دايک وياوکی بئ، يان کوپه مامی تهنها له باوکی بئ، هرچند دوريش بئ: وهك کوپي کوپي مامی مردوده که... هتد، هروهك له (شرح المنهج) دا فره موييه تی.

نوييهه: (وَالزَّوْجُ) ميژدی ژنه مردوده که. دهيهه: (وَالْمُعْتَقُ) نازادکری کزيله مردوده که. (وَمِنَ النِّسَاءِ) نهو ميراتگرانهی به (إجماعی) زانايانی ئيسلام ميرات دهگرن له چيني نافره تان (سَبْعٌ) هفت که سن:

يهکهه: (أَلْبِنْتُ) کيژي مردوده که. دووهه: (وَبِنْتُ الْإِبْنِ) کيژي کوپي مردوده که (وَلِنْ سَقَلَ) هرچنده کوپي مردوده که بهر وهو خواره وهش بئ: وهك کيژي کوپي کوپ... هتد، بهو مهرجهی به پوختهی نئرينه کان بگاته وه مردوده که؟ چونکه کيژي کيژي کوپ ميراتگر نيه، هروهك له زوريهی سهراوه کانداه موييانه.

سئييهه: (وَالْأُمُّ) دايکی مردوده که. چوارهه: (وَالْجَدَّةُ) داپيرهی مردوده که له هرهو لاوه، واته: هم دايکی دايک و به سهروهو، هم دايکی باوک و به سهروهو، بهو مهرجهی داپيره که به هوی ميراتگر که وه بگاته وه مردوده که، هروهك له کژتايی ميراتی باوک دايکدا پوونی ده که يته وه، ان شاء الله تعالى.

پيئنجهه: (وَالْأُخْتُ) خوشکی مردوده که، جياوازی نيه خوشکه که: له دايک وياوکی بئ، يان تهنها له دايکی بئ، يان تهنها له باوکی بئ. شمشهه: (وَالزَّوْجَةُ) ژنی پياوه مردوده که. ههفتهه: (وَالْمُعْتَقَةُ) نازادکری کزيله مردوده که.

فَلَوْ اجْتَمَعَ كُلُّ الرَّجَالِ وَرِثَ الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ فَقَطْ، أَوْ كُلُّ النِّسَاءِ فَلَبِثْتُ وَبَنْتُ
الْإِبْنَ وَالْأُمَّ وَالْأَخْتَ لِلْأَبَوَيْنِ وَالزَّوْجَةَ، أَوْ الَّذِينَ يُمَكِّنُ اجْتِمَاعُهُمْ مِنَ الصَّنَفَيْنِ
فَالْأَبَوَانِ وَالْإِبْنُ وَالْبَنْتُ وَأَحَدُ الزَّوْجَيْنِ.

(فَلَوْ اجْتَمَعَ كُلُّ الرَّجَالِ) جا نه گهر ته نها هه موو نه و نیرینه نه ی پریروو کو بونه وه- له و
حاله ته ی مردووه که نافره ته- نه و کاته (وَرِثَ الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ فَقَطْ) ته نها باوکو کوپو
میژد میرات ده گرن، چونکه باپیره به باوک بی بهش ده بی و کوپو کوپ به کوپ بی بهش
ده بی و براو برازو ماموژاو نازادکر به کوپه که وه هم به باوکیش بی بهش ده بن، جا
له م حاله ته دا: شه شیکو میراته که بق باوک، چواریکو بق میژد، پاشماوه که شی بق
کوپه که به، که وایو: بنچینه ی مهسه له که یان له دوانزه یه، به لیډانی سی له چوار، به م
شیوه یه:

$$\begin{array}{l} 4. \text{ میراتگر} \text{ ————— باوک، میژد، کوپ.} \\ 3 \times. \text{ به شه میرات} \text{ ————— شه شیک، چواریک، پشیتییه.} \\ 12 \div \text{ ————— } 2 + 2 + 7 = 12. \end{array}$$

(أَوْ كُلُّ النِّسَاءِ) یان نه گهر ته نها هه موو نه و نافره تانه ی پریروو کو بونه وه- له و حاله ته ی
مردووه که نیرینه یه- نه و کاته (فَالْبَنْتُ وَبَنْتُ الْإِبْنَ وَالْأُمَّ وَالْأَخْتَ لِلْأَبَوَيْنِ وَالزَّوْجَةَ) ته نها
کیژو کیژی کوپو دایک و خوشکی له دایک و یاوکو و ژن میرات ده گرن، چونکه داپیره به دایک
بی بهش ده بی و خوشکی ته نها له دایکی به کیژه که بی بهش ده بی و نازادکر و خوشکی
ته نها له باوکی به خوشکی له دایک و یاوکو بی بهش ده بن؟ چونکه خوشک له گه ل کیژدا به
میراتگری پشیتی داده ندری، جا له م حاله ته دا: نیوه بق کیژ، شه شیک بق کیژی کوپ،
شه شیک کی تر بق دایک، هه شیک بق ژن، پاشماوه که شی بق خوشکه که به، که وایو: بنچینه ی
مهسه له که یان له بیست و چواره، به لیډانی سی له هه شت، به م شیوه یه:

$$\begin{array}{l} 8. \text{ میراتگر} \text{ ————— کیژ، کیژی کوپ، دایک، ژن، خوشکی له دایک و یاوکو.} \\ 3 \times. \text{ به شه میرات} \text{ ————— نیوه، شه شیک، شه شیک، هه شیک، پشیتییه.} \\ 24 \div \text{ ————— } 12 + 4 + 4 + 3 + 1 = 24. \end{array}$$

(أَوْ الَّذِينَ) یان له و میراتگرانه ی پریروو، هه موو نه وانه کز بونه وه: که (يُمَكِّنُ اجْتِمَاعُهُمْ مِنَ
الصَّنَفَيْنِ) ده گونجا ویکړا کز ببته وه له هر دوو جوړه که ی نیرینه کان و نافره ته کان، نه و
کاته (فَالْأَبَوَانِ) دایک و باوکو (وَالْإِبْنُ وَالْبَنْتُ) کوپو کیژو (وَأَحَدُ الزَّوْجَيْنِ) یه کیژ له ژنه که و
میژده که میرات ده گرن:

جا نه گهر میژده که مردبی: نه وه هه شیکو میرات بق ژنه که به، شه شیکو بق باوک،
شه شیکو کی تر بق دایک، پاشماوه که شی بق کوپو کیژه که به، که وایو: بنچینه ی نه م

وَلَوْ فَقَدُوا كُلَّهُمْ فَأَصْلُ الْمَذْهَبِ أَنَّهُ لَا يُورَثُ ذَوُوا الْأَرْحَامِ وَلَا يُرَدُّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ
بَلِ الْمَالُ لِبَيْتِ الْمَالِ، وَأَفْتَى الْمُتَأَخَّرُونَ إِذَا لَمْ يَنْتَظَمْ أَمْرُ بَيْتِ الْمَالِ:

مهسه له به بیست و چواره، به لیدانی سئ له ههشت، به لام له ههفتاد و دو ساغ ده بیته وه
به لیدانی سئ- که ژماره ی سهری کوره که و کیژه که به- له بیست و چوار، به م شیوه به:

$$\begin{aligned} 8. \text{ میراتگر} & \text{ --- زن، دایک، باوک، کوپو کیژ.} \\ 3 \times \text{ به شه میرات} & \text{ --- ههشتیک، شه شیک، شه شیک، پشیتییه.} \\ 24 \div & \text{ --- } 3 + 4 + 4 + 13 = 24. \\ 3 \times & \text{ ساغکردنه وه ی به سئ هاوبه ش.} \\ 72 \div & \text{ --- } 9 + 12 + 12 + 39 = 72. \end{aligned}$$

وه نه گهر ژنه که مره بئ: نه و کاته ش دایک و باوک- وه که مهسه له که ی پرابردو- ههر به که وه
شه شیکیک ده گرن، چواریکیش بئ مرده که، پاشماوه که شی بئ کوپو کیژه که به، که و ابو:
بنجینه ی نه م مهسه له به له دوانزه به، به لیدانی سئ له چوار، به لام له سی و شه ش ساغ
ده بیته وه به لیدانی سئ- که ژماره ی سهری کوره که و کیژه که به- له دانزه، به م شیوه به:

$$\begin{aligned} 4. \text{ میراتگر} & \text{ --- میرد، دایک، باوک، کوپو کیژ.} \\ 3 \times \text{ به شه میرات} & \text{ --- چواریک، شه شیک، شه شیک، پشیتییه.} \\ 12 \div & \text{ --- } 3 + 2 + 2 + 5 = 12. \\ 3 \times & \text{ ساغکردنه وه ی به سئ هاوبه ش.} \\ 36 \div & \text{ --- } 9 + 6 + 6 + 15 = 36. \end{aligned}$$

(وَلَوْ فَقَدُوا كُلَّهُمْ) نه گهر میراتگره کان- له جوری نیر و مئ- هیچیان نه بون، یان هه نندیکیان
هه بون به لام میراته که له به شی خویان زیاد بوو، واته: هیچ میراتگریکی له پشیتیش نه بو،
نه وه (فَأَصْلُ الْمَذْهَبِ) بنجینه ی مهزه به یی (الشافعی) نه مه به: (أَنَّهُ لَا يُورَثُ ذَوُوا الْأَرْحَامِ)
میراته که هیچی نادرته خزمه کانی (ذَوُوا الْأَرْحَامِ)، واته: خزمه کانی خاوه ن پهرم، هم (وَلَا
يُرَدُّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ) نه و میراته ی له به شه کان زیاد بووه، نه ویش دووباره به سهر خاوه ن
به شه کاندای به ش ناکریتته وه (بَلِ الْمَالُ لِبَيْتِ الْمَالِ) به لکو گشت میراته که- نه گهر هیچ
میراتگریک نه بئ- یان نه وه نده ی له به شه میراته کان زیاد بووه- نه گهر میراتگره به ی به لام
له پشیتییان له که لدا نه بئ- له ههردو حاله تدا ده دریتته (بَيْتِ الْمَالِ)، هه رچه ند (بَيْتِ الْمَالِ)
نارپیکیش بئ و سهر به رشتکاره که شی سته مکار بئ.

به لام (وَأَفْتَى الْمُتَأَخَّرُونَ) کومه له زنده که ی زانایانی مهزه به یی (الشافعی) به پیچه وانه ی مهزه به
فتوایان داوه و فرموویانه: (إِذَا لَمْ يَنْتَظَمْ أَمْرُ بَيْتِ الْمَالِ) ههر کاتیک کاروباری (بَيْتِ الْمَالِ) ریک

بِالرَّدِّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ غَيْرِ الزَّوْجَيْنِ مَا فَضَّلَ عَنْ فُرُوضِهِمُ بِالنِّسْبَةِ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا صُرِفَ إِلَى ذَوِي الْأَرْحَامِ، وَهُمْ مَنْ سِوَى الْمَذْكُورِينَ مِنَ الْأَقَارِبِ، وَهُمْ عَشْرَةُ أَصْنَافٍ:

نه‌بو؟ چونکه پيشه‌وای موسولمانان نه‌بو، يان ستم‌کار بوو-وه‌ك سهرده‌می نئست- (بِالرَّدِّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ) ده‌بی میراته زیده‌که دوویاره بؤ خاوه‌ن به‌شه‌کان بگه‌رئندریته‌وه (غیر الزَّوْجَيْنِ) جگه له زن و می‌رد، واته: هیج به‌شیکی میراته زیاده‌که دوویاره به‌سهرزن و می‌رددا به‌ش ناکریته‌وه، چونکه نه‌م دووانه خزمی په‌حمی و پشتی نین، جا نه‌و میراته‌ی دوویاره به‌ش ده‌کریته‌وه (مَا فَضَّلَ عَنْ فُرُوضِهِمُ) نه‌ویه: که له به‌شی میراتگه‌کان زیاد بووه له‌و حاله‌ته‌ی هیج میراتگریکی پشتیش نیه، که‌وابو: (بِالنِّسْبَةِ) هه‌ریه‌که‌یان به‌گویره‌ی به‌شه‌که‌ی خویان دوویاره به‌سهریاندا به‌ش ده‌کریته‌وه، هه‌روه‌ك له کۆتایی (ساغکردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کان) دا به‌دریژی پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا) جا نه‌گه‌ر هیج خاوه‌ن به‌شیک نه‌بو، نه‌و کاته (صُرِفَ إِلَى ذَوِي الْأَرْحَامِ) واجبه: میراته‌که-به‌ ناوی میرات- بدریته (ذَوِي الْأَرْحَامِ)، واته: خزمه خاوه‌ن په‌حمه‌کانی داهاتوو، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿الْخَالُ وَارِثٌ مِّنْ لَّا وَارِثَ لَهُ﴾ حدیث صحیح رواه أبوداود وغيره، خال میراتگری نه‌و که‌سه‌یه: که هیج میراتگریکی نیه.

﴿نَاكَادَارِي﴾ زانا‌یانی لیکۆله‌روه‌وه نه‌و فتوایه‌یان به‌راست‌ر داناو له بنچینه‌ی مه‌زه‌ب، هه‌روه‌ك له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه، که‌وابو: ده‌بی په‌فتار هه‌ر به‌و فتوایه بکری، جا نه‌گه‌ر مربوه‌که هیج میراتگریکی نه‌بو و هیج خزمیکی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) شی نه‌بو، نه‌و کاته واجبه: میراته‌که بدریته ده‌ست کاریه‌ده‌ستیکی نه‌مین و باوه‌په‌پیکراوی شوینه‌که، تا‌کو له به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی سهرف بکا.

جا نه‌گه‌ر کاریه‌ده‌ست له‌و شوینه‌دا نه‌بو، يان خائین و لینه‌زان بوو، نه‌و کاته نه‌و که‌سه‌ی میراته‌که‌ی له به‌رده‌ستدایه بؤی دروسته-به‌لکو واجبه-: هه‌ر به‌خوی له به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان سهرفی بکا، جا نه‌گه‌ر به‌خوی نائه‌مین بوو، يان لینه‌زان بوو، نه‌و کاته واجبه: بیداته ده‌ست په‌کیکی نه‌مین و لیزان تا‌کو نه‌و له به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان سهرفی بکا. جا له‌و دوو حاله‌ته‌دا مه‌رجه: دواړی نه‌و ده‌ستکاری به‌سه‌لامه‌ت بی و تووشی نا‌زاوه نه‌بی، هه‌روه‌ك له (تحفه) و (نهايه) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿بِاسْمِ (ذَوِي الْأَرْحَامِ) وَچُونیه‌ته‌ی میرات‌گرتنیان﴾

(وَهُمْ) خزمه‌کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) له شه‌رعدا (مَنْ سِوَى الْمَذْكُورِينَ مِنَ الْأَقَارِبِ) خزمه‌کانی ترن جگه له‌و حه‌فده خزمه‌نه‌ی باسما‌ن کردن له (ژماره‌ی میراتگه‌کان) دا (وَهُمْ عَشْرَةُ أَصْنَافٍ) خزمه‌کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) ده‌جۆن:

أَبَوَالْأُمِّ وَكُلُّ جَدٍّ وَجَدَّةٍ سَاقِطَيْنِ، وَأَوْلَادُالْبَنَاتِ، وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ، وَأَوْلَادُ الْأَخَوَاتِ، وَبَنُو الْإِخْوَةِ لِلْأُمِّ، وَالْعَمُّ لِلْأُمِّ، وَبَنَاتُ الْأَعْمَامِ، وَالْعَمَّاتُ، وَالْأَخْوَالُ، وَالْخَالَاتُ، وَالْمُدُلُّونَ بِهِمْ.

یه کهم: (أَبَوَالْأُمِّ) باوکی دایکو، هم (وَكُلُّ جَدٍّ وَجَدَّةٍ سَاقِطَيْنِ) گشت باپیره و داپیره یه کی بین بهش له میرات: وهك باوکی باوکی دایک، دایکی باوکی دایک. دووهم: (وَأَوْلَادُالْبَنَاتِ) کوپو کیژی کیژه کان: جا کیژه کان ی خزی بی، یان کیژه کان ی کوپی بی. سنی یه: (وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ) کیژه کان ی برایه کان: جا برای له دایک ویاوکی بن، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی. چوارهم: (وَأَوْلَادُ الْأَخَوَاتِ) کوپو کیژی خوشکه کان: جا خوشکی له دایک ویاوکی بن، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی. پینجهم: (وَبَنُو الْإِخْوَةِ لِلْأُمِّ) کوپو برایه کان ی تهنها له دایکی، هم کیژه کانیشیان هروه ک ابرا. ششم: (وَالْعَمُّ لِلْأُمِّ) مامی له دایکی که تهنها له دایکه وه برای باوک بی. هفتم: (وَبَنَاتُ الْأَعْمَامِ) کیژه مامه کان: جا مامی له دایک ویاوکی بی، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی، هروه ها کوپو مامی تهنها له دایکیش وهك کیژه مامه کانه. هشتم: (وَالْعَمَّاتُ) پوره کان ی مربووه که: که خوشکی باوکی. نویسم: (وَالْأَخْوَالُ) خاله کان ی مربووه که. دهم: (وَالْخَالَاتُ) پوره کان ی مربووه که: که خوشکی دایکن (وَالْمُدُلُّونَ بِهِمْ) هم نهوانی به و ده جورانهش ده گه نه وه مربووه که نهوانیش (نَبَوِ الْأَرْحَامِ) ن.

نینجا بزانه: له باره ی میراتگرتنی خزمه کان ی (نَبَوِ الْأَرْحَامِ) دوو مه زه ب هه نه: یه کهم: مه زه بی (أَهْلُ الْقَرَابَةِ)، که مه زه بیکی بین میژو ده فرموی: کامه یان له مربووه که نزیکتره نه و یان میراته که ده گرئ. دووهم: مه زه بی (أَهْلُ التَّنْزِيلِ)، که مه زه بیکی پاستره و ده فرموی: هر خزمیک له خزمه کان ی (نَبَوِ الْأَرْحَامِ) ده میندریتته شوین نه و میراتگره ی که به هوی نهویه ده گاته وه مربووه که، که و ابو: مامی تهنها له دایک و خوشکی باوک وهکو باوک داده ندرین، خالو خوشکی دایک وهکو دایک داده ندرین، کوپو کیژی خوشک و کوپو کیژی کیژ هه ر یه که یان وهکو دایکی خویان داده ندرین، دیسان بزانه: چوئیه تی میراتگرتنی خزمه کان ی (نَبَوِ الْأَرْحَامِ) سن حاله تی هه نه:

حاله تی یه کهم: حاله تی به ته نهایی، واته: هه ر یه کیک له خزمه کان ی (نَبَوِ الْأَرْحَامِ) به تهنها بی، نه وه گشت میراته که ده گرئ، جیاوازی نیر و می نیه، بو وینه: نه گه ر مربووه که تهنها کیژه برایه کی هه بی، نه وه میراته که ی گشتی بو کیژه برایه کیه، یان نه گه ر تهنها کیژه مامیکی هه بی، نه وه میراته که ی گشتی بو کیژه مامه کیه، هروه که له (تحفة) (الشروانی) دا فرمویانه.

حاله تي نووهم: خزمه کانی (نَوِي الْأَرْحَام) له يه کەس زیاتر بنو هه نندیکیان له هه نندیکیان نزیکتر بن له میراتگری مردوووه که، لهو حاله تەدا کامه یان له میراتگره که نزیکتر بێ، ئهویان له پێشتره بۆ میراتگرتن- نه که ئهوهی له مردوووه که نزیکتره، ههروه که له مه زمه به که ی بێ هیزدا ئهوها بوو- چونکه ئه و خزمه له جێی میراتگره که داندراوه، که وابوو: نزیک ی له میراتگره که په چاو ده کرێ، نه که نزیک ی له مردوووه که:

بۆ وینه: ئه گەر مردوووه که له پاشی به جێ ما: ته نه ا کیژی کیژی کوپو کیژی کوپی کیژ، ئهوه میراته که گشتی بۆ کیژی کیژی کوپه که یه ؟ چونکه ئه مه یان به یه که نمره ده گاته میراتگره که: که کیژی کوپی مردوووه که یه، به لام ئهوه که ی تر به نوو نمره ده گاته میراتگره که: که کیژی مردوووه که یه.

ههروه ها نه گەر له پاشی به جێ ما: ته نه ا باوکی دایکی دایک و دایکی باوکی دایک، ئهوه میراته که گشتی بۆ باپیره که یه ؟ چونکه ئه مه یان به یه که نمره ده گاته میراتگره که: که دایکی دایکی دایکی مردوووه که یه، به لام داپیره که به دوو نمره ده گاته میراتگره که: که دایکی مردوووه که یه... هتد.

حاله تي سێ یه م: خزمه کانی (نَوِي الْأَرْحَام) له یه کەس زیاتر بنو به یه کسانیش له میراتگره که نزیک بن، لهو حاله تەدا وا دابنێ: مردوووه که خودی ئه و میراتگرانه ی له دوی خۆی به جێ هێشتون: که خزمه کانی (نَوِي الْأَرْحَام) به هۆی ئه وانه وه ده که نه وه مردوووه که، ئینجا به شه میراتی هه ره یه کێک له و میراتگرانه ته سلیمی ئه و خزمه ده کرێ: که به هۆی ئه و میراتگره وه ده گاته مردوووه که، ئینجا ئه و به شه میراته ش- که ده درێته خزمه کانی (نَوِي الْأَرْحَام)- هه ره یه که یان به گوێره ی میراتگرتنی خۆیه تی له خودی ئه و میراتگره، نه گەر وا دابنێن: خودی میراتگره که مردوه، جا میراتگرتنه که به پووی پشتن بێ، یان به خاوهن به شی بێ:

بۆ وینه: ئه گەر مردوووه که له پاشی به جێ ما: ته نه ا کیژی کیژو کیژی کیژی کوپ، ئهوه نیوه ی میراته که بۆ کیژی کیژه که یه و شه شیکیشی بۆ کیژی کیژی کوپه که یه، ئینجا پاشماوه که ش به سه ریاندا به ش ده کرێته وه: سێ به شی بۆ کیژی کیژه که و به شیکیشی بۆ کیژی کیژی کوپه که.

ههروه ها نه گەر له پاشی به جێ ما: ته نه ا کیژی کیژ و کوپو کیژکی کیژکی تر، ئهوه نیوه ی میراته که گشتی بۆ کیژی کیژه که یه و نیوه که ی تریش بۆ کوپو کیژی کیژه که ی تره - له پووی پشتن- واته: له م نیوه یه کوپه که دوو هه ندی کیژه که ی ده درێتی، چونکه نه گەر دایکی خۆیان مردها: ئهوها میراتیان ئی ده گرت.

(فَصَلِّ الْفَرُوضُ الْمَقْدَرَةُ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى سِتَّةً: اَلنَّصْفُ فَرَضُ خَمْسَةِ: زَوْجٍ لَمْ يُخْلَفْ زَوْجَتُهُ وَلَدًا وَلَا وَلَدًا ابْنٌ،

ئينجا بزانه بئ به شکردن له ميراث له خزمه کانی (نَبِي الْأَرْحَامِ) دا په چاو ده کړئ به گویره ی بئ به شکردنی نو ميراثگرانہ ی که خزمه کان به هؤی نو وانه وه ده که نه مردووه که:

بُو وَيْنَه: نه گهر مردووه که له پاشی به جئ ما: کيژه براهی کی له دایک ویاوکی و کيژه براهی کی ته نها له دایکی و کيژه براهی کی ته نها له باوکی، نه وه شه شیکی ميراثه که بُو کيژه برای ته نها له دایکی یه و پاشماوه که ش گشتی بُو کيژه برای له دایک ویاوکی یه، کيژه برای ته نها له باوکیش به م کيژه براهی بئ بهش ده بئ له ميراث؟ چونکه برای ته نها له باوکی به هؤی برای له دایک ویاوکی بئ بهش ده بئ.

هروه ها نه گهر له پاشی به جئ ما: پوریک که ته نها له دایکه وه خوشکی باوک بوو، له گال کيژه براهی کی له دایک و باوکی، نه وه ميراثه که گشتی بُو پوره که یه، کيژه براهی که ش بئ بهش ده بئ، چونکه گشت براهی که به هؤی باوک بئ بهش ده بئ، هروه که له (تحفة) دا پوونی کړیوته وه.

﴿ نَاگاداری ﴾: خزمه کانی (نَبِي الْأَرْحَامِ) ناتوان به شی ميراثگره کانی خاوه ن بهش — که ژن، یان میړده — که م بکنه وه، بُو وَيْنَه: نه گهر مردووه که ته نها ژنیک و کيژی کی بئ له پاش به جئ ما، نه وه ژنه که چواریکي ميراثه که ی به ته وای ده دریتئ و سئ چواریکه که ی تریش بُو کيژی کيژه که یه، واته: به هؤی کيژی کيژ به شی ژنه که که م نابیته وه بُو هشتیک، هروه که له (نهایه) و (مغنی) دا پوون کړاوه وه.

﴿ فَصْلٌ: لِه بَاسِی بَه شَه میراثه کان و، خاوه ن به شه کان ﴾

(الْفَرُوضُ الْمَقْدَرَةُ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى) نو به شه ميراثانہ ی له قوپانی پیروز له سوپه تی (النساء) دا دیاری کراون بُو ميراثگره کان (سِتَّةً) شش به شن:

(النَّصْفُ) نیوه یی = ۱ (وَالرَّيْعُ) چواریک = ۱ (وَالثُّمْنُ) هشتیک = ۱ (وَالثُّلُثَانِ) دوو سیپه ک = ۲ (وَالثُّلُثُ) سیپه ک = ۱ (وَالسُّدُسُ) شه شیک = ۱

۱- (النَّصْفُ فَرَضُ خَمْسَةٍ) نیوه یی به شی پینج ميراثگرانہ، یه که م: (زَوْجٍ) به شی میړدی ژنه که یه، به و مرجه ی (لَمْ تُخْلَفْ زَوْجَتُهُ وَلَدًا وَلَا وَلَدًا ابْنٌ) ژنه که ی له دوی خوی به جئ ی نه هیشتبئ: نه کوپ و نه کيژ و نه کوپ کوپ و نه کيژی کوپ و نه به ره و خوار تریش، خوی که وره ده فرموی: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ نیوه نیوه ی نه و ميراثه تان هیه: که ژنه کانتان به جیيان هیستوه، به و مرجه ی ژنه کان کوپو کيژان نه بن.

وَبَنَتْ، أَوْ بَنَتْ ابْنِ، أَوْ أُخْتُ لِأَبَوَيْنِ، أَوْ لَأَبٍ مُتَفَرِّدَاتٍ. وَالرَّبْعُ: فَرَضُ زَوْجٍ لِزَوْجَتِهِ وَلَدًا أَوْ وَلَدًا ابْنِ، وَزَوْجَةُ لَيْسَ لِزَوْجِهَا وَاحِدًا مِنْهُمَا. وَالْثَمْنُ: فَرَضُهَا مَعَ أَحَدِهِمَا.

دووم: (وَبَنَتْ) به‌شی کیژی مردوده‌ک‌یه. سنی‌یه: (أَوْ بَنَتْ ابْنِ) به‌شی کیژی کوبی مردوده‌ک‌یه هرچند به‌ره‌وخوارتریش بی، خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نه‌گه‌ر یه‌ک کیژ بوو، نه‌وه نیوه‌یی هه‌یه.

چوارهم: (أَوْ أُخْتُ لِأَبَوَيْنِ) به‌شی خوشکیکی له‌ دایک‌ویاوکی‌یه. پینجهم: (أَوْ لَأَبٍ) به‌شی خوشکیکی ته‌نها له‌ باوکی‌یه، خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ نه‌گه‌ر مردوده‌ک‌ خوشکیکی هه‌بوو، نه‌وه نیوه‌ی میراته‌ک‌ی هه‌یه.

(مُتَفَرِّدَاتٍ) به‌و مهرجه‌ی نه‌و چوار ئافره‌تانه‌ی پاپردوو گشتیان به‌ ته‌نها بن، واته: هیچ میراتگریکی وه‌هایان له‌گه‌لدا نه‌بی: که‌ بیانکاته‌ میراتگری‌پشتی، یان به‌شیان که‌م بکاته‌وه، یان بی‌به‌شیان بکا له‌ میرات، هه‌م میراتگریکی وه‌کو خۆیشیان له‌گه‌لدا نه‌بی.

۲- (وَالرَّبْعُ) چوارێک به‌شی دوو میراتگرانه، یه‌که‌م: (فَرَضُ زَوْجٍ) به‌شی می‌ردی ژنه‌ک‌یه له‌و حاله‌ته‌ی که‌ (لِزَوْجَتِهِ وَلَدٌ) ژنه‌ک‌ی: کوپ، یان کیژی هه‌بی، جیاوازی نیه: کوپو کیژه‌ک‌ی له‌م می‌رده‌ بوین، یان له‌ می‌ردیکی‌تر، یان له‌ زینا (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) یان ژنه‌ک‌ی: کوپ‌کوبی، یان کیژی‌کوبی هه‌بی، هرچند به‌ره‌وخوارتریش بی، خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿إِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ﴾ نه‌گه‌ر ژنه‌کانتان مندالیان هه‌بوو، ئیوه‌ چواریکی میراتتان هه‌یه.

دووم: (وَزَوْجَةٍ) چوارێک به‌شی ژنیکی مردوده‌ک‌ه‌و زیاتر له‌ ژنیکیه‌تی تا ده‌گاته‌ چوار ژن - واته: چوارێکه‌که‌ له‌ نیوان خۆیاندایه‌ش ده‌که‌ن - به‌و مهرجه‌ی (لَيْسَ لِزَوْجِهَا وَاحِدًا مِنْهُمَا) می‌رده‌ک‌ی: نه‌ کوپ و نه‌ کیژ و نه‌ کوپ‌کوبی و نه‌ کیژی‌کوبی و نه‌ به‌ره‌وخوارتریشی نه‌بی، خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ ژنه‌کانتان چواریکیان هه‌یه، نه‌گه‌ر مندالتان نه‌بی.

۳- (وَالْثَمْنُ) هه‌شتیک به‌شی یه‌ک میراتگره، چونکه‌ (فَرَضُهَا) ته‌نها به‌شی ژنی مردوده‌ک‌یه له‌ ژنیکه‌وه تا ده‌گاته‌ چوار ژن - واته: هه‌شتیکه‌که‌ له‌ نیوان خۆیاندایه‌ش ده‌که‌ن - له‌و حاله‌ته‌ی (مَعَ أَحَدِهِمَا) کوپ‌می‌رده‌ک‌ی، یان کیژی‌می‌رده‌ک‌ی له‌ گه‌لدا بی، یان کوپ‌کوبی‌می‌رده‌ک‌ی، یان کیژی‌کوبی‌می‌رده‌ک‌ی، یان به‌ره‌وخوارتری له‌گه‌لدا بی، جیاوازی نیه: کوپو کیژه‌ک‌ی له‌م ژنه‌ بوین، یان له‌ ژنیکی‌تر، خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿إِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمْنُ مِمَّا تَرَكْنَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ مندالتان هه‌بوو، نه‌وه ژنه‌کانتان هه‌شتیکیان هه‌یه له‌ میراته‌ک‌تان.

وَالثَّلَاثَانِ: فَرَضُ بَنَتَيْنِ فَصَاعِدًا، وَبَنَتِي ابْنِ فَأَكْثَرُ، وَأَخْتَيْنِ فَأَكْثَرُ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لَابٍ.
وَالثَّلَاثُ: فَرَضُ أُمٍّ لَيْسَ لِمِيتِهَا وَلَدٌ وَلَا وَلَدُ ابْنٍ وَلَا اثْنَانِ مِنَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ،

نینجا بزانه: له گشت نه و حاله تانه ی ابرودا مهرجه: کوپو کیژی خوی کوپو کیژی کوپ
میراتگر بن، واته: نه گهر نه وانه به هوی کوشتن، یان کافر یون، یان کویله یی میرات
نه گرن، نه و کاته مه یون یان وه نه یونه، واته: کار له میراتی زن و میرده که ناکا، به لکو
میرده که نیوه یی هر ده دریتی و ژنه که ش چواریکی هر ده دریتی، هر وه که له زقریه ی
سه رچاوه کانداه رموویانه.

نینجا بزانه له (عِدَّة) ی ته لاقی (الرُّجْعِي) دا زن و میرد میرات له یه کتری ده گرن، هر وه که له
(کتاب الطلاق) دا پوونی ده که ینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

۴- (وَالثَّلَاثَانِ) دووسییه که به شی چوار میراتگرانه، یه کهم: (فَرَضُ بَنَتَيْنِ فَصَاعِدًا) به شی دوو
کیژو زقرتر له دوو کیژی مردوه که یه، خوی گه و ره ده فهرموی: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ
فَلَهُنَّ ثُلَاثًا مَّا تَرَكَ﴾ نه گهر کیژده کان دوو و به سه ره و تر یون، نه وه دووسییه کی میراته که یان
مه یه. دووهم: (وَبَنَتِي ابْنِ فَأَكْثَرُ) به شی دوو کیژده کوپو زقرتر له دوو کیژده کوپه، به
(اجماع) ی زانایانی نیسلام، جیاوازی نیه نه و کیژده کوپانه: هی یه که باوک بن، یان هی زقر
باوک بن، واته: دووسییه که که له نیوان خویاندا به شی ده گرن.

سی یه: (وَأَخْتَيْنِ فَأَكْثَرُ لِأَبَوَيْنِ) به شی دوو خوشکی له دایک و باوکی و زقرتر له دووانه.
چوارهم: (أَوْ لَابٍ) به شی دوو خوشکی ته نها له باوکی و زقرتر له دووانه، خوی گه و ره
ده فهرموی: ﴿فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثَّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ نه گهر خوشکه کان دوو یون، نه وه
دووسییه کی میراتیان مه یه.

نینجا بزانه: له و چوارانه شدا مهرجه: هیچ میراتگریکی وه هایان له گه لدا نه بی: که بیانکاته
میراتگری پشستی، یان به شیان کهم بکاته وه، یان بی به شیان بکا له میرات، هر وه که له
زقریه ی سه رچاوه کانداه رموویانه.

۵- (وَالثَّلَاثُ) سییه که به شی دوو میراتگرانه، یه کهم: (فَرَضُ أُمٍّ) به شی دایکی مردوه که یه،
به و مهرجه ی (لَيْسَ لِمِيتِهَا وَلَدٌ) کوپه مردوه که ی هیچ کوپو هیچ کیژیکی نه بی و هم (وَلَا
وَلَدُ ابْنٍ) هیچ کوپو کوپو هیچ کیژیکی کوپو هیچ به ره و خوار تریشی نه بی و هم (وَلَا اثْنَانِ مِنَ
الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ) دوو و زیاتر له دووان خوشکو برای مردوه که ی له گه لدا نه بی، جیاوازی
نیه: له دایک و باوکی بن، یان ته نها له باوکی، یان ته نها له دایکی، خوی گه و ره ده فهرموی:
﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرَثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمُّهُ الثَّلَاثُ﴾ نه گهر مردوه که کوپو کیژی نه یون و دایکو
باوکیشی میراتیان لیده گرت، نه وه دایکه که ی سییه کی مه یه.

وَقَرَضُ اثْنَيْنِ فَأَكْثَرُ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ، وَقَدْ يُفْرَضُ لِلْجَدِّ مَعَ الْإِخْوَةِ. وَالسُّدُسُ فَرَضُ سَبْعَةٍ: أَبٌ وَجَدٌّ لِمَتَيْهِمَا وَلَدٌ أَوْ وَلَدُ ابْنٍ، وَأُمٌّ لِمَتَيْهَا وَلَدٌ أَوْ وَلَدُ ابْنٍ أَوْ اثْنَانِ مِنْ إِخْوَةِ وَأَخَوَاتِ،

دووم: (وَقَرَضُ اثْنَيْنِ فَأَكْثَرُ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ) بهشی دیوان و زیاتر له دیوانه له و خوشکوبه براییانهی تنها له دایکوه خوشکوبه برای مردووهکن، جیاوازی نیرو می نیه، خوای گهوره دهفهرموی: ﴿إِن كَانُوا أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ نهگر خوشکوبه براییهکانی تنها له دایکی له یه کهس زدنتر بون، نهوه گشتیان له سییهکی میراتهکهدا هاویهشن.

(وَقَدْ يُفْرَضُ لِلْجَدِّ مَعَ الْإِخْوَةِ) هندی جاریش سییهکی بپا پیره دادهندری له و حالتهی له گهل براییهکانی مردووهکهدا بی، هروهک له باسی (میراتی باپیر)دا پوونی دهکهینهوه، ان شاء الله تعالی.

۶- (وَالسُّدُسُ فَرَضُ سَبْعَةٍ) شهشیك بهشی حفت کهسانه، یهکه: (أب) بهشی باوکی مردووهکهیه. دووم: (وَجَدٌّ) بهشی باپیرهی مردووهکهیه نهگر باوک نهبی، هم بهو مهرجهش باپیرهکه به میینه نهگاته مردووهکه، واته: باوکی باوکوبه سهروهوتر بی، نهک باوکی دایک، ئینجا له و حالتهدا باوکوبه باپیره شهشیك دهگرن: که (لِمَتَيْهِمَا وَلَدٌ) مردووهکهیان کوپ، یان کیژی هبی (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) یان کوپی کوپ، یان کیژی کوپ، یان بهروه خوارتری هبی، خوای گهوره دهفهرموی: ﴿وَلَا بَوَّيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ دایکوبه باوکی مردووهکه هریهکهیان شهشیکی میراتهکهیان هیه، نهگر مردووهکه مندالی هبی. واته: لهم نایاتهدا باپیره وهکو باوکه.

سپییه: (وَأُمٌّ) شهشیك بهشی دایکی مردووهکهیه، له و حالتهی (لِمَتَيْهَا وَلَدٌ) مردووهکهی: کوپ، یان کیژی هبی (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) یان کوپی کوپ، یان کیژی کوپ، یان بهروهخوارتری هبی (أَوْ اثْنَانِ مِنْ إِخْوَةٍ وَأَخَوَاتٍ) یان دوو، یان زیاتر خوشکوبه برای هبی، جیاوازی نیه: له دایکوبه باوکی بن، یان تنها له دایکی، یان تنها له باوکی، هم جیاوازی نیه: گشتیان برا بن، یان خوشکوبه بن، یان خوشکوبه برا بن، هروهه جیاوازی نیه له و خوشکوبه براییانه: یهکیکیان، یان گشتیان به هوی کهسیکی تر بی بهش بین له میرات، یان نا.

بهلام لیترهشدا-له گشت نهوانهی پابردودا- مهرجه: کوپو کیژهکهی و کوپو کیژی کوپهکهی و خوشکوبه براییهکانیش میراتگر بن، واته: نهگر نهوانه به هوی گزیهی، یان کوشتن، یان کافریبون میرات نهگرن، نهو کاته هه بوونیان وهک نهبوونه، واته: کار له میراتی باوکوبه باپیره دایک ناکا، هروهک له (تحفة) (نهایه)دا پوون کراوتهوه، بهلکesh نایهتهکهی پابردووه و هم خوای گهوره دهفهرموی: ﴿إِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾ نهگر مردووهکه برای هبی، دایکهکهی شهشیکی هیه.

وَجَدَّةٌ، وَلَبِنتُ ابْنِ مَعَ بِنْتِ صُلْبٍ، وَلَا أُخْتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ لِأَبٍ مَعَ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ، وَلِوَاحِدٍ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ.

چوارهم: (وَجَدَّةٌ) شه شېك به شی داپیره یه ک و زیاتر له داپیره یه که، به و مەرجه ی دایکی مردووه که نه مابن، جیاوازی نیه مردووه که: براو مندالی هه بن، یان نه یین، هه روه که له (شرح الرحبیه) دا فرمویه تی، هه روه ها جیاوازی نیه داپیره که: دایکی دایک و به سه روه و تر بی، یان دایکی باوک و به سه روه و تر بی ﴿عَنْ بُرَيْدَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَعَلَ لِلْجَدَّةِ السُّلُسِ إِذَا لَمْ تَكُنْ ذُوْنَهَا أُمٌّ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، پیغه مبه ر ﷺ شه شېکی بۆ داپیره داناو، به و مەرجه ی له خوی به روه و خوارتر دایکک نه بن.

جا نه گهر له داپیره یه ک زیاتر بون: وه ک دایکی دایکی باوک و دایکی باپیره و دایکی دایکی دایک، نه و کاته شه شېکه که له نیوان خویاندا به ش ده کهن، هه روه ک (أصحاب السنن بسند صحیح) گنپاویه تیا نه وه، (مغنی) ش فرمویه تی.

پینجهم: (وَلَبِنتُ ابْنِ) به شی کیژه کوپک و زیاتر له کیژه کوپک، واته: له نیوان خویاندا شه شېکه که به ش ده کهن، جیاوازی نیه گشتیان له یه ک باوک بن، یان له زۆر باوکان بن، هه ر چند به ره و خوارتریش بن، جا کیژه کوپ له و حاله ته شه شېکی هه یه: که (مَعَ بِنْتِ صُلْبٍ) له گه ل کیژیکی مردووه که دا بی، هم کوپی مردووه که ش مردی ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْإِثْنَةِ النِّصْفَ وَالْإِثْنَةِ الْإِثْنِ السُّلُسِ - تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ - وَمَا بَقِيَ لِلْأُخْتِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ر ﷺ بپاری دا: نیوه ی میرات بۆ کیژی مردووه بی و شه شېکی بۆ کیژی کوپه که ی بی - تا بییته ته واکه ری دووسییه ک - پاشماوه که شی بۆ خۆشکه که ی بی.

شه شه م: (وَلَا أُخْتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ لِأَبٍ) به شی خوشکک و زیاتر له خوشکک: که ته نها له باوکه وه خوشکی مردووه که بن، واته: شه شېکه که له نیوان خویاندا به ش ده کهن، له و حاله تی (مَعَ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ) له گه ل خوشکک له دایک و باوکی دا بی، به (قیاس) له سه ر کیژو کیژی کوپ.

حه فتم: (وَلِوَاحِدٍ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ) به شی ته نها یه کک که له و خوشک و برایانه ی ته نها له دایکه وه خوشک و برای مردووه کهن، جیاوازی نیرو می نه له شه شېک گرتندا، خوی گه و ره ده فرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّلُسُ﴾ نه گهر مردووه که برایه کی له دایکی، یان خوشککک له دایکی هه بو، نه وه هه ر یه کک که له وان شه شېکی هه یه.

نینجا بزانه: له و میراتگرانه ی پابروو، هه ندیکیان هه ندی جار له پوی پشتیوه ش میرات ده گرن: وه ک باوک و باپیره، خوشک، کیژ، کیژی کوپ.

(فَصْلُ) الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ لَا يَحْجُبُهُمْ أَحَدٌ، وَابْنُ الْإِبْنِ لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا الْإِبْنُ أَوْ ابْنُ ابْنِ أَقْرَبُ مِنْهُ، وَالْجَدُّ لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا مُتَوَسِّطٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَيِّتِ،

﴿ناگاداری﴾ نه گهر دووکس له زگماکدا پښکوه نوسا بون، نه وه به دوو میراتگر داده ندرین به و مه رجی دوو سریان هین، هه روه که (تحفة) و (مغنی) دا فرموویانه، واته: جگه له سر- مارج نیه نه دنامه کانی تر به ژماره ی دوو که سان بن، به لکو هه کاتی که بزاتین ژبانی هه سر رکیکیان له وی تر جیایه و سر به خویه، نه وه به دووکس داده ندرین، هه روه که (تحفة) دا فرموویه تی.

﴿فَصْلُ: لِه بَاسِی (حَجْب) قَه ده غه کردن له میراتگرتن﴾

واته: قه ده غه کردنی میراتگر له گرتنی گشت میراته که ی، یان له به شیکی میراته که ی، که واته: (الحجب) = قه ده غه کردن دوو به شه:

یه که م: (حَجْبُ النِّقْصَانِ) = قه ده غه کردنی ناته واوی، وه که میراتگره که به هوی میراتگریکی تر به شی که م بیته وه، هه وه که دایک به هوی کوپ له سینه که وه دیت وه سر شه شیک، یان ژن به هوی کوپ له چوارنکه وه دیت وه سر هه شتیک... هتد، جا نه مه یان له (فَصْلُ) ی پراېرودا به درژنی پوون کراوه، والحمد لله تعالی.

دووه م: (حَجْبُ الْحَرَمَانِ) = قه ده غه کردنی بی به شی، وه که میراتگره که به هوی میراتگریکی له خوی به هیتر بی به ش بیی له گشت میراته که ی- هه وه که لیتره دا پوونی ده که ینه وه- یان به هوی سیفه تیک له گشت میراتگرتن قه ده غه بکری، هه روه که له بایسی (هوی که یان میرات نه گرتن) دا پوونی ده که ینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تعالی.

(أَبُ وَالْإِبْنِ وَالزَّوْجُ لَا يَحْجُبُهُمْ أَحَدٌ) له چینی نیرینه کان باوکو کوپو میتره هیچ که سیک بی به شیان ناکا له میرات، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، به لام واده بی: میراتگریکی تر به شیان که م ده کاته وه، هه روه که له (فصل) ی پراېرودا پوون کراوه.

(و) هه به (إجماع) ی زانایانی نیسلام (ابْنُ الْإِبْنِ) کوپی کوپو به ره و خوارتر (لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا الْإِبْنُ) هیچ که سیک بی به شی ناکا ته نه کوپی مردووه که نه بیو (أَوْ ابْنُ ابْنِ أَقْرَبُ مِنْهُ) یان کوپه کوپیکی له خوی نزدیکتر له مردووه که، بۆ وینه: کوپی کوپی کوپ به کوپی کوپ بی به ش ده بی... هتد.

(و) هه به (إجماع) ی زانایانی نیسلام (الْجَدُّ) باپیره، واته: باوکی باوکو به سره وه تر (لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا مُتَوَسِّطٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَيِّتِ) هیچ که سیک بی به شی ناکا ته نه و نیرینه به نه بی: که که و توت ته نیوان باپیره که و مردووه که، بۆ وینه: باوکی باوک به باوک بی به ش ده بی... هتد، چونکه (قاعدة) یه: (هه که سیک به هوی که سیک تر بگاته مردووه که، به و که سه ش

وَالْأَخُ لِأَبَوَيْنِ يَخْبُجُهُ الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالْإِبْنُ، وَلَأَبٌ يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ، وَلَأُمٌّ يَخْبُجُهُ أَبٌ وَجَدٌّ وَوَلَدٌ، وَلِذَلِكَ، وَإِبْنُ الْأَخِ لِأَبَوَيْنِ يَخْبُجُهُ سَتَّةٌ: أَبٌ وَجَدٌّ وَإِبْنٌ وَإِثْنُهُ وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ وَلَأَبٌ، وَلَأَبٌ يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ وَإِبْنُ الْأَخِ لِأَبَوَيْنِ، وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ وَإِبْنُ أَخٍ لِأَبٍ، وَلَأَبٌ يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ وَعَمٌّ لِأَبَوَيْنِ،

بنی بهش دهبی له میرات. به لام خوشکو برای تنها له دایکی لهو (قاعدۀ) یه جیا کراونه وهو به هؤی دایک بنی بهش ناین، ههروه که له نژی بهی سهراوه کانداهه رموویه.

(و) هه ره به (إجماع) ی زانایانی نیسلام (الأخ لِأَبَوَيْنِ) برای له دایک ویاوکی (يَخْبُجُهُ) سنی کهس بنی بهشی ده کهن: (الأبُ وَالْإِبْنُ وَالْإِبْنُ) باوک و کوپو کوپو به ره و خوارتر.

(و) ههروه ها (لأبیر) برای تنها له باوکی (يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ) نهو سیانی هه پاردوو بنی بهشی ده کهن، هه (وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ) بریه کی له دایک ویاوکیش بنی بهشی ده کها، چونکه نه مه یان خزمایه تی به هیزتره، ههروه ها خوشکی کی له دایک ویاوکیش - نه که ره له که ل کیژی مردوو که، یان کیژی کوپو مردوو که دا بنی - نه ویش برای تنها له باوکی بنی بهش ده کها، ههروه که له میراتی (خوشکو برا) دا پوونی ده کهینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَأُمٌّ) برای تنها له دایکی (يَخْبُجُهُ) نه م چوارانه بنی بهشی ده کهن: (أَبٌ وَجَدٌّ وَوَلَدٌ) (إِبْنُ) باوک و باپیره و کوپو کیژی مردوو که و کوپو کیژی کوپو مردوو که و به ره و خوارتریش، به به لگی نایه تی (يُورَثُ كَلَالَةً)، واته: مردوو که باوک و باپیره و کوپو کوپو کوپو نه بن.

(وَأِبْنُ الْأَخِ لِأَبَوَيْنِ) کوپو برای له دایک ویاوکی (يَخْبُجُهُ سَتَّةٌ) شش کهس بنی بهشی ده کهن، که نه مانه ن: (أَبٌ وَجَدٌّ) باوک و باپیره و به سهروه و تر (وَأِبْنٌ وَإِثْنُهُ) کوپو کوپو کوپو به ره و خوارتر، چونکه نهو چوارانه - به هؤی لایه نی بابایه تی و کوپایه تی - لهوی به هیزترن، هه (وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ) به برای له دایک ویاوکی به برای تنها له باوکی بنی بهش ده بنی، چونکه نه وانه ش - به هؤی نژی که تی - لهوی به هیزترن.

(و) ههروه ها (لأبیر) کوپو برای تنها له باوکی (يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ) نهو شه شانه ی پاردوو بنی بهشی ده کهن، هه (وَأِبْنُ الْأَخِ لِأَبَوَيْنِ) کوپو برای له دایک ویاوکیش بنی بهشی ده کها، چونکه نه مه یان خزمایه تی به هیزتره.

(وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ) مامی له دایک ویاوکی (يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ) نهو هفت که سانه ی پاردوو بنی بهشی ده کهن، هه (وَأِبْنُ أَخٍ لِأَبٍ) کوپو برای تنها له باوکیش بنی بهشی ده کها، چونکه لایه نی کوپو بریه تی له لایه نی مامیه تی به هیزتره (و) ههروه ها (لأبیر) مامی تنها له باوکی (يَخْبُجُهُ هَؤُلَاءُ) نهو هشت که سانه ی پاردوو بنی بهشی ده کهن، هه (وَعَمٌّ لِأَبَوَيْنِ) مامی له باوک ویاوکیش بنی بهشی ده کها، چونکه نه مه یان خزمایه تی به هیزتره.

وَابْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ يَحْجُبُهُ هَؤُلَاءِ وَعَمٌّ لِأَبٍ، وَلَأَبٌ يَحْجُبُهُ هَؤُلَاءِ وَابْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ،
وَالْمُعْتَقُ يَحْجُبُهُ عَصَبَةُ النَّسَبِ. وَالْبَنْتُ وَالْأُمُّ وَالزَّوْجَةُ لَا يُحْجَبْنَ، وَبَنْتُ الْإِنْسِ
يَحْجُبُهَا ابْنُ أَوْ بَنَاتَانِ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهَا مَنْ يُعَصِّبُهَا، وَالْجَدَّةُ لِلْأُمِّ لَا يَحْجُبُهَا إِلَّا الْأُمُّ،
وَلِلْأَبِ يَحْجُبُهَا الْأَبُ أَوْ الْأُمُّ، وَالْقَرْبَى مِنْ كُلِّ جِهَةٍ تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْهَا،

(وَابْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ) كوپه مامی له دایک ویاوکی (يَحْجُبُهُ هَؤُلَاءِ) نه و نو که سانه ی پابر دوو
بی بهشی ده کهن، هم (وَعَمٌّ لِأَبٍ) مامی تنها له باوکیش بی بهشی ده که، چونکه مام له
ماموزا نزیکتره (و) هه روه ها (لأَبٍ) کوپه مامی تنها له باوکی (يَحْجُبُهُ هَؤُلَاءِ) نه و ده
که سانه ی پابر دوو بی بهشی ده کهن، هم (وَابْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ) کوپه مامی له دایک ویاوکیش
بی بهشی ده که، چونه خزما یه تی به هیژتره.

هه روه ها مامی باوکی مردووه کهش به و یازده که سانه ی پابر دوو بی بهشی ده بی و هم به
کوپه مامی تنها له باوکیش، هه روه ها کوپه مامی باوکی مردووه کهش به و دوانزه که سانه ی
پابر دوو بی بهشی ده بی و هم به مامی باوکی مردووه کهش، هه روه ها مامی باپیره ی
مردووه کهش به و سیزده که سانه ی پابر دوو بی بهشی ده بی و هم به کوپه مامی باوکی
مردووه کهش، هه روه ها کوپه مامی باپیره ی مردووه کهش به و چوارده که سانه ی پابر دوو
بی بهشی ده بی و هم به مامی باپیره ی مردووه کهش (و) هه روه ها (الْمُعْتَقُ) نازاد که ری کویله
مردووه کهش (يَحْجُبُهُ عَصَبَةُ النَّسَبِ) پشتییه کانی نه ژاد بی بهشی ده کهن.

(و) هه روه ها له چینی می بینه کان: (الْبَنْتُ وَالْأُمُّ وَالزَّوْجَةُ لَا يُحْجَبْنَ) کیژو دایک و ژن به هیچ
که سیک بی بهشی نابن له میرات به (إِجْمَاعُ) ی زانا یانی نیسلا م، به لام وا ده بی: میراتگری کی تر
به شیان که م ده کاته وه، هه روه که له (فصل) ی پابر دوو دا پوون کراوه.

(وَبَنْتُ الْإِنْسِ) کیژه کوپی مردووه که (يَحْجُبُهَا ابْنُ) کوپی کی مردووه که بی بهشی ده که،
جیاوازی نیه کوپی مردووه که: باوکی خوی بی، یان مامی بی، هم (أَوْ بَنَاتَانِ) یان دوو
کیژی مردووه که و زیاتریش بی بهشی ده کهن (إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهَا مَنْ يُعَصِّبُهَا) به و مرجه ی
کیژه کوپه که نیرینه یه کی وه های له که لدا نه بی: که بی کاته میراتگری پشتی، واته: نه که ر
کیژه کوپه که برای خوی، یان کوپه مامی خوی له که لدا بی، نه و کاته به هوی دوو کیژه که
بی بهشی نابن، به لکو له که ل نیرینه که پاشماوه ی میراته که ده گرن.

(وَالْجَدَّةُ لِلْأُمِّ) داپیره ی لای دایک، واته: دایکی دایک (لَا يَحْجُبُهَا إِلَّا الْأُمُّ) تنها دایک بی بهشی
ده که له میرات، چونکه به هوی دایکه وه که یشتو ته مردووه که، به لام (وَلِلْأَبِ) داپیره ی
لای باوک، واته: دایکی باوک (يَحْجُبُهَا الْأَبُ أَوْ الْأُمُّ) هم باوک و هم دایک بی بهشی ده کهن.
(وَالْقَرْبَى مِنْ كُلِّ جِهَةٍ) داپیره نزیکتره که ی گشت لایه که (تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْهَا) داپیره

وَالْقُرْبَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ كَأُمِّ أُمِّ تَحْجُبُ الْبُعْدَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأَبِّ كَأُمِّ أَبِّ، وَالْقُرْبَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأَبِّ لَا تَحْجُبُ الْبُعْدَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ فِي الْأَظْهَرِ، وَالْأَخْتُ مِنَ الْجِهَاتِ كَالْأَخِ، وَالْأَخَوَاتُ الْخُلُصُ لِأَبٍ يَخْجُبُهُنَّ أَيْضًا أَخْتَانِ لِأَبَوَيْنِ، وَالْمُعْتَقَةُ كَالْمُعْتَقِ،

دوورتره کی هه مان لا بئ بهش دهکا، بۆ وینه: دایکی باوک دایکی دایکی باوک و هه دایکی باوکی باوکیش بئ بهش دهکا، هه روها دایکی دایک دایکی دایکی دایک بئ بهش دهکا.

(و) هه روها (الْقُرْبَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ) داپیره نزیکتره کی لای دایک: (كَأُمِّ أُمِّ) وهك دایکی دایک (تَحْجُبُ الْبُعْدَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأَبِّ) داپیره دوورتره کی لای باوک بئ بهش دهکا: (كَأُمِّ أُمِّ أَبِّ) وهك دایکی دایکی باوک.

به لام (وَالْقُرْبَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأَبِّ) داپیره نزیکتره کی لای باوک: وهك دایکی باوک (لَا تَحْجُبُ الْبُعْدَىٰ مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ فِي الْأَظْهَرِ) داپیره دوورتره کی لایه نی دایک بئ بهش ناكا: وهك دایکی دایکی دایک، له هه رموده ی به هیژتردا، به لكو هه ردوکیان له شه شیکی میراته که دا هاو به شن.

(وَالْأَخْتُ مِنَ الْجِهَاتِ كَالْأَخِ) خوشک له هه سێك لایه وه وهكو برایه، واته: خوشکی له دایک و باوکی به هۆی باوک و کوپ و کوپو به ره و خوارتریش بئ بهش ده بئ، هه روها خوشکی ته نها له باوکیش به و سێپانه وه هه به برای له دایک و باوکی بئ بهش ده بئ، به لام خوشکی ته نها له دایکی به باوک و داپیره وه به کوپی، یان کیژی مردووه که به کوپی، یان کیژی کوپی مردووه که به ره و خوارتریش بئ بهش ده بئ.

(وَالْأَخَوَاتُ الْخُلُصُ لِأَبٍ) نه و خوشکانه ی ته نها له باوکه وه خوشکی مردووه که نه و برای خۆیان له که لیاندا نیه بیانکاته میرانگری پشتی، نه وانهش (يَخْجُبُهُنَّ أَيْضًا أَخْتَانِ لِأَبَوَيْنِ) دوو خوشکی له دایک و باوکی بئ بهشیان ده که نه هه وهك به برایه کی له دایک و باوکیش بئ بهش ده بون، به لام نه گهر برای خۆیان له که لیاندا بئ: نه و کاته برایه که ده یانکاته (عَصْبَةِ) = میرانگری پشتی وه دوو خوشکانه بئ بهش نابن، بۆی بئ به و برایه ده گوتری: (الْأَخُ الْمُبَارَكُ) = برای به به ره که ت.

هه روها خوشکیکی له دایک و باوکیش نه گهر له که ل کیژی مردووه که، یان کیژه کوپی مردووه که دا بئ، نه ویش خوشکی ته نها له باوکی بئ بهش دهکا، هه وهك له میرای (خوشک و برا) دا پوو نی ده که یه وه، إن شاء الله تعالی.

(وَالْمُعْتَقَةُ) نه و نافرته ی کۆیله مردووه که ی نازاد کردوه (كَالْمُعْتَقِ) وهكو نه و پیاو به: که کۆیله که ی نازاد کردوه، واته: نه ویش به میرانگه ره پشتییه کان بئ بهش ده بئ.

وَكُلُّ عَصَبَةٍ يَحْجُبُهُ أَصْحَابُ فُرُوضٍ مُسْتَفْرِقَةٌ.

﴿بَنِ بِه شَبُورَنِي (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی له میرات﴾

(وَكُلُّ عَصَبَةٍ) گشت میراتگری پشتنی (يَحْجُبُهُ) بن به شی ده کا (أَصْحَابُ فُرُوضٍ مُسْتَفْرِقَةٌ) نه و خاوهن به شانای به شه کانیاں گشت میراته که ده گریته وه، واته: هر کاتیک میراتگره کانی خاوهن بهش - به گویره ی به شه کانی خویان - گشت میراته که یان گرت، نه وه میراتگری پشتنی هیچی بِنِ نامینیتته وه و بِنِ بهش ده بی، چونکه پیغه مبر عليه السلام ده فهرموی: ﴿الْحَقُّوْا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا لِمَا بَقِيَ فَلَاؤُلَى رَجُلٌ ذَكَرَ﴾ رواه الشیخان، به شه میراته کان بدنه خاوهنه کانیاں، جا نه وه نده ی ده مینیتته وه، نه وه بِنِ نزدیکترین میراتگری نیرینه یه. واته: نه گهر هیچیش نه ماوه، نه و کاته بِنِ بهش ده بی.

بِنِ ویننه: نه گهر مردوه که له پاشی به جی ما: برایه کی ته نها له دایکی و میړدو دایکو مام، نه وه خاوهن به شه کان گشت میراته که ده گرن و مامه که ش بِنِ بهش ده بی، چونکه بنچینه ی مه سه له که یان له شه شه - که به شی برایه که ی لئ ده رده چی - به م شیوه یه:

$$\begin{array}{l}
 6. \quad \text{میراتگر} \quad \text{—————} \quad \text{برای له دایکی، میړد، دایک، مام.} \\
 1 \times . \quad \text{به شه میرات} \quad \text{—————} \quad \text{شه شیک، نیوه، سییه ک، پشنتیه.} \\
 \text{—————} \div 6 \quad 1 + 2 + 2 + 1 = \text{بن به شه} = 6.
 \end{array}$$

﴿پیناسه ی (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی﴾

(عَصَبَة) = میراتگری پشتنی نه و میراتگره یه: که له قورنات و حه دیسدا به شه میراتی بِنِ دیاری نه کرابی، به لکو گشت میراته که ده گری نه گهر هیچ خاوهن به شیک له که لدا نه بی، یان نه وه نده میراته ده گری: که له پاش خاوهن به شه کان ده مینیتته وه، له و حاله ته ی خاوهن به شی له که لدا یه.

نینجا بزانه: (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی سی جوره، یه که م: (عَصَبَة بِنَفْسِه) که هر به خودی خوی میراتگری پشتنی بی: وه که نه و نیرینه ی نه ژادی بگاته مردوه که و هیچ مینینه کیش له نیوان نه و و مردوه که دا نه بی: وه که کوپو باوک و براو مام... هتد.

دووم: (عَصَبَة بِالْفِئْرِ) نه و مینینه یه: که به هوی نیرینه یه ک بیته میراتگری پشتنی: وه که خوشکه کان و کیژه کانی مردوه که به هوی برای خویان ده بنه (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی.

سی یه م: (عَصَبَة مَعَ الْفِئْرِ) نه و مینینه یه: که به هوی کوپونه وه ی له که ل مینینه یه کی تر دا ده بیته میراتگری پشتنی: وه که خوشکه کانی مردوه که به هوی کوپونه وه یان له که ل کیژه کانی مردوه که، یان کیژه کوپه کانی مردوه که ده بنه (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی، هر وه که له (مغنی و) (حاشیه البقری) دا پوون کراوه ته وه.

﴿پیزی (غصه) - میرانگرمکانی پشتی﴾

بزانه: هر به به لگه‌ی حدیسه‌ک‌ی ﴿فَلْأُولَی رَجُلٍ ذَکَرٍ﴾ ی‌پ‌بردو: میرانگرمکانی پشتی به‌گویره‌ی به‌هیزتری و نزدیکتری خویان یه‌کتری بی‌بش ده‌کن، که‌واته: تا لایه‌نی به‌هیزتری و نزدیکتر ه‌بین، لایه‌نه‌ک‌ی تر میرات ناگرئ، چونکه میرانگرایه‌تی پشتی شه‌ش لایه‌نی ه‌نه:

کوپ‌ایه‌تی، ئینجا باب‌ایه‌تی، ئینجا باپ‌رایه‌تی و برایه‌تی، ئینجا کوپ‌ه‌برایه‌تی، ئینجا ماما‌یه‌تی، ئینجا نازاد‌کردنی کزله.

جا به‌گویره‌ی نه‌و لایه‌نانه پیزی وه‌پیش‌خستنیان له میرانگرتندا به‌م شیوه‌یه بق دانراوه: کوپ، ئینجا کوپ‌ی کوپ‌و به‌ره‌و‌خوارتر، ئینجا باوک، ئینجا باپ‌ره‌و برا- ویک‌را-، ئینجا برای له دایک‌و‌باوکی- نه‌گر باپ‌ره نه‌بین-، ئینجا برای ته‌نها له باوکی، ئینجا کوپ‌ه‌برای له دایک‌و‌باوکی، ئینجا کوپ‌ه‌برای ته‌نها له باوکی، ئینجا مامی له دایک‌و‌باوکی، ئینجا مامی ته‌نها له باوکی، ئینجا کوپ‌ه‌م‌مامی له دایک‌و‌باوکی، ئینجا کوپ‌ه‌م‌مامی ته‌نها له باوکی، ئینجا مامی باوکی مردووه‌که، ئینجا کوپ‌ه‌م‌مامی باوکی مردووه‌که، ئینجا مامی باپ‌ره‌ی مردووه‌که، ئینجا کوپ‌ه‌م‌مامی باپ‌ره‌ی مردووه‌که- هر چواریان به‌و پیزی له مامی مردووه‌که‌دا پ‌برا-، ئینجا نازاد‌کردنی کزله مردووه‌که، ئینجا (بَیْتُ الْعَال).

جا نه‌گر نه‌وانه‌ی پ‌بردو هیچیان نه‌بون، نه‌و کاته میراته‌که به‌سەر‌خاوه‌ن به‌شه‌کاندا به‌ش ده‌کریت‌وه، جا نه‌گر خاوه‌ن به‌شه‌کانیش نه‌بون، نه‌و کاته ده‌دریت‌ه (نَوِی الْأَرْحَام)، ه‌روه‌که له (شرح‌الرحبیه) و (قطر‌العارض)‌دا پ‌وون کراوه‌ته‌وه.

جا نه‌گر (نَوِی الْأَرْحَام)‌ش نه‌بون، نه‌و کاته میراته‌که له به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان س‌ه‌رف ده‌کری، ه‌روه‌که له ناگاداریه‌ک‌ی پیش (نَوِی الْأَرْحَام)‌دا پ‌وونمان کرده‌وه، والحمد لله‌ تعالی.

﴿پاشکۆ﴾: نه‌گر کۆمه‌لێک کوپ‌ی کوپ، یان کوپ‌ه‌برا، یان کوپ‌ه‌مام له یه‌ک پله‌دا - ویک‌را- کۆ بونه‌وه، نه‌وه گشت میراته‌که، یان پاشماوه‌ک‌ی به‌یه‌کسانی به‌سەر‌ژماره‌ی س‌ه‌ره‌کانی‌اندا به‌ش ده‌کری، بق وینه: نه‌گر چوار کوپ‌ی کوپ‌ی له پاش به‌جی‌مان: یه‌کیکیان له کوپ‌ێک بوو، سییه‌کانی‌تریش له کوپ‌ێکی‌تر بون، نه‌وه میراته‌که به‌سەر‌هر چواریاندا به‌یه‌کسانی به‌ش ده‌کری، نه‌ک‌ی نه‌وه‌ی به‌ته‌نها له کوپ‌ێکه نیوه‌ی ه‌بین و سییه‌کانی‌تریش ویک‌را نیوه‌ک‌ی‌تریان ه‌بین، چونکه گشتیان له یه‌ک پله‌دان‌وه به‌لایه‌نی کوپ‌ه‌کوپ‌ه‌تیش میرات له مردووه‌که ده‌گرن، ه‌روه‌ها کوپ‌ه‌برایه‌کان و کوپ‌ه‌مامه‌کانیش به‌و شیوه‌یه به‌یه‌کسانی میراته‌که ده‌گرن، ه‌روه‌که له (حاشیه‌البقری)‌دا پ‌وون کراوه‌ته‌وه.

(فَصَلِّ الْإِبْنَ يَسْتَعْرِقُ الْمَالَ وَكَذَا الْبُتُونُ، وَلَبِئْتَ النُّصْفُ وَلِلْبَتَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثَانِ، وَلَوْ اجْتَمَعَ بَتُونَ وَبَنَاتٌ فَالْمَالُ لَهُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ،

﴿ناگاداری﴾: لیږه له باسه کانی پاپړووشدا مه رچی قه دهغه کړدن له میرات ثو هیه: قه دهغه که ره که میراتگر بڼ، که واته: هر که سیک به هوی کوشتن، یان کافریوون، یان کویله یی میرات نه گری، ثو هه بوونی وه که نه بوونه و ناتوانی هیه میراتگریک بڼ بهش بکا، یان بهشی کم بکاته وه.

هر وه ها هر میراتگریکیش به هوی میراتگریکی تر بڼ بهش بوبڼ، نویش ناتوانی هیه میراتگریک بڼ بهش بکا، یان بهشی کم بکاته وه، به لام له م دووه م نه م مهسه لانه جیاکراونه وه: که خوشکو برایه کانی مردووه که له گه ل دایکی مردووه که کو ده بڼه وه، چونکه ثو خوشکو برایانه بهشی دایکه که کم ده که نه وه بڼ شه شیک هر چنده خویشیان بڼ بهش بڼ له میرات: به هوی باوک، یان باپیره، یان گرتنی گشت میراته که له لایه ن خاوه ن به شه کان، بڼ نموونه:

۱- دایکو باوک و خوشکیکو برایه ک: خوشکو برایه کان به هوی باوک بڼ بهش ن، به لام نه وانیش بهشی دایک کم ده که نه وه له سیکه که بڼ شه شیک.

۲- دایکو باپیره و دو خوشکی ته نها له دایکی: خوشکه کان به هوی باپیره بڼ بهش ن، به لام نه وانیش بهشی دایک کم ده که نه وه له سیکه که بڼ شه شیک.

۳- دایکو میږو خوشکیکی له دایکی و باوکی و برایه کی ته نها له باوکی: برایه که به هوی گرتنی گشت میراته که بڼ بهش ده بڼ، به لام له گه ل خوشکه که هر دووکیان بهشی دایکه که کم ده که نه وه بڼ شه شیک، هر وه که له زوری هیه سرچاوه کاند ناوه پوکی نه م ناگاداریه پوون کراوه ته وه، چنده وینه یی که تریش هته: له پوونکری نه وه ی (قطر العارض) دا پوونم کریونه وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِ مِيرَاتِي مِندَالِهْ کَانَ و مِندَالِي مِندَالِهْ کَانَ﴾

(الْإِبْنُ يَسْتَعْرِقُ الْمَالَ) تاکه کوړیک گشت میراته دده گری (وَكَذَا الْبُتُونُ) هر وه ها دوو کوړو زیاتریش گشت میراته که دده گرن و گشتی بڼ نه وانه، به (إِجْمَاعُ) زانایانی نیسلام. (وَلِلْبَتَيْنِ النُّصْفُ) تاکه کیژیک نیوه ی میراتی هیه (وَلِلْبَتَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثَانِ) دوو کیژو زیاتریش دوو سیکه کی میراتیان هیه، هر وه که له به شه میراته کاند ا پرا.

به لام (وَلَوْ اجْتَمَعَ بَتُونَ وَبَنَاتٌ) نه گهر کوړه کان و کیژه کان ویکړا کو بڼه وه، ثو کاته (فَالْمَالُ لَهُمْ) گشت ماله که راته: میراته که- بڼ هه موویانه (لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ) هر نیرینه به که وه که بهشی دوو مڼینه ی هیه، خوی گوره ده فرموی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ﴾ له باره ی منداله کانتان خوی گوره ناموزگاریتان ده که: نیرینه وه که بهشی دوو مڼینه ی هیه له میراته که تان.

وَأُولَادُ الْإِبْنِ إِذَا انْفَرَدُوا كَأُولَادِ الصُّلْبِ، فَلَوْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ: فَإِنْ كَانَ مِنْ وَلَدِ الصُّلْبِ ذَكَرٌ حَجَبَ أُولَادُ الْإِبْنِ،

تینجا بزانه: بوی نیرینه دو هندی مینینه بی داندراوه؟ چونکه نیرینه (جهادی) له سر واجبه و خوینی مروئی کوژدای له سره و دو ئه رکی به خپوکردنی -خوی و ژنه کشی- له سره، به لام مینینه نه وانه له سر نه، به لکو نه گهر میړدی هبې، به خپوکردنی خودی خویشی له سر نه، هره وک له زوریه سرچاوه کانداهرموویانه.

﴿ناگاداری﴾: نه و یاسا دهستکردهی نیستا له دادگا سته مکاره کانداهیه: که به یه کسانو میرات ده داته نیرینه و مینینه، یاسایه کی دژ به قورپانی پیژده، مینینه کاش -جگه له به شی خوی- میراته کی لږ حال نابې، به لکو نه گهر نه و یاسایه به پړوا بزانی و باوه پې به و شریعه ته ی نیسلام نه بې، نه وه کافریش ده بې، نه گینا: (ظالم و فاسق) ه، هره وک له سره تاي نه م پرتووکو دا پرومان کرده وه.

(وَأُولَادُ الْإِبْنِ) کوږه کان و کیژه کانی کوپې مردووه (إِذَا انْفَرَدُوا) هر کاتیک منداله کانی مردووه که یان له گهلدا نه بې (كَأُولَادِ الصُّلْبِ) وه کو کوپو کیژی خودی مردووه که نه، به (اجماع) ی زانایانی نیسلام، واته: تا که کوږه کوپک و هم زیاتریش گشت میراته که ده گرن، تا که کیژه کوپک نیوه ده گری، دو کیژه کوپو زیاتریش دوسییه که ده گرن، نه گهر نیرینه و مینینه کانیا و ویکړا کچ بونه وه، نه وه هر نیرینه یه که وه که به شی دو مینینه هیه.

به لام (فَلَوْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ) نه گهر هر دوو چینه کان- واته: منداله کانی خودی مردووه که و منداله کانی کوپې مردووه که- ویکړا کچ بونه وه، نه و کاته نه م سڼ حاله تانه ی داهاتوویان هه نو له هر حاله تیکدا به شیوه یه که پښتاریان له گهل ده گری:

حاله تی یه که م: (فَإِنْ كَانَ مِنْ وَلَدِ الصُّلْبِ ذَكَرٌ) نه گهر له منداله کانی خودی مردووه که نیرینه یه که، یان زیاتر هه بوو: به ته نها، یان له گهل مینینه، نه و کاته (حَجَبَ أُولَادُ الْإِبْنِ) نیرینه که گشت منداله کانی کوپې مردووه که بې به ش ده کا -نیرینه کان و مینینه کانیا- به (اجماع) ی زانایانی نیسلام.

که وایو: نه و یاسا دهستکردهی نیستا له دادگا سته مکاره کانداهیه: که نه گهر منداله کانی کوپې مردووه که باوکی خویان نه مابې، نه وان له جی باوکیان داده ندرین، واته: به واجبی به شه میراتیان بی داده ندری، هرچند خودی مردووه که ش کوپې خوی هبې، جا به م به شه ناشه رعیه ده لږن: (وه سیقی واجب). نه و یاسایه به پیچه وانه ی شریعه ته نیسلامه و نژ به حه دیسه که ی ﴿فَلَاؤُلَى رَجُلٌ ذَكَرٌ﴾ ی پابردووه، که وایو: نه گهر مردووه که له ژانیا وه سیته که ی نه کردبې، به شه میراته که ش نابیته ملکی منداله کانی کوږه که و لیان حه پامه؟

وَالْإِنْثَاءُ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا أَنْثَى أَوْ إِنَاثٌ فَلَهَا النُّصْفُ وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِنِّ الذُّكُورِ أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنْثَاءِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا أَنْثَى أَوْ إِنَاثٌ فَلَهَا أَوْ لَهَا السُّدُسُ، وَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بَنَتَانِ فَصَاعِدًا أَخَذَتَا الثُّلُثَيْنِ وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِنِّ الذُّكُورِ أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنْثَاءِ، وَلَا شَيْءَ لِلْإِنْثَاءِ الْخُلَصِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَسْفَلَ مِنْهُنَّ ذَكَرٌ فَيُعْصِبُهُنَّ،

چونکه وه سیّتی واجب به نایه ته کانی میرات (نسخ) بۆته وه، ههروه که له (تفسیر ابن کثیر) (ارشاد الساری) دا هه رموویانه .

حاله تی دووهم: (وَالْإِنْثَاءُ) نه گه له منداله کانی خودی مردوو هه که هیج نێرینه یه که نه بو، نه وه ته ماشا ده که بن: (فَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بَنَتٌ) نه گه ر خودی مردوو هه که تاکه کیژێکی هه بوو، نه وه کاته (فَلَهَا النُّصْفُ) نیوه ی میراته که ی بۆ نه وه کیژدی وه (وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِنِّ) پاشماوه ی میراته که شی بۆ منداله کانی کوپی مردوو هه که یه: (الذُّكُورِ) نێرینه کانیان (أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنْثَاءِ) یان نێرینه و می یه کانیان: هه ر نێرینه یه که وه که به شی دوو می یینه ی ده دریتی.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ) جا هه ر له م حاله ته دا نه گه ر له منداله کانی کوپی مردوو هه که ش هیج نێرینه یه که نه بو، به لکو (إِلَّا أَنْثَى أَوْ إِنَاثٌ) ته نها می یینه یه که، یان زیاتر له می یینه که هه بوو، نه وه کاته (فَلَهَا أَوْ لَهَا السُّدُسُ) کیژه کوپه که وه زیاتریش له کیژه کوپێک هه ر شه شیکی میراته که ی هه یه، واته: نه گه ر له کیژه کوپێک زیاتر بون، نه وه گشتیان له شه شیکه که دا هاویه شنو نه وه شه شیکه ش له گه ل نیوه ی کیژه که ده بیته (تَكْمَلَةُ الثُّلُثَيْنِ) ته واوکه ری دوو سیّیه که، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام وه م هه دیسه که ی (ابن مسعود) ی پابردوو له باسی (شه شیکی) دا.

حاله تی سێ یه م: (وَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بَنَتَانِ فَصَاعِدًا) نه گه ر خودی مردوو هه که دوو کیژ، یان زیاتری هه بون وه هیج نێرینه یکی شی نه بو، نه وه کاته (أَخَذَتَا الثُّلُثَيْنِ) کیژه که دوو سیّیه کی میراته که ده گرن (وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِنِّ) پاشماوه که ش بۆ منداله کانی کوپی مردوو هه که یه: (الذُّكُورِ) نێرینه کانیان (أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنْثَاءِ) یان نێرینه و می یه کانیان: هه ر نێرینه یه که وه که به شی دوو می یینه .

به لām (وَلَا شَيْءَ لِلْإِنْثَاءِ الْخُلَصِ) پوخته ی می یینه کانی کوپی مردوو هه که - که نێرینه یان له گه لدا نه بن - هیج میراتیان نادریتی به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام، چونکه به هۆی دوو کیژه کانی مردوو هه که بی به ش ده بن (إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَسْفَلَ مِنْهُنَّ ذَكَرٌ) مه گه ر کیژه کانی کوپی مردوو هه که نێرینه یه که ی خۆیان به ره وه خوارتر له گه لیان دابن: وه که کوپه برا، یان له پله ی خۆیان: وه که برا، یان کوپه مام، نه وه کاته بی به ش نابن، به لکو (فَيُعْصِبُهُنَّ) نێرینه که ده یانکاته (عَصَبَةٌ) - میراتگری پشتی و وێکرا پاشماوه که ده گرن، جا بزانه - نه م نێرینه یه ش پی ده گوتری: (الْأَخُ الْمُبَارَكُ) - برای به به ره که ت.

وَأَوْلَادُ ابْنِ الْإِنِّ مَعَ أَوْلَادِ الْإِنِّ كَأَوْلَادِ الْإِنِّ مَعَ أَوْلَادِ الصُّلْبِ، وَكَذَا سَائِرُ الْمَنَازِلِ، وَإِنَّمَا يُعَصَّبُ الذَّكَرُ النَّازِلُ مَنْ فِي دَرَجَتِهِ وَيُعَصَّبُ مَنْ فَوْقَهُ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا شَيْءٌ مِنَ الثَّلَاثِينَ. (فَصْلُ) الْأَبُ يَرِثُ بِفَرْضٍ إِذَا كَانَ مَعَهُ ابْنٌ أَوْ ابْنُ ابْنٍ،

(وَأَوْلَادُ ابْنِ الْإِنِّ) منداله کانی کوپی کوپی مردووه که: که (مَعَ أَوْلَادِ الْإِنِّ) له گه ل منداله کانی کوپی مردووه که دا بن، گشتیان (كَأَوْلَادِ الْإِنِّ مَعَ أَوْلَادِ الصُّلْبِ) وه کو منداله کانی کوپی کوپی مردووه که نه: که له گه ل منداله کانی خودی مردووه که دا بن. (وَكَذَا سَائِرُ الْمَنَازِلِ) هه روه ها گشت پله کانی تری به ره و خوار تریش به و شیوه به نه، واته: پله ی به ره و خوار تر وه ک منداله کانی کوپی مردووه که دابنئ و پله ی سهره و تریش وه ک منداله کانی خودی مردووه که دابنئ... هتد.

(وَإِنَّمَا يُعَصَّبُ الذَّكَرُ النَّازِلُ مَنْ فِي دَرَجَتِهِ) نیرینه ی خواره وه - واته: کوپی کوپو به ره و خوار تر - ته نها نه و می بینه ی له پله ی خویه تی ده کاته (عَصَبَة) - میراتگری پشتی: وه کو خوشکی خوی و کیژه مامی خوی، به لام می بینه ی له خوی به ره و خوار تر - وه کو کیژه برای خوی - بی به ش ده کا، هه روه له زوری به سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(و) هه روه ها (يُعَصَّبُ مَنْ فَوْقَهُ) نه و می بینه ی له خوی به سهره و تره - وه کو خوشکی باوکی خوی، یان کیژه مامی باوکی خوی - نه و هشیان ده کاته (عَصَبَة) - میراتگری پشتی، به لام (إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا شَيْءٌ مِنَ الثَّلَاثِينَ) به و هرجه ی نه و می بینه ی هج به شیکی له دوو سیئه که که نه بی: وه ک دوو کیژی مردووه که و کیژه کوپی مردووه که و کوپی کوپی مردووه که، واته: دوو کیژه کان دوو سیئه ک ده گرن، نه و نیرینه ی به نه و کیژه کوپه یه - که به پله یه له خوی به سهره و تره - ده کاته (عَصَبَة) و ویکرا پاشماوه که ده گرن.

به لام نه گه به شی له دوو سیئه ک هه بوو، نه و کاته پئیویست ناکا بیکاته (عَصَبَة): وه کو کیژی کی مردووه که و کیژه کوپی مردووه که و کوپی کوپی کوپی مردووه که، چونکه لیتره دا کیژی مردووه که نیوه ی هه یه، کیژی کوپه که ش شه شیکی هه یه - که (تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ) ته و او که ری دوو سیئه که - پاشماوه که ش بۆ نیرینه که یه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي مِيرَاتِي بَاوَكْ وَ دَايَكْ وَ بَايِرْمُو دَايِرْمُو﴾

(الْأَبُ) باوکی مردووه که له میرات گرتندا سئ حاله تی هه نه: حاله تی به که م: (يَرِثُ بِفَرْضٍ) ته نها به خاوه به شی شه شیکی میراته که ده گری (إِذَا كَانَ مَعَهُ ابْنٌ أَوْ ابْنُ ابْنٍ) هه رکاتیک کوپی مردووه که، یان کوپی کوپی مردووه که، یان به ره و خوارتری له گه لدا بی، جیاوازی نه له گه ل نه و مندا لانه دا: می بینه ش هه بی، یان نه بی.

وَيَتَغَصَّبُ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَلَا وَلَدُ ابْنٍ، وَبِهِمَا إِذَا كَانَ بِنْتُ أَوْ بِنْتُ ابْنٍ لَهُ السُّدُسُ قَرْضًا وَالْبَاقِي بَعْدَ فَرْضَيْهِمَا بِالْعُصُوبَةِ. وَلِلْأُمِّ الثُّلُثُ أَوْ السُّدُسُ فِي الْحَالِّينِ السَّابِقِينَ فِي الْقُرُوضِ، وَلَهَا فِي مَسْأَلَتِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ ثُلُثٌ مَا بَقِيَ بَعْدَ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ.

حاله تی دووم: (وَبِتَّعْصِيبٍ) تهنه به میراتگریه تی پشتنی پاشماوهی میراته که ده گری (إِذَا لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَلَا وَلَدُ ابْنٍ) هرکاتیک نه کوپو کیژی مردووه که نه کوپو کیژی کوپو مردووه که نه به ره و خوارتری له گه لدا نه بن.

حاله تی سنیهم: (وَبِهِمَا) هم به خاوهن به شی و هم به مراتگریه تی پشتنی میرات ده گری (إِذَا كَانَ بِنْتُ أَوْ بِنْتُ ابْنٍ) هرکاتیک کیژی کیژی مردووه که، یان زیاتر، یان کیژه کوپو کیژی مردووه که، یان زیاتر، یان به ره و خوارتری له گه لدا بن، به و مهرجهی له گه ل نه و مندالانه دا هیچ نیرینه یه نه بن، که و ابو: (لَهُ السُّدُسُ قَرْضًا) شه شیکی میراته که به خاوهن به شی بق باوکه که یه و هم (وَالْبَاقِي بَعْدَ فَرْضَيْهِمَا بِالْعُصُوبَةِ) له پاش به شه کی باوک و کیژه که، یان کیژه کوپو که، پاشماوه که شه به میراتگریه تی پشتنی هر بق باوکه که یه، به به لگی چه دیسه که ﴿لَمَّا بَقِيَ فَلَأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ﴾ پابردو، واته: نه وهی ده مینیتته وه بق نزیکترین میراتگری نیرینه یه.

﴿مَهْ سَهْ لَهْ کَانِي (الْفَرَاوِين): دوو پرشنگذاره کان﴾

(وَلِلْأُمِّ) دایکی مردووه که سنی حاله تی هه نه، **حاله تی یه کهم:** (الْثُلُثُ) سنییه کی میراته که یه یه به و مهرجهی: نه مندالی مردووه که نه مندالی کوپو مردووه که نه به ره و خوارترو نه ژماره ی خوشکو برای مردووه که یه له گه لدا نه بن. **حاله تی دووم:** (أَوْ السُّدُسُ) یان شه شیکی هه یه، نه گهر یه کیک له وانه ی پابردوی له گه لدا بن، هر وه (فِي الْحَالِّينِ السَّابِقِينَ فِي الْقُرُوضِ) له دوو حاله ته که ی پابردو له به شه میراته کاندای پوون کراوه.

حاله تی سنیهم: (وَلَهَا فِي مَسْأَلَتِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ) له و دوومه سه لانه ی که میرو دایکو باوک، یان زن و دایکو باوک و کرا کل دهنه وه، به شی دایکه که (ثُلُثٌ مَا بَقِيَ بَعْدَ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ) سنییه کی نه و پاشماوه یه: که له پاش به شی میرو ده که، یان ژنه که ده مینیتته وه نه که سنییه کی هه مو میراته که - به (إِجْمَاعِی) (صحابه) پیغه مبرر علیه السلام، چونکه هر نیرو می یه که له یه که پله دا بن، نه وه نیرینه که دوو هندی می یه که ده گری، جا له راستی دا به شی دایکه که لیرو دا: یان شه شیکه، یان چواریکه، به لام چونکه له قورثانی پیروژدا به (ثُلُثُ) - سنییه کی ناوی هاتوه، بوی ده لئین: (ثُلُثٌ مَا يَبْقَى) سنییه کی پاشماوه که.

جا بزانه: نه دوو مه سه له یه پییان ده گوتری: (الْفَرَاوِين)، چونکه وه که نه سنییه ی پرشنگذار به ناویانگن، هم پییان ده گوتری: (الْعَصْرِيَّتَيْنِ)، چونکه نیمامی (عمر) نه وها پیریاری پی داوه.

وَالْجَدُّ كَالْأَبِ إِلَّا أَنَّ الْأَبَ يُسْقِطُ الْإِخْوَةَ وَالْأَخَوَاتِ وَالْجَدُّ يُقَاسِمُهُمْ إِنْ كَانُوا لِأَبَوَيْنِ
أَوْ لِأَبٍ، وَالْأَبُ يُسْقِطُ أُمَّ نَفْسِهِ وَلَا يُسْقِطُهَا الْجَدُّ، وَالْأَبُ فِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ
يَرُدُّ الْأُمَّ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَى ثَلَاثِ الْبَاقِي وَلَا يَرُدُّهَا الْجَدُّ.

مەسەلەئەى يەكەم: مێرد، دایك، باوك، بنچینهى مەسەلەكە لە دووانە: نیوەى بۆ مێردەكە و
نیوەكەى تریش بە سەر دایكو باوكدا بەش ناکرێ و كە مترین ژمارە: كە نیوە و سێیەكى
پاشماوەى هەبێ: ژمارە شەشە، كە وابو: یەكسەر دەلێن: بنچینهى مەسەلەكە لە شەشە:
سێ بۆ مێردەكە، سێیەكى پاشماوەكەش-یەكە- بۆ دایكەكە، دووش بۆ باوكەكە،
بەم شێوەیە:

$$\begin{array}{rcll} 6. & \text{میراتگر} & \text{مێرد،} & \text{دایك،} & \text{باوك.} \\ \times 1 & \text{بەشە میرات} & \text{نیوە،} & \text{سێیەكى پاشماوە،} & \text{پشتییه.} \\ \hline & & 3 & + & 1 & + & 2 & = & 6. \end{array}$$

مەسەلەئەى دووهم: ژن، دایك، باوك. بنچینهكەى لە چوارە-كە بەشى ژنەكەى لێدەردەچێ-
چوارێكى بۆ ژنەكە، سێیەكى پاشماوەكەش-یەكە- بۆ دایكەكە، دووش بۆ
باوكەكە، بەم شێوەیە:

$$\begin{array}{rcll} 4. & \text{میراتگر} & \text{ژن،} & \text{دایك،} & \text{باوك.} \\ \times 1 & \text{بەشە میرات} & \text{چوارێك،} & \text{سێیەكى پاشماوە،} & \text{پشتییه.} \\ \hline & & 1 & + & 1 & + & 2 & = & 4. \end{array}$$

(وَالْجَدُّ) باپیره، واتە: باوكى باوكو بە سەر وەتر (كَالْأَبِ) وەكو باوكە- ئەگەر باوك
نەمايێ- (إِلَّا) تەنها لە سێ مەسەلەدا باوكو باپیره لێك جیانە:

یەكەم: (أَنَّ الْأَبَ يُسْقِطُ الْإِخْوَةَ وَالْأَخَوَاتِ) باوكى مردووێكە گشت خوشكو و براپەكەانى
مردووێكە بێبەش دەكا، بەلام (وَالْجَدُّ يُقَاسِمُهُمْ إِنْ كَانُوا لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ) باپیره
هاوێهشیان لەگەڵ دەكا ئەگەر لە دایكو باوكى، یان تەنها لە باوكى بن، بەلام ئەگەر
تەنها لە دایكى بن، باپیرهش بێبەشیان دەكا.

دووهم: (وَالْأَبُ يُسْقِطُ أُمَّ نَفْسِهِ) باوكى مردووێكە دایكى خۆى-كە باپیرهى مردووێكە-
بێبەش دەكا، چونكە بەوێهە گەیشتۆتە مردووێكە، بەلام (وَلَا يُسْقِطُهَا الْجَدُّ) باپیره
دایكى باوكەكە بێبەش ناکا، چونكە ژنى خۆیەتى.

سێیەم: (وَالْأَبُ فِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ) باوكى مردووێكە لە مەسەلەى مێرد، یان ژن لەگەڵ
دایكو باوك-كە بە (الْغُرَوَيْنِ) ناو دەبران- (يَرُدُّ الْأُمَّ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَى ثَلَاثِ الْبَاقِي) دایكى
مردووێكە لە سێیەكى هەموو میراتەكەو دەگەڕێنێتەو بۆ سێیەكى پاشماوەكە، هەروەك
پاپرا، بەلام (وَلَا يَرُدُّهَا الْجَدُّ) باپیره دایكى مردووێكە ناگەڕێنێتەو سەر سێیەكى پاشماوەكە،

وَلِلْجَدَّةِ السُّدُسُ وَكَذَاجَدَاتُ، وَتَرِثُ مِنْهُنَّ أُمُّ الْأُمِّ وَأُمَّهُاتُهَا الْمُذَلِّيَّاتُ
يَأْتِيَاتُ خُلُصٍ، وَأُمُّ الْأَبِ وَأُمَّهُاتُهَا كَذَلِكَ، وَكَذَا أُمُّ أَبِي الْأَبِ
وَأُمُّ الْأَجْدَادِ فَوْقَهُ وَأُمَّهُاتُهُنَّ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَضَابِطُهُ: كُلُّ جَدَّةٍ أَذَلَّتْ
بِمَخْضِ إِبْنَاتٍ أَوْ ذُكُورٍ أَوْ إِبْنَاتٍ إِلَى ذُكُورٍ تَرِثُ، وَمَنْ أَذَلَّتْ بِذِكْرِ بَيْنِ اثْنَيْنِ فَلَا.
(فَصْلُ) الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ لِأَبَوَيْنِ إِنْ افْتَرَدُوا وَرِثُوا كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ،

به لگو-نگه ر باوکی مردووه که نه ماین- دایکی مردووه که له گه ل باپیره دا سیتیکی هه موو
میراته که ده گری، چونکه پله یه که له باپیره نیزکتره.

(وَلِلْجَدَّةِ السُّدُسُ) یه که داپیره شه شتیکی میراتی هه یه (وَكَذَا الْجَدَّاتُ) هه روها دوو داپیره و
زیاتریش ته نها شه شتیکیان هه یه و له نیوان خویاندا به یه کسانى به شی ده که ن: وه که
دایکی دایکی باوکو دایکی باپیره دایکی دایکی دایک، هه رو که له به شه میراته کاندا
به لکه مان هیناوه (وَتَرِثُ مِنْهُنَّ) له داپیره کان نه مانه میرات ده گرن:

له لای دایکه وه: (أُمُّ الْأُمِّ) دایکی دایکو هه م (وَأُمَّهُاتُهَا) دایکه کانى دایکی دایک: که (الْمُذَلِّيَّاتُ
يَأْتِيَاتُ خُلُصٍ) به پوخته ی میینه کان بگه نه مردووه که: وه که دایکی دایکی دایکو به
سه روهرتر، نینجا بزانه: له لای دایکه وه ته نها یه که داپیره میرات ده گری به به رده وامی.

(و) هه روها له لای باوکه وه: (أُمُّ الْأَبِ) دایکی باوکو هه م (وَأُمَّهُاتُهَا كَذَلِكَ) دایکه کانى
دایکی باوک: که به پوخته ی میینه کان بگه نه باوکی مردووه که: وه که دایکی دایکی باوک
(وَكَذَا أُمُّ أَبِي الْأَبِ) هه روها دایکی باوکی باوکیش و هه م (وَأُمُّ الْأَجْدَادِ فَوْقَهُ) دایکی
باپیره کانى سه روهرتری نه و باپیره شو هه م (وَأُمَّهُاتُهُنَّ) دایکی نه و داپیرانه ش گشتیان
میرات ده گرن (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سه ر فرموده ی ناسراوی مه زه ب.

(وَضَابِطُهُ) نه و (قَاعِدَةُ) یه ی بق داپیره میراتگره کان داندراوه نه مه یه: (كُلُّ جَدَّةٍ أَذَلَّتْ
بِمَخْضِ إِبْنَاتٍ) هر داپیره یه که به پوخته ی میینه کان بگاته مردووه که: وه که دایکی دایکی
دایک (أَوْ ذُكُورٍ) یان به پوخته ی نیرینه کان بگاته مردووه که: وه که دایکی باوکی باوک (أَوْ
إِبْنَاتٍ إِلَى ذُكُورٍ) یان به پوخته ی میینه کان بگاته نیرینه کان: وه که دایکی دایکی باوک
(تَرِثُ) نه و جوره داپیره یه میرات ده گری، به لام (وَمَنْ أَذَلَّتْ بِذِكْرِ بَيْنِ اثْنَيْنِ) هر
داپیره یه که به نیرینه یه کی نیوان دوو میینه بگاته مردووه که: وه که دایکی باوکی دایک (فَلَا)
نه وه میرات ناگری.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسَى مِرَاتَى خُوشْكَو بَرَاو مَام﴾

(الْإِخْوَةُ وَالْأَخَوَاتُ لِأَبَوَيْنِ) براو خوشکی له دایک و باوکی (إِنْ افْتَرَدُوا) نگه ر به ته نها بن، واته:
خوشکو برای ته نها له باوکیان له گه لدا نه بن، نه و کاته (وَرِثُوا كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ) وه کو
منداله کانى خودی مردووه که میرات ده گرن، واته: برایه کو زیاتر له برایه که گشت میراته که،

وَكَذَآ اِنْ كَانُوْا لِأَبٍ اِلَّا فِى الْمَشْرَكَةِ: وَهِيَ زَوْجٌ وَّأُمٌّ وَّوَلَدًا أُمٌّ وَّأَخٌ لِأَبَوَيْنِ، فَيُشَارِكُ الْأَخُ وَلَدَيِ الْأُمِّ فِى الثَّلُثِ،

يان پاشماوهى میراته که ده گریو تنها خوشکيک نیوهى میراته که ده گریو نوو خوشکو زیاتر دوو سییه کی میراته که ده گری، هه روک له به شه میراته کاندایا برابرا، به لام نه گه خوشکو برا ویکرا کل بونه وه، نه وه هه برایه کی نوو هه ندی خوشکيک ده گری، خوی گه وره ده هه رموی: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثٰی﴾ نه گه میراتگره کان خوشکو برا ویکرا بون، نه وه نیزی نه وه که به شی نوو میینه ی هه به.

﴿مهسه لهی (المشركة) - هاویه شکراو﴾

(وَكَذَآ اِنْ كَانُوا لِأَبٍ) هه روها نه گه خوشکو برایه کان تنها له باوکی بنو خوشکو برای له دایک و باوکیان له گه لدا نه بن، نه وانیش به و شیوهی پابردو میرات ده گری، به (اجماع) ی زانا یانی نیسلام (إِلَّا فِى الْمَشْرَكَةِ) تنها له مهسه لهی (المشركة) - هاویه شکراودا نه بن، واته: له ویدا لیک جیانه (وهی) مهسه لهی (المشركة) نه مه به:

(زَوْجٌ وَّأُمٌّ وَّوَلَدًا أُمٌّ وَّأَخٌ لِأَبَوَيْنِ) میرو دایکو نوو خوشکو، یان نوو برای تنها له دایکی و برایه کی له دایکو و باوکی، بنچینه ی مهسه له که له شه شه - که شه شیک دایکی لی ده رده چی - نیوه ی بۆ میزده که یه، شه شیک بۆ دایکه که یه، سییه کی بۆ خوشکو برایه کانی تنها له دایکی یه، جا نه و به شاننه گشت میراته که داده گری نه وه هیه بۆ برای له دایکو و باوکی نامینیتیه وه، چونکه (عَصَبَة) - میراتگری پشتی یه و (قیاس) نه وایه: به هوی نه و داگریته و یه بی به ش بی، به لام لیتره دا ده ره ق برای له دایکو و باوکی خزما یه تی باوکی مه لده وه شیندریتیه وه تنها خزما یه تی دایکی په چاو ده گری، که و ابو: (فَيُشَارِكُ الْأَخُ وَلَدَيِ الْأُمِّ فِى الثَّلُثِ) برایه که ی له دایکو و باوکی به خزما یه تی دایکی - ده بیتیه هاویه شی خوشکو برایه کانی تنها له دایکی له و سییه که داو به یه کسانى له نیوان خویاندا به شی ده گری، چونکه گشتیان مندالی یه ک دایکن، به لام باوکیان جیابه، واته: دایکه که یان - لای که می - نوو میزده کردون، جا له بهر نه وه ی سییه که که نوو وه به سه ره رسیک مندال کاندایا به ش ناکری، ژماره ی مندال کان - که سییه - به بنچینه ی مهسه له که ده دین - که شه شه - له هه رده ساخ ده بیتیه وه، به م شیوه یه:

۶. میراتگر ————— میزد، دایک، دوو برای له دایکی، برایه کی له دایکو و باوکی.

× ۱. به شه میرات ————— نیوه، شه شیک، سییه ک، پشتییه.

÷ ۶. ————— ۳ + ۱ + ۲ + ————— بی به شه = ۶.

× ۳. ————— ساغریده وه ی به سی هاویه ش.

÷ ۱۸. ————— ۹ + ۳ + ۶ ————— بۆ هه رسیک برایه کان = ۱۸.

وَلَوْ كَانَ بَدَلُ الْأَخِ أَخٌ لِّأَبٍ سَقَطَ. وَلَوْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ فَكَاجْتِمَاعِ أَوْلَادِ صُلْبٍ وَأَوْلَادِ ابْنِهِ

ئينجا بزانه: به مەسەلەيە دەگوێرێ: (المُشْرُكَةُ)، چونکە بڕایەکی کراوەتە هاوبەشی خوشک و بڕایەکانی تەنها لەدایکی، هەم پێی دەگوێرێ: (الْحَمَارِيَّةُ)، چونکە کە ئیمامی (عمرؓ) ویستی بڕایەکانی لەدایکو باوکی بێبەش بکا، گوێیان: و دابنێ باوکمان گوێی بێرێژێک بوو، خۆ گشتمان مندالی یەک دایکین؟ هەم بە (الْحَجَرِيَّةُ) ش ناو دەبێ، چونکە لە (روایە) یەکدا: گوێیان: و دابنێ باوکمان بەرێژێک بوو و فێرماندا ناو دەریا، خۆ گشتمان مندالی یەک دایکین؟ جا ئیمامی (عمرؓ) قسەکی پێ جوان بوو و بە خزمایەتی دایکی کردنیە هاوبەش.

کە وابو: (وَلَوْ كَانَ بَدَلُ الْأَخِ أَخٌ لِأَبٍ) ئەگەر لە مەسەلەیدا لە جیاتی بڕای لەدایکو باوکی بڕایەکی تەنها لەباوکی هەبوابە (سَقَطَ) بێبەش دەبوو، چونکە (عَصَبَةُ) یە و هیچی بۆ نەماوەتەو دەدایکیشی جیایی و خزمایەتی دایکی نیە هاوبەشی پێ بکا، بەلکو ئەگەر خوشکیکی خۆی، یان زیاتریشی لەگەڵدا بێ، ئەو خوشکەکانیش بە هۆی ئەویە وە بێبەش دەبن، چونکە دەیانگاتە (عَصَبَةُ)، بۆی بە و بڕایە دەگوێرێ: (الْأَخُ الْمَشْهُومُ) = بڕای بەدیۆم.

ئينجا بزانه: ئەگەر لەو مەسەلەیدا خوشک و بڕایەکانی تەنها لەدایکی لە دووان زیاتر بون و بڕای لەدایکو باوکیش دوو، یان زیاتر بون، یان خوشکی لە دایکو باوکیان لەگەڵدا بوو، یان لەجیاتی دایکە کە دایرەیک هەبوو، لەو حالەتەدا هیچ لە هاوبەشیەکی ناکرێت و هیچ جیاوازی لە نێوان خوشک و بڕایەکانی لەدایکو باوکی ناکرێت و گشتیان بە یەکسانی دەبنە هاوبەشی خوشک و بڕایەکانی لەدایکی، بەلام و دەبن: ساغکردنەوی مەسەلە کە دەگێرێ. هەروەها ئەگەر لەو مەسەلەیدا لەجیاتی بڕای لەدایکو باوکی: خوشکێک هەبوو، ئەو نیوەی میراتەکی هەیە و مەسەلەکەش (عَوْلٌ) دەکرێ بۆ تۆ، وە ئەگەر دوو خوشک، یان زیاتر بون، ئەو کاتە دوو سیپەکیان هەیە و مەسەلەکەش (عَوْلٌ) دەکرێ بۆ دە، واتە: لە هەریو حالەتەدا مەسەلە کە دەگێرێت و هاوبەشی ناکرێ، جیاوازی خوشکی لەدایکو باوکی تەنها لەباوکیش نیە، هەروەک لە (تحفة) (مغنی) دا پێون کراوەتەو.

(وَلَوْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ) ئەگەر هەریو چینهکان، واتە: خوشک و بڕایەکانی لەدایکو باوکی تەنها لەباوکی وێکێرا کۆ بونەو، ئەو (فَكَاجْتِمَاعِ أَوْلَادِ صُلْبٍ وَأَوْلَادِ ابْنِهِ) وەکو کۆبونەوی مندالەکانی خودی مەریووە کە و مندالەکانی کۆپی مەریووە کە یە وێکێرا، واتە: سێ حالەتیان هەنە:

إِلَّا أَنْ بَنَاتِ الْإِبْنِ يُعَصِّبُهُنَّ مَنْ فِي دَرَجَتِهِنَّ أَوْ أَسْفَلَ وَالْأَخْتُ لَا يُعَصِّبُهَا إِلَّا أَخُوهَا،

حاله تي يه که م: نه گهر برايەکی له دايکو باوکی، يان زياتر هه بوو: به تەنها، يان له گەل خوشکی له دايکو باوکی، ئەو گشت خوشک و برايەکانی تەنها له باوکی بێبەش دەکا، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام.

حاله تي دووم: نه گهر تەنها خوشکیکی له دايکو باوکی هه بوو، ئەو نێوێ میراتەکه بۆ ئەو خوشکەیه، پاشماوه کهش بۆ خوشک و برايەکانی تەنها له باوکی یه: هەر برايەك دوو هەندی خوشکێك دەگرێ، جا ئەگەر خوشکی تەنها له باوکی نەبو، ئەو پاشماوه که گشتی بۆ برايەكەیه، به لām ئەگەر برای تەنها له باوکیان له گەل نەبو، ئەو شەشێك -تەواوکه ری دووسیێك- بۆ خوشکی له باوکی یه، جا ئەگەر له خوشکێك زیاتر بون، ئەو گشتیان لهو شەشێكەدا هاویەشن.

حاله تي سێ یه م: ئەگەر تەنها دوو خوشکی له دايکو باوکی، يان زياتر هه بون، واتە: برای خۆيان له گەلدا نەبو، ئەو دووسیێكە میراتەکه بۆ ئەوانە، پاشماوه کهشی بۆ خوشک و برايەکانی تەنها له باوکی یه: هەر برايەك دوو هەندی خوشکێك دەگرێ، جا ئەگەر خوشک نەبو، ئەو پاشماوه که گشتی بۆ برايەكەیه، به لām ئەگەر برای تەنها له باوکی نەبو، ئەو به هۆی دوو خوشکی له دايکو باوکی خوشکەکانی تەنها له باوکی بێبەش دەبن.

(إِلَّا) به لām منداڵەکانی کوپی مردووه که و خوشک و برايەکان له وەدا جیاوازن: (أَنْ بَنَاتِ الْإِبْنِ) کێژە کوپەکان (يُعَصِّبُهُنَّ مَنْ فِي دَرَجَتِهِنَّ أَوْ أَسْفَلَ) ئەو نێزینە ی له پلە ی خۆیانە، يان به ره وخوارتره ده يانکاته (عَصْبَة) = میراتگری پشتی و پێی ده گوترا: (الْأَخُ الْمَبَارَكُ)، ههروهك رابرا.

به لām (وَالْأَخْتُ) خوشکی مردووه که (لَا يُعَصِّبُهَا إِلَّا أَخُوهَا) تەنها ئەو برايە ی له پلە ی خۆیە تی ده یکاته (عَصْبَة)، واتە: خوشکی له دايکو باوکی به برای له دايکو باوکی ده بیته (عَصْبَة)، به لām خوشکی له دايکو باوکی به برای تەنها له باوکی نابيته (عَصْبَة)، به لکو خوشکە که به شه دیارکراوه که ی خۆی ده گرێ و پاشماوه کهش - ئەگەر ماوه - بۆ برايەكەیه، ههروهك له حاله تەکانی پابردوودا پوون کراوه.

ههروهها ههچ خوشکیکی مردووه کهش به هۆی کوپه برای خۆی، يان کوپه مامی خۆی نابيته (عَصْبَة)، بۆ وێنه: ئەگەر مردووه که دوو خوشکی له دايکو باوکی و خوشکیکی تەنها له باوکی کوپه برايەکی له پاش به جێ مان، ئەو دووسیێكە میراتەکه بۆ دوو خوشکەکانه و پاشماوه کهشی گشتی بۆ کوپه برايەكە، خوشکە له باوکیه کهش به و دوو خوشکانه بێبەش ده بێ و به کوپه برايە نابيته (عَصْبَة)، به لām هەر لām مه سه له يدا ئەگەر برايەکی له باوکی هه بێ، ئەو خوشکە که ی خۆی ده کاته (عَصْبَة) و پاشماوه که بۆ ههروکیانە، بۆی بێ به م

وَلِلْوَاحِدِ مِنَ الْإِخْوَةِ أَوْ الْأَخَوَاتِ لَأُمُّ السُّدُسِ وَلِلْإِثْنَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثُ سَوَاءٌ ذُكُّرُهُمْ وَإِنَّا لَهُمْ، وَالْأَخَوَاتِ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ مَعَ ابْنَاتٍ وَالْإِثْنَيْنِ عَصَبَةٌ كَالْإِخْوَةِ:

برایش ده گوتری: (الاخ المبارك) = برای به بهر هکت، هر وک له (تحفه) و (نهایه) دا پرون کر او ته وه، که وابو: کوپه برایه کهش بهو برایه بی بهش ده بی، هر وک پابرا.

(وَلِلْوَاحِدِ مِنَ الْإِخْوَةِ أَوْ الْأَخَوَاتِ لَأُمُّ السُّدُسِ) خوشکیکی تنها له دایکی، یان برایه کی تنها له دایکی شه شیکی میراته که ی هیه (وَلِلْإِثْنَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثُ) دو، یان زیاتر له خوشکو برایه کانی تنها له دایکی سییه کیان هیه (سَوَاءٌ ذُكُّرُهُمْ وَإِنَّا لَهُمْ) نیرینه و میینه کانیان یه کسانن له و سییه که دا، واته: به یه کسانی به سه ریاندا بهش ده کری به (اجماع) ی زانیانی نیسلام، هر وک له به شه میراته کاند پابرا، چونکه نه واته به خرمایه تی په حمی - که لایه نی دایک - میرات ده گرن، نک به خرمایه تی پشتی، که واته: نه گره خوشکو برای له دایکی و باوکی، یان تنها له باوکی له گه لیاندا بی، هیچ به شه که یان ناگوتی:

بِقِوَّيْنِه: نه گره برایه کی له دایک و باوکی برایه کی تنها له باوکی و برایه کی تنها له دایکی و یو کړا کو بونه وه، نه وه برایه کی تنها له دایکی شه شیکی هیه و برایه کی له دایک و باوکی گشت پاشماوه که ی ده دیرتی، برای تنها له باوکی به م برایه بی بهش ده بی، هر وک نه گره هر سیک لا خوشک بون، نه وه خوشکی له دایک و باوکی نیوه ی هیه و خوشکی تنها له باوکی شه شیکی هیه و خوشکی تنها له دایکی شه شیکی هیه، هر وک له (مغنی) دا فرموویه تی، واته: نه گره له دوو مه سه لانه ی پابردودا دوو خوشکی تنها له دایکی، یان دوو برای تنها له دایکی، یان خوشکی و برایه کی تنها له دایکی بون، نه و کاته سییه کیان هیه.

(وَالْأَخَوَاتِ لِأَبَوَيْنِ) زور خوشک، یان تنها خوشکیکی له دایک و باوکی (أَوْ لِأَبٍ) یان تنها له باوکی، نه گره کو بونه وه (مَعَ ابْنَاتٍ) له گه ل زور کیژ، یان تنها کیژکی مردووه که (أَوْ بَنَاتِ ابْنٍ) یان له گه ل زور کیژ، یان تنها کیژکی کوپه مردووه که، نه وه (عَصَبَةٌ) خوشکه کان ده بنه میراتگری پشتی (كَالْإِخْوَةِ) وه کو برایه کانیان، واته پاشماوه ی میراته که ده گرن ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْإِثْنَيْنِ النِّصْفَ وَلِلْأَبْنِ الْإِثْنَيْنِ وَالْأَخْتِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ربی بپاری دا: نیوه ی میراته که یو کیژ مردووه که بی و شه شیکی یو کیژه کوپه که ی بی و پاشماوه که شی یو خوشکه که ی بی. جا بنچینه ی نه م سه له یه له شه شه - که به شی کیژه کوپه که ی لیده رده چی - به م شیوه یه:

۶. میراتگر _____ کیژ، کیژه کوپ، خوشک.

۱. × به شه میرات _____ نیوه، شه شیک، پشتیه.

÷ ۶ _____ + ۲ + ۱ + ۲ = ۶.

فَتَسْقُطُ أُخْتُ لَأَبَوَيْنِ مَعَ الْبَنَاتِ الْأَخَوَاتِ لِأَبٍ، وَيَتَوَلَّى الْإِخْوَةَ لَأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ كُلِّ مِنْهُمْ كَأَبِيهِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا لَكِنْ يُخَالِفُونَهُمْ: فِي أَنَّهُمْ لَا يَرُدُّونَ الْأُمَّ إِلَى السُّدُسِ، وَلَا يَرْتُونَ مَعَ الْجَدِّ، وَلَا يُعَصِّبُونَ أَخَوَاتِهِمْ، وَيَسْقُطُونَ فِي الْمَشْرُكَةِ. وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ وَلِأَبٍ كَأَخٍ مِنَ الْجِهَتَيْنِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا، وَكَذَا قِيَاسُ بَنِي الْعَمِّ

ثینجا هر کاتیک خوشک بیته (عصبه)، نه وه (فَسْقُطُ أُخْتُ لِأَبَوَيْنِ مَعَ الْبَنَاتِ) خوشکی له دایکو باوکی - نه گهر له گهل کیژی مردوه که، یان له گهل کیژه کوپی مردوه که دا بی - بی بهش ده کا: (الْأَخَوَاتِ لِأَبٍ) خوشکه کان و برایه کانی ته نها له باوکی، هه روه که برای له دایکو باوکیش بی بهشیان ده کا، هه روه ها نه گهر خوشکی ته نها له باوکیش له گهل کیژی مردوه که، یان له گهل کیژه کوپی مردوه که بیته (عصبه)، نه ویش - وه کو برای ته نها له باوکی - کوپه برایه کان و مامه کان و... هتد، بی بهش ده کا، هه روه که له (حاشیه البقری) دا فهرموویه تی.

(وَيَتَوَلَّى الْإِخْوَةَ لِأَبَوَيْنِ) کوپه برایه کانی له دایکو باوکی (أَوْ لِأَبٍ) یان ته نها له باوکی (كُلِّ مِنْهُمْ كَأَبِيهِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا) هه ریه کیك له وان وه کو باوکی خویه تی له حاله تی کومه لی و ته نها یی دا، واته: کوپه برایه کو زیاتر له کوپه برایه ک گشت میراته که، یان پاشماوه ی خاوه ن به شه کان ده گری و، نه گهر هه روه لا ویکړا کړ بونه وه، نه وه کوپه برای له دایکو باوکی کوپه برای ته نها له باوکی بی بهش ده کا (لَكِنْ يُخَالِفُونَهُمْ فِي أَنَّهُمْ) به لام کوپه برایه کان له چوار مه سه له دا له باوکی خویان جیاوازن:

یه که م: (لَا يَرُدُّونَ الْأُمَّ إِلَى السُّدُسِ) کوپه برایه کان دایکی مردوه که له سییه که وه ناگه پرتنه وه بۆ شه شیک. دووهم: (وَلَا يَرْتُونَ مَعَ الْجَدِّ) کوپه برایه کان له گهل باپیره دا میرات ناگرن، به لکو باپیره بی بهشیان ده کا. سنیهم: (وَلَا يُعَصِّبُونَ أَخَوَاتِهِمْ) کوپه برایه کان خوشکه کانی خویان ناگه نه (عصبه)، چونکه کیژه برا له (نَوِي الْأَرْحَامِ) ده کانه. چوارهم: (وَيَسْقُطُونَ فِي الْمَشْرُكَةِ) کوپه برایه کانی له دایکو باوکی له مه سه له ی (الْمَشْرُكَةِ) دا بی بهش ده بن، چونکه خزمایه تی دایکیان نیه.

﴿ میراتی مامه کان ﴾

(وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ وَلِأَبٍ) مامی له دایکو باوکی و هم مامی ته نها له باوکی (كَأَخٍ مِنَ الْجِهَتَيْنِ) وه کو برای: له هه روه لایه وه (اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا) له حاله تی کومه لی و ته نها یی دا، واته: مامیکو زیاتر له مامیک گشت میراته که، یان پاشماوه ی خاوه ن به شه کان ده گری و نه گهر هه روه لا ویکړا کړ بونه وه، نه وه مامی له دایکو باوکی مامی ته نها له باوکی بی بهش ده کا. (وَكَذَا قِيَاسُ بَنِي الْعَمِّ) هه روه هاش (قیاس) ی کوپه مامه کان ده کریته سه ر باوکیان، واته:

وَسَائِرِ عَصَبَةِ النَّسَبِ، وَالْعَصَبَةُ مَنْ لَيْسَ لَهُ سَهْمٌ مُقَدَّرٌ مِنَ الْمُجْمَعِ عَلَى تَوْرِيهِمْ، فَيَرِثُ الْمَالُ أَوْ مَا فَضَلَ بَعْدَ الْفُرُوضِ. (فَصْلٌ) مَنْ لَا عَصَبَةَ لَهُ يَنْسَبُ وَلَهُ مُعْتَقٌ فَمَالُهُ أَوْ الْفَاضِلُ عَنِ الْفُرُوضِ لَهُ رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَلِعَصَبَتِهِ يَنْسَبُ الْمُتَعَصِّبِينَ بِأَنْفُسِهِمْ لَا لِبَنَتِهِ وَأَخْتِهِ، وَتَرْتِيبُهُمْ كَتَرْتِيبِهِمْ فِي النَّسَبِ، لَكِنْ الْأَظْهَرُ أَنَّ أَخَا الْمُعْتَقِ وَابْنَ أَخِيهِ يُقَدِّمَانِ عَلَى جَدِّهِ،

کوپه مامیک و زیاتر گشت میراته که، یان پاشماوہ که دہ گریئو کوپه مامی له دایک و باوکی کوپه مامی ته نها له باوکی بین بهش دهکا، ههروه ما مامی باوکی مردووه که و مامی باپیره ی مردووه که و کوپه کانیان و هم (وَسَائِرِ عَصَبَةِ النَّسَبِ) گشت (عَصَبَةُ) کانی تری نه ژادی: وه ک کوپه کوپه براو کوپه کوپه مام، گشتیان له پیزی خوی دا به و (قیاس) هی پابردوو په فتاریان له که لا ده گریئو، ئینجا بزانه: له دوی کوپه مامایه تی هیج (عَصَبَةُ) یه کی تری نه ژادی نیه، ههروه که (تحفة) (نهایه) دا فهرموویانه.

(وَالْعَصَبَةُ) پیناسه ی (عَصَبَةُ) = میراتگری پشتنی نه مه یه: (مَنْ لَيْسَ لَهُ سَهْمٌ مُقَدَّرٌ نَهْ) که سه یه: که هیج به شیکی دیارکراوی نه بی (مِنِ الْمُجْمَعِ عَلَى تَوْرِيهِمْ) له و میراتگرانه ی به (اجماع) میرات ده گرن، بویئ (فَيَرِثُ الْمَالُ) یان گشت مالی مردووه که به میرات ده گریئو (أَوْ مَا فَضَلَ بَعْدَ الْفُرُوضِ) یان نه و پاشماوہ یه ی له پاش خاوهن به شه کان ده میتیتته وه، ئیر له کوتایی (الحجب) = بی به شکردندا به شه کان و ریزه کانی (عَصَبَةُ) کانمان به درئی پوون کرده وه، والحمد لله تعالی.

﴿ فَصْلٌ: لَه بَاسِی میراتگریه تی به هوی نازادکردنی کویله ﴾

(مَنْ لَا عَصَبَةَ لَهُ يَنْسَبُ) هه مردوویک میراتگری پشتنی له نه ژادی خوی نه بی و (وَلَهُ مُعْتَقٌ) نازادکه ریکی هه بی- واته: مردووه که کانی خوی کویله بو بی و که سیك نازادی کرد بی- نه وه (فَمَالُهُ) گشت ماله که ی (أَوْ الْفَاضِلُ عَنِ الْفُرُوضِ) یان نه و پاشماوہ یه ی له پاش خاوهن به شه کان ده میتیتته وه (لَهُ) بۆ نه و نازادکه ره یه، جیاوازی نیه (رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً) نازادکه ره که: پیاو بی، یان نافرهت (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ) جا نه گه نازادکه ره که ش نه مابو، نه وه (فَلِعَصَبَتِهِ يَنْسَبُ الْمُتَعَصِّبِينَ بِأَنْفُسِهِمْ) میراته که بۆ (عَصَبَةُ) کانی نه ژادی نازادکه ره که یه: که به خودی خویان (عَصَبَةُ) = میراتگری پشتنی بن: وه کو کوپو برا (لَا لِابْنَتِهِ وَأَخْتِهِ) نه ک بۆ کیژی نازادکه ره که و خوشکی نازادکه ره که (وَتَرْتِيبُهُمْ) پیزی (عَصَبَةُ) کانی نازادکه ره که ش (كَتَرْتِيبِهِمْ فِي النَّسَبِ) وه کو پیزی (عَصَبَةُ) کانه له نه ژاددا، واته: نه گه نازادکه ره که نه مابی، نه وه کوپی وی، ئینجا کوپی کوپی... هتد (لَكِنْ الْأَظْهَرُ أَنَّ أَخَا الْمُعْتَقِ وَابْنَ أَخِيهِ يُقَدِّمَانِ عَلَى جَدِّهِ) به لام به فهرمووده به هیترت: لیتره دا برای نازادکه ره که و کوپه برای نازادکه ره که وه پیش باپیره ی نازادکه ره که بیخزین.

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَصَبَةٌ فَلَمُعْتِقُ الْمُعْتِقِ، ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَذَلِكَ، وَلَا تَرِثُ امْرَأَةٌ بَوْلَاءً إِلَّا مُعْتَقَهَا أَوْ مُتَمِّيًا إِلَيْهِ بِنَسَبٍ أَوْ وَلَاءٍ. (فَصْلٌ) إِذَا اجْتَمَعَ جَدٌّ وَإِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ ذُو قَرْبَى فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ ثُلْثِ الْمَالِ وَمُقَاسَمَتِهِمْ كَأَخٍ،

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَصَبَةٌ) جا نه‌گەر ئازادکەرەکه میراتگری پشتنی له نه‌ژادی خۆی نه‌بو، نه‌و کاته (فَلَمُعْتِقُ الْمُعْتِقِ) میراته‌که بۆ ئازادکەری ئازادکەرەکه‌یه (ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَذَلِكَ) ئینجا (عَصَبَةٌ) کانی ئازادکەری ئازادکەرەکه وه‌ک نه‌و پیزه‌ی پابرا، ئینجا بۆ (بیت المال). (وَلَا تَرِثُ امْرَأَةٌ بَوْلَاءً) ئافره‌ت به‌ هۆی ئازادکردن میرات له‌ هیچ که‌سیک ناگری (إِلَّا مُعْتَقَهَا) ته‌نها له‌ ئازادکراوی خۆی نه‌بن (أَوْ مُتَمِّيًا إِلَيْهِ بِنَسَبٍ أَوْ وَلَاءٍ) یان له‌و که‌سه‌ی ده‌چیت‌وه‌ لای ئازادکراوه‌که به‌ هۆی نه‌ژاد: وه‌ک کو‌بو به‌ره‌وخوارتر، یان به‌ هۆی ئازادکردن: وه‌کو ئازادکراوی ئازادکراوه‌که.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِ مِيرَاثِي بَإِپِرِهْ لَه‌گه‌لْ خُوشْكَ وَبِرَایه‌کَاندَا﴾

(إِذَا اجْتَمَعَ جَدٌّ وَإِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ) هه‌ر کاتیك باپیره، یان باوکی باپیره له‌گه‌لْ خُوشْكو برَایه‌کانی مره‌بووه‌که وێکرا کۆ بو‌نه‌وه (لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ) جا خُوشْكو برَایه‌کان له‌دایک‌وباوکی بن، یان ته‌نها له‌باوکی بن، نه‌وه له‌ مه‌زه‌به‌ی ئیمام (أبی‌حنیفه‌)دا: باپیره خُوشْكو برَایه‌کان بێ‌په‌ش ده‌کا. به‌لام له‌ هه‌ر سێک مه‌زه‌به‌که‌ی تردا: بێ‌په‌شیان ناکا، به‌لکو هاوبه‌شیان له‌گه‌لْ ده‌کا: به‌م شێوه‌یه‌ی له‌م باسه‌دا پوون کراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کَاندَا فه‌رموویانه.

ئینجا باپیره چۆن قازانجی بێ، نه‌وها له‌گه‌لْ خُوشْكو برَایه‌کَاندَا میرات ده‌گری، ئینجا میرات‌گرتنه‌که‌شی چوار حاڵه‌تی هه‌نه، گشتیان له‌ قازانجی خۆیه‌تی: **حَالَهُتِي يَه‌كَه‌م وَدَووهم:** (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ ذُو قَرْبَى) نه‌گه‌ر له‌گه‌لْ باپیره‌و برَایه‌کَاندَا هیچ میرات‌گرتیکی خاوه‌ن به‌ش نه‌بو، نه‌وه (فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ ثُلْثِ الْمَالِ وَمُقَاسَمَتِهِمْ كَأَخٍ) باپیره به‌شه زۆتره‌که‌ی هه‌یه: له‌ سێیه‌کی گشت میراته‌که‌و له‌ هاوبه‌شی‌کردن له‌گه‌لیان وه‌کو برَایه‌ک، که‌واته: نه‌گه‌ر ته‌نها خُوشْکی له‌گه‌ل‌دا بن، نه‌وه - وه‌کو برَایه‌ک - بو هه‌ندی به‌شی خُوشْکیک ده‌گری.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر ژماره‌ی خُوشْكو برَایه‌کان بو هه‌ندی باپیره بوو: وه‌ک بوو برا، یان چوار خُوشْك، یان برَایه‌ک‌و بوو خُوشْك، نه‌وه سێیه‌کی میراته‌که‌و هاوبه‌شی‌کردن بۆ باپیره یه‌کسانن، وه‌ نه‌گه‌ر ژماره‌که‌یان له‌ بوو هه‌ندی باپیره که‌متر بوو: وه‌ک برَایه‌ک، یان خُوشْکیک، یان بوو خُوشْك، یان سێ خُوشْك، یان خُوشْکیک‌و برَایه‌ک، نه‌وه هاوبه‌شی‌کردن

فَإِنْ أَخَذَ الثَّلَاثَ فَلْيَبْقَى لَهُمْ، وَإِنْ كَانَ فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ سُلُوسِ التَّرِكَةِ وَثُلُثِ الْبَاقِي وَالْمُقَاسَمَةِ،

بق باپيره به سوتيره، وه نه گهر ژماره كهيان له دوو هه ندى باپيره زياتر بوو: وهك سى براو زياتر، يان پينچ خوشكو زياتر، يان برايېكو سى خوشك، يان دوو براو خوشكيك... هتد، نه وه ستيه كي ميراته كه بق باپيره به سوتيره، هه روهك له زږيه ي سهرچاوه كاندا هه رمو يانه.

ئينجا (فَإِنْ أَخَذَ الثَّلَاثَ) نه گهر باپيره ستيه كي ميراته كهي گرت، نه وه (فَالْبَاقِي لَهُمْ) پاشماوه كهي بق خوشكو برايېكانه به ميراتگرايه تي پشني، واته: هه ر برايېك دوو هه ندى به شي خوشكيكي هه يه.

حاله تي ستيه مو چواره م: (وَإِنْ كَانَ ثُو فَرَضٍ) نه گهر له گهل باپيره و خوشكو برايېكاندا ميراتگري خاوهن به ش هبئ، نه وه (فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ سُدُسِ التَّرِكَةِ وَثُلُثِ الْبَاقِي وَالْمُقَاسَمَةِ) باپيره زږتيره كهي هه يه: له شه شيكي گشت ميراته كه و له ستيه كي پاشماوه كه و له هاو به شي كړنه كهي پابردو.

ئينجا بزانه: خاوهن به شه كان له باسي باپيردا شهش كه سن: كيژ، كيژه كوږ، دايك، داپيره، ژن، ميژد.

ديسان بزانه: نه گهر خاوهن به شه كه نيوه، يان كه متري ده گرت: وهكو ميژد، يان كيژيك، يان كيژه كوږيك، يان ژن، يان دايك، نه و كاته نه گهر ژماره ي خوشكو برايېكان له دوو هه ندى باپيره كه متر بوو، نه وه هاو به شي كړن له گه ليان بق باپيره به سوتيره: وهك باپيره و برايېكو كيژيك، كيژكه نيوه ده گريو نيوه كهي ترش بق باپيره و برايېكه به يه كساني، وه نه گهر ژماره كهيان له دوو هه ندى باپيره زياتر بوو، نه وه ستيه كي پاشماوه كه بق باپيره به سوتيره: وهك باپيره و سى براو ميژد، مه سه له كه له شه شه به ليډاني دوو له سى-كه به شي ميژده كه و باپيره يان ليډه رده چي- سى بق ميژده كه و ستيه كي پاشماوه كه ش-يه كه- بق باپيره و دوو كه ش بق برايېكان، ئينجا ژماره ي برايېكانيش له مه سه له كه ده ريو له هه ژده ساغ ده بيتته وه. وه نه گهر ژماره يان دوو هه ندى باپيره بوو، نه وه هاو به شي و ستيه كي پاشماوه كه يه كسانن: وهك باپيره و دوو براو ژنيك، مه سه له كه له چواره، چونكه ژنه كه چواريك ده گريو سى به شه كهي ترش بق باپيره و دوو برايېكانه به يه كساني.

ئينجا بزانه: هه ندى جار هاو به شي و ستيه كي پاشماوه كه و شه شيك يه كسانن: وهك باپيره و دوو براو كيژيك، بنچينه ي مه سه له كه له دوو له شهش ساغ ده بيتته وه به ليډاني ژماره ي باپيره و برايېكان له مه سه له كه: له هه ر سيك حالته دا يهك بق باپيره يه.

وَقَدْ لَا يَنْقَى شَيْءٌ كَبْتَيْنِ وَأُمٌّ وَزَوْجٌ فَيُفَرِّضُ لَهُ سُدُسٌ وَيُزَادُ فِي الْعَوْلِ،

وه نه گهر خاوهن به شه که دووسپیه کی هه بوو: وه کو دوو کیژ، یان دوو کیژه کو، یان کیژیکو کیژه کو، نه و کاته هاویه شی بۆ باپیره به سووتره به و مرجه ی تهنا خوشکیکی له گه لدا بئ: وه ک باپیره و خوشکیکو دوو کیژ، بنچینه ی مه سه له که یان له سی یه - که به شی کیژه کانی لده رده چی- به لام له نو ساغ ده بیته وه به لیدانی سی- که ژماره ی باپیره و خوشکه یه- له مه سه له که: شه ش بۆ کیژه کان، سی بۆ باپیره و خوشکه کان، به لام نه گهر له خوشکیک زیاتری له گه لدا بئ: وه ک برایه کو زیاتر، یان دوو خوشکو زیاتر، نه و کاته شه شیک بۆ باپیره به سووتره: وه ک دوو کیژو برایه کو باپیره، مه سه له که له شه شه- که به شی باپیره ی لده رده چی- دووسپیه کی- چواره- بۆ کیژه کان، شه شیک ی- که- بۆ باپیره، پاشماوه که ش- یه که- بۆ برایه که.

وه نه گهر خاوهن به شه کان له نیوان نیوه و دووسپیه کیان هه بوو: وه ک کیژیکو ژنیک- که نیوه و هه شتیکیان هه یه- نه و هاویه شی بۆ باپیره به سووتره، به و مرجه ی تهنا برایه ک، یان تهنا خوشکیک، یان تهنا دوو خوشکی له گه لدا بئ، که وایو: بنچینه ی مه سه له که یان له هه شته- که به شی ژنه کی لده رده چی-: نیوه ی- چواره- بۆ کیژه که، هه شتیکی- یه که- بۆ ژنه که، پاشماوه که شی بۆ باپیره و خوشکه که، یان برایه که، به لام نه گهر له برایه ک، یان له دوو خوشک زیاتر بون، نه و کاته شه شیک بۆ باپیره به سووتره: وه ک کیژیکو ژنیکو باپیره و دوو براو خوشکیک، مه سه له که له بیست و چواره به لیدانی سی- که (وفاق) ی به شی باپیره یه- له هه شت- که به شی ژنه کی لده رده چی- نیوه ی دوانزه بۆ کیژه که، هه شتیکی سی یه بۆ ژنه که، شه شیک ی چواره بۆ باپیره، پینج ده مینیتته وه بۆ خوشکو برایه کان.

ئینجا بزانه: نه و وینانه ی پرابردو له و حاله ته دا بون: که خاوهن به شه که به شی خوی ببا، ئینجا له شه شیک زیاتر له پاش خاوهن به شه کان بمینیتته وه، به لام (وَقَدْ لَا يَنْقَى شَيْءٌ) هه ندئ جار هه چ له پاش خاوهن به شه کان نامینیتته وه: (كَبْتَيْنِ وَأُمٌّ وَزَوْجٌ) وه کو دوو کیژو دایک و میرد له گه ل باپیره و خوشکو برا، له م مه سه له یه دا هه چ له پاش خاوهن به شه کان نامینیتته وه، که وایو: (فَيُفَرِّضُ لَهُ سُدُسٌ) شه شیک بۆ باپیره داده ندرئو (وَيُزَادُ فِي الْعَوْلِ) له (عَوْلِ) ی مه سه له که زیاد ده کرئ، چونکه بنچینه ی مه سه له که له دوانزه یه: به لیدانی سی له چوار، دووسپیه کی- هه شته- بۆ کیژه کان، چواریک ی- سی یه- بۆ میرده که، شه شیک ی- دوه- بۆ دایکه که، به لام دوو ته واه نه ماوه ته وه، که وایو: به نیوه ی شه شیک (عَوْلِ) ده کرئ بۆ سیزده، تاکو به شی دایک ته واه ببئ، جا له بهر نه وه ی هه چیش بۆ باپیره نه ماوه ته وه، نه م جاره ش به شه شیک (عَوْلِ) یکی تر زیاد ده کرئ بۆ پانزه: جا

وَقَدْ يَبْقَى دُونَ سُدُسٍ كَبْتَيْنِ وَرَزْجٍ فَيَفْرَضُ لَهُ وَتَعَالُ، وَقَدْ يَبْقَى سُدُسٌ كَبْتَيْنِ وَأُمٌّ
فَيَقُوزُ بِهِ الْجَدُّ وَتَسْقُطُ الْإِخْوَةُ فِي هَذِهِ الْأَحْوَالِ،

شه شیکیکی تر- که دوو- بۆ باپیره داده ندری، که وایو: خوشکو و برایه کانیش به
داگرتنه وای خاوهن به شه کان بی بهش ده بن، به م شیوهیه:

۴. میراتگر — دوو کیژ، دایک، میرد، باپیره، خوشکو و برا.

۳. به شه میرات — دوو سییه ک، شه شیک، چواریک، شه شیک، پشتیه.

۱۲ ÷ ۸ + ۱ ناته واره + ۲ + شه شیک کی که م + ۰ بی بهشن = ۱۲.

+ ۱ (عول) یک به نیوهی شه شیک.

+ ۲ (عول) یکی تر به شه شیک.

۱۵ ÷ ۸ + ۲ + ۲ + ۳ + ۲ + ۰ بی بهشن = ۱۵.

(وَقَدْ يَبْقَى دُونَ سُدُسٍ) هندی جاریش له شه شیک که متر له پاش خاوهن به شه کان
ده مینیته وه: (کَبْتَيْنِ وَرَزْجٍ) وه کو دوو کیژو میرد له گه ل باپیره و خوشکو و برا، له م
مه سه له یه دا ته نها یک- که له شه شیک که متره- له پاش خاوهن به شه کان ده مینیته وه،
که وایو: (فَيَفْرَضُ لَهُ) شه شیکیکی ته وایو بۆ باپیره داده ندری (وَتَعَالُ) مه سه له که (عول)
ده کری، چونکه بنچینه ی مه سه له که له نوانزه یه: به لیدانی سی له چوار، دوو سییه کی
- ه شته- بۆ کیژه کان، چواریکی سییه- بۆ میرده که، شه شیک- دوو- بۆ باپیره،
به لام دوو ته وایو نه ماوه ته وه، که وایو: به نیوهی شه شیک (عول) ده کری بۆ سیزده، تا کو
شه شیک باپیره ته وایو بی، که وایو: خوشکو و برایه کانیش بی بهش ده بن، به م شیوهیه:

۴. میراتگر — دوو کیژ، میرد، باپیره، خوشکو و برا.

۳. به شه میرات — دوو سییه ک، چواریک، شه شیک، پشتیه.

۱۲ ÷ ۸ + ۲ + ۱ ناته واره + ۰ بی بهشن = ۱۲.

+ ۱ (عول) به نیوهی شه شیک.

۱۳ ÷ ۸ + ۳ + ۲ + ۰ بی بهشن = ۱۳.

(وَقَدْ يَبْقَى سُدُسٌ) هندی جاریش ته نها شه شیک که پاش خاوهن به شه کان
ده مینیته وه: (کَبْتَيْنِ وَأُمٌّ) وه کو دوو کیژو دایک له گه ل باپیره و خوشکو و برا، که وایو:
(فَيَقُوزُ بِهِ الْجَدُّ) باپیره به شه شیکه به خته وهر ده بی و وهی ده کری، چونکه بنچینه ی
مه سه له که له شه شه- که بهشی دایکی لی ده رده چی-: دوو سییه کی- چواره- بۆ کیژه کان،
شه شیک- یه که- بۆ دایکه که، شه شیک که ماوه ته وه بۆ باپیره.

که وایو: (وَتَسْقُطُ الْإِخْوَةُ) به داگرتنه وای خاوهن به شه کان خوشکو و برایه کان بی بهش
ده بن (فِي هَذِهِ الْأَحْوَالِ) له هه رسیک حاله ته کاند، واته: له دوو حاله ته که ی پابردو-
هه وه که ساغمان کرده وه- هه م له م حاله ته شدا به م شیوهیه:

وَلَوْ كَانَ مَعَ الْجَدِّ إِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ لِأَبَوَيْنِ وَلَآبٍ: فَحُكْمُ الْجَدِّ مَا سَبَقَ وَيَعْدُ أَوْلَادُ
الْأَبَوَيْنِ عَلَيْهِ أَوْلَادُ الْأَبِ فِي الْقِسْمَةِ، فَإِذَا أَخَذَ حِصَّتَهُ: فَإِنْ كَانَ فِي أَوْلَادِ الْأَبَوَيْنِ ذَكَرٌ
فَالْبَاقِي لَهُمْ وَسَقَطَ أَوْلَادُ الْأَبِ،

۶. مراتگر ————— دو کیژ، دایک، باپیره، خوشک و برا.

۱ × به شه میرات ————— دو سییه ک، شه شیک، شه شیک، پشتییه.

۶ ÷ ————— ۴ + ۱ + ۱ + ۰ بی به شن = ۶.

﴿مهسه له کانی (الْمُعَاذَةُ): ژماردراوه کانی﴾

(وَلَوْ كَانَ مَعَ الْجَدِّ إِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ) نه گهر خوشکو و برا له گهل باپیره دا بون، به لام نه م جارِه
(لِأَبَوَيْنِ وَلَآبٍ) خوشکو و برايه کانی له دایک و بیاوکی و تنها له باوکی گشتیان و یکړا بون، نه وه
لیره شدا (فَحُكْمُ الْجَدِّ مَا سَبَقَ) بریاری باپیره هر بریاره که ی پراېر دوه له چوار
حاله ته کاند، واته: چونی قازانج بی، نه وها میرات ده گری، به لام لیړه دا (وَيَعْدُ أَوْلَادُ
الْأَبَوَيْنِ عَلَيْهِ أَوْلَادُ الْأَبِ) خوشکو و برايه کانی له دایک و بیاوکی — له دئی باپیره — خوشکو
برایه کانی تنها له باوکی له گهل خویان ده ژمیږن (فِي الْقِسْمَةِ) له حاله تی هاویه شی کردنی
باپیره دا، ښیجا (فَإِذَا أَخَذَ حِصَّتَهُ) هر کاتیک باپیره به شه میراتی خوی گرت به گوړه ی
نه و چوار حاله تانه ی پراېر دوه، نه وه ته ماشا ده که ین:

(فَإِنْ كَانَ فِي أَوْلَادِ الْأَبَوَيْنِ ذَكَرٌ) نه گهر له منداله کانی دایک و بیاوکی دا برایه ک، یان زیاتر
هه بوو، به تنها، یان له گهل خوشکیک، یان زیاتر، یان تنها خوشکیک، یان زیاتر بون،
به لام له گهل کیژ، یان کیژ ده کوړدا بون، نه وه (فَالْبَاقِي لَهُمْ) له دوی به شی باپیره،
پاشماوه که گشتی ب خوشکو و برايه کانی له دایک و بیاوکی به: هر برایه ک دو هندی خوشکیک
ده گری — نه گهر خوشک هه بی — (وَسَقَطَ أَوْلَادُ الْأَبِ) خوشکو و برايه کانی تنها له باوکی
— به هوی خوشکو و برايه کانی له دایک و بیاوکی — بی به شن ده ین:

بق و ښه: باپیره و برایه ک له دایک و بیاوکی و برایه ک تنها له باوکی، لیړه دا برای له دایک و
باوکی به باپیره ده لئ: من و نه م برا له باوکی م هر دوو کمان به رامبر به تو یه کسانین و
هر دوو کمان برای مردووه که ین و یکړا هاویه شیت له گهل ده که ین: به شیک بق تو، دوو
به شیش بق ښم. باپیره ش که پرده کاته وه هاویه شی و سییه ک — لیړه دا — یه کسان، بوی
به شه که ی خوی دهاو دپروا، ښیجا برای له دایک و بیاوکی به برای تنها له باوکی ده لئ: من له
تو خزمایه تیم به هیژتره، تا من هه م تو هیچ میرات ناگری من (عَصَبَةٌ) م — میراتگری
پشتیم، که وایو: گشت پاشماوه که بق منه و تو بی به شی، به لام له دئی باپیره تو م له گهل
خوډا ژماردبو... و ښه کانی تریش به و جوړه نه.

وَالْأَلَا فَتَأْخُذُ الْوَاحِدَةَ إِلَى النُّصْفِ وَالْفَتْنَانِ فَصَاعِدًا إِلَى الثَّلَاثِينَ،

(وَالْأَلَا) به لَام نه گەر له منداله کانی له دایکو و باوکی دا هیچ برایه ک نه بو، به لکو ته نها خوشکێک، یان زیاتر هه بوو، نه و کاته (فَتَأْخُذُ الْوَاحِدَةَ إِلَى النُّصْفِ) تاکه خوشکێکی له دایکو و باوکی- به هۆی ژماردنێ خوشکو و برایه کانی ته نها له باوکی- تا نیوه ی میراته که ده گرتو و هه م وا ده بێ: که متریش له نیوه ده گرتو و نابێ داوی زیاتر بکا:

وَيْتَهَي يَه كَه م كه نيوه يه: باپيره و خوشکێکی له دایکو و باوکی و برایه کی ته نها له باوکی، خوشکه که به باپیره ده لێ: من و ئەم برایه م هه ر دوو کمان به رامبه ر به تۆ یه کسانین و وێکرا هاو به شیت له گه ل ده کین، که وابو: مه سه له که یان له پێنجه- که ژماره ی سه ری میراتگره کانه- چونکه لێره دا هاو به شی بۆ باپیره به سووتره: نوو بۆ باپیره، نوو بۆ برایه که، یه کێک بۆ خوشکه که، ئینجا خوشکه که به برا له باوکیه که ی ده لێ: من خاوه ن به شم تا به شی من ته واو نه ی، نابێ تۆ میرات بگری، که واته: له به شی خۆت نیوه م بۆ ته واو بکه. جا له بهر نه وه ی پێنج نیوه یی ساغی نیه، بۆ یی نوو- که نیوه ی خوشکه که ی لێ ده رچێ- له مه سه له که ی ده ده ی نو له ده ساغ ده بیته وه، چواری بۆ باپیره یه به هاو به شی، پێنجی- که نیوه یه- بۆ خوشکه که یه به خاوه ن به شی، یه کێک بۆ برایه که ده میتێته وه به (عَصَبَ یی)، ئینجا بزانه: ئەم مه سه له یه پێی ده گوتری: (عُشْرِيَّةٌ زَيْنِدٌ).

وَيْتَهَي دَوو م: که که متر له نیوه یه: خوشکێکی له دایکو و باوکی و خوشکێکی ته نها له باوکی و باپیره و ژنێک، بنچینه ی مه سه له که یان له چواره- که به شی ژنه که ی لێ ده رده چێ- چواریکی بۆ ژنه که یه، ئینجا خوشکی له دایکو و باوکی به باپیره ده لێ: من و ئەم خوشکه له باوکیه م به رامبه ر به تۆ یه کسانین و وێکرا هاو به شیت له گه ل ده کین. جا له بهر نه وه ی پاشماوه که سێ یه و به سه ر چواردا- که ژماره ی باپیره و خوشکه کانه- به ش نابێ، بۆ یی ژماره که یان له مه سه له که ده ده ی نو له شانزه ساغ ده بیته وه: چواری بۆ ژنه که، شه شی بۆ باپیره به هاو به شی، شه شه که ی تریش بۆ هه ر دوو خوشکه کان: هه ریه که و سێ یان، به لَام خوشکه که ی له دایکو و باوکی به خوشکه که ی ته نها له باوکی ده لێ: من خزماتیم له تۆ به هیزتره، تا من به شه میراتی خۆم- که نیوه یه- نه گرم، نابێ تۆ میرات بگری، به لَام من له دژی باپیره تۆم له گه ل خۆم دا ژماردبو، که وابو: سێ یه که ی خۆت بده وه من، تۆش بێ به شی، که واته: به شی خوشکی له دایکو و باوکی لێره دا- که شه شه- له نیوه یی که مته وه ده بی پێی پازی بێ و نابێ داوی زیاتر بکا، خوشکه که ی ته نها له باوکی ش بێ به شه.

(و) هه روه ها (الْفَتْنَانِ فَصَاعِدًا إِلَى الثَّلَاثِينَ) دوو خوشکی له دایکو و باوکی و زیاتریش- به هۆی ژماردنێ خوشکو و برایه کانی ته نها له باوکی- تا دوو سێ یه کی میراته که ده گرن و هه م وا ده بێ: که متریش له دوو سێ یه ک ده گرن و ده بی پێی پازی بن:

وَلَا يَفْضُلُ عَنِ الثَّلَاثِينَ شَيْءٌ، وَقَدْ يَفْضُلُ عَنِ النِّصْفِ فَيَكُونُ لِأَوْلَادِ الْأَبِ.
وَالْجَدُّ مَعَ أَخَوَاتِ كَأَخٍ فَلَا يُفَرِّضُ لَهُنَّ مَعَهُ إِلَّا فِي الْأَكْذَرِيَّةِ: وَهِيَ زَوْجٌ وَأُمٌّ وَجَدٌّ
وَأَخْتُ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ،

وَيَنْهَى يَهْ كَهْمَ: دوسو سیئہ کہ: باپیرہ و برایہ کی تہنہا لہ باوکی و دوو خوشکی لہ دایکو و باوکی،
لہ مہسہ لہ یہ دا ہاویہ شی و سیئہ ک بؤ باپیرہ یہ کسانن، چونکہ خوشکہ کان بہ باپیرہ
دہ لئین: نئمہ و ثمہ برایہ مان و یکرا ہاویہ شیت لہ گہ ل دہ کہین، کہ و ابو: مہسہ لہ کہ لہ شہ شہ
— کہ ژمارہ ی سہری میراتگرہ کانہ —: سیئہ کی — دوہ — بؤ باپیرہ، دوسو سیئہ کہ کہ ی تریشی
— چوارہ — خوشکہ کان دہ یگرن، چونکہ بہ برایہ کہ دہ لئین: نئمہ خاوہن بہ شین، تا بہ شی
نئمہ تہ واو نہ بین، نابئ تو میرات بگری، کہ واتہ: دوہ کہ ی خؤت بؤ نئمہ واز لی بینہ، تا کو
دوسو سیئہ کمان بؤ تہ واو بین، چونکہ نئمہ لہ دئی باپیرہ تو مان لہ گہ ل خؤماندا ژماردبو.

وَيَنْهَى دَوُومَ كَه كَه مَتَرٍ لَه دَوُوسِيئَه كَه: باپیرہ و دوو خوشکی لہ دایکو و باوکی و خوشکی کی
تہنہا لہ باوکی، مہسہ لہ کہ لہ پینجہ — کہ ژمارہ ی سہری میراتگرہ کانہ —: دوو بؤ باپیرہ بہ
ہاویہ شی، سئہ کہ ی تریش بؤ خوشکہ کان ی لہ دایکو و باوکی یہ و دہ بی پئی پازی بن،
ہہرچہ ند لہ دوسو سیئہ کیش کہ مترہ، واتہ: خوشکہ کہ ی لہ باوکیش بی بہ ش دہ بین.

ثِنِجَا بَرَانَه: (وَلَا يَفْضُلُ عَنِ الثَّلَاثِينَ شَيْءٌ) ہیچ شتیک لہ دوسو سیئہ کہ کہ زیاد نابئ و بؤ
خوشکو برایہ کان ی تہنہا لہ باوکی نامینیتہ وہ: وہ کہ و دوو وینہ ی پابردو، بہ لام (وَقَدْ
يَفْضُلُ عَنِ النِّصْفِ) ہہندئ جار شتیک لہ نیوہ بیہ کہ زیاد دہ بی و دہ مینیتہ وہ، کہ و ابو:
(فَيَكُونُ لِأَوْلَادِ الْأَبِ) شہ ویش بؤ خوشکو برایہ کان ی تہنہا لہ باوکی یہ: وہ کہ وینہ کہ ی
(عُشْرِيَّةٌ زَيْدٌ) پابردو.

﴿ مہسہ لہ کہ ی (الْأَكْذَرِيَّة) ﴾

(وَالْجَدُّ مَعَ أَخَوَاتِ) باپیرہ کہ لہ گہ ل تہنہا خوشکہ کاندہ بین و برایان لہ گہ لدا نہ بین (كَأَخٍ) وہ کو
برایہ کہ، کہ و ابو: (فَلَا يُفَرِّضُ لَهُنَّ مَعَهُ) ہیچ بہ شہ میراتیک بؤ خوشکہ کان دیاری ناکری
نہ گہر لہ گہ ل باپیرہ دا بن — جگہ لہ مہسہ لہ کان ی (الْمُعَانَدَةُ) — ژماردراوہ کان ی پابردو دا — و ہم
بہ ہؤی خوشکہ کانیش مہسہ لہ کہ (عَوْلٌ) ناکری (إِلَّا فِي الْأَكْذَرِيَّةِ) تہنہا لہ مہسہ لہ کہ ی
(الْأَكْذَرِيَّةِ) نہ بین، بؤ بین بہ (الْأَكْذَرِيَّةِ) ناو دہ برئ، چونکہ مہزہ بہ کہ ی (زید بن ثابت) ؓ
لئل کردوہ بہ ہؤی بہ ش دانان بؤ خوشکہ کہ.

(وَهِيَ) مہسہ لہ کہ نہ مہیہ: (زَوْجٌ وَأُمٌّ وَجَدٌّ وَأَخْتُ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ) میردو دایکو و باپیرہ و تاکہ
خوشکی کی لہ دایکو و باوکی، یان تہنہا لہ باوکی، بنچینہ ی مہسہ لہ کہ لہ شہ شہ: بہ لیدانی
دو لہ سئ — کہ بہ شی میردو دایکیان لی دہ ردہ چی — و بہ م شیوہ یہ بہ ش دہ کری:

فَلِلزَّوْجِ نِصْفٌ وَلِلْأُمِّ ثُلُثٌ وَلِلْجَدِّ سُدُسٌ وَلِلْأَخْتِ نِصْفٌ،
فَقَعُولٌ ثُمَّ يَفْتَسِمُ الْجَدُّ وَالْأَخْتُ نَصِيبَهُمَا أَثْلَاثًا لَهُ الثُّلَثَانِ.
(فَصْلٌ لَا يَتَوَارَثُ مُسْلِمٌ وَكَافِرٌ،

(فَلِلزَّوْجِ نِصْفٌ) نيوهی سنی به - بق میرده که (وَلِلْأُمِّ ثُلُثٌ) سییه کی دووه - بق دایکه که
(وَلِلْجَدِّ سُدُسٌ) شه شیکی به که - بق باپیره، نینجا هیج بق خوشکه که نه ماوه، به لام
چونکه هیج که سیک نیه بی به شی بکاو باپیره ش نایکاته (عصبه)، بؤیی (وَلِلْأَخْتِ نِصْفٌ)
خوشکه که ش نيوه ی هیه که سنی به - که وابو: (فَقَعُولٌ) مه سه له که به به شی خوشکه که
(عَوْلٌ) ده کرئی بق نۆ، جا له بهر ئوه ی به هیج پښکایه ک ناگودجی خوشکه که له باپیره
زیاتر ببا، بؤیی (ثُمَّ يَفْتَسِمُ الْجَدُّ وَالْأَخْتُ نَصِيبَهُمَا أَثْلَاثًا) له دوی به شکردنی میراته که
باپیره و خوشکه که ده گه پینه وه سهر (عصبه) بی و به شه کانی خویان - که چواره - وه کو
خوشک و برا به سنی به شی له نیوان خویاندا به شی ده که ن (لَهُ الثُّلَثَانِ) دوو سییه کی بق
باپیره و سییه کیکی بق خوشکه که، جا له بهر ئوه ی چوار به سهر سنی دا به ش نابیی،
سنی - که ژماره ی باپیره و خوشکه که به - له نۆ ده دین - که مه سه له (عَوْلٌ) کراوه که به -
له بیست و هفت ساخ ده بیته وه، به م شیوه به:

$$\begin{array}{rcl}
 ۲. \text{ میراتگر} & \text{می‌رد، دایک، باپیره، خوشک.} & \\
 \times ۲ & \text{نیوه، سییه ک، شه شیکی، نیوه.} & \\
 \hline
 \div ۶ & ۳ + ۲ + ۱ & \text{نیوه ی که مه = ۶.} \\
 + ۲ & \text{(عَوْلٌ) به نیوه ی مه سه له که.} & \\
 \hline
 \div ۹ & ۳ + ۲ + ۱ & ۳ = ۹. \\
 \times ۳ & \text{ساغکردنه وه ی به ژماره ی باپیره و خوشکه که.} & \\
 \hline
 \div ۲۷ & ۹ + ۶ + ۱۲ & \text{بق باپیره و خوشکه که = ۲۷.}
 \end{array}$$

نینجا بزانه: له هاویه شی کردنه که دا (عَصَبَةُ) بی په چاو کراوه و له به ش دانان بق خوشکه که ش
خزمایه تی په حمی په چاو کراوه، نینجا بؤیی باپیره له کاتی به شکردنی میراته که دا
خوشکه که ی نه کر بؤته (عَصَبَةُ)؟ نه وه که به شه شیکی خوی که م بیته وه، چونکه نه و کات
خوشکه که له شه شیکه که دا هاویه شی له گه ل ده کرد، جا نه گه له جی خوشکه که - له م
مه سه له یه دا - برایه که ه بوايه، نه وه به داگرتنه وه ی خاوه ن به شه کان بی به ش ده بو.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي (مَوَاقِعُ الْإِرْثِ) هَوِيَه كَانِي مِيرَات نَه گرتن﴾

واته: نه و بوداوانه ی قه ده غه ده که ن مروؤ بیته میراتگر، هر چه ند هویه کانی
میراتگرتنیشی تن دا هاتبیته جی.

قه ده غه ی به که م: جیاوازی ناین، که وابو: (لَا يَتَوَارَثُ مُسْلِمٌ وَكَافِرٌ) موسولمان و کافر
میرات له یه کتری ناگرن هر چه ند له دوی مردن پیش به شکردنی میراتیش بیته موسولمان،

وَلَا يَرِثُ مُرْتَدُّ وَلَا يُورَثُ، وَيَرِثُ الْكَافِرُ الْكَافِرَ وَإِنْ اِخْتَلَفَتْ مِلَّتُهُمَا، لَكِنْ الْمَشْهُورُ أَنَّهُ لَا تَوَارُثَ بَيْنَ حَرَبِيٍّ وَذِمِّيٍّ، وَلَا يَرِثُ مَنْ فِيهِ رِقٌّ، وَالْجَدِيدُ أَنَّ مَنْ بَغَضَهُ حُرٌّ يُورَثُ، وَلَا قَاتِلٌ،

چونکه پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ﴿لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ﴾ رواه الشيخان، موسولمان میراث له کافر ناگری، کافریش میراث له موسولمان ناگری.

فَهَذِهِ هِيَ دَعْوَاهُمْ: کافریون (وَلَا يَرِثُ مُرْتَدُّ) مَرُوفِي له نایین وەرگه پاو میراث ناگری: که له کاتی مردنی میراث لیگراوه که ی دا کافر بی، هرچهند له دواى مردنه که شی بیته وه موسولمان، هم (وَلَا يُورَثُ) مَرُوفِي وەرگه پاو میراثیشی لی ناگری نه گهر به کافریویى مردن، به به لگه ی حه دیسه که ی پرابردو، که وابو: گشت ملک و مال که ی به (فِيء) بَقِیَّتِ الْمَالِ) سه رف ده کری.

به لام (وَيَرِثُ الْكَافِرُ الْكَافِرَ) کافر میراث له کافر ده کری (وَإِنْ اِخْتَلَفَتْ مِلَّتُهُمَا) هرچهند شهریه ته که شیان جیاواز بی: وه ک جوله که و دیان-گاور، چونکه (الْكَافِرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ) پیبازه کانی کوفر- له پوچه لی دا- یه ک ریبازه. خوی گه وره ده فرمودی: ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ نایا له دواى پاستی جگه له گومپایی هیچی تر هه یه؟.

(لَكِنْ الْمَشْهُورُ) به لام به هه مووده ی ناسراوی مه زه ب: (أَنَّهُ لَا تَوَارُثَ بَيْنَ حَرَبِيٍّ وَذِمِّيٍّ) میراث گرتن له نیتوان کافری جهنگی و کافری په یمان له نه ستودا نیه: وه ک یه کیک جهنگ له دژی موسولمانان بکاو خزمه که شی له ناو موسولماناندا به دوستایه تی (نَمَّةٌ) دانیشتی، هه روه ها مَرُوفِي (زَنْدِيق) بی دین: که له هیج نایینیکدا نه بی، نه ویش نه میراث ده کری و نه میراثی لی ده کری، به لکو وه کو وەرگه پاو په فتاری له گه ل ده کری، هه روه ک له زو به ی سه رچاوه کاند هه رموویانه.

فَهَذِهِ هِيَ سَبِيلُهُمْ: کویله یی، که وابو: (وَلَا يَرِثُ مَنْ فِيهِ رِقٌّ) هه ر که سیک به شیک کویله یی تی دا بی میراث ناگری و میراثیشی لی ناگری، به لام (وَالْجَدِيدُ) به فرموده ی نوئ (أَنَّ مَنْ بَغَضَهُ حُرٌّ نَوَّ كَوَيْلَهُ يَهِي بِهَشِيكِي نَازَادَه، هه ر کاتیک مرد، نه وه (يُورَثُ) نه وه میراثی لی ده کری که به به شه نازادیه که ی په یدای کربوه.

فَهَذِهِ هِيَ حَوَارِمُ: کوشتن، که وابو: (وَلَا قَاتِلٌ) مَرُوفِي کوژده که میراث له کوژاوه که ی خوی ناگری، هرچهند نه شبیهته زامین و توله ی کوشتنه که ی نه که ویتنه سه ر، پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ﴿لَيْسَ لِلْقَاتِلِ مِنْ مَقْتُولِهِ شَيْءٌ﴾ صححه ابن عبدالبر، مَرُوفِي هیج به شیک له میراثی کوژاوه که ی خوی نیه.

ئینجا بزانه: جیاوازی نیه کوشتنه که: به هه ق بی، یان به ناهه ق، به خۆشی خۆی بی، یان به زو لی کردن، به هه لیه بی، یان به هه سدی، به ویستی خۆی بی، یان بی ویستی خۆی: وه ک

وَقِيلَ إِنْ لَمْ يُضْمَنْ وَرِثَ. وَلَوْ مَاتَ مُتَوَارِثَانِ بَعَرَقَ أَوْ هَذِمَ أَوْ فِي غُرْبَةٍ مَعًا أَوْ جُهْلَ
أَسْبَقُهُمَا لَمْ يَتَوَارَثَا وَمَالَ كُلِّ لِبَاقِي وَرَثَتِهِ.

یه کیکی خوتوو بکه ویته سر یه کیکیو بیکوژئی، پاسته وخو بی، یان به هویه کی دهره کی:
وهك شاهیدی له سر بداو به هژی شاهیدی که ی بکوژئی، هروهك له (تحفة) و (شرح
الرحیبة) و حاشیه کاناندا پهون کراوته وه (وَقِيلَ إِنْ لَمْ يُضْمَنْ وَرِثَ) له فرموده یه کی
بی هیژدا: نه گهر کوشتنه که زامینی نه بی، نه وه میرات ده گری.

﴿ناگاداری﴾ یه که م: هر که سیک پاراستنی شتیکی له نه ستودا بی: وهك وولاغیک
لی بخوئی، یان پاییکیشی، نه وه نه گهر به هژی نه وولاغ که سیک بکوژئی میراتی لی تاگری،
هروهك له (تحفة) دا فرموده تی، نه وهش واده گیه نی: نه گهر شوفیزی ئۆتومبیلک به
ئۆتومبیلکه خزمیکی خوی بکوژئی، یان له کاتی لیخوپین ئۆتومبیلکه وه ریگه پیو خزمه کانی
ناو ئۆتومبیلکه ی بمرن، نه وه میرات له و خزمه مربووانه ی ناگری هه رچند که مته رغه میشی
نه کریبی، یان به خویشی به هژی نه م بوداو بمری، جیاوازی نیه ئۆتومبیلکه: ملکی خوی
بی، یان نا، چونکه نه بوووته هژی کوشتنو زامینیش مه رج نیه.

دووه م: وا ده بی کوژداوه که میرات له بکوژده کی خوی ده گری: وهك برایه ک برایه کی خوی
بریندار بکا، ئینجا یه کسه ر به خوی بمری، یان بکوژئی، ئینجا له نوای ماوه یه ک نه م برایه
بریندارهش به و برینه بمری، هروهك له زۆریه ی سه رچاوه کانداه فرمودیانه.

قه ده هژی پینجه م: نه زاینی کاتی مردن، که وایو: (وَلَوْ مَاتَ مُتَوَارِثَانِ) نه گهر دوو که س،
یان زیاتر که میرات له یه کتری ده گرن - ویکرا مردن (بَعَرَقَ) به هژی نقومببون له ئاودا
(أَوْ هَذِمَ) یان به هژی پوخانی دیوارک، یان چیا یه ک، یان به هژی سوتان، یان وه رگه پرانی
ئۆتومبیل، یان ته قینه وه ی بۆمبیک، یان به هر بوداویکی تری به کومه ل (أَوْ فِي غُرْبَةٍ مَعًا)
یان له شوینکی سوور وولات ویکرا مردن (أَوْ) یان جیا جیا مردن به لام (جُهْلَ أَسْبَقُهُمَا)
نه زاندره کامه یان پیشت مرپوه، له و حاله تانه دا (لَمْ يَتَوَارَثَا) مردوه کان هیچیان میرات له
یه کتری ناگرن، به (اجماع) ی (صحابه) ی پیفته مبه ر ﷺ، چونکه مه رجیکی میراتگرتن
نه مه یه: له کاتی مرینی میراتده ره که دا بی گومان میراتگره که زیندوو بی، هه رچند به
ماوه ی چاولیکردنیکیش بی، هروهك له مه رجه کانی میراتگرتندا پاربا.

که واته: نه گهر لیژه شدا بزاندری کامه یان به ماوه ی چاولیکردنیک، یان زیاتر له نوای
نه ویت مرپوه، نه وه نواکه ویتوه که میرات له پیشکه ویتوه که ده گری، چونکه مه رجه که
هاتوته جی، نه گهر نا: نا، که وایو: (وَمَالَ كُلِّ لِبَاقِي وَرَثَتِهِ) مالی هر یه کیکی له و ویکرا
مربووانه ی پارپوو بۆ میراتگره کانی تریه تی: که له کاتی مرینی نه واند زیندوو بونه، چونکه
خوای گهره زیندووی کربونه میراتگری مردووان.

وَمَنْ أَسْرَ أَوْ فَقَدَ وَأَنْقَطَعَ خَبْرُهُ تَرَكَ مَالَهُ حَتَّى تَقُومَ بَيْنَهُ بِمَوْتِهِ أَوْ تَمْضِيَ مُدَّةٌ يَغْلِبُ عَلَى الظَّنِّ أَنَّهُ لَا يَعِيشُ فَوْقَهَا، فَيَجْتَهِدُ الْقَاضِي وَيَحْكُمُ بِمَوْتِهِ

فهدده غي شه شه: (الدُّورُ الْحُكْمِي) خولانه ودهی برپاری شهرعی، که و ابو: هر کاتیک برایه دان بهینن به نه ژادی کوپنکی نه ناسراو بق برا مردوه که ی، نه وه نه م کوپه - هر چه ند ده بیتنه کوپن مردوه که - به لام میراتی باو که که ی نادریتن، چونکه هر چی دانهیننه ره که نه وه یه: میراتگر بی، جا نه گهر کوپه که میرات بگری نه وه برایه که له میراتگریه تی بی بهش ده بی، هر کاتیکیش بی بهش بیی دانهینانه که ی دروست نابن و کوپه که نابیتنه کوپن مردوه که، که واته: میراتگری کوپه که ده بیتنه هوی میرات نه گرتن، هر وه که له باسی (اقرار) دا پاپراو له زدریه ی سه رچاوه کانداهرموویانه.

فهدده غی شه شه: نه بوونی نه ژادی شهرعی، که و ابو: نه منداله ی - به هوی له عنه تکرینی ژن و میرد - حاشایی لی کراوه، میرات له له عنه تکره که و خزمه کانی له عنه تکره که ناگریو نه وانیش میرات له وی ناگرن، چونکه نه ژادی شهرعی ی نیه، هر وه ها مندالی بیژی - که له زینا پیدا بووه - نه ویش میرات له زینا که ره که و له خزمه کانی زینا که ره که ناگریو نه وانیش میرات له وی ناگرن، چونکه به هوی زینا نه ژاد جیگیر نابن، به لام له دایکی خویو له خوشک و برایه کانی له دایکی میرات ده گری، هر وه که له (قطر العارض) دا فهدده غی شه شه، واته: نه وانیش میرات له وی ده گرن؟ چونکه نه ژادی لای دایکی بی گومانه.

﴿ هویه کان راگریتی به شکردنی میرات چوان ﴾

۱- هر کاتیک گومان له نه ژاد دا هه بی: وه که دوو کهس له مندالیک نه ناسراو دا بیتنه کیشه یان و هیچیکیان به لگه ی شهرعی نه بی، نه وه واجب - له باره ی منداله که - میراتگری و میرات لیگری راگری تا ناشکرا ده بی مندالی کامه یانه، هر وه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهدده غی شه شه.

۲- ﴿ مه سه له ی (الْمَفْقُود) گومبوو ﴾

واته: هر کاتیک گومان له هه بووندا هه بی: وه که مروفی گومبوو، که واته: (وَمَنْ أَسْرَ) هر که سیك به دیل گیرا (أَوْ فَقَدَ) یان گوم بوو (وَأَنْقَطَعَ خَبْرُهُ) هه والی مان و نه مانیشی نه ما، نه وه (تَرَكَ مَالَهُ) ماله که ی پاده گریو به سه ر میراتگره کانی دا بهش ناگری (حَتَّى) تا به یه کیک له م دوو ریگاپه مردنی ناشکرا ده گری:

یه که م: (تَقُومَ بَيْنَهُ بِمَوْتِهِ) یان دوو پیوا شاهیدی بدهن: به مردنی گومبووه که. دووهم: (أَوْ تَمْضِيَ مُدَّةٌ) یان تا ماو یه کی وها پاده بری: که (يَغْلِبُ عَلَى الظَّنِّ أَنَّهُ لَا يَعِيشُ فَوْقَهَا) گومان به میز بی: نه و گومبووه مردوه له و ماو یه زیاتر ناژی، جا نه گهر نه و ماو یه پزیش (فَيَجْتَهِدُ الْقَاضِي) نه و کاته قازی (اجتهاد) ده کاو (وَيَحْكُمُ بِمَوْتِهِ) برپار

ثُمَّ يُعْطَى مَالُهُ مِنْ يَرِئُهُ وَقَتَّ الْحُكْمِ. وَلَوْ مَاتَ مَنْ يَرِئُهُ الْمَفْقُودُ وَقَفْنَا حِصَّتَهُ وَعَمَلْنَا فِي الْحَاضِرِينَ بِالْأَسْوَأِ.

به مردنی گومبووه که ده‌دا (ثُمَّ) ئینجا له دواى بپیارى قازى به مردنى، یان له دواى شاهیدی‌دانه که (يُعْطَى مَالُهُ مِنْ يَرِئُهُ وَقَتَّ الْحُكْمِ) ماله‌کى به میرات ده‌دریته نه‌وکه‌سى له کاتى بپیرادانه‌کدا، یان له کاتى شاهیدی‌دانه‌کدا میراتى لږده‌گرئى، نه‌ک نه‌وکه‌سى پيش بپیرادانه‌ک، یان پيش شاهیدی‌دانه‌که مړوه.

ئینجا بزانه: نه‌وې پاپړېدو له و کاته‌دا بوو: که قازى شاهیده‌کان ته‌نھا باسى مردنه‌کى بکړو هېچ کاتیکش بې مردنه‌کى دیارى نه‌کړ، به‌لام نه‌گړ قازى، یان شاهیده‌کان کاتیکى پاپړاویان بې مردنه‌کى دیارى کړد، واته: گوټیان به ماوې نه‌وړنده پيش ئیستا مړوه، نه‌وې له و حاله‌ته‌دا کاته دیارکړاوه که حساب ده‌کړئو بې میراتگرتو بپیراوه‌کانى تر په‌چاو ده‌کړئى، که‌واته: هر که‌سېک له و کاته دیارکړاوه پاپړاوه‌دا میراتى لږده‌گړت، نه‌وې میراته‌کى ده‌دریټئى، هر وړه‌ک له زړه‌ی سره‌چاوه‌کاندا فەرموویانه، که‌واته: نه‌گړ ئیستا میراتگړه‌ک به‌خوئى نه‌مايې، نه‌وې به‌شه میراته‌کى ده‌دریته‌وه میراتگړه‌کانى.

ئینجا بزانه: تا ئیستا باسى گومبوونى میرات‌ده‌ره‌کې بوو، ئیستاش باسى گومبوونى میراتگړه‌ک ده‌کړین، که‌واوې: (وَلَوْ مَاتَ مَنْ يَرِئُهُ الْمَفْقُودُ) نه‌گړ که‌سېکى وه‌ما مرد: که گومبووه‌کې میراتى لږده‌گړتو به هېچ پښتیا‌کېش مردنى گومبووه‌کې ناشکرا نه‌کړاوې، نه‌وې (وَقَفْنَا حِصَّتَهُ) به‌شه‌میراتى گومبووه‌کې پاده‌گړین تا حالى مانو نه‌مانى پوون ده‌بیته‌وه (وَعَمَلْنَا فِي الْحَاضِرِينَ بِالْأَسْوَأِ) ده‌ره‌ق میراتگړه‌کانى حازریش به خراپ‌ترین حالت په‌فتار ده‌کړین، واته: لږده‌دا سى حالت هه‌نه:

یه‌که‌م: هر میراتگړک به‌هوى گومبووه‌کې بې‌به‌ش بېئى، نه‌وې ئیستا هېچى ناده‌ینى تا حالى گومبووه‌کې ناشکرا ده‌بئى.

دووه‌م: هر میراتگړک به‌هوى مردنى، یان زیندووه‌تى گومبووه‌کې به‌شه‌میراتى نه‌گړئى، نه‌وې به‌شه‌میراته‌کى خوئى به‌ته‌واوئى ده‌دریټئى.

سئ‌یه‌م: هر میراتگړک به‌هوى مردنى، یان زیندووه‌تى گومبووه‌کې به‌شى که‌م بیټه‌وه، نه‌وې ده‌ره‌قى وى گومبووه‌کې به‌ زیندو دانه‌ندړئى نه‌گړ به‌ زیندووه‌تى به‌شى که‌م بیټه‌وه، یان به‌مړېو دانه‌ندړئى نه‌گړ به‌ مردنى به‌شى که‌م بیټه‌وه، نه‌مه‌ش وټنه‌کانن:

حاله‌تى یه‌که‌م: مامېک و مېړو براه‌کى گومبووى له‌دايک وپاوکى، مه‌سه‌له‌که له‌دوه، چونکه له‌حاله‌تى مردنو زیندووه‌تى گومبووه‌کې دا: نیوې-یه‌که- بې مېړده‌کېه، نیوې‌کې‌تریش پاده‌گیرئى: نه‌گړ ناشکرا بوو له کاتى مردنى میرات‌ده‌ره‌کې دا براه‌کېه زیندو

بووه، نه وه گشت نيوه که بڼ نه وه مامه که بڼ به شه، وه نه گه ر له کاتي مردني ميراته ده که دا برايه که ش مردو بوږي، نه وه نيوه که گشتي بڼ مامه که به.

حاله تي دووهم: ميړدو کيږو کورنۍ گومبوو: بنچينه ي مه سله که له چواره، چونکه له حاله تي مردنو زیندووه تي گومبووه که دا ميړده که چوارنۍ ه به - که ي که - به شه که ي ناگوږي، جا دهره ق کيږه که ش وه ها خراپه تره: کوږه که زیندو بڼ، که واپو: له و سۍ به ي ماوه ته وه ته نها يه کيک ده دري ته کيږه که به (قاعدة) ي ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي﴾، جا نه گه ناشکرا بوو: کوږه که له کاتي مردني دايکي دا زیندو بووه، نه وه هر به و (قاعدة) به دوو ډاگير وه که ي ده دري تي، نه گه ناشکرا بوو: له کاتي مردني دايکي دا مردو بووه، نه وه - له و دووانه - يه کيکي تريش به خاوه ن به شي ده دري ته کيږه که، تاکو نيوه ميراتي بڼ ته و او بڼ، پاشماوه که ش - نه گه (بَيِّنَتُ الْعَمَالِ) نه بڼ - هر بڼ کيږه که په د ده کري ته وه، هره وه ډاډرا.

حاله تي سۍ يهم: باپيره و برايه که له دايک وياوکی و برايه که ي گومبوو ته نها له باوکی، ليږده دا پتويسته دوو مه سله دروست بکړي، له بهر نه وه ي دهره ق باپيره وه ها خراپه تره: برا گومبووه که زیندو بڼ، چونکه له دږي وي ده ژميږدي، جا له بهر نه وه ي ليږده دا سييه کو هاويه شي بڼ باپيره يه کسانن، مه سله ي زیندووه تي له سۍ به - که به شي باپيره ي ليږده ده چي - دهره ق برايه که ش وه ها خراپه تره: گومبووه که مردبڼ، چونکه باپيره هاويه شي له گه ل برا حازه که ده کاو ته نها نيوه ي ده دري تي، بڼي مه سله که ي مردنښي له دوو - که به شي برايه که ي ليږده ده چي - که واته: ليږده دا مه سله يه که ي مردنو مه سله يه که ي زیندووه تي دروست بوو:

جا له بهر نه وه ي هر دوو مه سله کان (مُتَبَايِن): تيکنه که ره وه نو به سر يه کتري دا به ش نابڼ، بڼي يه کيکيان له وي تر ده دينو له شش ساغ د بڼه وه، جا نه م مه سله سۍ به مه پي ي ده گوږي: (الْجَامِعَةُ) - کړکه ره وه ي هر دوو مه سله کان، ئينجا ده لښي: باپيره له مه سله ي زیندووه تي سييه که ي ه بوو، که واپو: له کړکه ره وه که ش سييه که ي ده دري تي - که دوو - برايه که ش له مه سله ي مردن نيوه ي ه بوو، که واپو، له کړکه ره وه که ش نيوه ي ده دري تي - که سۍ به - يه کيک ده ميښته وه - که شه شيکه: - نه گه ناشکرا بوو: گومبووه که له کاتي مردني ميراته ده که دا مردو بووه، نه وه شه شيکه که بڼ باپيره به، تاکو وه کو برايه که نيوه بيا به هاويه شي، وه نه گه ناشکرا بوو: گومبووه که له کاتي مردني ميراته ده که دا زیندو بووه، نه وه شه شيکه که ش ده دري ته برا ي له دايک وياوکی، گومبووه که ش بڼ به ش ده بڼ، چونکه نه وه ته نها له باوکی به، به لام برايه که له دږي باپيره له گه ل خږي دا ژمار دبو ي.

وَلَوْ خَلَفَ حَمَلًا يَرِثُ أَوْ قَدْ يَرِثُ: عَمِلَ بِالْأَخْوَاطِ فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ، فَإِنَّ الْفَصَلَ حَيًّا لَوْ قَتَّ يُعْلَمُ وَجُودُهُ عِنْدَ الْمَوْتِ

﴿ناگاداری﴾ یه کهم: نهوه ی پرابردو وینه ی نهوه بوو: که مهسه له کانی زیدووه تیو مردن (مُتَبَّایِن) بن، به لام نه گهر مهسه له کان (مُتَوَافِق) بون، نهو کاته (وَفَق) ی به کیکیان له ویتړ دهرئو مهسه له سنی به مه که ی (الْجَامِعَة) = کژکه رهوه دروست ده بی، وه نه گهر (مُتَدَاخِل) بون، نهو کاته زوړتره که به کژکه رهوه داده ندرئ.

دووه م: نهو به شه میراته ی بڼ گومبووه که پاکیراوه، نه گهر بفره وتی، له سر گشت میراتگره کان حساب ده کړئ، که واته: هر کاتیک گومبووه که هاته وه، واته: ناشکرا بوو له کانی مړنی میراتده ره که دا زیندوو بووه، نهوه واجب: سر له نوئ له به شی هه موو میراتگره کان - به کژپړه ی میراته که یان - به شه میراته که ی بڼ دابندریته وه هه م له گشت به روپو م زنده یه کانی میراته که ش ده بیته هاویشه، به لام نه گهر گومبووه که نه گه پراوه به هوی شاهید، یان به پریاری قازی ناشکرا کرا: که له کانی مړنی میراتده ره که دا مړوو بووه، نهوه به شه میراته که ی گومبووه که ش ده بریته وه میراتگره کانی مړوو که ی به که م، واته: میراتگره کانی گومبووه که هیچ مافیکیان لهو به شه دا نیه، چونکه ده گونجی گومبووه که پیش میراتده ره که ی مړبی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

۳- ﴿مهسه له ی (الْحَمْل) - کورپه ی ناوړگ﴾

واته: هر کاتیک گومان له کورپه ی ناوړگدا ه بی، که وایو: (وَلَوْ خَلَفَ حَمَلًا) نه گهر مړوووه که کورپه یه کی ناوړگی به جی هیشت: که (يَرِثُ) کورپه که له گشت حاله تیکدا میراتی ده گرت - نه گهر به زیندوویی له دایکی جیا بویاوه - وه ک ژنی خوی به ناوسی له پاش به جی بمیتنی (أَوْ قَدْ يَرِثُ) یان هه ندی جار میراتی ده گرتو هه ندی جاریش نهیده گرت: وه ک ژنه برایه کی ناوسی له پاش به جی بمیتنی: نه گهر کورپه که تیرینه بی، میرات ده گرتی نه گهر مړینه بی، میرات ناگرتی، نهوه (عَمِلَ بِالْأَخْوَاطِ) به پاریزکاریترین ږنگه پهفتار ده کړئ (فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ) دهره ق کورپه که و دهره ق میراتگره کانی تری جگه له کورپه که - پیش نهوه ی کورپه که له دایکی جیا بیته وه - نینجا چاوه پوان ده که ین:

(فَإِنَّ الْفَصَلَ حَيًّا) نه گهر کورپه که هه مووی به زیندوویی له دایکی جیا بڼوه و بڼ گومان گیانی جیگیر بوی تی دایو: وه گریان، یان باوشکان، یان جولاندنی نه ندامیک (لَوْ قَتَّ) جیا بویونه و ه شی له کاتیک و هها بوو: که (يُعْلَمُ وَجُودُهُ عِنْدَ الْمَوْتِ) بزاندري نه م کورپه یه له کانی مړنی میراتده ره که دا له ناوړگدا هه بوه: وه که له مړنی میراتده ره که وه چوار سال که متر بپواو مندا له که بی، بهو مخرجی میړدیکي تر سهرجی بی ژنه ناوسه کی نه کربین،

وَرِثَ، وَإِلَّا فَلَا، بَيَّأَهُ: إِنْ لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ سِوَى الْحَمَلِ أَوْ كَانَ مَنْ قَدْ يَحْجُبُهُ وَقِفَ
الْمَالُ، وَإِنْ كَانَ مَنْ لَا يَحْجُبُهُ وَلَهُ مُقَدَّرٌ أُعْطِيَ عَائِلًا إِنْ أُمِكنَ عَوَّلَ كَزَوْجَةٍ حَامِلٍ
وَأَبَوَيْنِ، لَهَا ثَمَنٌ وَلَهُمَا سُدُسَانِ عَائِلَاتٍ،

يان شهش مانگ که متر بپروا و مندا له که بیی هر چه ند میزدیکی تریش سه رجی بی کردبی،
نه وه به و مه رجانه (وَرِثَ) مندا له که میراث ده گری (وَأِلَّا) به لام نه گهر کوربه که به مردوسی
له دایکی جیا بپوه، یان به شیکي لاشه ی نه هاتبوه دهره وه مرد، یان گیانی جیکه بپوهی
تن دا نه بو، یان نه زاندر له کاتی مردنی میراث دهره که ی دا له ناو زگدا هه بو، نه وه (فَلَا)
کوربه که میراث ناگری، چونکه له حاله تی به که مو دووه و سنی به مدا به نه بوو داده ندی، له
چواره میشدا له نه ژادی مردوه که نیه.

(بَيَّأَهُ) پوهنکردنه وه ی پاریزکاری له مه سه له ی کوربه دا نه مه یه: (إِنْ لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ سِوَى
الْحَمَلِ) نه گهر جگه له کوربه که هیچ میراثگری تر نه بی (أَوْ كَانَ مَنْ قَدْ يَحْجُبُهُ) یان جگه
له کوربه که میراثگری تریش هه بوو، به لام به هوی کوربه که بی بهش ده بو: وه کو خوشکو
برای ته نها له دایکی، که به هوی کوربه ی مردوه که بی بهش ده بن، یان میراثگری وه ها
هه بوو: که به حاله تیک بی بهش ده بوو و به حاله تیک تر بی بهش نابو: وه کو خوشکو
برایه کانی له دایک و یاوکی، یان له باوکی: نه گهر کوربه که نیر بی، نه وان بی بهش ده بن،
نه گهر من بی، بی بهش نابن، نه وه له وه مو وینانه ی پابرودا (وَقِفَ الْمَالُ) گشت
میراثه که پاده گیری و بهش ناگری، تا کوربه که له دایکی جیا ده بیته وه.

(وَإِنْ كَانَ مَنْ لَا يَحْجُبُهُ) نه گهر-جگه له کوربه که- میراثگری وه ها هه بوو: که کوربه که
بی بهشی نه ده کردو (وَلَهُ مُقَدَّرٌ) بهشی دیارکراویشی هه بوو، نه وه (أُعْطِيَ عَائِلًا) به شه
دیارکراوه که ی به (عَوَّلَ) کراوی دهریتی (إِنْ أُمِكنَ عَوَّلَ) نه گهر (عَوَّلَ) بگوجی (كَزَوْجَةٍ
حَامِلٍ وَأَبَوَيْنِ) وه ژنیکی ناوس و دایکو باوکی له پاش به جی بمینن، مه سه له که له
بیست و چواره: به لیدانی (وَقِفَ) بهشی ژنه که له بهشی دایکه که، به لام بپاریزکاری
(عَوَّلَ) ده کری بویست وجه فت-نه وه کوربه که دوو کیژ، یان زیاتر بن- (لَهَا ثَمَنٌ) ژنه که
هه شتیکی هه یه-که سنی به- (وَلَهُمَا سُدُسَانِ) دایکو باوکیش دوو شه شیکیان هه یه-که
هر دووکیان ده که نه هه شت-هر یه که و شه شیکیکیان (عَائِلَاتٍ) هه شتیک و شه شیکه کان
(عَوَّلَ) کراون، شانزهش ماوه ته وه پاده گیری: نه گهر کوربه که دوو کیژ، یان زیاتر بون،
نه وه گشتی بپ نه وانه، وه نه گهر کوربه که کوپیک، یان زیاتر، یان کوپو کیژ بون، نه وه
کاته بهشی ژنه که و دایکو باوک به بی (عَوَّلَ) ته واد ده کری و پاشماوه کهش بپ مندا له کانه،
به لام نه گهر ته نها کیژیک بی، نه وه نیوه ی به بی (عَوَّلَ) دهریتی.

وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مُقَدَّرٌ كَأَوْلَادٍ لَمْ يَغْطُوا، وَقِيلَ أَكْثَرُ الْحَمْلِ أَرْبَعَةٌ، فَيَغْطُونَ الْيَقِينَ.
وَالْخُنْثَى الْمُشْكِلُ إِنْ لَمْ يَخْتَلَفْ إِرْتُهُ كَوَلَدٍ أَمْ وَمُعْتَقٍ فَذَاكَ،

ئینجا بزانه: به و مهسه له یه ده گوتری: (الْمُنْبَرِيَّةُ)، چونکه ئیمامی (علی) له سه ر مینه بری مزگوت ووتاری ده داو ئه و مهسه له یان لپرسی و ئه وها وه لایمی داوه، دیسان بزانه: نه گهر کۆرپه که - له و مهسه له یه دا - به مردوویی له دایکی جیا بپیته وه، ئه و کاته مهسه له که ده بپیته یه کیکی (الْفَرَاوَيْنِ)، که واته: دایکه که سییه کی پاشماوه که ی ده دریتی، به لایم نه گهر له و مهسه له یه دا دایک نه بێ، واته: ته نه ا ژنه ئاوسه که باوک بن، ئه و کاته هه ر له بیست و چواره، به لایم (عَوْل) ناگوچی، که وابو: هه شتیکی - سییه - بۆ ژنه که و هه شتیکی - چواره - بۆ باوکه که و هه فده هه ده مپیته وه، نه گهر کۆرپه که نیری، یان زیاتر، یان نیرو می بون، ئه وه گهستی بۆ ئه وانه، نه گهر دوو کیژ، یان زیاتر بون، دوو سییه کیان ده دریتی، نه گهر ته نه ا کیژیک بێ، نیوه ی ده دریتی، پاشماوه که ی هه ردوو حاله تیش بۆ باوکه که یه به (عَصَبَة) یی.

(وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مُقَدَّرٌ) نه گهر میراتگه که هیه به شتیکی دیارکراوی نه بو: (كَأَوْلَادٍ) وه ک کۆرپه کانی مردوه که له گه ل کۆرپه ی مردوه که، ئه وه (لَمْ يَغْطُوا) ئیستا هیچیان نادریتی، چونکه ژماره ی ئه و مندالانه ی به زیندوویی دینه ده ره وه نازاندی (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بێ میژدا: (أَكْثَرُ الْحَمْلِ أَرْبَعَةٌ) زۆترین کۆرپه کانی ناو زگ چواره، که وابو: (فَيَغْطُونَ الْيَقِينَ) منداله کان به شه بێ گومانه که یان ده دریتی و میراتی چوار مندالی نیریش پاده گیرێ، بۆ وینه: کۆرپه ک و ژنیکی ئاوسی له پاش به جی مان: ئه وه ژنه که هه شتیکی ده دریتی و کۆرپه که ش ته نه ا پینجیکی پاشماوه که ی ده دریتی، ئه وه ی تریش پاده گیرێ تا کۆرپه که دینه ده ره وه.

ئینجا بزانه: له سه رده می ئیستادا ئامیری وه ها هیه: ژماره و نیرو مییا به تی کۆرپه که ئاشکرا ده کا، به لایم بۆی میراته که پاده گیرێ، چونکه - جگه له خوا - که سی تر نازانی: ئه و کۆرپه یه به زیندوویی له دایکی جیا ده بپیته وه، یان به مردوویی، واته: مهسه له ی مردن و ژنی کۆرپه که ش وه کو گومبوی بێ مه واله، والله اعلم.

٤- ﴿مَهْسهْلهْی (الْخُنْثَى) = نِیراموک﴾

واته: هه رکاتیگ گومان له نیرایه تی دا هه بێ، که وابو: (وَالْخُنْثَى الْمُشْكِلُ) نیراموکی ئاشکرا: وه که نه ندایمی نیرو می ویکرا هه بن، یان ته نه ا کونیک هه بێ و میزی لپیته ده ره وه، ئه وه (إِنْ لَمْ يَخْتَلَفْ إِرْتُهُ) نه گهر به نیرو مییا به تی میراتی نه گۆرپ (کَوَلَدٍ أَمْ) وه کو مندالیک ته نه ا له دایکی: خوشک بێ، یان برا بێ، هه ر هه شتیکی هیه (وَمُعْتَقٍ) هه م نازادکه ری کۆیله، ئه وه (فَذَاكَ) ئاشکرایه گه شت به شه دیارکراوه که ی خۆی ده دریتی.

وَالْأَفْعَالُ بِالْيَقِينِ فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ وَيُوقَفُ الْمَشْكُوكُ فِيهِ حَتَّى يَبَيَّنَ.

(وَالَا) به لَام نه گەر به نږو مښايه تی میراتی ده کوږا، نه وه (فَيُفَعَّلُ بِالْيَقِينِ) به بڼ گومانی پره فتار ده کړئ (فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ) دهره ق خویو دهره ق میرانگره کانی تر، واته: گشتیان به شه بڼ گومانه که ی خویان ده دریتئو (وَيُوقَفُ الْمَشْكُوكُ فِيهِ حَتَّى يَبَيَّنَ) نه و به شه ش که گومانی تی دایه پاده گیرئ تا نږایه تی، یان مښایه تی نیراموکه که ناشکرا ده بڼ: به هوی حه یز، یان (مَنْ) هانتن، یان به حه ز بڼ چوونی پیاوان، یان نافرته تان، یان خه به ردانی خوی، به لَام پش و مه کم هانتو جیاوازی ژماره ی پراسوه کان نابیته نیشانه، هه روه که له (معنی) دا فهرموویه تی.

جَا نه مانه ش چنه ند وینه یه کی پره فتار کړنی بڼ گومانن: یه که م: برایه که و مندالیکي نیراموکه، دهره ق برایه که به کوپ داده ندرئو دهره ق خوی به کیژ داده ندرئ، که وایو: مه سه له که له دوه- که نیوه ی لږ ده ده چئ- چونکه بڼ گومان نیوه ی میراته که بڼ نیراموکه که یه، نیوه که ی تریش پاده گیرئ: نه گەر نږ بوو، نه وه نیوه که ی تریشی ده دریتئ، به لَام نه گەر مڼ بوو، نه و کاته نیوه که بڼ برایه که یه.

دووهم: مامیک و کیژتک و مندالیکي نیراموکه، دهره ق مامه که به کوپ داده ندرئو دهره ق خوی به کیژ داده ندرئو دهره ق کیژه که ش یه کسانه، که وایو: مه سه له که له سږیه- که دوو سږیه کی لږ ده ده چئ- چونکه بڼ گومان دوو سږیه که به یه کسان ی بڼ کیژه که و نیراموکه که یه، سږیه که ی تریش له نیوان نیراموکه که و مامه که دا پاده گیرئ: نه گەر کوپ بوو، نه وه بڼ خویه تی به (قاعدہ) ﴿لِلذِّكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ﴾، نه گەر مڼ بوو، نه و کاته بڼ مامه که یه به (عَصَبَة) یی.

سږیه م: میړدو باوک و مندالیکي نیراموکه، دهره ق باوک که به کوپ داده ندرئو دهره ق خوی به کیژ داده ندرئو دهره ق میړده که ش هه ردو لای یه کسانه، که وایو: مه سه له که له دوانزه یه به لیدانی (وَقْف) ی به شی میړده که له به شی باوک که: چواریکي- سږیه- بڼ میړده که، شه شیکي- سوو- بڼ باوک که، نیوه یشی- شه شه- بڼ نیراموکه که، یه کیژیکش ده مښیته وه له نیوان باوک که و نیراموکه که دا پاده گیرئ: نه گەر کوپ بوو، نه وه بڼ خویه تی به (عَصَبَة) یی، نه گەر کیژ بوو، نه ویش بڼ باوک که یه به (عَصَبَة) یی.

ئینجا بزانه: لږه شدا وه کو مه سه له ی گومبوو- حاله تی واهه یه: دوو مه سه له دروست ده کړئ: نږ، مڼ. ئینجا نه گەر هه ردو مه سه له کان (مُتَبَّانِ) بون، نه وه یه کیژیکان له وی تر ده درئ، نه گەر (مُتَوَافِق) بون، نه وه (وَقْف) ی یه کیژیکان له وی تر ده درئ، ئینجا به و لیدانه که یشتنه چنه ند، نه وه مه سه له که ی (الْجَامِعَة)- کړکه روه دروست ده بڼ، به لَام نه گەر (مُتَدَاخِل) بون، نه و کاته زږرتره که به کړکه روه داده ندرئ، ئینجا له مه سه له ی

وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ وَتَغَصِبِ كَرْوَجٍ هُوَ مُعْتَقٌ أَوْ ابْنُ عَمٍّ وَرِثَ بِهِمَا. قُلْتُ:
فَلَوْ وُجِدَ فِي نِكَاحِ الْمَجْهُوسِ أَوْ الشُّبْهَةِ بِنْتُ هِيَ أُخْتُ

کوکره ودهش هر میراتگریک به گویره ی زهره - به شه میراته که مته که ی دهریتتی،
هرده که له (الأنوار) دهرموویه تی.

بُؤُونِفَه: کوپیک و مندالیک نیراموک، دهره ق کوپه که به کوپ داده ندری، که وابو:
مه سه له ی نیرایه تی له دوو و بن گومان کوپه که نیوه ی دهریتتی، به لام دهره قی خزی
به کیژ داده ندری، که وابو: مه سه له ی میایه تی له سییه، چونکه بن گومان نیراموک که
سییه کی دهریتتی، جا له بهر نه وه ی هردو مه سه له کان (مُتَبَّائِن)ن، به کیکیان له ویتر
ده دین و مه سه له که ی (الْجَامِعَة) - کوکره وده له شهش دروست ده بی: کوپه که له
مه سه له ی نیرایه تی نیوه ی هه بوو، که وابو: له کوکره وده که ش نیوه ی دهریتتی - که
سییه - نیراموک که ش له مه سه له ی میایه تی سییه کی هه بوو، که وابو له کوکره وده که ش
سییه کی دهریتتی - که دوو - به کیکیش ده مینیتته وه: نه گهر کوپ بوو، نه وه بؤ خویه تی
تا کو وده کو برایه که ی نیوه ی ته وای بی، وه نه گهر کیژ بوو، نه و کاته به که که دهریتته
کوپه که تا کو به شی بیتته دوو هندی کیژده که.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نه گهر نیراموک که به نا نا شکاری مرد و پۆن نه بؤوه نایا نیره، یان
مییه؟ نه وه هیچ چاره مان نیه، ته نها سولج کردن نه بی: له نیتوان میراتگره کاندایا، واته:
هه ندیکیان چاوپوشی له به شی خویان بکه نو به وانیتری بیه خشن، به لام له و حاله ته دایا بؤ
سه پر رشتکاری شیت و مندال دروست نیه: له نه اندازه ی مافی خویان که متریان بؤ
وه ربرگزی، هرده که له زوری ی سه رچاوه کاندایا دهرموویه نه.

﴿ میراتگری له دوو لاهه ﴾

(وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ وَتَغَصِبِ) هر میراتگریک ههردو لای خاوهن به شی و
میراتگریه تی پشتی ویکپا تی داکو بونه وه: (كَرْوَجٍ) وه کو میردیک ی وه ها: که (هُوَ مُعْتَقٌ)
نازاد که ی ژنه مردوه که ی بن (أَوْ ابْنُ عَمٍّ) یان کوپه مامی ژنه مردوه که ی بن، یان وه که
برایه کی ته نها له دایکی: که کوپه مامی مردوه که ی بن، نه وه (وَرِثَ بِهِمَا) به ههردو لایه کان
میرات له مردوه که ی ده گری، واته: میرده که نیوه ی به ژنو میردایه تی و پاشماوه که ش
به میراتگریه تی پشتی، برایه که ش شه شیک به خاوهن به شی و پاشماوه که ش به
میراتگریه تی پشتی، هرده که له دوی نیره دی.

(قُلْتُ) نيمامی (النواوی) ده دهرموئی (فَلَوْ وُجِدَ فِي نِكَاحِ الْمَجْهُوسِ أَوْ الشُّبْهَةِ) نه گهر له ژن
هینانی مه گۆشه کاندایا، یان له جیماعی به هه له دایا وه ها پوی دا: (بِنْتُ هِيَ أُخْتُ) دایکیک
کیژیک ی هه بوو و له هه مان کاتیشدا کیژده که خوشکی خزی بوو ته نها له باوکی: وه که جیماع

وَرِثَتْ بِالْبُنُوَّةِ، وَقِيلَ بِهِمَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَلَوْ اشْتَرَكَ اثْنَانِ فِي جِهَةٍ عُصُوبَةٍ وَزَادَ أَحَدُهُمَا بَقَرَابَةً أُخْرَى كَاتِبَتِي عَمَّ أَحَدُهُمَا أَخٌ لَأَمَّ فَلَهُ السُّدُسُ وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا، فَلَوْ كَانَ مَعَهُمَا بِنْتُ فَلَهَا نَصْفٌ وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا سَوَاءً، وَقِيلَ يَخْتَصُّ بِهِ الْأَخُ، وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرَضِ وَرِثَ بِأَقْوَاهُمَا فَقَطْ، وَالْقَوَّةُ: بِأَنْ تَحْجُبَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى أَوْ لَا تُحْجَبَ أَوْ تَكُونَ أَقْلُ حَاجِبًا،

له گه ل کیزه که ی خزی بکاو له و جیماعه کیژیکی لی بیی، نه م کیزه بجوکه: هم کیژی کیزه گوره که یه و هم خوشکی تنها له باوکیه تی، که واته: هر کاتیک کیزه گوره که بمری، نه وه (وَرِثَتْ بِالْبُنُوَّةِ) کیزه بجوکه که تنها به کیژیایه تی میرات له دایکی ده گری، چونکه به میزتره (وَقِيلَ بِهِمَا) له فرموده یه کی بی میزدا: به کیژیایه تی و به خوشکایه تی میرات ده گری (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام نه گره بجوکه که بمری، نه و کاته گوره که تنها به دایکایه تی میراتی لیده گری، نه که به خوشکایه تی، واته: چونکه گوره که ش دایکی بجوکه که یه و هم خوشکی له باوکیه تی، هر وه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ اشْتَرَكَ اثْنَانِ) نه گره دوو میراتگر هاویش بون (فِي جِهَةٍ عُصُوبَةٍ) له لایه کی میراتگریه تی پشنتی دا، به لام (وَزَادَ أَحَدُهُمَا بَقَرَابَةً أُخْرَى) یه کیکیان خرما یه تی به کی زیاتری له وی تره بوو (كَاتِبَتِي عَمَّ أَحَدُهُمَا أَخٌ لَأَمَّ) وه کو دوو کوپه مامی مرپوهه که یه کیکیان برای له دایکی بی: وه که بیوه ژنیك-کوپژیکی هه بیو- میزد به برای میرده که ی بکاته وه، جا له م میزده ش کوپژیکی تری بیی، میزده که ی دووه میش کوپژیکی تری له ژنیکی تره بیی، ینجا کوپی له میزده کونه که ی بمری، نه وه له و مه سه له یه دا (قُلُّهُ السُّدُسُ) له و دوو کوپه مامه نه وه ی برای له دایکی یه شه شیکی هه یه به خاوهن به شیو (وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا) پاشماوه که ش له نیوان هر دوو کیان سه یه کسان- به میراتگریه تی پشنتی.

به لام (وَلَوْ كَانَ مَعَهُمَا بِنْتُ) نه گره نه و دوو کوپه مامه کیژیکی مرپوهه که یان له گه لدا بی، نه و کاته (فَلَهَا نَصْفٌ) کیزه که نیوه ی هه یه (وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا سَوَاءً) پاشماوه که ش له نیوان هر دوو کوپه مامه که دا به ش ده گری به یه کسان، چونکه لای برایه تی له دایکی به هوی کیزه که بی به ش بووه (وَقِيلَ يَخْتَصُّ بِهِ الْأَخُ) له فرموده یه کی بی میزدا: پاشماوه که تاییه ته به برایه که، چونکه هر چهند بی به شیش بووه، به لام خرما یه تی به میزتره.

(وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرَضِ) هر میراتگریک دوو لای خاوهن به شی ی تدا کو بوبنه وه، نه وه (وَرِثَ بِأَقْوَاهُمَا فَقَطْ) تنها به به میزتره که یان میرات ده گری (وَالْقَوَّةُ) به میزتریش به یه کی که له سنی کاره ده زاندری، یه که م: (بِأَنْ تَحْجُبَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى) لایه که لایه که ی تره دهغه بکا: له گشت میراته که، یان له به شیکی میراته که. دووهم: (أَوْ لَا تُحْجَبَ) یان لایه که هیچ کاتیک بی به ش نه بی، سنی یه م: (أَوْ تَكُونَ أَقْلُ حَاجِبًا) یان لایه که که متر بی به ش بیی:

فَالأَوَّلُ: كَبِنْتُ هِيَ أَخْتُ لَأُمِّ بَأْنٍ يَطَأُ مَجُوسِيٍّ أَوْ مُسْلِمٍ بِشُبُهَةِ أُمِّهِ قَتَلَدُ بَنَتًا.
وَالثَّانِي: كَأُمِّ هِيَ أَخْتُ لِأَبِ بَأْنٍ يَطَأُ بَنَتَهُ قَتَلَدُ بَنَتًا، وَالثَّالِثُ: كَأُمِّ أُمِّ هِيَ أَخْتُ
بَأْنٍ يَطَأُ هَذِهِ الْبَنَتَ الثَّانِيَةَ قَتَلَدُ وَلَدًا فَالْأَوَّلَى أُمُّ أُمِّهِ وَأَخْتُهِ.
(فَصْلٌ) إِنْ كَانَتْ الْوَرَثَةُ عَصَبَاتٍ قُسِمَ الْمَالُ بِالسُّوِّيَةِ إِنْ تَمَحَّضُوا ذُكُورًا أَوْ إِنَاثًا، وَإِنْ
اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ قُدِّرَ كُلُّ ذَكَرٍ اثْنَيْنِ

(فَالْأَوَّلُ) وَيَنْهَى بِهِ كَهَم: (كَبِنْتُ هِيَ أَخْتُ لَأُمِّ) وَهَكَذَا كَيْزُكَ خُوشَكِي تَهْنَأُ لَهُ دَايِكِي بِنْتِ (بَأْنٍ)
يَطَأُ مَجُوسِيٍّ أَوْ مُسْلِمٍ بِشُبُهَةِ أُمِّهِ وَهَكَذَا مَهْكَوَشِيكَ بِهِ مَارَهْكَرْدَن، يَانَ مَوْسُولْمَانِيكَ بِهِ هَهْله
جِيْمَاعْ لَهُ كَهْلَ دَايِكِي خُزِي بَكَ (قَتَلَدُ بَنَتًا) ثَيْنَجَا دَايِكِهْ كَشْ لَهُم جِيْمَاعِهْ كَيْزُوكِي بِنْتِ، نَهْم
كَيْزِهْ تَهْنَأُ بِهِ كَيْزِيَاهِ تِي مِيرَاتِ لَهُ جِيْمَاعِهْ كِهْ رَهْ كِهْ دِهْ كِرِي - نَهْ كَ بِهِ خُوشَكِيَاهِ تِي لَهُ دَايِكِي -
چُونَكِهْ لَايَهْ نِي كَيْزِيَاهِ تِي لَايَهْ نِي خُوشَكِيَاهِ تِي لَهُ دَايِكِي بِنْتِ بِهِ شْ دِهْ كَا.

(وَالثَّانِي) وَيَنْهَى دُودُوْم: (كَأُمِّ هِيَ أَخْتُ لِأَبِ) وَهَكَذَا دَايِكِيكَ خُوشَكِي لَهُ بَاوَكِي بِنْتِ: (بَأْنٍ)
يَطَأُ بَنَتَهُ وَهَكَذَا مَهْكَوَشِيكَ بِهِ مَارَهْكَرْدَن، يَانَ مَوْسُولْمَانِهْ كَهْ بِهِ هَهْله جِيْمَاعْ لَهُ كَهْلَ كَيْزِي
خُزِي بَكَ (قَتَلَدُ بَنَتًا) ثَيْنَجَا كَيْزِهْ كَهْ لَهُم جِيْمَاعِهْ كَيْزُوكِي بِنْتِ، نَهْوَهْ كَيْزِهْ كِهْ وَرَهْ كَهْ تَهْنَأُ
بِهِ دَايِكِيَاهِ تِي مِيرَاتِ لَهُم كَيْزِهْ دِهْ كِرِي - نَهْ كَ بِهِ خُوشَكِيَاهِ تِي لَهُ بَاوَكِي - چُونَكِهْ دَايِكِ هِيچ
كَاتِيكَ بِنْتِ بِهِ شْ نَابِي.

(وَالثَّالِثُ) وَيَنْهَى سَنِيْ يَهْم: (كَأُمِّ أُمِّ هِيَ أَخْتُ) وَهَكَذَا دَايِكِي دَايِكِ خُوشَكِي لَهُ بَاوَكِي بِنْتِ (بَأْنٍ)
يَطَأُ هَذِهِ الْبَنَتَ الثَّانِيَةَ وَهَكَذَا مَهْكَوَشِيكَ كِهْ پَرَبَرْدُو، يَانَ مَوْسُولْمَانِهْ كِهْ پَرَبَرْدُو جِيْمَاعْ لَهُ كَهْلَ
نَهْم كَيْزِهْ دُودُوْمَهْ شْ بَكَ (قَتَلَدُ وَلَدًا) ثَيْنَجَا كَيْزِهْ دُودُوْمَهْ كَشْ لَهُم جِيْمَاعِهْ مَنْدَالِيكِي بِنْتِ،
نَهْوَهْ (فَالْأَوَّلَى) كَيْزِهْ كِهْ وَرَهْ كَهْ (أُمُّ أُمِّهِ) دَايِكِي دَايِكِي نَهْم مَنْدَالِهْ سَنِيْ يَهْمَهْ يَهْ وَهَمْ (وَأَخْتُهِ)
خُوشَكِي لَهُ بَاوَكِيَاهِ تِي، كِهْ وَتَهْ: نَهْ كِهْ رَهْ نَهْم مَنْدَالِهْ سَنِيْ يَهْمَهْ بَمِرِي، نَهْوَهْ يَهْ كِهْ مَهْ كَهْ بِهِ
دَايِرِيَاهِ تِي مِيرَاتِي لِي دِهْ كِرِي - نَهْ كَ بِهِ خُوشَكِيَاهِ تِي - چُونَكِهْ دَايِرِهْ كِهْ مَتَرِ بِنْتِ بِهِ شْ دِهْ بِنْتِ.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي دُرُوسْتَكِرْدَنِي (أَصُولُ الْمَسَائِلِ) بِنَجِيْنَهْ يَهْ مَهْ سَهْ لَهُ كَان﴾

(إِنْ كَانَتْ الْوَرَثَةُ عَصَبَاتٍ) نَهْ كِهْ رَهْ مِيرَاتِكِهْ كَانْ كَشْتِيَان (عَصَبَةٌ) - مِيرَاتِكِرِي پَشْتَنِ بُونِ وَهِيچ
خَاوَنْ بِهِ شِيكِيَانْ لَهُ كَهْلَا نَهْبُو، نَهْوَهْ (قُسِمَ الْمَالُ بِالسُّوِّيَةِ) مِيرَاتِهْ كَهْ بِهِ يَهْ كَسَانِيْ لَهُ نِيَوَانِيَانْدَا
بِهِ شْ دِهْ كِرِي (إِنْ تَمَحَّضُوا ذُكُورًا) نَهْ كِهْ رَهْ تَهْنَأُ نِيْرِيْنَهْ بِنْتِ: وَهَكَذَا سَنِيْ كُوپْ، يَانَ سَنِيْ بَرَا (أَوْ
إِنَاثًا) يَانَ مِيْ يِيْنَهْ بِنْتِ: وَهَكَذَا سَنِيْ ثَاْفَرُوتِ وَيَكِرَا كُويلَهْ يَهْ كِيَانْ نَاْزَادْ كِرِي بِنْتِ.

بِهْ لَام (وَإِنْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ) نَهْ كِهْ رَهْ هَرْدُو جُورَهْ كَانِيْ نَهْ زَادْ وَيَكِرَا كُويلَهْ بُونَهْ وَهْ: وَهَكَذَا
خُوشَكُو بَرَا، يَانَ كُوپُو كِيْزِ، نَهْ وَكَاتِهْ (قُدِّرَ كُلُّ ذَكَرٍ اثْنَيْنِ) هَرَهْ نِيْرِيْنَهْ يَهْ كَهْ بِهِ دُودُو مِيْ يِيْنَهْ
دَاْدِهْ نَدِرِي، چُونَكِهْ بِهِ فِهْ رَمُودَهْ يَهْ خَوَايْ كِهْ وَرَهْ: ﴿لِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ﴾ نِيْرِيْنَهْ وَهَكَذَا

وَعَدَدُ رُؤُوسِ الْمَقْسُومِ عَلَيْهِمْ أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ، وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ ذُو فَرَضٍ أَوْ ذَوَا فَرَضَيْنِ مُتَمَازَيْنِ فَالْمَسْأَلَةُ مِنْ مَخْرَجِ ذَلِكَ الْكُسْرِ: فَمَخْرَجُ النُّصْفِ اثْنَانِ وَالثُّلُثُ ثَلَاثَةٌ وَالرُّبُعُ أَرْبَعَةٌ وَالسُّدُسُ سِتَّةٌ وَالْثُمْنُ ثَمَانِيَّةٌ.

به شی دوومی بینای هیه. نینجا (وَعَدَدُ رُؤُوسِ الْمَقْسُومِ عَلَيْهِمْ) ژماره ی سه ری نه و که سانه ی میراته که یان به سه ردا به ش ده کری، پی ی ده گوتری: (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) = بنچینه ی مه سه له که. بَقْ وَیَغْه: کوپنکو کیژنک، بنچینه ی مه سه له که یان له سی یه. دو کوپو کیژنک، بنچینه ی مه سه له که یان له پینجه. دو خوشک و برایه ک، بنچینه ی مه سه له یان له چواره ... به و جورده.

(وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ ذُو فَرَضٍ) نه گه له میراتگره کاندایاوهن به شیک هه بی (أَوْ ذَوَا فَرَضَيْنِ مُتَمَازَيْنِ) یان دوو خاوهن به شی هاوینته هه بون: که له لیده رچوی به شه کانیاندا هاوینته بون: وه میرو خوشکیکی له باوکی، هه ریه که و نیو به کیان هیه، هه م وه دایکو برایه کی له دایکو و برایه کی له باوکی، دایکو برا له دایکه که هه ریه که و شه شیک کیان هیه، نه وه (فَالْمَسْأَلَةُ) بنچینه ی مه سه له که - له حالته ی خاوهن به شیکو دوو خاوهن به شی هاوینته دا - (مِنْ مَخْرَجِ ذَلِكَ الْكُسْرِ) له لیده رچوی نه و پارچه یه دروست ده بی، واته: که مترین ژماره که نه و پارچه یه ی به ساغی لیده ریچی، نه وه لیده رچوی به شه میراته که یه و ده بیته بنچینه ی مه سه له که.

جا مه به سیش به پارچه که - لیده دا - ناوی به شه میراته که یه، که وابو: (فَمَخْرَجُ النُّصْفِ اثْنَانِ) لیده رچوی نیو به یی ژماره دوو، چونکه که متره یی ژماره - که نیو به یی ساغی هه بی - ژماره دوو (وَالثُّلُثُ ثَلَاثَةٌ) لیده رچوی سییه ک ژماره سی یه، چونکه که مترین ژماره - که سییه کی ساغی هه بی - سی یه (وَالرُّبُعُ أَرْبَعَةٌ) لیده رچوی چوارنک چواره، چونکه که مترین ژماره - که چوارنکی ساغی هه بی - چواره، هه روه ها (وَالسُّدُسُ سِتَّةٌ) لیده رچوی شه شیک شه شه (وَالْثُمْنُ ثَمَانِيَّةٌ) لیده رچوی هه شتیک هه شته، که واته: بنچینه ی مه سه له که ی دایکو برایه کانی پاردو، به م شیوه یه یه:

۶. میراتگر ————— دایک، برای له دایکی، برای له باوکی.

۱. × به شه میرات ————— شه شیک، شه شیک، بهشتیه.

÷ ۶ ————— ۱ + ۱ + ۱ = ۳

نینجا بزانه: وا ده بی: نه و ژمارانه زیاتر له پارچه یه کیان هیه: وه ک ژماره چوار: نیو به یی و چوارنکی هیه، شه ش: نیو به یی و سییه ک و شه شیک هیه، هه شت: نیو به یی و چوارنک و هه شتیک هیه، به لام بق دروستکردنی مه سه له کان ووردترین پارچه په چاو ده کری، هه روه که له (الشروانی) دا هه رموویه تی.

وَإِنْ كَانَ فَرَضَانِ مُخْتَلِفًا الْمَخْرَجُ: فَإِنْ تَدَاخَلَ مَخْرَجَاهُمَا فَأَصْلُ الْمَسْأَلَةِ أَكْثَرُهُمَا كَسْدُسٍ وَثُلُثٌ، وَإِنْ تَوَافَقَا ضُرِبَ وَفُقُ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ وَالْحَاصِلُ أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ كَسْدُسٍ وَثُمْنٍ فَالْأَصْلُ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ، وَإِنْ تَبَايَنَّا ضُرِبَ كُلٌّ فِي كُلِّ وَالْحَاصِلُ الْأَصْلُ

(وَإِنْ كَانَ فَرَضَانِ مُخْتَلِفًا الْمَخْرَجُ) نه گەر له مهسه له که دا دوو به شه میرات هه بون: که لیده رچوو هه کانیان لیک جیاواز بون: به زوری که می، نه و کاته هه ردوک ژماره کان: یان (مُتَدَاخِل)ن، واته: تیکرچوون، یان (مُتَوَافِق)ن: واته: تیککه ره وهن، یان (مُتَبَايِن)ن، واته: پیکنه که وتوون.

که وایو: (فَإِنْ تَدَاخَلَ مَخْرَجَاهُمَا) نه گەر لیده رچووی هه ردوو به شه کان (مُتَدَاخِل) - تیکرچوو بون - چونکه که متره که ده چوو ناو زورتیه که - نه و کاته (فَأَصْلُ الْمَسْأَلَةِ أَكْثَرُهُمَا) بنچینه ی مهسه له که ژماره زورتیه که یه (كَسْدُسٍ وَثُلُثٍ) وه کو شه شیک و سییه که، له مهسه له ی مامو دایکو برایه کی له دایکی دا: دایک سییه کی هه یه، برایه که ش شه شیک ی هه یه، شه شو سی (مُتَدَاخِل)ن، چونکه سی ده چیته ناو شه ش، شه ش ژماره زورتیه که یه، بزیی شه ش ده کریته بنچینه ی مهسه له که، چونکه سییه کی شی تی دایه، به م شیوه یه:

$$\begin{array}{rcl}
 6. \text{ میراتگر} & \text{دایک، برای له دایکی، مام.} & \\
 \times 1. \text{ به شه میراتگر} & \text{سییه که، شه شیک، پشیتییه.} & \\
 \div 6 & \text{2 + 1 + 3 = 6.} &
 \end{array}$$

(وَإِنْ تَوَافَقَا) نه گەر ژماره کان (مُتَوَافِق) - تیککه ره وه بون، واته: به به شیک له به شه کانیان تیکیان ده کرده وه، نه و کاته (ضُرِبَ وَفُقُ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ) به شه تیککه ره وه ی یه کیکیان له ته وای ته ویتر ده بری (وَالْحَاصِلُ) نه و ژماره یه ی له و لیدانه دروست ده بی، نه وه (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) - بنچینه ی مهسه له که یه (كَسْدُسٍ وَثُمْنٍ) وه کو شه شیک و هه شیک له مهسه له ی دایکو ژن و کو پیک: دایک شه شیک ی هه یه، ژنه که هه شیک ی هه یه، شه شو هه شت له نیوه یی دا (مُتَوَافِق)ن و تیک ده که نه وه، واته: هه ردوک نیوه ی ساغیان هه یه، بزیی نیوه ی یه کیکیان له ته وای ته ویتر ده ده ین (فَالْأَصْلُ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ) بنچینه ی مهسه له که بیست و چواره، به م شیوه یه:

$$\begin{array}{rcl}
 8. \text{ میراتگر} & \text{دایک، ژن، کوپ.} & \\
 \times 3. \text{ به شه میرات} & \text{شه شیک، هه شیک، پشیتییه.} & \\
 \div 24 & \text{4 + 3 + 17 = 24.} &
 \end{array}$$

(وَإِنْ تَبَايَنَّا) نه گەر ژماره کان (مُتَبَايِن) - پیکنه که وتوو بون، واته: به هیچ به شیکیان تیکیان نه ده کرده وه، نه و کاته (ضُرِبَ كُلٌّ فِي كُلِّ) ته وای یه کیکیان له ته وای ته ویتر ده بری (وَالْحَاصِلُ الْأَصْلُ) نه و ژماره یه ی له و لیدانه دروست ده بی، نه وه (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) -

كَثُلْتُ وَرَبْعُ فَلَا أَصْلُ اثْنَا عَشَرَ، فَلَا أَصْلُ سَبْعَةٍ: اِثْنَانِ وَثَلَاثَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسِتَّةٌ وَثَمَانِيَةٌ
وَإِثْنَا عَشَرَ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ، وَالَّذِي يَقُولُ مِنْهَا:

بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که‌یه (کُثُلْتُ وَرَبْعُ) وه‌کو سیئیه‌کو چوارێک، له مه‌سه‌له‌ی دایکو و ژن و
برایه‌کی له دایکو باوکی دا: دایک سیئیه‌کی هه‌یه، ژنه‌که چوارێکی هه‌یه، سێ و چوار
(مُتَبَايِن) و به هه‌یج به‌شیکیان تێک ناکه‌نه‌وه، بۆی سێ له چوار ده‌ده‌ین و (فَلَا أَصْلُ
إِثْنَا عَشَرَ) بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که دوانزه‌یه، به‌م شیوه‌یه:

٤. میراتگر ————— دایک، ژن، برا.

٣ × به‌شه‌میرات ————— سیئیه‌که، چوارێک، پشیتییه.

————— ٤ + ٣ + ٥ = ١٢ ÷

(فَلَا أَصْلُ سَبْعَةٍ) کۆی بنچینه‌کانی نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی به‌شه‌ میراته‌کانیان لێ ده‌رده‌چن
حه‌فتن: (اِثْنَانِ) دوو (وِثْلَاثَةٌ) سێ (وَأَرْبَعَةٌ) چوار (وَسِتَّةٌ) شه‌ش (وِثْمَانِيَةٌ) هه‌شت
(وَإِثْنَا عَشَرَ) دوانزه (وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ) بیست و چوار.

جا نه‌و بنچینه‌نه‌ش: یان له به‌شیکی به‌ته‌نها دروست ده‌بن، یان له دوو به‌شی هاوێنه‌،
یان تێکراچوو، یان تێککه‌ره‌وه، یان پێکنه‌که‌وتوو، هه‌روه‌ک پابرا.

به‌لام چه‌ند زانیایه‌ک دوو بنچینه‌ی تریشیان زیاد کردیه‌ له مه‌سه‌له‌کانی باپیره‌و برایه‌کاندا:
یه‌که‌م: هه‌ژده، وه‌ک پێنج براو دایکو باپیره‌، چونکه‌ که‌مترین ژماره‌ که‌ شه‌شی‌کو
سیئیه‌کی پاشماوه‌که‌ی هه‌بن: هه‌ژده‌یه.

دووه‌م: سێ و شه‌ش، وه‌ک حه‌فت براو ژنی‌کو دایکو باپیره‌، چونکه‌ که‌مترین ژماره‌ که‌
چوارێکو شه‌شی‌کو سیئیه‌کی پاشماوه‌که‌ی هه‌بن: سێ و شه‌شه‌، که‌واته‌: هه‌ژده بنچینه‌ی
گشت مه‌سه‌له‌یه‌که‌: که‌ شه‌شی‌کو سیئیه‌کی پاشماوه‌که‌ی تێدابێ، سێ و شه‌شیش بنچینه‌ی
گشت مه‌سه‌له‌یه‌که‌: که‌ چوارێکو شه‌شی‌کو سیئیه‌کی پاشماوه‌ی تێدابێ، جا نه‌و
فه‌رمووده‌یه‌ راسترو هه‌لبژاردراوه‌، هه‌روه‌ک له‌ ژۆریه‌ی سه‌راچه‌کاندا فه‌رموویانه‌.

﴿بَاسِی (عَوْلِی) مه‌سه‌له‌کان﴾

پێناسه‌: (عَوْلِ) ژێده‌کردنی‌که‌ له‌ ژماره‌ی به‌شه‌ میراته‌کاندا وه‌که‌ مکردنی‌که‌ له‌ نه‌ندازه‌ی
به‌شی میراتگره‌کاندا.

(وَالَّذِي يَقُولُ مِنْهَا) نه‌وه‌ی (عَوْلِ) ده‌کرێ له‌و بنچینه‌یه‌ پابردوو، سیانن: شه‌ش، دوانزه‌،
بیست و چوار. چونکه‌ به‌شه‌ میراته‌کان له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌کان زیاتر ده‌بن، بۆی مه‌سه‌له‌که‌
بۆ نه‌و به‌شانه‌ به‌رز ده‌کرێته‌وه‌، به‌لام به‌ هه‌ی (عَوْلِ) گشت میراتگرێک له مه‌سه‌له‌که‌دا
که‌مبوونه‌وه‌یه‌کی به‌شه‌که‌ی ده‌یگرێته‌وه‌ به‌گۆیره‌ی به‌شه‌که‌ی خۆی، واته‌: به‌شه‌که‌ی له
چه‌ند یه‌ک پێک هاتبێ نه‌وه‌ هه‌ر یه‌کی‌ک به‌ نیسه‌ته‌ی (عَوْلِ) پێکراوه‌که‌ لێ که‌م ده‌بێته‌وه‌،

الْسُّتَةُ إِلَى سَبْعَةِ كَزَوْجٍ وَأَخْتَيْنِ، وَإِلَى ثَمَانِيَةِ كَهْمُ وَأُمِّ، وَإِلَى تِسْعَةِ كَهْمُ وَأَخٍ لَأُمِّ،
وَإِلَى عَشْرَةِ كَهْمُ وَآخَرَ لَأُمِّ،

بِقَوْلِهِ: نه گهر شهش (عَوْل) بکړئ بڼو حفت، نه وه هر په کيک له و شهش په کانه ی ژماره
شهشيان لي پيک دئ به نه ننداره ی هفتيکيک لپيان که م ده پيته وه.

ثینجا بزانه: به (اجماع) ی (صحابه) کان له سهرده می نیما می (عمر) دا به ناماژه ی نیما می
(عباس) رضی الله عنهم نهو (عَوْل) کردند داندرا، هر وه له زوری ی سرچاوه کانداهرموویانه.
بنچینه یی که م: (الْسُّتَةُ) شهشه، چوار جار (عَوْل) ده کړئ به تالو به جووت تا ده گاته ده:
(إِلَى سَبْعَةٍ) جاریک (عَوْل) ده کړئ بڼو حفت (كَزَوْجٍ وَأَخْتَيْنِ) وه کو میړدو دوو خوشک،
میړده که نیوه ی هیه که سئ یه - خوشکه کانیش دوو سیپه کیان هیه که چواره - جا له
هر نه وه ی کوی به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاتره، بویئ به شه شیکي
مه سه له که (عَوْل) ده کړئ بڼو حفت، که واته: شه شیکيک زیاد کراوه، به لام هر
شه شیکيکیش هفتيکيکي لي که م بڼو وه، واته: میړده که سئ شه شیکي هیه و سئ
هفتيکي لي که م بڼو وه، خوشکه کانیش چوار شه شیکيان هیه و چوار هفتيکيان لي که م
بڼو وه، هر وه له (البجريمي) دا پوون کراوه ته وه، نه مهش شیوه ی (عَوْل) کردند که یه:

۳. میراتگر ————— میړد، دوو خوشک.

۲. به شه میرات ————— نیوه، دوو سیپه ک.

۶ ÷ ————— ۳ + ۳ شه شیکيکي که م = ۶.

۱ + ————— (عَوْل) به شه شیکي مه سه له که.

۷ ÷ ————— ۳ + ۴ = ۷.

(وَإِلَى ثَمَانِيَةٍ) جاریکي تر (عَوْل) ده کړئ بڼو هشت (كَهْمُ وَأُمِّ) وه کو نهو سئ میراتگرانو
دایک: میړده که نیوه ی هیه و خوشکه کان دوو سیپه کیان هیه و دایکیش شه شیکي هیه
که یه که - جا به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاترن، بویئ به سیپه کی
مه سه له که (عَوْل) ی ده که یین بڼو هشت، سیپه کيک زیاد ده بڼو هر په کيکیش
هشتيکيکي لي که م ده پيته وه، وه پوونمان کرده وه.

(وَإِلَى تِسْعَةٍ) جاریکي تریش (عَوْل) ده کړئ بڼو نڅ (كَهْمُ وَأَخٍ لَأُمِّ) وه کو نهو چوار
میراتگرانو برابری له دایکی: میړد نیوه ی هیه و خوشکه کان دوو سیپه ک دایک شه شیک و
برابری که ش شه شیک، به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاترن، بویئ به نیوه ی
مه سه له که (عَوْل) ده کړئ بڼو نڅ، جا هر په کيک تویه کيکي لي که م ده پيته وه.

(وَإِلَى عَشْرَةٍ) جاریکي تریش (عَوْل) ده کړئ بڼو ده (كَهْمُ وَآخَرَ لَأُمِّ) وه کو نهو پینچ
میراگرانو برابری تری له دایکی: نیوه بڼو میړده که و دوو سیپه ک بڼو خوشکه کان و شه شیک

وَالْإِثْنَا عَشَرَ إِلَى ثَلَاثَةِ عَشَرَ كَزَوْجَةٍ وَأُمٍّ وَأُخْتَيْنِ، وَإِلَى خَمْسَةِ عَشَرَ كَهُمٍّ وَأَخٍ لَأُمٍّ،
وَإِلَى سَبْعَةِ عَشَرَ كَهُمٍّ وَآخِرَ لَأُمٍّ، وَالْأَرْبَعَةَ وَالْعِشْرُونَ إِلَى سَبْعَةِ وَعِشْرِينَ كِبَنَتَيْنِ
وَأَبَوَيْنِ وَزَوْجَةٍ.

بۇ دايكو سىيەك بۇ ھەردوو برايه كانى لە دايكى، بە شە ميراتە كان لە بنچينەى مەسەلەكە
زياترن، بۆيى بە دووسىيەكى مەسەلەكە (عۆل) دەكرى بۇ دە، ھەر يەككىش دەيەككى
ئىكەم دەبيتەو.

بنچينەى ھووم: (وَالْإِثْنَا عَشَرَ) دوانزە، سى جار (عۆل) دەكرى بە تاك تا دەگاتە ھەفدە:
(إِلَى ثَلَاثَةِ عَشَرَ) جارێك (عۆل) دەكرى بۇ سىزدە (كَزَوْجَةٍ وَأُمٍّ وَأُخْتَيْنِ) وەكو ئىكەو دايكو
دوو خوشكى لە دايكو بياوكى، ژنەكە چوارىكى ھەيە—كە سىيە—دايكىش شەشتىكى ھەيە
—كە دوو—خوشكە كانىش دووسىيەكيان ھەيە—كە ھەشتە—بە شە ميراتە كان لە بنچينەكە
زياترن، بۆيى بە نيوەى شەشتىك (عۆل) دەكرى بۇ سىزدە.

(وَالْإِلَى خَمْسَةِ عَشَرَ) جارێكىش بۇ پانزە (كَهْمٍّ وَأَخٍ لَأُمٍّ) وەك ئەو ميراتگرانەو برايهكى
لە دايكى، چوارێك بۇ ژنەكو شەشتىك بۇ دايك، دووسىيەك بۇ خوشكەكان، برايهكەش
شەشتىكى ھەيە—كە دوو—كە وابو: بە چوارىكى مەسەلەكە (عۆل) دەكرى بۇ پانزە.
(وَالْإِلَى سَبْعَةِ عَشَرَ) جارێكىش (عۆل) دەكرى بۇ ھەفدە (كَهْمٍّ وَآخِرَ لَأُمٍّ) وەك ئەو ميراتگرانەو
برايهكى تری لە دايكى، چوارێك بۇ ژنەكە، شەشتىك بۇ دايك، دووسىيەك بۇ خوشكەكان،
سىيەكێك—كە چوارە—بۇ ھەردوو برايهكان، كە وابو: بە چوارىكو شەشتىكى مەسەلەكە
(عۆل) دەكرى بۇ ھەفدە.

بنچينەى سىيەم: (وَالْأَرْبَعَةَ وَالْعِشْرُونَ) بيست و چوار، تەنھا جارێك (عۆل) دەكرى (إِلَى
سَبْعَةِ وَعِشْرِينَ) بۇ بيست و ھەفت (كِبَنَتَيْنِ وَأَبَوَيْنِ وَزَوْجَةٍ) وەك دوو كىزو دايكو باوك و
ژن—كە (الْمَنْبَرِيَّة) پى دەگوترا—كىژەكان دووسىيەكيان ھەيە—كە شانزەيە—دايك
شەشتىكى ھەيە—كە چوارە—باوكىش شەشتىكى تری ھەيە—كە چوارە—ژنەكەش
ھەشتىكى ھەيە—كە سىيە—جا لە ھەر ئەو ھەيە شەكان لە بنچينەكە زياترن، بۆيى بە
ھەشتىكى مەسەلەكە (عۆل) دەكرى بۇ بيست و ھەفت، بەم شىو ھەيە:

٦. ميراتگر ————— دوو گىژ، دايك، باوك، ژن.

٤. × بە شە ميرات ————— دووسىيەك، شەشتىك، شەشتىك، ھەشتىك.

÷ ٢٤ ————— ١٦ + ٤ + ٤ + ٤ ھەشتىكى كەمە = ٢٤.

+ ٢ ————— (عۆل) بە ھەشتىكى مەسەلەكە.

÷ ٢٧ ————— ١٦ + ٤ + ٤ + ٢ = ٢٧.

وَإِذَا تَمَآثَلَ الْعَدَدَانِ فَذَاكَ، وَإِنْ اِخْتَلَفَا وَفَنِي الْأَكْثَرُ بِالْأَقْلَ مَرَّتَيْنِ فَأَكْثَرُ فَمُتَدَاخِلَانِ
كَثَلَاةً مَعَ سِتَّةٍ أَوْ تِسْعَةٍ، وَإِنْ لَمْ يُفْنِهْمَا إِلَّا عَدَدٌ ثَالِثٌ فَمُتَوَافِقَانِ بِجُزْئِهِ كَأَرْبَعَةٍ وَسِتَّةٍ
بِالنِّصْفِ، وَإِنْ لَمْ يُفْنِهْمَا إِلَّا وَاحِدٌ تَبَايَنَّا كَثَلَاةً وَأَرْبَعَةً،

(و) هر کاتیک (مَخَارِجُ الْفُرُوضِ)، واته: لیدهرچووه کانی به شه کانت زانی ته ماشا بکه:
(إِذَا تَمَآثَلَ الْعَدَدَانِ) هر کاتیک هردوو ژماره کان هاووینته بون: وه ک سئ له گه ل سئ، یان
شهش له گه ل شهش، یان نیوه له گه ل نیوه (فَذَاكَ) نه وه دیاره به کیکیان ده کریته
بنجینه ی مهسه له که.

(وَإِنْ اِخْتَلَفَا) نه گهر هردوو ژماره کانی لیک جیاواز بون (وَفَنِي الْأَكْثَرُ بِالْأَقْلَ)
زۆرتره کهش به لیدهرکرنی که متره که له ناو ده چو (مَرَّتَيْنِ فَأَكْثَرُ) به دوو جار، یان
زیاتر، نه وه (فَمُتَدَاخِلَانِ) ژماره کان تیکرچاچوونه، چونکه که متره که ده چیته ناو زۆرتره که
(كَثَلَاةً مَعَ سِتَّةٍ أَوْ تِسْعَةٍ) وه ک سئ له گه ل شهش، یان نو، یان پانزه، که واته: زۆرتره که
به بنجینه ی مهسه له که داده ندرئ.

(وَإِنْ لَمْ يُفْنِهْمَا إِلَّا عَدَدٌ ثَالِثٌ) به لام نه گهر ته نها لیدهرکرنی ژماره یه کی سییه مین
که متره که و زۆرتره که ی له ناو ده برین، نه و کاته (فَمُتَوَافِقَانِ بِجُزْئِهِ) که متره که و زۆرتره که
تیککه ره وه نه به پارچه ی سئ یه مه که (كَأَرْبَعَةٍ وَسِتَّةٍ) وه کو چوارو شهش: تیککه ره وه نه
(بِالنِّصْفِ) به نیوه ی، واته هردوو ک نیوه ی ساغیان هیه، چونکه نه گهر چوار له شهش
دهر که یین دوو ده مینیتته وه، ثم دوو ه ژماره یه کی سئ یه مینه و شهش و چوار له ناو ده باو
هم نیوه یشی لی دهرده چی، که و ابو: شهش و چوار له نیوه یی دا تیک ده که نه وه نیوه ی
یه کیکیان له ویتر دهرئو مهسه له که دروست ده بی.

جا نه گهر هردوو ژماره کان به زیاتر له پارچه یه کیکیان ده کرده وه، نه و کاته ته نها
وورترین پارچه په چاو ده کری: وه ک دوازه له گه ل هژده، به نیوه و به سییه کو به
شهشیک تیک ده که نه وه، جا چونکه شهشیک له گشتیان وورتره بوی بۆ دروستکردن و
ساغکردنه وه ی مهسه له کان نه ویان په چاو ده کری، ههروه که له زۆریه ی سرچاوه کاندایه
نه رموویانه.

(وَإِنْ لَمْ يُفْنِهْمَا إِلَّا وَاحِدٌ) نه گهر جگه له لیدهرکرنی یه ک هیچ ژماره یه کی تر زۆرتره که و
که متره که ی له ناو نه ده برین، نه و کاته (تَبَايَنَّا) تیک ناکه نه وه و به پیکه که ته و ناو
ده برین (كَثَلَاةً وَأَرْبَعَةً) وه کو سئ له گه ل چوار، واته: نه گهر سئ له چوار دهرکه یین، یه ک
ده مینیتته وه، به لام یه ک هردووکیان له ناو ده با، که واته: یه کیکیان له ویتر دهرئو
بنجینه ی مهسه له که دروست ده بی.

وَالْمُتَّخِلَانِ مُتَوَافِقَانِ، وَلَا عَكْسَ. —
(فَرْعٌ) إِذَا عَرَفْتَ أَصْلَهَا وَالْقَسَمَتِ السَّهَامَ عَلَيْهِمْ فَلَدَاكَ،

(وَالْمُتَّخِلَانِ مُتَوَافِقَانِ) ئەو دوو ژمارانەى تێکراچوونە، لە هەمان کاتیشدا تێککەرەونە: وەکو سێ لە گەل شەش و نۆ، کە مەگە دەچێتە ناو زۆرەکان و بە سێیەکیشت تێک دەکەنەو — جا ئاگاداریه: بۆ ساغکردنەوێ مەسەلەکان زۆر پێویستە شارەزای ئەم (قَاعِدَة) یە بێ — بەلام (وَلَا عَكْسَ) بە پێچەوانەوێ نیه، واتە: هەردوو ژمارەیهك کە تێککەرەوێ بن تێکراچوو نیه: وەك شەش و هەشت، چونکە مەرجی (مُتَدَاخِل) تێکراچوو ئەمەیه: کە مەترەکە لە نیوێ زۆرترەکە زیاتر نه بێ، هەروەك پرابرا.

﴿ فَرْعٌ: لَقِيْلِكَ لَهْ بَاسِي (تَصْحِيْحُ الْمَسَائِلِ) سَاغْكَرْدَنَهَوِي مەسەلەكان ﴾

پێشەکی بزانه: (أُصُولُ الْمَسَائِلِ)، واتە: دروستکردنی بنچینهی مەسەلەکان — بەو چوار حالەتانەى پرابردو — پێخۆشکەرێك بوو بۆ (تَصْحِيْحُ الْمَسَائِلِ)، واتە: ساغکردنەوێ مەسەلەکان.

دیسان بزانه: (أُصُولُ الْمَسَائِلِ) = بنچینهی مەسەلەکان بە لێدانى (مَخْرَج) له (مَخْرَج) دروست دەبێ — واتە: لێدانى لێدەرچووی بەشەمیراتیك له لێدەرچووی بەشەمیراتیکی تر — بەلام (تَصْحِيْحُ الْمَسَائِلِ) = ساغکردنەوێ مەسەلەکان بە لێدانى (الْمُنْكَسَرَعَلَيْهِمْ) دەبێ، واتە: بە لێدانى ژمارەى سەرى ئەو میراتگرانەى بەشەکانیان بە سەردا دەشکێتەو، تاكو بە ساغی بە سەریاندا بەش بێ، هەروەك له (الجبیرمی) دا پووێ کرێتەو.

﴿ ئاگاداری ﴾: لێرەشدا — وەك بەشکردنی میرات — ئەگەر کوپو کێژ، یان خوشک و برا و یەکرا کۆ بوئەو، ئەو بۆ ساغکردنەوێ مەسەلەکە هەر نێرینهیهك بە دوو مێ پێینه دەژمێرێ. دیسان بزانه: جارى واهیه: مەسەلەکە هەر له بنچینهی خۆى ساغ دەبێتەو، جارى واهیه: بۆ ساغکردنەوێ پێویستی بەو لێدانەى داهااتوو هیه:

کەوابو: (إِذَا عَرَفْتَ أَصْلَهَا) هەركاتیك زانیت بنچینهی مەسەلەکە له چەندە (وَأَنْقَسَمَتِ السَّهَامُ عَلَيْهِمْ) هەر لەو بنچینهشدا بەشەمیراتەکان بە ساغی بە سەر میراتگرەکاندا بەش دەبون، چونکە ژمارەى میراتگرەکان لە گەل بەشەکانیان (مُتَعَاثِل) — هاو پێنه بون، یان (مُتَدَاخِل) — تێکراچوو بون، واتە: ژمارەى سەرى میراتگرەکان دەچووێ ناو ژمارەى بەشەکانیان (فَدَاكَ) ئەوێ ئاشکرایه پێوستى بە هیچ ساغکردنەوێهك نیه، چونکە بەشەکان بە ساغی بەش دەبن: وەك مێردو سێ کوپ، مەسەلەکە له چواره — کە بەشى مێردەکەى لێ دەر دەچى — چوارێک — یهك — بۆ مێردەکە، پاشماوێهك — سى — یه — بۆ سێ کوپەکان. هەم وەكو ژێنێکو سێ کوپو کێژێك، مەسەلەکە له هەشتە — کە بەشى ژێهکەى

وَإِنْ انْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفٍ قُوبِلَتْ بِعَدَدِهِ: فَإِنْ تَبَايَنَّا ضَرْبَ عَدَدُهُ فِي الْمَسْأَلَةِ
بِعَوْلِهَا إِنْ عَالَتْ،

لِدهرده چی: - هشتیکی - یکه - بۆ ژنه که، پاشماوه که ش - هفته - بۆ کیژو کوپه کان:
هر کوپک دوو هندی کیژه که.

به لام (وَإِنْ انْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفٍ) نه گهر به شه میراته کان به سه ژماره ی یه که جوړه
میراتگر دا شکانه وه، واته: میراتگره کان یه که جوړ بون و به شه میراته که یان به سه ردا به ش
نده بو، نه وه (قُوبِلَتْ بِعَدَدِهِ) به شه میراته که یان به رامبه ر ژماره ی سه ره کان یان ده کری،
جیاوازی نیه: میراتگری پشتی بن، یان خاوه ن به ش بن، ئینجا که ته ماشا ده که یان
ژماره ی سه ری میراتگره کان و به شه که یان: یان (مُتَبَايَن) یا (مُتَوَافِق)ن، واته: چونکه
نه گهر (مُتَمَازِل)، یان (مُتَدَاخِل) بن، نه و کاته به شه که یان ناشکیته وه و به ساغی به
سه ریاندا به ش ده بی، هروه که تازه پابرا.

ئینجا له دواى به رامبه ر کړن (فَإِنْ تَبَايَنَّا) نه گهر ژماره ی سه ری میراتگره کان ی جوړه که و
به شه که یان (مُتَبَايَن) - ریکنه که و توو بون، نه وه (ضَرْبَ عَدَدُهُ فِي الْمَسْأَلَةِ) ژماره ی
میراتگره کان ی جوړه که ده بیته (جُزْءُ السُّهُم) و له ته وای مه سه له که ده دری (بِعَوْلِهَا إِنْ
عَالَتْ) به (عَوْل) وه نه گهر (عَوْل) کرابی، یان به بی (عَوْل) نه گهر (عَوْل) نه کرابی، ئینجا به و
لیدانه گیشته کام ژماره، نه وه له و ژماره یه مه سه له که ساغ ده بیته وه:

وَيْلَهُ بِي (عَوْل): ژنیکی و دوو برا، بنچینه ی مه سه له که له چواره - که به شی ژنه که ی
لِدهرده چی: - چوارکی - یکه - بۆ ژنه که، پاشماوه که شی - سی - یه - بۆ دوو برایه کان و به
سه ریاندا به ش نابی، ژماره ی دوو برایه کان له گه ل به شه که یان (مُتَبَايَن)ن، بۆی ژماره ی
دوو برایه کان ده بیته (جُزْءُ السُّهُم) و له ته وای مه سه له که ده دری و له هشت ساغ
ده بیته وه: دوو بۆ ژنه که، شش بۆ برایه کان، به م شیوه یه:

۴. میراتگر _____ ژن، دوو برا.

۱ × به شه میرات _____ چوارک، پشتیبه.

÷ ۴ _____ ۱ + ۲ به سه ر دوو دا به ش نابی = ۴.

۲ × ساغ کرده ی به دوو برا.

÷ ۸ _____ ۲ + ۶ = ۸.

وَيْلَهُ بِي (عَوْل) گراو: میړدو پینچ خوشک، بنچینه ی مه سه له که شه شه، به لیدانی دوو له
سی - که به شی میړده که و خوشکه کان یان لِدهرده چی - ئینجا (عَوْل) ده کری بۆ هفت،
چونکه نیوه ی سی - یه - بۆ میړده که، دوو سیبه کیشی - چواره - بۆ پینچ خوشکه کان و به
سه ریاندا به ش نابی و ژماره ی خوشکه کان له گه ل به شه که یان (مُتَبَايَن)ن، بۆی ژماره ی

وَإِنْ تَوَافَقَا ضَرْبَ وَفَقُ عَدَدِهِ فِيهَا فَمَا بَلَغَ صَحْتُ مِنْهُ،

پینچ خوشکه کان ده بیته (جُزء السُّهم) و له مهسه له (عَوْل) کراوه که دهری و له سړو پینچ ساغ ده بیته وه: پانزه بڼ میړده که، بیست بڼ خوشکه کان، به م شیوه یه:

$$\begin{array}{rcl}
 ۲. \text{ میراتگر} & \text{میړد،} & \text{پینچ خوشک.} \\
 \times ۲. \text{ به شه میرات} & \text{نیوه،} & \text{دووسییه ک.} \\
 \div ۶ & ۲ + ۲ & \text{شه شیکیکي که مه} = ۶. \\
 + ۱ & & \text{(عَوْل) به شه شیک.} \\
 \div ۷ & ۳ + ۴ & \text{به سر پینچ دا به ش نابڼ} = ۷. \\
 \times ۵ & \text{ساغ کړنه وه ی به پینچ خوشک.} & \\
 \div ۳۵ & ۱۵ + ۲۰ & = ۳۵.
 \end{array}$$

(وَإِنْ تَوَافَقَا) نه گهر ژماره ی سړی میراتگره کان و به شه میرات که یان (مُتَوَافِق) = تیککه ره وه بون (ضَرْبَ وَفَقُ عَدَدِهِ فِيهَا) نه کاته (وَفَقُ) ژماره ی سړی میراتگره کان ده بیته (جُزء السُّهم) و له ته وای مهسه له که دهری: به بڼ (عَوْل)، یان به (عَوْل) وه نه گهر (عَوْل) کرابڼ (فَمَا بَلَغَ) جا کړی لیدانه که گه یشته کام ژماره، نه وه (صَحْتُ مِنْهُ) له ژماره یه مهسه له که ساغ ده بیته وه.

ویننه ی بڼ (عَوْل): دایک و چوار مام، بنچینه ی مهسه له که له سږیه-که به شسی دایکه که ی لی دهرده چی:- سییه کی-یه که- بڼ دایکه که، پاشماوه که شسی- دووه- بڼ چوار مامه کان به سر یاندا به ش نابڼ و ژماره ی مامه کان له گه ل به شه که یان (مُتَوَافِق) = تیککه ره وه ن به نیوه یی-چونکه گشت (مُتَدَاخِل) ټیک به (مُتَوَافِق) داده ندری، هر وه که پابرا-که واپو: نیوه ی چوار مامه کان-که دووه- ده بیته (جُزء السُّهم) و له ته وای مهسه له که دهری و له شه ش ساغ ده بیته وه: دوو بڼ دایکه که، چوار بڼ مامه کان، به م شیوه یه:

$$\begin{array}{rcl}
 ۲. \text{ میراتگر} & \text{دایک،} & \text{چوار مام.} \\
 \times ۱. \text{ به شه میرات} & \text{سییه ک،} & \text{پشتییه.} \\
 + ۳ & ۱ + ۲ & \text{به سر چواردا به ش نابڼ} = ۳. \\
 \times ۲ & \text{ساغ کړنه وه ی به نیوه ی چوار مامه کان.} & \\
 \div ۶ & ۲ + ۴ & = ۶.
 \end{array}$$

ویننه ی (عَوْل) کراو: شه ش کیږو دایک و باوک و میړد، بنچینه ی مهسه له که له توانزه یه: به لیدانی سږ له چوار-که به شسی میړدو کیږه کانی لیدره ده چی- ټینجا (عَوْل) ده کړی بڼ پانزه، چونکه دووسییه ک-مه شته- بڼ شه ش کیږه کان، شه شیکي-دووه- بڼ دایک، شه شیکیکي تر-دووه- بڼ باوک، چوار ټیک-سږیه- بڼ میړده که، به لام به شسی خوشکه کان

وَإِنْ انْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفَيْنِ قُوبِلَتْ سِهَامُ كُلِّ صِنْفٍ بِعَدَدِهِ: فَإِنْ تَوَافَقَا رُدَّ الصَّنْفُ إِلَى وَفْقِهِ وَإِلَّا تَرِكَ، ثُمَّ إِنْ تَمَازَلَّ عَدَدَا الرَّؤُوسِ ضُرِبَ أَحَدُهُمَا فِي أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ

به سهریاندای بهش نابو ژماره‌ی کیژده‌کان له‌گه‌ل به‌شه‌که‌یان (متوافق)ن به نیوه‌یی، که‌وابو: نیوه‌ی شەش کیژده‌کان - سەییە - دەبیته (جُزءُ السَّهْمِ)و له مه‌سه‌له (عَوَّل)کراوه‌که‌ی ده‌ده‌ینو له چلوپینچ ساغ ده‌بیته‌وه: بیستو چوار بۆ کیژده‌کان، شەش بۆ دایک، شەش بۆ باوک، نو بۆ میژده‌که، به‌م شیوه‌یه:

۴. میراتگر — شەش کیژ، دایک، باوک، میژده.

۳ × به‌شه‌میرات — دووسییە، شەشیك، شەشیك، چواریک.

۱۲ ÷ — ۸ + ۲ + ۲ + چواریکی که‌مه = ۱۲.

+ ۳ (عَوَّل) به‌ چواریک.

۱۵ ÷ — ۸ + ۲ + ۲ + ۳ = ۱۵.

۳ × ساغکردنه‌وه‌ی به‌ نیوه‌ی شەش کیژده‌کان.

۴۵ ÷ — ۲۴ + ۶ + ۶ + ۹ = ۴۵.

(وَإِنْ انْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفَيْنِ) ئەگەر به‌شه‌میراته‌کان به‌ سەر ژماره‌ی دوو جۆره‌ میراتگراندا شکانه‌وه، واته: میراتگره‌کان دوو جۆر بون و به‌شه‌میراته‌که‌ی هیچیکیان به‌ سهریاندای به‌ش نه‌ده‌بو، ئەو کاته (قُوبِلَتْ سِهَامُ كُلِّ صِنْفٍ بِعَدَدِهِ) به‌شه‌میراته‌کانی هەر جۆریکیان به‌رامبه‌ر به‌ ژماره‌ی سهره‌کانیان ده‌کری، جیاوازی میراتگری پشتی و خاوه‌ن به‌ش نیه، ئینجا ته‌ماشای ده‌که‌ین:

(فَإِنْ تَوَافَقَا) ئەگەر به‌شه‌میراته‌کان و ژماره‌ی سهری میراتگره‌کانی هه‌دوو جۆره‌که، یان جۆریکیان (مُتَوَافِقٌ) - تیککه‌ره‌وه‌ بون، ئەوه (رُدَّ الصَّنْفُ إِلَى وَفْقِهِ) ژماره‌ی میراتگره‌کانی جۆره‌ تیککه‌ره‌وه‌که ده‌گه‌ر پێشتر ته‌وه‌ بۆ (وَفْق)ی خۆی (وَإِلَّا) به‌لام ئەگەر (مُتَوَافِقٌ) نه‌بون، به‌لکو ژماره‌ی هه‌ردوو جۆره‌که، یان یه‌کیکیان له‌گه‌ل به‌شه‌کانیان (مُتَبَايِنٌ) - پێکنه‌که‌وتوو بون، ئەو کاته (تَرِكَ) جۆره‌که‌ی (مُتَبَايِنٌ) وه‌کو خۆی ده‌هێشتر ته‌وه‌ ده‌ستکاری ناکری. جا بزانە: لێره‌شدا ئەگەر (مُتَمَازِلٌ)، یان (مُتَدَاخِلٌ) بن، واته: ژماره‌ی میراتگره‌کان بچیته‌ ناو به‌شه‌کانیان، ئەو کاته‌ش به‌شه‌کان ناشکێته‌وه‌ به‌ ساغی به‌ش ده‌بن.

(ثُمَّ) ئینجا له‌ دوا‌ی گه‌راندنه‌وه‌که‌ بۆ (وَفْق)و له‌ دوا‌ی هێشتنه‌وه‌که، دیسان که‌ ته‌ماشای ژماره‌ی سهری هه‌ردوو جۆره‌ میراتگره‌کان ده‌که‌ینه‌وه، چوار حاله‌تیان هه‌نه:

حاله‌تی یه‌که‌م: (إِنْ تَمَازَلَّ عَدَدَا الرَّؤُوسِ) ئەگەر ژماره‌ی سهری میراتگره‌کانی هه‌ر دوو جۆره‌کان (مُتَمَازِلٌ) هاوینه‌ بون، ئەوه (ضُرِبَ أَحَدُهُمَا فِي أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ) له‌ هه‌ر دوو جۆره‌کان ته‌نها یه‌یکیکیان ده‌بیته‌ (جُزءُ السَّهْمِ)و به‌ ته‌واوی له‌ بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که‌

بَعُولَهَا، وَإِنْ تَدَاخَلَ ضَرْبُ أَكْثَرُهُمَا،

ده درئ: به بی(عَوْل)، یان (بَعُولَهَا) به (عَوْل) هوه نه گهر (عَوْل) کرابئ، ئینجا کؤی لیدانه که گه یشته کام ژماره، نه وه له ژماره یه مه سه له که ساغ ده بیته وه:

بۆ وینه: دایک و شەش برای له دایکی و دوانزه خوشکی له باوکی، بنچینه ی مه سه له که له شه شه- که به شی دایکه که ی ئی ده رده چی- جا (عَوْل) ده کری بۆ هفت، چونکه شه شیکی-یه که- بۆ دایکه که، سییه کی-دوه- بۆ شەش برایه کانی له دایکی، دوو سییه کی-چاره- بۆ دوانزه خوشکه کان، ئینجا به شی شەش برایه کان به سه ریاندا به ش نابئ و به شه که یان و ژماره که یان (مُتَوَافِق)ن به نیوه یی، که وابو: ژماره ی برایه کان ده گه پئندریته وه بۆ نیوه ی شەش- که سی-یه-، هه روه ها به شی دوانزه خوشکه کانیش به سه ریاندا به ش نابئ و به شه که یان و ژماره که یان (مُتَوَافِق)ن به چوارئک، که وابو: ژماره ی خوشکه کانیش ده گه پئندریته وه بۆ چوارئکی دوانزه- که سی-یه- ئینجا ئه م سی-یه ی سه ری خوشکه کان و سی-یه که ی سه ری برایه کان (مُتَمَآئِل)-هاویننه، که وابو: ته نها یه کئیکان ده بیته (جُزْءُ السُّهْم)و له مه سه له (عَوْل)کراوه که ده درئو له بیست و یه ک ساغ ده بیته وه، به م شیوه یه:

۶. میراتگر ————— دایک، شەش برای له دایکی، دوانزه خوشکی له باوکی.

۱. به شه میرات ————— شه شیك، سییه ك، دوو سییه ك.

۶ ÷ ————— شه شیکی که مه + ۲ + ۴ = ۶.

+ ۱ ————— (عَوْل) به شه شیك.

۷ ÷ ————— ۱ + ۲ + ۴ = ۷.

۳ × ————— ساغ کردنه وه ی به ژماره سی- که (وَفَق) خوشک، یان برایه کانه-.

۲۱ ÷ ————— ۳ + ۶ + ۱۲ = ۲۱.

حاله تی دووه م: (وَإِنْ تَدَاخَلَ) نه گهر ژماره ی سه ری میراتگره کانی هه ربوو چۆره کان (مُتَدَاخِل)-تیکراچوو بون، نه و کاته (ضَرْبُ أَكْثَرُهُمَا) زۆرتره که یان ده بیته (جُزْءُ السُّهْم)و له بنچینه ی مه سه له که ده درئ: به (عَوْل)، یان بی(عَوْل)، ئینجا کؤی لیدانه که گه یشته کام ژماره، نه وه له ژماره یه مه سه له که ساغ ده بیته وه:

بۆ وینه: دایک و چوار برای له دایکی و چوار مام، بنچینه ی مه سه له که له شه شه- که به شی دایکه که ی ئی ده رده چی-: شه شیکی-یه که- بۆ دایکه که، سییه کی-دوه- بۆ چوار برایه کانی له دایکی، پاشماوه که شی-سی-یه- بۆ چوار مامه کان، ئینجا به شی چوار برایه کان به سه ریاندا به ش نابئ و به شه که یان و ژماره که یان (مُتَوَافِق)ن به نیوه یی، که وابو: ژماره ی برایه کان ده گه پئندریته وه سه ری نیوه ی چوار- که دوه-، هه روه ها به شی

وَإِنْ تَوَافَقَا ضَرْبَ وَفُقُ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ،

چوار مامه کانیس به سهریاندای بهش نابئو به شه که یان و ژماره که یان (مقباین)ن، که و ابو: ژماره ی چوار مامه کان وه کو خویان ده هیشت ریت وه، نینجا ژماره دوی سهری برایه کان له که ل ژماره چواری سهری مامه کان (مُتَدَاخِل)ن، که و ابو: زوژره که یان - که چواره - ده بیتته (جَزْءُ السُّهُمِ) و له ته وای مه سه له که ده درئ و له بیست و چوار ساغ ده بیتته وه، به م شیوه یه:

۶. میراتگر _____ دایک، چوار برای له دایکی، چوار مام.

۱. به شه میرات _____ شه شیک، سییه ک، پشتییه.

۶ ÷ _____ ۱ + ۲ + ۳ = ۶.

۴ × _____ ساگر دینه وای به ژماره ی ۴ مام.

۲۴ ÷ _____ ۴ + ۸ + ۱۲ = ۲۴.

حَالَهُتِ سَوِيْهِم: (وَإِنْ تَوَافَقَا) نه گهر ژماره ی سهری میراتگره کانی هردوو جوړه کان (مُتَوَافِق) - تیککه ره وه بون، نه و کاته (ضَرْبَ وَفُقُ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ) یه که مجار (وفق) ی ژماره ی میراتگره کانی جوړیک له ته وای ژماره ی جوړه که ی تر ده درئ (ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ) نینجا کوی نه و ژماره ی یی له و لیدانه په یدا ده بی، نه و ده بیتته (جَزْءُ السُّهُمِ) و له ته وای مه سه له که ده درئ: به (عَوْل)، یان بی (عَوْل)، نینجا به و لیدانه ش گیشته کام ژماره، نه وه له و ژماره یه مه سه له که ساغ ده بیتته وه:

بُو وِيْنَه: دایک و دوانزه برای له دایکی و شانزه خوشکی له باوکی، بنچینه ی مه سه له که له شه شه - که به شی دایکه که ی لډه رده چی - جا (عَوْل) ده کړئ بڅ حه فت، چونکه شه شیک یه که - بڅ دایکه که، سییه کی - دوه - بڅ دوانزه برایه کان، دوسییه کی - چواره - بڅ شانزه خوشکه کان، نینجا به شی دوانزه برایه کان به سهریاندای بهش نابئو به شه که یان و ژماره که یان (مُتَوَافِق)ن به خواریک، که و ابو: چونکه گشت (مُتَدَاخِل)یک به (مُتَوَافِق) داده درئ - که و ابو: ژماره ی برایه کان ده که پیندریتته وه بڅ نیوه ی دوانزه - که شه شه - هه روه ها به شی شانزه خوشکه کانیس به سهریاندای بهش نابئو به شه که یان و ژماره که یان (مُتَوَافِق)ن به چواریک، که و ابو: ژماره ی خوشکه کانیس ده که پیندریتته وه بڅ چواریک شانزه - که چواره -، نینجا نه م چواره ی سهری خوشکه کانیس له که ل شه شه که ی سهری برایه کان (مُتَوَافِق)ن به نیوه ی، که و ابو: نیوه ی یه کیکیان له ته وای نه و تر ده درئ و ده گاته دوانزه، نینجا نه م دوانزه یه ده بیتته (جَزْءُ السُّهُمِ) و له مه سه له (عَوْل) کراوه که ده درئ و له هه شتاو چوار ساغ ده بیتته وه، به م شیوه یه:

وَإِنْ تَبَايَنَّا ضَرْبَ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ، فَمَا بَلَغَ صَحَّتْ مِنْهُ،

۶. میراتگر — دایک، دوازده برای له دایکی، شانزده خوشکی له باوکی.

۱. به شه میرات — شه شیک، سییه ک، دوو سییه ک.

۶ ÷ ۱ — شه شیک که مه + ۲ + ۴ = ۶.

۱ + — (عول) به شه شیک.

۷ ÷ ۱ — ۱ + ۲ + ۴ = ۷.

۱۲ × — ساغکردنه وهی به لیدانی ۳ × ۴ = ۱۲.

۸۴ ÷ ۱۲ — ۱۲ + ۲۴ + ۴۸ = ۸۴.

حاله تی چواره م: (وَإِنْ تَبَايَنَّا) نه گه ژماره ی سهری میراتگره کانی هه ربوو چوره کان (مُتَبَايَن) - پرنکه که وتوو بون، نه و کاته ش (ضَرْبَ أَحَدُهُمَا فِي الْآخِرِ) به که مجار ته وای ژماره ی میراتگره کانی جوریک له ته وای ژماره ی چوره که ی تر ده درئ (ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ) نینجا کزی نه و ژماره یی له و لیدانه په یدا ده بی، نه و ده بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له ته وای مه سه له که ده درئ به (عول)، یان بی (عول)، نینجا (فَمَا بَلَغَ صَحَّتْ مِنْهُ) به و لیدانه ش گه یشته کام ژماره، نه وه له و ژماره ی مه سه له که ساغ ده بیته وه:

بۆ وینه: دایک و سئ کیژو دوو برای له باوکی، بنچینه ی مه سه له که له شه شه - که به شی دایکه که ی لی ده رده چی: - شه شیک - یه که - بۆ دایکه که، دوو سییه کی - چواره - بۆ سئ کیژه کان، پاشماوه که شی - یه که - بۆ دوو برایه کان، نینجا به شی سئ کیژه کان به سهریاندا به ش نابو به شه که یان و ژماره که یان (مُتَبَايَن) ن، که وایو: ژماره ی سئ کیژه کان وه کو خوی ده هیشت ریته وه، هه روه ها به شی دوو برایه کانیش به سهریاندا به ش نابو به شه که یان و ژماره که یان (مُتَبَايَن) ن، که وایو: ژماره ی دوو برایه کانیش وه کو خوی ده هیشت ریته وه، نینجا نه م دوو هی سهری برایه کانیش له گه ل سئ یه که ی سهری کیژه کان (مُتَبَايَن) ن، که وایو: ته وای به کیکیان له ته وای نه و ی تر ده ده یین و ده گاته شه ش، نینجا نه م شه شه ده بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له ته وای مه سه له که ی ده ده یین و له سئ و شه ش ساغ ده بیته وه، به م شیوه یه:

۶. میراتگر — دایک، سئ کیژ، دوو برا.

۱. به شه میرات — شه شیک، دوو سییه ک، پشتییه.

۶ ÷ ۱ — ۱ + ۴ + ۱ = ۶.

۶ × — ساغکردنه وهی به لیدانی ۲ × ۳ = ۶.

۳۶ ÷ ۶ — ۶ + ۲۴ + ۶ = ۳۶.

وَيُقَاسُ عَلَى هَذَا الْإِنْكَسَارُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ وَأَرْبَعَةٍ، وَلَا يَزِيدُ الْإِنْكَسَارُ عَلَى ذَلِكَ،

(وَيُقَاسُ عَلَى هَذَا) هه‌روها (قياس) ده‌کړيته سهر شکانه‌وهی سهر دوو جوره میراتگر (الْإِنْكَسَارُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ وَأَرْبَعَةٍ) شکانه‌وهی به‌شه میراته‌کان به سهر سئ جوره میراتګرو چوار جوره میراتګردا، واته: نه‌ګر به‌شه میراته‌کانی سئ جوره میراتګر، یان چوار جوره میراتګر به سهریاندای به‌ش نه‌ده‌بو، نه‌وه لیږه‌شدا به هه‌مان شیوه‌ی چوار حاله‌ته‌ک‌ی پابردو په‌فتار ده‌کړئ:

واته: ژماره‌ی سهری ههرسټک جوره‌کان، یان ههر چوار جوره‌کان به‌رامبه‌ر به‌شه میراته‌کانیان ده‌کړئ: نه‌ګر (مُتَوَافِق) بون، سهره‌کان ده‌ګه‌پنډرینه‌وه بؤ (وَفَقِی) خویان، نه‌ګر (مُتَبَايِن) بون، سهره‌کان وه‌کو خویان ده‌هیشتريته‌وه، ټینجا تماشای ده‌ګه‌ین: ژماره‌ی ههرسټک جوره‌کان، یان ههر چوار جوره‌کانیش: نه‌ګر (مُتَمَازِل) بون، نه‌وه تهنه‌ی ګی‌ګیان ده‌بیته (جُزْءُ السُّهُمِ) له مه‌سه‌له‌که ده‌درئ، نه‌ګر (مُتَدَاخِل) بون، نه‌وه زوړتره‌ګه‌یان ده‌بیته (جُزْءُ السُّهُمِ) له مه‌سه‌له‌که ده‌درئ، نه‌ګر (مُتَوَافِق) بون، نه‌وه (وَفَقِی) ګی‌ګیان له یه‌ګی‌ګی‌تر ده‌درئو ګوی نه‌و لیډانه‌ش له (وَفَقِی) ژماره‌ګه‌ی‌تر ده‌درئ، ټینجا ګوی نه‌و لیډانه‌ش ده‌بیته (جُزْءُ السُّهُمِ) له مه‌سه‌له‌که ده‌درئ، نه‌ګر (مُتَبَايِن) بون، نه‌وه یه‌ګی‌ګیان له‌وی‌تر ده‌درئ، ټینجا ګوی نه‌و لیډانه‌ش له‌وی‌تر ده‌درئ، ټینجا ګوی نه‌و لیډانه‌ش ده‌بیته (جُزْءُ السُّهُمِ) له مه‌سه‌له‌که ده‌درئ.

(وَلَا يَزِيدُ الْإِنْكَسَارُ عَلَى ذَلِكَ) له شکانه‌وه‌ی به‌شه میراته‌کان به سهر چوار جوردا زیاتر نابڼ، تهنه‌ی له خزمایه‌تی ګویله‌ی نا‌زاد‌کړندا نه‌بڼ.

وَيُنْفِخُ يَهْ كِي سئ جوړی: دوو داپیره‌و سئ برای له‌دایک‌و دوو مام، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له شه‌شه-که به‌شی داپیره‌ګانی لی‌ده‌رده‌چئ: - شه‌شیکی-یه‌که- بؤ دوو داپیره‌ګان، سی‌یه‌کی-دووه- بؤ سئ برایه‌ګان، پاشماوه‌که‌شی- سی‌یه- بؤ دوو مامه‌ګان، ژماره‌ی ههرسټک جوره میراتګره‌کان له‌ګه‌ل به‌شه‌ګانیان (مُتَبَايِن)ن، که‌وابو: ژماره‌ی سهری ګشتیان وه‌کو خوی ده‌هیشتريته‌وه، ټینجا ژماره‌ی سهری دوو داپیره‌که‌و دوو مامه‌که (مُتَمَازِل)ن له‌ګه‌ل ژماره‌ی سهری سئ برایه‌ګانی (مُتَبَايِن)ن، که‌وابو: ژماره‌ی یه‌ګی‌ګیان له ته‌واوی ژماره‌ی سئ برایه‌ګان ده‌درئو ده‌ګاته‌شه‌ش، ټینجا نه‌م شه‌شه ده‌بیته (جُزْءُ السُّهُمِ) له ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌درئو له سی‌و شه‌ش ساغ ده‌بیته‌وه: شه‌ش بؤ دوو داپیره‌ګان، دوانزه بؤ سئ برایه‌ګان، هه‌ژده بؤ دوو مامه‌ګان.

وَيُنْفِخُ يَهْ كِي چوار جوړی: دوو ژنو چوار داپیره‌و سئ برای له‌دایک‌و دوو مام، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له دوانزه‌یه به لیډانی سئ له چوار-که به‌شی ژنه‌ګان و برایه‌ګانیان لی‌ده‌رده‌چئ: - چوارکی-سی‌یه- بؤ دوو ژنه‌ګان، شه‌شیکی-دووه- بؤ چوار داپیره‌ګان،

فَإِذَا أَرَدْتَ مَعْرِفَةَ نَصِيبِ كُلِّ صَنْفٍ مِنْ مَبْلَغِ الْمَسْأَلَةِ فَاضْرِبْ نَصِيبَهُ مِنْ أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ
فِيمَا ضَرَبْتَهُ فِيهَا فَمَا بَلَغَ فَهُوَ نَصِيبُهُ، ثُمَّ تَقْسِمُهُ عَلَى عَدَدِ الصَّنَفِ.

سپیه کی - چواره - بۆ سۆ برابره کان، پاشماوه که شی - سۆیه - بۆ دوو مامه کان، ئینجا
ژماره ی چوار داپیره کان و به شه که یان (مُتَوَافِق) ن به نیوه یی، که وایو: ژماره ی سه ری
داپیره کان ده گه پێندریته وه بۆ نیوه ی چوار - که دوو -، ژماره ی سۆ جوړه کانی تریش
له گه ل به شه کانیان (مُتَبَايِن) ن، که وایو: ژماره ی سه ری هه رسیکیان وه کو خۆیان
ده هیشتریته وه، ئینجا ژماره ی سه ری داپیره کان و ژنه کان و مامه کان (مُتَعَاثِل) ن و له گه ل
ژماره ی سه ری سۆ برابره کانی (مُتَبَايِن) ن، که وایو: یه کیکیان له ته وای ژماره ی سۆ
برابره کان ده ده یی و ده گاته شه ش، ئه م شه شه ده بیته (جُزْءُ السُّهُم) ی له ته وای مه سه له که
ده درئ و له حه فتاو دوو ساغ ده بیته وه: هه ژده بۆ دوو ژنه کان، دوانزه بۆ چوار داپیره کان،
بیست و چوار بۆ سۆ برابره کان، هه ژده بۆ دوو مامه کان.

ئینجا بزانه: له ساغکردنه وه ی مه سه له کاند کۆتمان: ئه و ژماره یی بۆ ساغکردنه وه
مه سه له که ده درئ پۆی ده گوتری: (جُزْءُ السُّهُم) ی مه سه له که، واته: پارچه یه کی به شه
میراتیکی مه سه له که پیش ساغکردنه وه.

جا له بهر نه وه ی لیژده مه به ست به شکردنی به شه میراته کانه - به ساغی - پتویسته
(جُزْءُ السُّهُم) ی گشت مه سه له یه کی ساغ ده کړته وه بزانی، چونکه (فَإِذَا أَرَدْتَ) هه ر
کاتی - له دوا ی ساغکردنه وه ی مه سه له که - ویست (مَعْرِفَةَ نَصِيبِ كُلِّ صَنْفٍ مِنْ مَبْلَغِ
الْمَسْأَلَةِ) بزانی: به شی گشت جوړه میراتگریک چه نده له و ژماره یی مه سه له که ی لی ساغ
بۆته وه، ئه وه (فَاضْرِبْ نَصِيبَهُ مِنْ أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ) به شی میراتگه که: که له بنچینه ی
مه سه له که - به (عَوْل)، یان بۆ (عَوْل) پیش ساغکردنه وه - گرتبوی، لیژده (فِيمَا) له و
(جُزْءُ السُّهُم) ی که (ضَرَبْتَهُ فِيهَا) له بنچینه ی مه سه له که ت دابو بۆ ساغکردنه وه که (فَمَا
بَلَغَ) به و لیژدانه گه بشته چند، ئه وه (فَهُوَ نَصِيبُهُ) کۆی لیژدانه که به شه میراته که یه تی له
ساغکراوه که (ثُمَّ تَقْسِمُهُ عَلَى عَدَدِ الصَّنَفِ) ئینجا کۆی لیژدانه که ش به سه ر ژماره ی
میراتگه کانی جوړه که دا به ش بکه، به شکردنه که به ساغی درده چی:

پووێژکردنه وه: له وینه ی یه که می ئه م لقه دا: بنچینه ی مه سه له که له چوار بوو و له هه شت
ساغ بۆته وه (جُزْءُ السُّهُم) ی مه سه له که ش دوو، جا له بنچینه ی مه سه له که ژنه که یه کی
گرتبو و له دوو که ی (جُزْءُ السُّهُم) ی بده و له ساغکراوه که به شی ده بیته دوو، هه روه ها
دوو برابره کانی سێیان گرتبو و له دوو که ی (جُزْءُ السُّهُم) ده درئ و له ساغکراوه که
به شیان ده بیته شه ش.

ههروهه ها له وینهی دووه می ئه م لقهدا: بنچینهی مهسه له که به (عَوْل) کراوی له هفت بوو له سی و پینج ساغ بۆته وه (جُزْءُ السُّهْمِ) مهسه له که ش پینجه، جا له بنچینهی مهسه له (عَوْل) کراوه که میژده که سی گرتبو و له پینجه که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشی ده بیته پانزه، پینج خوشکه کانیش چواریان گرتبو و له پینجه که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشیان ده بیته بیست.

ههروهه ها له مهسه له که ی حاله تی به که میش- که وینهی دوو جۆره میراتگر بوو-: (جُزْءُ السُّهْمِ) مهسه له که سی بوو، جا له بنچینهی مهسه له (عَوْل) کراوه که: دایکه که به کی گرتبو و له سی به که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشی ده بیته سی، شهش برابه کانیش دوویان گرتبو و له سی به که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشیان ده بیته شهش، دوانزه خوشکه کانیش چواریان گرتبو و له سی به که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشیان ده بیته دوانزه.

ههروهه ها له وینه که ی سی جۆرش: (جُزْءُ السُّهْمِ) مهسه له که شهش بوو، له بنچینهی مهسه له که ش: دوو دایره کان یه کیکیان گرتبو و له شهشه که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو له ساغکراوه که بهشیان ده بیته شهش، سی برابه کانیش دوویان گرتبو و له شهشه که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو به شهکه یان له ساغکراوه که ده بیته دوانزه، دوو مامه کانیش سییان گرتبو و له شهشه که ی (جُزْءُ السُّهْمِ) ده درئو به شهکه یان له ساغکراوه که ده بیته ههژده.

ئیت هر به و جۆره: بهشی گشت میراتگری که پیش ساغکردنه وه له بنچینهی مهسه له که گرتویه تی- له و (جُزْءُ السُّهْمِ) ه بده: که له بنچینهی مهسه له که ت داوه، ئینجا کۆی ئه و لیدانه ده بیته بهشی هه مان میراتگر له ساغکراوه که، والحمد لله تعالی.

﴿ ساغکردنه وهی (مَسَائِلُ الرَّذْ) - مهسه له کانی به کردنه وهی میراته زیده که ﴾

له باسی ژمارینی میراتگره کاندای گوتمان: ئه گهر میراته که زیاد بوو، میراتگری پشتی و (بَيْتُ الْعَال) ش نه بو، ئه وه زیده به که بۆ خاوهن به شهکانی جگه له ژنو میژد ده که پێندرتیه وه، ئیستاش لیره دا باسی نروسکردن و ساغکردنه وهی ئه و مهسه لانه ده که بین و ده لێین: مهسه له کانی که پاندنه وهی میراته زیده که بۆ خاوهن به شهکان- ههروه که له (الأنوار) (قطر العارض) دا فرموویانه- ده کړینه چوار بهش:

بهشی یه که م: خاوه به شهکان یه جۆر بن، واته: یه که جۆره به شه میرات بگرن و ژنو میژدیشیان له که لدا نه بن، ئه وه ژماره ی سه ری خاوهن به شهکان ده بیته بنچینهی مهسه له که: وه که دوو خوشک، یان دوو کیژ: مهسه له که له سی وه دیته وه سه ر دوو، یان وه کو دوو دایره: مهسه له که له شهشه وه دیته وه سه ر دوو، ئه گهر سی بون دیته وه سه ر سی... به و جۆره.

بەشى دووم: خاوەن بەشەكان لە يەك جۆر زياتر بن، واتە: دوو جۆرە بەشەمیرات، يان زياتر بگرن و ژن و مێردیشيان لەگەڵدا نەبن، ئەو کاتە بنچینەى مەسەلەكە لە كۆى ژمارەى ئەو بەشە میراتەنەيان دروست دەبێ: كە لە لێدەرچووى بەشەكان وەردەگیرى، ئەگەر لە مەسەلەكەدا گەراندنەوى میراتەكە نەبوايە:

بۆ وێنە: داپەرەيەك و براپەكەى لەدايكى، هەر يەكەو شەشێكێكان هەيەو مەسەلەكەيان لە شەشەو دیتەو سەر دوو، چونكە دوو شەشێك دەكاتە دوو، هەريەكەو يەكێكان. هەرەها دايك و خوشكێكى لەدايكى: دايكەكە سێيەكەى هەيە-كە دوو-خوشكەكەش شەشێك-كە يەكە-كۆى هەردوو بەشەكان دەكاتە سێ، كەوابو: مەسەلەكەيان لە شەشەو دیتەو سەر سێ، دوو بۆ دايكەكە، يەكێك بۆ خوشكەكە.

هەرەها دايك و كێژێك: دايكەكە شەشێكى هەيە-كە يەكە-كێژەكەش نيوەى هەيە-كە سێيە-كۆى هەردوو بەشەكان دەكاتە چوار، كەوابو: مەسەلەكە لە شەشەو دیتەو سەر چوار، سێ بۆ كێژەكە، يەكێك بۆ دايكەكە.

هەرەها دايك و كێژێك و كێژەكوپێك: دايكەكەو كێژەكوپێكە هەر يەكەو شەشێكێكان هەيەو كێژەكەش نيوەى هەيە، كۆى بەشەكان دەكاتە پێنج، كەوابو: مەسەلەكە لە شەشەو دیتەو سەر پێنج، سێ بۆ كێژەكە، يەكێك بۆ دايكەكە، يەكەكەى تەرىش بۆ كێژەكوپێكە... بەو جۆرە.

بەشى سێيەم: خاوەن بەشەكان يەك جۆر بن، بەلام ژن، يان مێرد لەگەڵدا بێ، ئەو کاتە بەشى ژنەكە، يان مێردەكە لە لێدەرچووەكەى بەشەكەى خۆيان دەياندریتى-كە نيوە، يان چوارێك، يان هەشتێكە-، ئینجا پاشماوەكەش دەدریتە ئەو خاوەن بەشانەى مافى گەراندنەوى میراتە زێدەكەيان هەيە، ئینجا تەماشای دەكەين:

ئەگەر پاشماوەكەش بە ساغى بە سەر ژمارەى سەرى ئەو خاوەن بەشانەدا بەش دەبو، ئەو هەر لێدەرچووەكەى بەشى ژن و مێردەكە بنچینەى مەسەلەكەيە: وەك ژێنێك و حەفت كێژ، بنچینەى مەسەلەكە لە هەشتە-كە بەشى ژنەكەى لێدەرەچى-: هەشتێكى-يەكە-بۆ ژنەكە، پاشماوەكەشى-حەفتە-بۆ حەفت كێژەكان. هەم وەك مێرەو سێ كێژ، بنچینەى مەسەلەكە لە چوارە-كە بەشى مێردەكەى لێدەرەچى-: يەكەى بۆ مێردەكە، پاشماوەكەشى بۆ سێ كێژەكە.

بەلام ئەگەر پاشماوەكە بە ساغى بە سەر خاوەن بەشەكاندا بەش نەدەبو، ئەو کاتە تەماشای دەكەين: ئەگەر پاشماوەكەو ژمارەى سەرى خاوەن بەشەكان (مُتَوَافِق) بون، ئەو (وَفَق) ژمارەى سەرەكان لە لێدەرچووەكەى بەشى ژن و مێردەكە دەدرى، بەلام ئەگەر

پاشماوه‌کو ژماره‌ی سهره‌کان (مُتَبَّایِن) بون، ئەو کاته ته‌واوی سهره‌کان له لێده‌رچووه‌کی به‌شی ژنو می‌رده‌که ده‌درئ، ئینجا له هه‌ربوو حال‌تدا کۆی لێدانه‌که گه‌یشته‌ کام ژماره، ئەو ژماره‌یه ده‌کرێته بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌کو له‌و ژماره‌یه‌ ساغ ده‌بیته‌وه:

وێنه‌ی (تَوَافِق): می‌ردو شه‌ش کیژ، مه‌سه‌له‌که له‌ چواره‌که لێده‌رچووی به‌شی می‌رده‌که‌یه: چوارێکی‌یه‌که - بۆ می‌رده‌که، پاشماوه‌که‌شی - سێ‌یه - به‌ سه‌ر شه‌ش کیژه‌کاندا به‌ش نابێ، سێ‌و شه‌ش (مُتَوَافِق)ن به‌ سێ‌یه‌ک، که‌وابو: سێ‌یه‌کی شه‌ش کیژه‌کان - که‌ نبوه - له‌ لێده‌رچووه‌کی به‌شی می‌رده‌که ده‌ده‌ینو بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ده‌بیته هه‌شت: دوو بۆ می‌رده‌که، پاشماوه‌که‌ش شه‌شه بۆ شه‌ش کیژه‌کان.

وێنه‌ی (تَبَّایُن): می‌ردو پێنج کیژ، دیسان مه‌سه‌له‌که له‌ چواره: چوارێکی‌یه‌که - بۆ می‌رده‌که، پاشماوه‌که‌شی - سێ‌یه - به‌ سه‌ر پێنج کیژه‌کاندا به‌ش نابێ، سێ‌ له‌ گه‌ل پێنج (مُتَبَّایِن)ن، که‌وابو: ژماره‌ی پێنج کیژه‌کان له‌ لێده‌رچووه‌کی به‌شی می‌رده‌که ده‌ده‌ینو بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ده‌بیته بیست: پێنج بۆ می‌رده‌که، پانزه‌ش بۆ کیژه‌کان.

به‌شی چواره‌م: خاوه‌ن به‌شه‌کان له‌ یه‌ك جۆر زیاتر بن، به‌لام ژن، یان می‌رد له‌ گه‌لدا بێ، ئەو کاته‌ش به‌شی ژنه‌که، یان می‌رده‌که هه‌ر له‌ لێده‌رچووی به‌شه‌کی خۆیان ده‌یاندرێتێ - که‌ نبوه، یان چوارێک، یان هه‌شتێک -، هه‌روه‌ک له‌ به‌شی سێ‌یه‌مدا پابرا، ئینجا پاشماوه‌که‌شی ده‌درێته ئەو خاوه‌ن به‌شانه‌ی مافی گه‌راندنه‌وه‌ی میراته زێده‌که‌یان هه‌یه، ئینجا ته‌ماشای ده‌که‌ین:

ئه‌گه‌ر پاشماوه‌که‌ش به‌ ساغی به‌سه‌ر کۆی به‌شه‌ میراته‌کانی خاوه‌ن به‌شه‌کاندا به‌ش ده‌بو - واته: ئەو به‌شه‌ میراته‌نێ له‌ به‌شی نبوه‌مدا ده‌کرانه بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که -، ئەو کاته هه‌ر لێده‌رچووه‌کی به‌شی ژنو می‌رده‌که ده‌کرێته بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که: وه‌ك چوار داپیره‌و ژێنێكو شه‌ش خوشکی له‌ دایکی، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له‌ چواره‌که به‌شی ژنه‌کی لێده‌رده‌چێ: - چوارێکی‌یه‌که - بۆ ژنه‌که، پاشماوه‌که‌شی - سێ‌یه - به‌ سه‌ر کۆی به‌شه‌کانی داپیره‌کانو خوشکه‌کاندا به‌ش ده‌بێ - که‌ شه‌شێکیکو سێ‌یه‌کی‌کو گریان ده‌کاته سێ: - یه‌کێک بۆ داپیره‌کان، دوو بۆ خوشکه‌کان، هه‌روه‌ک له‌ به‌شی نبوه‌مدا پابرا، به‌لام به‌شی داپیره‌کانو خوشکه‌کان به‌ ساغی به‌ سه‌ر سه‌ره‌کانیاندا به‌ش نابێو دووباره مه‌سه‌له‌که له‌ چله‌وه‌هه‌شت ساغ ده‌کرێته‌وه، به‌و (قاعده‌)یه‌ی له‌ ساغ‌کرینه‌وه‌دا پابرا.

به‌لام ئەگه‌ر پاشماوه‌که به‌ ساغی به‌ سه‌ر کۆی به‌شه‌ میراته‌کاندا به‌ش نه‌ده‌بو، ئەو کاته کۆی به‌شه‌ میراته‌کانی ئەو خاوه‌ن به‌شانه‌ی مافی گه‌راندنه‌وه‌ی میراته‌کیان هه‌یه، له‌ لێده‌رچووه‌کی به‌شی ژنه‌که، یان می‌رده‌که بده، ئینجا کۆی لێدانه‌که گه‌یشته‌ کام ژماره،

.....
 ٺو ده کړيټه بنچينې مه سله که: وهک تر کيږو شهش داپيرهو چوار ټن، مه سله که له
 هه شته-که به شې ټنه کې لږده رده چي-: هه شتيکي-يکه- بڼ چوار ټنه کان،
 پاشماوه که شې-حفته- به سر کړي به شه ميراته کاني داپيره کان و کيږه کاندې به ش نابڼ
 -که شه شيکيکي و نووسيپه که و کړيان ده کاته پيټنج-، جا پيټنجه کې کړي به شه کان و
 حفته کې پاشماوه که ش (مُتَبَايِن)ن، که و ابو: پيټنجه که له لږده رچووه کې به شې ټنه که
 ده دهن- که هه شته-، بنچينه مه سله که ده بيټه چل:

ټينجا که ساغکردنه وه که ت نه و او کړدو حه زت کرد بزاني-له کړي مه سله که- گشت
 ميراتگريک چهندي هه يه، ټو کاته به شه ميراته کې ټنه که، يان ميږده که له و ژماره يه
 بده: که له لږده رچووي به شه که ت دابو، ټوه کړي لږدانه که ده بيټه به شې وي له
 بنچينه مه سله که، بڼ ويټنه: له مه سله کې پرېږدودا به شې چوار ټنه کان يه ک بوو، له و
 پيټنجې بده: که کړي به شه ميراته کان بوو و له لږده رچووي به شې ټنه کانت دابو، ټو
 کاته به شې ټنه کان- له چله که- ده بيټه پيټنج.

هه روه ها به شه ميراتي ټو خاوه ن به شان ش که مافي گه پانندنه وي ميراته کې يان هه يه له
 پاشماوه که بده: که له پاش به شې ټنه که، يان ميږده که ماوه ته وه، ټوه ش ده بيټه
 به شې وي، بڼ ويټنه: له مه سله کې پرېږدودا: داپيره کان يه کيکيان هه بوو له حفته کې
 پاشماوه کې بده و له چله که به شيان ده بيټه حفت، هم کيږه کاننېش چواريان هه بوو،
 له حفته کې پاشماوه کې بده و له چله که به شيان ده بيټه بيست و هه شت.

ټينجا نه گه ر له نوای ديارې کړنې به شه ميرات، به شه ميراته کاننېش به سر سري
 خاوه نه کاننېدا به ساغې به ش نه دهنون، ټوه هه ر به و (قاعده) پرېږدوانه ي له باسي
 ساغکردنه وي مه سله کاندې پوونمان کړدنه وه، لږه شدا کرداري ساغکردنه وه جي به جي بکه،
 که واته: له مه سله کې پرېږدودا: به شه کاني ټنه کان و داپيره کان و کيږه کان گشتيان له گه ل
 سري خاوه نه کاننېان (مُتَبَايِن)ن، که و ابو: سره کان وه کو خړيان ده هيشتر ټنه وه، ټينجا
 ژماره ي سري داپيره کان و سري ټنه کان (مُتَوَافِق)ن به نيوه ي، که و ابو: نيوه ي سري
 ټنه کان له ته وای سري داپيره کان ده دهنو ده بيټه دوازه، ټم دوازه يه ش له گه ل ژماره ي
 تر کيږه کان (مُتَوَافِق)ن به سيپه ک، که و ابو: سيپه کې تر- که سيپه- له دوازه که ده دهنو
 ده گاته سي و شه ش، جا ټم سي و شه شه ده بيټه (جُزُءُ السُّهُم) له چله کې ده دهن، جا له
 (١٤٤٠) هه زارو چوار سدهو چل ساغ ده بيټه وه: (١٨٠) سدهو هه شت بڼ ټنه کان، (٢٥٢)
 نوو سدهو په دجاو نوو بڼ داپيره کان، (١٠٠٨) هه زارو هه شت بڼ کيږه کان.

(فَرَعَ) مَاتَ عَنْ وَرَثَةٍ فَمَاتَ أَحَدُهُمْ قَبْلَ الْقِسْمَةِ فَإِنْ لَمْ يَرِثِ الثَّانِي غَيْرَ الْبَاقِينَ وَكَانَ
 إِرْثُهُمْ مِنْهُ كِإِرْثِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِ جُعِلَ كَأَنَّ الثَّانِي لَمْ يَكُنْ وَقُسِمَ بَيْنَ الْبَاقِينَ كِإِخْوَةٍ
 وَأَخَوَاتٍ أَوْ بَنِينَ وَبَنَاتٍ مَاتَ بَعْضُهُمْ عَنِ الْبَاقِينَ، وَإِنْ لَمْ يَنْحَصِرْ إِرْثُهُ فِي الْبَاقِينَ أَوْ
 الْحَصَرِ وَاخْتَلَفَ قَدْرُ الْإِسْتِحْقَاقِ فَصَحَّ مَسْأَلَةُ الْأَوَّلِ ثُمَّ مَسْأَلَةُ الثَّانِي ثُمَّ

﴿ فَرَعَ: لَهُ بَاسِي (الْمُنَاسَخَاتِ) = گواستنه وی میراث له مردوویک بو مردوویکی تر ﴾
 واته: پیش به شکر دنی میراته که یه کیك له میراتگره کان بمری.
 که وابو: هر کاتیک (مَاتَ عَنْ وَرَثَةٍ) یه کیك مرد و کومه له میراتگریکی له پاش به جی مان
 (فَمَاتَ أَحَدُهُمْ قَبْلَ الْقِسْمَةِ) جا پیش به شکر دنی میراته که یه کیکیان مرد، نه وه ته ماشا
 ده که یین:

(فَإِنْ لَمْ يَرِثِ الثَّانِي غَيْرَ الْبَاقِينَ) نه گهر جگه له میراتگره کان ی مردووه که یه که م هیچ
 میراتگریکی تر میراتی له مردووه که ی دوووم نه ده گرتو (وَكَانَ إِرْثُهُمْ مِنْهُ كِإِرْثِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِ)
 میراتگرته که شیان له مردووه که ی دوووم وه ک میراتگریان له مردووه که یه که م بوو، نه وه
 بو دروستگر دنی مه سه له که (جُعِلَ كَأَنَّ الثَّانِي لَمْ يَكُنْ) وا داده ندری که مردووه که ی دوووم
 له که له میراتگره کان ی مردووه که یه که مدا نه بو وه (وَقُسِمَ بَيْنَ الْبَاقِينَ) میراته که له نیوان نه و
 میراتگرانه دا به ش ده کری که نیستا ماون:

(كِإِخْوَةٍ وَأَخَوَاتٍ) وه کو یه کیك له برابه کان و خوشه که کان ی له باوکی ی مردووه که پیش
 به شکر دنی میراته که بمری، نه وه وا داده ندری مردووه که ی دوووم هر نه بو وه ژماره ی نه و
 میراتگرانه ی نیستا ماون ده بیته بنچینه ی مه سه له که.

(أَوْ بَنِينَ وَبَنَاتٍ) یان وه کو کوره کان و کیزه که ی مردووه که (مَاتَ بَعْضُهُمْ عَنِ الْبَاقِينَ)
 هه ندیکیان بمرن و نه وانی تریش بمینن، لیتره شدا هه رچه ند کوره کان و کیزه کان ده بنه
 خوشک و برای مردووه که ی دوووم، به لام هر ژماره که یان ده بیته وه بنچینه ی مه سه له که و وا
 داده ندری مردووه که ی دوووم هر نه بو وه.

(وَإِنْ لَمْ يَنْحَصِرْ إِرْثُهُ فِي الْبَاقِينَ) به لام نه گهر میراته که ی مردووه که ی دوووم ته نها بو نه و
 میراتگرانه نه بو: که نیستا ماون، به لکو میراتگری تر هاو به شییان له که له ده کردن، یان ته نها
 بو هه ندیک میراتگری تر بوو (أَوْ انْحَصَرَ) یان هر بو نه و میراتگرانه بوو: که نیستا ماون،
 به لام (وَاخْتَلَفَ قَدْرُ الْإِسْتِحْقَاقِ) نه ندازه ی میراته که یان له مردووه که ی یه که م دوووم
 جیاواز بوو، نه وه له هر سیک حاله ندا (فَصَحَّ مَسْأَلَةُ الْأَوَّلِ) مه سه له ی مردووه که یه که م
 ساغ بکه وه (ثُمَّ مَسْأَلَةُ الثَّانِي) نینجا مه سه له ی مردووه که ی دوووم می ش ساغ بکه وه (ثُمَّ)
 نینجا که هه ر دوو مه سه له کانت ساغ کردنه وه ته ماشا بکه:

إِنْ انْقَسَمَ نَصِيبُ الثَّانِي مِنْ مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ عَلَى مَسْأَلَتِهِ فَلَذَلِكَ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ يَتَنَهَمَا مُوَافَقَةً ضَرْبٍ وَفَقُ مَسْأَلَتُهُ فِي مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ، وَإِلَّا كُلُّهَا فِيهَا فَمَا بَلَغَ صَحْحًا مِنْهُ، ثُمَّ مِنْ لَهْ شَيْءٍ مِنَ الْأَوَّلَى أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِيمَا ضَرْبٍ فِيهَا،

(إِنْ انْقَسَمَ نَصِيبُ الثَّانِي) نه گەر نهو به شه میراته کی مردووه کی دیووه م- که (مِنْ مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ) له مهسه له کی مردووه کی یه که م گرتبوی- به ساغی بهش ده بو (عَلَى مَسْأَلَتِهِ) به سر مهسه له کی خوی دا- که نووه مه که یه- (فَذَلِكَ) نهو ناشکریه و کاری گواستنه وه که ناسانه: وهك ژنیك بمریو میرو نوو خوشکی له باوکی له پاش به جئ بمینن، نینجا له و نوو خوشکانه ش- پیش به شکر بنی میراته که- خۆشکیکیان بمریو خوشکه کی ترو کیژکی له پاش به جئ بمینن، نهو مهسه له کی یه که م له شه شه به لیدانی نوو له سی- که بهشی میژده که و خوشکه کانیان لژده ده چی-، نینجا (عَوْل) ده کری بۆ حهفت، مهسه له کی دیووه میش له نووه- که بهشی کیژده کی لژده ده چی-، نینجا بهشی خوشکه مردووه که له مهسه له کی یه که م نوو بو، چونکه به هر نوو خوشکه کان نووسییه کیان گرتبو- که چواره- نووه که ش به سر مهسه له کی خوی دا بهش ده بی، که واته: به شه کی مردووه کی دیووه م- که له مهسه له کی یه که م گرتبوی- به کسر ده دریته میراتگره کانی خوی: به کیژ که بۆ کیژده کی به خاوهن بهشی، یه که که ی تریش بۆ خوشکه کی به (عصبه یی).

(وَإِلَّا) به لام نه گەر به شه میراته کی مردووه کی دیووه م- که له مردووه کی یه که م گرتبوی- به سر مهسه له کی خوی دا بهش نه ده بو، نهو کاته ش ته ماشا بکه: (فَإِنْ كَانَ يَتَنَهَمَا مُوَافَقَةً) نه گەر له نیوان مهسه له کی مردووه کی دیووه م به شه میراته کی (تَوَافَقَ) هه بو (ضَرْبٍ وَفَقُ مَسْأَلَتِهِ فِي مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ) نهو (وَفَقُ) مهسه له کی مردووه کی دیووه م له ته وای مهسه له کی مردووه کی یه که م ده دری (وَإِلَّا) به لام نه گەر (مُتَوَافَقَ) نه بون، به لکو مهسه له که و به شه که کی دیووه مه که (مُتَبَايِنَ) بون، نهو کاته (كُلُّهَا فِيهَا) ته وای مهسه له کی دیووه مه که له ته وای مهسه له کی یه که مه که ده دری، نینجا له هر نوو حال ته لیدانه کاندای (فَمَا بَلَغَ) کۆی لیدانه کان گه یشته کام ژماره، نهو (صَحْحًا مِنْهُ) هه ربوو مهسه له کی یه که مه که و دیووه مه که له کۆی نهو لیدانه ساغ ده بنه وه:

(ثُمَّ) نینجا که هه ربوو مهسه له کان له ژماره یه ک ساغ بونه وه، نهو کاته بۆ به شکر بنی میراتی هه ربوو مردووه کان بلئ:

(مَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الْأَوَّلَى) هه میراتگریک- جگه له مردووه که- به شه میراتیکی له مهسه له کی یه که م هه یه، نهو (أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِيمَا ضَرْبٍ فِيهَا) که به شه میراته کی ده کری له و ژماره یه ده دری: که له مهسه له کی یه که م نرابو- که (وَفَقُ) مهسه له کی دیووه م بو، یان ته واهه کی بو- نینجا کۆی لیدانه که گه یشته کام ژماره، نهو بهشی نهو میراتگریه له کۆی هه ربوو مهسه له کان.

وَمَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الثَّانِيَةِ أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِي نَصِيبِ الثَّانِي مِنَ الْأُولَى أَوْ فِي وَفْقِهِ إِنْ كَانَ بَيْنَ مَسْأَلَتِهِ وَنَكْصِيهِ وَفَقٌّ.

هه ره وها (وَمَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الثَّانِيَةِ) هه میراتگریک به شه میراتیکی له مهسه له که ی دووهم هه یه، نه وه (أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِي نَصِيبِ الثَّانِي) که به شه میراته که ی ده گری له ته وای به شی مردوه که ی دووهم ده درئ- که (مِنَ الْأُولَى) له یه که مه که گرتبو- نه گه به شه که ی مهسه له که ی (مُتَّبَانِ) بن (أَوْ فِي وَفْقِهِ) یان به شه میراته که له (وَفَقٌّ) ی به شی مردوه که ی دووهم ده درئ (إِنْ كَانَ بَيْنَ مَسْأَلَتِهِ وَنَكْصِيهِ وَفَقٌّ) نه گه له نیتوان مهسه له ی دووهم که و به شه که ی (تَوَافَقٌ) هه بی، نینجا کزی لیدانه که به شی نه و میراتگریه له کزی هه رنو مهسه له کان، نینجا ئاگا داریه: له کزی مهسه له کان به شی مردوه که دامه نن.

وَيْفَقُ (تَوَافَقٌ): نوو داپیره و خوشکیکی له دایکی و خوشکیکی له باوکی و خوشکیکی له دایک و یوکی، نینجا پیئ به شکردنی میراته که خوشکه له دایکیه که مرد، له پاشی به جی مان: دایکی دایک- که یه کی که له نوو داپیره کانه- خوشکیکی له دایکی- که خوشکه له دایک و باوکیه که یه- و نوو خوشکی له دایک و یوکی- که له یه که مه که دا نه بون-: مهسه له که یه که م له شه شه و له نواززه ساغ ده بیته وه، مهسه له که ی دووهمیش له شه شه، نینجا به شی خوشکه مردوه که له یه که مه که نوو بو و له گه له مهسه له نووهم که ی خوی (مُتَوَافِقٌ) به نیوه یی، که وایو: نیوه ی مهسه له که ی دووهم- که سی یه- له ته وای یه که مه که ده درئ- که نواززه یه- له سی و شه شه هه رنو مهسه له کان ساغ ده بیته وه:

نینجا هه داپیره یه که له یه که مه که یه کی هه بو، که وایو: یه که که ی هه داپیره یه که له سی یه که ده درئ له کزی هه رنو مهسه له کان هه داپیره یه که به شی ده بیته سی، هه داپیره که ی مهسه له ی دووهمیش له نووهم که یه کی هه بو و له (وَفَقٌّ) ی به شی خوشکه مردوه که ده درئ- که یه که- و به شی نه داپیره نه مجاره ش له کزی هه رنو مهسه له کان هه ده بیته یه که، خوشکه له دایک و یوکیه که ش له یه که مه که شه شی گرتبو و له سی یه که ده درئ له کزی هه رنو مهسه له کان به شی ده بیته هه ژده، هه نه م خوشکه ش له نووهم که یه کیکی گرتبو و له (وَفَقٌّ) ی به شی خوشکه مردوه که ی ده ده یو نه مجاره ش له کزی هه رنو مهسه له کان به شی هه ده بیته یه که، خوشکه له باوکیه که ش له یه که مه که نوو گرتبو و له سی یه که ده درئ له کزی مهسه له کان به شی ده بیته شه شه، به لام له نووهم که هیچی نیه، نوو خوشکه کانی له دایک و یوکی ش له نووهم که چواریان هه بو و له (وَفَقٌّ) ی به شی خوشکه مردوه که ده درئ له کزی مهسه له کان به شیان هه ده بیته وه

چوار، ئەم دووانەش لە يەكەمەكە هېچيان نەگرتیو؟ چونكە لە يەكەمەكەدا ھۆيەکی میرات نەگرتن ھەبوو، ھەروەك لە (نەھایە) و (مغنی)دا ھەرموویانە.

وَيْفَهِی (تَبَّائِنَ): ژێنیکو سێ کوپو کێژەك، ئینجا پێش بەشکردنی میراتەكە کێژەكە مرد، ھەر ئەو میراتگراوەی تازە لە پاش بەجێمان، بەلام لە دووھەكەدا ژێكە دەبێتە دایکی کێژە مەسەلەكە و سێ کوپو کانیشت دەبنە برای کێژە مەسەلەكە، جا مەسەلەكە یەكەمەكە لە ھەشتە، مەسەلەكە یەكەم تەنھا یەك بوو، واتە: بەشی کێژە مەسەلەكە لە گەڵ مەسەلە دووھەكە لە خۆی-كە ھەژدە- (مُتَبَّائِنَ)، كەوابو: تەواوی مەسەلەكە یەكەم-كە ھەژدە- لە تەواوی مەسەلەكە یەكەم دەدرێ-كە ھەشتە-، لە سەدو چل و چوار ساغ دەبێتەو: ژێكە لە يەكەمەكە یەكە ھەبوو لە ھەژدەكە دەدرێو لە كۆی ھەربوو مەسەلەكان بەشی دەبێتە ھەژدە، ھەم لە دووھەكەش بە دایكایەتی سێ ھەبوو لە بەشی کێژە مەسەلەكە دەدرێ-كە یەك- ئەمجارەش لە كۆی ھەربوو مەسەلەكان بەشی ھەر دووھەكە سێ ھەبوو لە كۆی ھەربوو مەسەلەكە یەكەم-كە ھەژدەكە دەدرێو لە كۆی ھەربوو مەسەلەكان بەشی ھەر یەكێك دەكاتە سێ و شەش، ھەم لە دووھەكەش بە برائەتی ھەر یەكە و پێنجی ھەبوو لە بەشی کێژە مەسەلەكە دەدرێ-كە یەكە-، ئەمجارەش بەشی ھەر یەكێكیان لە كۆی ھەربوو مەسەلەكان ھەر دەكاتە پێنج.

ئینجا بزائە: ئەگەر میراتگرتێکی سێ یەمیش مرد، ئەو كاتە ئەو ژمارە یەك ھەربوو مەسەلەكانی ئی ساغ بونەتەو، وەك مەسەلەكە یەكەم دادەندرێو مەسەلەكە یەك ھەربوو مەسەلەكە سێ یەمیش وەك مەسەلەكە یەكەم دادەندرێ، كەواتە: ئەگەر بەشی مەسەلەكە سێ یەم-كە لە كۆی يەكەمەكە و دووھەكە گرتبوی- بە سەر مەسەلەكە سێ یەمدا بەش دەبوو، ئەو ئاسانە، بەلام ئەگەر بەش نەدەبوو، تەماشابەك: ئەگەر بەشی سێ یەمەكە و مەسەلە سێ یەمەكە (مُتَبَّائِنَ) بون، ئەو تەواوی سێ یەمەكە لە كۆی يەكەمەكە و دووھەكە بدە، وە ئەگەر بەشی سێ یەمەكە و مەسەلە سێ یەمەكە (مُتَوَافِقَ) بون، ئەو كاتە (وَفَقَ)ی سێ یەمەكە لە كۆی يەكەمەكە و دووھەكە بدە، ئینجا لە ھەربوو حالەدا كۆی لێدانەكە گەشتە كام ژمارە، ئەو لەم ژمارە یە ھەرسێكیان ساغ دەبنەو.

ئینجا ھەر میراتگرتێك لە كۆی يەكەمەكە و دووھەكە بەشە میراتێکی ھەبێ، ئەو كە وەری دەگرت: لە (وَفَقَ)ی سێ یەمەكە دەدرێ- ئەگەر (مُتَوَافِقَ) بوبێ-، یان لە تەواوی سێ یەمەكە دەدرێ- ئەگەر (مُتَبَّائِنَ) بوبێ- وە ھەر میراتگرتێكیش لە سێ یەمەكە بەشی ھەبێ، ئەو كە وەری دەگرت لە تەواوی بەشی مەسەلەكە سێ یەم دەدرێ: كە لە

مهسه له کاشی تر گرتبوی، یان له (وفاق) ی به شی مردووه که ی سئیم ده درئ نه گهر (توافق) ه بئ. جا نه گهر مردوویکی چواره میش بمرئ، چواره مه که به دووم داده ندئ... ئیتر هر به و جوړه په رفتار بکه، هروه له (الانوار) و (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ پاشکو: له باره ی چونی ه تی به شکر دنی میرات به گویره ی به شه میراته کان ﴾

ئم باسه زقر گرنگه و بهرهمی زانستی میراته، جا نه گهر میراته که، پاره بوو، یان نه و جوړه شتانه بون: که نه اندازه یان وه کو په کتری به، نه وه په کسر به په کیک له و پښگایانه ی داهاتو به ش ده کړئ، نه گهر نا: نه و کاته میراته که ده قرسیندرئو به پاره نرخ ی بډیاری ده کړئ، ئینجا به په کیک له و پښگایانه ی داهاتو به ش ده کړئ، هروه له (الانوار) و (حاشیه البقری) دا پوون کراونه وه:

رنگای په کمه: به شه میراتی گشت میراتگریک- که له مهسه له که گرتویه تی- له هه مو میراته که بده، ئینجا کړی لیدانه که گه یشته کام ژماره، نه و ژماره ی به سر مهسه له که دا به ش بکه، له و به شکر دنه چنه دهرچو، نه وه به شی میراتگره که یه:

بو وینه: میراتگره کان دایکو ژنیکو مامیک بون، میراته که ش سده دینار بوو، نه وه مهسه له که له دوازه یه: سئ بډ ژنه که یه، چوار بډ دایکه که یه، پینچ بډ مامه که یه، ئینجا سئ په که ی ژنه که له سده دیناره که بده ده گاته سیسه د، به سر دوازه که ی مهسه له که دا به شی بکه: بیست و پینچ دهرده چئ، که واته: به شی ژنه که له و سده دیناره بیست و پینچ دیناره، نه مجاره ش چواره که ی دایکه که له سده دیناره که بده ده گاته چواره سده، به سر دوازه که دا به شی بکه: سئ و سئو سییه کیک دهرده چئ، که واته: به شی دایکه که ش سئ و سئ دینارو سییه که دیناریکه، نه مجاره ش پینچه که ی مامه که له سده دیناره که بده ده گاته پینچ سده، به سر دوازه که دا به شی بکه: چلویه کو نووسییه که دهرده چئ، که واته: به شی مامه که ش چلویه که دینارو نووسییه که دیناره.

رنگای دووم: به شی هر میراتگریک- که له مهسه له که گرتویه تی- نیسبت بده لای مهسه له که، ئینجا به گویره ی نه و نیسبت له میراته که وه ریگره و بیده میراتگره که:

بو وینه: له مهسه له که ی پابر دوودا: سئ په که ی ژنه که چواریک مهسه له که یه، که وابو: چواریک سده دیناره که بیست و پینچ دیناره و بیده ژنه که، چواره که ی دایکه که ش سییه که مهسه له که یه، که وابو: سییه کی سده دیناره که سئ و سئ دینارو سییه که دیناریکه و بیده دایکه که، پینچه که ی مامه که ش چواریک کو شه شیکیک مهسه له که یه، که وابو: چواریک سده دیناره که- که بیست و پینچ دیناره- له که ل شه شیکیک سده دیناره که- که شانزه دینارو نووسییه که دیناره- ده گاته چلویه که دینارو نووسییه که دینار، بیده مامه که، والحمد لله تعالی.

(کتاب الوصایا)

تَصِحُّ وَصِيَّةُ كُلِّ مُكَلَّفٍ حُرٍّ وَإِنْ كَانَ كَافِرًا وَكَذًا مَحْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ عَلَى الْمَذْهَبِ،
لَا مَجْنُونٍ وَمُعْمَى عَلَيْهِ وَصِيٍّ،

﴿کتاب الوصایا: نه‌یه په‌رتوکی وه‌سیتنه‌کان﴾

وه‌سیت: به‌خشینی مافی‌که که له دوی‌مردن جی‌به‌جی بکړی. جا بزانه: له سهره‌تای نیسلامدا وه‌سیت‌کردنی به مال بۆ دایکو باوک و خزمان واجب بوو، ښجا به ښایه‌ته‌کانی میرات واجب‌بوونه‌کی (نسخ) بڼه، به‌لام بریاری سوننه‌تای وه‌سیت له سییه‌کی مالدا هر به‌رده‌وام ماوه‌ته‌وه، هه‌روه‌که له (مغنی) دا فرموویه‌تی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئی: ﴿مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَ فِيهِ بَيْتٌ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ﴾ رواه‌الشیخان، باش نیه بۆ مروفي موسولمان شتیکی هه‌بی و بیه‌وی له دوی‌مردن بیکاته‌ خیر، نوو‌شوی به سهردا بڼواو وه‌سیت نه‌کا، تنها و ا‌باشه وه‌سیتنه‌کی له لای‌خوی نوسرابی.

ښجا بزانه: نه‌که‌ر مروفي مافی‌کی خوی‌که‌وره‌ی له سهر بوو، یان مافی‌کی ښاده‌میزادانی له سهر بوو، یان شتیکی که‌سیکی‌تری له لا بوو، له‌و‌حاله‌تانه‌دا وه‌سیت‌کردن-بۆ‌دانه‌وه‌ی ښو مافه- واجب نه‌که‌ر هیچ که‌سیک نه‌بی ښو مافه‌ ښا‌شکرا بکا، هه‌روه‌که له (تحفه) و (مغنی) دا فرموویانه.

دیسان بزانه: هر‌پامه وه‌سیت بۆ ښو جوړه که‌سه بکا: که بزانی له تاوانکاری سهر‌فی ده‌کا، هه‌روه‌ا هر‌پامه: به زیتر له سییه‌کی مالی‌خوی وه‌سیت بکا نه‌که‌ر مه‌به‌ستی بی‌به‌شکردنی میرات‌گره‌کانی بی.

جا ښه‌وش بزانه: وه‌سیت بۆ خزمو که‌سه‌کانی‌خوی خیری زوتره له وه‌سیت بۆ بیگانه. هه‌روه‌ا خیر‌کردن له‌حاله‌تی‌زیندووه‌تی‌دا خیری زوتره له خیر‌کردنی دوی‌مردن، هه‌روه‌که هر دوکیان له چند حه‌دیس‌تیکی (صحیح) دا هاتون‌و له (تحفه) و (مغنی) شدا فرموویانه.

جا بزانه: وه‌سیت له‌م پوکانه پیک دئ: (الْمَوْصِي) - وه‌سیت‌که‌ر. (الْمَوْصِي لَهُ) - وه‌سیت بۆ کړاو. (الْمَوْصِي بِهِ) - وه‌سیت پیکړاو. (الصِّيغَةُ) - گوته‌ی وه‌سیت‌کردن.

پوکنی‌یه‌که‌م: وه‌سیت‌که‌ر (تَصِحُّ وَصِيَّةُ كُلِّ مُكَلَّفٍ حُرٍّ) دروسته: وه‌سیت‌کردنی گشت مروفي‌ک که بالغ و عاقل بی و نازاد بی و زورلیکړاو نه‌بی، اته: وه‌سیت‌که به‌خوشی‌خوی بی (وَإِنْ كَانَ كَافِرًا) هه‌رچند کافریش بی (وَكَذًا مَحْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ) هه‌روه‌ا وه‌سیتی ښو که‌سه‌ش دروسته که له ده‌ستکاری‌کردنی مالی‌خوی قه‌ده‌غه‌کړابی، به‌هوی به‌فیژودانی مالی‌خوی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فرمووده‌ی پاستی‌مه‌زه‌ب.

(لَا مَجْنُونٍ وَمُعْمَى عَلَيْهِ) به‌لام وه‌سیتی‌شیت‌و له هوش‌چوو دروست نیه، هم (وَصِيٍّ) وه‌سیتی‌مندالیش دروست نیه، چونکه ښوانه بایه‌خ به‌گوته‌کیان ناری.

وَلَمَّا قَوْلُ تَصِحُّ مِنْ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ، وَلَا رَقِيقٍ، وَقِيلَ: إِنْ عَتَقْتُ لَمْ مَاتَ صَحَّتْ، وَإِذَا أَوْصَى لِحَظَّةٍ عَامَّةٍ فَالْشَّرْطُ أَنْ لَا تَكُونَ مَغْصِيَةً كَعِمَارَةَ كَنْيَسَةَ، أَوْ لِشَخْصٍ فَالْشَّرْطُ أَنْ يُتَصَوَّرَ لَهُ الْمَلِكُ، فَتَصِحُّ لِحَمَلٍ وَتَنْفُذُ إِنْ انفَصَلَ حَيًّا

به لام (وَلَمَّا قَوْلُ تَصِحُّ مِنْ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ) له فرموده‌ی یکی بی‌هیذا: و هسیت کردنی مندالی فامیده دروسته (وَلَا رَقِيقٍ) هروه‌ها و هسیتی کزله‌ش دروست نیه، به لام (وَقِيلَ: إِنْ عَتَقْتُ لَمْ مَاتَ صَحَّتْ) له فرموده‌ی یکی بی‌هیذا: نه‌گه‌ر کزله‌که پیش مردنی نازاد کرابی، و هسیت‌که‌ی دروست ده‌بی.

پوکنی دووم: و هسیت بؤکراو (وَإِذَا أَوْصَى لِحَظَّةٍ عَامَّةٍ) هر کاتیک و هسیتی کرد بی پوویکی گشتی، نه‌وه (فَالْشَّرْطُ) مهرجی دروست‌بوونی و هسیت‌که نه‌مه‌یه: (أَنْ لَا تَكُونَ مَغْصِيَةً) پوه‌که گونا‌هکاری نه‌بی (كَعِمَارَةَ كَنْيَسَةَ) و هکو دروست‌کردن و نوپ‌کردنه‌وه‌ی که نیتسه و سینه‌ماو مه‌یخانه و چاپ‌کردنی ته‌ورات و نینجیل و گشت په‌رتوکه‌کانی زانستی چه‌رام و هر جورده چه‌رامیکی تو نا‌په‌سندی‌کی‌تر.

نینجا بزانه: بی دروست‌بوونی و هسیت مهرج نیه ناوی و هسیت بؤکراوه‌که بلئی، که‌وابو: نه‌گه‌ر ته‌نها گوتی: سیتی‌کی مالْم و هسیت بی. واته هیچ و هسیت بؤکراوینگی‌شی دیاری نه‌کرد، نه‌وه ده‌بیته و هسیت و ده‌بریته گه‌داو هه‌ژاران، هروه‌ها نه‌گه‌ر بلئی: سیتی‌کی مالْم و هسیت بی بی خوی گه‌وره. نه‌وه‌ش دروست ده‌بی و له پوه‌ه‌کانی خپرو چاکه سه‌رف ده‌کری، هروه‌که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمودیانه.

(أَوْ لِشَخْصٍ) یان نه‌گه‌ر و هسیتی کرد بی مروفینک، واته: بی دیارکراویک، نه‌و کاته (فَالْشَّرْطُ) مهرجی دروست‌بوونی و هسیت‌که نه‌مه‌یه: گونا‌هکاری و نا‌په‌سندی تی‌دا نه‌بی، هروه‌که له زوری‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرمودیانه، هم (أَنْ يُتَصَوَّرَ لَهُ الْمَلِكُ) دیارکراوه‌که— له کاتی و هسیت‌کردنه‌که‌دا— بگونجی بیته خاوه‌ن ملک، که‌واته: و هسیت دروست نیه: بی مردوو و بی نازده‌لو بی شتی نه‌بوو، و هک بلئی: و هسیت بی بی کورپی‌ی نه‌م نافرته‌که له مه‌ودوا په‌یدا ده‌بی. یان بی مزگه‌وتیک که له مه‌ودوا دروست ده‌کری. نه‌وانه دروست نینه.

به لام نه‌گه‌ر نه‌بووه‌که بکریته پابه‌ندی هه‌بوویک، و هک بلئی: و هسیت بی بی منداله‌کانی فلانکس: نه‌وانه‌ی نیستای و نه‌وانه‌ی له مه‌ودواش ده‌یین. یان بلئی: و هسیت بی بی مزگه‌وتی نیستای نه‌م گونده‌و بی مزگه‌وته‌کانی تریش که له مه‌ودوا له‌م گونده‌دا دروست ده‌کری. نه‌و کاته و هسیت‌که دروست ده‌بی، هروه‌که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

نینجا (فَتَصِحُّ لِحَمَلٍ) و هسیت بی کورپی‌ی ناوژگ دروست ده‌بی: که له کاتی و هسیت‌که‌دا هه‌بی (وَتَنْفُذُ) و هسیت‌که‌ش جی‌به‌جی ده‌بی (إِنْ انفَصَلَ حَيًّا) به‌و مهرجی کورپی‌که:

وَعَلِمَ وَجُودَهُ عِنْدَهَا بِأَنَّ انْفَصَلَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ، فَإِنَّ انْفَصَلَ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ فَأَكْثَرَ
وَالْمَرْأَةُ فِرَاشُ زَوْجٍ أَوْ سَيِّدٍ لَمْ يَسْتَحِقَّ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فِرَاشًا وَانْفَصَلَ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ
سِنِينَ فَكَذَلِكَ أَوْ لِدُونِهِ اسْتَحَقَّ فِي الْأَظْهَرِ، وَإِنْ أَوْصَى لِعَبْدٍ فَاسْتَمَرَّ رَقُّهُ فَالْوَصِيَّةُ
لِسَيِّدِهِ، وَإِنْ عَتَقَ قَبْلَ مَوْتِ الْمُوصِي فَلَهُ، وَإِنْ عَتَقَ بَعْدَ مَوْتِهِ ثُمَّ قَبْلَ بُنْيَ عَلَى أَنْ
الْوَصِيَّةُ بِمِثْلِكَ؟

به زندوویی له دایکی جیا بییته وه و گیانی جیگیربووشی تی دابی (وَعَلِمَ وَجُودَهُ عِنْدَهَا)
بشزاند ری له کاتی وه سیترکرنه که دا کۆرپه که هه بووه: (بِأَنَّ انْفَصَلَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) وه
له کاتی وه سیترکرنه وه تا ماوه یه کی که متر له شهش مانگ کۆرپه که له دایکی جیا بییته وه،
هر چند ژنه ناوسه کهش سه رجیی کرابی.

(فَإِنَّ انْفَصَلَ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ فَأَكْثَرَ) جا نه گهر له کاتی وه سیترکرنه وه به ماوه ی شهش مانگ،
یان زیاتر کۆرپه که له دایکی جیا بووه (وَالْمَرْأَةُ فِرَاشُ زَوْجٍ أَوْ سَيِّدٍ) ژنه ناوسه کهش
میردیک، یان گه وره یه که سه رجیی ده کرد، نه و کاته (لَمْ يَسْتَحِقَّ) مافی وه سیته
پیکراوه که ی نیه، چونکه ده گونجی له دوا ی وه سیترکرن له م میرده پهیدا بوئی.

(فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فِرَاشًا) جا نه گهر ئافره ته که هیچ سه رجیی نه ده کراو (وَانْفَصَلَ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ
سِنِينَ) له کاتی وه سیترکرنه وه له ماوه ی زیاتر له چوار سالان کۆرپه که له دایکی جیا بووه
(فَكَذَلِكَ) نه وهش وه نه و یتر مافی وه سیته پیکراوه که ی نیه.

به لام (أَوْ لِدُونِهِ) نه گهر له ماوه ی که متر له چوار سال جیا بووه وه سه رجیی بیشی نه ده کرا، نه و
کاته (اسْتَحَقَّ فِي الْأَظْهَرِ) مافی وه سیته پیکراوه که ی هیه، له فهرمووده ی به هیترتدا، که واته:
سه ربه رشتکاره که ی وه سیته که ی بۆ قبول ده کا، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای
فه رموویانه.

(وَإِنْ أَوْصَى لِعَبْدٍ) نه گهر وه سیته کرد بۆ کۆیله یه که (فَاسْتَمَرَّ رَقُّهُ) ئینجا تا مردنی
وه سیته که ره که کۆیله یه که ی به رده وام بوو، نه وه (فَالْوَصِيَّةُ لِسَيِّدِهِ) وه سیته که بۆ
گه وره که یه تی، به لام (وَإِنْ عَتَقَ قَبْلَ مَوْتِ الْمُوصِي) نه گهر کۆیله که پیش مردنی
وه سیته که ره که ئازاد بوو، نه و کاته (فَلَهُ) وه سیته که بۆ کۆیله ئازاد کراوه که یه.

(وَإِنْ عَتَقَ بَعْدَ مَوْتِهِ) نه گهر کۆیله که له دوا ی مردنی وه سیته که ره که ئازاد بوو (ثُمَّ قَبْلَ)
ئینجا وه سیته که ی بۆ خۆی قبول کرد، نه و کاته (بُنْيَ) مه سه له که بنیات دهندری (عَلَى أَنْ
الْوَصِيَّةُ بِمِثْلِكَ؟) له سه ره وه ی ئایا وه سیته که به چی ده بیته ملک؟ به فهرمووده ی
به هیترت: وه سیته که به مردنی وه سیته که ره که ده بیته ملک ی وه سیته بۆ کراوه که، به و
مه رجه ی قبولی بکا، که وایو: له م مه سه له یه شدا وه سیته که بۆ گه وره که یه.

وَإِنْ أَوْصَىٰ لِلدَّابَّةِ وَقَصَدَ تَمْلِيكَهَا أَوْ أَطْلَقَ فَبَاطِلَةٌ، وَإِنْ قَالَ لِيُصْرَفَ فِي غَلْفِهَا فَالْمَنْقُولُ صَحَّتْهَا، وَتَصِحُّ لِعِمَارَةِ مَسْجِدٍ وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فِي الْأَصْحِ وَتُخْمَلُ عَلَىٰ عِمَارَتِهِ وَمَصَالِحِهِ، وَلِذِمِّي وَكَذَا حَرْبِي وَمُرْتَدُّ فِي الْأَصْحِ، وَقَاتِلٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَلِوَارِثٍ - فِي الْأَظْهَرِ - إِنْ أَجَازَ بَاقِيَ الْوَرَّةِ، وَلَا عِبْرَةَ بِرَدِّهِمْ وَإِجَازَتِهِمْ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي،

(وَإِنْ أَوْصَىٰ لِذَاتِ بَقٍ نَهْكَرُ وَسَيَتِي كَرْد بَقٍ وَوَلَايَتِكُو (وَقَصَدَ تَمْلِيكَهَا) مَهْ سَتِي شِي نَهْ بَوُو: بِيكَاتِه مَلَكِي وَوَلَاغَهْ كِه (أَوْ أَطْلَقَ) يَانْ هِيچْ مَهْ سَتِي كِي نَهْ بَوُو، نَهْ وَه (فَبَاطِلَةٌ) وَه سَتِي كِه بَه تَالِه، بَه لَام (وَإِنْ قَالَ) نَهْ كَر وَه سَتِي كِه رَهْ كِه كَوْتِي: (لِيُصْرَفَ فِي غَلْفِهَا) وَه سَتِي پِي كَر وَه كِه لَه تَالِي كِدَانِي وَوَلَاغَهْ كِه سَهْرَفْ بَكْرِي، نَهْ وَه (فَالْمَنْقُولُ صَحَّتْهَا) بَه فَهْر مَوُو دِهِي تَاشْ كَرَا: وَه سَتِي كِه دِرُوسْتْ دِهْ بِي وَ لَه تَالِي كِدَانِي وَوَلَاغَهْ كِه سَهْرَفْ دِهْ كَرِي.

ثِيْنَجَا بَزَانِه: دِرُوسْتِه وَه سَتِي بَه مَهْرَجِي كِه وَه هَلْيُوَ اسْرِي، وَهْ كِ بَلِي: نَهْ مَشْتَمْ وَه سَتِي بِي بَقٍ فَلَانْ كِه س نَهْ كَر لَه سَهْ فَهْر كِه ي بَهْ رِي تَهْ وَه. يَانْ بَلِي: نَهْ كَر نَهْ مَشْتَمْ بَوُو مَلَكِي مَن نَهْ وَه سَتِي بِي بَقٍ فَلَانْ كِه س. يَانْ بَلِي: نَهْ مَشْتَمْ وَه سَتِي بِي بَقٍ فَلَانْ كِه س نَهْ كَر بَهْ مَن خُوشِيَهْ بَهْرَم. وَاتِه: جِيَا وَازِي نِيَهْ مَهْرَجَهْ كِه: لَه زِيَانِي وَه سَتِي كِه رَهْ كِه دَا بِي، يَانْ لَه دَوِي مَرْدَن، هَهْرَهْ كِه لَه (تَحْفَةُ) وَ (الشَّرْوَانِي) دَا پَهْوَن كَر وَه تَهْ وَه.

(وَ) هَهْرَهْ وَه (تَصِحُّ لِعِمَارَةِ مَسْجِدٍ) وَه سَتِي دِرُوسْتْ دِهْ بِي بَقٍ نَوِي كِرْدَنَهْ وَه چَا كِرْدَنَهْ وَهِي مَزْكَوْت (وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) هَهْرَهْ وَه نَهْ كَر تَهْ نَهْ بَلِي: وَه سَتِي بِي بَقٍ نَهْ مَزْكَوْتِه. نَهْ وَه شْ هَهْر دِرُوسْتْ دِهْ بِي (فِي الْأَصْحِ) لَه فَهْر مَوُو دِهِي رَاسْتَرْدَا، كِه وَابُو: (وَتُخْمَلُ عَلَىٰ عِمَارَتِهِ وَمَصَالِحِهِ) وَه سَتِي كِه دِهْ هِي نَدِرِي تَهْ سَهْر چَا كِرْدَنَهْ وَه بَهْرُ وَه وَه نِدِيَهْ كَانِي مَزْكَوْتِهْ كِه، جَا سَهْرِيَهْ رَشْتَكَارِي مَزْكَوْت لَه بَهْرُ وَه وَه نِدِيَهْ گَرَنْ گَرَهْ كَان، ثِيْنَجَا گَرَنْ گَهْ كَان سَهْرَفِي دِهْ كَا.

(وَلِذِمِّي) هَهْرَهْ وَه وَه سَتِي دِرُوسْتِه بَقٍ كَافِرِي پَهْ يِمَانْ لَه نَهْ سَتَقُو (وَكَذَا حَرْبِي وَمُرْتَدُّ) هَهْرَهْ وَه بَقٍ كَافِرِي جَهْ نَكِي وَ لَه دِيْن وَهْر گَهْ پَاوِي شْ دِرُوسْتْ دِهْ بِي (فِي الْأَصْحِ) لَه فَهْر مَوُو دِهِي رَاسْتَرْدَا (وَقَاتِلٌ) وَه سَتِي بَقٍ مَرُوفْ كِرْ وَهْ كَشْ دِرُوسْتْ دِهْ بِي، وَاتِه: بَقٍ نَهْ وَهْ كِه سَهِي وَه سَتِي كِه رَهْ كِه ي كُوشْتَوَه (فِي الْأَظْهَرِ) لَه فَهْر مَوُو دِهِي بَهْ هِي زَرْدَا.

(وَ) هَهْرَهْ وَه وَه سَتِي دِرُوسْتْ دِهْ بِي (لِوَارِثٍ) بَقٍ مِيْرَاتْ گَرِي خُوي (فِي الْأَظْهَرِ) لَه فَهْر مَوُو دِهِي بَهْ هِي زَرْدَا (إِنْ أَجَازَ بَاقِيَ الْوَرَّةِ) بَهْ وَ مَهْرَجَهْ ي مِيْرَاتْ گَرَهْ كَانِي تَر پِيْگَهْ بَدَهْ وَ بِيْوِيْنَن، چُونْ كِه پِيْغَهْ مَبَهْرِي كِه دِهْ فَهْر مَوُو: ﴿لَا وَصِيَّةَ لِّوَارِثٍ إِلَّا أَنْ يُجِيزَ الْوَرَّةُ﴾ رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِي وَالبَيْهَقِي بِإِسْنَادٍ صَالِحٍ، وَه سَتِي بَقٍ مِيْرَاتْ گَر دِرُوسْتْ نِيَهْ، مَهْ كَر مِيْرَاتْ گَرَهْ كَانِي تَر پِيْگَهْ بَدَهْ. ثِيْنَجَا بَزَانِه: (وَلَا عِبْرَةَ بِرَدِّهِمْ وَإِجَازَتِهِمْ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي) لَه حَالَهْ تِي زِيْنْدُوَهْ تِي وَه سَتِي كِه رَهْ كِه دَا: نَهْ پَهْ دَكِرْدَنَهْ وَه نَهْ پِيْگَهْ دَانِي مِيْرَاتْ گَرَهْ كَانِي تَر پَهْ چَاوْ نَا كَرِي وَ پَهْ فَتَار

وَالْعَبْرَةُ فِي كَوْنِهِ وَارِثًا يَوْمَ الْمَوْتِ، وَالْوَصِيَّةُ لِكُلِّ وَارِثٍ بِقَدْرِ حَصَّتِهِ لَقَوْا، وَبِعَيْنٍ هِيَ قَدْرُ حَصَّتِهِ صَحِيحَةٌ وَتَقْتَقِرُ إِلَى الْإِجَارَةِ فِي الْأَصَحِّ،

به هیچیکیان ناکرئ، به لکو په دکرندنه وهکو پښه دانه که له دواى مردنى وهسیتکه ره که په چاو ده کرئ.

(وَالْعَبْرَةُ فِي كَوْنِهِ وَارِثًا يَوْمَ الْمَوْتِ) هرهو ها میراتگر په تى وهسیت بؤکراوه که ش هره به کاتى مردنى وهسیتکه ره که په چاو ده کرئ، که واته: نه گهر وهسیتى بؤ برايه کی خوى کرد، ئینجا وهسیتکه ره که - پيش مردنى خوى - کوپښکی بوو، نه و کاته وهسیتکه که - بئ ئیزندنای میراتگره کان - دروست ده بئ، چونکه له کاتى مردنى وهسیتکه ره که دا نه و برايه به هوى کوپه که له میراتگر په تى قه دهغه کراوه به بیگانه داده ندرئ.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گهر له نه خوشی مردنى دا شتیک وه قف بکاته سهر میراتگره که ی، یان پئى ببه خشئ، یان له قهرزیک گردهنى نازاد بکا، نه وانه ش گشتى وهکو وهسیتى بؤ میراتگره، واته: نه گهر میراتگره کان پازى نه بن هیچیان جئ به جئ ناکرئ، به لام نه گهر له حاله تى ساغى دا نه و شتانه بکا، نه وه گشتى جئ به جئ ده بن و گونا هباریش نابئ، هره وه له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه.

(وَالْوَصِيَّةُ لِكُلِّ وَارِثٍ) وهسیتکردن بؤگشت میراتگرى کی خوى (بِقَدْرِ حَصَّتِهِ) به نه ندازه ی به شه میراته که ی خوى: وهک سییه کو نیوه و شه شیک... هتد (لَقَوْا) پوچه له و په فتارى پئ ناکرئ، چونکه به بئ وهسیتکردنیش مافى نه و به شه ی هه به.

به لام (وَبِعَيْنٍ هِيَ قَدْرُ حَصَّتِهِ) وهسیتکردن بؤگشت میراتگرى کی خوى به خودی شتیک که به نه ندازه ی به شه میراته که ی خوى بئ (صَحِيحَةٌ) دروسته، وهک وهسیت بکا: نه م خانووه ی بؤ نه م کوپه ی بئ، خانووه که ی تریشی بؤ کوپه که ی تری بئ، توتومبيله که شى بؤ کیزه که ی بئ، نه وه دروسته، به و مهرجه ی نرخى هره وو خانووه کان به نه ندازه ی په کترى بئ و نرخى توتومبيله که ش به نه ندازه ی نیوه ی خانویک بئ، به لام (وَتَقْتَقِرُ إِلَى الْإِجَارَةِ) نه م وهسیته ش پئویستی به پښه دانی گشت میراتگره کان هه به (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه مه به سته کان له و جوړه شتانه دا لیک جیاوازن.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گهر شتیکى کرده وهسیت بؤ گه داو هه ژاران، نه وه دروست نیه هیچ له وهسیت پیکراوه بدرتته میراتگره کانى وهسیتکه ره که، هره چنده هه ژاریش بن، هره وها بؤ سه روهسیته که ش دروست نیه: هیچ به شیک له وهسیت پیکراوه که بؤ خوى دابئى هه رچنده وهسیتکه ره که ش ئیزنى دابئ، هره وهک له (تحفة) و (نهاية) دا لیرو له باسى (سهر وهسیت) دا فهرموویانه.

وَتَصِحُّ بِالْحَمَلِ وَيُشْتَرَطُ الْفَصَالَةُ حَيًّا لَوْ قَتِ يُولَدُ عَنْهَا، وَبِالْمَنَافِعِ وَكَذَا بِثَمَرَةٍ أَوْ حَمَلٍ سَيَحْدُثَانِ فِي الْأَصْحَ، وَبِأَحَدِ عَيْنَيْهِ وَيَنْجَاسَةُ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ وَزَيْلٍ وَخَمْرٍ مُحْتَرَمَةٍ، وَلَوْ أَوْصَى بِكَلْبٍ مِنْ كَلَابِهِ أُعْطِيَ أَحَدَهَا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ كَلْبٌ

پوکنی سئیه: وه سئیت پیکراو، هرچه وه سئیت پیکراوه که: قبولی گواستنه وه بکاو سود لویه رگرتنیشی حال لال بی، هرچه ند نه زاندر اویش بی، که وایو: (وَتَصِحُّ بِالْحَمَلِ) وه سئیت کردن به م بیچوهی ناو زگ-که له کاتی وه سئیت کردنه که دا هه بی- دروست ده بی، هروه ها به گشت شتیکی نه زاندر اویش دروست ده بی: وه ک شیر ی ناو گوان و خوری سر پشنتی نازله، هروه که له (مغنی) دا فرمویه تی.

(وَيُشْتَرَطُ) بَقِ دروستبونی وه سئیت به م بیچوهی ناو زگ به مهرج داده ند ری: (إِنْ فَصَالُهُ حَيًّا) به زیندوویی له دایکی جیا بیته وه (لَوْ قَتِ يُولَدُ عَنْهَا) له کاتیکی وه ها: که بزاند ری له کاتی وه سئیت کردنه که دا له ناو زگدا هه بوه.

(وَبِالْمَنَافِعِ) هروه ها وه سئیت به سوده کانی حال لایش به نه نهایی دروسته، هرچه ند خوری سود لویه رگراوه که ش هی که سئیکی تر بی، وه ک بلتی: سودی نه م خانووم کرده وه سئیت بَقِ فلانکه س. نه وه له دوی مردن خوری خانووه که بَقِ میراتگره کانه و سوده که شی بَقِ وه سئیت بَقِ کراوه که په، به لام میراتگره کان ده توانن سوده که به کرئ بگرن، یان به حال لکردن وه ری بگرن، یان به پنگایه کی تری شهرعی له گه ل وه سئیت بَقِ کراوه که پیک بین، هروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمویانه.

(وَكَذَا) هروه ها وه سئیت به شتی نه بوو دروسته: وه ک وه سئیت بکا (بِثَمَرَةٍ) به میوه یه کی وه ها (أَوْ حَمَلٍ) یان گزوپه یه کی وه ها: که (سَيَحْدُثَانِ) له مه دوا په یدا ده بین، واته: له کاتی وه سئیت کردنه که دا نه بن (فِي الْأَصْحَ) له فرموده ی پراستردا.

(و) هروه ها وه سئیت به شتی دیار نه کراویش دروسته: وه ک وه سئیت بکا (بِأَحَدِ عَيْنَيْهِ) به یه کیک له و دوو کزیلان هی، یان به یه کیک له و دوو مه پانه ی، یان به یه کیک له و چوار په رتووکانه ی، جا له م حال ته دا میراتگره که ی یه کیک بَقِ وه سئیت که دیاری ده کا.

(وَيَنْجَاسَةُ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا) هروه ها وه سئیت دروسته به پیسیه کی وه ها: که سود لویه رگرتنی حال لال بی: (كَلْبٍ مُعْلَمٍ) وه ک سه گئیکی فیتره پاو کراو (وَزَيْلٍ) هم وه کو زیل و جیفنه و پیسته ی مردارو (وَخَمْرٍ مُحْتَرَمَةٍ) وه کو شه پاییکی پیزدار: که بَقِ کرنه سرکه گوشرابی و به خوی بویته شه پاب.

(وَلَوْ أَوْصَى بِكَلْبٍ مِنْ كَلَابِهِ) نه گه وه سئیتی کرد به سه گئیک له سه گه کانی خوی، نه وه (أُعْطِيَ أَحَدَهَا) یه کیکانی ده درسته وه سئیت بَقِ کراوه که (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ كَلْبٌ) جا نه گه له

لَقْتُ، وَلَوْ كَانَ لَهُ مَالٌ وَكَلَابٌ وَوَصَى بِهَا أَوْ بَعْضُهَا فَلَا صَحُّ لِقَائِهَا وَإِنْ كَثُرَتْ
 وَقَلَّ الْمَالُ، وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلِ وَلَهُ طَبْلٌ لَهَوٌ وَطَبْلٌ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهِ كَطَبْلِ حَرْبٍ
 وَحَجِيجٍ حُمِلَتْ عَلَى الثَّانِي، وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلِ اللَّهِ لَهَوٌ لَقْتُ إِلَّا إِنْ صَلَحَ لِحَرْبٍ أَوْ حَجِيجٍ
 (فَصْلٌ يَنْبَغِي أَنْ لَا يُوصِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ ثَلَاثِ مَالِهِ،

کاتی مرینی دا هیچ سه گیتی نه بښ (لقت) و هسپته که پوچل ده بیتوه (ولو کان له مال
 وکلاب) نه گهر و هسپته که مالي هه بوو و هه نديک سه گيشی هه بوو (ووصی بها او
 ببعضها) و هسپتی کرد به هه مو سه گه کان، یان به هه نديکیان، نه وه (فلاصح لئولها) به
 هه رموده ی پاستر: و هسپته که جی به جی ده بښ (وإن کثرت وقل المال) هه رچند سه گه کانیس
 زور بښو ماله که ش که م بښ، چونکه نه وه هه رچه: نوو هه ندی و هسپت پیکراوه که بښ
 میراتگره کان بمینیتته وه، واته: سه گیش به مال داناندری.

(ولو أوصی بطبل) نه گهر و هسپتی کرد به ته پلتيك (وله طبل لهو) لهو حاله ته شدا ته پلتيك
 که مه کردنی ناشه رعی هه بوو، هه م (وطبل يحل الإنتفاع به) ته پلتيك تریشی هه بوو، که
 حه لال بوو سودی لئوه ریگیرئ: (کطبل حرب و حجیج) وه که ته پلي جهنگو ته پلي
 حاجیه کان، نه وه (حملت علی الثانی) و هسپته که ده میتدریته سر ته پلي حه لاله که،
 که و ابو: (ولو أوصی بطبل للهو) نه گهر و هسپتی کرد به ته پلي که مه ی حه رام، یان به
 زوپنا، یان هه ر نامیریکي تری موسیقا، نه وه (لقت) و هسپته که پوچل ده بښو دانامه زری،
 چونکه گونا هه کاری به (إلا إن صلح لحرب أو حجیج) مه گهر ته پلي که بښ جهنگ، یان بښ
 حاجیه کان بگوچئ، نه و کاته دروسته.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي خَيْرَاتِهِ كَانِي كَاتِي نَهْ خَوْشِي مودن﴾

(يَنْبَغِي) له پوهی سوننه ته وه پتوسته (أَنْ لَا يُوصِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ ثَلَاثِ مَالِهِ) به زیاتر له
 سییه کی مالی خوی و هسپت نه که، به لکو و هه سوننه ته: له سییه که متریش بښ ﴿عَنْ سَعْدِ
 بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ: مَرَضْتُ عَامَ الْفَتْحِ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَأُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ:
 فَنُلْئِي مَالِي؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: فَالْشُّطْرُ؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: فَالْثُلُثُ؟ قَالَ: الْثُلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ
 إِنْ تَلَزَزْتَ أَعْيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَلَزَزَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ﴾ رواه الشيخان، له سالی
 پزگار کردنی (مکه) دا نه خوش که وتم و گوتم: نه ی پیغه مبهری خواستگاریا هه موو مالی خوم
 بکه مه خیر؟ هه رموی: نا. گوتم: نوو به شی ماله که م بکه مه خیر؟ هه رموی: نا. گوتم:
 نیوه ی بکه مه خیر؟ هه رموی: نا. گوتم: سییه کی بکه مه خیر؟ هه رموی: سییه که
 خیر، سییه که زوریسه، چونکه نه گهر تو میراتگره کانت به ده وله هه ندی له نوای خوت
 به پليته وه، باشته ره له وه ی هه ژارین و ده روزه بکه ن.

فَإِنْ زَادَ وَرَدُّ الْوَارِثُ بَطَلَتْ فِي الزَّائِدِ، وَإِنْ أَجَازَ فِاجَازَتُهُ تَنْفِيذٌ، وَفِي قَوْلِ عَطِيَّةٍ مُبْتَدَأَةٌ
وَالْوَصِيَّةُ بِالزِّيَادَةِ لَقَوٍّ، وَيُعْتَبَرُ الْمَالُ يَوْمَ الْمَوْتِ وَقِيلَ يَوْمَ الْوَصِيَّةِ،

(فَإِنْ زَادَ) جا نه گهر به زیاتر له سییه کی مالی خوی وه سییتی کرد (وَرَدُّ الْوَارِثِ) میرانگره کهش پازی نه بو و په دی کرده وه، نه و کاته (بَطَلَتْ فِي الزَّائِدِ) وه سیته که له زیاده که به تال ده بیته وه، واته: ته نها له سییه که که دا دروست ده بی و زیاده که کهش ده بیته میرات به (اجماع) ی زانایانی نیسلام، به لام (وَإِنْ أَجَازَ) نه گهر میرانگره که پازی بو و پویاندی، نه وه (فِاجَازَتُهُ تَنْفِيذٌ) پویاندنه که ی جی به جی کردنی وه سیته که یه، چونکه نه و کاته درده که وی: وه سیته که له زیاده که که دا دروست بو وه (وَفِي قَوْلِ عَطِيَّةٍ مُبْتَدَأَةٌ) له فهرموده یه که دا: رویاندنه که به خشیی کی تازه یه له میرانگره وه بی وه سییت بؤکراوه که و (وَالْوَصِيَّةُ بِالزِّيَادَةِ لَقَوٍّ) وه سییت به زیاده که کهش بوچه له، چونکه به هی رویاندنه که بووه ته به خشین.

نینجا بزانه: نه و میرانگره ی پازی ده بی، مهرجه: بالغو عاقل بی و ده ستکاری مالی دروست بی، جا نه گهر هندی که میرانگر پازی بون زیاده که کهش بیته وه سییت وه هندی کیش پازی نه بون، نه و کاته به نه ندازه ی به شی پازی بووه که له زیاده که کهش ده بیته وه سییت وه سی پازی نه بووه که کهش به تال، واته: به میرات بی خوی ده که پیتته وه، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ نَاگاداری ﴾: لیره دا مه به ست سییه کی نه و مال یه: که له پاش قهرزده وه ده مینیته وه، که واته: نه گهر قهرزه که گشت مالی دابگریته وه، نه و کاتهش وه سیته که داده مه زئی، به لام جی به جی ناکری، جا نه گهر خاوه ن قهرزه که گهرده نی نازاد بکا، یان یه کی که قهرزه که ی له جیاتی بداته وه، نه و کاته جی به جی ده کری، هه روه که له زوری سه رچاوه کاند ا فهرموویانه.

نینجا (وَيُعْتَبَرُ الْمَالُ يَوْمَ الْمَوْتِ) مال وه سییت پیکراوه که کهش له کاتی مردنی وه سیته که ره که په چاوه ده کری سییه کی ده زاندری، که واته: نه گهر وه سیته که ره که به هه له کوژاوه خوی نی وه رگریا، نه وه خویته که کهش وه گه ل مال که ی بیخری و وه سییت بؤکراوه که به نه ندازه ی وه سیته که له خویته که کهش و درده گری، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

به لام نه گهر به قه سدی کوژا بی و له جیاتی کوشتنه وه ی مرفکوژده که خوی نی وه رگریا بی، نه و کاته خویته که وه گه ل مال که ناکه وی، چونکه له کاتی مردنی دا نبوه، به لکو به هی لیبوردن په یدا بووه، هه روه که (الشبراملسی) فهرموویته ی (وَقِيلَ يَوْمَ الْوَصِيَّةِ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: له کاتی وه سیته که که دا مال که په چاوه ده کری.

وَيُقْتَبَرُ مِنَ الثَّلَاثِ أَيْضًا عُنُقٌ عَلِقَ بِالْمَوْتِ وَتَبْرُعٌ تُجَزَى فِي مَرَضِهِ: كَوَقْفٍ وَهَبَةٍ وَعَنْقٍ وَإِبْرَاءٍ، وَإِذَا اجْتَمَعَ تَبْرُعَاتٌ مُتَعَلِّقَةٌ بِالْمَوْتِ وَعَجَزَ الثَّلَاثُ فَإِنَّ تَمَحُّضَ الْعِنُقِ أَقْرِعٌ، أَوْ غَيْرُهُ قُسْطُ الثَّلَاثِ،

نینجا بزانه: گوتمان: وهسیت به خشینیکه به مردن هه لواسراوه له دوی مردن له سییه کی مال جی به جی ده کری، که وابو: هه خیراتی که هه به خشینیک به مردن وه هه لواسرا بی، گشتی له سییه کی مال جی به جی ده کری، هه رچند له حاله تی ساغیشدا وهسیت که ی کردی، هه وه که له (الانوار) دا فرمویه تی.

(و) هه وه ها (يُقْتَبَرُ مِنَ الثَّلَاثِ أَيْضًا) وه کو وهسیت له وه سییه که په چاو ده کری وه ده ژمیردی (عُنُقٌ عَلِقَ بِالْمَوْتِ) نازادکردنی کویله په که به مردن وه هه لواسرا بی.

هه وه ها (وَتَبْرُعٌ تُجَزَى فِي مَرَضِهِ) نه و خیراته ی که له نه خوشی مردنی دا دهس ته جی براندرایت وه، نه ویش وه کو وهسیت له سییه کی ماله کی ده ژمیردی: (كَوَقْفٍ) وه که له نه خوشی مردنی دا شتی که وه قف بکا (وَهَبَةٍ) یان شتی که بیه خشیت که سیکی تر (وَإِبْرَاءٍ) یان گهرده نی که سی که له قهرزیک نازاد بکا، یان شتی که نه ز بکاته که سیکی تر، اته: هه په کی که له واته له نه خوشی مردنی دا بیکا، نه وهش وه کو وهسیت له سییه کی ماله کی جی به جی ده کری، جا نه گهر له سییه کی ماله کی زیاتر بون، نه و کاته نه گهر میراتگره کان پازی بن، نه وه جی به جی ده کری نه گهر پازی نه بن جی به جی ناکرین، هه وه که له (فصلی) داهاتودا پوون کراوه ته وه.

(وَإِذَا اجْتَمَعَ تَبْرُعَاتٌ مُتَعَلِّقَةٌ بِالْمَوْتِ) هه رکاتی که چهند خیری کی هه لواسراو به مردن ویکړا کو بونه وه، اته: چهند جوره وهسیتی کی کردیون (وَعَجَزَ الثَّلَاثُ) سییه کی ماله که ش به شی هه مووانی نه ده کرد، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنَّ تَمَحُّضَ الْعِنُقِ) نه گهر هه مووی کویله نازادکردن بون، وه که بلی: هه رکاتی که مردم نه م پینج کویله به م نازاد بن. نه وه (أَقْرِعٌ) پشکه له نیوان کویله کاند ده کری وه رکامیکیان ناوی ده رچو نازاد ده بی... به م جوره تا سییه کی ماله که ته واو ده بی.

(أَوْ غَيْرُهُ) یان نه گهر وهسیت که شتی کی تری جگه له نازادکردن بوو: وه که بلی: وهسیت بی: سه د دینار بۆ (محمد) و په نجا دینار بۆ (خالد) و په نجا دینار بۆ (محمود). له هه مان کاتیشدا سییه کی ماله کی ته نا سه د دینار بوو، نه و کاته (قُسْطُ الثَّلَاثِ) سییه که که به سه وهسیت کاند به ش ده کری به گویره ی نه ندازه که یان، یان به گویره ی نرخه کانیان، که اته: له وینه که ی پرابر بودا په نجا دینار بۆ (محمد) وه بیست و پینج بۆ (خالد) وه بیست و پینج بۆ (محمود) ه.

أَوْ هُوَ وَغَيْرُهُ قُسْطٌ بِالْقِيَمَةِ وَلِي قَوْلٍ يُقَدِّمُ الْعِنُقُ، أَوْ مُنْجَزَةٌ قَدَّمَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ حَتَّى يَتِمَّ الثَّلَاثُ، فَإِنْ وَجِدْتَ دَفْعَةً وَالْحَدَّ الْجِنْسُ كَعِنُقٍ عَبِيدٍ أَوْ إِبْرَاءٍ جَمْعُ أَقْرَعٍ فِي الْعِنُقِ وَقُسْطٌ فِي غَيْرِهِ، وَإِنْ اخْتَلَفَ وَتَصَرَّفَ وَكَلَاءٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا عِنُقٌ قُسْطٌ، وَإِنْ كَانَ قُسْطٌ، وَفِي قَوْلٍ يُقَدِّمُ الْعِنُقُ،

(أَوْ هُوَ وَغَيْرُهُ) یان وهسیته که نازادکردن و شتی تر بوو، نه وهش (قُسْطٌ بِالْقِيَمَةِ) به گویره ی نرخ سییه که به سهر نازادکردن و شته که دا بهش ده کری، بۆ وینه: نه گهر وهسیته که سهد دینارو نازادکردنی کویله یه ک بئی، نرخی کویله کهش سهد دینار بئی، سییه که کهش ته نها سهد دینار بئی، نه وه نیوه ی کویله که نازاد ده بئی و په نجا دیناریش ده دریته وهسیت بؤکراوه که (وَفِي قَوْلٍ يُقَدِّمُ الْعِنُقُ) له فهرموده یه کی بئی هیژدا: نازادکردنه که وه پیش دیخړی.

(أَوْ مُنْجَزَةٌ) یان چه ند خیراتیکی ده سبه جی بپاندرایه وه ویکړا کړ بونه وه و پوزیان بۆ داندرايو: وه که یه که مجار وه قفیکي کرېښ، نینجا به خشینک، نینجا نه زړیک، نه و کاته (قَدَّمَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ) یه که مه که، نینجا دوی یه که مه که وه پیش دواو تر دیخړی (حَتَّى يَتِمَّ الثَّلَاثُ) تا سییه که که ته واو ده بئی، به لام (فَإِنْ وَجِدْتَ دَفْعَةً) نه گهر خیراته کان ویکړا بوبون و (وَاتَّحَدَ الْجِنْسُ) په گهزی به خشینه کانیش یه ک په گز بوو: (كَعِنُقٍ عَبِيدٍ) وه که نازادکردنی چه ند کویله یه ویکړا (أَوْ إِبْرَاءٍ جَمْعٍ) یان گهرده ن نازادکردنی کومه له قهرزداریک ویکړا، یان وه قفکردنی چه ند شتیک ویکړا، نه و کاته ش (أَقْرَعٌ فِي الْعِنُقِ) له نازادکردنه که دا پشکه له نیوان کویله کاندا ده کری، هه روه ک پابراو (وَقُسْطٌ فِي غَيْرِهِ) له به خشینه کانی تریشدا به گویره ی نرخ سییه که که به سهریاندا بهش ده کری، هه روه ک پابرا.

به لام (وَإِنْ اخْتَلَفَ) نه گهر په گهزی خیراته کان لیک جیاواز بوو (وَتَصَرَّفَ وَكَلَاءٌ) چه ند وه کیلیک ویکړا ده ستکاریان له و به خشیناندا کرېښو: وه که له یه ک کاتدا: وه کیلیک شتیکی به خشی بئی و وه کیلیکیش شتیکی وه قف کرېښ و وه کیلیکیش گهرده نی قهرزداریکي نازاد کرېښ، نه وه (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا عِنُقٌ) نه گهر له و ده ستکاریاندا نازادکردن نه بو (قُسْطٌ) سییه که که به سهر گشتیاندا بهش ده کری به گویره ی نرخ (و) هه روه ها (إِنْ كَانَ) نه گهر نازادکردنیش هه بئی، هه ر (قُسْطٌ) سییه که که به سهر گشتیاندا بهش ده کری، هه روه ک پابرا (وَفِي قَوْلٍ يُقَدِّمُ الْعِنُقُ) له فهرموده یه کی بئی هیژدا: نازادکردنه که وه پیش دیخړی.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گهر خیراته کانی بپاندرایه وه ی ده سبه جی له نه خوشی مردندا، له گه ل خیراته کانی هه لواسراو به مردن، هه روه وکیان ویکړا کړ بونه وه، وه ک بلی: وهسیت بئی له

وَلَوْ كَانَ لَهُ عِبْدَانِ فَقَطْ سَالِمٌ وَغَانِمٌ فَقَالَ: إِنْ أَعْتَقْتُ غَانِمًا فَسَالِمٌ حُرٌّ، ثُمَّ أَعْتَقَ غَانِمًا فِي مَرَضٍ مَوْتِهِ عَقَّ وَلَا إِقْرَاعَ، وَلَوْ أَوْصَى بَعَيْنٍ حَاضِرَةً هِيَ ثُلُثُ مَالِهِ وَبَاقِيهِ غَائِبٌ لَمْ تُدْفَعْ كُلُّهَا إِلَيْهِ فِي الْحَالِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَتَسَلَّطُ عَلَى التَّصَرُّفِ فِي الثُّلُثِ أَيْضًا.

دوای مردنم سهد دینار بدهنه (محمد). هم له نه خوځشی مردنیشی دا به خوی سهد دینار بداته (خالد)، نهوه څیړاته کانی براندریاه وه له نه خوځشی دا وه پیښ وه سیټی دوای مردن دپځستړین تا سیټه که ته و او دهبی، هه روه که له زوری هی سرچاوه کاند ا فرموویانه.

(وَلَوْ كَانَ لَهُ عِبْدَانِ فَقَطْ) نه گهر ته نها دوو کړیل هی هه بون، ناویان (سَالِمٌ وَغَانِمٌ) بوو (فَقَالَ) جا له وه سیټه که هی دا گوټی: (إِنْ أَعْتَقْتُ غَانِمًا فَسَالِمٌ حُرٌّ) نه گهر (غانم) م نازاد کرد (سالم) ش نازاد بین (ثُمَّ أَعْتَقَ غَانِمًا فِي مَرَضٍ مَوْتِهِ) ښجا له نه خوځشی مردنیشی دا (غانم) ی نازاد کرد، نهوه (عَقَّ) ته نها (غانم) نازاد دهبی و (وَلَا إِقْرَاعَ) پښکه ش له نیوان کړیل کاند ا ناکړی.

(وَلَوْ أَوْصَى بَعَيْنٍ حَاضِرَةً) نه گهر وه سیټی کرد به شتیکی حازر: که (هِيَ ثُلُثُ مَالِهِ) شته که سبه ته نها— سیټه کی هه موو مالی خوی بوو، به لام (وَبَاقِيهِ غَائِبٌ) دوو به شه ماله که هی تریشی له شوټی کی تر بوو و له ژیر دهستی میراتگره که دا نه بو، نهوه (لَمْ تُدْفَعْ كُلُّهَا إِلَيْهِ فِي الْحَالِ) ښستا هه موو شته که نادرته وه سیټ بؤکراوه که نه وه که دوو به شه ماله که هی تری نه مابین و میراتگره کان دوو هندی وه سیټ بؤکراوه که یان دهست نه که وئ (و) هه وها (الْأَصَحُّ) به فرمووده ی پراستړ (أَنَّهُ لَا يَتَسَلَّطُ عَلَى التَّصَرُّفِ فِي الثُّلُثِ أَيْضًا) وه سیټ بؤکراوه که دهسه لاتی دهستکاری به سر سیټه کی شته که شدا نابین، هه روه که دهسه لاتی به سر هه مووشی دا نه بو، به لام نه گهر میراتگره کان نیزنی بدهن، نه و کاته دروسته دهستکاری له سیټه کی شته وه سیټ پؤکراوه که دا بکا، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فرموویانه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ اللَّهِ وَنَهْ خَوْشِيهِ مَهْ تَرْسِي مَرْدَنِي لِي دَهْ كَرِي﴾

پیشه کی بزانه: هه څیړاتی ټک و هه ر به خشینیک مروؤ له ژانیا له حاله تی ساغی دا بیکا، نهوه له سهرمایه ی ماله که هی ده ژمیربری نه که له سیټه که که ی، چونکه له حاله تی له ش ساغی دا مروؤ نازاده له دهستکاری ملک و مالی خوی، هه روه که له (المهذب) دا فرموویه تی.

هه روه ها گشت مامله تی ځیځی به پاره ی حازر له نه خوځشی مردنیشی دا دروسته و پیویستی به پازی بوونی میراتگره کان نیه، به و مرجه ی به نرخ ی وینه ی خوی بڼ، یان بؤ خاتری کړپاره که به نه اندازه یه کی که متری فروشتبڼ که عاده ت بڼ وینه ی نه و نه اندازه یه بؤ خاترانه دابښکیندری، جیاوازی نیه کړپاره که: میراتگر بڼ، یان بیگانه، به لام نه گهر بؤ خاترانه به نه اندازه یه کی زؤر که متر له نرخ ی خوی فرشتبوی که عاده ت نه بو نه و نه اندازه

(فَصَلِّ إِذَا ظَنَّنَا الْمَرَضَ مَخُوفًا لَمْ يَنْفُذْ تَبَرُّعُ زَادَ عَلَى الثَّلَاثِ، فَإِنْ بَرَأَ نَفَذَ، وَإِنْ ظَنَّنَاهُ غَيْرَ مَخُوفٍ فَمَاتَ فَإِنْ حُمِلَ عَلَى الْفَجَاءَةِ نَفَذَ، وَإِلَّا فَمَخُوفٌ،

دابشکیندری، نه و کاته نه ندازه‌ی خاتره که سه کو وه سیت- له سییه کی ماله کی ده ژمیردی، هه وه که له (الانوار) و (المهذب) دا پوون کراوه ته وه.

هه روه ها به پاره‌ی قهرزیش هه دروسته، به لام نه ندازه‌ی قهرزه که له سییه کی ماله کی ده ژمیردی، هه روه که له (فصل) ی پابردودا له (تحفة) و حاشیه کانی دا پوون کراوه ته وه. جا نه گهر له حاله تی نه خوشی دا خیرتی کرد، یان به خورایی شتیکی دایه که سیک، نه وه ته ماشا ده که یان: (إِذَا ظَنَّنَا الْمَرَضَ مَخُوفًا) هه کاتی که گومانمان برد که نه خوشیه که مه ترسی مردنی لی ده کری، نه وه (لَمْ يَنْفُذْ تَبَرُّعُ زَادَ عَلَى الثَّلَاثِ) هیچ خیراتی که هیچ به خشینتیکی نه خوشه که: که له وه نه خوشیه دا کردیتی و له سییه کی ماله که ش زیاتر بی: وه کو وه قفکردن و نه زکردن و به خشینتی مال و گهرده نازادکردنی قهرزدار، نه وانه هیچیان بی نیزی میراتگره کانی- جی به جی نابن، به لکو نه وه نه ندازه‌ی ی له سییه کی ماله که زیاتره پاده گیری: (فَإِنْ بَرَأَ) جا نه گهر له وه نه خوشیه چاک بژوه، نه وه (نَفَذَ) گشت خپرو به خشیننه کانی جی به جی ده بن، هه رچهند له سییه کیش زیاتر بن، به لام نه گهر چاک نه بژوه و مرد، نه وه ته نها تا سییه کی ماله کی جی به جی ده بن، به به لگی حه دیسه کی (سعد) ی پابردوو، به لام نه وه ی له سییه کیش زیاتره: نه گهر میراتگره کان نیزن بده ن، نه ویش جی به جی ده بن، نه گینا: جی به جی نابن و ده بیته میرات، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

جا بزانه: جیاوازی نیه به وه نه خوشیه بمری، یان له وه نه خوشیه دا به هژی کی تر بمری: وه که یه کی که بیکوژی، هه روه ها بزانه: هه که سیک گیانی بگاته حاله تی گیانداری سه رپراو- که بی گومان بزانی ده مری: وه که سه ری برایی، یان کرابیته دوو له ت، یان نقومی ناو ناو بوبی و مه له وانی نه زانی، نه وه هیچ گو فتاری که هیچ ده ستکاری کی دروست نابن، هه روه که له زقریه ی سه رچا وه کاندا نه وه مه سه لانه پوون کراونه وه.

(وَإِنْ ظَنَّنَاهُ غَيْرَ مَخُوفٍ) نه گهر گومانمان برد: نه خوشیه که مه ترسی مردنی لی نا کری به لام (فَمَاتَ) له وه نه خوشیه دا مرد، نه وه (فَإِنْ حُمِلَ عَلَى الْفَجَاءَةِ) نه گهر مردنه که به مردنی کتوپر دابندر: وه که له حاله تی ددان نی شاندا بمری، نه وه (نَفَذَ) گشت خیرات و به خشینتیکی جی به جی ده بن، هه رچهند له سییه کیش زیاتر بی (وَإِلَّا) به لام نه گهر مردنه که به مردنی کتوپر دانه ندری: وه که پوژی کی ته واو زگچوونی توش بی، یان تایه کی توش بی، نه وه (فَمَخُوفٌ) به نه خوشی به ترس داده ندری و هه رخی راتیکی له سییه کی مال زیاتر بی بی نیزی میراتگره کان- جی به جی نابن.

وَلَوْ شَكَكْنَا فِي كَوْنِهِ مَخُوفًا لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِطَبِيبَيْنِ حُرَيْنِ عَدْلَيْنِ، وَمِنْ الْمَخُوفِ قَوْلُنْجُ،
وَذَاتُ جَنْبٍ، وَرُعَافٌ دَائِمٌ، وَإِسْهَالٌ مُتَوَاتِرٌ، وَدِقٌّ، وَابْتِدَاءُ قَالِجٍ، وَخُرُوجُ طَعَامٍ
غَيْرِ مُسْتَحِيلٍ أَوْ كَانَ يَخْرُجُ بِشِدَّةٍ وَوَجَعٍ أَوْ وَمَعَهُ دَمٌ، وَحُمَى مُطَبَّقَةٌ أَوْ غَيْرُهَا إِلَّا
الرَّبْعَ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يَلْحَقُ بِالْمَخُوفِ أَسْرُ كُفَّارٍ اعْتَادُوا قَتْلَ الْأَسْرَى، وَالنِّحَامُ قِتَالُ
بَيْنَ مُتَكَافَيْنِ، وَتَقْدِيمُ لِقْصَاصٍ أَوْ رَجْمٍ، وَاضْطِرَابُ رِيحٍ وَهَيَّجَانُ مَوْجٍ لِي رَاكِبٍ
سَقِينَةٍ، وَطَلْقُ حَامِلٍ وَبَعْدُ الْوَضْعِ مَا لَمْ تَنْفَصِلِ الْمَشِيمَةُ.

(وَلَوْ شَكَكْنَا فِي كَوْنِهِ مَخُوفًا) نه گهر که وتینه گومان له وده دا: ثایا نه خویشیه که به ترسه،
یان نا، نه و کاته (لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِطَبِيبَيْنِ حُرَيْنِ عَدْلَيْنِ) به ترسیه که ی ناشکرا نابی ته نها به
شاهیدی دو پزیشکی پیاو و نازادو دادپه روه نه بن.

نیجا بزانه: نه و نه خویشیانه ی مه ترسی مردنیان ی تده کړی زدن، بق نمونه: (وَمِنْ الْمَخُوفِ
قَوْلُنْجُ) په کیک له نه خویشیه به ترسه کان نه خویشی قولنجه، چونکه خوارده مهنی له ناو
مه ندیک ریخوله دا ده مینیتته و دانابه زیتته خواره وه، هم (وَذَاتُ جَنْبٍ) نه خویشی به رهنګ،
چونکه نه ویش چه ند کړوانیکن له ناوه وه ی تهنیشتی مړو ده بینه هوی کوخه و پشوو
ته نگی و تایه کی به رده وام، هه روه ها (وَرُعَافٌ دَائِمٌ) لوت داپسانی به رده وام، چونکه به
هوی خوین پڑانه که مړو له هیز ده که وئ، هه روه ها (وَإِسْهَالٌ مُتَوَاتِرٌ) زگچوونیکي به دوی
په کدا، چونکه ته پایه تی له لاشه ی مړو دا نامینئو له هیز ده که وئ.

هه روه ها (وَدِقٌّ) نه خویشی دل و (وَابْتِدَاءُ قَالِجٍ) سه رته تای شه له لو (وَخُرُوجُ طَعَامٍ غَيْرِ
مُسْتَحِيلٍ) هاتنه ده روه ی خوارده مهنی به نه گړپاوی (أَوْ كَانَ يَخْرُجُ بِشِدَّةٍ وَوَجَعٍ) یان به
زگچوونیکي به هیزو نازاره وه ده هاته ده روه (أَوْ وَمَعَهُ دَمٌ) یان زگچوونه که خوینی
نه ندانه پزداره کانی له گه لدا بوو، هه روه ها (وَحُمَى مُطَبَّقَةٌ) تای به رده وام (أَوْ غَيْرُهَا) یان
تایه کانی تری جگه له به رده وام نه وانیش به ترسن (إِلَّا الرَّبْعَ) ته نها تای سیبه پڑ نه بن: که
پڑیک ده یگریو دو پڑ نایگری، نه مه یان به ترس نه.

(وَالْمَذْهَبُ) به فهرمووده ی راستی مه زه ب: (أَنَّهُ يَلْحَقُ بِالْمَخُوفِ) وه که نه خویشی به ترس وایه
(أَسْرُ كُفَّارٍ اعْتَادُوا قَتْلَ الْأَسْرَى) به دیلگری موسولمانیک له لایه نه و جوړه کافرانه ی
عاده تیانه دیله کان ده کوون، هم (وَالنِّحَامُ قِتَالُ بَيْنَ مُتَكَافَيْنِ) تیکه لېوونی جهنگ له نیوان
دو هیزی هاوتوانادا، هم (وَتَقْدِيمُ لِقْصَاصٍ) برنی مړو بق کوشنی له توله (أَوْ رَجْمٍ) یان
بق به ردارانکړنی زینا، هم (وَاضْطِرَابُ رِيحٍ) په شه یار (وَهَيَّجَانُ مَوْجٍ) شه پړدانی ده ریا
(فِي رَاكِبٍ سَقِينَةٍ) ده رهق سوار که شتی، هم (وَطَلْقُ حَامِلٍ) ژانی مندالبوونی نافره تی
ناوس، هم (وَبَعْدُ الْوَضْعِ) له دوی مندال دانانه که ش مه ترسی هه ره یه (مَا لَمْ تَنْفَصِلِ
الْمَشِيمَةُ) مادام پیسته که ی ولاشی کړپه که له نافره ته که جیا نه بویتته وه.

وَصِيغَتُهَا: أَوْصَيْتُ لَهُ بِكَذَا. أَوْ اذْفَعُوا إِلَيْهِ. أَوْ أَعْطُوهُ بَعْدَ مَوْتِي. أَوْ جَعَلْتُهُ لَهُ. أَوْ هُوَ لَهُ بَعْدَ مَوْتِي. فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى هُوَ لَهُ. فَيَقْرَأُ، إِلَّا أَنْ يَقُولَ: هُوَ لَهُ مِنْ مَالِي. فَيَكُونُ وَصِيَّةً، وَتَنْعَقِدُ بِكَتَابَةِ، وَالْكِتَابَةُ كِتَابَةٌ، وَإِنْ أَوْصَى لِغَيْرِ مُعَيَّنٍ كَالْفُقَرَاءِ لَزِمَتْ بِالْمَوْتِ بِلَا قَبُولٍ، أَوْ لِمُعَيَّنٍ اشْتَرَطَ الْقَبُولَ، وَلَا يَصِحُّ قَبُولُ وَلَا رَدُّ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي، وَلَا يُشْتَرَطُ بَعْدَ مَوْتِهِ الْقَبُولُ،

پوکنی چوارهم: (وَصِيغَتُهَا) گزتهی وهسیت نه مهیه: (أَوْصَيْتُ لَهُ بِكَذَا) نهو شتم کرده وهسیت بقی فلانکس (أَوْ) یان بلی: (اذْفَعُوا إِلَيْهِ أَوْ أَعْطُوهُ بَعْدَ مَوْتِي) له دواى مردنم نهو شتهی بدهنی (أَوْ) یان بلی: (جَعَلْتُهُ لَهُ) نهو شتم له دواى مردنم کرده هی فلانکس (أَوْ) یان بلی: (هُوَ لَهُ بَعْدَ مَوْتِي) نهو شته له دواى مردنم بقی فلانکس (ه) (فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى هُوَ لَهُ) نهگه رتهنها گوتی: نهو شته هی فلانکس. واته نهیگوت له دواى مردنم، نهوه (فَيَقْرَأُ) دانپیدا هیتانه: که نیستا شته که ملکی فلانکس کهیه، واته: وهسیت نیه (إِلَّا أَنْ يَقُولَ) مهگه ر بلی: (هُوَ لَهُ مِنْ مَالِي) نهو شته بقی فلانکس له مالی من. نهو کاته (فَيَكُونُ وَصِيَّةً) گزته که دهیته کینایه تی وهسیت.

هروهه نهگه ر بلیته قهرزداره کهی خوی: هر کاتیک مردم نهو قهرزدهم که له سر تویه به سر گه داو هه ژارانی دا بهش بکه. نهوهش دروسته، به لام پیویسته لهو حالته دا قهرزداره که شاهیدی هه بن: که کراوته سر وهسیتی بهشکردنی قهرزدهم، ههروه که له (تحفة) دا هه رموویه تی (وَتَنْعَقِدُ بِكَتَابَةٍ) وهسیت داده مه زئی به گزتهی نااشکرا نهگه ر نیه تی له گه لدا بی، وه که بلی: نهو شتم بقی فلانکس دیاری کردوه (وَالْكِتَابَةُ كِتَابَةٌ) نویسنیش به گزتهی نااشکرا داده ندری، واته: نهگه ر نیه تی له گه لدا بی، وهسیت که داده مه زئی.

﴿قبولکردنی وهسیت﴾

(وَإِنْ أَوْصَى لِغَيْرِ مُعَيَّنٍ) نهگه ر وهسیتی کرد بقی دیارنه کراویک (كَالْفُقَرَاءِ) وه که داو هه ژاران، نهوه (لَزِمَتْ بِالْمَوْتِ بِلَا قَبُولٍ) وهسیت که به مردنی وهسیت که ره که واجب ده بی، بی نهوهی هیچ که سیک قبولی بکا (أَوْ لِمُعَيَّنٍ) به لام نهگه ر وهسیتی کرد بقی دیار کراویک: وه که فلانکس، نهوه (اُشْتَرَطَ الْقَبُولُ) به مه رج داندراوه: وهسیت بؤکراوه که قبولی بکا، نیجا وهسیت که واجب ده بی، به لام (وَلَا يَصِحُّ قَبُولُ وَلَا رَدُّ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي) تا وهسیت که ره که زیندوو بی: نه قبولکردن و نه په دکرده نهوه هیچیان دروست نابن، به لکو له دواى مردنی دروست ده بن.

به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ بَعْدَ مَوْتِهِ الْقَبُولُ) له دواى مردنی وهسیت که ره کهش به مه رج داناندی: به کسر بی دواختن قبولی بکا، به لام میراتگره که مافی هیه: داوا له وهسیت بؤکراوه که

فَإِنْ مَاتَ الْمُوصَى لَهُ قَبْلَهُ بَطَلَتْ أَوْ بَعْدَهُ فَيَقْبَلُ وَارِثُهُ، وَهَلْ يَمْلِكُ الْمُوصَى لَهُ بِمَوْتِ
الْمُوصَى أَمْ يَقْبُولُهُ أَمْ مَوْقُوفٌ: فَإِنْ قَبِلَ بَانَ أَنَّهُ مَلِكٌ بِالْمَوْتِ وَإِلَّا بَانَ لِلْوَارِثِ؟ أَقْوَالٌ
أُظْهِرُهَا: الثَّالِثُ، وَعَلَيْهَا تُبْنَى الثَّمَرَةُ وَكَسْبُ عَبْدٍ حَصَلًا بَيْنَ الْمَوْتِ وَالْقَبُولِ وَتَفَقُّهُ
وَقَطْرَتُهُ،

بکا: یان قبولی بکا، یان پەدی بکاتەو. جا دروستە بەشیکی وەسیت پێکراوەکە قبول
بکاو بەشیکیش پەد بکاتەو، جا ئەگەر هیچی قبول نەکرد، ئەوە بپاری پەدکردنەو
لە سەر دەدرێ، بەلام ئەگەر وەسیت بۆکراوەکە شیت، یان منداڵ بوو، ئەو کاتە
سەرپەرشتکارەکی بۆی قبول دەکا، جانەگەر بۆی قبول نەدەکرد، ئەو کاتە قازی بۆی
قبول دەکا، هەرۆک لە (تحفة) و (مغنی) دا پوون کراوەتەو، جانەگەر هیچ کەسیک بۆی
قبول نەکرد، ئەوە هەر کاتیک منداڵەکە بلزغی بوو، وەسیتەکە بۆ خۆی قبول دەکا،
هەرۆک لە (ابن قاسم) دا پوون کراوەتەو.

(فَإِنْ مَاتَ الْمُوصَى لَهُ قَبْلَهُ) جا ئەگەر وەسیت بۆکراوەکە پیش وەسیتکارەکە مرد، یان
هەردووکیان وێکرا مردن (بَطَلَتْ) وەسیتەکە بەتال دەبیتهو، چونکە وەسیتەکە واجب
نەبوە (أَوْ بَعْدَهُ) یان ئەگەر وەسیت بۆکراوەکە نوای وەسیتکارەکە مرد، ئەو کاتە بەتال
نایبیتەو، کەوابو: (فَيَقْبَلُ وَارِثُهُ) میراتگری وەسیت بۆکراوەکە وەسیتەکە قبول دەکا، یان
پەدی دەکاتەو، جا ئەگەر میراتگرەکە شیت، یان منداڵ بوو، ئەو کاتەش
سەرپەرشتکارەکی بۆی قبول دەکا، بەو جۆرە پابرا.

(وَهَلْ يَمْلِكُ الْمُوصَى لَهُ بِمَوْتِ الْمُوصَى) ئایا وەسیت بۆکراوەکە بە مرنی وەسیتکارەکە
دەبیته خاوەنی وەسیت پێکراوەکە (أَمْ يَقْبُولُهُ) یان بە قبولکردنی دەبیته خاوەنی (أَمْ
مَوْقُوفٌ) یان ملکایەتیەکە وەستێندراوە چاوەڕوان دەکەین: (فَإِنْ قَبِلَ بَانَ أَنَّهُ مَلِكٌ
بِالْمَوْتِ) ئەگەر قبولی کرد، ئەوە ناشکرا دەبێ بە مرنی وەسیتکارەکە بووێتە خاوەن و
(وَإِلَّا بَانَ لِلْوَارِثِ؟) ئەگەر قبولیش نەکاو پەدی بکاتەو ناشکرا دەبێ: کە لە مرنەو
بووێتە ملک میراتگرەکە؟ ئەو (أَقْوَالٌ) سێ فەرموودە هەن، بەهێزترەکیان سێیەمەکیە
کە دەفەرموێ: وەستێندراوە تا قبول دەکا، یان پەد دەکاتەو.

(وَعَلَيْهَا) هەر لە سەر ئەو سێ فەرموودانە (تُبْنَى الثَّمَرَةُ وَكَسْبُ عَبْدٍ) دادەمەزرێندرێ
میوهی درەختی وەسیت پێکراو و کەسابەتی کزێلە وەسیت پێکراو: کە (حَصَلًا بَيْنَ
الْمَوْتِ وَالْقَبُولِ) لە نێوان مرنی وەسیتکارەکە و قبولکردنی وەسیت بۆکراوەکە دا پەیدا
بوین، هەم (وَتَفَقُّهُ وَقَطْرَتُهُ) بەخیوکردنی کزێلە و سەر فیتەرەکی و گشت ئەرکیکیتری
بەخیوکردنی وەسیت پێکراوەکە و گشت سودەکانی تریشی، لە سەر فەرموودەکی

وَيَطَالِبُ الْمُوصَى لَهُ بِالثَّقَفَةِ إِنْ تَوَقَّفَ فِي قَبُولِهِ وَرَدَّهُ.
(فَصْلٌ) إِذَا أَوْصَى بِشَاةٍ تَنَاولَ صَغِيرَةَ الْجُنَّةِ وَكَبِيرَتَهَا سَلِيمَةً وَمَعِيَةً ضَانًا وَمَعْرًا وَكَذَا
ذَكَرَ فِي الْأَصْحَحِ، لَا سَخْلَةَ وَعَنَاقَ فِي الْأَصْحَحِ، وَلَوْ قَالَ أَعْطُوهُ شَاةً مِنْ غَنَمِي. وَلَا غَنَمَ
لَهُ لَقَتُ، وَإِنْ قَالَ: مِنْ مَالِي. اشْتَرَيْتَ لَهُ، وَالْجَمْلُ وَالثَّقَفَةُ يَتَنَاولَانِ الْبَحَاتِيَّ وَالْعِرَابَ
لَا أَحَدُهُمَا الْآخَرَ،

سینه می به میزتر: گشتی وه ستیندراون، جا نه گهر وه سیّت بۆکراوه که قبولی کرد، نه وه
میوه ی دره خته که و گشت سوده کانی په یدابوو بۆ خۆیه تی و گشت نه رکه کانیشی له
سه رن، نه گهر په دیشی کرده وه، نه و کاته گشت نه رکه کانیش بۆ میراتگره کانه و گشتی له
سه ر میراتگره کانه، که واته: نه گهر میوه که له کاتی مردنی وه سیّتکه ره که دا به
دره خته که وه ناشکرا بویی، نه و کاته میوه که گشتی بۆ میراتگره کانه، نه ک بۆ نه و
که سه ی وه سیّتی - به دره خته که - بۆ کراوه.

(وَيَطَالِبُ الْمُوصَى لَهُ بِالثَّقَفَةِ) دَاوَا له وه سیّت بۆکراوه که ده که ین کرپله که به خپو بکا (إِنْ
تَوَقَّفَ فِي قَبُولِهِ وَرَدَّهُ) نه گهر خۆی گیر کرد: نه قبولی ده کردو نه په دی ده کرده وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي بِرِيَارِهِ كَانُوا وَوُشَهُ كَانِي وَهَسِيَّتْ﴾

(إِذَا أَوْصَى بِشَاقٍ) هَر کَاتِيک له کاره که لیک حه یوانیکی دیاری نه کراوی کرده وه سیّت،
نه وه (تَنَاولَ صَغِيرَةَ الْجُنَّةِ وَكَبِيرَتَهَا) هم حه یوانیکی لاشه بچوک و هم لاشه که ورده ش
ده گریته وه، هم (سَلِيمَةً وَمَعِيَةً) به عیب و بێ عیبیش ده گریته وه، هم (ضَانًا وَمَعْرًا)
بزنو مه پيش ده گریته وه، نه گهر کاره که له که بزنو مه بون (وَكَذَا ذَكَرَ) هه روه ها
نیرینه ش ده گریته وه (فِي الْأَصْحَحِ) له فهرمووده ی راستردا (لَا سَخْلَةَ وَعَنَاقَ) به لام به رخ و
چوشتیر ناگریته وه (فِي الْأَصْحَحِ) له فهرمووده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ أَعْطُوهُ شَاةً مِنْ غَنَمِي) نه گهر گوتی: له دوا ی مردن حه یوانیک له کاره که له که ی
من بده نه فلانکس (وَلَا غَنَمَ لَهُ) له کاتی مردنیش دا هیچ کاره که ی نه بو (لَقَتُ) وه سیّته که
پوچه ل ده بیته وه، به لام نه گهر له کاتی مردن کاره که ی هه بێ، نه وه له و کاره که له
حه یوانیک ده دریته وه سیّت بۆکراوه که (وَ) هه روه ها (إِنْ قَالَ) نه گهر بلی: (مِنْ مَالِي) له
مالی من حه یوانیکی بده ن. نه وه (اُشْتَرَيْتَ لَهُ) نه گهر له کاتی مردن هیچ حه یوانیکی
نه بێ، حه یوانیک به پاره بۆ وه سیّت بۆکراوه که ده کړی.

(وَ) هه روه ها ووشه ی (الْجَمْلُ وَالثَّقَفَةُ) که هه ربوکیان بۆ ووشتر ده گوترین (يَتَنَاولَانِ
الْبَحَاتِيَّ وَالْعِرَابَ) ووشتری مل درېزو نه وانی تریش ده گرنه وه، به لام (لَا أَحَدُهُمَا الْآخَرَ)
ووشه ی په کیکیان نه وتری ناگریته وه، چونکه (الْجَمْلُ) بۆ ووشتری نیر ده گوتری و

وَالْأَصْحُ تَنَاولُ بَعِيرٌ نَاقَةً لَا بَقَرَةَ تَوْرًا وَالنَّوْزُ لِلذَّكَرِ، وَالْمَذْهَبُ حَمْلُ الدَّابَّةِ عَلَى فَرَسٍ وَيَغْلُ وَحِمَارٍ، وَيَتَنَاولُ الرِّقِيقُ صَغِيرًا وَأُنْثَى وَمَعِيًّا وَكَافِرًا وَعُكُوسَهَا، وَقِيلَ: إِنْ أَوْصَى بِإِعْتِقَاقِ عَبْدٍ وَجَبَ الْمُجْزِئُ كَفَّارَةً، وَلَوْ أَوْصَى بِأَحَدٍ رَقِيقَهُ فَمَاتُوا أَوْ قُتِلُوا قَبْلَ مَوْتِهِ بَطَلَتْ، وَإِنْ بَقِيَ وَاحِدٌ تَعَيَّنَ، أَوْ بِإِعْتِقَاقِ رِقَابٍ ثَلَاثَ، فَإِنْ عَجَزَ ثَلَاثُهُ عَنْهُمْ فَلَا مَذْهَبَ أَلَّهُ لَا يُشْتَرَى شَقِصٌ بِلِ نَفِيسَتَانِ بِهِ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَنْفُسٍ رَقَبَتَيْنِ شَيْءٌ فَلِلْوَرَّةِ، وَلَوْ قَالَ ثُلْثِي لِلْعَتَقِ. أَشْتَرِي شَقِصٌ،

(الناقة) بى ميبينه (والأصح) به فهرموده راسستر: (تَنَاولُ بَعِيرٌ نَاقَةً) ووشى (بعير) ووشترى مى دهگريته وه، به لام (لَا بَقَرَةَ تَوْرًا) ووشى مانگا گاجوت ناگريته وه، چونکه (وَالنَّوْزُ لِلذَّكَرِ) گاجوت بى نيزينه دهگوتري.

(وَالْمَذْهَبُ) فهرموده راسستى مذهب (حَمْلُ الدَّابَّةِ) ووشى وولاغ (عَلَى فَرَسٍ وَيَغْلُ وَحِمَارٍ) دههيندريته سهر نه سپو هيترو كهر، واته: بى ههر سيكيان دهگوتري (وَيَتَنَاولُ الرِّقِيقُ) ووشى كويله (صَغِيرًا وَأُنْثَى وَمَعِيًّا وَكَافِرًا) كويله بچوكو ميبينه و عبيدارو كافر دهگريته وه، هم (وَعُكُوسَهَا) پيچيه وانه كانيشيان دهگريته وه (وَقِيلَ) له فهرموده يه كى بى هيزدا: (إِنْ أَوْصَى بِإِعْتِقَاقِ عَبْدٍ) نه گهر وه سيتى كرد به نازادكردى كويله يه ك، نه و كاته (وَجَبَ الْمُجْزِئُ كَفَّارَةً) واجبه: كويله يه كى وه ما نازاد بكرى كه بى كه ففارهت دهست بدا.

(وَلَوْ أَوْصَى بِأَحَدٍ رَقِيقَهُ) نه گهر وه سيتى كرد: يه كيك له كويله كانى بدريته فلانكس، يان مه پيك له مهره كانى بدريته فلانكس (فَمَاتُوا أَوْ قُتِلُوا قَبْلَ مَوْتِهِ) نينجا پيش مردنى وه سيتكهر كه گشت كويله كان، يان گشت مهره كان مردن، يان كوژدان، يان فروشتنى، يان به خشينى، نه وه (بَطَلَتْ) وه سيتك به تال دهبيت وه، چونكه له كاتى مردنى دا هيچيكيانى نيه، به لام (وَإِنْ بَقِيَ وَاحِدٌ) نه گهر ته نها يه كيكيان له كاتى مردنى مابو، نه وه (تَعَيَّنَ) نه و يان ديارى دهكرى وه دريته وه سيت بى كراوه كه.

(أَوْ بِإِعْتِقَاقِ رِقَابٍ) يان نه گهر وه سيتى كرد چه ند كويله يه ك نازاد بكرين (ثَلَاثَ) لاي كه مى ده بى سى كويله بى بكردين و نازاد بكرين، به لام (فَإِنْ عَجَزَ ثَلَاثُهُ عَنْهُمْ) نه گهر سيبه كى ماله كى به شى سى كويله نه ده كرد، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به فهرموده راسستى مذهب (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَى شَقِصٌ) به شه كويله يه كى بى ناكردين (بِلِ نَفِيسَتَانِ بِهِ) به لكو دوو كويله به نرخ به وه سيت پيكراره كه دهكپرين (فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَنْفُسٍ رَقَبَتَيْنِ شَيْءٌ) جا نه گهر له كرينى به نرخرينى دوو كويله شيتك زياد بوو (فَلِلْوَرَّةِ) شته كه بى ميراثگره كانيه تى.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتى (ثُلْثِي لِلْعَتَقِ) سيبه كى مالم وه سيت بى بى كويله نازادكردى، نه و كاته (أَشْتَرِي شَقِصٌ) به شه كويله يه كيش دهكپري تا سيبه كه ته واد ده بى.

وَلَوْ وَصَّى لَحَمْلَهَا فَأَتَتْ بَوْلَدَيْنِ فَلَهُمَا، أَوْ بَحْيٍ وَمَيَّتْ فَكُلُّهُ لِلْحَيِّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا أَوْ أُنْثَى فَلَهُ كَذَا. فَوَلَدَتْهُمَا لَعَتْ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ يَبْطِنُهَا ذَكَرٌ. فَوَلَدَتْهُمَا اسْتَحَقَّ الذَّكَرُ أَوْ وَلَدَتْ ذَكَرَيْنِ فَلَا أَصَحَّ صَحَّتْهَا وَيُعْطِيهِ الْوَارِثُ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا، وَلَوْ وَصَّى لِجَيْرَانِهِ فَلَارْبَعَيْنِ دَارًا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، وَالْعُلَمَاءُ أَصْحَابُ عُلُومِ الشَّرْعِ مِنْ تَفْسِيرٍ وَحَدِيثٍ وَفَقْهِ، لَا مُقَرَّرٍ وَأَدِيبٌ وَمُعَبَّرٌ

(وَلَوْ وَصَّى لَحَمْلَهَا) نه گهر وهسیتی کرد: نه وشته بدریته کورپه ی ناو زگی نه و نافرته (فَأَتَتْ بَوْلَدَيْنِ) ټینجا نافرته که ش دوو منډال، یان زیاتری له وزگه بون، نه وه (فَلَهُمَا) وهسیت پیکراوه که بقی هموو منډاله کانه به یه کسانۍ: جیاوازی نیرو می نیه (أَوْ بَحْيٍ وَمَيَّتٍ) به لام نه گهر نافرته که منډالیکي زیندوو و منډالیکي مړووی بون، نه و کاته (فَكُلُّهُ لِلْحَيِّ) گشتی بقی زیندووه که یه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر وهسیت که گوتی (إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا) نه گهر کورپه که ت نیر بۍ، نه وشته وهسیت بۍ بوی (أَوْ قَالَ) یان گوتی (إِنْ كَانَ أُنْثَى فَلَهُ كَذَا) نه گهر کورپه که ت می بۍ، نه وشته وهسیت بۍ بوی (فَوَلَدَتْهُمَا) ټینجا نافرته که ش نیریکو می یه کی بون (لَعَتْ) وهسیت که پوچه ل ده بیت ه وه، چونکه گشت باره کی ناو زگی ته نه نیر و ته نه می نه بوه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (إِنْ كَانَ يَبْطِنُهَا ذَكَرٌ) نه گهر نیرینه یه کی له زگدا بۍ، نه وشته وهسیت بۍ بوی (فَوَلَدَتْهُمَا) ټینجا نافرته که نیریکو می یه کی بون، نه وه (اسْتَحَقَّ الذَّكَرُ) ته نه نیرینه که مافی وهسیت که یه یه (أَوْ وَلَدَتْ ذَكَرَيْنِ) به لام نه گهر دوو نیرینه ی بون، نه وه ش (فَالْأَصَحُّ صَحَّتْهَا) به فرموده ی به هیتر وهسیت که دروست ده بۍ و (وَيُعْطِيهِ الْوَارِثُ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا) میراگر که به حه زکرنی خوی وهسیت پیکراوه که ده داته -ته نه- یه کیکیان نه که هر دو کیان، به لام نه گهر بلۍ: نه گهر زگه که ت نیر بۍ، یان بلۍ: نه گهر نیرینه ت له زگدا بۍ، نه وشته وهسیت بۍ بوی. ټینجا دوو نیرینه، یان زیاتری له وزگه بون، نه و کاته ش به یه کسانۍ ده دریته همووانیان، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمودیانه.

(وَلَوْ وَصَّى لِجَيْرَانِهِ) نه گهر وهسیتی کرد شتیک بدریته جیرانه کانی، نه وه (فَلَارْبَعَيْنِ دَارًا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ) وهسیت که بقی دانیشتونانی چل خانووه له هه ر چوار لاره.

(وَالْعُلَمَاءُ) زانایانی ټایینی له وهسیت دا (أَصْحَابُ عُلُومِ الشَّرْعِ) خاوه ن زانسته کانی شه ری ده گریته وه: (مِنْ تَفْسِيرٍ) له زانستی واته ی قورټانی پیروؤو (وَحَدِيثٍ) زانستی هه دیسه کانی پیغه مبه روﷺ (وَفَقْهِ) شریعه تی نیسلام که له (قرآن) و (حدیث) و (اجماع) و (قیاس) وه رگریاوه (لَا مُقَرَّرٍ) به لام خاوه ن زانستی خویندنه وه ی قورټان ناگریته وه، هه م (وَأَدِيبٌ) خاوه ن پښمانۍ عه پهبۍ: وه کو (نحو) و (صرف) و (بلاغه) و (وَعَبَّرٌ) خاوه ن زانستی خه ون و

وَطَيِّبٌ وَكَذَا مُتَكَلِّمٌ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَيَدْخُلُ فِي وَصِيَّةِ الْفُقَرَاءِ الْمَسَاكِينُ وَعَكْسُهُ، وَلَوْ جَمَعَهُمَا شَرَكٌ نِصْفَيْنِ، وَأَقْلُ كُلِّ صِنْفٍ ثَلَاثَةٌ وَلَهُ التَّفْضِيلُ، أَوْ لَزِيدٌ وَالْفُقَرَاءُ فَلَا مَذْهَبُ أَنَّهُ كَأَحَدِهِمْ فِي جَوَازِ إِعْطَائِهِ أَقْلُ مُتَمَوِّلٍ لَكِنْ لَا يُحْرَمُ، أَوْ لِيَجْمَعَ مُعَيَّنٌ غَيْرُ مُنْخَصِرٍ كَالْعَلَوِيَّةِ صَحَّتْ فِي الْأَظْهَرِ وَلَهُ الْإِقْتِسَارُ عَلَى ثَلَاثَةٍ، أَوْ لِأَقْرَبِ زَيْدٍ دَخَلَ كُلُّ قَرَابَةٍ وَإِنْ بَعْدَ إِلَّا أَصْلًا وَفَرَعًا فِي الْأَصَحِّ،

(وَطَيِّبٌ) پزیشکو (وَكذَا مُتَكَلِّمٌ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) هر دو هـا له لای زودیهی زانایان: زانای (عقیده) ش، واته: نه وانهی به فهلسه وهو مهنتیق باس له زاتو سیفه تهکانی خوا ده کهن، نهک به ثایهت وحه دیس، واته: نه وانهی پرابردو- له باسی وهسیتدا- به زانای ثایینی داناندرینو هیجیان نهو وهسیتیهیان نادریتتی که بۆ زانایانی ثایینی کراوه.

(وَيَدْخُلُ فِي وَصِيَّةِ الْفُقَرَاءِ الْمَسَاكِينُ) وهسیت کردن بۆ هه ژاران گه دایه کانیش دهگریته وه (وَعَكْسُهُ) به پیچه وانهش بۆ گه دایان هه ژاره کانیش دهگریته وه، به لام (وَلَوْ جَمَعَهُمَا) نه گهر له وهسیتیه که یدا هه ردوویکی کۆ کردنه وه، واته گوئی وهسیت بئی بۆ گه داو هه ژاران، نهو کاته (شَرَكٌ نِصْفَيْنِ) وهسیتیه که دهگریته هاویهش به نیوهیی له نیوان هه ردو چینه که دا، واته: نیوهی بۆ هه ژاره کان و نیوهی بۆ گه دایه کان، ئینجا (وَأَقْلُ كُلِّ صِنْفٍ ثَلَاثَةٌ) لای که می هه چینیک ده بی سئ که س بزو که متر نه بن، به لام (وَلَهُ التَّفْضِيلُ) سهروهسیتیه که بۆی دروسته له نه دنامه کانیه هه چینیکدا جیاوازی بکاو لهو نیویه هه هندیکیان له هندیکیان زیاتریان بداتی.

(أَوْ لَزِيدٌ وَالْفُقَرَاءُ) یان نه گهر وهسیتی کرد بۆ (زهید) وهه ژاره کان، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به فهرموودهی راستی مه زهه ب: (أَنَّهُ كَأَحَدِهِمْ) (زهید) ش وهکو هه ژاریک داده ندرئی (فِي جَوَازِ إِعْطَائِهِ أَقْلُ مُتَمَوِّلٍ) له وه دا: که دروسته که مترین شتیکی وه های بدریتتی که به مال دابندرئی (لَكِنْ لَا يُحْرَمُ) به لام دروست نیه بئی بهش بکری.

(أَوْ لِيَجْمَعَ مُعَيَّنٌ غَيْرُ مُنْخَصِرٍ) یان نه گهر وسیتی کرد بۆ کومه لئیکی دیارکراو: که سه رزمیر نه ده دهران (كَالْعَلَوِيَّةِ) وهک بلئی: وهسیت بئی بۆ نه ته وهی نیمامی (علی)، یان بۆ سهیده کان (صَحَّتْ فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموودهی به هیترتدا: وهسیتیه که دروست ده بی وه (وَلَهُ الْإِقْتِسَارُ عَلَى ثَلَاثَةٍ) بۆ سهروهسیتیه که دروسته: وهسیتیه که بداته ته نهها سئ که سیان، ههروهک له وهسیتی هه ژارانیشدا نه وها بوو.

(أَوْ لِأَقْرَبِ زَيْدٍ) یان نه گهر وهسیتی کرد بۆ خزمه کانیه (زهید)، نه وه (نَحَلَ كُلُّ قَرَابَةٍ وَإِنْ بَعْدَ) گشت خزمیکی (زهید) دهگریته وه هه رچه ند دوریش بئی (إِلَّا أَصْلًا وَفَرَعًا) به لام ته نهها دایک و باوک و کوپو کیژی (زهید) ناگریته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموودهی راستردا.

وَلَا تَدْخُلُ قَرَابَةُ أُمِّ فِي وَصِيَّةِ الْقَرَبِ فِي الْأَصَحِّ، وَالْعَبْرَةُ بِأَقْرَبِ جَدٍّ يُنْسَبُ إِلَيْهِ زَيْدٌ وَتَعْدُ
 أَوْلَادُهُ قَبِيلَةً، وَيَدْخُلُ فِي أَقْرَبِ أَقَارِبِهِ الْأَصْلُ وَالْفَرْعُ، وَالْأَصَحُّ تَقْدِيمُ ابْنِ عَلَى أَبٍ وَأَخٍ
 عَلَى جَدٍّ، وَلَا يُرْجَعُ بِذِكْرَةِ وَرَاثَةِ بَلِّ يَسْتَوِي الْأَبُ وَالْأُمُّ وَالْإِبْنُ وَالْبِنْتُ وَيُقَدَّمُ ابْنُ
 الْبِنْتِ عَلَى ابْنِ ابْنِ الْإِبْنِ، وَلَوْ أَوْصَى لِأَقَارِبِ نَفْسِهِ لَمْ تَدْخُلْ وَرَثَتُهُ فِي الْأَصَحِّ.
 (فَصْلٌ) تَصَحُّ بِمَنَافِعِ عَبْدٍ وَذَارٍ وَغَلَّةٍ حَالُوتٍ، وَيَمْلِكُ الْمُوصَى لَهُ مَنَفَعَةُ الْعَبْدِ

(وَلَا تَدْخُلُ قَرَابَةُ أُمِّ فِي وَصِيَّةِ الْقَرَبِ) له وه سیئتی عه ره زمانه کانداه سیئتی خزمان
 خزمانی تی دایکی ناگریته وه (فی الاصح) له فه رموده ی راستردا، چونکه عه ره به کان
 شانازی به خزمانی تی دایکیان ناکنو به خزمان دانانین، به لام زور له زانایانش
 فه رموده که ی تریان به به میتر داناو: که له ناو گشت گه لیکدا خزمه کانی دایکیش به
 خزم داده ندرین (والعبرة بأقرب جدر ينسب إليه) بق ناسینی خزمه کانش نزیکترین باپره
 ره چاو ده کری که (زید)ی نسبت بدریته پالو (وتعد أولاده قبیلة) منداله کانی
 باپره که ش به به ره بابیک دابندرین.

(وَيَدْخُلُ فِي أَقْرَبِ أَقَارِبِهِ) نیتته گه ل نزیکترین خزمه کانی زهید (الأصل والفرع) دایکو باوکو
 کوپو کیزه کانی (زهید)، واته: نه گهر بلئی: وه سیئت بین بق نزیکترین خزمه کانی (زهید). نه وه
 دایکو باوک منداله کانی (زهید)ش ده گریته وه (والاصح) به فه رموده ی راستر (تقديم ابن
 على أبي) کوپو کیزو منداله کانیشیان وه پیش باوک دیخرینو (وأخ على جد) هرسیک جورده
 براو منداله کانیشیان وه پیش باپره دیخرین (ولا يرجع بذكورة وراثت) به هری نیریه تی و
 میراگرتن هیچیکیان له هیچیکیان به میتر ناگرتن (بل يستوي الأب والأُم والإبن والبنت)
 به لکو دایکو باوکو کوپو کیزو خوشک و برا گشتیان یه کساننو (ويقدم ابن البنت على ابن الإبن)
 (الإبن) کوپی کیزو وه پیش کوپی کوپی کوپی دیخری، چونکه نه وه یان له نه میان نزیکتره (ولو
 أوصى لأقارب نفسه) نه گهر وه سیئتی کرد بق خزمه کانی خوی (لم تدخل ورثته) له
 وه سیئته که دا میراگره کانی نایه نه گه ل خزمه کانی (فی الاصح) له فه رموده ی راستردا،
 چونکه به نه غله بی وه هایه: میراگر وه سیئتی بق ناگری.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بِلَاسِي چهلد بریاریکی واته یی وه سیئت بیگراو﴾

(تصح) وه سیئت دروست ده بی (بمَنَافِعِ عَبْدٍ وَذَارٍ) به سوده کانی کزیه و خانوو و زهوی و
 نازول، هم (و غَلَّةٍ حَالُوتٍ) به به رمه می دوکان و خانوو و به میوه ی باغو و بهو جورده
 شتانه، جیاوازی نیه وه سیئته که: بق ماوه یه کی دیارکراو بی، یان هتا هتایی بی، جا
 نه گهر ماوه که ی دیاری نه کرد، نه وه ده بیته هتا هتایی.

(و) هر کاتیک وه سیئتی کرد به سودی کزیه، یان شته کانی تر، نه وه (يملك الموصى له مَنَفَعَةُ
 الْعَبْدِ) وه سیئت بزرگراوه که ده بیته خاوه نی سودی کزیه که و سوده کانی شته کانی تریش،

وَأَكْسَابُهُ الْمُعْتَادَةُ وَكَذًا مَهْرَهَا فِي الْأَصْحِ، لَا وَلَدَهَا فِي الْأَصْحِ، بَلْ هُوَ كَالْأُمِّ مَنْفَعَتُهُ لَهُ وَرَقَبَتُهُ لِلْوَارِثِ، وَلَهُ إِعْتَاقُهُ وَعَلَيْهِ نَفَقَتُهُ إِنْ أَوْصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ مُدَّةً وَكَذَا أَبَدًا فِي الْأَصْحِ، وَيَبِغُهُ إِنْ لَمْ يُؤْبَذْ كَالْمُسْتَأْجَرِ،

کلماته: بئ وهسیت بؤکراوه که دروسته: نهو سودانه به کرئ بداو به خواستن بداو وهسیتی پی بکا، هرکاتیکش مرد لی به میراث ده گری.

(وَأَكْسَابُهُ الْمُعْتَادَةُ) مهره ها ده بیته خاوه نی که سابه ته کانی کویله که: که عاده تن (وَكَذًا مَهْرَهَا فِي الْأَصْحِ) مهره ها ده بیته خاوه نی ماره بی جاریه کهش (لَا وَلَدَهَا فِي الْأَصْحِ) به لام نابیته خاوه نی منداله که ی جاریه که (بَلْ هُوَ كَالْأُمِّ مَنْفَعَتُهُ لَهُ) به لکو منداله کهش وه کو دایکه که ی سوده که ی بئ وهسیت بؤکراوه که یه و (وَرَقَبَتُهُ لِلْوَارِثِ) خودی منداله کهش وه کو دایکه که ی — ملکایه تیه که ی بئ میراتگره که یه، که وابو (وَلَهُ إِعْتَاقُهُ) بئ میراتگره که دروسته کویله وهسیت پیکراوه که نازاد بکا، نینجا له نوای نازاد کردنیسی نه رکی به خیو کردنیسی له سر (بیت المال)، مهره که له (تحفه) و (نهایه) دا فرمویانه.

﴿ به خیو کردن و فروشتنی وهسیت پیکراوه که ﴾

(وَعَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) نه رکی به خیو کردنی وهسیت پیکراوه که له سر میراتگره که یه (إِنْ أَوْصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ مُدَّةً) نه گهر تا ماوه یه کی دیارکرا وهسیت به سوده که ی کرابئ، چونکه خودی شته که ملکی میراتگره که یه، هر کاتیکش ماوه ی وهسیت که ته واو بوو، سودی شته کهش هر بئ میراتگره که یه، مهره که له (تحفه) و (نهایه) دا فرمویانه.

(وَكَذًا أَبَدًا) مهره ها نه گهر هتا هتایش وهسیت به سوده که ی کرابئ، به خیو کردنه که ی هر له سر میراتگره که یه (فِي الْأَصْحِ) له فرموده ی پاستردا، چونکه خودی شته که ملکی میراتگره که یه، ته نها سوده که ی بئ وهسیت بؤکراوه که یه، میراتگره کهش ده توانئ به فروشتن و نازاد کردن و نهو جوره شتانه خوی له و زیانه پرگار بکا.

به لام نه گهر خودی شته که کرابیت وهسیت، نهو کاته نه رکی به خیو کردنی له سر وهسیت بؤکراوه که یه، مهره که له (تحفه) و (نهایه) دا فرمویانه، نینجا بزانه: ناودانی نهو باغه ی میوه که ی کراوته وهسیت له سر هیچ لایه کیان واجب نیه، که وابو: هر یه کیکیان ناوی بدا، دروست نیه نهوی تر پنگای لی بگری، مهره که له (نهایه) و (مغنی) دا فرمویانه.

(وَبِغُهُ) بئ میراتگره که دروسته: خودی نهو شته بفرقش: که وهسیت به سوده که ی کراوه (إِنْ لَمْ يُؤْبَذْ) بهو مرجه ی وهسیت به سوده که ی هتا هتایی نه بی (كَالْمُسْتَأْجَرِ) وه که فرشتنی شتیکی به کریدراو، اته: مهره که له فروشتنی شتی به کریدراو دا تا ماوه ی به کریدانه که ته واو دهو سودی شته که بئ به کریدگره که بوو، له فروشتنی نهو شته شدا که وهسیت به سوده که ی کراوه بئ ماوه یه کی دیارکراو، تا ماوه ی وهسیت که ته واو ده بی

وَإِنْ أَبَدَ فَلَا صَحْ أَلَّهُ يَصِحُّ بَيْعُهُ لِلْمُوصَى لَهُ دُونَ غَيْرِهِ، وَأَلَّهُ تُعْتَبَرُ قِيمَةُ الْعَبْدِ كُلِّهَا مِنْ
الْثُلُثِ إِنْ أُوصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ أَبَدًا، وَإِنْ أُوصِيَ بِهَا مُدَّةً قَوْمٌ بِمَنْفَعَتِهِ ثُمَّ مَسْلُوبَهَا تِلْكَ الْمُدَّةُ
وَيُخَسَّبُ النَّاقِصُ مِنَ الثَّلَاثِ،

سوده‌ک‌ی هر بۆ وه‌سیّت بۆکراوه‌ک‌یه، ئینجا که ماوه‌که ته‌واو بوو، سوده‌ک‌ی بۆ
کریاره‌ک‌یه.

به‌لام (وَإِنْ أَبَدَ) نه‌گه‌ر وه‌سیّت به‌ سوده‌ک‌ی هه‌تا هه‌تایی بێ، نه‌وه (فَلَا صَحْ) به
فه‌رمووده‌ی راسته‌ر: (أَلَّهُ يَصِحُّ بَيْعُهُ لِلْمُوصَى لَهُ) دروسته‌ میراتگه‌ره‌که‌ خودی شته‌که
بفرۆشیته‌ وه‌سیّت بۆکراوه‌که‌ (دُونَ غَيْرِهِ) به‌لام دروست نیه‌ بفرۆشیته‌ که‌ سیکی‌تر،
چونکه‌ به‌ هۆی وه‌سیّته‌که‌ شته‌که‌ هه‌تا هه‌تایی سوده‌کانی ئی‌داپ‌ناوه‌و جگه‌ له‌ وه‌سیّت
بۆکراوه‌که‌ که‌ سیکی‌تر ناتوانی سودی ئی‌وه‌ریگرت.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه‌گه‌ر میراتگه‌ره‌که‌ وه‌سیّت بۆکراوه‌که‌ هه‌ردووکیان پێک بکه‌ون خودی
شته‌که‌و سوده‌ک‌ی ویکرا بفرۆشنه‌ که‌ سیکی‌تر، نه‌و کاته‌ فروشنه‌که‌ دروست ده‌بێو
پاره‌که‌ش به‌ سه‌ر خودی شته‌که‌و سوده‌ک‌ی‌دا به‌ش ده‌کری به‌گۆیژه‌ی نرخ‌ی خۆیان،
هه‌روه‌ها بۆ وه‌سیّت بۆکراوه‌که‌ش دروسته‌: سودی شته‌که‌ بفرۆشیته‌ میراتگه‌ره‌که‌و هه‌م
بفرۆشیته‌ خه‌لکی‌تریش، هه‌روه‌ک‌ له‌ (نهایه‌)و (مغنی)و حاشیه‌کانی (تحفة)‌دا په‌ون کراوه‌ته‌وه‌.
ئینجا بزانه‌: نه‌گه‌ر وه‌سیّتی کرد: هه‌موو سائیک‌ له‌ به‌ره‌می زه‌ویه‌ک‌ی نه‌وه‌نده‌ بدریته‌
فلانه‌ مرگه‌وته، نه‌وه‌ دروست نیه‌: به‌شیکی زه‌ویه‌که‌ بفرۆشری‌و به‌ نه‌ندازه‌ی وه‌سیّته‌که‌ش
نه‌فروشری، چونکه‌ جاری وا هه‌یه‌: نه‌ندازه‌ی وه‌سیّته‌که‌ به‌ نه‌ندازه‌ی هه‌موو کریی‌یه‌که‌
ده‌بێو پێویسته‌ گشتی بدریته‌ وه‌سیّت بۆکراوه‌که‌، به‌لام دروسته‌ زه‌ویه‌که‌ بفرۆشیته‌
وه‌سیّت بۆکراوه‌که‌، هه‌روه‌ک‌ له‌ (تحفة)‌دا په‌ون کراوه‌ته‌.

(وَأَنَّهُ) هه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی راسته‌ر (تُعْتَبَرُ قِيمَةُ الْعَبْدِ كُلِّهَا مِنَ الثَّلَاثِ) نرخ‌ی کۆیه‌که‌و
نرخ‌ی سوده‌که‌شی گشتی له‌ سییه‌کی مāl ده‌ژمێردری (إِنْ أُوصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ أَبَدًا) نه‌گه‌ر
وه‌سیّت به‌ سوده‌ک‌ی کرابی هه‌تا هه‌تایی، هه‌روه‌ها نرخ‌ی خانوه‌که‌و باغه‌که‌و نرخ‌ی
سوده‌کانو به‌ره‌مه‌که‌شیان گشتی له‌ سییه‌کی مāl ده‌ژمێردری نه‌گه‌ر وه‌سیّت به
سوده‌که‌یان هه‌تا هه‌تایی بێ، به‌لام (وَإِنْ أُوصِيَ بِهَا مُدَّةً) نه‌گه‌ر تا ماوه‌یه‌کی دیارکراو
وه‌سیّت به‌ سوده‌که‌یان کرابی، نه‌و کاته‌ (قَوْمٌ بِمَنْفَعَتِهِ) یه‌که‌مجار به‌ سوده‌که‌یه‌وه
ده‌قرسیندری (ثُمَّ مَسْلُوبَهَا تِلْكَ الْمُدَّةُ) ئینجا به‌ بێ‌سود له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌قرسیندری
(وَيُخَسَّبُ النَّاقِصُ مِنَ الثَّلَاثِ) نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که‌می کردۆته‌وه‌، نه‌ویان له‌ سییه‌ک
ده‌ژمێردری، بۆ ویته‌: نه‌گه‌ر به‌ سوده‌وه‌ نرخ‌ی سه‌د دینار بێو به‌ بێ‌سود نرخ‌ی نه‌وه‌د
دینار بێ، نه‌وه‌ ده‌ دینار ده‌بیته‌ وه‌سیّت.

وَتَصِحُّ بِحَجِّ تَطَوُّعٍ فِي الْأَظْهَرِ، وَيُحَجُّ مِنْ بَلَدِهِ أَوْ الْمِيقَاتِ كَمَا قَيَّدَ، وَإِنْ أَطْلُقَ فَمِنْ الْمِيقَاتِ فِي الْأَصَحِّ، وَحَجَّةُ الْإِسْلَامِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، فَإِنْ أَوْصَى بِهَا مِنْ رَأْسِ الْمَالِ أَوْ الثُّلُثِ عَمِلَ بِهِ،

ثینجا بزانه: نه‌گهر خانووه‌که پوخوا، ثینجا هر به که لوپه‌له‌که‌ی خوی دووباره دروست کراوه، نه‌وه مافی وه‌سیټ بۆکراوه‌که‌ش دووباره ده‌بیټه‌وه، هه‌روه‌ها نه‌گهر دروستیش نه‌کرټه‌وه، مافی وه‌سیټ بۆکراوه‌که له به‌ره‌می زه‌ویه‌که‌ی‌دا به‌رده‌وامه، به‌لام نه‌گهر به که‌لوپه‌لیکی‌تر دروست بکرټه‌وه، نه‌و کاته وه‌سیټ بۆکراوه‌که مافی له خانووه‌که‌دا نامټنی، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿وَهَسِيَّتُ بِهِ حَجَّ وَخَوَاطِرُهُ رَسِيَّتُهُ كَانِي تَر﴾

(وَتَصِحُّ بِحَجِّ تَطَوُّعٍ) وه‌سیټ‌کردن دروسته به‌حج و عومپه‌ی سوننه‌ت (فِي الْأَظْهَرِ) له‌فه‌رمووده‌ی به‌هټ‌تردا، ثینجا حج و عومپه‌ی سوننه‌تیش له‌سیټیه‌کی‌مالی ده‌ژمټ‌ردی و هه‌م (وَيُحَجُّ مِنْ بَلَدِهِ) به‌و سیټیه‌که له‌شاری‌خۆیه‌وه حجی بۆ ده‌کرټی (أَوْ الْمِيقَاتِ) یان له‌شوټنی ئی‌حرام به‌ستنه‌وه (كَمَا قَيَّدَ) چۆن دایناوه‌ئو‌ها ده‌کرټی، به‌لام (وَإِنْ أَطْلُقَ) نه‌گهر هه‌یچانی داننه‌نابی، نه‌و کاته (فَمِنْ الْمِيقَاتِ) له‌شوټنی ئی‌حرام به‌ستنه‌وه حجی بۆ ده‌کرټی (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی راست‌تردا.

(وَحَجَّةُ الْإِسْلَامِ) حج و عومپه‌ی پوکنی ئیسلام (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له‌سه‌رمایه‌ی هه‌موو ماله‌که‌ی ده‌ژمټ‌ردی، جی‌اوازی‌نیه: وه‌سیټی کربیی بۆی بکرټی، یان نا، وه‌کو قه‌رزه‌کانی‌ترو گشت واجبه‌کانی‌تری شه‌ری: وه‌ک زه‌کات و که‌فاره‌ت و حجی‌نه‌زکراو له‌حاله‌تی له‌ش ساغی‌دا، واته: نه‌وانه‌ش وه‌کو حج و عومپه‌ی پوکنی ئیسلام له‌سه‌رمایه‌ی هه‌موو ماله‌که‌ی ده‌ژمټ‌ردین، نه‌ک ته‌نها له‌سیټیه‌ک، به‌لکو نه‌گهر له‌ژیانیا حج و عومپه‌ی له‌سه‌ر واجب بوین، نه‌و کاته واجبه: پټیش جی‌به‌جی‌کردنی وه‌سیټ و به‌شکردنی میراته‌که حجی بۆ بکرټی، هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌تای (الفرانض)‌دا پوونمان کرده‌وه.

ثینجا بزانه: مه‌به‌ست به‌حج و عومپه‌ی سوننه‌ت نه‌وانه‌یه: که له‌دوای حج و عومپه‌ی پوکنی ئیسلام دووباره ده‌کرټین، به‌لام (حَجَّةُ الْإِسْلَامِ) = حج و عومپه‌ی پوکنی ئیسلام نه‌وانه‌یه: که بۆ یه‌که‌مجار له‌ته‌مه‌نیا ده‌کرټی، هه‌ر چه‌ند له‌سه‌ریشی واجب نه‌بوین، واته: حج و عومپه‌که بۆی به‌به‌ر واجبی پوکنی ئیسلام ده‌که‌وئ.

(فَإِنْ أَوْصَى بِهَا) جا نه‌گهر وه‌سیټی کرد حجی پوکنی ئیسلامی بۆ بکرټی (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له‌سه‌رمایه‌ی هه‌موو ماله‌که‌ی (أَوْ الثُّلُثِ) یان له‌سیټیه‌کی ماله‌که‌ی، نه‌وه (عَمِلَ بِهِ) په‌فتار به‌قه‌سه‌که‌ی ده‌کرټی، جا نه‌گهر سیټیه‌کی ماله‌که‌ی به‌ر وه‌ستی کرټی حج و

وَأَنْ أَطْلَقَ الْوَصِيَّةَ بِهَا فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَقِيلَ مِنَ الثَّلَاثِ وَيَحْجُ مِنَ الْمِيقَاتِ، وَلِلْأَجْنَبِيِّ أَنْ يَحْجُ عَنِ الْمَيِّتِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ

عومړه کي پوکني نيسلامی نه کړد، نو کاته واجبہ کړي په که له سه رمایه ی هومو مالہ کي ته واو بکړي، به لام نه گهر سيپک بهر وهستی حه ج و عومړه ی سوونته نه کا، نو کاته وه سيپته که به تال ده بيته وه وه سيپت پيکراوه که ش بى ميراتگړه کان ده گهریته وه، هه روه که له زړبه ی سه رچاوه کاند ا فهرمو ويانه .

به لام (وَأَنْ أَطْلَقَ الْوَصِيَّةَ بِهَا) نه گهر بى ديار کړدن وه سيپتي کرد حه جی پوکني نيسلامی بى بکړي، نه وه (فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سه رمایه ی هومو مالہ کي حه جی بى ده کړي (وَقِيلَ مِنَ الثَّلَاثِ) له فهرمووده يه کي بى هيژدا: له سيپه کي مالہ کي بى ده کړي، جا به هه روه فهرمووده کان: (وَيَحْجُ مِنَ الْمِيقَاتِ) واجبہ: له شويپتي ثيحرام به ستنه وه حه جی بى بکړي، واته: نه وه که سه ی حه ج له جياتي نه و مردوه ده کا، واجبہ: له (مِيقَاتِ) پکي شه رعيه وه ثيحرام به ستي، هه روه که له په رتووکي حه جدا به دريژي پوونمان کرده وه .

﴿ نَاگاداري ﴾: نه گهر وه سيپتي کړيو گوتي فلانکس به نه وهنده پاره يه بنيزن حه ج بى بکا. نه وه دروست نيه له و نه اندازه يه که متری بدريپتي، هه رچه ند که سيپکي تريش هه بى به که متر حه جی بى بکا، به لام نه گهر هيچ که سيپکي ديارى نه کړد، به لکو ته نها گوتي به نه وهنده پاره يه حه ج بى بکن. ثينجا که سيپکيان ده ست که وت به که متر له و نه اندازه يه حه جی بى ده کړد، نه و کاته دروسته به که متر به کړي بگرن و پاشماوه که ش بى ميراتگړه کان ده گهریته و.

ثينجا بزانه: نه گهر وه سيپته که له وه سيپته که يدا يه کيکي ديارى کرد حه جی بى بکا، ثينجا ديارکراوه که ش په دى کرده وه و گوتي هه رگيز حه جی بى ناکه م. نه و کاته واجبہ يه کيکي تري بى به کړي بگرن تاکو حه جی بى بکا، به لام نه گهر ديارکراوه که گوتي: نه مسال ناتوانم له دواى ساليکي تر حه جی بى ده که م. نه و کاته ته ماشا ده که ين: نه گهر له ژيانيا حه جی له سه ر واجب بويي و به هوى که مته رغه می حه جی نه کړدين، نه و کاته واجبہ: يه کيکي تري بى به کړي بگرن تاکو نه مسال حه جی بى بکا، به لام نه گهر حه جی له سه ر واجب نه بويي، نه و کاته دوا نيخری تاکو ديارکراوه که ی حه جی بى بکا، هه روه که له زړبه ی سه رچاوه کاند ا ناوه پړکي نه م ناگاداريه پوون کراوه ته وه .

نيسان بزانه: هه روه که بى ميراتگړه که دروسته: به بى نيزن حه ج و عومړه له جياتي مردوه که ی بکا، نه وه هاش (وَلِلْأَجْنَبِيِّ) بى که سيپکي بيگانه دروسته: (أَنْ يَحْجُ عَنِ الْمَيِّتِ) به مالي خزی له جياتي مرويکي مردوه حه ج و عومړه ی پوکني نيسلام بکا (بِقَيْرِ إِذْنِهِ) به بى نيزني

فِي الْأَصْح، وَيُؤَدِّي الْوَارِثُ عَنْهُ الْوَاجِبَ الْمَالِيَّ فِي كَفَّارَةِ مُرْتَبَةِ، وَيُطْعِمُ وَيَكْسُو
فِي الْمُخْيَرَةِ، وَالْأَصْحُ أَنَّهُ يُغْتَقُ أَيْضًا، وَأَنَّ لَهُ الْأَدَاءَ مِنْ مَالِهِ إِذَا لَمْ تَكُنْ تَرِكَهَ، وَأَنَّهُ يَقَعُ
عَنْهُ لَوْ تَبَرَّعَ أَجْنَبِيٌّ بِطَعَامٍ أَوْ كِسْوَةٍ، لَا إِعْتِاقَ فِي الْأَصْح،

میراتگره که و هم بنی زنی مردوه که ش، هر چند مردوه که ش له ژانیا حه جی له سر
واجب نه بوین، هر وه ها دروسته حه چ و عومو په ی نه زکر اویشی له جیاتی بکا (فی الاصح) له
فه رموده ی راستردا، هر وه که دروسته زه کات و قه رزه کانیشی له جیاتی بداته وه.

به لام حه جی سوننه ت- نه گهر وه سیئی نه کر بین- دروست نیه: نه بیگانه و نه میراتگره که ی
بوی بکا، هر وه که له سر چاوه کانداه رموویانه، به لام له فه رموده یه کی بنی هیزدا- نه گهر
مردوه که وه سیئی شی نه کر بین- دروسته: میراتگره که ی حه جی سوننه تی له جیاتی بکا و
هم دروسته: بیگانه ش به نی زنی میراتگره که له جیاتی ی بکا، هر وه که له (حه جی مردوو
په ککه و تو) دا پوونمان کرده وه.

(و) هر وه ها (يُؤَدِّي الْوَارِثُ عَنْهُ الْوَاجِبَ الْمَالِيَّ) واجبه: مراتگره که- میراتی مردوکه-
نه و واجبه نی مالین له جیاتی بداته وه (فِي كَفَّارَةِ مُرْتَبَةٍ) له و که ففاره ته ی پیزی بوی
داندراوه: وه که ففاره تی کوشتن و (ظهار و) (جماع) ی پوزانی په مه زان.

(و) هر وه ها (يُطْعِمُ وَيَكْسُو فِي الْمُخْيَرَةِ) خواردن ده داته هه ژاران و به رگیان ده کا له و
که ففاره ته ی پیزی تی دا نیه: وه که ففاره تی سویند (وَالْأَصْحُ أَنَّهُ يُغْتَقُ أَيْضًا) به
فه رموده ی راستر کز یله شی له جیاتی نازاد ده کا له و که ففاره ته دا.

(و) هر به فه رموده ی راستر (أَنَّ لَهُ الْأَدَاءَ مِنْ مَالِهِ) بوی میراتگره که دروسته، به لکو
سوننه ته: له مالی خزی که ففاره ته که ی له جیاتی بدا (إِذَا لَمْ تَكُنْ تَرِكَهَ) نه گهر مردوه که هیچ
میراتی نه بی، هر وه ها نه گهر میراتی شی هه بین، هر دروسته: میراتگره که له مالی خزی
له جیاتی بدا.

(و) هر به فه رموده ی راستر: (أَنَّهُ يَقَعُ عَنْهُ) بهر مردوه که ده که وی (لَوْ تَبَرَّعَ أَجْنَبِيٌّ
بِطَعَامٍ أَوْ كِسْوَةٍ) نه گهر بیگانه یه که له خوی وه به خوپایی خواردن، یان جلو به رگی
که ففاره تی له جیاتی بدا (لَا إِعْتِاقَ) به لام کز یله نازادکردنی بیگانه به بهر مردوه که
ناکه وی (فِي الْأَصْح) له فه رموده ی راستردا.

نینجا بزانه: نه گهر مردوه که به قه رزدار ی مرد، هیچ میراتی شی نه بو، به لام میراتگره که ی
قه رزه که ی له جیاتی داوه خاوه ن قه رزه که، نه وه واجبه: لی وه ریگری ته وه، یان گه رده نی
مردوه که نازاد بکا، به لام نه گهر بیگانه یه که له جیاتی مردوکه بیداته وه، نه و کاته له سر
خاوه ن قه رزه که واجب نیه قبولی بکا و لی وه ریگری ته وه، هر وه که له (مغنی) دا فه رموویه تی.

وَتَنْفَعُ الْمَيِّتَ صَدَقَةً وَدُعَاءُ مَنْ وَارِثٍ وَأَجْتَبَى.
(فَصْلٌ لَهُ الرُّجُوعُ عَنِ الْوَصِيَّةِ)

﴿ خیر کردن و دعا کردن بؤ مردوو ﴾

(وَتَنْفَعُ الْمَيِّتَ) سود ده داته مردوه که (صَدَقَةً) خیر بؤ کردن و هم (وَدُعَاءً) دعا بؤ کردن، جا دعایه که و خیره کهش (مِنْ وَارِثٍ وَأَجْتَبَى) له میراتگرو له بیگانه وه سودی ده داتئ، به (اجماع) ی زانایانی نیسلام، دهر باره ی دعا کردن میراتگر پیغه مبرک علیه السلام ده فرموی: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾ رواه مسلم، هر کاتیک ناده میراد مرد، پاداشتی کرده وه که ی خوی ده بریته وه تنها له سئ کرده وه نه بئ: خیریکی نه برپاوه، یان زانستیک ی به سود، یان مندالتیکی باش که دعای بؤ بکا.

هر وه ها له باره ی دعای بیگانه ش پیغه مبرک علیه السلام - هر کاتیک مردوی ده ناشت - ده فرموی: ﴿اسْتَغْفِرُوا لِأَحْبَبِكُمْ وَاسْأَلُوا لَهُ الثَّيِّبَ فَإِنَّهُ الآنَ يُسْأَلُ﴾ رواه ابوداود بسند قوي، له خوا بپارپته وه له م برپه تان خوش بیئو دعای بؤ بکن وه لامی فریشته کان بداته وه، چونکه نیستا پرسیری لئ ده کری.

هر وه ها دهر باره ی خیر کردنیش پیغه مبرک علیه السلام ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ دَرَجَةً الْعَبْدِ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ ائْتِنِي هَذَا؟ فَيَقَالُ: بِإِسْقَاءِ وَلَدِكَ لَكَ﴾ رواه الامام احمد یاسناد صحیح، خوی گوره له به هشتدا پله ی بنده که ی به رز ده کاته وه، به بنده کهش ده لئ: خواجه نه م پله ی م له کوی وه ده ست که وتوه؟ جا پیئ ده گوتئ: به هوی ناودانی مندال که ت به خیری تو.

نیجا بزانه: له م زه به ی نیمامی (الشافعی) دا: خیری قورپانخویندن ناگاته مردوو، به لام له هر سیک م زه به که ی تر داو له فرموده ده ی کی بیئیزی م زه به ی (الشافعی) دا: خیری قورپانخویندنیش ده گاته مردوه که و سودی لئ وه رده گری، واته: به و م رجی له دوی قورپانخویندنیه که دعا بکاو بلئ: خواجه خیری نه م قورپانخویندنم بگینه فلانه مردوه. یان له سر گزده که ی قورپان بخوینئ، یان هر له سره تاوه نیه تی نه وه بئ: خیری قورپانخویندنیه که ی بؤ مردوه که بئ، هر وه که (تحفة) و حاشیه کان ی دا پوون کراوه ته وه. نیتر له باسی (به کری گرتن بؤ خواپه رستی) و له باسی (زیاره تی گورستان و خیر کردن بؤ مردوو) نه م باسه دریزتر پوون کراوه ته وه بگه پئوه بؤ یان.

﴿ فَصْلٌ لَهُ بِاسِيْ پَهْ شیمان بؤونه وه له و سیت ﴾

(لَهُ الرُّجُوعُ عَنِ الْوَصِيَّةِ) بؤ وه سیت که ره که و سته: له وه سیت که ی په شیمان بیته وه، واته: له هموو نه و خیر و به خشینانه ی به مرنیه وه ه لئو اسبون، به (اجماع) ی زانایانی نیسلام

وَعَنْ بَعْضِهَا بِقَوْلِهِ: تَقَضَّتْ الْوَصِيَّةُ أَوْ أَبْطَلَتْهَا أَوْ رَجَعَتْ فِيهَا أَوْ فَسَخَتْهَا أَوْ هَذَا لَوَارِثِي. وَبَيْنَ وَإِعْتاقٍ وَإِصْداقٍ وَكَذَا هَبَ أَوْ رَهْنٌ مَعَ قَبْضٍ وَكَذَا ذُوْنُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَبِوَصِيَّةٍ بِهَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ، وَكَذَا تَوَكُّيلٌ فِي بَيْعِهِ وَعَرْضِهِ عَلَيْهِ فِي الْأَصَحِّ، وَخَلَطُ حِنْطَةٍ مُعَيَّنَةٍ رُجُوعٌ، وَلَوْ وَصَّى بِصَاعٍ مِنْ صَبْرَةٍ فَخَلَطَهَا بِأَجْوَدَ مِنْهَا فَرُجُوعٌ، أَوْ بِمِثْلِهَا فَلَا، وَكَذَا بَارِذًا فِي الْأَصَحِّ، وَطَخَنُ حِنْطَةٍ وَصَّى بِهَا وَبَذَرَهَا وَعَجَنُ دَقِيقٍ وَغَزْلُ قُطْنٍ

(وَعَنْ بَعْضِهَا) هم دروسته: له به شيكى وهسيته كه شى به شيمان ببيتـه وه له به شيكى شى به شيمان نه بيتـه وه، به لام نه وخبرو به خشينانهى له نه خوشى مردنى دا كرونى وده سبه جى براندونيه وه، دروست نيه لتيان به شيمان ببيتـه وه، هه روهك له زويهى سه رچاوه كاندا فهرموديه.

ثينجا به شيمانبونوه كه ش (بِقَوْلِهِ) به وه ده بى بلن: (تَقَضَّتْ الْوَصِيَّةُ) وهسيته كه م هه لوه شانده وه (أَوْ أَبْطَلَتْهَا) يان به تالم كرده وه (أَوْ رَجَعَتْ فِيهَا) يان لى به شيمان بومه وه (أَوْ فَسَخَتْهَا) يان فه سخم كرده وه (أَوْ هَذَا لَوَارِثِي) يان نه م وهسيته پيكراره بى ميرانگره كه م بى (و) هه روه ها به شيمانبونوه ديتـه جى (بَيْنَ) به فروشتنى وهسيته پيكراره كه و (وَإِعْتاقٍ) به نازانكرنى و (وَإِصْداقٍ) هم به وهى وهسيته پيكراره كه بكانه ماره بى ژن (وَكَذَا هَبَ) هه روه ها به وهى وهسيته پيكراره كه بيه خشيته كه سيكى ترو (أَوْ رَهْنٌ مَعَ قَبْضٍ) يان په هنى بكاو به خشراره كه و په هه كه ش وه ريگيرين (وَكَذَا نُؤْتُهُ) هه روه ها نه گهر وه ريش نه گيرين هه ر ده بيتـه به شيمانبونوه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمودى راستردا.

(و) هه روه ها به شيمانبونوه ديتـه جى (بِوَصِيَّةٍ بِهَذِهِ التَّصَرُّفَاتِ) به وهسيته كردن به يه كيك له وه دستكارى انهى پراپرو، اته: وهسيته بكا وهسيته پيكراره كه بفروشتى، يان بيه خشرى ... هتد (وَكَذَا تَوَكُّيلٌ فِي بَيْعِهِ) هه روه ها وه كيلگرتن بى فروشتنى وهسيته پيكراره كه وه م (وَعَرْضِهِ عَلَيْهِ) وه كيلگرتن بى پيشاندانى بى فروشتن، يان وه كيلگرتن بى به خشين، نه وانه ش گشتى ده بنه به شيمانبونوه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمودى راستردا.

(وَخَلَطُ حِنْطَةٍ مُعَيَّنَةٍ) تيكه لكردى گه نميكى لياركراو كه وهسيته پى كرده بى، نه وه ش (رُجُوعٌ) به شيمانبونوه به (لَوْ وَصَّى بِصَاعٍ مِنْ صَبْرَةٍ) نه گهر وهسيته كرد به په يه كه له كومه له گه نميك (فَخَلَطَهَا بِأَجْوَدَ مِنْهَا) ثينجا تيكه لى گه نميكى باشتري كرد (فَرُجُوعٌ) نه وه به به شيمانبونوه داده ندرى (أَوْ بِمِثْلِهَا) به لام نه گهر تيكه لى گه نميكى وه كو خوى كرد (فَلَا) نه وه به به شيمانبونوه داناندرى (وَكَذَا بَارِذًا) هه روه ها نه گهر تيكه لى گه نميكى خراب تريشى بكا، هه ر نابيته به شيمانى (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمودى راستردا.

(وَطَخَنُ حِنْطَةٍ وَصَّى بِهَا) هارپنى نه وه گه نمى وهسيته پى كرده وه، هم (وَبَذَرَهَا) وه شاندى به ناو زه ويى دا، هم (وَعَجَنُ دَقِيقٍ) كرده هه ويى ناره كه، هم (وَغَزْلُ قُطْنٍ)

وَتَسْجُ غَزْلٍ وَقَطْعُ ثَوْبٍ قَمِيصًا وَبِنَاءٌ وَغِرَاسٌ فِي عَرَصَةٍ رُجُوعٍ.
(فَصْلٌ) يُسَنُّ الْإِيصَاءَ بِقَضَاءِ الدِّينِ وَتَنْفِيزَ الْوَصَايَا وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ، وَشَرْطُ
الْوَصِيِّ: تَكْلِيفٌ وَحُرِّيَّةٌ وَعَدَالَةٌ وَهِدَايَةٌ إِلَى التَّصَرُّفِ فِي الْمَوْصِي بِهِ وَإِسْلَامٌ، لَكِنْ
الْأَصَحُّ جَوَازٌ وَصِيَّةٌ ذِمِّيٌّ إِلَى ذِمِّيٍّ، وَلَا يَضُرُّ الْعَمَى فِي الْأَصَحِّ، وَلَا تُشْتَرَطُ الذُّكُورَةُ،

پستنی په مویه که، هم (وَتَسْجُ غَزْلٍ) چڼنی داوکه، هم (وَقَطْعُ ثَوْبٍ قَمِيصًا) برښی
قوماشه که بډ کردنه جلو بهرگ، هم (وَبِنَاءٌ) خانو دروستکردن (وَغِرَاسٌ) درخت چاندن
(فِي عَرَصَةٍ) له زهویه کهی و هسیت پیکراودا، نه وانه گشتی (رُجُوعٌ) دهبه په شیمانوبونه وه
له وهسیته که.

نینجا بزانه: نه گهر شتیکی کرده وهسیت بډ (محمد)، نینجا هه مان شتی کرده وهسیت بډ
(خالد)، نه وه نابیته په شیمانی، به لکو هه ربوکیان دهبه هاویش له وهسیت پیکراوکه دا،
هه روک له (تحفة) و (مغنی) دا هه رمویدانه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی دَانَانِی سَهروهِسیت﴾

سهر وهسیت نه و که سیه: وهسیت که ره که کاروباری خوی دداته دهست تاکو له دوی
مردنی بډی چی به چی بکا نه وهش به (إجماع) ی زانایانی نیسلامه، هم ﴿عَنْ ابْنِ
مَسْعُودٍ: أَنَّهُ أَوْصَى إِلَى الزُّبَيْرِ وَأَبْنِهِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا﴾ رواه البیهقی بإسناد حسن، (عبدالله
بن مسعود) هه زه تی (زبیر) و (عبدالله) ی کوپی کرده سهر وهسیتی خوی.

که وایو: (يُسَنُّ الْإِيصَاءَ) بډ گشت که سیګ سوننه ته: وهسیت له لای که سیګ بکا و بیکاته
سهر وهسیت (بِقَضَاءِ الدِّينِ) بډ نه وهی قه زه کانی بډ بداته وه، جا قهرزی خوی گه وده بن:
وهکو زه کات و که فقاړت، یان قهرزی ناده میزاد بن، هه ودها بډ نه وهی نه مانته کانی بډ
ته سلیمی خاوه نه کانیان بکاته وه و مافی سته ملیکراو کانی بداته وه.

(و) هه ودها (تَنْفِيزُ الْوَصَايَا) بډ نه وهی وسیته کانی بډ چی به چی بکا، هم (وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِ
الْأَطْفَالِ) بډ نه وهی سهر په رشتی کاروباری منداله کانی بکا.

(وَشَرْطُ الْوَصِيِّ) هه رچی نه و که سیه ده کړته سهر وهسیت (تَكْلِيفٌ) نه وهیه: بالغ و عاقل
بی و (وَحُرِّيَّةٌ) نازاد بی و (وَعَدَالَةٌ) دادپه روه ر بی و (وَهِدَايَةٌ إِلَى التَّصَرُّفِ) شاره زایی هه بی
بډ دهستکاری کردن (فِي الْمَوْصِي بِهِ) له وهسیت پیکراو که دا، هم (وَإِسْلَامٌ) موسولمانیش
بن (لَكِنْ الْأَصَحُّ) به لام به هه رمووده ی پاستر (جَوَازٌ وَصِيَّةٌ ذِمِّيٌّ إِلَى ذِمِّيٍّ) دروسته:
کافر یکی په یمان له نه ستور وهسیتی خوی له لای کافر یکی په یمان له نه ستور بکا (وَلَا يَضُرُّ
الْعَمَى) کوپری ی سهر وهسیت که زیانی نیه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا.

(وَلَا تُشْتَرَطُ الذُّكُورَةُ) هه ودها نیرایه تیش به هه رچ داناندی، به (إجماع) ی زانایان، هم
نیمامی (عمر) ش و وهسیتی له لای (حَفْصَةُ) ی کیژی خوی کرد، هه روک (أبو داود)

وَأُمُّ الْأَطْفَالِ أُولَىٰ مِنْ غَيْرِهَا، وَيَنْزِلُ الْوَصِيُّ بِالْفَسْقِ وَكَذَّالْقَاضِي فِي الْأَصَحِّ، لَا
 الْإِمَامُ الْأَعْظَمُ، وَيَصِحُّ الْإِصْءَاءُ بِقَضَاءِ الدُّيُونِ وَتَنْفِيزِ الْوَصِيَّةِ مِنْ كُلِّ حُرٍّ مُكْلَفٍ،
 وَيَشْتَرُطُ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ مَعَ هَذَا: أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَايَةٌ عَلَيْهِمْ، وَلَيْسَ لَوْصِيٍّ إِصْءَاءُ لِمَنْ
 أَذِنَ لَهُ فِيهِ جَارَ لَهُ فِي الْأَطْفَالِ،

گپراویه تیه وه، که و ابو: (وَأُمُّ الْأَطْفَالِ) دایکی منداله کان نه گهر مهرجه کانی پاپردوی لی بیته
 جی (أُولَىٰ مِنْ غَيْرِهَا) له پیشتره له پیاو و نافره ته کانی تر: بۆ نه وهی بکریته سهروه سیتی
 منداله کانی، چونکه زیاتر به زه بی پیاندا دئ.

(وَيَنْزِلُ الْوَصِيُّ بِالْفَسْقِ) سهروه سیته که به هوی (فاسق) بیون له سهروه سیتی ده که وی،
 به لکو باوک و باپیره نه وه سه رپه رشکاره ی له لای قازی یه وه داندراوه، نه وانیش به هوی
 (فاسق) بیونیان له سه رپه رشکاره یه تی ده که ون، ههروه که له زوری ی سه رچاوه کاند
 هه رموویانه (وَكَذَّالْقَاضِي) ههروه ها (قازی)ش به هوی (فاسق) بیون له قازی ته تی ده که وی
 (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا (لَا الْإِمَامُ الْأَعْظَمُ) به لام پیشه وای که وره تر به
 (فاسق) بیون له پیشه وای ته نا که وی، چونکه به رزه وه ندیه گشتیه کان به ویه وه
 به ستراونه وه کاروباری وولات تیک ده جی.

مه رجی وه سیته که ره که: (وَيَصِحُّ الْإِصْءَاءُ) سهروه سیته دانان دروست ده بی (بِقَضَاءِ
 الدُّيُونِ) بۆ دانه وهی قه رزه کان و گشت مافه کانی تر، هه م (وَتَنْفِيزِ الْوَصِيَّةِ) بۆ
 جی به جی کردنی وه سیته: (مِنْ كُلِّ حُرٍّ مُكْلَفٍ) له گشت وه سیته که ره که وه: که نازاد بی و
 بالغ و عاقل بی و به خوشی خوی بی.

(و) ههروه ها (يُشْتَرُطُ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ) له دانانی سهروه سیته بۆ کاروباری منداله کانی به
 مه رج داده ندری (مَعَ هَذَا) له که ل چوار مهرجه که ی پاپردو (أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَايَةٌ عَلَيْهِمْ)
 وه سیته که ره که مافی سه رپه رشیکاری ته شه ری به سه ر نه وه منداله دا هه بی: وه که
 باوک و باپیره، نه که وه کو مام و برا.

به لام له هه رمووده ی بی هیزی مه زه بی نیامی (الشافعی) دا: -ته گهر باوک و باپیره نه بن-
 دایک ده بیته سه رپه رشتکاری منداله کانی، ههروه که له باسی (سه رپه رشکاری منداله) دا
 پوونمان کرده وه، که و ابو: به وه هه رمووده یه -ته گهر باوک و باپیره نه بن- دایکی ش ده توانی
 سهروه سیته بۆ کاروباری منداله کانی دابنی، ههروه که (مغنی)ش ئاماژه ی بۆ کردوه.

(وَلَيْسَ لَوْصِيٍّ إِصْءَاءٌ) بۆ هیچ سهروه سیته تیک دروست نیه: سهروه سیته یکی تر دابنی،
 به لام (فَبِأَن أُذِنَ لَهُ فِيهِ) ته گهر سهروه سیته که له لایه ن وه سیته که ره که نیزن درابنی
 سهروه سیته یکی تر دابنی، نه و کاته (جَارَ لَهُ) بۆی دروسته سهروه سیته یکی تر دابنی (فِي
 الْأَطْفَالِ) له هه رمووده ی به هیتردا.

وَلَوْ قَالَ: أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ إِلَى بُلُوغِ ابْنِي أَوْ قُدُومِ زَيْدٍ فَإِذَا بَلَغَ أَوْ قَدِمَ فَهُوَ الْوَصِيُّ جَازٌ، وَلَا يَجُوزُ نَصَبُ وَصِيٍّ وَالْجَدُّ حَتَّى بِصِفَةِ الْوِلَايَةِ، وَلَا الْإِيصَاءُ بِتَزْوِيجِ طِفْلِ وَلَبَسَتْ، وَلَقَطُّهُ: أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ أَوْ فَوَّضْتُ وَلَحَوْهُمَا. وَيَجُوزُ فِيهِ التَّوْقِيتُ وَالتَّغْلِيقُ، وَيُشْتَرَطُ بَيَانُ مَا يُوصَى فِيهِ، فَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ. لَقَا، وَالْقَبُولُ

ثینجا بزانه: دروسته سه‌روه‌سیټ دانانه‌که بۆ ماویه‌کی دیارکراو بیټ و هم دروسته: دانانه‌که ش به شتی‌که وه هه‌لبواسرئ، بۆ وینه: (وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر وه‌سیټ‌که‌ره‌که گوتی: (أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ إِلَى بُلُوغِ ابْنِي أَوْ قُدُومِ زَيْدٍ فَإِذَا بَلَغَ أَوْ قَدِمَ فَهُوَ الْوَصِيُّ) وه‌سیټم له لای تو کړېو تۆم کړده سه‌روه‌سیټ تا کړېه‌که‌م بلوغي ده‌بیټ. یان گوتی: تا فلان‌که‌س دیت‌ه‌وه، جا هر کاتیک کړېه‌که‌م بلوغي بوو‌ئو بپیټه سه‌روه‌سیټم، یان هرکاتیک فلان‌که‌س هاته‌وه‌ئو بپیټه سه‌روه‌سیټم. نه‌وه (جَان) سه‌روه‌سیټ دانانه‌که له هر دېو مه‌سه‌له‌که‌دا دروسته.

(وَلَا يَجُوزُ نَصَبُ وَصِيٍّ) بۆ باوکی من‌داله‌کان دروست نیه: سه‌روه‌سیټ‌یک دابنئ- (وَالْجَدُّ حَتَّى) له‌و‌حاله‌ته‌دا که باپیره‌ش زیندوو بیټ- (بِصِفَةِ الْوِلَايَةِ) به‌ناوی سه‌رپه‌رشکاریه‌تی له سه‌ر من‌داله‌کان، چونکه شهرع‌ئو ماغی داوه‌ته باپیره، که‌واوې: باوک ناتوانئ ماف‌که‌ بډاته که‌سیټ‌کې‌تر (وَلَا الْإِيصَاءُ) هه‌روه‌ها دانانی سه‌روه‌سیټ دروست نیه (بِتَزْوِيجِ طِفْلِ وَيُنْتَرِ) بۆ ماره‌برینی کوړ، یان کچ، هه‌رچند باپیره‌ش نه‌مايټ.

(وَلَقَطُّهُ) ووشی دانانی سه‌روه‌سیټ: (أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ) وه‌سیټم له لای تو کړد بۆ‌ئو‌کاره (أَوْ فَوَّضْتُ إِلَيْكَ) یان بلئ: نه‌و‌کاره‌م دا به‌ده‌سته تو له دوی مردنم (وَلَحَوْهُمَا) نه‌وه‌ی وه‌کو‌ئو‌نوه‌انه‌ش بیټ: وه‌ک بلئ: تۆم له جی‌ی خۆم دانا بۆ کاروباری من‌داله‌کانم له دوی مردنم (وَيَجُوزُ فِيهِ التَّوْقِيتُ) له دانانی سه‌روه‌سیټ‌دا دانانی کاتیک دیارکراویش دروسته، وه‌ک بلئ: بۆ ماوه‌ی سالتیک تۆم کړده سه‌روه‌سیټ. یان تا کړېه‌که‌م بلوغي ده‌بیټ. هه‌روه‌ک پابرا (وَالْتَّغْلِيقُ) هم هه‌لو‌اسینیشی به‌شتی‌که‌وه دروسته، وه‌ک بلئ: هر کاتیک سه‌روه‌سیټ‌که‌م مرد تۆم کړده سه‌روه‌سیټ، یان هرکاتیک کړېه‌که‌م بلوغي بوو‌ئو‌م کړده سه‌روه‌سیټ. هه‌روه‌ک پابرا.

(وَيُشْتَرَطُ) به‌م‌رج داده‌ندری (بَيَانُ مَا يُوصَى فِيهِ) نه‌و‌شته‌ی وه‌سیټی تئ‌دا ده‌کا پوونی بکاته‌وه، وه‌ک بلئ: فلان‌که‌س سه‌روه‌سیټی منه بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌کانم. یان تۆم کړده سه‌روه‌سیټ بۆ کاروباری من‌داله‌کانم (فَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ) نه‌گه‌ر ته‌نها گوتی: وه‌سیټم له لای تو کړد. یان تو سه‌روه‌سیټی منی. نه‌وه (لَقَا) دانانی سه‌روه‌سیټ‌که پوچه‌ل ده‌بیټ‌وه (وَالْقَبُولُ) هه‌روه‌ها به‌م‌رج داده‌ندری: سه‌روه‌سیټ‌که‌ش له دوی

وَلَا يَصِحُّ فِي حَيَاتِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ وَصَّى اثْنَيْنِ لَمْ يَنْفَرِدْ أَحَدُهُمَا إِلَّا إِنْ صَرَّحَ بِهِ،
وَلِلْمُوصِي وَالْوَصِيِّ الْعَزْلُ مَتَى شَاءَ، وَإِذَا بَلَغَ الطِّفْلُ وَتَارَعَهُ فِي الْإِنْفَاقِ عَلَيْهِ صُدَّقَ
الْوَصِيُّ،

مردنی وه سیټکه ره که قبول بکا بیټه سهره سیټ (ولا یصح فی حیاته) قبول کړدنو
په دکرډنه وه هیچیکیان له حالتی زیندووه تی وه سیټکه ره که دا دروست نابن (فی الأصح)
له فهرمودی پاستردا.

(وَلَوْ وَصَّى اثْنَيْنِ) نه گهر دوو که سی کړدنه سهره سیټ (لَمْ يَنْفَرِدْ أَحَدُهُمَا) نابن په کیکیان
به ته نه کاره که بکا، به لکو پیویسته ویکړا بن (إِلَّا إِنْ صَرَّحَ بِهِ) مه گهر به ناشکرا
گوټیټی هر په که تان به ته نه کاره که بکا. یان بلن: هر په که تان سهره سیټی من بی.
نو کاته دروسته به ته نه کاره که بکن (وَلِلْمُوصِي) بڅ وه سیټکه ره که وه م
(وَالْوَصِيِّ) بڅ سهره وه سیټه که ش دروسته (الْعَزْلُ مَتَى شَاءَ) سهره سیټه که له کار
لابدن: وه بلن: نوم له سهره سیټی لادا. یان سهره سیټه که به خوی بلن: خوم له
سهره سیټی خست.

﴿ثَاغَادَارِي﴾: هر کاتیک وه سیټکه ره که گومانی به هیز بیټی: که نه گهر سهره سیټه که ی له
کار لادا، نه مانه ته کانی، یان مالی منداله کانی له ده ست ده چی، یان سته مکاریک ده ستیان
به سهردا ده گری، نو کاته دروست نیه: سهره وه سیټه که ی له کار لادا، هره وه نه گهر
سهره سیټه که ش ترسی ه بی مالی وه سیټکه ره که، یان مالی منداله کانی له ده ست بچی،
یان سته مکاریک ده ستیان به سهردا بگری، نو کاته ش دروست نیه خودی خوی له کار
لابدا، اته: لهو حالت ته دا خولا دانه که ی چی به چی نابن، به لام واجب نیه به خورایی سهر
وه سیټه که بکا، به لکو دروسته: کرئی سهره سیټه که ی له مالی وه سیټکه ره که، یان له
مالی منداله کان وه ریگری، جا نه گهر وه سیټکه ره که کرئی بڅ دیاری نه کړبو، نو کاته
دوو که سی لیزانو داپه روه نه اندازه ی کرئی که ی بڅ دیاری ده کهن.

ثینجا بزانه: هر کاریک عاده ت نه بو سهره سیټه که به خوی بیکا، یان توانای نه بو
کاره که بکا، نو کاته دروسته وه کیلیک بڅ خوی بگری تا کو کاره که ی بڅ بکا، هره وه له
(تحفة) و (مغنی) دا ناوه پوکی نه م ثاگاداریه پوون کراوه ته وه.

(وَإِذَا بَلَغَ الطِّفْلُ) هر کاتیک منداله که بلوغی بو، یان شیته که چاک پووه (وَتَارَعَهُ) له گهل
سهره سیټه که ی سووه کیشه یان (فِي الْإِنْفَاقِ عَلَيْهِ) له باره ی سهر فکړنی نه رکي
به خپو کړنی: ثایا نه اندازه ی چندی سهر کړوه، یان ده یگوت هیچت سهر نه کړوه.
نوه (صُدَّقَ الْوَصِيُّ) باوه په سهره سیټه که ده کړی به وهرجه ی سویند بخوا، هره وه

أَوْ فِي دَفْعِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ صُدَّقَ الْوَلَدُ.
(كِتَابُ الْوَدِيعَةِ)

مَنْ عَجَزَ عَنْ حِفْظِهَا حَرَّمَ عَلَيْهِ قَبُولُهَا، وَمَنْ قَدَرَ وَلَمْ يَتَّقِ بِأَمَانَتِهِ كُرْهًا، فَإِنْ وَتَّقِ اسْتَحَبَّ،
نه گهر له و مه سه له يه دا - له گه ل باوك و باپيره ش ببيتته كيشه يان به سويندخواردن باوه پ به باوك و باپيره ده كړئ.

(أَوْ فِي دَفْعِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ) يان له باره ي مال و يدانه وه ي دواي بلوغ بوون بووه كيشه يان، منداله كه ده يگوت: ماله كه ت نه داومه وه. سه روه سيته كه ش، يان باوك و باپيره ديانگوت ماله كه تمان ته تسليمي تر كړئ ته وه. نه وه (صُدَّقَ الْوَلَدُ) به سويندخواردن باوه پ به منداله كه ده كړئ، چونكه له و حال ته دا سه روه سيته و باوك و باپيره كه مته رغه ميبان كړيوه: كه شاهيد يان نه گرتوه بئ دانه وه ي ماله كه.

ئينجا بزانه: نه گهر ده ترسا سته مكارئك ده ست به سه ر ماله كه دا بگري و جگه له به خشيني مال به هيچ پڼگه به كي تر نه يده تواني ماله كه پزگار بكا، نه و كاته بئ سه روه سيته كه دروسته به بئ چووني خوي كه مترين نه دنازه له ماله كه سه رف بكا بئ پزگار كړدني ماله كه، چا له م مه سه له يه دا به سويندخواردن باوه پي پي ده كړئ، هه روه ك له زوري به سه ر چاوه كاند ا فرمويانه.

﴿كِتَابُ الْوَدِيعَةِ: نُه مَه يه په رتوكي سپاردني نه مانه ت﴾

واته: شتيك به نه مانه ت له لاي كه سيك دابني تاكو بوي بپاريږئ. خواي گوره ده فرموي: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَفَضْلِكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ﴾ نه گهر به كيكتان به كيكتاني به نه ميندار دانا، با نه مينداره كه نه مانه ته كي داته وه. هه م پيغه مبه ر ﷺ ده فرموي: ﴿أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أُئْتِمِنَكَ﴾ حديث حسن رواه أبو داود والترمذي، نه مانه ته كه بده وه نه و كه سه ي به نه مينداري دلناوي.

ئينجا (مَنْ عَجَزَ عَنْ حِفْظِهَا) هه ر كه سيك تواناي نه بي نه مانه ته كه بپاريږئ، نه وه (حَرَّمَ عَلَيْهِ قَبُولُهَا) له سه ري حه پامه قبولي بكا، واته: نه مانه ته كه وه ريگري (وَمَنْ قَدَرَ وَلَمْ يَتَّقِ بِأَمَانَتِهِ) وه هه ر كه سيكيش تواناي ه بي بپاريږئ، به لام باوه پي به نه مينداريه تي خوي نه بو، واته: ده ترسا خيانه تي تن دا بكا، نه و كاته (كُرْهًا) ناپه سنده وه ري بگري.

به لام (فَإِنْ وَتَّقِ) نه گهر باوه پي به نه مينداريه تي خوي هه بو و هه م ده يتواني بپاريږئ، نه و كاته (اسْتَحَبَّ) سوننه ته: وه ري بگري، پيغه مبه ر ﷺ ده فرموي: ﴿وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ﴾ رواه مسلم، خواي گوره له يارمه تيداني به تنده دا يه مادام به تنده له يارمه تي براي خوي دابني.

منهاج - به رگي چواره م - ۸

وَشَرَطُهَا: شَرَطُ مُوَكَّلٍ وَوَكِيلٍ، وَيَشْتَرِطُ صِيفَةُ الْمُودِعِ: كَأَسْتَوْدَعْتُكَ هَذَا أَوْ اسْتَحْفَظْتُكَ أَوْ أَتَيْتُكَ فِي حِفْظِهِ. وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يُشْتَرِطُ الْقَبُولُ لَفْظًا وَيَكْفِي الْقَبْضُ،

جا بزان: له و حاله تی سینه مدا نه گهر جگه له خوی که سستی تر نه بو نه مانه ته که بیاریزی،
نه و کاته له سهری واجبه وهری بگری، به لام بوی دروسته کری ی پاراستنه که شی وهریگری،
ههروه که له زوری ی سهراوه کانداهه رموویانه.

(وَشَرَطُهَا) مهرجی نه مینداره که و سپارده ری نه مانه ته که (شَرَطُ مُوَكَّلٍ وَوَكِيلٍ) وه که
مهرجی وه کیلگرو وه کیله که یه، واته: هیچیکیان مندال، یان شیت نه بن، هه ری که شیان
بزیان دروست بی-پارسته وخو-کاره که بکن، که واته: نه مانه ت دانان و نه مانه ت
وهرگری مندال و شیت دروست نابی.

(و) ههروه ها (وَيَشْتَرِطُ صِيفَةُ الْمُودِعِ) به مهرج داده ندری: سپارده ره که-واته: نه و
که سستی نه مانه ته که داده نی-گوته یه که بلی که لی بفا میته وه: شته که نه مانه ته (ک)
وه که بلی: (اسْتَوْدَعْتُكَ هَذَا) نه م شته م به سپاردن له لای تو دانا (أَنْ يَنْ يَنْ بَلَى:
(اسْتَحْفَظْتُكَ) نه م شته م بقی پاراستن له لای تو دانا (أَنْ يَنْ يَنْ بَلَى: (أَتَيْتُكَ فِي حِفْظِهِ) تو م
کرده جیگری خو م بقی پاراستنی نه م شته. یان نه م شته م نه مانه ت بی له لای تو. ههروه ها
به گوته ی نا نا شکرا و به نووسینیش دروست ده بی، نه گهر نیه تی له گه لدا بی، ههروه ها به
ناماژه کردنی مرو فی لاییش دروست ده بی.

به لام (وَالْأَصَحُّ) به هه رمووده ی پاستر (أَنَّهُ لَا يُشْتَرِطُ الْقَبُولُ لَفْظًا) به مهرج داناندری
نه مینداره که به زیان بلی: قبولم کرد. به لکو (وَيَكْفِي الْقَبْضُ) نه و نه ده به سه: نه مانه ته که
وهریگری، یان به زیان بلی: له و شوینه دایینی. واته: به یه کی که له واته دانانی نه مانه ته که
داده مه زری، ههروه که له زوری ی سهراوه کانداهه رموویانه.

﴿ نَاگاداری ﴾: که رما وچی و خانچی و دوکاندار هیچیکیان نابنه زامینی نه و جل و به رگو
نه و و لاغ و نو تو م بیله و نه و شته ی له لایان داده ندری، به لام نه گهر خاوه نه که به زیان
پتیان بلی: ناکاداری نه م شته م به بوم بیاریزه. نه و انیش قبول بکن، یان کری ی
پاراستنی نه و شتانه له خاوه نه که وهریگری، نه و کاته-نه گهر که مته رغمی بکن-
ده بنه زامین، ههروه ها نه گهر نه مینداره که نه مانه ته که له لای خاوه نه که ی به جی به یلی و
بروا، نه و ههش و ا بریار ده ری: داییتی وه ده ست خاوه نه که ی، واته: نه گهر فه و تا نابیته
زامین، ههروه ها نه گهر که سی که شتیکی له لای دانا، نه ویش بی ده نگ بوو، واته: نه قبولی
کردو نه وهری گرتو نه په دی کرده وه، نینجا خاوه نه که ی پویش و نه ویش پویش و
شته که ش فه و تا، دیسان نابیته زامین، ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا ناوه پوکی نه م
ناگاداریه پوون کراوه ته وه.

وَلَوْ أَوْدَعَهُ صَبِيٌّ أَوْ مَجْنُونٌ مَالًا لَمْ يَقْبَلْهُ فَإِنْ قَبِلَ ضَمِنَ، وَلَوْ أَوْدَعَ صَبِيًّا مَالًا قَتَلَفَ عِنْدَهُ لَمْ يَضْمَنْ، وَإِنْ أَتْلَفَهُ ضَمِنَ فِي الْأَصَحِّ، وَالْمَخْجُورُ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ كَصَبِيٍّ، وَتَرْتَفَعُ بِمَوْتِ الْمُودِعِ أَوْ الْمُودِعِ وَجُنُونِهِ وَإِعْمَانِهِ، وَلَهُمَا الْإِسْتِرْدَادُ وَالرُّدُّ

(وَلَوْ أَوْدَعَهُ صَبِيٌّ أَوْ مَجْنُونٌ مَالًا) نه گهر مندالیک، یا شیتیک مالیکى به نه مانهت له لا دانا (لَمْ يَقْبَلْهُ) دروست نیه قبولی بکا (فَإِنْ قَبِلَهُ) جا نه گهر ماله کى قبول کرید وهرى گرت، نه وه (ضَمِنَ) ده بیته زامینى ماله که، چونکه سپاردنى مندال و شیت دروست نابى، که واپو: له و زامنى به نازاد نابى تا ماله که نه داته وه ده ست سه ربه رشکاره کيان، به لام نه گهر له وه ده ترسا ماله که بفه وتی و له ریگه ی خوا ماله کى به نامانهت وهر گرت، نه و کاته نابیته زامین، هه روه ها نه گهر مندال که، یان شیت که به خویان نه مانه ته کى خویان له لای نه مینداره که بفه وتینن، نه و کاته ش نه مینداره که نابیته زامین، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه .

(وَلَوْ أَوْدَعَ صَبِيًّا مَالًا) نه گهر یه کیکی بالغ و عاقل مالیکى به نه مانهت له لای مندالیک، یان له لای شیتیک دانا (قَتَلَفَ عِنْدَهُ) جا ماله که ش له لای مندال که، یان له لای شیت که به خوی فه وتا (لَمْ يَضْمَنْ) نه مندال که وه نه شیت که نابیته زامین، هه رچند که مته رغه میشیان کر بى، به لام (وَإِنْ أَتْلَفَهُ) نه گهر مندال که، یان شیت که ماله که بفه وتینن، نه و کاته (ضَمِنَ فِي الْأَصَحِّ) فه وتینه ره که ده بیته زامین، له فه رمووده ی پاستردا.

به لام نه گهر مندالیک، یان شیتیک ماله که به نه مانهت له لای مندالیک، یان له لای شیتیک دابنن، نه و کاته نه مندال و شیتى نه مانه ته کى یان وهر گرت وه - نه گهر فه وتا - ده بیه زامین، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه (وَالْمَخْجُورُ عَلَيْهِ بِسَفَوٍ) نه و که سه ی قه ده غه ی له سه ر داندراوه به هوى به فه ی و دانی مالى خوی، نه ویش (كَصَبِيٍّ) وه کو مندال بپیری بى ده برى: له نه مانهت دانان و له وهر گرتنى نه مانهت دا.

(وَتَرْتَفَعُ) بپیری سپاردنى ماله که کوتایى دى (بِمَوْتِ الْمُودِعِ) به مردنى سپارده ره که (أَوْ الْمُودِعِ) یان به مردنى نه مینداره که، هم (وَجُنُونِهِ) به شیت بونى یه کیکیان و (وَإِعْمَانِهِ) به بى هوش بونى یه کیکیان، واته: هه ر یه کیکیان یه کیکی له و پوداوانه تووش ببى، نه وه بپیری سپاردن له سه ر ماله که لاده چن و ده بیته نه مانه تیکی شه رعى و اجبه: به په له بدریته وه میراتگره کانی مردوه که و سه ربه رشتکاری شیت که، هه رچند داواى ماله که ش نه کن، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه .

(وَلَهُمَا الْإِسْتِرْدَادُ) بى هه ر دوکیان دروسته: داواى گه پاندنه وه بکه ن، واته: بى سپارده ره که دروسته داواى گه پاندنه وه ی ماله سپاردراوه کى بکا، هم (وَالرُّدُّ) بى نه مینداره که ش

كُلُّ وَقْتٍ، وَأَصْلُهَا الْأَمَانَةُ، وَقَدْ تَصِيرُ مَضْمُونَةٌ بِعَوَارِضٍ: مِنْهَا أَنْ يُودَعَ غَيْرُهُ بِلَا إِذْنٍ وَلَا عُذْرٍ فَيُضْمَنُ، وَقِيلَ إِنَّ أَوْدَعَ الْقَاضِي لَمْ يَضْمَنْ، وَإِذَا لَمْ يُزَلْ يَدُهُ عَنْهَا جَازَتْ الْإِسْتِعَانَةُ بِمَنْ يَحْمِلُهَا إِلَى الْحِرْزِ أَوْ يَضَعُهَا فِي خِزَانَةٍ مُشْتَرَكَةٍ، وَإِذَا أَرَادَ سَفَرًا فَلْيَسْرُدْ إِلَى الْمَالِكِ أَوْ وَكِيلِهِ

دروسته: ماله که بۆ خاوه نه که ی بگه پښتته وه (کُلُّ وَقْتٍ) گشت کاتیک که هز بکن، به لام نه گهر نه مینداره که بترسی ماله که بیه وتی و که سی تر نه بی بیپاریزی، نه و کاته هرپامه بیگه پښتته وه، هه روه که له زړبه ی سهرچاوه کانداهرموویانه.

﴿هُوَيَه کانی زامینی نه مانه ته که﴾

(وَأَصْلُهَا الْأَمَانَةُ) بنچینه ی سپاردن به نه مانه ته داده ندری، هرچند له بهرامبه پاراستنه که ش کرئ ی وه رگرتبی، چونکه له نایه ته که ی پابر بودا- خوی گوره ناوی ناوه: (نه مانه ته). به لام (وَقَدْ تَصِيرُ مَضْمُونَةٌ) هندی جار سپار دواوه که ده بیته زه مانه تکروله سهر نه مینداره که، واته: نه مینداره که ده بیته زامینی نه مانه ته که وتوله ی ده که ویتته سهر (بِعَوَارِضٍ) به چند هویه که:

(مِنْهَا أَنْ يُودَعَ غَيْرُهُ) یه کیک له هو یانه نه وه یه: نه مانه ته که به که سیکی تر بسپیژی: وه که به ژن و منداله کانی خوی بیسپیژی، یان به که سیکی تر (بِلَا إِذْنٍ وَلَا عُذْرٍ) به بی نیزی خاوه نه که به بی هیچ عوزرک (فَيُضْمَنُ) جا نه گهر- له و حاله ته دا- نه مانه ته که فه و تا، نه وه نه مینداره که ی یه که م نه مینداره که ی دووه میش هه ر دووکیان ده بنه زامین، واته: خاوه نه که مافی هیه وتوله ی نه مانه ته که ی له هه کامیکیان بستیتی، به لام نه گهر دووه مه که نه یزانیو نه وه مالی یه که مه که نیه، نه و کاته بۆی دروسته نه ندازه ی نه وتوله ی بی لی یه وه رگراوه، له یه که مه که ی وه رگرتته وه.

به لام نه گهر خاوه نه که نیزی بدا، یان عوزرکی هه بی، وه کو نه خوشی، یان به سه هه رچوون، یان ترسی دز و زړدارک، نه و کاته نه گهر نه مانه ته که به که سیکی تریش بسپیژی هه ر نابیته زامین، هه روه که له زړبه ی سهرچاوه کانداهرموویانه.

(وَقِيلَ) له هه رموده یه کی بی هیژدا (إِنْ أَوْدَعَ الْقَاضِي لَمْ يَضْمَنْ) نه گهر نه مانه ته که ی به (قازی) یکی نه مین سپارد بی نه و کاته ش نابیته زامین (وَإِذَا لَمْ يُزَلْ يَدُهُ عَنْهَا) هه ر کاتیک ده ستی خوی، یان چاودیری خوی له سهر نه مانه ته که لانه با (جَازَتْ الْإِسْتِعَانَةُ بِمَنْ) دروسته داوای یارمته ی له که سیک بکا: که (يَحْمِلُهَا إِلَى الْحِرْزِ) نه مانه ته که ی بۆ هه لبرگی بۆ شوینی پاراستنی (أَوْ يَضَعُهَا فِي خِزَانَةٍ مُشْتَرَكَةٍ) یان بۆی له ناو کزگایه کی هاویش دابنی.

(وَإِذَا أَرَادَ سَفَرًا) هه ر کاتیک نه مینداره که ویستی سه هه رک بکا (فَلْيَسْرُدْ إِلَى الْمَالِكِ) ده بی نه مانه ته که بۆ خاوه نه که ی بگه پښتته وه (أَوْ وَكِيلِهِ) یان بۆ وه کیلی خاوه نه که ی، یان بۆ

فَإِنْ فَقَدَهُمَا فَالْقَاضِي، فَإِنْ فَقَدَهُ فَأَمِينٌ، فَإِنْ دَفَعَهَا بِمَوْضِعٍ وَسَافَرَ ضَمَنَ، فَإِنْ أَعْلَمَ بِهَا
أَمِينًا يَسْكُنُ الْمَوْضِعَ لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ سَافَرَ بِهَا ضَمَنَ إِلَّا إِذَا وَقَعَ حَرِيقٌ أَوْ
غَارَةٌ وَعَجَزَ عَمَّنْ يَدْفَعُهَا إِلَيْهِ كَمَا سَبَقَ، وَالْحَرِيقُ وَالْغَارَةُ فِي الْبُقْعَةِ وَإِشْرَافُ الْحَرَزِ
عَلَى الْخَرَابِ أَغْذَارٌ كَالسُّفَرِ،

سهرپرشتکاری خاوه نه که ی بیگه پرئیتته وه (فَإِنْ فَقَدَهُمَا) جا نه گهر هیچیکانی دهست
نه که وتن (فَالْقَاضِي) ده بی نه مانه ته که بداته دست قازی (فَإِنْ فَقَدَهُ) جا نه گهر (قازی) یککی
نه مینیشی دهست نه که وت (فَأَمِينٌ) ده بی بیداته دهست مروتیککی نه مین، نینجا واجبه
شاهیدیش بگری: که نه مانه ته که ی داوه ته دهست نه مینه که.

نینجا هه رکاتیک چوه سه فیهرو نه مانه ته که شی نه داوه دهست نه وانه ی پاپردو، نه وه
ته ماشا ده که یین: (فَإِنْ دَفَعَهَا بِمَوْضِعٍ) نه گهر نه مانه ته که ی له شوینیککی پاراستندا
شارده وه (وَسَافَرَ) چوه سه فیهرو شته که فهوتا، نه وه (ضَمَنَ) ده بیته زامین، به لام (فَإِنْ)
أَعْلَمَ بِهَا أَمِينًا) نه گهر نه مانه ته که ی به مروتیککی نه مین ناساند: که (يَسْكُنُ الْمَوْضِعَ) له
شوینی شارده وه که دا نیشته جی بوو و چاودیری ده کرد، نه و کاته (لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ)
نابیتته زامین له فهرمووده ی پاستردا.

(وَلَوْ سَافَرَ بِهَا) نه گهر نه مینداره که نه مانه ته که ی له گهل خویا برده سه فیهرو (ضَمَنَ)
ده بیته زامین (إِلَّا إِذَا وَقَعَ حَرِيقٌ أَوْ غَارَةٌ) ته نها نه گهر سوتانیک، یان تالان و پاپروتیک له و
شوینه پو بداو (وَعَجَزَ عَمَّنْ يَدْفَعُهَا إِلَيْهِ كَمَا سَبَقَ) نه شیتوانی بیداته دهست یه کیک به و
پیزه ی پابرا، نه و کاته دروسته، به لکو- نه گهر ترسی فهوتانی هه بی- واجبه: له گهل خویا
بیپاته سه فیهرو، واته: نه رککی هه لگرتنیشی له و سه فیهردا له سه خاوه نه که یه تی، ههروه
له (تحفة) دا فهرموویه تی.

جا نه گهر نه مینداره که له سه فیهردا که ترسی فهوتانی تووش بوو، واجبه: له ماله وه
دایبینی، به لام هه رکاتیک پئگر هیرشیان بۆ هیتاونه ی توانی نه مانه ته که بپاریزی، واجبه
خوی پابگری تا نه وان لی دهستتین، واته: نه گهر له ترسان نه مانه ته که ی فهردا
شوینیکو فهوتا، یان له شوینیکدا شارده وه شوینه که شی نه ناسیه وه، نه و کاته ده بیته
زامین، ههروه که له (نهاية) بو (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَالْحَرِيقُ وَالْغَارَةُ فِي الْبُقْعَةِ) په یدابوونی سوتان و تالان و پاپروت له شوینه که، هه م
(وَأِشْرَافُ الْحَرَزِ عَلَى الْخَرَابِ) نزیکبونه وه ی شوینی پاراستن له خرابوون، گشتیان (أَغْذَارٌ)
ده بته عوزر بۆ نه وه ی نه مینداره که نه مانه ته که به نه مینیککی تر بسپیری (كَالسُّفَرِ) وه کو
مه سه له ی سه فیهرو، واته: له حاله تانه شدا نابیتته زامین.

وَإِذَا مَرِضَ مَرَضًا مَخُوفًا فَلْيَرُدُّهَا إِلَى الْمَالِكِ أَوْ وَكِيلِهِ وَإِلَّا فَالْحَاكِمِ أَوْ إِلَى أَمِينٍ أَوْ يُوصِي بِهَا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ ضَمِنَ إِلَّا إِذَا لَمْ يَتِمَّ كُنْ بِأَنْ مَاتَ فَبَجَاةً. وَمَنْهَا إِذَا نَقَلَهَا مِنْ مَحَلَّةٍ أَوْ دَارٍ إِلَى أُخْرَى ذُوْنَهَا فِي الْحَرَزِ ضَمِنَ وَإِلَّا فَلَا. وَمَنْهَا أَنْ لَا يَذْفَعَ مُتْلِفَاتِهَا، فَلَوْ أَوْدَعَهُ دَابَّةٌ فَتَرَكَ عُلْفَهَا ضَمِنَ، فَإِنْ نَهَاهُ عَنْهُ فَلَا عَلَى الصَّحِيحِ، وَإِنْ أَعْطَاهُ الْمَالِكُ عُلْفًا

(وَإِذَا مَرِضَ مَرَضًا مَخُوفًا) ههركانتیک نه مینداره که نه خوش کهوت و مه ترسی مریضی لایده کرا (فَلْيَرُدُّهَا إِلَى الْمَالِكِ) ده بی نه مانه ته که بی خاوه نه که ی بگه پرنیتته وه، یان بی سه پیره شتکاره که ی (أَوْ وَكِيلِهِ) یان بی وه کیله که ی (وَإِلَّا) نه گهر نه گردجا بی نه وانه ی بگه پرنیتته وه (فَالْحَاكِمِ) ده یداته وه دست دابوهریکی نه مین (أَوْ إِلَى أَمِينٍ) یان مرقفینکی نه مین (أَوْ يُوصِي بِهَا) یان له لای که سیکی نه مین وه سیستی پی ده کا تا کو له دوی مریضی بیداته وه خاوه نه که ی (فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ) جا نه گهر نه مینداره که هیچیکی له وانه ی پابریو نه کردو مرد، نینجا نه مانه ته که ش فووتا، نه و کاته (ضَمِنَ) نه مینداره که ده بیته زامین، که واته: له میراته که ی توله ی ده دری (إِلَّا إِذَا لَمْ يَتِمَّ كُنْ) مه گهر بوی نه گونجا بی هیچیکیان بکا (بِأَنْ مَاتَ فَبَجَاةً) وه کتوپر مردبی، نه و کاته نابیتته زامین.

(وَمَنْهَا) یه کیکی تر له هویه کانی زامینی: (إِذَا نَقَلَهَا مِنْ مَحَلَّةٍ أَوْ دَارٍ) ههركانتیک نه مانه ته که ی گواسته وه له گه پره کیکه وه، یان له خانووکیکه وه (إِلَى أُخْرَى) بی گه پره کیکی تر، یان خانووکیکی تر: که (نُوقِلَتْ فِي الْحَرَزِ) له شوینته که ی یه که م بی هیتر بوو بی پاراستنی نه مانه ته که، نه وه نه گهر بفره وتی (ضَمِنَ) نه مینداره که ده بیته زامین (وَإِلَّا) به لام نه گه شوینته که ی دوو له یه که مه که بی هیتر نه بو (فَلَا) نابیتته زامین.

(وَمَنْهَا) یه کیکی تر له هویه کانی زامینی: (أَنْ لَا يَذْفَعَ مُتْلِفَاتِهَا) نه وه یه: فه وتینره کانی نه مانه ته که لانه دا به گویره ی عاده ت، که واته: نه گهر ناگر به ریو خانووکه ی، نه ویش به په له که لوپه لیخوی دهریاز کردو فریا نه کهوت نه مانه ته که ش دهریاز بکا، نه وه نابیتته زامین، ههروه ها نه گهر له و حالته دا چه ند نه مانه تیکی جیروا جیوری له خانووکه دا بون وه ندیکی دهریاز کردن و فریا نه کهوت نه وانی تر دهریاز بکا، بیسان نابیتته زامین، چونکه له ههردو مه سه له دا به گویره ی عاده ت پره فتاری کردوه، له زوریه ی سه رچاوه کانیشدا پوون کراوه ته وه.

(فَلَوْ أَوْدَعَهُ دَابَّةٌ) نه گهر وولاغیکی پی سپارد (فَتَرَكَ عُلْفَهَا) جا نه مینداره که ش نالیکی نه دا وولاغه که، یان ناوی نه دا (ضَمِنَ) ده بیته زامین، به لام (فَإِنْ نَهَاهُ عَنْهُ) نه طغر خاوقنکه طوتی: نالیکی مده، نه و کاته (فَلَا) نابیتته زامین (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه فرموده ی راست، نینجا (وَإِنْ أَعْطَاهُ الْمَالِكُ عُلْفًا) نه گهر خاوه نه که ی نالیکی وولاغه که ی ته سلیمی

عَلَفَهَا مِنْهُ، وَإِلَّا فَيَرَا جُعُهُ أَوْ وَكِيلُهُ، فَإِنْ فَقَدَا فَالْحَاكِمُ، وَلَوْ بَعَثَهَا مَعَ مَنْ يَسْقِيهَا لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ، وَعَلَى الْمُودَعِ تَعْرِيزُ ثِيَابِ الصُّوفِ لِلرَّيْحِ كَيْ لَا يَفْسِدَهَا الدُّودُ، وَكَذَا لُبْسُهَا عِنْدَ حَاجَتِهَا. وَمِنْهَا أَنْ يَغْدَلَ عَنِ الْحِفْظِ الْمَأْمُورِ وَتَلَفَتْ بِسَبَبِ الْعُدُولِ

نه مينداره كه كريدو، نه وه (عَلَفَهَا مِنْهُ) هر له و ناليكه ناليكي دهدا (وَالَا) به لام هيجي ته تسليم نه كريدو، نه و كاته (فَيَرَا جُعُهُ أَوْ وَكِيلُهُ) دهگريته وه لاي خاونه كې، يان وه كيلى خاونه كې تاكو ناليكه كې بدهن، يان بيبه نه وه (فَإِنْ فَقَدَا) جا نه گهر خاونه كې و وه كيلى كې دهست نه كوتن (فَالْحَاكِمُ) دهچيته لاي دانوهر تاكو ناليكه كې به قهرزي سر خاونه كې بداتي، يان بزي بكړي، جا نه گهر دانوهر نه بو، نه و كاته هر به خوي به قهرزي سر خاونه كې ناليكي دهدا، يان بزي دهكړي، به لام دهبي شاهيدي هبي تاكو بتواني له خاونه كې وهريگريته وه.

(وَلَوْ بَعَثَهَا مَعَ مَنْ يَسْقِيهَا) نه گهر نه مينداره كه ولاغه كې له گال كه سيكي نه ميندا نارد تاكو ناوي بدا، يان بيله وه پرتي، نه وه (لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ) نه مينداره كه ناييه زامين له فرموده ي راستردا، چونكه نه و پيدانارنه عاده ته.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه گهر نه مينداري، يان شوانيك ديتي نازه ليك خريكه به هيلاك بچي، نه وه نه گهر به بي ماندوويونيكي زدر پزگار كړني بگوچي، واجبه: پزگاري بكا، نه گهر نا: واجبه سوري بچي- نه گهر گزشتي بخوري- تاكو گزشته كې بؤ خاونه كه بپاريزي، نه گينا: دهبيته زامين، جا نه وهش له حاله تيكي وه هادا دهبيته زامين: كه شاهيدي دهست بكه وي بؤ نه وي هويه كې سهرپيني پي باوه بكري، واته: نه گهر شاهيدي دهست نه كوتو دترسا باوه پي پي نه كړي بزي سوري نه پي، نه و كاته ناييته زامين.

هروه ها نه گهر كه سيكي تريش- كه شوان و نه ميندار نه بي- ديتي حيوانيتك خريكه بغه وتي، نه و يش بزي دروسته سوري بچي تاكو بؤ خاونه كې بپاريزي، به لام به بي شاهيد هويه كې سهرپيني پي باوه پ ناكړي، مه گهر نيشانه يكي راستي هبي، نه و كاته له وانه يه باوه پي پي بكړي، هروه كه له (تحفة) و (نهاية) و حاشيه كانياندا پوون كراوته وه.

(وَعَلَى الْمُودَعِ) له سر نه مينداره كه واجبه: (تَعْرِيزُ ثِيَابِ الصُّوفِ لِلرَّيْحِ) چلو به رگي خوري بداته بهر با (كَيْ لَا يَفْسِدَهَا الدُّودُ) نه وه كه موزانه جله كه تيك بدا (وَكَذًا لُبْسُهَا عِنْدَ حَاجَتِهَا) هروه ها واجبه: ده بهر خويشي بكا نه گهر- بؤ پاراستن- جله كه پتويستي به ده بهر كړدن هبي.

(وَمِنْهَا) يه كيكي تر له هويه كاني زاميني: (أَنْ يَغْدَلَ عَنِ الْحِفْظِ الْمَأْمُورِ) نه وه به لا بدا له و پاراستنه ي فرماني پي كراوه و (وَتَلَفَتْ بِسَبَبِ الْعُدُولِ) به هوي لادانه كېش نه مانه ته كه

فَيُضْمَنُ، فَلَوْ قَالَ لَا تَرْقُدْ عَلَى الصُّنْدُوقِ. فَرَقَدَ وَالْكَسَرَ بِثَقْلِهِ وَتَلَفَ مَا فِيهِ ضَمْنٌ، وَإِنْ تَلَفَ بغيره فَلَا عَلَى الصَّحِيحِ، وَكَذَا لَوْ قَالَ: لَا تُقْفِلْ عَلَيْهِ قَفْلَيْنِ. فَأَقْفَلَهُمَا، وَلَوْ قَالَ: اِرْبِطِ الدَّرَاهِمَ فِي كُمِّكَ. فَأَمْسَكَهَا فِي يَدِهِ فَتَلَفَتْ فَأَلْمَذَهَبَ أَنَّهَا إِنْ ضَاعَتْ بِنَوْمٍ وَنَسْيَانٍ ضَمْنٌ، أَوْ بِأَخْذٍ غَاصِبٍ فَلَا، وَلَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ بَدَلًا عَنِ الرِّبْطِ فِي الْكُمِّ لَمْ يَضْمَنْ، وَبِالْعَكْسِ يَضْمَنْ، وَلَوْ أَعْطَاهُ دَرَاهِمَ بِالسُّوقِ وَلَمْ يُبَيِّنْ كَيْفِيَّةَ الْحِفْظِ فَرَبَطَهَا فِي كُمِّهِ وَأَمْسَكَهَا بِيَدِهِ أَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ لَمْ يَضْمَنْ،

بفوتی، نه و کاته (فَيُضْمَنُ) ده بیته زامین (فَلَوْ قَالَ) جا نه گهر خاوه نه که گوتی (لَا تَرْقُدْ عَلَى الصُّنْدُوقِ) له سر سوندووقه که مه خوه (فَرَقَدَ وَالْكَسَرَ بِثَقْلِهِ) نه ویش له سر ی خوت و به گرانیه تی وی سوندووقه که شکا (وَتَلَفَ مَا فِيهِ) نه و شتی له ناوی دابو فه و تا (ضَمْنٌ) نه مینداره که ده بیته زامین، به لام (وَإِنْ تَلَفَ بغيره) نه گهر شته که به هویه کی تری جگه له شکانه که فه و تا: وه که بدرزی (فَلَا) نه مینداره که نابیته زامین (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فه رمووده ی پاست (وَكَذَا لَوْ قَالَ لَا تُقْفِلْ عَلَيْهِ قَفْلَيْنِ) هه روه ها نه گهر خاوه نه که بلی: به دوو قوفل سوندووقه که کلیل مه ده (فَأَقْفَلَهُمَا) نه ویش به دوو قوفل کلیلی دا، هه زامین، چونکه زیاتر پاریزکاری ی کردوه.

(وَلَوْ قَالَ: اِرْبِطِ الدَّرَاهِمَ فِي كُمِّكَ) دیره مه کان له ناو باسکی کراسه که تدا بییچه (فَأَمْسَكَهَا فِي يَدِهِ) نه ویش له ناو دهستی خوی دانان و (فَتَلَفَتْ) ئینجا دیره مه مه کان فه و تان، نه وه (فَأَلْمَذَهَبَ) به فه رمووده ی پاستی مه زه ب (أَنَّهَا إِنْ ضَاعَتْ بِنَوْمٍ وَنَسْيَانٍ) نه گهر دیره مه کان به هوی خوت و له بیرچوون فه و تان (ضَمْنٌ) نه مینداره که ده بیته زامین (أَوْ بِأَخْذٍ غَاصِبٍ) به لام نه گهر به لیستاندن ی زورداریک فه و تان (فَلَا) نابیته زامین، چونکه ده ست له باسکی کراس به هیژتره.

(وَلَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ بَدَلًا عَنِ الرِّبْطِ فِي الْكُمِّ) نه گهر له جیاتی پیچانی ناو باسکی کراسه که ی دیره مه کانی له ناو به پکی خوی دانان (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامین، چونکه به پک له باسک پاریزه رتره (وَبِالْعَكْسِ) به لام نه گهر به پیچه وانه وه گوتی: له به رکت دایانینن. نه ویش له باسکی کراسی داینان (يَضْمَنْ) ده بیته زامین.

(وَلَوْ أَعْطَاهُ نَرَاهِمَ بِالسُّوقِ) بۆ وینه: نه گهر له بازار چند دیره میکی دایی، به لام (وَلَمْ يُبَيِّنْ كَيْفِيَّةَ الْحِفْظِ) چۆنیه تی پاراستنی بۆ دیاری نه کرد (فَرَبَطَهَا فِي كُمِّهِ) نه ویش له ناو باسکی کراسه که ی دا پیچانی و (وَأَمْسَكَهَا بِيَدِهِ) به دهستی خوی گرتنی (أَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ) یان هه له ناو به پکی خوی داینان (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامین، به لام نه گهر به پکه که ی کون بوو، یان تقد به رین بوو و زارکی دانه خستبو، نه و کاته ده بیته زامین، هه روه که له تقدیه ی سه رچاوه کاند ا فه رموویانه.

وَإِنْ أَمْسَكَهَا بِيَدِهِ لَمْ يَضْمَنْ إِنْ أَخَذَهَا غَاصِبٌ وَيَضْمَنْ إِنْ تَلَفَتْ بِغَفْلَةٍ أَوْ كَسْرٍ، وَإِنْ قَالَ: أَحْفَظُهَا فِي الْبَيْتِ. فَلْيَضْمِنْ إِلَيْهِ وَيُخْرِزْهَا فِيهِ، فَإِنْ أَخْرَجَهَا بِلَا عُدْرٍ ضَمَّنَ. وَمِنْهَا أَنْ يُضَيِّعَهَا بِأَنْ يَضَعَهَا فِي غَيْرِ حِرْزٍ مِثْلِهَا أَوْ يَذُلَّ عَلَيْهَا سَارِقًا أَوْ مَنْ يُصَادِرُ الْمَالِكَ، فَلَوْ أَكْرَهُهُ ظَالِمٌ حَتَّى سَلَّمَهَا إِلَيْهِ فَلِلْمَالِكِ تَضْمِينُهُ فِي الْأَصَحِّ ثُمَّ يَرْجِعُ عَلَى الظَّالِمِ. وَمِنْهَا أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا بِأَنْ يَلْبَسَ أَوْ يَرْكَبَ

(وَإِنْ أَمْسَكَهَا بِيَدِهِ) نه گهر دبره مه کانی به دهستی خوی گرتن، نه و کاتهش (لَمْ يَضْمَنْ إِنْ أَخَذَهَا غَاصِبٌ) نایبته زامین نه گهر ستمکارک لی بی بستینی، به لام (وَيَضْمَنْ إِنْ تَلَفَتْ بِغَفْلَةٍ أَوْ كَسْرٍ) نه گهر به هوی غافلپوون، یان خوتن دبره مه مکان فووتان، نه و کاته ده بیته زامین.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر شتیکی دایو گوئی: (أَحْفَظُهَا فِي الْبَيْتِ) بیبه وه له ماله که تدا بوم بیاریزه (فَلْيَضْمِنْ إِلَيْهِ) با به په له بپواته ماله وه (وَيُخْرِزْهَا فِيهِ) په کسه له شوینیکی پاریزه دایبنی (فَإِنْ أَخْرَجَهَا بِلَا عُدْرٍ) نه گهر به بی عوزر دوی خست و نه بیرده وه ماله وه فووتا، نه و کاته (ضَمَّنَ) ده بیته زامین.

(وَمِنْهَا) په کیکی تر له هویه کانی زامینی: (أَنْ يُضَيِّعَهَا) نه وه یه: نه مانه ته که له ده ست بدا (بِأَنْ يَضَعَهَا فِي غَيْرِ حِرْزٍ مِثْلِهَا) وه که له شوینیکی وه دایبنی: که شوینی پاراستنی وینه ی نه و شته نه بی (أَوْ يَذُلَّ عَلَيْهَا سَارِقًا) یان شوینه کی به دزک نیشان بدا (أَوْ مَنْ يُصَادِرُ الْمَالِكَ) یان به که سیکی وه های نیشان بدا: که مالی خاوه نه کی دایگر ده کا.

(فَلَوْ أَكْرَهُهُ ظَالِمٌ) جا نه گهر ستمکارک زوری لی کرد (حَتَّى سَلَّمَهَا إِلَيْهِ) تا نه مانه ته که ی ته سلیمی ستمکاره که کرد، یان ته سلیمی که سیکی تری کرد، نه وه (فَلِلْمَالِكِ تَضْمِينُهُ) بی خاوه نه کی دروسته: نه مینداره که بکاته زامین و تولی لی لوه ریگری (فِي الْأَصَحِّ) له فو مووده ی پاستردا (ثُمَّ يَرْجِعُ عَلَى الظَّالِمِ) نیجا نه مینداره که ش ده که پتته وه سر ستمکاره که بی نه وه ی چنه د تولی لی لوه ریگراوه نه ویش نه وه نده ی له وی وه ریگریته وه، به لام نه گهر نه مینداره که نه مانه ته که ی ته سلیم نه کرد و شوینه که شی نیشان نه دا، به لکو ستمکاره که به خوی بردی، نه و کاته نه مینداره که نایبته زامین.

نیجا بزانه: واجبه نه مینداره که به ه موو پیگایه کی گودجاو ستمکاره که لا بدا له بردنی نه مانه ته که، هر چنه به عییدار کردنی نه مانه ته که ش بی، یان به درو کردن بی، به لکو دروسته: سویندیش به درق بخوا، به لام واجبه که ففاره تی سوینده که بدا، به لام نه گهر سویندی به درق به تلاق بخوا، نه و کاته ته لاقی ده که وی، چونکه ژنه کی کردوته قوریانی نه مانه ته که، هروک له زوری ی سرچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

(وَمِنْهَا) هویه کی تری زامینی: (أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا) نه وه یه نه مینداره که بی خوی سود له نه مانه ته که وه ریگری (بِأَنْ يَلْبَسَ) وه که جله که ده بهر بکا (أَوْ يَرْكَبَ) یان سواری وولاغه که

حَيَاتُهُ، أَوْ يَأْخُذَ الثُّوبَ لِيَلْبَسَهُ أَوْ الدَّرَاهِمَ لِيُنْفِقَهَا فَيُضْمَنُ، وَلَوْ نَوَى الْأَخْذَ وَلَمْ يَأْخُذْ لَمْ يَضْمَنْ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ خَلَطَهَا بِمَالِهِ وَلَمْ تَتَمَيَّزْ ضَمْنًا، وَلَوْ خَلَطَ دَرَاهِمَ كَيْسَيْنِ لِلْمُودِعِ ضَمْنًا فِي الْأَصَحِّ، وَمَتَى صَارَتْ مَضْمُونَةٌ بِالتَّفَاعِ وَغَيْرِهِ ثُمَّ تَرَكَ الْغِيَالَ لَمْ يَبْرَأْ، فَإِنْ أَخَذَتْ لَهُ الْمَالُ اسْتِثْنَاءًا بَرَأَ فِي الْأَصَحِّ.

ببین، یان له سهر راپه خه که دابنیشی، یان کتبه که بخوینیته وه، جا له و حاله ده دبیته زامین: که (خيانة) نه و به کاره منانه ی پریږدو به خیانه تکاری بین، واته: هیچ عوزدیکي نه بین، به لاه نه گهر بق سودی نه مانه ته که بین، نه و کاته نابیته زامین.

(أَوْ يَأْخُذَ الثُّوبَ لِيَلْبَسَهُ) یان جله که به دهستی هه لېگری تاکو ده به ری بکا (أو الدَّرَاهِمَ لِيُنْفِقَهَا) یان پاره و پوله که هه لېگری تاکو خه رجی بکا (فَيُضْمَنُ) به و ده سندانesh دبیته زامین، هه رچند ده به ریشی نه کاو خه رجیشیان نه کا، به لاه (وَلَوْ نَوَى الْأَخْذَ) نه گهر نه مینداره که نه تی هینا نه مانه ته که ده ست بداتی و به کاری بینن، ښجا په شیمان بقوه و (وَلَمْ يَأْخُذْ) دهستی نه دابن، نه و کاته (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامین (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فهرموده ی راست.

(وَلَوْ خَلَطَهَا بِمَالِهِ) نه گهر نه مینداره که نه مانه ته که ی تیکه لی مالی خوی کردو (وَلَمْ تَتَمَيَّزْ لِيَكُنْ جِيا نه ده بقوه: وه که نه تیکه لی جی بکا، نه وه (ضَمْنًا) دبیته زامین.

(و) هه روه ها (لَوْ خَلَطَ دَرَاهِمَ كَيْسَيْنِ لِلْمُودِعِ) نه گهر چند دیرمه میکی زیو که له دوو کیسه دا بون تیکه لی کردن که گشتی هی یه که خاوه ن بون و لیک جیا نه ده کرانه وه، نه و کاته ش (ضَمْنًا فِي الْأَصَحِّ) دبیته زامین له فهرموده ی راستردا، به لاه نه گهر زیوه که ی هه ردووک کیسه کان لیک جیا بکریته وه، نه و کاته نابیته زامین.

(وَمَتَى صَارَتْ مَضْمُونَةٌ بِالتَّفَاعِ وَغَيْرِهِ) هه کاتیک نه مانه ته که له سهر نه مینداره که بپیته زه مانه تکرارو: به هوی سودلیوه رگرتن، یان به هویه کی تر (ثُمَّ تَرَكَ الْغِيَالَ) ښجا نه مینداره که وازی له خیانه تکاری هینا و هیچی تر به کاری نه هینا، نه وه (لَمْ يَبْرَأْ) نه مینداره که له زامینیه که نازاد نابن و ناشبیته وه نه میندار، به لکو واجبه: یه کسه ر بقو خاوه نه که ی بیگه پرتنیته وه.

به لاه (فَإِنْ أَخَذَتْ لَهُ الْمَالُ اسْتِثْنَاءًا) نه گهر خاوه نه که نه مینداریه کی تری بق پیدا کرده وه: وه که پی ی بلن: تقوم کردوه نه مینداری نه مانه ته که. یان گوئی: له زامینیه که گه رده نت نازاد بین. یان گوئی: ببیه وه شوینی خوی بقم بپاریزه. نه و کاته (بَرَأَ فِي الْأَصَحِّ) نه مینداره که له زامینی پریږدوی نه مانه ته که نازاد ده بین، له فهرموده ی راستردا، به لاه نه گهر وه کیلی خاوه نه که، یان سه په رشتکاری خاوه نه که نه مینداریه کی تری بق پیدا بکاته وه، نه و کاته نه مینداره که له زامینی نازاد نابن، هه روه که له زوری هی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

وَمَتَّى طَلَبَهَا الْمَالِكُ لَزِمَهُ الرُّدُّ بَأَن يُخْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا، فَإِنْ أَخَّرَ بَلَا عُذْرَ ضَمَنْ، وَإِنْ ادَّعَى تَلَفَهَا وَلَمْ يَذْكُرْ سَبَبًا أَوْ ذَكَرَ خَفِيًّا كَسْرِقَةِ صُدُقٍ يَمِينِهِ، وَإِنْ ذَكَرَ ظَاهِرًا كَحَرِيقٍ: فَإِنْ عُرِفَ الْحَرِيقُ وَعُمُومُهُ صُدُقٌ بَلَا يَمِينٍ، وَإِنْ عُرِفَ دُونَ عُمُومِهِ صُدُقٌ يَمِينِهِ، وَإِنْ جُهِلَ

﴿گه پانندنه وی نه مانه ته که﴾

(وَمَتَّى طَلَبَهَا الْمَالِكُ) هر کاتیک خاونه که داوی نه مانه ته که ی کرد (لَزِمَهُ الرُّدُّ) له سر نه مینداره که واجبه نه مانه ته که بگ پښتنه وه، به به لگه ی نایه ته که، جا مه به ست به گه پانندنه وه نه وه یه: (بَأَن يُخْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا) وازی لی پښتو ریگا بدا خاونه که نه مانه ته که بیاته وه، واته: له سر نه مینداره که واجب نیه: به خوی بوی بیاته وه، که وایو: نه رکی گه پانندنه وی نه مانه ته که له سر خاونه که یه تی.

به لام نه گه ر دوو هاویه ش ویکړا نه مانه تښکیان له لا دانابو، نه وه دروست نیه: ته نه ته نه مانه ته که بداته وه هیچیکیان، جا نه گه ر هاویه شیکیان سوږ بوو له سر بردنه وی به شه که ی خوی، نه و کاته (قازی) بویان به ش ده کا، ینجا به شه که ی وی ده داته وه، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا نه و مه سلانه پوون کراونه وه.

ینجا بزانه: هر کاتیک خاونه که مرد، یان شیت بوو، واجبه: نه مینداره که به په له - نه مانه ته که بداته وه میراگری مردووه که و سر په رشتکاری شیت ته که، هر وه که پابرا (فَإِنْ أَخَّرَ بَلَا عُذْرٍ) جا نه گه ر نه مینداره که گه پانندنه وی نه مانه ته که ی دوا خست (بَلَا عُذْرٍ) به بی عوز، نه وه (ضَمَنْ) ده بیته زامین، واته: به لام نه گه ر عوزریکی ه بی، نه و کاته به هوی دواخستنه که نابیته زامین.

(وَإِنْ ادَّعَى تَلَفَهَا) نه گه ر نه مینداره که گوتی: نه مانه ته که فه وتاوه (وَلَمْ يَذْكُرْ سَبَبًا) هیچ هوی که ی فه وتانه که شی نه گوت (أَوْ ذَكَرَ خَفِيًّا) یان هوی که ی په نهانی گوت (كَسْرِقَةٍ) وه کو بلن: دز او. یان بلن: نذر داریک بردی. نه وه (صُدُقٍ يَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پی پی ده کری، به لام (وَإِنْ ذَكَرَ ظَاهِرًا) نه گه ر هوی که ی ناشکرای گوت (كَحَرِيقٍ) وه کو سوتان، یان مردن، نه وه (فَإِنْ عُرِفَ الْحَرِيقُ وَعُمُومُهُ) نه گه ر سوتانه که و داگرته وه ی سوتانه که له ناو خه لکی زاندرابو، یان هر به لایه کی داگرته وه ی تری ناشکرا: وه که به هوی بومبیک هموو خانووه که ی ویران بی، نه وه (صُدُقٍ بَلَا يَمِينٍ) به بی سویند خواردن باوه پی پی ده کری: که نه مانه ته که به و هوی فه وتاوه.

به لام (وَإِنْ عُرِفَ) نه گه ر زاندرابو هوی که پوی داوه (نُونُ عُمُومِهِ) به لام داگرته وه که ی نه زاندرابو: وه که به شیکي خانووه که سوتابن، نه و کاته (صُدُقٍ يَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پی پی ده کری: که به و هوی فه وتاوه (وَإِنْ جُهِلَ) نه گه ر هوی که نه زاندرابو، نه وه

طَوْلَبَ بَيِّنَةٍ، ثُمَّ يُحْلَفُ عَلَى التَّلَفِ بِهِ. وَإِنْ ادَّعَى رَدَّهَا عَلَى مَنْ اتَّعَمَّهُ صُدُقَ بَيِّنَةٍ،
أَوْ عَلَى غَيْرِهِ كَوَارِثِهِ أَوْ ادَّعَى وَارِثُ الْمُودَعِ الرَّدَّ عَلَى الْمَالِكِ أَوْ أودَعَ عِنْدَ سَفَرِهِ أَمِينًا
فَادَّعَى الْأَمِينَ الرَّدَّ عَلَى الْمَالِكِ طَوْلَبَ بَيِّنَةٍ،

(طَوْلَبَ بَيِّنَةً) داوای شاهیدی لیده کری: که نه وهی بهی داوه (ثُمَّ يُحْلَفُ عَلَى التَّلَفِ بِهِ) نینجا سویند ده دری: که نه مانه ته که به وهی به و تاوه، چونکه ده گونجی نه فه و تابن، جا نه گهر نه مینداره که سویندی نه خوارد، نه و کاته خاوه نه که سویند ده خوا: که نه یزانیوه نه مانه ته که ی فه و تابن. نینجا که سویندی خوارد، تزلای نه مانه ته که ی له نه مینداره که ده سستی، هه روک له زژی به ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَإِنْ ادَّعَى رَدَّهَا عَلَى مَنْ اتَّعَمَّهُ) نه گهر خودی نه مینداره که گوتی: نه مانه ته که م گه پاندوته وه بۆ نه و که سه ی به نه مینداری دانابوم نه مانه ته که م لوهه رگرتبو. جا که سه که: خاوه نی نه مانه ته که بۆ، یان سه ره رشتکاری خاوه نه که ی بۆ، یان قازی بۆ، نه وه (صُدُقَ بَيِّنَةٍ) به سویند خواردن باوه پی پی ده کری، چونکه گشت نه مینداریک به سویند خواردن باوه پی گه پاندوته وه ی پی ده کری: وه که وه کیلو هاویه شو... هتد.

هه روک ها نه گهر میراتگری نه مینداره که ش بلن: نه مینداره که پیش مرنسی به خوی نه مانه ته که ی بۆ خاوه نه که ی گه پاندوته وه. یان گوتی: هه له سه رده می خوی دا نه مانه ته که له لای وی فه و تاوه. نه ویش به سویند خواردن باوه پی پی ده کری، هه روک له زژی به سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(أَوْ عَلَى غَيْرِهِ) به لام نه گهر نه مینداره که بلن: نه مانه ته که م داوه ته وه ده ست که سیکی تری جگه له وه که سه ی لیم وهه رگرتبو (کَوَارِثِهِ) وه که بلن: داوه ته وه میراتگه که ی (أَوْ ادَّعَى وَارِثُ الْمُودَعِ الرَّدَّ عَلَى الْمَالِكِ) یان میراتگری نه مینداره که گوتی: من به خوم نه مانه ته که م داوه ته وه ده ست خاوه نه که ی (أَوْ أودَعَ عِنْدَ سَفَرِهِ أَمِينًا) یان له کاتی چوونه سه فه نه مینداره که نه مانه ته که ی به نه مینداریکی تر سپاردبو (فَادَّعَى الْأَمِينَ الرَّدَّ عَلَى الْمَالِكِ) جا نه مینداره که ی دووه می ش گوتی: نه مانه ته که م بۆ خاوه نه که ی گه پاندوته وه. نه وه له هه سیک مه سه له دا (طَوْلَبَ بَيِّنَةً) نه وه ی ده لن: گه پاندوته وه. داوای شاهیدی لیده کری بۆ به سویند خواردن باوه پی پی ناکری، چونکه له وه مه سه لانه دا نه وه ی نه مانه ته که ی ته سلیم کراوه ته وه، ته سلیم که ره که ی نه کردوته نه میندار.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر دوو که س داوای نه مانه ته که یان کردو هه ربووک گوتیان: هی منه. نه مینداره که ش ته نها به کیکیانی به راستگو دانا، نه و کاته بۆ نه وی تریان دروسته: نه مینداره که سویند بدا، نینجا که نه مینداره که سویندی خوارد، داوای نه وی تر له کار

وَجُحُودَهَا بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ مُضْمَنٌ.

(کتاب قَسَمِ الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ)

الْفَيْءُ مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارِ بِلَا قِتَالٍ وَإِجَافِ خَيْلٍ وَرِكَابٍ: كَجَزِيَّةٍ وَعَشْرِ تِجَارَةٍ وَمَا جَلُّوا عَنْهُ خَوْفًا وَمَالٍ مُرْتَدٍّ قُتِلَ أَوْ مَاتَ وَذِمِّيٌّ مَاتَ بِلَا وَارِثٍ، فَيُخْمَسُ؛

دهکه وی، به لّام نه گهر نه مینداره که سویندی نه خوارد، نه و کاته نه وی تر سویند دهخوا،
ئینجا ده بی نه مینداره که تۆله ی نه مانه ته که ی بۆ بژمیژی، ههروه که له (نهایه) و (مغنی) دا
فه رموویانه.

ئینجا بزانه: نه گهر به کیك نه مانه تیکی که سیکی له لا بوو، ئینجا خاوه نه که ی گوم بوو و له
نۆزیه وه ی بۆ ئومید بوو، نه و کاتهش وه که مالی بۆ خاوه نه ده بیته ملکێ (بیت المال)،
که واته: بۆ نه مینداره که دروسته له بهرزه وهندی موسولمانان و دروستکردنی مزگه وت و نه
جوړه شتانه سهرفی بکا، ههروه که له (تحفة) و (نهایه) دا فه رموویانه.

(وَجُحُودُهَا بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ) داننه هیتان به نه مانه ته که به بۆ عوز له دواو کردنی
خاوه نه که ی (مُضْمَنٌ) ده بیته هوی زامینی، به لّام نه گهر بۆ داننه هیتانه که عوزیکی هه بی:
وه که له کاتی دواو کردنی خاوه نه که ی سته مکاریک له وی بۆ ترسی هه بی نه مانه ته که ی
لۆبستینی، نه ویش له ترسی وی گوتی: هیچ نه مانتیکی تۆم له لا نیه. نه و کاته نایته
زامین، ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه رموویانه.

﴿کتاب قَسَمِ الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ: نَهْمُ يَهٍ پَهَرَتُوكِي بَه شُكْرَدَنِي دَه سَكَه وَتَوُو وَ تَالَانِي كَافِرَانِ﴾
پیناسه: (الْفَيْءُ) - ده سکه و تَوُو کافران (مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارِ بِلَا قِتَالٍ وَإِجَافِ خَيْلٍ وَرِكَابٍ)
شتیکه له کافره کانه وه به ده ست موسولمانان که وتب بۆ جهنگ و بۆ وه کارخستنی
نه سپ و وولاغ و هه لگه ره کانی تری وه کو که شتی و تۆتۆمبیل و فۆک و نه و جوړه شتانه:

(ک) وه کو (جَزِيَّةٌ) - نه و سهرا نه ی له جوله که و دیانه کان وهرده گیرئ، هه م (وَعَشْرِ تِجَارَةٍ)
دهیه کی نه و بازرگانه ی له بازرگانه کافره کان وهرده گیرئ، هه م (وَمَا جَلُّوا عَنْهُ خَوْفًا)
نه وشته ی له ترسی موسولمانان کافره کان به جۆی ده هیلن و هه لدین، هه م (وَمَالٍ مُرْتَدٍّ
قُتِلَ أَوْ مَاتَ) مالی نه و که سه ی له نیسلامه وه بوته کافرو هه به کافریش کوژرابی، بیان
مردبی، هه م (وَذِمِّيٌّ مَاتَ بِلَا وَارِثٍ) مالی نه و کافره ی په یمان له نه سستویه، یان نه مین
کراوه به بۆ میراتگر ده مرئ.

(فَيُخْمَسُ) جا گشت نه و ده سکه و تَوُو ی پابردو ده کریتته پینج بهش و بهو شیوه ی داهاتوو
بهش ده کرئ، به لّام له مه زه بی هه رسیک ئیما مه کانی تر دا: نا کریتته پینج بهش، به لکو گشتی
بۆ بهرزه وهندی موسولمانان سهرف ده کرئ، ههروه که له زۆریه ی سهراوه کاندایه رموویانه.

وَحُمُسُهُ لْخُمْسَةِ: أَحَدُهَا: مَصَالِحُ الْمُسْلِمِينَ كَالْغُفُورِ وَالْقُضَاةِ وَالْعُلَمَاءِ يُقَدَّمُ الْأَهْمُ.
وَالثَّانِي: بَنُو هَاشِمٍ وَالْمُطَلَبِ يَشْتَرِكُ الْغَنِيُّ وَالْفَقِيرُ وَالنِّسَاءُ وَيُفْضَلُ الذَّكَرُ كَالْإِرْثِ.

﴿ناگاداری﴾: نه و گومرگی له بازرگانه موسولمانه کان وهرده گیری، به (اجماع)ی زانایانی نیسلام هه پامه و هه رکه سیکیش به حه لالی دابنی کافر ده بی، هه روه ک سه رچاوه کان له باسی کافریووندا فرمویانه، که وایو: نه و ی وهر گپراوه، واجبه: بدریتوه خودی بازرگانه کان، که واته: دروست نیه وهری گیری و وه کو (قیء) بهش بکری و بۆ به رژه وهندی موسولمانان به کار بی، پیغه مبه رﷺ ده فرموی: ﴿إِنَّمَا الْغَنِيُّ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ غُشُورٌ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، ده به کی بازرگانی ته نها له سه ر جوله که و دیانه گانه، موسولمانه کان هیچ ده به که کی بازرگانیان له سه ر نیه.

(وَحُمُسُهُ لْخُمْسٍ) پینجیکی گشت ده سکه و توه که ش ده کریته پینج بهش: بۆ پینج جۆر سه رف ده کری (أَحَدُهَا) به کیکیان: (مَصَالِحُ الْمُسْلِمِينَ) به رژه وهندی موسولمانانه: (كَالْغُفُورِ) وه کو سه نگه رانه سوری شاره کانی موسولمانان، واته: له چه کو موچه ی پاسه وانه کانی ناو نه و سه نگه رانه سه رف ده کری، هه م بۆ دروست کرنی مزگه وت و پردو پښگو بان، هه م (وَالْقُضَاةُ) بۆ موچه ی قازیه کان و (وَالْعُلَمَاءُ) زانایانی ثابینی و قوتابیانی ثابینی سه رف ده کری، ئینجا له وانه ش (يُقَدَّمُ الْأَهْمُ) هه ره گرنگتره که وه پینش گرنگه که دیکری.

جا بزانه: نه م به شه- که پینجیکی پینجیکه- کاتی خوی به تابیته ی بۆ پیغه مبه رﷺ بوو، هه روه ها چوار پینجیکه که ی تریش هه مووی هه ر بۆ پیغه مبه رﷺ بوو، واته: له بیست و پینج بهشی ده سکه و توه که: بیست و یه که بهشی بۆ پیغه مبه رﷺ بوو بۆ خوی و بۆ به رژه وهندی موسولمانان سه رفی ده کرد، هه روه که له (تحفة) دا فرمویه تی.

که واته: ته نها چوار پینجیکی پینجیک ده درا نه و چوار که سانه ی دهاوتو، به به لگی ثابیه تی ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَإِنَّ السَّبِيلَ﴾ هه ر شتی که له دانیش توهانی نه و دئییه کافرا نه ده ست پیغه مبه رﷺ ده که وئی، نه وه بۆ خوا و پیغه مبه روه ﷺ بۆ خزمه موسولمانه کانی پیغه مبه روه ﷺ بۆ یه تیمانه و بۆ هه ژارانه و بۆ پښوارنه.

(وَالْأَنبِيَاءُ) جۆری دووه م- که (خُمْسُ الْخُمْسِ)- پینجیکی پینجیکی ده سکه و توه که یان ده دری-: (بَنُو هَاشِمٍ وَالْمُطَلَبِ) نه ته وه ی (هاشم) و نه ته وه ی (المطلب): که هه ربوکیان خزمه موسولمانه کانی پیغه مبه رن ﷺ،- نیمامی (الشافعی) له نه ته وه ی (المطلب) وه سه یده کانی کوردستانیش له نه ته وه ی (هاشم)- (يَشْتَرِكُ الْغَنِيُّ وَالْفَقِيرُ) ده وه له مندو هه ژاره کانیان ده بیه هاو بهش له و پینجیکه پینجیکه دا، هه م (وَالنِّسَاءُ) ژنه کانیان، به لام (وَيُفْضَلُ الذَّكَرُ كَالْإِرْثِ) نیزی نه دوو هندی می بینه ی ده دری تی وه کو میرات.

وَالثَّالِثُ: الْيَتَامَى وَهُوَ صَغِيرٌ لَا أَبَ لَهُ، وَيُشْتَرَطُ فَقْرُهُ عَلَى الْمَشْهُورِ. وَالرَّابِعُ وَالْخَامِسُ: الْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ، وَيَعُمُّ الْأَصْنَافَ الْأَرْبَعَةَ الْمُتَأَخَّرَةَ، وَقِيلَ يَخْصُ بِالْحَاصِلِ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ مِنْ فِيهَا مِنْهُمْ. وَأَمَّا الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهَا لِلْمُرْتَزِقَةِ، وَهُمْ الْأَجْنَادُ الْمُرْصَدُونَ لِلْجِهَادِ فَيَضَعُ الْإِمَامُ دِيوَانًا، وَيُنْصَبُ لِكُلِّ قَبِيلَةٍ أَوْ جَمَاعَةٍ عَرِيفًا وَيُنَحِّثُ عَنْ حَالِ كُلِّ وَاحِدٍ وَعِيَالِهِ وَمَا يَكْفِيهِمْ فَيُعْطِيهِمْ كِفَايَتَهُمْ،

(وَالثَّالِثُ) جُورِي سَنِيه مِيش - كه (خُمْسُ الْخُمْسِ) پِنَجِيكِي پِنَجِيكِي ده سته كه وتوه كه يان ده دريتي -: (الْيَتَامَى) يه تيمه كانن (وَهُوَ) يه تيم له شه رعدا (صَغِيرٌ لَا أَبَ لَهُ) مندالِكه بلوغي نه بوبِي و باوكي نه بِي، هه رجه ند بايره شي هه بِي، يان له زينا بوبِي، كه واته: جياوازي كوړو كچ نيه، به لام (وَيُشْتَرَطُ فَقْرُهُ عَلَى الْمَشْهُورِ) به مارج داده ندرِي: منداله بِي باوكه كه هه زار بِي، له سر هه رموده ي ناسراوي مه زه ب.

(وَالرَّابِعُ وَالْخَامِسُ) چواره مو پِنجه م - كه پِنَجِيكِي پِنَجِيكِي ده سته كه وتوه كه يان ده دريتي -: (الْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ) گه داو هه زاره كان و پِنبواره كانن.

(وَيَعُمُّ الْأَصْنَافَ الْأَرْبَعَةَ الْمُتَأَخَّرَةَ) پيشه وای موسولمانان - له و ده سته كه وتوه - ده داته گشت نه و چوار جورانه ي دواي جوري يه كه م، جياوازي نيه: له شوي نِي ده سته كه وتوه كه دا ناماده بن، يان له شوي نيكِي تر بن، به لام مارج هه چوار جورده كان: موسولمان بن، نينجا بِي كاريه ده سته كه دروسته: جياوازي له نِيوان نه دنامه كاني سِي جورده كه ي دواي جوري دوهم بكاو هه نديكيان له هه نديكيان زياتريان بداتي (وَقِيلَ) له هه رموده يه كي بِي هيزدا: (يَخْصُ بِالْحَاصِلِ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ مِنْ فِيهَا مِنْهُمْ) ده سته كه وتوي هه ناوچه يه ك به تايبه تي ده داته نه وانه ي له ناوچه يه داته له و چوار جورانه .

(وَأَمَّا الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) به لام چوار پِنَجِيكه كه ي تری ده سته كه وتوه كه - كه گشتي له گه ل پِنَجِيكِي پِنَجِيكِي پابرديوش بِي پيغه مبره بوو ﷺ - (فَلَا ظَهْرَ) به هه رموده ي به هيزتر: (أَنَّهَا لِلْمُرْتَزِقَةِ) نه و چوار پِنَجِيكه له دواي وه فاتي پيغه مبره ﷺ گشتي بِي جه نگاهه راني نيسلامه (وَهُمُ الْأَجْنَادُ الْمُرْصَدُونَ لِلْجِهَادِ) جه نگاهه ره كان نه و سه ريزانه ن كه بِي (جهاد) - بِي غه زاكردن ناماده كراون.

كه وايو: (فَيَضَعُ الْإِمَامُ دِيوَانًا) واجبه: پيشه وای موسولمانان ده فته ريكي توماركرين بِي نه و سه ريزانه دابني و ناوه كانيان تي دا بنوسن، هه روه ك نيمامي (عمر ﷺ) دابنايو، نينجا (وَيُنْصَبُ لِكُلِّ قَبِيلَةٍ أَوْ جَمَاعَةٍ عَرِيفًا) سوننه ته بِي گشت هوزيك، يان بِي گشت كومه ليك حالناسيك دابني، چونكه (وَيُنَحِّثُ عَنْ حَالِ كُلِّ وَاحِدٍ وَعِيَالِهِ) واجبه: پيشه وابه خوي، يان به جيگريكي - له حالي گشت سه ريزانكو حالي دايكو باوكو ومنداله كاني بگولتته وه، هه م (وَمَا يَكْفِيهِمْ) ده بي بزاني چه ند موچه به شيان ده كا (فَيُعْطِيهِمْ كِفَايَتَهُمْ) جا چه ند به شي

وَيُقَدِّمُ فِي إِبْنَاتِ الْإِسْمِ وَالْإِعْطَاءِ قُرَيْشًا وَهُمْ وَلَدُ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ، وَيُقَدِّمُ مِنْهُمْ بَنِي هَاشِمٍ وَالْمُطَلِّبِ ثُمَّ عَبْدِ شَمْسٍ ثُمَّ نَوْفَلٍ ثُمَّ عَبْدِ الْعُزَّى ثُمَّ سَائِرِ الْبَطُونِ الْأَقْرَبِ فَلَا اقْرَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ الْأَنْصَارِ ثُمَّ سَائِرِ الْعَرَبِ، ثُمَّ الْعَجَمِ، وَلَا يُبْتِ فِي الدِّيَوَانِ أَعْمَى وَلَا زَمَنًا وَلَا مَنْ لَا يَصْلُحُ لِلْعَزْوِ، وَلَوْ مَرَضَ بَعْضُهُمْ أَوْ جُنَّ وَرَجِيَ زَوَالُهُ أُعْطِيَ، فَإِنْ لَمْ يُرَجَّ فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ يُعْطَى،

خوی و منداله کانی دهکا: بق جل و بهرگو خوارده منو خانوو و گشت پیویستی به کانی تری خوی و دایکو و باوک و منداله کانی گشتی ده دریتته سهریازده که، هر چه ند ده و له مندیش بی و پیویستی پی بی نه بی، جا نه گهر مندالی زیاتری په یدا بون، یان له ژنیک زیاتری هینا، واجبه: موجه که ی بق زیاد بکری، هر و ده که له زوری بهی سهرچاوه کانداه فرموویانه.

که واته: نه و سهریازده ی ژنی هیه زیاتری ده دریتتی له و ده ی ژنی نیه ﴿عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَتَاهُ الْفَيْءُ قَسَمَهُ فِي يَوْمِهِ: فَأَعْطَى الْإِهْلَ حَظَّيْنِ وَأَعْطَى الْعَرَبَ حَظًّا﴾ رواه أبو داود بسند صالح، هر کاتیک پیغه مبه ر ﷺ (قیء ی) بق هاتبا، هر له پرزه که ی خوی دا به شی ده کرد: دوو به شی ده دا خاوه ن ژن، به شیکی ده دا بی ژن.

(وَيُقَدِّمُ فِي إِبْنَاتِ الْإِسْمِ وَالْإِعْطَاءِ قُرَيْشًا) سوننه ته: له تو مار کردنی ناو و له به خشیندا (قریشی) به کان وه پییش دینخی، چونکه له هرزه به پرزه که ی پیغه مبه رن ﷺ (وَهُمْ وَلَدُ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ) قورده شیه به کان نه ته و ده ی (نضری کوپی (کنانه) نه، نینجا (وَيُقَدِّمُ مِنْهُمْ بَنِي هَاشِمٍ وَالْمُطَلِّبِ) له قورده شیه به کانی ش به ره بابی (هاشم و) (المطلب) وه پییش دینخی (ثُمَّ عَبْدِ شَمْسٍ ثُمَّ نَوْفَلٍ ثُمَّ عَبْدِ الْعُزَّى) نینجا به ره بابی (عبد شمس) نینجا به ره بابی (نوفل)، نینجا به ره بابی (عبد العزى) وه پییش دینخی (ثُمَّ سَائِرِ الْبَطُونِ الْأَقْرَبِ فَلَا اقْرَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نینجا به ره باب به کانی تری (قریش) به گویره ی نزیک تریان له پیغه مبه ر ﷺ وه پییش دینخی (ثُمَّ الْأَنْصَارِ) نینجا (أنصاري) به کانی (مه دینه) ی پیروز (ثُمَّ سَائِرِ الْعَرَبِ) نینجا عه ره به کانی تر (ثُمَّ الْعَجَمِ) نینجا گه له کانی تری جگه له عه ره ب: کامه یان پیشدا هاتونه ته ناو نیسلام تو ماریان ده کا.

(وَلَا يُبْتِ فِي الدِّيَوَانِ أَعْمَى وَلَا زَمَنًا) نابی له ده فته ره که دا کوپو په ککه وتوو و مندال و شیت و نافره ت تو مار بکا، هم (وَلَا مَنْ لَا يَصْلُحُ لِلْعَزْوِ) نابی نه و که سه ش تو مار بکا: که بق غه زا کردن به که لک نابی له به تر سه نوکی، یان بی ده ستی، یان بی قاچی.

(وَلَوْ مَرَضَ بَعْضُهُمْ أَوْ جُنَّ وَرَجِيَ زَوَالُهُ) یان شیت بوو، یان شیت بوو (وَرَجِيَ زَوَالُهُ) چاوه پوانی لاچوونی نه خوشی و شیتیه که شی ده کرا، نه وه (أُعْطِيَ) موجه که ی هر ده دریتتی ناو ده که ی ناسریتته وه، به لام (فَإِنْ لَمْ يُرَجَّ) نه گهر چاوه پوانی چاکیبونه وه ی نه ده کرا، نه و کاته ش (فَلَا ظَهَرَ أَنَّهُ يُعْطَى) به فرموده ی به میتر: موجه که ی هر

وَكَذَا زَوْجَتُهُ وَأَوْلَادُهُ إِذَا مَاتَ: فَتُعْطَى الزَّوْجَةُ حَتَّى تَنْكِحَ وَالْأَوْلَادُ حَتَّى يَسْتَقْبِلُوا، فَإِنْ فَضِلَتْ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةَ عَنْ حَاجَاتِ الْمُرْتَقَةِ وَزُغَ عَلَيْهِمْ عَلَى قَدْرِ مُؤْتَتِهِمْ، وَالْأَصْحُ أَكْثَرُ يَجُوزُ أَنْ يُصْرَفَ بَعْضُهُ فِي إِصْلَاحِ الثُّغُورِ وَالسَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ، هَذَا حُكْمُ مَنْقُولِ الْفَيْءِ، فَأَمَّا عَقَارُهُ: فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُجْعَلُ وَقْفًا وَتُقَسَّمُ غَلَّتُهُ كَذَلِكَ. (فَصْلُ) الْغَنِيمَةِ مَالٍ حَصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِقِتَالٍ وَإِجَافٍ،

دهدريتن، به لام ناوه که ی له دهفتري سهریازه کان دهسپیتوه (وَكَذَا زَوْجَتُهُ وَأَوْلَادُهُ إِذَا مَاتَ) ههروهه هه رکاتیک سهریازه که مرد، ژنه کان و منداله کانیشی به شه موچه که ی خویان هه ده ددریتن، ههروهه دایک و باوکیشی نه گهر به خپوکردنیان له سهر سهریازه که بوبی، نه وانیش به شه موچه که یان هه ده ددریتن:

که و ابو: (فَتُعْطَى الزَّوْجَةُ حَتَّى تَنْكِحَ) ژنه که ی هه ده ددریتن تا میردیکي تر ده کا، به لام نه گهر ده وله مه ند بوو نایدريتن (وَالْأَوْلَادُ حَتَّى يَسْتَقْبِلُوا) منداله کانیشی هه ده یاندريتن تا سهر به خق ده بن، واته: یان ده وله مه ند ده بن، یان بلوغيان ده بی و توانای که سابه تیان ده بی، یان تا کیزه کان میزد ده که ن.

(فَإِنْ فَضِلَتْ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةَ عَنْ حَاجَاتِ الْمُرْتَقَةِ) جا نه گهر چوار پینجیکه که له پیوستیه کان ی سهریازه کان زیاد بوو، نه وه (وَزُغَ عَلَيْهِمْ عَلَى قَدْرِ مُؤْتَتِهِمْ) زیده که ش هه به سهر سهریازه کاند به ش ده کړیتوه به گویره ی نه رکی به خپوکردنی خویان و منداله کانیان، به لام (وَالْأَصْحُ) به هه رموده ی پراستتر (أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يُصْرَفَ بَعْضُهُ فِي إِصْلَاحِ الثُّغُورِ) دروسته به یشکی نه و زیده ییه سهر ف بکړی بچ چاک کړنه وه ی سه نگه ره کان، هه م (وَالسَّلَاحِ) بچ چه که هه م (وَالْكَرَاعِ) بچ وولاغی سوار ی، به لام نیستا له جیات ی وولاغ: نو تومبیل و فېرکه و زړی پوښ له جهنگدا به کار نین، که و ابو: بچ نه وانه سهر ف ده کړی.

(هَذَا) نه وه ی رابرا (حُكْمُ مَنْقُولِ الْفَيْءِ) بریاری نه و ده سته و توه بوو: که ده گواستراوه (فَأَمَّا عَقَارُهُ) به لام زه وی و باغ و خانوی ده سته و توه که (فَالْمَذْهَبُ: أَنَّهُ يُجْعَلُ وَقْفًا) به هه رموده ی پراستی مه زه ب: هه ده سته و تویکی نه گواستریته وه ده کړیته وه قفو (وَتُقَسَّمُ غَلَّتُهُ كَذَلِكَ) هه موو سالیك به ره مه که شی وه ک گواستراوه ی پراوردو ده کړیته پینج به ش و به ش ده کړی.

﴿ فَصْلٌ: لِه بَاسِی (الْغَنِيمَةِ) تَالَانِی کَافِرِه کَان ﴾

پیناسه: (الْغَنِيمَةُ) تالان (مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِقِتَالٍ وَإِجَافٍ) شتی که له کافره کانه وه به ده ست موسولمانان که وتبی به جهنگو به کاره یانی نه سپو وولاغ و هه لگره کان ی تر: وه کو که شتی و نو تومبیل و فېرکه و نه و جوړه شتانه.

فَيَقْدُمُ مِنْهُ السَّلْبُ لِلْقَاتِلِ وَهُوَ ثِيَابُ الْقَتِيلِ وَالْخُفُّ وَالرَّانُ وَالْأَلْتُ الْحَرْبِ كَدِرِجٍ
وَسِلَاحٍ وَمَرْكُوبٍ وَسَرْجٍ وَلِجَامٍ،

ثینجا بزانه: نهو شتهی کافره کانی جهنگی له موسولماننیک، یان له کافرینکی په یمان له نه ستر
به ناهق سه ندویانه ثینجا به هوی جهنگ، یان به هویه کی تر لیان ده ستیندیرته وه، نه وه
نایبته تالان، به لکو واجبه: بدیرته وه خاوه نه که ی، هه روه له زوریه ی سرچاوه کاند
فه رموویانه.

به لام نهو شته ی موسولماننیک، یان کومه له موسولماننیک له (دارالحرب)، یان له کافره کانی
جهنگی ده یدزن، یان ده یرفیتن، یان ده یدوزنه وه، نه وه له هه رمووده ی راستردا: به
تالان داده ندری، به لام له هه رمووده یه کی تردا: نایبته تالان، به لکو بۆ نهو که سه یه که
دزیویه تی، یان پفاندویه تی، یان دوزیویه تیه وه، جا (امام الحرمین) و (الإمام الغزالی) ش
پشتگیری نه م هه رمووده دووه مه یان کردوه، هه روه له (شرح المحلی) له باسی به
دیلگرتنی کافره کاند روون کراوه ته وه.

دیسان بزانه: مالی نهو موسولمانانه ی کافر ده بن و له جهنگدا ده کوژین، نه وه ماله که یان
پاده گیرئ: جا هه ر یه کیکیان بۆوه موسولمان، ماله که ی ده بدیرته وه، نه گه ر نا: له دوا ی
مردنی، یان کوژانی، نه ویش ده بیتنه (قیه)، هه روه ک ثیمامی (الموردی) له (الأحكام
السلطانية) دا پوونی کردوته وه.

ثینجا تالانه که ش به م شیویه به ش ده کړئ: سه ره تا (فَيَقْدُمُ مِنْهُ السَّلْبُ لِقَاتِلِ) پښ
هه موو ده ستکاریه که له و تالانه که لوپه لی کوژاوه که ده بدیرته نهو که سه ی کوشتویه تی،
پیغه مبه رب ﷺ هه رموویه تی: ﴿مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ يَتَّةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ﴾ رواه الشیخان، هه ر
که سیك له جهنگدا کافرینک بکوژئ و شاهیدی هه بن، نه وه که لوپه لی کوژاوه که بۆ
خویه تی. نیر جیاوازی نیه بکوژه که: مندال بن، یان بالغ بن، نیر بن، یان موی بن، به لام
مه رجه: موسولمان بن، واته: نهو کافره ی یارمه تی موسولمانان ده داو کافرینک ده کوژئ،
مافی که لوپه له که ی نیه، هه روه ها جاسوس و خائین و نهو که سه ی ترس له ناو
موسولماناندا بلاو ده کاته وه، یان له جهنگگردن ساردیان ده کاته وه، نه وانه ش نه گه ر
کافرینک بکوژن مافی که لوپه له که یان نیه و هه م هیچ به شیکیشیان له تالانه که نادریتن،
هه روه له زوریه ی سرچاوه کاند هه رموویانه.

(وَهُوَ) که لوپه له که (ثِيَابُ الْقَتِيلِ) جلو به رگی کوژاوه که یه، هه م (وَالْخُفُّ) خوف و
گوره ویو (وَالرَّانُ) به له کپیچ، هه م (وَالأَلْتُ الْحَرْبِ) که رسته ی جهنگ: (كَدِرِجٍ) وه کو زنیو
(وَسِلَاحٍ) چه کو (وَمَرْكُوبٍ) وولاغی سواری و (وَسَرْجٍ) زینی وولاغ که و (وَلِجَامٍ) ده سته

وَكَذَا سَوَارٍ وَمَنْطَقَةٌ وَخَاتَمٌ وَتَفَقَّةٌ مَعَهُ وَجَنِيَّةٌ تُقَادُ مَعَهُ فِي الْأَظْهَرِ، لَا حَقِيَّةَ مَشْدُودَةٍ عَلَى الْفَرَسِ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِرُكُوبٍ غَرَرٍ يَكْفِي بِهِ شَرُّ كَافِرٍ لِمَا فِي حَالِ الْحَرْبِ، فَلَوْ رَمَى مِنْ حَصْنٍ أَوْ مِنَ الصَّفِّ أَوْ قَتَلَ نَائِمًا أَوْ أُسِيرًا أَوْ قَتَلَهُ وَقَدْ انْهَزَمَ الْكُفَّارُ فَلَا سَلْبَ، وَكَفَايَةُ شَرِّهِ أَنْ يُزِيلَ امْتِنَاعَهُ بِأَنْ يَقْفَأَ عَيْنَيْهِ أَوْ يَقَطَعَ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ، وَكَذَا لَوْ أَسْرَهُ أَوْ قَطَعَ يَدَيْهِ أَوْ رِجْلَيْهِ فِي الْأَظْهَرِ،

جمله وده کی (وَكَذَا سَوَارٍ) مهره ها بازنی دهستی کوژراوه که و (وَمَنْطَقَةٌ) پشیتیندو قایشی پشیتو (وَخَاتَمٌ) نهنگوستیلو (وَتَفَقَّةٌ مَعَهُ) نهو خوارده مهنیهی له گه ل خویه تی و (وَجَنِيَّةٌ تُقَادُ مَعَهُ) هم نهو وولاغش که به یه دهک له گه لی لیده خوپردی تاکو له کاتی پیویستی سواری بیی (فی الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میزتردا.

(لَا حَقِيَّةَ مَشْدُودَةٍ عَلَى الْفَرَسِ) به لام نهو جانتایه ی له سهر نه سپه کی به ستراره، نهو ی نادریتی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فرموده ی راستی مه زه ب، به لام به فرموده کی تر: نهو جانتایو نهو ی له ناو جانتایه که شدایه گشتی ده دریتی، کومه له زانایه کیش یارمه تی نه فرموده دووهمه یان داوه، مهره که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمویانه.

(وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ) بکوژه که تنها بهو مافی که لویه لی کوژراوه کی هیه: که (بِرُكُوبٍ غَرَرٍ) به سواری مه ترسیه که بن: که (يَكْفِي بِهِ شَرُّ كَافِرٍ) بهو مه ترسیه خراپه ی کافرکی جهنگی له موسولمانان لایدا (فِي حَالِ الْحَرْبِ) له حاله تی جهنگدا، که وابو: (فَلَوْ رَمَى مِنْ حَصْنٍ) نه گهر له قه لایه که وه، یان له سهنگریکوه چه کی بؤ کوژراوه که هاویشتبو (أَوْ مِنَ الصَّفِّ) یان له پرزی موسولمانانه وه بؤی هاویشتبو (أَوْ قَتَلَ نَائِمًا) یان کافرکی خه وتوی کوشبو (أَوْ أُسِيرًا) یان دیلیکی کافر کی کوشتبو (أَوْ قَتَلَهُ وَقَدْ انْهَزَمَ الْكُفَّارُ) یان لهو حاله تدا کافره کی کوشتبو: که کافره کان به زی بیون وه لاتیبون، نهو (فَلَا سَلْبَ) مافی که لویه له که ی نیه، چونکه لهو حاله تانه دا سواری هیچ مه ترسیه که نبوه.

که وابو: نهو کوژراوه نه ی له م سرده مه دا به تفهنگو توپ ده کوژرین، که لویه له که یان وه گه ل تالانه که ده خستری و هیچی به تاییه تی نادریته توپته قینه که و تفهنگهاویژه که، والله اعلم.

(وَكَفَايَةُ شَرِّهِ) لادانی خراپه ی کافره که ش نهو هیه (أَنْ يُزِيلَ امْتِنَاعَهُ) هیزی خوپاراستنی کافره که لا بیا (بِأَنْ يَقْفَأَ عَيْنَيْهِ) وه که هردو چاوه کانی ده ریتن، یان هه دوکیان کویر بکا (أَوْ يَقَطَعَ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ) یان هردو که دست و قاچه کانی گشتی لیکاته وه (وَكَذَا لَوْ أَسْرَهُ) مهره ها نه گهر به دیل بیگری (أَوْ قَطَعَ يَدَيْهِ) یان تنها هردو دهستی لیکاته وه (أَوْ رِجْلَيْهِ) یان تنها هردو قاچی لیکاته وه، یان دهستی و قاچیکی لیکاته وه، نهو کاته ش که لویه له که یی ده دریتی (فی الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میزتردا.

وَلَا يُخْمَسُ السَّلْبُ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَبَعْدَ السَّلْبِ تُخْرَجُ مُؤَنَةُ الْحِفْظِ وَالنَّقْلِ وَغَيْرَهُمَا، ثُمَّ يُخْمَسُ الْبَاقِي: فَخُمْسُهُ لِأَهْلِ خُمْسِ الْفَيْءِ يُقْسَمُ كَمَا سَبَقَ، وَالْأَصْحُ أَنْ النَّقْلُ يَكُونُ مِنْ خُمْسِ الْخُمْسِ الْمُرْصَدِ لِلْمَصَالِحِ إِنْ نَقَلَ مِمَّا سَيُغْنِمُ فِي هَذَا الْقِتَالِ، وَيَجُوزُ أَنْ يُنْقَلَ مِنْ مَالِ الْمَصَالِحِ الْحَاصِلِ عِنْدَهُ، وَالنَّقْلُ زِيَادَةُ يَشْتَرِطُهَا الْإِمَامُ أَوْ الْأَمِيرُ لِمَنْ يَفْعَلُ مَا فِيهِ

(وَلَا يُخْمَسُ السَّلْبُ عَلَى الْمَشْهُورِ) كه لوپه لی کوژدوا که ناکریت به پنج بهش له سره رموده ی ناسراوی مه زه ب، به لکو گشتی بی بکوژده که یه تی، هه روه ک پابرا.

نینجا (وَبَعْدَ السَّلْبِ) له دواى جی به جی کرنی که لوپه لی کوژدوا که (تُخْرَجُ مُؤَنَةُ الْحِفْظِ وَالنَّقْلِ وَغَيْرَهُمَا) نه رکى پاراستنو گواستنه وه ی تالانه که و نه رکه کانی تریش گشتی له تالانه که دهرده کرى (ثُمَّ يُخْمَسُ الْبَاقِي) نینجا له دواى دهرده کرى که لوپه لو نه رکه کانی پابردو، پاشماوه که ی گشت تالانه که ده کرى ته پینج بهش:

(فَخُمْسُهُ) جا پینجیکى گشت پاشماوه که (لِأَهْلِ خُمْسِ الْفَيْءِ) بی نه و پینج جوژدانه یه که (فَيْءٍ) = ده سته که وتوه که یان ده درایی (يُقْسَمُ كَمَا سَبَقَ) له نیوانیادا بهش ده کرى، هه روه که له باسی (فَيْءٍ) دا پابرا، واته: چوار به شه که ی تریش گشتی بی ناماده بووه کانی جهنگه که یه، هه روه که له مه ودوا پوونی ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَالِ، خواى گه وره ده هه رموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَلَمَّا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ بزانه هه ر شتیکتان له کافره کان به تالان گرت، نه و پینجیکى بی خواو پیغه مبه ره و ﷺ بی خرزه کانی پیغه مبه ره و بی یه تیمانه و بی هه ژارانه و بی ریوارانه.

نینجا بزانه: به شه که ی خواو پیغه مبه ره و ﷺ هه ر یه که به شه، جا نیستا وه کو (فَيْءٍ) له به رزه وه ندی موسولمانان سهرف ده کرى هه روه که پابرا.

﴿ زَيْدُهُ بِهْ شَى جَه نْگَاو مَرِهْ کَانَ ﴾

(وَالْأَصْحُ) به هه رموده ی راستر: (أَنَّ النَّقْلَ) زیده به شى جه نْگَاو مَرِهْ کَانَ (يَكُونُ مِنْ خُمْسِ الْخُمْسِ الْمُرْصَدِ لِلْمَصَالِحِ) له و پینجیکه پینجیکه ده درى که بی به رزه وه ندیه کان داندراوه (إِنْ نَقَلَ مِمَّا سَيُغْنِمُ فِي هَذَا الْقِتَالِ) نه گه ر سهر کرده که زیده به شه که ی به مه رج دانابى: له و تالانه بیدا که له و جهنگه دا ده ست ده که وئ، به لام (وَيَجُوزُ أَنْ يُنْقَلَ مِنْ مَالِ الْمَصَالِحِ الْحَاصِلِ عِنْدَهُ) دروستیشه زیده به شه که هه ر له مالى به رزه وه ندیه کان بدا: که نیستا له (بيت المال) دا هه یه.

پیناسه: (وَالنَّقْلَ) زیده بهش له شه رعدا: (زِيَادَةُ) به شه مالىکی زیاده سهره پرای به شه تالانه که (يَشْتَرِطُهَا الْإِمَامُ أَوْ الْأَمِيرُ) پیتشه و، یان نه میر به مه رجی داده نئ (لِمَنْ يَفْعَلُ مَا فِيهِ

نَكَايَةُ الْكُفَّارِ، وَيَجْتَهِدُ فِي قَدْرِهِ، وَالْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ عَقَارُهَا وَمَنْقُولُهَا لِلْفَانِينِ: وَهُمْ
 مَنْ حَضَرَ الْوُقْعَةَ بَنِيَّةَ الْقِتَالِ وَإِنْ لَمْ يُقَاتِلْ، وَلَا شَيْءَ لِمَنْ حَضَرَ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْقِتَالِ،
 وَلَيْمَّا قَبْلَ حَيَاةِ الْمَالِ وَجَّةً، وَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ بَعْدَ انْقِضَائِهِ وَالْحَيَاةُ فَحَقُّهُ لَوَارِثِهِ
 وَكَذَا بَعْدَ الْإِنْقِضَاءِ وَقَبْلَ الْحَيَاةِ

نَكَايَةُ الْكُفَّارِ بَقِ نَو كِه سِي چالاکیه کی وهما دهکا: که شکستیه کی کافره کانئس دا بئ: وهک
 هوال هینانئک، یان رینگه نیشاندنئک، یان سه رکرده کیان بکوژی... هتد.

(وَيَجْتَهِدُ فِي قَدْرِهِ) نه وهی زنده به شه که به مرج دادهئ: به بوجوونی خوی نه اندازه که شی
 دیاری دهکا ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا﴾: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُثَقِّلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لِأَنْفُسِهِمْ
 خَاصَّةً سِوَى قِسْمَةِ عَامَّةِ الْجَيْشِ ﴿رواه الشيخان﴾، پیغمبر ﷺ زنده به شتیکی نه دا چهند
 که سیکی نه و تپانهی نه یناردنه جهنگ جگه له و به شه تالانهی خویان: که له گال به شکر نی
 گشت له شکره که دا نه یاندرایی.

(وَالْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) چوار پینجیکه که یتریش: (عَقَارُهَا وَمَنْقُولُهَا) زه ویه که یو باغه که یو
 خانووه که یو نه وهی ده گوارزیتته وهش گشتی (لِلْفَانِينِ) بَقِ تالانگره کانه (وَهُمْ) تالانگره کان
 (مَنْ حَضَرَ الْوُقْعَةَ بَنِيَّةَ الْقِتَالِ) نه که سانهن پیش کوتایی هاتنی جهنگ ناماده ی جهنگه که
 بوبن به نیه تی جهنگگردن (وَأِنْ لَمْ يُقَاتِلْ) هر چهند جهنگیشی نه کردبئ.

که وابو: (وَلَا شَيْءَ لِمَنْ حَضَرَ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْقِتَالِ) نه که سیه له دوی ته و او بوبونی جهنگ
 ناماده بووه هیچ شتیکی له تالاناکه نیه، چونکه نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) و نیمامی (عمر) رضی الله عنهما
 فرمود یانه: ﴿إِلَّا الْمَغْنِمَةَ لِمَنْ شَهِدَ الْوُقْعَةَ﴾ رواه الشافعی رحمه الله تعالى، تالان ته نها بَقِ نه و
 که سیه که ناماده ی جهنگه که بوبن.

(وَلَيْمَّا قَبْلَ حَيَاةِ الْمَالِ) له باره ی ناماده بوبونی جهنگا وه ره که له دوی ته و او بوبونی
 جهنگه که و پیش کوکرنه وهی هه موو تالانکه که (وَجَّةً) فرموده یه کی بی هیزه یه: که
 تالانکه کی ده دریتئ، هروه که مزه بی (حنفی) ش نه وهایه، ئینجا بزانه: نه وهی له جهنگ
 هه لدئ، یان خوی ده شاریتته وه، نه وهی ترس له ناو له شکر دا بلاو ده کاته وه، یان له جهنگ
 ساریدان ده کاته وه، نه وهی خیانت ده کاو جاسوسی بَقِ نوژمن دهکا، نه وانه هیچ
 به خشیش و هیچ به شتیکیان له تالانکه نادریتئ، به لکو واجبه: قه دهغه بکریئن و پنگه یان
 نه دریتئ بینه به ره ی جهنگ، هروه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ) نه گهر یه کیک له ناماده بوبونی جهنگه که مرد (بَعْدَ انْقِضَائِهِ وَالْحَيَاةِ) له
 دوی ته و او بوبونی جهنگه که و کوکرنه وهی تالانکه، نه وه (فَحَقُّهُ لَوَارِثِهِ) مانی وه رگرتنی
 تالانکه که بَقِ میراگره که یه تی (وَكَذَا بَعْدَ الْإِنْقِضَاءِ وَقَبْلَ الْحَيَاةِ) هه روه ها نه گهر له دوی

فِي الْأَصْح، وَلَوْ مَاتَ فِي الْقِتَالِ فَأَلْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا شَيْءَ لَهُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْأَجِيرَ لِسِيَاسَةِ الدُّوَابِّ وَحِفْظِ الْأَمْتَعَةِ وَالتَّاجِرِ وَالْمُحْتَرِفِ يُسَنُّ لَهُمْ إِذَا قَاتَلُوا، وَلِلرَّاجِلِ سَنُّهُمْ وَلِلْفَارِسِ ثَلَاثَةٌ، وَلَا يُعْطَى إِلَّا لِفَرَسٍ وَاحِدٍ عَرَبِيًّا كَانَ أَوْ غَيْرُهُ، لَا لِبَعِيرٍ وَغَيْرِهِ، وَلَا يُعْطَى لِفَرَسٍ أَعْجَفَ وَمَا لَا غَنَاءَ فِيهِ، وَفِي قَوْلٍ يُعْطَى إِنْ لَمْ يُعْلَمْ نَهْيُ الْأَمِيرِ عَنْ إِخْضَارِهِ،

ته وایوونی جهنگه کو پیش کړکړدنه وهی تالانه که ش بمرئ، مافی وەرگرتنی تالانه که هر بۆ میراتگره که به تی (فی الاصح) له فرموده ی راستردا.

به لام (وَلَوْ مَاتَ فِي الْقِتَالِ) نه گەر له ناو جهنگه که دا بمرئ، یان شیت بیئ، نه وه (فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا شَيْءَ لَهُ) به فرموده ی پاستی مه زه ب: هیچ به شتیکی له تالانه که نیه، به لام نه گەر له ناو جهنگه که دا بریندار بیئ، یان بڼ هوش بیئ، یان نه خوش بیئ، نه و کاته مافی له تالانه که هر ده بیئ، هه روه که له (مغنی) دا فرموده ی ته.

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به میتر (أَنَّ الْأَجِيرَ لِسِيَاسَةِ الدُّوَابِّ وَحِفْظِ الْأَمْتَعَةِ) نه و که سه ی به کرئ گیراوه بۆ سه رپه رشتی وولاغه کان و بۆ پاراستنی که لوپهل، هم (وَالتَّاجِرَ وَالْمُحْتَرِفَ) بازرگان و پیشه ساز: وه که به رگدرو و ناسنکر (يُسَنُّ لَهُمْ إِذَا قَاتَلُوا) نه وانیش به شیان له تالانه که بۆ داده ندرئ هر کاتی که جهنگ بکن.

(وَلِلرَّاجِلِ سَنُّهُمْ) جهنگاوه ی پیاده ته نها به شتیکی له تالانه که هیه (وَلِلْفَارِسِ ثَلَاثَةٌ) سوار نه سپیش سڼ به شی هه نه: یه کتیکی بۆ خوی و دوی بۆ نه سپه که ی (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِلرَّاجِلِ سَهْمًا) رواه الشيخان، له غه زای خه بیهردا پیغه مبه رﷺ له تالانه که دوو به شی بۆ نه سپ داناو به شتیکی بۆ پیاده دانا.

نیجا بزانه: نه گەر دوو کهس به نه سپیکی هاو به ش ناماده ی جهنگ بون، نه و کاته به شی نه سپه که به هاو به شی ده درتته هه ردوکیان، دیسان بزانه: که شتی و تۆتۆمبیل بریاری نه سپیان بۆ ده درئ، هر چه ند به سواری تۆتۆمبیل و که شتی که ش جهنگ نه کا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کان ده فامیتته وه.

(وَلَا يُعْطَى إِلَّا لِفَرَسٍ وَاحِدٍ) سوار نه سپه که دوو به شه که ی ته نها بۆ یه که نه سپ ده دریتئ، هر چه ند زۆر نه سپیشی له گه ل خویا هینابن (عَرَبِيًّا كَانَ أَوْ غَيْرُهُ) جیاوازی نیه نه سپه که: عه ربه ی بی، یان جوړیکی تر بی (لَا لِبَعِيرٍ وَغَيْرِهِ) به لام به شی تالان بۆ ووشترو وولاغه کانی تر داناندرئ، به لکو هر جوړه وولاغیک به گویره ی خوی به خشیشیکی بۆ داده ندرئ (وَلَا يُعْطَى لِفَرَسٍ أَعْجَفَ) به شه تالان بۆ نه سپیکی لاواز داناندرئ، هم (وَمَا لَا غَنَاءَ فِيهِ) بۆ نه سپی بڼ سوویش داناندرئ (وَفِي قَوْلٍ يُعْطَى) له فرموده یه که دا: نه و نه سپه ش ده دریتئ (إِنْ لَمْ يُعْلَمْ نَهْيُ الْأَمِيرِ عَنْ إِخْضَارِهِ) به و مرجه ی نه زاندرایی نه میر

وَالْعَبْدُ وَالصَّبِيُّ وَالْمَرْأَةُ وَالذَّمِي إِذَا حَضَرُوا فَلَهُمُ الرُّضْخُ، وَهُوَ دُونَ سَهْمٍ يَجْتَهِدُ
 الْإِمَامُ فِي قَدْرِهِ، وَمَحَلُّهُ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: إِنَّمَا يُرْضَخُ لِذِمِّي حَضَرَ
 بِلَا أَجْرَةٍ وَيُؤْذِنُ الْإِمَامُ عَلَى الصَّحِيحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

قه دهغه ی کردبی نو نسه به پندرتت جهنگ، هم که لکی سواریشی هبی، جا نه گه
 نسه که ی ساغ بوو، به لام له جهنگدا نه خوش بوو، یان بریندار بوو، یان مرد، یان به
 ملکایه تی دایه که سیکی تر، نو کاته دوو به شه که ی نسه که ی هر ده بریتتی، هه روه که له
 زوربه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَالْعَبْدُ) کزلیه و (الصَّبِيُّ) مندالو شیت و (وَالْمَرْأَةُ) شافرهت و (وَالذَّمِي) کافری په یمان
 له نه ستق (إِذَا حَضَرُوا) هر کاتیک ناماده ی جهنگه که بون و سودیکیان هبوو (فَلَهُمُ الرُّضْخُ)
 مافی به خشیشیان هیه (وَهُوَ) به خشیشه که (نُونُ سَهْمٍ) له به شیکی جهنگاوه ریکی پیاده
 که متهو (يَجْتَهِدُ الْإِمَامُ فِي قَدْرِهِ) نیام به بوجوونی خوی نه اندازه که ی داده نی (عَنْ ابْنِ
 عَبَّاسٍ رَضِيَ عَنْهُمَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْزُو بِالنِّسَاءِ قَبْدَاوِينَ الْجَرْحَى وَيُخَذِّلِينَ مِنَ الْقَيْمَةِ، وَأَمَّا
 بِسَهْمٍ فَلَا) رواه مسلم و أصحاب السنن، پیغه مبه رعلیه شافرهتی له که ل خویا ده برینه غهزا،
 جا شافرهته کان برینداره کانیاں ده رمان ده گردن و به خشیشیکیان له تالان ده درایی، به لام
 وه کو پیاوان به شیکی ته وایان نادرایی.

(وَمَحَلُّهُ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) نهو به خشیشه له چوار پینجیکه که ی تالان ده بری که بؤ
 جهنگاوه ره کان داندراوه (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ی به هیژتردا.
 (قُلْتُ) نیامی (النَّوَوِي) ده هه رموی (إِنَّمَا يُرْضَخُ لِذِمِّي) به خشیشه که ته نها له و حالته دا
 ده بریتت کافری په یمان له نه ستق: که (حَضَرَ بِلَا أَجْرَةٍ) به بی کرئ ناماده ی جهنگه که
 بوبی، هم (وَيُؤْذِنُ الْإِمَامُ) به نیزنی پیشه و، یان نه میری جهنگه که ش هاتبی
 (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر هه رموده ی راست (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿يَا شَكُوءُ﴾: خیانه تکردن له تالاندا هه پامه، جا هر چه ند شارنده و ی ده بری و
 داوینکیش بی لی هه پامه و اجبه: بیگه پینجیتته وه بؤ ناو تالانکه، خوی گوره ده هه رموی:
 ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ هه که سیک خیانه ت له تالاندا بکاو شتیک به دزی بیا،
 نه وه له پوئی قیامته دشته که له سر ملی خوی داده نی و دیتته مهیدانی مه حشر.
 هه روه ها پیغه مبه رعلیه ده هه رموی: ﴿لَا تَغْلُوا فَإِنَّ الْغُلُولَ نَارٌ وَعَارٌ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ رواه الامام احمد، هیچ شتیک له تالان مه شارنه وه به دزی مه یین، چونکه
 خیانه ت له تالاندا سزایه که ی ناگرو شهرمه زاری به له دنیواو قیامته.

(کتابُ قَسَمِ الصَّدَقَاتِ)

الْفَقِيرُ مَنْ لَا مَالَ لَهُ وَلَا كَسْبَ يَقَعُ مَوْقِعًا مِنْ حَاجَتِهِ، وَلَا يَمْتَنِعُ الْفَقْرَ مَسْكَنَةً وَثِيَابُهُ وَمَالُهُ الْغَائِبُ فِي مَرَحَلَتَيْنِ وَالْمَوْجَلُّ وَكَسْبٌ لَا يَلِيقُ بِهِ،

﴿ كِتَابُ قَسَمِ الصَّدَقَاتِ: نُهْ مَهْ يَهْ پَهْ رَتَوَكِي بَه شُكْرَدَنِي زَهْ كَاتَهْ كَانْ ﴾

خوای گه ورده ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ زه کاته کان ته نها بق هژاره کانه و بق گه دایه کانه و بق کرئکاره کانی زه کاته و بق نوی موسولمانه کانه و بق کویله کانه و بق قه رزاره کانه و بق جه نگاوه رانی پښگی خواجه و بق پښواره کانه.

ثینجا ثیمامی (النواوی) به ریزی نایه ته که پښناسی نو هه شت چینانه ده کاو ده فهرموی: ۱- (الْفَقِيرُ) هژار: (مَنْ لَا مَالَ لَهُ) نو که سه یه مالیکی وه های نه بڼو هم (وَلَا كَسْبَ) که سابه تیکی وه هاشی نه بڼ: که ماله که، یان که سابه ته که، یان هردوکیان (يَقَعُ مَوْقِعًا مِنْ حَاجَتِهِ) شوپښکی پښوښتی کانی بق پر بکاته وه: له خواردن و جلو به رگو شوپښی نیشته جڼ بوون بق خویو بق نو که سانه ی ئه رکی به خپوکر دنیانی له نه ستوپیته، هه رچند به پاده ی زه کاتیش مالی هه بڼ، چونکه مروفی وه ها هه یه: نه وه نده ماله ی هه یه: که زه کاتی لیږدا، به لام به روه سستی به خپوکر دنی خویو منداله کانی ناکا، هه روه ک له (مغنی) دا فهرموویته.

بق وینه: نه گهر هژاره که پښوښتی به ده دیره هم هه بڼ، نو ته نها دوو، یان سڼ، یان چوار دیره می ده ست بکه وی، واته: له نیوه ی پښوښتی که ی که متر بڼ، که واته: نه گهر که سڼک توانای که سابه تی هه بڼ و که سابه ته که شی ده ست بکه ویو به شی به خپوکر دنی بکا، نه وه به هژار داناندرئ، به لام نه گهر هر توانای نه بو، یان که سابه ته که ی ده ست نده که ووت، یان ده سستی ده که ووت به لام توانای نو جوړه که سابه ته ی نه بو، یان توانای هه بو، به لام به شی به خپوکر دنی که ی نده کرد، نه وه ش به هژار داده ندرئ، هه روه ک له سه رچاوه کاند ا فهرموویانه.

(وَلَا يَمْتَنِعُ الْفَقْرَ مَسْكَنَةً) هه بوونی شوپښی نیشته جڼ بوونی (وَثِيَابُهُ) جلو به رگه که ی هچیکان پښگی هه ژاری ناگرن، به و مرجه ی شیایو خوی بن (و) هه روه ها (مَالُهُ الْغَائِبُ فِي مَرَحَلَتَيْنِ) نو ماله یی که دوو قوناغ لی دوره، یان نزیکه به لام نایکه وینه ده ست، هم (وَالْمَوْجَلُّ) نو قه رزه ی له سر خه لکی یه کاتی دانوه ی نه هاتوه، هم (وَكَسْبٌ لَا يَلِيقُ بِهِ) نو که سابه ته ی شیایو نو نیه، نه وانه هیچیان پښگی هه ژاری ناگرن و هر به هژار داده ندرئ و دروسته به نه اندازه ی پښوښت زه کات وه ریگرئ.

وَلَوْ اشْتَغَلَ بِعِلْمٍ وَالْكَسْبُ يَمْتَنِعُهُ فَقِيرٌ، وَلَوْ اشْتَغَلَ بِالنَّوْافِلِ فَلَا، وَلَا يُشْتَرَطُ فِيهِ الزَّمَانَةُ وَلَا التَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ عَلَى الْجَدِيدِ، وَالْمَكْفِيُّ بِتَفَقُّةٍ قَرِيبٍ أَوْ زَوْجٍ لَيْسَ فَقِيرًا فِي الْأَصَحِّ.

(وَلَوْ اشْتَغَلَ بِعِلْمٍ) نه گهر به کتیک خه ریکی خویندنی زانستیکی شهرعی بوو، به لام (وَالْكَسْبُ يَمْتَنِعُهُ) که سابه ته که پښتای خویندنی لږ ده گرت، نه وهش (فَقِيرٌ) به هژار داده ندری و زه کاتی دهریتتی و با که سابه ت نه کا، به و مهرجه ی لی بی فییره زانست بیی، چونکه وده دستهبینانی زانستی ثابینی (فَرَضَ الْكِفَايَةِ) به، واته: نه گهر لی نه بی فییره زانست بیی، نه وه زه کاتی نادریتتی، هه روه که له (المجموع) و (مغنی) دا هه رموویانه.

به لام (وَلَوْ اشْتَغَلَ بِالنَّوْافِلِ) نه گهر خه ریکی خواپه رستیه سوننه ته کان بوو و که سابه تیش پښتای لږ ده گرت، نه وه (فَلَا) نابی زه کاتی بدریتتی، چونکه سودی خواپه رستیه که ی ته نها بږ خویه تی (وَلَا يُشْتَرَطُ فِيهِ الزَّمَانَةُ) به مهرج داناندری: هژاره که له کارکه و توو بی و توانای کارکردنی نه بی، هه م (وَلَا التَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ) به مهرج داناندری خوی له دهرژه بیاریزی، یان به خوی داوی زه کات نه کا (عَلَى الْجَدِيدِ) له سه ر هه رمووده ی نوئی نیمای (الشافعی).

﴿فَاكْادَارِي﴾: نه گهر به شی خوراندن و جل و به رگی خوی که سابه تی دهرکد، به لام پیویستی به ژن هینان هه بوو، هیچشی نه بو ژنی پی بیی، نه وهش دروسته: به نه اندازه ی مه سهره فی ژن هینانه که زه کاتی بدریتتی، هه روه که له زوریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَالْمَكْفِيُّ بِتَفَقُّةٍ قَرِيبٍ) هه ر که سیك به ته وای به خیو بکړی: به به خیوکردنی خزمیکسی: وه ک دایک و باوک و به سه ره وهرتر، یان کوپو کیژو به ره و خوارتر (أَوْ زَوْجٍ) یان به به خیوکردنی میژد، نه وه (لَيْسَ فَقِيرًا) نه هژاره و نه گه دایه، واته: دروست نیه به ناوی هه ژاری و گه دایه زه کات وهریگرئ: نه له وانه و نه له بیگانه (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا، به لام به ناویکی تری جگه له هه ژاری و گه دایه دروسته زه کات وهریگرئ.

هه روه ما نه گهر به خیوکردنه که شی به ته وای نه بو و به شی نه ده کرد: وه ک میژده که ی، یان خزمه که ی نه بووی بی، یان خزمه که ی، یان میژده که ی نه رکی به خیوکردنی نه نه دایو ته ویش نهیده توانی لییان وهریگرئ، یان که سی خوی به خیوی نه ده کرد به لکو بیگانه یه که به پیاوته ی له پښتای خوا به خیوی دهرکد، نه وه له و حاله تانه دا دروسته زه کات وهریگرئ، به لام نه گهر ژنه که (ناشِرَةً) بوو له هه رمانی میژده که ی دهرچوبو، بوی به خیو نه ده کرا، نه وه بوی دروست نیه زه کات وهریگرئ، به لکو واجبه توبه بکا تاکو به خیوی بکا، هه روه که له سه رچاوه کانداهه روه ته وه.

﴿فَاكْادَارِي﴾: هه رکه سیك به خیوکردنی له سه ر زه کات دهره که واجب بی: وه ک ژن و دایک و باوک و کوپو کیژو، دروست نیه: زه کات دهره که زه کاتی خوی بداتن به ناوی گه داو

وَالْمُسْكِينُ مَنْ قَدَرَ عَلَى مَالٍ أَوْ كَسَبَ يَقَعُ مَوْقَعًا مِنْ كِفَايَتِهِ وَلَا يَكْفِيهِ. وَالْعَامِلُ سَاعٍ وَكَاتِبٌ وَقَاسِمٌ وَحَاشِرٌ يَجْمَعُ ذَوِي الْأَمْوَالِ، لَا الْقَاضِي وَالْوَالِي. وَالْمَوْلُفَةُ مَنْ أَسْلَمَ وَنَيْتُهُ ضَعِيفَةٌ أَوْ لَهُ شَرَفٌ يُتَوَقَّعُ بِإِعْطَائِهِ إِسْلَامٌ غَيْرُهُ،

هه زاری، چونکه بهم زه کاتدانه به خپوکردنه که له سر خوی لاده با، هه روک له (المجموع) دا فرمویو تی، به لام (ابن الرفعة) نه وی باس کړدو: نه گړ کوږه که مندال و خیزانی هبې، دروسته باوکه که نه ندازه ی مه سرفی ژن و منداله کانی له زه کاته که ی بداتی، چونکه به خپوکردنی ژن و منداله کانی وی له سر باوکه که ی واجب نیه، هه روک له حاشیه کانی (تحفة) دا گیراویه تیانوه.

هه روها نه گړ ژنه که ش مالی هبې، وه ها سوننه ته: زه کاتی خوی بداته میړده که ی، هه روک له سر چاوه کاند ا فرمویوانه، چونکه به خپوکردنی میړد له سر ژنه که ی واجب نیه، هه روک به خپوکردنی براو خزمه کانی تریش له سر براو خزمه کانی تر واجب نیه، که واته: وه ها خیرتره براش زه کاته که ی خوی بداته براو خزمه کان، هه روک له (المجموع) دا فرمویو تی، به به لگی: ﴿عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: زَوْجُكَ وَوَلَدُكَ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه رﷺ فرموی: میړده که تو منداله که ت له هه موکه س مافیان زیاتره: که زه کات و خیره که تیان بده یتې.

۲- (وَالْمُسْكِينُ) که دا: (مَنْ قَدَرَ عَلَى مَالٍ أَوْ كَسَبَ) نه ویه توانای و ده دسته یتانی مالی کی وه ها، یان که سابه یتکی وه های هبې: که (يَقَعُ مَوْقَعًا مِنْ كِفَايَتِهِ) شویتیکې پیوستیه کانی بو پر بکاته وه: له خواردن و جلو به رگو نیشته چی بوون، به لام (وَلَا يَكْفِيهِ) به ته اویش به ره وه ست نه کا پیوستیه کانی خوی نه و که سانه ی شرکی به خپوکردنیانی له سره پر بکاته وه، هه رچند نه وه ند ه مالی هبې: که زه کاتی لیږدا، وه ک پیوستی به ده بیرهم هبې، به لام نه و ته نها هشت، یان حفت بیرهمی ده ست بکه ون.

۳- (وَالْعَامِلُ) کړنکاری زه کات: (سَاعٍ) نه و که سیه: زه کاته که له خه لکی و ه رده گړی و هم (وَكَاتِبٌ) نوسری زه کاته که یه و هم (وَقَاسِمٌ) به شکه ری زه کاته که یه و هم (وَحَاشِرٌ يَجْمَعُ ذَوِي الْأَمْوَالِ) کۆکه ره وه ی خاوه ن ماله کانه (لَا الْقَاضِي وَالْوَالِي) به لام قازی و کاریه ده ستی شویته که به کړنکار داناندرین.

۴- (وَالْمَوْلُفَةُ) نوی موسولمان: (مَنْ أَسْلَمَ وَنَيْتُهُ ضَعِيفَةٌ) نه و که سیه: تازه موسولمان بووه هیشتا نیه ته که ی بی هیزه (أَوْ) یان نیه ته که ی به هیزه، به لام (لَهُ شَرَفٌ) مرفیکی به شه رف و پزداره، نه گړ زه کاتی بدریتې (يُتَوَقَّعُ بِإِعْطَائِهِ إِسْلَامٌ غَيْرُهُ) چاوه پروان ده گړی به هوی نه و زه کات پیدانه ی وی خه لکی تریش چاوی لیږکا و موسولمان بیې.

وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُمْ يُعْطُونَ مِنَ الزَّكَاةِ. وَالرَّقَابُ الْمُكَاتَّبُونَ. وَالْفَارْمُ إِنْ اسْتَدَانَ لِنَفْسِهِ فِي غَيْرِ مَعْصِيَةٍ أُعْطِيَ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ يُعْطَى إِذَا تَابَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَالْأَظْهَرُ اشْتِرَاطُ حَاجَتِهِ دُونَ حُلُولِ الدِّينِ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ حُلُولِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ، أَوْ لِإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ أُعْطِيَ مَعَ الْغَنَى،

(وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُمْ يُعْطُونَ مِنَ الزَّكَاةِ) به فرموده‌ی پاستی مذهب: نه نوبی موسولمانانه به شکیان له زهکات دهریتتی، وات: هرچه‌ند دهوله‌مندی بن، هر وهك له (الشروانی) دا فرموده‌ی تی.

۵- (وَالرَّقَابُ) کویله کان: (الْمُكَاتَّبُونَ) نه و کویلانه که نووسراویان دراوه‌تی: نه‌گه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کی پاره بۆ گه‌وره‌کیان بینن نازاد دهن، هر وهك له په‌رتووی کویله نازادکردندا پرونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

۶- (وَالْفَارْمُ) قهرزدار دوو جزره، یه‌که‌م: (إِنْ اسْتَدَانَ لِنَفْسِهِ فِي غَيْرِ مَعْصِيَةٍ) نه‌گه‌ر بۆ مه‌به‌ستیکی خوی شته‌که‌ی قهرز کربو، قهرزکرنه‌کش گوناهاکاری نه‌بو: وهك به‌خیوکردنی خوی و منداله‌کانی، یان ژن هینان، یان هج کردن، یان خانوو دروستکردن، یان به‌بیویستی خوی شتیکی له ده‌ست فه‌وتابو توله‌ی لیسه‌ندرابی، نه‌وه (أُعْطِيَ) زه‌کاتی دهریتتی.

(أَوْ لِمَعْصِيَةٍ) به‌لام نه‌گه‌ر بۆ گوناهاکاری قهرزی کربو: وهك بۆ زیده‌پویی مه‌سهرف، یان بۆ کرینی شتیکی حهرام قهرزی کربو، یان به‌تاوانکاری قهرزدار بوو: وهك به‌ناهق شتیکی که‌سیک بفه‌وتیتتی و توله‌که‌ی لیسه‌ندری، نه‌وه (فَلَا) دروست نیه زه‌کاتی بدریتتی (قُلْتُ) نیما‌نی (النواوی) ده‌فرموی (الْأَصَحُّ يُعْطَى إِذَا تَابَ) به فرموده‌ی پاستر: هر کاتیک قهرزداره‌که توبه‌یه‌کی به‌پاستی بکا، زه‌کاتی دهریتتی، چونکه توبه‌کردن تاوانی پی‌شه خوی لا دها (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَالْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ حَاجَتِهِ) به فرموده‌ی پاستر مەرجه: قهرزداره‌که پیویستی به زه‌کات هه‌بو و توانای قهرزدانه‌وه‌ی نه‌بی، یان توانای هه‌بی، به‌لام نه‌گه‌ر قهرزه‌که‌ی بداته‌وه، تووشی گه‌دایی بیی، نه‌وکاته به‌ نه‌ندازه‌ی قهرزه‌که‌ی زه‌کاتی دهریتتی (تُونُ حُلُولِ الدِّينِ) به‌لام مەرچ نیه کاتی قهرزدانه‌وه‌که‌ی هاتبی (قُلْتُ) نیما‌می (النواوی) ده‌فرموی (الْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ حُلُولِهِ) به فرموده‌ی راستر مەرجه: کاتی قهرزدانه‌وه‌که‌ی هاتبی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه پی‌ش کاتی قهرزدانه‌وه‌که پیویستی نیه.

دووه‌م: (أَوْ لِإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ) یان نه‌گه‌ر قهرزه‌که‌ی وهرگرتبو بۆ ناشتکرنه‌وه‌ی نیوان دوو که‌س، یان دوو کومه‌ل: که ناکوکیان له نیوانیاندا یه مه‌ترسی فیتنه‌ی لی‌ده‌کری، نه‌وکاته‌ش (أُعْطِيَ مَعَ الْغَنَى) به نه‌ندازه‌ی قهرزه‌که‌ی زه‌کاتی دهریتتی هرچه‌ند دهوله‌مندی

وَقِيلَ إِنْ كَانَ غَنِيًّا بَقْدَ فَلَا. وَسَبِيلُ اللَّهِ تَعَالَى غُرَاةٌ لَا فَيءَ لَهُمْ فَيَعْطُونَ مَعَ الْغَنَى.
وَأَبْنُ السَّبِيلِ مُنْشَى سَفَرٍ أَوْ مُجْتَازًا، وَشَرْطُهُ الْحَاجَةُ وَعَدَمُ الْمَقْصِيَةِ. وَشَرْطُ
أَخْذِ الزَّكَاةِ مِنْ هَذِهِ الْأَصْنَافِ الثَّمَانِيَةِ: الْإِسْلَامُ وَأَنْ لَا يَكُونَ هَاشِمِيًّا وَلَا مُطَلِّبِيًّا

بڼ، تاكو خلك واز له م كاره باشه نه مښتن، به لام نه گهر مېچي قهرز نه كړېږي، به لكو له
مالي خوي پاره كې دابو، يان له مالي خوي قهرزه كې دابووه، نو كاته زه كاتې نادرېتې،
هه روك له سرچاوه كاندا هه رمويانه. (وَقِيلَ) له هه رموده يه كې بڼ مښدا (إِنْ كَانَ غَنِيًّا
بَقْدَ) نه گهر قهرزداره كه دهوله مند بڼ: به پاره وپولو زه ويو باغ (فَلَا) زه كاتې نادرېتې،
به لام په فتار به م بڼ مښه ناكړي.

۷- (وَسَبِيلُ اللَّهِ) جهنگاوه راني پڼگي خوا: (غُرَاةٌ لَا فَيءَ لَهُمْ) نو كه سانه ن كه له رڼگي
خوا غه زه ده كنو هيچ به شپيكيان له (فَيءَ) نيه، چونكه ناويان له ده فترې سهر يازاني
نيسلامدا نه نوسراوه، به لكو هه ر كاتي ك هه ز بكن ده چنه غه زه، نه گهر نا: به كارو باري
خويان خهريك ده بن، كه و ابو: (فَيَعْطُونَ مَعَ الْغَنَى) نو وانه زه كاتيان ده درېتې هه رچه ند
دهوله مندېش بن، به لام نابڼ (فَيءَ) وهريگرن، هه روه ها نه واني ناويان له ده فترې
سهر يازاني نيسلامدا تقمار كراوه و (فَيءَ) وهرده گرن، نه وانيش نابڼ زه كات وهريگرن،
هه روك له سرچاوه كاندا هه رمويانه.

ئينجا بزانه: به هيچ مه زه بڼك دروست نيه: زه كات بڼ به رڼو هنده كان سهر ف بكرې:
وهكو مزگه وتو پڼگو پردو... هتد: نو جوړه شتانه، هه روك له كوتايي زه كاتدا
به لگه مان بڼ هيناوه.

۸- (وَأَبْنُ السَّبِيلِ) پڼيوار: (مُنْشَى سَفَرٍ) نو كه سه يه: له شوي نې زه كاته كه وه ده ست به
سه هه ر ده كا (أَوْ مُجْتَازًا) يان به شوي نې زه كاته كه دا تڼده په پڼ بڼ شوي نېكي تر (وَشَرْطُهُ)
مه رجې زه كات پڼداني پڼيوار (الْحَاجَةُ) نه وه يه پڼويستي به و زه كاته هه بڼ له و
سه هه ر ه ي دا، هه ر چه ند له شوي نېكي تريش ملك و مالي هه بڼ، هم (وَعَدَمُ الْمَقْصِيَةِ)
سه هه ر ه كه شي بڼ گونا هكاري نه بڼ، واته: نه گهر سه هه ر ه كه ي گونا هكاري بوو، دروست
نيه زه كاتې بدرېتې.

(وَشَرْطُ أَخْذِ الزَّكَاةِ مِنْ هَذِهِ الْأَصْنَافِ الثَّمَانِيَةِ) مه رجې زه كاتوه رگر له وه شت جوړانه:
يه كه م: (الْإِسْلَامُ) ده بي موسولمان بڼ، چونكه به (إِجْمَاعُ) ي زاناياني نيسلام دروست نيه
زه كات بدرېته كافر.

دووه م: (وَأَنْ لَا يَكُونَ هَاشِمِيًّا وَلَا مُطَلِّبِيًّا) نابڼ زه كاتوه رگر كه له نه ته وه ي (هاشم)
(المُطَلَّب) بڼ، چونكه نه وانه به هڼي خزمه ي تي پيغه مبه ر ﷺ پاكزو زه كاتيش چلكي

وَكَلَّمَ لَهَا مَوْلَاهُمْ فِي الْأَصْحَ .

(فَصَلَ مَنْ طَلَبَ زَكَاةَ وَعَلِمَ الْإِمَامُ اسْتِحْقَاقَهُ أَوْ عَدَمَهُ عَمِلَ بِعِلْمِهِ، وَإِلَّا فَإِنْ ادَّعَى فَقَرًّا أَوْ مَسْكَنَةً لَمْ يُكَلِّفْ بَيِّنَةً، فَإِنْ عُرِفَ لَهُ مَالٌ وَادَّعَى تَلَفَهُ كُفِّلَ، وَكَذَا إِنْ ادَّعَى

خه لگي به، هه روه ها دروست نيه: نه زو كه ففاره تو خوينه كانى حه چو عومره و قوريانى واجبيش وه ريگرن، به لام نيماى (الاصطخري) و چند زانايه كي تر فه رمويانه: نه گه ره (خُمْسُ الْخُمْسِ) بي بهش كرابن دروسته زه كان وه ريگرن، هه روه كه (المجموع) و (الشروانى) دا پوون كراوه ته وه، كه واپو: دروسته (سيد) هه كانى كوردستان (تقليد) ي نه و نيما مانه بكه نو زه كات وه ريگرن (وَكَذَا مَوْلَاهُمْ) هه روه ها نه و گزيلا نه ي نه و نو نه ته وه يهش نازا ديان كرون نايي زه كات وه ريگرن (فِي الْأَصْحَ) له فه رموده ي راستردا.

سسي يه: نايي زه كات وه ريگره كه نه ركي به خيوكردني له سر زه كات وه ريگه كي بي، هه روه كه له كوتايي باسي (فقيه) دا پوون كراوه، چوارهم: بالغ و عاقل بي، اته دروست ني يه زه كات بدرتيه ده ست شي ت و مندا ل، به لكو مه رجه: سه ربه رشتكاره كه يان بزيان وه ريگري، هه روه ها نه و كه ش كه بلوغي ده بي نو يژ نه كهره، نه و يش دروست نيه زه كات وه ريگري، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوه ته وه.

﴿ فَصَلَ: لَهُ بَاسِي نُهُ وَهُ نَدَا زَه كَاتَه ي دَه دَرِي تَه زَه كَاتُ وَه رِگَرِه كَان ﴾

(مَنْ طَلَبَ زَكَاةَ) هر كه سنيك داواي زه كاتي كرد (وَعَلِمَ الْإِمَامُ اسْتِحْقَاقَهُ) پيشه وا، يان زه كات وه ريگه كه ده يزاني مافي له زه كات هه يه (أَوْ عَدَمَهُ) يان ده يزاني مافي له زه كات نيه، نه وه (عَمِلَ بِعِلْمِهِ) به گويده ي زانسته كه ي خوي پرفتار ده كا، اته: نه گه ده يزاني: زه كاتي پي ده چي، نه وه زه كات هه كي ده داني، نه گه زه كاتي پي ناچي دروست نيه بيداني، هه روه ها نه گه داواي زه كاتيش نه كا، به لام زه كات وه ريگه كه ده يزاني زه كاتي پي ده چي، نه و كاته ش دروسته زه كات هه كي بداني.

(وَإِلَّا) به لام نه گه زه كات وه ريگه نه يده زاني: زه كاتي پي ده چي، يان نا، نه و كاته (فَبِإِنْ ادَّعَى فَقَرًّا أَوْ مَسْكَنَةً) نه گه زه كات وه ريگه كه گوتي: من هه ژارم، يان گه دامه. نه وه (لَمْ يُكَلِّفْ بَيِّنَةً) داواي شاهيدي لي تاركري و سوينديش نادرئ، چونكه نه و كه سانه ي داواي زه كاتيان ده كرد، پيغه مبه ربي بي شاهيدو بي سويند دان زه كاتي ده داني، هه روه كه له زويي سه رچاوه كاندا فه رمويانه و (أَبُو دَاوُدَ بَسَنَدُ صَحِيحٍ) هه نيسه كه ي گي پراوه ته وه.

(فَبِإِنْ عُرِفَ لَهُ مَالٌ) جا نه گه زاندرابو: زه كات وه ريگه كه به نه ندازه يه كي وه ها مالي هه يه: كه زه كاتي پي نه ده چو، به لام (وَادَّعَى تَلَفَهُ) زه كات وه ريگه كه گوتي: ماله كه نه ماوه و نيسي تا هه ژارم. نه و كاته (كَلَّفَ) داواي شاهيدي لي ده كرئ: كه ماله كه ي فه وتاوه (وَكَذَا إِنْ ادَّعَى

عِيَالاً فِي الْأَصْحَ، وَيُعْطَى غَازٍ وَابْنُ سَبِيلٍ بِقَوْلِهِمَا، فَإِنْ لَمْ يَخْرُجَا أُسْتُرْدُ، وَيُطَالَبُ
عَامِلٌ وَمُكَاتَّبٌ وَغَارِمٌ بَبَيْتَةٍ: وَهِيَ إِخْبَارٌ عَدْلَيْنِ، وَيُعْنَى عَنْهَا الْإِسْتَفَاضَةُ وَكَذَا تَصْدِيقُ
رَبِّ الدِّينِ وَالسَّيِّدِ فِي الْأَصْحَ، وَيُعْطَى الْفَقِيرُ وَالْمَسْكِينُ كَفَايَةً سَنَةً، قُلْتُ: الْأَصْحُ
الْمَنْصُوصُ وَقَوْلُ الْجُمْهُورِ كَفَايَةُ الْعُمَرِ الْقَالِبِ، فَيَشْتَرِي بِهِ عَقَارًا يَسْتَفِلُّهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

عِيَالاً) هر روه‌ها نه‌گەر بئێ: نه‌وه‌نده مندا له‌م هه‌نه ماله‌که‌م به‌روه‌ستی به‌خیوکرێنیان ناکا.

نه‌و کاته‌ش داواى شاهیدی ئی‌ده‌کړئ (فی‌الاصح) له‌فه‌رمووده‌ی راستردا.

(و) هر روه‌ها (يُعْطَى غَازٍ وَابْنُ سَبِيلٍ بِقَوْلِهِمَا) جه‌نگاوهری پێگای‌خواو، هه‌م پێیوار
زه‌کاتیان ده‌درێتێ به‌ته‌نها قسه‌ی خۆیان، واته‌: سوێند نادرێن داواى شاهیدیشیان
ئیتا‌کړئ (فَإِنْ لَمْ يَخْرُجَا) جا نه‌گەر سێ پوژ ته‌واو بون و نه‌وان بێ غه‌زاو بێ سه‌فه‌ر
نه‌پوێشتن (أُسْتُرْدُ) زه‌کاته‌که‌یان ئی‌وه‌رده‌گیرێته‌وه‌.

(وَيُطَالَبُ عَامِلٌ وَمُكَاتَّبٌ وَغَارِمٌ بَبَيْتَةٍ) کړتکاری زه‌کات و کۆیله‌ی نوسراو پێ‌دراو و قه‌رزدار،
هه‌رسێکیان داواى شاهیدیان ئی‌ده‌کړئ (وَهِيَ) شاهیدی (إِخْبَارٌ عَدْلَيْنِ) خه‌به‌ردانی دوو
پیاوی دادپه‌روه‌ره‌، یان پیاویکو دوو ژنی دادپه‌روه‌ره‌ (وَيُعْنَى عَنْهَا الْإِسْتَفَاضَةُ) بلا‌وی‌ونه‌وه‌ی
هه‌والی گه‌دایی و هه‌ژاری سیفه‌ته‌کانی‌تری زه‌کاتوه‌رگرتن له‌جیاتی شاهید به‌سه‌و به‌به‌ر
شاهیدی‌دانه‌که‌ ده‌که‌وێ (وَكَذًا تَصْدِيقُ رَبِّ الدِّينِ) هر روه‌ها نه‌گەر خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ش
قه‌رزداره‌که‌ به‌راستگو دابنێو بئێ: قه‌رزداره‌. به‌به‌رشاهیدی سوێندخوارین ده‌که‌وێ،
هه‌م (وَالسَّيِّدِ) نه‌گەر گه‌وره‌ی کۆیله‌که‌ش بئێ: راست ده‌کا نوسراوی‌نا‌زاد کردیم داوه‌تی.
نه‌وه‌ش به‌به‌ر شاهیدی ده‌که‌وێ (فِي الْأَصْحَ) له‌فه‌رمووده‌ی راستردا.

(وَيُعْطَى الْفَقِيرُ وَالْمَسْكِينُ كَفَايَةً سَنَةً) هه‌ژاو گه‌دا، هه‌ر یه‌که‌یان نه‌ندازه‌ی مه‌سره‌فی
سالیکیان ده‌درێتێ: بێ به‌خیوکرێنی خۆیان و نه‌و که‌سانه‌ی به‌خیوکرێنیان له‌سه‌ریه‌تی
(قُلْتُ) ئیمامی (النَّوَوِي) ده‌فه‌رموێ (الْأَصْحُ الْمَنْصُوصُ وَقَوْلُ الْجُمْهُورِ) به‌ده‌قی
فه‌رمووده‌ی راسترو به‌فه‌رمووده‌ی کومه‌له‌ زۆتره‌که‌ی زانیان: (كَفَايَةُ الْعُمَرِ الْقَالِبِ) به‌شی
ته‌مه‌نی نه‌غله‌بێ ده‌درێتێ، واته‌: به‌شی مه‌سره‌فی شه‌ست سالی ده‌درێتێ، جا نه‌گەر
ته‌مه‌نی له‌شه‌ست سال زیاتر بوو، نه‌و کاته‌ سال به‌سال زه‌کاتی ده‌درێتێ.

که‌وابو: (فَيَشْتَرِي بِهِ عَقَارًا يَسْتَفِلُّهُ) زه‌کاتوه‌رگه‌ره‌که‌ به‌و نه‌ندازه‌ زه‌کاته‌ زه‌مینک، یان
باغیک ده‌کړێو به‌ره‌مه‌که‌ی وه‌ده‌ست دێنێو خۆی مندا له‌کانی پێ به‌خیو ده‌کا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)
هر روه‌ها نه‌گەر بارزگانی بزانی، سه‌رمایه‌ی باززگانیه‌کی وه‌های ده‌درێتێ: که‌ قازا‌جه‌که‌ی
به‌شی به‌خیوکرێنی بکا، نه‌گەر پیشه‌یه‌ک بزانی، نه‌و کاته‌ پارهی که‌ره‌سته‌ی پیشه‌که‌ی
ده‌درێتێو نه‌گەر شوانی بزانی می‌گه‌لیکی پێ ده‌کړێ... به‌و جو‌ره‌.

وَالْمَكَاتِبُ وَالْفَارِمُ قَدَرٌ دَيْنُهُ، وَابْنُ السَّبِيلِ مَا يُوصَلُهُ مَقْصِدُهُ أَوْ مَوْضِعُ مَالِهِ، وَالْفَارِي قَدَرٌ حَاجَتُهُ نَفَقَةً وَكِسْفَةً ذَاهِبًا وَرَاجِعًا وَمَقِيمًا هُنَاكَ وَفَرَسًا وَسِلَاحًا، وَيَصِيرُ ذَلِكَ مِلْكًا لَهُ، وَيَهَيِّئُ لَهُ وَلَابْنُ السَّبِيلِ مَرْكُوبٌ إِنْ كَانَ السَّفَرُ طَوِيلًا أَوْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يُطِيقُ الْمَشْيَ، وَمَا يَنْقُلُ عَلَيْهِ الزَّادَ وَمَتَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ قَدْرًا يَعْتَادُ مِثْلَهُ حِمْلَهُ بِنَفْسِهِ،

(وَالْمَكَاتِبُ وَالْفَارِمُ) گزلیلهی نوسراو پیندراو و قهرزدار (قَدَرٌ نَيْتَهُ) هر یه که یان به نه ندازهی قهرزه که ی زه کاتی دهریتتی (وَابْنُ السَّبِيلِ مَا يُوصَلُهُ مَقْصِدُهُ) پئیواریش نه ندازه یه کی ودها زه کاتی دهریتتی که بیگه بینته شوینی مه بهست (أَوْ مَوْضِعُ مَالِهِ) یان شوینی ماله کی خزی.

(وَالْفَارِي) جه ننگاوه ری پنگای خودا (قَدَرٌ حَاجَتِهِ) به نه ندازهی پئیوستی خزی و منداله کانی زه کاتی دهریتتی (نَفَقَةً وَكِسْفَةً) بۆ خواردن و جل و بهرگو پئیوستیه کانی تر (ذَاهِبًا وَرَاجِعًا وَمَقِيمًا هُنَاكَ) بۆ نه و ماوه یه ی دهراته غه زاو ده که پیتته وه و له وی دهمینیتته وه، هم (وَفَرَسًا وَسِلَاحًا) نرخ ی نه سپیک و چه کیک زه کاتی دهریتتی بۆ جه ننگردن (وَيَصِيرُ ذَلِكَ مِلْكًا لَهُ) نه سه به که و چه که که ده بنه ملکی جه ننگاوه ره که.

(وَيَهَيِّئُ لَهُ وَلَابْنُ السَّبِيلِ مَرْكُوبٌ) هر وه ها ناماده ده کری بۆ جه ننگاوه ره که و بۆ پئیواره که: شنتیکی سواری تا کو به سواری بۆ غه زایه که و بۆ سه فهره که به رن (إِنْ كَانَ السَّفَرُ طَوِيلًا) نه گهر سه فهره که یان بریز بی (أَوْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يُطِيقُ الْمَشْيَ) یان سه فهره که کورت بوو، به لام هیچیکیان توانای پدیشتیان نه بو (وَمَا يَنْقُلُ عَلَيْهِ الزَّادَ وَمَتَاعَهُ) هم نه و شته شیان بۆ ناماده ده کری: که خواردن و که لوپه له که یانی پی بگوازنه وه (إِلَّا أَنْ يَكُونَ قَدْرًا يَعْتَادُ مِثْلَهُ حِمْلَهُ بِنَفْسِهِ) مه گهر که لوپه له که نه وه نده که م بی: که عادهت بوو وینه ی نه و مرقفه به خزی له لی بگری، نه و کاته بزیان ناماده ناکری.

﴿ نَاگاداری ﴾: هر کاتیک خاوه نه که زه کاته که ی بداته که سیک، نه گهر به زویانیش نه لن نه مه زه کاته و هیچ وشه یه کی تریش نه لن، زه کاته که ی هر دروسته و قبول ده بی. به لام نه گهر زه کاته که ی دلبه که سیک که وایتیگه یشتبو زه کاتی پی ده چی، ئینجا ناشکرابو زه کاتی پی ناچی؟ چونکه کافره، یان ده وله مه نده... هتد، نه و کاته زه کاته که ی قبول نابو و واجبه: دووباره زه کاتیک تر بداته وه که سیک ودها: که زه کاتی پی بچی.

جا نه گهر له کاتی زه کاتدانه که یه که م به زه کاتوه رگره که یه که می گوتبی: نه مه زه کاته. نه وه دروسته زه کاته دروسته بووه که ی لۆه ریگریته وه، یان تۆله ی زه کاته که ی لۆه ریگریته وه، به لام نه گهر پی نه گوتبی: نه مه زه کاته. نه و کاته دروست نیه لی وهریگریته وه، که واته: زه کاته که ی بووه میش هر له مالی خزی دووباره ده داته وه، هه روه که له (المجموع) دا پوون کراوه ته وه.

وَمَنْ فِيهِ صِفَتَا اسْتِحْقَاقٍ يُعْطَى بِأَخْذَاهُمَا فَقَطُّ فِي الْأَظْهَرِ.
(فَصْل) يَجِبُ اسْتِيعَابُ الْأَصْنَافِ إِنْ قَسَمَ الْإِمَامُ وَهَذَا عَامِلٌ، وَإِلَّا فَلَا قِسْمَةَ عَلَى سَبْعَةٍ، فَإِنْ
لَقَدْ بَعْضُهُمْ فَعَلَى الْمَوْجُودِينَ، وَإِذَا قَسَمَ الْإِمَامُ اسْتَوْعَبَ مِنَ الزُّكُوتِ الْحَاصِلَةَ عِنْدَهُ أَحَادَ
كُلِّ صَنْفٍ، وَكَذَا يَسْتَوْعِبُ الْمَالِكُ إِنْ انْحَصَرَ الْمُسْتَحِقُّونَ فِي الْبَلَدِ وَوَفَّى بِهِمُ الْمَالُ، وَإِلَّا
فَيَجِبُ إعْطَاءُ ثَلَاثَةٍ، وَتَجِبُ التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْأَصْنَافِ لَا بَيْنَ أَحَادِ الصَّنْفِ، إِلَّا أَنْ يَقْسِمَ الْإِمَامُ

(وَمَنْ فِيهِ صِفَتَا اسْتِحْقَاقٍ) هر که سببیک به دو جور مافی زهکاتوه درگرتنی هه بو: وه
هه ژار بئ و قه زارادارش بئ، یان جه نگاوه ری پئنگای خودا بئ، نه وه (يُعْطَى بِأَخْذَاهُمَا
فَقَطُّ) ته نهنا به جورئیکیان زهکاتی ده دریتئ (فی الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیزتردا.

جا بزانه: نه وه له حاله تئیکدا بو: که له یه زهکات به یه جار بیدریتئ، به لام نه گه ره
دوو زهکات بیدریتئ، یان له یه زهکات به دوو جار بیدریتئ، واته: زهکاته که یه یه که می
سه رف کردبو، ئینجا جاری دووه میش له هه مان زهکات درایتئ، نه و کاته له هه ردو
حاله تدا دروسته به هه ردو جور بیدریتئ، هه روه که زقریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

﴿فَصْل: لَهُ بَاسِي بِهِ شُكْرُنْ وَگَوَاسْتَنَه وه ی زهکات﴾

(يَجِبُ اسْتِيعَابُ الْأَصْنَافِ) واجبه: له زهکاتدانه که هه ره هشت جورده کان دابگریته وه
بدریتته گشتیان (إِنْ قَسَمَ الْإِمَامُ وَهَذَا عَامِلٌ) نه گه ره پیشه وای موسولمانان زهکاته که به ش
بکاو کریکاری زهکاتیشی هه بئ (وَإِلَّا) به لام نه گه ره کریکار نه بئ (فَالْقِسْمَةُ عَلَى سَبْعَةٍ) نه و
کاته به شکردن به سه ره هفت که سانه (فَإِنْ قَدْ بَعْضُهُمْ) جا نه گه ره هندیکیان نه بوئ،
نه و کاته (فَعَلَى الْمَوْجُودِينَ) به سه ره نه وانه دا به ش دهکا: که ئیستا هه نه.

(وَإِذَا قَسَمَ الْإِمَامُ) جا هه کاتیک پیشه وای موسولمانان زهکاته که به ش بکا (اسْتَوْعَبَ مِنَ
الزُّكُوتِ الْحَاصِلَةِ عِنْدَهُ أَحَادَ كُلِّ صَنْفٍ) واجبه: تاکه تاکه ی گشت جورئیک له و زهکاته
دابگریته وه که له لایه تی (وَكَذَا يَسْتَوْعِبُ الْمَالِكُ) هه روه ها واجبه: خاونه که ش گشتیان له
زهکاته که ی دابگریته وه (إِنْ انْحَصَرَ الْمُسْتَحِقُّونَ فِي الْبَلَدِ) نه گه ره نه و که سانه ی مافی
زهکاتوه درگرتنیان هه یه له و شاره دا سه رژمیر بکریئو (وَوَفَّى بِهِمُ الْمَالُ) زهکاته که ش
به روه ستیان بکا (وَإِلَّا) به لام نه گه ره زهکاته که به روه ست نهکا، یان زهکاتوه درگه کان
سه رژمیر نه ده کران، نه و کاته (فَيَجِبُ إعْطَاءُ ثَلَاثَةٍ) واجبه لای که می زهکاته که بدریتته
سن که سان له هه جورئیک له و هشت جورانه.

(وَتَجِبُ التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْأَصْنَافِ) واجبه: به یه کسانی زهکاته که بداته هه موو جورده کان (لَا
بَيْنَ أَحَادِ الصَّنْفِ) به لام واجب نیه: به یه کسانی بیداته تاکه تاکه ی جورده کان، چونکه
نه ندازه ی پیویسته کانیان لئیک جیاوازه (إِلَّا أَنْ يَقْسِمَ الْإِمَامُ) هه گه ره پیشه وای موسولمانان

فَيَحْرُمُ عَلَيْهِ التَّفْضِيلُ مَعَ تَسَاوِي الْحَاجَاتِ، وَالْأَظْهَرُ مَنَعُ نَقْلِ الزُّكَاةِ، وَلَوْ عُدِمَ الْأَصْنَافُ فِي الْبَلَدِ وَجَبَ النَّقْلُ، أَوْ بَعْضُهُمْ وَجُوزْنَا النَّقْلَ وَجَبَ، وَإِلَّا فَيُرَدُّ عَلَى الْبَاقِينَ، وَقِيلَ يُنْقَلُ،

زهكاته كه بهش بكا، نهو كاته (فَيَحْرُمُ عَلَيْهِ التَّفْضِيلُ) له سهر وی چه پامه ههنديكيان له ههنديكيان زياتريان بداتن (مَعَ تَسَاوِي الْحَاجَاتِ) له گهل نهو هس كه پتيويستيه كانيان به كسان بن، به لام نه گهر پتيويستيه كانيان ليك جياواز بن، نهو كاته دروسته به گويده پتيويستيه كانيان زهكاتيان بداتن.

(وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده پي به ميتر (مَنَعُ نَقْلِ الزُّكَاةِ) دروست نيه زهكات له شويينيكه وه بگوازيته وه بدريته زهكاتوه رگره كاني شويينيكي تر، به لام (وَلَوْ عُدِمَ الْأَصْنَافُ فِي الْبَلَدِ) نه گهر هيچ جوريكي زهكاتوه رگره كان له وشاره دا نه بون، نهو كاته (وَجَبَ النَّقْلُ) واجبه: بگوازيته وه بپي شويينيكي تر بدريته زهكاتوه رگره كاني شويينه كه.

(أَوْ بَعْضُهُمْ) يان ههنديك جوري زهكاتوه رگره كان نه بونو (وَجُوزْنَا النَّقْلَ) له و حاله ته شدا گواستنه وه كه دروست بكهين، نهو كاته ش (وَجَبَ) گواستنه وه كه واجبه (وَالَّا) به لام نه گهر به فهرموده پي راستر بلتين: گواستنه وه دروست نيه، نهو كاته (فَيُرَدُّ عَلَى الْبَاقِينَ) زهكات كه دوپاره ده دريته وه نه وانه پي له شوييني زهكات كه دا ماون (وَقِيلَ يُنْقَلُ) له فهرموده پي كي بي ميتر: ده گوازيته وه.

ئينجا بزانه: نه گهر زهكاتوه رگره كه دانيشتوي شوييني زهكاتدانه كه نه بي، به لكو له شويينيكي تر وه هاتبي و ليژه زهكات وه ريگري، نهو دروسته به گواستنه وه پي زهكات داناندرن، ههروه كه (مغني) و (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه.

ديسان بزانه: وه قفي سه ره ژاران نه گهر دياري نه كراين، هم وه سيئت و كه ففاره ت و نه زر - جكه له نه زري دياري كراو بپي شويينيكي و قورياني نه زركراو - نه وانه دروسته به گواستريته وه بپي شويينيكي تر، ههروه كه له زوريه پي سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

﴿ نَاكَاذَارِي ﴾ يه كه م: چند زانا يابه فهرموويانه: دروسته زهكاتي سه رفيتره بدريته ته نها يه كه كس، زهكاتي ماليش بدريته ته نها سي كه س، ههروه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموويانه، به لكو له مزه به بي نيمامي (حنفي) دا دروسته: زهكاتي سه رفيتره و زهكاتي ماليش بدريته ته نها يه كه كس، ههروه كه له (المجموع) و كتيبه كاني خوياندا فهرموويانه.

دووه م: له مزه به بي نيمامي (حنفي) داو له فهرموده پي كي بي ميتر مزه به بي (الشافعي) دا دروسته: زهكات بگوازيته وه، واته: بپي گداو هه ژاره كاني شويينيكي تر بنيزرين، ههروه كه له (المجموع) و كتيبه كاني (حنفي) دا پوون كراوه ته وه.

ئينجا بزانه: نه ركي گواستنه وه پي زهكات و ميثاني تا زهكاتوه رگره كه وه ري ده گري، له سه ره كاتده ره كه يه، ههروه كه له زوريه پي سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

وَشَرَطُ السَّاعِي: كَوْنُهُ حُرًّا عَدْلًا فَقِيهًا بِأَبْوَابِ الزَّكَاةِ، فَإِنْ عَيَّنَ لَهُ أَخْذٌ وَدَفْعٌ لَمْ يُشْتَرَطِ الْفَقْهُ، وَلْيُعْلَمَ شَهْرًا لِأَخْذِهَا، وَيُسْنُ وَنَسَمُ نَعَمِ الصَّدَقَةِ وَالْفَقِيءُ فِي مَوْضِعٍ لَا يَكْثُرُ شَعْرُهُ، وَيُكْرَهُ فِي الْوَجْهِ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ يَحْرُمُ وَبِهِ جَزَمَ الْبَغَوِيُّ، وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ لَعْنُ فَاعِلِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

سنن یه: نه گهر خاوه نه که به یه کیکی گوت: نه زه کاته به سه ره ژاراند ا به شی بکه. نه وه دروست نیه هیچ به شیک له و زه کاته بی خوی دابنن، هم دروست نیه بی نه وکه سانهش دابینن: که نه رکی به ختوکردنیانی له سه ره، هر چند خاوه نه که ش نیزی بدا، به لام نه گهر خاوه نه که نه اندازه یه کی بی جیا بکاته وه، نه و کاته دروسته نه اندازه که بی خوی وه ریگری، هه روه که له (تحفه) وه (نهایه) و حاشیه کانیاندا هه رموویانه.

(وَشَرَطُ السَّاعِي) مرجی کرتکاری زه کات: (كَوْنُهُ حُرًّا عَدْلًا) ده بی نازاد بی و دادپه روه بی و (فَقِيهًا بِأَبْوَابِ الزَّكَاةِ) شه رزان بی له باسه کانی زه کاتدا، به لام (فَإِنْ عَيَّنَ لَهُ أَخْذٌ وَدَفْعٌ) نه گهر بی کرتکاره که دیاری کرابو: زه کات له کن وه ریگری و بیداته کن، نه و کاته (لَمْ يُشْتَرَطِ الْفَقْهُ) شه رزانی به مرج داناندرئ.

به لکو دروسته نه خوینده وارو نافره و کویلهش بکرتنه وه کیل بی زه کاتوهرگرتن و بی زه کات به شکردن، هه روه ها دروسته مندالیش بکرتنه وه کیل بی زه کات به شکردن، هه روه که له باسی (وه کیلایه تی) دا پابرا.

(وَلْيُعْلَمَ شَهْرًا لِأَخْذِهَا) سوننه ته پی شه وای موسولمانان مانگیک دیاری بکا بی وه رگرتنی زه کات (وَيُسْنُ وَنَسَمُ نَعَمِ الصَّدَقَةِ وَالْفَقِيءُ) سوننه ته: مه پو نازه له کانی تری زه کات و (فَقِيءُ) نیشاندان بکرتن، واته: به ناسنیک سوره کراوه داغ بکرتن (فِي مَوْضِعٍ لَا يَكْثُرُ شَعْرُهُ) له نه دامیک لاشه یان که مووی زرد نه بین: وه کو پان و گوی (وَيُكْرَهُ فِي الْوَجْهِ) به لام له پوخساردا ناپه سنده (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده هه رموی (الْأَصَحُّ يَحْرُمُ) به هه رمو ده ی پاستر: داغکردنی پوخساری نازه له هه رهامه (وَبِهِ جَزَمَ الْبَغَوِيُّ) نیمامی (البغوی) ش هه رمووی ته هه رهامه، هم (وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ لَعْنُ فَاعِلِهِ) له هه دیسیکدا که (مسلم) گتپاویه تیه وه: (پیغه مبه رت) به لای گویدریتکدا پابرد که پوخساری داغ کرابو، هه رمووی: لعنمت لهو که سه ی داغی کردوه. (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿پاشکو: له باروی خه ساندن و ناوسکردنی ده سکرد﴾

بی گشت که سیک دروسته: نازه له کانیاان به داغکردن نیشانه بکه، هر چند زه کات و (فَقِيءُ) ش نه بین، هه روه ها خه ساندنی نه و نازه له ی گزشتی ده خوری له حاله تی بچوکی دا دروسته، به لام له حاله تی که وره یی دا دروست نیه، هه روه ها خه ساندنی نه و نازه له ی گزشتی ناخوری له هیچ حاله تیکدا دروست نیه.

(فَصْلٌ صَدَقَةُ التَّطَوُّعِ سُنَّةٌ، وَتَحِلُّ لِعِنِّي وَكَافِرٍ، وَدَفَعَهَا سِرًّا وَفِي رَمَضَانَ،

ئینجا بزانه: ناپه سنده: که ربپه پندرتته سهر ماین، چونکه دهرهق نه و کاره پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ﴿إِنَّمَا يَقُولُ ذَلِكَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ رواه أبوداود بسند صحیح، ته نها نه و که سانه نه و کاره ده که ن که نازانن. واته: چونکه له م په پاندنه هیستر دروست ده بی و نه سب و ماین که م ده بن، هه روه که له سهرچاوه کاندنا ناوه پوکی نه و پاشکویه پوون کراوه ته وه.

هم له زوړبه ی سهرچاوه کاندنا فرموویانه: هرپامه: نه سب پپه پندرتته سهر مانگا، چونکه نه ندانه که ی نه سب گه وره یه و زیان له مانگایه که ده دا-واته: نه که له بهر نه وه ی په گزی جیایه - که و ابو: هه ر په پاندنیک زیان به م یینه بگه یه نن هرپامه، هه روه که له (تحفه) دا فرمویه تی، نه وه ش و ا نه گه یه نن: که (التَّلْفِيحُ الإِسْطِنَاعِي) - واته: ناوسکردنی ناژله له ناوی نیره که به نامیریکی ده سترکرد - دروسته، به و مرجه ی - نه گه ر بق گوشت خواردن بی - نیره که و م یه که هه ربوکیان گرشیتان بخورئ، چونکه هیچ زیان به م یه که ناگاو نه ژادیش له ناژله دا په چاو ناکرئ، والله اعلم.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي غَيْرُكَرْدَن﴾

(صَدَقَةُ التَّطَوُّعِ) خیرکردن به مال (سُنَّةٌ) سونه تیکی (مُؤَكَّدَةٌ) یه، چونکه له قورپانی پیوړو له هه دیسه کانی پیغمبر ﷺ زوړ بایه خی پی دراوه، به لام نه گه ر مروی بزانی خیره ورگره که له گونا هکاری سهر فی ده کا، نه و کاته هرپامه خیره که ی بداتی، هه روه که له (تحفه) و (مغنی) دا فرموویانه، به لام (وَتَحِلُّ لِعِنِّي وَكَافِرٍ) حه لاله خیره که ی بداته ده و له مه ندو کافر، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿فِي كُلِّ كَبِيرٍ طَبْعَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشیخان، له گشت خاوه ن جهرگیکی ته ردا پاداشتیک هه یه.

(وَدَفَعَهَا سِرًّا) به نه پنی خیره که بداته خیره ورگره که خیری گه وره تره، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿سَبْعَةٌ يَظْهَرُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ... وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ﴾ رواه الشیخان، هه فت که س هه نه خوی گه وره له سیبهری خوی دا دایانده نن له پوړی قیامت که جگه له سیبهری خوی هیچ سیبهریکی تر نه یه... یه کیکیشیان نه و که سه یه که به نه پنی خیری کردبی و به شیوه یه کی ودها بیشارتته وه: که چه په که ی نه زانی پاسته که ی چی ده به خشن. به لام زه کاتدان به ناشکرای خیرتره، هه روه که له زوړبه ی سهرچاوه کاندنا فرموویانه.

(و) هه روه ها (فِي رَمَضَانَ) خیرکردن له په مه زاندا خیری زوړتره، چونکه پیغمبر ﷺ له په مه زاندا زوړ خیری ده کردن، هه روه که له (په پتووی زوړو) دا پوونمان کرده وه.

وَلِقَرِيبٍ وَجَارٍ أَفْضَلُ، وَمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ أَوْ وَلَهُ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ يُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يَتَصَدَّقَ حَتَّى يُؤَدِّيَ مَا عَلَيْهِ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ تَحْرِيمُ صَدَقَتِهِ بِمَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ لِنَفَقَتِهِ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ أَوْ لِدَيْنٍ لَا يَرْجُو لَهُ وَقَاءً وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَفِي اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ بِمَا فَضَّلَ عَنْ حَاجَتِهِ أَوْجُهُ، أَصَحُّهَا: إِنْ لَمْ يَشُقَّ عَلَيْهِ الصَّبْرُ

(وَلِقَرِيبٍ) هه‌روه‌ها خیرکردن به خزم خیری زود گه‌ورده‌تره، چونکه دهره‌ق خیرکردن به خزم پیغه‌مبه‌رعلیه‌(ع) فرموی: «لَهُ أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ» رواه الشیخان، خیرکردن به خزم دوو پاداشتی هه‌ته: پاداشتی خزمایه‌تی و پاداشتی خیرکردنه‌ک.

(وَجَارٍ أَفْضَلُ) هه‌روه‌ها خیرکردن به دراوسن خیری گه‌ورده‌تره له که‌سیکی که دراوسن نه‌بن، چونکه خواو پیغه‌مبه‌رعلیه‌(ع) زود بایه‌خیان به چاکه‌کردنی له گه‌ل دراوسن داوه.

ئینجا سوننه‌ته باشترین و خۆشه‌ویستترین شت بکاته خیر، هه‌روه‌ها چه‌ند هه‌دیس‌یکیش دهره‌ق ناودان هاتون، بۆ نمونه: «إِنَّمَا مُسْلِمٌ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ الرَّحِيقِ الْمَخْشُومِ» رواه أبو داود و یاسنادجید، هه‌ر موسولمانیک ئاو بداته موسولمانیکی تینوو، خوای گه‌وره له شه‌پابه مؤرکراوه‌که‌ی به‌ه‌شت ئاوی ده‌دا.

(وَمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ) هه‌رکه‌سیک قه‌رزیک‌ی له سه‌ر به‌بن، جا قه‌رزی خوا به‌بن: وه‌کو زه‌کات و که‌ففا‌رته، یان قه‌رزی ئاده‌میزاد به‌بن (أَوْ وَلَهُ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ) یان که‌سیکی وه‌های هه‌بن: که به‌خپو‌کردنی له سه‌ر واجب به‌بن: وه‌کو دایک و باوک و ژن و منداله‌کانی، نه‌وه له هه‌ردوو حاله‌تدا (يُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يَتَصَدَّقَ) وه‌ها سوننه‌ته: هیچ شتیک نه‌کاته خیر (حَتَّى يُؤَدِّيَ مَا عَلَيْهِ) تا نه‌و قه‌رز نه‌و به‌خپو‌کردنه‌ی له سه‌ریه‌تی به‌ته‌واوی ده‌یدا.

به‌لام (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فرموی (الْأَصَحُّ) به‌فرموده‌ی راسته‌ر (تَحْرِيمُ صَدَقَتِهِ بِمَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ) چه‌پامه نه‌و شته بکاته خیر: که پتویستی پی هه‌یه (لِنَفَقَتِهِ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ) بۆ به‌خپو‌کردنی نه‌و که‌سه‌ی به‌خپو‌کردنی له سه‌ر واجبه (أَوْ) یان پتویستی پی هه‌یه (لِدَيْنٍ لَا يَرْجُو لَهُ وَقَاءً) بۆ قه‌رز یکی وه‌ها: که جگه له‌نه‌وه‌نده شته ته‌مای به‌هیچی‌تر نه‌بن قه‌رزه‌که‌ی پی بداته‌وه، چونکه دانه‌وه‌ی قه‌رز واجبه، خیرکردنیش سوننه‌ته (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) هه‌م پیغه‌مبه‌رعلیه‌(ع) ده‌فرموی: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْبِسَ عَنْ يَمَلِكِ لَوْثَتَهُ» رواه مسلم، نه‌وه‌نده گونا‌هه بۆ سزادانی مرو‌ف به‌سه: به‌خپو‌کردنی نه‌و که‌سه‌ه‌ه‌ر پابگرئ که به‌خپو‌کردنی له نه‌ستویه‌تی.

(وَفِي اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ) له‌باره‌ی خیرکردن (بِمَا فَضَّلَ عَنْ حَاجَتِهِ) به‌گشت نه‌و شته‌ی که له پتویستی خۆی و منداله‌کانی زیاده (أَوْجُهُ) چه‌ند فرموده‌یه‌ک هه‌نه (أَصَحُّهَا) له هه‌مووانیان راسته‌ر: (إِنْ لَمْ يَشُقَّ عَلَيْهِ الصَّبْرُ) نه‌گه‌ر خپو‌اگرتنی له سه‌ر نه‌بوونی له لای

زه حمت نه بن، نه وه (اُسْتَحْبُ) سونته گشت ماله زیاده که ی بکاته خیر، چونکه (نیمامی) (ابوبکر رضی الله عنه) جارِیک هموو مالی خوئی کرده خیر، پیغمبریش صلی الله علیه و آله لی قبول کرد). هروهک (الترمذی) گپراویته وه.

(وَالْأَفْلَ) به لام نه گهر له سر نه بوونی خوئی پی پانه ده گپرا شو کاته (فَلَا) سونته نیه، به لکو ناپه سنده، چونکه پیغمبر صلی الله علیه و آله ده فرموی: «خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ غَنِيٍّ وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ» رواه الشيخان، چاکتر خیر کردن نه وه به له سر ده وه مندی بی و پیویستی پی نه بن، پیشدا مافی نه وه که سانه بده: که به خیر کردنیان له نه ستوی تویه.

﴿پاشکوف﴾: سونته هموو پوژیک خیریک بکا، هر چه ند که میش بی، خوی گه وره ده فرموی: «لَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ» هر که سیک به گرانای زهره به ک خیریک بکا له پوژی قیامت ده بیینی. هروه ها سونته خیره که شی بداته هه ژارو پیاو چاکان، چونکه پیغمبر صلی الله علیه و آله ده فرموی: «لَا يَأْكُلُ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ» رواه أبوداود بسند صحیح، هیچ که سیک خوارده مانی تو نه خوا ته نها مروئی له خواترس نه بن.

هروه ها نه خیرانه ی به رده وامن و سوده که بیان گشتی به له هموو خیریک گه وره ترن: وهک (وقف) کردن و ثاوی خیرات، هم پیغمبر صلی الله علیه و آله ده فرموی: «لَا يَغْرِسُ الْمُسْلِمُ غَرْسًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ وَلَا دَابَّةٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» رواه مسلم، هر موسولمانیک دره ختیک بچینی-بروینی، جا هر ناده میزادیک و هر ناوه لیک و هر شتیکی تر له و دره خته بغوا، نه وه بق داچینه که ده بیته خیر تا پوژی قیامت.

نینجا نه وه که سه ی خیره که ی ده برتی سونته: دوعای چاک بق خیرکه ره که بکا، چونکه پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمویته: «مَنْ صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفًا فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا. فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّاءِ» رواه الترمذی بسند صحیح، هر که سیک چاکه به کی له گهل کرا، نینجا نه ویش به چاکه که ره که ی گوت: خوا پاداشتی چاکت بداته وه. نه وه به راستی سوپاسیکی زدی کردوه. به لام هر پامه: خیرکه ره که ش منته بکا و نازاری نه وه که سه بدا که خیره که ی داوه تی، یان کاریکی پی بکا، چونکه به و په فتارانه خیره که ی ده سپیته وه و نانوسری، خوی گه وره ده فرموی: «لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى» خیره کانی خوتان به منه تکریدن و نازاردان به تال مه که نه وه.

هروه ها پیویسته به دوی هر گونا می کدا خیریک، یان چاکه به کی تر بکا، چونکه خوی گه وره ده فرموی: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» به راستی چاکه کان خراپه کان لاده به ن. نیشان بزانه: هر پامه به خاتری خوا له خه ک بیار پیته وه، هر پامه خوی سوک بکا و ده روزه

(کتاب النکاح)

هُوَ مُسْتَحَبٌّ لِمُحْتَاجٍ إِلَيْهِ يَجِدُ أَهْبَتَهُ، فَإِنْ فَقَدَهَا أُسْتَحَبَّ تَرْكُهُ
بکا، به لام نه گهر که سیک له خوییه وه شتیکی بداتی، نه و کاته با وه ری بگری، هه روه له
حه دیسیکی (صحیح) دا هاتوه، هه روه ها له باره ی خیر کردن و چو نیه تی و سوده کانی
خیر کردن چهند هه دیسیکی تر هه نه له بهر دریزی نه ماننوسین، پیویسته له کتیه کانی
حه دیس لییان ناگادارین، وَمَلَى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

﴿کتاب النکاح: نه مه یه په رتوکی ژن ماره کردن﴾

خوای گه وره دهه رموی: ﴿وَالْأَكْخَرُ الْأَيَّامِ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ژن بؤ پیاوه بین نه کانتان بین و نه
بی میرده کانتان بده نه شوو، هم کویله و جاریه سالحه کانیشتان، نه گهر ژن و پیاوه کان
هه ژار بن، خوای گه وره له گه وره یی خوی ده و له مهن دیان ده کا. واته له ترسی به خپو کردن
واز له ژن هینان و میرد کردن مه یتن. پیغه مبه ریش ﷺ دهه رموی: ﴿أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ:
الْحَيَاءُ وَالْعَطَرُ وَالسَّوَالُ وَالنَّكَاحُ﴾ رواه أحمد والترمذی بسند حسن، چوار سیفت په وشتی
پیغه مبه رانن عليهم الصلاة والسلام: شهرم کردن و خو بؤ دخوش کردن و سیواک کردن و ژن هینان.
جگه له وانه ش چهند نایه و هه دیسیکی تر له باره ی ژن هینان هاتون پیویسته له
کتیه کانی هه دیسدا بیا دخو نییه وه، چونکه ژن هینان تاکه خوا په رستیه که له نوای
نیمان - که له سه رده می باب (آدم) هوه و تا له بهه شتیشدا بهره وامه، هه روه که له زوری
سه رچاوه کانداهه رمویانه.

(هُوَ) ژن هینان (مُسْتَحَبٌّ) سونه تیکی زور خوشه ویسته (لِمُحْتَاجٍ إِلَيْهِ) بؤ نه و پیاوه ی
پیویستی به ژن هینان هه یه: وه که حزی بؤ جیماع بجی، به و مهرجه ی (يَجِدُ أَهْبَتَهُ) نه رکی
ژن هینانی ده ست بکه وی: وه که ماره یی و جلو به رگی وه رزه که ی بوک گواستنه وه،
هه رچند هه ژاریش بی، به به لگه ی نایه ته که ی پرېږوو. پیغه مبه ریش ﷺ دهه رموی:
﴿يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضَى لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنَ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ
يَسْتَطِعْ فَلْيَلْبَسْ بِالصُّومِ فَإِنَّهُ لَهُ رِجَاءٌ﴾ رواه الشيخان، هه کومه لی لاهو کان هه که سیک له نیوه
توانای ژن هینانی هه بو با ژن بهی، چونکه ژن هینان با شتر چاوی له هه پام ده نوقیتی و
با شتر دامی له هه پام ده پاریزی، وه هه که سیکیش توانای نه بو، با به پړووو بی،
چونکه پړووو وه که خساندن - شه هوه ته که ی ده پړی.

(فَإِنْ فَقَدَهَا) جا نه گهر پیاوه که نه رکی ژن هینانی نه بو (أُسْتَحَبَّ تَرْكُهُ) سونه ته: واز له
ژن هینان بین تا نه رکی ژن هینانی ده ست ده که وی، خوای گه وره دهه رموی:

وَيَكْسِرُ شَهْوَتَهُ بِالصَّوْمِ، فَإِنْ لَمْ يَحْتَجْ كُرَةً إِنْ فَقَدَ الْأَهْبَةَ، وَإِلَّا فَلَا لَكِنَّ الْعِبَادَةَ أَفْضَلَ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَتَعَبَدْ فَالْتَّكَاحُ أَفْضَلُ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ وَجَدَ الْأَهْبَةَ وَبِهِ عِلَّةٌ كَهَرَمٍ أَوْ مَرَضٍ دَائِمٍ أَوْ تَعْنِينٍ كُرَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيُسْتَحَبُّ دَيْنَةٌ

﴿وَلَيْسَتْغَفِيرُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه و كه سانهى نهركى زن هينانيان دهست ناكهوى با خويان به داوينپاكى پابگرن تا خودا له گه ورده بى خوى دهوله مه نديان دهكا، واته: نهركى زن هينانيان ده داتى.

كه وابو: (وَيَكْسِرُ شَهْوَتَهُ بِالصَّوْمِ) له و ماوه يه دا پياوه كه حزيو چوونى جيماعى به پښوو گرتن ده شكيتنى، به به لگه ي حديسه كه ي پابردو، به لام ناپه سنده: به ده رمان شه هوه ته كه ي بشكيتنى، به لكو نه گهر به يه كجاري شه هوه ته كه ي بشكيتنى، نه و كاته حه رپامه و گونا هبار ده بى، هه روهك له زوريه ي سه رچاوه كاندا هه رمويانه.

(فَإِنْ لَمْ يَحْتَجْ) جا نه گهر پيويستى به زن هينان نه بو، واته: حزي بؤ جيماع نه ده چو، نه و كاته (كُرَةً إِنْ فَقَدَ الْأَهْبَةَ) ناپه سنده زن بهيتنى نه گهر نهركى زن هيناني نه بى (وَإِلَّا) به لام نه گهر پيويستى به زن هينان نه بو و نهركى زن هينانيشى هه بو، نه و كاته (فَلَا) ناپه سنده نيه (لَكِنَّ الْعِبَادَةَ أَفْضَلَ) به لام له و حاله ته دا خواپه رستى خيرتره له زن هينانه كه.

(قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده هه رموى (فَإِنْ لَمْ يَتَعَبَدْ) نه گهر خواپه رستى نه ده كرد، نه و كاته (فَالْتَّكَاحُ أَفْضَلُ) زن هينانه كه خيرتره (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ي راستردا، نه وهك توشى بى شه رعى بى (فَإِنْ وَجَدَ الْأَهْبَةَ) جا نه گهر نهركى زن هيناني هه بو، به لام (وَبِهِ عِلَّةٌ) له سه ره تاوه نه ساغيه كى هه بو: (كَهَرَمٍ) وه كو پيرى (أَوْ مَرَضٍ دَائِمٍ) يان نه خوشيه كى به رده وام (أَوْ تَعْنِينٍ) يان نه ميړدى، واته تواناي جيماع كړنى نه بى، نه و كاته (كُرَةً) ناپه سنده: زن بهيتنى، چونكه پيويستى نيه و ژنه كه شى داوينپاك ناكاو سه ر ده كيښيته لاي بى شه رعى (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

نينجا بزانه: نه و بريارانه ي پابردو-جگه له به رږږو بوون-گشتى له نافره تيشدا په چاو ده كړين، كه واته: نه گهر حزي له جيماع بوو، يان پيويستى به به خيوكړدى خوى هه بوو، يان ده ترسا بيناموسه كان تووشى بى، له و حاله تاندا سوننه ته شوو بكا، به لام نه گهر نه و پيويستيانه ي نه بى و بشزائى نهركى ميړده كه ي پى جى به جى ناكړى، نه و كاته حه رپامه شوو بكا، هه روهك له (تحفة) و (نهاية) دا هه رمويانه.

﴿سِفْهُ تَهْ كَانِي زَنْ و ميړدى باش﴾

(وَيُسْتَحَبُّ دَيْنَةٌ) سوننه ته: ژنيكى نايين په روه ورو خواپه رست بهيتنى، چونكه نايينه كه ي پيگه ي خيانه ت و بى ناموسى له هه رمانده رچوونى لډه كړى، پيغه مبه رﷺ ده هه رموى:

بَكَرٌ نَسِيَّةٌ لَيْسَتْ قَرَابَةً قَرِيبَةً.

هُنَّكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَأَظْفَرُ بِيَدَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَحُ
رواه الشيخان، بقى چوار مه به ست زن ماره ده كرى: بقى ماله كى و بقى خزمه كانى و بقى
جوانيه كى و بقى نايينه كى، جا نه تو خاوه نايينه كه بگره، نه گهر وانه كى هه ژار ببى.
ئينجا بزانه: له باره ي نافره تى نويزنه كره دوو فهرموده ي جياواز هه نه، بويى له
فهرموده يه كدا: هينانى ژنيكى جوله كه، يان ديان باشته له هينانى ژنيكى نويزنه كره،
هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموديانه.

(بَكَرٌ) سوننه ته: ژنيكى كه بيهننى، پيغه مبه رﷺ به (جابرى) فهرموو: ﴿هَلَّا بَكَرًا ثَلَاثَهَا
وَلثَلَاثُكَ﴾ رواه الشيخان، بريا نه و ژنه ي هينانته كه بوايه تاكو گه مى له گه ل بكه ي و
كه مته له گه ل بكا. جگه له مهش كه له بيوه ژن بى فيلترو قسه ي خوشتره و به ماهره ي
كه م و به جيماعى كه م پازى تره.

(نَسِيَّةٌ) هم نه ژاډيكي پاك و به شه رهن هه بى، به به لگى هه ديسه كى چوار
سيغه تى پابردو (لَيْسَتْ قَرَابَةً قَرِيبَةً) خزميكي نزيك نه بى، چونكه به هوى شهرمى خزميه تى
شه هه ته كه يان بى هيژ ده بى و ده بيته هوى بى هيژي وونى مندا كه، به لام له گه ل نه وه شدا
مندالتيكى ريزدار ده بى، چونكه له هه دوو لايه وه ته بيعه تى بنه ماله كى تى دا كو
ده بيته وه.

هه روه ها سوننه ته: له و جوړه ژنانه بى: كه به زورى زاوړگ ده كهن، پيغه مبه رﷺ
ده فهرموو: ﴿تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ لِأَلِّي مَكَائِرٍ بِكُمْ الْأُمَمُ﴾ رواه ابو داود و صححه الحاكم،
نه و جوړه ژنه ماره بكن كه ميژدى خوى زور خوش ده وى و به زورى مندالى ده بى، چونكه
من شانازى به زورى نيوه له سهر نوممه تانى تر ده كه م. جا بزانه: نه م سيفه ته به هوى
دايك و خوشكو خزمه كانى كه كه ده زاندرى.

هه روه ها سوننه ته: ماره ييه كى كه م بى، پيغه مبه رﷺ ده فهرموو: ﴿أَعْظَمُ النِّسَاءِ بَرَكَةً
أَيْسَرُهُنَّ مُؤَلَّةٌ﴾ صححه الحاكم، له هه مو ژنه كان به پيت و به ركه تتر نه و ژنانه ن كه
ماره يى و ماهره يان سوكو و ناسانه. هه روه ها سوننه ته: ژنه كه به دلى خوى بى، واته: له
به رچاوى خوى جوان و دلگير بى، چونكه له باره ي ژنى باش پيغه مبه رﷺ فهرموو:
﴿غَيْرُ النِّسَاءِ الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ﴾
رواه اصحاب السنن بسند صحيح، باشتري ن نه وه يه: هه ر كاتي ك ميژده كى ته ماشاى
بكا دلخوشى بكا- واته: له گه ل ميژده كى پوخوش و به زهرده خه نه بى و پازاوه و پاك و
خاوين بى- هم هه ر كاتي ك فهرمانيشى پى بكا فهرمانه كى جى به جى بكا و له خودى
خوى له مالى ميژده كه شدا خيانت نه كا. واته: بى ناموسى و دزى نه كا.

وَإِذَا قَصَدَ نِكَاحَهَا سُنَّ نَظَرُهُ إِلَيْهَا قَبْلَ الْخُطْبَةِ وَإِنْ لَمْ تَأْذَنْ، وَلَهُ تَكْرِيرُ نَظَرِهِ، وَلَا يَنْظُرُ غَيْرَ الْوَجْهِ وَالْكَفَيْنِ، وَيَحْرُمُ نَظَرُ فَحْلِ بَالِغٍ إِلَى عَوْرَةِ حُرَّةٍ كَبِيرَةٍ أَجْنَبِيَّةٍ

ثینجا بزانه: هر وهك بق پیاوكه سوننه ته: نهو سیفه تانه ی پرابردو له ژنه كه دا په چاو بكا، نه وهاش بق ژنه كه و بق (وكی) یه كه ی سوننه ته: نهو سیفه تانه له میړده كه دا په چاو بكه، نه وروكه له (تحفة) دا فرمویه تی.

﴿باسی (نظر) = ته ماشا كړدنی نافره ت و پیاو﴾

پیښه كي بزانه: ته ماشا كړدنی یه كتری نافره ت و پیاو سی پریاری ه نه: سوننه ته، چه پامه، چه لاله. جا له باره ی ته ماشا كړدنی سوننه ت ده فرموی (وَإِذَا قَصَدَ نِكَاحَهَا) هر كاتيك ویستی ژنك بق خوی ماره ببری (سُنَّ نَظَرُهُ إِلَيْهَا) سوننه ته: ته ماشای ژنه كه بكا (قَبْلَ الْخُطْبَةِ) پیش داخوای كړدنی (وَإِنْ لَمْ تَأْذَنْ) هر چه ند ژنه كه و و له یه كه شی نیزی نه دن، هر ودها له دوی داخوایش دروسته: ته ماشای بكا، چونكه پیغه مبه رﷺ نیزی دوه، به به لكی ﴿عَنِ الْمَغِيرَةِ﴾: اَلْهُ خُطْبَ امْرَأَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: اَنْظُرْ إِلَيْهَا فَإِنَّهُ أُخْرَى أَنْ يُؤْذَمَ بَيْنَكُمَا﴾ رواه الترمذي وحسنه، پیغه مبه رﷺ به (المغیره) ی فرموی: نهو ژنه ی داخوایت كړده ته ماشای بكه، چونكه نهو ته ماشا كړنه باشت ده بیته هوی به رده وای خوشه ویستی له نیوانتانا.

(وَلَهُ تَكْرِيرُ نَظَرِهِ) بوی دروسته زیاتر له سی جاریش ته ماشای بكا، تا دلی جیگیر ده بی و قه ناعه تی ته واد ده بی، به لآم نه گره به یه ك جار قه ناعه تی ته واد بوو، نهو كاته چه پامه دوو جار ته ماشای بكا.

(و) هر ودها (لَا يَنْظُرُ غَيْرَ الْوَجْهِ وَالْكَفَيْنِ) جكه له پوو و هر دوو له په ده سته كانی نابی ته ماشای هیچ شوینیكي تری بكا، چونكه جوانی له پوهه كي دیاره و قه له وی و نه رمو نولی لاشه كه شی له له په ده سته كانی دیاره. ثینجا نه گره نه گودجا به خوی ته ماشای بكا، نهو كاته سوننه ته: ژنیكي مه چه پرمی خوی بنیړی له جیاتی ته ماشای بكا، ثینجا بوی باسی جوانی و قه له ویه كي بكا، جا نه گره ژنه كي به دل نه بو، سوننه ته بی دهنگ بی و عیبه كانی نه لی، هم نه لی: نامه وی. چونكه دلشكاندنی تی دایه، هر وهك له ژوبه ی سرچاوه كاند فرمویانه.

هر ودها بق نافره ته كي داخوای كړویش سوننه ته: ته ماشای ه موو لاشه ی پیاوه داخوای كړه كه بكا - جكه له عوره ته كه ی - هر وهك له (مغنی) و (الشروانی) دا فرمویانه. هر ودها له باره ی ته ماشا كړدنی چه پام ده فرموی (وَيَحْرُمُ نَظَرُ فَحْلِ بَالِغٍ) چه پامه: نیریكي بالغ و عاقل ته ماشا بكا ته (إِلَى عَوْرَةِ حُرَّةٍ كَبِيرَةٍ أَجْنَبِيَّةٍ) عوره تی نافره تیكي گورده ییگانه، هر چه ند شه هوه تی شی نه جولی و له بی شه رعیش نه ترسی.

وَكَذَا وَجْهَهَا وَكَفَّيْهَا عِنْدَ خَوْفِ فِتْنَةٍ، وَكَذَا عِنْدَ الْأَمْنِ عَلَى الصَّحِيحِ،

جا بزانه: مه به ست به بیگانه نه و نافرته یه: که ماره یی لَبَن: نیستا، یان له مه ودا، هم مه به ست به عورته ی نافرته: هم مو لاشه یه تی-جگه له پوو و له په ده سته کانی-هم روه له باسی نوژیډا رابرا، خوی گه وړه ده فرموی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ به پیاره نیمانداره کان بلن: چاوی خویان بنوقینن له ته ماشا کرنی چه پامو دامینن خویان بیارینن له چه پام به کاری نه یتن.

(وَكَذَا وَجْهَهَا وَكَفَّيْهَا) هـ روه ها چه پامه ته ماشا بکاته روو و له په ده سته کانی نافرته ی بیگانه (عِنْدَ خَوْفِ فِتْنَةٍ) نه گه ر له پودانی بن شـهـریـهـک بترسـن، به (اجماع) زانایانی نیسلام (وَكَذَا عِنْدَ الْأَمْنِ) هـ روه ها نه گه ر له پودانی بن شـهـریـش نه ترسـن و ده ماریشی هـ لته ستن، هر چه پامه ته ماشای له په ده ست و پووی نافرته ی بیگانه بکا (عَلَى الصَّحِيحِ) له سره فرموده ی راست ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ الْفَضْلُ رَدِيفَ النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَتْ امْرَأَةً مِنْ خَتَمِهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّيْءِ الْآخَرِ... وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ﴾ رواه الشيخان، له چه جی مالئاوایی دا (فضل) له پشت پیغه مبه رﷺ سواری وولاغ بوبو، جا نافرته تیک هات، (فضل) ش ته ماشای نافرته ته که ی ده کردو نافرته ته که ش ته ماشای (فضل) ی ده کرد، جا پیغه مبه رﷺ پووی (فضل) ی ده برده لایه که ی تر تا کو ته ماشای نافرته ته که نه کا. واته: چونکه چه پامه پیوا ته ماشای پووی نافرته ی بیگانه بکا.

﴿ناگاداری﴾: هر نافرته تیک بزانی پیوا ی بیگانه ته ماشای ده کا، واجبه: پووی خوی داپویشی، نه گه ر نا: ده یته یارمه تیده ی بیگانه که له و گونا هـ داو گونا هـ بار ده بن، هم روه که له (تحفه) دا فرموده ی تی، خوی گه وړه ده فرموی: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ﴾... إلى آخر الآية، به ژنه نیمانداره کان بلن: جوانی خویان بق هیچ که سیک ناشکرا نه کن، ته نها بق میزدی خویان، یان بق باوکی خویان، یان باوکی میزده که یان... تا کوتایی مه چه مه کان. هم ﴿عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كُنَّا لَنُطَيِّ وَجُوهَنَا مِنَ الرِّجَالِ...﴾ الحديث رواه الحاكم-فی الحج- علی شرط البخاري ومسلم، (أسماء) ده فرموی: له سرده می پیغه مبه رﷺ پووی خومان داده پویشی له پیوانی بیگانه.

جا شتیکی ناشکرایه پوخساری نافرته جوانترین نه دمایه تی، که وایو: واجبه: نه و جوانیه ی له پیوا ی بیگانه بشاریته وه، چونکه تازه رابرا: که به فرموده ی راست- چه پامه: ته ماشای پوخساری نافرته ی بیگانه بکا، هر چه ند ده ماریشی هـ لته ستن.

جا نه و فرموده راسته به ودهش به میزتر ده بن: که (امام الحرمین) ده فرموی: زانایانی نیسلام یه که ده ننگن: که بق کاریه ده ست دروسته: نافرته تان قه دهغه بکا له وه ی به پووی

وَلَا يَنْظُرُ مِنْ مَحَرَمِهِ بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَيَحِلُّ مَا سِوَاهُ، وَقِيلَ مَا يَنْدُو فِي الْمِهْنَةِ فَقَطُّ،
وَالْأَصَحُّ حُلُّ النَّظَرِ بِلَا شَهْوَةٍ إِلَى الْأُمَةِ إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَالْيَصْغِيرَةُ إِلَّا الْفَرْجَ،
وَأَنْ نَظَرَ الْعَبْدَ إِلَى سَيِّدَتِهِ وَنَظَرَ مَمْسُوحٌ كَالنَّظَرِ إِلَى مَحَرَمٍ، وَأَنْ الْمُرَاقِبَ كَالْبَالِغِ،

دانه پوښل او له مال پښته دهره وه، هم ته ماشاكرنى نافره تى بيگانه ش له وانه يه دهمارى
پياو ده جولينى و مه ترسى بى شه رعى لى ده كړى، كه و ابو: له شه رعدا وا جوانه ده رگى
ته ماشاكرنى چه پام به يه كجارى دابخرى، هه روه كه له زړه يى سه رچا وه كاندا هه رموويانه .
نينجا بزانه: كه خواى گه وره ده هه رموى: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ به نافره تان
بلن: جوانى خويان ناشكرا نه كنه ته نها نه و جوانيه نه بى: كه ناشكرا ده بى. مه به ست
نه وه يه: كه عاده ته له كاتى كار كړند و پټويستيه كاتى تر دا ناشكرا ده بى، هه روه كه
(تفسير) ه كاندا پامه كراوه .

(وَلَا يَنْظُرُ مِنْ مَحَرَمِهِ بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ) نابى و چه پامه: پياو ته ماشاى نيوان ناوك و نه ژونى
نافره ته مه حرمه كاتى خوى بكا، واته: نه و نافره تانه ي به يه كجارى ماره يان لى تايى، به لام
(وَيَحِلُّ مَا سِوَاهُ) چه لاله: ته ماشاى شوي نه كاتى ترى - جگه له نيوان ناوك و نه ژونى - بكا، به و
مه رجه ي شه هوه تى نه جولى (وَقِيلَ مَا يَنْدُو فِي الْمِهْنَةِ فَقَطُّ) له هه رموده يه كى بى هيژدا:
دروسته ته ماشاى ته نها نه و شوي تانه بكا: كه له كاتى كار كړند به ده ركه ون.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رموده ي راستر (حُلُّ النَّظَرِ بِلَا شَهْوَةٍ إِلَى الْأُمَةِ) چه لاله به بى شه هوه ت
ته ماشاى نافره تى كويله بكا (إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ) ته نها نيوان ناوك و نه ژونى نه بى (وَالْيَصْغِيرَةُ
صَغِيرَةٌ) هه روه ها دروسته ته ماشاى كيژوله يه كى بچكوله بكا، واته: نه وه نده بچوك بى: پياو
چه زى لى ته كا و شه هوه تى بى نه جولى (إِلَّا الْفَرْجَ) به لام دروست نيه ته ماشاى نه ندامى
ميز كړنى كيژوله بچوكه كه بكا (و) هه ر به هه رموده ي راستر (أَنْ نَظَرَ الْعَبْدَ إِلَى سَيِّدَتِهِ)
ته ماشاكرنى كويله بى نافره ته گه وره كه ي خوى و هم (وَنَظَرَ مَمْسُوحٌ) ته ماشاكرنى نه و
پياوه ي گون و نه ندامى ميز كړنى گشتى لى كراونه وه دلى بى نافره تان ناچى (كَالنَّظَرِ إِلَى
مَحَرَمٍ) وه كه ته ماشاكرنى پياوى مه چه پامه بى نافره ته مه چه مه كه ي خوى.

﴿لَا كَادَارَى﴾: هه ر ته ماشاكرنيتك به شه هوه ت بى، يان مه ترسى بى شه رعى لى بى كړى،
گشت نافره تيكى مه چه مو نامه چه دم ده گريته وه، جگه له ژنه كه ي خوى و جاريه كه ي خوى،
هه روه ها گشت شتيكى بى گيانش ده گريته وه، كه واته: به شه هوه ته وه ته ماشاكرنى گشت
شتيك چه پامه، هه روه كه له (تحفة) و (نهايه) و حاشيه كانياندا پوون كراوته وه .

(و) هه ر به هه رموده ي راستر (أَنْ الْمُرَاقِبَ) نه و منداله ي له بلوغ بون نزيك بوته وه و
شه هوه تى ده جولى (كَالْبَالِغِ) وه كو پياوى بالغ بريارى بى ده رى، واته: واجبه
سه ر په رشتكاره كه ي له ته ماشاكرنى چه پام چه ده غى بكا، هم واجبه نافره تى نامه چه هميش

وَيَحِلُّ نَظْرُ رَجُلٍ إِلَى رَجُلٍ إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَيَحْرُمُ نَظْرُ أَمْرَدٍ بِشَهْوَةٍ، قُلْتُ: وَكَذَا بغيرها فِي الْأَصَحِّ الْمَنْصُوصِ، وَالْأَصَحُّ عِنْدَ الْمُحَقِّقِينَ أَنَّ الْأَمَةَ كَالْحُرَّةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَالْمَرْأَةُ مَعَ امْرَأَةٍ كَرَجُلٍ وَرَجُلٍ، وَالْأَصَحُّ تَحْرِيمُ نَظْرِ ذِمِّيٍّ إِلَى مُسْلِمَةٍ، وَجَوَازُ نَظْرِ الْمَرْأَةِ إِلَى بَدَنِ أَجْنَبِيٍّ سِوَى مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ إِنْ لَمْ تَخْفَ

خوای لدایپوشی، هر وک واجب: له پیاویکی شیتیش خوای دایپوشی، خوای گه وده ده فهرموئی: ﴿أَوِ الْفُطْلُ الَّذِينَ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یان نه و مندالانهی شاره زای عه وده تی نافره تان نه بونه - واته: بق جیماع کردن شه وده تیان ناجولی - دروسته نافره تان جوانی خوایان بویان ناشکرا بکن.

(وَيَحِلُّ نَظْرُ رَجُلٍ إِلَى رَجُلٍ) حه لاله: پیاو ته ماشای پیاو بکا به و هرجهی به بین شه وده تی (إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ) تنها ته ماشاگردنی نیوان ناوکو نه ژتوی دروست نه. (و) هر ودها (يَحْرُمُ نَظْرُ أَمْرَدٍ بِشَهْوَةٍ) به (إجماعی) زانایانی نیسلام حه پامه: ته ماشاگردنی نه و کوپدی کاتی مووی پیشی نه ماتوه، نه گهر ته ماشاگردنه کی به شه وده تی. (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فهرموئی (وَكذَا بغيرها) هر ودها به بین شه وده تی ته ماشاگردنی کوپدی پیش نه ماتوه هر حه پامه (فِي الْأَصَحِّ الْمَنْصُوصِ) له دهقی فهرموودهی راستردا، چونک مه ترسی بین شه رعی لده کرئی، هر ودها ته ماشاگردنی پیاوی پیش هاتووش به شه وده تی هر حه پامه، هر وک ته ماشاگردنی ژنی مه حه پهمیش به شه وده تی حه پامه، له زدریهی سه رچاوه کانداه فهرموویانه.

(وَالْأَصَحُّ عِنْدَ الْمُحَقِّقِينَ) فهرموودهی راستر له لای زانایانی لیگوله وده: (أَنَّ الْأَمَةَ كَالْحُرَّةِ) نافره تی کوپله وده کو نافره تی نازاد ته ماشاگردنی حه پامه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ). (وَالْمَرْأَةُ مَعَ امْرَأَةٍ) نافره تی له گهل نافره تدا (كَرَجُلٍ وَرَجُلٍ) وده کو پیاوه له گهل پیاودا: له حه پامی و حه لالی ته ماشاگردندا، واته: به بین شه وده تی دروسته: نافره تان ته ماشای په کتری بکن جگه له نیوان ناوکو نه ژتویان، به لام به شه وده تی حه پامه.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموودهی راستر (تَحْرِيمُ نَظْرِ ذِمِّيٍّ إِلَى مُسْلِمَةٍ) حه پامه نافره تیکی جوله که، یان دیان ته ماشای نافره تیکی موسولمان بکا، چونکه خوای گه وده له نایه ته که یابردودا ده فهرموئی: ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ با نافره تی موسولمان جوانی خوایان ناشکرا نه کن ته نها بق نافره تانی خوایان نه بین، واته: بق نافره ته موسولمانه کان.

هر به م نایه ته ش نیمامی (عمره) قه ده غهی کرد: نافره تی موسولمان و نافره تی کافر ویکرا بچنه گهرماو بق خوشوشتن، هر وک له زدریهی سه رچاوه کانداه فهرموویانه.

(و) هر به فهرموودهی راستر (جَوَازُ نَظْرِ الْمَرْأَةِ إِلَى بَدَنِ أَجْنَبِيٍّ سِوَى مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ) دروسته نافره تی ته ماشای پیاوی بیگانه بکا، جگه له نیوان ناوکو نه ژتوی (إِنْ لَمْ تَخْفَ

فَتَنَةً، قُلْتُ: الْأَصَحُّ التَّحْرِيمُ كَهُوَ إِلَيْهَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَنَظَرُهَا إِلَى مَحْرَمِهَا كَعَكْسِهِ، وَمَتَى حَرَّمَ النَّظَرُ حَرَّمَ الْمَسَّ،

فَتَنَةً) بهو مرجعی له بئشهرعی نه ترسی و شهوهتی نه جولی، مه بهست به بیگانه نه وهیه مارهی لی بی.

(قُلْتُ) نيامی (النواوی) ده فهرموی (الأصح) به فهرمودهی راستتر (التَّحْرِيمُ كَهُوَ إِلَيْهَا) هرپامه نافرته ته ماشای پیای بیگانه بکا، هر چند شهوه تیشی نه جولی له بئشهرعی نه ترسی، هر وهك هرپام بوو پیایوش ته ماشای نافرته بیگانه بکا هر چند شهوه تیشی نه جولی (والله أعلم) چونكه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَفْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ به نافرته نه نیمانداره كان بلئ: جای خویان بنوقینن له ته ماشا کرنی هرپام، دامینی خویان بیارینن له هرپام به کاری نه هینن.

﴿وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعِنْدَهُ مَيْمُونَةُ، إِذْ أَقْبَلَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ حَتَجَا مِنْهُ. فَقُلْتُ: أَلَيْسَ هُوَ أَعْمَى لَا يُبْصِرُ؟ قَالَ ﷺ: أَلَعَمْرَاؤِ أَنْتُمَا تُبْصِرَانِهِ؟﴾ رواه أبو داود والترمذي بسند صحيح، (ام سلمة) (مَيْمُونَةُ) هر دو کیان له خدمت پیغه مبره ﷺ بون، کاتیک (عبدالله ابن أم مکتوم) هاته لایان، جا پیغه مبره ﷺ فهرموی: هر دو کتان خوتانی لی دابیوشن. جا (ام سلمة) گوتی: نه دی نه و کویر نه، خو نامانبینی؟ پیغه مبره ﷺ فهرموی: خو نیوه کویر نین، نه دی نیوه نه وی نابین؟.

(وَنَظَرُهَا إِلَى مَحْرَمِهَا) ته ماشا کرنی نافرته بق پیاو مه هرپامه کانی خوی (کَعَكْسِهِ) وهك پیچه وانه که یه تی، واته: دروسته نافرته ته ماشای گشت نه ندای پیاو مه هرپامه کانی خوی بکا جگه له نیوان ناوکو نه ژتو، بهو مرجعی به بئشهرعی به شهوهت بی، هر وهك له (نهاییه) (مغنی) دا فهرمیانه، واته: به لام ته ماشا کرنی به شهوهت هرپامه.

﴿مُصَافَحَةٌ تَوْقَهُ كَرْدَنی حِرَام﴾

(وَمَتَى حَرَّمَ النَّظَرُ حَرَّمَ الْمَسَّ) هر کاتیک ته ماشا کرنی نافرته و پیاو هرپام بی، دهست لیدانی گشت نه ندایکی یه کتریشیان به پروتی هرپامه، که وایو: دهست لیدانی کوپی پیش نه هاتووش هرپامه، چونكه بق جولاندنی شهوهت و بئشهرعی دهست لیدان له ته ماشا کرن به هیتره، که وایو: نه گه له سر جلو بهرگیشه وه دهست لیدانه که شهوهت بجولینن نه و کاتهش هر هرپامه، هر وهك له زوری یه سرچاوه کاند پرون کراوه ته وه.

که وایو: توقه کاردن هرپامه: له گه ل نافرته نامهرپامه کوپی موو لینه هاتوو، چونكه ته ماشا کرنیان هرپامه ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا﴾ رواه الشيخان، پیغه مبره ﷺ دهستی له دهستی هیچ نافرته نه داوه، ته نها دهستی نه و نافرته نه بی: که حاللی خوی بی. (بگه زیوه بق پاشکوی نویژی جه نه کان).

وَيَبَاحُ الْفَاحِشَ وَالْمَعَاصِيَ وَالْزُفَرِ وَالْزُفَرِ وَالْزُفَرِ وَالْزُفَرِ
بِقَدْرِ الْحَاجَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلِلزَّوْجِ النَّظَرُ إِلَى كُلِّ بَدَنِهَا.

هر روهها له باره‌ی تماشاکردنی حلال ده‌فرمود: (وَيَبَاحُ الْفَاحِشَ) تماشاکردن و ده‌ست
لیدانی نافره‌تو پیاوی نامه‌حرهم حلال (لِقَصْرِ وَحِجَامَةٍ وَعِلَاجٍ) بۆ خوین لیگرتن و
چاره‌سهرکردنی بریندارو نه‌خوش، واته: دروسته: نافره‌ت پیاو ده‌رمان بکا، پیاویش
نافره‌ت ده‌رمان بکا، به‌لام به‌و مهرجه‌ی می‌رد، یان مهرجه‌میک، یان نافره‌تیک له‌گه‌ل
نافره‌ته‌که‌دا بئ، هم به‌و مهرجه‌ش پزیشکی نافره‌ت بۆ نه‌و جوړه نه‌خوشیه‌ی
نافره‌ته‌که ده‌ست نه‌که‌وئ و پزیشکی پیاویش بۆ نه‌و جوړه نه‌خوشیه‌ی پیاوه‌که ده‌ست
نه‌که‌وئ، نه‌گینا: دروست نیه.

هر روهها نه‌گه‌ر پزیشکه‌که کافر بئ، مهرجه: پزیشکی موسولمان بۆ نه‌و جوړه نه‌خوشیه
ده‌ست نه‌که‌وئ، مه‌گه‌ر پزیشکه کافره‌که لیژانتر بئ، نه‌و کاته دروسته: پزیشکه کافره‌که
نافره‌ته‌که ده‌رمان بکا، مهرجه‌ند پزیشکی می‌بینی موسولمانیش هه‌بئ که نه‌گات
پله‌ی کافره لیژانه‌که، هر وه‌که له (تحفة) و (نهاية) حاشیه‌کانی‌ندا فرمویانه.
هر روهها نه‌گه‌ر بۆ چاره‌ساری نافره‌ته‌که پزیشکی نیرینه‌ی موسلمان و پزیشکی
می‌بینی کافریش هه‌بوو، نه‌و کاته بۆ ده‌رمانکردنی نافره‌ته‌که می‌بینی کافره‌که وه‌پیش
دیخری، هر وه‌که له (مغنی) دا فرمویه‌تی.

(قُلْتُ) نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) دَه‌فرمود (وَيَبَاحُ النَّظَرُ لِمُعَامَلَةٍ) تماشاکردنی پوهی نافره‌ت
دروسته: بۆ کرپین و فروشتن و مامله‌ته‌کانی‌تر، هم (وَشَهَادَةٍ) بۆ کردنه شامیدو بۆ
شامیدی‌دان، هم (وَتَعْلِيمٍ) بۆ فیکرکردنی زانستی پیویست و کاروپیشه‌کانی پیویست، به‌و
مهرجه‌ی نافره‌ته‌که و پیاوه‌که به‌ته‌نها نه‌بن، هم به‌و مهرجه‌ی له پشت په‌رده‌وه
فیکرکردنه‌که نه‌گونجی، هم به‌و مهرجه ماموستایه‌کی مهرجه‌م، یان ماموستایه‌کی له
په‌گه‌زی‌خوی ده‌ست نه‌که‌وئ، هر وه‌که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه.

(وَنَحْوِهَا) هم بۆ کاره‌کانی‌تریش که وه‌کو پابردوه‌کانن: وه‌که قازی تماشای نافره‌ت
بکا له کاتی دادکردن و سوینددان، ئینجا نه‌و تماشاکردنه‌ی پابردوش (بِقَدْرِ الْحَاجَةِ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ) به‌نه‌ندازه‌ی پیویستیه‌که دروسته و زیاتر دروست نیه.

(وَلِلزَّوْجِ) بۆ می‌ردی‌ژنه‌که دروسته: (النَّظَرُ إِلَى كُلِّ بَدَنِهَا) تماشای گشت لاشه و نه‌ندامه‌کانی
ژنه‌که‌ی بکا له حاله‌تی زیندووه‌تی‌دا، هه‌وه‌ها بۆ ژنه‌که‌ش دروسته: تماشای گشت
لاشه و نه‌ندامه‌کانی می‌رده‌که‌ی بکا له حاله‌تی زیندووه‌تی‌دا، به‌لام بۆ هه‌ردوکیان حه‌رپامه
تماشای هه‌رپه‌تی به‌کتری بکن له حاله‌تی مردووه‌تی‌دا، که‌واته: بۆ هه‌ردوکیان دروسته:

به زیندوویی تهماشای نهدامی جیمای به کتری به کن و ده ستیشی لی بدنه، ههروه که له زۆریی سه رچاوه کاندای هه رموویی، پیغه مبه ر^ﷺ ده هه رموویی: ﴿إِحْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ﴾ روه اصحاب السنن بسند حسن، هه وه ته خۆت بپاریزه: که س نه بیینی و ده ستی لی نه دا جگه له ژنه که ی خۆت.

پاشکۆ: پیغه مبه ر^ﷺ ده هه رموویی: ﴿الْمَتَانِ زَاهِمَا النَّظَرُ﴾ روه الشیخان، زینای چاوه کان ته ماشاکردنی هه رهامه. ﴿وعن جریر: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ نَظَرِ الْفَجَاءَةِ؟ فَقَالَ: إِصْرِفْ بَصْرَكَ﴾ روه مسلم، پرسیارم له پیغه مبه ر^ﷺ کرد له باره ی ته ماشاکردنی کتوپر-که به ویستی خۆم نه بی-؟ له وه لامدا هه رموویی: چای خۆت لابده. واته: چونکه نه گهر به رده وام بی به تاوان له سه رت ده نوسری.

ههروه ها هه رهامه: دوو پیاوی پووت، یان دوو ئافره تی پووت ویکرا پال بده نه وه، هه رچه ند باوک و کوپ، یان دایکو کیژ، یان دوو خوشک، یان دوو برا بن. جا هه ر کاتی که ته مه نی منداله کان گه یشته ده سالان، واجبه: جیگه ی خه وتنیان لی که جیا بکریته وه، ههروه که له هه دیسه که ی نوژی دا پیغه مبه ر^ﷺ هه رموویی ته، له (باسی به روه رده کرنی مندال) دا پوون کراوه ته وه.

ههروه ها پیغه مبه ر^ﷺ ده هه رموویی: ﴿إِيَّاكُمْ وَالْدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ أَرَأَيْتَ الْخَمْرُ؟ قَالَ: أَلْخَمْرُ الْمَوْتُ﴾ روه الشیخان، ئاگادار بن به ته نها مه چوونه لای ئافره تانی نامه هه رهم، پیاوی که گوتی: بێم بلێ: نه گهر خزمیکی میترده که ی -وه که برای میترده که ی، یان برزای، یان مامی، یان مامۆزا، یان خال، یان خالۆزای- له گه ل ژنه که ی به ته نها کۆ بیته وه؟ پیغه مبه ر^ﷺ هه رموویی: کۆبوونه وه ی ژن به ته نها له گه ل خزمیکی میترده که ی وه کو مردنه. واته: زیانی زۆره وه ترسی بێ ناموسی ی لی ده کری، چونکه له ژیر په رده ی خزمایه تی دا ده توان گشت کاریکی بێ ناموسی نه انجام بده ن.

نیتر نه ی خوشک و برایانی موسولمان ته ماشاکردنی هه رهام تیریکی ژهه راوی به له تیره کانێ شه یقان: جه رگی مۆژد بریندار ده کاو ئایین و مۆشی تیک ده دا، ههروه ها هه ر پیاوی که ئافره تیکی نامه هه رهمیش ویکرا به ته نها بن بێ گومان شه یقان هاوپی ی سێ به میانه، خوای گه وره به مانپاریژی.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی خَوَازِیْنِی﴾

پیشه که ی بزانه: پیغه مبه ر^ﷺ ده هه رموویی: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَلْكِحُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَلَسَادٌ﴾ روه الترمذی و حسنه، هه ر کاتی که یه کی که هاته لاتان بێ خوازینی ئافره تیکو له ئایین و په ووشته که شی پازی بون، ئافره ته که ی لی ماره به کن، نه گهر لی ماره نه کن ده بیته فیتنه و بێ شه رعی.

(فَصَلِّ) تَحِلُّ خُطْبَةُ خَلِيفَةٍ عَنْ نِكَاحٍ وَعِدَّةٍ، لَا تَصْرِيحٌ لِمُعْتَدَةٍ وَلَا تَغْرِیضٌ لِرَجْعِيَّةٍ، وَیَحِلُّ تَغْرِیضٌ فِي عِدَّةٍ وَفَاةٍ وَكَذَا لِبَائِنٍ فِي الْأَظْهَرِ، وَتَحْرُمُ خُطْبَةٌ عَلَى خُطْبَةٍ مِنْ صَرَحٍ بِإِجَابَتِهِ

(تَحِلُّ خُطْبَةُ خَلِيفَةٍ عَنْ نِكَاحٍ وَعِدَّةٍ) حلاله داخواری کردنی نافره تیکی وهما: که ماره پراو نه بین له (عِدَّة) شدنا نه بین، واته: به (اجماع) ی زانایانی نیسلام حه پامه: ژنی ماره پراو داخواری بکری، چونکه دلی له سر میرده که ی تیک ده چی، جیاواری نیه: بقی میرده که ی گوازی بیته وه، یان نا، که واته: ماره کردنی شی روست نابین و جیماع له که لکردنی شی زینایه، پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرموی: ﴿أَيُّسَ مِنْ مَّا مِنْ خُبِّ امْرَأَةٍ عَلَى زَوْجِهَا﴾ رواه ابوداود بسند صالح، شو که سه له نوممه تی نیتمه نی به که دلی ژنیک تیک بدا له سر میرده که ی خوی.

(لَا تَصْرِيحٌ لِمُعْتَدَةٍ) به (اجماع) زانایانی نیسلام روست نیه: به گوتیه کی ناشکرا داخواری شو جوړه نافره ته بکا: که له (عِدَّة) دایه: جا میردی مردین، یان ته لاقی دابین، وه ک پی ی بلن: شووم پی بکه. هم (وَلَا تَغْرِیضٌ لِرَجْعِيَّةٍ) به به لگی حه دیسه که ی پراو رو روست نیه به پیچوپه نا داخواری شو نافره ته ش بکا: که (رَجْعِيَّة) یه، واته: ته لاقیک، یان دوو ته لاقی که وتوه به به کجاری له میرده که ی جیا نه بقتوه، چونکه تا له (عِدَّة) دابین، هر به ژنی میرده که ی داده ندری.

به لام (وَيَحِلُّ تَغْرِیضٌ) حلاله: به پیچوپه نا شو نافره ته داخواری بکا: که (فِي عِدَّةٍ وَفَاةٍ) له (عِدَّة) ی میرد مردندایه (وَكَذَا لِبَائِنٍ) هه روه ها پیچوپه نا بقی داخواری شو نافره ته ش روسته که (بَائِن) ه، واته به به کجاری له میرده که ی جیا بقتوه: وه ک سی به سی ته لاق درابین (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به میزتردا، وه ک پی ی بلن: تو نافره تیکی جوانی، زدر که س ته ماع له تو ده کا، تو به بین میرد نامینیتیه وه، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ هیچ گونا میکتان له سر نیه له و پیچوپه نایه ی له داخواری ژنان ده یکن.

﴿لَا كُفَّادَارِي﴾ هه رچند به فهرموده ی به میزتر: به پیچوپه نا داخواری شو دوو جوړه نافره تانه روست بوو: که له (عِدَّة) دابون، به لام به (اجماع) ی زانایانی نیسلام ماره برینی هیچیکیان روست نابین تا (عِدَّة) که ی ته واد دابین، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَلَا تَقْرَأُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ نه کن له (عِدَّة) دابون ماره برین تا شو چاوه پوانکر نه ی خوا له سر نافره تی نویسیوه، ده گاته کوتایی خوی. که واته: هه نافره تیک (عِدَّة) ی ته واد نه بوی و ماره بری، شو ماره برینه که ی روست نابین و جیماع له که لکردنی شی زینایه.

(وَتَحْرُمُ خُطْبَةٌ عَلَى خُطْبَةٍ مِنْ صَرَحٍ بِإِجَابَتِهِ) حه پامه داخواری به سر داخواری شو که سه دا که به ناشکرای وه لاقی دراوته وه، واته: پی ی گوتراوه داخواری که ت جی به جی ده که یکن. یان کیژده که مت ده ده من. یان شووت پی ده که م... هتد.

إِلَّا يَأْذَنُ، فَإِنْ لَمْ يُجِبْ وَلَمْ يَرُدْ لَمْ تَحْرُمْ فِي الْأَطْهَرِ، وَمَنْ أَسْتَشِيرَ فِي خَاطِبٍ ذَكَرَ مَسَاوِيَهُ بِصِدْقٍ،

(إِلَّا يَأْذَنُ) تهنّا به ئیزنی داخوایکه ره که دوسته، پیغه مبه علیه السلام ده فرموی: ﴿لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرُكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ﴾ رواه الشيخان، نابئ پیاوی موسولمان داخوای به سهر داخوای برای خوی دا بکا، تا داخوایکه ره که ی پیغه وی واز دینئ، یان ئیزنی ده دا.

به لام (فَإِنْ لَمْ يُجِبْ) نه گهر وه لای داخوایکه ره که نه دراپوه و (وَلَمْ يَرُدْ) په دیش نه کراپوه، واته: پئی نه گوتراپو داخوایه که ت جئ به جئ نابئ. نه و کاته (لَمْ تَحْرُمْ) داخوایه که ی دوومه که حه پام نابئ (فِي الْأَطْهَرِ) له فرموده ی به میتردا.

﴿لَا كَادَارِي﴾ بئ نافرته که وه م بئ سهریه رشتکاره که شی سوننه ته: داخوای پیاویکی ناین په ره وه رو پیزدار بکن وهیچ شهرمیش له نه جامدانی نه و سوننه ته نه کن ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ عَنْهُمَا: عَرَضَ عُمَرُ حَفْصَةَ عَلَى عُثْمَانَ، فَقَالَ: لَا أَتَزَوَّجُ يَوْمِي هَذَا. ثُمَّ عَرَضَهَا عَلَى أَبِي بَكْرٍ فَصَمَّتْ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ خَطَبَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَلْكَحَهَا إِيَّاهُ﴾ رواه البخاری، نیمامی (عمر) به نیمامی (عثمان) ی گوت: وه ره (حَفْصَةَ) ی کیژی خومت لی ماره بکه م. نه ویش گوتی: له م کاته دا من زن ناهیتم. ئینجا به نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی گوت: وه ره (حَفْصَةَ) ی کیژی خومت لی ماره بکه م. نه ویش بئ ده نگ بوو، ئینجا پیغه مبه علیه السلام بئ خوی داخوای (حَفْصَةَ) ی کربو نیمامی (عمر) له پیغه مبه علیه السلام ماره کرد.

هم ﴿وَعَنْ سَهْلٍ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ تَعْرِضُ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ﴾ رواه الشيخان، نافرته ئیک هات خوی پیشکه ش به پیغه مبه علیه السلام کرد تا کو له خوی ماره بکا.

(وَمَنْ أَسْتَشِيرَ فِي خَاطِبٍ) ههر که سئیک پرس و پای پئ کرا له باره ی داخوایکه ریک، یان له باره ی داخوایکه ریک: ئایا نه و پیاوه، یان نه و نافرته چونه بئ زن و میزدایه تی که لکی هه یه، یان نا. نه وه (نَكَرَ مَسَاوِيَهُ بِصِدْقٍ) واجبه: به پاستی به نه اندازه ی پئویست عه یبو خراپه کانی پیاوه که و نافرته که باس بکا، به مه به سستی ئاموزگاری نه ک غه یبه تکردن، پیغه مبه علیه السلام ده فرموی: ﴿أَلَمْ تَسْتَشَارْ مُؤْتَمَنٌ﴾ رواه أصحاب السنن بسند حسن، پاوئژ پیکراو به نه میندار داندراوه، واته: نابئ له ئاموزگاری دا خیانه ت بکا.

ئینجا بزانه: نه و بریاره تاییه ت نیه تهنّا به پاوئژگاری زن و میزد، به لکو ههر که سئیک له باره ی ماموستایه ک، یان خوئندکارک، یان زانایه کی ناینی، یان فروشیارک، یان کپیارک، یان هاویه شیک، یان ههر که سئیک تر که بیه وی له کارکردنیکدا له گه لی دا بئ، پرس ی به که سئیک تر کرد، واجبه: پرس پیکراو که به گویره ی پئویست عه یبو خراپه کانی بئ، چونکه ئاموزگاری موسولمان واجبه، هه روه که له زوریه ی سهرچاوه کاند پوون کراوه ته وه.

وَيُسْتَحَبُّ تَقْدِيمُ خُطْبَةٍ قَبْلَ الْخُطْبَةِ وَقَبْلَ الْعَقْدِ، وَلَوْ خَطَبَ الْوَلِيُّ فَقَالَ الرَّوْجُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَبْلَتْ، صَحَّ النَّكَاحُ عَلَى الصَّحِيحِ، بَلْ يُسْتَحَبُّ ذَلِكَ، قُلْتُ: الصَّحِيحُ لَا يُسْتَحَبُّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ طَالَ الذِّكْرُ الْفَاصِلُ لَمْ يَصِحَّ.

﴿ چه ند سوننه تيكي ماره برين وژن هيئان ﴾

(ويستحب) بى داخوازيك ره كه، يان جيگره كه ي سوننه ته: (تقديم خطبة قبل الخطبة) پيش داخوازي كردنه كه ووتاريك بخوينته وه بلى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَوْ صِيغَتُهُ بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ). نينجا بلى: هاتومه بى خوازيئى فلانه ثافره ته پيژداره ي نيوه: بى خرم، يان بى فلانكه س.

(وَ) هه روه ها ووتاريكي ترش سوننه ته: (قَبْلَ الْعَقْدِ) پيش ماره برينه كه بخويندريته وه، جياوازي نيه: سه ربه رشتكاره كه، يان ميړه كه، يان جيگريكي نه وان، يان بيگانه يه كه بيخويندريته وه، جا كه وره ترين ووتار، نه م (خُطْبَةُ الْحَاجَةِ) يه كه پيغه مبه رﷺ فيري (صحابه) كانى كروه:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ رواه أصحاب السنن بأسانيد صحيحة.

(وَلَوْ خَطَبَ الْوَلِيُّ) نه گه ر سه ربه رشتكارى ژنه كه ووتاره كه ي خوينده وه، نينجا له نوای ووتاره كه ووشه ي ماره برينه كه ي گوتو (فَقَالَ الرَّوْجُ) جا له نوای ويش ميړه كه گوتى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ). نينجا گوتى: (قَبْلَتْ) ماره برينه كه م قبول كرد. نه وه (صَحَّ لِلنَّكَاحِ) ماره برينه كه دروست ده بى (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرموده ي پاست (بَلْ يُسْتَحَبُّ ذَلِكَ) بهلكو نه ووتاره كورته سوننه تيشه (قُلْتُ) نيمامى (النواوي) ده فهرموى: (الصَّحِيحُ لَا يُسْتَحَبُّ) به فهرموده ي پاست: ووتاره كه سوننه ت نيه له نيوان ووشه ي سه ربه رشتكاره كه و ميړه كه دا بگوتري (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، بهلكو (فَإِنْ طَالَ الذِّكْرُ الْفَاصِلُ) نه گه ر نه و زيگرو ووتاره ي نيوان ووشه كه ي سه ربه رشتكاره كه و ميړه كه بريژ بى، نه و كاته (لَمْ يَصِحَّ) ماره برينه كه ش دروست نابى، كه وايو: سوننه ته هيچ زيكرتك له نيوان ووشه كانياندا نه گوتري، هه روه كه له زږيه ي سه رچاوه كاندا فهرمويانه.

﴿پاشکۆ: له باره ی جیماع کردن﴾

سوننه ته: ماره برینو به زاوا بوونه که له مانگی (شوال) = شه شه لاندای بی، حه زره تی (عاشته) ده فهرموی: ﴿تَزَوُّجِنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي شَوَّالٍ وَبَنِي بِي فِي شَوَّالٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ له مانگی شه شه لاندای له خوی ماره کردم له شه شه لاندای لیم بووه زاوا. هه روه ها پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿اعْلَمُوا هَذَا التَّكَاثُفَ وَاجْعَلُوا فِي الْمَسَاجِدِ وَاضْرِبُوا عَلَيْهِ بِالْأُخُوفِ﴾ رواه أحمد والترمذي وحسنه، ئەم ماره برینه ئاشکرا بکه نو له مزگه وتدا ماره برینه که بکه نو ده ف لێ بدن. که واته: دروسته سرودی حه لالیش بگوترین، ئینجا که ماره برینه که ته واو بوو، بۆ گشت که سیک سوننه ته: پیروزیایی له ژنه که له میرده که بکاو بلی: ﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحیح، خوا له یه کترینان پیروژ بکاو به خیرو خۆشی له گه ل یه کترینان کل بکاته وه.

ئینجا که زاوا ده چیته شویتێ به زاوا بوون، سوننه ته: سه لام بکاو دوو په کهت به نیه تی (سُنَّةُ الزَّوْفِ) = سوننه تی بوو که گواستنه وه بکا، ئینجا مووه کانی پیغه سه ری ژنه که ی به دهسته راسته ی خوی بگریو بلی: ﴿بَارَكَ اللَّهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنَا فِي صَاحِبِهِ وَجَمَعَ بَيْنَنَا فِي خَيْرٍ﴾ خوا له یه کترینان پیروژ بکاو به خیرو خۆشی له گه ل یه کترینان کل بکاته وه. ئینجا ئەم دوعایه بکا: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ﴾ رواه أبوداود یاسناد حسن.

ئینجا هه جارێک ویستیان جیماع بکه ن سوننه ته: هه ردوکیان خویان بۆ خووش بکه نو جل و به رگی جوان ده بهر بکه نو یه کتری ماچ بکه ن، به لکو دروسته میرده که ده رمانی به میزیبون بۆ جیماع کردن به کار بینێ به و مه رجه ی زیانی پی نه گه یه نی.

ئینجا هه کاتێک ویستیان ده ست به جیماع بکه ن بۆ هه ردوکیان سوننه ته بلین: ﴿بِسْمِ اللَّهِ، اَللَّهُمَّ جَنِّبِ الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، (بِسْمِ اللَّهِ)، خوابه له شه یتانمان بپاریزه و نه منداله ی ده مانده یی شه ویش له شه یتان بپاریزه. پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ئەگه ر ئەو دوعایه بکه ن و مندالکیان له م جیماعه بیی، شه یتان زیانی لێ نادا. جا ئەگه ر بپاره که پێشدا ئاوی هات و په کهت بوو، وه ها سوننه ته: هه لته ستی، به لکو مۆلته بدا تا ژنه که شی ئاوی دێ و په کهت ده بی.

ئینجا بزانه: دروسته ژن و میرد به گشت نه ندایکی یه کتری له زهت وه ریگرن، به لکو دروسته: نه ندای جیماع کردن یه کتریش به من، به لکو دروسته میرده که له لای پشته وه ی ژنه که ش له زهت وه ریگری به و مه رجه ی نه نداهه که ی ده ناو کونه که نه نی، چونکه ده ناوانانی کونی پشته وه حه رماه، پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى

(فَصْلٌ) إِنَّمَا يَصِحُّ النِّكَاحُ بِإِجَابٍ: وَهُوَ زَوْجَتُكَ أَوْ أَلْكَحْتُكَ. وَقَبُولٍ: بِأَنْ يَقُولَ الزَّوْجُ: تَزَوَّجْتُ، أَوْ نَكَحْتُ،

إِمْرَأَةً فِي ذُبْرَهَا رواه أصحاب السنن بسند صالح، بهرله عنه تکراره نه و که سهی له کونی پشته و ده جیماع له گهل زن ده کا.

هه روه ها چه رهامه: پوداوی جیماع کردنیان بق خه لك باس بکن، پیغه مبه ر^ع ده هه رموی: ﴿إِنْ أَشْرَأَ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مِثْرَ لَهْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا﴾ رواه مسلم، خرابترین کهس له لای خوی گه وره نه و زن و میزده نه: که جیماع ده کهن نهی نی به کتری بلاو ده که نه وه.

دیسان بزانه: هه رکاتیك پیاو چاوی به نافره تیکی بیگانه که وتو دلی گرت، وه ها سوننه ته: بهواته وه جیماع له گهل زنه کهی خوی بکا تا کو له بیری بجینه وه. نینجا پیغه مبه ر^ع ده هه رموی: ﴿إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ لَعَنَ اللَّهُ الْمَلَاحِكَةَ حَتَّى تُصْبِحَ﴾ رواه الشيخان، هه رکاتیك پیاو دلاوی جیماعی له زنه کهی کردو زنه کهش به بی عوزد خوی لقه ده غه کرد، نه وه تا به یانی مه لاتیك له عنه تی لده کهن.

هه روه ها سوننه ته: له شهوی ههینی، یان له پوژی ههینی پیش پوژشتن بق جومعه جیماع بکا، جا بزانه: ناوه پوژی نه م پاشکویه له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیان و له (إعانة) وه رگیراوه، هه روه ها باسی خورده چه نکردن و چند باسیکی تری جیماعیش له باسی (چهین) دا به ریژی پوون کرانه وه.

﴿فَصْلٌ: لَهْ بَاسِی پوکنه کانی زن ماره کردن﴾

ماره کردنی زن له م پینج پوکنانه پیک دئ: (الصَّيْفَةُ) گفتوگوی ماره برین. (الشَّاهِدَانِ) دوو شاهید. (الْوَلِيُّ) سه رپه رشتکاری زنه که. (الزَّوْجُ) میزده که. (الزَّوْجَةُ) زنه که.

نینجا بزانه: مه رجه له دانیشگی ماره برینه که دا چوار کهس ناماده بن: یه کیکیان (وَلِي) سه رپه رشتکاری زنه که، یان وه کیله کهی. یه کیکیان (زَوْج) میزده که، یان وه کیله کهی. دووانیان دوو شاهیده که، تا کو گوی له گفتوگوی سه رپه رشتکاره که و میزده که رابگرن.

پوکنی یه که م: گفتوگو، (إِنَّمَا يَصِحُّ النِّكَاحُ بِإِجَابٍ) ماره برین دروست نابئ ته نها به گوتهی کردنه زن نه بی (وَقَوْلٍ) گوتهی کردنه زن نه وه یه سه رپه رشتکاری زنه که بلینه میزده که: (زَوْجَتُكَ) فلانه کیژی خوم جووت کرد له گهل تو. (أَنْ يَانَ بَلَى: (أَلْكَحْتُكَ) فلانه خوشکی خوم کرده ژنی تو.

(وَقَبُولٍ) هه م له گهل گوتهی قبول کردنیش (بِأَنْ يَقُولَ الزَّوْجُ) وه ک میزده که یه کسه ر به دلاوی گوتهی سه رپه رشتکاره که دا بلی: (تَزَوَّجْتُ) فلانه کیژی تو م کرده جووت له گهل خوم. (أَنْ يَانَ بَلَى: (نَكَحْتُ) فلانه خوشکی تو م کرده ژنی خوم.

أَوْ قَبِلْتُ نِكَاحَهَا أَوْ تَزَوَّجَهَا. وَيَصِحُّ تَقْدُمُ لَفْظِ الزَّوْجِ عَلَى الْوَلِيِّ، وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِلَفْظِ
التَّزْوِيجِ أَوْ الْإِنْكَاحِ، وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ فِي الْأَصَحِّ، لَا بِكِنَايَةِ قَطْعًا،

(أَنْ يَانَ بَلَى: (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا) قبولم کرد فلانه کیزی تو به زن بوقوم. (أَنْ يَانَ بَلَى:
(تَزَوَّجَهَا) قبولم کرد فلانه کیزی تو به جووت له گهل قوم. واته: به تهنه ووشه ی
(قبولم کرد). ماره برینه که دروست نابین.

مهروه ها نه گهر بین دهن گبوونیکسی دریزد، یان قسه یه کی بیگانه که په یوه ندی به ماره برینه وه
نه بین - بکه ویتته نوان گوته ی (ولسی) میړده که، نه وکاته ش ماره برینه که دروست نابین،
مهروه له (تحفة) دا فهرموویته ی.

(وَيَصِحُّ تَقْدُمُ لَفْظِ الزَّوْجِ عَلَى الْوَلِيِّ) دروسته گوته ی میړده که وه پېش گوته ی سر په رشتکاره که
بکه وئی، وهک بلی: فلانه کیزی تم قبول کرد به زنی قوم. ئینجا سر په رشتکاره که ش بلی:
فلانه کیزی ده قوم کرده زنی تو.

(وَلَا يَصِحُّ) ماره برینی زن دروست نابین (إِلَّا بِلَفْظِ التَّزْوِيجِ أَوْ الْإِنْكَاحِ) تهنه به ووشه ی
له گهل جووت کردن، یان کردنه زن نه بین، چونکه له قورپانی پیروژدا تهنه (تَزَوَّجِ) و
(إِنْكَاحِ) هاتون، پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ فَلَكُمْ مِنْهُنَّ أَوْثَانٌ كَثِيرٌ
بِأَمَانَةِ اللَّهِ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ رواه مسلم، له خوا بترسن له باره ی ژنه کانتان،
چونکه به نه مینداریه تی خوی گوره نه وانتان وه رگرتون و به ووشه ی خوی گوره دامینی
نه وانتان له خوتان حه لال کردوه.

که واته: نه گهر ووشه کانی ماره برینه که نه گوترین، نه وه ماره برینه که دروست نابین، مهروه ها
به ووشه ی فروشتون به خشین و پیشکه شو دامه تو. ماره برینه که دروست نابین.
به لام (وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا: به زمانه کانی تری جگه له
عه په بیش ماره برین دروست ده بین، بهو مهرجه ی ووشه که له زمانه دا - به ناشکرای هه مان
واته ی (إِنْكَاحِ)، یان (تَزَوَّجِ) بگه ی نه، مهروه تازه به کوردی پوونمان کرده وه.

که وایو: به ووشه ی ماره کردن ماره برینه که دروست نابین، مهروه که له (تحفة) و (نهاية) له
(شرح ی) (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا) پوون کراوه توه (لَا بِكِنَايَةِ) هه م به گوته ی نا ناشکرا ماره برین
دروست نابین، وهک بلی: کیزی که م له تو حه لال کرد (قَطْعًا) به فهرمووده یه کی برپایه وه.

﴿ناگاداری﴾: ماره برین به نووسن دروست نابین، هرچند میړده که و سر په رشتکاره که ش
وئکړا له یه که شویندا نه بین، مهروه که له (مغنی) و (الشروانی) دا فهرموویته.

به لام دروسته: پیای لال به نامازه یه کی تیگه یه نه زن له خوی ماره بکاو هه م له
که سینکی تریش ماره ی بکا، جا نه گهر که س له نامازه که ی تینه ده گیشته، نه وکاته ده بی

وَلَوْ قَالَ: زَوْجُكَ. فَقَالَ: قَبِلْتُ. لَمْ يَنْعَقِدْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: زَوْجِي. فَقَالَ: زَوْجُكَ. أَوْ قَالَ الْوَلِيُّ: تَزَوَّجَهَا. فَقَالَ: تَزَوَّجْتُ. صَحَّ، وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهُ، وَلَوْ بُشِّرَ بَوْلَدٍ فَقَالَ: إِنْ كَانَ أَنْتَى فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا. أَوْ قَالَ:

به ناماز، یان به نووسین که سیک بکاته وه کیل: تاکو زنی لماره بکا، یان کیژده کی له که سیک ماره بکا، جا نه گهر هیچ وه کیلکی دهست نه که وتو که سیش له نامازده کی تینه ده گیش، نه که کاته له بهر ناچاری ماره برینه کی به نووسین دروست ده بی، هروه که له (تحفه) و (نهایه) و حاشیه کانیندا پوون کراوه ته وه.

ئینجا بزانه: چۆنی تی ماره برینی وه کیل له (باسی پتگره کانی سه ره رشتکاریه تی) دا پوون ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر سه ره رشتکاره که گوتی: (زَوْجُكَ) فلانه کیژی خۆم کرده جووت له گهل تو. (فَقَالَ) میژده کهش به کسر گوتی: (قَبِلْتُ) قبولم کرد. واته له مه زیاتری نه گوت (لَمْ يَنْعَقِدْ) ماره کردنه که دانامه زنی دروست نابئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ره فرموده ی راستی مه زهه ب، چونکه له لای میژده که وه ووشه ی (إِنْكَاح) و (تَزْوِيج) واته که یان نه گوتراوه.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر پیشدا میژده که گوتی (زَوْجِي) کیژده کهت بکه جووت له گهل (فَقَالَ) ئینجا باوکه کهش گوتی (زَوْجُكَ) کیژده کهم کرده جووت له گهل (أَوْ قَالَ الْوَلِيُّ) یان سه ره رشتکاره که گوتی (تَزَوَّجَهَا) کیژده کهم بکه جووت له گهل خۆت (فَقَالَ) میژده کهش گوتی (تَزَوَّجْتُ) کریمه جووت له گهل خۆم. نه وه (صَحَّ) ماره برینه که دروست ده بی، چونکه داوا کردنه که نیشانه ی پازی بوونه و له هه روو لایه وهش ووشه کان به دروستی گوتراون و وه پیشکه وتنی ووشه ی میژده کهش دروسته، هروه که پابرا.

ئینجا بزانه: له گشت نه و حاله تانه ی پابردودا نه گهر ووشه کانی ماره کردن و قبول کردن له لای دوو شاهید- به گالتهش بگوترین، ماره برینه که هه دروست ده بی، هروه که له (تحفه) و (نهایه) دا فرموده یان، پیغه مبه ربی ده فرموی: ﴿ثَلَاثَ جِلْدَيْنِ جِدًّا وَهَزْلَيْنِ جِدًّا﴾ أَلْكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْفَةُ رواه أبو داود والترمذي وصححه الحاكم، سنن شمس هه نه راستییان هه راستی به، گالته بی کردنیشیان هه راستی به: ژن ماره کردن، ژن ته لاقدان، ته لاق چا کردنه وه.

(وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهُ) دروست نیه: هه لواسینی ماره برین به کاتیکه وه، یان به مه رجیکه وه، وه بلی: هه رکا تیک پۆژ هه لات دامه تو به ژنایه تی. هه (وَلَوْ بُشِّرَ بَوْلَدٍ) نه گهر موژده ی دراین که مندالکی بووه (فَقَالَ) نه ویش گوتیه پیاوینک: (إِنْ كَانَ أَنْتَى فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا) نه گهر منداله که کیژی بی، نه وه له گهل تو م جووت کرد. پیاوه کهش قبولی کرد (أَوْ قَالَ)

إِنْ كَانَتْ بِنْتِي طَلَّقَتْ وَاعْتَدْتُ فَقَدْ زَوَّجْتُهَا. فَالْمَذْمُوبُ بَطْلَاكُهُ، وَلَا تَوْقِئُهُ، وَلَا نِكَاحُ الشُّغَارِ: وَهُوَ زَوَّجْتُهَا عَلَى أَنْ تُزَوِّجَنِي بِتَكَ وَتُبْضِعَ كُلَّ وَاحِدَةٍ صَدَاقُ الْأُخْرَى.

یان باوکیک گوتی: (اِنْ كَانَتْ بِنْتِي طَلَّقَتْ وَاعْتَدْتُ فَقَدْ زَوَّجْتُهَا) نه گهر کیژه که م ته لاق درابو (عدة)ی ته و او بوبی، نه وه له گه ل توم جوت کرد. پیاو ه که ش قبولی کرد، نه وه (فَالْمَذْمُوبُ بَطْلَاكُهُ) به فرموده ی پاستی مه ز هب له هر سیک مه سه له که دا ماره برینه که به تاله و دروست نیه، چونکه مه لواسینی تی دایه.

به لام نه گهر موزده ی بدریتی که کیژکی بووه، نه ویش باوه پی کرد، نینجا گوتی نه گهر موزده دهره که پاست بکا، نه وه کیژه که م له گه ل تز جوت کرد، نه و کاته ماره برینه که دروست ده بی، هه روه که له تژی به ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه.

﴿ثَنْ هَيْثَانِي بِهِ (الْمُتَّعَةُ) تَا مَاوِيهيك﴾

(وَلَا تَوْقِئُهُ) دروست نیه: ماره برینی ژن تا ماویه کی زاندر او، یان نه زاندر او، واته: ماره برینه که به تاله، جا نه گهر به (وکی)و دو شاهید ماره برینه که ی کرد بی، نه وه ماره یی ژنه که ی له سه ر واجب ده بی و هر مندالیکش له و ژن هیتانه پهیدا بیی ده بیته مندالی خوی و سزای زیناشی ناکه ویتته سه ر، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه، واته: به لام میرات له یه کتری ناگرن، چونکه ماره برینه که دروست نه بووه ﴿عَنْ سَبْرَةَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْبَابِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذِلْتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُخْلِ سَبِيلَهَا، وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ رواه مسلم و ابو داود و النسائي، له (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) دا پیغه مبه رب ﷺ له نینوان قوپنی (حَجَرُ الْأَسْوَدِ) و ده رگی (كَعْبَةُ) دا پاوه ستابو و ده یفه رموو: هؤ خه لکینه له مه وپیئش ئیزنم دابو به (مُتَّعَةُ) بؤ ماویه که ژن بهینن، ئیستاش خوی گهره نه و جوره ژن هیتانه ی به یه کجاری حه رام کرد تا دنیا و ویران ده بی حه لال نابیتته وه، جا هه ر که سیک ئافره تیکی له و جوره ئافره تانه ی له لایه با وازی لی بیئو و هر شتیکشی داوه تی نابی لی بستینیتته وه.

واته: نه و جوره ژن هیتانه له سه رته ی ئیسلامدا به هؤی ناچاری حه لال بوو، نینجا له (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) دا به یه کجاری حه رام کرا.

﴿ثَنْ بِهِ ژنه ی نادروست﴾

(و) هه روه ها ﴿لَا نِكَاحَ الشُّغَارِ﴾ رواه مسلم، ژن به ژنه ی بی ماره ییش دروست نابی (وهُوَ) نه و (نِكَاحُ الشُّغَارِ) هی قه ده غه کراوه، نه وه یه سه رپه رشتکاره که بلی: ﴿زَوَّجْتُهَا عَلَى أَنْ تُزَوِّجَنِي بِتَكَ وَتُبْضِعَ كُلَّ وَاحِدَةٍ صَدَاقُ الْأُخْرَى﴾ رواه الشيخان، کیژه که ی خوم له گه ل

فَيَقْبَلُ، فَإِنْ لَمْ يُجْعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا فَلَا أَصَحُّ الصَّحَّةُ، وَلَوْ سَمِيًّا مَالًا مَعَ جَعْلِ الْبُضْعِ
صَدَاقًا بَطْلٌ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِحَضْرَةِ شَاهِدَيْنِ،

تو جووت کرد له سر نه و مه رجی ترش کیژده که ت له گه ل من جووت بکوی و دامینی هر
کیژدیکش مارهیی کیژده که ی تر بن (فَيَقْبَلُ) جا میژده که ش قبول بکا.

جا هوی دروست نه بوونه که ش نه ویه: دامینی هر ئافره تیکیان ده بیته هاویه ش له
نیوان میژده که و ئافره ته که ی تر، نه و ه ناگودجن، که و ابو: (فَإِنْ لَمْ يُجْعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا)
نه گه ر دامینه که نه کریت مارهیی و هچ مارهیی تریش دانه ندري، نه و (فَلَا أَصَحُّ الصَّحَّةُ) به
فه رموده ی راستتر: ماره برینه که ی هه ردو ئافره ته کان دروست ده بی و بئ هر
یه کیژدیکشيان (مَهْرُ الْمَثَلِ)، واته: مارهیی هاویننه له سر میژده که ی واجب ده بی، هه روه
له زوری ه سهرچاوه کانداهه رموویانه.

به لام (وَلَوْ سَمِيًّا مَالًا مَعَ جَعْلِ الْبُضْعِ صَدَاقًا) نه گه ر بئ هر ئافره تیک هه ندیک مال له گه ل
دامینی ئافره ته که ی تر ویکرا کردنیانه مارهیی، نه و (بَطْلٌ فِي الْأَصَحِّ) ماره برینه که به تال
ده بی له فه رموده ی راستتر، چونکه هاویه شیه که ی پابردوی تن دایه.

جا نه و ه و ده گه ی نه: نه گه ر بئ هر ئافره تیکیان ماره ییه کی سهریه خق دابندری و
باسی دامینه که نه کریت، نه و کاته ماره برینه که ی هه ردوکیان دروست ده بی، وه نه و ژن
به ژنه ی کورده واریش نه وهایه.

ئاموزگاری: نه ی موسولمانی پزدار، هر چه ند ژن به ژنه به و شیوه ی پابرا- حه لاله، به لام
له کومه لگه ی نیستادا کاریکی ناپه سنده، چونکه به زوری و پوده دا: نه گه ر لایه نیک ناکوک
بنو به یه که وه نه گودجن، نه و ناکوکیه کار ده کاته سه ر لایه نه که ی تریش وای لادی
شیرازه ی هر دوو خیزانه کان تیک ده چی، پاسته: ژن به ژنه نه رکی ژن هیتان که م
ده کاته وه، به لام نه گه ر به فه رمانه کانی پیغه مبه ر ﷺ په فتار بکه ی و ماره یی که م
دابنن و له سر بنچینه ی ناین ژن به نین و کیژ به شوو بده ی، نه و کاته ش نه رکی ژن
هیتان که م ده بیته وه و باره که له سر شانی لاوه کانمان سوکتر ده بی.

﴿شاهیده گانی ماره برین﴾

روگنی ووه م: شاهیده کان (وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِحَضْرَةِ شَاهِدَيْنِ) ماره برین دروست نابئ ته نها به
ئاماده بوونی دوو شاهید نه بی: له دانیشگی ماره برینه که دا، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی:
﴿لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّيَّ وَشَاهِدَيْنِ عَدْلٍ، وَمَا كَانَ مِنْ نِكَاحٍ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَهُوَ بَاطِلٌ﴾ حدیث صحیح
رواه ابن حبان، هچ ماره برینیک دروست نابئ ته نها به سه ره رشتکاریکو دوو شاهیدی
دابهره وه نه بی، هر ماره برینیک بی سه ره رشتکارو دوو شاهید بی، نه و به تاله.

وَشَرْطُهُمَا: حُرِّيَّةٌ وَذُكُورَةٌ وَعَدَالَةٌ وَسَمْعٌ وَبَصَرٌ، وَلِىُّ الْأَعْمَى وَجْهٌ، وَالْأَصْحُ الْعَقَاذُ
بِابْنِي الزُّوجَيْنِ وَعَدُوَّتُهُمَا، وَيَنْعَقِدُ بِمَسْتَوْرِي الْعَدَالَةِ عَلَى الصَّحِيحِ، لَا مَسْتَوْرٍ إِلَّا سَلَامٌ
وَالْحُرِّيَّةُ،

(وَشَرْطُهُمَا) مهرجى هردو شاهیده كان: (حُرِّيَّةٌ) دهبى نازاد بن كويله نه بن (وَذُكُورَةٌ) پياو
بن و بالغو عاقل بن، نافرهت و مندالو شيت نه بن (وَعَدَالَةٌ) دادپه روه رين و فاسق نه بن.
(و) هروها مهرجه: (سَمْعٌ وَبَصَرٌ) شاهیده كان ببيسنو له زمانى (وَلِىُّ) کو میړده که ټيگه نو
هم ببين، به لام (وَلِىُّ الْأَعْمَى وَجْهٌ) له باره ی کوځر فهرموده یه کی بی هیزه یه: که دروسته
بیته شاهید، اته: به فهرموده ی راستر دروست نیه کوځر بیته شاهید، هرچه ند ژن
و میړده که ش بناسن، هروک نه گهر له تاریکایه کی به هیژشدا بی دروست نیه چاوساغ
بیته شاهید، هروک له (تحفة) کو (نهاية) دا فهرموویانه.

ټینجا بزانه: له مزه بی نیعام (أَبَى حَنِيفَةَ) دا دروسته: هردو شاهیده كان (فاسق) بن،
هم دروسته: هردوکیان کوځر بن، هم دروسته: پیاوځک و دوو نافره تیش بینه شاهیدی
ماړه پرینه که، هروک له (مجمع الانهر) دا فهرموویه تی، که و ابو: له حاله تی پیوستی دا
دروسته: له هرسنک مه سه له دا (تقليد) ی مزه بی (حنفی) بکری.

﴿ نَاگاداری ﴾: مهرجه له دانیشگی ماره پرینه که دا هردو شاهیده كان ژنه که و میړده که
ببین، یان به ناو نه ژادا بیانناسن، هروک له (تحفة) دا پوون کراوته وه.

هروها دروست نیه خودی سر په رشتکار ټکی دیار کراویش بیته شاهید، اته: وه
باوکه که، یان تاکه برایه که، یان تاکه مامه که، یه کټک بکاته وه کیل بومار پرینه که و به
خویشی بیته شاهید، به لام نه گهر له سن برایان یه کټکیان بیته سر په رشتکارو
دووانیشیان بینه شاهید، نه و کاته دروست ده بی، چونکه ته نها دوو برایه که دیار کراو نین بوم
سر په رشتکاره تی، هروک له زږه ی سرچاوه کاند ا فهرموویانه.

که و ابو: (وَالْأَصْحُ) به فهرموده ی راستر: (الْعَقَاذُ بِابْنِي الزُّوجَيْنِ) ماره پرینه که
داده مزئی به شاهیدی دوو کوپی ژن و میړده که، یان دوو کوپی ته نها یه کټکیان، یان
به هردو باپیره ی ژن و میړده که، یان به براو باوکی میړده که، هم (وَعَدُوَّتُهُمَا) به
شاهیدی دوو دوژمنی ژن و میړده که (و) هروها (يَنْعَقِدُ بِمَسْتَوْرِي الْعَدَالَةِ) ماره پرینه که
داده مزئی به دوو شاهیدی وه: که دادپه روه ریه که یان داپوشراو بی و هیچ فاسقیان
نه زاندرابی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فهرموده ی پاست (لَا مَسْتَوْرٍ إِلَّا سَلَامٌ وَالْحُرِّيَّةُ) نه که به
دو شاهیدی وه: که ئیسلامیه تی، یان نازادیه تی یان داپوشراو بی و نه زاندری: نایا
موسولمانن، یان نازادن، یان نا.

وَلَوْ بَانَ فَسَقُ الشَّاهِدَيْنِ عِنْدَ الْعَقْدِ قَبَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَإِنَّمَا يَبِينُ بَيِّنَةٌ أَوْ اتِّفَاقُ الزَّوْجَيْنِ، وَلَا أَثَرُ لِقَوْلِ الشَّاهِدَيْنِ: كُنَّا فَاسِقَيْنِ. وَلَوْ اعْتَرَفَ بِهِ الزَّوْجُ وَأَلْكَرَتْ فُرُقٌ بَيْنَهُمَا وَعَلَيْهِ نَصْفُ الْمَهْرِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا وَإِلَّا فَكُلُّهُ، وَيُسْتَحَبُّ الْإِشْهَادُ عَلَى رِضَا الْمَرْأَةِ حَيْثُ يُعْتَبَرُ رِضَاهَا وَلَا يُشْتَرَطُ.

(وَلَوْ بَانَ فَسَقُ الشَّاهِدَيْنِ عِنْدَ الْعَقْدِ) نه گهر ناشکرايو: له کاتی ماره بپینه که دا هه ردوو شاهیده کان (فاسق) بون و (تقلید) شیان نه کردبو، نه وه (قَبَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهه ره رموده ی پاستی مه زه ب ماره بپینه که به تاله، به لام نه گهر گشتیان (تقلید) ی نه و زانایانه یان کردبو: که پښه یان داوه به شاهیدو (ولې) ی فاسق ژن ماره بکړئ. نه و کاته به تال نابږو ماره بپینه که دروست بووه، هه روک له (فصل) ی داهاتوودا پوونی ده که ینه وه، ان شاهه تعالی (وَإِنَّمَا يَبِينُ بَيِّنَةٌ أَوْ اتِّفَاقُ الزَّوْجَيْنِ) فاسقی ی شاهیده کانیش ته نها به دوو شاهید، یان به پښکه و تنی ژن و میړده که ناشکرا ده بږ، که واته: (وَلَا أَثَرَ لِقَوْلِ الشَّاهِدَيْنِ: كُنَّا فَاسِقَيْنِ) نه گهر شاهیده کان بلږن: له کاتی ماره بپینه که دا نښمه فاسق بوږن، نه وه هیچ کار له ماره بپینه که ناکا.

(وَلَوْ اعْتَرَفَ بِهِ الزَّوْجُ) نه گهر میړده که دانی نا: که هه ردوو شاهیده کان فاسق بون، به لام (وَأَلْكَرَتْ) ژنه که ش گوتی: پاست ناکا، نه وه نه گهر له کاتی ماره بپینه که دا (تقلید) نه کرابږ (فُرُقٌ بَيْنَهُمَا) واجبه: ژنه که و میړده که لیک جیا بکړنه وه، هم (وَعَلَيْهِ نِصْفُ الْمَهْرِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا) له سهه میړده که ش واجبه نیوه ی ماره بپه که بداته ژنه که نه گهر جیماعی له گه ل نه کړبږ (وَإِلَّا فَكُلُّهُ) به لام نه گهر جیماعی له گه ل کړبږ، نه و کاته واجبه: هه موو ماره بپه که ی بداتی.

(وَيُسْتَحَبُّ الْإِشْهَادُ عَلَى رِضَا الْمَرْأَةِ) سوننه ته له سهه پازی بوونی ژنه که ش شاهید بگیری، واته: له لای دوو شاهید بلږ: من پازیمه، یان نږنم دا ماره م بکا (حَيْثُ يُعْتَبَرُ رِضَاهَا) له و حاله ته ی که پازی بوونی پږیست بږ: وه بږو ژن بږ، یان باوکی نه مابږ و برابه که ی، یان مامی ماره ی بکا، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ) شاهید گرتنه که مه رج نږه بږ دروست بوونی ماره بپینه که، به لکو ته نها رازی بوونی ثافره ته که مه رج، که وایو: نه گهر باوه پږیکراو ږک بلږ: ثافره ته که پازی به. دروسته ماره بکړئ، هه روک له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلِی) سهه په رشتکار، مه رج: موسولمان بږ، نازاد بږ، بالغ بږ، عاقل بږ، نږینه بږ، دادپه روهر بږ، له نیح پامدا نه بږ، به خوښی خوږی بږ و به زږدلی کړدن ماره بپینه که ی پږ نه که ن، هه روک له هه ردوو (فصل) ی داهاتوودا به درږی پوونی ده که ینه وه، ان شاه الله تعالی.

(فَصْلٌ) لَا تَزُوجُ امْرَأَةً نَفْسَهَا بِإِذْنٍ وَلَا غَيْرَهَا بِوَكَاَلَةٍ، وَلَا تَقْبَلُ نِكَاحًا لِأَحَدٍ،

روگنی چوارهم: میرده که، مهرجه: به خۆشی خۆی بێ، به زۆر لیک کردن ژنه که ی لماره نه کهن، له ئیچر امدا نه بێ، دیارکراو بێ، واته: به دیتن، یان به نه ژاد بناسری و بزاندی نه و ژنه ی لحه لاله.

روگنی پینجههم: ژنه که، مهرجه: له ژیر ماره ی که سیکی تر دا نه بێ، له (عِدَّة) ی که سیکی تر دا نه بێ، له ئیچر امدا نه بێ، دیارکراو بێ، واته: به دیتن، یان به نه ژاد بناسری، که واته: دروست نابێ نه و جۆره ئافره ته ماره بکری: که له ژیر ماره ی که سیکی تر دایه، یان له (عِدَّة) ی که سیکی تر دایه، به لام نه گهر ژنه که له (عِدَّة) ی خۆی دا بێ: وه که ته لاهیک، یان دووی که وتبێ، یان به هه له جیماعی له گه ل کردبێ، نه و کاته دروسته له و (عِدَّة) یه دا له خۆی ماره بکا، هه روه که له (بغية المسترشدين) دا فرموییه تی.

هه روه ها نه گهر باوکیك بلێ: له کیزه کانی خۆم یه کیکیانم کرده ژنی تو. ئینجا میرده که ش یه کیکیان ی قبول کرد، نه و نه گهر هه روه کیان له دلدا مه به ستیان کیزکی دیارکراوی، نه و هه ماره پرینه که دروست ده بێ، به لام نه گهر مه به ستیان لیک جیاوازی بێ، یان کیزکی دیارکراویان مه به ست نه بێ، نه و کاته ماره پرینه که به تاله و دروست نابێ.

هه روه ها نه گهر باوکه که بلێته نوو پیاوان: نه م کیزم کرده ژنی یه کیکتان. ئینجا یه کیکیان قبولی کرد، نه و به هه یج جۆریک دروست نابێ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيْ نُهُو سَهْرَه رَشْتَكَارَانَه ی ژن ماره ده کهن﴾

(لَا تُزُوجُ امْرَأَةً نَفْسَهَا بِإِذْنٍ) دروست نیه: هه یج ئافره تیک به خۆی خۆی له پیاویك ماره بکا: نه به ئیزنی سه ره رشتکاره که ی و نه به بێ ئیزن.

هه م (وَلَا غَيْرَهَا بِوَكَاَلَةٍ) دروست نیه: ئافره تیک تری جگه له خۆشی له پیاویك ماره بکا: نه به وه کیلایه تی و نه به سه ره رشتکاریه تی، هه م (وَلَا تَقْبَلُ نِكَاحًا لِأَحَدٍ) دروست نیه هه یج ماره پرینیکیش بۆ هه یج پیاویك قبول بکا: نه به وه کیلایه تی و نه به سه ره رشتکاریه تی، به له گی حه دیسه که ی ﴿لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ﴾ ی پابریوو، هه م له حه دیسیکی تر دا پیغه مه ره بێ ده فرموی: ﴿لَا تَزُوجُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ وَلَا الْمَرْأَةَ نَفْسَهَا﴾ رواه الدارقطني علی شرط الشیخین، دروست نیه ئافره ت ئافره ت ماره بکا، هه م دروست نیه: خودی خۆشی ماره بکا.

ئینجا بزانه: دروسته سه ره رشتکاره که ئافره تیک بکاته وه کیلی خۆی تا کو ئافره ته که پیاویك بکاته وه کیلی سه ره رشتکاره که بۆ نه وه ی کیزه که ی، یان خۆشکه که ی له پیاویك ماره بکا، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فرمویانه.

وَالْوَطْءُ فِي نِكَاحٍ بِلَا وَلِيٍّ يُوجِبُ مَهْرَ الْمِثْلِ لَا الْأَحَدُ،

(وَالْوَطْءُ فِي نِكَاحٍ بِلَا وَلِيٍّ) جیما عکرنی میزد له گه ل نه و ژنه ی به بی سهر پهرشتکار خوی
ل تماره کړووه (تقلید) ی هیچ زانایه کیشی نه کړووه (یوجب مهر المثل) ماره یی هاویننه له سهر
میزده ک ی واجب ده کا، نه ک ماره یی ناوېراو، چونکه ماره پرینه که به تاله و دروست نه بوه،
پیغه مېرمنه ده فرموی: ﴿أَيُّمَا امْرَأَةٍ لَكَحَتَ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَلَهَا
الْمَهْرُ بِمَا اسْتَحَلَّ مِنْ فَرْجِهَا﴾ صححه ابن حبان و غیره، هر نافرده تیک به بی شیزنی
سهر پهرشتکاره ک ی خوی ماره بکا، نه وه ماره پرینه ک ی به تاله، جا نه گهر میزده که جیما عی
له گه ل کرد، نه وه مافی ماره یی هیه به هوی حه لاکرنی دامیننه ک ی.

(لَا أَحَدٌ) به لام سزای زینا له سهر هیچیکیان واجب نابی، چونکه له حه دیسه که دا باسی
نه کړاوه، زانایانیش فرموده ی جیاوازیان هیه له باره ی دروستبوونی ماره پرینه که.
که وېو: نه گهر ژنه که و میزده که بی نه و ماره پرینه (تقلید) ی زانایه کیان کړبی، یان
داوهریک شریعې پر یاری دروستبوونی بی دابن، نه و کاته ماره پرینه که به مه زه بی
(شافعی) ش دروست ده بی، هر وه که له (تحفة) و حاشیه کانی دا فرمویاته.

﴿لَا كَادَارِي﴾ یه که م: له مه زه بی نیمام (أبی حنیفة) دا: دروسته نافرته به بی شیزنی
سهر پهرشتکاره ک ی له لای دوشاهید خودی خوی له پیاوړیک ماره بکا، به و مه رجی
نافرته که بلوغی بوېو و عاقلیش بی، هر وه ها دروسته نافرته که پیاوړیک بکاته وه کیلی
خوی تا کو له پیاوړیک تری ماره بکا، هر وه که له کتیبه کانی خویاندا فرمویاته.

جا بی دروستبوونی نه و جوړه ماره پرینه پتویسته: میزده که و ژنه که و هر دو شاهیده کان
(تقلید) ی نیمام (أبی حنیفة) بکن، نه گینا: ماره پرینه که دروست نابی، هر وه که له
(تحفة) دا فرمویه تی، جا نه گهر نافرته که بی ماره پرینه خوی وه کیلی گرت، نه و کاته
واجبه: وه کیله که ش (تقلید) بکا، والله أعلم.

دوهم: زانایان له سهر نه وه پښکه و تون: که - جگه له (مُجْتَهِد) - بی هیچ که سیکی تر
دروست نیه هیچ کرداریک بکا تا (تقلید) ی نه و زانایه ده کا: که پښکای داوه، که واته: هر
ماره پرینیک زانایان فرموده ی جیاوازیان له باره ی هیه، بی هیچ که سیک دروست نیه نه و
ماره پرینه بکا تا (تقلید) ی نه و زانایه ده کا که دروستی کړووه.

واته: نه گهر (تقلید) نه کړی ماره پرینه که دروست نابی، که واته: نه گهر (وکی) و شاهیده کان
(فاسق) بنو به مه زه بی (الشافعی) ماره پرینه که بکن، پتویسته: (وکی) و میزده که و
شاهیده کان گشتیان (تقلید) ی نه و زانایانه بکن که پښکایان داوه: به (وکی) ی (فاسق) و
شاهیدی (فاسق) ژن ماره بکړی، هر وه که له (تحفة) دا ناوهر پوکی نه م ناگاداریه پوون
کړاوه ته وه، له (فصل) ی داهاتو شدا ناوی زانایه کان ده لئین، ابن شاور الله تعالی.

وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْوَلِيِّ بِالنِّكَاحِ إِنْ اسْتَقْلَّ بِالْإِنْشَاءِ وَإِلَّا فَلَا، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْبَالِغَةِ الْعَاقِلَةِ بِالنِّكَاحِ عَلَى الْجَدِيدِ، وَلِلْأَبِ تَرْوِيجُ الْبِكْرِ صَغِيرَةً أَوْ كَبِيرَةً بِغَيْرِ إِذْنِهَا، وَيُسْتَحَبُّ اسْتِئْذَانُهَا،

(وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْوَلِيِّ بِالنِّكَاحِ) دانهيانی سهرپه رشتکاره که به ماره برینی ژنه که قبول ده کری: (إِنْ اسْتَقْلَّ بِالْإِنْشَاءِ) نه گهر سهرپه رشتکاره که له کاتی دانپیدا هینانه که دا سهرپه خو بی بؤ ماره کړنده، وهک باوک، یان باپیره بلئی: نه م کیژم له فلانکس ماره کړدوه. بهو مهرجی فلانکه سه کهش هاوچه شنی ژنه که بی، هر چند کیژه کهش بلئی: راست ناکا (وَالْأَبُ) به لام نه گهر سهرپه رشتکاره که بؤ ماره کړنده که سهرپه خو نه بی: وهک میړده که هاوچه شن نه بی، یان کیژه که بیوه ژن بی، یان سهرپه رشتکاره که: مام، یان برا بی، نه وه (فَلَا) دانپیدا هینانه که ی قبول نا کری.

(و) هروه ما (يُقْبَلُ إِقْرَارُ الْبَالِغَةِ الْعَاقِلَةِ بِالنِّكَاحِ) دانهيانی ژنه کهش به ماره برینه که قبول ده کری نه گهر بلوغی بویی و عاقلش بی، جیاوازی کچو بیوه ژن نیه، وهک بلئی: من له فلان پیاوه ماره کړاوم. به لام بهو مهرجی میړده کهش بلئی: راست دهکا. هر چند سهرپه رشتکاره که و شاهیده دیارکراوه کانیشی بلئی: راست ناکا (عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فرموده ی نوی نیامی (الشافعی).

﴿ ماره کړدنې کچو پیوژن ﴾

(وَلِلْأَبِ تَرْوِيجُ الْبِكْرِ) بؤ باوک دروسته کیژه که ی خوی ماره بکا بهو مهرجی کیژه که کچ بی - بیوه ژن نه بی - جا کچه کهش: (صَغِيرَةً أَوْ كَبِيرَةً) بچوک بی، یان گه وړه بی و بلوغی بویی (بِغَيْرِ إِذْنِهَا) بی نه وهی کچه که نیزنی بدا، به لام (وَيُسْتَحَبُّ اسْتِئْذَانُهَا) سوننه ته نیزنی کچه که وهریگری نه گهر بلوغی بویی و عاقلی ه بی، چونکه پیغه مبره ﷺ ده فرموی: ﴿الْيَبُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبِكْرُ تُسْتَأْمَرُ وَإِذْنُهَا سُكُونُهَا﴾ رواه مسلم، بیوه ژن مافی زیاتره - بؤ پازی بون - له سهرپه رشتکاره که ی خوی، کچیش نیزنی وهرده گری و نیزندان که شی بی نه گبووینه تی.

هروه ما نیامی (أَبُو بَكْرٍ ﷺ) هره تی (عائشة) له ته منی شش سالی له پیغه مبره ﷺ ماره کړد. که واته: نه و نیزن وهرگرتنه ی له ه دیسه که فرمائی پی کراوه، زانایان به سوننه تیان داناه، هروه که (مغنی) دا فرموده ی تی.

﴿ ناکاداری ﴾: به م هفت مارجانه دروسته باوک به بی نیزن کچه که ی ماره بکا: یه کم: هیچ نورمنایه تی له نیوان کچه که و میړده که دا نه بی. دووم: نورمنایه تی ناشکرا له نیوان کچه که و باوک که ی دا نه بی. سنی یه: له پیاویکی هاوچه شنی خوی ماره ی بکا. چوارم: له کاتی ماره برینه که دا به نه ندازه ی ماره یی هاوینه ی کچه که میړده که مالی ه بی.

وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجٌ نَّيْبٌ إِلَّا بِإِذْنِهَا، فَإِنْ كَانَتْ صَغِيرَةً لَمْ تُزَوَّجْ حَتَّى تَبْلُغَ، وَالْجَدُّ كَالْأَبِ عِنْدَ عَدَمِهِ، وَسَوَاءٌ زَالَتْ الْبَكَارَةُ بِوَطْءٍ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ، وَلَا أَثَرُ لِرِزْوَالِهَا بِلَا وَطْءٍ كَسَقَطَ فِي الْأَصَحِّ.

جا نه وانه مهرجی دروستبویون بون، ههروهه باوک به شهوش باوکه که گونا هبار نه بی، مهرجی پیئجه م: به ماره بی هاوویته بی. شه شه م: به پاره ی شاره که بی. هه فته م: به ماره بی حازر-نه که رز- ماره ی بکا، ههروه که زوریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

ئینجا بزانه: نه که ر ئافره ته که ئیزنی وه ریگری و پازی بی، نه وه هه فته مهرجانه هیچیان پیویسته نابن، ههروهه ماره که ی چوارم له سهه ر هه رمووده ی به هیرتر بوو، به لام چه ند زانایه که فتوایان داوه: که نه که ر میترده که له کاتی ماره بریندا به نه ندازه ی ماره بییه که ش مالی نه بی، ماره برینه که هه ر دروست ده بی، ههروه که له (فتح المعین) و (بغیة المسترشدين) دا هه رموویانه.

که وایو: دروسته له م هه سه له یه دا: (تقلید) ی نه و زانایانه بکری، به لام نه که ر به (فتوای) نه و زانایانه نه کری و میترده که ش به نه ندازه ی ماره بییه که مالی نه بی، نه و کاته پیویسته-بق دروستبونی ماره برینه که-: به نه ندازه ی ماره بییه که شتی که به به خشین، یان به که رز بدرینه میترده که، ههروه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجٌ نَّيْبٌ) بق باوک دروست نیه: کیژ به بیوه ژنه که ی ماره بکا (إِلَّا بِإِذْنِهَا) ته نها به ئیزنی بیوه ژنه که نه بی، به به لگی هه دیسه که ی پابردو، که وایو: (فَإِنْ كَانَتْ صَغِيرَةً) نه که ر بیوه ژنه که بچوک بوو، واته: بلوغی نه بویی، نه وه (لَمْ تُزَوَّجْ حَتَّى تَبْلُغَ) دروست نیه ماره بکری تا بلوغی ده بی، به لام نه که ر بیوه ژنه که شیت بی، نه وه دروسته ماره بکری، جا بلوغی بویی، یان نا (وَالْجَدُّ كَالْأَبِ عِنْدَ عَدَمِهِ) باپیره، واته: باوکی باوک وه کو باوکه، نه که ر باوکه که نه مایی، یان که لکی ماره برینی نه بی.

(وَسَوَاءٌ زَالَتْ الْبَكَارَةُ بِوَطْءٍ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ) یه کسانه و جیاوازی نیه بیوه ژنه که: کچینی که ی به جیماعیکی هه لال نه مایی، یان به جیماعیکی هه پام: وه کو زینا، ههروهه یه کسانه جیماعه که: به خوشی خوی بویی، یان به زور لیکردن، یان له خه ودا بویی.

به لام (وَلَا أَثَرُ لِرِزْوَالِهَا بِلَا وَطْءٍ) هیچ کار له کچایه تی نا که نه که ر کچینی که ی بی جیماع لاچویی: (كَسَقَطَ) وه که وه تئیک، یان به په نجه، یان به خویته هیز کچیتی که ی لاچویی، واته: نه مه هه ره به کچ داده ندری (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا.

﴿ ناکاداری ﴾: نه که ر له ئیزن وه رگرتندا فیل له ئافره ته که کراو پیی گوت: پازی ده بی له فلانکه س ماره ت بکه م؟ نه ویش وه لاهی داوه و گوتی: به ئی پازیمه له فلانکه س ماره م

وَمَنْ عَلَى حَاشِيَةِ النَّسَبِ كَأَخٍ وَعَمٍّ لَا يُزَوِّجُ صَغِيرَةً بِحَالٍ، وَتُزَوِّجُ الْيُسْبُ الْبَالِغَةَ بِصَرِيحِ الْإِذْنِ، وَيَكْفِي فِي الْبِكْرِ سُكُونُهَا فِي الْأَصَحِّ، وَالْمُعْتَقُ وَالسُّلْطَانُ كَالْأَخِ،

بگهی. جا له پاستی شدا ثم ناوه ناوی که سه که نه بو، نه وه نه گهر نافرته که له نيزندانه که ی دا ناماژه ی بۆ پیاوهر که کربیی، وه بلئی: له م پیاوهر مارهم بکه. نه وه ماره پینه که دروست دهیی، به لام نه گهر ناماژه ی بۆ نه کربیی و ناوهر که شی به هله گوترا بی، نه وه ماره پینه که دروست نابن، جا مه سه له ی فیلگردن له میرده که کش ههر نه وهایه، ههر وه که له (تحفة)دا لیرو له باسی په شیمانی ماره پیندا پوون کراوهر ته وه.

(وَمَنْ عَلَى حَاشِيَةِ النَّسَبِ) نه وه سه ربه رشتکاره ی له سه ر پوخی نه ژاده: (كَأَخٍ وَعَمٍّ) وه کو براو مام و برازو ماموژا... هند (لَا يُزَوِّجُ صَغِيرَةً بِحَالٍ) بۆ هیچیکیان دروست نیه به هیچ جوریک نافرته تی بچوک ماره بکا، واته: که بلوغی نه بو بی، جیاوازی که و بیوهر ژن نیه، ههر وه ها نه گهر نافرته که بلوغیشی بو بی - به بی نيزن - بۆ هیچیکیان دروست نیه ماره ی بکا، به لام به نيزنی نافرته که دروسته.

که و ابو: (وَتُزَوِّجُ الْيُسْبُ الْبَالِغَةَ بِصَرِيحِ الْإِذْنِ) بیوهر ژنیکی بالغ و عاقل به نيزندانیکي ناشکرا دروسته ماره بکری، جا باوکی ماره ی بکا، یان سه ربه رشتکاریکي تر، وه که بلئی: باوکی خوم، یان برای خوم، یان مام نيزندا له فلانکهس مارهم بکا. ههر وه ها دروستیشه بلئی: باوکم، یان برام کرده وه کیلی خوم مارهم بکا، یان پازیمه مارهم بکا. جا نه گهر لال بوو، پیویسته به ناماژه بلئی: پازیمه مارهم بکا.

به لام (وَيَكْفِي فِي الْبِكْرِ سُكُونُهَا) له یاره ی نيزندانی که بی دهنگبونه که ی به سه، واته: ههر کاتی که نيزنی لوه رگرا، نه گهر بی دهنگ بوو، نه وه نیشانه ی پازی بوونی ته (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستتردا، به به لگه ی هه دیسه که ی پاپروو، جا باوکی ماره ی بکا، یان سه ربه رشتکاریکي تر.

نیجا بزانه: که ی شیت و بیوهر ژنی شیت وه کو مندالن، واته: نيزندانه که یان به که لک نابن، ههر وه ها بی دهنگبونی که ته نها بۆ ماره پینه که به سه و به پازی بوون داده ندری، به لام بۆ که مکرده وه ی مارهی هاوین به سه نیه، واته: مه رجه به زویان بلئی: رازیمه به و ماره ییبه که مته ماره بکریتم. ههر وه که له زوریه ی سه رچاوه کانداهرموویانه.

(وَالْمُعْتَقُ وَالسُّلْطَانُ كَالْأَخِ) نازادکه رو کار به دهست وه کو برانه، واته: به بی نيزن ناتوانن: نه که و نه بیوهر ژن ماره بکن.

﴿ نَاگاداری ﴾: له مه زه بی نیمام (أبى حنیفة) دا: باوک و باپیره و گشت سه ربه رشتکاریکي تریش بۆ یان دروسته: بیوهر ژنی شیت ماره بکن: جا گه وره بی، یان بچوک

وَأَحَقُّ الْأَوْلِيَاءِ أَبٌ ثُمَّ جَدٌّ ثُمَّ أَبُوهُ ثُمَّ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ ثُمَّ ابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ ثُمَّ عَمٌّ ثُمَّ سَائِرُ الْعَصَبَةِ كَالْإِرْثِ، وَيُقَدَّمُ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ عَلَى أَخٍ لِأَبٍ فِي الْأَظْهَرِ،

یعنی، هر چه پدرها بزرگتر است سرپرستکارانیک دروسته: نافرده تی بچوک - که بلوغی نه بوی - ماره بکن، هر چند بیوه زنیش بین، جا نه گهر باوکیو باپیره ماره ی کردین، نه وه ماره برینه کی ده چه سپیو نه گهر بلوغیشی بیی مافی په شیمانی نیه، هر چند میرده که شی هاوچه شنی خوی نه بیو به که متریش له ماره یی هاووینته ماره کرابی، به لام نه گهر - جگه له باوکیو باپیره - سرپرستکاره کانی تر ماره یان کرد، نه وه نه گهر له هاوچه شنی خوی ماره کرابیو به ماره یی هاووینتهش ماره کرابی، نه وه ماره برینه کی دروسته، به لام هر کانتیک نافرده ته که بلوغی بوو، یان له دوا ی بلوغیوون هوالی ماره برینه کی زانی، بوی دروسته: په شیمان بییته وه ماره برینه که - له لای قازی - هه لبوه شینیتته وه، به لام نه گهر له هاوچه شنی خوی ماره نه کرابی، یان به که متر له ماره یی هاووینته ماره کرابی، نه و کاته ماره برینه که به تاله دروست نایی.

هر له مه زه بی نیام (ابی حنیفه) دا: بزرگتر سرپرستکارانیکش دروسته: ژن له کوپتی نه بالغ ماره بکا، به لام نه گهر نافرده تی بلوغی بویو عه قلیشی هه یی، نه وه نه بزرگ باوکیو باپیره نه بزرگتر سرپرستکارانیک تر دروست نیه به بی نین ماره ی بکن، جا نافرده ته که: کچ بی، یان بیوه ژن بی، نینجا بزرگتر نین وهرگرتنه که کش مەرجه: میرده کی پی بناسیندیریو ناوی بگوتیریو به زویانیش بلای: من پازیمه. یان بلای: نینمدا له فلانکس ماره م بکی. هر وه که (مجمع الأنهر) (الدر المنقی) دا ناوه پوکی نه م ناگاداریه پوون کراوه ته وه.

﴿له پښترین (ولی) - سرپرستکار بزرگتر ماره برین﴾

(وَأَحَقُّ الْأَوْلِيَاءِ) له پښترین سرپرستکار بزرگتر ماره برین (أَبٌ) باوکی نافرده ته که په (ثُمَّ جَدٌّ) نینجا باپیره: باوکی باوک (ثُمَّ أَبُوهُ) نینجا باوکی باپیره به سره وه تر (ثُمَّ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ) نینجا برای له دایک ویاوکی (أَوْ لِأَبٍ) نینجا برای ته نها له باوکی (ثُمَّ ابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ) نینجا کوپه برا، هر چه ندبهره و خواریش بی (ثُمَّ عَمٌّ) نینجا مامی له دایک ویاوکی، نینجا ته نها له باوکی، نینجا کوپه مام (ثُمَّ سَائِرُ الْعَصَبَةِ) نینجا خزمه نیرینه کانی تری له پشتی (كَالْإِرْثِ) وه کو پزی میراتگرتن.

که وایو: (وَيُقَدَّمُ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ عَلَى أَخٍ لِأَبٍ) بزرگتر ماره برینه که برای له دایک ویاوکی وه پیش برای ته نها له باوکی دښستری (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیزتردا، هر وه ها کوپه برای له دایک ویاوکی وه پیش کوپه برای ته نها له باوکی دښستری، هر وه ها مامی له دایک ویاوکی وه پیش مامی ته نها له باوکی دښستریو کوپه مامی له دایک ویاوکی وه پیش کوپه مامی ته نها له باوکی دښستری.

وَلَا يُزَوِّجُ ابْنَ بِنْتِهَا، فَإِنْ كَانَ ابْنُ ابْنِ عَمٍّ أَوْ مُعْتَقًا أَوْ قَاصِيًا زَوْجَ بِهِ، فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ نَسِيبُ زَوْجِ الْمُعْتَقِ ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَالْإِثْرِ، وَيُزَوِّجُ عَتِيقَةَ الْمَرْأَةِ مَنْ يُزَوِّجُ الْمُعْتَقَةَ مَا دَامَتْ حَيَّةً، وَلَا يُعْتَبَرُ إِذْنُ الْمُعْتَقَةِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِذَا مَاتَتْ زَوْجٌ مِنْ لَهْ الْوَلَاءِ، فَإِنْ قُتِلَ الْمُعْتَقُ وَعَصَبَتُهُ زَوْجَ السُّلْطَانِ، وَكَذَا يُزَوِّجُ إِذَا عَصَلَ الْقَرِيبُ وَالْمُعْتَقُ،

(وَلَا يُزَوِّجُ ابْنَ بِنْتِهَا) نابی هیچ کوپیک دایکی خوی به کوپایه تی ماره بکا، به لام (فَإِنْ كَانَ ابْنُ ابْنِ عَمٍّ) نه گهر کوپره که کوپی کوپه مامی ژنه که بین: وه که ژنه که له کوپه مامیکی خوی کوپیکی بویی (أَوْ مُعْتَقًا) یان کوپره که نازاد که ربی (أَوْ قَاصِيًا) یان کوپره که قازی بی، نه و کاته (زَوْجَ بِهِ) به کوپه مامایه تی، یان به قازیایه تی دایکی خوی ماره ده کا.

به لام له هر سیک مزه به که ی تر دا: دروسته: کوپ به کوپایه تی دایکی خوی له پیاویک ماره بکا، به لکو له مزه بی (حنفی) دا: کوپی نافرده ته که له باوکی نافرده ته که ش له پیشتره بۆ ماره برین، هر وه که له (الدرالمنقی) دا فهرموویه تی.

(فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ نَسِيبٌ) جا نه گهر هیچ سه ره رشتکاریکی نه ژادی نافرده ته که نه بو (زَوْجِ الْمُعْتَقِ) نازاد که ره که ی ماره ی ده کا (ثُمَّ عَصَبَتُهُ) نینجا خزمه له پشتییه کانی نازاد که ره که (كَالْإِثْرِ) وه کو میراتگرتن (وَيُزَوِّجُ عَتِيقَةَ الْمَرْأَةِ مَنْ) جاریه نازاد که ره که ی نافرده ته که نه و که سه ماره ی ده کا: که (يُزَوِّجُ الْمُعْتَقَةَ مَا دَامَتْ حَيَّةً) نافرده ته نازاد که ره که ماره ده کا مادام نافرده ته که زیندو بی: وه که باوکو باپیره ی نازاد که ره که.

(وَلَا يُعْتَبَرُ إِذْنُ الْمُعْتَقَةِ فِي الْأَصَحِّ) ئیزندانی نافرده ته نازاد که ره که په چاو ناکری بۆ ماره کردنه که، به لام (فَإِذَا مَاتَتْ) هر کاتیک نافرده ته نازاد که ره که مرد، نه وه (زَوْجَ مَنْ لَهُ الْوَلَاءُ) نه و پیاوه ی خزمایه تی نازاد کردنی هیه، هر نه ویش نازاد که ره که ماره ده کا: وه کو کوپی ژنه مردووه که و کوپی کوپو، نینجا باوک... هتد.

(فَإِنْ قُتِلَ الْمُعْتَقُ وَعَصَبَتُهُ) جا نه گهر نازاد که ره که خزمه کانی نازاد که ره که ش نه بون، نه و کاته (زَوْجَ السُّلْطَانِ) کاریه دهستی شوینه که نافرده ته که به ئیزن- له که سیکی تر ماره ده کا، پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموئ: «السُّلْطَانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَ لَهُ» صححه ابن حبان وغیره، کاریه دهست سه ره رشتکاری نه و که سه یه: که هیچ سه ره رشتکاریکی نه.

نینجا بزانه له مزه بی ئیمام (أبی حنیفة) دا: نه گهر هیچ سه ره رشتکاریکی ئیرینه نه بی، دروسته: دایک کیزه که ی خوی ماره بکا، هر وه که له (ملتی الاجب) دا فهرموویه تی.

(وَكَذَا يُزَوِّجُ) هر وه ها کاریه دهسته که نافرده ته که ماره ده کا (إِذَا عَصَلَ الْقَرِيبُ) هر کاتیک سه ره رشتکاره که ی نزیک خوی گیر کردو نافرده ته که ی ماره نه کرد، هم (وَالْمُعْتَقُ) نازاد که ره که ش ماره ی نه کرد.

وَأَمَّا يَحْصُلُ الْعَضْلُ إِذَا دَعَتْ بِالْفَلَّةِ عَاقِلَةً إِلَى كَفَاءٍ وَامْتَنَعَ، وَلَوْ عَيَّنَتْ كَفْنَا وَأَرَادَ الْأَبُ غَيْرَهُ فَلَهُ ذَلِكَ فِي الْأَصَحِّ.

(وَأَمَّا يَحْصُلُ الْعَضْلُ) خۆگیر کردن به وه ده بئی: (إِذَا دَعَتْ بِالْفَلَّةِ عَاقِلَةً إِلَى كَفَاءٍ) هه کاتیك ئافره تیکی بالغو عاقل داوا له سه په رشتکاره که ی بکا: له پیاوړکی هاوچه شنی خوی ماره ی بکاو (وَامْتَنَعَ) سه په رشتکاره کهش به بئی هیچ عوزړیکی شه رعی خوی گیر بکاو بلئی: ماره ی ناکه م.

به لام (لَوْ عَيَّنَتْ كَفْنَا) نه گهر کیژتکی کچ پیاوړکی هاوچه شنی خوی دیاری کردو گوتی: له م پیاوه ماره م بکه (وَأَرَادَ الْأَبُ غَيْرَهُ) باوک، یان باپیره ش هاوچه شنیکی تری دیاری کرد، نه وه (فَلَهُ ذَلِكَ) باوکو هم باپیره ش نه و مافه ی هیه و دیارکراوی نه وان په چاو ده کړئ (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، چونکه باوکو باپیره لیژانترن، به لام نه گهر سه په رشتکاره که باوکو باپیره نه بو، یان ئافره ته که بیوه ن بوو، نه وه له هه دوو حالتدا دیارکراوی ئافره ته که په چاو ده کړئ، چونکه نه گهر له م دوو حالتدا ماره برینه که بئی نیژنی ئافره ته که بئی، نه وه هه دروست نابئی، هه روه که له ژوربه ی سه رچا وهکاندا پوون کراوه ته وه.

که واپو: نه گهر له نیژن وه رگرتندا فیل له ئافره ته که بکړئ ناوی پیاوړکی به هه له پئی بگوتئ، نه و کاته ش ماره برینه که دروست نابئی، هه روه که له (ماره برینی بیوه ن) دا پوونمان کرده وه، نیجا بزانه: نه گهر دیارکراوی کیژه که جوانتر بوو، یان ده وله مه ندرت بوو، یان زانتر بوو... نه و کاته به فرموده که ی تری بئی هیژ - دیارکراوی کیژه که په چاو ده کړئ و واجب: باوکو باپیره ش پازی بین، هه روه که له (تحفة) دا فرموده ی تی.

﴿بَاسِ شَیْرِبَایِ﴾

هه کاتیك سه په رشتکاره که بلئی: تا نه وهنده مال نه ده یته من نه و ئافره ته له تو ماره ناکه م - هه روه که نیستا نه و هیه - نه و هه بئی گومان به خۆگیر کردن داده ندرئ، هه روه که (الانوار) دا فرموده ی تی، جا نه و مال ه ی به و ناوه - له میړده که، یان له باوکی میړده که وهرده گیرئ چه پامه، هه رچند به و مه به سته ش وه ری گرتبئ: تا کو بۆ خوی، یان بۆ کوپه که ی ژنی پئی به یئئ، جا له کورده واری دا به و مال وه رگرتنه ده گوتئ: (شیربایی).

که واپو: واجب مال که بۆ خاوه نه که ی بگه پندرت ته وه، واته: دروست نیه بیداته وه ئافره ته که، جگه له مه ش نه و په فتاره ناشیرنه وه ک فروشتنی ئافره تیکی ئازاده، پیغه مبه ریش ﷺ ده فرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ لِمَتَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ﴾

(فَصْلٌ) لَا وَلَايَةَ لِرَقِيقٍ وَصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ وَمُخْتَلٍ النَّظَرِ بِهِمْ أَوْ خَبَلٍ، وَكَذَا مَخْجُورٌ عَلَيْهِ
بِسَفِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَمَتَى كَانَ الْأَقْرَبُ بِبَعْضِ هَذِهِ الصِّفَاتِ

رواه البخاري، خوائ گه وره له حه ديسينكي (قدسي) دا ده فرموي: سئ كه س هه نه من
به خوم له بؤزي قيامهت كيشه يان له گهل ده كم، يه كه كم: نهو كه سئ به ناوي من په يمانيك
بداو جي به جي نه كا. دوو هم: نهو كه سئ ناده ميژانينكي نازاد بفرؤشئ و پاره كئ بخوا.
سئ يه م: نهو كه سئ كريكارنك بگريو كاره كئ پئ بكاو كري يه كئ نه داتئ.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نيس تاش زؤرداري سته ميكي (جاهلي) پيش نيسلام له كوردستاندا
هه به كه نه مه به: ﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما: كَانُوا إِذَا مَاتَ الرَّجُلُ كَانَ أَوْلِيَاؤُهُ أَحَقُّ بِأَمْرَانِهِ:
إِنْ شَاءَ بَعْضُهُمْ تَزْوُجَهَا، وَإِنْ شَاءُوا زَوَّجُوهَا، وَإِنْ شَاءُوا لَمْ يَزُوجُوهَا فَهُمْ أَحَقُّ بِهَا مِنْ أَهْلِهَا،
فَنَزَلَتْ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَفْضُلُوهُنَّ لَتَذْهَبُوا بِبَعْضِ
مَا آتَيْتُمُوهُنَّ)﴾ رواه البخاري، له سهر ده مي (جاهلي) پيش نيسلام عاده تيان نه وها بو:
نه گهر پياويك ده مردو ژنه كئ له پاش به جي ده ما، نهو خزمه كاني ميژده كه خويان به
خاوهن مافتر داده ناو ده ستيان به سهر ژنه كئ دا ده گرت: نه گهر به كيكيان ويستباي له
خوي ماره ده كرد، نه گهر حه زيان كردبا له كه سينكي تريان ماره ده كرد، نه گهر حه زيان
كردبا ماره يان نه ده كردو له ميژد كردن قه ده غه يان ده كرد، نينجا خوائ گه وره نهو
ثابه ته ي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ نه نارد خواره وه نهو
عاده ته ي حه پام كرد، واته: هو نهو كه سانه ي باوه پتان هيتاوه به خواو پيغه مبه ر ﷺ بؤ
ئيوه حه لال نيه نافره تان به زؤرداري به ميراث بگرنو له شوو كردن قه ده غه يان مه كن
تاكو به شيكي نهو ماله ي داوتانه نهوان بؤ خوتان بيبه ن.

كه واته: هر شتيك له به رامبه ر شوو كرنه وه ي ژنه كه وه ريگري، نهو يش وه كو شيرباي
حه پامه، چونكه له دواي مردن ميژده كه ژنه كه نازادو سهر به خوي: به خوشي خوي به
نيزني سهر به رشتكاري خوي ميژد به هر كه سينك بكا.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَأْسِي قَهْ دَغْهْ كَهْ رَمَكَانِي سَهْ رِهْ رَشْتَكَارِيَهْ تِي ژَن مَارَهْ كَرْدَن ﴾

(لَا وَلَايَةَ لِرَقِيقٍ) سهر به رشتكاريه تئ ژن ماره كردن: بؤ كزيله نيه، هم (وَصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ)
بؤ مندال و شيتيش نيه، هم (وَمُخْتَلٍ النَّظَرِ بِهِمْ أَوْ خَبَلٍ) بؤ نهو كه سه ش نيه كه بيرو
هؤش ناتواو بئ: به هؤي پيري، يان گنله كئ يي (وَكَذَا مَخْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفِهِ) هه روه ها بؤ
نهو كه سه ش نيه: كه به هؤي مال به فيژدان قه ده غه ي له سهر داندراوه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له
سهر فرموده ي پاستي مذهب.

(وَمَتَى كَانَ الْأَقْرَبُ بِبَعْضِ هَذِهِ الصِّفَاتِ) هر كاتيك سهر به رشتكاري نزيكتر به كيكي لهو
قه ده غه كره نه ي تي دابو، واته: يان كزيله، يان مندال، يان شيت بوو، يان بيرو هؤش ناتواو

فَالْوَلَايَةُ لِلْأَبْعَدِ، وَالْإِعْمَاءُ إِنْ كَانَ لَا يَدُومُ غَالِبًا أُنْتَظَرُ إِفَاقَتَهُ، وَإِنْ كَانَ يَدُومُ أَيَّامًا
أُنْتَظَرُ وَقِيلَ لِلْأَبْعَدِ، وَلَا يَقْدَحُ الْعَمَى فِي الْأَصَحِّ، وَلَا وَلَايَةُ فَاسِقٍ عَلَى الْمَذْهَبِ،

بوو، یان قه ده غه کراوی مال به فیروان بوو، شه وه (فَالْوَلَايَةُ لِلْأَبْعَدِ) سه په رشتکاری ته
ماره برینه که بۆ سه په رشتکاره دور تره که ده گوارزیتته وه، چونکه نه وانه ی پابروو مه بوونیان
وه که نه بوونه، که واته: نه گهر قه ده غه که ره که نه ما، نه و کاته سه په رشتکاریه که ی بۆ
ده که پیتته وه، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کانداهه رموو یانه.

(وَالْإِعْمَاءُ) بِنِ مَوْشَى (إِنْ كَانَ لَا يَدُومُ غَالِبًا) نه گهر به نه غلغلی به رده وام نه بی، شه وه (أُنْتَظَرُ
إِفَاقَتَهُ) چاوه پوانی چاکبونه وه ی ده کړی (و) هه روه ها (إِنْ كَانَ يَدُومُ أَيَّامًا) نه گهر چه ند
پوژیکش به رده وام ده بو (أُنْتَظَرُ) به هه رمووده ی راستر: چاوه پوانی چاکبونه وه ی
ده کړی، به لام (وَقِيلَ) له هه رمووده یه کی بی میژدا: چاوه پوان ناکړی، به لکو (لِلْأَبْعَدِ) بۆ
سه په رشتکاره دور تره که ده گوارزیتته وه (وَلَا يَقْدَحُ الْعَمَى) کویری نابیته عیب له
سه په رشتکاری دا، هم لایش نابیته عیب (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا.

به لام (وَلَا وَلَايَةُ لِفَاسِقٍ) سه په رشتکاری ته څن ماره کردن بۆ پیای فاسق نیه (عَلَى
الْمَذْهَبِ) له سه هه رمووده ی پاستی مه زه ب، چونکه پیغه مبه ر عليه السلام ده هه رموی: ﴿لَا نِكَاحَ
إِلَّا بِوَلِيِّ مُرَشِدٍ﴾ رواه الشافعي وأحمد والطبراني بسند صحيح، هیچ ماره برینیک دروست
نابی ته نها به سه په رشتکاری کی د ادبه روه نه بی.

﴿نَاكِحًا دَارِي﴾: له هه رمووده یه کی تری نیامی (الشافعي) داو له مه زه بی نیام (أَبِي حَنِيفَةَ) یو
نیام (مَالِك) دا دروسته: فاسق بیته سه په رشتکاری څن ماره کردن، هه روه که له (مَقْنِي) دا
هه رموویه ته، جا نیامی (الغزالي) ش فتوی داوه: نه گهر هاتو سه په رشتکاره فاسقه که
ماره ی نه کړدبا، کاره که ده که وته ده ست دانوه ریکي فاسق، نه و کاته دروسته:
سه په رشتکاره فاسقه که ئافره ته که ماره بکا، نیام (ابن الصلاح) یو (السُّبُكِي) یو (الأنرعي) یو
چه ند زانایه کی تریش فتویان داوه: نه گهر فاسقی بلو بؤوه — به ر پیویستی — دروسته:
پیای فاسق بیته سه په رشتکاری څن ماره کردن، به لکو هه رمووده یه کی نیامی
(الشافعي) ش هه یه: که دروسته هه ر دوو شاهیده کانی ماره برینه که ش فاسق بن، هه روه که
(تحفة) دا هه رموویه ته.

که و ابو: بۆ شه سه رده مه — نه گهر به مه زه بی (الشافعي) څن ماره بکړی — پیویسته:
سه په رشتکاره که و میړده که و هم وه کیله که یان و هم هه ر دوو شاهیده کان له و هه رموودانه
ناگادار بکړته وه، تاکو (تَقْلِيدِ) ی نه و زانایانه بکن: که پگیان داوه: (به و لې) ی
فاسق و شاهیدی فاسق څن ماره بکړی. چونکه نه گهر (تَقْلِيدِ) نه کن ماره برینه که

دروست نایب، هر وهك له سه ره تاي (فصل) ی پابردودا پوونمان كرده وه، به لام مه رج نیه:
له (تقلید) كړېنه كه دا ناوی زانایه كان بگوتړئ، والله أعلم.

﴿تَبَيَّنِي﴾: ماموستا (عبدالكريم المدرس) رحمه الله تعالى، له (جواهر الفتاوى) دا له چهند زانایه كی
پایه به رزی كورد گټړاپویه تیه وه: كه (بؤ دروستیوونی ماره بېړینى مه زه بې (الشافعي) به
(ولي) ی فاسق و شاهیدی فاسق، مه رجه: ژنه كه ش-وه كو میړده كه- (تقلید) بكا).

منیش له (پوځی پښنگدان) دا شوین شو به پړزانه كه وتوم، به لام ماموستای (المدرس)
به خړی ده فهرموئ: نه گهر ژنه كه (مُجْبَرَة) بئ-واته: كچ بئو باوكی، یان بابیره ی ماره ی
بېړئ- نه وه (تقلید) كړدنی مه رج نیه.

جا شو به پړزانه پشتيان به فهرمووده ی (تحفة) به ستوه كه ده فهرموئ: (فَمَنْ نَكَحَ مُخْتَلَفًا فِيهِ
فَإِنْ قُلْدَا الْقَائِلَ بِصِحَّتِهِ... إلخ). به لام حاشیه كه ی (ابن قاسم) له سهری نووسیوه: (كِنَاكٍ بِلَا
وَلِيٍّ). نه وه ش وا ده گه یتئ: كه (تقلید) كړدنی ژنه كه- بؤ دروستیوونی ماره بېړین- تنه ها له و
حاله ته دا مه رجه: كه ماره بېړینه كه به مه زه بې (حنفی) بكرئ.

جا منیش لیږده دا شوین (ابن قاسم) كه وتوم؟ چونكه فهرمووده كه ی (ابن قاسم) به وه به هیز
ده بې: كه له هه مان لاپه رده (تحفة) ده فهرموئ: (قَالَ الْمَاوَرِدِيُّ: وَلَيْسَ لِلزَّوْجَيْنِ الْإِسْتِبْدَادُ
بِعَقْرِ مُخْتَلَفٍ فِيهِ إِلَّا إِنْ كَانَا مِنْ أَهْلِ الْإِجْتِهَادِ... إلخ)، واته: بؤ ژن و میړد دروست نیه
سهریه خؤ بن بؤ ماره بېړینكی وه ها: كه زانایان فهرمووده ی جیاوازیان له دروستیوونی دا
هه بې، مه گهر هر دوو كیان خاوه نی (اجتهاد) بن... تا كوتای.

جا ناشكرایه به مه زه بې (الشافعي): ژن سهریه خؤ نیه بؤ ماره بېړین هر چهند
سهریه رشتكاره كه شی (فاسق) بئ، كه واته: (تقلید) كړدنی مه رج نیه، به لام به مه زه بې
(حنفی): ژن سهریه خؤیه، بؤیئ (تقلید) كړدنی مه رجه، به و جوړه ی له سه ره تاي
(فصل) ی پابردودا پوونمان كرده وه، والله أعلم بالصواب.

ئینجا بزانه: به (اجماع) ی زانایان ی نيسلام: هېچ جوړه كافر يك نایبته سهریه رشتكاری
ثافره تی موسولمان، كه وایو: نه گهر سهریه رشتكاره نزيكه كه كافر بئ، نه و كاته
سهریه رشتكاره دووره كه ثافره ته موسولمانه كه ماره ده كا.

هر وه ها موسولمانیش نایبته سهریه رشتكاری ثافره تی كافر، به لام (وَيَلِي الْكَافِرُ الْكَافِرَةَ)
پیاوی كافر ده بېته سهریه رشتكاری ثافره تی كافرو ماره ی ده كا، به و مه رجه ی له بنچینه ی دا
كافر بئ، چونكه موسولمانی كافریو -هر وهك نایبته سهریه رشتكاری موسولمان- نایبته
سهریه رشتكاری هېچ جوړه كافر ټكیش، هر وهك له (تحفة) (و نه پایه) و حاشیه كا نایاندا شو
مه سه له یه پوون كراوه ته وه.

وَإِحْرَامُ أَحَدِ الْعَاقِدَيْنِ أَوْ الزَّوْجَةِ يَمْنَعُ صِحَّةَ النِّكَاحِ وَلَا يَنْقُلُ الْوَلَايَةَ فِي الْأَصَحِّ، فَيُزَوَّجُ السُّلْطَانُ عِنْدَ إِحْرَامِ الْوَلِيِّ لَا الْأَبْعَدُ، قُلْتُ: وَلَوْ أُحْرِمَ الْوَلِيُّ أَوْ الزَّوْجُ فَقَعْدَ وَكِيلُهُ الْحَلَالُ لَمْ يَصِحَّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ غَابَ الْأَقْرَبُ إِلَى مَرَحِلَتَيْنِ زَوْجَ السُّلْطَانِ، وَذَوَاهُمَا لَا يُزَوَّجُ إِلَّا بِإِذْنِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلِلْمُجْبِرِ التَّوَكُّيلُ فِي التَّزْوِيجِ بِغَيْرِ إِذْنِهَا،

(وَإِحْرَامُ أَحَدِ الْعَاقِدَيْنِ أَوْ الزَّوْجَةِ) نِيحْرَام به ستنی یه کیٲک له ماره بره کان: وهک سه بره رشتکاره که، یان میژده که، یان وه کیلی یه کیٲکیان، یان ژنه که له نیحرامدا بی، نه وه (یَمْنَعُ صِحَّةَ النِّكَاحِ) دروستبوونی ماره برینه که قه دهغه ده کا، واته: به تاله و دانامه زئی، پیٲغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿لَا يَنْكِحُ الْمُخْرِمُ وَلَا يَنْكِحُ﴾ رواه مسلم، نابئ نیحرامدار ژن له خوی ماره بکاو نابئ له که سٲکی تریشی ماره بکا.

(وَلَا يَنْقُلُ الْوَلَايَةَ) نیحرام به ستن سه بره رشتکاریه تی ناگوازیٲته وه بیٲ دورتره که (فی الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا، که وایو: (فَيُزَوَّجُ السُّلْطَانُ عِنْدَ إِحْرَامِ الْوَلِيِّ) کاریه ده ست ماره ی نافرته که ده بیٲ له و کاته ی سه بره رشتکاره که له نیحرامدایه (لَا الْأَبْعَدُ) نه ک دورتره که (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فرموی: (وَلَوْ أُحْرِمَ الْوَلِيُّ أَوْ الزَّوْجُ) نه گهر سه بره رشتکاره که، یان میژده که نیحرامی به ست (فَقَعْدَ وَكِيلُهُ الْحَلَالُ) نینجا وه کیلی سه بره رشتکاره که، یان میژده که - که له نیحرامدا نه بیٲ - ماره برینه که ی کرد، نه وه (لَمْ يَصِحَّ) ماره برینه که دروست نابئ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَلَوْ غَابَ الْأَقْرَبُ إِلَى مَرَحِلَتَيْنِ) نه گهر سه بره رشتکاره نزیکتره که نه ندازه ی دوو قوناغ - واته: هه شتا کیلومتر، یان زیاتر - له شوٲنی ژنه که دور بوو - نه و کاته (زَوْجَ السُّلْطَانِ) کاریه ده ست ماره ی نافرته که ده بیٲ، به لام له فرموده یه کی بیٲ هیژی مه زه بی (الشافعی) دا: دورتره که ماره ی ده کا.

هه روه ها له مه زه بی نیمامی (حنفی) ش نه گهر نه وه نده دور بوو چاوه پروانی نه ده کرا، هم له فرموده یه کدا: نه گهر نه ندازه ی سٲی پوژیش دور بیٲ، نه وه له هه ربوومه سه له دا دورتره که ماره ی ده کا، هه روه که له (مجمع الانهر) دا فرمویه تی، به لام (وَلَوْ غَابَ الْأَقْرَبُ إِلَى مَرَحِلَتَيْنِ) نه گهر بیارنه بوونه که ی له نه ندازه ی دوو قوناغ که متر بوو، نه وه (لَا يُزَوَّجُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) کاریه ده ست نابئ ماره ی بیٲی ته نها به نیژنی سه بره رشتکاره که نه بیٲ (فی الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

﴿بِاسْمِ وَهْ کیلگرتن بؤ ماره برین﴾

(وَالْمُجْبِرِ) بؤ وه لی موجبیر، واته: نه وه سه بره رشتکاره ی - بیٲ نیژن - ده توانی کیژده که ی ماره بکا: وهک باوکو باپره - نه گهر که بیٲ - بؤی دروسته: (التَّوَكُّيلُ فِي التَّزْوِيجِ) پیاویٲک بکاته وه کیل بؤ ماره برینی کیژده که ی (بِغَيْرِ إِذْنِهَا) بیٲ نیژنی کیژده که ی، هه روه که بؤی دروست بیٲ نیژن کیژده که ش ماره بکا.

وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الزَّوْجِ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَحْتَاطُ الْوَكِيلُ فَلَا يُزَوِّجُ غَيْرَ كُفَاءٍ، وَغَيْرُ الْمُجْبِرِ
 إِنْ قَالَتْ لَهُ: وَكُلَّ، وَكُلَّ، وَإِنْ نَهَتْهُ فَلَا، وَإِنْ قَالَتْ: زَوِّجْنِي، فَلَهُ التَّوَكُّلُ فِي الْأَصَحِّ،
 وَلَوْ وَكَّلَ قَبْلَ اسْتِئْذَانِهَا فِي النِّكَاحِ لَمْ يَصِحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَيَقْلُ وَكِيلُ السَّوْلِ:
 زَوَّجْتُكَ بِنْتَ فُلَانٍ.

به لام فاگاداریه: نه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتکاره‌که (فاسق) بن، پتیویسته پئیش وه‌کیلگرتن: (تقلید)ی
 نه‌و زانایانه بکا: که پئنگه‌یان داوه سه‌رپه‌رشتکاری فاسق ئافره‌ت ماره بکا، ئینجا دروست
 ده‌بن وه‌کیل بگرئی، هه‌روه‌ها پتیویسته وه‌کیله‌که‌ش بۆ ماره‌پینه‌که خوی (تقلید) بکا،
 نه‌گینا: وه‌کیلگرتنه‌که‌و ماره‌پینه‌که دروست نابن، هه‌روه‌ک له (مغنی) له سه‌روه‌تای
 وه‌کیلایه‌تی‌دا فه‌رموویه‌تی، ئیمه‌ش له وئ‌دا ره‌ونمان کرده‌وه.

به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الزَّوْجِ) بۆ دروست‌بوونی وه‌کیلگرتنه‌که به‌مه‌رج داناندی:
 سه‌رپه‌رشتکاره‌که می‌رده‌که بۆ وه‌کیله‌که دیاری بکا (فِي الْأَظْهَرِ) له فه‌رمووده‌ی به‌هیزتردا،
 که‌وابو: (وَيَحْتَاطُ الْوَكِيلُ) واجبه: وه‌کیله‌که پارێزکاری بکا نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی بۆ دیاری
 نه‌کرای، واته: (فَلَا يُزَوِّجُ غَيْرَ كُفَاءٍ) نابن ژنه‌که له که‌سێکی وه‌ها ماره بکا که هاوچه‌شنی
 ژنه‌که نه‌بن، چونکه نه‌گه‌ر می‌رده‌که هاوچه‌شن نه‌بن، ماره‌پینه‌که دروست نابن.

به لام نه‌گه‌ر می‌رده‌که پیاویک بکاته وه‌کیل بۆ نه‌وه‌ی ژنیکی لی‌ماره بکا، نه‌و کاته سه‌به
 فه‌رمووده‌ی به‌هیزتر-مه‌رجه: می‌رده‌که ژنه‌که بۆ وه‌کیله‌که دیاری بکا، هه‌روه‌ک له
 (تحفة) و (نهاية)‌دا فه‌رموویانه،

(وَغَيْرُ الْمُجْبِرِ) نه‌و سه‌رپه‌رشتکاره‌ی بی‌ئیزن ناتوانن ژنه‌که ماره‌بکا: وه‌ک براو مام، هه‌م
 باو‌کو باپه‌ره‌ش نه‌گه‌ر بی‌وه‌ژن بن، نه‌وه (إِنْ قَالَتْ لَهُ) نه‌گه‌ر ژنه‌که به‌ سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌ی
 گوت: (وَكُلَّ) ئیزندای وه‌کیل بگره بۆ ماره‌پینم، نه‌و کاته (وَكُلَّ) دروسته سه‌رپه‌رشتکاره‌که
 وه‌کیل بگرئی (وَإِنْ نَهَتْهُ) نه‌گه‌ر ژنه‌که گوتی: وه‌کیل مه‌گره نه‌و کاته (فَلَا) دروست نیه
 سه‌رپه‌رشتکاره‌که وه‌کیل بگرئی، به‌لام (وَإِنْ قَالَتْ) نه‌گه‌ر ژنه‌که به‌ سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌ی گوت
 (زَوِّجْنِي) ئیزندای ماره‌م بکه، نه‌و کاته (فَلَهُ التَّوَكُّلُ فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رمووده‌ی راستردا
 وه‌کیلگرتنیشی بۆ دروسته.

که‌وابو: (وَلَوْ وَكَّلَ قَبْلَ اسْتِئْذَانِهَا فِي النِّكَاحِ) نه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتکاره‌که وه‌کیلی گرت بۆ
 ماره‌پینه‌که، پئیش نه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که ئیزنی بدا ماره‌ی بپری، نه‌وه (لَمْ يَصِحَّ عَلَى الصَّحِيحِ) له
 سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاست ماره‌پینه‌که دروست نابن، هه‌م وه‌کیلگرتنه‌که‌ش دروست نابن،
 هه‌روه‌ک له (مغنی)‌دا فه‌رموویه‌تی.

(وَلَيَقْلُ وَكِيلُ السَّوْلِ) له کاتی ماره‌پینه‌که‌دا با وه‌کیلی سه‌رپه‌رشتکاره‌که بلایته می‌رده‌که:
 (زَوَّجْتُكَ بِنْتَ فُلَانٍ) فلانه کیژی فلانکه‌سی کوپی فلانکه‌سم له‌گه‌ل تو جووت کردو

وَلَيَقُلُّ الْوَلِيُّ لَوْ كَيْلِ الزَّوْجِ: زَوْجْتُ بَنِي فَلَانًا. فَيَقُولُ وَكَيْلُهُ: قَبِلْتُ نِكَاحَهَا لَهُ. وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرُ تَزْوِيجَ مَجْنُونَةٍ بِالْفَقِّ وَمَجْنُونٍ ظَهَرَتْ حَاجَتُهُ، لَا صَغِيرَةٍ وَصَغِيرٍ، وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرُ وَغَيْرَهُ إِنْ تَعَيَّنَ إِجَابَةُ مُلْتَمَسَةِ التَّزْوِيجِ،

کردمه ژنی تو به وهکیلايه تی. نینجا میرده کهش قبول بکاو بلی: فلانه کیژی فلانکه سم قبول کرد به جووت له گهل خوم و به ژن بوخوم.

هروه ما (وَلَيَقُلُّ الْوَلِيُّ لَوْ كَيْلِ الزَّوْجِ) با سرپه رشتکاره کهش بلیته وهکیلی میرده که: (زَوْجْتُ بَنِي فَلَانًا) فلانه کیژی خوم جووت کرد له گهل فلانکه سسی کوپی فلانکه سو کردمه ژنی نهوی که وهکیلگری تویه. (فَيَقُولُ وَكَيْلُهُ) نینجا وهکیلی میرده کهش قبول بکاو بلی: (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا لَهُ) قبولم کرد فلانه کیژی تو به ژن بو فلانکه که سو به جووت له گهل فلانکه س به وهکیلايه تی.

جا نه گهر وهکیله که نه لی: بو فلانکه س، نهو کاته ماره پینه که دروست نابین، هروه که له زوریه ی سرچاوه کانداهرموویانه، که وایو: نه گهر باوکیک بییه وی ژنیک له کوپه نه بالفه که ی خوی ماره بکا، پیویسته سرپه رشتکاری ژنه که بلی: (فلانه نافرده تم کرده ژنی فلانه کوپی توو له گهل فلانه کوپی توو جووت کرد). باوکه کهش قبول بکاو بلی: (قبولم کرد فلانه نافرده به ژن بو فلانه کوپی خوم و به جووت له گهل فلانه کوپی خوم). هروه که له (معنی) داهرموویه تی.

(وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرُ) له سر باوک ویاپیره واجبه: (تَزْوِيجُ مَجْنُونَةٍ بِالْفَقِّ) کیژه شیته که ی خوی ماره بکا نه گهر بلوغی بویی پیویستی به جیماع، یان به به خوی کردن هبین، هرچه ند پیوه ژنیش ببن، هم (وَمَجْنُونٍ) واجبه ژنیکیش له کوپه شیته که ی خوی ماره بکا نه گهر بلوغی بویی، بهو مهرجه ی (ظَهَرَتْ حَاجَتُهُ) کوپه شیته که پیویستی به ژن هبین: وه که به دهره ی نافرده تاندا بگه پی، یان دوو پزشکی داپه روه ر بلین: به ژن هیتان چاک ده بیتته وه. به لام (لَا صَغِيرَةٍ وَصَغِيرٍ) له سر باوک ویاپیره واجب نیه: کیژی نه بالغ ماره بکنو، ژن له کوپی نه بالغ ماره بکن، جا هرچه ند واجب نیه، به لام ماره کردنه که و ئی ماره کردنه که هردوکی دروست دهبین، نه گهر هردوکیان عاقل ببن، هروه که له باسی ژن ماره کردن له مرقفی قه ده غه کراودا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(و) هروه ما (يَلْزَمُ الْمُجْبِرُ) له سر باوک ویاپیره واجبه، هم (وَغَيْرُهُ إِنْ تَعَيَّنَ) له سر سرپه رشتکاره کانی تری جگه له باوک ویاپیره واجبه نه گهر به تنها ببن: وه که یه کبرا، یان یه کمام (إِجَابَةُ مُلْتَمَسَةِ التَّزْوِيجِ) وه لامی نهو نافرده بداته وه: که داوای ئی ده کا له پیاویکی هاوچه شنی خوی ماره ی بکا، واته: واجبه له پیاوه که ی ماره بکا.

فَإِنْ لَمْ يَتَّعِنْ كَاخَوَةَ فَسَأَلَتْ بَعْضَهُمْ لَزِمَهُ الْإِجَابَةُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِذَا اجْتَمَعَ أَوْلِيَاءُ فِى دَرَجَةٍ اسْتَحَبَّ أَنْ يُزَوَّجَهَا أَفْقَهُهُمْ وَأَسْنَهُمْ بِرِضَاهُمْ، فَإِنْ تَشَاخَوْا أَقْرَعَ، فَلَوْ زَوَّجَ غَيْرَ مَنْ خَرَجَتْ قُرْعَتُهُ وَقَدْ أَذْنَتْ لِكُلِّ مِنْهُمْ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ زَوَّجَهَا أَحَدَهُمْ زَيْدًا وَآخَرَ عَمْرًا: فَإِنْ عُرِفَ السَّابِقُ فَهُوَ الصَّحِيحُ،

(فَإِنْ لَمْ يَتَّعِنْ) جا نه‌گەر سه‌ریه‌رشتکاره‌که به ته‌ن‌ها نه‌بو: (کَاخَوَةُ) وه‌ک چه‌ند برایه‌ک، یان چه‌ند مامیک (فَسَأَلَتْ بَعْضَهُمْ) جا ئافره‌ته‌که‌ش داواى له‌یه‌ک‌کیان کرد: که له‌هاوچه‌شنه‌که ماره‌ی بکا، نه‌و کاته (لَزِمَهُ الْإِجَابَةُ) له‌سه‌ر داوا‌لیکراوه‌که واجب: وه‌لامى بداته‌وه له‌هاوچه‌شنه‌که ماره‌ی بکا (فِى الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا، نه‌گینا: هه‌موو سه‌ریه‌رشتکاره‌کان گونا‌ه‌بار ده‌بن.

(وَإِذَا اجْتَمَعَ أَوْلِيَاءُ فِى نَزَجٍ) هه‌ر کاتیک چه‌ند سه‌ریه‌رشتکارێک له‌یه‌ک پله‌دا کۆ بو‌نه‌وه: وه‌ک نوو برائى له‌دا‌یلک‌ویاو‌کۆ زیاتر، یان نوو مام و زیاتر... هتد، نه‌وه (اسْتَحَبَّ أَنْ يُزَوَّجَهَا أَفْقَهُهُمْ) وه‌ها سو‌ننه‌ته: شه‌رع‌زان‌ته‌که‌یان ماره‌ی بېرئ، ئینجا (وَأَسْنَهُمْ) به‌ته‌مه‌ن‌تره‌که‌یان، به‌لام (بِرِضَاهُمْ) به‌پازى‌بوونى گشتیان، جا بزانه: نه‌وه له‌حاله‌تیکدا بوو: که ئافره‌ته‌که گشتیانى ئیزن دابئ ماره‌ی بکه‌ن، به‌لام نه‌گەر ته‌ن‌ها یه‌ک‌کیانى ئیزن دابئ، نه‌و کاته ته‌ن‌ها بۆ ئیزندراوه‌که دروسته‌ ماره‌ی بېرئ، هه‌ر چه‌ند نه‌زان‌ترو که‌م ته‌مه‌ن‌تریش بئ، واته: نه‌گەر سه‌ریه‌رشتکارێکى تری ئیزنه‌ندراو ماره‌ی بکا، ماره‌بېنه‌که دروست نابئ، هه‌روه‌ک (الشه‌راملسی) فه‌رموویه‌تى.

ئینجا (فَإِنْ تَشَاخَوْا) نه‌گەر گشتیان سوو‌پ بو‌ن وه‌ر یه‌که‌یان ده‌یگوت: من ماره‌ی ده‌بېرم. نه‌و کاته (أَقْرَعَ) پشکه له‌نیوانیاندا ده‌کړئ: جا کامه‌یان ناوى ده‌رچو، نه‌و ماره‌ی ده‌بړئ، به‌لام (فَلَوْ زَوَّجَ غَيْرَ مَنْ خَرَجَتْ قُرْعَتُهُ) نه‌گەر جگه له‌ناوده‌رچووه‌که سه‌ریه‌رشتکارێکى تر ماره‌ی کرد (وَقَدْ أَذْنَتْ لِكُلِّ مِنْهُمْ) له‌و حاله‌ته‌ش ئافره‌ته‌که گشتیانى ئیزن دابون، نه‌وه (صَحَّ) ماره‌بېنه‌که دروست ده‌بن (فِى الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی پاستردا، چونکه پشکه‌کړن کێشه‌که ده‌بېرئیتته‌وه، به‌لام سه‌ریه‌رشتکاریه‌تى لانا‌با.

(و) هه‌ر له‌و حاله‌ته‌ی ئافره‌ته‌که گشت سه‌ریه‌رشتکاره‌کانى ئیزن دان (لَوْ زَوَّجَهَا أَحَدَهُمْ زَيْدًا) نه‌گەر سه‌ریه‌رشتکارێک له‌ (زه‌ید)ى ماره‌ کرد (وَآخَرَ عَمْرًا) سه‌ریه‌رشتکارێکى تریش له‌ (عه‌مر)ى ماره‌ کرد، نه‌وه ته‌ماش‌ا ده‌که‌بن: (فَإِنْ عُرِفَ السَّابِقُ) نه‌گەر زان‌درا پێشدا له‌ کامه‌یان ماره‌ کراوه، نه‌وه (فَهُوَ الصَّحِيحُ) پێشکه‌وتووه‌که دروست بو‌وه وواکه‌وتووه‌که‌ش به‌تاله، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: «إِنَّمَا إِمْرَأَةٌ زَوَّجَهَا وَلِيَانٍ فَبِئِى لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا» رواه‌ احمد وحه‌سنه‌ الترمذی، هه‌ر ئافره‌ته‌یک دوو سه‌ریه‌رشتکار ماره‌ی بېرن، نه‌وه بۆ یه‌که‌مه‌که‌یانه.

وَإِنْ وَقَعَا مَعًا أَوْ جُهِلَ السَّبْقُ وَالْمَعْيَةُ قَبَاطِلَان، وَكَذَا لَوْ عُرِفَ سَبْقُ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ سَبَقَ مُعَيَّنٌ ثُمَّ اشْتَبَهَ وَجَبَ التَّوَقُّفُ حَتَّى يَتَّعَيْنَ، فَإِنْ ادَّعَى كُلُّ زَوْجٍ عِلْمَهَا بِسَبْقِهِ سُمِعَتْ دَعْوَاهُمَا بِنَاءً عَلَى الْجَدِيدِ: وَهُوَ قَبُولُ إِقْرَارِهَا بِالنِّكَاحِ، فَإِنْ أَنْكَرَتْ خُلِفَتْ، وَإِنْ أَقَرَّتْ لِأَحَدِهِمَا ثَبَتَ نِكَاحُهَا،

به لأم (وَإِنْ وَقَعَا مَعًا) نه گهر له يه ک کاتدا ویکړا ماره پښه کان کرابون (أَوْ جُهِلَ السَّبْقُ وَالْمَعْيَةُ) یان نه زاندره کامه یان پېشدا بووه، یان ویکړا بووه، نه و کاته (قَبَاطِلَان) هه ربوو ماره پښه کان له هه ربوو مه سه له دا به تالرو دروست نه بوونه.

(وَكَذَا لَوْ عُرِفَ سَبْقُ أَحَدِهِمَا) هه روه ها نه گهر زاندره: یه کیڅک پېشدا ماره ی برپوه، به لأم (وَلَمْ يَتَّعَيْنْ) دیار نه بو کامه یانه؟ نه و کاته ش ماره پښه که دروست نابې (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده ی راستی مازه ب (وَلَوْ سَبَقَ مُعَيَّنٌ) نه گهر پېشدا یه کیڅکی دیارکراو ماره ی برپو (ثُمَّ اشْتَبَهَ) ښنجا دیارکراوه که شتوروا له بیر چوو کامه بووه، نه و کاته (وَجَبَ التَّوَقُّفُ حَتَّى يَتَّعَيْنَ) واجبه: رابگریځ تا پوون ده بیته پېشدا له کامه یان ماره برپوه:

که واته: نابې نه و دوو میړدانه هیچیکیان له زه تی لټو ریگریځو نابې ټافره ته که ش میړدیکیان بکا تا هه ربوو میړده کان ده من، یان تا هه ربوویان ته لاقی ده دن، یان تا یه کیڅکیان ده مرئو نه وی تریش ته لاقی ده دا، به لأم نه گهر له پوونبوونه و بئ نومید بو، نه و کاته بزی دروسته: داوا له قازی بکا: ماره پښه که ی بؤ (فسخ) بکاته وه، واته: هه لټوه شینیتته وه، هه روه که له زږیه ی سرچاوه کاند ا فرمودیانه.

(فَإِنْ ادَّعَى كُلُّ زَوْجٍ عِلْمَهَا بِسَبْقِهِ) نه گهر هه ربوو میړده کان داویان کړو گوتیان: ټافره ته که ده زانې پېشدا له کامه یان ماره کراوه، نه وه (سُمِعَتْ دَعْوَاهُمَا) داویه که ی هه ربوویان وده گبرئو له سر ټافره ته که تومار ده کړئ (بِنَاءً عَلَى الْجَدِيدِ) له سره فرموده ی نوئ ی پرېږدو (وَهُوَ) فرموده نوئ یه که نه مه بوو: (قَبُولُ إِقْرَارِهَا بِالنِّكَاحِ) دانه پتنانی ټافره ته که به ماره پښه که بؤ هر که سیڅ بئ: قبول ده کړئ، نه گهر بلوغی بوبئو عه قلی ه بئ، هه روه که له سهرتای (فصل) ی پرېږدو دا پوونمان کړده وه.

(فَإِنْ أَنْكَرَتْ) جا نه گهر ټافره ته که گوتی: نازام کامه یان پېشدا بووه، نه و کاته (خُلِفَتْ) ټافره ته که سویند ده برئ: که نازانئ. جا هر کاتیک ټافره ته که بؤ هه ربوو پیاوه کان سویندی خوارد، نه و کاته شتوران نه زانینه که هر به رده وام ده بئ، به لأم (ابن الرفعة) ده فرموی: هه ربوو ماره پښه کان به تال ده بن، جیاوازی ښه له دوا ی سویندی ټافره ته که هه ربوو پیاوه کانیش سویند بخون، یان نا، هه روه که له زږیه ی سرچاوه کاند ا فرمودیانه.

به لأم (وَإِنْ أَقَرَّتْ لِأَحَدِهِمَا) نه گهر بؤ یه کیڅکیان دانی به پېشکه و تنی ماره پښه که دا هیئا، نه وه (ثَبَتَ نِكَاحُهَا) ماره پښه که بؤ نه و پیاوه جیگر ده بئو ده بیته ژنی وی، ښنجا

وَسَمَاعُ دَعَا الْآخَرَ وَخَلِيفُهَا لَهُ يَتَنَبَّى عَلَى الْقَوْلَيْنِ فِيمَنْ قَالَ: هَذَا لَزِيدٌ بَلْ لَعَمْرُو. هَلْ يَغْرُمُ لَعَمْرُو؟ إِنْ قُلْنَا نَعَمْ. فَتَعَمْ. وَلَوْ تَوَلَّى طَرْفِي عَقْدَ فِي تَزْوِيجِ بِنْتِ ابْنِهِ بِابْنِ ابْنِهِ الْآخَرَ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يُزَوِّجُ ابْنُ الْعَمِّ نَفْسَهُ بَلْ يُزَوِّجُهُ ابْنُ عَمِّ فِي دَرَجَتِهِ، فَإِنْ فَقَدَ فَأَلْقَاضِي، فَلَوْ أَرَادَ الْقَاضِي نِكَاحَ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا زَوْجُهُ مِنْ فَوْقَهُ مِنَ الْوَلَاةِ أَوْ خَلِيفَتُهُ،

(وَسَمَاعُ دَعَا الْآخَرَ) وەرگرتنی داواپه که ی پیاوه که ی ترو، هم (وَتَخْلِيفُهَا لَهُ) سوینددانی نافرته که ب پیاوه که (يَتَنَبَّى عَلَى الْقَوْلَيْنِ فِيمَنْ قَالَ) له سر نه و دو فرمودانه بنیات دهنډی که فرموده کان دهره ق نه و که سه هاتون که ده لی: (هَذَا لَزِيدٌ بَلْ لَعَمْرُو) نه مه ملکی (زهید) ه، نا، به لکو ملکی (عمر) ه. (هَلْ يَغْرُمُ لَعَمْرُو) نایا به و دانننه توله ی شته که ی ب ع مر ده که و یته سر؟ (إِنْ قُلْنَا نَعَمْ) نه گه به فرموده ی به یتتر بلین: به لی ده یکه و یته سر، نه وه لیره شدا (فَتَعَمْ) به لی داواپه که ی پیاوه که ی تریش وهرده گبرئ تاکو نافرته که سویند بدا، جا نه گه نافرته که ب ع ویش دانی هینا، یان دانی نه هینا و سویندیشی نه خوارد، به لام پیاوه که سویندی خوارد، نه و کاته توله ی ماره یی هاو و یتنه ده که و یته سر نافرته که ب ع نه م پیاوه دو مه.

﴿سهرپه رشتکاریک بوهردو لای ماره برین﴾

(وَلَوْ تَوَلَّى طَرْفِي عَقْدَ) نه گه راپیره بووه سهرپه رشتکاری هردو لای ماره برینیک (فی تَزْوِيجِ بِنْتِ ابْنِهِ بِابْنِ ابْنِهِ الْآخَرَ) له ماره برینی کیزه کوپنکی خوی له کوپن کوپنکی تری خوی: وه ک راپیره له لای دوو شهید بلن: فلانه کیزه کوپنکی خوم کرده ژنی فلانه کوپنکی کوپنکی خوم ب ع نه ویم قبول کرد به ژنایه تی. نه وه (صَحَّ) ماره برینه که دوست ده بی (فی الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

به لام - جگه له راپیره - هیچ سهرپه رشتکاریک تر ناتوانن بیته سهرپه رشتکاری هردو لای ماره برینه که، که و ابو: (وَلَا يُزَوِّجُ ابْنُ الْعَمِّ نَفْسَهُ) دوست نیه: کوپه مام کیزه مامی خوی له خودی خوی ماره بری (بَلْ يُزَوِّجُهُ ابْنُ عَمِّ فِي دَرَجَتِهِ) به لکو کوپه مامیک تری له پله ی خوی لای ماره ده بری (فَإِنْ فَقَدَ فَأَلْقَاضِي) جا نه گه هیچ کوپه مامیک له پله ی خوی نه بو، نه و کاته قازی لای ماره ده بری، به لام دوستیشه به (تَقْلِيدِ) ی مزه بی (حنفی): کیزه مامه که وه کیلیک بگری، یان هر به خوی خوی لای ماره بکا، هره که له (فصلی) راپر دوو دا پوونمان کرده وه.

(فَلَوْ أَرَادَ الْقَاضِي نِكَاحَ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا) جا نه گه قازی ویستی نافرته یک له خوی ماره بکا و نافرته که ش هیچ سهرپه رشتکاریک نه بو، نه و کاته (زَوْجُهُ مِنْ فَوْقِهِ مِنَ الْوَلَاةِ) کاریه ده سستی له خوی به سهره و تر نافرته که ی لای ماره ده کا (أَوْ خَلِيفَتُهُ) یان جیگریکی کاریه ده سته که لای ماره ده کا.

وَكَمَا لَا يَجُوزُ لِوَاحِدٍ تَوَلَّى الطَّرَفَيْنِ لَا يَجُوزُ أَنْ يُوَكَّلَ
وَكَيْلًا فِي أَحَدِهِمَا أَوْ وَكَيْلَيْنِ فِيهِمَا فِي الْأَصَحِّ.
(فصل) زَوْجَهَا الْوَلِيُّ غَيْرُكَفٍّ بِرِضَاهَا أَوْ بَعْضُ الْأَوْلِيَاءِ الْمُسْتَوِينَ بِرِضَاهَا وَرِضَا
الْبَاقِينَ صَحَّ، وَلَوْ زَوْجَهَا الْأَقْرَبُ بِرِضَاهَا فَلَيْسَ لِلْأَبْعَدِ اعْتِرَاضٌ، وَلَوْ زَوْجَهَا أَحَدُهُمْ بِهِ
بِرِضَاهَا دُونَ رِضَاهُمْ

(وَكَمَا لَا يَجُوزُ لِوَاحِدٍ تَوَلَّى الطَّرَفَيْنِ) هه روهك دروست نيه يه ك كه س ببيتته سه رپه رشتكاري
هه ردو لای ماره برینه كه، نه وهاش (لَا يَجُوزُ أَنْ يُوَكَّلَ وَكَيْلًا فِي أَحَدِهِمَا) دروست نيه:
وه كيليك بئ لایه کی ماره برینه كه بگریو به خویشی سه رپه رشتكاري لایه كه ی تری (أَوْ)
وَكَيْلَيْنِ فِيهِمَا) یان دوو وه كيل بئ هه ردو لای ماره برینه كه بگری (فِي الْأَصَحِّ) له
فه رمووده ی راستردا.

نینجا بزانه: بئ باپیره دروسته دوو وه كيل بئ هه ردو لای ماره برینه كه بگری له و كاته ی
كیزه كوپه كه ی له كوپه كوپه كه ی ماره ده برئ، به لام دروست نيه بئ هه ردو لا ته نها يه ك
وه كيل بگری، هه روهك له زوریه ی سه رچاوه كاندا فه رموویانه.

﴿فصل: له باسی هاوچه شنئی ژن و میړد﴾

بزانه: هاوچه شنئی ژن و میړد مافی ژنه كه و سه رپه رشتكاره كه یه تی، واته: دروسته
هه ردووكیان ویکړا واز له و مافه بینن، به لام نه گه ر ژنه كه، یان سه رپه رشتكاريكی نزیک پازی
نه بئ، نه و كاته ماره برینه كه دروست نابئ.

كه وابو: (لَوْ زَوْجَهَا الْوَلِيُّ غَيْرُكَفٍّ بِرِضَاهَا) نه گه ر سه رپه رشتكاريكی تاك: وهك باوك،
یان تاكه برایه ك به په زامه ندی ثافره ته كه ثافره ته كه ی له میړدیکي وه ها ماره كرد: كه
هاوچه شن نه بو (أَوْ بَعْضُ الْأَوْلِيَاءِ الْمُسْتَوِينَ) یان یه كيك له سه رپه رشتكاره یه كسانه كان
- وهك برایه ك له برایه كان - ثافره ته كه ی ماره كرد له میړدیکي وه ها: كه هاوچه شن نه بو،
به لام (بِرِضَاهَا وَرِضَا الْبَاقِينَ) به په زامه ندی ثافره ته كه و سه رپه رشتكاره كانی تر، نه وه
(صَحَّ) له هه ردوو مه سه له دا ماره برینه كه دروسته.

(و) هه روه ها (لَوْ زَوْجَهَا الْأَقْرَبُ بِرِضَاهَا) نه گه ر سه رپه رشتكاريكی نزیکتر به په زامه ندی
ثافره ته كه ثافره ته كه ی له كه سیك ماره كرد كه هاوچه شن نه بو، نه وه ماره برینه كه
دروسته، كه وابو: (فَلَيْسَ لِلْأَبْعَدِ اعْتِرَاضٌ) سه رپه رشتكاره دوورتره كه مافی په خنه ی نیه،
چونكه به هوی نزیکه كه نیستا مافی سه رپه رشتكاري نیه.

(وَلَوْ زَوْجَهَا أَحَدُهُمْ بِهِ بِرِضَاهَا) نه گه ر یه كيك له سه رپه رشتكاره یه كسانه كان به
په زامه ندی ثافره ته كه - ثافره ته كه ی ماره كرد له میړدیکي وه ها: كه هاوچه شن نه بو
(دُونَ رِضَاهُمْ) به لام سه رپه رشتكاره كانی تر پازی نه بون: وهك یه كيك له برایه كانی پازی

لَمْ يَصِحْ، وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ وَلَهُمُ الْفَسْخُ، وَيَجْزِي الْقَوْلَانِ فِي تَرْوِيجِ الْأَبِ بَكْرًا صَغِيرَةً
أَوْ بِالْقَةِ غَيْرِ كَفَاءٍ بِغَيْرِ رِضَاهَا: فَقِيَ الْأَظْهَرُ بَاطِلٌ، وَفِي الْآخِرِ يَصِحُّ وَلِلْبَالِغَةِ الْخِيَارُ
وَلِلصَّغِيرَةِ إِذَا بَلَّغَتْ، وَلَوْ طَلَبَتْ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا أَنْ يُزَوِّجَهَا السُّلْطَانُ بِغَيْرِ كَفَاءٍ فَقَعَلَ لَمْ
يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَخِصَالُ الْكَفَاءَةِ: سَلَامَةُ مِنَ الْعُيُوبِ الْمُثْبِتَةِ لِلْخِيَارِ، وَحُرِّيَّةٌ فَالرَّقِيقُ
لَيْسَ كَفْنَا لِحُرَّةٍ

نهی، نه وه (لم یصح) ماره برینه که دروست نابین، به لام (و فی قول) له فرموده یه کی تردا
(یصح و لهم الفسخ) ماره برینه که دروست ده بی و سه ربه رشتکاره کانی ناپارزش مافی
(فسخ) هه لوه شاند نه وه ی ماره برینه که یان هه یه.

نینجا بزانه: نه گهر گشت سه ربه رشتکاره کان پازی بوز و ژنه که له میزدیکی وه ها ماره کرا:
که هاوچه شن نه بو، نینجا به هوی ته لاق ژنه که له و میزده جیا بؤوه، نینجا سه ربه رشتکاریکی
یه کسان به په زامه ندی ژنه که ژنه که ی نوویاره له خودی میزده که ی ماره کرده وه، نه وه
ماره برینه که ی نووه میش بی په زامه ندی نه وانی تر دروست ده بی، چونکه له سه ره تاوه بؤ
یه که مه که پازی بونه، هه روه که له زردیه ی سرچا و کانداه فرمودیانه.

(وَجْزِي الْقَوْلَانِ) نه م دوو فرموده به هیژو بی هیژه دینه جی: (فی تَرْوِيجِ الْأَبِ بَكْرًا
صَغِيرَةً أَوْ بِالْقَةِ) له و مه سه له یه ی که باوک، یان باپره کچیکی نه بالغ، یان بالغ ماره بکن
(غَيْرِ كَفْنٍ) له میزدیکی وه ها که هاوچه شن نه بی (بِغَيْرِ رِضَاهَا) به بی په زامه ندی کهچه که،
نه وه (فَقِيَ الْأَظْهَرُ بَاطِلٌ) له فرموده ی به هیژ تردا ماره برینه که به تالو دروست نیه، به لام
(وَفِي الْآخِرِ) له فرموده ی که ی تردا: (يَصِحُّ) ماره برینه که ی بالغه که و نه بالغه که هه ردوکی
دروست و (وَلِلْبَالِغَةِ الْخِيَارُ) کهچه بالغه که هه نه و ده مه بؤی دروسته (فَسْخُ) ماره برینه که
هه لبوه شینیتته وه، هم (وَلِلصَّغِيرَةِ إِذَا بَلَّغَتْ) کهچه نه بالغه که ش هه کاتیک بلوغی بوو،
بؤی دروسته ماره برینه که هه لبوه شینیتته وه.

(وَلَوْ طَلَبَتْ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا) نه گهر نافره تیک هیچ سه ربه رشتکاریکی نه بو و داوای کرد: (أَنْ
يُزَوِّجَهَا السُّلْطَانُ) کاربه ده ست ماره ی بکا (بِغَيْرِ كَفْنٍ) له پیاویکی که هاوچه شن نه بی
(فَقَعَلَ) کاربه ده ست که ش لی ماره کرد (لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ) ماره برینه که دروست نابین،
له فرموده ی راستردا.

(وَخِصَالُ الْكَفَاءَةِ) نه و سیفه تانه ی له هاوچه شنیدا په چاو ده کرین پینجن:
یه که م: (سَلَامَةُ مِنَ الْعُيُوبِ الْمُثْبِتَةِ لِلْخِيَارِ) ساغی میزده که یه له و عیبانه ی مافی
په شیعانی جیگیر ده کهن، واته: میزده که شیت نه بی و گپوه نه بی و به له که نه بی و... هتد.
دووه م: (وَحُرِّيَّةٌ) نازادی میزده که یه، که و ابو: (فَالرَّقِيقُ لَيْسَ كَفْنَا لِحُرَّةٍ) کزله

وَالْعَتِيقُ لَيْسَ كُفْنًا لِحُرَّةٍ أَصْلِيَّةٍ، وَتَسَبُّ قَالَعَجْمِي لَيْسَ كُفْنًا عَرَبِيَّةً وَلَا غَيْرُ قُرَشِيٍّ قُرَشِيَّةً وَلَا غَيْرُ هَاشِمِيٍّ وَمُطَلِّبِيٍّ لَهُمَا، وَالْأَصَحُّ اعْتِبَارُ النَّسَبِ فِي الْعَجَمِ كَالْعَرَبِ، وَعَفَّةٌ فَلَيْسَ فَاسِقٌ كُفْنًا عَفِيفَةً، وَحَرْفَةٌ فَصَاحِبُ حَرْفَةٍ ذِيئَةٌ لَيْسَ كُفْنًا أَرْفَعُ مِنْهُ: فَكُنَّاسٌ وَحَجَّامٌ وَحَارِسٌ وَرَازِعٌ وَقَيْمٌ الْحَمَامُ لَيْسَ كُفْنًا بَنْتُ خَيْطٍ، وَلَا خَيْطٌ بَنْتُ تَاجِرٍ أَوْ بَرَزَانٍ، وَلَا هُمَا بَنْتُ عَالِمٍ وَقَاضٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْيَسَارَ لَا يُعْتَبَرُ، وَأَنْ بَعْضَ الْخِصَالِ لَا يُقَابَلُ

هاوچه شنی نافرده تی نازاد نیه، هم (وَالْعَتِيقُ لَيْسَ كُفْنًا لِحُرَّةٍ أَصْلِيَّةٌ) نازاد کراویش هاوچه شنی نافرده تی نازادی بنچینه نیه.

سئیه م: (وَتَسَبُّ) نه ژادی میرده که یه، که وایو: (قَالَعَجْمِي لَيْسَ كُفْنًا عَرَبِيَّةً) پیاوی عه جه م - که عه پهب نه بن - هاوچه شنی نافرده تی عه پهبی پاسته قینه نیه، چونکه نه وان به هوی پیغه مبه ربه (وَلَا غَيْرُ قُرَشِيٍّ قُرَشِيَّةً) هه روه ها عه پهبیک که قوه پهبی نه بن هاوچه شنی نافرده تی کی قوه پهبی نیه، هم (وَلَا غَيْرُ هَاشِمِيٍّ وَمُطَلِّبِيٍّ لَهُمَا) قوه پهبی یه که له به ره بابی (هاشم) (المطلب) نه بن، نه ویش هاوچه شنی نافرده ته کانی نه و دوو به ره بابیه نیه، چونکه نه وانهش به هوی نزیکتریان له پیغه مبه ربه له نه وانی تر ریژدار ترن (وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر (اعْتِبَارُ النَّسَبِ فِي الْعَجَمِ كَالْعَرَبِ) نه ژاد له عه جه م - واته له که له کانی تری جگه له عه ربیش - په چاو ده کری، هه روه که له عه پهبه کانی ش په چاو ده کری.

چوارهم: (وَعَفَّةٌ) ناین په روه ری میرده که یه، که وایو: (فَلَيْسَ فَاسِقٌ كُفْنًا عَفِيفَةً) پیاوی فاسق هاوچه شنی نافرده تی بن گونا نه: وه که میردیکی بالفی گونا هبارو نافرده تی کی نه بالغ، یان میردیکی بیده کار: وه که (شیمه) و (خوارج) و نافرده تی کی (اهل السنة)، یان پیاوی کی زینا که رو نافرده تی کی داوین پاک... هتد.

پینجه م: (وَحَرْفَةٌ) پیشه ی میرده که یه، که وایو: (فَصَاحِبُ حَرْفَةٍ ذِيئَةٌ) خاوه ن پیشه یه کی ناشیرن و بن نرخ (لَيْسَ كُفْنًا أَرْفَعُ مِنْهُ) هاوچه شنی نافرده تی کی وه ها نیه که پیشه کی له وی به رزتر بن، بؤ وینه: (فَكُنَّاسٌ) زلمالی کولانان و (وَحَجَّامٌ) خوینگر (وَحَارِسٌ) پاسه وان و (وَرَازِعٌ) شوان و (وَقَيْمٌ الْحَمَامُ) به پیوه به ری که رماو، هیچیکیان (لَيْسَ كُفْنًا بَنْتُ خَيْطٍ) هاوچه شنی کیژی به رگدروو نین (و) هه روه ها (لَا خَيْطٌ بَنْتُ تَاجِرٍ أَوْ بَرَزَانٍ) به رگدرووش هاوچه شنی کیژی بازرگان، یان کوتال فروش نیه (وَلَا هُمَا بَنْتُ عَالِمٍ وَقَاضٍ) هه روه ها بازرگان و کوتال فروش هاوچه شنی کیژی زانای ثانیی و کیژی (قازی) نین.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر (أَنَّ الْيَسَارَ لَا يُعْتَبَرُ) دوه له مهن دی په چاو نا کری و به سیله تی هاوچه شنی داناندی (و) هه ربه به فرموده ی راستر (أَنَّ بَعْضَ الْخِصَالِ لَا يُقَابَلُ)

بِغَضٍ، وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجُ ابْنِهِ الصَّغِيرِ أُمَّةً، وَكَذَا مَعِيَّةَ عَلَى الْمَذْهَبِ،
وَيَجُوزُ مَنْ لَا تَكَاْفُفُهُ بِنَاقِي الْخَصَالِ فِي الْأَصَحِّ.
(فَصْلٌ لَا يُزَوِّجُ مَجْنُونٌ صَغِيرٌ وَكَذَا كَبِيرٌ إِلَّا لِحَاجَةٍ فَوَاحِدَةٍ، وَلَهُ تَزْوِيجُ صَغِيرٍ عَاقِلٍ
أَكْثَرَ مِنْ وَاحِدَةٍ، وَيُزَوِّجُ الْمَجْنُونَةَ أَبٌ أَوْ جَدٌّ إِنْ ظَهَرَتْ مَصْلَحَةٌ، وَلَا تُشْتَرَطُ الْحَاجَةُ
وَسَوَاءٌ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ ثَيِّبٌ وَبِكْرٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَبٌ وَجَدَّ لَمْ تُزَوَّجْ فِي صِغَرِهَا،

بِغَضٍ) هه نديک سيفه تي هاوچه شني به رامبه ر هه نديکي تر ناکرين، که واپو: پياوئکي گهروي
خاوهن نه ژاد هاوچه شني کيزه زيلما لئکي ساخ نيه.

(وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجُ ابْنِهِ الصَّغِيرِ أُمَّةً) بۆ باوکو باپيره دروست نيه ئافره تيکي کويله له کوچه
نه بالفه که ي خويان ماره بکن (وَكَذَا مَعِيَّةً) هه روه ها بۆيان دروست نيه ژئکي عه ييداريشي
لي ماره بکن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرموده ي راستي مه زه ب، به لام (وَيَجُوزُ مَنْ لَا تَكَاْفُفُهُ
بِنَاقِي الْخَصَالِ) دروسته: ئافره تيکي وه ها له کوچه نه بالفه که ماره بکن که له
سيفه ته کاني تر دا هاوچه شني نه بئ: وه نه ژادو پيشه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ي راستتر دا،
چونکه هر کاتيک کوچه که بلوغي بوو ده توانئ ماره برينه که هه لبوه شيئيتته وه، هه روه که له
تدريه ي سه رچاوه کانداه فهرموديانه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي ژَن مَارَه كُردن له مروؤي قه دغه كراو﴾

واته: به هؤي شيئي، يان مندالي، يان قهرزداري، يان مال به فيرژدان، يان کويله يي.
(لَا يُزَوِّجُ مَجْنُونٌ صَغِيرٌ) نابئ ژن له شيئيکي نه بالغ ماره بکري، واته: ماره برينه که دروست
نابئ (وَكَذَا كَبِيرٌ) هه روه ها دروست نيه ژن له شيئيکي بالفيش ماره بکري (إِلَّا لِحَاجَةٍ) ته نها
له بهر پئويستي نه بئ: وه که دلي بۆ جيعام بچئو به ده روه ي ئافره تاندا بگه پئ، يان بوو
پزيشکي دادبه روه ر بلئن: به ژن هپئنان چاک ده بيته وه، نه و کاته (فَوَاحِدَةٍ) دروسته ته نها
يه که ژني لي ماره بکن، نه که زياتر.

به لام (وَلَهُ) بۆ باوکو باپيره درسته (تَزْوِيجُ صَغِيرٍ عَاقِلٍ أَكْثَرَ مِنْ وَاحِدَةٍ) زياتر له ژئکي تا
ده گاته چوار ژن - له کوچه ي نه بالفی عاقل ماره بکن.

(وَيُزَوِّجُ الْمَجْنُونَةَ أَبٌ أَوْ جَدٌّ) ئافره تي شيئ باوکي، يان باپيره ي ماره ي ده بپئ (إِنْ ظَهَرَتْ
مَصْلَحَةٌ) نه گه ر به رژه وه ندي له ماره برينه که ي دا هه بئ، به لام (وَلَا تُشْتَرَطُ الْحَاجَةُ) به مه رج
داناندرئ ئافره ته شيئته که پئويستي به ميژد هه بئ، که واپو: (وَسَوَاءٌ) بۆ دروستبووني
ماره برينه که يه کسانه: (صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ ثَيِّبٌ وَبِكْرٌ) ئافره ته شيئته که: بالغ بئ، يان نه بالغ
بئ، بيژه ژن بئ، يان که بئ، به لام (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَبٌ وَجَدَّ) نه گه ر باوکو باپيره نه بوئ،
نه و کاته (لَمْ تُزَوَّجْ فِي صِغَرِهَا) دروست نيه ئافره ته شيئته که به نه بالفی ماره بکري، به لکو

فَإِنْ بَلَغَتْ زَوْجَهَا السُّلْطَانُ فِي الْأَصَحِّ لِلْحَاجَةِ لَا لِمَصْلَحَةٍ فِي الْأَصَحِّ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ لَا يَسْتَقِلُّ بِنِكَاحٍ بَلْ يَنْكِحُ بِإِذْنِ وَلِيِّهِ أَوْ يَقْبَلُ لَهُ الْوَلِيُّ، فَإِنْ أَذِنَ لَهُ وَعَيَّنَ امْرَأَةً لَمْ يَنْكِحْ غَيْرَهَا وَيَنْكِحُهَا بِمَهْرِ الْمَثَلِ أَوْ أَقْلٍ، فَإِنْ زَادَ فَالْمَشْهُورُ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرِ الْمَثَلِ مِنَ الْمُسَمَّى، وَلَوْ قَالَ الْكَخْ بِأَلْفٍ وَلَمْ يُعَيِّنْ امْرَأَةً نَكَحَ بِالْأَقْلِ مِنْ أَلْفٍ وَمَهْرِ مِثْلِهَا، وَلَوْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ فَلَا أَصَحَّ صِحَّتُهُ وَيَنْكِحُ بِمَهْرِ الْمَثَلِ مَنْ تَلِيْقُ بِهِ،

(فَإِنْ بَلَغَتْ زَوْجَهَا السُّلْطَانُ) نه گهر بلوغی بوو، نه و کاته کاریه ده ست ماره ی ده بری (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا، به لام (لِلْحَاجَةِ) له بهر پیوستی (لَا لِمَصْلَحَةٍ) نه که له بهر بهر زده و نه دی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

﴿ثَاغَادَارِي﴾: له مه زه بی نیمای (حنفی) دا: بۆ باوک و باپیره و بۆ سه ربه رشتکاره کانی تریش - به گویره ی پیزی میراتگرتن - دروسته: ژن له کوپی نه بالغ ماره بکن، هم ئافره تی شیت ماره بپن، هرچند بیوه ژنیش بی و بلوغیشی بوبی، ههروهک (الدر المنقی) دا فهرموویه تی.

(وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ) هه رهک سیک به هو ی مال به فیو ددان قه ده غه ی له سه ر داندراین (لَا يَسْتَقِلُّ بِنِكَاحٍ) دروست نیه سه ربه خو ژن له خو ی ماره بکا (بَلْ يَنْكِحُ بِإِذْنِ وَلِيِّهِ) به لکو به ئیزنی سه ربه رشتکاره کی ژن ماره دهکا (أَوْ يَقْبَلُ لَهُ الْوَلِيُّ) یان سه ربه رشتکاره کی بۆی قبول دهکا (فَإِنْ أَذِنَ لَهُ) جا نه گهر سه ربه رشتکاره کی ئیزنی دا (وَعَيَّنَ امْرَأَةً) ئافره تیکیشی بۆ دیاری کرد له خو ی ماره بکا، نه و کاته (لَمْ يَنْكِحْ غَيْرَهَا) دروست نیه جگه له و ئافره ته هیه ئافره تیکی تر له خو ی ماره بکا، ئینجا (وَيَنْكِحُهَا بِمَهْرِ الْمَثَلِ أَوْ أَقْلٍ) که ئافره ته دیارکراوه کهش له خو ی ماره دهکا، ده بی به ماره یی هاووینه، یان به که متر بی (فَإِنْ زَادَ) جا نه گهر به زیاتر له ماره یی هاووینه ماره ی کرد، نه وه (فَالْمَشْهُورُ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرِ الْمَثَلِ مِنَ الْمُسَمَّى) به فهرموده ی ناسراوی مه زه ب: ماره برینه کی دروست ده بی به نه ندازه ی ماره یی هاووینه له و ماره یی ناوبراوه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر سه ربه رشتکاره کی گوتی (انْكِحْ بِأَلْفٍ) به هه زار دینار ژنیک له خو ی ماره بکه، به لام (وَلَمْ يُعَيِّنْ امْرَأَةً) هیه ئافره تیکی بۆ دیاری نه کرد، نه و کاته (نَكَحَ بِالْأَقْلِ مِنَ أَلْفٍ وَمَهْرٍ مِثْلِهَا) ژنیک له خو ی ماره دهکا به ماره یی که متر: له هه زاره که وه له ماره یی هاووینه کی ئافره ته که (وَلَوْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ) نه گهر بی دیاری کردنی ئافره ته و ماره یی ئیزنی دا ژنیک له خو ی ماره بکا، نه وه (فَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ) به فهرموده ی راستر: ئیزندانه که دروسته و (وَيَنْكِحُ بِمَهْرِ الْمَثَلِ مَنْ تَلِيْقُ بِهِ) به ماره یی هاووینه ئافره تیکی شیاوی خو ی له خو ی ماره دهکا.

فَإِنْ قَبِلَ لَهُ وَلِيُّهُ اشْتَرَطَ إِذْنَهُ فِي الْأَصْحَ، وَيَقْبَلُ بِمَهْرٍ الْمَثْلُ فَأَقْلُ، فَإِنْ زَادَ صَحَّ النِّكَاحُ بِمَهْرٍ الْمَثْلُ، وَفِي قَوْلٍ يَبْطُلُ، وَلَوْ نَكَحَ السَّفِيهَ بِلَا إِذْنٍ قَبَاطِلُ، فَإِنْ وَطِئَ لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ، وَقِيلَ مَهْرُ الْمَثْلِ، وَقِيلَ أَقْلُ مُتَمَوِّلٌ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ لِفَلَسٍ يَصِحُّ نِكَاحُهُ، وَمَوْنُ النِّكَاحِ فِي كَسْبِهِ، لَا فِيمَا مَعَهُ، وَنِكَاحُ عَبْدٍ بِلَا إِذْنِ سَيِّدِهِ بَاطِلٌ وَيَاذَنَهُ صَحِيحٌ، وَلَوْ إِطْلَاقُ الْإِذْنِ، وَلَوْ تَقْيِيدُهُ بِامْرَأَةٍ أَوْ قَبِيلَةٍ أَوْ بَلَدٍ، وَلَا يَغْدِلُ عَمَّا أَذِنَ فِيهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَيْسَ لِلْسَّيِّدِ إِجْبَارُ عَبْدِهِ عَلَى النِّكَاحِ

(فَإِنْ قَبِلَ لَهُ وَلِيُّهُ) جا نه گهر سهرپه شتکاره که ی ماره برینه که ی بؤ قبول کرد، نه و کاته (اشترطَ اذنه في الأصح) به مهرج داندراوه مال به فیوډه ره که نیزنی بدا، نینجا (ويقبل بمهر المثل فأقل) سهرپه رشتکاره که ی ماره یی هاویننه و به که متر ماره برینه که قبول ده کا (فإن زاد) جا نه گهر به زیاتر له ماره یی هاویننه قبولی کرد، نه و کاته ش (صح النكاح بمهر المثل) ماره برینه که هر به ماره یی هاویننه دروست ده بی (وفي قول يبطال) له فرموده یه کیشدا به تال ده بی.

(ولو نكح السفیه بإذن) نه گهر مال به فیوډه ره که بی نیزنی سهرپه رشتکاره که ی ذنی له خوی ماره کرد، نه و (قباطل) ماره برینه که به تال و دروست نابی (فإن وطئ) جا نه گهر له و ماره برینه به تال ودا جیماعی له گه ل ژنه که کرد، نه و (لم يلزمه شيء) هیچی له سهر نیه، واته: نه سزای زینا و نه ماره یی ژنه که، که و ابو: نه گهر له م جیماعه مندا لیک بی، مندا له که ی ده بیته مندا لی خوی (وقيل مهر مثل) له فرموده یه کی بی هیژدا: ماره یی هاویننه ی ده که ویته سهر (وقيل أقل متمول) له فرموده یه کی تری بی هیژدا که مترین مالی ده که ویته سهر.

(ومن حجر عليه بفلس) نه و که سه ی به هوی قهرزدار ی قه ده غه ی له سهر داندراوه (يصح نكاحه) دروسته سهرپه خو ژن له خوی ماره بکا (ومؤن النكاح في كسبه) نه رکی ژن هیئانه که ی شـه ماره یی و بژیوی ژنه که - له که سابه ته که ی ده در ی (لا فيما معه) نه که له و مالی له به دره سته یی، چونکه نه و بؤ خاوه ن قهرزه کانه.

(ونكاح عبء بلا إذن سيده باطل) ژن ماره کردنی کویله له خوی به بی نیزنی گه وره که ی به تال و (ويأذنه صحيح) به نیزنی گه وره که یی دروسته (ولو إطلاق الإذن) بؤ گه وره که ی دروسته: بی دیار کردنی نافرته و ماره یی کویله که نیزن بدا، هم (ولو تقييده بامرأه أو قبيلة أو بلد) بؤ گه وره که ی دروسته: له نیزندانه که دا نافرته تیک، یان هؤزیک، یان شاریک دیاری بکا (و) هرکاتیک یه کیکانی بؤ دیاری کرد (لا يغدل عما أذن فيه) دروست نیه کویله که لا بد له نیزندانی گه وره که ی (والأظهر) به فرموده یی به هیژتر (أنه ليس للسيد إجبار عبده على النكاح) بؤ گه وره که دروست نیه: به زدر لیکردن و بی نیزن ژن له کویله که ی

وَلَا عَكْسُهُ، وَلَهُ إِجْبَارُ أَمَتِهِ بِأَيِّ صِفَةٍ كَانَتْ، فَإِنْ طَلَبْتَ لَمْ يَلْزَمَهُ تَزْوِيجُهَا، وَقِيلَ إِنَّ حُرْمَتَ عَلَيْهِ لَزَمَهُ، وَإِذَا زَوَّجَهَا فَلَا صَحَّ أَنْهُ بِالْمَلِكِ لَا بِالْوَلَايَةِ فَيُزَوَّجُ مُسْلِمٌ أَمَتَهُ الْكَافِرَةَ وَفَاسِقٌ وَمُكَاتَّبٌ، وَلَا يُزَوَّجُ وَلِيُّ عَبْدٍ صَبِيٍّ، وَيُزَوَّجُ أَمَتَهُ فِي الْأَصَحِّ.

(بَابُ مَا يَحْرُمُ مِنَ التَّكَاحِ)

ماره بکا، هم (ولا عکسُهُ) گه وره که ش زلفی لِنَاکَرِی تَاکو ژن بُو کویله که ی ماره بکا، به لام (وَلَهُ إِجْبَارُ أَمَتِهِ) بُو گه وره که دروسته: بین نینن جاریه که ی خوی له که سیکی تر ماره بکا (بِأَيِّ صِفَةٍ كَانَتْ) به هر سیفه تیکه وه بی، واته: کج بی، بیوه ژن بی، بالغ بی، نه بالغ بی، به لام (فَإِنْ طَلَبْتَ) نه گهر جاریه که به خوی داوای به شهودانی له گه وره که ی کرد، نه وه (لَمْ يَلْزَمَهُ تَزْوِيجُهَا) له سهری واجب نیه بیداته شوو (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا: (إِنَّ حُرْمَتَ عَلَيْهِ) نه گهر به هوی شیر، یان نه ژاد جاریه که له گه وره که ی حه پام بی، نه وه کاته (لَزَمَهُ) واجبه: بیداته شوو.

(وَإِذَا زَوَّجَهَا) جا هه رکاتیک گه وره که ی ماره ی ببری، نه وه (فَلَا صَحَّ أَنْهُ بِالْمَلِكِ لَا بِالْوَلَايَةِ) ماره برینه که ی به هوی ملکایه تی یه، نه ک به سهرپه رشتکاری، که وابو: (فَيُزَوَّجُ مُسْلِمٌ أَمَتَهُ الْكَافِرَةَ) موسولمان (جاریه) کافره که ی خوی ماره ده بری، هم (وَفَاسِقٌ) فاسقیش ماره ی ده بری (وَمُكَاتَّبٌ) نوسراویندراویش ماره ی ده بری (وَلَا يُزَوَّجُ وَلِيُّ عَبْدٍ صَبِيٍّ) دروست نیه: سهرپه رشتکاری مندال ژن له کویله ی منداله که ماره بکا، به لام (وَيُزَوَّجُ أَمَتَهُ) دروسته جاریه که ی ماره بری بیداته شوو (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

﴿بَابُ مَا يَحْرُمُ مِنَ التَّكَاحِ: بِأَيِّ نَحْوٍ نَافَرَه تَانَه ی حه پامه پیاو له خوی ماریان بکا﴾
پیشه کی بزانه: هویه کانی حه پاموونی نافرته هه تاهه تایی به برده وامی سیته:
خزما یه تی، شیرخواردن، زاواوخنه زورایه تی. واته: ماره کردنی هیچیکیان دروست نابو
نه گهر به ماره کراویش جیماعیان له گه ل بکا، هه ر زینایه واجبه سزای زینای له سهر
جی به جی بکری، هه روه که له (بایسی زینا) دا پوون کراوه ته وه.

نینجا بزانه: نه م یانزه نافرته تانه ی داهاتوو: که هه تاهه تایی به برده وامی حه پامن له
نه ژاوه له شیر- گشتیان دهنه مه حه رمی پیاو، واته: ده ستونیژیان له یه کتری ناشکی و
ته ماشا کردنی یه کتریشیان سه بی شه هوه ت- حه لاله.

هوی یه که م: نه وانه ی به هوی خزما یه تی هه تاهه تایی حه پامن، حه فتن، خوای گه وره
ده فه رموی: ﴿حُرْمَتُ عَلَيْكُمْ أَمْهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّائُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ﴾ له سهر نیوه حه پام کراوه: دایکه کانتان و کیژه کانتان و خوشکه کانتان و
خوشکه کانی باوک کانتان و خوشکه کانی دایکه کانتان و کیژه کانی براو کیژه کانی خوشک.

تَحْرُمُ الْأُمَّهَاتُ: وَكُلُّ مَنْ وَلَدَتْكَ أَوْ وَلَدْتَ مَنْ وَلَدَتْكَ فَهِيَ أُمُّكَ، وَالْبَنَاتُ: وَكُلُّ مَنْ وَلَدَتْهَا أَوْ وَلَدْتَ مَنْ وَلَدَهَا فَبَنَاتُكَ، قُلْتُ: وَالْمَخْلُوقَةُ مِنْ زِنَاهُ تَحِلُّ لَهُ، وَيَحْرُمُ عَلَى الْمَرْأَةِ وَلَدُهَا مِنْ زِنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَالْأَخَوَاتُ، وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ، وَالْعَمَّاتُ وَالْخَالَاتُ: وَكُلُّ مَنْ هِيَ أُخْتُ ذَكَرٍ وَلَدَتْكَ فَعَمَّتُكَ، أَوْ أُخْتُ أَنْثَى وَلَدَتْكَ

كهوابو: (تَحْرُمُ الْأُمَّهَاتُ) حه پامه: پياو دايكه كانى خوى له خوى ماره بكا (وَكُلُّ مَنْ وَلَدَتْكَ) مهر نافرته تيك پاسته وخو توى لى بويى (أَوْ وَلَدْتَ مَنْ وَلَدَكَ) يان نه كه سه لى بويى كه توى لى بويى: وهك دايكى دايكتو به سه ره وهتر، يان دايكى باوكتو به سه ره وهتر (فَهِيَ أُمُّكَ) نه نافرته له مهر دوو حاله تدا دايكى تويه.

(و) مهر وهما (الْبَنَاتُ) حه پامه: پياو كيژه كانى خوى له خوى ماره بكا (وَكُلُّ مَنْ وَلَدَتْهَا) مهر نافرته تيك له تو بويى (أَوْ وَلَدْتَ مَنْ وَلَدَهَا) يان نه كه سه له تو بويى كه نافرته كه لى بويه: وهك كيژى كيژو به ره وخوارتر، يان كيژى كوپو به ره وخوارتر (فَبَنَاتُكَ) نه وهش له مهر دوو حاله تدا كيژى تويه.

(قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده فهرموئى (وَالْمَخْلُوقَةُ مِنْ زِنَاهُ) نه نافرته لى له ناوى زيناى پياو دروست بوه (تَحِلُّ لَهُ) بؤ پياوه زيناكه ره كه حاله له خوى ماره بكا، چونكه نافرته كه بيژى يه وه ژادى ناچي ته وه سه ر پياوه زيناكه ره كه، به لام ناپه سنده، مهر چنه د بين گومانيش بزاندرئى له ناوى زيناكه ره كه دروست بوه، كهوابو: ميراتيش له يه كترى ناگرن، به لام (وَيَحْرُمُ عَلَى الْمَرْأَةِ وَلَدُهَا مِنْ زِنَا) له سه ر نافرته زيناكه ره كه وه سه ر مه چره مه كانيشى حه پامه: خوى له كوپه بيژى يه كه لى خوى ماره بكا: كه له زينا دروست بوه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونكه پارچه يه كه خويه تى و بين گومان له يه كه نه ژادن، بؤيى ميراتيش له يه كترى ده گرن، مهر وهك له زؤريى سه ر چاوه كاندا فهرمويانه.

(و) مهر وهما (الْأَخَوَاتُ) حه پامه: پياو خوشكه كانى خوى له خوى ماره بكا، جا خوشكه كه: له دايك وباوكى بن، يان ته نها له باوكى، يان ته نها له دايكى (و) مهر وهما (بَنَاتُ الْإِخْوَةِ) كيژه كانى برايه كانو، هم (وَالْأَخَوَاتُ) كيژه كانى خوشكه كانيش حه پامه پياو له خويان ماره بكا، مهر چنه د كيژه براو كيژه خوشكه كانيش به ره وخواره وه بن، هم جياوازى نيه خوشكه برايه كانيش: له دايكى وباوكى بن، يان ته نها له باوكى، يان ته نها له دايكى.

(و) مهر وهما (الْعَمَّاتُ) خوشكه كانى باوكو، هم (وَالْخَالَاتُ) خوشكه كانى دايك، نه وانهش حه پامه پياو له خويان ماره بكا (وَكُلُّ مَنْ هِيَ أُخْتُ ذَكَرٍ وَلَدَكَ) مهر نافرته تيك خوشكى نه و پياوه بن كه توى لى بويى: وهك باوكو باپيره وه به سه ره وهتر (فَعَمَّتُكَ) نه وه پورى تويه خوشكى باوكته (أَوْ أُخْتُ أَنْثَى وَلَدَتْكَ) يان نافرته كه خوشكى نه و نافرته به لى كه توى

فَخَالَتَكَ، وَيَحْرُمُ هَؤُلَاءِ السَّبْعُ بِالرُّضَاعِ أَيْضًا: وَكُلُّ مَنْ أَرْضَعْتَكَ أَوْ أَرْضَعْتَ مَنْ أَرْضَعْتَكَ أَوْ مَنْ وَلَدَتْ مُرَضِعَتَكَ أَوْ ذَا لَبَنِهَا فَأُمُّ رَضَاعٍ، وَقِسِ الْبَاقِي،

لِتَبَوَّى: وَهَكَذَا دَايَكُو دَايِرَهُو بِهِ سَهْرَهُو تَر (فَخَالَتَكَ) نَهْوَش پوری تَوْبِه و خوشکی دایکته، جِیَاوَزِی نِه نَه و دوو پورانه: لَه دایک و یاوکی بِن، یان تَه نِه لَه دایکی، یان تَه نِه لَه یاوکی. هَوَّی دَوووم: نَه وانه ی به هَوَّی شیرخواردن هه تاهه تایی حه پامن، حه فتن، واته: (وَيَحْرُمُ هَؤُلَاءِ السَّبْعُ بِالرُّضَاعِ أَيْضًا) نَه و حه فتنه ی پَایِر دَوو به هَوَّی شیرخواردنیش هه تاهه تایی حه پامن، پَیْقَه مَبَرَّی^{عَلَيْهِ السَّلَام} ده فرموی: «يَحْرُمُ مِنَ الرُّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ» رواه الشيخان، نَه و نَافَرَه تانه ی به هَوَّی خزمایه تی حه پام دهن، به هَوَّی شیرخواردنیش حه پام دهن.

که و ابو: (وَكُلُّ مَنْ أَرْضَعْتَكَ) هه نَافَرَه تَنِک شیری خَوَّی دابیته تَق (أَوْ أَرْضَعْتَ مَنْ أَرْضَعْتَكَ) یان شیری خَوَّی دابیته نَه و نَافَرَه ته ی که شیری خَوَّی داوه ته تَق (أَوْ مَنْ وَلَدَكَ) یان شیری خَوَّی دابیته نَه و پیاوه ی، یان نَه و نَافَرَه ته ی تَوَّی لِتَبَوَّى (أَوْ وَلَدَتْ مُرَضِعَتَكَ) یان نَه و نَافَرَه ته ی لِتَبَوَّى: که شیری خَوَّی داوه ته تَق (أَوْ ذَا لَبَنِهَا) یان نَه و پیاوه ی لِتَبَوَّى که خاوه ن شیری نَافَرَه ته شیرده ره که به: وَهَکَ مَیْرَدِی شیرده ره که، نَه و (فَأُمُّ رَضَاعٍ) لَه گشت نَه و وِیْتانه دا نَافَرَه ته که دهبیته دایکی شیری و هه تاهه تایی حه پام دهن (وَقِسِ الْبَاقِي) شه شه کانی تریش که ماون و به هَوَّی شیرخواردن حه پامن، نَه وها (قِيَاس) بکه:

روونگرده وه: هه نَافَرَه تَنِک شیری خواردبئ: لَه ژنی تَق، یان لَه ژنی کوپی تَق و به ره و خوارتریش، یان لَه کیژی تَق، یان لَه کیژی کوپی تَق و به ره و خوارتریش، یان لَه کیژی کیژی تَق و به ره و خوارتریش، نَه و دهبیته کیژه شیری تَق.

وه هه نَافَرَه تَنِک شیری خواردبئ: لَه دایکت، یان لَه دایکه شیریه که ت، یان لَه ژنی باوکت، یان لَه دایکه شیریه که ت بوبئ، یان لَه باوکه شیریه که ت بوبئ، نَه و هه دهبیته خوشکه شیری تَق.

وه هه نَافَرَه تَنِک شیری خواردبئ: لَه خوشکی تَق، یان لَه ژنی برای تَق، یان لَه کوپو کیژی دایکه شیریه که ت بوبئ، یان لَه کوپو کیژی باوکه شیریه که ت بوبئ، یان لَه و شیرخوره بوبئ: که دایکت شیری داوه تی، یان ژنی باوکت شیری داوه تی، نَه و هه به خَوَّی و به کیژه کانیه وه و به ره و خوارتریش دهنه: یان کیژه برای شیری، یان کیژه خوشکی شیری.

وه هه نَافَرَه تَنِک خوشکی دایکه شیریه که ت بئ، یان خوشکی باوکه شیریه که ت بئ، یان خوشکی داپیره ی لای دایکه شیریه، یان لای باوکه شیریه، یان لای شیریه لَه داپیره ی لای دایکی، یان لای باوکی خواردبئ، نَه و هه دهنه پورت: یان خوشکی باوکت، یان خوشکی دایکت. نیتر لَه باسی شیرخواردن نَه (قَاعِدَةٌ) یه دِرِیْزْتر پوون ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

وَلَا يَحْرُمُ عَلَيْكَ مَنْ أَرْضَعْتَ أَخَاكَ وَتَأْفَلْتَكِ، وَلَا أُمُّ مُرْضِعَةٍ وَلَدَكَ وَبَشَهَا، وَلَا أُخْتُ
أَخِيكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ. وَهِيَ أُخْتُ أَخِيكَ لِأُمِّهِ لَأُمِّهِ وَعَكْسُهُ، وَتَحْرُمُ زَوْجَةُ مَنْ
وَلَدَتْ أَوْ وَلَدَكَ

به لّام (وَلَا يَحْرُمُ عَلَيْكَ مَنْ أَرْضَعْتَ أَخَاكَ) نه و نافرته له تو حه پام نیه: که شیر داهته
خوشک و برای تو، جا خوشک و برابیه که: له تو بچو کتر بن، یان گه وره تر بن، به لّام له
نه ژاددا نه و نافرته حه پام بوو؟ چونکه یان دایکی خوته، یان ژنی باو کته.

هم (وَتَأْفَلْتَكِ) نه و نافرته ش له تو حه پام نیه: که شیر داهته نه ژیه کانت، واته مندالی
منداله کانت، به لّام له نه ژاددا نه و نافرته حه پام بوو؟ چونکه یان کیژی خوته، یان ژنی
کوپی خوته، هم (وَلَا أُمُّ مُرْضِعَةٍ وَلَدَكَ) دایکی نه و نافرته ی که شیر خوی داهته
منداله کی ی تو، نه ویش له تو حه پام نیه، به لّام له نه ژاددا حه پام بوو؟ چونکه خه سووی
خوته، هم (وَبِئْتُهَا) کیژی نه و نافرته ش که شیر داهته مندالی تو، نه ویش له تو حه پام
نیه، به لّام له نه ژاددا حه پام بوو؟ چونکه کیژی خوته، یان کیژی ژنه که ته.

(وَلَا أُخْتُ أَخِيكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ) هه روه ها نه و نافرته ی له نه ژاد، یان له شیر خوشکی
برابیه که ته، نه ویش له تو حه پام نیه؟ (وَهِيَ) نه و خوشک و برابیه (أُخْتُ أَخِيكَ لِأُمِّهِ) خوشکی
نه و برابیه ته: که ته نها له باو کته وه برای تو یه (لَأُمِّهِ) خوشک و که ش له دایکی وه خوشکی
برابیه که ته: وه ک بیوه ژنیکی هه یو باو کت بیوه ژنه که له خوی ماره بکا و کوپیکی
لی بیی، نه وه بروسته: تو ش کیژمه که له خوت ماره بکی، هه رچند له دایکی وه خوشکی نه م
برابیه شته (وَعَكْسُهُ) هم به پیچه وانه وه ش: وه ک خوشکی برابیه کی ته نها له دایکی که ته نها له
باوکی وه خوشکی بی: وه ک بیوه ژنیکی کوپیکی هه یو نه م کوپه ش خوشکیکی ته نها
له باوکی هه بی، نینجا باو کت بیوه ژنه که له خوی ماره بکا و تو ی لی بیی، نه وه بۆ تو ش
حه لاله: خوشک له باوکی که ی نه م برابیه له دایکی ته له خوت ماره بکی.

﴿هُوَ سَيِّدٌ: لِهَوَانِهِ بِهِ زَاوَاوُ خَه زَوَارِيه تِي هَه تَا هَه تَاي حَه پَامَنْ، چوارن:﴾

یه که م: (وَتَحْرُمُ زَوْجَةُ مَنْ وَلَدَتْ) ژنی نه و پیاو ته لی حه پامه که له تو بوو: وه ک ژنی کوپی
ژنی کوپی کوپی به ره و خوارتر، ژنی کوپی کیژو به ره و خوارتر، واته: به ته نها ماره برین ژنی
نه و کوپانه له تو حه پام ده بی، هه رچند کوپه کانیش جیماعیان له گه ل نه کرین، خوی
گه وره ده فرموی: ﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ژنه کانی نه و کوپانه ی له
نه ژادی خوتانن حه پامه له خوتان ماره یان بکن.

دووم: (أَوْ وَلَدَكَ) ژنی نه و پیاو شته لی حه پامه که تو ی لی بیی: وه ک ژنی باو کت و
باپیره ته به سه ره و تر، جیاو زی نیه باپیره که: باوکی باو ک بی، یان باوکی دایک، واته:

مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ، وَأُمّهَاتُ زَوْجَتِكَ مِنْهُمَا، وَكَذَآ بَنَاتُهَا إِنْ دَخَلَتْ بِهَا، وَمَنْ وَطِئَ
 اِمْرَأَةً بِمِلْكٍ حَرَمٍ عَلَيْهِ اُمّهَاتُهَا وَبَنَاتُهَا وَحَرَمَتْ عَلَى اَبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ،

به تنها ماره بپن زنی شو باوكانه له تو حه پام ده بن، هه رچه ند باوكه كانيش جيماعيان
 له گه ل نه كړېن، خواي گه وړه ده فهرموي: ﴿وَلَا تُنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نو
 ژنانه له خوتان ماره مه كن كه باوكه كانتان له خويان ماره كړون.

ئينجا بزانه: جياوازي نيه شو كوپو باوكانه: (مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ) به هوى نه ژاد كوپو باوك
 بن، يان به هوى شيرخوارېن.

سني يه م: (وَأُمّهَاتُ زَوْجَتِكَ مِنْهُمَا) دايكه كانى ژنه كه ت له نه ژادو له شير- له تو حه پام:
 وهك دايكو داپيره ي ژنه كه ت، جياوازي نيه داپيره كه: دايكى دايكو به سهره وه تر بن، يان
 دايكى باوكو به سهره وه تر بن، واته: به تنها ماره بپننى ژنه كه ت شو دايكو داپيرانه يت لى
 حه پام ده بن، هه رچه ند جيماعيشت له گه ل ژنه كه ت نه كړېن.

چواره م: (وَكَذَآ بَنَاتُهَا) هه روه ها كيژه كانى ژنه كه ت و كيژه كانى كوپى ژنه كه ت و به روه
 خوارترو كيژه كانى كيژى ژنه كه ت و به روه وخوارتر- له نه ژادو له شير- له تو حه پام، به لام
 (إِنْ دَخَلَتْ بِهَا) به و مرجه ي جيماعت له گه ل ژنه كه ت كړېن، جياوازي نيه كيژه كانى نه م
 ژنه: له ميړديكى تری پيش تر بوين، يان له ميړديكى تری نواى تو بېن، يان له زينا بن،
 خواي گه وړه ده فهرموي: ﴿وَأُمّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَزَوَّائِكُمْ اللّٰهِي فِي خُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللّٰهِي
 دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ دايكه كانى ژنه كانتان لى حه پام،
 هم كيژه كانى شو ژنانه شتان كه جيماعتان له گه ل كړون ليتان حه پام، به لام نه گه ر
 جيماعتان له گه ل ژنه كان نه كړېو، شو كاته هيچ گونا هيتكان له سهر نيه و دروسته كيژى
 ژنه كه ماره بكن. واته له نواى نه لافدانى ژنه كه، يان مړينى.

﴿نَاكِدَارِي﴾: ماره كړنى نه م ئافره تانه له خوت حه پام نيه: كيژى ميړدى دايكت،
 دايكى ميړدى دايكت، كيژى ميړدى كيژت، دايكى ميړدى كيژت، دايكى ژنى باوكت، كيژى
 ژنى باوكت، دايكى ژنى كوړت، كيژى ژنى كوړت، ژنى كوپى ژنت، ژنى ميړدى دايكت،
 هه روه كه (الانوار) و (مغنى) دا فهرمو يانه.

(وَمَنْ وَطِئَ اِمْرَأَةً بِمِلْكٍ) هه ر پياويك جيماع له گه ل ئافره تيك بكا به ملكايه تى كويله ي: وهك
 جيماع له گه ل (جاريه) ي خوى بكا، نه وه (حَرَمٌ عَلَيْهِ اُمّهَاتُهَا وَبَنَاتُهَا) دايكه كان و كيژه كانى
 شو ئافره تى هه تاهه تاي لى حه پام ده بن، هم (وَحَرَمَتْ عَلَى لِبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ) ئافره ته كه ش
 هه تا هه تاي له باوكه كان و له كوپه كانى پياو كه حه پام ده بن، چونكه جيماع كړن به
 مولكايه تى كويله ي وهك جيماع كړنى به ماره بپنه.

وَكَذَا الْمَوْطُوءَةُ بِشُبْهَةِ فِي حَقِّهِ، قِيلَ أَوْ حَقَّهَا، لَا الْمَزْنِيُّ بِهَا،

﴿مَنْدَالِي جِيْمَاعِي بِهِ هَلَهْ وَ تِيْكَرْدَنِي (مَنْي) بِهِ هَلَهْ﴾

(وَكَذَا الْمَوْطُوءَةُ بِشُبْهَةِ) ههروهه ها نو ئافرهتهش كه به ههله جيماعى له گه ل كراوه، يان به ههله (مَنْي) پياويكى بيگانهى تى كراوه (فِي حَقِّ) ههله كهش له لاي پياو كه به بى: وهك واي تينگه يشتبى ژنى خويتهى، يان به ماره برينيكى نادرست جيماعى له گه ل بكا، واته: به هوى ها نو جيماعه به ههله يه و تيكردنى ها نو (مَنْي) يه به ههله يه: دايكه كان و كيژه كانى ها نو ئافرهته هه تا هه تاى له پياوه جيماعه كه ره كه و له خاوهن (مَنْي) يه كه چه پام ده بن، هم ئافرهته كهش له باو كه كان و له كوچه كانى پياوه جيماعه كه ره كه و له خاوهن (مَنْي) يه كه هه تا هه تاى چه پام ده بن، هم نه گه ره له جيماعه به ههله يه، يان له (مَنْي) يه كه مندا ليك دروست بى، ها نو ده بيتته مندالي پياوه جيماعه كه ره كه و خاوهن (مَنْي) يه كه، هم (عِدَّة) ش له سه ره ئافرهته كه واجب ده بن، به لام ئافرهته كه نابيتته مه چه رمى باو كه كان و كوچه كانى جيماعه كه ره كه و خاوهن (مَنْي) يه كه، جيماعه كه ره كه و خاوهن (مَنْي) يه كهش نابنه مه چه رمى دايكه كان و كيژه كانى ئافرهته كه.

جا له و برپارانهى پرايربو دا جياوا زى نيه: ژنه كهش و تينگا ميژدى خويتهى، يان بزائى بيگانه يه، ههروهك له زژريه ي سه رچاوه كاندا پوون كراوته وه.

(قِيلَ أَوْ حَقَّهَا) له فه رمووده يكى بى ميژدا: نه گه ره له كه ته نها له لاي ئافرهته كهش بى، هه ره ها يه، به لام به فه رمووده ي راست: نه گه ره ته نها ئافرهته كه به ههله دا بچى و و تينگا ميژدى خويتهى، ها نو ته نها ماره يى له سه ره جيماعه كه ره كه واجب ده بن، واته: برپاره كانى ترى پرايربو هيچتيكان نايه نه بچى، به لام نه گه ره به ههله دا چوونه كه له هه ره بوو كيانه وه بن، ها نو كاته: هم ماره يى بى ئافرهته كه و هم برپاره كانى ترى پرايربووش گشتى ديته بچى.

كه واته: نه گه ره ئافرهته كه بزائى ها نو پياوه ميژدى خوى نيه و به خوشى خوى پنگاى بدا جيماعى له گه ل بكا، ها نو كاته ئافرهته كه زيناكه ره و مافى هيچ ماره يى نيه، ههروهك له (البجيرمى) دا فه رموويه تى.

﴿بِاسِي مَنْدَالِي بِيژِي﴾

(لَا الْمَزْنِيُّ بِهَا) به لام ها نو ئافرهته ي زيناي له گه ل كراوه، ها نوها نيه، واته: دايك و كيژه كانى ئافرهته كه له زيناكه ره كه چه پام نابى و ئافرهته كهش له باوك و كوچه كانى زيناكه ره كه چه پام نابى و مندا له كهش بيژى يه: نابيتته مندالي پياوه زيناكه ره كه و ناشبيتته مندالي ميژدى ئافرهته كه، چونكه پتيغه مبه ر ﷺ ده فه موئ: ﴿أَلَوْلَئِكَ لَفَرَّاشٍ وَلِلْعَاقِرِ الْحَجَرُ﴾ رواه الشيخان، مندا له كه بى ها نو كه سه يه كه به حه لالى سه رجى يى ژنه كه ي كردوه، بى زيناكه ره كهش سزاي زينا داندراره.

وَلَيْسَتْ مُبَاشَرَةً بِشَهْوَةٍ كَوَطْءٍ فِي الْأَظْهَرِ،

جا بزانه نافرته که ش (عِدَّة) ی زینای له سر واجب نابئ و مارهی نافرته که ش له سر زیناکره که واجب نابئ، به لام نه گهر به زۆر لیکردن زینا له گه ل نافرته که کرابئ، نه و کاته مارهی هاوویته بق نافرته که له سر پیاوه زیناکره که واجب ده بیئ، ههروه که له باسی (مارهی هاوویته) دا پوون کراوه ته وه.

هه ره به به لگهی حه دیسه که ی پابردوو: نه گهر (مَنِي) ی پیاویکی بیگانه به قه سدی - ده ناو مندال دانه ی نافرته تیک بکریئ، نه وهش هه مان بپاره کانی پابردوو ی زینای بق ده درئ، واته: نه و مندالی له و (مَنِي) یه دروست ده بیئ، نه ویش بیژی یه: نابیتته مندالی خاوه ن (مَنِي) یه که، چونکه به حه پامی دروست بووه، هه م نابیتته مندالی میژدی ژنه که، چونکه له خوی نیه، به لام نه گهر (مَنِي) تیکرینه که به هه له بیئ، نه و کاته ده بیته مندالی خاوه ن (مَنِي) یه که، ههروه که تازه پابراو هه م نیستاش پوونتیی ده که یه نه وه.

﴿ناگاداری﴾: باسی لادانی مندالی بیژی له نه ژادی خوی، له باسی (له عنه تکرینی ژنو میژد) دا پوون ده که یه نه وه - بن شاء الله - زۆر پتویسته لی ناگادار بی.

ئینجا بزانه: نه گهر ژنیک (مَنِي) ی میژدی خوی ده ناو مندال دانه ی بکریئ، یان به هه له (مَنِي) ی پیاویکی بیگانه ی تن بکریئ، نه و کاته له هه ردوو حاله تدا وه کو جیماعی حه لالی بپیری (عِدَّة) و نه ژادو حه پامی زاواو خه زو رایه تی پابردوو بق ده درئ، واته: منداله که ده بیته مندالی میژده که، یان خاوه ن (مَنِي) یه که، چونکه له هه ردوو حاله تدا منداله که به حه لالی دروست بووه.

به لام ناگاداریه: له حاله تی ده ره ی نانی (مَنِي) ی میژده که و بیگانه که و هه م له حاله تی (مَنِي) تیکرینه ناو مندال دانه ی ژنه که دا مه رجه: (مَنِي) ی میژده که و بیگانه که پیزدار بیئ - واته: به حه لالی هات بیتته ده ره وه - ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا فه رموویانه، هه م له کاتی هاتنه ده ره وه ی (مَنِي) ی میژده که دا مه رجه: ژنو میژدایه تیه که یان هه بیئ و به رده وام بیئ تا تیکرینی (مَنِي) یه که، ههروه که له (مغنی) دا فه رموویه تی.

ئینجا بزانه: له لای ئیمامی (البغوی) مه رج نیه: (مَنِي) ی میژده که به حه لالی له میژده که هات بیتته ده ره وه، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) گپراویه تیانه وه و په دیشیان کردۆته وه.

(وَلَيْسَتْ مُبَاشَرَةً بِشَهْوَةٍ كَوَطْءٍ) ده ستبازی به شه هوه ت: وه ک ماچ کردن و مه م گرتن و پان به پان، وه کو جیماع بپیری بق نادرئ (فی الْأَظْهَرِ) له فه رمووده ی به هیزتردا، جیاوازی نیه نه و ده ستبازی یه: له گه ل ژنی خوی بیئ، یان له گه ل نافرته تیک بیگانه: که وای تیکگا ژنی خویه تی، که واته: به هوی ده ستبازی هیچ بپارێک له وانه ی پابردوو نایه ته جئ.

به لام له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا: به هوی زیناو به هوی ده ستبازی به شه هوه ت حه پامی زاواو خه زو رایه تی دیتته جئ، ههروه که له (مجمع الأنهر) دا فه رموویه تی.

وَلَوْ اخْتَلَطَتْ مَحْرَمٌ بِسِنْوَةٍ قَرِيَّةٍ كَبِيرَةٍ نَكَحَ مِنْهُنَّ، لَا بِمَحْضُورَاتٍ، وَلَوْ طَرَأَ مُؤَبَّدٌ
تَحْرِيمٍ عَلَى نِكَاحٍ قَطْعُهُ: كَوَطْءِ زَوْجَةِ ابْنِهِ بِشَبْهَةِ، وَيَحْرُمُ جَمْعُ الْمَرْأَةِ وَأَخْتِهَا أَوْ
عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا مِنْ رِضَاعٍ أَوْ نَسَبٍ، فَإِنْ جَمَعَ بَعْقِدَ بَطْلًا،

(وَلَوْ اخْتَلَطَتْ مَحْرَمٌ) نه گهر نافرده تېكى مەحرمه مېياويك بـ هوى خزمایه تی، یان
شیرخواردن- تېکه ل بوو (بِسِنْوَةٍ قَرِيَّةٍ كَبِيرَةٍ) به نافرده ته كانى گونديكى گه وړه، یان شارېك:
كه سەرژمير نه ده كران، واته: نه زاندره مەحرمه مەكەى كامه يه، نه وه (نَكَحَ مِنْهُنَّ) بوى
دروسته نافرده تېك لهو نافرده تانه له خوى ماره بكا، به لام (لَا بِمَحْضُورَاتٍ) نه كه نه گهر
مەحرمه مەكەى تېكه لى چەند نافرده تېك بويى: كه سەرژمير ده كران، واته: لهو حاله ته دا بوى
دروست نيه هيچيكيان له خوى ماره بكا، ماره بېرېنه كهش دروست نابى.

(وَلَوْ طَرَأَ مُؤَبَّدٌ تَحْرِيمٍ عَلَى نِكَاحٍ) نه گهر هوى كهى حەپامى هتاهه تايى هاته سەر ماره بېرېنېك،
نهو هوى (قَطْعُهُ) ماره بېرېنه كه ده پچرېنى وژن و ميړده كه هتاهه تاي له يه كترى حەپام
ده بن (كَوَطْءِ زَوْجَةِ ابْنِهِ بِشَبْهَةٍ) وه كه به هه له: جيماع له گه ل ژنى باوكى خوى بكا- هر
چەند دايكى خوښى بى- يان جيماع له گه ل ژنى كوپى خوى بكا- هر چەند مەحرمه مې
خوښى بى: وه كېزه برا- يان جيماع له گه ل دايكى ژنى خوى بكا، يان جيماع له گه ل
كېژى ژنى خوى بكا، واته: له گشت نهو وېتانه ي پراېرېو دا ماره بېرېنه كه هه لده وه شېسته وهو
ژن و ميړده كهش به يه كجارى له يه كترى حەرام ده بن.

به لام نه گهر جيماعه كه به زينا بى، نهو كار له ماره بېرېنه كه ناكه، هه روه كه له (مغنى) دا
فهرموويه تى، ئېتر له (باسى شیرخواردن) دا چەند وېنه يه كى ترى له م بابته پوون ده كه پنه وه،

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَيَحْرُمُ جَمْعُ الْمَرْأَةِ وَأَخْتِهَا) حەپامه: كوكړدنه وهى نافرده تېكو خوشكه كهى له ژير ماره ي
يه كه پياو دا- له يه كاتدا- جياوازي نيه: به خزمایه تى خوشك بن، يان به شیرخواردن،
خوای گه وړه ده فەرموئ: ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ﴾ لېتانه حەپام كراوه دوو خوشك كو
بكه نه وه له ژير پياوېكا.

(أَوْ عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) هم حەپامه: كوكړدنه وهى نافرده تېكو پوره كهى له ژير ماره ي يه ك
پياو دا، جياوازي نيه پوره كه: (مِنْ رِضَاعٍ أَوْ نَسَبٍ) به شیرخواردن بى، يان به خزمایه تى،
هم جياوازي نيه پوره كه: خوشكى باوك بى، يان خوشكى دايك، پېغه مبه رﷺ
ده فەرموئ: ﴿لَا يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا﴾ رواه الشيوخان، دروست
نابى نافرده تو پوره كهى كو بكرېنه وه له ژير پياوېكا.

كه وایو: (فَإِنْ جَمَعَ بَعْقِدَ) نه گهر به يه ك ماره بېرېن هه رېو كيانى وېكړا ماره كړدن،
واته: هه رېو خوشكه كه، يان نافرده ته كهو پوره كهى، نهو (بَطْلًا) ماره بېرېنى هه رېو كيان

أَوْ مُرْتَبًا فَالثَّانِي، وَمَنْ حَرَّمَ جَمْعُهُمَا بِنِكَاحٍ حَرَّمَ فِي الْوَطْءِ بِمِلْكٍ، لَا مِلْكُهُمَا، فَإِنْ وَطِئَ وَاحِدَةً حُرِّمَتْ الْأُخْرَى حَتَّى يُحَرِّمَ الْأُولَى كَبَيْعٍ أَوْ نِكَاحٍ أَوْ كِتَابَةٍ لَا حَيْضٍ وَإِحْرَامٍ، وَكَذَا رَهْنٌ فِي الْأَصْحَ، وَلَوْ مَلَكَهَا ثُمَّ نَكَحَ أُخْتَهَا أَوْ عَكْسَ حَلَّتِ الْمُنْكَوحَةُ ذَوْنَهَا، وَلِلْعَبْدِ امْرَأَتَانِ وَلِلْحُرِّ أَرْبَعٌ فَقَطْ، فَإِنْ نَكَحَ خَمْسًا مَعًا

به تال ده بئو دروست نابئ (أَوْ مُرْتَبًا) يان به كيكياني له نوای نه وی تر ماره كرد، نه وه (فَالثَّانِي) ماره برینه كه ی دووهم به تالو دروست نابئ، جیماعی دروست نه بووه كه ش زینایه و سزای زیناشی له سهر واجب دهكا، به لام ههركاتيك ژنه كه ی بمرئ، يان به (بِإِثْنَيْنِ) ی ته لاقی بدا، بؤی دروسته: خوشکی ژنه كه ی، يان پوری ژنه كه ی له خوی ماره بكا.

(وَمَنْ حَرَّمَ جَمْعُهُمَا بِنِكَاحٍ) هه ر نافره تيك كوركړنه وه ی له گه ل یه كيكي تردا به ماره برين حه پام بئ، نه وه (حَرَّمَ فِي الْوَطْءِ بِمِلْكٍ) كوركړنه وه يان له جیماع كړدنې به ملكايه تيشدا حه پامه، واته: حه پامه جیماع له گه ل نه وه دوو (جاریه) یه ی بكا كه هه ربووك خوشكن، يان پورو برازان، يان پورو خوشكه زان، به لام (لَا مِلْكُهُمَا) كوركړنه وه يان به ملكايه تی حه پام نیه: وهك دوو خوشك ويكړا بكا ته (جاریه) ی خوی جیماع له گه ل هه ربووكيان نه كا.

كه وابو: (فَإِنْ وَطِئَ وَاحِدَةً) نه گهر جیماعی له گه ل (جاریه) یه ك كرد، نه وه (حُرِّمَتْ الْأُخْرَى) حه پامه جیماع له گه ل خوشكه كه ی تری، يان پوره كه ی بكا (حَتَّى يُحَرِّمَ الْأُولَى) تا یه كه مه كه له خوی حه پام دهكا: (كَبَيْعٍ أَوْ نِكَاحٍ أَوْ كِتَابَةٍ) وهك بیفروشی، يان له كه سنيكي تری ماره بكا، يان نووسراوی بداتئ (لَا حَيْضٍ وَإِحْرَامٍ وَكَذَا رَهْنٌ فِي الْأَصْحَ) نهك به هو ی حه یزو نبحرام به ستنو په هنكړدن (وَلَوْ مَلَكَهَا ثُمَّ نَكَحَ أُخْتَهَا) نه گهر (جاریه) یه كي كړی، نینجا خوشكه كه یشی له خوی ماره كرد (أَوْ عَكْسَ) يان به پېچه وانه وه: ژنيكي له خوی ماره كرد، نینجا خوشكه كه یشی كړی، نه وه (حَلَّتِ الْمُنْكَوحَةُ ذَوْنَهَا) ته نها ماره برپاوه كه ی بؤ حه لاله جیماعی له گه ل بكا، نهك (جاریه) كړاوه كه.

﴿ زماړی نه و ژنانه ی بؤ پیاو حه لالنه یهك كاتدا ﴾

(وَلِلْعَبْدِ امْرَأَتَانِ) بؤ پیاوی كزیله دوو ژن له یهك كاتدا حه لالنه به (إِجماعی) (صحابه) ی پیغمبر ﷺ (وَلِلْحُرِّ أَرْبَعٌ فَقَطْ) بؤ پیاوی نازاد-ته نها-چوار ژن حه لالنه یهك كاتدا له ژیر ماره ی خوی دا كزیان بكا ته وه، خوی گوره ده فرموی: ﴿لَا تَكُونُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنًى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ﴾ له خوتان ماره بگه ن نه وه ی پیتان خۆشه له و نافره تانه ی لیټان حه لالنه: دوو، يان سئ، يان چوار. ﴿وَعَنْ غِيلَانَ ؓ: أَنَّهُ أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ فَاَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَتَخَيَّرَ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا﴾ رواه أحمد والترمذی وصححه الحاكم وابن حبان، (غیلان) موسولمان بوو، ده ژنی هه بون، پیغمبر ﷺ فرمائی پئ كرد: چوار ژن یان لیټه لبرئییو نه وانی تر واز لیټنئ. كه وابو: (فَإِنْ نَكَحَ خَمْسًا مَعًا) نه گهر به یهك ماره برين پیتنج ژن، يان زیاتری ويكړا

بَطْلَنَ، أَوْ مُرْتَبًا فَالْخَامِسَةُ، وَتَحِلُّ الْأُخْتُ وَالْخَامِسَةُ فِي عِدَّةِ بَائِنٍ لَا رَجْعِيَّةَ، وَإِذَا طَلَّقَ الْحُرُّ ثَلَاثًا أَوْ الْعَبْدُ طَلَّقَتَيْنِ لَمْ تَحِلَّ لَهُ حَتَّى تَنْكِحَ وَتَغِيبَ بِقُبُلِهَا حَشَقَتَهُ أَوْ قُدْرُهَا

له خوی ماره کردن، نهوه (بَطْلَنَ) ماره برینی گشتیان به تال ده بن (أَوْ مُرْتَبًا) یان پینج ژن، یان زیاتری یه ک له نوای یه ک له خوی ماره کردن، نهو کاته (فَالْخَامِسَةُ) ماره برینی پینجه مه که وه م زیاتره کهش به تال ده بن، نهگر جیماعیشی له گه ل بکا، نهوه زینایه و سزای زینای له سهر واجب ده بن، ههروه ک له (باسی زینا) دا پوون کراوه ته وه.

(وَتَحِلُّ الْأُخْتُ) خوشک، یان پوری ژنه که ی لیحه لال ده بن وه، هم (وَالْخَامِسَةُ) ژنی پینجه میشی لیحه لال ده بن (فِي عِدَّةِ بَائِنٍ) لهو کاته ی ژنه که ی، یان ژنی که له چوار ژنه کانی له (عِدَّة) ی (بائِن) دایه، واته: سنی به سنی ته لاقی داوه، یان به پاره ته لاقیکی داوه. به لام له مه زه بی نیام (أَبَى حَنِيفَةَ) دا: نه خوشکه که وه نه پینجه مه که دروست نابن تا (عِدَّة) که ی ته واو ده بن، ههروه ک له (مجمع الانهر) دا فهرموویته، که واته: فاگاداریه: نه م جوره ماره برینه به مه زه بی (أَبَى حَنِيفَةَ) نه که ی.

(لَا رَجْعِيَّةً) نه ک له (عِدَّة) ی (رَجْعِيَّة) دا بن: وهک ته نها ته لاقیک، یان دوو ته لاقی دابن به خورایو هیشتاش (عِدَّة) ی ته واو نه بوین، نهوه دروست نیه: نه خوشک و پوری نهو ژنه ته لاقداوه ی، نه ژنیکی پینجه میشی له خوی ماره بکا، تا (عِدَّة) ی ته لاقداوه که ته واو ده بن، یان تا به (بائِن) ی ته لاقی ده دا، یان تا له (عِدَّة) دا دهری.

﴿ ماره به جاش ﴾

(وَإِذَا طَلَّقَ الْحُرُّ ثَلَاثًا) هه کاتیک پیایوکی نازاد سنی به سنی ژنه که ی ته لاق دا (أَوْ الْعَبْدُ طَلَّقَتَيْنِ) یان کویله دووبه دوو ژنه که ی ته لاق دا (لَمْ تَحِلَّ لَهُ) نهو ته لاقداوه ی لیحه لال نابیتته وه، واته: نهگر جیماعیشی له گه ل بکا، نهوه زینایه و اجبه سزای زینای بدری، ههروه ک له (باسی زینا) ژوری سهرچاوه کان فهرموویانه.

که واته: ته لاقی چاک نابیتته وه و لیشی ماره ناکریتته وه (حَتَّى تَنْكِحَ) تا ته لاقداوه که (عِدَّة) ی ته واو ده بن ئینجا میژنیکی تر ده کا، جیاوازی نیه: میژده ته لاقده ره که جیماعی له گه ل نه م ته لاقداوه کردبن، یان هه کچ بئو جیماعی له گه ل نه کردبن، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿إِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ نهگر ژنه که ی سنی به سنی ته لاق دا، نهوه له نوای ته لاقی سنی به سنی بوی حلال نابیتته وه تا میژنیکی تر ده کا.

ئینجا جیاوازی نیه نه م میژده: بالغ بن، یان نه بالغ بن، عاقل بن، یان شیته بن، به لام مهرجه جیماعی له گه ل بکا، واته: (وَتَغِيبَ بِقُبُلِهَا حَشَقَتَهُ أَوْ قُدْرُهَا) سهری (نکر) ده که ی، یان نه ندازه که ی بچیتته ناو (فَرَج) ی ژنه ته لاقداوه که، هم نهگر کچ بن، مهرجه به م جیماعه کچنیبه که ی لاجن، ههروه ک له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

بِشَرْطِ الْإِئْتِشَارِ وَصِحَّةِ النِّكَاحِ وَكَوْنِهِ مِمَّنْ يُمَكِّنُ جَمَاعَهُ لَا طِفْلاً عَلَى الْمَذْهَبِ فِيهِمْ، وَلَوْ نَكَحَ بِشَرْطٍ إِذَا وَطِئَ طَلَّقَ أَوْ بَانَتْ أَوْ فَلَا نِكَاحَ بَطْلًا، وَفِي التَّطْلِيقِ قَوْلٌ.

هم (بِشَرْطِ الْإِئْتِشَارِ) بهو مهرجهش (نكړى) هم میړده په پېښو، واته: ههلساو بې، نهك پوښ بې، هم (وَصِحَّةِ النِّكَاحِ) مهرجه: ماره پړینه که ی دوو همیش دروستبو بې، هم (وَكُونِهِ مِمَّنْ يُمَكِّنُ جَمَاعَهُ) مهرجه هم میړده لهو ته مه نه دا بې: که بگوئ چې جیماع بکا (لَا طِفْلاً) نهك مند الیکې ودها بې: که جیماعی پې نه کړئ (عَلَى الْمَذْهَبِ فِيهِمْ) له سره فرموده ی پاستی مه زه به له هر سیک مه سه له که دا.

ثینجا بزانه: نهگه ر مند الیک له جیماعی هم میړده دروست بې، نهوه ده بیته مندالی خوی، نابیته مندالی میړده ته لاهه ره که، ههروه ها بزانه: نهگه ر هم میړده ش له نوا ی جیماع کړن ژنه که ی ته لاق داو (عِدَّةً) له ویش ته واو بوو، نهو کاته بې میړده که ی په که م حاله د بې ماره ی بکاته وه، ههروه که له زوړیه ی سر چاوه کانداه فرموویانه ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي قَبْتَ طَلَاقِي، وَإِنِّي نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ الْقُرْظِيَّ، وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى يَذُوقَ غَسِيلَتَكَ وَتَذُوقِي غَسِيلَتَهُ﴾ رواه الشيخان وأصحاب السنن، ژنی (رِفَاعَةَ) به پیغه مبهري ﷺ گوت: (رِفَاعَةَ) به په کجاری سې به سې ته لاقی دام، منیش شووم به (عبدالرحمن) کرد، به لام (نکړی) (عبدالرحمن) وهک پارچه په پړک شلو نه رموه جیماعی له گه له نه کړوم، پیغه مبهري ﷺ فرمووی: وا دیاره ده ته وئ بگه پیغه وه لای (رِفَاعَةَ)؟ نا، نهوه دروست نابې، تا (عبدالرحمن) ههنگوینوک ته تام ده کاو توش ههنگوینوک ی نهوی تام ده که ی. واته: تا له زه تی جیماع له په کتری تام ده که ن.

جا بزانه: هم جیماعه ش بوی داندراوه تا کو پیاو نه فرت له ته لاقی سې به سې بکا، هه ر به نه وه ش له کورستاندا هم مه سه له به به (ماره به جاش) ناو ده بری. (وَلَوْ نَكَحَ) نهگه ر میړده که ی دوو هم ژنه ته لاهه راوه که ی ماره کرد (بِشَرْطٍ إِذَا وَطِئَ طَلَّقَ) بهو مهرجه ی هه ر کاتیک جیماعی له گه له کرد ته لاقی بدا (أَوْ بَانَتْ) یان لای جیا بیته وه (أَوْ فَلَا نِكَاحَ) یان هچي تر ماره بې په کتری نه بې، نهوه (بَطْلًا) به هو ی نهو مهرج دانانه ماره پړینه که به تاله دروست نابې، بوی پیغه مبهري ﷺ ده فرمووی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلِلَ وَالْمُحْلِلَ لَهُ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، له عنه تی خوا لهو که سه ی ژنیک ماره ده کا تا کو بې میړده که ی حاله لای بکاو له عنه لهو میړده ش که بوی حاله لای ده کړی.

ثینجا بزانه: نهو به تالوونو له عنه ته لهو حاله ته دایه: که له ناو مامله تی ماره پړینه که دا نهو مهرجه دابنیز، چونکه نهگه ر له ماره پړینه که دا مهرجه که دانه نین، به لکو له پیش ماره پړینه که دا له سر مهرجه که پړک بگو، نهو کاته ماره پړینه که دروست ده بې، به لام

(فَصْلٌ) لَا يَنْكِحُ مَنْ يَمْلِكُهَا أَوْ بَعْضُهَا، وَلَوْ مَلَكَ زَوْجَتَهُ أَوْ بَعْضَهَا بَطْلَ نِكَاحِهِ، وَلَا تَنْكِحُ مَنْ تَمْلِكُهُ أَوْ بَعْضَهُ، وَلَا الْحُرُّ أُمَّةً غَيْرَهُ إِلَّا بِشُرُوطٍ: أَنْ لَا يَكُونَ تَحْتَهُ حُرَّةٌ تَصْلُحُ لِلإِسْتِمْتَاعِ قِيلَ وَلَا غَيْرُ صَالِحَةٍ. وَأَنْ يَعْجَزَ عَنْ حُرَّةٍ تَصْلُحُ قِيلَ أَوْ لَا تَصْلُحُ، فَلَوْ قَدَرَ عَلَى غَائِبَةٍ حَلَّتْ لَهُ أُمَّةٌ إِنْ لَحِقَهُ مَشَقَّةٌ ظَاهِرَةٌ فِي قَصْدِهَا أَوْ خَافَ زِنَا مُدَّتَّهُ، وَلَوْ وَجَدَ حُرَّةً بِمُؤَجَّلٍ أَوْ بِدُونِ مَهْرٍ الْمَثَلِ فَلَا أَصَحَّ حِلَّ أُمَّةٍ فِي الْأُولَى ذُونَ الثَّانِيَةِ. وَأَنْ يَخَافَ زِنَا فَلَوْ أَمَكَّنَهُ تَسَرُّ

ناپسند، هر وهك له زكړه ی سهرچاوه كاندا فرموویانه، كه وايو: له غنه تی حه بیسه كه ش نایگریتته وه (وَقِي التَّطْلِيقُ قَوْلٌ) له باره ی مارجی ته لاقدان فرموده یك هه یه: كه زینانی نیه.

﴿ فَصْلٌ: له باره ی ماره كړدنې ئافره تیكي كړيله ﴾

(لَا يَنْكِحُ مَنْ يَمْلِكُهَا) دروست نابین شو (جاریه) یه له خوی ماره بكا كه هه مووی ملكی خویه تی (أَوْ بَعْضُهَا) یان به شتیكي ملكی خویه تی (وَلَوْ مَلَكَ زَوْجَتَهُ أَوْ بَعْضُهَا) نه گهر ژنی خوی بویه ملكی خوی: هه مووی، یان به شتیكي (بَطْلَ نِكَاحِهِ) ماره پرینه كه به تال ده بیته وه. (وَلَا تَنْكِحُ مَنْ تَمْلِكُهُ أَوْ بَعْضَهُ) هه روه ها دروست نیه ئافره ت شوو به و كړيله یه بكا كه ملكی خویه تی: هه مووی، یان به شتیكي.

(وَلَا الْحُرُّ أُمَّةً غَيْرَهُ) هه روه ها دروست نیه پیاوې ئازادیش (جاریه) ی كه سیكي تر له خوی ماره بكا (إِلَّا بِشُرُوطٍ) ته نها به چوار مارج دروسته: یه كه م (أَنْ لَا يَكُونَ تَحْتَهُ حُرَّةٌ تَصْلُحُ لِلإِسْتِمْتَاعِ) نابین ژنیكي ئازادی وه های هه یی: كه بڼ له زه توه رگرتن ده ست بدا (قِيلَ وَلَا غَيْرُ صَالِحَةٍ) له فرموده یه كي بڼ هیژدا: نه گهر ده ستیش نه دا هر نه بیی.

دووه م: (وَأَنْ يَعْجَزَ عَنْ حُرَّةٍ تَصْلُحُ) پیاوه كه توانای هینانی ژنیكي ئازادی نه بی: كه بڼ له زه ت لږ دیتن بگودجی (قِيلَ أَوْ لَا تَصْلُحُ) له فرموده یه كي بڼ هیژدا نه وه ی ناشگودجی هر توانای هینانی نه بی: وهك ماره یی ده ست نه كه وڼ (فَلَوْ قَدَرَ عَلَى غَائِبَةٍ) نه گهر توانای هینانی ژنیكي له شاریكي تر هه بو، نه و كاته ش (حَلَّتْ لَهُ أُمَّةٌ) ماره كړدنې (جاریه) ی بڼ حه لاله له خوی (إِنْ لَحِقَهُ مَشَقَّةٌ ظَاهِرَةٌ فِي قَصْدِهَا) نه گهر ماندوویوونیكي ناشكرای تووش بیی له به لوداگه پانی دا (أَوْ خَافَ زِنَا مُدَّتَّهُ) یان له ماوه ی به لوداگه پانی دا مه ترسی تووشبوونی زینای هه بی (وَلَوْ وَجَدَ حُرَّةً بِمُؤَجَّلٍ) نه گهر ژنیكي ئازادی ده ست كهوت به ماره یی كه رز (أَوْ بِدُونِ مَهْرٍ الْمَثَلِ) یان به كه متر له ماره یی هاوویتته، نه وه (فَلَا أَصَحَّ حِلَّ أُمَّةٍ فِي الْأُولَى) له مه سه له یی كه مدا (جاریه) ی بڼ حه لاله (ذُونَ الثَّانِيَةِ) به لام له دووه مدا بڼی حه لال نیه.

سین یه م: (وَأَنْ يَخَافَ زِنَا) پیاوه كه له تووشبوونی زینا بترسی، كه وايو: (فَلَوْ أَمَكَّنَهُ تَسَرُّ) نه گهر بڼی گونجا به (جاریه) یه كي حه لال شه هوه تی خوی تییر بكا: وهك (جاریه) كي

فَلَا خَوْفَ فِي الْأَصَحِّ. وَإِسْلَامُهَا، وَتَحِلُّ لِحُرٍّ وَعَبْدٌ كِتَابِيْنِ أُمَّةٌ كِتَابِيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ، لَا لِعَبْدٍ مُسْلِمٍ فِي الْمَشْهُورِ، وَمَنْ بَغَضَهَا رَفِيقٌ كَرِيفَةٌ، وَلَوْ نَكَحَ حُرٌّ أُمَّةً بِشَرْطِهِ ثُمَّ أَيْسَرَ أَوْ نَكَحَ حُرَّةً لَمْ تَنْفَسِخِ الْأُمَّةُ، وَلَوْ جَمَعَ مَنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الْأُمَّةُ حُرَّةً وَأُمَّةً بِعَقْدٍ بَطَلَتْ الْأُمَّةُ لَا الْحُرَّةُ فِي الْأَظْهَرِ.

هه‌بێ، یان به پاره‌یه‌کی هه‌رزان ده‌ستی بکه‌وێ، ئه‌و کاته (فَلَا خَوْفَ فِي الْأَصَحِّ) مه‌ترسی زینای نیه و دروست نیه (جاریه‌ی) که‌سیکی ترماره‌ بکا.

چواره‌م: (وَإِسْلَامُهَا) (جاریه‌) که‌ش موسولمان بێ، واته: ماره‌کردنی (جاریه‌)ی کافر دروست نیه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ نَفْسَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، **إلى قوله:** ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ هه‌ر یه‌که‌ک له‌ ئێوه‌ نه‌یتوانی ئافره‌تێکی ئازادی ئیعماندار له‌ خۆی ماره‌ بکا، بۆی دروسته: یه‌که‌ک له‌ جاریه‌کانی ئیعماندار ماره‌ بکا... ئه‌ویش بۆ ئه‌و که‌سه‌ که‌ لاله‌ که‌ له‌ زینا بترسی.

(وَتَحِلُّ لِحُرٍّ وَعَبْدٌ كِتَابِيْنِ) که‌ لاله‌ بۆ پیاوی ئازادی کافری خاوه‌ن کیتاب و بۆ کۆیله‌ی کافری خاوه‌ن کیتاب، واته: جوله‌که‌و دیان (أُمَّةٌ كِتَابِيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ) جاریه‌یه‌کی کافری خاوه‌ن کیتاب له‌ خۆیان ماره‌ بکه‌ن (لَا لِعَبْدٍ مُسْلِمٍ فِي الْمَشْهُورِ) به‌لام بۆ کۆیله‌ی موسولمان دروست نیه (جاریه‌)یه‌کی کافری خاوه‌ن کیتاب له‌ خۆی ماره‌ بکا.

(وَمَنْ بَغَضَهَا رَفِيقٌ) هه‌ر ئافره‌تێک به‌شیکی کۆیله‌ بێو به‌شیکیشی ئازاد بێ، ئه‌وه‌ش (كَرِيفَةٌ) وه‌ک هه‌م‌وێ کۆیله‌ بێ ئه‌وه‌ی (وَلَوْ نَكَحَ حُرٌّ أُمَّةً) ئه‌گه‌ر پیاویکی ئازاد (جاریه‌)یه‌کی له‌ خۆی ماره‌ کرد (بِشَرْطِهِ) به‌و چوار مه‌رجه‌ی پابردوو (ثُمَّ أَيْسَرَ) ئینجا ده‌وله‌م‌ه‌ند بوو و توانای هیئانی ئافره‌تێکی ئازادی په‌یدا بوو (أَوْ نَكَحَ حُرَّةً) یان ئافره‌تێکی ئازادی له‌ خۆی ماره‌ کرد، ئه‌وه‌ (لَمْ تَنْفَسِخِ الْأُمَّةُ) ماره‌به‌ڕینی (جاریه‌) که‌ هه‌لئاوه‌شیته‌وه‌. (وَلَوْ جَمَعَ مَنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الْأُمَّةُ) ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوه‌ی ماره‌کردنی جاریه‌ی بۆ که‌لال نیه‌ کۆی کرده‌وه‌ (حُرَّةً وَأُمَّةً) ژنیکی ئازادو (جاریه‌)یه‌ک (بِعَقْرِ) به‌یه‌ک ماره‌به‌ڕین، ئه‌وه‌ (بَطَلَتْ الْأُمَّةُ) ماره‌به‌ڕینی جاریه‌که‌ به‌تال ده‌بێ (لَا الْحُرَّةُ فِي الْأَظْهَرِ) به‌لام ماره‌به‌ڕینی ژنه‌ ئازاده‌که‌ به‌تال نابێ به‌لکو دروست ده‌بێ.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى هَيْئَانِي ژَنِيكِي كَافِر﴾

پێشه‌کی بزانه: به‌هیچ جۆرێک که‌لال نیه‌ ئافره‌تی موسولمان له‌ پیاوی کافر ماره‌ بکه‌رێ، جا کافره‌که: جوله‌که‌ بێ، یان دیان-گاوری بێ، یان بته‌به‌رست بێ، یان موسولمانێکی کافریو بێ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا﴾ ئافره‌تی موسولمان له‌ پیاوه‌ کافره‌کان ماره‌ مه‌که‌ن تا ئیعمان ده‌ین.

(فَصْلٌ) يَحْرُمُ نِكَاحُ مَنْ لَا كِتَابَ لَهَا كَوْنِيَّةٌ وَمَجُوسِيَّةٌ، وَتَحِلُّ كِتَابِيَّةٌ لَكِنْ تُكْرَهُ حَرْبِيَّةٌ وَكَذَا ذِمِّيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَالْكِتَابِيَّةُ: يَهُودِيَّةٌ أَوْ نَصْرَانِيَّةٌ لَا مُتَمَسِّكَةٌ بِالزُّبُورِ وَغَيْرِهِ، فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْكِتَابِيَّةُ إِسْرَائِيلِيَّةً فَلَا أَظْهَرُ حِلِّهَا إِنْ عُلِمَ دُخُولُ قَوْمِهَا فِي ذَلِكَ الدِّينِ قَبْلَ نَسْخِهِ وَتَحْرِيفِهِ،

هروه‌ها (يَحْرُمُ نِكَاحُ مَنْ لَا كِتَابَ لَهَا) چه پامه پیاوی موسولمان نه و نافرته له خوی ماره‌بکا: که (أَهْلُ الْكِتَابِ) نیه، واته: له لای خواوه هیچ کتابیکیان بق دانه‌ندراوه په‌فتاری پی بکن (کَوْنِيَّةٌ) وه‌کو نافرته‌تی‌بته‌رستو (وَمَجُوسِيَّةٌ) نافرته‌تی‌مه‌گوش، واته: ناگریه‌رستو... هتد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُنْكَحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ﴾ نافرته کافره‌کان له خوتان ماره مه‌کن تا نیمان دین.

به‌لام (وَتَحِلُّ كِتَابِيَّةٌ) بق پیاوی موسولمان چه‌لاله: نافرته‌تی کافری (أَهْلُ الْكِتَابِ) له خوی ماره بکا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه‌لاله نافرته نازاده‌کانی نه و کافرانه له خوتان ماره بکن که پیش نیوه له لای خواوه کتیبیان دراوته‌تی په‌فتاری پی‌بکن.

(لَكِنْ تُكْرَهُ حَرْبِيَّةٌ) به‌لام نه و نافرته کافرانه‌ی چه‌نگ له دئی موسولمانان ده‌کهن، ناپه‌سنده له خویان ماره بکا (وَكَذَا ذِمِّيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ) هروه‌ها نافرته کافره‌کانی په‌یمان له نه‌ستقش هر ناپه‌سنده له خوی ماره‌بکا، هر چه‌ند (أَهْلُ الْكِتَابِ) ش‌بن، له سره‌فه‌رموده‌ی راست، نه‌وه‌ک باوه‌پی خوی، یان منداله‌کانی تی‌ک بدا.

(وَالْكِتَابِيَّةُ) مه‌به‌ست به نافرته‌تی (أَهْلُ الْكِتَابِ) که ماره‌کردنی چه‌لاله: (يَهُودِيَّةٌ أَوْ نَصْرَانِيَّةٌ) ته‌نها نافرته‌تی جوله‌که‌یه، یان دیانه=گاوره (لَا مُتَمَسِّكَةٌ بِالزُّبُورِ) نه‌ک نه و نافرته‌تی ده‌ستی گرتوه به (زُبُورِ) چه‌زده‌تی (داود) پی‌غه‌مبه‌رع‌له الصلاوة‌السلام (وَغَيْرِهِ) یان به کتیبه‌کانی‌تری وه‌ک (صحف) ی (شیت و إدريس و إبراهيم) علمهم الصلاوة‌السلام، واته: نه‌وانه چه‌لال نین.

(فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْكِتَابِيَّةُ إِسْرَائِيلِيَّةً) جا نه‌گه‌ر نه و نافرته (أَهْلُ الْكِتَابِ) ه له (بنی‌اسرائیل) نه‌بو، واته: له نه‌ته‌وه‌ی چه‌زده‌تی (يَعْقُوبُ) پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بوع‌له الصلاوة‌السلام (فَلَا أَظْهَرُ حِلِّهَا) نه‌وه‌ش به‌فه‌رموده‌ی به‌هیزتر چه‌لاله، به‌لام (إِنْ عُلِمَ دُخُولُ قَوْمِهَا فِي ذَلِكَ الدِّينِ) به‌و مه‌رجه‌ی بی‌گومان بزاندري: باپی‌ره گه‌وره‌ی نه و نافرته هاتوته ناو نه و نایینه‌ی جوله‌که، یان دیاں (قَبْلَ نَسْخِهِ وَتَحْرِيفِهِ) پیش نه‌وه‌ی نایینه‌که (نسخ) بوبیته‌وه و گزودرا بی، واته: بزاندري پیش گزپنی نایینه‌که و پیش هاتنی چه‌زده‌تی (عیسی) پی‌غه‌مبه‌رع‌له پی‌که‌م باپی‌ره‌ی بوبیته جوله‌که، یان پیش گزپین و پیش هاتنی پی‌غه‌مبه‌رمان (محمد) پی‌که‌م باپی‌ره‌ی بوبیته دیاں=گاور.

وَقِيلَ يَكْفِي قَبْلَ نُسْخِهِ، وَالْكِتَابِيَّةُ الْمُنْكَوْحَةُ كَمُسْلِمَةٍ فِي تَفَقُّهِ وَقَسَمٍ وَطَلَاقٍ، وَتَجْبِرُ عَلَى غَسْلِ حَيْضٍ وَنَفَاسٍ وَكَذَا جَنَابَةٍ وَتَرَكَ أَكْلَ خَنْزِيرٍ فِي الْأَظْهَرِ، وَتَجْبِرُ هِيَ وَمُسْلِمَةٌ عَلَى غَسْلِ مَا تَجَسَّ مِنْ أَعْضَانِهَا، وَتَحْرُمُ مُتَوَلِّدَةً مِنْ وَلَدِيٍّ وَكِتَابِيَّةٍ، وَكَذَا عَكْسُهُ فِي الْأَظْهَرِ، وَإِنْ خَالَفتِ السَّامِرَةَ الْيَهُودَ وَالصَّابِئُونَ النَّصَارَى فِي أَصْلِ دِينِهِمْ حَرَمْنَ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ تَهَوَّدَ نَصْرَانِيٌّ أَوْ عَكْسُهُ لَمْ يُقَرَّ فِي الْأَظْهَرِ،

﴿ناگاداری﴾: نه و ناژه له ی جوله که و دیان سهری ده بن، نه ویش به و مرجه ی پابردو حلال ده بن، واته: نه گهر گومان له و مرجه ی پابردو دا ه بو- وه که هم سرده مه- نه و کاته نافره ته که یان حلال نابو ناژه له سهر پراوه که شیان حلال نابن، هه روه که له زدریه ی سرچاوه کاندا فهرموویانه، که و ابو: له م سرده مه دا- به هژی نه و مرجه- زدر زهحه ته نافره تی دیان، یان جوله که له پیای موسولمان حلال بی، هه روه که له (مغنی) دا فهرمویه تی. (وَقِيلَ يَكْفِي قَبْلَ نُسْخِهِ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: نه و هنده به سه: بزاند ری پش (نسخ) بویه نه و یه که م بابیره ی هاتبیته ناو نایینه که.

(وَالْكِتَابِيَّةُ الْمُنْكَوْحَةُ كَمُسْلِمَةٍ) نه و ژنه کافره ی (اهل کتاب)- که ماره کراوه- وه کو ژنی موسولمان په فتاری له گه ل ده کری: (فِي تَفَقُّهِ) له به خپوکردن و (وَقَسَمٍ) له توبه تی شه وئو (وطلاق) له ته لاقدان، هم (وَتَجْبِرُ عَلَى غَسْلِ حَيْضٍ وَنَفَاسٍ) له لای میژده که یه وه زدری لی ده کری: بۆ غوسلی حیزو زه یسانی و (وَكذَا جَنَابَةٍ وَتَرَكَ أَكْلَ خَنْزِيرٍ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها بۆ غوسلی جه نابه ت و بۆ وازه ینان له خواردنی گوشتی به راز.

(وَتَجْبِرُ هِيَ وَمُسْلِمَةٌ عَلَى غَسْلِ مَا تَجَسَّ مِنْ أَعْضَانِهَا) ژنی موسولمان و ژنی کافر هه روه کیان له لای میژده که یانه وه زدریان لی ده کری: هه ر نه دما میکیان پیس بوبن، ده بی بیشون. (وَتَحْرُمُ مُتَوَلِّدَةً مِنْ وَلَدِيٍّ وَكِتَابِيَّةٍ) هه پامه نه و نافره ته ی له نیوان پیایوکی بته رست و ژنیکی (اهل کتاب) دا بوبن (وَكذَا عَكْسُهُ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها به پیچه وانه ش هه پامه، له فهرموده ی به هیژتردا (وَإِنْ خَالَفتِ السَّامِرَةَ الْيَهُودَ) نه گهر سامیریه کانی گوژیک په رست له گه ل جوله که کان جیا بون له بنچینه ی نایینه که یاندا، هم (وَالصَّابِئُونَ النَّصَارَى فِي أَصْلِ دِينِهِمْ) سابینییه کانیش له گه ل دیانه کان جیا بون له بنچینه ی نایینه کانیاندا، نه وه (حَرَمْنَ) ماره کردنی ژنه کانیان هه پامه، چونکه به نایینی خو ینیش هه کافرن (وَإِلَّا فَلَا) به لاه نه گهر جیاواز نه بن و مرجه که ی پابردوش بیته جی، نه و کاته (فلا) ماره کردنی ژنه کانیان هه پام نه.

(لَوْ تَهَوَّدَ نَصْرَانِيٌّ) نه گهر دیانیک= گاوریك بویه جوو (أَوْ عَكْسُهُ) یان به پیچه وانه وه: جوله که یه ک بویه دیان (لَمْ يُقَرَّ) له سر نه و نایینه دووه مه جیگیر ناکری، واته: لی قبول ناکری (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا، چونکه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ

فَإِنْ كَانَتْ امْرَأَةً لَمْ تَحِلْ لِمُسْلِمٍ، فَإِنْ كَانَتْ مَنكُوحَةً فَكَرْدَةُ مُسْلِمَةٍ، وَلَا يَقْبَلُ مِنْهُ إِلَّا الْإِسْلَامُ، وَلَوْ قَوْلَ أَوْ دِينَهُ الْأَوَّلُ، وَلَوْ تَوَتَّنَ لَمْ يَقْرَ، وَلَيْمَّا يَقْبَلُ الْقَوْلَانِ، وَلَوْ تَهَوَّدَ وَثَنِي أَوْ تَنَصَّرَ لَمْ يَقْرَ وَيَتَعَيَّنُ الْإِسْلَامُ كَمُسْلِمٍ ارْتَدَّ، وَلَا تَحِلُّ مُرْتَدَّةٌ لِأَحَدٍ، وَلَوْ ارْتَدَّ زَوْجَانِ أَوْ أَحَدُهُمَا قَبْلَ دُخُولِ تَنَجُّزِ الْفُرْقَةِ،

غَيْرِ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ هَرَكه سِيك جگه له ئيسلام ئايينكى ترى بوى لى قبول ناكړئ. كه وايو: (فَإِنْ كَانَتْ امْرَأَةً) نه گهر نه وهى له ئايينيكه وه چووه ته سر ئايينكى تر نافرته بوو (لَمْ تَحِلْ لِمُسْلِمٍ) نه و نافرته بى پياوى موسولمان حه لال نابى، چونكه به ئايينه كى خويشى كافريووه، كه وايو: (فَإِنْ كَانَتْ مَنكُوحَةً) نه گهر نه و جوړه نافرته ماره برپاوى موسولمانيك بى، نه وهش (فَكَرْدَةُ مُسْلِمَةٍ) وهك كافريوونى نافرته موسولمانه: كه له دواى نثرو پوون كراوه ته وه.

(و) هر كاتيك په كيك له ئاينيك چووه سر ئايينكى تر، نه وه (لَا يَقْبَلُ مِنْهُ إِلَّا الْإِسْلَامُ) جگه له ئيسلام هيچ ئايينكى ترى لى قبول ناكړئ، واته: نه ئايينه كونه كى و نه ئايينه تازه كى، به به لكى نايه ته كى پرابرو، به لام (وَقَى قَوْلٍ) له فرموده يه كدا: (أَوْ دِينُهُ الْأَوَّلُ) يان نه گهر نه بڼووه موسولمان و به خوى گه پاره سر ئايينه كونه كى، نه و كاته لى قبول ده كړئ (و) هروها (لَوْ تَوَتَّنَ) نه گهر جوله كه يهك، يان ديانيك بووه بته پرست (لَمْ يَقْرَ) له سر بته پرستيه كه جيگير ناكړئ، ئينجا (وَلَيْمَّا يَقْبَلُ الْقَوْلَانِ) له بارهى نه و ئايينه لى قبول ده كړئ، هردو فرموده كى پرابرو هغه، به هيژتره كى يان: ته نها ئايينى ئيسلامى لى قبول ده كړئ، له بى هيژه كددا: هم ئايينه كونه كى لى قبول ده كړئ. (وَلَوْ تَهَوَّدَ وَثَنِي أَوْ تَنَصَّرَ) نه گهر بته پرستيك بووه جوله كه، يان بوه ديان، نه وه (لَمْ يَقْرَ) جيگير ناكړئ، به لكو (وَيَتَعَيَّنُ الْإِسْلَامُ) ته نها ئيسلامى بى ديارى ده كړئ (كَمُسْلِمٍ ارْتَدَّ) وهك موسولمانيكى كافريو، نه گهر نه بيتته وه موسلمان ده كوژئ.

﴿(فَسُخ) = هه لومشانه وهى مار پرېن به هوى كافريوونى ژن و ميړدى موسولمان﴾

(وَلَا تَحِلُّ مُرْتَدَّةٌ لِأَحَدٍ) نافرته لى دين وهرگه پاو- واته: له ئيسلامه تپه وه بويته كافر- بى هيچ كه سيك حه لال نيه ماره ي بكا: نه بى پياوى موسولمان و نه بى پياوى كافر. (وَلَوْ ارْتَدَّ زَوْجَانِ) نه گهر ژن و ميړدىك ويكړا كافر بون (أَوْ أَحَدُهُمَا) يان ته نها په كيكيان كافر بوو (قَبْلَ دُخُولِ) كافريوونه كى پيش جيماع كړن بوو، نه وه (تَنَجُّزِ الْفُرْقَةِ) ده سبه جى لىك جيا ده بڼه وه و ماره پرېنه كه هله ده وشيته وه.

واته: نه گهر ژنيك ماره برپاوى ميړده كى بى و هيشتا جيماعى له گال نه كړدى، ئينجا ته نها ژنه كه، يان ته نها ميړده كه، يان هردو كيان ويكړا، ته نها كوږىك بكه، نه وه ماره پرېنه كه يان هله ده وشيته وه و له يه كترى حه پام ده بى، به (اجماع) لى زانايانى ئيسلام،

أَوْ بَعْدَهُ وَقَفْتُ: فَإِنْ جَمَعَهُمَا الْإِسْلَامُ فِي الْعِدَّةِ دَامَ النِّكَاحُ،
وِلَّا فَالْفُرْقَةُ مِنَ الرَّدَّةِ، وَيُخْرَمُ الْوُطْءُ فِي التَّوَقُّفِ وَلَا حَدٌّ.
(بَابُ نِكَاحِ الْمُشْرِكِ)

أَسْلَمَ كِتَابِيَّ أَوْ غَيْرُهُ وَتَحْتَهُ كِتَابِيَّةٌ

جا نه گەر کافریووه که بۆوه موسولمان، نه و کاته پیویسته سه ره نوئی ژنه که له میرده که
ماره بکریته وه، ههروه که (فصل) ی داهاتووشدا پوونی ده که یه وه.

﴿ناگاداری﴾: له ماوه ی ده سترگیرانی دا نه م حاله ته ی کوفرکردن ژد پوو ده دا، بۆیی
پیویسته مامۆستایانی نایینی خه لکی له م مه سه له یه ناگادار بکه نه وه، نه وه که له نوای
کوفرکردنه که بی ماره کردنه وه ژنه که بگوازیتته وه به چه پامی جیماعی له گه ل بکا.

جا بزانه: هه ر کانتیک ژنه که، یان میرده که به بیرو باوه پوهه بییته نه ندامیکی نه و گرووه
(علمانی) یانه ی باوه پریان به شه ریه ته ی نیسلام نیه، نه وه ش به کافریوونه وه داده ندری و
ماره برینه که هه لده وه شیتته وه، ههروه ها نه و مه زه بانه ی له نیسلام لایانداده: وه کو
(نیزیدی) (کاکه یی) و (سارهل) و... هتد، نه وانه ش گشتی به موسولمانی کافریو داده ندرین و
نافرته کانیان و ناژه له سه رپاوه کانیان هه لال نین.

(أَوْ بَعْدَهُ) یان نه گەر له نوای جیماع کردن ژنه که، یان میرده که، یان هه ردوکیان بونه
کافر، نه و کاته (وَقِفْتُ) جیابوونه وه که پاده گیرئو چاوه پوان ده کری: (فَإِنْ جَمَعَهُمَا
الْإِسْلَامُ فِي الْعِدَّةِ) نه گەر له ماوه ی (عِدَّة) دا نیسلام ته ی هه ردوکیانی کو کرده وه، واته:
کافریووه که بۆوه موسولمان، نه وه (دَامَ النِّكَاحُ) ماره برینه که هه ر به رده وام ده بی و
پیویست به ماره کردنه وه یه کی نوئی ناکا.

(وِلَّا) به لام نه گەر (عِدَّة) ی ژنه که ته و او بوو و کافریووه که ش نه بۆوه موسولمان، یان له
ماوه ی (عِدَّة) دا کافریووه که به کافری مرد، نه و کاته (فَالْفُرْقَةُ مِنَ الرَّدَّةِ) لیکجیابوونه وه که یان
له کافریوونه وه حیساب ده کری، واته: وا داده ندرئ له کاتی کافریوونه وه ماره برینه که
هه لوه شاهه ته وه و ژن و میژدایه تییان له نیواندا نه ماوه و میرات له یه کتری ناگرن.

(وَيُخْرَمُ الْوُطْءُ فِي التَّوَقُّفِ) له ماوه ی پراگرتنی لیکجیابوونه وه دا چه پامه: جیماع له گه ل
ژنه که بکا، به لام (وَلَا حَدٌّ) نه گەر جیماعی کرد سزای زینای له سه ر نیه، جا نه گەر له
نوای ته و او بوونی (عِدَّة) کافریووه که بۆوه موسولمان، نه و کاته به ماره برینیکی نوئی
ژنه که ی له هه لال ده بیته وه.

﴿بَابُ نِكَاحِ الْمُشْرِكِ: بِأَسَى مَارِهِ بَرِينِي كَافِرًا كَهْ موسولمان دهبی﴾

(أَسْلَمَ كِتَابِيَّ) نه گەر کافرکی (أَهْلُ الْكِتَابِ) موسولمان بو (أَوْ غَيْرُهُ) یان کافرکی ته ی
بتبه رست، یان ناگربه رست... هتد، موسولمان بو (وَتَحْتَهُ كِتَابِيَّةٌ) له کاتی موسولمان بوونی دا

دَامَ نِكَاحُهُ، أَوْ وَثْنِيَّةٌ أَوْ مَجُوسِيَّةٌ فَتَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ تَنْجِزَتِ الْفُرْقَةِ، أَوْ بَعْدَهُ
وَأَسْلَمَتْ فِي الْعِدَّةِ دَامَ نِكَاحُهُ، وَإِلَّا فَالْفُرْقَةُ مِنْ إِسْلَامِهِ. وَلَوْ أَسْلَمَتْ وَأَصَرَ فَكَعْكَسِهِ،
وَلَوْ أَسْلَمَ مَعًا دَامَ النِّكَاحُ، وَالْمَعِيَةُ بِأَخْرِ اللَّفْظِ.

ژنیکی ماره برپای (اهل کتاب)ی له ژیردا بوو، نه وه (دَامَ نِكَاحُهُ) له دواى موسولمانبوونیش
ماره برپینه کى هر بېرته وام ده بئو پېویست به نوئى کړدنه وهى ماره برپینه که ناکا.
به لام (أَوْ وَثْنِيَّةٌ أَوْ مَجُوسِيَّةٌ) نه گهر ژنیکی ماره برپای بته پرست، یان ناگړه پرستی له ژیردا
بوو (فَتَخَلَّفَتْ) ژنه که ش نواکه وتو له گهر میړده کى موسولمان نه بو (قَبْلَ دُخُولِ)
نواکه وتنه که شى پېش جیما عکردن بو، نه وه (تَنْجِزَتِ الْفُرْقَةُ) ده سته جی لیک جیا
ده بڼه وه ماره برپینه که هله ده شپته وه.

(أَوْ بَعْدَهُ) یان له دواى جیما عکردن ژنه که نواکه وت، به لام (وَأَسْلَمَتْ فِي الْعِدَّةِ) ژنه که له
(عِدَّة) دا موسولمان بوو، نه و کاته (دَامَ نِكَاحُهُ) ماره برپینه که هر بېرته وام ده بئ، به
(إجماع) ی زانایانى نیسلام (وَالَّا) به لام نه گهر (عِدَّة) ی ته و او بوو ژنه که ش نه بو وه موسولمان،
نه وه (فَالْفُرْقَةُ مِنْ إِسْلَامِهِ) لیک جیا بوونه وه که یان له موسولمانبوونى میړده که وه حساب
ده کړئ، به (إجماع) ی زانایانى نیسلام، واته: له کاتى موسولمانبوونى میړده که وه ماره برپینه که
هله وشاوه ته وه ئیستا ده توانئ میړدیکى تر بکا.

(وَلَوْ أَسْلَمَتْ) نه گهر ژنه که موسولمان بوو، به لام (وَأَصَرَ) میړده که سووې بوو له سر
کافرایه تی (فَكَعْكَسِهِ) نه وه ش وه ک پېچه وانه که یه تی، واته: نه گهر موسولمانبوونى ژنه که
پېش جیما عکردن بئ، نه وه ده سبه جی ماره برپینه کى هله ده شپته وه و ژنه که ده توانئ
میړدیکى تر بکا، به لام نه گهر له دواى جیما عکردن ژنه که بووه موسولمان، نه وه چاوه پروان
ده کړئ: نه گهر له ماوه ی (عِدَّة) دا میړده که ش موسولمان بوو، نه وه ماره برپینه که بېرته وام
ده بئ، وه نه گهر (عِدَّة) ی ته و او بوو و میړده که ش نه بو وه موسولمان، نه وه له
موسولمانبوونى ژنه که وه لیک جیا بوونه وه یان حساب ده کړئ و ئیستا ده توانئ میړدیکى تر
بکا (وَلَوْ أَسْلَمَ مَعًا) نه گهر ژن و میړده که ویکړا موسولمان بون، نه و کاته ش (دَامَ النِّكَاحُ)
ماره برپینه که هر بېرته وام ده بئ، به (إجماع) ی زانایانى نیسلام (وَالْمَعِيَةُ بِأَخْرِ اللَّفْظِ)
ویکړایى موسولمانبوونه که ش به ویکړایى ناخیر ووشه ی نیسلامبوون پړه چاوه ده کړئ، واته:
ویکړا ووشه ی شاده و ئیمان ته و او بکه ن.

﴿نَاكَادَارِ﴾: هر یه کیک له ژنه که، یان له میړده که موسولمان بېئ، نه وه به پابه ندی نه و
موسولمانه پړایى نیسلامیه تی بؤ منداله نه بالفه کانیشیان ده درئ، هه روه که له باسى
(الْقَيْطِ) = مندالی فرېند راودا پړونمان کړده وه.

وَحَيْثُ أَدْمَنَّا لَا تَضُرُّ مَقَارَنَةُ الْعَقْدِ لِمُفْسِدٍ هُوَ زَائِلٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ وَكَانَتْ بِحَيْثُ تَحِلُّ لَهُ
الآن، وَإِنْ بَقِيَ الْمُفْسِدُ فَلَا نِكَاحَ، فَيُقَرَّرُ فِي نِكَاحٍ بِلَا وِلْيٍّ وَشُهُودٍ، وَلِيَّ عِدَّةٍ هِيَ مُنْقَضِيَّةٌ
عِنْدَ الْإِسْلَامِ، وَمُؤَقَّتٌ إِنْ اعْتَقَدُوهُ مُؤَبَّدًا، وَكَذَا لَوْ قَارَنَ الْإِسْلَامَ عِدَّةٌ شَبَّهَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ
لَا نِكَاحَ مُحْرَمٍ. وَلَوْ أَسْلَمَ ثُمَّ أَحْرَمَ ثُمَّ أَسْلَمَتْ وَهُوَ مُحْرَمٌ أَقَرَّ عَلَى الْمَذْهَبِ،

جا بزانه: (فسخ)= هه لوه شانده وى ماره بپرين به هوى كافريون، يان به هوى موسولمانبون
وهكو ته لاق نيه، واته: هه لوه شانده كه ژماره وى ته لاق كه م ناكاته وه، هه روهك (الشبراملسى)
فه رمويه تى، كه واته: نه گهر له نواى هه لوه شانده وه كه نه وه كه وى ترش موسولمان بى، نه وه
له هه موو حاله ته كاندا به ماره بپرينكى نوئ ژنه كه له ميړده كه وى حلال ده بيه وه.

نينجا (وَحَيْثُ أَدْمَنَّا النِّكَاحَ) هه ر كاتي ك ماره بپرينه كه هه لته وه شپيته وه به به رده وامى
دابنين، نه وه (لَا تَضُرُّ مَقَارَنَةُ الْعَقْدِ لِمُفْسِدٍ) زيانى نيه نه گهر ماره بپرينه كه وى سهرده مى كوفر
تيكده ريكي له گه لدا بويى: كه (هُوَ زَائِلٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ) تيكده ره كه له كاتى موسولمانبوندا
نه ماين وه م (وَكَانَتْ بِحَيْثُ تَحِلُّ لَهُ الْآنَ) ژنه كه شى ئيستا لى حلال ده بو نه گهر لى ماره
كرايا، به لام (وَإِنْ بَقِيَ الْمُفْسِدُ) نه گهر تيكده ره كه وى سهرده مى كوفر تا كاتى موسولمانبون
مايو، نه و كاته (فَلَا نِكَاحَ) ماره بپرينه كه له نيوانياندا به رده وام نابى.

جا هه ر له سهر نه و بپرياره و پايړدو (فَيُقَرَّرُ فِي نِكَاحٍ بِلَا وِلْيٍّ وَشُهُودٍ) به رده وام ده كرى له
سهر ماره بپرينكى بى (وكي و بى شاهيد، هه م (وَلِيَّ عِدَّةٍ هِيَ مُنْقَضِيَّةٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ) له سهر
نه و ماره بپرينه ش كه له (عِدَّةٌ) دا كراوه (عِدَّةٌ) كه ش له كاتى موسولمانبون ته و او بويى،
هه م (وَمُؤَقَّتٌ إِنْ اعْتَقَدُوهُ مُؤَبَّدًا) له سهر نه و ماره بپرينه ش كه بى ماوه يه ك كراوه، نه گهر
به باوه پى نه وان به رده وام ده بو (وَكَذَا لَوْ قَارَنَ الْإِسْلَامَ عِدَّةٌ شَبَّهَتْ) هه روه ها به رده وام
ده كرى نه گهر (عِدَّةٌ) وى جيماعى به هه له له گه ل موسولمانبونى هه ر ووكيان، يان
يه كنيكان به رامبر بى، واته: له (عِدَّةٌ) وى جيماعى به هه لدا موسولمان بين (عَلَى الْمَذْهَبِ)
له سهر فه رموده وى راستى مه زه به.

به لام (لَا نِكَاحَ مُحْرَمٍ) به رده وام ناكرى له سهر ماره بپرينى نافره تيكى مه حره م: به
خرمايه تى، يان به شير، يان به زاواو خه زورايه تى: وه ك كيژى خوى، يان ژنى باوكى خوى
له خوى ماره كرديى، چونكه تيكده ره كه تا كاتى موسولمانبون هه ر ماوه.

(وَلَوْ أَسْلَمَ) نه گهر ميړده كه موسولمان بوو (ثُمَّ أَحْرَمَ) نينجا ئيحرامى به ست: به حج، يان
به عومړه (ثُمَّ أَسْلَمَتْ وَهُوَ مُحْرَمٌ) نينجا ژنه كه ش موسولمان بوو و ميړده كه ش هه ر له
ئيحرامدا بوو، نه وه (أَقَرَّ) له سهر ماره بپرينه كه به رده وام ده كرى (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر
فه رموده راستى مه زه به.

وَلَوْ نَكَحْ حُرَّةً وَأَمَةً وَأَسْلَمُوا تَعَيَّنَتِ الْحُرَّةُ وَالْأَمَةُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَنِكَاحُ الْكُفَّارِ صَحِيحٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَقِيلَ فَاسِدٌ، وَقِيلَ إِنَّ أَسْلَمَ وَقُرَّرَ تَبَيَّنَا صِحَّتَهُ وَإِلَّا فَلَا، فَقَالَى الصَّحِيحُ لَوْ طَلَّقَ ثَلَاثًا ثُمَّ أَسْلَمَا لَمْ تَحِلَّ إِلَّا بِمُحْلِلٍ، وَمَنْ قُرَّرَتْ فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ، وَأَمَّا الْفَاسِدُ كَخَمَرٍ: فَإِنْ قَبَضَتْهُ قَبْلَ الْإِسْلَامِ فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَإِلَّا

(وَلَوْ نَكَحْ حُرَّةً وَأَمَةً) نه گهر نافرده تیکی نازادو نافرده تیکی کزلیله له خوی ماره کرده بون، نینجا (وَأَسْلَمُوا) هرسیکیان موسولمان بون، نه وه (تَعَيَّنَتِ الْحُرَّةُ) تهنه نازاده که به ژنی به رده وام دیاری ده کریو (وَأَذْفَعَتِ الْأَمَةُ) جاریه که شی له ژنایه تی لاده چی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فرموده ی ناسراوی مه زه ب.

(وَنِكَاحُ الْكُفَّارِ صَحِيحٌ) ماره برینی کافره کان به دروستبوو داده ندری (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فرموده ی پاست (عَنْ غِيلَانَ) ائه اَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَتَخَيَّرَ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا صحه الحاکم وابن حبان، که (غیلان) موسولمان بوو، ده ژنی هه بون، پیغه مبه ر ﷺ فرمانی پی کرد: له وه ژنانه چواریان هه لبرژی. واته: فرمانی پی نه کرد سه رله نوی ماره یان بکاته وه؟ چونکه ماره برینه که ی سه رده می کوفری دروستبووه.

(وَقِيلَ فَاسِدٌ) له فرموده یه کی بی هیژدا: به تاله (وَقِيلَ) له فرموده یه کی تری بی هیژدا: (إِنْ أَسْلَمَ وَقُرَّرَ تَبَيَّنَا صِحَّتَهُ) نه گهر میژده که موسولمان بوو له سه ر ماره برینه که ش به رده وام کرا، نه وه بزمان پوون ده بیته وه ماره برینه که دروستبووه (وَالَا) به لام نه گهر موسولمان نه بی (فَلَا) نه وه دروست نه بووه.

(فَقَالَى الصَّحِيحُ) جا له سه ر فرموده ی پاست: که ماره برینه که یان دروستبووه (لَوْ طَلَّقَ ثَلَاثًا) نه گهر کافره که له حاله تی کافری دا ژنه که ی سی به سی ته لاق دا (ثُمَّ أَسْلَمَا) نینجا له دوا ی ته لاقده که هه ردوکیان موسولمان بون، نه وه (لَمْ تَحِلَّ إِلَّا بِمُحْلِلٍ) لی حه لال نابیته وه تهنه به ماره به جاش نه بی، به و شیوه ی پابرا، چونکه ماره برینه که ی دروست بووه، که وابو: ته لاقده که شی دروست ده بی.

(وَمَنْ قُرَّرَتْ) هر ژنیک له سه ر ماره برینه که ی کوفر به رده وام بکری، نه وه (فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ) مافی نه و ماره ییه ناوبراوه شی هه یه: که دروسته بکریته ماره یی، واته: چندی ماره یی ب داندراوه، بوی حه لاله گشتی له میژده که ی وه ریگری.

به لام (وَأَمَّا الْفَاسِدُ) نه و ماره ییه ی دروست نیه بکریته ماره یی: (كَخَمَرٍ) وه کو شه پابو سه گو زیل... هتد (فَإِنْ قَبَضَتْهُ قَبْلَ الْإِسْلَامِ) نه گهر پیش موسولمانبوون نه و مارییه نادرسته ی وه رگرتبی، نه وه (فَلَا شَيْءَ لَهَا) له دوا ی موسولمانبوون مافی هیج به شه ماره یی کی تری نیه (وَالَا) به لام نه گهر ماره ییه نادرسته که ی وه رنه گرتبی و موسولمان بو بی،

فَمَهْرٌ مِثْلُ، وَإِنْ قَبَضَتْ بَعْضُهُ فَلَهَا قِسْطُ مَا بَقِيَ مِنْ مَهْرٍ مِثْلٍ، وَمَنْ أَدْفَعَتْ بِإِسْلَامٍ بَعْدَ دُخُولِ فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ إِنْ صَحَّ نِكَاحُهُمْ، وَإِلَّا فَمَهْرٌ مِثْلُ، أَوْ قَبْلَهُ وَصَحَّ: فَإِنْ كَانَ الْإِنْدِفَاعُ بِإِسْلَامِهَا فَلَا شَيْءَ لَهَا، أَوْ بِإِسْلَامِهِ فَخَصَفَ مُسَمًّى إِنْ كَانَ صَحِيحًا، وَإِلَّا فَخَصَفَ مَهْرٌ مِثْلُ. وَلَوْ تَرَافَعَ إِلَيْنَا ذِمِّيٌّ وَمُسْلِمٌ وَجَبَ الْحُكْمُ، أَوْ ذِمِّيَّانِ وَجَبَ فِي الْأَظْهَرِ،

ئەو (قەمەر مێل) مافی ماریی ھاوینەئەیی ھەبە (وإن قبضت بعضه) ئەگەر بە شێکی مارییە نادروستەکەئە وەرگرتبێو بە شێکی مابێ، ئەو (فلها قسط ما بقي من مهر مثل) مافی بە شێ پاشماوەکەئە لە ماریی ھاوینەئەیی ھەبە.

(وَمَنْ أَدْفَعَتْ بِإِسْلَامٍ) ھەر ژنێک بە ھۆی موسولمانبوونی خۆی، یان مێردەکەئە لە ژنایەتی لایجێ، واتە: ماریەپرینەکەئە ھەلبووە شەیتەو (بعد دخول) موسولمانبوونەکەش لە دواي جیماکردن بوو، ئەو (فلها المسمى الصحيح) مافی مارییە ناوبراوو دروستەکەئە ھەبە لە مێردەکەئە وەرگیرێ (إن صح نكاحهم) ئەگەر بە فەرموودەئە راست: ماریەپرینەکەئە بە دروستبوو دابنێن (وإلا) بەلام ئەگەر بە فەرموودەئە بێ ھێز: بە دروستبوو دانەنێن، ئەو (قەمەر مێل) مافی ماریی ھاوینەئەیی ھەبە بە ھۆی جیماوەکە.

(أو قبله) بەلام ئەگەر پێش جیماکردن موسولمانبوونەکە پوو بداو (وصح) بە فەرموودەئە راست: ماریەپرینەکەش بە دروستبوو دابنێن، ئەو تەماشادەکەئە: (فإن كان الإندفاع بإسلامها) ئەگەر ھەلوەشەو ھەبە ماریەپرینەکە بە ھۆی موسولمانبوونی ژنەکەئە، ئەو (فلا شيء لها) مافی ھیچ ماریی نیە لە مێردەکەئە وەرگیرێ؟ چونکە ھۆی ھەلوەشەو ھەبە لە لای خۆیەتی (أو بإسلامه) بەلام ئەگەر ھەلوەشەو ھەبە ھۆی موسولمانبوونی مێردەکەئە، ئەو کاتە (فخصف مسمى إن كان صحيحاً) مافی نیوہی مارییە ناوبراوو ھەبە، ئەگەر ناوبراوو ھەبە دروست بێ (وإلا) بەلام ئەگەر ناوبراوو ھەبە دروست نەبێ: وەکو شەپاب، ئەو (فخصف مهر مثل) مافی نیوہی ماریی ھاوینەئە ھەبە؟ چونکە ھۆیەکە لە لای مێردەکەو ھەبە.

﴿ دادکردن لە نێوان کافرەکاندا ﴾

(وَلَوْ تَرَافَعَ إِلَيْنَا ذِمِّيٌّ وَمُسْلِمٌ) ئەگەر موسولمانێک و کافرێکی پەیمان لە ئەستۆ وەکو جولهکە و دیان - کێشە یەکیان ھەبوو و ھاتنە دادگای ئێمە (وجب الحكم) واجبە: بە شەریعەئە ئیسلام داد لە نێوانیاندا بکێ، جیاوازی نیە موسولمانەکە: داواکار بێ، یان داوالێکارو بێ (أو ذمیان) یان دوو کافرێ پەیمان لە ئەستۆ ھاتنە دادگای ئێمە و ئایینی ھەردووکیان یەک ئایین بوو: وەک دوو جولهکە، یان دوو دیان بێتە کێشەیان، ئەو (وجب في الأظهر) لە فەرموودەئە بە ھێزتردا واجبە: بە شەریعەئە ئیسلام داد لە نێوانیاندا

وَتَقْرَهُمْ عَلَى مَا تَقَرُّ لَوْ أَسْلَمُوا، وَتُبْطِلُ مَا لَا تَقَرُّ.
(فَصَلِّ) أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعٍ وَأَسْلَمْنَا مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَوْ كُنْ كِتَابَاتِ لَزِمَهُ
إِخْتِيَارُ أَرْبَعٍ وَيَنْدَفِعُ مَنْ زَادَ، وَإِنْ أَسْلَمَ مَعَهُ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَرْبَعٍ فَقَطْ تَعَيَّنَ،

بكرى: خواى گه وده دهه رموى: ﴿وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ داد له نيتوانياندا بكه
بهو قورئانهى خوا ناردويه تبه خواره وه. واته: بهم نايه ته نايه تى ﴿فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ
عَنْهُمْ﴾ يان داد له نيتوانياندا بكه، يان وازيان لي بينه و مه يكه. (نسخ) بۆته وه.

هه روه ها داد له نيتوان جوله كه وديانه كانيشدا هه ر واجبه (و) هه ركاتيگ به شه ريعه تى
ئيسلام دادمان له نيتوانياندا كرد، نه وه (تَقْرَهُمْ عَلَى مَا تَقَرُّ لَوْ أَسْلَمُوا) كافره كان جيگير
ده كه ين له سه ر نه و بپيارانهى له سه رمان جيگير ده كردن نه گه ر موسولمان بويان،
هه رچند ئيستاش كافرن (وَتُبْطِلُ مَا لَا تَقَرُّ) نه و بپياره ش هه لده وه شينينه وه: كه له
ئيسلامه تى دا له سه رى جيگير ناكړين، هه رچند ئيستاش كافرن.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ رَبِّهِ كَانِي پياوى كافر له دواى موسولمان بونون﴾

(أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعٍ) هه ر كاتيگ كافريكى نازاد موسولمان بوو و زياتر له چوار ژنى له
ژير ماره بپندا بونو (وَأَسْلَمْنَا مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) هه موو ژنه كانيش له گه ل ميړده كه، يان له
(عِدَّة) دا موسولمان بون (أَوْ كُنْ كِتَابَاتِ) يان ژنه كان له و (أَهْلُ الْكِتَابِ) ه بون كه بى پياوى
موسولمان هه لالان، نه وه (لَزِمَهُ إِخْتِيَارُ أَرْبَعٍ) له سه رى واجبه: له و ژنانه چواران هه لېژيږي و
(وَيَنْدَفِعُ مَنْ زَادَ) نه وهى له و چوارانه ش زيانن به و هه لېژارينه له ژنانه تى لاده چن، به به لگه
هه ديسه كهى (غيلان) پابردو، كه واته: دروست نيه: نه كه متر له چواران و نه زياتر له چواران
هه لېژيږي، چونكه له كاتى كافرى دا ماره بپنى چوار ژنانى دروست بووه، به لام ديار نيه
كامه يانن، هه روه كه له (تحفة) و (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه.

ئينجا كه چوار ژنى هه لېژارن، هه رچ نيه به به رده وامى بيان نه يلى ته وه، به لكو بوى
دروسته: يه كيكيان، يان گشتيان ته لاق بدا، هه روه كه له (مغنى) دا پوون كراوه ته وه.

جا نه گه ر ژنيگ موسولمان بوو و دوو ميړد، يان زياترى هه بون و نه وانيش له گه لى
موسولمان بون، نه وه ده دري ته وه ميړده كهى يه كه م، نه گه ر ماره بپنيگ پيش نه وى تر
كرايى، چونكه نه گه ر هه ر دوو ماره بپينه كان ويكړا كرابن، نه وه هه ر دوو كيان به تال و
نابروستن، هه روه كه له ژوربهى سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

(وَإِنْ أَسْلَمَ مَعَهُ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَرْبَعٍ فَقَطْ) نه گه ر پيش جيماع كردن، يان له (عِدَّة) دا
ته نها چوار ژنى له گه ل موسولمان بون، نه وه (تَعَيَّنَ) هه ر نه و چوارانهى بى ژنانه تى ديارى
ده كړين و نه و زيادانهى له ئيسلام لوا كه وتون له ژنانه تى لاده چن.

وَلَوْ أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أُمٌّ وَبَنُوتُهَا كَنَائِبَتَانِ أَوْ أَسْلَمَتَا فَإِنْ دَخَلَ بَيْنَهُمَا حَرَمًا أَبَدًا، أَوْ لَا بِوَاحِدَةٍ تَعَيَّنَتِ الْبِنْتُ وَلَوْ قَوْلُ يَتَخَيَّرُ، أَوْ بِالْبِنْتِ تَعَيَّنَتِ، أَوْ بِالْأُمِّ حَرَمًا أَبَدًا وَلَوْ قَوْلُ تَبْقَى الْأُمُّ، أَوْ وَتَحْتَهُ أُمَةٌ أَسْلَمَتْ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَقْرَبُ إِنْ حَلَّتْ لَهُ الْأُمَةُ، وَإِنْ تَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ تَنَجَّرَتِ الْفُرْقَةُ، أَوْ إِمَاءٌ

جا بزانه: نه گهر يه کيک مسولمان بوو و دوو خوشکی له ژیر ماره برپندا بون، نه وه بوی دروست: ته نها يه کيکيان هه لېږږي، هه روهک له باسې راپر دوو له زږدې سهرچاوه کاندې هه رمويانه ﴿عن فيروز الديلمي﴾ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْلَمْتُ وَتَخَيَّرْتُ اخْتَانًا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اخْتَرْتُ أَكْتُهُمَا شَيْئًا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَبَانَ، نَهَى بَيْتَهُ مَبْرَى خَوَا مِنْ مُوسُوْلَمَانَ بَوْمٍ دُوو خُوشَكْ لَه ژِيَر ماره برپندانه؟ پيغه بهر ﷺ هه رموي: کامه يان حه ز ده کي هه لېږږي.

(وَلَوْ أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أُمٌّ وَبَنُوتُهَا) نه گهر کافرک موسولمان بوو و دايکو کيږيکي له ژير ماره برپندا بون (كِتَابِيَّتَانِ أَوْ أَسْلَمَتَا) دايکو کيږه کهش (أَهْلُ الْكِتَابِ) بون، يان له گهل ميږده که موسولمان بون، نه وه چوار حاله تي هه نه:

يه کهم: (فَإِنْ دَخَلَ بَيْنَهُمَا حَرَمًا أَبَدًا) نه گهر جيماعي له گهل دايکه که و کيږه که کړبې، نه وه هه رويکي هه تا هه تا ي لې حه پام ده بې؟ چونکه دايکه که بږته خه سووي و کيږه کهش بږته کيږه ښ. دووهم: (أَوْ لَا بِوَاحِدَةٍ تَعَيَّنَتِ الْبِنْتُ) نه گهر جيماعي له گهل هيچ کيکيان نه کړبو، نه وه ته نها کيږه که بږ ژنايه تي ديارې ده کړي؟ چونکه به ته نها ماره برپن خه سوو حه پام ده بې، به لام کيږه ښ به جيماعکردن حه پام ده بې، هه روهک پابرا (وَلَوْ قَوْلُ يَتَخَيَّرُ) له هه رموده يه کي بې هيږدا: يه کيکيان هه لده بږږي. سې يه م: (أَوْ بِالْبِنْتِ تَعَيَّنَتِ) نه گهر ته نها جيماعي له گهل کيږه که کړبو، نه وه ته نها کيږه که ده بېته ژني و دايکه کي به يه کجاري به خه سووايه تي لې حه پام ده بې. چوارهم: (أَوْ بِالْأُمِّ حَرَمًا أَبَدًا) نه گهر جيماعي له گهل دايکه که کړبو، نه وه هه رويکيان هه تا هه تا ي لې حه پام ده بې؟ چونکه خه سوو به ته نها ماره برپن حه پام ده بې و کيږه ژنيش به جيماعي دايکه که ي حه پام ده بې (وَلَوْ قَوْلُ تَبْقَى الْأُمُّ) له هه رموده يه کي بې هيږدا دايکه که به ژنايه تي ده ميښته وه.

(أَوْ) يان پياوړيک موسولمان بو (وَتَحْتَهُ أُمَةٌ) جاريه کي له ژير ماره برپندا بوو (أَسْلَمَتْ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) جاريه کهش له گهل ميږده که، يان له (عِدَّة) دا موسولمان بوو، نه وه (أَقْرَبُ إِنْ حَلَّتْ لَهُ الْأُمَةُ) ماره برپنه که به رده وام ده بې، نه گهر له کاتي موسولمان بووندا جاريه ي لې حه لال بې، به لام (وَإِنْ تَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ) نه گهر پيښ جيماعکردن جاريه که له نيسلامه تي دوا بکه وي، نه وه (تَنَجَّرَتِ الْفُرْقَةُ) ده سبه جې ماره برپنه که هه لده وه شيته وه (أَوْ إِمَاءٌ) يان که

وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ اخْتَارَ أَمَةً إِنْ حَلَّتْ لَهُ عِنْدَ اجْتِمَاعِ إِسْلَامِهِ وَإِسْلَامِهِمْ، وَإِلَّا
 أُنْدَقَفْنَ، أَوْ حُرَّةً وَإِمَاءً وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ تَعَيَّنَتْ وَأُنْدَقَفْنَ، وَإِنْ أَصْرَتْ فَأُنْقَضَتْ
 عِدَّتُهَا اخْتَارَ أَمَةً، وَلَوْ أَسْلَمَتْ وَعَتَّقْنَ ثُمَّ أَسْلَمْنَ فِي الْعِدَّةِ فَكَحَرَائِرُ فَيَخْتَارُ أَرْبَعًا،
 وَالْإِخْتِيَارُ: اخْتَرْتُكَ أَوْ قَرَّرْتُ نِكَاحَكَ أَوْ أَمْسَكْتُكَ أَوْ بَيْتُكَ. وَالطَّلَاقُ اخْتِيَارُ، لَا
 الظَّهَارُ وَالْإِيلَاءُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُ اخْتِيَارٍ وَلَا فُسْخٌ، وَلَوْ حَصَرَ الْإِخْتِيَارَ فِي
 خَمْسِ الدَّفْعِ مَنْ زَادَ

موسولمان بيو چند جاريه کی له ژنر ماره بریندا بونو (وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) گشتیان
 له گهل میړده که، یان له (عِدَّة) دا موسولمان بون، نه وه (اخْتَارَ أَمَةً) ته نه جاريه کیان
 هله ده بژیږی (إِنْ حَلَّتْ لَهُ عِنْدَ اجْتِمَاعِ إِسْلَامِهِ وَإِسْلَامِهِمْ) به و مرجه ی له کاتی کویونه وه ی
 نیسلامیه تی خویو جاريه کان جاريه ی لی حلال بین (وَالَا) به لام نه گهر له و کاتدا جاريه ی لی
 حلال نه بی: وه ک ژنیکی نازادی هه بی، یان توانای هیسانی هه بی... هتد، نه وه (أُنْدَقَفْنَ)
 هه موو جاريه کان له ژنایه تی لاده چن و ماره برینه کیان هله ده وه شپته وه.

(أَوْ حُرَّةً وَإِمَاءً) یان ژنیکی نازادو چند ژنیکی کویله ی له ژنر دا بون (وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي
 الْعِدَّةِ) هه موویان له گهل میړده که، یان له (عِدَّة) دا موسولمان بون، نه وه (تَعَيَّنَتْ وَأُنْدَقَفْنَ)
 ته نه نازاده که دیاری ده کړی بقی ژنایه تی، هه موو جاريه کانیش له ژنایه تی لاده چن (وَأِنْ
 أَصْرَتْ فَأُنْقَضَتْ عِدَّتُهَا) نه گهر ژنه نازاده که سووې بوو له سر کافرایه تی و (عِدَّة) که شی
 ته و او بون، نه و کاته (اخْتَارَ أَمَةً) ته نه جاريه کیان بقی ژنایه تی هله ده بژیږی (وَلَوْ
 أَسْلَمَتْ) نه گهر ژنه نازاده که موسولمان بو (وَعَتَّقْنَ ثُمَّ أَسْلَمْنَ فِي الْعِدَّةِ) ژنه کویله کانیش
 نازاد کران، ښجا له (عِدَّة) دا موسولمان بون، نه وه (فَكَحَرَائِرُ) گشتیان وه ک ژنه کانی
 نازادن، که واته: (فَيَخْتَارُ أَرْبَعًا) واجبه: چوارانیان هه لېږیږی، هه روه ک پاپرا.

(وَالْإِخْتِيَارُ) ووشه کانی هه لېږارنی ژن: (اخْتَرْتُكَ) توم هه لېږارد به ژنی خوم (أَوْ قَرَّرْتُ
 نِكَاحَكَ) یان بپایم دا تو ژنی من بی (أَوْ أَمْسَكْتُكَ) یان توم پاکرت به ژنایه تی (أَوْ بَيْتُكَ)
 یان توم هیسته وه به ژنایه تی. (وَالطَّلَاقُ اخْتِيَارُ) ته لاقدانی ژنیک به هه لېږارنی ژنه
 ته لاقدر او ده که داده ندری، چونکه ته لاقدان بقی ژنی ماره پراو به کار دی (لَا الظَّهَارُ وَالْإِيلَاءُ
 فِي الْأَصَحِّ) به لام (ظهار) سویند خوارنی جیما نه کردن به هه لېږارن داناندرین، له
 هه ر ووده ی راستردا (وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُ اخْتِيَارٍ وَلَا فُسْخٌ) دروست نه: نه هه لېږارنه که و نه
 هه له و شاندنه وه که هه لبواسی، وه بلی: نه گهر بجیه ژورده وه توم هه لېږارد.

(وَلَوْ حَصَرَ الْإِخْتِيَارَ فِي خَمْسِ) نه گهر هه لېږارنه که ی له پېنجاندا کورت کرده وه، واته:
 پینج ژنی هه لېږارن (أُنْدَقَفَ مَنْ زَادَ) نه وانی له پېنجان زیادن له ژنایه تی لاده چن، به لام

وَعَلَيْهِ التَّعِينُ وَتَفَقُّهُنَّ حَتَّى يَخْتَارَ، فَإِنْ تَرَكَ الْإِخْتِيَارَ حُسْبًا، فَإِنْ مَاتَ قَبْلَهُ اعْتَدَتْ حَامِلٌ بِهِ، وَذَاتُ أَشْهُرٍ وَغَيْرُ مَدْخُولٍ بِهَا بِأَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ، وَذَاتُ أَقْرَاءٍ بِالْأَكْثَرِ مِنَ الْأَقْرَاءِ وَأَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ، وَيُوقَفُ نَصِيبُ زَوَاجَاتٍ حَتَّى يَصْطَلِحْنَ. (فَصَلِّ) أَسْلَمًا مَعَ اسْتِمْرَاتِ النَّفَقَةِ، وَلَوْ أَسْلَمَ وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ فَلَا، وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا لَمْ تَسْتَحِقْ لِمُدَّةِ التَّخْلُفِ فِي الْجَدِيدِ،

(وَعَلَيْهِ التَّعِينُ) له سرى واجب: له و پینجانهش چواران دیاری بکا، هم (وَتَفَقُّهُنَّ حَتَّى يَخْتَارَ) واجب هه مووانیان به خیر بکا، تا چواره کان هه لده بژیری.

(فَإِنْ تَرَكَ الْإِخْتِيَارَ) جا نه گهر میرده که هه لبراردنه که، یان دیاری کردنه که ی نه کرد، نه و کاته (حُسْبًا) به ند ده کری تا ده بکا (فَإِنْ مَاتَ قَبْلَهُ) جا نه گهر پیش هه لبراردنه که میرده که مرد، نه و کاته (اعْتَدَتْ حَامِلٌ) نه و ژنه ی تاوسه (عِدَّةً) ی مردن ته او ده کا (بِهِ) به دانانی کرپی ی ناو زگی (وَذَاتُ أَشْهُرٍ) نه و ژنه یشی که تاوس نیو (عِدَّةً) ی به مانگه، هم (وَغَيْرُ مَدْخُولٍ بِهَا) نه و ژنه یشی که جیماعی له گه ل نه کریو، هه ربوویکان (عِدَّةً) که یان ته او ده که ن (بِأَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ) به چوار مانگو ده شه و پوژ له مردنی میرده که وه (وَذَاتُ أَقْرَاءٍ) نه و ژنه یی که خاوه ن حه یزه نه ویش (عِدَّةً) که ی ته او ده کا (بِالْأَكْثَرِ) به زوژتره که: (مِنَ الْأَقْرَاءِ) له سن پاکبونه وه ی حه یز: که له موسولمانبوونه وه ده ست پی ده کاو (وَأَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ) له چوار مانگو ده شه و پوژ: له مردنی میرده که وه.

(وَيُوقَفُ نَصِيبُ زَوَاجَاتٍ) به شه میراتی هه موو ژنه کانیش—که چوارژگه، یان هه شتیکه—پاده گیری (حَتَّى يَصْطَلِحْنَ) تا سولح ده که ن و له نیوان خویاندا پیک دین، چونکه نیمه نازانین کامه یان چوار ژنی پاسته قینه ن.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي بِهِ خِيُوكِرْدَنِي ژَنِي مُوسُولْمَانِبُوو، يَان كَافِرِبُوو﴾

(أَسْلَمًا مَعَ) نه گهر ژنه که و میرده که ویکرا موسولمان بوو، نه وه (اسْتِمْرَاتِ النَّفَقَةِ) به خییوکردنی ژنه که له سر میرده که هه ر به رده وام ده بی، به لام (وَلَوْ أَسْلَمَ) نه گهر میرده که موسولمان بوو (وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ) ژنه که ش سوو پیو له سر کافرایه تی تا (عِدَّةً) ی ته او بوو، نه و کاته (فَلَا) هیچ مافی به خییوکردنی له سر میرده که ی نیه، چونکه به دواکه وتنی له نیسلامه تی خراپی کردوه.

(وَ) هه روه ها (إِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا) نه گهر ژنه که له (عِدَّةً) دا موسولمان بوو، نه و کاته ش (لَمْ تَسْتَحِقْ لِمُدَّةِ التَّخْلُفِ) مافی بژئوی ماوه ی دواکه وتنی نیه (فِي الْجَدِيدِ) له هه رموده ی نوئیدا، به لام له هه رموده ی کوندا: مافی بژئوی ماوه ی دواکه وتنیشی هه یه، چونکه به موسولمانبوونه که ی ناشکرا بوو: هه ر ژنی میرده که یه تی.

وَلَوْ اسْلَمْتَ اَوَّلًا فَاَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ اَوْ اَصَرَ فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ عَلَى الصَّحِيحِ،
وَإِنْ ارْتَدَّتْ فَلَا نَفَقَةَ وَإِنْ اسْلَمْتَ فِي الْعِدَّةِ، وَإِنْ ارْتَدَّ فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ.
(بَابُ الْخِيَارِ وَالْإِغْفَافِ وَنِكَاحِ الْعَبْدِ)

وَجَدَّ أَحَدُ الزَّوْجَيْنِ بِالْآخِرِ جُنُونًا أَوْ جَذَامًا أَوْ بَرَصًا، أَوْ وَجَدَهَا رَتْقَاءَ أَوْ قَرْنَاءَ، أَوْ
وَجَدْتُهُ عَنِيًا أَوْ مَجْبُوبًا ثَبَتَ الْخِيَارُ فِي فُسْخِ النِّكَاحِ،

به لام (وَلَوْ اسْلَمْتَ اَوَّلًا) نه گهر ژنه که پيشدا موسولمان بوو (فَاَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ اَوْ اَصَرَ) نينجا
ميرده که ش له (عِدَّة) دا موسولمان بوو، يان هر سووېر بوو له سر کافرايه تي، نو کاته
له هر دوو مه سه له که دا (فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ) ژنه که مافي به خيوکړني ماوهی (عِدَّة) ی له سر
ميرده که يه تي (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست، چونکه ميرده که به دواکه وتني
له نيسلامه تي خراپه ی کړوه.

ثم جاره: (وَإِنْ ارْتَدَّتْ) نه گهر ژنه که له دين وهرگه پړاوه بوه کافر، نه وه (فَلَا نَفَقَةَ وَإِنْ اسْلَمْتَ
فِي الْعِدَّةِ) مافي به خيوکړني ماوهی کافريوونه که ی له سر ميرده که ی نيه، هر چه ند له
(عِدَّة) شدا موسولمان ببيتوه، چونکه وه ک ژنی (ناشرة) يه، به لام (وَإِنْ ارْتَدَّ) نه گهر ته نها
ميرده که کافر بوو، نو کاته (فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ) ژنه که مافي به خيوکړني ماوهی (عِدَّة) ی له
سر ميرده کافريووه که يه، چونکه هره يه که ی له ميرده که وه يه.

﴿بَابُ الْخِيَارِ﴾ باسی په شيمانبوونه وه له مارمېرين و

(وَالْإِغْفَافِ) داوین پاکړوني باوک و باپېرمو (وَنِكَاحِ الْعَبْدِ) ژن هينانی کږيله ﴿

۱- په شيمانبوونه وه له مارمېرين: (وَجَدَّ أَحَدُ الزَّوْجَيْنِ بِالْآخِرِ جُنُونًا) هر کاتيک به کيک له
ژن و ميرده که زانی ماو سره که ی شيتی ه يه (أَوْ جَذَامًا) يان گړووی ه يه (أَوْ بَرَصًا)
يان به له کی ه يه (أَوْ وَجَدَهَا رَتْقَاءَ) يان ميرده که زانی ژنه که شوپنی جيماعکړنی به زیده
گوشت گپړاوه (أَوْ قَرْنَاءَ) يان به نيسقانيک گپړاوه (أَوْ وَجَدْتُهُ عَنِيًا) يان ژنه که زانی
ميرده که ی نه ميرده و توانای جيماعکړنی نيه، هر چه ند له ژنيکی تريش نه ميرد نه بې (أَوْ
مَجْبُوبًا) يان ه موو نه دماه که ی جيماعکړنی ليکړاوه ته وه، نه وه به تنها به کيک له و پېنج
عهيانه (ثَبَتَ الْخِيَارُ فِي فُسْخِ النِّكَاحِ) مافي په شيمانی بې ژنه که و بې ميرده که جيکړ ده بې:
که ماره برينه که ه لېوه شيتيتوه به و مرجه ی پيش ماره برينه که نه يزانيبې نه و عه يه ی
ه يه، نه گينا: مافي ه لوه شانده وه ی نيه، ه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمويانه.

﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَيْمًا رَجُلٌ تَزَوَّجَ امْرَأَةً فَدَخَلَ بِهَا فَوَجَدَهَا بَرَصًا أَوْ مَجْذُومَةً فَلَهَا
الصَّدَاقُ بِمَسِيَسِهِ إِيَّاهَا وَهُوَ لَهُ عَلَى مَنْ غَرَّهُ﴾ رواه مالك وابن أبي شيبة ورجاله ثقات، هر
پياوړيک ژنيکی ماره کړو جيماعی له گڼل کړو زانی ژنه که به له که، يان شيتته، يان کړووه،

وَقِيلَ إِنَّ وَجَدَ بِهِ مِثْلَ عَيْبِهِ فَلَا، وَلَوْ وَجَدَهُ خُنْثَى وَاضِحًا فَلَا فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ حَدَّثَ بِهِ عَيْبٌ تَخَيَّرْتُ إِلَّا عُتَّةً بَعْدَ دُخُولِ، أَوْ بِهَا تَخَيَّرَ فِي الْجَدِيدِ، وَلَا خِيَارَ لَوْلِي بِحَادِثٍ

نه وه به هژی جیماعه که ماره یی ته واو ده داته ژنه که و نه ویش توله ی ماره ییه که له و که سه ورده گریته وه: که فریوی داوه. واته: نه گهر ماره برینه که ی هه لوه شانده وه.

(وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میژدا: (إِنَّ وَجَدَ بِهِ مِثْلَ عَيْبِهِ) نه گهر هاوسه ره که ش هه مان عیبی هاوسه ره که ی هه بو (فَلَا) مافی په شمانی نیه.

﴿لَا كَادَارِي﴾: جگه له و عیبانه به هیچ عیبیکې تر نه ژنه که و نه میژده که - مافی هه لوه شانده وه ی ماره برینی نیه: وه که چه لی و کویدی و خوینچرکه و چوپمیزکه و بؤگه نی ی ده م و بن هه نگل و گیله که یی... هتد، هه روه که له زقریه ی سرچاوه کاندا فرموویانه.

هه روه ها نه گهر میژده که توانای به خپوکردنی ژنه که ی نه بی، نه و کاته ش ژنه که ی ده توانی ماره برینه که هه لوه شینیتته وه، هه ر وه که له (په پتوکی بژیوه کان) دا پوونی ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

که واو: نه و ژنانه ی له دادگا سته مکاره کانی نه م سرده مه دا - په پیچه وانه ی شه ریه ته ی نیسلام - به یاسای ده سترکد خویان له میژده که یان جیا ده که نه وه، نه وانه ماره برینه که یان هه لئاوه شیتته وه ته لاقیشیان ناکه وئو هه ر ژنی میژدی خویان، که واو: نه گهر به بریاری نه و یاسا ده سترکده میژدیکې تر بکه ن، له و میژده حال نابینو زینایه، والله أعلم.

(وَلَوْ وَجَدَهُ خُنْثَى وَاضِحًا) نه گهر ژنه که، یان میژده که زانی هاوسه ره که ی نیراموکیکی ناشکرایه (فَلَا فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میژتردا: مافی په شیمان ی نیه، به لام نه گهر نیراموکیکی نا ناشکرا بی، نه و کاته ماره برینه که به تاله و دروست نه بووه، هه روه که له زقریه ی سرچاوه کاندا فرموویانه.

(وَلَوْ حَدَّثَ بِهِ عَيْبٌ) نه گهر له دوی ماره برین میژده که عیبیکې - له و عیبانه ی پرابردو - لپه پیدا بوو، نه و کاته ش (تَخَيَّرْتُ) ژنه که سرپشکه، واته: مافی هه لوه شانده وه ی ماره برینه که ی هه یه، جیاوازی نیه: جیماعی له گه ل کردی، یان نا (إِلَّا عُتَّةً بَعْدَ دُخُولِ) ته نها نه و نه میژدی به نه بی: که له دوی جیماعکردن هیچی تر توانای جیماعکردنی نه میتی، واته: به م نه میژدی به مافی په شیمان ی نیه.

(أَوْ بِهَا) یان ژنه که عیبیکې - له و عیبانه ی پرابردو - لپه پیدا بوو، نه و کاته ش (تَخَيَّرَ) میژده که سرپشکه و مافی هه لوه شانده وه ی ماره برینه که ی هه یه، جیاوازی نیه: جیماعی کردی، یان نا (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده ی نوی دا.

(وَلَا خِيَارَ لَوْلِي) هیچ سرپه شکاریکې ژنه که مافی هه لوه شانده وه ی ماره برینه که ی نیه (بِحَادِثٍ) به هژی په یدابوونی یه کیک له و عیبانه ی پرابردو: که له دوی ماره برینه که تووشی

وَكَذًا بِمُقَارِنِ جَبٍّ وَعُتْنَةٍ، وَيَتَخَيَّرُ بِمُقَارِنِ جُنُونٍ، وَكَذَا جُذَامٌ وَبَرَصٌ فِي الْأَصَحِّ،
وَالْخِيَارُ عَلَى الْفُورِ، وَالْفُسْحُ قَبْلَ دُخُولِ يُسْقَطُ الْمَهْرُ، وَيَعْدُهُ الْأَصَحُّ: أَنَّهُ يَجِبُ
مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ فُسِحَ بِمُقَارِنِ أَوْ بِحَادِثٍ بَيْنَ الْعَقْدِ وَالْوَطْءِ جَهْلُهُ الْوَأَطِيُّ،

میرده که ببین (وَكَذًا بِمُقَارِنِ جَبٍّ وَعُتْنَةٍ) مهر و ده که گهر له کاتی ماره برپینشدا میرده که
نه ندای جیماعکردنی لیکراییته وه، یان نه میرد بئی، سهرپه رشتکاری ژنه که مافی
هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که یی، چونکه زیانه که تاییه ته به ژنه که.

به لام (وَيَتَخَيَّرُ بِمُقَارِنِ جُنُونٍ) سهرپه شتکاره که مافی هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که یی
به هوئی نهو شیتی یی له کاتی ماره برپینه که دا میرده که هه بیووه، هرچه ند ژنه که ش پازی
بئی (وَكَذًا جُذَامٌ وَبَرَصٌ) مهر و ده که گهر گرویی، یان به لکیشی له کاتی ماره برپیندا هه بویی،
سهرپه رشتکاره که مافی هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که یی هه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده یی
راستردا، چونکه سهرپه رشتکاره که ش بهو سئ عیبانه شهرمه زارده بئی.

(وَالْخِيَارُ عَلَى الْفُورِ) په شیمان بوننه وهی ماره برپین به په له یه، واته: مهرجه به په له داوا یه که یی
بی لای قازی به رز بکاته وهو داوا یی هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که بکا، نه گینا: مافه که یی
له ده دست ده چی، به لام نه گهر ژنه که، یان میرده که گوتی: نه مزانی مافی په شیمانیم هه یه،
یان نه مزانی په شیمانیه که به په له یه، نه وه به سویند خواردن باوه پی پی ده کریو مافه که یی
له ده دست ناچی، بهو مهرجه یی تیکه لئی له گهل زانایانی نه م مهسه له یه نه بئی، مهر و ده که له
زوری یی سهرچاوه کاندا فهرموویانه.

ئینجا بزانه: هه لوه شانندنه وهی ماره برپین - به یه کیک لهو عیبانه - ژماره یی ته لاقه کان که م
ناکاته وه (و) مهر و ده (الْفُسْحُ قَبْلَ دُخُولِ) هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که نه گهر پیش
جیماعکردن بئی (يُسْقَطُ الْمَهْرُ) هه موو ماره بییه که له سهر میرده که لاده با، جیوازی نیه
هه لوه شانندنه وه که: له لایه ن میرده که وه بئی، یان له لایه ن ژنه که وه بئی.

به لام (وَيَعْدُهُ) هه لوه شانندنه وهی ماره برپینه که له دوا یی جیماعکردن (الْأَصَحُّ: أَنَّهُ يَجِبُ مَهْرٌ
مِثْلُ) به فهرمووده یی راستر: ماره یی هاویننه له سهر میرده که واجب ده بئی (إِنْ فُسِحَ
بِمُقَارِنِ) نه گهر ماره برپینه که هه لوه شاندراییته وه بهو عیبیه یی له کاتی ماره برپینه که دا
هه بیووه (أَوْ بِحَادِثٍ بَيْنَ الْعَقْدِ وَالْوَطْءِ) یان له کاتیکی نتوان ماره برپینه که و جیماعکردندا
په ییدا بووه، بهو مهرجه یی لهو دوو مهسه له یه دا (جَهْلُهُ الْوَأَطِيُّ) جیماعکره که - پیش
جیماعکردن - نه یزانی بئی هاوسهره که یی نهو عیبیه یی هه یه.

واته: نه گهر ژنه که، یان میرده که زانی هاوسهره که یی نهو عیبیه یی هه یه، ئینجا به خوشی
خوی جیماعی کرد، نهو کاته مافی هه لوه شانندنه وهی نیه، چونکه پی پازی بووه، مهر و ده که
له (شرح المحلی و) (تحفة و) (نهاية و) حاشیه کانیندا پوون کراونه ته وه.

وَالْمُسْمَىٰ إِنْ حَدَّثَ بَعْدَ وَطْءٍ وَلَوْ اِنْفَسَخَ بِرِذَّةٍ بَعْدَ وَطْءٍ فَلَا مُسْمَىٰ، وَلَا يَرْجِعُ الزَّوْجُ بَعْدَ اِنْفَسَاحِ بِالنَّهْرِ عَلَىٰ مَنْ غَرَّهٗ فِي الْجَدِيدِ، وَيُشْتَرَطُ فِي الْعَنْتَةِ رَفْعُ إِلَىٰ حَاكِمٍ، وَكَذَا سَائِرُ الْقُيُوبِ فِي الْأَصَحِّ،

(وَالْمُسْمَىٰ) مهره‌ها هم مو ماره‌یی ناویراوه له سهر می‌رده‌که واجب ده‌بئی (إِنْ حَدَّثَ بَعْدَ وَطْءٍ) نه‌گهر عه‌بیه‌که له دوا‌ی جی‌ماعکردن په‌یدا ببئی: له ژنه‌که، یان می‌رده‌که.

(وَلَوْ اِنْفَسَخَ بِرِذْوَةٍ بَعْدَ وَطْءٍ) نه‌گهر ماره‌برینه‌که هه‌لوه‌شاوره به هوی کافر یوونیک‌ی دوا‌ی جی‌ماعکردن، نه‌وه (فَالْمُسْمَىٰ) ماره‌بیه ناویراوه‌که له سهر می‌رده‌که واجب ده‌بئی بۆ ژنه‌که، جیاوازی نیه ژنه‌که کافر بو‌بئی، یان می‌رده‌که، به‌لام به کافر یوونی پېش جی‌ماعکردن: نه‌گهر ژنه‌که کافر بو‌بئی نه‌وه مافی هیچ به‌شه ماره‌بیه‌کی نیه، نه‌گهر می‌رده‌که کافر بو‌بئی نه‌وه نیوه‌ی ماره‌یی ناویراوی له سهره بۆ ژنه‌که‌ی، مهره‌که له (تحفة) دا فرموده‌تی.

(وَلَا يَرْجِعُ الزَّوْجُ بَعْدَ اِنْفَسَاحِ بِالنَّهْرِ) نابئ می‌رده‌که له دوا‌ی هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی ماره‌برینه‌که - بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ماره‌بیه‌که - بگه‌ریتنه‌وه (عَلَىٰ مَنْ غَرَّهٗ) بۆ سهر نه‌وه‌که سه‌ی فریوی داوه به عه‌بیه‌ی ژنه‌که (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده‌ی نو‌ئیدا، جیاوازی نیه فریوده‌ره‌که: سه‌ر په‌رشتکاری ژنه‌که ببئی: وه‌که ببئی ده‌نگ ببئی و عه‌بیه‌ی ژنه‌که نه‌لئی، یان خودی ژنه‌که ببئی: وه‌که به‌خوی عه‌بیه‌که‌ی خوی نه‌لئی و هه‌ا نیشانی سه‌ر په‌رشتکاره‌که‌ی بدا: که داخوازیکه‌ره‌که‌ی ناگاداری عه‌بیه‌که‌یه.

ئینجا بزانه: له فرموده‌ی کړندا: می‌رده‌که مافی هه‌یه بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ماره‌بیه‌که بگه‌ریتنه‌وه سهر فریوده‌ره‌که، به به‌لگه‌ی فرموده‌ی ئی‌مامی (عمر) پابردوو له‌م باسه‌دا، به‌لام به‌لگه‌ی فرموده‌ی نو‌ئیه‌ی به‌هیزتره: که حه‌دیه‌که‌ی ﴿أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحَتْ﴾ پابردوو له (باسی سه‌ر په‌رشتکاره‌کان) دا، واته: هه‌رچه‌ند له وئیدا ببئی سه‌ر په‌رشتکار ماره‌برینه‌که‌شی به‌تال بوو، به‌لام فریوده‌راوه‌که مافی وه‌رگرتنه‌وه‌ی ماره‌بیه‌که‌ی نیه.

﴿چُونِیه‌تی هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی ماره‌برین﴾

(وَيُشْتَرَطُ فِي الْعَنْتَةِ) به مهرج داده‌ندری: له هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی ماره‌برین به هوی نه‌می‌ردی: (رَفْعُ إِلَىٰ حَاكِمٍ) داوا‌یه‌که به‌رز بکړیتنه‌وه بۆ لای دادوهر، واته: قازی (وَكَذًا سَائِرُ الْقُيُوبِ) مهره‌ها له گشت عه‌بیه‌کانی تریشدا مهرجه: داوا‌یه‌که به‌رز بکړیتنه‌وه بۆ لای دادوهر (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی راستردا، واته: نه بۆ ژنه‌که و نه بۆ می‌رده‌که دروست نابئی: پێک بکه‌ون و به‌بئ قازی هه‌لیبوه‌شینه‌وه.

به‌لام نه‌گهر شو‌پینیک (قازی)‌ی شرعی لینه‌بو، یان هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی لای قازی پاره‌ی ده‌ویا، نه‌وه‌کاته له به‌ر ناچاری: هه‌م بۆ ژنه‌که و هه‌م بۆ می‌رده‌که دروسته‌ پیاوونیک‌ی لیزان

وَتَثْبُتُ الْعُقَّةُ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بَيِّنَةٍ عَلَى إِقْرَارِهِ وَكَذَا بَيِّنَتُهَا بَعْدَ نُكُولِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِذَا ثَبَّتَ ضَرْبَ الْقَاضِي لَهُ سَنَةً بِطَلِبِهَا، فَإِذَا تَمَّتْ رَفَعَتْهُ إِلَيْهِ: فَإِنْ قَالَ وَطِنْتُ حَلْفَ، فَإِنْ نَكَلَ حَلَفْتُ فَإِنْ حَلَفْتُ أَوْ أَقَرُّ اسْتَقْلْتُ بِالْفَسْخِ،

بکاته (المَحْكَمُ) - واته: دادور می سه له که و - له لای وی ماره برینه که هه لبوه شینیتته وه به ووشه کانی داهاتوو، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه.

(وَتَثْبُتُ الْعُقَّةُ) نه میردی پیاره که ناشکرا ده بی: یان (بِإِقْرَارِهِ) به دانپیدا هیتانی میرده که له لای قازی (أَوْ بَيِّنَةٍ عَلَى إِقْرَارِهِ) یان به شاهیدی دوو پیار له سر دانپیدا هیتانه کی (وَكَذَا بَيِّنَتُهَا بَعْدَ نُكُولِهِ) هه روه ها ناشکرا ده بی به سویند خواردنی ژنه که له دوی سویند نه خواردنی میرده که (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی راستردا.

ثینجا (وَإِذَا ثَبَّتَتْ) هه ر کاتی که نه میردی میرده که ناشکرا بوو: به یه کی که له و سئ پووانه ی پاردوو (ضَرْبَ الْقَاضِي لَهُ سَنَةً) قازی ماوه ی سالی که بق میرده که داده نی (بِطَلِبِهَا) به داواکردنی ژنه که - واته: نه به داواکردنی سه ره رشتکاره که و نه سه ره یخو قازی ساله که دانانی - جا نه گهر ژنه که له بهر نه زانین، یان سه رلیشویان بی ده نگ بوو، دروسته قازی ناگاداری بکاته وه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ﴾: قَضَى عُمَرُ: أَنَّ الْعَيْنَ يُؤْجَلُ سَنَةً﴾ أخرجه سعيد بن منصور ورجاله ثقات، نیما می (عمر) برپاری داوه: نه میرد مؤله تی سالی که بق دابندرئ. واته: تا هه چوار وه رزه که ی سال بیینی؟ نه وه که نه میردیه که ی به هوی گهر می، یان ساردی، یان ته پی، یان ووشکی بی، ثینجا ساله که ش له دانانی قازی یه وه ده ست پی ده که.

(فَإِذَا تَمَّتْ) جا هه ر کاتی که ساله که ته و او بوو و جیماعی پی نه کرا (رَفَعَتْهُ إِلَيْهِ) دووباره - به پهله - به رزی ده کاته وه بق لای قازی تا کو ماره برینه که هه لبوه شینیتته وه (فَإِنْ قَالَ وَطِنْتُ) جا نه گهر میرده که گوتی: له ماوه ی نه و ساله دا جیماعم کردوه. نه وه (حَلَفْتُ) میرده که سویند ده برئ که جیماعی کردوه، به و مرجه ی ژنه که له و کاتدا بیوه ژن بی، به لام نه گهر کچ بوو، نه و کاته به سویند خواردن باوه به ژنه که ده کرئ که جیماعی نه کردوه، هه روه ها (فَإِنْ نَكَلَ) نه گهر میرده که سویندی نه خوارد، نه و کاته ش (حَلَفْتُ) ژنه که سویند ده برئ که میرده که ی جیماعی له گه ل نه کردوه و باوه پی پی ده کرئ.

(فَإِنْ حَلَفْتُ) جا نه گهر ژنه که سویندی خوارد (أَوْ أَقَرُّ) یان میرده که دلنی میتا: که جیماعی نه کردوه، نه و کاته (اسْتَقْلْتُ بِالْفَسْخِ) ژنه که سه ره یخو ده بی بق هه لوه شانندنه وه ی ماره برینه که، به لام به و مرجه ی پیندا قازی، یان (مَحْكَمٌ) بلئ: مافی هه لوه شانندنه وه ی ماره برینه که ت جیگیر بوو. ثینجا ژنه که ش بلئ: نه و به هوی نه م عییه ماره برینه که ی

وَقِيلَ يَحْتَاجُ إِلَى إِذْنِ الْقَاضِي أَوْ فُسْخِهِ، وَلَوْ اعْتَرَلَتْهُ أَوْ مَرَضَتْ أَوْ حُسِبَتْ فِي الْمُدَّةِ لَمْ تُحْسَبْ، وَلَوْ رَضِيَتْ بَعْدَهَا بِه بَطَلَ حَقُّهَا، وَكَذَا لَوْ أَجْلَتْهُ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ نَكَحَ وَشَرِطَ فِيهَا إِسْلَامًا أَوْ فِي أَحَدِهِمَا نَسَبٌ أَوْ حُرِّيَّةٌ أَوْ غَيْرُهُمَا فَأُخْلِفَ فَلَاظُهُرُ صِحَّةِ النِّكَاحِ، ثُمَّ

خَوِّمَ هَلْ لَوْه شَانْدَه وه. (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی میژدا: (يَحْتَاجُ إِلَى إِذْنِ الْقَاضِي) پیویستی به نيزدانی قازی هیه (أَوْ فُسْخِهِ) یان به هه لوه شاندنه وهی قازی، وهك بلی: به هوی ثم عه ییه ماره برپنی ثم نذو میژدهم هه لوه شاندنه وه.

ئینجا بزان: له مه سه له ی دانانی (مُحْكَمٌ) ی پیردودا دهرده که وی: که له عه ییه کانی تریشدا مه رجه: پیژدا قازی، یان (مُحْكَمٌ) بلی: مافی هه لوه شاندنه وهی ماره برپنه که ت جیگیر بوو. ئینجا ژنه که ش، یان میژده که ش بلی: ئه واه به هوی ثم عه ییه ماره برپنه که ی خَوِّمَ هه لوه شاندنه وه.

(وَلَوْ اعْتَرَلَتْهُ) نه گهر له ته وای ساله که دا ژنه که خوی له میژده که ی جیا کرده وه (أَوْ مَرَضَتْ) یان ژنه که نه خۆش که وت (أَوْ حُسِبَتْ فِي الْمُدَّةِ) یان له ته وای ساله که دا ژنه که به ندکرا بو (لَمْ تُحْسَبْ) ثم ساله حیساب ناکرئو سالیکی تر ده ست پیژده کاته وه، جا نه گهر ئه و پوودا وانه له به شیکی ساله که دا بون، ئه و کاته تنه ا هه مان وه رز له سالی داهاتودا چاوه پوان ده کرئ، به لام نه گهر پوودا وه کان له لای میژده که وه بن، ئه وه کاته ساله که ی له سهر ده ژمیژدیئو سالیکی تر دوو باره ناکرئته وه، هه روهك له زۆریه ی سهر چاوه کاند پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ رَضِيَتْ بَعْدَهَا بِه) نه گهر ژنه که له دوی ته وایوونی ساله که به میژده که ی پازی بوو، نه وه (بَطَلَ حَقُّهَا) مافی هه لوه شاندنه وه که ی به تال ده بیته وه (وَكَذَا لَوْ أَجْلَتْهُ) هه روه ها نه گهر هه لوه شاندنه وه که شی دواخت بی ماوه یه کی تر، مافه که ی به تال ده بیته وه (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فرموده ی پاست.

﴿ دانانی مهرچیک له ژنه که دا، یان له میژده که دا ﴾

(وَلَوْ نَكَحَ) نه گهر ژنیکی له خوی ماره کرد (وَشَرِطَ فِيهَا إِسْلَامًا) له ناو ماره برپنه که دا به مهرج داندا: ژنه که موسولمان بی (أَوْ فِي أَحَدِهِمَا نَسَبٌ) یان به مهرج داندا: ژنه که، یان میژده که خاوه ن نه ژاد بی (أَوْ حُرِّيَّةٌ) یان نازاد بی (أَوْ غَيْرُهُمَا) یان جگه له وسیفه تانه: وهك به مهرج دابندری ژنه که کچ بی، یان میژده که کوپ بی، واته: له ژیا نی دا ژنی نه هینابی، یان جاحیل و گنجی، یان پهنگ، یان بالا به رزی به مهرج دابندری، ئینجا (فَأُخْلِفَ) مهرجه که ش نه هیندرا جی، ئه وه (فَلَاظُهُرُ صِحَّةِ النِّكَاحِ) به فرموده ی به میژتر: ماره برپنه که دروست ده بی (ثُمَّ) ئینجا ته ماشا ده که ی:

إِنْ بَانَ خَيْرًا مِمَّا شَرِطَ فَلَا خِيَارَ، وَإِنْ بَانَ ذُوْنُهُ فَلَهَا الْخِيَارُ، وَكَذَا لَهُ فِي الْأَصْحَ، وَلَوْ ظَنَّنَهَا مُسْلِمَةً أَوْ حُرَّةً فَبَايَتْ كِتَابِيَّةً أَوْ أَمَةً وَهِيَ تَحِلُّ لَهُ فَلَا خِيَارَ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ أَذِنَتْ لِي تَزْوِجَهَا بِمَنْ ظَنَنْتُهُ كُفْرًا فَبَانَ فَسَقُهُ أَوْ ذَنَاءَةً نَسَبِهِ وَحَرْفَهُ فَلَا خِيَارَ لَهَا،

(إِنْ بَانَ خَيْرًا مِمَّا شَرِطَ) نه گهر دهرکهوت: ژنهکه، یان میړدهکه باشته له به مخرج داندراوهکه: وهک له جیاتی بیوه ژن دهرکهوتی کچه، یان له جیاتی بیوه میړد دهرکهوتی کږه، نه وه (فَلَا خِيَارَ بَقِ هِجْیَکِیَان په شیعمانی نیه، به لام (وَإِنْ بَانَ ذُوْنُهُ) نه گهر دهرکهوت که متری له به مخرج داندراوهکه: وهک له جیاتی کچ بیوه ژن بی، یان له جیاتی کږ بیوه میړد بی، نه وکاته (فَلَهَا الْخِيَارُ) بَقِ ژنهکه مافی په شیعمانی هیه (وَكَذَا لَهُ) هرهو ها بَقِ میړدهکه ش مافی په شیعمانی هیه، واته: هرهو وکیان مافیان هیه ماره برینه که هه لویه شیننه وه (فِي الْأَصْحَ) له فرهووده ی پاستردا.

﴿لَا کاداری﴾ یه که م: ثم هه لوه شاننده وه یه بَقِ هرهو وکیان- به په له وه سبه جی یه و پیوستی به قازی نیه، که واته: هره به کیک له ژنهکه وه میړده که زانی مخرج داندراوه که ی نه هاتوته جی، نه وه یه کسر ده لی: ماره برینه که م هه لوه شاننده وه. هره وهک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا فرهوویانه.

جا بزانه: نه گهر له ناو ماره برینه که دا مخرج که دانه ندرا بی، به لکو له پیش ماره برینه که، یان له دواى ماره برینه که داندرا بو، نه وه هیچ کاری بی ناکړی و هجیکیان مافی په شیعمانی نیه، هره وهک له دواى ئیره- له شرحی (وَالْمُؤْتَرِ)- پوونی ده کهینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

دوهم: نه گهر پیاوه دیارکراوه که، یان ثافره ته دیارکراوه که بگو پردی: وهک بلای: له (زهید) ماره م بکه، نه ویش له (عص) ماره ی کرد، یان بلای: فلانه کیژت لیتم ماره بکه، نه ویش خوشکیکی نه و کیژه یی لی ماره کرد، نه وه له هرهو مه سه له دا ماره برینه که به تال ده بی و دوست ناب، هره وهک له (تحفة) و (البجیرمی) دا فرهوویانه.

(وَلَوْ ظَنَّنَهَا مُسْلِمَةً) نه گهر میړده که- به بی مخرج- واتیکه یشتبو ژنه که موسولمانه (أَوْ حُرَّةً) یان نازاده (فَبَايَتْ كِتَابِيَّةً أَوْ أَمَةً) ئینجا دهرکهوت: ژنه که (أَهْلَ الْكِتَابِ) ه، یان (جاریه) یه (وَهِيَ تَحِلُّ لَهُ) جاریه که شی بَقِ حلال بوو، نه وه (فَلَا خِيَارَ) مافی په شیعمانی نیه (فِي الْأَظْهَرِ) له فرهووده ی به میژنردا، چونکه مخرجی دانه ناوه که متری غمی ی کږوه.

(وَلَوْ أَذِنَتْ) نه گهر ثافره تیک سر په رشتکاره که ی خوی ئیزندا (فِي تَزْوِجِهَا بِمَنْ ظَنَنْتُهُ كُفْرًا) له پیاوړی ماره بکا: که وای تگه یشتبو هاوچه شنی خوی ته ی (فَبَانَ فَسَقُهُ) ئینجا دهرکهوت: پیاوه که فاسقه (أَوْ ذَنَاءَةً نَسَبِهِ وَحَرْفَتِهِ) یان نه ژاده که ی، یان پیشه که ی نارپک و خرابه، نه وه (فَلَا خِيَارَ لَهَا) ثافره ته که مافی په شیعمانی نیه، چونکه مخرجی دانه ناوه که متری غمی ی کږوه: که لی نه کولیوه ته وه.

قُلْتُ: وَلَوْ بَانَ مَعِيًّا أَوْ عَبْدًا فَلَهَا الْخِيَارُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَمَتَى فُسِّخَ بِخُلْفِ فَحُكْمُ الْمَهْرِ وَالرُّجُوعِ بِهِ عَلَى الْغَارِ مَا سَبَقَ فِي الْعَيْبِ، وَالْمَوْثُرُ تَغْيِيرُ قَارَنِ الْعَقْدِ، وَلَوْ غُرَّ بِحُرِّيَّةِ أَمَةٍ وَصَحَّحْنَاهُ قَالُوا لَدُ قَبْلِ الْعِلْمِ حُرٌّ وَعَلَى الْمَغْرُورِ قِيمَتُهُ لِسَيِّدِهَا وَيَرْجِعُ بِهَا عَلَى الْغَارِ، وَالتَّغْيِيرُ بِالْحُرِّيَّةِ لَا يَتَصَوَّرُ مِنْ سَيِّدِهَا بَلْ مِنْ وَكِيلِهِ أَوْ مِنْهَا، فَإِنْ كَانَ مِنْهَا

(قلت) نيمای (النواوی) ده فہر موی (ولو بان معیاً) نہ گہر دہر کہوت میزدہ کہ عہیدارہ، واتہ: لہو پیٹنج عہیدانہ ی پابردو عہیدیکی ہہبو (أو عبدًا) یان کزیلہ ہبو، نہو کاتہ (فلہا الخیار) ژنہ کہ مافی ہہ شیمانہی ہہہ، ہہر وہ ک پابرا (واللہ اعلم)۔

(ومتی فُسخ بِخُلْفٍ) ہر کاتیک مارہ ہرینہ کہ ہلہوہ شیندر اوہ بہ ہوی نہ ہاتنہ جی مہرجیک، نہوہ (فَحُكْمُ الْمَهْرِ وَالرُّجُوعِ بِهِ عَلَى الْغَارِ) ہر یاری مارہیہ کہ وگہ پانہ وہی میزدہ کہ بؤ سہر فریودہر کہ تا کو تولہی مارہیہ کہی لیستینن (مَا سَبَقَ فِي الْعَيْبِ) ہر نہو ہر یارہ ی پابردوہ لہ باسی ہلہوہ شانندہ وہی عہیداری دا، واتہ: لیژہ شد: نہ گہر پیٹش جیماعکردن مارہ ہرینہ کہ ہلہوہ شیندریتہ وہ، نہوہ مارہیہ کہ لہ سہر میزدہ کہ لادہ جی، بہ لام نہ گہر لہ دوی جیماعکردن ہلہوہ شیندریتہ وہ، نہو کاتہ مارہی ہاویٹنہ بؤ ژنہ کہ لہ سہر میزدہ کہ واجب دہبن، میزدہ کہش ہیج مافی نیہ تولہی مارہیہ کہ لہ فریودہر کہ وہریگیتہ وہ۔

(وَالْمَوْثُرُ) نہو فریودانہی کار دہکا لہ ہلہوہ شانندہ وہی مارہ ہرینہ کہ دا بہ ہوی نہ ہاتنہ جی مہرجیک (تَغْيِيرُ قَارَنِ الْعَقْدِ) نہو فریودانہیہ کہ لہ ناو مارہ ہرینہ کہ دا بہ مہرج دابندرئ، نینجا نہ ہیندریتہ جی، وہ ک بلئ: نہم نافرہتہ کچہ کریمہ ژنی تو. نینجا نہویش قبول بکا، واتہ: نہ گہر مہرجہ کہ لہ پیٹش مارہ ہرینہ کہ دابندرئ، نہوہ ہیج کار ناکا، ہہر وہ کہ لہ (مغنی) دا فہر مویہ تی۔

(وَلَوْ غُرَّ بِحُرِّيَّةِ أَمَةٍ) نہ گہر پیاوٹ فریودرا بہ نازادی (جاریہ) ک، واتہ: لہ ناو مارہ ہرینہ کہ دا بہ مہرج داندر نازاد بن، بہ لام دہر کہوت نافرہتہ کہ کزیلہ یہ (وَصَحَّحْنَاهُ) مارہ ہرینہ کہ شمان بہ دروستبو دانا، نہوہ (قَالُوا لَدُ قَبْلِ الْعِلْمِ حُرٌّ) پیٹش نہوہی بزانی ژنہ کہ کزیلہ یہ، نہو مندالہی لہو ژنہی پہیدا دہبن نازادہ (وَعَلَى الْمَغْرُورِ قِيمَتُهُ لِسَيِّدِهَا) فریودراوہ کہش لہ سہری واجبہ نرخی مندالہ کہ بداتہ گہرہی ژنہ کزیلہ کہو، ہہم (وَيَرْجِعُ بِهَا عَلَى الْغَارِ) دہشگہریتہ وہ سہر فریودہر کہو تولہی نرخہ کہی لہوی وہر دہگریٹہ وہ، بہ لام دوی زانین مندالہ کہ کزیلہ یہ۔

(وَالْتَّغْيِيرُ بِالْحُرِّيَّةِ لَا يَتَصَوَّرُ مِنْ سَيِّدِهَا) فریودان بہ نازادی (جاریہ) کہ لہ گہرہ کہیہ وہ ناگو جی، چونکہ نہ گہر بلئ: نہم نافرہتہ نازادہ۔ یہ کسہر نازاد دہبن (بَلْ مِنْ وَكِيلِهِ أَوْ مِنْهَا) بہ لکو لہ وہ کیلی گہرہ کہی، یان لہ (جاریہ) کہوہ دہگو جی (فَإِنْ كَانَ مِنْهَا) جا

تَعْلَقَ الْفَرْمَ بِذِمَّتِهَا، وَلَوْ انْفَصَلَ الْوَلَدُ مِثْلًا بِلاَ جَنَابَةٍ فَلَا شَيْءَ فِيهِ، وَمَنْ عَتَقَتْ تَحْتَ رَقِيقٍ أَوْ مَنْ فِيهِ رَقٌّ تَخَيَّرَتْ فِي فَنَسَخِ النِّكَاحِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ عَلَى الْقَوْرِ، فَإِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْعَتَقَ صُدِّقَتْ بِبَيْمَنِهَا إِنْ أُمِّكُنْ: بَأَنَّ كَانَ الْمُعْتَقُ غَائِبًا، وَكَذَا إِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْخِيَارَ بِهِ فِي الْأَظْهَرِ، فَإِنْ فَسَخَتْ قَبْلَ وَطْءٍ فَلَا مَهْرَ، وَبَعْدَهُ يَعْتَقُ بَعْدَهُ وَجَبَ الْمُسْمَى، أَوْ قَبْلَهُ فَمَهْرٌ مِثْلُ، وَقِيلَ الْمُسْمَى، وَلَوْ عَتَقَ بَعْضُهَا أَوْ كُتِبَتْ أَوْ عَتَقَ عَبْدٌ تَحْتَهُ أَمَةٌ فَلَا خِيَارَ.

نه گهر فریودانه که له (جاریه) که وه بی، نه وه (تعلق الفرم بذمتها) تولهی منداله که به نه ستویه وه ده به ستریتته وه، هر کاتیک نازاد کرا لی وه رده گیری (ولو انفصل الولد میثا بلا جنایة) نه گهر منداله که به بی ده ستردیژی کردنه سهر دایکه که به مردوی لی جیا بکوه (فلا شيء فيه) هیچ تولهی واجب نیه.

(وَمَنْ عَتَقَتْ) هر ژنی که همووی نازاد بکری له و حالته ی که (تحت رقیقٍ أو من فيه رق) له ژیر ماره برینی کویله یه کدایه، یان نه وه ی به شیکی کویله یه، نه وه (تخیرت فی فسخ النکاح) ده بیته سهریشک له هه لوه شانده وه ی ماره برینه که، هه روه که له (البخاری) (مسلم) دا گپردا وه وه.

ئینجا (والأظهر أنه على القور) به فرموده ی به هیژتر په شیمانبون وه که ش ده موده سته و به په له یه (فإن قالت جهلت العتق) نه گهر ژنه که گوتی نه مزانی نازاد کراوم بوی بواکه وتم (صدقت بيمينها إن أمكن) به سویند خوارده که ی باوه پی پی ده کری نه گهر بگوچی: (بأن كان المعتق غائبا) وه که نازاد که ره که ی له شوینتیکی نادیار بوبی (وكذا إن قالت جهلت الخيار به في الظاهر) هه روه ها له فرموده ی به هیژتر دا: باوه پی پی ده کری نه گهر بلی: نه مزانی به م نازاد بونه م مافی په شیمانیم هه یه.

ئینجا (فإن فسخت قبل وطء) نه گهر پیش جیماع کردن ماره برینه که ی هه لوه شانده وه، نه وه (فلا مهر) مافی هیچ ماره یی نیه (وبعده يعتق بعده) به لام نه گهر له دوی جیماع کردن به نازاد بونتیکی دوی جیماع کردن هه لیوه شانده وه، نه وه (وجب المسمى) ماره یی ناویرا وه که - بک گوره که ی - واجب ده بی له سهر میرده که ی (أو قبله) یان به نازاد بونتیکی پیش جیماع کردن هه لیوه شانده وه، نه وه (فمهر مثل) ماره یی هاوینته - بک گوره که ی - واجب ده بی له سهر میرده که ی (وقيل المسمى) له فرموده یه کی بی هیژادا: ماره یی ناویرا وه که ی بک واجب ده بی (ولو عتق بعضها أو كتبت) نه گهر ژنه که تهنه به شیکی نازاد کرا، یان نووسراوی درای (أو عتق عبد تحت أمة) یان کویله یه که نازاد کرا که جاریه کی له ژیردا بوو، نه وه (فلا خيار) له هه رستیک مه سه له دا هیچیکیان مافی په شیمانی نیه.

(فَصْلٌ) يَلْزَمُ الْوَلَدَ إِغْفَافُ الْأَبِ وَالْأَجْدَادِ عَلَى الْمَشْهُورِ: بَأَنْ يُعْطِيَهُ مَهْرَ حُرَّةٍ، أَوْ يَقُولَ: ائْتِكُحْ وَأَعْطِيكَ الْمَهْرَ، أَوْ يَنْكِحَ لَهُ يَأْذَنَهُ وَيَمْنَهُ، أَوْ يَمْلِكُهُ أُمَةً أَوْ ثَمَنَهَا، ثُمَّ عَلَيْهِ مُؤْتَتُهُمَا، وَلَيْسَ لِلْأَبِ تَغْيِينُ النِّكَاحِ دُونَ التَّسْرِيِّ وَلَا رَفِيعَةً، وَلَوْ اتَّفَقَا عَلَى مَهْرٍ فَتَغْيِينُهَا لِلْأَبِ، وَيَجِبُ التَّجْدِيدُ إِذَا مَاتَتْ أَوْ انْفَسَخَ بَرْدَةٌ أَوْ فَسَخَهُ بَغِيْبٌ، وَكَذَا إِنْ طَلَّقَ بَعْدَ فِي الْأَصَحِّ،

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي (الإغفاف) = ثِن هِينَان بُوَاوَكُو بَايِرِه﴾

(يَلْزَمُ الْوَلَدَ) له سر کوهو کيژ - به گویره ی میراتگرتن - واجبه (إغفاف الأب والأجداد) باوکو بایره کانی لای دایکو باوکیان داوینپاک بکه، به لام بهو مهرجه ی کوهو کيژ که هه بووی بن (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سر فهرمووده ی ناسرلوی مه زهه ب، ثینجا داوینپاک کړنه که ش به وه ده بی: (بَأَنْ يُعْطِيَهُ مَهْرَ حُرَّةٍ) ماره یی ژنیکی نازاد بداته باوکو بایره تاکو بهو ماره یی ژنیک له خوی ماره بکا (أَوْ يَقُولَ ائْتِكُحْ وَأَعْطِيكَ الْمَهْرَ) یان بلیته باوکو بایره: ژنیک له خوت ماره بکه، من ماره یی که یت ده ده من (أَوْ يَنْكِحَ لَهُ يَأْذَنَهُ وَيَمْنَهُ) یان به نیرنی باوکو بایره ژنه که یان لای ماره بکاو ماریه که شی بداتی (أَوْ يَمْلِكُهُ أُمَةً أَوْ ثَمَنَهَا) یان جاریه که بداته باوکو بایره، یان پارهی جاریه که بدا، جا له و حاله تانه شدا مهرجه: ژنه که شهوه تی باوکو بایره تیر بکا، نه ک پیره ژنیکی شیوداو بی.

(ثُمَّ) ثینجا که ژنی بُو باوکو بایره هینا (عَلَيْهِ مُؤْتَتُهُمَا) نه رکی به خیتو کړنی خویانو ژنه کانی شیان له سر کوهو کان و کيژه کانه به گویره ی میراتگرتن، واته: نیرینه به دووه ندی مینینه نه رکی ژنه تانه که و به خیتو کړنه که ده دا، هه وه که له زږیبه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَيْسَ لِلْأَبِ تَغْيِينُ النِّكَاحِ دُونَ التَّسْرِيِّ) باوک نهو مافی نیه: تنها ژنه تان دیاری بکاو به نافرته تی کویله پازی نه بی (وَلَا رَفِيعَةً) هم مافی نیه ژنیکی پله و پایه به رز دیاری بکا: که نه رکو ماره یی زږیبه به هوی جوانی، یان نه زاد، به لام (وَلَوْ اتَّفَقَا عَلَى مَهْرٍ) نه گهر باوکو منداله که ی له سر نه اندازه یه کی ماره یی ږیک که وتن، نهو کاته (فَتَغْيِينُهَا لِلْأَبِ) دیاری کړنی ژنه که مافی باوکه که یه.

(وَيَجِبُ التَّجْدِيدُ إِذَا مَاتَتْ) له سر کوهو کيژه که واجبه: سرله نوی ژنیکی تر بُو باوکو بایره بیتن هر کاتیک نه وژنه ی بویان هینا بو مرد (أَوْ انْفَسَخَ بَرْدٌ) یان به هوی کافر یوونی ژنه که ماره پیرنه که هه لوه شاوه (أَوْ فَسَخَهُ بَغِيْبٌ) یان باوکه که به هوی عه بییک هه لیه شانده وه (وَكَذَا إِنْ طَلَّقَ بَعْدَ) هه وه ها نه گهر باوکه که به هوی عوز ږیکش ژنه که ی ته لاق بدا، هر واجبه: ژنیکی تری بُو بیتن (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، به لام نه گهر به بی عوز ته لاقی بدا، نهو کاته واجب نیه ژنیکی تری بُو بیتن.

وَأَمَّا يَجِبُ إِغْفَافُ فَائِدٍ مَهْرٍ مُّحْتَاجٍ إِلَى نِكَاحٍ وَيُصَدَّقُ إِذَا ظَهَرَتِ الْحَاجَةُ بِلَا يَمِينٍ، وَيَحْرُمُ عَلَيْهِ وَطْءُ أَمَةٍ وَلَدَةٍ، وَالْمَذْهَبُ وَجُوبُ مَهْرٍ لَا حَدٍّ، فَإِنْ أَجَلُ فَالْوَلَدُ حُرٌّ نَسِيبٌ، فَإِنْ كَانَتْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْإِنِّ لَمْ تَصِرْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْأَبِ، وَإِلَّا فَلَا ظَهْرُ أَلَيْهَا تَصِيرُ وَأَنْ عَلَيْهِ قِيمَتَهَا مَعَ مَهْرٍ، لَا قِيمَةَ وَلَدٍ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحْرُمُ نِكَاحُهَا، فَلَوْ مَلَكَ زَوْجَةً وَلَدَهُ الَّذِي لَا تَحِلُّ لَهُ الْأَمَةُ لَمْ يَنْفَسَخِ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحُ أَمَةٍ مُكَاتِبَةٍ، فَإِنْ مَلَكَ مُكَاتِبَ زَوْجَةً سَيِّدُهُ الْفَسْخُ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ.

(وَإِنَّمَا يَجِبُ إِعْقَابُ مَنٍ زُهَيْتَانَ تَهْنَأُ بُوْهُ بَاوُكُ وَبَاپِرِهِيه وَاجِبِه كِه بِه خُزِي مَارِهِي زُهَيْتَانِي نَهِي وَ هَم (مُحْتَاجٌ إِلَى نِجَاحٍ) پَيُوسْتِيشِي بِه زُهَيْتَانِ هِي: وَ هَك حَزِي بُو جِيْمَاع بِي، هَر چَهْد زُنِيكِي پِيرِي شِيَوَايشِي هِي، يَان لِه بَه رَه خُوشِي پَيُوسْتِي بِه خَزْمَه تَكْرَدَن هِي، شِيْنَجَا (وَيُصَدِّقُ إِذَا ظَهَرَتِ الْحَاجَةُ بِلا يَمِينِ) بَاوُك، هَم بَاپِرِهَش بِه بِي سُوِيْنْدَخَوَارْدَن بَاوَهِي پِي دِه كَرِي، هَر كَاتِيك نَاشِكْرَا بِي پَيُوسْتِي بِه زُهَيْتَانِ هِيه.

وَيَحْرُمُ عَلَيْهِ وَطْءُ أُمِّهِ وَلَدِهِ) حرّامه: باو و هم باپیره جیماع له گه لّ جاریه ی مندالی خوی بکا، به لام نه گهر جیماعی له گه لّ کرد، نه وه (وَالْمَذْمُومُ وَجُوبُ مَهْرٍ) واجبه: ماره یی جاریه که بداته منداله که (لَا حَرَّ) به لام سزای زینای له سه ر نیه، چونکه شوبه یی هیه (فَإِنْ أَحْبَلَ) جا نه گهر بهو جیماعه جاریه که ی تاوس کرد، نه وه (فَالْوَلَدُ حُرَّتْسِيبٌ) نهو مندالی له جیماعه دروست بووه، نازاده و ده بیته مندالی باوکه جیماعه که ره که.

(فَإِنْ كَانَتْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْإِنِّ) جا نه گەر جاریه که (أُمُّ الْوَلَدِ) بئی بۆ کوچه که، نه وه (لَمْ تَصِرْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْأَبِ) نابیهه (أُمُّ الْوَلَدِ) بۆ باوکه جیما عکهره که (وَأِلَّا) به لام نه گەر (أُمُّ الْوَلَدِ) نه بئی بۆ کوچه که، نه وه (فَالْأَظْهَرُ أَنَّهَا تَصِيرُ) ده بیهه (أُمُّ الْوَلَدِ) بۆ باوکه که، هم (وَأَنَّ عَلَيْهِ قِيمَتَهَا مَعَ مَهْرٍ) له سر باوکه که واجبه: نرخى جاریه که له گه ل ماره بیهه کى بداته کوچه که (لَا قِيمَةً وَلَكِنْ فِي الْأَصْحِ) به لام نرخى نه و منداله ی لى بووه، له سرى واجب نه.

(وَيَحْرُمُ نِكَاحَهَا) ھەر ھامە جارىيەى مندالەكەى خۆى لە خۆى مارە بكا (فَلَوْ مَلَكَ زَوْجَةً وَإِلَيْهِ
الَّذِي لَا تَحِلُّ لَهُ الْأُمَةُ) چا ئەگەر كۆپرەكە بېيتە خاوەنى ژنى ئەو باوكەى كە جارىيەى بۆ
ھەڵلانى: ھەك ژنى باوكەكە (جاریە) بێ و كۆپرەكەىشى بیکرێ، ئەو (لَمْ يَنْفَسِحِ النِّكَاحُ
فِي الْأَصَحِّ) مارە بېرىنەكە ھەلناوەشیتەو (وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحٌ أَمَّا مُكَاتِبُهُ) بۆ گەورەكە ھەر ھامە
جاریيەى كۆیلە نوسراو پێدراو كەى لە خۆى مارە بكا (فَإِنْ مَلَكَ مُكَاتِبٌ زَوْجَةً سَيِّدِهِ) چا
ئەگەر نوسراو پێدراوێك بىو خاوەنى ژنى گەورەكەى خۆى، ئەو (انْفَسَحَ النِّكَاحُ
فِي الْأَصَحِّ) مارە بېرىنەكە ھەلناوەشیتەو.

(فَصَلَ) السَّيِّدُ يَأْذَنُ فِي نِكَاحِ عَبْدِهِ لَا يَضْمَنُ مَهْرًا وَتَفَقَّ فِي الْجَدِيدِ، وَهُمَا فِي كَسْبِهِ بَعْدَ النِّكَاحِ الْمُعْتَادِ وَالْثَّانِي، فَإِنْ كَانَ مَأْذُونًا لَهُ فِي تِجَارَةٍ فَمِمَّا بِيَدِهِ مِنْ رِبْحٍ وَكَذَا رَأْسُ مَالٍ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُكْتَسِبًا وَلَا مَأْذُونًا لَهُ فَقَبْلَ ذِمَّتِهِ، وَقَبْلَ قَوْلِ عَلَى السَّيِّدِ، وَلَهُ الْمُسَافَرَةُ بِهِ وَيَقُوتُ الْإِسْتِمْتَاعَ، وَإِذَا لَمْ يُسَافِرْ لَزِمَتْ تَخْلِيَّتُهُ لَيْلًا لِلْإِسْتِمْتَاعِ، وَيَسْتَحْدِمُهُ نَهَارًا إِنْ تَكْفَّلَ الْمَهْرُ وَالتَّفَقُّعُ، وَإِلَّا فَيَخْلِيهِ لِكَسْبِهِمَا، وَإِنْ اسْتَحْدَمَهُ بِلَا تَكْفُلٍ لَزِمَتْ الْأَقْلُ مِنْ أَجْرَةِ مِثْلِ وَكُلِّ الْمَهْرِ وَالتَّفَقُّعِ،

﴿ فُصِّلَ: لَهُ بَاسِي ثِن هَيْئَانِي كَوَيْلَهُو مَيُودُكَرْدَنِي جَارِيهِ ﴾

(السَّيِّدُ يَأْذَنُ فِي نِكَاحِ عَبْدِهِ) گه وده به هوی نيزندانی: که کویله‌کی ژن بهینتی (لَا يَضْمَنُ) مَهْرًا وَتَفَقَّعَ فِي الْجَدِيدِ) نایبته زامینی ماره‌یی و به‌خیوکردنی ژنی کویله نيزندراوه‌کی، به‌لکو (وَهُمَا) ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (فِي كَسْبِهِ بَعْدَ النِّكَاحِ) له که‌سابه‌تی کویله‌که ده‌درین که له دواي ماره‌پرینه‌که ده‌یکا (الْمُعْتَادِ وَالْثَّانِي) نه‌و که‌سابه‌ته‌ی عاده‌ته‌و نه‌وه‌ی که‌م که‌مه ده‌یکا، به‌لام (فَإِنْ كَانَ مَأْذُونًا لَهُ فِي تِجَارَةٍ) نه‌گه‌ر کویله‌که له بازگانیشدا نيزندراو بوو، نه‌و کاته (فَمِمَّا بِيَدِهِ مِنْ رِبْحٍ) ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که واجبه: له و قازانجه بدرین: که له ده‌ستی‌دایه (وَكَذَا رَأْسُ مَالٍ فِي الْأَصَحِّ) هه‌روه‌ها له سه‌رمایه‌ی بازگانیه‌که‌ش ده‌درین (وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُكْتَسِبًا وَلَا مَأْذُونًا لَهُ) نه‌گه‌ر کویله‌که که‌سابه‌تی نه‌ده‌کردو له بازگانیشدا نيزن نه‌دراو، نه‌و کاته (فَقَبْلَ ذِمَّتِهِ) ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که ده‌بیته‌ قهرز له نه‌ستوی کویله‌که‌دا، نه‌گه‌ر ژنه‌کی پازی بیی به بی‌به‌خیوکردن له‌گه‌لی به‌بیتته‌وه (وَقَبْلَ قَوْلِ عَلَى السَّيِّدِ) له فه‌رمووده‌یه‌کدا: ماره‌یی به‌خیوکردنه‌که-له‌م حاله‌ته‌دا- له سر گه‌وره‌که‌یه‌تی.

(وَلَهُ الْمُسَافَرَةُ بِهِ) بۆ گه‌وره‌که دروسته: کویله‌کی له‌گه‌ل خویا بیاته سه‌فر به‌و مەرجه‌ی بییته که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (وَيَقُوتُ الْإِسْتِمْتَاعَ) به‌م سه‌فره کویله‌که له‌زه‌توهرگرنتی له ژنه‌کی له ده‌ست ده‌چن، به‌لام (وَإِذَا لَمْ يُسَافِرْ) نه‌گه‌ر نه‌بیاته سه‌فر، نه‌و کاته (لَزِمَتْ تَخْلِيَّتُهُ لَيْلًا لِلْإِسْتِمْتَاعِ) واجبه: به‌شه‌وی وازی لی بیینی بۆ نه‌وه‌ی له‌زه‌ت له ژنه‌کی وه‌ریگریو (وَيَسْتَحْدِمُهُ نَهَارًا) به‌پوژیش خزمه‌تی‌خوی پی‌ده‌کا (إِنْ تَكْفَّلَ الْمَهْرُ وَالتَّفَقُّعُ) به‌و مەرجه‌ی گه‌وره‌که بییته که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گه‌ر نه‌بیته‌که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که، نه‌و کاته (فَيَخْلِيهِ لِكَسْبِهِمَا) ده‌بی وازی لی‌بیینی تا‌کو بۆ ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که که‌سابه‌ت بکا.

(وَإِنْ اسْتَحْدَمَهُ بِلَا تَكْفُلٍ) نه‌گه‌ر خزمه‌تی‌خوی به کویله‌کی کردو نه‌شبوو که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردن، نه‌و کاته (لَزِمَتْ الْأَقْلُ مِنْ أَجْرَةِ مِثْلِ وَكُلِّ الْمَهْرِ وَالتَّفَقُّعِ) له سر گه‌وره‌که واجبه

وَقِيلَ يَلْزَمُهُ الْمَهْرُ وَالتَّفَقُّةُ، وَلَوْ نَكَحَ فَاسِدًا وَوَطِئَ فَمَهْرٌ مِثْلُ فِي ذِمَّتِهِ، وَفِي قَوْلٍ فِي رَقَبَتِهِ، وَإِذَا زَوْجٌ أَمَتُهُ اسْتَخْدَمَهَا نَهَارًا وَسَلَّمَهَا لِلزَّوْجِ لَيْلًا، وَلَا تَفَقُّةَ عَلَى الزَّوْجِ حِينَئِذٍ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَخْلَى فِي دَارِهِ بَيْتًا وَقَالَ لِلزَّوْجِ تَخْلُو بِهَا فِيهِ لَمْ يَلْزَمُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلِلسَّيِّدِ السَّفَرُ بِهَا وَلِلزَّوْجِ صُحْبَتُهَا، وَالْمَذْهَبُ أَنَّ السَّيِّدَ لَوْ قَتَلَهَا أَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا قَبْلَ دُخُولِ سَقَطِ مَهْرِهَا، وَأَنَّ الْحُرَّةَ لَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا أَوْ قَتَلَ الْأَمَةُ أَجْنَبِيًّا أَوْ مَائَتْ

که متره که بدا: له کرئی هاووینهی کویله که و له هه موو مارهی و به ختوکرده که (وَقِيلَ يَلْزَمُهُ الْمَهْرُ وَالتَّفَقُّةُ) له فرموده که بی میزدا: مارهی و به ختوکرده که ی له سر واجب ده بی.

(وَلَوْ نَكَحَ فَاسِدًا وَوَطِئَ) نه گهر کویله که به ماره برینیکی نادرست ژنی هینا و جیما عیشی کرد، نه و کاته (فَمَهْرٌ مِثْلُ فِي ذِمَّتِهِ) مارهی هاووینه ده بی به قهرز له نه سستی کویله که دا: هه رکاتی که نازاد بوو داوای لاده که (وَفِي قَوْلٍ فِي رَقَبَتِهِ) له فرموده که دا: له گهرده نی دا واجب ده بی، واته: هه نیتا کویله که بۆ مارهی به بفری.

(وَإِذَا زَوْجٌ أَمَتُهُ) هه رکاتی که و ره که جاریه که ی خوی له پیاویک ماره کرد، نه وه (اسْتَخْدَمَهَا نَهَارًا) به پوژنی خزمه تی خوی پی ده کاو (وَسَلَّمَهَا لِلزَّوْجِ لَيْلًا) به شه ویش ته سلیمی میرده که ی ده کا تا کو له زه تی لوه ریگری (وَلَا تَفَقُّةَ عَلَى الزَّوْجِ حِينَئِذٍ فِي الْأَصَحِّ) به ختوکرده نی نه و جاریه له سر میرده که ی نیه له و کاته ی ته نها شه وی ته سلیمی ده کرئی، به لام نه گهر به شه و به پوژ ته سلیمی بکری نه و کاته به ختوکرده نی له سر میرده که به تی.

(وَلَوْ أَخْلَى فِي دَارِهِ بَيْتًا) نه گهر که و ره که له خانوی خوی ژووړیکی چول کردو (وَقَالَ لِلزَّوْجِ تَخْلُو بِهَا فِيهِ) به میرده که ی کوت: و ره له م ژووړه له گه ل جاریه که بمینه وه، نه وه (لَمْ يَلْزَمُهُ فِي الْأَصَحِّ) له سر میرده که واجب نابی به قسه ی بکا، چونکه شهرم و پیاو ته ی پیکای ناده ن (وَالسَّيِّدُ السَّفَرُ بِهَا) بۆ گهره که دروسته: جاریه که له گه ل خویا بیاته سه فر، هه م (وَالزَّوْجُ صُحْبَتُهَا) بۆ میرده که ش دروسته: له گه لیا پرواته سه فر تا کو له زه تی لوه ریگری.

(وَالْمَذْهَبُ أَنَّ السَّيِّدَ لَوْ قَتَلَهَا أَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا قَبْلَ دُخُولِ) نه گهر پیتش جیما عکردن: گهره که جاریه که ی بکوژی، یان جاریه که به خوی خوی بکوژی، نه وه (سَقَطَ مَهْرُهَا) ماره بیه که ی له سر میرده که ی لاده چن، هه وه ها نه گهر پیتش جیما عکردن ژنیکی نازاد میردی خوی بکوژی، نه وه ش مافی هیچ مارهی ی نیه، هه روک له (نهایه) و (مغنی) دا فرموویانه، به لام (وَأَنَّ الْحُرَّةَ لَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا) نه گهر ژنیکی نازاد- پیتش جیما عکردن- به خوی خوی بکوژی (أَوْ قَتَلَ الْأَمَةُ أَجْنَبِيًّا أَوْ مَائَتْ) یان بیگانه یه که جاریه که ی کوشت،

فَلَا، كَمَا لَوْ هَلَكْنَا بَعْدَ دُخُولٍ، وَلَوْ بَاغَ مُزَوَّجَةٌ فَالْمَهْرُ لِلْبَائِعِ فَإِنْ طَلَّقَتْ قَبْلَ دُخُولٍ
فَنَصْفُهُ لَهَا، وَلَوْ زَوْجٌ أَمَتُهُ بَعْدَهُ لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ.

(کتاب الصدّاق)

یان به خوی مرد (فلا) ماریه که له سر میرده که لانچ (کما لو هلكنا بعد دخول)
هره که نه گهر ژنه نازاده که، یان جاریه که له دوی جیماعردن بمری به هیچ جوریک
ماریه که لانچ، که وابو: ماریه جاریه که بق گهره که به تی.

(و) هرهما (لو باغ موزوجة) نه گهر گهره که (جاریه) کی ماریه برایی فروشت (فالْمَهْرُ
لِلْبَائِعِ) نه کاتش ماریه که ی هر بق فروشیاره که به: که گهره که به تی، جیاوازی نه:
جیماعی له گهل کرابی، یان نا (فإن طَلَّقَتْ قَبْلَ دُخُولٍ) نه گهر (جاریه) که پیش جیماعردن
ته لاق درا، نه وه (فَنَصْفُهُ لَهَا) نیوهی ماریه ی بق گهره که به (ولو زَوْجٌ أَمَتُهُ بَعْدَهُ)
نه گهر گهره که جاریه که ی خوی له کویله که ی خوی ماریه بکا، نه وه (لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ) هیچ
ماریه له سر کویله که واجب نابو، به ختوکردنی هر دو کیشیان له سر گهره که به.

﴿کتاب الصدّاق: نه مهیه په رتوکی ماریه ی ژن﴾

واته: نه وشته ی بق نافرته له سر پیاو واجب ده بی: به هوی ماریه پین، یان به هوی
جیماعردنی به هله، یان جیماعی به زوداری. خوی گهره ده فرموی: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ
صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ به دلخوشی ماریه ی
نافرته تان بده نه نافرته تان، جا نه گهر نافرته تان له شتیکی ماریه چا پویشیان له
نیوه کرد، نیوه ش بیخون قرشی گیانتان بی.

که واته: به به لکه ی نه م نایه ته: نه گهر ژنه که بالغو عاقل بی، بروسه: گهرده نی میرده که ی
نازاد بکا: له هه موو ماریه که ی، یان له به شتیکی - به و مرجه ی بزانی ماریه که ی
چه نده - وه بلنی: (گهرده منت نازاد بی له ماریه که م). یان (له ماریه که م لیم
بور دی). هر وه که (فتح المعین) دا پوون کراوه ته وه،

به لام ټاگاداریه: نه گهر ماریه ژنه که زه کاتی تن دا واجب بو بی و سالتیک، یان زیاتری به
سردا سوپا بو وه زه کاتی ماریه که شتی نه دابو، نه کاته - ته نها - له نه ندازه ی زه کات
گهرده نی نازاد نابو و واجب: ژنه که زه کاته که ی پابرووی ماریه که ی بدا، هر وه که له
(زه کاتی ماریه ی ژن) دا پوونمان کرده وه.

هره ها بروسه: ژنه که له گهل میرده که ی پیک بی و له جیاتی ماریه که ی شتیکی تری
که متر، یان زودتر له میرده که ی وریگری، به لام ټاگاداریه: نه گهر ماریه که ی زیر، یان
زیو بو و له جیاتی زیرو زیوه که ش پاره ی نه م سرده مه ی له میرده که ی وریگری، نه وه

مهرجه: پاره که له دانیښکه ی پیکهاته که دا وه ریگری، نه گینا: ده بیته رپیا، به لام نه گهر وه ریگریاوه که پاره نه بو، به لکو شتیکی تر بو، نه و کاته ته نها قبول کردن مهرجه، واته: وه رگتن مهرج نیه، هه روه که له (کتاب البیع، له باسی گورپینه وه ی قه زن دا پوونمان کرده وه.

نینجا بزانه: پیغه مبهړه ده فرموی: ﴿خَيْرُ الصَّدَاقِ اَيَسْرُهُ﴾ صححه الحاکم، باشتین ماره یی ناسانتره که یه تی له سه ر میړده که. هه روه ها نیمامی (عمره) فرموی: ﴿اَلَا لَا تُغَالُوا بِصَدَاقِ النِّسَاءِ فَإِنَّهَا لَوْ كَانَتْ مَكْرُمَةً فِي الدُّنْيَا أَوْ تَقْوَىٰ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَىٰ كَانَ أَوْلَاكُمْ بِهَا النَّسَبُ مَا أَصْدَقَ رَسُولُ اللَّهِ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ وَلَا أَصْدَقْتُ امْرَأَةً مِنْ بَنَاتِهِ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِي عَشْرَةَ أَوْ لَبَّيْكُمْ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، ناگادارین: ماره یی زږد بږ ژنان دامه نین، چونکه نه گهر ماره یی زږد پزندی بایه له و دنیا یه دا، یان له خواترسان بایه، نه وه پیغه مبهړه له هه مووتان له پیشتو بو ماره یی زږد دابنن، له گه ل نه وه شدا ماره یی ژنه کانی پیغه مبهړه ماره یی کیژنه کانی پیغه مبهړه له دوانزه نوقیه زیاتر نه بو، واته: نزیکه ی پیغه مبهړه د بیرهمی زیو، که ده کاته (۲۵۰) سیسه نو په نجا میسقالی زیو.

نینجا بزانه: نه گهر میړده که بمړی و ماره یی ژنه که ی نه دابنن، نه وه واجب: له میراتی مردووه که پش به شکر دنی میرات- ماره یی ژنه که بدری، هه روه که له سه رته ی میرات دا پوونمان کرده وه، پیغه مبهړه ده فرموی: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّىٰ يَقْضَىٰ عَنْهُ﴾ حديث صحيح رواه الترمذي، گیانی مروفی نیماندار به هو ی قه رزه که ی قه ده غه ده کری له چوونه به هه شت تا قه رزه که ی له جیاتی ده دریته وه.

(يُسْنُ تَسْمِيَّتُهُ فِي الْعَقْدِ) سوننه ته له ناو ماره برپینه که دا ناوی ماره ییه که بگوئری، چونکه پیغه مبهړه له ناو ماره برپیندا ناوی ماره یی ده هیئا، به لام (وَيَجُوزُ إِخْلَاؤُهُ مِنْهُ) دروسته ماره برپینه که ناو بر دنی ماره ییه که ی تن دا نه بږن، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، به لام ناپه سنده، که واته: نه گهر له ناو ماره برپینه که دا ناوی ماره ییه که ی نه گوئری، نه و کاته ماره برپینه که دروست ده بږن و هم به خودی ماره برپینه که ش ماره یی هاوویته بږ ژنه که له سه ر میړده که ی واجب ده بږن، هه روه که له (الإقناع) دا فرموی یه تی.

﴿عَنْ عَلْقَمَةَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَقَدْ سُلِّ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَفْرَضْ لَهَا صَدَاقًا وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّىٰ مَاتَ؟ فَقَالَ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا لَا وَكَسَ وَلَا شَطَطَ وَلَهَا الْمِيرَاثُ وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، فَقَالَ مَقْلُ الْأَشْجَعِيِّ: قَضَىٰ رَسُولُ اللَّهِ فِي بَرُوعِ بِنْتِ وَاشِقٍ مِثْلَ الَّذِي قَضَيْتَ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، له باره ی پیاوړیک که ژنیکی له خوی ماره کریبو، هیچ ماره یی بږ دانه نابو و جیماعیشی له گه ل نه کریبو و میړده که مرد؟ (ابن مسعود) فرموی:

وَمَا صَحَّ مَبِيعًا صَحَّ صَدَاقًا، وَإِذَا أَصْدَقَهَا عَيْنًا قَتَلَتْ فِي يَدِهِ ضَمَنَهَا ضَمَانٌ عَقْدٌ، وَفِي قَوْلِ ضَمَانٍ يَدٌ، فَعَلَى الْأَوَّلِ لَيْسَ لَهَا بَيْعُهُ قَبْلَ قَبْضِهِ،

ژنه که مافی ماره‌یی هاووینه‌ی نافره‌تانی خوی هیه‌بئی کهم و زیاد- میراتیش له میړده‌ک‌ی ده‌گریو (عده‌ی میړد مردنیشی له سهره. نینجا (صحابه‌) یه که فرموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له باره‌ی (بَروخ) ی کیژی (واشق) نه‌وا برپاری دابو. واته: نه‌گر ماره‌برینه‌که دروست نه‌بوایه، به هو‌ی مردن ماره‌ییه‌ک‌ی جیگیر نه‌ده‌بو و میراتیشی له میړده‌ک‌ی نه‌ده‌گرت.

نینجا بزانه: بُو نه‌و‌ی ماره‌یی ناوبراو له سهر میړده‌ک‌ی واجب بیئ، مهرجه: له ه‌ردوو گزته‌ی ماره‌برینه‌که دا ناوی ماره‌ییه‌که بگوتی، وه‌ک سهرپه‌رشتکاره‌که بلئ: (فلانه کیژی خوم کرده ژنی تو له سهر نه‌مونه‌ده ماره‌ییه). نینجا میړده‌ک‌ش قبول بکاو بلئ: (قبولم کرد فلانه کیژی تو به ژنی خوم له سهر نه‌مونه‌ده ماره‌ییه). که‌وابو: نه‌گر میړده‌که نه‌وا قبول نکا، نه‌و کاته ماره‌یی هاووینه له سهر میړده‌که واجب ده‌بیئ، نه‌ک ناوبراو‌که، ه‌روه‌که له (تحفة) (مغنی) دا له سهره‌تای پوکنه‌کانی ماره‌بریندا پوون کراوه‌ته‌وه. (وَمَا صَحَّ مَبِيعًا) ه‌ر شتیک دروست بیئ بفروشی، یان بکریته پاره‌ی فروشراو، نه‌وه (صَحَّ صَدَاقًا) دروست ده‌بیئ: بکریته ماره‌یی، ه‌رچند که میش بیئ ﴿عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ: أَنَّ امْرَأَةً تَزَوَّجَتْ عَلَى ثَلَاثِينَ فَأَجَازَهُ النَّبِيُّ ﷺ﴾ رواه الترمذي وصححه، نافره‌تیک له سهر جووته نه‌علیک میړدی کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌برینه‌ک‌ی به دروستبوو دانا. ه‌م پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه پیاوینک: ﴿الْقَمَسُ وَلَوْ خَالِئًا مِنْ حَدِيدٍ﴾ رواه الشيخان، ه‌ول بده ه‌رچند نه‌نگوستیله‌ی کی ناسنیش بیئ بُو ماره‌یی ژنه‌که ت په‌یدای بگ.

(وَإِذَا أَصْدَقَهَا عَيْنًا) ه‌ر کاتیک شتیک دیارکراوی کرده ماره‌یی ژنه‌ک‌ی: وه‌ک نه‌و باغه، یان نه‌م خانوو (قَتَلَتْ فِي يَدِهِ) شته‌ک‌ش له ده‌ستی میړده‌که دا پیئش نه‌و‌ی ژنه‌که وه‌ری‌بگری- فه‌وتا، نه‌وه (ضَمَنَهَا ضَمَانٌ عَقْدٌ) میړده‌که ده‌بیته زامینی ماره‌ییه‌که به زامینی مامله‌تبه‌ستن، واته: ماره‌یی هاووینه‌ی ده‌که‌ویته سهر، ه‌رچند به ژنه‌ک‌شی گوتبیئ: نه‌مه ماره‌ییه‌که ته وه‌ری‌بگره. ژنه‌ک‌ش به په‌کاری وه‌ری‌نه‌گرتبیئ، ه‌روه‌که له زوری‌ی سهرچاوه‌کاندا فرموویانه (وَفِي قَوْلِ ضَمَانٍ يَدٌ) له فرمووده‌یه‌ک‌دا: به زامینی ده‌ست ده‌بیته زامین، واته: وینه‌ی ماره‌ییه‌ک‌ی ده‌که‌ویته سهر، جا نه‌گر وینه‌ی نه‌بو: نرخه‌ک‌ی ده‌که‌ویته سهر.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سهر فرمووده‌ی یه‌که می‌به‌میتر: (لَيْسَ لَهَا بَيْعُهُ) بُو ژنه‌که دروست نیه: ماریه دیارکراوه‌ک‌ی بفروشی (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیئش وه‌گرتنی، ه‌ره‌وا هیچ

وَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِهِ وَجَبَ مَهْرُ مِثْلٍ، وَإِنْ أَتْلَفْتُهُ فَقَابِضَةٌ، وَإِنْ أَتْلَفَهُ أَجْنَبِيٌّ تَخَيَّرَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ: فَإِنْ فَسَخَتِ الصَّدَاقَ أَخَذَتْ مِنَ الزَّوْجِ مَهْرَ مِثْلٍ وَإِلَّا غَرِمَتْ الْمُتَلَفُ، وَإِنْ أَتْلَفَهُ الزَّوْجُ فَكَتَلَفَهُ وَقِيلَ كَأَجْنَبِيٍّ، وَلَوْ أَصْدَقَ عَبْدَيْنِ فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ انْفَسَخَ فِيهِ لَا فِي الْبَاقِي عَلَى الْمَذْهَبِ وَلَهَا الْخِيَارُ: فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرُ مِثْلٍ،

دهستکاری کی تریش له مارییه وهر نه گیراوه که دا بوی دروست نیه، به لام له فرموده که یی تردا دروسته، هه روه که له (معنی) دا فرموویته، هه روه ها نه گهر مارییه که یی قهرز بی، نه و کاته دروسته شتیکی تر له جیاتی وهریگری، هه روه که له زوری سرچاوه کاند فرموویانه و له سره تای نه م باسدا پوونمان کرده وه.

(وَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِهِ) جا نه گهر مارییه دیارکراوه که له خوییه وه له دهستی میرده که دا فه وتا (وَجَبَ مَهْرُ مِثْلٍ) مارییه هاوویته له سر میرده که بۆ ژنه که واجب ده بی، هه روه که پاپرا. به لام (وَإِنْ أَتْلَفْتُهُ) نه گهر ژنیکی بالفو عاقله به خوی مارییه که یی -پیش وهرگرتن- فه وتاند، نه وه (فَقَابِضَةٌ) وا بریار ده دری مارییه که یی وهرگرتوه میرده که ش مارییه که یی له سر لاده چی.

(وَإِنْ أَتْلَفَهُ أَجْنَبِيٌّ) نه گهر بیگانه یه که مارییه که یی -پیش وهرگرتن- فه وتاند، نه و کاته (تَخَيَّرَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ) ژنه که له دوو مافی دهااتودا سرپشکه له سر فرموده یی راستی مازهب: (فَإِنْ فَسَخَتِ الصَّدَاقَ) جا نه گهر مارییه که یی هه لوه شانده وه (أَخَذَتْ مِنَ الزَّوْجِ مَهْرَ مِثْلٍ) نه وه مارییه هاوویته له میرده که یی وهرده گری، میرده که ش تۆله یی فه وتاوه که له فه وتینه ره که وهرده گری (وَإِلَّا) به لام نه گهر هه لینه وه شانده وه نه و کاته (غَرِمَتْ الْمُتَلَفُ) یه کسه ر ژنه که تۆله یی مارییه که یی له فه وتینه ره که وهرده گری.

(وَإِنْ أَتْلَفَهُ الزَّوْجُ) نه گهر میرده که مارییه که یی -پیش وهرگرتن- فه وتاند، نه وه (فَكَتَلَفَهُ) وه که له خوییه وه فه وتابی نه وهایه، که واته: مارییه هاوویته له سر میرده که واجب ده بی (وَقِيلَ كَأَجْنَبِيٍّ) له فرموده یه کی بی میزدا: وه که فه وتاندنی بیگانه یه، واته: ژنه که سرپه شکه له دوو مافانه یی پاپر دوودا.

(وَلَوْ أَصْدَقَ عَبْدَيْنِ) بۆ وینه: نه گهر دوو کویله، یان دوو مه پی کردنه مارییه ژنه که یی (فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ) نینجا یه کیکیان -پیش وهرگرتن- له خوییه وه فه وتا، یان میرده که فه وتاندی، نه وه (انْفَسَخَ فِيهِ) مارییه که -ته نها- له فه وتاوه که دا هه لده وه شییه وه (لَا فِي الْبَاقِي عَلَى الْمَذْهَبِ) نه که له وه یی ماوه ته وه، له سر فرموده یی راستی مازهب، که واپو: (وَلَهَا الْخِيَارُ) ژنه که مافی سرپشکی هه یه له وه یی ماوه ته و: (فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرُ مِثْلٍ) نه گهر مارییه که یی هه لوه شانده وه، نه وه مارییه هاوویته له سر میرده که یی واجب ده بی

وَالْأُ فَحِصَّةُ الثَّالِفِ مِنْهُ، وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهِ تَخَيَّرَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ: فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرٌ
مِثْلُ وَإِلَّا فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَالْمَنَافِعُ الْفَائِتَةُ فِي يَدِ الزَّوْجِ لَا يَضْمَنُهَا وَإِنْ طَلَبَتْ التَّسْلِيمَ
فَأَمْتَنَعَ عَلَى ضَمَانِ الْعَقْدِ، وَكَذَا الَّتِي اسْتَوْفَاهَا بِرُكُوبٍ وَنَحْوِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ،

(وَالْأُ) به لَام نه گهر مه لینه وه شانده وه، نه وه (فَحِصَّةُ الثَّالِفِ مِنْهُ) له گه ل نه وه ی ما وه ته وه
به شی فه وه تا وه که شی له مار ه ی هاوو ینه له سر می رده که ی ه ه یه .

نینجا بزانه: نه گهر ژنه که به خوی-پیش وه رگرتن- به کیکیان بفه وتینن، نه وه وا بریار
ده درئ نه وه به شه مار ه ییه ی وه رگرت وه می رده که ش نه وه به شه مار ه ییه ی له سر
لا ده چئ، به لَام نه گهر بیگانه یه که به کیکیان بفه وتینن، نه وه کاته ش ژنه که سر یشکه له
دو مافه کانی پابر دو دا.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهِ) نه گهر مار ه ییه که-پیش وه رگرتن- عه بیکی لی په یدا بوو:
له خویه وه، یان به ده سستی می رده که، یان به ده سستی بیگانه، نه وه کاته ش (تَخَيَّرَتْ عَلَى
الْمَذْهَبِ) ژنه که سر یشکه له سر فه رمووده ی پاستی مه زه ب: (فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرٌ مِثْلُ)
نه گهر مار ه ییه که ی ه لوه شانده وه، نه وه مار ه ی هاوو ینه له سر می رده که ی واجب
ده بی (وَالْأُ فَحِصَّةُ الثَّالِفِ مِنْهُ) به لَام نه گهر مه لینه وه شانده وه، نه وه کاته-جگه له عه بیداره که-
ما فی هچی تری نیه، به لَام نه گهر بیگانه عه ییه که ی په یدا کرد بی، نه وه ده توانی توله ی
عه ییه که له بیگانه که وه ریگری.

نینجا بزانه: نه و زیده بیانه ی-پیش وه رگرتن- له مار ه ییه که په یدا ده بن، گشتی ملکی
ژنه که نه و نه مانه تن له لای می رده که، واته: نه گهر زیده ییه کان بفه وتین می رده که نابیته
زامین، تنها له و حاله تدا ده بیته زامین: که ژنه که ی داوای لی کرد بی و نه ویش ته سلیمی
نه کرد بی، ه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه، مه به سستیش به زیده ییه کان:
خوری و بیچوو و میوه و هیلکه و... هتد.

به لَام (وَالْمَنَافِعُ الْفَائِتَةُ فِي يَدِ الزَّوْجِ) نه و سودانه ی مار ه ییه که-که پیش وه رگرتن- له
ده سستی می رده که دا فه وتاون، واته: سو ده کانی لی وه رنه گیراون: وه که دانیشتن و
سواری و... هتد، نه وانه (لَا يَضْمَنُهَا وَإِنْ طَلَبَتْ التَّسْلِيمَ فَأَمْتَنَعَ) می رده که نابیته زامینی نه و
سودانه، هه ر چه ند ژنه که ش داوای ته سلیم کرد بی لی کرد بی و می رده که ش ته سلیمی
نه کرد بی، جا نه و زامین نه بوونه ش (عَلَى ضَمَانِ الْعَقْدِ) له سر فه رمووده ی زامینی
مامله ته به سستی پابر دو وه: که به میز تره که یه (وَكَذَا الَّتِي اسْتَوْفَاهَا) هه روه ها می رده که
نابیته زامینی نه و سودانه ش که به خوی له مار ه ییه که وه ری گرتون (بِرُكُوبٍ وَنَحْوِهِ) به
هوی سواری و شتی وه کو سواری: وه که دانیشتن و ده به رکردن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر
فه رمووده ی پاستی مه زه ب.

وَلَهَا حَبْسُ نَفْسِهَا لَتَقْبِضَ الْمَهْرَ الْمُعَيَّنَ وَالْحَالَ لَا الْمُؤْجَلُ، فَلَوْ حُلَّ قَبْلَ التَّسْلِيمِ فَلَا حَبْسَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ كُلُّ: لَا أَسْلَمَ حَتَّى تُسَلَّمَ. فَفِي قَوْلٍ يُجَبَّرُ هُوَ وَفِي قَوْلٍ لَا إِجْبَارَ فَمَنْ سَلَّمَ أُجْبِرَ صَاحِبُهُ، وَالْأَظْهَرُ يُجَبَّرَانِ فَيُؤْمَرُ بَوَضْعِهِ عِنْدَ عَدْلٍ وَتُؤْمَرُ بِالتَّمْكِينِ، فَإِذَا سَلَّمَتْ أَعْطَاهَا الْعَدْلُ الْمَهْرَ، وَلَوْ بَادَرَتْ فَمَكَّنَتْ طَالِبَتَهُ، فَإِنْ لَمْ يَطْأُ امْتَنَعَتْ حَتَّى يُسَلَّمَ،

(وَلَهَا حَبْسُ نَفْسِهَا) بۆ ژنه که دروسته: خوی ته سلیمی میړده که ی نه کا (لَتَقْبِضَ الْمَهْرَ الْمُعَيَّنَ) بۆ نه وهی هه موو مارهییه دیارکراوه که ی وه ریگری، هه م (وَالْحَالَ) بۆ نه وهی هه موو نه و مارهییه وه ریگری که دیار نه کراوه و له نه ستوی میړده که دا به حازر داندراوه و کاتی دانی هاتوه: وه که به نۆزده میسقال زړی حازر مارهی بکا (لَا الْمُؤْجَلُ) نه که بۆ وه رگرتنی مارهییه که ی قهرز، واته: نه گهر مارهییه که ی به قهرز داندراو تا کاتیکی دیارکراو، نه و کاته بۆی دروست نیه: ته سلیمی میړده که ی نه بڼ.

(فَلَوْ حُلَّ قَبْلَ التَّسْلِيمِ) جا نه گهر مارهییه قهرزه که کاتی دانی هات پېش نه وهی خوی ته سلیم بکا، نه و کاته ش (فَلَا حَبْسَ) بۆی دروست نیه خوی گیر بکاو ته سلیمی میړده که ی نه بڼ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ كُلُّ) نه گهر ژنه که و میړده که هردوویکیان گوئیان: (لَا أَسْلَمَ حَتَّى تُسَلَّمَ) ته سلیم ناکه م تا تو ته سلیم نه که ی (فَفِي قَوْلٍ يُجَبَّرُ هُوَ) له فهرمووده یه کدا: میړده که زړی لږده کړی (وَفِي قَوْلٍ لَا إِجْبَارَ) له فهرمووده یه کدا هیچیکیان زړی لږده کړی، به لکو (فَمَنْ سَلَّمَ أُجْبِرَ صَاحِبُهُ) کامه یان ته سلیمی کرد، هاوسه ره که شی زړی لږده کړی، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فهرمووده ی به میترتر: (يُجَبَّرَانِ) هردوویکیان زړیان لږده کړی: (فَيُؤْمَرُ بَوَضْعِهِ عِنْدَ عَدْلٍ) میړده که فهرمانی پښه کړی ماریه که له لای داپه روه ریک دابڼی و (وَتُؤْمَرُ بِالتَّمْكِينِ) ژنه که ش فهرمانی پښه کړی خوی بگوډیڼی بۆ میړده که ی (فَإِذَا سَلَّمَتْ) جا هه ر کاتیک خوی ته سلیمی میړده که ی کرد (أَعْطَاهَا الْعَدْلُ الْمَهْرَ) داپه روه ره که مارهییه که ی ده داتڼی، هه ر چنه د میړده که ش جیماعی له گه ل نه کړیڼی، به و مه رجه ژنه که خوی لږ قه ده غه نه کړیڼی، واته: نه گهر ژنه که پڼگای نه دا جیماعی له گه ل بکا، نه و کاته مارهییه که ی لږوه رده گیریتوه، هه روه که له زړییه ی سه رچاوه کاند ا فهرموویانه.

(وَلَوْ بَادَرَتْ فَمَكَّنَتْ) نه گهر ژنه که په لای کردو پېشدا خوی گوډجاند بۆ میړده که ی، نه و کاته (طَالِبَتُهُ) ژنه که داوای مارهییه که ی له میړده که ده کا، جا نه گهر مارهییه که ی نه دایڼی، نه و کاته ته ماشا ده که یڼ: (فَإِنْ لَمْ يَطْأ) نه گهر میړده که جیماعی له گه ل نه کرد، نه و کاته (امْتَنَعَتْ حَتَّى يُسَلَّمَ) بۆ جاریکی تر ژنه که خوی لږ قه ده غه ده کا تا مارهییه که ی

وَإِنْ وَطِئَ فَلَا، وَلَوْ بَادَرَ فَلَسَلَمَ فَلْتَمَكَّنْ، فَإِنْ امْتَنَعَتْ بِلَا عُدْرٍ اسْتَرَدَّ إِنْ قُلْنَا إِنَّهُ يُجْبِرُ، وَلَوْ اسْتَمَهَلَتْ لَتَنَظَّفَ وَتَحَوَّهْ أُمَهَلَتْ مَا يَرَاهُ قَاضٍ، وَلَا يُجَاوِزُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، لَا لِيَنْقَطِعَ حَيْضٌ، وَلَا تُسَلِّمُ صَغِيرَةً وَلَا مَرِيضَةً حَتَّى يَزُولَ مَانِعٌ وَطِئَ، وَيَسْتَقِرَّ الْمَهْرُ بِوَطِئٍ

ته تسليم ده‌کا، به لام (وَإِنْ وَطِئَ) نه‌گه‌ر به و گونجاندنه جیماعی له‌گه‌ل کرد (فَلَا) بَر جاریکی‌تر بوی دروست نیه خوی له‌ده‌غه بکا، چونکه به‌م جیماعه مافی خوقه‌ده‌غه‌کردنی له ده‌ست ده‌چی.

(و) هه‌روه‌ها (لَوْ بَادَرَ فَلَسَلَمَ) نه‌گه‌ر می‌رده‌که په‌له‌ی کردو پېشدا ماره‌یه‌که‌ی ته‌سلیمی ژنه‌که‌ی کرد (فَلْتَمَكَّنْ) واجبه ژنه‌که‌ش خوی بۆ می‌رده‌که‌ی بگونجینتی (فَإِنْ امْتَنَعَتْ بِلَا عُدْرٍ) جا نه‌گه‌ر ژنه‌که به بئ‌عووز خوی قه‌ده‌غه کرد له می‌رده‌که‌ی، نه‌و کاته (اسْتَرَدَّ) می‌رده‌که ماره‌یه‌که‌ی له‌وره‌ده‌گریته‌وه (إِنْ قُلْنَا إِنَّهُ يُجْبِرُ) نه‌گه‌ر به فه‌رمووده‌ی بئ‌می‌ز بلین: می‌رده‌که زوری له‌ده‌کری، به‌لام به فه‌رمووده‌ی راستر: زوری له‌تاکری و مافی وه‌رگرتنه‌وه‌شی نیه، چونکه به‌خوش‌خوی ته‌سلیمی کردوه.

ئینجا بزانه: شوینی خو ته‌سلیم‌کردنی ژنه‌که مالی می‌رده‌که‌یه‌تی، هه‌روه‌ک له زوری‌ه‌ی سه‌رچاوه‌کانداهه‌رموویانه.

(وَلَوْ اسْتَمَهَلَتْ) نه‌گه‌ر ژنه‌که، یان سه‌ره‌په‌رشتکاره‌که‌ی داوای کرد مۆله‌تی بدرئ (لَتَنَظَّفُ وَتَحَوَّهْ) بۆ خوپاک‌کردنه‌وه و شتی وه‌ها: وه‌ک لایردنی چلک و موو، نه‌وه (أُمَهَلَتْ مَا يَرَاهُ قَاضٍ) به واجبی مۆله‌تی ده‌دریتی نه‌وه‌نده‌ی قازی په‌ئی له سه‌ره: وه‌ک پۆژیک، یان دوو پۆژ، به‌لام (وَلَا يُجَاوِزُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) نابئ مۆله‌ته‌که له سئ پۆژ و شه‌و زیاتر بئ، هه‌م (لَا لِيَنْقَطِعَ حَيْضٌ) نابئ بۆ وه‌ستانی حه‌یز مۆله‌تی بدریتی، چونکه حه‌یزداریش هه‌ندیک له‌زه‌تی له‌وره‌ده‌گری (وَلَا تُسَلِّمُ صَغِيرَةً) ژنکی بچوک - که به‌روه‌ستی جیماع نه‌کا - دروست نیه ته‌سلیمی می‌رده‌که‌ی بکری، هه‌م (وَلَا مَرِيضَةً) ژنکی نه‌خوش، یان نۆر لاواز - که به جیماع‌کردن تووشی زیان ببئ - نابئ ته‌سلیمی می‌رده‌که‌ی بکری (حَتَّى يَزُولَ مَانِعٌ وَطِئَ) تا پئگری جیماع لاده‌چی.

﴿ جیگیربوونی ماره‌یی له سه‌ر می‌رده‌که ﴾

بزانه: ماره‌یه‌که ناوبراو بئ، یان ماره‌یی هاویننه‌ بئ، به دوو شت هه‌مووی له سه‌ر می‌رده‌که جیگیر ده‌بئ و واجبه به ته‌وای بیداته ژنه‌که:

یه‌که‌هه‌م: (وَيَسْتَقِرُّ الْمَهْرُ بِوَطِئٍ) هه‌موو ماره‌یی له سه‌ر می‌رده‌که جیگیر ده‌بئ به جیماع‌کردن له‌گه‌ل ژنه‌که: وه‌ک نه‌ندازه‌ی سه‌ری نه‌ندامه‌که‌ی خوی بیاته ناو نه‌ندامی ژنه‌که، هه‌رچه‌ند کچینیشی لانه‌چی، هه‌روه‌ک له (تحفة) دا فه‌رموویه‌تی.

وَأِنْ حَرَّمَ كَحَائِضٍ، وَبِمَوْتِ أَحَدِهِمَا، لَا يَخْلَوَةُ فِي الْجَدِيدِ.
(فَصْلٌ) نَكَحَهَا بِخَمْرِ أَوْ حُرٍّ أَوْ مَقْصُوبٍ وَجَبَ مَهْرُ الْمَثَلِ، وَلَوْ قَوْلَ قِيمَتِهِ، أَوْ
بِمَمْلُوكٍ وَمَقْصُوبٍ بَطُلَ فِيهِ وَصَحَّ فِي الْمَمْلُوكِ فِي الْأَظْهَرِ،

(وَأِنْ حَرَّمَ) هرچند جیماعه که شحرام بن: (كَحَائِضٍ) وهك جیماعی حایزدار، یان له
کونی پشته وهدا جیماعی له گه ل بکا، جا نه گه له دواى جیماعکردن ژنه که شته لاق بدا،
یان ماره برینه که هه لېوه شتندریته وه، هیچی له ماره بییه که له سر لا ناچی، هه روه که له
زوری ی سرچا وه کانداهه رموویانه ﴿عَنْ بَصْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ﴾: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً بَكْرًا فَلَدَخَلْتُ
عَلَيْهَا لِإِذَا هِيَ حُبْلَى، فَقَالَ الثَّيْبِيُّ: لَهَا الصَّدَاقُ بِمَا اسْتَخَلَّتْ مِنْ فَرْجِهَا... الحديث رواه
ابوداود بسند صالح، ژنیک کچ بوو له خوم ماره کرد، ئینجا که جیماع له گه ل کرد زانیم
ناوسه کچ نیه؟ جا پیغه مېهره رمووی: ژنه که ته وای ماره یی له سر ته هیه به
هوی نهو جیماعی به حه لالی له گه لت کردوه.

دووم: (وَبِمَوْتِ أَحَدِهِمَا) به مردنی یه کیکیان پیش جیماعکردن، واته: نه گه ته نه ژنه که
بمړی، یان ته نه مېرده که بمړی، ته وای ماره بییه که له سر مېرده که واجب ده بی،
هرچند جیماعیشی له گه ل نه کردی، به به لگه ی حه دیسه که ی (بروع بنت واشق) ی پابردو
له سره تایی نه م باسه دا، جیاوازی نیه ژنو مېرده که: هه دیوکیان گه وړه بن، یان مندال
بن، به لام نه گه ژنه که - پیش جیماعکردن - مېرده که ی خوی بکوژی، نهو کاته ماره بییه که
له سر مېرده که لا ده چی، هه روه که له (مغنی) دا هه رمووی ته.

(لَا يَخْلَوُ فِي الْجَدِيدِ) به لام به له گه ل دابوونی ژنه که - که به ته نه بن - هه مو ماره یی واجب
نابن، له هه رمووده ی نوئی دا، هه روه ها به له زه ته ورگرتن و به تیکرنی (مَنِي) ش هه مو
ماره یی واجب نابن، هه روه که له (تحفه) دا هه رمووی ته.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی مَارَه یی دروست و نادرست﴾

(نَكَحَهَا بِخَمْرِ) ژنه که ی له خوی ماره کرد: به شه پاپ (أَوْ حُرٍّ) یان به نادهه میزادیکی نازاد
(أَوْ مَقْصُوبٍ) یان به شتیکی زه و تکرار، یان به هه شتیکی تر که ملکی خوی نه بی، نه وانه
هیچیکیان دروست نابن بینه ماره یی، به لام ماره برینه که دروست ده بی و هه م (وَجَبَ مَهْرُ
الْمَثَلِ) له جیاتی ماره بییه دروست نه بووه که ش ماره یی هاوینته له سر مېرده که واجب
ده بی بۆ ژنه که (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ) له هه رمووده یه کدا: نرخ ماره بییه دروست نه بووه که ی
له سر واجب ده بی.

(أَوْ بِمَمْلُوكٍ وَمَقْصُوبٍ) یان ماره یی کرد به شتیک که ملکی خوی بوو له گه ل شتیکی
زه و تکرار ویش، نه وه (بَطُلَ فِيهِ) ماره بییه که له زه و تکراره کدا به تال ده بی و (وَصَحَّ فِي
الْمَمْلُوكِ) له وهش که ملکی خوی ته دروست ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به میزتردا،

وَتَخَيَّرُ: فَإِنْ فَسَخْتَ فَمَهْرٌ مِثْلُ، وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُمَا، وَإِنْ أَجَازْتَ فَلَهَا مَعَ الْمَمْلُوكِ حَصَّةُ الْمُفْصُولِ مِنْ مَهْرٍ مِثْلُ بِحَسَبِ قِيمَتُهُمَا، وَفِي قَوْلٍ تَفْنَعُ بِهِ. وَلَوْ قَالَ: زَوَّجْتُكَ بَنِي وَبَعْتُكَ ثَوْبَهَا بِهَذَا الْعَبْدِ. صَحَّ النِّكَاحُ وَكَذَا الْمَهْرُ وَالْبَيْعُ فِي الْأَظْهَرِ، وَيُوزَعُ الْعَبْدُ عَلَى الثَّوْبِ وَمَهْرٍ مِثْلُ، وَلَوْ نَكَحَ بِأَلْفٍ عَلَى أَنْ لَا يَبِيعَهَا أَوْ أَنْ يُعْطِيَهُ أَلْفًا فَلَمْ يَذْهَبْ فَسَادَ الصَّدَاقِ وَوُجُوبُ مَهْرٍ الْمِثْلِ،

که وایو: (وَتَخَيَّرُ) ژنه که سر پشکه: (فَإِنْ فَسَخْتَ) جا نه گهر ماره بیه که ی هه لوه شانده وه، نه وه (فَمَهْرٌ مِثْلُ) ماره بی هاووینه ی بۆ له سر میرده که واجب ده بی (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُمَا) له فرموده ده که شیدا نرخ ی هه روکیان واجب ده بی، به لام (وَإِنْ أَجَازْتَ) نه گهر ماره بیه که ی پویاندو هه لینوه شانده وه، نه وه (فَلَهَا مَعَ الْمَمْلُوكِ) ژنه که له گه ل نه وه ی به شه ماره بیه که ی ملکی میرده که ی هه یه (حَصَّةُ الْمُفْصُولِ مِنْ مَهْرٍ مِثْلُ) به شی زه و تکراره که شی له ماره بی هاووینه هه یه (بِحَسَبِ قِيمَتِهِمَا) به گویره ی نرخ ی هه روکیان (وَفِي قَوْلٍ تَفْنَعُ بِهِ) له فرموده ده که: ده بی به تنها ملکه که ی میرده که قناعات بکاو داوای هیچی تر نه کا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر باوکی گوتی: (زَوَّجْتُكَ بَنِي وَبَعْتُكَ ثَوْبَهَا بِهَذَا الْعَبْدِ) کیزه که ی خۆم کرده ژنی تۆو جله که یشم فروشتته تۆ به م کزیله یه. نه وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره برینه که دروست ده بی (وَكَذَا الْمَهْرُ وَالْبَيْعُ فِي الْأَظْهَرِ) هه وه ها ماره بیه که وه فروشتنه که ش دروست ده بن له فرموده ی به میزتردا، که وایو: (وَيُوزَعُ الْعَبْدُ عَلَى الثَّوْبِ وَمَهْرٍ مِثْلُ) کزیله که به ش ده کزی به سر جله که ی هاووینه که ی دا.

(وَلَوْ نَكَحَ بِأَلْفٍ) نه گهر ژنیکی له خۆی ماره کرد به هه زار دینار ماره بی به وه مرجه ی: (عَلَى أَنْ لَا يَبِيعَهَا أَوْ أَنْ يُعْطِيَهُ أَلْفًا) هه زار دینار تریش بۆ باوکی ژنه که بی، یان بۆ که سیکی تر بی، یان به وه مرجه ی هه زار دینار تریش بداته باوکی ژنه که، یان که سیکی تر، نه وه ماره برینه که دروست ده بی، به لام (فَالْمَذْهَبُ فَسَادُ الصَّدَاقِ) به فرموده ی پرستی مزه ب: له دوو مه سه لانه دا ماره بیه ناویراوه که تیک ده چی و (وَوُجُوبُ مَهْرٍ الْمِثْلِ) ماره بی هاووینه له سر میرده که واجب ده بی بۆ ژنه که، هه زار دیناره که ش شیربایی یه له باوکه که چه پامه، چونکه هیچ مافی نه وه مرجه ی نه ی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهر بگوتری: (ماره بی هه زار دینار بی: نیوه ی ئیستا بدری و نیوه یشی قهرز بی). به لام ماوه ی قهرزه که دیاری نه کزی، یان بگوتری: (نیوه ی ئیستا بدری و نیوه یشی قهرز بی تا مردن، یان تا ته لاقدان). نه وه له هه روو مه سه له دا ماره برینه که دروست ده بی، به لام ماره بیه ناویراوه که تیک ده چی و دروست نابی، که وایو: ماره بی هاووینه له سر میرده که واجب ده بی، هه روک له (تحفة و) نهایی دا فرموده یانه.

وَلَوْ شَرَطَ خِيَارًا فِي النِّكَاحِ بَطْلَ النِّكَاحِ، أَوْ فِي الْمَهْرِ فَلَاظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ لَا الْمَهْرِ،
وَسَائِرُ الشُّرُوطِ إِنْ وَافَقَ مُقْتَضَى النِّكَاحِ أَوْ لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ لَهَا وَصَحَّ النِّكَاحُ
وَالْمَهْرُ، وَإِنْ خَالَفَ وَلَمْ يُخَلِّ بِمَقْصُودِهِ الْأَصْلِيِّ كَشَرَطِ أَنْ لَا يَتَزَوَّجَ عَلَيْهَا أَوْ لَا تَفْقَهُ
لَهَا صَحَّ النِّكَاحُ وَقَسَدَ الشَّرْطُ وَالْمَهْرُ، وَإِنْ أَخْلَ كَانَ لَا يَطَأُ أَوْ يُطْلَقَ بَطْلَ النِّكَاحِ،

به لام له مزه بی نیامی (حنفی) دا: به قهرز دانانی ماره بی تا کاتیکی نه زاندر اویش
دروست، چونکه کوتایه بی که ی دهندری: که مرینه، یان ته لاقدان، هروه که له (مجمع
الانهر) دا فرمویه تی، جا نه گهر ماره برینه که به مزه بی (الشافعی) بکری، ناگاداریه: به
هله دا نه چی.

(وَلَوْ شَرَطَ خِيَارًا فِي النِّكَاحِ) نه گهر ژنه که، یان میرده که له ناو ماره برینه که دا به مرجی
دانا: مافی په شیعانی له ماره برینه که دا ه بی، نه وه (بَطْلَ النِّكَاحِ) ماره برینه که به تال
ده بی (أَوْ فِي الْمَهْرِ) یان به مرجی دانا: مافی په شیعانی له ماره بیه که دا ه بی، نه وه
(فَلَاظْهَرُ) به فرموده ی به میتر: (صِحَّةُ النِّكَاحِ لَا الْمَهْرِ) ماره برینه که دروست ده بی،
به لام ماره بیه که دروست ناب، که و ابو: ماره بی هاوینته واجب ده بی.

نیجا بزانه: هر مرجیک له ناو ماره برینه که دا دانه ندري، به لکو له دوی ماره برین، یان
له پتیش ماره برین دابندري، نه وه کار له ماره برینو له ماره بی ناکا، هروه که له (تحفة) دا
فرمویه تی.

(وَسَائِرُ الشُّرُوطِ) گشت مرجه کانی تریش که له ناو ماره برینه که دا دابندري: (إِنْ وَافَقَ
مُقْتَضَى النِّكَاحِ) نه گهر له گهل خوازوای ماره برینه که تیک بکاته وه: وه که به مرجی
به خپوکردن (أَوْ لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ) یان هیچ مه به سستیکی په یوه ست نه بی: وه که به
مرجه ی تنها نه وشته بخوا، نه وه (لَهَا) مرجه که پوچه له ده بی (وَصَحَّ النِّكَاحُ وَالْمَهْرُ)
ماره برینه که و ماره بیه که هردوکیان دروست ده بن.

(وَإِنْ خَالَفَ) به لام نه گهر مرجه که له گهل خوازوای ماره برینه که جیابو و (وَلَمْ يُخَلِّ
بِمَقْصُودِهِ الْأَصْلِيِّ) زیانیشی به مه به سستی ژنه تان نه ده که یاند: که جیما عکرده (كَشَرَطِ
أَنْ لَا يَتَزَوَّجَ عَلَيْهَا) وه که به مرجی ژنی به سر نه هیئی (أَوْ لَا تَفْقَهُ لَهَا) یان به مرجی
به خپوی نه کا، نه وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره برینه که دروست ده بی، به لام (وَقَسَدَ الشَّرْطُ
وَالْمَهْرُ) مرجه که و ماره بیه که تیک ده چن دروست ناب، که و ابو: ماره بی هاوینته واجب
ده بی (وَإِنْ أَخْلَ) نه گهر مرجه که زیانی ده که یانده مه به سستی ژنه تان: (كَانَ لَا يَطَأُ) وه که
به مرجی جیما ی له گهل نه کا (أَوْ يُطْلَقَ) یان به مرجی ته لاقی بدا، نه وه (بَطْلَ النِّكَاحِ)
ماره برینه که به تاله و دروست ناب.

وَلَوْ نَكَحَ نِسْوَةٌ بَمَهْرٍ فَلَاظْهَرُ فَسَادُ الْمَهْرِ وَلِكُلِّ مَهْرٍ مِثْلٌ، وَلَوْ نَكَحَ لَطِفٌ بِفَوْقِ مَهْرٍ مِثْلٌ أَوْ أُنْكَحَ بَنَاتٌ لَا رَشِيدَةً أَوْ رَشِيدَةً بَكْرًا بِلَا إِذْنٍ بِدُونِهِ فَسَادُ الْمُسْمَى وَالْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ تَوَافَقُوا عَلَى مَهْرٍ كَانَ سِرًّا وَأَعْلَنًا زِيَادَةً، فَالْمَنْهَبُ وَجُوبٌ مَا عَقِدَ بِهِ، وَلَوْ قَالَتْ لَوَلِيَّهَا: زَوْجَنِي بِأَلْفٍ. فَتَقْصَ عَنْهُ بَطْلَ النِّكَاحِ، فَلَوْ أَطْلَقَتْ فَتَقْصَ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ بَطْلٌ، وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ فِي الصُّورَتَيْنِ بِمَهْرٍ الْمِثْلِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَلَوْ نَكَحَ نِسْوَةٌ بَمَهْرٍ) نه گهر پیاویک دوو ژن، یان زیاتری ماره کردنو و تنها یه ک ماره بیشی بق هه موویان دانا، نه وه (فَالْأَظْهَرُ) به هه رمووده ی به هیتر (فَسَادُ الْمَهْرِ) ماره یه ناویراوه که تیک ده چیو (وَلِكُلِّ مَهْرٍ مِثْلٌ) هه ژنتیک ماره ییکی هاووینته ی بق داده ندری.

(وَلَوْ نَكَحَ لَطِفٌ) نه گهر باوک، یان باپیرو ژنتیکی له کوپیکی نه بالغ ماره کرد (بِفَوْقِ مَهْرٍ مِثْلٍ) به زیاتر له ماره یی هاووینته (أَوْ أُنْكَحَ بَنَاتٌ لَا رَشِيدَةً) یان کیژنکی کچی نه بالغ، یان شیتی به که متر له ماره یی هاووینته ماره کرد (أَوْ رَشِيدَةً بَكْرًا) یان کیژنکی کچی بالغو عاقله ی ماره کرد (بِلَا إِذْنٍ) بی نه وه ی نینن بدا له ماره یی هاووینته ی که متر بی (بِدُونِهِ) به که متر له ماره یی هاووینته ماره ی کرد، نه وه (فَسَادُ الْمُسْمَى) له هه ر سیک مه سه له که دا ماره یه ناویراوه که تیک ده چی، نینجا (وَالْأَظْهَرُ) به هه رمووده ی به هیتر له هه ر سیک مه سه له که دا (صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) ماره برینه که به ماره یی هاووینته دروست ده بی.

(وَلَوْ تَوَافَقُوا عَلَى مَهْرٍ كَانَ سِرًّا) نه گهر له نینان خویندا به نهینن له سه ماره یه که ریک که وتن: وه که سه د دینار، به لأم (وَأَعْلَنًا زِيَادَةً) ماره یه کیتری زیاتر له نهینیه که یان ناشکرا کرد: وه که دوو سه د دینار، نه وه (فَالْمَنْهَبُ) به هه رمووده ی پاستی مه زه ب: (وَجُوبٌ مَا عَقِدَ بِهِ) نه وه ماره یه ی یه که مجار ماره برینه که ی پی کراوه، نه ویان واجب ده بی، واته: نه گهر یه که مجار به که متره که کرابی، که متره که واجب ده بی، نه گهر یه که مجار به زوتره که کرابی: زوتره که واجب ده بی، نهینن و ناشکرای پهاو ناکری.

(وَلَوْ قَالَتْ لَوَلِيَّهَا) نه گهر نافره تیکی بالغو عاقله به سه پرپر رشتکاره که ی گوت: (زَوْجَنِي بِأَلْفٍ) ماره م بکه به هه زار دینار ماره یی (فَتَقْصَ عَنْهُ) سه پرپر رشتکاره که ش به که متر له هه زار دیناره که ماره ی کرد، نه وه (بَطْلَ النِّكَاحِ) ماره برینه که به تال ده بی (فَلَوْ أَطْلَقَتْ) نه گهر نافره ته که نیننن دا ماره ی بکاو باسی ماره ی نه کرد (فَتَقْصَ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) سه پرپر رشتکاره که ش به که متر له ماره یی هاووینته ماره ی کرد (بَطْلٌ) ماره برینه که به تال ده بی (وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) له هه رمووده ی که دا: به ماره یی هاووینته ماره برینه که دروست ده بی (قُلْتُ) نینامی (النواوی) ده هه رموی (الْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ فِي الصُّورَتَيْنِ بِمَهْرٍ الْمِثْلِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به هه رمووده ی به هیتر: ماره برینه که له هه ر دوو مه سه له که دا

(فَصْلٌ) قَالَتْ رَشِيدَةٌ: زَوْجِي بِلَا مَهْرٍ. فَرَوْجٌ وَتَقَى الْمَهْرَ أَوْ سَكَتَ فَهُوَ تَفْوِضٌ صَحِيحٌ، وَكَذَا لَوْ قَالَ سَيِّدُ أَمَةٍ زَوَّجْتُهَا بِلَا مَهْرٍ. وَلَا يَصِحُّ تَفْوِضٌ غَيْرَ رَشِيدَةٍ، وَإِذَا جَرَى تَفْوِضٌ صَحِيحٌ فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ لَا يَجِبُ شَيْءٌ بِنَفْسِ الْعَقْدِ، فَإِنْ وَطِئَ فَمَهْرٌ مِثْلِي، وَيُعْتَبَرُ بِحَالِ الْعَقْدِ فِي الْأَصَحِّ،

به ماره‌یی هاوویته دروست ده‌بی، هه‌روه‌ک له تیکده‌ره‌کانی‌تری ماره‌بی‌شدا به ماره‌یی هاوویته دروست ده‌بو.

﴿فَصْلٌ: له باسی (تفويض)﴾

واته، ئافره‌ت کاری خۆی بداته ده‌ست سه‌ره‌رشتکاره‌کی تا‌گو به بی‌ماره‌یی ماره‌ی بکا، (قَالَتْ رَشِيدَةٌ) نه‌گه‌ر ئافره‌تیککی بالغه‌و عاقله‌ گوتیه سه‌ره‌رشتکاره‌کی: (زَوْجِي بِلَا مَهْرٍ) به بی‌ماره‌یی ماره‌م بکه (فَرَوْجٌ وَتَقَى الْمَهْرَ) جا سه‌ره‌رشتکاره‌ک‌ش ماره‌ی کربو گوتی: هیچ ماره‌بی‌شی نه‌بی (أَوْ سَكَتَ) یان بی‌ده‌نگ بوو و باسی ماره‌یی نه‌کرد (فَهُوَ تَفْوِضٌ صَحِيحٌ) نه‌وه کاردانه‌ده‌ستیککی دروست‌بووه، به‌لام نه‌گه‌ر ژنه‌که ته‌نها گوتی: ماره‌م بکه، واته: باسی ماره‌یی نه‌کرد، نه‌وه نابیته کاردانه‌ده‌ست، که‌وابو: له‌م حاله‌ته‌دا به‌خودی ماره‌به‌رینه‌که ماره‌یی هاوویته له‌ سه‌ر‌مێرده‌که واجب ده‌بی، هه‌روه‌ک نه‌گه‌ر کاردانه‌ده‌سته‌که‌ش دروست نه‌بی نه‌و کاته‌ش به‌خودی ماره‌به‌رینه‌که ماره‌یی هاوویته واجب ده‌بی، هه‌روه‌ک له (مفنی)‌دا فه‌رموویه‌تی.

(وَكَذَا لَوْ قَالَ سَيِّدُ أَمَةٍ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر گه‌وره‌ی‌جاریه‌یه‌ک بلی: (زَوَّجْتُهَا بِلَا مَهْرٍ) جاریه‌که‌مم کرده ژنی تو به بی‌ماره‌یی. نه‌وه‌ش کاردانه‌ده‌ستیککی دروست‌بووه (وَلَا يَصِحُّ تَفْوِضٌ غَيْرَ رَشِيدَةٍ) کاردانه‌ده‌ست له ئافره‌تیککی شیتنه‌وه، یان نه‌بالغه‌وه دروست نابێ.

جا بزانه: له‌و کاردانه‌ده‌سته‌دا جیاوازی که‌و بی‌وه‌ژن نیه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه. (وَإِذَا جَرَى تَفْوِضٌ صَحِيحٌ) هه‌ر کاتیک کاردانه‌ده‌ستیککی دروست‌بوو هاته‌جێ و سه‌ره‌رشتکاره‌که به بی‌ماره‌یی ئافره‌ته‌که‌ی ماره‌ کرد، نه‌وه (فَلَا ظَهْرَ أَنَّهُ لَا يَجِبُ شَيْءٌ بِنَفْسِ الْعَقْدِ) به فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر: به‌خودی ماره‌به‌رینه‌که هیچ ماره‌یی له‌ سه‌ر‌مێرده‌که واجب نابێ، بۆیه‌ نه‌گه‌ر پێش جیما‌ع‌کردن ژنه‌که‌ش ته‌لاق بدا نیوه‌ی ماره‌یی نا‌که‌وێته سه‌ر، به‌لام (فَإِنْ وَطِئَ) نه‌گه‌ر جیما‌عی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ کرد، نه‌و کاته (فَمَهْرٌ مِثْلِي) ماره‌یی هاوویته له‌ سه‌ر‌مێرده‌که واجب ده‌بی بۆ ژنه‌که، چونکه به‌ه‌لالی جیما‌عی له‌گه‌ل کربوه، به‌لگه‌ی‌حه‌دیه‌که‌ی (بَصْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ) پ‌ا‌بر‌وو له (باسی جی‌گ‌ر‌بوونی‌ماره‌یی)‌دا (وَيُعْتَبَرُ بِحَالِ الْعَقْدِ) ماره‌یی هاوویته-بۆ نه‌و جۆره ئافره‌ته- په‌چاو ده‌کری به‌ حاله‌تی ماره‌به‌رینه‌که (فِي الْأَصَحِّ) له فه‌رمووده‌ی پ‌استردا.

وَلَهَا قَبْلَ الْوُطْءِ مُطَالَبَةُ الزَّوْجِ بِأَنْ يَفْرِضَ مَهْرًا، وَحَبْسُ نَفْسِهَا لِفَرَضٍ، وَكَذَا لَتَسْلِيمِ الْمَقْرُوضِ فِي الْأَصَحِّ، وَيَشْتَرِطُ رِضَاهَا بِمَا يَفْرِضُهُ الزَّوْجُ، لَا عِلْمُهَا بِقَدْرِ مَهْرِ الْمَثَلِ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَجُوزُ فَرَضُ مُؤَجَّلٍ فِي الْأَصَحِّ، وَقَوْفُ مَهْرٍ مَثَلٍ، وَقِيلَ لَا إِنْ كَانَ مِنْ جَنْسِهِ، وَلَوْ اِمْتَنَعَ مِنَ الْفَرَضِ أَوْ تَنَازَعَا فِيهِ فَرَضَ الْقَاضِي نَقْدًا لِلْبَلَدِ حَالًا، قُلْتُ: وَيَفْرَضُ مَهْرٌ مَثَلٍ، وَيَشْتَرِطُ عِلْمُهُ بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَا يَصِحُّ فَرَضُ أَجَنَبِيٍّ مِنْ مَالِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَالْفَرَضُ الصَّحِيحُ كَمُسَمًّى

(وَلَهَا قَبْلَ الْوُطْءِ مُطَالَبَةُ الزَّوْجِ) ژنه که بوی دروسته - له دوی ماره بپینه که - پیتش جیما عکردن داوا له میرده که ی بکا: (بأن يفرض مهرًا) که ماره ییه کی بؤ دابنئ، هم (وَحَبْسُ نَفْسِهَا لِفَرَضٍ) بوی دروسته: خوی له میرده که ی قده غه بکا بؤ نه وهی ماره ییه که ی بؤ دابنئ (وَكَمَا لَتَسْلِيمِ الْمَقْرُوضِ) هروه ها بوی دروسته خوی لئقه ده غه بکا بؤ نه وهی ماره ییه داندراوه که شی ته سلیم بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستتردا. (وَيَشْتَرِطُ رِضَاهَا بِمَا يَفْرِضُهُ الزَّوْجُ) به مهرج داده ندنئ: ژنه که به و ماره ییه پازی بیئ که میرده که ی بوی داده ندئ (لَا عِلْمُهَا بِقَدْرِ مَهْرِ الْمَثَلِ) به لام مهرج نیه: ژن و میرده که بزائن ماره یی هاویننه ی ژنه که چنده (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به هیتردا (وَيَجُوزُ فَرَضُ مُؤَجَّلٍ فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستتردا دروسته: ماره ییه کی قهرزی بؤ دابنئ، نه گهر ژنه که پازی بیئ، هم (وَقَوْفُ مَهْرٍ مَثَلٍ) دروسته زیاتر له ماره یی هاویننه ی بؤ دابنئ (وَقِيلَ لَا إِنْ كَانَ مِنْ جَنْسِهِ) له فرموده یه کی بی هیتردا: نه گهر داندراوه که و هاویننه که یه که په گز بن دروست نیه زیاتر دابنئ.

(وَلَوْ اِمْتَنَعَ مِنَ الْفَرَضِ) نه گهر میرده که په کاری کردو ماره ییه که ی بؤ ژنه که داننه ا (أَوْ تَنَازَعَا فِيهِ) یان له نه ندازه ی ماره ییه داندراوه که دا بوه کیشه یان، نه و کاته (فَرَضَ الْقَاضِي نَقْدًا لِلْبَلَدِ حَالًا) قازی له پاره ی شاره که ماره ییه کی حازر بؤ ژنه که له سر میرده که داده ندئ (قُلْتُ) نیما می (النواوی) ده فرموی: (وَيَفْرَضُ مَهْرٌ مَثَلٍ) قازی ماره یی هاویننه ی حازر له سر میرده که داده ندئ، که واته: (وَيَشْتَرِطُ عِلْمُهُ بِهِ) مهرجه: قازی بزائن ماره یی هاویننه ی ژنه که چنده (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) نه وک زیاتر، یان که متر دابنئ (وَلَا يَصِحُّ فَرَضُ أَجَنَبِيٍّ مِنْ مَالِهِ) دروست نیه بیگانه یه که له مالی خوی - به بی نیزنی میرده که - ماره ییه که بؤ ژنه که دابنئ (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستتردا، به لام نه گهر میرده که نیزنی بدا، نه و کاته دروسته، هروه که (معنی) دا فرموده یی.

(وَالْفَرَضُ الصَّحِيحُ) ماره ییه داندراوه که ی دروستبو له لایه ن قازی، یان له لایه ن ژن و میرده که وه (كَمُسَمًّى) وه که نه و ماره ییه که له له ناو ماره بپینه که دا داندراون، که و ابو:

فَيَشْطُرُ بِطَلَاقٍ قَبْلَ وَطْءٍ، وَلَوْ طَلَّقَ قَبْلَ فَرَضٍ وَوَطْءَ فَلَا شَطْرَ، وَإِنْ مَاتَ أَحَدُهُمَا قَبْلَهُمَا لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ وَجُوبُهُ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) مَهْرُ الْمِثْلِ مَا يُرْغَبُ بِهِ فِي مِثْلِهَا، وَرُكْنُهُ الْأَعْظَمُ نَسَبٌ، فَيَرَاغَى أَقْرَبُ مَنْ تُنْسَبُ إِلَيْهِ، وَأَقْرَبُهُنَّ أَخْتُ لِأَبَوَيْنِ ثُمَّ لَأَبٍ ثُمَّ بَنَاتُ أَخٍ ثُمَّ عَمَّاتُ كَذَلِكَ، فَإِنْ قُفِدَ نِسَاءُ الْعَصَبَةِ أَوْ لَمْ يَنْتَكُنْ أَوْ جُهِلَ مَهْرُهُنَّ فَأَرْحَامُ كَجَدَّاتِ وَخَالَاتِ،

(فَيَشْطُرُ بِطَلَاقٍ قَبْلَ وَطْءٍ) نه و اندراوهی دواي ماره پرين به هوی ته لاقدانی پيش جيماعکردن ده بیته نیوه، واته: نیوهی بق میرده که ده گه پیتته وه، به لام (ولو طلق قبل فرض ووطء) نه گه ر پيش دانانه که و پيش جيماعکردن ژنه کهی ته لاق دا، نه و کاته (فلا شطر) نابیته نیوه؟ چونکه هیچ ماره یی به هوی ماره پرينه که له سهر میرده که واجب نه بوه.

(وَإِنْ مَاتَ أَحَدُهُمَا قَبْلَهُمَا) نه گه ر ژنه که، یان میرده که پيش دانانه که و پيش جيماعکردن مرد (لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَظْهَرِ) ماره یی هاو وینه واجب نابي، به لام (قُلْتُ) نیامی (النواوي) ده فهرموی (الْأَظْهَرُ وَجُوبُهُ) به فهرموده ی به میزتر به مردنی ته نها یه کیکیان ماره یی هاو وینه واجب ده بی له سهر میرده که (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به به لگی حه دیسه که ی (بِرُوحِ بِنْتِ وَاشِقِ) یرا بر دوو له سهره تای نه م باسه ی ماره یی دا.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي پیناسه ی ماره یی هاو وینه﴾

(مَهْرُ الْمِثْلِ) پپیناسه ی ماره یی هاو وینه: (مَا يُرْغَبُ بِهِ فِي مِثْلِهَا) نه وه یه که - به گویره ی عاده ت - به و ماره ییه وینه ی نه و نافرته یان بوی (وَرُكْنُهُ الْأَعْظَمُ نَسَبٌ) به شه هره گه وره که ی ماره یی هاو وینه: نه ژاده، که و ابو: (فَيَرَاغَى) په چاو ده کړی له خزمه کانی نافرته ته که: (أَقْرَبُ مَنْ تُنْسَبُ إِلَى مَنْ تُنْسَبُ إِلَيْهِ) نزیکترین نافرته که نه ژادی بجیتته وه سهر نه و که سه ی که نه م نافرته شه نه ژادی ده چیتته وه سهر هه مان که سه که، چونکه له حه دیسه که ی (بِرُوحِ بِنْتِ وَاشِقِ) یرا بر دوو دا فهرموی: ﴿لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا﴾ ژنه که مافی ماره یی هاو وینه ی نافرته ته کانی خوی هه یه.

نینجا (وَأَقْرَبُهُنَّ) نزیکترین نافرته ی نه ژاد: (أَخْتُ لِأَبَوَيْنِ) خوشکی له دایک و باوکی یه (ثُمَّ لِأَيِّ) نینجا خوشکی ته نها له باوکی (ثُمَّ بَنَاتُ أَخٍ) نینجا کیزه کانی برای له دایک و باوکی، نینجا له باوکی (ثُمَّ عَمَّاتُ كَذَلِكَ) نینجا خوشکه کانی باوک له دایک و باوکی، نینجا له باوکی (فَإِنْ قُفِدَ نِسَاءُ الْعَصَبَةِ) جا نه گه ر نافرته ته کانی له پشتی نه بون (أَوْ لَمْ يَنْتَكُنْ) یان میردیان نه کردبو (أَوْ جُهِلَ مَهْرُهُنَّ) یان نه زاندر ا ماره ییان چهنده، نه و کاته (فَأَرْحَامُ) نافرته ته کانی له په حمی په چاو ده کړین (كَجَدَّاتِ) وه کو داپیره کانی و (وَخَالَاتِ) خوشکه کانی دایک و... هتد، چونکه نه وانه له بیگانه له پيشترن.

وَيُعْتَبَرُ سِنَّ وَعَقْلٌ وَيَسَارٌ وَبَكَارَةٌ وَثُيُوبَةٌ وَمَا اخْتَلَفَ بِهِ غَرَضٌ، فَإِنْ اخْتَصَّتْ بِفَضْلِ أَوْ
نَقْصٍ زَيْدٌ أَوْ نَقْصٌ لَأَنْقَ فِي الْحَالِ، وَلَوْ سَامَحَتْ وَاحِدَةً لَمْ تَجِبْ مُوَافَقَتُهَا، وَلَوْ خَفَضْنَ
لِلْعَشِيرَةِ فَقَطْ أُعْتَبِرَ، وَفِي وَطْءٍ نِكَاحٌ فَاسِدٌ مَهْرٌ مِثْلُ يَوْمِ الْوَطْءِ، فَإِنْ تَكَرَّرَ فَمَهْرٌ فِي
أَعْلَى الْأَحْوَالِ، قُلْتُ: وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطْءٌ بِشَبْهَةِ وَاحِدَةٍ فَمَهْرٌ، فَإِنْ تَعَدَّدَ جَنْسُهَا تَعَدَّدَ الْمَهْرُ،

(وَيُعْتَبَرُ) له گه ل نه وهی پرابردوش په چاو ده کړئ (سِنَّ) ته مه نو (وَعَقْلٌ) عاقلی و (وَيَسَارٌ)
ده وله مه ندی و (وَبَكَارَةٌ وَثُيُوبَةٌ) کچایه تی و بیوه ژنايه تی و (وَمَا اخْتَلَفَ بِهِ غَرَضٌ) هر
سیفه ټیکی که مه به سټیکی پی بگړی: وه کو خوینده واری و زانست و جوانی و داوینپاکی و...
هتد، که واته: نه و نافرته تانه ی له یه کیڅ که لو سیفه تانه دا هاو به شی نه م نافرته نه وینه ی
ماره یی نه وان بڼ نه مه ش په چاو ده کړئ، جا (فَإِنْ اخْتَصَّتْ بِفَضْلِ) نه گهر ته نه ا نه م
نافرته سیفه ټیکی له و سیفه ته چا کانه ی پرابردوی مه بو (أَوْ نَقْصٍ) یان دژکی نه و سیفه ته
چا کانه ی مه بو، نه و کاته (زَيْدٌ) به شیکی ماره یی زیاده ده کړئ (أَوْ نَقْصٍ) یان که م ده کړئ:
که (لَأَنْقَ فِي الْحَالِ) له حالی نه م نافرته بوه شپته وه.

(وَلَوْ سَامَحَتْ وَاحِدَةً) نه گهر یه کیڅ که لو نافرته تانه ی خزم چاوپویشی له ماره ییه که دا کرد،
نه وه (لَمْ تَجِبْ مُوَافَقَتُهَا) له سر نافرته تانه ی تر واجب نیه: وه کو وی چاوپویشی بکه ن،
به لام (وَلَوْ خَفَضْنَ لِلْعَشِيرَةِ فَقَطْ) نه گهر نافرته تانه یان نه ا بڼ خزمه کانه ی خویان ماره ییان
که م ده کرده وه، نه و کاته (أُعْتَبِرَ) له هه مووانیا ندا نه و که مکرده وه یه بڼ خزمه کانیان
په چاو ده کړئ.

﴿ماره یی جیماعی به هه له و، زینای به زورداري﴾

(وَفِي وَطْءٍ نِكَاحٌ فَاسِدٌ) له جیماعی ماره بپړنیکی نادرستدا (مَهْرٌ مِثْلُ يَوْمِ الْوَطْءِ) ماره یی
هاووینه ی کاتی جیماعی کردن له سر جیماعی که ره که واجب ده یی بڼ نافرته ته که (فَإِنْ تَكَرَّرَ)
جا نه گهر جیماعی که ی ماره بپړنیکی نادرست زور دووباره بڼ وه، نه و کاته (فَمَهْرٌ فِي أَعْلَى
الْأَحْوَالِ) یه ک ماره یی هاووینه له بهر زترین حاله تدا واجب ده یی.

(قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فهرموی (وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطْءٌ بِشَبْهَةِ وَاحِدَةٍ) نه گهر جیماعی یه ک
جوره هه له زور دووباره بڼ وه: وه که له گشت جیماعی که دا وای ټیگه یشتی ژنی خویه تی، نه و
کاته ش (فَمَهْرٌ) یه ک ماره یی له بهر زترین حاله تدا له سر جیماعی که ره که واجب ده یی،
به لام (فَإِنْ تَعَدَّدَ جَنْسُهَا) نه گهر په گزی به هه له داچوونه که له یه کیڅ زیاتر بو: وه که
جاریکیان وای ټیگه ژنی خویه تی و جیماعی له گه ل بکا، جاريکیان به ماره بپړنیکی
نادرست جیماعی له گه ل بکا، نه و کاته (تَعَدَّدَ الْمَهْرُ) ماره یی هاووینه ش دووباره ده بیته وه
به ژماره ی په گه زه کان.

وَلَوْ كَرَّرَ وَطَعُ مَغْصُوبَةً أَوْ مُكْرَهَةً عَلَى زَيْنَا تَكَرَّرَ الْمَهْرُ، وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطَعُ الْأَبِ وَالشَّرِيكِ
وَسَيِّدُ مَكَاتِبَةِ فَمَهْرٌ، وَقِيلَ مُهْوَرٌ، وَقِيلَ إِنَّ أَحَدَ الْمَجْلِسِ فَمَهْرٌ، وَإِلَّا فَمَهْوَرٌ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(فصل) الْفَرْقَةُ قَبْلَ وَطَعُ مِنْهَا أَوْ بِسَبَبِهَا كَفَسَخَ بِعَيْنِهَا

نينجا بزانه: له و به هله داجوونانه ی پابردودا مهرجه: نافرده ته که ش به هله دا بجی و وا
تیبگا پیاوه که میردی خوی تی، چونکه نه گهر نافرده ته که بزانی پیاوه که میردی خوی نی و
به خوشی خوی پینگای بدا جیماعی له گهل بکا، نه و کاته نافرده ته که زیناکره و مافی هیچ
ماره یی نی، ههروه که له (تحفة) دا فرمووی تی، هم له باسی (نه و نافرده تانه ی به زاوا
خه زورای تی حه پام بون) پوونمان کرده وه.

(وَلَوْ كَرَّرَ وَطَعُ مَغْصُوبَةً) نه گهر پیاوینک جیماعکردنی له گهل (جاریه) کی زه و تکرار دویاره
کرده وه (أَوْ مُكْرَهَةً عَلَى زَيْنَا) یان جیماعی له گهل نافرده تیکی زورلینکراو بۆ زینا دویاره
کرده وه، یان زینای له گهل نافرده تیکی خه و توو، یان بی هوش دویاره کرده وه، نه وه له
گشت جیماعیکی نه و جوړه نافرده تانه دا (تَكَرَّرَ الْمَهْرُ) ماره یی هاووینه دویاره ده بیته وه بۆ
نافرده ته که به ژماره ی جیماعکرینه کان، واته: به لام نه گهر ته نها یه ک جار جیماع له گهل نه و
نافرده تانه بکا، نه وه ته نها یه ک ماره یی هاووینه ی له سر واجب ده بی.

نینجا له هه موو حاله تیکدا سزای زیناشی ده که وینه سر، وه نه گهر کچینه که شی لابر بی
تولای کچینه که شی ده که وینه سر، به لام نه گهر نافرده ته که به خوشی خوی پینگا بدا
پیاوه که جیماعی له گهل بکا، نه و کاته مافی هیچ ماره یی و تولای نی، چونکه نه ویش
زیناکره، ههروه که له (مغنی) دا فرمووی تی.

(وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطَعُ الْأَبِ) نه گهر جیماعکردنی باوک له گهل جاریه ی مندالی خوی دویاره بۆوه
(وَالشَّرِيكِ) هم نه گهر جیماعی له گهل جاریه هاو به شه که دا دویاره بۆوه (وَسَيِّدُ مَكَاتِبَةٍ)
هم نه گهر جیماعی گه وریه که له گهل جاریه نوسراو پیدراوه که دویاره بۆوه، نه وه
(فَمَهْرٌ) ته نها یه ک ماره یی واجب ده بی (وَقِيلَ مُهْوَرٌ) له فرمووده یه کی تری بی هیژدا: زور
ماریی و (وَقِيلَ) له فرمووده یه کی تری بی هیژدا: (إِنَّ أَحَدَ الْمَجْلِسِ فَمَهْرٌ) نه گهر له یه ک
شویندا جیماعه که ی کرد بی، نه وه یه ک ماره یی واجب ده بی (وَإِلَّا فَمَهْوَرٌ) به لام نه گهر له
دو شوین، یان زیاتر جیماعی له گهل کرد بی، نه وه زور ماره یی واجب ده بن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فصل: له باسی لاچوون و به نیوه کردنی ماره یی﴾

(الْفَرْقَةُ قَبْلَ وَطَعُ) لیکجیا بونه وه ی ژن و میرد نه گهر پیتش جیماعکردن بی و (مِنْهَا)
جیا بونه وه که ش له ژنه که وه بی: وه که ژنه که به هژی عه بییکی میرده که ماره پرینه که
هه لپوه شینیتته وه، یان به هه هژی که تر (أَوْ بِسَبَبِهَا كَفَسَخَ بِعَيْنِهَا) یان به هژی

تُسْقَطُ الْمَهْرُ، وَمَا لَا: كَطَّلَاقٍ وَإِسْلَامِهِ وَرَدَّتِهِ وَلِعَانِهِ وَإِرْضَاعِ أُمِّهِ أَوْ أُمِّهَا يُشْطَرُّهُ، ثُمَّ قِيلَ: مَعْنَى التَّشْطِيرِ أَنْ لَهُ خِيَارَ الرُّجُوعِ، وَالصَّحِيحُ عَوْدُهُ بِنَفْسِ الطَّلَاقِ، فَلَوْ زَادَ بَعْدَهُ فَلَهُ، وَإِنْ طَلَّقَ وَالْمَهْرُ تَالَفَ فَنُصْفُ بَدَلِهِ مِنْ مِثْلِ أَوْ قِيمَةٍ، وَإِنْ تَعَيَّبَ فِي يَدِهَا: فَإِنْ قَنَعَ بِهِ، وَإِلَّا فَنُصْفُ قِيمَتِهِ سَلِيمًا،

نافره ته که بئ: وهك میرده که به هوی عیبیکی نافره ته که ماره بیینه که هلبوه شینیتته وه، نهو جیابوونه وه به (تُسْقَطُ الْمَهْرُ) هه موو ماره بی له سر میرده که لاده دا.

به لام (وَمَا لَا) نهو جیابوونه وهی به هوی ژنه که نیو له ژنه که شه وه نیو: (كَطَّلَاقٍ) وهك ته لاقدان، هه م (وَأِسْلَامِهِ) وهك موسولمانیوونی میرده که و (وَرَدَّتِهِ) کافریوونی میرده که و (وَلِعَانِهِ) له عنه تکر دنی میرده که و (وَأِرْضَاعِ أُمِّهِ) شیردانی دایکی میرده که به ژنه شیرخوره که ی (أَوْ أُمِّهَا) یان شیردانی دایکی ژنه که به میرده شیرخوره که، نهو جیابوونه وه یه ش (يُشْطَرُّهُ) ماره بییه که ده کاته نیوه.

(ثُمَّ قِيلَ مَعْنَى التَّشْطِيرِ) ینجا له فرموده ده کی بئ هیژدا: واتهی کر نه نیوه نه مه یه: (أَنْ لَهُ خِيَارَ الرُّجُوعِ) میرده که مافی هه یه نه گهر حزیکا نیوهی ماره بییه که وه ریگریته وه، به لام (وَالصَّحِيحُ) به فرموده ی راست: (عَوْدُهُ بِنَفْسِ الطَّلَاقِ) به خودی ته لاقدان که ی پیش جیماع نیوهی ماره بییه که بئ میرده که ده که پیتته وه، خوی گه وره دفرموی: ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنُصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ نه گهر ژنه کانتان ته لاق دان پیش نه وهی جیماعیان له گهل بکنو ماره بیشتان بئ دانابون، نه وه نیوهی نهو ماره بییه ی بۆتان داناون له سه رتان واجبه بیانده نی. ینجا هویه کانی تریش (قیاس) کراونه سر ته لاقدان، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداه فرمویانه.

(فَلَوْ زَادَ بَعْدَهُ) جا نه گهر له دوا ی لیکن جیابوونه وه ماره بییه که زیادی کرد، نه وه (فَلَهُ) زنده بییه که گشتی بئ میرده که به نه گهر هه موو ماره بییه که ی له سر لاجوبئ، یان نیوهی بئ میرده که به نه گهر نیوهی بئ گه پابیتته وه، جیاوازی نیو زنده بییه که: له ماره بییه که جیا ببیتته وه، یان نا، به لام (وَإِنْ طَلَّقَ وَالْمَهْرُ تَالَفَ) نه گهر ژنه که ی پیش جیماع کردن ته لاق دا، ماره بییه که ش له ده ست ژنه که دا هه وتابو، نه وه (فَنُصْفُ بَدَلِهِ مِنْ مِثْلِ أَوْ قِيمَةٍ) نیوهی تۆله ی ماره بییه که بئ میرده که به، جا نهو تۆله یه ش: وینه ی ماره بییه که بئ، یان نرخه که ی. (وَإِنْ تَعَيَّبَ فِي يَدِهَا) نه گهر ماره بییه که ی عیبی لی پیدابوو له ده ستی ژنه که دا، نهو کاته (فَإِنْ قَنَعَ بِهِ) نه گهر میرده که به عیبداریه وه به نیوه بییه که ی پازی بوو، نه وه باشه و تۆله ی عیبیه که شی نادریتتی (وَإِلَّا) به لام نه گهر پازی نه بو، نهو کاته (فَنُصْفُ قِيمَتِهِ سَلِيمًا) نیوهی نرخه ی ماره بییه که ی له حالته ی بئ عیبی دا ده دریتتی.

وَإِنْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهَا فَلَهُ نِصْفُهَا نَاقِصًا بِلَا خِيَارٍ، فَإِنْ عَابَ بِجَنَائَةٍ وَأَخَذَتْ أَرْضَهَا فَلَا أَصَحُّ أَنْ لَهُ نِصْفُ الْأَرْضِ، وَلَهَا زِيَادَةٌ مُتَفَصِّلَةٌ، وَلَهَا خِيَارٌ فِي مُتَصَّلَةٍ، فَإِنْ شَحَّتْ فَنِصْفُ قِيَمَةِ بِلَا زِيَادَةٍ، وَإِنْ سَمَحَتْ لَزِمَهُ الْقَبُولُ، وَإِنْ زَادَ وَنَقَصَ كَكَبْرِ عَبْدٍ وَطُولِ نَخْلَةٍ وَتَعَلَّمَ صَنْعَةً مَعَ بَرَصٍ: فَإِنْ اتَّفَقَا بِنِصْفِ الْعَيْنِ، وَإِلَّا فَنِصْفُ قِيَمَةِ،

(وَإِنْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهَا) نه گهر ماره ییه که به خوی عهیی لپهیدا بوو پیش نه وهی ژنه که وهی بگری، نه وه (قُلْ نِصْفُهُ نَاقِصًا بِلَا خِيَارٍ) نیوهی ماره ییه که به عه ییه وه بۆ میړده که یو مافی په شیمانیشی نیه.

به لام (فَإِنْ عَابَ بِجَنَائَةٍ) نه گهر به ده سترژی که سیک عه یی کی لپهیدا بوو (وَأَخَذَتْ أَرْضَهَا) ژنه که ش ترله ی عه ییه کی وه رگرت، نه وه (فَلَا أَصَحُّ أَنْ لَهُ نِصْفُ الْأَرْضِ) میړده که نیوهی ترله ی عه ییه که له گډ نیوهی ماره ییه که هه یه.

(وَلَهَا زِيَادَةٌ مُتَفَصِّلَةٌ) نه و زیده ییه له ماره ییه که جیا ده بیته وه - نه گهر له دوی دانانی ماره ییه که و پیش لیکجیا بوونه وهی ژن و میړده که له ماره ییه که پهیدا بوو - گشتی بۆ ژنه که یه: وه که میوه و بیجو و خوری و کرخی زهوی و ژاله و خانو، واته: میړده که ته نها خودی ماره ییه که، یان نیوه ییه که ی وهرده گریته وه.

به لام زیده ییه کانی دوی لیکجیا بوونه وهی ژن و میړده که بۆ میړده که نه: به و جوړه ی پابرا (وَلَهَا خِيَارٌ فِي مُتَصِّلَةٍ) ژنه که سریشکی هه یه له و زیده ییانه ی به ماره ییه که وه نه و لای جیا نابنه وه: وه که له وی و گوره بوون:

(فَإِنْ شَحَّتْ) جا نه گهر ژنه که به خپلی کردو چاوپویشی له و زیده ییه نه کرد، نه وه (فَنِصْفُ قِيَمَةِ بِلَا زِيَادَةٍ) نیوهی نرخ ماره ییه که له حالتی بۆ زیده یی دا - بۆ میړده که یه، به لام (وَإِنْ سَمَحَتْ لَزِمَهُ الْقَبُولُ) نه گهر ژنه که چاوپویشی له زیده ییه که کرد، واجبه: میړده که ش قبولی بکا.

(وَإِنْ زَادَ وَنَقَصَ) نه گهر ماره ییه که له پوویکه وه زیادی کردبو، له پوویکی تره وه که می کردبو: (كَكَبْرِ عَبْدٍ) وه کو گوره بوونی کویله: به گوره بوون به میز ده بی بۆ کار کردن، به لام خزمتی نافره تی نامه حره می لقه دهغه ده بی (وَطُولِ نَخْلَةٍ) وه که درژی بوونی دارخورما: که به ری که م ده کاته وه داری ژور ده بی (وَتَعَلَّمَ صَنْعَةً مَعَ بَرَصٍ) وه کو فیژیوونی پیشه یه که به له کبونی کویله، نه وه له و حالت ته دا (فَإِنْ اتَّفَقَا بِنِصْفِ الْعَيْنِ) نه گهر هردو کیان پازی بون نیوهی خودی ماره ییه که بۆ میړده که بگه ریته وه، نه وه باشه (وَإِلَّا) به لام نه گهر پازی نه بون نه وه (فَنِصْفُ قِيَمَةٍ) نیوهی نرخ ماره ییه که بی زیاده و که می - بۆ میړده که ده گه ریته وه.

وَزَّرَاعَةُ الْأَرْضِ نَقْصٌ وَحَرْثُهَا زِيَادَةٌ، وَحَمْلُ أُمَةٍ وَبَهِيمَةٍ زِيَادَةٌ وَنَقْصٌ، وَقِيلَ: الْبَهِيمَةُ زِيَادَةٌ، وَإِطْلَاعٌ نَحْلُ زِيَادَةٌ مُتَّصِلَةٌ، وَإِنْ طَلَّقَ وَعَلَيْهِ ثَمَرٌ مُؤَبَّرٌ لَمْ يَلْزَمَهَا قَطْفُهُ، فَإِنْ قَطَفْتَ تَعَيَّنَ نَصْفُ النَّحْلِ، وَلَوْ رَضِيَ بِنَصْفِ النَّحْلِ وَتَبَقِيَ الثَّمَرُ إِلَى جَدَادِهِ أُجْبِرَتْ فِي الْأَصَحِّ وَيَصِيرُ النَّحْلُ فِي يَدَيْهِمَا، وَلَوْ رَضِيَتْ بِهِ فَلَهُ الْإِمْتِنَاعُ وَالْقِيمَةُ، وَمَتَى ثَبَّتَ خِيَارٌ لَهُ أَوْ لَهَا لَمْ يَمْلِكْ نَصْفُهُ حَتَّى يَخْتَارَ ذُو الْإِخْتِيَارِ،

(وَزَّرَاعَةُ الْأَرْضِ نَقْصٌ) داجاندنی زهوی که مکرنهویه (وَحَرْثُهَا زِيَادَةٌ) کینانیشی زیادکردنه (وَحَمْلُ أُمَةٍ وَبَهِيمَةٍ) ناوسبوونی جاریه و ناژهل (زِيَادَةٌ وَنَقْصٌ) زیدهبوون و که مکرنهویه و یکرپا (وَقِيلَ: الْبَهِيمَةُ زِيَادَةٌ) له فهرمودهیه کی بی هیژدا: ناوسبوونی ناژهل تنها زیدهبوونه (وِإِطْلَاعٌ نَحْلٌ) دهرکهوتنی هیژسوی میوهی دارخورماله دواى کردنه مارهی - که هیژسوه که شی له ت نه بوین (زِيَادَةٌ مُتَّصِلَةٌ) زیدهبیه که به مارهبیه که وهیه و هه مووی بۆ ژنه که یه، که واته: ژنه که سهرپشکه له به خیلی و چاویژشیه که ی پابرودا.

جا بزانه: گوتمان میوهی درهختی مارهی - له دواى کردنه مارهی - بۆ ژنه که یه، ئینجا (وَإِنْ طَلَّقَ وَعَلَيْهِ ثَمَرٌ مُؤَبَّرٌ) نه گهر ژنه که ی ته لاق دا، له و کاتیش هیژسوی میوهی دارخورمایه که ی مارهی له تبوویی بوو، نه وه (لَمْ يَلْزَمَهَا قَطْفُهُ) له سهر ژنه که واجب نیه میوه که ی لی بکاته وه، به لکو مافی هه یه تا کاتی پیگه یشتن بیه یلئته وه، به لام (فَإِنْ قَطَفْتَ) نه گهر میوه که ی لی کرده وه، نه و کاته (تَعَيَّنَ نَصْفُ النَّحْلِ) تنها نیوهی دارخورمایه که بۆ میژده که ده گهریته وه و میوه که ش هه مووی بۆ ژنه که یه.

(وَلَوْ رَضِيَ بِنَصْفِ النَّحْلِ وَتَبَقِيَ الثَّمَرُ إِلَى جَدَادِهِ) نه گهر میژده که پازی بوو نیوهی دارخورمایه که ی بۆ بگهریته وه و میوه که ش تا کاتی لی کرده وه به درهخته که وه بمیئیتته وه (أُجْبِرَتْ فِي الْأَصَحِّ) ژنه که زوری لی ده کړی به و ماملته پازی بیی، له فهرموده ی راستردا، جا نه و کاته (وَيَصِيرُ النَّحْلُ فِي يَدَيْهِمَا) هه موو دارخورمایه که به هاویه شی ده که ویتته دهستی هه ربوکیان، به لام (وَلَوْ رَضِيَتْ بِهِ) نه گهر ژنه که به و ماملته ی پابرئو پازی بوو، نه وه (فَلَهُ الْإِمْتِنَاعُ) میژده که بۆی دروسته پازی نه بی و (وَالْقِيمَةُ) دواى نرخى نیوهی دارخورمایه که بکا.

ئینجا بزانه: ههر درهختیک - له دواى کردنه مارهی و پیش ته لاقدان - میوه که ی دهریکه وئ، نه ویش وه کو میوهی له تبووی دارخورما نه و به یارانای بۆ ده درئین، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوته وه.

(وَمَتَى ثَبَّتَ خِيَارٌ لَهُ أَوْ لَهَا) ههر کاتیک سهرپشکی بۆ پیاوه که، یان بۆ ژنه که هه بی به هووی زیدهبه که می مارهبیه که، نه وه (لَمْ يَمْلِكْ نَصْفُهُ حَتَّى يَخْتَارَ ذُو الْإِخْتِيَارِ) میژده که نا بیته وه خاوهنی نیوهی مارهبیه که تا خاوهنی سهرپشکه که لایه کیان هه لده برئری.

وَمَتَّى رَجَعَ بِقِيَمَةِ أُعْتَبِرَ الْأَقْلُ مِنْ يَوْمِي الإِصْدَاقِ وَالْقَبْضِ، وَلَوْ أَصْدَقَ تَعْلِيمَ قُرْآنٍ
وَطَلَّقَ قَبْلَهُ فَالْأَصَحُّ تَعَذُّرُ تَعْلِيمِهِ وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ بَعْدِ وَطءٍ وَنِصْفُهُ قَبْلَهُ، وَلَوْ طَلَّقَ وَقَدْ
زَالَ مِلْكُهَا عَنْهُ فَنِصْفُ بَدَلِهِ، فَإِنْ كَانَ زَالَ وَعَادَ تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ وَهَبَتْهُ لَهُ
ثُمَّ طَلَّقَ فَالْأَظْهَرُ أَنَّ لَهُ نِصْفَ بَدَلِهِ،

ئینجا (وَمَتَّى رَجَعَ بِقِيَمَةِ) هر کاتیک می‌ده که نرخی ماره‌یه که‌ی وهریگرته‌وه، نه‌وه
(أُعْتَبِرَ الْأَقْلُ مِنْ يَوْمِي الإِصْدَاقِ وَالْقَبْضِ) که‌متره‌که په‌چاو ده‌کری: له نرخی پوځی کردنه
ماره‌یه‌ی و نرخی پوځی وهریگرته‌ی.

(وَلَوْ أَصْدَقَ تَعْلِيمَ قُرْآنٍ) نه‌گهر می‌ده که فی‌یرکردنی به‌شیکی قورپانی کرده ماره‌یه
ژنه‌که‌ی، نه‌وه دروست ده‌ی، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ژنیکی له پیاوړیک ماره کردو فهرمووی:
﴿وَوَجَّهْتُكَ بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ رواه الشيخان، کردمه جووت له‌گه‌ل تو فی‌یرکردنی
نه‌وه‌نده قورپانه‌ی به خوت ده‌یزانی ماره‌یه‌ی ی.

(و) هر کاتیک (طَلَّقَ قَبْلَهُ) ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا پیښ نه‌وه‌ی به‌شه قورپانه‌که‌ی فی‌یر بکا، نه‌وه
(فَالْأَصَحُّ تَعَذُّرُ تَعْلِيمِهِ) به فهرمووده‌ی پاستر: فی‌یرکردنه‌که‌ی زه‌حمه‌ته‌و ناگوځی؟ چونکه
ژنه‌که‌ی بۆته بیگانه‌و ته‌ماشاگردن و له‌گه‌ل مانه‌وه‌یه به تنها حه‌پامه، که‌وابو: (وَيَجِبُ مَهْرٌ
مِثْلُ بَعْدِ وَطءٍ) له‌و حاله‌ته‌دا له دوا‌ی جیماعکردن ماره‌یه‌ی هاوویته له سهر می‌ده که بۆ
ژنه‌که‌ی واجب ده‌ی و (وَنِصْفُهُ قَبْلَهُ) پیښ جیماع‌کرنیش نیوه‌ی واجب ده‌ی.

ئینجا بزانه: نه‌وه له‌حالته‌ تیکدا بوو وای‌داناب‌ی به خوی فی‌یری بکا، به‌لام نه‌گهر
فی‌یرکردنه‌که‌ی خستبیتته نه‌ستوی خوی، نه‌و کاته واجبه: ئافره‌تیک، یان مه‌رپه‌میکی بۆ
به‌کری بگری تا‌کو به‌شه قورپانه‌که‌ی واجبی‌ووی فی‌یر بکا، هه‌روه‌ک له زوځیه‌ی
سهرچاوه‌کاندا فهرموویانه.

(وَلَوْ طَلَّقَ) نه‌گهر پیښ جیماع‌کردن ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا، ژنه‌که‌ش ماره‌یه‌که‌ی وهریگرته‌و،
هم (وَقَدْ زَالَ مِلْكُهَا عَنْهُ) ماره‌یه‌که‌ش له ملکایه‌تی ژنه‌که‌دا نه‌مابو: وک فروشتبیتتی، یان
به‌خشیبیتتی، نه‌و کاته (فَنِصْفُ بَدَلِهِ) نیوه‌ی ټوله‌ی ماره‌یه‌که‌ی ده‌دریته‌وه می‌ده که،
به‌لام (فَإِنْ كَانَ زَالَ وَعَادَ) نه‌گهر له ملکایه‌تی ژنه‌که‌ی لاجو‌یو دویاره‌گه‌ پابیتته‌وه ملکایه‌تی
ژنه‌که‌ی، نه‌و کاته (تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ فِي الْأَصَحِّ) می‌ده که ده‌ست به خودی ماره‌یه‌که‌وه ده‌گری‌و
نیوه‌ی وهره‌گریته‌وه له فهرمووده‌ی راستردا.

(وَلَوْ وَهَبَتْهُ لَهُ ثُمَّ طَلَّقَ) نه‌گهر ماره‌یه‌ی دیارکراوه‌که‌ی به‌خشی‌بوو می‌ده که‌ی، ئینجا
می‌ده که‌ش له دوا‌ی وهریگرته‌ی ماره‌یه‌که‌ی ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا، نه‌وه (فَالْأَظْهَرُ أَنَّ لَهُ نِصْفَ
بَدَلِهِ) به فهرمووده‌ی به‌هیزتر: می‌ده که نیوه‌ی ټوله‌ی ماره‌یه‌که‌شی له سهر ژنه‌که‌ی

وَعَلَىٰ هَذَا لَوْ وَهَبْتُهُ النَّصْفَ فَلَهُ نِصْفُ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ، وَفِي قَوْلِ النَّصْفِ الْبَاقِي، وَفِي قَوْلِ يَتَخَيَّرُ بَيْنَ بَدَلِ نِصْفِ كُلِّهِ أَوْ نِصْفِ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَانَ دَيْنًا فَأَبْرَأْتُهُ لَمْ يَرْجِعْ عَلَيْهَا عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَيْسَ لَوَلِيِّ عَقْوٍ عَنْ صَدَاقٍ عَلَى الْجَدِيدِ. (فَصْلٌ لِمُطْلَقَةِ قَبْلٍ وَطَعْمُ مُتَعَةٍ إِنْ لَمْ يَجِبْ شَطْرُ مَهْرٍ)

ههیه، چونکه پیش ته لاقدان می‌دهد که بوه ته وه خاوه نی ماره ییه که، که وایو: به هوی ته لاقدانیش نیوهی ماره ییه که ی بؤ ده که پیتته وه، ماره ییه که ش به فه وتاو داده ندری، که واته: نیوهی تۆله ی ماره ییه که شی له سر ژنه که یه.

(وَعَلَىٰ هَذَا) جا له سر هم فهرموده به میزتره: (لَوْ وَهَبْتُهُ النَّصْفَ) نه گهر ژنه که نیوهی ماره ییه دیارکراوه که ی به خشیبیتته می‌دهد که ی، نه و کاته ش (فَلَهُ نِصْفُ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ) می‌دهد که نیوهی نه و به شی ماوه ته وه چواریکی تۆله ی هه موو ماره ییه که شی ده دریتی (وَفِي قَوْلِ النَّصْفِ الْبَاقِي) له فهرموده یه کدا: نه و نیوه یه ی ماوه ته وه هه مووی ده دریتی (وَفِي قَوْلِ يَتَخَيَّرُ) له فهرموده یه کیشدا می‌دهد که سریشکه: (بَيْنَ بَدَلِ نِصْفِ كُلِّهِ أَوْ نِصْفِ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ) له نیوان تۆله ی نیوهی هه موو ماره ییه که و نیوهی نه و به شی ماوه له گهر چواریکی تۆله ی هه مووی.

جا بزانه: نه وه ی پابردو له حاله تیکدا بوو که ماره ییه که دیارکراو بی، به لام (وَلَوْ كَانَ دَيْنًا) نه گهر ماره ییه که قهرز بوو (فَأَبْرَأْتُهُ) ژنه که ش گهرده نی له ماره ییه قهرزه که نازاد کرد، ئینجا له دوا ی گهرده ن نازانکردنه که پیش جیما عکردن ته لاقدا، نه وه (لَمْ يَرْجِعْ عَلَيْهَا عَلَى الْمَذْهَبِ) نابن می‌دهد که بگه پیتته وه سر ژنه که، واته: دروست نیه هیچی تری لئوه ریگری له سر فهرموده ی پاستی مه زه ب، چونکه می‌دهد که هیچی له ده ست نه چوه و، ژنه که ش هیچی لئوه رنه گرتوه.

(وَلَيْسَ لَوَلِيِّ عَقْوٍ عَنْ صَدَاقٍ) هیچ سر په رشتکاریک بؤی دروست نیه: له ماره یی ژنه که می‌دهد که ی عه فو بکاو لئی وه رنه گری (عَلَى الْجَدِيدِ) له سر فهرموده ی نوئ، چونکه نه و مافه مافی ژنه که یه، خوا ی گهرده ده فهرموی: ﴿إِلَّا أَنْ يَفْقُونَ أَوْ يَفْقُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ مه گهر ژنه کان می‌دهد که عه فو بکن و هیچ ماره یی لئوه رنه گرن، یان نه و می‌دهد ماره برینی به ده ست ژنه که عه فو بکاو نیوه ماره یی لئوه رنه گرتته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بِاسِي (الْمُتَعَةُ)، وَاثِهِ: بِهِ خَشْيَتُهُ تَه لَاقْدَانِ﴾

(لِمُطْلَقَةِ قَبْلٍ وَطَعْمُ مُتَعَةٍ) نه و ژنه ی پیش جیما عکردن ته لاقدراوه، مافی (مُتَعَةٍ) هه یه، واته: واجبه: می‌دهد که ی به خشیشیکی بداتی به هوی نه و دلته نگردنه (إِنْ لَمْ يَجِبْ شَطْرُ مَهْرٍ) به و مرجه ی ژنه که نیوه ماره یی بؤ واجب نه بو بی له سر می‌دهد که ی: وه ک کاری

وَكَلَدَا لِمَوْطُوءَةٍ فِي الْأَظْهَرِ، وَفُرْقَةٌ لَا بِسَبِيحِهَا كَطَلَاقٍ،
وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا تَنْقُصَ عَنْ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَإِنْ تَنَازَعَا قَدْرَهُ الْقَاضِي
بِنَظَرِهِ مُعْتَبِرًا حَالَهُمَا، وَقِيلَ حَالُهُ، وَقِيلَ حَالُهَا، وَقِيلَ أَقْلُ مَالٍ.
(فَصْلٌ اخْتَلَفَا فِي قَدْرِ مَهْرٍ أَوْ صِفَتِهِ تَحَالَفًا،

خوی داییتته دست سه ربه رشتکاره که یو پیش جیماعکردن ته لاق درایی، واته: نه گهر
پیش جیماعکردن نیوه مارهی بی واجب بویی، ټینجا ته لاق بدری نه وه مافی
به خشیشه که ی نیه (وَكَلَدَا لِمَوْطُوءَةٍ) هه روه ما نه و ژنهی پاش جیماع له گه ل کردنیش
ته لاق دراوه، واجبه: به خشیشی ته لاقدانه که ی بدریتی (فی الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی
به هیژتردا، خوی گهره ده فهرموی: ﴿وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته لاقدر اوه کان مافی
به خشیشی ته لاقدانیان هیه به گویره ی هه بویی میرده که و لیوه شانه وه ی ژنه که.

(وَفُرْقَةٌ لَا بِسَبِيحِهَا) نه و لیکیجا بویونه وه یی که به هوی ژنه که نه بی، نه ویش (كَطَلَاقٍ) وه ک
ته لاقدان بریاری به خشیشه که ی بی ده دری.

(وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا تَنْقُصَ عَنْ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا) سوننه ته: به خشیشه که له نرخ ی سی دیرهم،
واته: بیست و یه ک میسقالی زیو که متر نه بی، به لام لای که می که دروست بی: شتیکه به مال
دابندری، ټینجا (فَإِنْ تَنَازَعَا) نه گهر ژن و میرده که له نه اندازه ی به خشیشه که دا بووه
کیشه یان، نه و کاته (قَدْرَهُ الْقَاضِي بِنَظَرِهِ) قازی به بیچوونی خوی نه اندازه ی به خشینه که
داده نی، (مُعْتَبِرًا حَالَهُمَا) له و دانانه شدا حالی ژنه که و میرده که په چاو ده کا، به به لگی
نایه ته که ی پرابردو (وَقِيلَ حَالُهُ) له فهرمووده یی بی هیژدا: حالی میرده که (وَقِيلَ حَالُهَا) له
بی هیژتیکی تردا: حالی ژنه که (وَقِيلَ أَقْلُ مَالٍ) له بی هیژتیکی تردا: که مترین مال داده نی.

جا بزانه: له (فتاوی) ی ټیمامی (النواوی) دا هاتوه: پټویسته ټافره تان له بریاری نه م
به خشیشه ناگادار بکړینه وه، چونکه نازانن نه م به خشیشه یان له سر میرده که یان
واجبه، هه روه که له (مغنی) دا گیراویه تیه وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي كَيْشِي ژن و میړد له مارهی دا﴾

(اخْتَلَفَا فِي قَدْرِ مَهْرٍ) هر کاتیک ژنه که و میړد که بووه کیشه یان له نه اندازه ی مارهییه که دا:
وه ک میړد که بلن: هه زار دیناره. ژنه که ش بلن: دوو هه زاره (أَوْ صِفَتِهِ) یان بوه کیشه یان
له چوڼیه تی مارهییه که دا: وه ک میړد که بلن: پانزه میسقال زیوه. ژنه که ش بلن: پانزه
میسقال زیړه. یان میړد که بلن: به قه رزه. ژنه که ش بلن به حازره. له و کیشه یه شدا هیچ
لایه کیان شاهیدی نه بو، نه وه (تَحَالَفًا) هه روه وکیان سویند بی یه کتری ده خون، به و
شیوه یی له کیشه ی کړیاری فروشیاردا پابرا.

وَيَتَخَالَفُ وَارِثَاهُمَا أَوْ وَارِثُ وَاحِدٍ وَالْآخَرُ ثُمَّ يَفْسَحُ الْمَهْرُ وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ، وَلَوْ
 ادَّعَتْ تَسْمِيَةً فَأَنْكَرَهَا تَخَالَفًا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ ادَّعَتْ نِكَاحًا وَمَهْرٌ مِثْلُ فَأَقْرَ بِالنِّكَاحِ
 وَأَنْكَرَ الْمَهْرَ أَوْ سَكَتَ فَلَا أَصَحَّ تَكْلِيفُهُ الْبَيَانَ، فَإِنْ ذَكَرَ قَدْرًا وَزَادَتْ تَخَالَفًا، وَإِنْ
 أَصَرَ مُنْكَرًا حَلَفَتْ وَقَضَى لَهَا، وَلَوْ اخْتَلَفَ فِي قَدْرِهِ زَوْجٌ وَلَوْ لِي صَغِيرَةً أَوْ مَجْنُونَةً
 تَخَالَفًا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَتْ نَكَحَنِي يَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ وَيَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ،

هم (وَيَتَخَالَفُ وَارِثَاهُمَا) میراثگره‌کانی هر دو و کیشیان- نه‌گهر ب‌ووه کیش-یان- نه‌وانیش
 سویند ب‌ی‌یه‌کتری ده‌خون (أَوْ وَارِثُ وَاحِدٍ وَالْآخَرُ) یان میراثگری یه‌کیشیان و لایه‌که‌ی‌تر
 سویند ب‌ی‌یه‌کتری ده‌خون (ثُمَّ) نینجا له همو و نه‌مه‌سه‌لانه‌دا له نوای سویند خوارینه‌که
 (يَفْسَحُ الْمَهْرُ) ماره‌یه‌که هله‌ده‌وشه‌پندرتته‌وهو (وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ) ماره‌یی هاویننه له سر
 میرده‌که ب‌ی‌ژنه‌که واجب ده‌بی، هر چند له داواکراوه‌که‌ی ژنه‌کش زقدرتتر بی.

(وَلَوْ ادَّعَتْ تَسْمِيَةً) نه‌گهر ژنه‌که داوای ناوه‌ینانی ماره‌یه‌کی زیاتر له ماره‌یی هاویننه‌ی
 ده‌کرد (فَأَنْكَرَهَا) میرده‌که‌ش گوتی ناوی نه‌هیندراوه. نه‌و کاته‌ش (تَخَالَفًا) هر دو و کیشیان
 سویند ب‌ی‌یه‌کتری ده‌خون (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی راستردا، چونکه نه‌نجامی کیش-که
 له نه‌ندازه‌ی ماره‌یه‌که‌دایه، که‌واته: ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بی.

(وَلَوْ ادَّعَتْ نِكَاحًا وَمَهْرٌ مِثْلُ) نه‌گهر ژنه‌که داوای ماره‌ب‌رین و ماره‌یی هاویننه‌ی کرد (فَأَقْرَ
 بِالنِّكَاحِ) میرده‌که‌ش دانی به ماره‌ب‌رینه‌که‌دا هینا، به‌لام (وَأَنْكَرَ الْمَهْرَ أَوْ سَكَتَ) دانی به
 ماره‌یه‌که‌دا نه‌هینا، یان بی‌ده‌نگ بوو، نه‌وه (فَلَا أَصَحَّ تَكْلِيفُهُ الْبَيَانَ) به فهرمووده‌ی
 راستر: میرده‌که داوای پ‌نکردنه‌وه‌ی ماره‌یه‌که‌ی ل‌ده‌کری، چونکه ماره‌ب‌رین ماره‌یی
 ده‌وی، جا (فَإِنْ ذَكَرَ قَدْرًا) نه‌گهر میرده‌که نه‌ندازه‌یه‌کی ماره‌یه‌که‌ی گوتو (وَزَادَتْ)
 ژنه‌کش گوتی: له و نه‌ندازه‌یه زیاتره، نه‌و کاته (تَخَالَفًا) هر دو و کیشیان سویند ب‌ی‌یه‌کتری
 ده‌خون، وانه: نینجا ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بی، چونکه نه‌م کیش-یه‌ش له نه‌ندازه‌ی
 ماره‌یه‌که‌دایه، هر وه‌که له (تحفة) (نهاية) دا فهرموویانه.

به‌لام (وَإِنْ أَصَرَ مُنْكَرًا) نه‌گهر میرده‌که سوو ب‌وو له سر داننه‌هینانه‌که‌ی، یان هر
 بی‌ده‌نگ بوو، نه‌و کاته (حَلَفَتْ وَقَضَى لَهَا) ژنه‌که سویندی گهراندرايه‌وه ده‌خواو بریاری
 ماره‌یی هاویننه‌ی ب‌ی‌ده‌دی له سر میرده‌که‌ی (وَلَوْ اخْتَلَفَ فِي قَدْرِهِ زَوْجٌ وَلَوْ لِي صَغِيرَةً
 أَوْ مَجْنُونَةً) نه‌گهر میرده‌که‌و سه‌ربه‌رشتکاری ژنیکی مندا، یان شیت ب‌ووه کیش-یان له
 نه‌ندازه‌ی ماره‌یه‌که‌دا، نه‌وانه‌ش (تَخَالَفًا فِي الْأَصَحِّ) سویند ب‌ی‌یه‌کتری ده‌خون له
 فهرمووده‌ی راستردا، واته: نینجا ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بی.

(وَلَوْ قَالَتْ نَكَحَنِي يَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ وَيَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ) نه‌گهر ژنه‌که گوتی: فلانه پ‌ژده له خوی ماره
 کردم به هزار دینار ماره‌یی، فلانه پ‌ژده‌ش له خوی ماره‌کردم به هزار دینار ماره‌یی. نینجا

وَبَتَّ الْعَقْدَانِ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بَيِّنَةِ لَزِمَهُ الْفَنَانُ، فَإِنْ قَالَ لَمْ أَطَأْ فِيهِمَا أَوْ فِي أَحَدِهِمَا صَدَقَ بِيَمِينِهِ وَسَقَطَ الشُّطْرُ، وَإِنْ قَالَ كَانَ الثَّانِي تَجْدِيدَ لَفْظٍ لَا عَقْدًا لَمْ يُقْبَلْ. (فَصْلٌ) وَلَيْمَةُ الْعُرْسِ سُنَّةٌ، وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهٍ وَاجِبَةٌ،

(وَبَتَّ الْعَقْدَانِ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بَيِّنَتِهِ) هه‌روو ماره‌پرینه‌کانیش ناشکرا بون: به دانپیدا‌هیتانی خۆی، یان به شاهیدی نوو پیاو، یان به سویند‌خواردنی ژنه‌که پاش نه‌وه‌ی می‌رده‌که سویندی نه‌خوارد، نه‌وه (لَزِمَهُ الْفَنَانُ) هه‌روو هه‌ژاره‌کانی له سه‌ر واجب ده‌بن بۆ ژنه‌که، چونکه ده‌گونج نه‌لام‌تیک‌ی که‌وتی‌بو له نوای ته‌واو‌بوونی (عِدَّة) ماره‌ی کر‌بیت‌وه.

به‌لام (فَإِنْ قَالَ لَمْ أَطَأْ فِيهِمَا أَوْ فِي أَحَدِهِمَا) نه‌گه‌ر می‌رده‌که گوتی: له‌وو ماره‌پرینه‌نه‌دا له هیچ‌کیان جی‌عام له‌گه‌ل نه‌کروه. یان گوتی: له‌یه‌کی‌کیاندا جی‌عام له‌گه‌ل نه‌کروه. نه‌و کاته (صَدَقَ بِيَمِينِهِ) به سویند‌خواردن با‌وه‌پ‌ی‌ده‌کری‌بو (وَسَقَطَ الشُّطْرُ) نی‌وه‌ی ماره‌یی له سه‌ر لاده‌چئ: له هه‌ردوو‌کیاندا، یان له‌یه‌کی‌کیاندا (وَإِنْ قَالَ كَانَ الثَّانِي تَجْدِيدَ لَفْظٍ) نه‌گه‌ر می‌رده‌که گوتی: ماره‌پرینه‌که‌ی دو‌وه‌م نو‌ئ‌کردنه‌وه‌ی وش‌ه‌ی ماره‌پرینه‌که بوو (لَا عَقْدًا) ماره‌پرینی به‌راستی نه‌بو، نه‌وه (لَمْ يُقْبَلْ) لای قبول نا‌کری.

﴿پاش‌کۆ﴾: نه‌گه‌ر شتی‌کی دا‌بوه ژنه‌که‌ی، ئینجا گوتی: نه‌وه ماره‌یی بوو. ژنه‌که‌ش گوتی: نا، به‌لکو سیاری بوو. نه‌وه به سویند‌خواردن با‌وه‌پ‌ی‌ده‌کری‌بو به می‌رده‌که ده‌کری‌بو هه‌ر چه‌ند شته‌که‌ش له‌په‌گه‌زی ماره‌یی نه‌بن، هه‌روه‌ک له‌زۆری‌ه‌ی سه‌ر چا‌وه‌کاندا‌فه‌رمو‌یا‌نه.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر ئا‌فه‌ره‌تی‌کی دا‌خ‌وا‌ز کرد، جا پێش ماره‌پرین چه‌ند شتی‌کی نارده‌ مالی ئا‌فه‌ره‌ته‌که، یان له‌گه‌ل خۆیا بردی به‌مه‌به‌ستی ماره‌پرین، نه‌ک به‌خۆپایی، به‌لام دا‌خ‌وا‌زی‌که سه‌ری نه‌گرتو لایه‌نی‌کیان، یان هه‌ردوو‌کیان په‌شیمان بو‌نه‌وه، نه‌وه بۆی دروسته: هه‌موو دیاره‌کان بۆ خۆی بگه‌پ‌نیت‌وه، هه‌روه‌ک له (حُفَّة) دا‌فه‌رمو‌یه‌تی.

ئیت‌ر له سه‌ره‌تای (به‌خشین) دا چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی‌تر باس ده‌کین، پێویسته لیان نا‌گاد‌ر بن. (به‌خێو‌کردنی‌ژن) دا -بِن شاعره- چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی‌تر باس ده‌کین، پێویسته لیان نا‌گاد‌ر بن.

﴿فَصْلٌ: لَه‌ بَاسِ زِیَافَه‌تِی بَوَک گَوَاسْتَنَه‌وه﴾

(وَلَيْمَةُ الْعُرْسِ سُنَّةٌ) زیافه‌تی بوک گواسته‌وه سو‌ننه‌تی‌کی (مُؤَكَّدَةٌ) به، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خۆی کردیه‌تی و فه‌رمانی‌شی پێ‌کردوه (وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهٍ وَاجِبَةٌ) له فه‌رموده‌یه‌که‌دا: زیافه‌تی بوک گواسته‌وه واجبه.

جا بزانه: لای که‌می زیافه‌ته‌که به هه‌ر جۆره خوار‌دین‌ک بِن پێک دئ ﴿عَنْ صَفِيَّةِ بِنْتِ شَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَوْلِمَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّتَيْنِ مِنْ شَعِيرٍ﴾ رواه البخاری، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له بوک گواسته‌وه‌یه‌کی‌خۆی‌دا به دوو مه‌سته جۆ زیافه‌تی کرد. هه‌روه‌ها لای که‌می زیافه‌تی ته‌واو مه‌ریکه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَمَّا تَزَوَّجَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْلِمَ

وَالْإِجَابَةُ إِلَيْهَا فَرَضُ عَيْنٍ، وَقِيلَ كِفَايَةُ وَقِيلَ سُنَّةٌ، وَإِنَّمَا تَجِبُ أَوْ تُسَنُّ بِشَرْطِ أَنْ لَا يَخْصُ الْأَغْنِيَاءُ،

وَلَوْ بِشَاةٍ رواه الشيخان، كه (عبدالرحمن) زنى ماره كرد پيغه مبر ﷺ فرمودى: خوا ليتنى بپروزد بكا، زيافتهى بوك گواستنه وه بكه هر چند به يك مپيش بين.

ئينجا بزانه: كاتى نهم زيافته له ماره بپينه وه دهست پي ده كا، به لام سوننه ته: له دواى به زاوايون زيافته كه بكرى، كاتى نهم زيافته ش هر برده وامه و به دريژاي ته من كزتاى نايى، جا نه گهر دووژن، يان زياترى ويكرا گواستنه وه، نه وه نه گهر به يك زيافته هم موياى مبهست بين، له لاي ئيئامى (الأذرعى) سوننه ته كه پيك دئ، نه گهر نا، سوننه ته: هر بوكيك زيافته تيكى سه ربه خوى بي بكرى، هروه كه له زوربهى سه رچاوه كاندا پيون كراوه ته وه.

(وَالْإِجَابَةُ إِلَيْهَا فَرَضُ عَيْنٍ) وه لامدانه وه، واته: چوون بؤ زيافتهى بوك گواستنه وه به (فَرَضُ الْعَيْنِ) واجبه: له سه ره كه سيكى ده عوه ت كرابى، پيغه مبر ﷺ ده فرمودى: ﴿شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى إِلَيْهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيُتْرَكُ الْفُقَرَاءُ وَمَنْ تَرَكَ الدُّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ رواه الشيخان، خراپرتين خوارده مهنى خوارده مهنى بوك گواستنه وه به؟ چونكه دهوله مهنده كان ده عوه ت ده كرئو هه ژاره كانيش ده عوه ت ناكرئن، جا هه ركه سيك وه لامى ده عوه تى بوك گواستنه وه نه داته وه، به راستى به رامبه ر خواو پيغه مبر ﷺ گوناهاى كرپوه. (وَقِيلَ كِفَايَةُ) له فرموده به كى بئ ميژدا: چونكه (فرض الكفاية) به (وَقِيلَ سُنَّةٌ) له بين ميژتيكى تردا: چوونه كه سوننه ته.

ئينجا بزانه: -جگه له زيافتهى بوك گواستنه وه- زيافتهى قورشان ختم كردن و كتتيب ته او كردن يش سوننه ته: به ناوى (الْحَذَاق)، هم زيافتهى گه پانه وه له سه فر: به ناوى (النَّقِيعَةُ)، هروه كه له پاشكويه كانى بين ده ستنوئى نوئى پيواردا پابران، هم زيافتهى خانو دروست كردن و كرپن: به ناوى (الْوَكِيرَةُ)، هم زيافتهى مندالبون: به ناوى (الْعَقِيقَةُ)، هم زيافتهى كوچ سوننه ت كردن: به ناوى (الأعذار)، جگه له وانه ش: كه له (مغنى) دا ژماربونى، ديسان بزانه: وه لامدانه وه ده عوه ته كانى ترى جگه له بوك گواستنه وه واجبه نيه، به لكو سوننه ته، هروه كه له (مغنى) دا فرموده تى.

(وَإِنَّمَا تَجِبُ أَوْ تُسَنُّ) چوون بؤ زيافتهى بوك گواستنه وه -كه واجبه، يان سوننه ته- به چند مهربيكه: (بِشَرْطِ أَنْ لَا يَخْصُ الْأَغْنِيَاءُ) به مهربه به تايبه تى دهوله مهنده كان ده عوه ت نه كا، چونكه له حه ديسه كه پي بردودا نه و جوړه زيافته به خراپرتين زيافته داندراوه، به لام نه گهر ده عوه تى دهوله مهنده كان به هوى دهوله مهندى نه بو؟ به لكو به تايبه تى: هاوپيشه كانى خوى، يان دراوسيكانى، يان خزم و عه شيره ته كه خوى ده عوه ت

وَأَنْ يَدْعُوهُ فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ، فَإِنْ أَوْلَمَ ثَلَاثَةً لَمْ تَجِبْ فِي الثَّانِي، وَتُكْرَهُ فِي الثَّلَاثِ، وَأَنْ لَا يُخْضِرَهُ لِخَوْفٍ أَوْ طَمَعٍ فِي جَاهِهِ، وَأَنْ لَا يَكُونَ ثَمَّ مَنْ يَتَأَذَى بِهِ أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ مُجَالَسَتُهُ وَلَا مُنْكَرٌ،

کردن، نه وانهش گشتی دهوله مند بون، نه و کاته خراپ نیه و واجبیه: بجیتیه سر زیاغه ته که، ههروهه که له زۆرییه سه رچاوه کاندایه فرموویانه:

(و) ههروهه ها مەرجه: (أَنْ يَدْعُوهُ) به تاییه تی ده عوه تی بکا: به خزی یان به نووسراویک، یان نارینی باوه پینکراویک، واته: نه گهر ده رگی مالی خزی کرده وه و گوتی: هه رکه سیك حه ز ده کا با بیته سه ر زیاغه ت، نه و کاته دروسته نه چی، ههروهه که له زۆرییه سه رچاوه کاندایه فرموویانه.

ههروهه ها مەرجه: ده عوه تکرینه کهش (فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ) له پۆژییه که می زیاغه ته که بی (فَإِنْ أَوْلَمَ ثَلَاثَةً) نه گهر به بی عوزر سی پۆژان زیاغه تی کرد، نه و کاته (لَمْ تَجِبْ فِي الثَّانِي) له زۆژییه وه ده له سه ری واجب نیه بجی، به لکو سوننه ته، به لام (وَتُكْرَهُ فِي الثَّلَاثِ) ناپه سنده له پۆژییه سییه مدها بجی، ئینجا بزانه: نه گهر سی پۆژه کان به هۆی زۆری خه لکو به رته نگی ماله که ی بوو، یان له هه ر پۆژتکدا به تاییه تی جۆره خه لکیکی ده عوه ت ده کرد، نه و کاته ناپه سند نیه، به لکو واجبیه بجی، ههروهه که له (تحفة) (و) (نهایه) (و) حاشیه کانیاندا فرموویانه.

(و) ههروهه ها مەرجه (أَنْ لَا يُخْضِرَهُ لِخَوْفٍ) به هۆی لیترسان ده عوه تی نه کا (أَوْ طَمَعٍ فِي جَاهِهِ) یان ته ماع له سوپوه رگرتنی پله و پاییه نه کا، به لکو ته نها له به ر لیك نزیکیبونه وه و خۆشویستن بی، ئینجا بزانه: پیتغه مبه ر ﷺ ده فرموی: **«إِذَا اجْتَمَعَ الدَّاعِيَانِ فَأَجِبْ أَقْرَبَهُمَا أَبَا، وَإِنْ سَبَقَ أَحَدُهُمَا فَأَجِبِ الَّذِي سَبَقَ»** رواه احمد وابوداود بسند صالح، هه ر کاتیك دوو کهس ویکرا ده عوه تیان کردی، نه وه کامه یان نزیکتره: به خزمایه تی، یان به دراوسییه، وه لایمی نه ویان بده وه، به لام نه گهر یه کیکیان پیتشر ده عوه تی کردی، نه و کاته وه لایمی پیتشکه وتوه که بده وه.

ههروهه ها مەرجه: زیاغه تکه ره که موسولمان بی و سته مکارو فاسق و پیاو خراپ نه بی و هه م ده عوه تکاروه کهش عوزرکی نوێژ به جه ماعه تنه کردنی نه بی.

هه م (وَأَنْ لَا يَكُونَ ثَمَّ مَنْ يَتَأَذَى بِهِ) مەرجه شوینی زیاغه ته کهش که سیکی وه های لته بی که ده عوه تکاروه که پیی توشی ئازاو دلته نگی بیی: به هۆی لوزمنایه تی، یان سوکایه تی پی بکا (أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ مُجَالَسَتُهُ) یان دانیشتن له گه ل نه و جۆره که سانه دا شیاوی ده عوه تکاروه که نه بی: وه ک گالته چی و گۆرانی بیژو سوک و چروکه کانی تر.

هه م (وَلَا مُنْكَرٌ) له شوینی زیاغه ته کهشدا شتی بی شهرعی نه بی: وه ک تیکه لیبوونی شافره ت و پیاوی نامه چره م، یان ته نها ته ماشای یه کتری بکه ن، یان ته پل و زوپنا و موسیقا و نه و جۆره

فَإِنْ كَانَ يَزُولُ بِحُضُورِهِ فَلْيَحْضُرْ، وَمَنِ الْمُتَكَرِّرُ: فِرَاشُ حَرِيرٍ وَصُورَةُ حَيَوَانٍ عَلَى سَقْفٍ أَوْ جِدَارٍ أَوْ وَسَادَةٍ أَوْ سِتْرِ أَوْ ثَوْبٍ مَلْبُوسٍ،

شسته به کار بستی، به لام (فَإِنْ كَانَ يَزُولُ بِحُضُورِهِ) نه گهر به ناماده بپوئی وی نهو بی شه رعیه لاده چو، نهو کاته (فَلْيَحْضُرْ) واجبه: ناماده بیستی، تا کو وه لادمده وهی ده عوت ولابردنی بی شه رعیه وده ست بیستی، جا نه گهر نه یزانی نهو بی شه رعیه هیه تا له شوینه که ناماده بوو، نهو کاته قه ده غه یان ده کا له بی شه رعیه که، جا نه گهر وازیان لیته هیتا، نهو کاته واجبه: له شوینه که بپواته دهر وه، مه گهر له خوی بترسی، نهو کاته با بمیتیه وه به دلش رقی لی بیته وه له گهل نه وانش دانه نیشی، ههروه که له زوری به سر چاوه کانداهه رمویانه.

﴿بَاسِی هه بپوئی وینهو، وینه دروستکردن﴾

(وَمَنِ الْمُتَكَرِّرِ) هه ندیک له بی شه رعیه کانی ده عوت (فِرَاشُ حَرِيرٍ) پایخی ناوری شمه، ههروه که له بَاسِی (جل و بهرگ) دا پوونمان کردوه، هم (وَصُورَةُ حَيَوَانٍ) هه بپوئی وینهی گیانله بهره: وه کو ناده میزانو ناژده و بالنده - که به شیوهی پیرلینانه وه داندرا بیستی - وه که (عَلَى سَقْفٍ) به سر بانیکه وه بیستی (أَوْ جِدَارٍ) یان به دیواریکه وه (أَوْ وَسَادَةٍ) یان بالیفی پالویدان (أَوْ سِتْرِ) یان په رده یه کی هه لواسراو (أَوْ ثَوْبٍ مَلْبُوسٍ) یان جلیکی ده بهرکراو، هه رچند له سر زه ویش داندرا بیستی ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ سَفَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ عَلَى بَاسِي ذُرْمُوكًا فِيهِ الْخَيْلُ ذَوَاتُ الْأَجْنِحَةِ فَأَمَرَنِي فَنَزَعْتُهُ﴾ و فی روایه: ﴿فَقَطَعْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه رﷺ له سه فهر هاته وه، منیش په رده یه که م به سر ده رگا که م دادابو، وینهی نه سپی به بالی تن دابو، پیغه مبه رﷺ فهرمانی پیستی کردم: په رده که م لی کرده وه، ئینجا په رده که م (معهده) پارچه، سه رینیک، یان دوو سه رینمان لی دروست کردن. ههروه ها! پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ الصُّورُ﴾ رواه الشيخان، مه لاتیکی په رحمت ناچنه ناو نهو ژوره ی وینهی تن دایه.

ئینجا بزانه: (شرح مسلم و) (تحفة) له سر نهو فهرمودنه: که نه گهر وینه که حه پامیش نه بیستی، (ملائکة) په رحمت هه ناچنه ژوره که، هم حه دیسه ش پالپشتیان، به لام ئیمامی (الخطابی و) قازی (عیاض و) ئیمام (أحمد الرملي) له سر نهو فهرمودنه: که نه گهر وینه که حه پام نه بیستی، (مه لاتیکی) په رحمت ده چنه ژوره که، جا حه دیسه که ی (جبرائیل و) داهاتوو هم فهرموده یه به هیز ده کا، به لام له (شرح مسلم) دا فهرموده ی نهوانه ی به بی هیز داناه، دیسان بزانه: بق ئیمه ی ناده میزاد ناپه سنده بچینه ناو نهو ژوره ی وینهی - به پیرلینانه وه - تن دا داندراوه، ههروه که له (نهاية و) (مغنی) دا فهرمودیانه، به لام له (تحفة) دا لای حه پامی گرتوه.

وَيَجُوزُ مَا عَلَى أَرْضٍ وَبَسَاطٍ وَمِخْدَةٌ، وَمَقْطُوعُ الرَّأْسِ وَصُورَةُ شَجَرٍ، وَيَحْرُمُ تَصْوِيرُ حَيَوَانَ، (وَيَجُوزُ) دروسته له شوینی نه ویتانه ناماده بی، که به شیوهی ریژلینان دانه ندراون: وهك (مَا عَلَى أَرْضٍ وَبَسَاطٍ وَمِخْدَةٌ) نه ویتانهی سهر زهوی وپایه خو سهرینی خه وتنو نه و جوره شتانهی زهلیل ده کرتین، چونکه نه و جوره ویتانه دروستن به بهلگی حه دیسه کی (عائشة) ی پاردوو و حه دیسه کی داماتوو.

هم (وَمَقْطُوعُ الرَّأْسِ) ویتنهی سهر لیکرایه وهش دروسته، ههروهه نه و ویتنهیهش دروسته که لای خواره وهی به نه اندازه یه کی وهه لیکراوه ته وه: که به بی نه و نه اندازه به نازی، ههروهك له (تحفة) (الشروانی) دا هه رموویانه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: إِسْتَأْذَنَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: أَذْخُلُ. فَقَالَ: كَيْفَ أَذْخُلُ وَفِي بَيْتِكَ سِتْرٌ فِيهِ تَصَاوِيرُ؟ فِيمَا أَنْ تَقْطَعَ رُءُوسَهَا أَوْ تَجْعَلَ بَسَاطًا يُوْطَأُ رَوَاهُ اصحاب السنن بسند صحيح، پیغه مبه ر ﷺ به حه زه تی جو پرائیلی هه رموو: وهه ژووره وه. حه زه تی جو پرائیل علیه السلام هه رموو: چون بیته ژووره وه، له ژووره که تدا په رده یه که هیه ویتنه تی دانه؟ جا: یان ده بی سهری ویتنه کان لی بکرتته وه، یان په رده که بکرتته پایه خو به سهری بکون.

(وَصُورَةُ شَجَرٍ) ههروهه ویتنهی درخت و گشت نه و شتانهش دروسته که گیانه به ر نیه: وهك چیاو پښو مانگ... هتد، ههروهه بوکوله و گشت نه و ویتانهی کیژه کان یاری پی ده کن دروسته، چونکه حه زه تی (عائشة) له بهر چاوی پیغه مبه ر ﷺ یاری پی ده کردن، ههروهك له (صحيح مسلم) دا گپردراوه ته وه، واته: تاكو بَقِ په روره درونی مال و مندال لی پراین. ینجا بزانه: تا نیره باسی هه لکرتنی ویتنه بو، به لام (وَيَحْرُمُ تَصْوِيرُ حَيَوَانَ) دروستکردنی ویتنه گیانه بهر حه رامو له گوناوه گه وره کانه، ههروهك له (شرح مسلم) و (تحفة) دا هه رموویانه، پیغه مبه ر ﷺ ده هه رموی: ﴿إِنْ أَشَدَّ النَّاسُ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، له هه موو که سیك که سزایه کی به هیژتره له پښی قیامت ویتنه که ره کانه.

ینجا بزانه: جیاوازی نیه ویتنه که: له سهر دیوار دروست بکرت، یان له سهر زهوی و جل و بهرگ، یان ههر شتیکی تر که پښی لی نه ندری، به لام دروستکردنی ویتنهی درخت و چیاو ههر شتیکی که گیانه بهر نه بی دروسته، ههروهه دروستکردنی ویتنهی به بی سهر به بی نیوهی لای خواره وهش دروسته، ههروهك له (تحفة) و (الشروانی) دا هه رموویانه.

دیسان بزانه: له مه سه لهی ویتنه دانانو ویتنه کردندا جیاوازی نیه ویتنه که: سیبهری هه بی وهك له بهر دو قوپو نایلون دروست کرابی- یان نه بی: وهك له سهر کاغه زو دیوارو نه و جوره شتانه دروست کرابی، ههروهك له (شرح مسلم) دا پوون کراوه ته وه. به لام زږبهی زانایانی شم سهرده مه ویتنه کرتنی به کامپرا به حه لال ده زانن، چونکه کامپرایه که ویتنه که ورده گرتی، نهك مرقه که، والله أعلم.

وَلَا تَسْقُطُ إِجَابَةُ بِصَوْمٍ، فَإِنْ شَقَّ عَلَى الدَّاعِي صَوْمُ نَفْلٍ فَلْيَفْطُرْ أَفْضَلَ، وَيَأْكُلُ الضَّيْفَ مِمَّا قَدَّمَ لَهُ بِلَا لَفْظٍ، وَلَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِالْأَكْلِ، وَلَهُ اخْتِذَا مَا يَعْلَمُ رِضَاهُ بِهِ، وَيَحِلُّ تَنْزُرُ سَكَّرٍ وَغَيْرِهِ فِي الْإِمْلَاقِ، وَلَا يُكْرَهُ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحِلُّ التَّقَاطُطُ، وَتَرْكُهُ أَوْلَى.

﴿باسی چه‌ند رهموشتیکی خواردن﴾

(وَلَا تَسْقُطُ إِجَابَةُ بِصَوْمٍ) وه‌لامدانه‌وه‌ی زیافته‌ی بوک گواستنه‌وه له سه‌ر ده‌عه‌ه‌تکراوه‌که لاناچی به ه‌وی پښتو، پټغه‌مبه‌ر ښځه‌رموئ: ﴿إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ﴾ روه‌ مسلم، هر کاتیک یه‌کیکتان ده‌عه‌ه‌ت کرا، با بچیته ده‌عه‌ه‌ته‌که، جا نه‌گه‌ر به‌پښتو بو با دوعا بڅ زیافته‌تکه‌ره‌که‌بکا، نه‌گه‌ر به‌پښتو نه‌بو با بخوا. (فَإِنْ شَقَّ عَلَى الدَّاعِي صَوْمُ نَفْلٍ) جا نه‌گه‌ر به‌پښتو بوونی سوننه‌ت نازاری زیافته‌تکه‌ره‌که‌ی ده‌دا، نه‌و کاته (فَالْفِطْرُ أَفْضَلُ) پښتووه‌که‌ی بشکینئ خیرته‌، تاکو دلئ زیافته‌تکه‌ره‌که‌ خوش بکا، به‌لام چه‌رپامه‌ پښتووی واجب بشکینئ.

(وَيَأْكُلُ الضَّيْفَ مِمَّا قَدَّمَ لَهُ بِلَا لَفْظٍ) دروسته: میوان له‌و خواردنه بخوا که له‌ پښنی داندراوه‌ بی‌نه‌وه‌ی به‌ زیان پی‌ی بلټن: بخڅ. به‌لام نه‌گه‌ر چاوه‌پوانی که‌سیکی‌تر ده‌کرا، نه‌و کاته دروست نیه به‌ بی‌نیزن بخوا.

(وَلَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِالْأَكْلِ) دروست نیه میوان جگه له‌ خواردن هیچ ده‌سکاریه‌کی‌تر له‌ خوارده‌مه‌نیه‌که‌دا بکا: وه‌ک فروشتن و به‌خشین و ده‌رخواردانی که‌سیکی‌تر، چونکه‌ خوارده‌مه‌نیه‌که‌ملکی‌خوی نیه، به‌لکو به‌ قوتدان ده‌بیته‌ملکی‌خوی، به‌لام دروسته: پارو بڅ نه‌وکه‌سه‌ بکا که له‌گه‌لی‌دایه، ه‌روه‌که له‌ نڅریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ه‌رموویانه.

(وَلَهُ اخْتِذَا مَا يَعْلَمُ رِضَاهُ بِهِ) بڅ میوان دروسته: به‌ بی‌نیزن نه‌و جوړه‌شته له‌ مالی خانه‌خوی بپا: که‌ ده‌زانی خانه‌خوی‌که به‌ بردنی پازی‌یه‌ پی‌ی ناخوش نیه، جیاوازی نیه‌ شته‌که: پاره‌ بڅ، یان خوارده‌مه‌نی، ه‌روه‌ها بڅ مړوڅ دروسته: به‌ بی‌نیزن که‌لوپه‌لی دؤستی‌خوی به‌ کار بیټن و سواری و ولاغه‌که‌ی بیټ و هم خوارده‌مه‌نیه‌که‌ی بخوا له‌گه‌ل خویا بیبانه‌وه بڅ مالی‌خوی، هم پاره‌ بردن و گشت ده‌سکاریه‌کانی‌تری‌شی بڅ دروستن به‌و مه‌رجه‌ی بزانی دؤسته‌که‌ی پازی‌یه‌ پی‌ی ناخوش نیه، ه‌روه‌که له‌ (شرح مسلم) دا ه‌رموویه‌تی.

(وَيَحِلُّ تَنْزُرُ سَكَّرٍ وَغَيْرِهِ) چه‌لاله‌ شه‌کرو شتی‌تری‌ش: وه‌کو پاره‌و چواله به‌ بلاوی فږئ بدرئ (فِي الْإِمْلَاقِ) له‌ ماره‌پړین و گشت ده‌عه‌ه‌ته‌کانی‌تردا (وَلَا يُكْرَهُ) نه‌و فږئ‌دانه‌ی به‌ بلاوی ناپه‌سند نیه (فِي الْأَصَحِّ) له‌ ه‌رمووده‌ی راستردا، به‌لکو نه‌کړئ باشتره، به‌لام و باشتره له‌ دانیش‌گه‌ی ماره‌پړیندا شیرنایه‌تی به‌ش بکړئ، ه‌روه‌که له‌ (تحفة‌) دا ه‌رموویه‌تی (وَيَحِلُّ التَّقَاطُطُ) چه‌لاله‌ شته‌ فږئ‌دراوه‌که ه‌لبگریته‌وه، به‌لام (وَتَرْكُهُ أَوْلَى) وازی لی‌بینی باشتره.

(کتابُ الْقَسَمِ وَالتَّشْوِزِ)

يَخْتَصُّ الْقَسَمُ بَرَوَاجَاتٍ، وَمَنْ بَاتَ عِنْدَ بَعْضِ نِسْوَتِهِ لَزِمَهُ عِنْدَ مَنْ بَقِيَ،

﴿پاشکۆ﴾: سوننه ته پیښ خواردن دهسته کانی بشواو له سهره تاي خواردن و خواربڼه ودا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بکا، جا نه گره له سهره تادا له بیړی چوو، با له کاتی خواردن و خواربڼه ودا بلئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ﴾ رواه ابوداود بسند صحیح، ټینجا له دواي خواردن و خواربڼه ودا بلئ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ﴾ حدیث حسن رواه اصحاب السنن، ټینجا دوعا بڼ خاڼه خوږیه که بکاو بلئ: ﴿أَفْطَرُ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ رواه ابوداود بسند صالح. هره ودها پیغه مبرک: ده فرموی: ﴿إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَاكُلْ يَمِينَهُ وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ يَمِينَهُ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ﴾ رواه مسلم، به دهستی راسته تان بخون و بخونه وده، چونکه شہیتان به دهستی چه پهی ده خواو ده خواته وده.

جا بزانه: چه پامه بڼ ده عوه تکرږن بڼ خواردن بپواته شوینی زیافه ته که، هم چه پامه ده عوه تکراره کهش به بڼ ټیزنی زیافه تکراره که خه لکي تر له گال خوږیا بپبا، هره ودها سوننه ته خاوهن مال زور به خیر هاتنی میوان بکاو پږنی لی بڼی، ټیتر بڼ گشت که سیک ناپه سنده: پارووی گه وږه بکاو له سهر خواردن چلمو به لغهم هه لکه نی و قرپ بکاو دهستی خوږی بوه شین ټیته ناو خواربڼه که و له و لاو له لای قاپه که بخوا، به لگو له لای پیښه خوږی بخوا، مه گره میوه ی جوړاو جوړی تی دابی، نه و کاته ناپه سندنیه له هر لایه که بخوا، ټینجا که میوانه که پوښت سوننه تی تا ده رگی خانووه که له گه لی بپوا بڼ خواحافیزی، ټیتر چه ند په ووشتی کی تریش ماون له بهر دريژی نه ماننوسین، نه و نه ده شمان له (معنی) وهر گرتون.

﴿کتابُ الْقَسَمِ: په پرتوکی نوبه تی شه وی و (والتَّشْوِزِ) گوږپایه ټنه بپوونی ټن﴾

(يَخْتَصُّ الْقَسَمُ بَرَوَاجَاتٍ) واجب پوونی نوبه تی شه وی تایبه ته به دوو ټن و زیاتر، که واته: (وَمَنْ بَاتَ عِنْدَ بَعْضِ نِسْوَتِهِ) هر که سیک نه اندازه یه که له لای ژنیکی بمین ټیته وده (لَزِمَهُ عِنْدَ مَنْ بَقِيَ) له سهری واجبه: به و نه اندازه یه ش له لای ژنه کانی تری بمین ټیته وده، پیغه مبرک: ده فرموی: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَلْيَأْخُذْهُمَا ذُوْنَ الْأُخْرَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ مِثْلُ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحیح، هر که سیک دوو ژنی هه بڼو به تایبه تی پووی خوږی بداته په کیکیان و نه بداته نه وده تی تریش، نه وده که له پوږی قیامت دیتنه مهیدانی مه حشر لاته نیښته که ی خواره.

ټینجا بزانه: په کسانو ته نها له هاتوچو و مانه وده ی شه وی پوږی دا واجبه، به لام له خوښویستن و له جیماع کړن و له له زه ته کانی تر دا په کسانو واجب نیه؟ چونکه

وَلَوْ أَعْرَضَ عَنْهُمْ أَوْ عَنْ الْوَاحِدَةِ لَمْ يَأْتُمْ، وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يُعْطَلَهُنَّ، وَتُسْتَحَقُّ الْقَسَمُ
مَرِيضَةً وَرَتْقَاءَ وَحَائِضٌ وَنَفْسَاءُ، لَا نَاشِرَةَ، فَإِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِمَسْكَنِ دَارٍ عَلَيْهِنَّ فِي
بُيُوتِهِنَّ، وَإِنْ انْفَرَدَ فَلَا أَفْضَلَ الْمُضِيِّ إِلَيْهِنَّ، وَلَهُ دَعَاؤُهُنَّ،

خوشويستن و چه زیوجونی جیماع له دهسته لاتی پیارودا نیه، بوی خوی گه و ره
دهه رموی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِیلُوا کُلَّ الْمِیلِ
فَتَذَرُوهَا کَالْمُعَلَّقَةِ﴾ نیوه ناتوانن له هه موو پوویکه وه دادپه روه ری بکن له نیوان ژنه کاندان
هه رچند زوری هه ول بدن، که و ابو: هه موو پووی خوتان مه دهنه یه کیکیان و نه وی تریش
به هه لو اسراوی وه ک بی میرد بهیله وه.

هه روه ها پیغه مبرک به یه کسان ی له لای ژنه کانی ده مایه وه و ده یه رموو: ﴿اللَّهُمَّ هَذَا
قَسَمِي فِيمَا أَمْلِكُ، فَلَا تَلْمِني فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ﴾ روه اصحاب السنن بسند صالح،
خوایه نه مه به شکر دنی خومه که له ده سه لاتمدایه، خوایه لیم مه گره له وه ی له ده سه لاتی
تو دایه و له ده سه لاتی مندا نیه. واته: که به لاداجوونی دلی پیاوه.

(وَلَوْ أَعْرَضَ عَنْهُمْ) نه گه میرده که وازی له هه موو ژنه کانی هیئاو له لای هیجیان نه ماوه
(أَوْ عَنْ الْوَاحِدَةِ) یان وازی له تنه ا ژنه که ی هیئا له و حاله تی جگه له و ژنه هیج ژنیکی تری
نه بی، نه وه (لَمْ يَأْتُمْ) گونا بهار نابن، به لام (وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يُعْطَلَهُنَّ) سوننه ته: له کاری ژنو
میردایه تیان نه خا، واته: له لایان بمینیتته وه جیماعیشیان له گه ل بکا، تاکو داوینپاکی
گشت لایه ک پارینزاو بی، هه روه ها نه گه ر تاکه ژنیکی هه بو، سوننه ته لای که م له چوار
شه وان شه ویکی له لا بمینیتته وه، هه م سوننه ته ژنو میرد ویکرا له یه ک نویندا بخه ون،
هه روه ک له زوری ی سر چاوه کاندان هه رموویانه.

(وَتُسْتَحَقُّ الْقَسَمُ) مافی له لا مانه وه ی هیه (مَرِيضَةً) ژنه نه خوشه که ی وه هه م (وَرَتْقَاءَ)
نه م ژنه ی شوینی جیماعی گپراوه وه هه م (وَحَائِضٌ وَنَفْسَاءُ) چه یزدارو زه یسانی و پیره ژنو
شیت، به و مه رجه ی له شیت که نه ترسی (لَا نَاشِرَةَ) به لام ژنی ناشیزه: که له گوینپاکی
میرده که ی ده رچوه، مافی له لا مانه وه ی نیه: وه ک به بی نیژنی میرده که له مال بپرواته
ده روه، یان ده رگه له پووی میرده که کلبل بدا، یان پیکا ندا ماچی بکا، یان جیماعی
له گه ل بکا... هتد: که له (باسی بژیوه کان) دا پوون کراوه ته وه.

(فَإِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِمَسْكَنِ) جا نه گه میرده که به تنه ا له شوینیکدا نیشته جی نه بو، نه وه
(دَارَ عَلَيْهِنَّ فِي بُيُوتِهِنَّ) واجیه: به سر ژنه کانی دا بگه ری له ماله کانی خویندا، به لام (وَإِنْ
انْفَرَدَ) نه گه میرده که به تنه ا له شوینیکدا نیشته جی بو، نه و کاته (فَلَا أَفْضَلَ الْمُضِيِّ
إِلَيْهِنَّ) وه ها خیرتره نه و بپرواته لای ژنه کان، هه م (وَلَهُ دَعَاؤُهُنَّ) بویشی دروسته: ژنه کان
داوا بکا بی شوینی نیشته جیوونی.

وَالْأَصْحُ تَحْرِيمُ ذَهَابِهِ إِلَى بَعْضٍ وَدُعَاءُ بَعْضٍ إِلَّا لِفَرْضٍ: كَقُرْبِ مَسْكَنِ مَنْ مَضَى إِلَيْهَا
أَوْ خَوْفِ عَلَيْهَا، وَيَحْرُمُ أَنْ يُقِيمَ بِمَسْكَنِ وَاحِدَةٍ وَيَدْعُوهُنَّ إِلَيْهِ، وَأَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ
ضَرَّتَيْنِ فِي مَسْكَنِ إِلَّا بِرِضَاهُمَا، وَلَهُ أَنْ يُرْتَّبَ الْقَسَمُ عَلَى لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ قَبْلَهَا أَوْ بَعْدَهَا،
وَالْأَصْلُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ تَبَعٌ، فَإِنْ عَمِلَ لَيْلًا وَسَكَنَ نَهَارًا كَحَارِسٍ فَعَكْسُهُ،

به لام (وَالْأَصْحُ) به فرموده‌ی راست: (تَحْرِيمُ ذَهَابِهِ إِلَى بَعْضٍ وَدُعَاءُ بَعْضٍ) چه پامه:
بپواته لای هندیکیان و هندیکیشیان داوا بکا بق شوینه کی خوی (إِلَّا لِفَرْضٍ) تهنه له بهر
مه به سیتیکی ناشکرا نه بی (كَقُرْبِ مَسْكَنِ مَنْ مَضَى إِلَيْهَا) وهك مالی نه و ژنه ی ده پواته لای
نزیک بی و نه وه که ی تریش دوور بی (أَوْ خَوْفُهُ عَلَيْهَا) یان مه ترسییک له سهر نه مه هه بی:
وهك گهنج بی، یان زقر جوان بی و نه وه که ی ترا و نه بی، واته: عوززیک ی ناشکرای به
ده سته وه بی: تا کو لی دهر نه که وی پوی خوی به تاییه تی ده داته نه م ژنه.

(وَيَحْرُمُ أَنْ يُقِيمَ بِمَسْكَنِ وَاحِدَةٍ) چه پامه میرده که له مالی ژنیک بی نیته وه (وَيَدْعُوهُنَّ
إِلَيْهِ) ژنه کانی تریشی داوا بکا بق مالی نه م ژنه ی به بی پره زامه ندی هه موویان، چونکه هاتن
بق مالی هه وی له سهر دلی هه وی زقر گرانه، جیاوازی نیه ماله که: ملکی هه وی یه که بی،
یان نا، به لام به پره زامه ندی هه موویان دروسته.

(وَأَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ ضَرَّتَيْنِ فِي مَسْكَنِ) دوو هه وی، یان زیاتر ویکرا کو
بکاته وه له یهک مالدا (إِلَّا بِرِضَاهُمَا) تهنه به پره زامه ندی هه موو هه وی یه کان دروسته،
به لام له دوی پازی بوونیش بویان دروسته په شیمان ببته وه.

ئینجا بزانه: نه گهر یهک خانوو بکاته دوو به شوهر به شیک ناوده ستخانه و سهر شوژرگو
چیشتخانه و په یژو سهربان و ناوی سهر به خوی هه بی، نه و کاته بوی دروسته: هه
یه که یان له به شیکدا نیشته جی بکا، هه چنده پازیش نه بن.

دیسان بزانه: ناپه سنده به ناماده بوونی ژنیک جیماع له گهل ژنه که یتری بکا، به لکو
نه گهر ژنه کان عه و پره تی به کتری ببینن نه و کاته چه پامه، هه وهك له زقریه ی سهر چاوه کاند
نه و مه سه لانه پوون کراونه وه.

(وَلَهُ) بق میرده که دروسته (أَنْ يُرْتَّبَ الْقَسَمُ) توبه تی نیوان ژنه کان دابمه زرتین (عَلَى لَيْلَةٍ
وَيَوْمٍ قَبْلَهَا أَوْ بَعْدَهَا) له سهر شه ویك و پوژتک: جا روژه که له پیتشدا بی، یان له دوا دا بی
(وَالْأَصْلُ اللَّيْلُ) بنچینه ی توبه ته که شه وه (وَالنَّهَارُ تَبَعٌ) پوژیش پابه ندی شه وه که یه، به لام
(فَإِنْ عَمِلَ لَيْلًا وَسَكَنَ نَهَارًا) نه گهر میرده که شه وی نیش و کاری ده کردو به روژتی
ده چه ساوه و کاری نه ده کرد (كَحَارِسٍ) وهك پاسه وان، نه وه (فَعَكْسُهُ) به پیچه وانه که یه تی،
واته: پوژ ده بیته بنچینه ی توبه ته که ی و شه ویش ده بیته پابه ندی پوژه که ی.

وَلَيْسَ لِلأَوَّلِ دُخُولٌ فِي تَوْبَةٍ عَلَى أُخْرَى لَيْلًا إِلَّا لَضُرُورَةٍ كَمَرَضِهَا الْمُخَوِّفِ، وَحِينَئِذٍ إِنْ طَالَ مُكْثُهُ قَضَى وَإِلَّا فَلَا، وَلَهُ الدُّخُولُ نَهَارًا لَوْضِعَ مَتَاعٍ وَتَخَوُّهُ وَيَتَّبِعِي أَنْ لَا يَطُولَ مُكْثُهُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقْضَى إِذَا دَخَلَ لِحَاجَةٍ وَأَنْ لَهُ مَا سِوَى وَطْءٍ مِنْ اسْتِمْتَاعٍ، وَأَنَّهُ يَقْضَى إِنْ دَخَلَ بِلَا سَبَبٍ، وَلَا تَجِبُ تَسْوِيَةٌ فِي الإِقَامَةِ نَهَارًا،

(وَلَيْسَ لِلأَوَّلِ) نه و می رده ی بنجینه ی توبه ته که ی شه وه، بوی دروست نیه (دُخُولٌ فِي تَوْبَةٍ) عَلَى أُخْرَى لَيْلًا) له توبه تی ژنی که دا شه وئ بجینه لای ژنی کی تر (إِلَّا لَضُرُورَةٍ) ته نها له بهر ناچار ی دروسته (كَمَرَضِهَا الْمُخَوِّفِ) وه كه ژنه که ی تر نه خو ش بزو مه ترسی مردنی لی بکری، یان به نازاری مندالبونوه بئ، یان کاتی دزو تالان بئ، نینجا (وَحِينَئِذٍ) هه رکاتی که به هوی ناچار یه كه شه وئ چوو له لای ژنه که ی تر (إِنْ طَالَ مُكْثُهُ) نه گه به گو یزه عاده ت ماوه یه کی دریژ له لای مایه وه، نه وه (قَضَى) واجبه له توبه تی نه و ژنه بۆ ژنه که ی خاوه ن توبه ت نه و ماوه یه قه زا بکاته وه (وَإِلَّا) به لام نه گه ر نذر نه مایه وه (فَلَا) واجب نیه قه زای بکاته وه.

(وَلَهُ الدُّخُولُ نَهَارًا) بۆ می رده که دروسته: له توبه تی ژنی که پوژئ بهواته لای ژنه کانی تر (لَوْضِعَ مَتَاعٍ) بۆ دانانی، یان مینانی که لو په لی کو (وَتَخَوُّهُ) شتی وه ها: وه که ته سلیم کردنی بزو و خوارده مه نی تر وه وال وه رگرتن، به به لگی حدیسه که ی داهاتوو، به لام (وَيَتَّبِعِي أَنْ لَا يَطُولَ مُكْثُهُ) پیویسته مانه وه ی له لای ژنه که ی تر دریژ نه بئ، نینجا (وَالصَّحِيحُ) به فهرموده ی پاست: (أَنَّهُ لَا يَقْضَى إِذَا دَخَلَ لِحَاجَةٍ) نه گه ر پوژئ بۆ پیویستی که ماوه یه كه چوو له لای ژنه که ی تر، واجب نیه نه و ماوه یه بۆ خاوه ن توبه ته که قه زا بکاته وه، هه ر چه ند ماوه یه کی دریژیش مابینه وه.

(و) هه ر به فهرموده ی پاست: (أَنْ لَهُ) نه و می رده ی پوژئ ده چینه لای ژنه کانی تر ی بوی دروسته: (مَا سِوَى وَطْءٍ مِنْ اسْتِمْتَاعٍ) جگه له جیماع کردن گشت له زه تی کی تر له ژنه که ی وه ریگری عَنْ عائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَطُوفُ عَلَيْنَا جَمِيعًا فَيَدْثُو مِنْ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْ غَيْرِ مَسِيَسٍ حَتَّى يَبْلُغَ الْإِثْمَ هُوَ يَوْمُهَا فَيَبِيتُ عِنْدَهَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، پینغه مبه ر پوژئ به سه ر هه موو ژنه کانی دا ده سوپا وه له گشت ژنی کی نزیک ده بپوه بۆ له زه ت وه رگرتن به بئ جیماع کردن، تا ده گه یشته لای نه و ژنه ی توبه تیه تی و شه وئ له لای نه ویان ده ماوه.

(وَأَنَّهُ يَقْضَى) هه ر به فهرموده ی پاستر واجبه: بۆ خاوه ن توبه ته که قه زا بکاته وه (إِنْ دَخَلَ بِلَا سَبَبٍ) نه گه ر به بئ هه چ هویه كه پوژئ چوبینه لای ژنه که ی تر و ماوه یه کی دریژ مابینه وه (وَلَا تَجِبُ تَسْوِيَةٌ فِي الإِقَامَةِ نَهَارًا) واجب نیه یه کسان ی بکا له نیتوان ژنه کانی دا له مانه وه ی پوژئ دا، به لکو ته نها له مانه وه ی شه وئ دا یه کسان ی واجبه.

وَأَقْلُ نُوبٍ الْقَسْمِ لَيْلَةً وَهُوَ أَفْضَلُ، وَيَجُوزُ ثَلَاثًا، لَا زِيَادَةَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَالصَّحِيحُ
وَجُوبُ قُرْعَةٍ لِلْإِبْتِدَاءِ، وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ، وَلَا يُفْضَلُ فِي قَدَرِ نُوبَةٍ لَكِنْ لِحُرَّةٍ مِثْلًا أَمَةً،
وَتَخْتَصُّ بِكَرٍّ جَدِيدَةٍ عِنْدَ زَفَافٍ بِسَبْعٍ بِلَا قَضَاءٍ وَثِيْبٍ بِثَلَاثٍ،

(وَأَقْلُ نُوبٍ الْقَسْمِ لَيْلَةً) لای که می نوبه تہ کانئ مانوہ: شوہیکہ لہ لای ہر ژنیک، جا نہ گہر
شوہی کار بکا، نہو کاتہ ہژنیکہ، واتہ: کہ متر دروست نیہ (وَهُوَ أَفْضَلُ) نوبہ تی شوہیک
خیرترہ لہ زیاتر، تا کو زو زو ژنہ کانئ بہ سہر بکاتہوہ، ہہ روہک پیغہ مہر ﷺ وای دہ کرد،
بہ لام (وَيَجُوزُ ثَلَاثًا) سئ شوہو سئ شوہویشو دوو شوہو دوو شوہویش دروستہ (لَا زِيَادَةَ) بہ لام
لہ سئ شوہوان زیاتر دروست نیہ، بہ بیژہ زامہندی ژنہ کانئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) لہ سہر
فہرموودہی راستی مہ زہب، ہہرچہ ند ژنہ کانئیش لہ چہ ند شارنکی لیک دوور بن۔

بہ لام لہ لای نیعام (مالک و امام الحرمین) نہو ژنہی لہ شوہینی میژدہ کدا نیشستہ جئ نہ بی
مافی نوبہ تی نیہ، ہہ روہک لہ (البجیرمی) دا فہرموویہ تی، ہہ روہا نہ گہر ژنہ کان پازی بن
نہو کاتہش زیاتر لہ سئ شوہوان دروستہ، ہہ روہک لہ (مغنی) دا فہرموویہ تی۔

(وَالصَّحِيحُ وَجُوبُ قُرْعَةٍ لِلْإِبْتِدَاءِ) بہ فہرموودہی راست: بق دہست پیگردنی نوبہ ت ہشکہ
کردن لہ نینوان ژنہ کانئ دا واجبہ، جا ناوی کامہ یان دہرچو، لہوہوہ دہست پیژدہکا، جا
نہ گہر لہ دوو ژن زیاتر بون، نہو کاتہ بق نہوانی تریش ہشکہ دہکا، تا نوبہ تہکہ تہواو
دہ بی، نینجا لہ سہر نہو پیزہ بہردہوام دہ بی، بہ لام نہ گہر ژنہ کان پازی بن لہ ژنیکہوہ
دہست پیژدہکا، نہو کاتہ ہشکہ واجب نیہ (وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ) لہ فہرموودہیہ کی بیہیزدا: بہ
خری سہر ہشکہ: لہ ہر کامہ یانہوہ دہست پیژدہکا، بوی دروستہ۔

(وَلَا يُفْضَلُ فِي قَدَرِ نُوبَةٍ) حہرہامہو نابئ نہندازہی نوبہ تی ژنیک لہ نہندازہی نوبہ تی
ژنیک تر زیاتر بکا: وہک شوہیک لہ لای یہ کیک، دوو شوہو، یان زیاتر لہ لای یہ کیک تر
بمینیتہوہ (لَكِنْ لِحُرَّةٍ مِثْلًا أَمَةً) بہ لام ژنیک نازاد دووہندی ژنیک کویلہ مافی لہ لا
مانوہی ہہ یہ۔

(وَتَخْتَصُّ بِكَرٍّ جَدِيدَةٍ عِنْدَ زَفَافٍ) نہ گہر ژنیک نوئی کچی بہ سہر ژنہ کونہ کیدی ہینا،
واجبہ کچہکہ تایبہ تی (بِسَبْعٍ بِلَا قَضَاءٍ) بہ لہ لا مانوہی حہفت شوہی بہ دوا یہ کتردا
بہ بیژہ زاکردنہوہ (وَتِيْبٌ بِثَلَاثٍ) ژنی نوئی بیژہ ژنیش واجبہ تایبہ تی بہ سئ شوہی بہ
دوا یہ کتردا بہ بیژہ زاکردنہوہ ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْبُكَرَ عَلَى الثَّيْبِ
أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا ثُمَّ قَسَمَ، وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيْبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا ثُمَّ قَسَمَ﴾ رواہ الشیخان، برپاری
پیغہ مہر ﷺ نہوہایہ: ہہر کاتیک پیاو کچیک بہ سہر ژنہ کونہ کیدی ہینا حہفت شوہوان لہ
لای دہمینیتہوہ، نینجا دہست بہ نوبہ ت دہکا، وہ ہہر کاتیک بیژہ ژن بیژہ سئ شوہوان لہ
لای دہمینیتہوہ، نینجا دہست بہ نوبہ ت دہکا۔

وَيُسْنُ تَخْيِيرَهَا بَيْنَ ثَلَاثَ بِلَاءٍ قَضَاءٌ وَسَبْعُ بَقْضَاءٍ، وَمَنْ سَافَرَتْ وَحْدَهَا بِغَيْرِ إِذْنِهِ
فَنَاشِرَةٌ، وَإِذْنُهُ لِعَرَضِهِ يَقْضِي لَهَا، وَلِعَرَضِهَا لَا فِي الْجَدِيدِ، وَمَنْ سَافَرَ لثِقَلَةٍ حَرَّمَ أَنْ
يَسْتَصْحِبَ بَعْضُهُنَّ،

(وَيُسْنُ تَخْيِيرَهَا) سوننه ته: ميړده كه بيوه ږنه نو يېه كه بكاته سهرېشك (بَيْنَ ثَلَاثَ بِلَاءٍ
قَضَاءٌ وَسَبْعُ بَقْضَاءٍ) له نيوان سى شهوى بى قهزا كړدنه وه و حفت شهوى به قهزا كړدنه وه
بى ږنه كاتى تر: بى هر ږنك حفت شهو، چونكه پېغه مېرغ (ام سلمه) ى ږنى خوى نه وها
كړده سهرېشك، هرهوك له (صحيح مسلم) دا گيړدراوه ته و.

به لام نه گهر له حفت شهوان زياتر له لاي ږنه كچه كه مايه وه، نه و كاته واجبه: ته نها
زياده كه قهزا بكاته وه، نه كه حفته كېش، هرهوك له ږبه ي سهرچاوه كاندا فرمويانه.
﴿ نَاكَادَارِي ﴾: ناپه سنده: دوو ږن وېكړا بى خوى بگويږننه وه، جا نه گهر دوو ږنى وېكړا
گواستنه وه، نه و كاته واجبه: پشكه له نيوانياندا بكا، جا كامه يه ناوى دهرچو، واجبه:
حفت شهوه كې كچ به ته واوى، يان سى شهوه كې بيوه ږن به ته واوى له لاي
بميښته وه، نينجا له لاي نه وه كې ترېش حفت، يان سى شهو دهميښته وه، به لام نه گهر
يه كيكي پيش نه وى تر گواسته وه، نه و كاته مافى پيشكه وتوه كه ته واو ده كا، نينجا
دهست به دواكه وتوه كه ده كا.

نينجا بزانه: نه گهر حفت شهوه كه، يان سى شهوه كه به دواى يه كترى دا نه بن، نه وه
دروست نابن و واجبه له سهره تاوه دهست پى بكاته وه، نينجا كه به دواى يه كترى دا
ته واوى كړدن، له ټوبه تى ږنه نو يېه كه شهوه دروست نه بووه كان بى ږنه كاتى تر قهزا
ده كاته وه، هرهوك له ږبه ي سهر چاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

(وَمَنْ سَافَرَتْ وَحْدَهَا بِغَيْرِ إِذْنِهِ) هر ږنك به ته نها بى ږننى ميړده كې بېواته سهره
نه وه (ناشيزه) يه، واته: له گويږايه لى ميړده كې دهرچوه، كه واته: مافى ټوبه تى نيه، به لام
(وَيَاذْنُهُ لِعَرَضِهِ) هر ږنك به ږننى ميړده كې بى كاريكي ميړده كې بېواته سهره، نه وه
مافى ټوبه تى هيه، كه واوې: (يَقْضِي لَهَا) ميړده كه ماوه ي سهره كه ي بى قهزا ده كاته وه،
به لام (وَلِعَرَضِهَا) نه گهر ږنه كه به ږننى ميړده كې بى كاريكي خوى بېواته سهره: وهك بى
چه كړدن و سهردانى كه سيك، نه وه (لَا) بوى قهزا ناكاته وه (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده ي
نوى دا، چونكه ږننى ميړده كه ته نها تاوانه كه له سهر ږنه كه لاده با.

(وَمَنْ سَافَرَ لثِقَلَةٍ) هر كه سيك به مېه سى مال گواستنه وه له شويښك بېواته شويښكي تر
(حَرَّمَ أَنْ يَسْتَصْحِبَ بَعْضُهُنَّ) حرامه هه نديك له ږنه كاتى له گه ل خويا بباو هه نديكيشيان
نه با، هرهوه ها حرامه: هه مو ږنه كانيشى به جى بهيلى نه گهر پازى نه بن؟ چونكه

وَفِي سَائِرِ الْأَسْفَارِ الطَّوِيلَةِ - وَكَذَا الْقَصِيرَةِ فِي الْأَصَحِّ - يَسْتَضْحِبُ بَعْضُهُنَّ بِقُرْعَةٍ، وَلَا يَقْضِي مُدَّةَ سَفَرِهِ، فَإِنْ وَصَلَ الْمَقْصِدَ وَصَارَ مُقِيمًا قَضَى مُدَّةَ الْإِقَامَةِ لَا الرَّجُوعَ فِي الْأَصَحِّ، وَمَنْ وَهَبَتْ حَقَّهَا لَمْ يَلْزَمِ الزَّوْجَ الرِّضَا، فَإِنْ رَضِيَ وَوَهَبَتْ لِمُعَيَّنَةٍ بَاتَ عِنْدَهَا لَيْلَتُهُمَا،

به و به جی میشتنه ته ماعی جیما عکردنیان له و میرده ده بری، هه روهك له زۆریه سرچاوه كاندا فهرموویانه، نه وهش وا دهگه یه نئ له م مهسه له یه دا: جیاوازی ته نها ژنیك دوو ژن زیاتر نیه، كه وابو: واجبه: یان گشتیان له گه ل خویا بیا، یان ته لاقیان بدا، هه روهك له (مغنی) دا فهرموویه تی.

(وَفِي سَائِرِ الْأَسْفَارِ الطَّوِيلَةِ) له گشت سه فهره درژده كانی تر دا: كه به مه به سستی هاتنه وه بپواته سه فهر (وَكَذَا الْقَصِيرَةِ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها له سه فهره كورته كانی شدا (يَسْتَضْحِبُ بَعْضُهُنَّ بِقُرْعَةٍ) بۆی دروسته: ژنیك، یان زیاتر له گه ل خویا بیا به پشكه كردن له نیتوانیادا ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ﴾ رواه الشيخان، هه ر كاتیك پیغه مبه ر و یستبای بپواته سه فهر، پشكه ی له نیتوان ژنه كانی دا ده كرد، جا كامه یان پشكه ی ده رچوبا نه ویانی له گه ل خویا ده برد.

به لām نه گه ر ژنه كان پازی بن ژنیكي دیار كراو له گه ل خویا بیا، نه و كاته پشكه واجب نیه و گونا هباریش نابێ.

(و) هه ر كاتیك به پشكه ژنیكي له گه ل خویا برده سه فهر (لَا يَقْضِي مُدَّةَ سَفَرِهِ) ماوه ی سه فهره كه بۆ ژنه كانی ماله وه قهزا ناكاتنه وه، به لām (فَإِنْ وَصَلَ الْمَقْصِدَ وَصَارَ مُقِيمًا) نه گه ر گه یشته شوینی مه به سستو به نیه تی مانه وه ی چوار پۆژان، یان زیاتر له ویی مایه وه، نه و كاته (قَضَى مُدَّةَ الْإِقَامَةِ) ماوه ی مانه وه كه بۆ ژنه كانی ماله وه قهزا ده كاته وه، به لām نه گه ر نیه تی مانه وه ی نه بو، به لكو چاوه پوانی پێكهاتنی كارێكي ده كرد، نه و كاته تا ماوه ی هه ژده پۆژان چاوپۆشی ی لده كریو زیاتر له هه ژده پۆژه كهش واجبه: قهزا بكاته وه، هه روه ها نه گه ر له ماوه ی مانه وه كه دا خوی له ژنه كه جیا بكاته وه و نه چیته لای، نه و كاتهش قهزا ناكاتنه وه، هه روهك له (تحفة) دا پوون كراوه ته وه (لَا الرَّجُوعَ فِي الْأَصَحِّ) ماوه ی گه پانه وهش له سه فهر قهزا ناكاتنه وه، له فهرمووده ی راست تر دا.

(وَمَنْ وَهَبَتْ حَقَّهَا) هه ر ژنیك مافی تۆبه ته كه ی به خشی یه هه وی یه كه ی خوی، نه وه دروسته، به لām (لَمْ يَلْزَمِ الزَّوْجَ الرِّضَا) له سه ر میرده كه واجب نیه پازی ببی (فَإِنْ رَضِيَ) جا نه گه ر میرده كه پازی بوو (وَوَهَبَتْ لِمُعَيَّنَةٍ) هه وی یه كهش مافی تۆبه ته كه ی خوی به خشی یه هه وی یه كه ی دیار كراو، نه وه (بَاتَ عِنْدَهَا لَيْلَتُهُمَا) میرده كه دوو شه وه كه ی

وَقِيلَ يٰوَالِهَمَا، اَوْ لَهْنِ سَوَى، اَوْ لَهْ فَلَهُ التَّخْصِصُ، وَقِيلَ يَسَوَى.
(فَصْلٌ) ظَهَرَتْ اَمَارَاتُ نُشُوزِهَا وَعَظَمَهَا

ههروویکیان له لای پیته خسراوه که ده مینیتته وه ﴿عن عائشة رضی الله عنها: اَنْ سَوْدَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ، فَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْسِمُ لَهَا يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ﴾ رواه الشيخان، که (سَوْدَةَ) پیر بوو، توبه تی خوی به خشیه (عائشة)، جا پیغه مبه رﷺ دوو شهو له لای (عائشة) ده مایه وه: توبه تی خوی و توبه تی (سودة).

جا بزانه: هه شهو ویک له توبه تی خوی دا له لای ده مینیتته وه (وَقِيلَ يٰوَالِهَمَا) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: به دواى یه کتردا له لای ده مینیتته وه. (اَوْ لَهْنِ) یان نه گهر ژنیک مافی توبه ته کی خوی به خشیه هه موو ژنه کانی تر، یان گوتی: مافی توبه ته که م ناوی، نهو کاته (سَوَى) واجبه: میړده که به یه کسانى له لای نه وانی تر بمینیتته وه (اَوْ لَهْ) یان ژنیک مافی توبه ته کی خوی به خشیه میړده کی، نهو کاته (فَلَهُ التَّخْصِصُ) بوی دروسته: له توبه ته که دا به تاییه تی له لای ژنیک بمینیتته وه (وَقِيلَ يَسَوَى) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: واجبه: به یه کسانى له لای هه موو نه وانی تر بمینیتته وه.

نینجا بزانه: بۆ ژنه به خشهره که دروسته: هه کاتیک حه ز بکا له به خشینه کی په شیمان بییته وه، به لام نه گهر ژنه به خشهره که مرد، یان ته لاق درا، یان (ناشزه) بوو، نهو کاته پیته خسراوه که مافه به خسراوه کی له ده ست ده چی، هه روه که له (مغنی) و حاشیه کانی (تحفة) دا پوون کراوه ته وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِ نَاكُوكِي نِيَوَانِ ژَن وَمِيَرْدُ﴾

(ظَهَرَتْ اَمَارَاتُ نُشُوزِهَا) هه کاتیک نیشانه کانی (ناشزه) بوونی ژنه که به دهرکه و تن: وه که به په قى وه لامى بداته وه، یان پووگرځ بڼ، یان لووت لهو لای بکا به بی عوزرکی شهرعی، پیښداش نهو په ووشتانه ی نه بوبی (وَعَظَمَهَا) سوننه ته میړده که ناموزگاری بکاو دواپوژی په شی لیکجیا بوونه وه له دونیادا بۆ پوون بکانه وه و هم له سزای پوژی قیامه تیش به ناگری دوزه خو به م حه دیسه بیترسینى: که پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿اِذَا دَعَا الرَّجُلُ اِمْرَاَتَهُ اِلٰى فِرَاشِهِ قَابَتْ اَنْ تَجِيْ لَعْنَتُهَا الْمَلَاٰئِكَةُ حَتٰى تُصْبِحَ﴾ رواه الشيخان، هه کاتیک میړد داواى سه رجی بی له ژنه کی بکاو ژنه که ش نه چیته لای، نهو هه لانیکه له عنه تی لی ده کهن تا ده گاته به یانی.

خوای گوره ده فهرموی: ﴿وَاللّٰمِي تَخَافُوْنَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاَهْجُرُوهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ وَاَضْرِبُوهُنَّ اِنْ اَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْنَّ سِيْلًا﴾ نهو ژنانه ی له ناشیزه بوونیان ده ترسن ناموزگاریان بکن، جا نه گهر ناموزگاریان وهرنه گرتو ناشیزه بون، نهو کاته جیگه ی

بَلَا هَجْرَ، فَإِنْ تُحَقِّقْ نُشُوزَ وَلَمْ يَتَكَرَّرْ وَعَظَ وَهَجَرَ فِي الْمَضْجَعِ وَلَا يَضْرِبُ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ يَضْرِبُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ تَكَرَّرَ ضَرْبُ، فَلَوْ مَنَعَهَا حَقًّا كَقَسَمِ وَتَفَقَّهَ الزَّمَةُ الْقَاضِي تَوَفَّيْتُهُ، فَإِنْ أَسَاءَ خُلُقُهُ وَأَذَاهَا بِلَا سَبَبٍ نَهَاةً، فَإِنْ عَادَ عَزْرُهُ،

خه وتنيان له گه ل جيا بگه نه وه، جا نه گه ر سووې بون له سر ناشيزه بوون، نه و کاته لنيان ده ن، جا نه گه ر گوړپايه لي نيوه بون هيچ پنگايه کي تر له دڼي نه وان داوا مه کهن.
(بَلَا هَجْرَ) به لآم جيگای خه وتني لي جيا ناکاته وه و لي نادا، به لکو (فَإِنْ تُحَقِّقْ نُشُوزَ وَلَمْ يَتَكَرَّرْ) نه گه ر ناشيزه بوونه کي به پاستي هاته جي و دووباره ش نه بڼوه، نه و کاته (وَعَظَ وَهَجَرَ فِي الْمَضْجَعِ) ناموژگاري ده کاو جيگای خه وتنيشي لي جيا ده کاته وه و جيماعيشي له گه ل ناکا، به لآم دروست نيه قسه لي له گه ل نه کا، هم (وَلَا يَضْرِبُ فِي الْأَظْهَرِ) لي نادا (قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده رموي (الْأَظْهَرُ يَضْرِبُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به فه رموده ي به هيتر: دروسته لي دي، به و مرجه نازاوه و دوژمنايه تي پوو نه داو لي دانه که ش سوودي هه بي، نه گينا: لي دي نادا.

هه روه ها (فَإِنْ تَكَرَّرَ) نه گه ر ناشيزه بوونه کي دووباره بڼوه، نه و کاته (ضَرْبَ) دروسته لي دي، به به لگي ثايه ته که، به لآم دروست نيه لي دانيکي وه ها: که خوښي لي بيتي، يان شوښتيکي بشکيښي، يان په ش وشيني بکا، هم دروست نيه له ده م وچاو و شوښه به ترسه کانيشي بدا، به لکو و باشته له لي دانه که لي بيوري، هه روه که له زږيه ي سرچاوه کاند ا فه رمويانه.

ئينجا بزانه: خوي گوره ده فه رموي ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَ دَرَجَةٌ﴾ ښه کان مافيان له سر ميړده کانيان هه يه، وه که نه و مافه ي ميړده کان له سر ښه کانيان هه يه به گوړه ي شهر، به لآم پياوه کان پله يک زياتر مافيان له سر ښه کان هه يه. که اوبو: (فَلَوْ مَنَعَهَا حَقًّا) نه گه ر ميړده که مافيکي له ښه که قه ده غه کرد (كَقَسَمِ وَتَفَقَّهَ) وه که نږبه تي شه وي و بڼوي پښانه، نه وه (الزَّمَةُ الْقَاضِي تَوَفَّيْتُهُ) قازي له سر ميړده که واجبي ده کا مافه که به نه وای بداته ښه که ي.

(فَإِنْ أَسَاءَ خُلُقُهُ وَأَذَاهَا بِلَا سَبَبٍ) جا نه گه ر ميړده که خولقي له گه ل ښه که ي خراپ بوو و به بي هيچ هڅه يک ښه که ي نازار ده دا، نه و کاته (نَهَاةً) قازي پښي ده لي: وانه کا، ئينجا (فَإِنْ عَادَ) نه گه ر دووباره به بي هيچ هڅه يک - گه پاره سر سزاداني ښه که ي، نه و کاته (عَزْرُهُ) قازي ته مبي دي ده کا: به بڼوچووني خوي.

به لآم نه وه ش بزانه: ميړده که بڼي دروسته: ښه که ي قه ده غه بکا له سر داني دايکو و باوک، هه رچند نه خو شيش بن، به لکو بڼي دروسته له چوونه سر جه نازکه شيان قه ده غه ي بکا، به لآم و باشته نه وها نه کا، هه روه که له (مغني) دا فه رمويه تي.

وَإِنْ قَالَ كُلُّ: إِنَّ صَاحِبَهُ مُتَعَدٍّ. تَعَرَّفَ الْقَاضِي الْحَالُ بِثَقَّةٍ يَخْبِرُهُمَا وَمَنْعَ الظَّالِمِ، فَإِنْ اشْتَدَّ الشَّقَاقُ بَعَثَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا،

﴿ناگاداری﴾: نه گهر میزده که ستمی له ژنه کی نه ده کرد، به لام پی پی ناخوش بو له گه لی بمینیتوه له بهر نه خوشی، یان پیری، یان هر شتیکی تر، نه وه میزده که هیچی له سر نیه، به لام بو ژنه که وهما سوننه ته: دلی میزده کی پابگری واز له هندیك مافی خوی بینن، هه روه له حه دیسه کی باسه کی پاپریودا حه زده تی (سوده) وازی له توبه تی خوی هینا بو حه زده تی (عائشه و)، له (نهایه و) (مغنی) دا پوون کراوه ته وه. هم ﴿عن عائشة رضي الله عنها في تفسير قوله تعالى: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَالَتْ مِنْ بَعْلِهَا نَشُوزًا أَوْ إِغْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ). قَالَتْ: هِيَ الْمَرْأَةُ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ لَا يَسْتَكْبِرُ مِنْهَا فَيُرِيدُ طَلَاقَهَا وَزَوَاجَ غَيْرِهَا، فَقَوْلُ لَه: ائْتَسِكْنِي وَلَا تُطْلَقْنِي ثُمَّ تَزَوَّجَ غَيْرِي فَأَنْتَ فِي حِلٍّ مِنَ التَّفَقُّعِ وَالْقِسْمَةِ لِي﴾ رواه البخاري، واده پی میرد دلی بو ژنه کی ناچن به هوی پیریوونی ژنه که، یان ناشیرنی، یان هر هویه کی تر، جا ده یوئ ته لاقی بدو ژنیکی تر بینن، جا نه م ژنه پی پی ده لی: ته لاقم مه ده و بمه یله وه و ژنیکی تریش بو خوت بینن، منیش له توبه تی شه یوئ له بزیه ده کم گه رده نت نازاد ده کم. جا حه زده تی (عائشه) فرموی: نه وه مه به سستی فرموده کی خوی گه وره یه، واته: که له نایه ته کی پاپریودا فرموی: (نه گهر ژنیک له لالوتی ووازیه یان میزده کی ترسا، هیچ گونا هیان له سر نیه که بو خویان پیك بین به سولحکردنیک، سولحکردنیش باشره).

(وَإِنْ قَالَ كُلُّ) نه گهر ژنه که و میزده که هه ریوکیان گوتیان: (إِنَّ صَاحِبَهُ مُتَعَدٍّ) هاوسه کی بوژمنکاری ده کا، نه و کاته (تَعَرَّفَ الْقَاضِي الْحَالُ) قازی هه ول ددها حالی نیوان ژنه که و میزده که بزانی (بِثَقَّةٍ يَخْبِرُهُمَا) به هوی باوه پی کراویك که به پاستی له هه والی هه ریوکیان بکولیتوه، ئینجا (وَمَنْعَ الظَّالِمِ) کامه یان ستمکاره، قازی قه ده غه ی ده کا.

(وَإِنْ اشْتَدَّ الشَّقَاقُ) جا نه گهر ناکوکی نیوان ژنو میزده که هر به رده وام ده بو، نه و کاته (بَعَثَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا) واجبه قازی (حکم) یک له خزمه کانی میزده که و (حکم) یکیش له خزمه کانی ژنه که بنیری تاکو له هویه کانی ناکوکیه که بکولنه وه، خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُولِقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ نه گهر له ناکوکی نیوان ژنو میزده که ترسان، نه وه (حکم) یک له خزمه کانی میزده که و (حکم) یکیش له خزمه کانی ژنه که بنیرن بو چاره سهری ناکوکیه که، نه گهر بیانوی نیوانیان چاک بکن خوی گه وره نیوانیان پیك ده کا و سهرکه و توویان ده کا.

وَهُمَا وَكَيْلَانِ لَهُمَا، وَفِي قَوْلِ مُؤَلِّيَانِ مِنَ الْحَاكِمِ، فَعَلَى الْأَوَّلِ يُشْتَرَطُ رِضَاهُمَا فَيُؤَكَّلُ حَكْمَهُ بِطَلَاقٍ وَقَبُولِ عَوْضٍ خُلْعٍ، وَتُؤَكَّلُ حَكْمُهَا بِبَذْلِ عَوْضٍ وَقَبُولِ طَلَاقٍ بِهِ.
(كِتَابُ الْخُلْعِ)

ئينجا بزانه: هر (حکم) يك به تہنہا كزبونہ وہ لہ گہل خزمہ كہی خوی دہ كاو ہویہ كانی ناكوكیہی لیوہ ردہ گری، ئینجا ہہ ردو (حکم) ہكانیش ویکرا دادہ نیشن و ہہ ولی پیكہاتنہ وہ بیان دہ دہن، جا نہ گہر سہرکہ وتوو نہ بون، نہو كاتہ لیکیان جیا دہ كہ نہ وہ.
(وَهُمَا وَكَيْلَانِ لَهُمَا) ہہ ردو (حکم) ہكان وہ کیلی ژنہ كہ و میژدہ كہ نہ (وَفِي قَوْلِ مُؤَلِّيَانِ مِنَ الْحَاكِمِ) لہ فرمودہ یہ كدا: لہ لای قازی كراونہ تہ دادوہر لہم كاردہ دا (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا لہ سہر فرمودہ یہ كہ می بہ میژتر: (يُشْتَرَطُ رِضَاهُمَا) بہ مہرج دادہ ندري: ژنہ كہ و میژدہ كہ بہ ناردنی (حکم) ہكان پازی بن، كہ وایو: (فَيُؤَكَّلُ حَكْمَهُ) میژدہ كہ (حکم) یخوی دہ كاتہ وہ کیل (بِطَلَاقٍ وَقَبُولِ عَوْضٍ خُلْعٍ) بۆ تہ لاقدانى ژنہ كہ و بۆ وہر گرتنى پارہی تہ لاقدانہ كہ، ہم (وَتُؤَكَّلُ حَكْمُهَا) ژنہ كہش (حکم) یخوی دہ كاتہ وہ کیل (بِبَذْلِ عَوْضٍ وَقَبُولِ طَلَاقٍ بِهِ) بۆ دانى پارہی تہ لاقہ كہ و قبول كردنى تہ لاقہ كہ بہ پارہ، ئینجا (حکم) ہكانیش كام لایان پی پاشتر بوو: لہ پیكہیتانہ كہ و تہ لاقدانہ كہ نہو لایہ دہ كہن، بہ لام تہ لاقدانہ كہ دہی تہنہا یك تہ لاق بین، ہر وہك لہ (الشروانى) دا فرمودہ ی تہی.

﴿ كِتَابُ الْخُلْعِ: پەر توکی خولع، واتہ: گرینه وەى تە لاق لہ میژدہ كہ ﴾

پیشہ كی بزانه: ژنی تہ لاقدر او دو جوړن، یہ كہم: (الرَّجْعِيَّةُ). دووہم: (الْبَائِنُ).
۱- (الرَّجْعِيَّةُ) نہو ژنہ یہ: میژدہ كہی جیماعی لہ گہل كړدې، ئینجا بہ خورایى بہ تہ لاقیک، یان بہ دوو تہ لاق تہ لاقى دایى و (عِدَّة) شى تہ وائو نہ بوی، جا نہم تہ لاقدر اوہ پیى دہ گوتري: (الرَّجْعِيَّةُ) - گہ پایہ وہی. تہ لاقہ كہش پیى دہ گوتري: (الرَّجْعِيَّةُ) - گہ پاندنہ وہی. چونكہ - تا ژنہ كہ لہ (عِدَّة) دا مایى - میژدہ كہی دہ توانى بی ماره برین بیگہ ریښتہ وہو میراتیش لہ یہ كتری دہ گرن و تہ لاقى تریشى دہ كوی، ہر وہك لہ (كِتَابُ الطَّلَاقِ) دا پوونى دہ كہ ینہ وہ، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰی.

۲- (الْبَائِنُ) نہو ژنہ یہ: سى به سى تہ لاق درابى، یان لہ بہرامبہر وہر گرتنى شتىك تہ لاق درابى، یان پیش نہوہی میژدہ كہی جیماعی لہ گہل بكا تہ لاقى بدا، یان لہ دواى جیماع لہ گہل كړدن تہ لاقى بداو (عِدَّة) ی تہ وائو بیى.

جا بزانه: هر ژنىك بہ (بائى) ی تہ لاقى بكهوى، لہ گہل میژدہ كہی میرات لہ یہ كتری ناگرن، جا نہ گہر ژنہ كہ سى به سى تہ لاق بدرى پیى دہ گوتري: (الْبَائِنُ الْكُبْرَى) - جیا بووہ وہی گہ وړه. جیا وازی نیہ سى به سى یكہ: بہ پارہی بین، یان بہ خورایى، پیش

هُوَ فُرْقَةٌ بَعُوضٌ بِلَفْظِ طَلَّاقٍ أَوْ خُلْعٍ.

جیماع له گه لکردن بی، یان له دواى جیماع له گه لکردن، هم ته لآقدانه کهش پیى ده گوترى: (الْبَيْنُونَةُ الْكُبْرَى) - جیابوونه وى گه وده. چونکه تنها به (ماره به جاش) له میړده کهى حلال ده بیته وه، ههروهك پابرا.

ههروه ما چکه له ته لآقدراوى سى به سى، نهوانى تر پييان ده گوترى: (الْبَائِنُ الصُّغْرَى) - جیابوونه وى بچوک. ته لآقدانه کهش پیى ده گوترى: (الْبَيْنُونَةُ الصُّغْرَى) - جیابوونه وى بچوک. چونکه نه مه یان به ماره برینىکى نوئ له میړده کهى حلال ده بیته وه، ههروهك له باسى ته لآقا پوونى ده کهینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى، نيت زانستى خولع و ته لآق ده ریا به کهى قووله و مه له وانىکى لیژانى ده وئ، بۆیى تکات لی ده کهم زډر ویا به و له (فتواى خولع و ته لآق له خوا بترسه.

(هُوَ) خولع له شه رعدا: (فُرْقَةٌ بَعُوضٌ) لیک جیابوونه وى ژنو میړده که یه له به رامبه ر وهرگرتنى شتىک بۆ لایه نى میړده که. ئینجا لیک جیابوونه وى کهش: (بِلَفْظِ طَلَّاقٍ) به ووشه ی ته لآق بی، وهك بلئ: ته لآقم دای به سه د دینار (أَوْ خُلْعٍ) یان به ووشه ی خولع بی، وهك بلئ: خولعم له گه لت کرد به سه د دینار. ئینجا لایه نى ژنه که قبول بکا و پاره که بدا.

خوای گه وده ده فرموى: ﴿إِن خِفْتُمْ أَلَّا يْقِيمَا خُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ نه گه ترسان له وى ژنو میړد سنوورى خوا له نیوان خوایانده پاپژندن، نه وه هیچ گونا هیان ناگاتى له وى ژنه که خړى به پاره پژگار بکا له میړده کهى. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَةً ثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَغْتَبَ عَلَيْهِ - أَيِ ثَابِتٍ - فِي خُلْعِي وَلَا دِينٍ وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ. فَقَالَ أَتُرْذِينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟ قَالَتْ نَعَمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لثَابِتٍ: اِقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقًا﴾ رواه البخاري، ژنه کهى (ثابت) گوتى: نه ی پیغه مبه رى خوا، هیچ په خنم له په ووش و نایینى (ثابت) ی میړدم نیه، به لآم ده ترسم توهوشى بی شه رعى بېم، بۆیى ده مه وئ لی جیا بېمه وه. پیغه مبه رى فرموى: نه گه ر میړده که ته لآقت بدا نه و باغه ی به ماره یی لیت وهرگرتبو ده دیده وه؟ گوتى: به لن. پیغه مبه رى فرموى (ثابت): باغه کهى لی قبول بکه وه و به ته لآقتیک ته لآقى بده.

﴿ناگاداریه کی گرونک﴾: هر کاتیک میړده که سویندى به هرسىک ته لآقى خوارد: که نه م کاره بکا. یان نه یکا. ئینجا دواى پیویست بوو کاره که بکا، یان نه یکا، نه وه به خولع کردن له که وتنى هرسىک ته لآقه که پژگارى ده بی، ههروهك له زړه یی سه رچاوه کاند ا فرموویانه، بۆ ویتنه: به ده دینار به ووشه ی پابردو - خولع له گه لت ژنه کهى ده کا، ئینجا نووباره به ماره برینىکى نوئ به مه زه بى (الشافعى) ژنه که له خړى ماره ده کاته وه، واته:

شَرْطُهُ زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَّاقُهُ، فَلَوْ خَالَعَ عَبْدٌ أَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ بَسْفَهُ صَحَّ وَوَجَبَ دَفْعُ
الْعَوَضِ إِلَى مَوْلَاةٍ وَوَلِيٍّ،

به م خولعكرنه تنها ته لآقینکی ده که وئو به دوو ته لآقه که ی تر ژنه که ی لی عاره ده کریته وه،
نینجا له دواى نه م ماره کرنه وه یه نه گهر شته سویند له سه رخوارو که بکا، یان نه یکا، سئ
ته لآقه که ی ناکه وئو، هه روه که له باسی (ده سه لآتی میرد به سه ر شوینتی ته لآقا) پوونی
ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى .

به لَام زَوْر ناگاداره: هه ر خولعیك بکری پئویسته ماره کرنه وه که ی دووهم به مزه به ی
(الشافعی) بی، هه روه که گوتمان، چونکه نه گهر به مزه به ی (حنفی) بی - واته: بی ئیزنی
سه ره رشتکاره که ژنه که وه کیلیك بگریو به مزه به ی (حنفی) دوویاره له میرده که ی ماره
بکریته وه - نه و کاته پئویسته له دواى خولعكرن (عِدَّة) ی ته واو بی، نینجا له دواى
ته واو بوونی (عِدَّة) ش شته سویند له سه رخوارو که بکری، نینجا دوویاره له میرده که ی ماره
بکریته وه، هه روه که له حاشیه کانی (الجمال) و (البجیرمی) و (إعانة) دا پوون کراوه ته وه.
واته: چونکه له مزه به ی (حنفی) دا: نه گهر شته سویند له سه رخوارو که له (عِدَّة) دا بکری،
یان له دواى (عِدَّة) له ماره برینه که ی دووهم دا بکری، له هه ر دوو حاله دا سئ ته لآقی ده که ون،
هه روه که له لاپه ره (٤٢٠) ی به رگی یه که می (مجمع الانه ی خویاندا پوون کراوه ته وه.

جا تکات لی ده که م له خوا بترسه و به نه زانی خولع مه که، ژنی بی ته لآق مه نیره وه لای
میرده که ی، هه روه ها هه ر کاتیك خولع بۆ که سیك ده که ی پئشدا لی بی پرسه: نایا چه ند
جار ژنه که ی ته لآق داوه؟ چونکه نه گهر تنها ته لآقینکی مایی، نه و کاته به سه رمووده ی
به میزتر خولعه که ی ده بیته ته لآقی سئ به سئ و ماره به جاشی ده وئو، والله أعلم.

(شَرْطُهُ) مه رجی دروست بوونی خولع نه وه یه: (زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَّاقُهُ) له لایه ن میزدیکی نه وهاره
بکری: که ته لآقانه که ی دروست بی، واته: بالغ و عاقل و به خویشی خوی بی، که و ابو:
خولعی مندا ل و شیت و زوړ لی کراو دروست نابی، به لَام له مزه به ی نیعام (مالک) دا: بۆ باوکی
میزدیکی مندا ل، یان شیت دروسته: خولعیان بۆ بکا، هه روه که له (شرح الموطأ) دا
سه رموویه تی، واته: به پاره ژنه کانیا ته لآق بدا، به و مه رجی خولعكرنه که له
به رزه وه نندی مندا له که و شیته که دا بی، که و ابو: نه گهر حاله تینکی وه ها پوی دا دروسته:
باوکه که بۆ نه و مه سه له یه (تقلید) ی مزه به ی نیعام (مالک) بکا، والله أعلم.

(فَلَوْ خَالَعَ عَبْدٌ أَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ بَسْفَهُ) نه گهر کویله یه ک، یان قه ده غه کراو یك به هوی مال
به فیتو دان خولعی کرد (صَحَّ) خولعه که دروست ده بی، به لَام (وَوَجَبَ نَقْعُ الْعَوَضِ إِلَى مَوْلَاةٍ
وَوَلِيٍّ) واجبه پاره ی خولعه که بدرسته ده ست گه وره ی کویله که و سه ره رشتکاری
قه ده غه کراوه که.

وَشَرَطُ قَابِلِهِ إِطْلَاقُ تَصَرُّفِهِ فِي الْمَالِ، فَإِنْ اخْتَلَعَتْ أَمَةٌ بِلَا إِذْنِ سَيِّدٍ بِذَيْنِ أَوْ غَيْرِ مَالِهِ بَأْتٍ وَلِلزَّوْجِ فِي ذِمَّتِهَا مَهْرٌ مِثْلُ فِي صُورَةِ الْعَيْنِ وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهَا، وَفِي صُورَةِ الدِّينِ الْمُسَمَّى وَفِي قَوْلٍ مَهْرٌ مِثْلُ، وَإِنْ أَذِنَ وَعَيْنٌ عَيْنًا لَهُ أَوْ قَدَّرَ دَيْنًا فَاِمْتَلَتْ تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ وَبِكَسْبِهَا فِي الدِّينِ، وَإِنْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ اقْتَضَى مَهْرٌ الْمِثْلُ مِنْ كَسْبِهَا، وَإِنْ خَالَعَ سَفِيهَةً أَوْ قَالَ طَلَّقْتُكَ عَلَى أَلْفٍ

نیجا بزانه: گوتمان: نه شته ی خولعی پی‌ده‌کری مەرجه: بۆ لایه‌نی می‌ده‌که بی، که‌وابو: نه‌گەر به ژنه‌کی خۆی گوت: هەر کاتی‌ک گه‌رده‌نی فلان‌کەس ئازاد بکە ی له قه‌رزه‌که‌ت، یان نه‌گەر نه‌و شته بده‌یتە فلان‌کەس، ته‌لاقت بکەوێ. نه‌وه نا‌بیته‌ خولع، به‌لکو ته‌لاقه‌کی به (رجعی) ده‌که‌وێ، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموو‌یانە.

(وَشَرَطُ قَابِلِهِ) مەرچی نه‌وه‌که‌سه‌ش که خولعه‌که قبول ده‌کا: جا ژنه‌که بی، یان بی‌گانه‌یه‌ک، بۆ نه‌وه‌ی پاره‌ی خولعه‌کی له سه‌ر واجب بی، نه‌وه‌یه: (إِطْلَاقُ تَصَرُّفِهِ فِي الْمَالِ) سه‌ریه‌خۆ ده‌ستکاری له مالتی‌خۆی‌دا دروست بی، واته: بالنو عاقل بی‌و قه‌ده‌غه‌کراو و زۆری‌کراو نه‌بی، که‌وابو: (فَإِنْ اخْتَلَعَتْ أَمَةٌ بِلَا إِذْنِ سَيِّدٍ) نه‌گەر جاریه‌یه‌ک بی‌نیزنی گه‌وره‌کی قبولی خولعی کرد (بِذَيْنِ) به قه‌رزیک (أَوْ غَيْرِ مَالِهِ) یان به خودی مالتی گه‌وره‌کی، نه‌وه (بَأْتٍ) جاریه‌که به (بِائْنِ) تلاقی ده‌که‌وێ، به‌لام (وَلِلزَّوْجِ فِي ذِمَّتِهَا مَهْرٌ مِثْلُ فِي صُورَةِ الْعَيْنِ) می‌ده‌که ماره‌یی هاو‌پێته‌ی به قه‌رز ده‌که‌وێته نه‌ستۆی جاریه‌که، له وێته‌یه‌ی که به مالتی‌گه‌وره‌کی خولعی قبول کرده‌و (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهَا) له فه‌رموده‌یه‌کدا: نرخی ماله‌که به قه‌رز ده‌که‌وێته نه‌ستۆی جاریه‌که (وَفِي صُورَةِ الدِّينِ الْمُسَمَّى) له وێته‌ی قه‌رزه‌که‌شدا ناو‌براه‌وه ده‌که‌وێته نه‌ستۆی جاریه‌که (وَفِي قَوْلٍ مَهْرٌ مِثْلُ) له فه‌رموده‌یه‌کدا: ماره‌یی‌هاو‌پێته‌ی ده‌که‌وێته نه‌ستۆ.

(وَإِنْ أَذِنَ) نه‌گەر گه‌وره‌کی نیزنی‌دا خولع قبول بکاو (وَعَيْنٌ عَيْنًا لَهُ أَوْ قَدَّرَ دَيْنًا) له خودی مالتی‌خۆیشی شتی‌کی بۆ خولعه‌که دیاری کرد، یان نه‌ندازه‌ی قه‌رزیک له نه‌ستۆی جاریه‌که‌دا دانا (فَاِمْتَلَتْ) جاریه‌که‌ش به قسه‌ی گه‌وره‌کی کرد، نه‌وه (تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ) می‌ده‌که ده‌ست به خودی ماله‌ دیار‌کراوه‌که‌وه ده‌گری نه‌گەر به ماله‌که خولعی کرد‌بی (وَبِكَسْبِهَا فِي الدِّينِ) یان ده‌ست به که‌سابه‌تی جاریه‌که‌وه ده‌گری نه‌گەر به قه‌رزه‌کی کرابی، به‌لام (وَإِنْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ) نه‌گەر گه‌وره‌که ته‌نها نیزنی‌داو باسی هیچ‌تری نه‌کرد، نه‌و کاته (اقْتَضَى مَهْرٌ الْمِثْلُ مِنْ كَسْبِهَا) خولعه‌که ماره‌یی هاو‌پێته‌ واجب ده‌کا له که‌سابه‌تی جاریه‌که بدری.

(وَإِنْ خَالَعَ سَفِيهَةً) نه‌گەر می‌ده‌که خولعی کرد له‌گه‌ل ژنی‌کی قه‌ده‌غه‌کراو به هۆی مال به فیرو‌دان به سه‌د دینار (أَوْ قَالَ طَلَّقْتُكَ عَلَى أَلْفٍ) یان پی‌ی گوت: تو‌م ته‌لاق دا له سه‌ر هه‌زار

فَقَبِلَتْ طَلَّقَتْ رَجَعًا، فَإِنْ لَمْ تَقْبَلْ لَمْ تَطْلُقْ، وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ الْمَرِيضَةِ مَرَضَ الْمَوْتِ وَلَا يُحْسَبُ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَّا زَائِدٌ عَلَى مَهْرٍ مِثْلٍ، وَرَجْعِيَّةٌ فِي الْأَظْهَرِ، لَا بَائِنٍ، وَيَصِحُّ عَوَضُهُ قَلِيلًا وَكَثِيرًا دَيْنًا وَعَيْنًا وَمَنْفَعَةً،

دینار (فَقَبِلَتْ) ژنه کهش قبولی کرد، نه وه (طَلَّقَتْ رَجَعًا) له هه ردوو مه سه له که دا ژنه که به (رَجَعِي) ته لاقی ده که وئ، نه سه د دیناره که و نه هه زاره که ی ناکه ویتته سه ر؟ چونکه قه ده غه کراوه، به لام (فَإِنْ لَمْ تَقْبَلْ) نه گهر ژنه که خولعه که و ته لاقه که ی قبول نه کرد، نه و کاته (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئ، چونکه ووشه که قبول کردنی ده وئ.

(وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ الْمَرِيضَةِ مَرَضَ الْمَوْتِ) نه و ژنه ی به نه خویشی مردن نه خویش که وتوه دروسته خولعی خوی قبول بکاو (وَلَا يُحْسَبُ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَّا زَائِدٌ عَلَى مَهْرٍ مِثْلٍ) نه و ماله ی خولعی پی کردوه له سییه کی ماله که ی حساب ناکرئ ته نها نه و نه دازه یه نه بی: که له مارهی هاووینه ی زیاتره.

هه روه ها نه گهر میژده کهش نه خویشی مردنی بی دروسته خولع بکا، چونکه به خولع پیدایش ته لاقدانی دروسته، هه روه ها نه و بیگانه یه ی نه خویشی مردنی ته ی دروسته به ماله ی خوی خولعی ژنه که له میژده که ی قبول بکا، به لام نه میان هه موو ماله خولع پیکراوه که له سییه کی ماله که ی حساب ده کړئ، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی.

(وَرَجْعِيَّةٌ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها نه و ژنه ی به (رجعی) ته لاقدراره، دروسته خولعی خوی قبول بکا، له فهرمووده ی به میژردا، چونکه تا له (عِدَّة) دا بی وه کو ژنی میژدی خوی پیریاری بؤ ده برئ (لَا بَائِنٍ) به لام نه و نه و ژنه ته لاقدراره ی بووه ته (بائِن)، خولعی دروست نابئ، جیوازی نیه: به خولع بویته (بائِن)، یان به ته واو بوونی (عِدَّة)، یان به ته لاقدانی پیش جیماع، چونکه ته لاقدراری (بائِن) بیگانه یه و له ژیر ده سه لاتی میژده که ی دا نه ماوه.

﴿پاره ی خولع﴾

(وَيَصِحُّ عَوَضُهُ) پاره ی خولع دروست ده بی، جا پاره که: (قَلِيلًا وَكَثِيرًا) که م بی، یان زور بی، پولو دراو بی، یان شتیکی تر بی (دَيْنًا وَعَيْنًا وَمَنْفَعَةً) قهرز بی، یان مالیکی دیارکراو بی، یان سودیک بی، به لام هرچه: پاره که مال بی و زاندر او بی و توانای ته سلیم کردنی هه بی، هه روه که له (مغنی) دا فهرموویه تی.

که واته: نه گهر خولع له که ل کویژیک بکا به شتیکی دیارکراو، نه و شته دیارکراوه ی له سه ر جیگیر نابئ، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی، به لکو ته لاقه که ی به (مهرالمثل) ده که وئ، بؤی پیویسته: بؤ خولع کردن کویژه که وه کیلیک بگری، هه روه که له کرپن و فروشتندا رابرا.

وَلَوْ خَالَعَ بِمَجْهُولٍ أَوْ خَمَّرَ بَائِتَ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَفِي قَوْلٍ بَيِّنٍ الْخَمْرُ،

هـ روه ها (وَلَوْ خَالَعَ بِمَجْهُولٍ) نه گهر ميژده که خولعی له گـل ژنه که ی کرد به شتیکی نه زاندر او: وهک پارچه جلنک، یان مه پښک، یان به کیک له و دوو مانگایه (أَوْ خَمَّرَ) یان به کوپنک شه پاپ، یان به سه گیک، یان به که لاکیکی مرداریوو، یان به شتیکی زه وتکراو، نه وه له و حاله تانه دا نه گهر ژنه که قبول بکا (بَائِتَ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) ژنه که به (بائت) ته لاقی ده که وی به ماره یی هاووینه ی که بیداته میژده که ی، چونکه پاره ی خولعه که دروست نه بووه، به لام نه گهر ژنه که قبول نه کا ته لاقه که ناکه وی (وَفِي قَوْلٍ بَيِّنٍ الْخَمْرُ) له فرموده یه کی بی هیژدا به پاره ی شه پابه که ته لاقی ده که وی.

جا بزانه: نه گهر خولعه که جگه له ژنه که له گـل که سیکی تر بکری: به م سه گه، یان به م که لاکه مرداریوو، یان به م زه وتکراوه، نه وه پییوست به قبولکردن ناکا، چونکه ته لاقه که به (رجعی) ده که وی، هـ روه که له زقریه ی سه رچاوه کاند ا فرمودیانه.

﴿لَا كَادَرِي﴾: نه وه ی پابردو له حاله تیکدا بو: که نه و شته پیسی ده کرته پاره ی خولع، شتیکی مه به ست بی و بایه خیکی پی بدری هـ روه که پابرا، به لام نه گهر شته پیسه که مه به ست نه بی: وهک بلئی: خولعم له گـل کردی، یان ته لاقم دای به پیاله خویننک. یا به قشبلنک. یان به میتشیک. نه و کاته - نه گهر سی ته لاقی مه به ست نه بوین - به (رجعی) ته لاقی ده که وی و هیچ مالیش ناکه ویتته سر ژنه که، جیاوازی نیه: خولعه که ی قبول کردبی، یا نا؟ چونکه وهک به خورپایی ته لاقی دابی نه وهایه، هـ روه که له زقریه ی سه رچاوه کاند ا پوون کراوه ته وه.

به لام نه گهر شته خولع پی کراوه که پاک و بی نرخ بی: وهک بلئی: به دوو دهنکه گـم ته لاقم دای. یان به فلسیک ته لاقه که وتبی. نه و کاته - نه گهر ژنه که قبول بکا - به ماره یی هاووینه به (بائت) ته لاقی ده که وی، هـ روه که له (الشبراملسی) دا له نوای باسه که ی داهاتوودا پوون کراوه ته وه، به لام نه گهر ژنه که قبول نه کا، نه وه ته لاقی ناکه وی، هـ روه که له (جواهرالفتاوی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿خولع به ماره یی ژنه که﴾

نه گهر میژده که خولع له گـل ژنه که ی بکا به ماره یی ژنه که ی که به قـرز له نه ستلی دا ماوه، یان به هر قـرزنیکی تری ژنه که ی که له سـریه تی، نه وه مـرجه: ژنه که و میژده که هـ ردوکیان بزائن ماره ییه که و قـرز که چه نده، هم مـرجه: ماره ییه که و قـرز که زه کاتی تی دا واجب نه بوین، چونکه نه اندازه ی زه کات ده بیته ملکی هـ ژاره کان و گـرده نی میژده که له و نه اندازه یه نازاد نابی، هم مـرجه: له دانیشگی خولعه که شدا گـرده نی میژده که ی نازاد بکا له ماره ییه که ی، یان له قـرز که ی:

وَلَهُمَا التَّوَكُّيلُ، فَلَوْ قَالَ لَوَكِيلُهُ: خَالَغَهَا بِمَاؤُ. لَمْ يَنْقُصْ مِنْهَا، وَإِنْ أَطْلَقَ لَمْ يَنْقُصْ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ، فَإِنْ نَقَصَ فِيهِمَا لَمْ تَطْلُقْ، وَلِي قَوْلٍ يَقَعُ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ قَالَتْ لَوَكِيلُهَا: اخْتَلَعَ بِأَلْفٍ. فَأَمْتَلَّ نَفْدًا،

بِقِيَّتِهِ: میزده که دهائی: نه گهر گهردهنت نازاد کردم له ماره ییه که ت ته لاقنت بکه وئی. ژنه که ش به کسر له م دانیشگدا بلئی: گهردهنت نازاد بئی له ماره ییه که م. که وایو: نه گهر ژنو میزده که، یان تهنا یه کیکیان نهیده زانی ماره ییه که، یان قهرزده که چهنده، یان ماره ییه که و قهرزده که زه کاتی تئدا واجب بوبئی، یان گفتوگویه کی زودی بیگانه، یان بئده نگبوونیکی بریژ که و ته نئیوان قسه ی ژنو میزده که، نه وه له هیچ حاله تیکدا ته لاقه که ناکه وئی، ههروه که له زویه ی سه رچاوه کاندایوون کراوه ته وه.

جا نه گهر ژنه که - له جیاتی گهردهن نازادکردن - گوئی: ماره ییه که م نه زنی تو بئی. نه و کاته نه گهر مه به سستی لادانی قهرزده که بئی له نه سستی میزده که ی، نه وه ته لاقی ده که وئی، نه گهر نا: نا، ههروه که له (تحفه) دا فرموویته ی، جا نه گهر ژنه که له دانیشگی خوله که دا نه بو، نه و کاته مهرجه: هه ر کاتی که خه به ره که ی زانی به کسر گهردهنی میزده که ی نازاد بکا، ههروه که له (تحفه) و (الشروانی) دا فرموویانه، ههروه ها مهرجه ژنه که و میزده که: بالغو عاقل بن و زور لیکراو و قه ده غه کراو نه بن، ههروه که پابرا.

(وَلَهُمَا التَّوَكُّيلُ) بَقِيَّتِهِ که و بَقِيَّتِهِ میزده که دروسته: له خوله کردنه که دا وه کیل بگرن (فَلَوْ قَالَ لَوَكِيلُهُ) جا نه گهر میزده که به وه کیله که ی خوی گوت: (خَالَغَهَا بِمَاؤُ) خولع له گهل ژنه که م بکه به سه د دینار. نه وه (لَمْ يَنْقُصْ مِنْهَا) نابئ له سه د دینار که به که متر خولع بکا، به لام به زیاتر دروسته (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گهر میزده که تهنا گوئی: خولعی له گهل بکه. واته: هیچ مالئیکی نه گوت، نه و کاته (لَمْ يَنْقُصْ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) نابئ له ماره یی هاووینه به که متر خولع بکا (فَإِنْ نَقَصَ فِيهِمَا) جا نه گهر له هه ردوو مه سه له که دا که می کرده وه، واته: له سه ده که و له ماره یی هاووینه، نه و کاته (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئی، چونکه دزایه تی کردوه (وَفِي قَوْلٍ يَقَعُ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) له فرمووده یه کی بئی میزدا: به ماره یی هاووینه ته لاقه که ی ده که وئی.

ئینجا بزانه: نه گهر ژنه که ش تهنا نه وهنده بلئیته وه کیله که ی: خولعم بَقِيَّتِهِ قبول بکه. واته: باسی هیچ مالئیکیشی نه کرد، نه و وه کیله ش نابئ له ماره یی هاووینه به زیاتر بَقِيَّتِهِ قبول بکا، جا نه گهر به زیاتر بَقِيَّتِهِ قبول کرد، نه و کاته ماره یی هاووینه ده که ویتنه سه ر ژنه که و زیاده که ش ده که ویتنه سه ر وه کیله که، ههروه که له (تحفه) و (مغنی) دا فرموویانه.

(وَلَوْ قَالَتْ لَوَكِيلُهَا) نه گهر ژنه که به وه کیله که ی خوی گوت: (اخْتَلَعَ بِأَلْفٍ) خولعم بَقِيَّتِهِ قبول بکه به هزار دینار (فَأَمْتَلَّ) وه کیله که ش به قسه ی کرد، واته: به هزاره که، یان به

وَإِنْ زَادَ فَقَالَ: اخْتَلَعْتُهَا بِالْفَيْنِ مِنْ مَالِهَا بَوَكَالْتَهَا. بَانَتْ وَيَلْزُمُهَا مَهْرُ مِثْلِ، وَفِي قَوْلِ الْأَكْثَرِ مِنْهُ وَمِمَّا سَمَّيْتُ، وَإِنْ أَضَافَ الْوَكِيلُ الْخُلْعَ إِلَى نَفْسِهِ فَخُلْعٌ أَجَنَّبِيٍّ وَالْمَالُ عَلَيْهِ، وَإِنْ أَطْلَقَ فَلَا ظَهْرَ أَنْ عَلَيْهَا مَا سَمَّيْتُ وَعَلَيْهِ الزَّيَادَةُ، وَيَجُوزُ تَوَكِيلُهُ ذَمًّا وَعَبْدًا وَمَحْجُورًا عَلَيْهِ بِسَفَقِهِ، وَلَا يَجُوزُ تَوَكِيلُ مَحْجُورٍ عَلَيْهِ فِي قَبْضِ الْعَوَضِ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ تَوَكِيلِهِ امْرَأَةً بِخُلْعِ زَوْجَتِهِ أَوْ طَلَاقِهَا،

که متر خولعی بوقبول کرد، نه وه (تَفَذَّ) خولعه که چی به چی ده بی، به لام (وَإِنْ زَادَ فَقَالَ: اخْتَلَعْتُهَا بِالْفَيْنِ مِنْ مَالِهَا بَوَكَالْتَهَا) نه گەر له هه زاره که به زیاتری کردو گوتی: خولعی نه و ژنه م قبول کرد به دوو هزار دینار له مالی ژنه که به وه کیلایه تی ژنه که. نه وه (بَانَتْ وَيَلْزُمُهَا مَهْرُ مِثْلِ) ژنه که به (بائن)ی ته لاقی ده که ویو ماره بی هاویننه یشی ده که ویته سر بوقبیرده که، به لام وه کیله که هیچی ناکه ویته سر، هه روه که له (تحفة) و (نهایه) دا فهرموویانه (وَفِي قَوْلِ الْأَكْثَرِ مِنْهُ وَمِمَّا سَمَّيْتُ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: له ماره بی هاویننه و له ناوبراوه که کامه یان ژدتره، نه وه ی ده که ویته سر.

به لام هه ر له م مه سه له یه دا (وَإِنْ أَضَافَ الْوَكِيلُ الْخُلْعَ إِلَى نَفْسِهِ) نه گەر وه کیله که خولعه کی نیسبه ت دا لای خویو گوتی: به مالی خوم نه م خولعم قبول کرد به دوو هزار دینار. نه وه ش (فَخُلْعٌ أَجَنَّبِيٍّ) خولعی بیگانه یه و دروست ده بی، هه م (وَالْمَالُ عَلَيْهِ) ماله خولع پیکراوه که ش هه مووی ده که ویته سر خوی، هیچی ناکه ویته سر ژنه که.

به لام (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گەر باسی هیچ لایه کی نه کردو ته نها گوتی خولعی فلانه ژنه م قبول کرد به دوو هزار دینار. نه و کاته ش (فَلَا ظَهْرَ أَنْ عَلَيْهَا مَا سَمَّيْتُ) به فهرمووده ی به هیژتر: ژنه که ناوی چهند مالی هیناوه نه و نه ده ده که ویته سر خوی: که هه زاره که یه و (وَعَلَيْهِ الزَّيَادَةُ) زیاده که ش ده که ویته سر وه کیله که: که هه زاره که ی تره، به لام بوقبیرده که دروسته: هه ردوو هه زاره که له وه کیله که بستینی، نینجا وه کیله که ش هه زاریک له ژنه که وه رده گریته وه.

(وَيَجُوزُ تَوَكِيلُهُ نِمْيَا وَعَبْدًا وَمَحْجُورًا عَلَيْهِ بِسَفَقِهِ) دروسته میرده که: جوله که و گاوری کزیله و قه دهغه کراوی مال به فیرۆده ر بکاته وه کیل بوقولمکردن، به لام (وَلَا يَجُوزُ تَوَكِيلُ مَحْجُورٍ عَلَيْهِ فِي قَبْضِ الْعَوَضِ) دروست نیه قه دهغه کراویک بکاته وه کیلی خوی له وه رگریتی پاره ی خولعه که دا (وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی راستتر (صِحَّةُ تَوَكِيلِهِ امْرَأَةً) دروسته میرده که ئافره تیک بکاته وه کیلی خوی (بِخُلْعِ زَوْجَتِهِ أَوْ طَلَاقِهَا) بوقولمکردن له گهل ژنه که ی، یان بوق ته لاقدانی ژنه که ی، هه روه ها دروسته: ژنه که ش ئافره تیک بکاته وه کیلی خوی تا کو خولعی بوقبول بکا، هه روه که له ژۆریه ی سه رچاوه کاندئا فهرموویانه.

وَلَوْ وَكَلَّا رَجُلًا تَوَلَّى طَرَفًا، وَقِيلَ الطَّرَفَيْنِ.
(فَصَلَ) الْفَرْقَةُ بَلْفُظِ الْخُلْعِ طَلَّاقٌ، وَفِي قَوْلٍ فَسَخَ لَا يَنْقُصُ عَدْدًا، فَعَلَى الْأَوَّلِ لَفْظُ
الْفَسْخِ كِنَايَةً، وَالْمُقَادَاةُ كَخُلْعٍ فِي الْأَصَحِّ، وَلَفْظُ الْخُلْعِ صَرِيحٌ، وَفِي قَوْلٍ كِنَايَةً،
فَعَلَى الْأَوَّلِ لَوْ جَرَى بِغَيْرِ ذِكْرِ مَالٍ وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَصَحِّ،

(وَلَوْ وَكَلَّا رَجُلًا) نه گهر ژنه که و میزد که به هر دو کیان پیار و کیان کرده و کیلی خویان،
نه وه (تَوَلَّى طَرَفًا) پیاده که تنها به لای خولعه که سرپه رشتی ده کا: یان لای ژنه که، یان
لای پیاده که، واته: لایه که تریش به خوی، یان و کیلی کی تری لایه که سرپه رشتی ده کا
(وَقِيلَ الطَّرَفَيْنِ) له فرموده که بی هیژدا: پیاده که سرپه رشتی هر دو لایه کان ده کا.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي كَوْتَهُ خَوْلَع﴾

(الْفَرْقَةُ بَلْفُظِ الْخُلْعِ) لِيَكْجِيَابُونَهُ وَهِيَ زَيْنٌ وَمَيِّدٌ بِهِ وَوَشَى خَوْلَعٌ (طَلَّاقٌ) تَه لَاقِدَانَهُ وَثَمَارَهُ
تَه لَاقِهْ كَانْ كَمْ دَهْ كَاتَهْ وَهْ (وَفِي قَوْلٍ فَسَخَ لَا يَنْقُصُ عَدْدًا) له فرموده که تری نیما سی
(الشافعی) دا: لیکجیابوننه و یان به ووشه ی خولع، هه لوه شانده وه ی ماره برینه که یه و
ژماره ی تَه لَاقِهْ کَانْ کَمْ ناکاته وه، زَورْ له زانایانیش نهم فرموده دو وه مه یان
هه لَازْردوه. که واته: به م فرموده یه: له سی جار زیاتریش دروسته خولع بکا و ژنه که ی
له خوی ماره بکاته وه.

به لام لیکجیابوننه وه ی به ووشه ی تَه لَاقِ هه تَه لَاقِدَانَهُ وَثَمَارَهُ تَه لَاقِشْ کَمْ دَهْ کَاتَهْ وه،
هه رچند به پاره ش بی، هه وه که له زوری به سرچا وه کانداه فرمود یانه.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جَا له سر فرموده یه که می به هیژتر (لَفْظُ الْفَسْخِ كِنَايَةً) ووشه ی (فَسْخِ)
واته: هه لوشانده وه، وه که بلن: ماره برینه که تم هه لوه شانده وه به هه زار دینار. ژنه که ش
قبول بکا، نه وه گوتیه که ی نااشکرای خولع کربنه و پیوسته نیه تی خولع کربنی له که لدا بی.
به لام (وَالْمُقَادَاةُ) ووشه ی پر زگار کربن (كَخُلْعٍ فِي الْأَصَحِّ) وه کو خولع ووشه یه که نااشکرایه له
فرموده ی راستردا.

(وَلَفْظُ الْخُلْعِ صَرِيحٌ) ووشه ی خولعیش ووشه یه که نااشکرای تَه لَاقِهْ و پیوستی به نیه تی نیه
(وَفِي قَوْلٍ كِنَايَةً) له فرموده یه که دا: خولعیش نااشکرایه (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جَا له سر فرموده ی
یه که می به هیژتر: (لَوْ جَرَى بِغَيْرِ ذِكْرِ مَالٍ) نه گهر میزد که ووشه ی خولعی به کار هیئا له که ل
ژنه که یو باسی هیچ مالی کیشی نه کرد، وه که تنها بلن: خولع له که ل تو کرد. به لام نه وه
نیه ته ش ه بی که ژنه که قبول بکا- نیجا نه گهر ژنه که گوتی: قبولم کرد. نه و کاته به
(بِائْتِنِ) تَه لَاقِ ده که یو وه م (وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَصَحِّ) له به رامبر تَه لَاقِهْ و تنه که ش
ماره یی هاو وینه له سر ژنه که واجب ده بی بُو میزد که ی، له فرموده ی راستردا، به لام
نه گهر ژنه که قبول نه کا، نه و کاته تَه لَاقِ ناکه یو.

وَيَصِحُّ بِكِنَايَاتِ الطَّلَاقِ مَعَ النَّيَّةِ، وَبِالْعَجَمِيَّةِ، وَلَوْ قَالَ: بَعَثْتُ نَفْسَكَ بِكَذَا. فَقَالَتْ: اشْتَرَيْتُ. فَكِنَايَةُ خُلِعَ، وَإِذَا بَدَأَ بِصِيغَةِ مُعَاوَضَةٍ: كَطَلَقْتُكَ أَوْ خَالَعْتُكَ بِكَذَا - وَقُلْنَا: أَلْخُلِعَ طَلَاقٌ - فَهُوَ مُعَاوَضَةٌ فِيهَا شَوْبُ تَغْلِيْقٍ وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ قَبُولِهَا، وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهَا بِلَفْظٍ غَيْرِ مُتَفَصِّلٍ،

(وَيَصِحُّ بِكِنَايَاتِ الطَّلَاقِ مَعَ النَّيَّةِ) خولع به ووشه ناناشكرايه كانى ته لاقيش دروست ده بئى نه گهر نيه تى ته لاقى له كه لدا بئى: له لايه ن ژنه كه و ميژده كه وه، واته: نه گهر ژنه كه، يان ميژده كه له گهل ووشه ناناشكرايه كه دا نيه تى ته لاقى نه بئى، خولعه كه دروست نابئى، ههروهك له (مغنى) و (الشروانى) دا فهرموويه ته.

(وَبِالْعَجَمِيَّةِ) ههروهه به زمانه كانى ترى جگه له عه پهبيش خولع دروست ده بئى، كه و ابو: (وَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه به ژنه كه ي گوت: (بَعَثْتُ نَفْسَكَ بِكَذَا) خودى تو م فروشته تو به نه وهنده پاره يه. يان گوتى: ته لاقه كه تم فروشته تو به نه وهنده پاره يه (فَقَالَتْ اشْتَرَيْتُ) ژنه كه ش يه كسر گوتى: ليتم كپى به و پاره يه. يان گوتى: قبولم كرد. نه وه (فَكِنَايَةُ خُلِعَ) ووشه ي ناناشكراى خولعه و پيويستى به نيه تى خولع هه يه، ههروهك له (الشروانى) دا فهرموويه تى.

(وَإِذَا بَدَأَ بِصِيغَةِ مُعَاوَضَةٍ) ههر كاتيك له سه ره تا وه ميژده كه ووشه يه كى وه رگرتنى شتيكى له به رامه بهر شتيك بؤ خولعه كه به كار هيئا (كَطَلَقْتُكَ أَوْ خَالَعْتُكَ بِكَذَا) وهك بلئته ژنه كه ي: ته لاقم داي به نه وهنده پاره يه. يان خولعم له گه لت كرد به و شته. ژنه كه ش قبولى كرد (وَقُلْنَا: أَلْخُلِعَ طَلَاقٌ) به فهرمووده ي به هيژتريش بلئين: خولع ته لاقدانه (فَهُوَ مُعَاوَضَةٌ فِيهَا شَوْبُ تَغْلِيْقٍ) نه و مامله ته وه رگرتنى شتيكه له به رامه بهر شتيك وه لواسينى ته لاقه كه شى تتيكه ل كراوه؟ چونكه تا ژنه كه قبول نه كا ته لاقه كه ناكه وي، كه و ابو: (وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ قَبُولِهَا) ميژده كه ي بؤى دروسته په شيمان ببيتته وه پيش نه وه ي ژنه كه قبول بكا، واته: ههر كاتيك ژنه كه قبولى كرد، نه وه خولعه كه جيگير ده بئى و مافى په شيمانى نيه.

كه و ابو: نه گهر ميژده كه پئى گوت: نه گهر ماوه ي سائيك شير بده يته كوپه كه م ته لاقم كه وتبئى. ژنه كه ش به زويان گوتى: قبولم كرد. نه وه ده سبه جي ته لاقه كه ي ده كه وي، ههروهك له (تحفة) دا فهرموويه تى، كه واته: شيردانه كه شى له سه ر واجب ده بئى.

(وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهَا) به مهرج داندراوه: ژنه كه ش خولعه كه قبول بكا (بِلَفْظٍ غَيْرِ مُتَفَصِّلٍ) به ووشه يه كى جيانه بووه وه له گزته ي ميژده كه، واته: هيچ قسه يه كى زږى بيگانه وه هيچ بئى ده نگبوونيكى دريژ نه كه ويته نيوان گفتوگوى ميژده كه و ژنه كه، وهك يه كسر به دواى ته و او بونى گزته ي ميژده كه دا بلئى: قبولم كرد. يان قبولى خولعه كه م كرد. به لام نافره تى لال به ناماژه كردن خولعه كه قبول ده كا.

فَلَوْ اخْتَلَفَ اِجَابَ وَقَبُولَ: كَطَلَقْتُكَ بِأَلْفٍ فَقَبِلْتُ بِالْفَيْنِ وَعَكْسُهُ أَوْ طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بثلث أَلْفٍ فَلَقُوا، وَلَوْ قَالَ طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بِأَلْفٍ، فَلَا أَصَحُّ وَقُرْعُ الثَّلَاثِ وَوُجُوبُ أَلْفٍ، وَإِنْ بَدَأَ بِصِيغَةِ تَغْلِيْقٍ: كَمَتَّى أَوْ مَتَّى مَا أُعْطِيتِي فَتَغْلِيْقٌ فَلَا رُجُوعَ لَهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا وَلَا الْإِعْطَاءُ فِي الْمَجْلِسِ، وَإِنْ قَالَ: إِنْ أَوْ إِذَا أُعْطِيتِي. فَكَذَلِكَ لَكِنْ يُشْتَرَطُ إِعْطَاءٌ عَلَى الْقَوْرِ،

(فَلَوْ اخْتَلَفَ اِجَابَ وَقَبُولَ) جا نه گهر گوته ی میرده که و قبول کردنی ژنه که لیك جیاواز بون: (كَطَلَقْتُكَ بِأَلْفٍ) وهك بلی: ته لاقم دای به یك هزار دینار (فَقَبِلْتُ بِالْفَيْنِ) ژنه که ش بلی: قبولم کرد به دو هزار دینار. هم (وَعَكْسُهُ) وهك به پیچه وانه ی نه ویتنه به میرده که بلی: به دو هزار. ژنه که ش بلی: به یك هزار (أَوْ) یان بلی: (طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) سئ به سئ ته لاقم دای به هزار دینار (فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بثلث أَلْفٍ) ژنه که ش گوئی: یك ته لاقم قبول کرد به سییه کی هزاره که (فَلَقُوا) نه وه له هر سئیک مه سه له که دا خولعه که به تاله و ته لاقه که ناکه وئو ماله که ش ناکه ویتنه سر ژنه که.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوئی: (طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) سئ به سئ ته لاقم دای به هزار دینار (فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بِأَلْفٍ) ژنه که ش گوئی: یك ته لاقم قبول کرد به هزار دینار که، نه و کاته (فَلَا أَصَحُّ وَقُرْعُ الثَّلَاثِ وَوُجُوبُ أَلْفٍ) به فرموده ی پاستر: سئ ته لاقه کی ده که وئو ژنه که ش هزاره کی له سر واجب ده بئ بؤ میرده که ی، چونکه جیاوازیان له نه ندازه ی ماله که دا نیه.

(وَإِنْ بَدَأَ بِصِيغَةِ تَغْلِيْقٍ) نه گهر له سه ره تا وه میرده که ووشه یه کی مه لواسینی بؤ خولعه که به کار هیتا: (كَمَتَّى أَوْ مَتَّى مَا أُعْطِيتِي) وهك بلیته ژنه که ی: هر کاتیک ی داهاتوو نه و شتم بده یتن ته لاقم بکه وئ. نه وه (فَتَغْلِيْقٌ) مه لواسینی ته لاقه له لایه ن میرده که وه، که و ابو: (فَلَا رُجُوعَ لَهُ) میرده که بؤی دروست نیه په شیمان بیته وه، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا) به مرج داندردئ: ژنه که به زویان قبول بکاو هم (وَلَا الْإِعْطَاءُ فِي الْمَجْلِسِ) مرجیش نیه له دانیسگه ی خولعه که دا شته که بداته میرده که ی، به لکو نه گهر له دوی لیكجیا بونه وه ی دانیسگه که و له دوی ماوه یه کی زور دریش شته که ی بداتن ته لاقه که هر ده که وئ، اته: به لام تا شته که ی نه داتن ته لاقه که ی ناکه وئ، هر وه که له سه رچاوه کاند فرمودیانه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میرده که به ژنه که ی گوت (إِنْ) نه گهر (أَوْ إِذَا) یان هر کاتن (أُعْطِيتِي) نه و شتم بده یتن ته لاقم که ویتن، نه وه ش (فَكَذَلِكَ) وهك نه وه که ی تر بؤی دروست نیه په شیمان بیته وه، هم مرج نیه: ژنه که به زویان قبول بکا (لَكِنْ يُشْتَرَطُ إِعْطَاءٌ عَلَى الْقَوْرِ) به لام

وَإِنْ بَدَأَتْ بَطْلَبِ طَلَّاقٍ فَأَجَابَ فَمُعَاوَضَةً فِيهَا شَوْبُ جَعَالَةٍ فَلَهَا الرُّجُوعُ قَبْلَ جَوَابِهِ،
وَيُشْتَرَطُ فَوْزٌ لِحَوَابِهِ، وَلَوْ طَلَبَتْ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ فَطَلَّقَ طَلْقَةً بِلُثْنِهِ فَوَاحِدَةً بِلُثْنِهِ، وَإِذَا خَالَعَ
أَوْ طَلَّقَ بِعَوْضٍ فَلَا رَجْعَةَ، فَإِنْ شَرَطَهَا فَرَجْعِيٍّ وَلَا مَالَ،

به مهرج دانند او ده: به کسر له دانیسگی خولعه که دا شته که بداته میړده کی بی نه وه ی
گفتوگويه کی دريځی بیگانه، یان بی نه نگېوونکی دريځ بک ویتته نیوان گوتی میړده که و
ویدانی شته که.

(وَإِنْ بَدَأَتْ بِطَلْبِ طَلَّاقٍ) نه گهر له سهره تاوه ژنه که داوی ته لاقی له میړده کی کردو گوتی:
به نه ونده پاره یه ته لاقم بده. یان گوتی: نه گهر ته لاقم بده ی نه و شتم له سهر بی
بده من (فَأَجَابَ) میړده که ش یه کسر وه لاقی داوه و گوتی: ته لاقم دای. نه وه (فَمُعَاوَضَةً
فِيهَا شَوْبُ جَعَالَةٍ) نه و مامله ته وه گرگرتنی شتی که له به رامبر شتی که (جَعَالَةٍ) شتی تی که ل
کراوه، واته: ته لاقه کی ده که وئو واجبه: شته که ش بداته میړده کی، هر چنه میړده که
له ته لاقه دانه که دا ناوی شته که شتی نوپاره نه کرد بیته وه، هروک له (فَصَلِّ دَاهَاتُودَا
پوون کراوه ته وه.

که وایو: (فَلَهَا الرُّجُوعُ قَبْلَ جَوَابِهِ) ژنه که بوی دروسته په شیمان بیته وه پیش نه وه ی
میړده که له وه لاقی دا ته لاقی بدا، به لاقم (وَيُشْتَرَطُ فَوْزٌ لِحَوَابِهِ) لیره دا به مهرج داده ندری:
میړده که یه کسر له دانیسگی خولعه که دا وه لاقی ژنه که بداته وه ته لاقی بدا، چونکه نه گهر
پاش ماوه یه که ته لاقی بدا، نه و کاته به (رَجْعِيٍّ) ته لاقی ده که وئو هیچ شتی کیش نا که ویتته
سهر ژنه که، مه گهر ژنه که بلئ: به نه ونده پاره یه ته لاقم بده هر چنه دای ماوه یه کیش
بی. نه و کاته په له کردن واجب نیه، هروک له ژور بی سهر چاوه کاندانه رموویانه.

(وَلَوْ طَلَبَتْ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) نه گهر ژنه که داوی هر سی که ته لاقی کردو گوتی: به هزار دینار
سی به سی ته لاقم بده (فَطَلَّقَ طَلْقَةً بِلُثْنِهِ) میړده که ش یه که ته لاقی دا به سی به کی
هزاره که، نه وه (فَوَاحِدَةً بِلُثْنِهِ) یه که ته لاقی ده که وئو به سی به کی هزاره که.

(وَإِذَا خَالَعَ أَوْ طَلَّقَ بِعَوْضٍ) هر کاتیک میړده که خولعی له گهل ژنه کی کرد، یان له
به رامبر وه گرگرتنی شتی که ته لاقی دا، نه وه ده بیته (بِائْنٍ)، هر چنه شته که ش دروست
نه بوی بکریه پاره: وه که شهرابو سهگ، که وایو: (فَلَا رَجْعَةَ) میړده که مافی (رَجْعَةَ) =
که پاندنه وه ی له سهر ژنه که نیه، به لکو مهرجه: ژنه که پازی بی، نیجا به ماره برینیکي
نویو به ماره یه کی تر له خوی ماره بکاته وه.

(فَإِنْ شَرَطَهَا) جا نه گهر میړده که (رَجْعَةَ) ی به مهرج داناو گوتی: خولعم له گهل کردی، یان
به هزار دینار ته لاقم دای به و مهرجه ی مافی که پاندنه وه تم ه بی. نه وه (فَرَجْعِيٍّ وَلَا مَالَ)

وَفِي قَوْلِ بَائِنٍ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ قَالَتْ: طَلَّقْنِي بِكَذَا. وَارْتَدَّتْ، فَأَجَابَ،
 إِنْ كَانَ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ بَعْدَهُ وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ بَأْتٍ بِالرَّدِّ وَلَا مَالَ،
 وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا طَلَّقَتْ بِالْمَالِ، وَلَا يَضُرُّ تَخْلُلُ كَلَامٍ يَسِيرٍ بَيْنَ إِجَابِ وَقَبُولِ.
 (فَصْلٌ) قَالَ: أَنْتَ طَالِقٌ وَعَلَيْكَ أَوْ وَلِيٌّ عَلَيْكَ كَذَا. وَلَمْ يَسْبِقْ طَلَبُهَا بِمَالٍ وَقَعَ رَجْعِيًّا
 قَبِلَتْ أَمْ لَا وَلَا مَالَ، فَإِنْ قَالَ: أَرَدْتُ مَا يُرَادُ بِطَلْقِكَ بِكَذَا. وَصَدَّقْتُهُ

به (رجعی) ته لاقی ده که وی و هیچ مالیش له سر ژنه که واجب نابین (و فی قول باین بمهر
 مثل) له فرموده یه کذا: به (باین) ی ته لاقی ده که وی و ماره بی هاوینتهش ده که وینته سر
 ژنه که بق میزده که ی.

(وَلَوْ قَالَتْ طَلَّقْنِي بِكَذَا) نه گهر ژنه که گوتی: ته لاقم بده بهو شته. نینجا (وارتدت) ژنه کهش
 کافر بوو (فأجاب) نینجا میزده کهش یه کسر وه لاقی داوه و ته لاقی دا، نه وه ته ماشا
 ده که یین: (إِنْ كَانَ قَبْلَ دُخُولِ) نه گهر کافر یونه که ی پیش جیماعکردن بی (أو بَعْدَهُ
 وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ) یان له دوا ی جیماعکردن بوو، به لام ژنه که سوو بوو له سر
 کافر یونه که ی تا (عِدَّةٌ) ی ته واو بوو، نه وه (بَأْتٍ بِالرَّدِّ وَلَا مَالَ) له هر دوو حاله تدا به
 کافر یونه که ماره برینه که ی هلد وه شیت وه و ته لاقی ناکه وی و مالیش له سر ژنه که
 واجب نابین، به لام (وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا) نه گهر ژنه که له (عِدَّةٌ) دا بزوه موسولمان، نه و کاته
 (طَلَّقَتْ بِالْمَالِ) به ماله ناوبراوه که ته لاقی ده که وی.

(وَلَا يَضُرُّ) زیان له دروستیونی خولع نادا: (تَخْلُلُ كَلَامٍ يَسِيرٍ بَيْنَ إِجَابِ وَقَبُولِ)
 قسه کردنیکی کم بکه وینته نیوان گفتوگوی میزده که و ژنه که، به لام نه گهر قسه کردنه که
 نذر بی زبانی مه یه، هروه کاپرا.

﴿ فَصْلٌ: لَه بَاسِیْ نَه وِوِشَانَه ی پاره له سر ژنه که واجب ده که ن ﴾

(قَالَ) هرکاتیک میزده که به ژنه که ی گوت: (أَنْتَ طَالِقٌ وَعَلَيْكَ أَوْ وَلِيٌّ عَلَيْكَ كَذَا) ته لاق
 که وتبی و نه وهنده پاره یه شت له سر بی. یان ته لاق که وتبی و نه وهنده پاره یه بق من له
 سر تو بی. یان نه وهنده پاره یه له سر بی و ته لاق که وتبی (وَلَمْ يَسْبِقْ طَلَبُهَا بِمَالٍ)
 پیشداش ژنه که داوا ی ته لاقدانی به مالی نه کردبو، نه وه (وَقَعَ رَجْعِيًّا) - نه گهر نیه تی سی
 ته لاقی نه بوین - به (رجعی) ته لاقی ده که وی، جیاوازی نیه (قَبِلَتْ أَمْ لَا) ژنه که قبول بکا،
 یان نا (وَلَا مَالَ) هیچ مالیکیش ناکه وینته سر ژنه که، چونکه به خورایی ته لاقی داوه، نینجا
 له خویه وه باسی هندیک مالیشی کردوه ته لاقه کهشی بهو ماله نه به ستوه.

به لام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ مَا يُرَادُ بِطَلْقِكَ بِكَذَا) نه گهر میزده که گوتی: مه به ستم به ووشه ی
 پابردو نه وه بوو: به نه وهنده پاره یه ته لاقم دای (وَصَدَّقْتُهُ) ژنه کهش باوه پی کربو گوتی:

فَكَهْوٌ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ سَبَقَ بَأْتٌ بِالْمَذْكُورِ، وَإِنْ قَالَ: أَتَيْتَ طَالِقٌ عَلَى أَنْ لِي عَلَيْكَ كَذًا. فَأَلْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَطَلَقْتُكَ بِكَذَا، فَإِذَا قِيلَتْ بَأْتٌ وَوَجَبَ الْمَالُ، وَإِنْ قَالَ: إِنْ ضَمَنْتَ لِي أَلْفًا فَأَتَيْتَ طَالِقٌ. فَضَمَنْتَ فِي الْقَوْرِ

پاست ده‌کاو قبولیشی کرد، نه‌وه (فَكَهْوٌ) وه‌ک گوتیبیتی: به نه‌وه‌نده پاره‌یه ته‌لاقم دای، نه‌وها بپیری بۆ ده‌سری، واته: نه‌گەر ژنه‌که یه‌کسر گوتی قبولم کرد، نه‌وه به (بائنی) ته‌لاقی ده‌که‌وئ و پاره ناویراوه‌که‌ش له سەر ژنه‌که واجب ده‌بی بۆ می‌رده‌که (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده‌ی راستردا، به‌لام نه‌گەر ژنه‌که قبول نه‌کا ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وئ، جی‌اوازی نیه: ژنه‌که باوه‌پ بکا که نه‌و مه‌به‌سه‌ته‌ی مه‌به‌وه، یان باوه‌پ نه‌کا، به‌لام له و‌حاله‌ته‌ی ژنه‌که باوه‌پ ناکاو سویندیش ناخوا پتویسته می‌رده‌که سویندی گه‌پاندرایه‌وه بخوا: که نه‌و مه‌به‌سه‌ته‌ی مه‌به‌وه. چونکه نه‌گەر له و‌حاله‌ته‌دا سوینده‌که نه‌خوا ته‌لاقه‌که‌ی به (رجعی) ده‌که‌وئ، هه‌روه‌ک له (تحفة)و (نهاية)دا روون کراوه‌ته‌وه.

جا بزانه: نه‌وه‌ی پابردو له‌حاله‌تیکدا بوو: که ژنه‌که داوای ته‌لاقی نه‌کردین، به‌لام (وَإِنْ سَبَقَ) نه‌گەر پێشدا ژنه‌که داوای کرد به مالتیکی دیارکراو ته‌لاقی بدا، می‌رده‌که‌ش له وه‌لامی‌دا گوتی: ته‌لاقت که‌وتبین. یان ته‌لاقم دای. نه‌وه (بَأْتٌ بِالْمَذْكُورِ) به (بائنی) ته‌لاقی ده‌که‌وئ به‌و ماله ناویراوه، هه‌ر چه‌ند می‌رده‌که‌ش له ته‌لاقدانه‌که‌دا ناوی ماله‌که نوویراوه نه‌ئیته‌وه، جا نه‌گەر ژنه‌که گوتی: به مال، یان به پاره ته‌لاقم بده. هیچ مالتیکی‌دیاری نه‌کرد، به‌لام می‌رده‌که گوتی: به هه‌زار دینار ته‌لاقم دای، نه‌و کاته نه‌گەر ژنه‌که یه‌کسر قبول بکا ته‌لاقی به‌و هه‌زار دینار ده‌که‌وئ، نه‌گەر قبولیش نه‌کا ناکه‌وئ.

به‌لام نه‌گەر هیچیکیشان ماله‌که دیاری نه‌کا: وه‌ک ته‌نها بلن: به پاره ته‌لاقم بده. می‌رده‌که‌ش ته‌نها بلن: ته‌لاقم دای. نه‌و کاته به ماره‌یی‌هاووتنه به (بائنی) ته‌لاقی ده‌که‌وئ و واجبه: بیداته می‌رده‌که‌ی، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا روون کراوه‌ته‌وه.

(وَإِنْ قَالَ) نه‌گەر می‌رده‌که‌ی گوتی: (أَتَيْتَ طَالِقٌ عَلَى أَنْ لِي عَلَيْكَ كَذًا) ته‌لاقت که‌وتبین، یان ته‌لاقم دای له سەر نه‌و مه‌رجه‌ی نه‌وه‌نده پاره‌یه بۆ من له سەر تو بئی. نه‌وه (فَأَلْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَطَلَقْتُكَ بِكَذَا) به فهرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب: وه‌ک نه‌وه‌یه بلن: به نه‌وه‌نده پاره‌یه ته‌لاقم دای. که‌وابو: (فَإِذَا قِيلَتْ) هه‌ر کاتیک یه‌کسر له دانیشگه‌که‌دا گوتی: قبولم کرد. نه‌وه (بَأْتٌ وَوَجَبَ الْمَالُ) به (بائنی) ته‌لاقی ده‌که‌وئ و واجبه: ماله ناویراوه‌که بیداته می‌رده‌که‌ی.

(وَإِنْ قَالَ) نه‌گەر می‌رده‌که گوتی (إِنْ ضَمَنْتَ لِي أَلْفًا فَأَتَيْتَ طَالِقٌ) نه‌گەر تو بۆ من ببیه زامینی هه‌زار دینار ته‌لاقت که‌وتبین (فَضَمَنْتَ فِي الْقَوْرِ) ژنه‌که‌ش یه‌کسر له دانیشگه‌که‌دا

بَآئَتْ وَلَزِمَهَا الْأَلْفُ، وَإِنْ قَالَ: مَتَى ضَمَنْتَ. فَمَتَى ضَمَنْتَ طَلَّقْتَ، وَإِنْ ضَمَنْتَ دُونَ الْأَلْفِ لَمْ تَطْلُقْ، وَلَوْ ضَمَنْتَ أَلْفَيْنِ طَلَّقْتَ، وَلَوْ قَالَ: طَلَّقْتَ نَفْسَكَ إِنْ ضَمَنْتَ لِي أَلْفًا. فَقَالَتْ: طَلَّقْتُ وَضَمَنْتُ. أَوْ عَكْسُهُ بَآئَتْ بِالْفِ، فَإِنْ اقْتَصَرْتَ عَلَى أَحَدِهِمَا فَلَا، وَإِذَا عَلَّقَ بِإِعْطَاءِ مَالٍ فَوَضَعَتْهُ بَيْنَ يَدَيْهِ طَلَّقْتَ، وَالْأَصَحُّ دُخُولُهُ فِي مِلْكِهِ،

گوئی: بومه زامینی هزاره که. نه وه (بَآئَتْ وَلَزِمَهَا الْأَلْفُ) به (بائنی ته لاقی ده که وئ) هزاره که شی له سر واجب ده بی بیداته میړده که ی، به لام (وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که گوئی (مَتَى ضَمَنْتَ) له هر کاتیکی داهاتوودا تو بؤ من بیبه زامینی هزار دینار ته لاقیت که وتبی. نه و کاته په له کردنی ناوئ، به لکو (فَمَتَى ضَمَنْتَ طَلَّقْتَ) هر کاتیکی ژنه که گوئی: بومه زامین. ته لاقی ده که وئ.

(وَإِنْ ضَمَنْتَ نُونَ الْأَلْفِ) نه گهر له هر دوو مه سه له که دا - ژنه که بووه زامینی که متر له هزار دینار که، نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئ، چونکه پیته لواسراوه که نه هاتو ته جئ، به لام (وَلَوْ ضَمَنْتَ أَلْفَيْنِ) نه گهر بووه زامینی دوو هزار، نه و کاته (طَلَّقْتَ) ته لاقه که ی ده که وئ، به لام هزاره زیاده که له میړده که حال نابئ و نه گهر وریشی بگری واجب بیداته وه، هر وه که له زږدبی سرچاوه کانداهرموویانه .

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میړده که گوئی: (طَلَّقْتَ نَفْسَكَ إِنْ ضَمَنْتَ لِي أَلْفًا) خوت ته لاق بده نه گهر بؤ من بیبه زامینی هزار دینار (فَقَالَتْ) ژنه که ش په کسر له دانیشگه که دا گوئی (طَلَّقْتُ وَضَمَنْتُ) خؤم ته لاق داو بومه زامینی هزاره که (أَوْ عَكْسُهُ) یان به پیچه وانه که ی گوئی: بومه زامینی هزاره که و خؤم ته لاق دا. نه وه (بَآئَتْ بِالْفِ) به (بائنی ته لاقی ده که وئ) واجب هزار دینار که ش بداته میړده که، به لام (فَإِنْ اقْتَصَرْتَ عَلَى أَحَدِهِمَا) نه گهر له زامینی و له ته لاندانه که ژنه که نهها په کیکیانی کوت (فَلَا) ته لاقی ناکه وئ؟ چونکه ته لاقدان و مرجه که پیکوه به ستران.

(وَإِذَا عَلَّقَ بِإِعْطَاءِ مَالٍ) هر کاتیکی میړده که ته لاقه که ی هلواسی به پیدانی مالکی زاندر او: وه که نه گهر نه و نه ده مال هم بده بی، یان نه گهر نه و نه ده مال هم بؤ بینی ته لاقیت بکه وئ (فَوَضَعَتْهُ بَيْنَ يَدَيْهِ) ژنه که ش په کسر مال که ی له به رده ست میړده که ی دانا، نه وه (طَلَّقْتَ) ته لاقی ده که وئ، هر چهند میړده که ش وهری نه گری، چونکه (وَالْأَصَحُّ دُخُولُهُ فِي مِلْكِهِ) به هر مووده ی راستر: به نهها دانانه که مال که ده بیته ملکی میړده که.

به لام نه گهر هلواسینه که بؤ کاتیکی داهاتوو بی: وه که هر کاتیکی له موبوا، یان له هر کاتیکی داهاتوودا نه و شتم بده بی، یان بؤم بینی ته لاقیت بکه وئ. نه و کاته په له کردنی ناوئ میړده که ش بؤی دروست نه په شیمان بیته وه، که واته: هر کاتیکی داهاتوودا مریڼ - نه گهر شته که ی بداتی ته لاقی ده که وئ، هر وه که له باسه که ی پرابر بوودا پوونمان کرده وه.

وَأَنْ قَالَ إِنَّ أَقْبَضْتَنِي. فَقِيلَ كَالْإِعْطَاءِ، وَالْأَصَحُّ كَسَائِرِ التَّغْلِيْقِ فَلَا يَمْلِكُهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ
لِلْإِقْبَاضِ مَجْلِسٌ، قُلْتُ: وَيَقَعُ رَجْعِيًّا، وَيُشْتَرَطُ لِتَحَقُّقِ الصِّفَةِ أَخْذُهُ بِيَدِهِ مِنْهَا وَلَوْ
مُكْرَهَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ عُلِقَ بِإِعْطَاءِ عَبْدٍ وَوَصَفَهُ بِصِفَةٍ سَلِمَ فَأَعْطَتْهُ لَا بِالصِّفَةِ لَمْ تَطْلُقْ
أَوْ بِهَا مَعِيًّا فَلَهُ رَدُّهُ وَمَهْرٌ مِثْلُ، وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ سَلِيمًا،

(وَأَنْ قَالَ) نه گهر میزده که گوتی (إِنَّ أَقْبَضْتَنِي) نه گهر نه وشته ده قبه لی من کرد، یان
وینتام، یان ته سلیمت کردم ته لاقت که وتبی، نه وه (فَقِيلَ كَالْإِعْطَاءِ) له فهرموده به کی
بی میزدا: وه که پیدانه، به لام (وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی راستتر: نه وه ش (كَسَائِرِ التَّغْلِيْقِ)
وه که وینه کانی مه لواسینی تره، که وابو: (فَلَا يَمْلِكُهُ) میزده که نابیتنه خاوه نی شته
وه رگریا وه که، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ لِلْإِقْبَاضِ مَجْلِسٌ) بی ویدان و ته سلیم کردنی شته که
دانیشگی مامله ته که به مهرج دانندری.

به لام نه گهر نیشانه یک هه بی: که ژنه که و میزده که به ووشی ده قبه لکردن مه به ستیان
کردنه ملک بی، نه و کاته وه کو ووشی پیدانی پابردو بریای بوونه ملک ویدانی به په لی
بی ده دری، هه وه که له ژوبه ی سرچاوه کانداه فهرمو یانه.

جا له و حاله ته ی مه به ستیان کردنه ملک نه بی، نه وه (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فهرموی
(وَيَقَعُ رَجْعِيًّا) هه ر کاتی که شته کی وه رگرت ته لاقه که ش به (رجعی) ده که وی، چونکه
پیتنه لواسراوه که هاتوته جی، به لام شته که نابیتنه ملکی میزده که، هه روه ها هه ر کاتی که
میزده که گوتی: نه گهر نه و شته م توهر گرتی ته لاقت بکه وی. نه وه (وَيُشْتَرَطُ لِتَحَقُّقِ الصِّفَةِ)
به مهرج داده دری بی هاتنه جی ی نه و پیتنه لواسراوه: (أَخْذُهُ بِيَدِهِ مِنْهَا) میزده که به
دهستی خزی شته که له ژنه که وه رگری (وَلَوْ مُكْرَهَةً) هه ر چند ژنه که ش توهر لیکراو بی
(وَاللَّهُ أَعْلَمُ) که وابو: له م مه سه له ی شدا ته لاقه که به (رجعی) ده که وی، هه وه که له (تحفة و)
(نهاية) ده فهرمو یانه، واته: چونکه شته که نابیتنه ملکی میزده که.

(وَلَوْ عُلِقَ بِإِعْطَاءِ عَبْدٍ) نه گهر میزده که ته لاقه کی مه لواسی به پیدانی کویله یک، یان جلیک،
یان نازده لیک، یان هه ر شتیکی تر (وَوَصَفَهُ بِصِفَةٍ سَلِمَ) مهرجه کانی شته که شی بوون کرده وه
به بوونکردنه وه ی سه له م، وه بلنی: شته که نه وها بی و نه وها بی (فَأَعْطَتْهُ لَا بِالصِّفَةِ)
ژنه که شته کی دایی به لام مهرجه باسکراوه کانی لته هاتنه جی، نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی
ناکه وی، چونکه پیتنه لواسراوه که نه هاتوته جی (أَوْ بِهَا) یان به کسر شته کی دایی و مهرجه
باسکراوه کانی شی لته هاتنه جی، به لام (مَعِيًّا) عه بیکی کونی هه بو، نه و کاته ته لاقی ده که وی،
جا به هزی عه بی که (فَلَهُ رَدُّهُ وَمَهْرٌ مِثْلُ) میزده که بوی بروسنه شته عه بیداره که بی ژنه که
بگری پیتنه وه واره بی هاویننه ی له جیاتی توهر گری (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ سَلِيمًا) له
فهرموده به کدا: نرخ شته کی له حالته بی عه بیی دا توهر ده گری.

(وَلَوْ قَالَ عَبْدًا) نه گهر میزده که کوتی: نه گهر کزیله یه که، یان جلیک، یان مه پزگم بده دیتی ته لاقت که وتبئی، واته: باسی مه رجه گانی شته که کسی نه کرد، نه وه (طَلَّقَتْ بِمَنْبَرٍ) مه ر جۆره کزیله یه کی بداتی، یان مه ر جۆره جلیک وه مه ر جۆره مه پزگی بداتی، ته لاقی ده که وی (إِلَّا مَقْصُوبًا فِي الْأَصَحِّ) ته نها زه وتکراو نه بئی، له فرموده ی پاستردا، جا مه رچند ته لاقه که ش ده که وی، به لام نه کزیله که و نه جله که و نه مه رجه که نابنه ملکی میزده که؟ چونکه نه زاندراون، که و ابو: (وَلَهُ مَهْرٌ مِثْلُ) میزده که ماره یی هاووتنه ی بۆ واجب ده بئی له سهر ژنه که.

(وَلَوْ طَلَبْتَ طَلْفَةً بِأَلْفِي) نه گهر ژنه که یه ته لاقی داوا کرد به هزار لینار (فَطْلُقْ بِمِائِ) میژده کَش یه کسر یه ته لاقی دا به سهد دینار، نه وه (وَقَعْ بِمِائِ) به سهد لینار ته لاقه کی ده که وی، چونکه ده توانی به خَڤْ ایش ته لاقی بدا (وَقِيلَ بِأَلْفِي) له فرموده میه کی بی میژدا: به هزاره که ته لاقی ده که وی (وَقِيلَ لَا تَقُمْ) له بی میژنکی تردا ته لاقه که ناکه وی.

YAY

وَأِنْ قَالَ: إِذَا دَخَلْتُ الدَّارَ فَأَلْتُ طَالِقَ بِأَلْفٍ. فَقَبِلَتْ وَدَخَلَتْ طَلَّقَتْ عَلَى الصَّحِيحِ
بِالْمُسْمَى، وَلَمْ يَجْزِهِ أَوْ قَوْلَ بِمَهْرِ الْمَثَلِ، وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ أَجْنَبِيٍّ وَإِنْ كَرِهَتْ الزَّوْجَةَ،
وَهُوَ كَاخْتِلَاعِهَا لَفْظًا وَحُكْمًا، وَلَوْ كَيْلَهَا أَنْ يَخْتَلِعَ لَهُ، وَلِلْأَجْنَبِيِّ تَوَكُّلُهَا فَتَخَيَّرُ هِيَ،
وَلَوْ اخْتَلَعَ رَجُلٌ وَصَرَّحَ بِوُكَاَلَتِهَا كَاذِبًا لَمْ تَطْلُقْ، وَأَبُوهَا كَأَجْنَبِيٍّ فَيَخْتَلِعُ بِمَالِهِ،

(وَأِنْ قَالَ) نه گەر می‌رده که گوتی (إِذَا دَخَلْتُ الدَّارَ فَأَلْتُ طَالِقَ بِأَلْفٍ) هر کاتیک، یان نه گەر
بجیته ناو خانووه که ته لاقت بکهوئی به هزار دینار (فَقَبِلَتْ) ژنه کهش به کسر گوتی قبولم
کرد، ئینجا (وَدَخَلَتْ) له نوای ماویه ک چووه ناو خانووه که، نه وه (طَلَّقَتْ عَلَى الصَّحِيحِ
بِالْمُسْمَى) له سر فرموده یی راست: به (بائنی) به پاره ناویراوه که ته لاقتی ده کهوئی (وَقِي
وَجْزُهُ أَوْ قَوْلَ بِمَهْرِ الْمَثَلِ) له فرموده یی کدا: به ماره یی هاوینته ته لاقتی ده کهوئی.

﴿ خولعی بیگانه ﴾

(وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ أَجْنَبِيٍّ) دروسته بیگانه یی که به مالی خوی خولع له می‌رده که قبول بکا
(وَأِنْ كَرِهَتْ الزَّوْجَةَ) هر چند ژنه کهش پیی ناخوش بی؟ چونکه ته لاقت له ده ست
می‌رده که دایه، جا نه گەر به و مه بسته خولعه که قبول بکا: تا کو ژنه که یی له خوی ماره
بکا، نه وه خولعه که دروست ده بی به لام گونا هباریش ده بی، به لکو نه گەر ژنه کهش له و
مه بسته ناگادار بکا، نه و کاته (فاسق)ش ده بی، هر وه که له (تحفة) دا فرموده یی،
چونکه پیغه مبه ر علیه السلام ده فرمودی: ﴿لَيْسَ مِمَّا مِنْ خَبَبٍ امْرَأَةٌ عَلَى زَوْجِهَا﴾ رواه ابو داود
بسنده صالح، نه و که سه له نوممه تی ئیمه نیه که دلی ژنی که تیک بدا له سر می‌رده که یی.

(وَهُوَ كَاخْتِلَاعِهَا) قبول کردنی خولعی بیگانه ش وه قبول کردنی خولعی ژنه که یی (لَفْظًا
وَحُكْمًا) له پوی ووشه و بریاری پابردو، که واته: واجبه بیگانه که له مالی خوی پاره یی
خولعه که بداته می‌رده که و مافی نیه هیچ له ژنه که وه برگیرته وه.

هر وه ها (وَلَوْ كَيْلَهَا أَنْ يَخْتَلِعَ لَهُ) بۆ وه کیلی ژنه کهش دروسته: خولعه که بۆ خوی قبول
بکا، جا له و حاله ته شدا ده بیته خولعی بیگانه و ماله که له سر خوی واجبه ده بی بۆ
می‌رده که (وَلِلْأَجْنَبِيِّ تَوَكُّلُهَا) بۆ مروفتیکی بیگانه دروسته: ژنه که بکاته وه کیلی خوی بۆ
قبول کردنی خولع، جا له و حاله ته دا (فَتَخَيَّرُ هِيَ) ژنه که سه ریشکه: نه گەر حه ز ده کا:
خولعه که به پاره یی خوی بۆ خوی قبول بکا، یان به پاره یی بیگانه که له جباتی بیگانه که
قبولی ده کا (وَلَوْ اخْتَلَعَ رَجُلٌ) نه گەر پیاویکی بیگانه خولعه که یی قبول کردو (وَصَرَّحَ
بِوُكَاَلَتِهَا كَاذِبًا) به درۆ گوتی: من وه کیلی ژنه که م. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقتی نا کهوئی،
چونکه ژنه که پاره که یی نه خو ستوته نه ستوی خوی.

(وَأَبُوهَا كَأَجْنَبِيٍّ) باوکی ژنه کهش وه بیگانه یی، که و ابو (فَيَخْتَلِعُ بِمَالِهِ) به مالی خوی
خولعه که قبول ده کا - نه که به مالی کیژه که یی - هر چه ند کیژه که شسی نه بالغ بی، که و ابو:

(فَإِنْ اخْتَلَعَ بِمَالِهَا) نه گهر باوکه که به مالی کیژه که ی خولعه که ی قبول کړو (وَصَرَحَ بَوَكَالِ
أَوْ وَلَایَ) به درې گوتی: من وه کیلی کیژه که م. یان گوتی سهرپه رشتکاری کیژه که م. نه وه
(لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئ؟ چونکه وه کیل نه و له خولعیشدا سهرپه رشتکاری نه (أَوْ
بِاسْتِقْلَالٍ) یان باوکه که گوتی: سهرپه خرم خولعه که م به مالی کیژه که م قبول کړد، نه و کاته
(فَخَلَعَ بِمَعْصُوبٍ) ده بیته خولع به زه و تکرار، واته: ماله که نابیته ملکي میړده که، که وایو:
به (باشن) ته ته لاقی ده که وئ و ماره یی هاووینه ش له سر باوکه که بې میړده که واجب ده بئ،
چونکه باوک بږی دروست نه مالی کیژه که ی له خولع سهرف بکا، هه روه که له (تحفة) و
(نهایة) دا فرمویانه.

(اِدْعَتْ خُلْعًا) هەر کاتیک ژنه که گوتی: می‌رده کهم خولمی له‌گه‌ل کردوم (فَأَنْكَرَهُ) می‌رده کهش گوتی: خولعم له‌گه‌ل نه‌کردوه. هیچ شاهیدیش نه‌بو، نه‌وه (صَدَقَ بِيَمِينِهِ) باوه‌پ به می‌رده که ده‌کړئ نه‌گهر سویند بخوا، به‌لام نه‌گهر دوو پیاو شاهیدی بدن: که خولمی له‌گه‌ل کردوه. نه‌و کاته ته‌لاقئ ژنه که به (بائنئ) ناشکرا ده‌بئو می‌رده کهش مافی نیه داوای هیچ مالیک له ژنه که بکا، چونکه نه‌و ده‌لئ: وانیه، هه‌روه که له زۆیه‌ی سه‌رجاوه‌کاندا فهرموویاته.

(وَإِنْ اِخْتَلَفَا فِي جَنْسٍ عَوْضِهِ) ئەگەر ژنەکو مێژدەکه لە پەرگەزی پارەى خولەکه دا بپووه کێشەیان (أَوْ قَدَرِهِ) یان لە ئەندازەکەى، وەک یەکیکیان بێت: پارەى خولەکه بێرەمە. ئەوى تریش بێت: تومەنە. یان یەکیکیان بێت: هەزارە. ئەوى تریش بێت: پێنجسەدە. یان بێت: تەلەقە سەبەسنی یە. ئەوىش بێت: یەك تەلەقە (وَلَا بَيِّنَةٌ) هیچ شاهیدیش نەبو، ئەو (تَخَالَفَا) هەریووکیان سوێند بۆ یەکتەری دەخۆن-وەک لە (کێشەى کەپارو فرووشیان) دا پابرا- ئینجا یەکیکیان پارەى خولەکه (فَسُخ) دەکاتەووە تەلەقەکش بە (باشن) دەکەوێ، کەوابو: (وَوَجِبَ مَهْرٌ مِثْلُ) مەرەى هاوئینەش لە سەر ژنەکە بۆ مێژدەکه واجب دەبێ.

وَلَوْ خَالَعَ بَالْفِ وَتَوَيَّا نَوْعًا لَزِمَ، وَقِيلَ مَهْرٌ مِثْلُ، وَلَوْ قَالَ أَرَدْنَا دَنَانِيرَ فَقَالَتْ
بَلْ دَرَاهِمٌ أَوْ فُلُوسًا تَخَالَفًا عَلَى الْأَوَّلِ، وَرَجَبٌ مَهْرٌ مِثْلُ بِلَا تَخَالَفٍ فِي الثَّانِي.
(كِتَابُ الطَّلَاقِ)

ئینجا بزانه: له ژنه که و له میړده که: هرکامه یان شاهیدی هبئ، نویان بریاری بؤ ده برئ.
دیسان بزانه: له ژماره ی ته لاقه کان-نه گړ شاهید نه بئ- به سویند خواردن باوه په
میړده که ده کړئ، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.

(وَلَوْ خَالَعَ بَالْفِ) نه گړ خولعی له گڼ ژنه که ی کرد به هه زارنک، له شویند که شدا دوو
جړه دینار هه بون (وَتَوَيَّا نَوْعًا) ژنه که و میړده که هه ربوکیان نیه تیان یه که جړ بوو،
نه وه (لَزِمَ) جړه که واجب ده بئ (وَقِيلَ مَهْرٌ مِثْلُ) له فرموده یه کی بئ هیژدا: ماره یی
هاویننه واجب ده بئ، به لام (وَلَوْ قَالَ أَرَدْنَا دَنَانِيرَ) نه گړ میړده که گوئی: مه به ستمان به
هه زاره که: هه زار دینار بوو (فَقَالَتْ بَلْ دَرَاهِمٌ أَوْ فُلُوسًا) ژنه که ش گوئی: مه به ستمان هه زار
دیره هم، یان هه زار فلوس بوو. نه و کاته (تَخَالَفًا عَلَى الْأَوَّلِ) له سره فرموده ی یه که می
به هیژ: سویند بؤ یه کتری ده خن و به ماره یی هاویننه ش ته لاقه که ده که وئ، به لام
(وَوَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ بِلَا تَخَالَفٍ فِي الثَّانِي) له فرموده ی دووه می بئ هیژدا: به بئ سویند خواردن
ماره یی هاویننه واجب ده بئ.

﴿ كِتَابُ الطَّلَاقِ: پهرتوکی ژن ته لاقدان ﴾

واته: لیک کړدنه وه ی زنجیری ماره برین به یه کیک له ووشه کانی داهاتوو.
جا بزانه: ته لاقدان هه ندئ جار واجبه: وه نه و که سه ی سویندی خواربئ جیماع له گڼ
ژنه که ی نه کا، هه روه که له باسی (إیلاء) دا پوون کړاوه تهره. هه ندئ جاریش هه پامه: وه که
ته لاقئ (بِدْعِي) داهاتوو. هه ندئ جاریش سوننه ته: وه نه و که سه ی توانای نه بئ مافی
ژنه که ی بدا، یان ژنه که ی بئ ناموس بئ، یان نه و ونده به د پښت بئ: نه توانئ ژبانی له گڼدا
بیاته سره ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَرْضَى بَدَ
لَامِسٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: غَرَبَهَا. فَقَالَ: أَخَافُ أَنْ تَتَّبِعَهَا نَفْسِي. قَالَ: فَاسْتَمْتِعْ بِهَا﴾ حدیث
صحیح رواه أبو داود وغيره، پیاوړیک گوئی: نه ی پیغمبره ی خواصه ژنه که م ده سستی هیچ
که سیک ناگه پښت تهره که ده سستی بؤ نینئ؟ پیغمبره ی فرمووی: ته لاقئ بده. پیاوه که
گوئی: ده ترسم لڼم بؤی بچئ. فرمووی: که وایو: له گڼی پابویره. واته: بیپیل وه؟ نه وه که
له نوای ته لاقدانی به هؤی دلې چوونه که ی- زینای له گڼ بکا.

جا نه گړ نه و حاله تانه ی پابردو هیچیان نه بون، نه و کاته (مَكْرُوه) ناپه سنده، هه روه که له
(تحفة) و (نهاية) دا پوون کړاوه تهره، پیغمبره ی فرمووی: ﴿أَبْقِضِ الْخَلَالَ إِلَيَّ اللَّهُ

يُشْتَرَطُ لِنَفْوْذِهِ اَلْكَلِيفُ اِلَّا السَّكْرَانُ، وَيَقَعُ بِصَرْيَحِهِ بِلَا نِيَّةٍ وَبِكِنَايَةِ نَبِيَّةٍ، فَصَرْيَحُهُ:
الطَّلَاقُ وَكَذَا الْفِرَاقُ وَالسَّرَاحُ عَلَي الْمَشْهُورِ،

الطَّلَاقُ ﴿﴾ حديث صحيح رواه ابوداود وغيره، له هموم حلاليك بق ليها توتر له لاي
خوای گه وره ته لاقدانه.

جا تكيه بگه پړوه بؤ (پيشه كي) خولع چونكه پيوستيت پي ده بي.
(يُشْتَرَطُ لِنَفْوْذِهِ) به مرج داده ندرئ بؤ جي به جي پووني ته لاق: (اَلْكَلِيفُ) ته لاقده ره كه
داو اليكراوى شهرع بي، واته: ميژده كه بالغو عاقل و به هوش و به خوشي خوئ بي، كه وابو:
ته لاقى مندال و شيت و بين هوش و خه وتوو و نذر ليكراو ناكه وي، پيغه مبه ر ﷺ ده فرموي:
﴿رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنْ الثَّائِمِ حَتَّى يَسْتَقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ﴾
حديث صحيح رواه اصحاب السنن، نو سين له سر سئ جوړه كه سان
هه لگي راوه: له سر خه وتوو تا هه شيار ده بيته وه، له سر مندال تا بلوغى ده بي، له سر
شيت تا چاك ده بيته وه.

(اِلَّا السَّكْرَانُ) ته نها سرخوش نه بي - كه به قه سديو به خوشي خوئ سرخوشكه ره كه ي
به كار هيتا بي - نه وه ته لاقى ده كه ئ، جياوازي نيه سرخوشكه ره كه: خوار دن بي، يان
خواندنه وه بي، يان دهرمان بي، هه روه كه له (باسي ته لاقداني سرخوش) دا پووني
ده كه ينه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

جا بزانه: ووشه كاني ته لاقدان دوو جوړن: ناشكرا، ناااشكرا، ئينجا (وَيَقَعُ بِصَرْيَحِهِ بِلَا نِيَّةٍ)
ته لاق به ووشه ي ناشكرا ده كه وي بي نه وه ي نيه تي كه وتني ته لاقى هه بي، به لكو ته نها
نه وه ند هه سه: بزاني نه وه ووشه يه بؤ ليك كړنه وه ي په يوه ندي ژن و ميژد به كار دي،
هه روه كه (البجيرمي) و (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه (وَبِكِنَايَةِ) هه به ووشه ي ناااشكراش
ته لاق ده كه وي، به لام (بِنِيَّةٍ) ده بي نيه تي كه وتني ته لاقيشي له گه لدا بي.

(فَصَرْيَحُهُ) جا ووشه ي ناشكراي ته لاقدان نه وه يه جگه له واته ي ته لاق هيچي تري
لي نه فاميته وه: وه (الطَّلَاقُ) نه و پستانه ي داهاتوو كه له ووشه ي ته لاق داده پښن.

(وَكَذَا الْفِرَاقُ وَالسَّرَاحُ) هه روه هاش ووشه ي جيا پوونه وه به ره لدان (عَلَي الْمَشْهُورِ) له سر
فرموده ي ناسراوي مه زه ب، چونكه نه و سئ ووشه يه له قورثاني پير ژدا بوته لاق به كار
هاتون، جا نه وه ش دهره ق كه سپكي وه هايه كه بزاني: نه و دووانه ش ووشه ي ناشكراي
ته لاقن، به لام بؤ نه و كه سانه ي نازان - وه كه گلي كور زمان - نه وه ته نها ووشه ي ته لاق به
ووشه ي ناشكراي ته لاقداني نه وان داده ندرئ و نه واني تر ناااشكران، هه روه كه له (تحفة) و
(نهاية) دا پوون كراوه ته وه.

كَطَلَّقْتُكَ وَأَنْتَ طَالِقٌ وَمُطَلَّقةٌ وَيَا طَالِقُ، لَا أَنتَ طَلَّاقٌ وَالطَّلَاقُ فِي الْأَصَحِّ، وَتَرْجَمَةُ الطَّلَاقِ بِالْعَجْمِيَّةِ صَرِيحٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَأَطْلَقْتُكَ وَأَنْتَ مُطَلَّقةٌ كِنَايَةً، وَلَوْ اشْتَهَرَ لَفْظٌ لِلطَّلَاقِ: كَالْحَلَالِ أَوْ حَلَالُ اللَّهِ عَلَيَّ حَرَامٌ، فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ أَنَّهُ كِنَايَةٌ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

ئينجا پرستہ کانی ناشکرای تہ لاقدان: (ک) وہ کہ بلیتہ ژنہ کی: (طَلَّقْتُكَ) تۆم تہ لاق دا، یان تہ لاقم دای (وَأَنْتَ طَالِقٌ) تۆ تہ لاقہ و توی (وَمُطَلَّقةٌ) تۆ تہ لاقدرای (وَيَا طَالِقُ) ہۆ تہ لاقہ و توی، یان تہ لاقم خستہ سہر تۆ، یان تہ لاقم لہ سہر تۆ دانا.

جا نہ گہر شوینی تہ لاقہ کہش—کہ ژنہ کیہ—نہ لی، وہ کہ تہ لاقم لہ سہر بی، یان تہ لاقم لہ سہر واجب بی، نہ و ہش ناشکرایہ، ہہر وہ کہ لہ (تحفہ) و (نہایہ) دا فہر موویانہ.

نہ و ہش وا دہ گہ کیہ نی: نہ گہر باسی ژنہ کی نہ کاو بہ نادیاری بلی: تہ لاقم بکہ وی. یان بلی: تہ لاقم کہ وتبی. نہ و ہش ہہر ووشہ ناشکرای تہ لاقہ و تہ لاقی دہ کہ وی.

واتہ: ہہر چہ ند ہہر بونی شوینی تہ لاق لہ راستی دا پیویستہ ہہ بی—چونکہ پوکنیکی تہ لاقہ—بہ لام باسکردنی شوینہ کہ لہ ووشہ تہ لاقداندا مہر ج نیہ بۆ تہ لاق کہ وتن، ہہر وہ کہ لہ (جواہر الفتاوی) دا پوون کراوہ تہ وہ.

(لَا أَنْتَ طَالِقٌ وَالطَّلَاقُ) نہ کہ بلی: تۆ تہ لاقی، چونکہ نہ مہ ووشہ کی نانا شکرایہ نہ گہر نیہ تی تہ لاقہ و تنی نہ بی تہ لاقی ناکہ وی (فِي الْأَصَحِّ) لہ فہر موودہ راستردا.

﴿لَا كَادَارِي﴾ نہ گہر بلی: بہ تہ لاقم نہ و کارہ ناکہم. یان بہ ہہر سیٹ تہ لاقم نہ و کارہم نہ کردہ. نہ و ہش نابیتہ سویند، واتہ: کارہ کہ بکا، یان نہیکا، یان کردیبتی، بہ ہیچ جور نہ تہ لاقی ناکہ وی، ہہر چہ ند نیہ تی تہ لاقدانیشی ہہ بی، ہہر وہ کہ لہ (الأنوار) و (تحفہ) دا پوون کراوہ تہ وہ، بہ لام شاگادار بہ: لیژہ دا لہ (تحفہ) چاپکراوہ کاندانزیکہ ی چوار بیچ چاپ نہ کراون، بہ لکو لہ دہستنوسہ کاندانہ، واللہ اعلم.

(وَتَرْجَمَةُ الطَّلَاقِ بِالْعَجْمِيَّةِ) گورپنی ووشہ ی (طَلَّاقٌ) لہ زمانی عہرہ بیہ وہ بۆ ہہر زمانی کی تری جگہ لہ عہرہ بی (صَرِيحٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) نہ ویش ہہر بہ ووشہ ناشکرای تہ لاق دادہ ند ری، لہ سہر فہر موودہ راستی مہر بہب (وَأَطْلَقْتُكَ) تۆم بہرہ ل دا (وَأَنْتَ مُطَلَّقةٌ) تۆ بہرہ لدرای (كِنَايَةً) ہہر دووکیان نانا شکران نہ گہر نیہ تی تہ لاقہ و تنی نہ بی تہ لاقیان پی ناکہ وی.

(وَلَوْ اشْتَهَرَ لَفْظٌ لِلطَّلَاقِ) نہ گہر ووشہ ی کہ بۆ تہ لاقدان بلاو بۆوہ: (ک) وہ کہ (الْحَلَالُ) حہ لام لی حہرام بی (أَوْ حَلَالُ اللَّهِ عَلَيَّ حَرَامٌ) یان حہ لالی خوا لہ سہر من حہرام بی (فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) نہ و ہش ناشکرایہ (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دہ فہر مووی (الاصحُّ أَنَّهُ كِنَايَةً)

وَكُنَايَتُهُ: كَأَنْتَ خَلِيَّةٌ بَرِيَّةٌ بَتَّةٌ بَتْلَةٌ بَاتِنٌ اِعْتَدَى اسْتَبْرَنِي رَحِمَكَ اِلْحَقِي بِاَهْلِكَ حَبْلُكَ
عَلَى غَارِيكَ لَا اَنْدُهُ سَرَبُكَ اُعْزِبِي اُعْزِبِي دَعِينِي وَدَعِينِي وَنَحْوَهَا، وَالْاِعْتِاقُ كُنَايَةُ
طَلَاقٍ وَعَكْسُهُ، وَلَيْسَ الطَّلَاقُ كُنَايَةُ ظَهَارٍ وَعَكْسُهُ، وَلَوْ قَالَ: اَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ اَوْ
حَرْمَتُكَ. وَلَوْىَ طَلَاقًا

به فرموده‌ی راستتر: نه ووشه به له هر دوو پسته‌کاندا ناااشکرایه، واته: نه‌گه رنیه‌تی
ته‌لاقمی نه‌بی ته‌لاقی نا‌که‌وئی (وَاللهُ اعْلَمُ).

هم‌روها توّم جه‌پام کرد. یان تو له من جه‌پامی. یان تو له من جه‌پامی وه‌ک دایکم.
نه‌وانه‌ش گشتی ووشه‌ی ناااشکرای ته‌لاقن، ه‌روه‌ک له (تحفة) لی‌روه له (ظهار)دا
فرموده‌ی، نیستاش له دواى (اَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ) پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

(وَكُنَايَتُهُ) ووشه‌ی ناااشکرای ته‌لاق نه‌ویه: جگه له ته‌لاق واته‌ی تریشی لی‌بفامیته‌وه: (ك) وه‌ک
(اَنْتِ خَلِيَّةٌ) تو بی‌می‌ردی (بَرِيَّةٌ) لی‌کبویه‌وه‌ی له می‌ردت (بَتَّةٌ) له می‌ردت برپایه وه (بَتْلَةٌ)
بی‌ماره‌پرینی (بَاتِنٌ) جیابووه‌وه‌ی (اِعْتَدَى) عیدده‌ت ببینه (اسْتَبْرَنِي رَحِمَكَ) مندالده‌که‌ت
دلنیا بکه (اِلْحَقِي بِاَهْلِكَ) بگه وه ناو خزم وکه‌سه‌کانت (حَبْلُكَ عَلَيَّ غَارِيكَ) په‌تکه‌که‌ت له سر
ملی‌خوته (لَا اَنْدُهُ سَرَبُكَ) له په‌ویه‌که‌ت ناخوپه‌وه‌=کارم به تو نه‌ماوه (اُعْزِبِي) لی‌م
دوورکه‌وه (اُعْزِبِي) لی‌م بیه بی‌گانه (دَعِينِي) وازم لی‌بینه (وَدَعِينِي) خوا حافی‌زیم لی‌بکه
(وَنَحْوَهَا) هرچی وه‌ک نه‌و ووشانه‌بی: وه‌ک خوا حافی‌زت بی، خۆت له من دابی‌وشه، برپوه
مالی‌باوکت، تو ژنی من نی، من می‌ردی تو نیم، بۆ خۆت شوو بکه=می‌رد بکه.

(وَالْاِعْتِاقُ) ووشه‌ی نازادم کردی که به‌رام‌بر به ژنه‌که‌ی به‌کار بی‌ئی (كُنَايَةُ طَلَاقٍ) ووشه‌ی
ناااشکرای ته‌لاقدانه (وَعَكْسُهُ) پی‌چه‌وانه‌که‌یشی که ته‌لاقه ووشه‌ی ناااشکرای نازادکردنی
کزیله‌یه، که‌واته: به هر یه‌کیک له ووشه ناااشکرایه‌کانی ته‌لاقدانی ته‌لاق نیه‌تی ه‌بی
ته‌لاقی ده‌که‌وئی.

به‌لام نه‌گه ر ژنه‌که‌ی به (رَجْعِي) به ته‌لاقی‌ک ته‌لاق دابی، ئینجا ته‌نها بلئی: کردمه
س‌یه‌سی، واته: هیچ ووشه‌یه‌کی نااشکراو ناااشکرا دوپاره نه‌کاته‌وه، نه‌وه هیچ‌تر
ته‌لاقی نا‌که‌وئی، هرچه‌ند نیه‌تی ته‌لاقی‌شی ه‌بی، ه‌روه‌ک له (تحفة)دا فرموده‌ی.

(وَلَيْسَ الطَّلَاقُ كُنَايَةُ ظَهَارٍ) ووشه‌ی نااشکرای ته‌لاقدان نابیته ووشه‌ی ناااشکرای زیهار
(وَعَكْسُهُ) پی‌چه‌وانه‌که‌شی نابی، واته: ووشه‌ی نااشکرای زیهار نابیته ووشه‌ی ناااشکرای
ته‌لاقدان، به‌لام ووشه‌ی ناااشکرای ه‌ردوکیان ده‌بیته ووشه‌ی ناااشکرای نه‌وی‌ترین،
ه‌روه‌ک (الشبراملسی) فرموده‌ی.

که‌وايو: (فَلَوْ قَالَ) نه‌گه ر گوتیه ژنه‌که‌ی‌خۆی (اَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ) تو له سر من جه‌پامی (اَوْ
حَرْمَتُكَ) یان توّم جه‌پام کرد، یان تو وه‌ک دایکم له من جه‌پامی (وَنَوَى طَلَاقًا) نه‌وه نه‌گه ر

أَوْ ظَهَارًا حَصَلَ، أَوْ نَوَاهِمَا تَخَيَّرَ وَثَبَتْ مَا اخْتَارَهُ، وَقِيلَ طَلَّاقٌ وَقِيلَ ظَهَارٌ، أَوْ تَحْرِيمٌ عَيْنُهَا لَمْ تَحْرُمْ وَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ، وَكَذَا إِنْ لَمْ تَكُنْ نِيَّةً فِي الْأَظْهَرِ، وَالثَّانِي لَفْوٌ، وَإِنْ قَالَ لَأَمْتَهُ وَتَوَى عِثْقًا ثَبَتْ، أَوْ تَحْرِيمٌ عَيْنُهَا أَوْ لَا نِيَّةً

به یه کیك له و سئ ووشانه ی پابردو: مه به سستی یه كه ته لاق، یان دوو ته لاق، یان سئ ته لاق بی، نه وه به گویره ی نیه ته كه ی ده بیته ته لاقدان (أَوْ ظَهَارًا) یان نه گهر به و ووشانه مه به سستی زیهار بی، نه وه (حَصَلَ) ده بیته زیهار.

(أَوْ نَوَاهِمَا) یان نه گهر نیه ته ته لاقدان و زیهار ی ویکړا مه بو، نه وه هر دوو کیان ویکړا دروست نابن؟ چونكه ته لاقدان ماره برین لا ده با، زیهاریش جیگیری ده كا، كه وایو: (تَخَيَّرَ) میړده كه ده بیته سه ریشك: (وَوَثَبَتْ مَا اخْتَارَهُ) له ته لاقو له زیهار كامه یانی هه لېږد ته نها نه وی یو جیگیر ده بی (وَقِيلَ طَلَّاقٌ وَقِيلَ ظَهَارٌ) له هر موده یه کی بی هیژدا: ته لاقی ده كه وئو، له بی هیژنكا: ده بیته زیهار.

(أَوْ) یان نه گهر به و سئ ووشانه ی پابردو مه به سستی ته لاقو زیهار نه بو، به لكو (تَحْرِيمٌ عَيْنُهَا) مه به سستی هر پام كړنی خودی ژنه كه بو، یان مه به سستی هر پام كړنی جیماعی ژنه كه بو، نه و كاته (لَمْ تَحْرُمْ) ژنه كه ی لی هر پام نابن، به لام (وَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ) هر نه و دم كه ففاره تیكي وه كه ففاره ته سویند خوارنی له سر واجب ده بی، هر چه ند جیماعیشی له گه له نه كړی (وَكَذَا إِنْ لَمْ تَكُنْ نِيَّةً) هر وه ها نه گهر نیه ته هیچ هر پام كړنی كیشی نه بی، ژنه كه ی لی هر پام نابن، به لام كه ففاره ته كه ی سویندی هر له سر واجب ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له هر موده ی به هیژنردا (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ إِفْرَاقَهُ فَهِيَ يَمِينٌ يُكْفَرُهَا. وَقَالَ: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) رواه الشيخان، (ابن عباس) هر موی: هر كاتيك پیاو ژنه كه ی خوی له خوی هر پام كرد، نه وه لی هر پام نابن، به لكو وه كو سویندك كه ففاره ته ددها. جا هر موی: له و كه ففاره ته دا شوینك و تنیكي جوانی پیغه مبه رعلیه بؤ نئوه مه به. واته: كه له سوپه ته (التَّحْرِيمُ) دا خوی گه وړه هرمانی پی كرد: له و پوودا وده كه ففاره ته ددها.

جا بزانه: نه گهر بلئته هر چوار ژنه كانی: نئوه له من هر پامن. نه و كاته ش نه گهر مه به سستی ته لاقو زیهار نه بی- ته نها یه كه كه ففاره ته له سر واجب، هر وه ها نه گهر زور جاریش پرسته كه دووباره بكاته وه، ته نها یه كه كه ففاره ته له سر واجب، هر وه كه له زور به ی سه رچاوه كاندا هر مویانه (وَالثَّانِي لَفْوٌ) به هر موده ی نووه می بی هیژ: نه و هر پام كړنه كه به تالو كه ففاره ته واجب ناكا.

(وَإِنْ قَالَ لَأَمْتَهُ) نه گهر به جاریه كه ی خوی گوت: تو له من هر پامی (وَتَوَى عِثْقًا) مه به سستیشی نازا كړن بو (ثَبَتْ) نازا بوونه كه جیگیر ده بی (أَوْ تَحْرِيمٌ عَيْنُهَا أَوْ لَا نِيَّةً)

فَكَالزَّوْجَةِ، وَلَوْ قَالَ: هَذَا الثُّوبُ أَوْ الطَّعَامُ أَوْ الْعَبْدُ حَرَامٌ عَلَيَّ. فَلَعَوُ، وَشَرَطُ نَيْهِ الْكِنَايَةَ اقْتِرَانُهَا بِكُلِّ اللَّفْظِ، وَقِيلَ يَكْفِي بِأَوَّلِهِ، وَإِشَارَةُ نَاطِقٍ بِطَّلَاقٍ لَعَوُ، وَقِيلَ كِنَايَةً، وَيُعْتَدُ بِإِشَارَةِ آخِرَسٍ فِي الْعُقُودِ وَالْحُلُولِ، فَإِنْ فَهِمَ طَلَاقَهُ بِهَا كُلُّ أَحَدٍ فَصَرِيحَةٌ، وَإِنْ اخْتَصَّ بِفَهْمِهِ فَعُتُونُ فَكِنَايَةً.

یان مه به سستی حرپامکردنی خودی جاریه که بو، یان هیچ نیه تیکی نه بو، نه وه (فکالزوجة) وه که حرپامکردنی ژنه که یه تی، واته: که ففاره تی له سر واجب ده بن.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر پیاوه که گوتی (هَذَا الثُّوبُ أَوْ الطَّعَامُ أَوْ الْعَبْدُ حَرَامٌ عَلَيَّ) نه م جلّه، یان نه م خوارده مه نیه، یان نه م کویله یه له سر من حرپام بی، نه وه (فَلَعَوُ) به تالو که ففاره تیش واجب نابن.

(وَشَرَطُ نَيْهِ الْكِنَايَةَ) مهرجی کارکردنی نیه تی ووشه کانی ناااشکرای ته لاق نه وه یه: (اقْتِرَانُهَا بِكُلِّ اللَّفْظِ) نیه ته که به رامبر بی له گه ل ته وای ووشه که ی ناااشکرا دا (وَقِيلَ يَكْفِي بِأَوَّلِهِ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: نیه ته که له گه ل سره تای ووشه که دا به رامبر بی به سه، به لام به فهرموده ی به هیژله لای چهن د زانیه ک- نه وه نده به سه: له گه ل به شیک ووشه که دا نیه تی ته لاقدانی ه بن: جا له سره تای ووشه که بی، یان ناوه ند، یان کوتایی، هه روه که له زوږیه ی سرچاوه کاند فهرموویانه.

﴿نوسین و ناماژه کردن بۆ ته لاقدان﴾

(وَإِشَارَةُ نَاطِقٍ بِطَّلَاقٍ) ناماژه کردنی پیاوی زمانساخ- که لال نه بی- بۆ ته لاقدانی ژنه که ی (لَعَوُ) به تالو، وه که ژنه که ی بلن: ته لاقم بده. نه ویش به دهست ناماژه بکا: برۆ. نه وه ته لاقی ناکه وئ، به لام نه گهر ناماژه بۆ شوینی ته لاقه که بکا، نه و کاته دروست ده بی: وه که دوو ژنی هه بن و بلن: ته لاقی ژنه که م که و تبن. ناماژه ش بۆ یه کیکیان بکا، نه وه ته لاقی ناماژه بۆ کراوه که ده که وئ، به لام نه گهر گوتی: نه وه نا، مه به سستم ژنه که ی تر بوو. نه وه شی لی قبول ده کرئ، هه روه که له (مغنی) و (حاشیه عمیره) دا فهرموویانه (وَقِيلَ كِنَايَةً) له فهرموده یه کی بی هیژدا: ناماژه کردنی زمانساخ وه که ووشه ی ناااشکریه.

به لام (وَيُعْتَدُ بِإِشَارَةِ آخِرَسٍ) ناماژه کردنی مروفی لال په فتاری پی ده کرئ: (فِي الْعُقُودِ) له مامله تبه ستنه کاند: وه که کرین و فروشتن و ماره برین، هم (وَالْحُلُولِ) له لی ککرده نه و کاند: وه که ته لاق و هه لوه شانده وه ی مامله ته کان و ماره برین، هر چهن لاله که توانای نویسنیشی هه بی، ئینجا (فَإِنْ فَهِمَ طَلَاقَهُ بِهَا كُلُّ أَحَدٍ) نه گهر گشت که سیک به ناماژه که ی له ته لاقدانه که ی تیده گیشتن، نه وه (فَصَرِيحَةٌ) ناماژه که ی ناااشکرایه و پیویست به نیه تی ته لاقدان ناکا، به لام (وَإِنْ اخْتَصَّ بِفَهْمِهِ فَعُتُونُ) نه گهر به تاییه تی زیره که کان له ناماژه که ی تیده گیشتن، نه و کاته (فَكِنَايَةً) ناماژه که ی ناااشکرایه و پیویسته نیه تی

وَلَوْ كَتَبَ نَاطِقٌ طَلَاقًا وَلَمْ يَنْوِهِ فَلَقُوهُ، وَإِنْ نَوَاهُ فَلَا أَظْهَرُ وَقُوْعُهُ، فَإِنْ كَتَبَ إِذَا بَلَغَكَ كِتَابِي فَأَنْتَ طَالِقٌ. فَإِنَّمَا تَطْلُقُ بِلُوعِهِ، وَإِنْ كَتَبَ إِذَا قَرَأْتَ كِتَابِي. وَهِيَ قَارِئَةٌ فَقَرَأَتْهُ طَلَّقَتْ، وَإِنْ قُرِئَ عَلَيْهَا فَلَا فِي الْأَصَحِّ،

ته لاقدانیشی له گه لدا بی، ههروه ها نه گهر به نووسینیش ژنه که ی ته لاق بدا، پتویسته نیه تی ته لاقدانی هه بی، جا نیه ته که شی له هه ربوو حاله تدا: یان به نووسینیکی تر، یان به ناماژه یه کی تر ده زاندری، ههروه که له (تحفه) بو (نهایه) دا هه رموویانه.

(وَلَوْ كَتَبَ نَاطِقٌ طَلَاقًا) نه گهر زمانساغیک، یان لایک ته لاقدانیکی نووسی (وَلَمْ يَنْوِهِ) نیه تی ته لاقدانیشی نه بو (فَلَقُوهُ) نه وه به تالو ته لاقی ناکه وی، چونکه نووسین وه که ووشه ی نااشکرایه، به لام (وَإِنْ نَوَاهُ) نه گهر له گه ل نووسینه که دا نیه تی ته لاقدانی هه بو، نه و کاته (فَلَا أَظْهَرُ وَقُوْعُهُ) به هه رمووده ی به هیتر: ته لاقه که ی ده که وی.

جا نه گهر له حاله تی نووسینه که دا به زیوانیش نووسراوه که ی ده گوت، یان له نوای نووسینه که نووسراوه که ی خوینده وه، نه وه ووشه یه کی نااشکرایه، به لام نه گهر بلی: ته نها مه به ستم خوینده وه ی نووسراوه که بو و نیه تی ته لاقدانم نه بو، نه و کاته به سویند خواردن باوه پی پی ده کرئ، ههروه که له ژۆریه ی سهراوه کاندایه رموویانه.

به لام نه گهر به خزی ته لاقه که ی نه نووسی، به لکو هه رمانی به یه کیکی تر کرد: ته لاقدانی ژنه که ی بق نووسی و به خزیشی نیه تی ته لاقدانه که ی هیئا، نه وه ته لاقی ناکه وی، به لکو هه رجه: هه رمانی نووسین و نیه تی ته لاقدانی ویکرا پی بکاو نووسه ره که ش له گه ل نووسینه که دا نیه تی ته لاقدانه که ی هه بی، تاکو ته لاقی هه رمانگه ره که بکه وی، ههروه که له (تحفه) بو (نهایه) بو حاشیه کانیاندا پهون کراوه ته وه.

(وَإِنْ كَتَبَ) جا نه گهر میرده که بق ژنه که ی نووسی: (إِذَا بَلَغَكَ كِتَابِي فَأَنْتَ طَالِقٌ) هه ر کاتی که نووسراوه که ی من به ده سست گه یشت، یان پی ت گه یشت، تۆ ته لاقه و توی- ته لاق ت بکه وی. له گه ل نووسینه که شدا نیه تی ته لاقدانی هه بو، نه وه (فَإِنَّمَا تَطْلُقُ بِلُوعِهِ) ته نها به گه یشتی نووسراوه که ی ته لاقی ژنه که ی ده که وی، که واته: نه گهر نووسراوه که پیش گه یشت هه مووی په ش بژوه، یان ته نها دیپه که ی ته لاقدان په ش بژوه، نه و کاته ته لاقی ناکه وی.

(وَإِنْ كَتَبَ) نه گهر بق ژنه که ی نووسی (إِذَا قَرَأْتَ كِتَابِي) هه ر کاتی که نووسراوه که مت خوینده وه ته لاق ت بکه وی (وَهِيَ قَارِئَةٌ) ژنه که ش خوینده وه بوو (فَقَرَأَتْهُ) ئینجا نووسراوه که شی خوینده وه (طَلَّقَتْ) ته لاقی ده که وی، هه رجه ند به زیوانیش نه یخویند بیت وه، به لام (وَإِنْ قُرِئَ عَلَيْهَا) نه گهر نووسراوه که ی بق خویند رایه وه (فَلَا فِي الْأَصَحِّ) ته لاقی ناکه وی له هه رمووده ی پاستردا، چونکه به خزی نه یخویند و ته وه، به لام

وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَارِئَةً فَقَرِئْ عَلَيْهَا طَلَّقَتْ.
(فَصَلَ) لَهُ تَفْوِضُ طَلَّاقِهَا إِلَيْهَا، وَهُوَ تَمْلِكُ فِي الْجَدِيدِ فَيُشْتَرَطُ لَوْقُوعُهُ تَطْلِيقُهَا
عَلَى الْفُورِ، وَإِنْ قَالَ: طَلَّقِي بِأَلْفٍ. فَطَلَّقَتْ بِأَنْتَ وَلَزِمَهَا أَلْفٌ، وَفِي قَوْلِ تَوَكَّلْ فَلَا
يُشْتَرَطُ فُورٌ فِي الْأَصَحِّ، وَفِي اشْتِرَاطِ قَبُولِهَا خِلَافُ الْوَكِيلِ،

(وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَارِئَةً) نه گهر ژنه که خوینده وار نه بی و (فَقَرِئْ عَلَيْهَا) نووسراوه که ی بؤ
بخویندریت و ه، نه و کاته (طَلَّقَتْ) ته لاقی ده که وی، چونکه مه به ست به خویندنه و ه ی
نه خوینده وار: تیگه یشتن و زانی نی ناو نووسراوه که یه.

﴿ فَصَلَ: لَهُ بَاسِي تَه لَاق دانه ده ست ژن ﴾

(لَهُ تَفْوِضُ طَلَّاقِهَا إِلَيْهَا) به (اجماع) ی زانایانی نیسلام دروسته: میرده که ته لاقی ژنه که ی
بداته ده ست ژنه که، وه ک بلئی: خۆت ته لاق بده نه گهر حه ز ده که ی ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ
عَنْهَا: خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَاخْتَرْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَلَمْ يُعَدِّ ذَلِكَ عَلَيْنَا شَيْئًا﴾ رواه الشیخان،
حه زره تی (عائشة) فه رمووی: پیغه مبه ر ﷺ نیغه ی—ژنه کانی خۆی—کرده سه رپشک: له خۆ
ته لاقدان و مانه وه به ژنایه تی، نیغه ش خواو پیغه مبه رمان ﷺ مه لیزارد، جا نه و
سه رپشک به ته لاق نه ژمیردرا.

(وَهُوَ تَمْلِكُ) ته لاق دانه ده ست ژنه که بریاری کردنه ملکایه تی ی بؤ ده ری (فِي الْجَدِيدِ)
له فه رمووده ی نوی دا، که و ابو: (فَيُشْتَرَطُ لَوْقُوعُهُ) به مه رج داده ندرئ بؤ که وتنی ته لاقه که
(تَطْلِيقُهَا عَلَى الْفُورِ) ژنه که له دوا ی قسه ی میرده که ی به کسه ر خۆی ته لاق بدا، که واته:
نه گهر قسه یه کی زوری بیگانه، یان بی ده نگه بوونیکی بریز که وته نیوان قسه ی میرده که و
ژنه که، نه وه ته لاقه که ی ناکه وی، مه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فه رموویانه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتیه ژنه که ی: (طَلَّقِي بِالْفُورِ) خۆت ته لاق بده به هه زار دینار
(فَطَلَّقَتْ) ژنه که ش به کسه ر گوتی: خۆم ته لاق دا، نه وه (بِأَنْتَ وَلَزِمَهَا أَلْفٌ) به (بائن) ی
ته لاقی ده که وی و هه زار دیناره که شی له سه ر واجب ده بی بؤ میرده که ی، مه رچه ند ناوی
هه زار دیناره که شی نه گوتیته وه.

(وَفِي قَوْلِ تَوَكَّلْ) له فه رمووده یه کی تردا: ته لاق دانه ده ست ژنه که وه کیلگرتنه بؤ
ته لاقدان، وه که ته لاق دانه ده ست بیگانه، که و ابو: (فَلَا يُشْتَرَطُ فُورٌ فِي الْأَصَحِّ) به مه رج
داناندرئ به په له خۆی ته لاق بدا، له فه رمووده ی پاستردا.

(وَفِي اشْتِرَاطِ قَبُولِهَا خِلَافُ الْوَكِيلِ) له باره ی به مه رج دانانی قبولکردنی ژنه که
هه مان فه رمووده جیا وازه کانی پابردووی وه کیل لیره شدا هه نه،
که واته: به فه رمووده ی پاستر: مه رج نیه به زویان بلئی: قبولم کرد.

(وَعَلَى الْقَوْلَيْنِ) له سەر هەردوو فەرموودەکانی ملکایەتی وەکیلايەتی (لَهُ الرَّجُوعُ قَبْلَ تَطْلِقَهَا) بۆ میژدە که دروستە پەشیمان بپیژنێ وە ئێوەی ژنە که خۆی تەلاق بەدا. (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر میژدە که گوتیە ژنە کهی (إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَطَلَّقِي) هەر کاتێک پەرمەزان هات خۆت تەلاق بەدە. ئێوە (لَعَا عَلَى التَّمْلِيكِ) له سەر فەرموودە یەکەمی کردنە ملک بەتالە و تەلاقە کهی ناکەوێ، بەلام له سەر فەرموودە یەدووەمی وەکیلگرتن دروست دەبێ (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر میژدە که گوتیە ژنە کهی (أَبْيَنِي نَفْسَكَ) خۆت جیا بکە وە (فَقَالَتْ أَبْنْتُ) ژنە کهش یە کەسەر گوتی: خۆم جیا کردە وە (وَتَوَيًّا) میژدە که نیەتی دانە دەستی هێنا و ژنە کهش نیەتی تەلاقەدانی هێنا، ئێوە (وَقَعَ) تەلاقە کهی دەکەوێ (وَرِئًا فَلَا) بەلام ئەگەر هەردوکیان، یان تەنھا یەکیکیان نیەتی نەهێنا، تەلاقە که ناکەوێ.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر میرده که گوتی (طَلَّقِي وَتَوَيَّ ثَلَاثًا) خۆت ته لاق بده. نیهتی سئ ته لاقیشی هیئا (فَقَالَتْ طَلَّقْتُ وَتَوَتَّهْتُ) ژنه کهش گوتی خۆم ته لاق دا. ئه ویش نیهتی سئ ته لاقی هیئا، ئه وه (فَثَلَاثٌ) سئ ته لاقی ده که ون (وَالْإِ) به لام نه گەر ههردووکیان، یان ته نها یه کێکیان نیهتی سئ ته لاقه که ی نه هیئا، ئه و کاته (فَوَاحِدَةٌ) یه ک ته لاق ده که وئ (فِي الْأَصْح) له ههرمووده ی راستردا. (وَلَوْ قَالَ ثَلَاثًا) نه گەر میرده که گوتی: سئ به سئ خۆت ته لاق بده (فَوَحِدَةٌ) ژنه کهش به یه ک ته لاق خۆی ته لاق دا (أَوْ عَكْسُهُ) یان به پێچهوانه وه میرده که گوتی: یه ک ته لاق. ژنه کهش به سئ ته لاق خۆی ته لاق دا، ئه وه (فَوَاحِدَةٌ) له ههردوو حاله ندا ته نها یه ک ته لاقی ده که وئ.

298

(فَصْلٌ مَرَّ بِلِسَانِ نَائِمٍ طَلَاقٌ لَهَا، وَلَوْ سَبَقَ لِسَانُهُ بِطَلَاقٍ بِلَا قَصْدٍ لَهَا، وَلَا يُصَدِّقُ ظَاهِرًا إِلَّا بِقَرِينَةٍ، وَلَوْ كَانَ اسْمُهَا طَالِقًا فَقَالَ: يَا طَالِقُ. وَقَصَدَ الذَّاءَ لَمْ تَطْلُقْ، وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ كَانَ اسْمُهَا طَارِقًا أَوْ طَالِبًا فَقَالَ: يَا طَالِقُ،

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي چەند مەرجیگی تە لاقدەر و گۆتە ی تە لا قە کە﴾

(مَرَّ بِلِسَانِ نَائِمٍ طَلَاقٌ) ھەر کاتێک بیاوی خەوتوو تە لا قی بە زماندا ھات (لَهَا) تە لاقدانە کە بە تالە، چونکە نە یو یستو ووشە ی تە لا ق بۆ تە لاقدان بە کار بیئێ، بۆ یی نووسین لە سەر خەوتوو لادراو، بە بە لگی حە دیسە کە ی سێ کە سە کانی پرابوو.

(وَلَوْ سَبَقَ لِسَانُهُ بِطَلَاقٍ بِلَا قَصْدٍ) ئە گەر بیاوێک زویانە کە ی پێش بچکە ی ئێ کرد بە ووشە ی تە لاقدان، بێ ئو وە ی بیە وێ ووشە کە بۆ تە لاقدان بە کار بیئێ (لَهَا) تە لاقدانە کە بە تالە، ھەروەھا ئە گەر یە کێک پستە ی تە لاقدانی کە سیکی تر بگێرێتە وە، یان مامۆستا لە کاتی دەرس گۆتنە وە دا ووشە ی تە لاقدان زۆر دووبارە بکاتە وە، ئوانەش تە لاقیان ناکە وێ، چونکە نە یانویستو ووشە ی تە لا قە کە بۆ تە لاقدان بە کار بیئێ، ھەروە ک لە زۆریە ی سەر چاوە کاندایە فرموویانە.

بە لام (وَلَا يُصَدِّقُ ظَاهِرًا إِلَّا بِقَرِينَةٍ) ئو وە ی دە لێ زویانە کە م پێش بچکە ی کربو وە، لە ئاشکرایە دا باوە رپی پێ ناکرێ تە نها بە نیشانە یە ک نە بێ: وە ک بیە وێ بلیتە ژنە کە ی: ئیزنم دای. یان بیە وێ بلی: نیشانم دای. بە لام زمانە کە ی پێش بچکە بکا و بلی: تە لا قم دای. ئو وە ئە گەر نیشانە یە ک ھە بێ باوە رپی پێ دە کرێ.

﴿لَا كَادَارِي﴾: ئە گەر بلیتە ژنە کە ی: تۆ لە من حە پام بی. ئینجا واتییگا بە م ووشە یە سی بە سی تە لا قی کە وتو وە، بۆ یی بە ژنە کە ی بلی: من سی بە سی تۆم تە لا ق داو وە. ئو وەش تە لا قی ناکە وێ، ھەروەھا ئە گەر فتوا دە رێک پێ ی بلی: تە لا ق تە کە وتو وە. ئو ویش بە ھۆ ی ئە م فتوا یە بلی: ژنە کە م تە لا ق داو وە. ئینجا فتوا دە رێکی زانائەر پێ ی بلی: تە لا ق تە کە وتو وە و فتوا یە کە ی تر ھە لە بو وە. ئو وەش تە لا قی ناکە وێ، چونکە ئوانە ھە ر دوو کیان مە بە ستیان خە بە ردانی تیگە یشتنیکی بە ھە لە بو وە، ئە ک تە لاقدان، ھەروە ک لە (تحفة و الشروانی) دا پوون کراو وە تە وە.

(وَلَوْ كَانَ اسْمُهَا طَالِقًا) ئە گەر ژنە کە ناوی تە لا قە کە وتوو بوو (فَقَالَ يَا طَالِقُ) مێردە کە ش گوتی ھۆ تە لا قە کە وتوو (وَقَصَدَ الذَّاءَ) مە بە ستیشی بانگکردن بوو، ئو وە (لَمْ تَطْلُقْ) تە لا قی ناکە وێ (وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) ھەروەھا ئە گەر ھێچیشی مە بە ست نە بێ تە لا قی ناکە وێ (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرمو وە ی پاستردا (وَإِنْ كَانَ اسْمُهَا طَارِقًا أَوْ طَالِبًا) ئە گەر ژنە کە ناوی (طَارِقُ)، یان (طَالِبُ) بوو (فَقَالَ يَا طَالِقُ) مێردە کە ش گوتی ھۆ (طَالِقُ)، واتە:

وَقَالَ: أَرَدْتُ النَّدَاءَ فَالْتَفْتُ الْحَرْفُ. صَدَقَ، وَلَوْ خَاطَبَهَا بِطَلَّاقٍ هَازِلًا أَوْ لَاعِبًا أَوْ وَهَوً
يُظَنُّهَا أَجْنَبِيَّةً بِأَنْ كَانَتْ فِي ظُلْمَةٍ أَوْ أَلْكَحَهَا لَهُ وَلِيَّهُ أَوْ وَكِيلُهُ وَلَمْ يَعْلَمْ وَقَعَ، وَلَوْ لَفْظَ
أَعْجَمِيٍّ بِهِ بِالْعَرَبِيَّةِ وَلَمْ يَعْرِفْ مَعْنَاهُ لَمْ يَقَعْ، وَقِيلَ إِنَّ نَوَى مَعْنَاهَا وَقَعَ،

ته لاقه و توو، به لام (وَقَالَ أَرَدْتُ النَّدَاءَ فَالْتَفْتُ الْحَرْفُ) گوتى مه به ستم بانگ کردن بو و
پسته که تیکال به زویانم بوو، نه وه (صَدَقَ) پئی باوه ده کوی.

﴿گالته کردن به ته لاق﴾

(وَلَوْ خَاطَبَهَا بِطَلَّاقٍ هَازِلًا أَوْ لَاعِبًا) نه گهر به گالته بلیته ژنه که ی: ته لاقم دای. یان ته لاقم
که وتبی. نه وه ته لاقی ده که وی به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، پیغه مبه رَیَّه ده فره موی:
﴿ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: الطَّلَاقُ وَالنِّكَاحُ وَالرَّجْعَةُ﴾ رواه أبو داود والترمذی
وصححه الحاكم، سنن شت هه نه پاستیان هه ر پاستیه، گالته پئی کردنیشیان هه ر پاستیه:
ته لاقدان و ماره برین و ته لاق چاک کردن وه.

(أَوْ) یان میرده که به ژنه که ی خوی گوت: ته لاقته که وتبی. به لام نه یزانی ژنی خویه تی،
به لکو (وَمَوْ يَظُنُّهَا أَجْنَبِيَّةً) وای تنیده که یشت ژنه که بیگانه به (بِأَنْ كَانَتْ فِي ظُلْمَةٍ) وه که
ژنه که له تاریکایی دای بی (أَوْ أَلْكَحَهَا لَهُ وَلِيَّهُ أَوْ وَكِيلُهُ وَلَمْ يَعْلَمْ) یان سه ربه رشتکاره که ی، یان
وه کیله که ی نه و ژنه ی بۆ ماره بپی بوو و نه ویش نه یزانیوی لی ماره کراوه، یان له بیری
چوبو که ژنی هه به، نینجا گوتی: ته لاقی ژنه که م که وتبی. نه وه (وَقَعَ) له هه ربوو مه سه له دا
له ناشکرای دای ته لاقی ده که وی، به لام له په نهانی ی نیوان خوی و خوادا ناکه وی، هه روه که له
(تحفة) و (مغنی) دا فره مویانه.

﴿ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ﴾: نه گهر بی زانیی میرده که ژنه که ی بچیته شاریک، نینجا به میرده که ی
بلین: ژنه که له م شاره به. نه ویش نازانی ژنه که ی هاتوته شاره که، بۆی ده لی: نه گهر
من هیچ ژنیکم له م شاره دا بی ته لاقی که وتبی. نه وه سه فره موده ی به هیتر- ته لاقی
ناکه وی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندای فره مویانه.

(وَلَوْ لَفْظَ أَعْجَمِيٍّ بِهِ بِالْعَرَبِيَّةِ) بۆ وینه: نه گهر عه په بزمان نه بی و ووشه ی ته لاقدان به
عه په بی بلی و (وَلَمْ يَعْرِفْ مَعْنَاهُ) واته که شی نه زانی: وه که کوریزمانیک به زمانیکی تری جگه
له کوردی ووشه ی ته لاقدان بلی و واته که شی نه زانی، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی ناکه وی،
هه روه که نه گهر ووشه به کی کافریوون بلی و واته ی نه زانی کافر نابی، واته: به لام نه گهر
واته که ی بزانی، ته لاقی ده که وی.

(وَقِيلَ إِنَّ نَوَى مَعْنَاهَا) له فره موده به کی بی هیژدا: نه گهر نیه تی واته که ی لای
نه وخواه نزمانانه ی هه بی (وَقَعَ) ته لاقی ده که وی.

وَلَا يَقَعُ طَلَّاقٌ مُكْرَمٌ، فَإِنْ ظَهَرَتْ قَرِينَةُ اخْتِيَارٍ بِأَنْ أُكْرِمَ عَلَى ثَلَاثٍ فَوَحْدٍ أَوْ صَرِيحٍ أَوْ تَغْلِيْقٍ فَكُنِيَ أَوْ نَجَزَ أَوْ عَلَى طَلَّقْتُ فَسَرَّحَ أَوْ بِالْعُكُوسِ وَقَعَ،

﴿ته لاقدانى تورېدېوو و زورليکراو﴾

بزانه: زانا يانې نېسلام هېچ جياوازنيکيان له وده دا نېه: که ته لاقى پياوې تورېدېوو ده که وې، چونکه که مې لېک (صحابې) نه و فتوا به يان داوه و هېچ (صحابې) يه که ترېش پر خښه لى ته گرتون و بېوه ته (اجماع) يکې بې دېهنگې، هېروک له (تحفه) و (الشروانى) دا فرموويانه. به لام (وَلَا يَقَعُ طَلَّاقٌ مُكْرَمٌ) ته لاقى پياوې زورليکراوې به ناهېق ناکه وې، پېغه مېرګې ده هېرومې: ﴿لَا طَلَّاقٌ وَلَا عَتَاقٌ لِّىْ اِغْلَاقٌ﴾ حديث صحيح رواه ابوداود، ته لاقدان و نازاد کردن به زورليکدن نابې.

به لام نه گېر زورليکندنه که به هېق بې: وه که به باوککوږه که ې خړې بلې: ژنه که ته لاق بده، نه گېر نا: له تولې باوکم ده تکوږم. نه وه نابېته زورليکدنې به ناهېق، واته: نه گېر ژنه که ې ته لاق بدا ته لاقى ده که وې، هېروک له زورې سېرچاوه کاندې فرموويانه.

نينجا بزانه: زورليکدنې شهرعېش وه کو زورليکدنې هېستکراوه، واته: نه گېر بلې: هېرستک ته لاقم بکه وې نه مشه و جېماع له گېل ژنه کم ده کم. يان بلې: له م مانگېدا قه رزه که ته ده ده وه. نينجا که ته ماشاى کرد: ژنه که ې هېزدار بوو، يان به بې وېستې خړې خېوې به سېرداهاو تا به يانې هېشيار نه بېوه، يان که سېکې وه ها له لای بوو شهرمې لى ده کردو بې نه گونجا جېماعه که بکا، يان له ته وای مانگېدا هېچ ملک و مالې نه ما قه رزه که ې لى داته وه، نه وه له و حاله تانه دا ته لاقى ناکه وې، هېروک له (تحفه) و (نهایه) دا پېون کراوه ته وه.

(فَإِنْ ظَهَرَتْ قَرِينَةُ اخْتِيَارٍ) جا نه گېر زورليکراوه که نېشانه ې سېرېشکې بې ته لاقدانه که لى ده رکوت: (بِأَنْ أُكْرِمَ عَلَى ثَلَاثٍ فَوَحْدٍ) وه که زورې لى کراې سې به سې ته لاق بدا، به لام نه و به يه که ته لاق ته لاقى بدا (أَوْ صَرِيحٍ أَوْ تَغْلِيْقٍ) يان زورې لى کراې به ووشه يه که ناشکرا، يان به هېلواسراوې ته لاقى بدا، به لام (فَكُنِيَ أَوْ نَجَزَ) به ووشه يه که نا ناشکرا نېه تې ته لاقدانې هېتا، يان بې هېلواسېن ده سېجې ته لاقى دا (أَوْ عَلَى طَلَّقْتُ فَسَرَّحَ) يان زورې لى کراې بلې: ته لاقم دا، به لام نه و بلې: به رم هېلدا (أَوْ بِالْعُكُوسِ) يان به پېچېه وانه کانى نه وانه: وه که زورې لى کراې بې يه که ته لاق، يان بې ته نها ته لاقدان، به لام نه و سې به سې ته لاق بدا، يان زورې لى کراې ده سېجې بې هېلواسېن، به لام نه و به هېلواسېن ته لاقى بدا... هېتد، يان زورې لى کراې له هېردو ژنه کانى ژنيکيان ته لاق بدا، نينجا نه و به خړې يه کيکيان ديارې بکاو ته لاقى بدا، نه وه له و هېموو حاله تانه دا (وَقَعَ) ته لاقى ده که وې، چونکه سېرېشکې له ته لاقدانه که ې دا ده رده که وې، به لام نه گېر له مېسه له که ې

وَشَرَطُ الْإِكْرَاهِ: قُدْرَةُ الْمُكْرِهِ عَلَى تَحْقِيقِ مَا هَدَدَ بِهِ بَوْلَايَةَ أَوْ تَقْلِبِ، وَعَجْزُ الْمُكْرِهِ عَنْ دَفْعِهِ بِهَرَبٍ وَغَيْرِهِ، وَظَنُّهُ أَنَّهُ إِنْ اِمْتَنَعَ حَقَّقَهُ، وَيَحْصُلُ بِتَخْوِيفٍ بَضْرَبٍ شَدِيدٍ أَوْ حَبْسٍ أَوْ إِثْلَافٍ مَالٍ وَنَحْوِهَا،

ووشه‌ی ناااشکرا‌دا نیه‌تی ته‌لاقدانی نه‌بی، ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وئ، هه‌روه‌ک له (ایبن قاسم)‌دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَشَرَطُ الْإِكْرَاهِ) مه‌رجی هاتنه‌جئ‌ی زۆرلیک‌ردن نه‌ویه: (قُدْرَةُ الْمُكْرِهِ عَلَى تَحْقِيقِ مَا هَدَدَ بِهِ) زۆرلیکه‌ره‌که‌ توانای مه‌بی: نه‌وه‌په‌شه‌یه‌ی کردویه‌تی زوو نه‌نجامی بدا (بَوْلَايَةَ أَوْ تَقْلِبِ) به‌ هۆی کاریه‌دستی، یان خو‌سه‌پاندن (وَعَجْزُ الْمُكْرِهِ عَنْ دَفْعِهِ بِهَرَبٍ وَغَيْرِهِ) زۆرلیک‌راوه‌که‌ش توانای نه‌بی به‌رگری له‌ خۆی بکا: به‌ هه‌لاان، یان به‌ پئگایه‌کی‌تر: وه‌ک پارانه‌وه، یان شکایه‌ت کردن، هم (وَظَنُّهُ أَنَّهُ إِنْ اِمْتَنَعَ) زۆرلیک‌راوه‌که‌ش وا تئبگا: نه‌گه‌ر کاره‌ زۆرپئک‌راوه‌که‌ جئ‌به‌جئ‌ نه‌کا (حَقَّقَهُ) زۆرلیکه‌ره‌که‌ هه‌ر نه‌وه‌دم هه‌په‌شه‌که‌ی نه‌نجام ده‌دا.

به‌لام نه‌گه‌ر بلئ: ئیستا ژنه‌که‌ت ته‌لاق بده، نه‌گه‌ر نا: سبه‌ینئ ده‌تکوژم. نه‌وه‌ نابیته‌ زۆرلیک‌ردن ته‌لاقی ده‌که‌وئ، چونکه‌ بیگومان نازاندئ‌ئ تا سبه‌ینئ ده‌مئین، یان نا، هه‌روه‌ک له (تحفة)‌و (نهاية)‌دا فره‌موویانه.

﴿ نَاكَاذَارِي ﴾: نه‌گه‌ر دز پئیان گوت: وازت لیئاهائین تا سوئند به‌ ته‌لاق ده‌خۆی که‌ له‌ لای هه‌چ که‌سێک باسما‌ن نه‌که‌ی. نه‌وه‌ش ده‌بئته‌زۆرلیک‌ردن نه‌گه‌ر باسبشیا‌ن بکا ته‌لاقی ناکه‌وئ، به‌لام نه‌گه‌ر بی‌داواکاری دزه‌کان—له‌ خۆیه‌وه—سوئند به‌ ته‌لاق بخوا، نه‌وه‌ کاته‌ نه‌گه‌ر باسبیا‌ن بکا ته‌لاقی ده‌که‌وئ، هه‌روه‌ک له (نهاية)‌دا فره‌موویه‌تی.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر سته‌مکارێک زۆری لئ‌بکا تا‌کو فلانکه‌سی نیشان بدا، یان مالی فلانکه‌سی نیشان بدا، زۆرلیک‌راوه‌که‌ش گوتی: نازانم له‌ کوئ‌یه‌. زۆرداره‌که‌ش گوتی وازت لیئاهائیم تا سوئند به‌ ته‌لاق ده‌خۆی که‌ نازانی. نه‌ویش به‌ درۆ سوئندی به‌ ته‌لاق خوارد: شوئنه‌که‌ی نازانی. نه‌وه‌ ته‌لاقی ده‌که‌وئ؟ چونکه‌ له‌ راستی‌دا کراوه‌ته‌ سه‌رپشک له‌ نئوان نیشاندان‌و سوئند‌خواردن، هه‌روه‌ک له (مغنی)‌دا فره‌موویه‌تی.

(وَيَحْصُلُ بِتَخْوِيفٍ) زۆرلیک‌ردن دئته‌جئ‌ به‌ ترساندنێک: وه‌ک هه‌په‌شه‌ی لئ‌بکا: (بِضَرْبٍ شَدِيدٍ) به‌ لیئا‌ئیک‌ی توند (أَوْ حَبْسٍ) یان به‌ به‌ندکردن (أَوْ إِثْلَافٍ مَالٍ) یان به‌ له‌ناوبردن‌ی مالێک (وَنَحْوِهَا) شتی‌وه‌ها: وه‌ک سوکایه‌تی پئ‌کردن له‌ به‌ر چاوی‌خه‌ک، یان زۆرلیکه‌ره‌که‌ بلئ: ژنه‌که‌ت ته‌لاق بده، نه‌گه‌ر نا: ئیستا بی‌ناموسی له‌گه‌ل ده‌که‌م، یان ئیستا نه‌م خزمه‌ت ده‌کوژم. یان ژنه‌که‌ بلئته‌ میترده‌که‌ی: ته‌لاقم بده، نه‌گه‌ر نا: ژه‌هرت ده‌رخوارد ده‌ده‌م. هه‌روه‌ک له (تحفة)‌و (نهاية)‌و حاشیه‌کانیا‌ندا پوون کراوه‌ته‌وه.

وَقِيلَ يُشْتَرَطُ قَتْلٌ، وَقِيلَ قَتْلٌ أَوْ قَطْعٌ أَوْ ضَرْبٌ مَخُوفٌ، وَلَا تُشْتَرَطُ التَّوْبَةُ بِأَنْ يَتَوَيَّ
غَيْرَهَا، وَقِيلَ إِنْ تَرَكَهَا بِلَا عَذْرِ وَقَعَ. وَمَنْ أَثِمَ بِمُزِيلِ عَقْلِهِ مِنْ شَرَابٍ أَوْ دَوَاءٍ تَفْسَدَ
طَلَاقُهُ وَتَصَرُّفُهُ لَهُ وَعَلَيْهِ قَوْلَا وَقِعْلًا عَلَى الْمَذْهَبِ، وَفِي قَوْلٍ لَا، وَقِيلَ عَلَيْهِ، وَلَوْ قَالَ:
رُبْعُكَ أَوْ بَعْضُكَ أَوْ جُزْؤُكَ أَوْ كِبْدُكَ أَوْ شَعْرُكَ أَوْ ظَفْرُكَ طَالِقٌ،

(وَقِيلَ يُشْتَرَطُ قَتْلٌ) له فەرموده یه کی بی هیژدا به مەرج دادەندرئ: هەر پەشەکه به
کوشتن بی (وَقِيلَ قَتْلٌ أَوْ قَطْعٌ أَوْ ضَرْبٌ مَخُوفٌ) له فەرموده یه کی بی هیژدا مەرجە:
هەر پەشەکه به کوشتن، یان به لیکردنەوهی ئەندامێک، یان به لێدانێکی به ترس بی.
(وَلَا تُشْتَرَطُ التَّوْبَةُ) به مەرج داناندرئ ئۆرلیکراوه که (تَوْبَةُ) بکا، واتە: مەبەستیکی
ناناشکرا له دلی بگری: (بِأَنْ يَتَوَيَّ غَيْرَهَا) وهك نیهتی ته لاقدانانی ئافره تێکی تری جگه له
ژنه که ی خۆی بی، که هەردووکیان ناویان (زینەبە)، یان له دواي ته لاقدانەکه به نهیتي
بلی: إِنْ شَاءَ اللَّهُ. (وَقِيلَ إِنْ تَرَكَهَا بِلَا عَذْرِ وَقَعَ) له فەرموده یه کی بی هیژدا: ئەگەر به بی
عوزد (تَوْبَةُ) نهکا ته لاقی ده که وئ.

﴿تە لاقی سەر خۆش﴾

(وَمَنْ أَثِمَ بِمُزِيلِ عَقْلِهِ) هەر که سێک گوناھبار بوێ به هۆی به کارهێنانی شتێک که
هۆشەکه ی لا بیا (مِنْ شَرَابٍ أَوْ دَوَاءٍ) لایه ره که: شه پاب بی، یان دەرمان بی، واتە: به
قه سدی به خۆشی خۆی شه پابی خواردیته وه سه خۆش بوێ، یان به بی هیچ عوزێک
دەرمانێکی وه های به کار هینابی که هۆشی لا بیا، نه وه (نَقَذَ طَلَاقُهُ) ته لاقدانەکه ی جی به جی
ده بی، هم (وَتَصَرُّفُهُ لَهُ وَعَلَيْهِ) ده ستکاریه که شی جی به جی ده بی: جا له سودی خۆی بی،
یان له دژی خۆی بی (قَوْلًا وَقِعْلًا) گوفتار بی، یان کردار بی: وه کو کافر بوون و کوشتن و
کپین و فرۆشتن و به خیشین و... هتد (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ره فەرموده ی پاستی مه زه به.
به لام ئەگەر به ئۆرلیکردن شه پابیان پی خوارده وه، یان نهیده زانی شله که شه پابه
خواردیه وه، یان-جگه له شه پاب- له بهر پیویستی دەرمانێکی بی هۆشکری به کار هینا،
نه وه له و حاله تانه دا ته لاقی نا که وئ ده ستکاریه که شی جی به جی نابێ، به لام له حاله تی
نه زانیندا ئەگەر سویند نه خوا باوه ی پی ناگری، هه ره وه که له (تحفة) (مغنی) دا فەرموویه.
(وَفِي قَوْلٍ لَا) له فەرموده یه که دا: هیچک له وانه ی پابردو جی به جی نابێ (وَقِيلَ عَلَيْهِ) له
فەرموده یه کی بی هیژدا: هەر ده ستکاریه کی له دژی خۆی بی- وه کو ته لاقدان-
جی به جی ده بی.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر میژده که گوتی: (رُبْعُكَ أَوْ بَعْضُكَ أَوْ جُزْؤُكَ أَوْ كِبْدُكَ أَوْ شَعْرُكَ أَوْ ظَفْرُكَ
طَالِقٌ) چوارێکت، یان به شیکت، یان پارچه یه کت، یان جگه رت، یا مووه که ت، یان

وَقَعَ، وَكَذَا دَمَكَ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا فَضْلَةَ كَرِيْبٍ وَعَرَقَ وَكَذَا مِنِّي وَلَسَنَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ لَمَقْطُوعَةً يَمِينٍ: يَمِينُكَ طَالِقٌ. لَمْ يَقَعْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: أَنَا مِنْكَ طَالِقٌ. وَتَوَى تَطْلِقُهَا طَلَقْتُ، وَإِنْ لَمْ يَتَوَ طَلَاً فَلَا، وَكَذَا إِنْ لَمْ يَتَوَ إِضَافَتُهُ إِلَيْهَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ أَنَا مِنْكَ بَائِنٌ اشْتَرَطَ نِيَّةُ الطَّلَاقِ، وَفِي الْإِضَافَةِ الْوَجْهَانِ، وَلَوْ قَالَ اسْتَبْرَأَ رَحِمِي مِنْكَ فَلَقُوهُ، وَقِيلَ إِنْ تَوَى طَلَقَهَا وَقَعَ. (فَصْلُ خُطَابِ الْأَجَنَّبِيِّ بِطَلَاٍ وَتَعْلِيْقِهِ بِنِكَاحٍ وَغَيْرِهِ)

نيټوکه که ت له لکه وتوو بئ، نه وه (وقع) ته لاقی ده که وئ، چونکه له به شوه ته لکه که پيدا ده پواته لای هه مو لاشه که ی (و کذا) تمک علی المذهب) هه روه ها: خوینه که ت، یان گیانه که ت له لکه وتوو بئ، ته لاقی ده که وئ، له سره فرموده ی پاستی مذهب. (لا فضلة کریق وعرق) نه که نه و زیده بیانه ی جیا دهنه وه: وه تفو نارده وه (و کذا) منی و لسن فی الاصح) هه روه ها (منی) و شیر، له فرموده ی پاستردا، وات: به ته لاقدانی نه وانه ته لاق نا که وئ (ولو قال لمقطوعة یمین) نه گهر نه که ی دهستی پاستی برابوو و میرده که ش گوتی (یمینک طالق) دهستی پاسته ته لکه وتوو بئ، نه وه (لم یقع علی المذهب) ته لاقی نا که وئ، له سره فرموده ی پاستی مذهب، چونکه نه ندانه که نه ماوه، بزئ ته لکه که پيدا نا پواته لای ته وای لاشه که ی.

(ولو قال) نه گهر میرده که گوتی (انا منک طالق وتوی تطلقها) من له ته ته لکه وتووم. نیه تیشی ته لاقدان بی (طلقت) ته لاقی ده که وئ، به لام (وإن لم یتو طلاقاً فلا) نه گهر نیه تی ته لاقدان نه بئ نا که وئ (و کذا) هه روه ها ته لاقی نا که وئ (إن لم یتو إضافته إلیها) نه گهر نیه تی ته لاقدانی نه که ی نه بئ، به لکو نیه تی ته لاقدانی خوی بی (فی الاصح) له فرموده ی پاستردا (ولو قال) نه گهر گوتی (انا منک بائن) من له ته جیا بویه وه. نه و کاته ش (اشتراط نية الطلاق) به مرج داندراوه: نیه تی ته لاقدانی هه بئ (وفی الإضافة الوجهان) له باره ی نیه تی ته لاقدانی نه که ش دوو فرموده که ی برابوو هه نه، به فرموده که ی پاستر مرجه: نیه تی نه که ی هه بئ (ولو قال) نه گهر گوتی (استبرأ رَحِمِي مِنْكَ) من مندالده ی خوی له ته دلیا ده که م (فلقوه) نه وه به تاله و نایبه ته لاق (وقیل إن توی طلاقها) له فرموده ی که ی بی هیژدا: نه گهر نیه تی ته لاقی هه بئ (وقع) ته لاقی ده که وئ.

﴿فصل: له باسی دهسته لاتی میړد به سره شوینی ته لاقدا: که نه که یه﴾

(خطاب الأجنبی بطلاق) ته لاقدانی نه کی بیگانه پویه وو، وه که به نه بیگانه که بلئ: ته لاق که وتبئ. یان ته لاقم دای. هه م (وتعلیقہ بنکاح وغیرہ) هه لواسینی ته لاقی نه بیگانه که به ماره کردن و شتی تر: وه که نه گهر نه م نه ماره کرد ته لاقی که وتبئ. یان هه م کاتیک نه ماره کرد ته لاقی که وتبئ. یان هه م کاتیک بچته ژوره که ته لاق که وتبئ. نیجا

لَعُوْ، وَالْأَصْحُ صَحَّةٌ تَغْلِيْقُ الْعَبْدَ ثَالِثَةً كَقَوْلِهِ: إِنْ عَقَفْتُ أَوْ إِنْ دَخَلْتُ فَأَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا، فَيَقَعْنَ إِذَا عَقَقَ أَوْ دَخَلَتْ بَعْدَ عَقْفِهِ، وَيَلْحَقُ رَجْعِيَّةٌ لَا مُخْتَلَعَةٌ، وَلَوْ عَلَّقَهُ بِدُخُولِ فَبَأْتَتْ ثُمَّ نَكَحَهَا ثُمَّ دَخَلَتْ لَمْ يَقَعْ إِنْ دَخَلَتْ فِي الْبَيْتِ وَكَذَا إِنْ لَمْ تَدْخُلْ فِي الْأَظْهَرِ، وَفِي ثَالِثٍ يَقَعُ إِنْ بَأَتْ بِدُونِ ثَلَاثٍ،

له خوی ماره بکا، نه وه (لَعُوْ) گشتی به تاله و نه گهر ماره شی بکا، یان له نوای ماره کردن بپواته ژووره که ش ته لاقی ناکه وی، چونکه له کاتی ته لاقدان پیاوه که خاوه نی شوینی ته لاقه که نیه، پیغه مبه ر^ه ده فهرموی: ﴿لَا طَلَّاقَ لَهُ لِمَا لَا يَمْلِكُ﴾ رواه أبوداود والترمذي وصححه، پیاو هیچ ته لاقیکی نیه - واته: ته لاقی ناکه وی - له و ژنی که ژنی خوی نیه. (وَالْأَصْحُ) به فهرمووده ی راستر: (صِحَّةٌ تَغْلِيْقُ الْعَبْدَ ثَالِثَةً) دروسته کزیکه ته لاقه که ی سنی یه می مه لبواسی (كَقَوْلِهِ) وه ک بلئی: (إِنْ عَقَفْتُ) نه گهر نازاد بیم سنی ته لاقت بکه وی (أَوْ إِنْ دَخَلْتُ فَأَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا) یان بلئی: نه گهر بچیه ناو خانووه که سنی ته لاقت که وتبی (فَيَقَعْنَ) سنی ته لاقه که ی ده که ون (إِذَا عَقَقَ) هرکاتیک نازاد بوو (أَوْ دَخَلَتْ بَعْدَ عَقْفِهِ) یان له نوای نازاد بوون ژنه که چووه ناو خانووه که.

﴿پزگار بوون به خولع کردن له که وتنی ته لاقی سنی یه سنی﴾

(وَيَلْحَقُ رَجْعِيَّةٌ) ته لاق ده گاته ته لاق دراوی (رَجْعِيَّةٌ)، واته: نه و ژنی له نوای جیماع له که لکردن به خوپایی به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ته لاق دراوه - تا (عِدَّةٌ) ی ته واو ده بی - نه گهر جاریکی تریش ته لاق بدری ته لاقی تریشی ده که وی.

(لَا مُخْتَلَعَةٌ) به لام ته لاق ناگاته نه و ژنی به (بائنی) ته لاقی که وتوه: وه ک خولعی له که ل کرابی، یان (عِدَّةٌ) ته واو بوینی، یان پیس جیماع له که لکردن ته لاق درایی، یان ماره پینه که ی مه لوه شاندرابیته وه.

که واو: (وَلَوْ عَلَّقَهُ بِدُخُولِ) نه گهر هر سیک ته لاقه که ی مه لواسی به چوونه ناو خانوو، وه ک به ژنه که ی بلئی: نه گهر بچیه ناو خانووه که سنی ته لاقت که وتبی (فَبَأْتَتْ) جا له نوای مه لواسینه که ژنه که بووه (بائنی): به خولع کردن، یان به سنی هویه کانی تری پیربوو (ثُمَّ نَكَحَهَا) نینجا نوو باره میړده که له خوی ماره کرده وه (ثُمَّ تَخَلَّتْ) نینجا له نوای ماره کردنه وه که ی دووم ژنه که چووه ناو خانووه که، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی ناکه وی (إِنْ دَخَلَتْ فِي الْبَيْتِ) نه گهر پیشداش له حاله تی (بائنی) دا چوبیته ناو خانووه که.

(وَكَذَا إِنْ لَمْ تَدْخُلْ) هر وه ها ته لاقی ناکه وی نه گهر له حاله تی (بائنی) دا نه شچوبیته ناو خانووه که - به لکو ته نها له نوای ماره پینه که ی دووم چوبیته ناو خانووه که - (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به میژ تردا (وَفِي ثَالِثٍ) له فهرمووده یه کی سنی یه مدا: (يَقَعُ إِنْ بَأَتْ بِدُونِ ثَلَاثٍ) ته لاقی ده که وی، نه گهر به که متر له سنی ته لاق بوبیته (بائنی)، به لام بین میژه.

وَلَوْ طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ وَرَاجَعَ أَوْ جَدَّدَ وَلَوْ بَعْدَ زَوْجٍ عَادَتْ بِبَقِيَّةِ الثَّلَاثِ، وَإِنْ ثَلَّثَ عَادَتْ بِثَلَاثٍ، وَلِلْعَبْدِ طَلَقَتَانِ فَقَطْ، وَلِلْحُرِّ ثَلَاثٌ، وَيَقَعُ فِي مَرَضٍ مُوتِهِ، وَيَتَوَارَثَانِ فِي عِدَّةِ رَجْعِيٍّ

﴿فَأَكَادَرِي﴾: سویندخواردنی به ته لاق هه مان بریاری هه لواسینی بۆ ده دری، وهك بلی: هه رسیك ته لاقم كه وتبئ نابی بجیته مالی باوكت. یان ده بی له م مانگه دا نه م كاره بكه ی. یان بلی: نه گه ر جیعامت له گه ل بكه م سئ به سئ ته لاق ت كه وتبئ. واته: نه وانه ش به خولع كردن له كه وتنی سئ ته لاقه كه پزگاری ده بی، له سه ر فه رموده ی به هیژتر، هه روهك له (مغنی) و (الشروانی) دا فه رموویانه، له سه ره تای (خُلِعَ) شدا پوونمان كرده وه.

(وَلَوْ طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ) نه گه ر ژنه كه ی سئ به سئ ته لاق نه دا، به لكو به یهك، یان به دوو ته لاق ی دا، ئینجا (وَرَجَعَ) ژنه كه ی گه پانده وه (أَوْ جَدَّدَ) یان به ماره برینییكی نوئ ماره ی كرده وه (وَلَوْ بَعْدَ زَوْجٍ) هه رچه ند له دوای میژد كردنیكی تریش ماره ی بكاته وه (عَادَتْ بِبَقِيَّةِ الثَّلَاثِ) هه ر به پاشماوه كه ی سئ ته لاقه كه ی دیته وه لای میژده كه ی، واته: نه گه ر دوو ته لاقی مابن به دوو ته لاق دیته وه ژیر ماره ی میژده كه ی، نه گه ر یه كیكی مابن به یهك ته لاق دیته وه، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام نه گه ر میژدیكی تری نه كر دبن، هه م به فه رموده ی گه وده كانی (صحابه) نه گه ر میژدیكی تری كر دبن.

به لام (وَإِنْ ثَلَّثَ) نه گه ر سئ به سئ ته لاقی بدا، ئینجا- وهك ماره به جاش- میژدیكی تر بكاو نه م میژده ش جیعامی له گه ل بكاو ته لاقی بدا، ئینجا میژده كونه كه سه ره نوئ ماره ی بكاته وه، نه و كاته (عَادَتْ بِثَلَاثٍ) به هه رسیك ته لاق دیته وه لای، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام.

(وَلِلْعَبْدِ طَلَقَتَانِ فَقَطْ) میژدیكویله ته نها خاوه نی دوو ته لاقه، هه رچه ند ژنه كه شی نازاد بی (وَلِلْحُرِّ ثَلَاثٌ) میژدی نازادیش خاوه نی سئ ته لاقه، هه رچه ند ژنه كه شی جاریه بی ﴿عَنْ أَنَسٍ وَأَبِي رُزَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: (الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ). فَأَيُّ الثَّالِفَةِ؟ قَالَ: (إِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِخْسَانٍ)﴾ رواه أحمد وأبو داود وصححه ابن القطان، پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ كرا: كه خوای گه وده ده فه رموئ: (نه و ته لاق دانه ی گه پانده وه ی به نوادا ده بی دوو جاره). نه دی بریاری سئ به یه م كه له كوئیه؟ فه رمووی: نه وه یه كه ده فه رموئ: (یان به یاسای شهره ژنه كه رابگه ر، یان به جوانی به ری هه لده).

(وَيَقَعُ فِي مَرَضٍ مُوتِهِ) میژده كه له نه خوشی مردنی دا ته لاقی ده كه وئ، هه رچه ند ته لاق دانه كه ی سئ به سئش بی.

(وَيَتَوَارَثَانِ) میژو ژنی ته لاق دراو میرات له یه كتری ده گن: (فِي عِدَّةِ رَجْعِيٍّ) له (عِدَّة) ی ته لاقی (رَجْعِيٍّ) دا: كه له دوای جیعام له گه ل كردن به خو پایی به ته لاقك، یان به دوو ته لاق

لَا بَـلَـائَـنَـيْ، وَفِي الْقَـلَمِ تَرْكُـهُ.
(فَصْلٌ) قَالَ طَلَّقْتُكَ أَوْ أَنْتِ طَالِقٌ وَتَوَى عَدَدًا وَقَعَ، وَكَذَا الْكِنَايَةُ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَاحِدَةً، وَتَوَى عَدَدًا فَوَاحِدَةً، وَقِيلَ الْمُنَوَّى، قُلْتُ:

دراين و (عِدَّة)ى ته و او نه بوين: جا ژنه كه، يان ميړده كه بمري، نه وه ميراث له يه كترى ده گرن، به (اجماع)ى زانا يانئى نيسلام (لَا بَائِنَ) به لام له (عِدَّة)ى ته لاقى (بائين) دا ميراث له يه كترى ناگرن (وَفِي الْقَدِيمِ تَرْكُهُ) له فهرمووده ي كوني نيمامى (الشافعي)و له همرسيك مهره به كه ي تردا: له (عِدَّة)ى (بائين) دا ژنه كه ميراث له ميړده كه ي ده گري، چونكه نيمامى (عثمان) نه و ما بريارى داوه، هرهوك له (تحفة)و (نهاية) دا فهرموويانه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِى نِيه تى ژماره ي ته لاق﴾

(قَالَ) ميړده كه گوتيه ژنه كه ي خوى: (طَلَّقْتُكَ) توم ته لاق دا (أَوْ أَنْتِ طَالِقٌ) يان تو ته لاقه كه وتوى. يان بلئ: ژنى خوم ته لاق دا. يان ته لاقم كه وتبين (وَتَوَى عَدَدًا) له گه ل نه و ته لاقده نش نيه تى ژماره يه كي هبو: وهك دوو، يان سئ، نه وه (وَقَعَ) نيه تى چهند ته لاقى هبو، نه وهنده ي ده كه وي، هر چهند ژماره كه ش به زويان نه لئ، يان جيماعى له گه ل ژنه كه ش نه كړدبئ، هرهوك له زږيه ي سه رچاوه كاندا فهرموويانه.

به لام نه گهر نيه تى هيچ ژماره يه كي له دلدا نه بئ و به زويان ش هيچ ژماره يه ك نه لئ، نه و كاته به خودى ته لاقده كه يه ك ته لاقى ده كه وي، هرهوك له (مغنى) دا فهرموويه تى.

(وَكَاذِبُ الْكِنَايَةِ) هره و ما ووشه ي نا نا ش كراى ته لاقيش هه مان بريارى ووشه ي نا ش كراى بؤ ده ربئ ﴿عَنْ رُكَّانَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا طَلَّقَ إِمْرَأَتَهُ الْبَيْتَةَ، فَحَلَفَ النَّبِيُّ ﷺ: وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً، فَرَدَّهَا عَلَيْهِ﴾ حديث صحيح رواه أبو داود، (رُكَّانَةَ) ژنه كه ي خوى به پړاوه يسي به يه كجارى ته لاق دا، جا پيغه به ربئ سويندى دا: كه مه به ستم ته نها يه ك ته لاق بووه. نينجا ژنه كه ي بؤ كه پانده وه. واته: نه گهر به زويان سئ ته لاقى گوتبان، يان له دلدا سئ ته لاقى مه به سست بووانه، همرسيك ته لاقى ده كه وتن، نه گهر نا: سويندانه كه ي بئ سود بوو.

كه و ابو: نه گهر به هره دوو ژنه كانئ بلئ: هره دوو كنان سئ ته لاقنان كه وتبين، نه وه نه گهر مه به سستى نه وه بئ: هر يه كه يان سئ ته لاقى بكه وي، نه وه هره يه كه و سئ ته لاقه كه ي ده كه وي، به لام نه گهر هيچ مه به سستكى نه بئ، نه و كاته هر ژنيك و دوو ته لاقى ده كه ون، هرهوك له (تحفة) دا پوون كراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَاحِدَةً) نه گهر گوتى: تو ته لاقه كه وتوى يه ك ته لاق (وَتَوَى عَدَدًا) له دلدا نيه تى دوو، يان سئ ته لاقى هينا، نه وه (فَوَاحِدَةً) يه ك ته لاقى ده كه وي، به لام (وَقِيلَ الْمُنَوَّى) له فهرمووده يه كدا: نيه تى چهند ته لاقى هه بئ نه وهنده ده كه وي، له زږيه ي سه رچاوه كاندا هم فهرمووده يه پشت پيښه ستراوه (قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده فهرموي:

وَلَوْ قَالَ أَنْتَ وَاحِدَةٌ. وَتَوَى عَدَدًا فَالْمَتَوَى، وَقِيلَ وَاحِدَةٌ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ أَرَادَ أَنْ يَقُولَ أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا. فَمَاتَتْ قَبْلَ تَمَامِ طَالِقٍ لَمْ يَقَعْ، أَوْ بَعْدَهُ قَبْلَ ثَلَاثًا فَثَلَاثٌ، وَقِيلَ وَاحِدَةٌ، وَقِيلَ لَا شَيْءَ، وَإِنْ قَالَ: أَنْتَ طَالِقٌ أَنْتَ طَالِقٌ أَنْتَ طَالِقٌ. وَتَخَلَّلَ فَصْلٌ فَثَلَاثٌ، وَإِلَّا فَإِنْ قَصَدَ تَأْكِيدًا فَوَاحِدَةً أَوْ اسْتِثْنَاءًا فَثَلَاثٌ، وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فِي الْأَطْهَرِ،

(وَلَوْ قَالَ أَنْتَ وَاحِدَةٌ) نه گهر گوئی: تو یه کی (وَتَوَى عَدَدًا) نیه تیشی ته لاقدان بوو به دو، یان به سئ ته لاق، نه وه (فَالْمَتَوَى) نیه تی چه ند ته لاقی هه بی، نه وه ندده ده که وئ (وَقِيلَ وَاحِدَةٌ) له فرموده یه کی بی هیژدا: یه که ته لاقی ده که وئ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

ههروه ها نه گهر بلئ: پر به دنیا، یان پر به ناسمان، یان به قه دهم چیا به ته لاقته بکه وئ، نه وه - نه گهر نیه تی هیچ ژماره یه کی نه بی - یه که ته لاقی ده که وئ، ههروه که له (نهایه) و (مغنی) و (ابن قاسم) دا فرمودیانه.

(وَلَوْ أَرَادَ أَنْ يَقُولَ أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا) نه گهر ویستی بلئ: تو ته لاقه که وتووی سئ به سئ (فَمَاتَتْ قَبْلَ تَمَامِ طَالِقٍ) ئینجا پیش نه وه ی ووشه ی (ته لاقه که وتووی) ته واو بکا، ژنه که مرد، یان یه کی که دهمی میړده که ی گرت، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی نا که وئ (أَوْ بَعْدَهُ قَبْلَ ثَلَاثًا) یان له دوی ته واو بوونی ووشه ی (ته لاقه که وتووی) و پیش ته واو بوونی ووشه ی (سئ به سئ) ژنه که مرد، یان دهمی میړده که ی گرت، نه وه (فَثَلَاثٌ) سئ ته لاقی ده که ون، چونکه له که ل ووشه ی ته لاقدان که نیه تی سئ ته لاقه که ی هه بوو (وَقِيلَ وَاحِدَةٌ) له فرموده یه کی بی هیژدا: یه که ته لاقی ده که وئ (وَقِيلَ لَا شَيْءَ) له بی هیژکی تردا: هیچ ته لاقی کی نا که وئ.

﴿دوویار مکر دنه وه ی ووشه ی ته لاقدان﴾

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که گوئی به ژنه که ی: (أَنْتَ طَالِقٌ أَنْتَ طَالِقٌ أَنْتَ طَالِقٌ) تو ته لاقه که وتووی تو ته لاقه که وتووی تو ته لاقه که وتووی. یان ته لاقم دای ته لاقم دای ته لاقم دای (وَتَخَلَّلَ فَصْلٌ) بی دده نگبوونیکي زیاتر له هه ناسه دان، یان گفتوگویه کی بیگانه که و ته نیوان پسته کان، نه وه (فَثَلَاثٌ) سئ ته لاقی ده که ون.

(وَإِلَّا) به لام هیچ نیوانیک نه بو، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ قَصَدَ تَأْكِيدًا) نه گهر مه به سستی ته نکید - به هیژکردنی پسته که ی به که م بو بی، نه وه (فَوَاحِدَةً) یه که ته لاقی ده که وئ (أَوْ اسْتِثْنَاءًا) یان نه گهر مه به سستی بنیاتانانه بو بی، نه وه (فَثَلَاثٌ) سئ ته لاقی ده که ون (وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) ههروه ها نه گهر هیچیکیانیشی مه به ست نه بو بی، هه سئ ته لاقی ده که ون (فِي الْأَطْهَرِ) له فرموده ی به هیژتردا، به لام له فرموده که ی تردا: له و حاله ته شدا ته نها یه که ته لاقی ده که وئ، ههروه که له (نهایه) و (مغنی) دا فرمودیانه.

وَأِنْ قَصَدَ بِالثَّانِيَةِ تَأْكِيدًا وَبِالثَّالِثَةِ اسْتِثْنَاءًا أَوْ عَكْسَ فَنَتَّانِ أَوْ بِالثَّالِثَةِ تَأْكِيدَ الْأُولَى فَثَلَاثٌ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ: أَنتَ طَالِقٌ وَطَالِقٌ وَطَالِقٌ. صَحَّ قَصْدُ تَأْكِيدِ الثَّانِيِ بِالثَّالِثِ لِأَوَّلِ الثَّانِيِ، وَهَذِهِ الصُّورُ فِي مَوْطُوءَةٍ، فَلَوْ قَالَهُنَّ لَغَيْرِهَا فَطَلْقَةٌ بِكُلِّ حَالٍ، وَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ إِنْ دَخَلْتَ الدَّارَ فَأَنْتَ طَالِقٌ وَطَالِقٌ. فَدَخَلْتَ فَنَتَّانِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ لَمَوْطُوءَةٍ: أَنتَ طَالِقٌ طَلْقَةً مَعَ أَوْ مَعَهَا طَلْقَةً. فَنَتَّانِ، وَكَذَا غَيْرُ مَوْطُوءَةٍ فِي الْأَصَحِّ،

(وَإِنْ قَصَدَ بِالثَّانِيَةِ تَأْكِيدًا) نه گهر به پرستی که ی دوهم مه بهستی به هیژ کرنی یه که مه که بوبیو (وَبِالثَّالِثَةِ اسْتِثْنَاءًا) به سنی یه مه که ش مه بهستی بنیاننان بوبیو (أَوْ عَكْسَ) پان به پیچه وانه ی کرد: به دوهم مه که بنیاننان و به سنی یه مه که به هیژ کرنی دوهم که بوو، نه وه (فَنَتَّانِ) له هر دو حاله ندا دوو ته لاقی ده که ون (أَوْ بِالثَّالِثَةِ تَأْكِيدَ الْأُولَى) یان به سنی یه مه که مه بهستی به هیژ کرنی یه که مه که بوو، نه وه (فَثَلَاثٌ فِي الْأَصَحِّ) سنی ته لاقی ده که ون، له فهرموده ی پاستردا، چونکه نیوان که وتوت بهینی به هیژ که رو به هیژ کراو.

(وَإِنْ قَالَ: أَنتَ طَالِقٌ وَطَالِقٌ وَطَالِقٌ) نه گهر گوتی: تو ته لاقه که وتویو ته لاقه که وتویو ته لاقه که وتویو ته لاقه که وتویو (صَحَّ قَصْدُ تَأْكِيدِ الثَّانِيِ بِالثَّالِثِ) دروسته مه بهستی نه وه بی: دوهم مه که به سنی یه مه که به هیژ بکا (لَا الْأَوَّلِ بِالثَّانِيِ) نه که به هیژ کرنی یه که مه که به دوهم مه که.

(وَهَذِهِ الصُّورُ) نه وینانه ی پاردو و گشتی (فِي مَوْطُوءَةٍ) له باره ی نه و ژنه بیون که جیماعی له که ل کرده، که واته: (فَلَوْ قَالَهُنَّ لَغَيْرِهَا) نه گهر نه و پرستانه ی پاردو ی به و ژنه ی گوتن که جیماعی له که ل نه کر دین، نه وه (فَطَلْقَةٌ بِكُلِّ حَالٍ) له هه موو حاله تی کدا ته نها یه که ته لاقی ده که وی، چونکه هر به پرستی یه که کم ده بیته (بائُنْ)، ته لاقدرای (بائُنْ) ش ته لاقی تری ناگاتن، جا بزانه: نه وه ش له و حاله ته دایه که به پرستی یه که کم نیه تی سنی ته لاقی نه بی، چونکه نه گهر نیه تی سنی ته لاقی هه بی، نه و کاته هر سیک ته لاقی ده که ون، هه روه که له سه ره تای نه و باسه دا پابرا.

(وَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ) نه گهر گوتیه نه و ژنه ی که جیماعی له که ل نه کر دین: (إِنْ دَخَلْتَ الدَّارَ فَأَنْتَ طَالِقٌ وَطَالِقٌ) نه گهر بجیتنه ناو خانووه که تو ته لاقه که وتویو ته لاقه که وتویو (فَدَخَلْتَ) ژنه که ش چوه ناو خانووه که (فَنَتَّانِ فِي الْأَصَحِّ) دوو ته لاقی ده که ون له فهرموده ی پاستردا، چونکه هر دو وکیان به چونه ناو خانووه که هه لو اسراون.

(وَلَوْ قَالَ لَمَوْطُوءَةٍ) نه گهر گوتیه نه و ژنه ی جیماعی له که ل کرده: (أَنْتَ طَالِقٌ طَلْقَةً مَعَ أَوْ مَعَهَا طَلْقَةً) تو ته لاقه که وتویو به ته لاقیک له که ل ته لاقیک، یان ته لاقیکی له که لدا بی. نه وه (فَنَتَّانِ) دوو ده که ون (وَكَذَا غَيْرُ مَوْطُوءَةٍ) هه روه ها نه گهر جیماعیش له که ل نه کر دین، دوو ته لاقی ده که ون (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

وَلَوْ قَالَ طَلَقَ قَبْلَ طَلَقٍ أَوْ بَعْدَهَا طَلَقٌ. فَتَنَانٍ فِي مَوْطُوعَةٍ، وَطَلَقَ فِي غَيْرِهَا، وَلَوْ قَالَ طَلَقَ بَعْدَ طَلَقٍ أَوْ قَبْلَهَا طَلَقٌ. فَكَذَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ طَلَقَ فِي طَلَقَةٍ. وَأَرَادَ مَعَ فَطَلَقَتَانِ أَوْ الظَّرْفِ أَوْ الْحَسَابِ أَوْ أَطْلَقَ فَطَلَقَ، وَلَوْ قَالَ نَصَفَ طَلَقَ فِي نَصَفِ طَلَقٍ. فَطَلَقَ بِكُلِّ حَالٍ، وَلَوْ قَالَ طَلَقَ فِي طَلَقَتَيْنِ. وَقَصَدَ مَعِيَةَ ثَلَاثٍ، أَوْ ظَرْفًا فَوَاحِدَةً، أَوْ حِسَابًا وَعَرَفَهُ فَتَنَانٍ، وَإِنْ جَهَلَهُ وَقَصَدَ مَعْنَاهُ فَطَلَقَ، وَقِيلَ ثَنَانٍ، وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئًا فَطَلَقَ، وَفِي قَوْلِ ثَنَانٍ إِنْ عَرَفَ حِسَابًا، وَلَوْ قَالَ بَعْضَ طَلَقٍ فَطَلَقَ.

(وَلَوْ قَالَ طَلَقَ قَبْلَ طَلَقٍ) نه گهر گوتی ته لاقت که وتبی به ته لاقتی پیش ته لاقتیک (أو بَعْدَهَا طَلَقٌ) یان به ته لاقتیک که ته لاقتی که دوایی، نهوه (فَتَنَانٍ فِي مَوْطُوعَةٍ) دوو ته لاقتی لهو ژنه ی ده که ون که جیماعی له گهر کروده (وَطَلَقَ فِي غَيْرِهَا) یه که ته لاقتیشی لهو ژنه ی ده که وئ که جیماعی له گهر نه کریدی، چونکه به ته لاقتی به که م ده بیته (بائن).

مهروه ما (وَلَوْ قَالَ طَلَقَ بَعْدَ طَلَقٍ أَوْ قَبْلَهَا طَلَقٌ) نه گهر بلئ: ته لاقت که وتبی به ته لاقتی دوای ته لاقتیک، یان به ته لاقتیک که ته لاقتی که پیشدا بی (فَكَذَا) نهوهش وه که نهوه که یتر دوو ته لاقتی ده که ون له وهی جیماعی له گهر کروده، یه که ته لاقتی ده که وئ له وهی جیماعی له گهر نه کریدی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ طَلَقَ فِي طَلَقٍ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبی به ته لاقتی که ته لاقتیکدا (وَأَرَادَ مَعَ) واتهی له گهری مه به ست بوو، نهوه (فَطَلَقَتَانِ) دوو ته لاقتی ده که ون (أَوْ الظَّرْفِ أَوْ الْحَسَابِ أَوْ أَطْلَقَ) یان نه گهر چوونه ناو، یان ژماردنی مه به ست بوو، یان هیچی مه به ست نه بو (فَطَلَقَ) یه که ته لاقتی ده که وئ (وَلَوْ قَالَ نَصَفَ طَلَقَ فِي نَصَفِ طَلَقٍ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبی به نیو ته لاقتی له نیو ته لاقتدا، نهوه (فَطَلَقَ بِكُلِّ حَالٍ) یه که ته لاقتی ده که وئ له هموو حاله تیکدا (وَلَوْ قَالَ طَلَقَ فِي طَلَقَتَيْنِ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبی به ته لاقتیک له دوو ته لاقتدا (وَقَصَدَ مَعِيَةَ ثَلَاثٍ) نه گهر مه به ستی له گهر بلئ، نهوه سئ ته لاقتی ده که ون (أَوْ ظَرْفًا فَوَاحِدَةً) نه گهر مه به ستی چوونه ناو بی، یه که ته لاقتی ده که وئ (أَوْ حِسَابًا وَعَرَفَهُ) نه گهر مه به ستی لیکدانی ژماره ی بیو لیکدانه که ش بزانئ (فَتَنَانٍ) دوو ته لاقتی ده که ون (وَإِنْ جَهَلَهُ وَقَصَدَ مَعْنَاهُ) جا نه گهر نه شیده زانی به لام واته که ی مه به ست بوو (فَطَلَقَ) یه که ته لاقتی ده که وئ (وَقِيلَ ثَنَانٍ) له فرموده یه کی بی هیژدا: دوو ته لاقتی ده که ون (وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئًا فَطَلَقَ) نه گهر نیه تی هیچی شی نه بی، یه که ته لاقتی ده که وئ (وَفِي قَوْلِ ثَنَانٍ إِنْ عَرَفَ حِسَابًا) له فرموده یه کدا: دوو ته لاقتی ده که ون نه گهر لیکدانی ژماره بزانئ.

(وَلَوْ قَالَ بَعْضَ طَلَقٍ) نه گهر گوتی: به شیکتی ته لاقتیک که وتبی، یان نیو ته لاقت بکه وئ. نهوه (فَطَلَقَ) ته لاقتی که ته وای ده که وئ، به (إِجْمَاعٍ) زانایانی نیسلا م، چونکه ته لاقتیک

أَوْ نِصْفِي طَلْقَةً فَطَلْقَةً إِلَّا أَنْ يُرِيدَ كُلُّ نِصْفٍ مِنْ طَلْقَةٍ، وَالْأَصَحُّ أَنْ قَوْلُهُ نِصْفَ طَلْقَتَيْنِ. طَلْقَةً، وَثَلَاثَةَ أَصَافٍ طَلْقَةً أَوْ نِصْفَ طَلْقَةٍ وَثَلْثَ طَلْقَةٍ طَلْقَتَانِ، وَلَوْ قَالَ نِصْفَ وَثَلْثَ طَلْقَةٍ فَطَلْقَةً، وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ: أَوْقَعْتُ عَلَيْكُنَّ أَوْ بَيَّنْتُكُنَّ طَلْقَةً أَوْ طَلْقَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا. وَقَعَ عَلَى كُلِّ طَلْقَةٍ، فَإِنْ قَصَدَ تَوْزِيْعَ كُلِّ طَلْقَةٍ عَلَيْهِنَّ وَقَعَ فِي ثَنَتَيْنِ ثَنَتَانِ، وَفِي ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٍ ثَلَاثٌ، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بَيَّنْتُكُنَّ بَعْضَهُنَّ لَمْ يُقْبَلْ ظَاهِرًا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ طَلَّقَهَا ثُمَّ قَالَ لِلْأُخْرَى أَشْرَكَكَ مَعَهَا أَوْ أَنْتِ كَهَيِّ. فَإِنْ نَوَى طَلَّقَتْ،

ناكرتته بهش بهش (أَنْ يَنْصِفِي طَلْقَةً) دوو نیوهی ته لاقیتک که وتبی، یان بکهون. نه وهش (فَطَلْقَةً) یه که ته لاقی ده که وی، چونکه دوو نیوه ده کاته یه که (إِلَّا أَنْ يُرِيدَ كُلُّ نِصْفٍ مِنْ طَلْقَةٍ) مه گهر مه بهستی نه وه بی: هر نیوه یه که له ته لاقیتک بکه وی، نه و کاته دوو ته لاقی ده که ون.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستر: (أَنْ قَوْلُهُ نِصْفَ طَلْقَتَيْنِ) گوتی میرده که: ته لاقته که وتبی به نیوهی دوو ته لاقان. نه وه (طَلْقَةً) یه که ته لاقی ده که وی، چونکه یه که نیوهی دوو (و) نه گهر بلنی ته لاقته که وتبی (ثَلَاثَةَ أَصَافٍ طَلْقَةٍ) به سی نیوهی ته لاقیتک (أَوْ يَنْ بَلْنِ نِصْفَ طَلْقَةٍ وَثَلْثَ طَلْقَةٍ) به نیوهی ته لاقیتک و سییه کی ته لاقیتک. نه وه (طَلْقَتَانِ) دوو ته لاقی ده که ون، به لام (وَلَوْ قَالَ نِصْفَ وَثَلْثَ طَلْقَةٍ) نیوه و سییه کی ته لاقیتک. نه وه (فَطَلْقَةً) یه که ته لاقی ده که وی.

(وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ) نه گهر میرده که گوتیه هر چوار نه کانی خوی: (أَوْقَعْتُ عَلَيْكُنَّ أَوْ بَيَّنْتُكُنَّ طَلْقَةً أَوْ طَلْقَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا) خستمه سر هر چوارتان، یان خستمه نیوان هر چوارتان: ته لاقیتک، یان دوو ته لاق، یان سی ته لاق، یان چوار ته لاق. نه وه له هر چوار وینه دا (وَقَعَ عَلَى كُلِّ طَلْقَةٍ) هر ژنی که ته لاقیتی ده که وی، به لام (فَإِنْ قَصَدَ تَوْزِيْعَ كُلِّ طَلْقَةٍ عَلَيْهِنَّ) جا نه گهر مه بهستی بوو: گشت ته لاقیتک به سر هم مووانیاندا بهش بکا، نه و کاته (وَقَعَ فِي ثَنَتَيْنِ ثَنَتَانِ) له وینه ی دوو ته لاقدا هر ژنی که دوو ته لاقی ده که ون (وَفِي ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٍ ثَلَاثٌ) له وینه ی سی و چواردا سی ته لاقیان ده که ون (فَإِنْ قَالَ) جا نه گهر گوتی (أَرَدْتُ بَيَّنْتُكُنَّ بَعْضَهُنَّ) مه بهستم به ووشه ی نیوانه که همو و نه کان نه بو، به لکو مه بهستم هندیکیان بوو، نه وه (لَمْ يُقْبَلْ ظَاهِرًا فِي الْأَصَحِّ) له ناشکرایی دا لی قبول نا کرئی، له فهرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ طَلَّقَهَا) نه گهر ژنیکی خوی ته لاق دا (ثُمَّ قَالَ لِلْأُخْرَى أَشْرَكَكَ مَعَهَا) نینجا گوتیه ژنه که ی تریش: تو م کرده هاو بهش له گهل ته لاقدر او ده که (أَوْ أَنْتِ كَهَيِّ) یان تو وه که ته لاقدر او ده کی. نه وه (فَإِنْ نَوَى) نه گهر نیه تی ته لاقدان ی دوو مه که بی (طَلَّقَتْ) ته لاقی

وَالْأَفْلَا، وَكَذَلِكَ قَالَ آخِرُ ذَلِكَ لِامْرَأَتِهِ.
(فَصَلَ) يَصِحُّ الْإِسْتِنَاءُ بِشَرْطِ اتِّصَالِهِ، وَلَا يَضُرُّ سَكَنُ تَنْفُسٍ وَعَمِي، قُلْتُ: وَيَشْتَرِطُ أَنْ
يَتَوَيَّ الْإِسْتِنَاءُ قَبْلَ فَرَاغِ الْيَمِينِ فِي الْأَصْحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَشْتَرِطُ عَدَمُ اسْتِغْرَاقِهِ، وَلَوْ
قَالَ: أَتَيْتُ طَالِقًا ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ وَوَاحِدَةً. فَوَاحِدَةً، وَقِيلَ ثَلَاثٌ،

دووه مه که ده که وئ (وَالْأَفْلَا) به لام نه گهر نیه تی ته لاقدان نه بی (فَلَا) ته لاقی ناکه وئ (وَكَذَلِكَ
قَالَ آخِرُ ذَلِكَ لِامْرَأَتِهِ) هه روه ها نه گهر پیاوئکی تریش بلیته ژنه کی خوی: توم کرده
هاویش له گه ل ته لاقدراره که ی فلانکه س. یان تو وه که نه ته لاقدراره ی. نه وه نه گهر نیه تی
ته لاقدان بی، نه وه میش ته لاقی ده که وئ، نه گهرنا: ناکه وئ، چونکه وشه که ناناشکرایه.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي (إِسْتِنَاءُ): جِیَاکِرْدَنَه وه له ته لاقدان﴾

پیشه کی بزانه: (إِسْتِنَاءُ) = جیاکردنه وه دوو به شه: به شیکیان ژماره ی ته لاق که م
ده کاته وه، جا نه میان پیتی (الْأَفْلَا)، واته: (تهنها) و نه و جوړه پیتانه ی بۆ به کار دئ.
به شه کی تریش که وئنی بنچینه ی ته لاقه که لاده باو پښا نادا ته لاقه که بکه وئ: وه که (ان
شاء الله)، هه روه که له زږیبه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(يَصِحُّ الْإِسْتِنَاءُ) جیاکردنه وه له ته لاق دروست ده بی، وه بلی: هه رسیک ته لاقته که وئبی
تهنها یه که ته لاق نه بی. یان بلی: هه رچوارتان ته لاقتان بکه وئ تهنها (زینب) نه بی. به لام
(بِشَرْطِ اتِّصَالِهِ) به و مرجه ی جیاکردنه وه که به لیجیاکراوه که وه بی و نیوانیان نه بی (ولا
يَضُرُّ سَكَنُ تَنْفُسٍ وَعَمِي) زیان نادا بی دهنگیوونی هه ناسه دان و ماندووبوون و کوخه بکه وئته
نیوانیان، به لام نه گهر قسه یه کی بیگانه بکه وئته نیوانیان جیاکردنه وه که دروست نابی،
هه رچند که میش بی، هه روه که له زږیبه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دهه فرموی (وَيَشْتَرِطُ أَنْ يَتَوَيَّ الْإِسْتِنَاءَ قَبْلَ فَرَاغِ الْيَمِينِ) به مرچ
داده ندرئ: ته لاقدره که نیه تی جیاکردنه وه بیئ پیئش نه وه ی رسته ی سوینده که =
ته لاقدان که کوتای بی، واته: پیئش نه وه ی وشه ی (که وئبی)، (یان بکه وئ) ته واو بیئ،
مرجه نیه تی جیاکردنه وه بیئ (فِي الْأَصْحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) له فرموده ی راستردا.

(وَيَشْتَرِطُ عَدَمُ اسْتِغْرَاقِهِ) به مرچ داده ندرئ: جیاکردنه وه که هه مو لیجیاکراوه که
دانه گرتنه وه، نه گینا: جیاکردنه وه که دروست نابی به (اجماعی زانایان، که واته: نه گهر بلی:
هه رسیک ته لاقته بکه ون تهنها سی ته لاق نه بی. نه وه به تاله و هه رسیک ته لاقی ده که ون.

به لام (وَلَوْ قَالَ: أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ وَوَاحِدَةً) نه گهر گوئی: تو ته لاقه وئوی سی به سی
تهنها دوو ته لاق نه بی و یه که ته لاق نه بی. نه و کاته (فَوَاحِدَةً) یه که ته لاقی ده که وئ، چونکه
دووه که یه که که به پیتی واو لیک په رت کراون و کو ناکرتنه وه و داگرتنه وه که نایه ته جی
(وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فرموده یه کی بی میزدا: سی ته لاقی ده که ون.

أَوْ اثْنَتَيْنِ وَوَاحِدَةً إِلَّا وَاحِدَةً. فَثَلَاثٌ، وَقِيلَ ثَنَانٌ، وَهُوَ مِنْ نَفْيِ إِبْثَاتٍ وَعَكْسُهُ، فَلَوْ قَالَ ثَلَاثًا إِلَّا ثَنَيْنِ إِلَّا طَلْقَةً. فَثَنَانٌ، أَوْ ثَلَاثًا إِلَّا ثَلَاثًا إِلَّا اثْنَتَيْنِ. فَثَنَانٌ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ، وَقِيلَ طَلْقَةً، أَوْ خَمْسًا إِلَّا ثَلَاثًا. فَثَنَانٌ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ، أَوْ ثَلَاثًا إِلَّا نَصْفَ طَلْقَةٍ. فَثَلَاثٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ: أَتَيْتَ طَالِقٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ. أَوْ إِنْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ. وَقَصَدَ التَّغْلِيْقَ لَمْ يَقَعْ،

(أَوْ) يان گوتى (اثْنَتَيْنِ وَوَاحِدَةً إِلَّا وَاحِدَةً) ته لاقْت كه وتبى به دوو ته لاق ويه كه ته لاق ته نها يه كه ته لاق نه بى (فَثَلَاثٌ) سى ته لاقى ده كه ون، چونكه يه كه كه له يه كه كه جيا كراوه ته وهو دايرتو ته وهو جيا كرنه وه كه دروست نه بوه (وَقِيلَ ثَنَانٌ) له فهرمووده يه كى بى هيژدا: دوو ته لاقى ده كه ون.

(وَهُوَ مِنْ نَفْيِ إِبْثَاتٍ) جيا كرنه وه له نه بوون ده بيته هه بوون (وَعَكْسُهُ) به پيچه وانه ش: له هه بوون ده بيته نه بوون، كه وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه گوتى: (ثَلَاثًا إِلَّا ثَنَيْنِ إِلَّا طَلْقَةً) ته لاقْت كه وتبى سى به سى ته نها دوو ته لاق نه بى ته نها يه كه ته لاق نه بى. نه وه (فَثَنَانٌ) دوو ته لاقى ده كه ون؟ چونكه هر پرسته يه كه له پرستى پيشه خوى جيا ده كرتنه وهو واى لى دئى: سى ته لاق بكه ون، دوو نه كه ون، يه كه ويى.

(أَوْ) يان گوتى (ثَلَاثًا إِلَّا ثَلَاثًا إِلَّا ثَنَيْنِ) سى ته لاقْت بكه ون ته نها سى ته لاق نه بى ته نها دوو ته لاق نه بى. نه وه (فَثَنَانٌ) دوو ته لاقى ده كه ون، چونكه داكرتنه وه كه به پرستى دواى خوى له كار كه وتوه واى لى دئى: سى بكه ون، سى نه كه ون، دوو بكه ون (وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فهرمووده يه كى بى هيژدا: سى ته لاقى ده كه ون (وَقِيلَ طَلْقَةً) له بى هيژكي تر دا: يه كه ته لاقى ده كه ويى (أَوْ) يان گوتى (خَمْسًا إِلَّا ثَلَاثًا) پينج ته لاقْت بكه ون ته نها سى نه بى، نه وه (فَثَنَانٌ) دوو ته لاقى ده كه ون (وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فهرمووده يه كى بى هيژدا: سى ته لاقى ده كه ون (أَوْ) يان گوتى: (ثَلَاثًا إِلَّا نَصْفَ طَلْقَةٍ) سى ته لاقْت بكه ون ته نها نيو ته لاق نه بى، نه وه (فَثَلَاثٌ) سى ته لاقى ده كه ون (على الصحيح) له سهر فهرمووده ي پاست، چونكه ته لاق ناكرتنه به ش به ش.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه گوتى (أَتَيْتَ طَالِقٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) تو ته لاق كه وتوى إِنْ شَاءَ اللَّهُ، يان ته لاقْت بكه ويى إِنْ شَاءَ اللَّهُ، واته: نه گهر خوا حه زى كرد (أَوْ إِنْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ) يان گوتى: ته لاقْت بكه ويى نه گهر خوا حه زى نه كرد (وَقَصَدَ التَّغْلِيْقَ) مه به ستيشى هه لواسينى ته لاق بى به حه زكرنه كه، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقى ناكه ويى، چونكه حه زكردن و حه ز نه كردنى خوا نازاندرئى، جياوازى نيه: إِنْ شَاءَ اللَّهُ له دواوه بگوتئى وه ك پابرا، يان له پيشه وه بگوتئى وه ك إِنْ شَاءَ اللَّهُ ته لاقْت كه وتبى، يان بكه ويى، هه روه كه له (نهايه) و (معنى) دا فهرمويانه.

ئينجا بزانه: جياوازى نيه بلئى: ته لاقْت كه وتبى إِنْ شَاءَ اللَّهُ. يان هه رسيك ته لاقْت كه وتبى إِنْ شَاءَ اللَّهُ؟ چونكه هه لواسين به إِنْ شَاءَ اللَّهُ ريكا له كه وتنى بنچينه ي ته لاق كه ده گرى

وَكَذَا يَمْنَعُ اِنْعِقَادَ تَغْلِيْقٍ وَعَنْقٍ وَيَمِيْنٍ وَتَذَرُ وَكُلَّ تَصْرُفٍ، وَلَوْ قَالَ يَا طَالِقُ
 اِنْ شَاءَ اللّٰهُ. وَقَعَ فِي الْاَصْحَ، اَوْ قَالَ اَنْتَ طَالِقٌ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى. فَلَا فِي الْاَصْحَ.
 (فَصْلٌ) شَكٌّ فِي طَلَاْقٍ فَلَا، اَوْ فِي عَدَدٍ فَلَا اَقْلَ، وَلَا يَخْفَى الْوَرَعُ،

به ژماره وه، ههروهه له (تحفة) دا پوون کراوه ته وه له سهره تاي باسه که دا پاپرا، به لام نه گهر
 مه به سستی هه لواسين نه بئ، به لکو هه به سهر زوباني دا هات، يان بئ پيريزی واي گوت، يان
 نه زاندا مه به سستی هه لواسين بوو، يان نا، يان هه به عاده تان شاء الله ی ده گوت، نه وه له
 حاله تانه دا ته لاقی ده که وئ، ههروهه له ژوريه ی سهرچاوه کانداهه رمووياته.

(وَكَذَا يَمْنَعُ) ههروهه ها ووشه ی ان شاء الله قه دهغه ده کا: (اِنْعِقَادَ تَغْلِيْقٍ) دامه زراي
 هه لواسيني ته لاق: وه ته لاقت که وتبئ نه گهر بجي ته ژوره وه ان شاء الله، واته: نه گهر
 بشچي ته ژوره وه ته لاقی ناکه وئ، هه م (وَعَنْقٍ وَيَمِيْنٍ وَتَذَرُ) قه دهغه ده کا دامه زراي
 نازادکردنی کوي له و سویند خواردن و نه زکردن: وه نه کوي له يه م نازاد کرد ان شاء الله، يان
 والله نه م کاره ده که م ان شاء الله، يان له سهرم نه زربئ بزنيک بکه مه خير ان شاء الله.
 هه م (وَكُلَّ تَصْرُفٍ) قه دهغه ده کا هه ده دستکاريه کی تر دابه م زري: وه فروشته تو ان شاء
 الله. واته: نه نازادکردن و نه سویند و نه نه زو نه مامله ت هيچيان دانامه زرين، پيغه مبه رب الله
 ده فهرموئ: ﴿مَنْ حَلَفَ فَقَالَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ فَلَا حِثَّ عَلَيْهِ﴾ رواه احمد وصححه ابن حبان، هه
 که سيک سویندی خواربو گوتی: ان شاء الله. سویندی لي ناکه وئ. واته: چه ديسه که ته لاقو
 نه وانی تريش ده گري ته وه.

(وَلَوْ قَالَ يَا طَالِقُ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ) نه گهر گوتی: هو ته لا هکه وتوو ان شاء الله. نه وه (وَقَعَ فِي
 الْاَصْحَ) ته لاقی ده که وئ له فهرمووده ی راستردا، چونکه بانگکردنه که واده که يه نئ له و
 کاتدا ته لا هکه وتوو بئ (اَوْ قَالَ) يان گوتی (اَنْتَ طَالِقٌ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى) تو
 ته لا هکه وتوو ته نه نه گهر خوا چه ز بکا، نه وه (فَلَا فِي الْاَصْحَ) ته لاقی ناکه وئ له
 فهرمووده ی راستردا، چونکه وای لي دي: ته نه نه گهر خوا چه ز بکا ته لاقت نه که وئ،
 نيغه ش نازانين خوا چه ز ده کا، يان نا.

﴿فَصْلٌ: له باسي که ووتنه گومان له ته لاقتدا﴾

(شَكٌّ فِي طَلَاْقٍ) هه رکاتيک پياو که وته گومان له خودی ته لاقتدا: ناي ته لاقتدانی به ده مدا
 هاتوه، يان نا، يان ناي پيغه لواسراوه که هاتوته جي، يان نا، نه وه (فَلَا) ته لاقی ناکه وئ،
 به (اجماع) ی زانا يانی نيسلام.

(اَوْ فِي عَدَدٍ) يان زانی ته لاقتدانی به ده مدا هاتوه، به لام که وته گومان له ژماره ی ته لاقتدا:
 ناي ته لاقيکی گوتوه، يان زياتر، نه وه (فَلَا اَقْلَ) که متره که لي ده گري، به لام (وَلَا يَخْفَى
 الْوَرَعُ) خو پاراستنيش شاراو نه، واته: وا باشه له هه ربوو ويته ی پاپريدودا خرابتره که بئ

وَلَوْ قَالَ إِنْ كَانَ ذَا الطَّائِرُ غُرَابًا قَالَتْ طَالِقٌ. وَقَالَ آخَرُ إِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَأَمْرَاتِي طَالِقٌ. وَجُهْلٌ لَمْ يُحْكَمْ بِطَلَّاقٍ أَحَدٌ، فَإِنْ قَالَهُمَا رَجُلٌ لَزَوَجَتَيْهِ طَلَّقَتْ إِحْدَاهُمَا وَلَزِمَهُ الْبَحْثُ وَالْبَيَانُ، وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَاهُمَا بَعَيْنَهَا ثُمَّ جَهَلَهَا وَقَفَ حَتَّى يَذْكُرَ،

خوی دابنی، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموی: «ذَعْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ» رواه الترمذی وصححه، واز له و شته بیته که گومانست لپیدا دهکا، پوو بکه نه و لایه گومانست لپیدا ناکا. که واته: له وینه یه که مدا: یان بیگه پینتته وه، یان سه رله نوئی ماره ی بکاته وه، یان ده سبه جی ته لاقی بدا، تا کو بتوانی شوو بکاته وه، له وینه ی دووه میشدا: تا میزیدیکی تر نه کا نه ویش له خوی ماره نه کاته وه، هه روه که له زوریه ی سه رچاوه کانداه فرمویانه.

نینجا بزانه: نه گهر سویندیدی خواربو، نینجا سوینده که شی لکه وت، به لام که وت گومان: نایا سوینده که به خوا بووه، یان به ته لاق؟ نه وه بریاری ته لاقه وتنی نادرئ، به لام واجبه: خوی له ژنه که ی بیاریزی تا پوون ده بیته وه، هه روه که له (الشروانی) دا گیراویه تیه وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میزده که گوتی (إِنْ كَانَ ذَا الطَّائِرُ غُرَابًا قَالَتْ طَالِقٌ) نه گهر نه م بالنده یه قه له پرهش بی تو ته لاقه وتووی (وَقَالَ آخَرُ إِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَأَمْرَاتِي طَالِقٌ) پیایوکی تریش گوتی: نه گهر بالنده که قه له پرهش نه بی ژنی من ته لاقه وتووه (وَجُهْلٌ) نه شزاندره بالنده که چی بوو، نه وه (لَمْ يُحْكَمْ بِطَلَّاقٍ أَحَدٌ) بریار به ته لاقه وتنی هیچکیان نادرئ، چونکه نه گهر ته نها یه کیکیان ته لاقه که ی نه وها هه لواسیبا، بریاری که تنی نه ده درا؟ چونکه ده گونجی بالنده که پیته لواسراوه که نه بوئی.

به لام (فَإِنْ قَالَهُمَا رَجُلٌ لَزَوَجَتَيْهِ) نه گهر پیایوکی هه روه پسته که ی پابرده ی به هه روه ژنه کانی خوی گوتبی، نه وه (طَلَّقَتْ إِحْدَاهُمَا) بیگومان له یه کیکیان ته لاقی ده که وئ، که وایو: (وَلَزِمَهُ الْبَحْثُ) له سه ری واجبه: هه ول بدا بزانی بالنده که چی بووه، هه م (وَالْبَيَانُ) پوون بکاته وه ته لاقدراره که کامه یانه، هه م واجبه: له و ماوه یه شدا خوی له هه روه ژنه کانی بیاریزی، به لام نه گهر نه گونجا بزانی: بالنده که چی بوو؟ چونکه فری بو له دیتنه وه شی بی نومید بوو، نه و کاته واجب نیه هه ول بداو پوون بکاته وه.

هه روه ها نه گهر ته لاقه که ش (رَجْعِي) بوو، له سه ری واجب نیه هه ول بداو پوون بکاته وه، چونکه ده توانی به (رَجْعَةً) کردن ژنه کانی بگه پینتته وه به لام له و حاله تانه شدا واجبه: به رده ام خوی له هه روه ژنه کانی بیاریزی تو نزیک هیچکیان نه که وئ، هه روه که له (الشبراملسی) و (الشروانی) دا هه رموویانه.

(وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَاهُمَا بَعَيْنَهَا ثُمَّ جَهَلَهَا) نه گهر له هه روه ژنه کانی یه کیکی دیارکراوی ته لاق دا، نینجا له بیرى چوو و نه یزانی کامه یان ته لاقدراره که یه (وَقَفَ حَتَّى يَذْكُرَ) کاره که ی پاده گیرئ تا دیتنه وه بیرى کامه یانه، له ماوه ی پاگیرانی شدا نابئ نزیک هیچکیان بکه وئ،

وَلَا يُطَالَبُ بَيَانُ إِِنْ صَدَّقَتْهُ فِي الْجَهْلِ، وَلَوْ قَالَ لَهَا وَلَاجَنِّيَّةً: إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ. وَقَالَ قَصَدْتُ الْأَجَنِّيَّةَ. قُبِلَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: زَيْتَبُ طَالِقٌ. وَقَالَ: قَصَدْتُ أَجَنِّيَّةً. فَلَا عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ لَزَوْجَتِي إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ. وَقَصَدَ مُعَيَّنَةً طَلَّقْتُ، وَإِلَّا فَاِخْذَاهُمَا، وَيَلْزَمُهُ الْبَيَانُ فِي الْحَالَةِ الْأُولَى وَالْتَعْيِينَ فِي الثَّانِيَةِ.

چونکه بیگومان به کیکیانی لیحرامه، به لام (وَلَا يُطَالَبُ بَيَانُ إِِنْ صَدَّقَتْهُ فِي الْجَهْلِ) لیره دا داوای پوونکرده وی ته لاقه ووده کی لی تا کرئی نه گهر ژنه کان باوهری پی بکن له و نه زانیندا.

(وَلَوْ قَالَ لَهَا وَلَاجَنِّيَّةً إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ) نه گهر میرده که گوتیه ژنه کی خوی و نافرته یکی بیگانه: به کیکتان ته لاقه ووده، نینجا (وَقَالَ قَصَدْتُ الْأَجَنِّيَّةَ) میرده که گوتی: مه به ستم بیگانه که بوو، نه وه (قُبِلَ فِي الْأَصَحِّ) به سویند خواردن باوهری پی ده کرئی لی قبول ده کرئی، له فرموده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (زَيْتَبُ طَالِقٌ) زیتنب ته لاقه ووده، ژنه کی خوی و نافرته یکی بیگانه بوو، نه وه (وَقَالَ قَصَدْتُ أَجَنِّيَّةً) گوتی مه به ستم زیتنب یکی بیگانه بوو، نه وه (فَلَا) له ناشکرایدا به سویند خواردنیش باوهری پی تا کرئی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فرموده ی راست، به لام له په نهانی دا ددریته دست نایینه کی، واته: نه گهر راست بکا، نه وه له نتوان خوی و خوی که ووده ته لاقی نا که وئی و زیتنبه کی خوی لیحرام نابن.

(وَلَوْ قَالَ لَزَوْجَتِي) نه گهر میرده که گوتیه هر دوو ژنه کانی خوی: (إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ) به کیکتان ته لاقه ووده (وَقَصَدَ مُعَيَّنَةً) مه به ستمیشی ژنکی دیارکراو بوو، نه وه (طَلَّقْتُ) دیارکراوه که ته لاقی ده که وئی (وَإِلَّا) به لام نه گهر هیچ دیارکراویکی مه به ستم نه بوو، به لکو به کیکیانی به دیارنه کراوی مه به ستم بوو، یان هر دوو کی مه به ستم بون، نه و کاته ش (فَاِخْذَاهُمَا) له هر دوو ژنه کانی ته نها به کیکیان ته لاقی ده که وئی، نینجا (وَيَلْزَمُهُ الْبَيَانُ فِي الْحَالَةِ الْأُولَى) له حاله تی به که مدا- که دیارکراویکی مه به ستم بوو- له سهری واجبه پوون بکاته وه: ته لاقه ووده که کامه یانه، هم (وَالْتَعْيِينَ فِي الثَّانِيَةِ) له حاله تی دوو میشدا- که هیچ دیارکراویکی مه به ستم نه بوو- له سهری واجبه به کیکیان دیاری بکا بق ته لاقه ووتن.

﴿فَاِخْذَاهُمَا﴾ نه گهر سویندی به هر سیک ته لاق خوارو سوینده که شی لی که ووت، به لام دوو ژن، یان زیاتری مه بون، نه و کاته ش بیگومان به کیکیان سئ ته لاقی ده که ووت، که وایو: نه گهر له دلدا هیچیانی مه به ستم نه بوئی، واجبه: به کیکیان نیستا دیاری بکا تا کو سئ ته لاقه که ی بکه وئی، هر وده ها پیش سویند لیکه و تنیش دروسته به کیکیان دیاری بکا، نینجا نه له پیش سویند لیکه و تن و نه له دوی سویند لیکه و تن بوی دروست نیه له

وَتُعْزَلَانِ عَنْهُ إِلَى الْبَيَانِ أَوْ التَّغْيِينِ، وَعَلَيْهِ الْإِدَارُ بِهِمَا وَتَفَقَّهْتُهُمَا فِي الْحَالِ، وَيَقَعُ الطَّلَاقُ بِاللَّفْظِ، وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يُعَيَّنْ فَعِنْدَ التَّغْيِينِ، وَالْوَطْءُ لَيْسَ بَيَانًا وَلَا تَغْيِينًا، وَقِيلَ تَغْيِينٌ، وَلَوْ قَالَ مُشِيرًا إِلَى وَاحِدَةٍ: هَذِهِ الْمُطْلَقَةُ. فَيَبَيَّنُ، أَوْ أَرَدْتَ هَذِهِ وَهَذِهِ أَوْ هَذِهِ بَلْ هَذِهِ. حُكْمٌ بِطَلَاقِهِمَا،

دیارکراوه که په شیمان بپیته وه، هم بوی دروست نیه سی ته لاقه کان یه که یه که به سر ژنه کانی دا بهش بکا، جا نه گهر پیش دیاری کردن ژنیکیان مرد، یان به (بائن) ی ته لاقی دا، نه و کاته دروسته ژنه مردوه که، یان ته لاقدر او وه که بۆ که وتنی همرسیک ته لاقه که دیاری بکا، به و مرجه ی مردنه که ی، یان ته لاقدانه که ی له دوی سویندلیکه وتنه که بی، نه ک پیش سویندلیکه وتن، همره که له (تحفة) و حاشیه کانی دا لیته وه له (فصل) ی دسه لاتی میرد به سر شوینی ته لاقدا پوون کراوه ته وه.

(وَتُعْزَلَانِ عَنْهُ) له و جۆره مهسه لانه ی پابردودا ژنه کان له میرده که جیا ده کریته وه و نابیی نزیکیان بکه وی (إِلَى الْبَيَانِ أَوْ التَّغْيِينِ) تا پوون ده کاته وه ته لاقدر او وه که کامه یانه و تا یه کیکیان بۆ ته لاقه وتن دیاری ده کا، چونکه حه پام و حه لالی تیکه ل بووه (وَعَلَيْهِ الْإِدَارُ بِهِمَا) له سهری واجبه: په له بکا بۆ پوونکرده وه و دیاری کردنه که، هم (وَتَفَقَّهْتُهُمَا فِي الْحَالِ) به خپوکردنی همره و ژنه کانیسی له سر واجبه له نیستاره تا دیاری ده کا و پوون ده کاته وه، چونکه وه کو ژنه کان به ویه وه به ستر او نه وه، به لام له گه ل نه وه شدا (عِدَّةٌ) ی دیارکراوه که له کاتی ته لاقدانه وه ده ست پی ده کا، (عِدَّةٌ) ی دیار نه کراوه که ش له کاتی دیاری کردنه وه ده ست پی ده کا، همره که له زۆریه ی سرچاوه کا ندا فرمویانه.

به لام (وَيَقَعُ الطَّلَاقُ بِاللَّفْظِ) خودی ته لاقه که له کاتی ته لاقدانه وه به گوته ی ووشه ی ته لاقه که ده که وی، جا له بهر نه وه ی ژنه ته لاقدر او وه که پوون و دیار نیه، بۆی میرده که داوی پوونکرده وه و دیاری کردنی لی ده کری و پویستی به دووباره کردنه وه ی ووشه ی ته لاق نیه (وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يُعَيَّنْ فَعِنْدَ التَّغْيِينِ) له فرموده یه کی بی هیژدا: نه گهر له دلدا ژنیکی دیاری نه کردبی، نه وه له کاتی دیاری کردنه وه ته لاقی ده که وی.

(وَالْوَطْءُ) جیماع کردن له گه ل ژنیک له ژنه کانی (لَيْسَ بَيَانًا وَلَا تَغْيِينًا) نابیته پوونکرده وه و دیاری کردن بۆ نه وه ی نه و ژنه ی جیماعی له گه ل نه کراوه، نه ویان ته لاقدر او بی (وَقِيلَ تَغْيِينٌ) له فرموده یه کی بی هیژدا جیماع کردن ده بیته دیاری کردن (وَلَوْ قَالَ مُشِيرًا إِلَى وَاحِدَةٍ) نه گهر میرده که ناماره ی بۆ ژنیک له ژنه کانی کردو گوته: (هَذِهِ الْمُطْلَقَةُ) نه مه یان ته لاقدر او وه که یه (فَبَيَّنَ) نه وه ده بیته پوونکرده وه ته لاقدر او وه که (أَوْ) یان ناماره ی بۆ همره و وکیان کردو گوته (أَرَدْتَ هَذِهِ وَهَذِهِ) مه به ستم نه مه و نه مه بوو (أَوْ) یان گوته (هَذِهِ بَلْ هَذِهِ) مه به ستم نه مه بوو، نا، به لکو مه به ستم نه مه بوو. نه وه (حُكْمٌ بِطَلَاقِهِمَا) له

وَلَوْ مَاتَا أَوْ اخَذَاهُمَا قَبْلَ بَيَانٍ وَتَعْيِينِ بَقِيَّتِ مُطَالَبَتُهُ لَبَيَانَ الْإِرْثِ، وَلَوْ مَاتَ فَلَاظْهَرُ قَبُولِ بَيَانٍ وَارِثِهِ لَا تَعْيِينِهِ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ غُرَابًا فَأَمْرَأَتِي طَالِقٌ وَإِلَّا فَعَبْدِي حُرٌّ. وَجُهِلَ مَنَعُ مِنْهُمَا إِلَى الْبَيَانِ، فَإِنْ مَاتَ لَمْ يُقْبَلْ بَيَانُ الْوَارِثِ عَلَى الْمَذْهَبِ، بَلْ يُقْرَعُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالْمَرْأَةِ، فَإِنْ قَرَعَ عَنَّقُ، أَوْ قَرَعَتْ لَمْ تَطْلُقْ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَرِقُّ.

ناشکرایى دا له هردوو حاله تدا بپار به ته لاقه و تنى هردو کیان دهرئى، به لام له په نهانى نیتوان خویو خوا دا: کامه یانى مه به ست بوین، ته لاقى ئه ویان ده که وئ.

(وَلَوْ مَاتَا أَوْ اخَذَاهُمَا قَبْلَ بَيَانٍ وَتَعْيِينِ) نه گهر ته لاقدانه که ی (بائن) بوو، ئینجا پینش پوونکړنه وه و دیارى کړدن هردو ژنه کان مردن، یان ته نها په کیکیان مرد، نه وه (بَقِيَّتِ مُطَالَبَتُهُ لِبَيَانِ الْإِرْثِ) دلاو لیکنه که ی میړده که هردمه میتنى بڼ پوونکړنه ی میرا تگرتن، که واته: نه گهر ته لاقدانه که (رَجْعِي) بڼو له (عِدَّة) دا مردن، دلاو لیکنه که له سه میړده که نامیتنى، چونکه له و حاله تدا میرات له یه کترى ده گرن.

(وَلَوْ مَاتَ) نه گهر پینش روونکړنه وه و دیارى کړدن میړده که مرد، نه و کاته (فَلَاظْهَرُ) به فهرموده ی به هیزتر (قَبُولُ بَيَانٍ وَارِثِهِ لَا تَعْيِينِهِ) پوونکړنه وه ی میرا تگرى میړده که قبول ده کړئ، به لام دیارى کړنه که ی قبول نا کړئ، چونکه پوونکړنه وه که خه به ردانیک، به لام دیارى کړدن هه لېږدارنى شه هوه ټیکه و په یوه ندى به میرا تگروه نیه، به لام له فهرموده یه کی تردا: دیارى کړنه که شى قبول ده کړئ، هه روه که له زږیه ی سه رچا وه کاند ا فهرمو یانه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوئى (إِنْ كَانَ غُرَابًا فَأَمْرَأَتِي طَالِقٌ وَإِلَّا فَعَبْدِي حُرٌّ) نه گهر نه م بالنده یه قه له پرهش بڼ ژنه که م ته لاقه و توه، نه گهر نا: کویله که م نازاده (وَجُهِلَ) نه شزاندر ا بالنده که چى بوو، نه وه (مَنَعُ مِنْهُمَا إِلَى الْبَيَانِ) له هردو کیان قه دهغه ده کړئ تا پوون ده بیتنه وه (فَإِنْ مَاتَ) جا نه گهر پینش پوونکړنه وه پیاوه که مرد (لَمْ يُقْبَلْ بَيَانُ الْوَارِثِ عَلَى الْمَذْهَبِ) پوونکړنه وه ی میرا تگره که ی قبول نا کړئ، له سه فهرموده ی راستى مه زه به (بَلْ يُقْرَعُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالْمَرْأَةِ) به لکو پشکه ده کړئ له نیتوان کویله که و ژنه که دا (فَإِنْ قَرَعَ) جا نه گهر کویله که پشکه ی بڼ ده رچوو، نه وه (عَنَّقُ) نازاد دبڼ، به لام (أَوْ قَرَعَتْ) نه گهر ژنه که پشکه ی بڼ ده رچوو (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقى نا که وئ، هم (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَرِقُّ) به فهرموده ی راستر: کویله که ش به کویله ی بڼ میرا تگره کان نامیتنې ته وه، به لکو نه زانینه که هه ر به رده وام ده بڼ و بڼوی کویله که ش له (بیت المال)، یان له مالى ده وله مه نده کان دهرئى.

(فَصَلَ) الطَّلَاقُ سُنِّيٌّ وَبِدْعِيٌّ، وَيَحْرُمُ الْبِدْعِيُّ، وَهُوَ ضَرْبَانِ: طَّلَاقٌ فِي حَيْضٍ مَمْسُوسَةٍ، وَقِيلَ إِنْ سَأَلْتَهُ لَمْ يَحْرُمَ، وَيَجُوزُ خُلْعُهَا فِيهِ لَا أَجْنَبِيٍّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتَ طَالِقٌ مَعَ آخِرِ حَيْضِكَ. فَسُنِّيٌّ فِي الْأَصَحِّ، أَوْ مَعَ آخِرِ طَهْرٍ

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي تَه لَاقِي (سُنِّي) حِي حَالِ وَ (بِدْعِي) حِي حَرَامِ﴾

(الطَّلَاقُ) تَه لَاقِ دُوو به شه، يه كه م: (سُنِّي) يه، كه حه لاله. دوو م: (وَبِدْعِي) يه، كه حه رامه. (وَيَحْرُمُ الْبِدْعِيُّ) تَه لَاقِي (بِدْعِي) حه رامه، چونكه زيانى تى دايه (وَهُوَ ضَرْبَانِ) تَه لَاقِي (بِدْعِي) دُوو جُورَه:

يه كه ميان: (طَّلَاقٌ فِي حَيْضٍ مَمْسُوسَةٍ) تَه لَاقِدَانِي ژنيكه كه له حه يز، يان له نيفاسدا بئو جيماعيشى له گه ل كرابت، چونكه ماوهى حه يز به (عِدَّة) نازميردئو (عِدَّة) ي دريژ ده بيتتوه ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَلَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَسَأَلَ عُمَرُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: مُرَّةٌ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِضْ ثُمَّ تَطْهَرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يُمْسَ، فَلَيْتَكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ﴾ رواه الشيخان، (عبدالله) ي كوپى نيمامى (عمر) رضاء عها ژنه كه ي خوى له حه يزدا تَه لَاقِ دا، نيمامى (عمر) پرسيارى له پيغه مبه رﷺ كرد؟ پيغه مبه رﷺ فرموى: تَر فرمانى پي بكه: ژنه كه ي بگه پي نيتتوه و رايگرئ تا پاك ده بيتتوه، نينجا ده كه ويته حه يز، نينجا پاك ده بيتتوه، نينجا نه گه حه زى كرد: با راي بگرئو تَه لَاقِي نه دا، نه گه حه زيشى كرد: با له و پاكبوونه و ده تَه لَاقِي بدا پيش نه وهى جيماعى له گه ل بكا، نه وه يان نه و كاته يه كه خواى گه وره فرمانى كروه ژنى تى دا تَه لَاقِ بدرين كه ده فرموى: ﴿لَطَّلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ هر كاتيك ژنه كاتنان تَه لَاقِ دان له كاتى ده ست پيكرنى (عِدَّة) كانيان تَه لَاقيان بدن.

(وَقِيلَ إِنْ سَأَلْتَهُ لَمْ يَحْرُمَ) له فرمووده يه كى بئ ميژدا: نه گه ژنه كه به خوى داواى لى بكا له حه يزدا تَه لَاقِي بدا، تَه لَاقِدانه كه حه رام نابئ؟ چونكه به خوى به دريژبوونه وهى (عِدَّة) رازى يه (وَيَجُوزُ خُلْعُهَا فِيهِ) دروسته: له حه يزو نيفاسدا خولع له گه ل ژنه كه بكا، چونكه خواى گه وره ده فرموى: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ هيچ گوناهايان ناكاتى له وهى ژنه كه خوى به پاره له ميژده كه ي پزگار بكا. واته: له م نايه تَه دا باسى حه يزو خاويئى نه كراوه (لَا أَجْنَبِيٍّ) به لام خولع له گه ل بيگانه له حه يزدا حه لال نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فرمووده ي راستردا، به لام نه گه ژنه كه نيزنى بدا له حه يزدا خولعى بى بكا، نه و كاته حه لاله، هه روه كه له (نهاية) و (مغني) دا فرمويانه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ميژده كه گوتى (أَنْتَ طَالِقٌ مَعَ آخِرِ حَيْضِكَ) تَر تَه لَاقِه كه وتوى له گه ل كرتايى حه يزه كه تدا، نه وه (فَسُنِّيٌّ فِي الْأَصَحِّ) تَه لَاقِه كه (سُنِّي) يه، له فرمووده ي راستردا، چونكه نه و كاته ده ست پيكرنى (عِدَّة) ي به نوادا دئ (أَوْ) يان ميژده كه گوتى (مَعَ آخِرِ طَهْرٍ

لَمْ يَطَّأَهَا فِيهِ فَبَدَعِيٌّ عَلَى الْمَذْهَبِ. وَطَلَّاقٌ فِي طَهْرٍ وَطَيٍّ فِيهِ مَنْ قَدْ تَحَبَّلَ وَلَمْ يَظْهَرْ
حَمْلٌ، فَلَوْ وَطَيَّ حَائِضًا وَظَهَرَتْ فَطَلَّقَهَا فَبَدَعِيٌّ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحِلُّ خُلْفُهَا وَطَلَّاقٌ مَنْ ظَهَرَ
حَمْلُهَا، وَمَنْ طَلَّقَ بِدَعِيٍّ سُنَّ لَهُ الرَّجْعَةُ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ طَلَّقَ بَعْدَ طَهْرٍ،

لَمْ يَطَّأَهَا فِيهِ) ته لاقت که وتبی له کوتابی نهو پاکبونه وی که جیماعی له گه ل نه کردبی،
نهو (فَبَدَعِيٌّ) ته لاقی (بَدَعِيٌّ) به (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فرموده ی پاستی مذهب، چونکه
نهو کاته دهست پیکردنی (عِدَّةٌ) ی به دوا نایی، به لکو ده بیته حه یز.

دووهمیان: (وَطَلَّاقٌ فِي طَهْرٍ وَطَيٍّ فِيهِ) ته لاقدانی ژنیکی: که له پاکبونه وه دا بی و له و
پاکبونه وه شدا جیماعی له گه ل کرابی (مَنْ قَدْ تَحَبَّلَ) ژنیکی وه هاش بی: ده گونجا ناوس
بی و (وَلَمْ يَظْهَرْ حَمْلٌ) له کاتی ته لاقدانه که ش ناوسیه که ی دهر نه که وتبی، چونکه وا ده بی
له دوا ی ته لاقدان ناوسیه که ی دهر ده که وی و په شیمان ده بیته وه، بۆی له حه دیسه که ی
پا برودودا فرمودی: ﴿إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسُ﴾ نه گه ر حه زی کرد با
له و پاکبونه وه یه دا پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی بدا.

که واته: ژنی نه بالغ و ژنی له حه یز که وتوو ته لاقدانیان: نه (سُنِّيٌّ) یه و نه (بَدَعِيٌّ) به،
هه روه که له ژدیه ی سرچا وه کانداه فرمودیانه.

(فَلَوْ وَطَيَّ حَائِضًا وَظَهَرَتْ) نه گه ر جیماعی له گه ل ژنیکی حه یزار کردو له حه یزه که پاک
بۆ وه (فَطَلَّقَهَا) نینجا له پاکبونه وه که دا ته لاقی دا، نه وه ش (فَبَدَعِيٌّ فِي الْأَصَحِّ) ته لاقی
(بَدَعِيٌّ) به له فرمودی پاستردا، چونکه ده گونجی له و جیماعه ناوس بی.

(وَيَحِلُّ خُلْفُهَا) حه لاله خول له گه ل نه وژنه بکا که له پاکبونه وه دا جیماعی له گه ل کردوه،
هه م (وَطَلَّاقٌ مَنْ ظَهَرَ حَمْلُهَا) حه لاله نه و ژنه ش ته لاق بدا که ناوسیبونه که ی دهر که وتوه،
چونکه ترسی په شیمانی نه ماوه و (عِدَّةٌ) شی به دانانی باری ناو زگی که ی ته واو ده بی.

(وَمَنْ طَلَّقَ بِدَعِيٍّ) هه رکه سیک به (بَدَعِيٌّ) ژنه که ی ته لاق دایی (سُنَّ لَهُ الرَّجْعَةُ) بۆی سوخته ته هه ر
له ماوه ی (بَدَعِيٌّ) به که دا (رَجْعَةً) بکا، واته: ژنه که ی بگه پرنیته وه — به و مه رجی سی به سی
ته لاقی نه دایی — (ثُمَّ) نینجا له دوا ی گه پاندنه وه که ش (إِنْ شَاءَ طَلَّقَ بَعْدَ طَهْرٍ) نه گه ر حه زی کرد
له دوا ی پاکبونه وه یه ک پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی ده دا، به لام وه ها خیرتره:
پاکبونه وه که ته واو بکاو بکه ویتته وه حه یز، نینجا له پاکبونه وه یه وه ده دا — نه گه ر حه زی کرد —
پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی بدا؟ به به لگی حه دیسه که ی (ابن عمر) پا برودو.

نینجا بزانه: له حه دیسه که دا ده فرمودی: ﴿مَرْءٌ فَلْيُرَاجِعْهَا﴾ تو فرمانی پی بکه ژنه که ی
بگه پرنیته وه. نه وه ش به لگیه: که ته لاقی (بَدَعِيٌّ) ده که وی به لام ته لاقدره که گونا هه ر
ده بی، جا به گه پاندنه وه ی ژنه که ی گونا هه که ی له سر لاده چی، نینجا بۆی گه پاندنه وه ش
واجب نه، چونکه فرمانی فرمانکردن به شتیک نایسته فرمان به شته که،

وَلَوْ قَالَ لِحَائِضٍ أَنتَ طَالِقٌ لِلْبِدْعَةِ وَقَعَ فِي الْحَالِ أَوْ لِلْسُّنَّةِ فَحِينَ تَطْهَرُ، أَوْ لِمَنْ فِي طَهْرٍ لَمْ تُمَسَّ فِيهِ أَنتَ طَالِقٌ لِلْسُّنَّةِ وَقَعَ فِي الْحَالِ، وَإِنْ مُسَّتْ فِيهِ فَحِينَ تَطْهَرُ بَعْدَ حَيْضٍ، أَوْ لِلْبِدْعَةِ فَقِيَ الْحَالِ إِنْ مُسَّتْ فِيهِ، وَإِلَّا فَحِينَ تَحِيضُ، وَلَوْ قَالَ: أَنتَ طَالِقٌ طَلَقَةً حَسَنَةً أَوْ أَحْسَنَ الطَّلَاقِ أَوْ أَجْمَلَهُ. فَكَالْسُّنَّةِ، أَوْ طَلَقَةً قَبِيحَةً أَوْ أَقْبَحَ الطَّلَاقِ أَوْ أَفْحَشَهُ. فَكَالْبِدْعَةِ، أَوْ سُنَّةٍ بَدِيعَةٍ. أَوْ حَسَنَةً قَبِيحَةً. وَقَعَ فِي الْحَالِ، وَلَا يَحْرُمُ جَمْعُ الطَّلَاقَاتِ الثَّلَاثِ،

له حدیسه که شدا پیغمبر ﷺ به خوی فرمانی پین نه کرد بیگه پینیتوه، به لکو فرموی: (تو فرمانی پیکه). ههروه که له زدری سهرچاوه کاند پوون کراوه توه.

(وَلَوْ قَالَ لِحَائِضٍ) نه گهر میرده که به ژنه حهیزداره که ی گوت (أَنتَ طَالِقٌ لِلْبِدْعَةِ) تو ته لاقکه وتووی به (بدعی). نهوه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) ههروه ته لاقی ده که وی (أَوْ لِلْسُّنَّةِ) یان گوتی: ته لاقته که وتبی به (سُنِّي). نهوه (فَحِينَ تَطْهَرُ) لهو کاته ی له حهیزه که ی پاک ده بیته وه ته لاقی ده که وی (أَوْ لِمَنْ فِي طَهْرٍ لَمْ تُمَسَّ فِيهِ) یان گوتیه نهوه ژنه ی له پاکبوونه وه دایه وه پاکبوونه وه شدا جیماعی له گهل نه کرابی: (أَنتَ طَالِقٌ لِلْبِدْعَةِ) تو ته لاقکه وتووی به (سُنِّي). نهوه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) ههروه ته لاقی ده که وی، به لام (وَإِنْ مُسَّتْ فِيهِ) نه گهر له پاکبوونه وه که دا جیماعی له گهل کرابی، نهوه (فَحِينَ تَطْهَرُ بَعْدَ حَيْضٍ) لهو کاته ی له دوی حهیزی داهاتو پاک ده بیته وه ته لاقی ده که وی (أَوْ لِلْبِدْعَةِ) یان گوتیه نهوه ژنه ی له پاکبوونه وه دایه: ته لاقته که وتبی به (بدعی). نهوه (فَقِيَ الْحَالِ إِنْ مُسَّتْ فِيهِ) ههروه ته لاقی ده که وی، نه گهر جیماعی له گهل کرابی (وَإِلَّا) به لام نه گهر له پاکبوونه که دا جیماعی له گهل نه کرابی، نهوه (فَحِينَ تَحِيضُ) لهو کاته ی ده که ویته حهیز ته لاقی ده که وی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (أَنتَ طَالِقٌ طَلَقَةً حَسَنَةً) تو ته لاقکه وتووی به ته لاقیکی جوان (أَوْ أَحْسَنَ الطَّلَاقِ أَوْ أَجْمَلَهُ) یان به جوانترین ته لاق. نهوه (فَكَالْسُّنَّةِ) وه که نهویه بلئی: ته لاقته که وتبی به (سُنِّي). له گشت بریاره کان ی پابردودا (أَوْ) یان گوتی (طَلَقَةً قَبِيحَةً) ته لاقته که وتبی به ته لاقیکی ناشیرین (أَوْ أَقْبَحَ الطَّلَاقِ أَوْ أَفْحَشَهُ) یان به ناشیرنترین ته لاق. نهوه ش (فَكَالْبِدْعَةِ) وه که نهویه بلئی: ته لاقته که وتبی به (بدعی). له گشت بریاره کان ی پابردودا (أَوْ) یان گوتی (سُنَّةٌ بَدِيعَةٌ أَوْ حَسَنَةٌ قَبِيحَةٌ) ته لاقته که وتبی به ته لاقیکی (سُنِّي) (بدعی)، یان به ته لاقیکی جوانی ناشیرین، نهوه ش (وَقَعَ فِي الْحَالِ) ههروه نهوه ته لاقه که ی ده که وی.

﴿تَه لَاقِ سَنِي بَه سَنِي﴾

(وَلَا يَحْرُمُ جَمْعُ الطَّلَاقَاتِ الثَّلَاثِ) حه پام نیه: هه رسیک ته لاقه کان ویکرا کز بکاته وه وه ژنه که ی سنی به سنی به یه که ووشه - ته لاق بدا ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي قِصَّةِ الْمُتَلَاعِثِينَ: لَمَّا فَرَعَا

مِنْ تَلَاغُنِهِمَا، قَالَ: كَذَبْتُ عَلَيْهَا-يَا رَسُولَ اللَّهِ- إِنْ أَمْسَكْتُهَا. فَطَلَقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ النَّبِيُّ ﷺ. رواه الشيخان، كه نه و ژنو مېرده ی له عنه تیان له یه کتری کرد له عنه ته که یان ته واو کرد، مېرده که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، نه گړ ژنه که م پابگر موه دیاره دروم به سهردا هه لېه ستوه. ثینجا سې به سې ته لاقی دا پېش نه وه ی پیغه مبه ری ﷺ فه رمانی پې بکا. واته: نه گړ ته لاقدانی سې به سې ویکړا چه پام بواوېه، پیغه مبه ری ﷺ په خنې ی لې ده گرت تا کو خه لکی تریش بزانی چه پامه.

جا له گه ل نه وه ش که سې به سې چه پام نیه، ودها سوننه ته: سې به سې ویکړا ته لاقی نه دا، تا کو شوینیک بؤ په شیمانی بمینیتوه، هه روه که له زړیه ی سهرچاه وکاندا فه رمویانه.

جا بزانه له لای نیعمی (حنفی و نیعمام مالک): ته لاقدانی سې به سې چه پامه، به لام له گه ل نه وه شدا هه رسیکیش ده که ون «عن محمود بن لید ﷺ: أَخْبَرَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا جَمِيعًا، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ غَضْبَانَ ثُمَّ قَالَ: أَلْيَعْبُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَنَا بَسِينٌ أَظْهَرِكُمْ؟» رواه النسائي ورواته ثقات، پیاوړک ژنه که ی خوی سې به سې ویکړا ته لاق دا، ثینجا پیغه مبه ری ﷺ به توپه یی هه لساو فه رموی: ثایا گالته به قورثانی خوا ده کریؤ و منیش له ناو نیوهمه؟. واته: توپه بوونی پیغه مبه ری ﷺ به لگه ی چه پامی به.

ثینجا بزانه: به لگه ی که وتنی ته لاقی سې به سې به جاریک: (إجماعی) (صحابه) ی پیغه مبه ری ﷺ له سهرده می نیعمی (عمر ﷺ)، هه روه که له (فتح الباری و) (شرح الموطأ) دا فه رمویانه «عن ابن عباس رضی الله عنهما: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبَى بَكْرٍ وَسَتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعَجَلُوا فِي أَمْرٍ كَانَ لَهُمْ فِيهِ أَنَاءَةٌ فَلَوْ أَمَضْنَاهُ عَلَيْهِمْ. فَأَمَضَاهُ عَلَيْهِمْ» رواه مسلم، له سهرده می پیغه مبه ری ﷺ نیعمی (أبو بکر و) دوو سالیش له سهرده می نیعمی (عمر) ته لاقی سې به سې به که یه که ته لاق ده درا، جا نیعمی (عمر) فه رموی: نه و خه لکه په لیه یان کرد له کاریکی ودها دا: که مؤله تیان بؤ هه بو، ده با نه و په لیه کردنه له سهریان جی به جی بکه ین- واته: که نیستا له جیاتی یه که یه که، به په له سې به سې به جاریک ته لاق ده دن- جا نیعمی (عمر) جی به جی ی کریو بپیری دا: ته لاقی سې به سې به جاریک بکه وی.

واته: (صحابه) ش به بپیری نیعمی (عمر ﷺ) پازی بون و په خنیه یان نه گرتو بووه (إجماع)، جا هه ر که سیک له دوا ی (إجماع) ی (صحابه) پای جیاواز بئ، نه وه (إجماع) ی فپړی داوه و پایه که ی وی په چاو نا کری، هه روه که له (فتح الباری) دا فه رمویته ی.

ثینجا به دوا ی (صحابه) شدا هه ر له سهرده می (السلف الصالح) دا (إجماع) ی هه ر چوار نیعمه کانی سهرمه زهه بیش به ستراره: له سهر که وتنی ته لاقی سې به سې به جاریک، هیچ

زانایه کی متمانه پیکراویش له و مهسه له یه دا نژایه تی (إجماع) ی نه کړدوه، بۆیئ له زۆریه ی سرچاوه کاند ا فرموویانه: نه وه ی (فتوا) ی داوه: که (ته لاقی سئ به سئ به جاریک ناکه وئ)، خوای گه وړه گو مړای کړدوه. واته: چونکه جیماع کردن له گه ل ته لاقه و وتووی سئ به سئ زینایه و واجبه: سزای زینا بدرئ، هه روه ک له باسی (ماره به جاش) دا پابرا.

ئینجا بزانه: له نوای شه شسه د سال (ابن تیمیة) په رژیئ (إجماع) ی شکاندو له (إجماع أهل السنة والجماعة) لای داو به مه زه به ی (شیعة) فتوای دا: که (ته لاقی سئ به سئ به ته نها به یه ک ته لاق ده ژمیردرئ). هه ر حه دیسه که ی (ابن عباس) ی پرابردووشی کړده به لگه ی خۆی، چهند که سیکیش تا ئیستاش بونه ته هاویری (ابن تیمیة) له و مهسه له یه دا.

به لکو نه گه ر ته لاقدانه که ش به شیوه ی سویند خواردن بئ، نه وه له لای نه وان هه ر ته لاقه که ی ناکه وئ، به لکو که ففاره تی سویند واجب ده بئ. جا ئه م (بدعة) یه ش (ابن تیمیة) له ئیسلامدا په یدای کړدوه و هیچ پیشه وایه کی ئایین نه و قسه یه ی نه کړدوه، هه روه ک له زۆریه ی سرچاوه کاند ا فرموویانه.

جا له قسه کانی (ابن تیمیة) و هاویریانی وا دهرده که وئ: (که ئیمامی (عمر)) د ژ به پریاری پیغه مبه ر پریاری داوه و به هه له دا چووه، به لام (صحابه) ی پیغه مبه ر زور له ئیمامی (عمر)) ترساون و نو پراون په خنه بگرن) !!! . هه م به چهند به لگه یه کی داهاتوش.

جا بزانه: چونکه (ابن تیمیة) ئه م زمانه د ژیه ی کړده سه ر ئیمامی (عمر))، بۆیئ زانایانی هه ر چوار مه زه ب- له و سه رده مدا- کۆ بونه وه و پریاریان دا: (ابن تیمیة) به ند بکړئ، هه ر له به ند یخانه شدا مرد. جا ئیمه ش ئیستا چهند به لگه یه کی (ابن تیمیة) و هاویریانی دینین و له لاین (أهل السنة والجماعة) ش وه لامیان ده دینه وه.

یه که م: نه وان ده لئین: ته لاقی سئ به سئ له سه رده می پیغه مبه ر دا ئی ته نها به یه ک ته لاق ژمیردراوه، به به لگه ی حه دیسه که ی (ابن عباس) ی پابردوو، به لام ئیمامی (عمر)) له خۆیه وه پریاری که و تنی ته لاقی سئ به سئ داوه، ئیمامی (عمر)) به بئ به لگه نژایه تی پریاری پیغه مبه ر کړدوه !.

وه لامی (أهل السنة): واته ی حه دیسه که به و پراو بۆچوونه ی ئیوه نیه، به لکو واته ی حه دیسه که ئه مه یه: خه لکه که له سه رده می پیغه مبه ر دا ئی به نه غلبی- یه که یه که ژنی ته لاق ده دا، به لام له سه رده می ئیمامی (عمر) دا عاده تی خه لک گۆراو له ته لاقداندا په لایان ده کړدو- به نه غلبی- سئ به سئ به جاریک ته لاقیان ده دا، هه روه ک ئیمامی (البیهقی یاسناد صحیح) گۆپاویه تیه وه. که واته: حه دیسه که ی (ابن عباس) ی پابردوو نه وه مان پئ پاده گه یئ: که له سه رده می ئیمامی (عمر) دا عاده تی خه لک له ته لاقداندا گۆرا: به په له

سَيِّبَسَيِّ بِهِ جَارِيكَ تَه لَاقِيَان دَه دَا، نِيَمَامِي (عَمَر) ش بَرِيَارِي عَادَه تَه گُورَاوَه كِي بَه سَه رَدَا سَه پَانْدَن، نَه ك نِيَمَامِي (عَمَر) - دَرُ بَه پِيغَه مَبَر رَئِيصَه - بَرِيَارِي شَه رِيْعَه تِي نِيَسَلَامِي لَه مَه سَه لَه كَه دَا گُورِييِي، مَه رَوَه ك نِيَمَامِي (النَوَاوِي) لَه (شَرْح مَسْلَم) وَ (الْحَافِظ الْعَسْقَلَانِي) لَه (فَتْح الْبَارِي) دَا نَه وَهَا پُورُونِيَان كَرْدُوتَه وَه.

بِيَن گُومَان نَه وَ سَيِّ نِيَمَامَانَه ش مَه رَسِيَكِيَان لَه (إِبْن تَيْمِيَّة) زَانَاتِرُو شَارَه زَاتِرِن؟ چُونَكِه مَه رَسِيَكِيَان زَانَاي حَه دِيَسُو شَه رِيْعَه تَنُو مَتَمَانَه يَان بِيَن دَه كَرِي.

دَوُوْم: نَه وَان دَه لَيِّن: نَه گَه رِيَه كِيَك بَلِي: (سَيِّ جَار سَبْحَانِ اللّٰهِ). نَه وَه تَه نَهَا يَه ك (سَبْحَانِ اللّٰهِ) ي بُو دَه نُوَسَرِي، يَان نَه گَه ر بَلِي: (سَيِّ جَار وَاللّٰهُ نَه م كَارَه نَاكَه م). نَه وَه تَه نَهَا بَه يَه ك سُوِيَنَد دَه ژَمِيَرِدَرِي، كَه وَابُو: نَه گَه ر بَلِي: (سَيِّ تَه لَاقَت بَكَه وَي). نَه وَه ش يَه ك تَه لَاقِي دَه كَه وَي.

وَه لَامِي (أَهْلُ السَّنَةِ): سُوِيَنَد خَوَارْدَن وَ زِيَكِرِي خَوَا - كَه سَبْحَانِ اللّٰهِ يَه - هِيچ سَنُورِيَكِيَان بُو دَانَه نَدَرَاوَه، بَه لَام تَه لَاقْدَان سَنُورِيَكِي مَه يَه: كَه سَيِّ تَه لَاقَه، كَه وَابُو: (قِيَاس) كَرْدَنَه كَه تَان بَه تَالُو پُوچَه لَه، مَه رَوَه ك لَه (فَتْح الْبَارِي) دَا پُورُون كَرَاوَه تَه وَه.

وَاته: تَه لَاق زِيَاتَر بَه مَامَلَه تَه كَان دَه چِي، چُونَكِه سَنُورِيَكِي مَه يَه: وَه ك يَه كِيَك بَلِي: لَه سَيِّ دِيَنَارَه كَه گَه رَدَه نَت نَازَاد بِيَن. يَان نَه م شَتَه م لِيَت كَرِي بَه سَيِّ دِيَنَار. يَان سَيِّ دِيَنَارَم لَه سَه ر نَزَر بِيَن. نَايَا نَه مَه بَه يَه ك دِيَنَار دَه ژَمِيَرِدَرِي، يَان بَه سَيِّ دِيَنَار؟

سَيِّ يَه م: نَه وَان دَه لَيِّن: ﴿طَلَّقَ رُكَائَهُ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: رَاجِعْهَا إِلَيْهَا وَاحِدَةً﴾ رَوَاه أَحْمَد وَأَبُو دَاوُد بَسَنَد فِيَه مَقَال، (رُكَائَةً) ژَنَه كِي خُوِي لَه يَه ك دَانِيَشْگَه دَا سَيِّ بَه سَيِّ تَه لَاق دَا، پِيغَه مَبَر رَئِيصَه فَه رَمُوِي: ژَنَه كَت بَكَه پَرِنَه وَه، تَه نَهَا يَه ك تَه لَاقَت كَه وَتَه وَه.

وَه لَامِي (أَهْلُ السَّنَةِ): نَه م حَه دِيَسَه بَه وَوَشَه ي (طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا) حَه دِيَسِيَكِي (خَسِيف) - بِيَن مِيَزَه، مَه رَوَه ك نِيَمَامِي (النَوَاوِي) لَه (شَرْح مَسْلَم) دَا فَه رَمُوِيَه تِي، بَه لَكُو (صَحِيح) پَاسْتَه كِي نَه وَه يَه: ﴿طَلَّقَ رُكَائَهُ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ، فَحَلَفَهُ النَّبِيُّ ﷺ: وَاللّٰهِ مَا أَرَذْتُ إِلَّا وَاحِدَةً. فَرَدَّهَا عَلَيْهِ﴾ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاه أَبُو دَاوُد وَغَيْرَه، (رُكَائَةً) ژَنَه كِي خُوِي بَه وَوَشَه ي (الْبَتَّةَ) - بَرَاوَه يِي تَه لَاق دَا، جَا پِيغَه مَبَر رَئِيصَه سُوِيَنَدِي دَا: كَه مَه بَه سَتَم تَه نَهَا يَه ك تَه لَاق بُوَه. نِيِنَجَا ژَنَه كِي بُو گَه پَانْدَه وَه.

وَاته: (رُكَائَةً) بَه زَمَان سَيِّ تَه لَاقِي نَه گُوتَبُو، بَه لَام پِيغَه مَبَر رَئِيصَه لَه سَه ر نِيَه تَه كِي سُوِيَنَدِي دَا، نَه وَه ك نِيَه تِي سَيِّ تَه لَاقِي مَه بُوِيَن وَ سَيِّ تَه لَاقَه كِي كَه وَتَبِي، جَا نَه گَه ر سَيِّ تَه لَاقَه كَه وَيَكُرَا بَه جَارِيكَ نَه كَه وَتَبَان، بُو چِي سُوِيَنَدِي دَا وَه سُوِيَنَدَانَه كَه سُودِي چِي بُو؟، مَه رَوَه ك لَه زُورِيَه ي سَه ر چَاوَه كَانْدَا فَه رَمُوِيَانَه.

چوارم: نه وان ده‌لئين: له هه‌ديسه‌كه‌ى (محمود بن لبید) ى پابردوو، پيغه‌مبه‌ر ﷺ توپه‌بوو، چونكه‌ پياوه‌كه‌ سى‌به‌سى ته‌لاق دابو.

وه‌لامى (اهل السنة): خو هه‌ديسه‌كه‌ باسى نه‌وه‌ى تى‌دا نه‌كراوه: ئايا پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌يك ته‌لاقى ژماردوه، يان به‌ سى ته‌لاق، كه‌وابو: نه‌و هه‌ديسه‌ په‌يوه‌ندى به‌مه‌سه‌له‌ى ته‌لاقكه‌ وتنه‌وه‌ نيه، به‌لكو هه‌ديسه‌كه‌ به‌لگه‌يه: كه‌ ته‌لاقى سى‌به‌سى له‌ سه‌رده‌مى پيغه‌مبه‌ر داء ﷺ پوى‌داوه‌وه، جا له‌ به‌ر نه‌وه‌ش كه‌ ته‌لاقى سى‌به‌سى ناپه‌سندو خراپه، پيغه‌مبه‌ر ﷺ رقى بوته‌وه‌و توپه‌بووه.

بۆيى -هر به‌ به‌لگه‌ى ئه‌م هه‌ديسه‌ش- نيمامى (عمر) نه‌و كه‌سه‌ى داركارى ده‌كرد كه‌ سى‌به‌سى ژنه‌كه‌ى ته‌لاق ده‌دا، هه‌روه‌ك (سعید بن منصور، بسند صحيح) له‌ (انس) گيڤاويه‌تیه‌وه‌و، له‌ (فتح البارى) دا په‌وون كراوه‌ته‌وه‌.

نيت‌ر وا تيمه‌كه‌: نيمامى (عمر) له‌ مه‌سه‌له‌ى ته‌لاقى سى‌به‌سى بى‌ناگا بووه، به‌لكو له‌ هه‌زارانى وه‌كو (ابن تيمية) وهاو بيرانى زياتر شاره‌زاي ئايينى ئيسلام بووه، چونكه‌ قوتابى وپه‌روه‌رده‌كراوى پيغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ راستى‌دا نيمامى (عمر) (شينخ الاسلام) ه، نه‌ك (ابن تيمية)!

پينجه‌م: نه‌وان ده‌لئين: نيمامى (على) و (ابن عباس) رضى الله عنهم به‌ پيچه‌وانه‌ى نيمامى (عمر) فتوايان داوه‌و (اجماع) به‌ ته‌واوى نه‌به‌ستراوه.

وه‌لامى (اهل السنة): ئه‌م قسه‌يه‌ راست نيه‌و له‌ هيچ پنگايه‌كى راست نه‌هاتوه، به‌لكو پيچه‌وانه‌كه‌ى راسته‌: كه‌ ﴿عن ابن عباس رضى الله عنهما: أَنَّهُ جَاءَهُ رَجُلٌ طَلَّقَ إِمْرَأَتَهُ ثَلَاثًا، فَقَالَ: يَنْطَلِقُ أَحَدُكُمْ فَيَرْكَبُ الْأُخْمُوقَةَ ثُمَّ يَقُولُ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا). وَإِلَّا لَمْ تَتَّقِ اللَّهَ فَلَا أَجِدَ لَكَ مَخْرَجًا، غَضِبْتَ رَبُّكَ وَبَاءَتْ مِنْكَ إِمْرَأَتُكَ﴾ رواه أبو داود بسند صحيح، پياويك گوته‌يه (ابن عباس): من ژنه‌كه‌م سى‌به‌سى ته‌لاق داوه‌؟ (ابن عباس) فه‌رموى: هر يه‌كيكتان هه‌لده‌ستى خزى توشى بى‌عه‌قلى ده‌كا، ئينجا ده‌لئ: (ابن عباس، ابن عباس). خواى گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموى: (هه‌ركه‌سيك له‌ خوا بترسى، خواى گه‌وره‌ له‌ ته‌نگانه‌دا پزگاريوونيكى ده‌داتى). تو له‌ خوا نه‌ترساوى، هيچ چاره‌تم بى‌ناكرى وژنه‌كه‌شت به‌ (بائى) ته‌لاقى كه‌وتوه.

جا كه‌ ئيوه‌ ده‌لئين: (صحابه) له‌ ترسى نيمامى (عمر) نه‌ويژاون په‌خنه‌ بگرن. خو (ابن عباس) به‌ ماوه‌يه‌كى نۆز له‌ دواى نيمامى (عمر) وه‌فاتى كردوه، تو بلى له‌ دواى وه‌فاتيشى هر لى‌ ترسابى؟! جگه‌ له‌مه‌ش كه‌ نيمامى (عمر) ويستى سنوريك بو ماره‌بى‌ژنان دابنى، ئافه‌رته‌يك په‌خنه‌ى ليگرتو گوتى: (تو ناتوانى ده‌ست له‌م كاره‌

بدهدی). نِیامی (عمرؓ) به قسه‌ی ثم نافره‌ته په‌شیمان بۆوه. هه‌روه‌ها (صحابه) به‌ک پئی گوت: (هو) (عمر) نه‌گهر تو خوار بیت، به‌م شمشیره راستت ده‌که‌ینه‌وه).
تو بلئی هه‌موو (صحابه) ی پیغه‌بهر غیره‌تی ثم نافره‌ته و ثم (صحابه) بیان نه‌بوئی، تاکو هه‌له‌ی نِیامی (عمرؓ) له ته‌لاقی سی‌به‌سی‌دا راست بکه‌نه‌وه؟!

جا نه‌ی موسولمانی پیزدار، وه‌ره‌ با به‌یه‌که‌وه بجینه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی، شوین سوننه‌تی من و سوننه‌تی خه‌لیفه‌کانی من بکه‌ون. خو له سه‌رده‌می نِیامی (عمر) دا دوو خه‌لیفه‌که‌ی تریش - نِیامی (عثمان) و نِیامی (علی) رضی الله عنهما - مابون، جا توخودا په‌وايه: واز له هه‌رسیک خه‌لیفه‌کان و (صحابه) کانی تر بینین و شوین (ابن تیمیه) بکه‌وین؟ نه‌وته پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی ﴿اِقْدُوا بِالَّذِينَ مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، ئیوه شوین هه‌ردوو جینیشینه‌که‌ی دوا‌ی من بکه‌ون؟ که (أبو بکر و عمر) ن.

باشه: نه‌گهر (ابن تیمیه) به‌لای تۆوه زانتر بی له (صحابه) ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له هه‌ر چوار نِیامه‌که‌ی سه‌ر مه‌زه‌ب، فتوا‌ی نه‌وت پئی راستتر بی له بپاره‌که‌ی نِیامی (عمرؓ)، نه‌دی چۆن وه‌لامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌یه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَقَلْبِهِ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، خوا‌ی گه‌وره راستی داناه‌ته سه‌ر زویان و دلی (عمر)؟.

که‌وابو: پینگای راستمان بۆ پۆن بۆوه، خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ نایا له دوا‌ی راستی - جگه له گومرا‌بوون - هیچ‌تر هیه؟.

جا له‌م سه‌رده‌مه‌شدا گومرا‌بووی وه‌ها هیه: فتوا ده‌دا: که ته‌لاقی سی‌به‌سی به‌یه‌ک ته‌لاق ده‌ژمیردری و ئنی بی‌ته‌لاق ده‌نیریت‌وه لای می‌رده‌که‌ی تووشی زینایان ده‌که‌ن، جا هه‌ر چه‌ند تام و خووشی زینایه‌که‌ بۆ ژن و می‌رده‌که‌یه، به‌لام تاوان و پوورده‌شی قیامه‌تیش بۆ فتوا‌ده‌ری گومرا‌بووه.

خو نه‌گهر (ابن تیمیه) له چینی (السلف الصالح) بو‌وايه و (مجتهد) ش بو‌وايه، نه‌و کاته نرخیک بۆ فتوا‌یه‌که‌ی داده‌ندرا، به‌لام (ابن تیمیه) له چینی (خلف) هو له سه‌ده‌ی حه‌فته‌م و هه‌شته‌مدا ژیاوه و نه‌شگه‌یه‌وته پله‌ی (مجتهد) و هیچ زانایه‌کی باوه‌پیکراویشی له‌گه‌لدا نیه، به‌لام سه‌رجه‌م (صحابه) و (مجتهد) ده‌کانی (أهل السنة والجماعة) له‌گه‌ل نِیامی (عمر) ﷺ، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ﴾ رواه الترمذی بسند صحیح، هه‌رده‌م ئیوه له‌گه‌ل کۆمه‌لدا بن و په‌رته‌وازه و تاکړه‌وه‌ی مه‌که‌ن، چونکه شه‌یتان له‌گه‌ل که‌سیکی تاکدایه و له دوو که‌سان دوورتره.

وَلَوْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا أَوْ ثَلَاثًا لِلْسُّنَّةِ. وَفَسَّرَ بِتَفْرِيقِهَا عَلَى أَقْرَاءَ لَمْ يَقْبَلْ إِلَّا مِمَّنْ يَعْتَقِدُ تَحْرِيمَ الْجَمْعِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُدَيْنُ، وَيُدَيْنُ مَنْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ وَقَالَ أَرَدْتُ أَنْ دَخَلْتُ أَوْ إِنْ شَاءَ زَيْدٌ، وَلَوْ قَالَ نِسَائِي طَوَالِقُ أَوْ كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ، وَقَالَ أَرَدْتُ بَعْضَهُنَّ. فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقْبَلُ ظَاهِرًا إِلَّا لِقَرِينَةٍ: بِأَنْ خَاصَمْتَهُ وَقَالَتْ تَزَوَّجْتُ. فَقَالَ: كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میزده که گوتی (أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا) تو ته لاقه ووتویی سی به سی (أَنْ) یان گوتی (ثَلَاثًا لِلْسُّنَّةِ) ته لاقته که وتبی سی به سی به (سُنِّي). نینجا (وَفَسَّرَ بِتَفْرِيقِهَا عَلَى أَقْرَاءَ) له هردوو مهسه له که دا میزده که گوتی: مه بهستم په رتکونی سی ته لاقه کان بوو به سهر پاکبونه وه کاند، نه وه (لَمْ يَقْبَلْ) له ناشکرایي دا لی قبول ناکړی (إِلَّا مِمَّنْ يَعْتَقِدُ تَحْرِيمَ الْجَمْعِ) تنها له و که سه قبول ده کړی که باوه پي وایی: کوکړنه وهی سی ته لاق ویکړا حه پامه، وه (حنفی) و (مالکی).

جا هه رچند به ناشکرایي لی قبول ناکړی، به لام (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُدَيْنُ) به هه رموده ی راستر: میزده که ده دریته دهست نایینی خوی، واته: به ژنه کی ده لئین: (له ناشکرایي دا له میزده که حه پام بوی، به لام نه گهر باوه پت وایه راست دهکا، خوتی بده دهست، نه گهر نا: خوتی مهده دهست). هم به میزده که شی ده لئین: (ثُمَّ باوه پت پی ناکه یی و له ناشکرایي دا هه سییک ته لاقته که وتون، به لام نه گهر راست بکه ی نه وه له نیوان خوت و خوادا سی ته لاقته نه که وتون).

جا نه وه مه بهستی نیامی (الشافعی) یه که دهه رموی: (لَهُ الطَّلَبُ وَعَلَيْهَا الْهَرَبُ) میزده که مافی داواکړنی جیماعی هه یو ژنه کهش له سهری واجبه پابکا. هه روه که له (تحفة) و (نهایه) دا گپړاویه تیان وه.

(و) هه روه ها (يُدَيْنُ مَنْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ) نه و میزدهش ده دریته دهست نایینی خوی که بلئ: تو ته لاقه ووتویی. نینجا (وَقَالَ أَرَدْتُ أَنْ دَخَلْتُ أَوْ إِنْ شَاءَ زَيْدٌ) مه بهستم نه وه بوو: نه گهر بچپته ناو خانوو، یان نه گهر (زهید) حه ز بکا ته لاقی که وتبی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میزده که گوتی (نِسَائِي طَوَالِقُ) ژنه کانم ته لاقه ووتوون (أَنْ) یان گوتی (كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ) گشت ژنیکی خوم ته لاقه ووتوه، نینجا (وَقَالَ أَرَدْتُ بَعْضَهُنَّ) گوتی مه بهستم هه نیکیان بوو، نه که هه موویان، نه وه (فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقْبَلُ ظَاهِرًا إِلَّا لِقَرِينَةٍ) به هه رموده ی راستر: له ناشکرایي دا لی قبول ناکړی تنها به نیشانه یه که نه بی: (بِأَنْ خَاصَمْتَهُ وَقَالَتْ تَزَوَّجْتُ) وه که ژنه کی ململانه ی له که ل بکاو بلئ: ژنت به سهر هیناوم (فَقَالَ) میزده کهش له وه لامی دا بلئ: (كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ) گشت ژنیکی من ته لاقه ووتو

وَقَالَ أَرَدْتُ غَيْرَ الْمَخَاصِمِ —————
 (فَصَلَ) قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ فِي شَهْرٍ كَذَا أَوْ فِي غُرَّتِهِ أَوْ أَوَّلِهِ. وَقَعَ بِأَوَّلِ جُزْءٍ مِنْهُ، أَوْ فِي
 نَهَارِهِ أَوْ أَوَّلِ يَوْمٍ مِنْهُ فَبَفَجَرَ أَوَّلِ يَوْمٍ، أَوْ آخِرِهِ فَبَاخِرَ جُزْءٍ مِنَ الشَّهْرِ، وَقِيلَ بِأَوَّلِ
 النُّصْفِ الْآخِرِ،

بى، نينجا (وَقَالَ أَرَدْتُ غَيْرَ الْمَخَاصِمِ) مېرده كه گوتى: مه بستم ژنيكى تر بوو جگه له و
 ژنې مملانه ئې له گه ل كړدم. نه وه به سويند خواردن لى قبول ده كړئ.
 هه روه ما نه گه ر ژنه كې بيه وئ بېرته شوينيك، نه وېش بلئ: نه گه ر نه مشه و بچېته
 د ه روه ته لاقت كه وېئ. نينجا ژنه كه چووه شوينيكې ترى جگه له شوينه ناوېراوه كه،
 به لام مېرده كه گوتى: ته نها مه بستم نه وه بوو: له شوينه ناوېراوه كه قه ده غې بكم.
 نه وېش به سويند خواردن باوېرې پې ده كړئ، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فرمويانه.

﴿فَصَلَ: له باسى هه لواسيني ته لاقت به كاته كان﴾

(قَالَ) هه ر كاتيك مېرده كه گوتى (أَنْتَ طَالِقٌ فِي شَهْرٍ كَذَا) تُو ته لاقت كه وتوى له فلانه
 مانگه دا (أَوْ فِي غُرَّتِهِ أَوْ أَوَّلِهِ) يان له دهر كه وتنى، يان له سهر تاي، يان له سهرى فلانه
 مانگه دا، نه وه (وَقَعَ بِأَوَّلِ جُزْءٍ مِنْهُ) ته لاقى ده كه وئ له گه ل هاتنى يه كم به شى مانگه كه:
 كه سهر تاي شوى يه كم مى مانگه كه يه به گوږه ئى كاتى شوئى هه لواسيني ته لاقه كه، نه ك
 كاتى شوينيكې تر (أَوْ يان گوتى (فِي نَهَارِهِ أَوْ أَوَّلِ يَوْمٍ مِنْهُ) ته لاقت كه وېئ له پوڅى فلانه
 مانگه دا، يان له يه كم پوڅى فلانه مانگه دا، نه وه (فَبَفَجَرَ أَوَّلِ يَوْمٍ) ته لاقى ده كه وئ له گه ل
 به يانئى يه كم پوڅى مانگه كه (أَوْ يان گوتى (آخِرِهِ) ته لاقت بكم وئ له كوتايى فلانه
 مانگه دا، نه وه (فَبَاخِرَ جُزْءٍ مِنَ الشَّهْرِ) له گه ل دواترين به شى مانگه كه ته لاقى ده كه وئ: كه
 ناوېوئى پوڅى كوتايى مانگه كه يه (وَقِيلَ) له فرموده يه كى بى مېزدا (بِأَوَّلِ النُّصْفِ الْآخِرِ)
 به سهر تاي نيوه ئى دوه مى مانگه كه ته لاقى ده كه وئ.

﴿فَاكاداري﴾: نه گه ر بلئ: ته لاقت كه وېئ پېش مړېم به چوار مانگو ده پوڅ. نينجا
 زياتر له چوار مانگو ده پوڅ زيا، نينجا مرد، نه وه ناشكرا ده بئ: كه به ماوه ئى چوار مانگو
 ده پوڅ پېش مړدى ته لاقى كه وتوه، جا نه گه ر ته لاقه كه (بائن بى)، نه و كاته ژنه كه ميراتى
 لى تاگړئ وه م (عِدَّة) مى مېر د مړدنيش لى سهر نيه، به لكو نه گه ر (عِدَّة) مى ته لاق ته واو نه بوئ
 ته واوى ده كا. به لام نه گه ر بلئ: ته لاقت كه وېئ له پوڅى كوتايى زياندا. نه و كاته ته لاقى
 ده كه وئ له گه ل به يانئى نه و پوڅه ئى تى دا ده مړئ، جا نه گه ر له شوى دا بمرئ، نه و
 كاته ش هه ر له به يانئى پوڅى پېش شه وه كه دا ته لاقى ده كه وئ، هه روه كه له (تحفة) و
 (نهاية) دا پوون كراوه ته وه.

وَلَوْ قَالَ لَيْلًا: إِذَا مَضَى يَوْمٌ. فَيَغْرُوب شَمْسُ غَدِهِ، أَوْ نَهَارًا: فَنِي مِثْلَ وَقْتِهِ مِنْ غَدِهِ، أَوْ الْيَوْمِ: فَإِنْ قَالَ نَهَارًا فَيَغْرُوبُ شَمْسُهُ وَالْأَلْفَا، وَبِهِ يَقَاسُ شَهْرٌ وَسَنَةٌ، أَوْ أَنْتَ طَالِقٌ أَمْسٍ. وَقَصْدُ أَنْ يَقَعَ فِي الْحَالِ مُسْتَنِدًا إِلَيْهِ وَقَعَ فِي الْحَالِ، وَقِيلَ لَعَوٌ، أَوْ قَصْدُ أَنَّهُ طَلَّقَ أَمْسٍ وَهِيَ الْآنَ مُعْتَدَّةٌ صُدِّقَ بِيَمِينِهِ، أَوْ قَالَ طَلَّقْتُ فِي نِكَاحٍ آخَرَ،

جا بزانه: ههلواسینی تهلاق به شوینه کانش دروست ده بی، وهک بلئی: له فلانه خانووه دا ته لاقهت که وتبی. نه وه هر کاتیک ژنه که بچینه ناو خانووه که ته لاقی ده که وی، ههروه که له (تحفه) له باسی (ظهار) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ لَيْلًا) نه گهر له شه ویدا گوتی (إِذَا مَضَى يَوْمٌ) هه هر کاتیک پوژیک پویشته ته لاقهت که وتبی. نه وه (فَيَغْرُوبُ شَمْسُ غَدِهِ) له گهل ناوایوونی پوژی سبهینی ته لاقی ده که وی (أَوْ نَهَارًا) یان له پوژیدا گوتی: هه هر کاتیک پوژیک پویشته ته لاقهت که وتبی. نه وه (فَنِي مِثْلَ وَقْتِهِ مِنْ غَدِهِ) له سبهینی له وینهی شو کاتهیدا ته لاقی ده که وی (أَوْ الْيَوْمِ) یان گوتی: هه هر کاتیک نه مړ پویشته ته لاقهت که وتبی. نه وه ته ماشا ده که یان: (فَإِنْ قَالَ نَهَارًا) نه گهر له پوژیدا وای گوتی، نه وه (فَيَغْرُوبُ شَمْسُهُ) به ناوایوونی پوژه که ی شو مړ ته لاقی ده که وی (وَالْأَلْفَا) به لام نه گهر له شه ویدا وای گوتی (لَعَوٌ) پوچهل ده بی و هیچ ته لاقیکی ناکه وی.

به لام نه گهر بلئی: نه مړ ته لاقهت که وتبی، یان نه مانگه، یان نه م ساله ته لاقهت که وتبی، نه وه له وینانه دا جیاوازی نیه شو بی، یان پوژ بی: هه نه ودهم ته لاقی ده که وی، ههروه که له زوړی ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَبِهِ يَقَاسُ) هه به مه سه له ی پوژه که ش قیاس ده که ی (شَهْرٌ وَسَنَةٌ) مانگو سال، که واته: نه گهر بلئی: هه هر کاتیک نه مانگه ته وایو بوو ته لاقهت که وتبی. نه وه هه هر کاتیک نه و به شعی له مانگه که ماوه کزتابی هات ته لاقی ده که وی، به لام نه گهر بلئی: هه هر کاتیک مانگیک پویشته ته لاقهت که وتبی. نه وه ته لاقی ده که وی به پویشتنی سی پوژو نه اندازه ی پیش ههلواسینه که ش له شه وده که ی سیویه که م، یان له پوژه که ی سیویه که م.

(أَوْ) یان میړده که گوتی (أَنْتَ طَالِقٌ أَمْسٍ) تر نوینی ته لاقه و تووی، یان مانگی پابردو، یان سالی پابردو ته لاقه و تووی (وَقَصْدُ أَنْ يَقَعَ فِي الْحَالِ مُسْتَنِدًا إِلَيْهِ) مه به سستی شی نه وه بوو: هه نه م دمه ته لاقی بکه وی و بیداته پال نوینی و مانگو سالی پابردو، نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هه نه و دهم ته لاقی ده که وی و نیسبه تدانه که شی ب نوینی پوچهل ده که ی (وَقِيلَ لَعَوٌ) له هه رمووده که ی بی میژدا: ته لاقه دانه که ش پوچهل و ناکه وی (أَوْ قَصْدُ أَنَّهُ طَلَّقَ أَمْسٍ وَهِيَ الْآنَ مُعْتَدَّةٌ) یان مه به سستی نه وه بوو: نوینی ته لاقی داوه و نیستا له (عِدَّةٍ) دایه، نه و کاته (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پی ده که ی (أَوْ قَالَ طَلَّقْتُ فِي نِكَاحٍ آخَرَ) یان

فَإِنْ عَرِفَ صَدَقَ بِيَمِينِهِ، وَإِلَّا فَلَا. وَأَدَوَاتُ التَّغْلِيْقِ: مَنْ كَمَنْ دَخَلَتْ، وَإِنْ، وَإِذَا، وَمَتَى، وَمَتَى مَا، وَكَلَّمَا، وَأَيُّ كَأَيُّ وَقْتُ دَخَلَتْ، وَلَا يَفْتَضِينَ فَوْزًا إِنْ عُلِقَ بِأَثْبَاتٍ فِي غَيْرِ خُلْعٍ، إِلَّا أَنْتَ طَالِقٌ إِنْ شُئْتَ، وَلَا تُكَرَّرُ إِلَّا كَلَّمَا، وَلَوْ قَالَ: إِذَا طَلَّقْتُكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ. ثُمَّ طَلَّقَ أَوْ عُلِقَ بِصِفَةٍ فَوُجِدَتْ

گوتی: مه به ستم نه وه بوو: له ماره برینیکې تر دا ته لاقم دابو، نه و کاته (فَإِنْ عَرِفَ صَدَقَ بِيَمِينِهِ) نه گهر زاندر: له ماره برینیکې پیشترا ته لاقی داوه، نه و کاته ش به سویند خوار دن باوه پې پی ده کړئ (وَإِلَّا) به لاق نه گهر نه زاندر ماره برینو ته لاقه که ه بوه، نه وه (فَلَا) به سویند خوار دنیش باوه پې پی ناکړئ و هر نه و ده میش ته لاقی ده که وئ.

جا بزانه: نه گهر بلئ: له نیوان شه وئو پړژئ دا ته لاقم که وتبئ. نه وه نه گهر شه و بئ، به هاتنی به یان ته لاقی ده که وئ، نه گهر پړژ بئ، به پړژ تاو ابوون ته لاقی ده که وئ، هه روه ک له (تحفة) بو (نهاية) دا هه رمو یانه.

(وَأَدَوَاتُ التَّغْلِيْقِ) نه و وشه و پیتانه ی بڅ هه لواسینی ته لاق به کار دین زږن: وه ک (مَنْ)، واته: کئ (کَ) وه ک بلئ: (مَنْ دَخَلَتْ) کئ له ژنه کانم بچیته ناو خانووه که ته لاقی که وتبئ (وَإِنْ): نه گهر بچیته ناو خانووه که ته لاقم که وتبئ (وَإِذَا) هه ر کاتئ بړوی ته لاقم که وتبئ (وَمَتَى وَمَتَى مَا) هه ر کاتئ کی داهاتو بچیته مالی باوکت ته لاقم که وتبئ (وَكَلَّمَا) هه ر جارئک ژئیکې مَنْ بچیته خانووه که ته لاقی که وتبئ (وَأَيُّ كَأَيُّ وَقْتُ دَخَلَتْ) چ کاتئک بچیته ژوره وه ته لاقم که وتبئ.

(وَلَا يَفْتَضِينَ فَوْزًا إِنْ عُلِقَ بِأَثْبَاتٍ) پیت و وشه کانی هه لواسین هچیکیان په له کردن ناخوان نه گهر به هه بوونیک هه لواسرای: وه ک نه و وینانه ی پابر وو، هه م (فِي غَيْرِ خُلْعٍ) هه لواسینه که ش له (خولع) دا نه بئ، واته: له ته لاقی به پار هدا نه بئ، چونکه له (خولع) دا پیتی (نه گهر) و (هه ر کاتئ) بڅ په له کردن، هه روه ک پابرا.

به لاق نه گهر به نه بوونیک هه لواسی بی، نه و کاته—جگه له پیتی (نه گهر)—نه وانی تر گشتی بڅ په له کردن، هه روه ک دئ، هه م (إِلَّا أَنْتَ طَالِقٌ إِنْ شِئْتَ) جگه له: تو ته لاقه وتووی نه گهر، یان هه ر کاتئ حه زت کرد. واته: نه مه ش مه رجه حه ز کردنه که به په له بئ. (وَلَا تُكَرَّرُ) هه م هچیکیان دووباره بوونه وه ش ناخوان (إِلَّا كَلَّمَا) ته نها وشه ی (هه ر جارئک) دووباره ده خوانئ.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتیه نه و ژنه ی جیماعی له گهل کړیوه: (إِذَا طَلَّقْتُكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ) هه ر کاتئ تو م ته لاق دا تو ته لاقه وتووی، یان ته لاقم که وتبئ (ثُمَّ طَلَّقَ) ښجا ژنه که ی به خړ پایی ته لاق دا (أَوْ عُلِقَ بِصِفَةٍ فَوُجِدَتْ) یان ته لاقه که ی به شئتک هه لواسی وشته که ش هاته جئ،

فَطَلَّقْتَانِ، أَوْ كَلَّمَا وَفَعَّ طَلَاقِي. فَطَلَّقَ فَلَائَتْ فِي مَمْسُوسَةٍ وَفِي غَيْرِهَا طَلَقَةٌ، وَلَوْ قَالَ وَتَحْتَهُ أَرْبَعٌ: إِنْ طَلَّقْتُ وَاحِدَةً فَعَبْدٌ حُرٌّ وَإِنْ ثَنَيْنِ فَعَبْدَانِ وَإِنْ ثَلَاثًا فَلَائَةٌ وَإِنْ أَرْبَعًا فَأَرْبَعَةٌ. فَطَلَّقَ أَرْبَعًا مَعًا أَوْ مُرْتَبًا عَتَقَ عَشْرَةً، وَلَوْ عَلَّقَ بِكَلَّمَا فَخَمْسَةَ عَشَرَ عَلَى الصَّحِيحِ،

ئوه (فَطَلَّقْتَانِ) له ههروو حاله تدا بووته لاقى دهكون: به كيكيان جي به جي ويه كيكي تريش به هه لواسين، به لام نه گهر خولع له گهل ژنه كه بكا، يان جيماعى له گهل ژنه كه نه كرىن، ئوه كاته ته نها ته لاقه كهى جي به جي ده كه ويى و ده بيته (باشن).

ههروهما (أَوْ) نه گهر گوتى (كَلَّمَا وَفَعَّ طَلَاقِي) هه جاريك ته لاقم له تو كه وتبى تو ته لاقه وتوى (فَطَلَّقَ) ئينجا ژنه كهى ته لاق دا، ئوه (فَلَائَتْ فِي مَمْسُوسَةٍ) سى ته لاقى ده كهون له و ژنهى جيماعى له گهل كړدوه (وَفِي غَيْرِهَا طَلَقَةٌ) له و ژنهش كه جيماعى له گهل نه كړدوه يه كه ته لاقى ده كه ويى، چونكه به ته لاقه كهى جي به جي ده بيته (باشن).

به لام نه گهر بلن: هه جاريك ته لاقم داي ته لاقته كه وتبى. ئينجا ته لاقى دا، ئوه كاته دوو ته لاقى ده كهون، چونكه ته لاقه كهى دووهم به هه لواسينه كه ده كه ويى نه كه به ته لاقدانى مېرده كه، ههروك له زړه يى سهراوه كاندا ههروويانه .

﴿ نَاكَا دَارِي ﴾: هه كاتيك كوتبه ژنه كهى: نه گهر هم كاره بكهى، يان نه گهر براهه كهت هم كاره بكا تو ژنى من نى، يان تو نايه وه ژنى من. ئوه نه گهر مه به سستى ته لاقدان بى، هه كاتيك پېته لواسراوه كه هاته جي ته لاقى ده كه ويى، نه گهر نا: ناكه ويى، ههروك له (تحفة) دا ههروويه تى.

كه واپو: نه گهر سويند بخواو بلن: هه رسيك ته لاقم كه وتبى ژنى خوځ ناوېته وه. يان بلېته ژنه كهى: هه رسيك ته لاقته كه وتبى توښ ناوېته وه. ئوه نه گهر يه كسه ر له دواى سوينده كه به ته لاقيك ژنه كهى ته لاق نه دا، هه رسيك ته لاقى ده كهون، ههروك له (تحفة) و (الشرواني) ههروويانه، چونكه نه گهر ته لاقى نه دا، دياره ژنه كهى ده ويته وه.

(وَلَوْ قَالَ وَتَحْتَهُ أَرْبَعٌ) نه گهر مېرده كه چوار ژنى هه بون و گوتى (إِنْ طَلَّقْتُ وَاحِدَةً فَعَبْدٌ حُرٌّ) نه گهر ژنيك ته لاق بدهم كويله يه كم نازاد بى (وَإِنْ ثَنَيْنِ فَعَبْدَانِ) نه گهر دوو ژن ته لاق بدهم دوو كويله م نازاد بن (وَإِنْ ثَلَاثًا فَلَائَةٌ) نه گهر ستيان ته لاق بدهم سى كويله م نازاد بن (وَإِنْ أَرْبَعًا فَأَرْبَعَةٌ) نه گهر چواران ته لاق بدهم چوار كويله م نازاد بن (فَطَلَّقَ أَرْبَعًا مَعًا أَوْ مُرْتَبًا) ئينجا چوار ژنى ويكړا، يان يه كه له دواى يه كه ته لاق دان، ئوه (عَتَقَ عَشْرَةً) ده كويله نازاد ده بن: يه كه به يه كه مه كه + دوو به دوو مه كه + سى به سى يه مه كه + چوار به چواره مه كه (وَلَوْ عَلَّقَ بِكَلَّمَا) نه گهر به هه جاريكى هه لواسن و گوتى: هه جاريكى ژنيك ته لاق بدهم كويله يه كم نازاد بى، ئوه (فَخَمْسَةَ عَشَرَ عَلَى الصَّحِيحِ) پانزه نازاد ده بن

وَلَوْ عَلَّقَ بَنَفِي فَعَلْ فَلَمَذَهَبُ اللَّهُ إِنْ عَلَّقَ يَانَ كَبَانَ لَمْ تَدْخُلِي، وَقَعَ عِنْدَ الْيَاسِ مِنَ الدُّخُولِ، أَوْ بَغِيرَهَا فَعِنْدَ مُضَيِّ زَمَنِ يُمَكِّنُ فِيهِ ذَلِكَ الْفِعْلُ،

له سره فرموده‌ی پاست، چونکه وشه‌ی هه رجارێك دووباره ده‌خوای، كه‌وابو: یه‌كه به یه‌كه‌مه‌كه +سێ به دووه‌مه‌كه +چار به سێ‌یه‌مه‌كه +خه‌فت به چواره‌مه‌كه.

(وَلَوْ عَلَّقَ بَنَفِي فَعَلْ) نه‌گه‌ر ته‌لاهه‌كه‌ی هه‌لواسی به نه‌بوونی کارێك، نه‌وه (فَالْمَذَهَبُ) به فرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب (أَنَّهُ إِنْ عَلَّقَ يَانَ) نه‌گه‌ر به پیتی نه‌گه‌ر هه‌لواسینه‌كه‌ی كرد (كه‌وه‌ك بلی: (إِنْ لَمْ تَدْخُلِي) نه‌گه‌ر نه‌چیت ناو‌خانووه‌كه ته‌لاقت كه‌وتبێ. یان نه‌گه‌ر له‌ فلان‌كه‌س نه‌ده‌م، یان نه‌یكوژم ته‌لاقم كه‌وتبێ. یان نه‌گه‌ر ته‌لاقت نه‌ده‌م ته‌لاقت كه‌وتبێ. نه‌وه (وَقَعَ عِنْدَ الْيَاسِ مِنَ الدُّخُولِ) هه‌ركاتیك بێ‌ئومید بوو: له‌ چوونه ناو‌خانووه‌كه‌وه‌ له‌ لێدانه‌كه‌وه‌ له‌ كوشتنه‌كه‌وه‌ له‌ ته‌لاقدانه‌كه‌، ته‌لاقی ده‌كه‌وێ: وه‌ك پێش نه‌جامدانی پێه‌لواسراوه‌كه‌ ژنه‌كه‌، یان می‌رده‌كه‌ به‌رێ، كه‌وابو: به‌ تۆزێك پێش مردن ته‌لاقی ده‌كه‌وێ، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌مرێ، به‌لكو به‌ (بائنی) ته‌لاقی بداو تا مردنیش له‌ خۆی ماره‌ نه‌كات‌وه‌، نه‌وه ته‌لاقدانه‌ نابێته‌ بێ‌ئومیدی، واته‌: پێش ته‌لاقدانه‌كه‌ ته‌لاقی ناكه‌وێ، هه‌رچه‌ند پێش ته‌لاقدانه‌كه‌ش گونجایی كاره‌كه‌ بكرێ‌و به‌ قه‌سدی نه‌كرایی‌و له‌ بوای ته‌لاقدانیش هه‌ر نه‌كرێ، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة‌)و (نهاية‌)دا پوون كراوه‌ته‌وه‌.

جا بزانه: نه‌وه‌ی پاریدوو له‌ حاله‌تی‌كه‌دا بوو: كه‌ مه‌به‌ستی ئه‌م كاته‌ نه‌بێ، نه‌گینا: نه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و كات كاره‌كه‌ نه‌كرێ ته‌لاقی ده‌كه‌وێ: وه‌ك له‌كاتی چێشت خواردندا بلیته‌ میوانه‌كه‌ی: نه‌گه‌ر نا‌م له‌گه‌ڵ نه‌خوی ته‌لاقم كه‌وتبێ. نه‌وه نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌م كاته‌ بێ‌وه‌ هه‌ر له‌م كاته‌شدا نا‌نی له‌گه‌ڵ نه‌خوارد، نه‌وه ته‌لاقی ده‌كه‌وێ، هه‌روه‌ك له‌ (نهاية‌)دا فرمویه‌تی. جا بزانه: هه‌ركاتیك بلی: نه‌گه‌ر له‌م شاره‌ نه‌پۆمه‌ ده‌روه‌ ته‌لاقم كه‌وتبێ. نه‌وه نه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازیه‌کی وه‌ها له‌ سنووی‌شاره‌كه‌ بپواته‌ ده‌روه‌وه‌: كه‌ له‌وێ‌وه‌ به‌ پێ‌ی‌وار دا‌بن‌دری‌و كورت‌كردنه‌وه‌ی‌نویژی بۆ‌ دروست بێ، ته‌لاقی ناكه‌وێ، هه‌رچه‌ند هه‌ر نه‌وه‌ ده‌میش بگه‌ڕێته‌وه‌، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة‌)دا فرمویه‌تی.

(أَوْ بَغِيرَهَا) یان-جگه‌ له‌ نه‌گه‌ر- به‌ وشه‌كانی‌تر هه‌لواسینه‌كه‌ی كرد: وه‌ك هه‌ركاتی، یان هه‌ركاتیك نه‌چیت ژووره‌ ته‌لاقت كه‌وتبێ. یان هه‌ركاتیك ته‌لاقت نه‌ده‌م ته‌لاقت كه‌وتبێ. نه‌وه (فَعِنْدَ مُضَيِّ زَمَنِ) نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی ئه‌وها بپوا: كه‌ (يُمْكِنُ فِيهِ ذَلِكَ الْفِعْلُ) ده‌گونجا له‌ ماوه‌یه‌دا ئه‌و كاره‌ بكرێ‌و به‌ قه‌سدیش نه‌ی‌كرد، ئه‌و كاته‌ ته‌لاقی ده‌كه‌وێ. بۆ‌ وێنه‌: له‌ مه‌سه‌له‌ی (هه‌ركاتیك ته‌لاقت نه‌ده‌م ته‌لاقت كه‌وتبێ). نه‌گه‌ر له‌ بوای ته‌وا‌بوونی رسته‌كه‌ به‌ په‌له‌ ته‌لاقی‌كه‌ی‌ نه‌دا، ته‌لاقه‌ هه‌لواسراوه‌كه‌ی ده‌كه‌وێ، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ هۆی زۆر‌كردنێك، یان له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی‌تر نه‌گونجا به‌ په‌له‌ پێه‌لواسراوه‌كه‌ بگا، نه‌وه كاته‌ ته‌لاقی ناكه‌وێ، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة‌)و (نهاية‌)دا فرمویانه‌.

وَلَوْ قَالَ أَتَيْتَ طَالِقَ أَنْ دَخَلْتَ أَوْ أَنْ لَمْ تَدْخُلِي - بِفَتْحِ أَنْ - وَقَعَ فِي الْحَالِ،
 قُلْتُ: إِلَّا فِي غَيْرِ نَحْوِي فَتَغْلِيْقٌ فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
 (فَصْلٌ) عَلَّقَ بِحَمَلٍ فَإِنْ كَانَ حَمَلٌ ظَاهِرٌ وَقَعَ، وَإِلَّا فَإِنْ وَلَدَتْ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ
 التَّغْلِيْقِ بَانَ وَقُوْعُهُ، أَوْ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سِنِينَ أَوْ بَيْنَهُمَا وَوُطِئَتْ وَأَمْكَنَ حُدُوْتُهُ بِهِ فَلَا،
 وَإِلَّا فَلَا أَصَحَّ وَقُوْعُهُ، وَإِنْ قَالَ: إِنْ كُنْتُ حَامِلًا بِذِكْرِ فَطْلَقَةٍ أَوْ أُنْثَى فَطَلَقْتَيْنِ.
 فَوَلَدَتْهُمَا وَقَعَ ثَلَاثٌ،

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر میرده که گوتی (أَتَيْتَ طَالِقَ أَنْ دَخَلْتَ أَوْ أَنْ لَمْ تَدْخُلِي) تو ته لاقه و تووی
 چونکه چوینه ناو خانوو. یان چونکه نه چوینه ناو خانوو (بِفَتْحِ أَنْ)، واته: سه ری دا
 همزه که ی (أَنْ)، نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هر نه م ده مه ته لاقی ده که وی، چونکه واته ی
 (أَنْ): چونکه یه، به لام (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده فرموی (إِلَّا فِي غَيْرِ نَحْوِي فَتَغْلِيْقٌ)
 ته نها بی که سیک نه بین: که (نَحْوِ) زان نه بین، بی وی ده بیته هه لواسین (فِي الْأَصَحِّ) له
 فرموده ی راستردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿ فَصْلٌ: لَه بَاسِی چَه نَد جَوْرِیکِ تری هه لواسین ﴾

(عَلَّقَ بِحَمَلٍ) هر کاتی که ته لاقه که ی به هه بوونی زگ هه لواسی و گوتی: نه گەر تو ناوس بی، یان
 زگت هه بی ته لاقه که وتبین. نه وه ته ماشا ده که بین: (فَإِنْ كَانَ حَمَلٌ ظَاهِرٌ) نه گەر له و کاتدا به
 ناشکرای ناوس بین: وه ک دوو پیواو شاهیدی بدهن، یان هر به خوی بلن: زگم هه یه.
 میرده که ش باوه پی پی بکا، نه وه (وَقَعَ) هر نه و ده م ته لاقی ده که وی (وَإِلَّا) به لام نه گەر به
 ناشکرای زگی نه بین، نه وه (فَإِنْ وَلَدَتْ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ التَّغْلِيْقِ) نه گەر له هه لواسینه وه به
 ماوه ی که متر له شش مانگ مندالی لیو، نه وه (بَانَ وَقُوْعُهُ) ناشکرا ده بین: که له کاتی
 هه لواسینه که ته لاقی که وتوه (أَوْ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سِنِينَ) یان له ماوه ی زیاتر له چوار سالان
 مندالی لیو (أَوْ بَيْنَهُمَا) یان له نیوان شش مانگو چوار سال مندالی لیو (وَوُطِئَتْ وَأَمْكَنَ
 حُدُوْتُهُ بِهِ) له نوای هه لواسینه که ش ژنه که جیماعی له که ل کرابو، ده شگونجا له م جیماعه
 منداله که په یدا بوین، نه وه (فَلَا) ته لاقی ناکه وی، چونکه له کاتی هه لواسینه که دا نه بوه (وَإِلَّا)
 به لام نه گەر له نوای هه لواسینه که جیماعی له که ل نه کرابو، یان جیماعی له که ل کرابو به لام له
 ماوه ی که متر له شش مانگ مندالی لیو، نه وه (فَالْأَصَحُّ وَقُوْعُهُ) به فرموده ی راستر:
 ته لاقی ده که وی، چونکه له کاتی هه لواسینه که دا زگی هه بووه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گەر میرده که گوتی (إِنْ كُنْتُ حَامِلًا بِذِكْرِ فَطْلَقَةٍ) نه گەر تو به نیرینه ناوس
 بی، یان نیرینه له زگندا بین ته لاقیتک بکه وی (أَوْ أُنْثَى فَطَلَقْتَيْنِ) نه گەر به مینه ناوس
 بی دوو ته لاقه که وتبین (فَوَلَدَتْهُمَا) نینجا ژنه که نیرو می لیو، نه وه (وَقَعَ ثَلَاثٌ) سی

أَوْ إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا فَطَلَقَهُ أَوْ أُتِيَ فَطْلَقْتَيْنِ. فَوَلَدْتُهُمَا لَمْ يَقَعْ شَيْءٌ، أَوْ إِنْ وَلَدْتَ
قَالَتْ طَالِقٌ. فَوَلَدْتَ اثْنَيْنِ مُرْتَبًا طَلَقْتَ بِالْأَوَّلِ وَانْقَضَتْ عِدَّتُهَا بِالثَّانِي، وَإِنْ قَالَ كُلَّمَا
وَلَدْتَ. فَوَلَدْتَ ثَلَاثَةً مِنْ حَمَلٍ وَقَعَ بِالْأَوَّلَيْنِ طَلَقَتَانِ وَانْقَضَتْ بِالثَّالِثِ وَلَا يَقَعُ بِهِ ثَالِثَةٌ
عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ: كُلَّمَا وَلَدْتَ وَاحِدَةً فَصَوَّاحِبُهَا طَوَّاقٌ، فَوَلَدْتَ مَعًا طَلَقْنِ
ثَلَاثًا ثَلَاثًا، أَوْ مُرْتَبًا طَلَقْتَ الرَّابِعَةَ ثَلَاثًا وَكَذَا الْأَوَّلَى إِنْ بَقِيَتْ عِدَّتُهَا وَالثَّانِيَةُ طَلَقَهُ
وَالثَّالِثَةُ طَلَقْتَيْنِ وَانْقَضَتْ عِدَّتُهُمَا بَوْلَادَتِهِمَا،

ته لاقى دهكون، به لام نه گهر ته نها نيزى لىبو، نه وه ته لاقىكى دهكوى، نه گهر ته نها مى
بوو نوو ته لاقى دهكون (أَوْ) يان گوتى: (إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا فَطَلَقَهُ أَوْ أُتِيَ فَطْلَقْتَيْنِ)
نه گهر زكه كهت نيزى بى يه كه ته لاقى كهوتبى، نه گهر مى بى نوو ته لاقى كهوتبى (فَوَلَدْتُهُمَا)
ئينجا نيزى مى لىبون، نه وه (لَمْ يَقَعْ شَيْءٌ) هيچ ته لاقى ناكهوى، چونكه زكه كهى ته نها
نيزى ته نها مى نيه.

(أَوْ) يان ميرده كه گوتى (إِنْ وَلَدْتَ فَأَنْتِ طَالِقٌ) نه گهر مندالت لىبو تو ته لاقه كهوتوى
(فَوَلَدْتَ اثْنَيْنِ مُرْتَبًا) ئينجا نوو مندالى لىبون يه كه له نوای يه كه، نه وه (طَلَقْتَ بِالْأَوَّلِ)
وَانْقَضَتْ عِدَّتُهَا بِالثَّانِي) به منداله كهى يه كه مى ته لاقى دهكوى وه به نوو ده كه كهش (عِدَّةٌ) مى
ته واو ده بى (وَإِنْ قَالَ) نه گهر گوتى (كُلَّمَا وَلَدْتَ) هر جارىك مندالتىكت لىبو ته لاقى كهوتبى
(فَوَلَدْتَ ثَلَاثَةً مِنْ حَمَلٍ) زنه كهش سى مندالى له زكىك بون، نه وه (وَقَعَ بِالْأَوَّلَيْنِ طَلَقَتَانِ)
وَانْقَضَتْ بِالثَّالِثِ) به يه كه كه كه نوو ده كه كه نوو ته لاقى دهكون وه به سى يه كه كهش (عِدَّةٌ) مى
ته واو ده بى، كه واو (وَلَا يَقَعُ بِهِ ثَالِثَةٌ) به سى يه كه كه ته لاقى سى يه م ناكهوى (عَلَى الصَّحِيحِ)
له سر فهرموده مى پاست.

ئينجا بزانه: له وه مهسه لانه دا جياوازى نيه مندالبونكه: له پىگای عادهتى خؤيه وه بى،
يان زكى هه لىبديىو منداله كهى لىده بى، هه روه كه له (إِبْنِ قَاسِمٍ) دا فهرموده مى.
(وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ) نه گهر گوتيه چوار زنى ناوسى خؤى (كُلَّمَا وَلَدْتَ وَاحِدَةً فَصَوَّاحِبُهَا طَوَّاقٌ)
هر جارىك يه كىكتان مندالى لىبو هاوپىكانى ته لاقه كهوتوى (فَوَلَدْتَ مَعًا) ئينجا هر چواريان
ويكړا منداليان لىبو، نه وه (طَلَقْنِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا) هر چواريان سى به سى ته لاقيان دهكوى (أَوْ
مُرْتَبًا) يان يه كه به نوای يه كه دا منداليان لىبو، نه و كاته (طَلَقْتَ الرَّابِعَةَ ثَلَاثًا) چواره كه
سى به سى ته لاقى دهكوى به مندالبونى سى يه كانى پيشه خؤى، ئينجا به مندالبونى
خؤيشى (عِدَّةٌ) مى ته واو ده بى (وَكَذَا الْأَوَّلَى إِنْ بَقِيَتْ عِدَّتُهَا) هه روه ها يه كه كه كهش سى ته لاقى
دهكون نه گهر تا كاتى مندالبونى چواره كه (عِدَّةٌ) مى ماين، هم (وَالثَّانِيَةُ طَلَقَهُ) نوو ده كه
ته لاقىكى دهكوى به مندالبونى يه كه كه كه، هم (وَالثَّالِثَةُ طَلَقْتَيْنِ) سى يه كه كهش نوو ته لاقى
دهكون به مندالبونى يه كه كه كه نوو ده كه (وَانْقَضَتْ عِدَّتُهُمَا بَوْلَادَتِهِمَا) ئينجا (عِدَّةٌ) مى

وَقِيلَ لَا تَطْلُقُ الْأُولَى وَتَطْلُقِ الْبَاقِيَاتُ طَلْقَةً طَلْقَةً، وَإِنْ وَلَدَتْ ثِنْتَانِ مَعًا ثُمَّ ثِنْتَانِ مَعًا طَلَّقَتْ الْأُولَيَانَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، وَقِيلَ طَلْقَةً، وَالْأُخْرَيَانَ طَلَّقَتَيْنِ طَلَّقَتَيْنِ، وَتُصَدَّقُ بِيَمِينِهَا فِي حَيْضِهَا إِذَا عَلَّقَهُ بِهِ، لَا فِي وَلَا ذَنْبَهَا فِي الْأَصْحَ، وَلَا تُصَدَّقُ فِيهِ فِي تَغْلِيْقِ غَيْرِهَا، وَلَوْ قَالَ إِنْ حَضَّتْمَا فَأَتْنَمَّا طَالِقَانِ، فَرَزَعَمَتَاهُ وَكَذَبَهُمَا صَدَقَ بِيَمِينِهِ وَلَمْ يَقَعْ، وَإِنْ كَذَبَ وَاحِدَةً طَلَّقَتْ فَقَطْ،

دووه مه که و سئیه مه که به مندالبوونی خویان ته واو ده بین (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (لَا تَطْلُقُ الْأُولَى وَتَطْلُقِ الْبَاقِيَاتُ طَلْقَةً طَلْقَةً) یه که مه که هیچ ته لاقی ناکه وی و سئیه کانی تریش هه ریه که و ته لاقیکی ده که وی.

(وَإِنْ وَلَدَتْ ثِنْتَانِ مَعًا ثُمَّ ثِنْتَانِ مَعًا) نه گهر دوو ژن ویکرا مندالیان لی بو، ئینجا دووه کانی تریش ویکرا بویان، نه وه (طَلَّقَتْ الْأُولَيَانَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا) دووه کانی یه که مجار سئ سئ ته لاقیان ده که وی؟ ته لاقیک به مندالبوونی نه و ژنه ی له گه لی دایه، دوو ته لاقی تریش به دووه کانی تر (وَقِيلَ طَلْقَةً) له فهرموده یه کی بی هیژدا: یه که ته لاقیان ده که وی (وَالْأُخْرَيَانَ طَلَّقَتَيْنِ طَلَّقَتَيْنِ) دووه کانی دووه مجاریش دوو دوو ته لاقیان ده که وی به دووه کانی یه که مجار، ئینجا به مندالبوونی خویشیان (عِدَّة) یان ته واو ده بین.

(وَتُصَدَّقُ بِيَمِينِهَا فِي حَيْضِهَا) ژنه که به سویند خواردنی خوی باوه پی پی ده کړی له باره ی حه یزی خوی (إِذَا عَلَّقَهُ بِهِ) هه ر کاتیک میرده که ی ته لاقی ژنه که ی به حه یزی ژنه که وه هه لواسیبن: وه که بلئ: نه گهر که وتیه حه یز ته لاقت که وتبی (لَا فِي وَلَا ذَنْبَهَا) به لām له مندالبوونی دا به سویند باوه پی پی ناکړی: وه که بلئ: نه گهر مندالت لی بو ته لاقت که وتبی. نه وه پیو یسته شاهیدی هه بی (فِي الْأَصْحَ) له فهرموده ی پاستردا.

(و) هه وه ما (لَا تُصَدَّقُ فِيهِ فِي تَغْلِيْقِ غَيْرِهَا) ژنه که به سویند باوه پی پی ناکړی له باره ی حه یزی خوی له هه لواسینی ته لاقی ژنکی تردا: وه که نه گهر که وتیه حه یز هه وی یه که ته لاقی که وتبی. به لکو له م حاله ته دا به سویند خواردن باوه پی به میرده که ده کړی.

که وایو: (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (إِنْ حَضَّتْمَا فَأَتْنَمَّا طَالِقَانِ) نه گهر هه ربوو کتان که وتنه حه یز هه ربوو کتان ته لاقه وتوون (فَرَزَعَمَتَاهُ) ئینجا هه ربوو ژنه کان گوتیان که وتوینه حه یز (وَكَذَبَهُمَا) میرده که ش هه ربوو کیانی به بری خستنه وه گوتی: نه که وتونه حه یز. نه وه (صَدَقَ بِيَمِينِهِ وَلَمْ يَقَعْ) میرده که به سویند خواردن باوه پی پی ده کړی و ته لاقی له هیچیکیان ناکه وی، به لām نه گهر هه ربوو ژنه کان شاهید بینن، یان میرده که به هه ربوو کیان باوه پی بکا، نه و کاته ته لاقی له هه ربوو کیان ده که وی، هه م (وَإِنْ كَذَبَ وَاحِدَةً) نه گهر میرده که باوه پی به ته نها یه کیکیان نه کړو باوه پی به وه که ی تر کړد، نه و کاته (طَلَّقَتْ فَقَطْ) ته نها باوه پی پینه کړاوه که ته لاقی ده که وی نه گهر سویند بخوا که به خوی که وتو ته حه یز.

وَلَوْ قَالَ: إِنْ أَوْ إِذَا أَوْ مَتَى طَلَّقْتُكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا. فَطَلَّقَهَا وَقَعَ الْمُنْجَزُ فَقَطْ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ وَقِيلَ لَا شَيْءَ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ ظَاهَرْتُ مِنْكَ أَوْ آلَيْتُ أَوْ لَاعَنْتُ أَوْ فَسَخْتُ بِعَيْتِكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا. ثُمَّ وَجَدَ الْمُعْلِقُ بِهِ فَفِي صَحِّهِ الْخِلَافُ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ وَطَّئْتُكَ مُبَاحًا فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ. ثُمَّ وَطَّئَ

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر مېرده که گوتی (إِنْ أَوْ إِذَا أَوْ مَتَى طَلَّقْتُكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا) نه گهر، یان هرکاتیکې داهاتو توهم ته لاق دا پیش ته لاقده که تو سې به سې ته لاقه ووتوی. یان پیش ته لاقده که سې به سې ته لاقه که وتبې (فَطَلَّقَهَا) نینجا ژنه کی ته لاق دا، نه وه (وَقَعَ الْمُنْجَزُ فَقَطْ) ته نها ته لاقه کی جې به جې ده که وئ، جا به که ته لاق بې، یان زیاتر، واته: هر لواسراوه که ناکه وئ، چونکه نه گهر هر لواسراوه که سې به سې بکه وئ هیچ ته لاقیک نامینیتته وه به جې به جې بکه وئ، خو نه گهر جې به جې به جې نه که وئ پټه لواسراوه که نایه ته جې وه لواسراوه که ناکه وئ.

(وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فرموده ده کی بې هیژدا: سې ته لاقی ده که ون: به کیکی جې به جې و لوی هر لواسراو، زور له زانایانیش هم بې هیژده یان هر لېژار دوه.

(وَقِيلَ لَا شَيْءَ) له بې هیژنکی تردا: هیچ ته لاقیکې ناکه وئ؟ له بهر خولانه وه که یې پرېږو، واته: نه گهر جې به جې به جې بکه وئ ده بی هر لواسراوه که پیشتړه که وتبې، جا هر کاتیکې هر لواسراوه که سې به سې که وئ هیچ ته لاقیک نامینیتته وه به جې به جې بکه وئ، خو نه گهر جې به جې به جې نه که وئ هر لواسراوه که ش ناکه وئ، چونکه پټه لواسراوه که نه هاتو ته جې ... هر به م جوړه برپاره که به دوه روی خوی دا ده خولیتته وه، جا هم مه سه له به (السُّرِّيَّةُ) ناسراوه؟ چونکه (ابن سُرَيْج) دهری خستوه، زور له زانایانیش به راستیان داناه، هه روه که له (تحفة) (نهایه) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر مېرده که گوتی: (إِنْ ظَاهَرْتُ مِنْكَ أَوْ آلَيْتُ أَوْ لَاعَنْتُ أَوْ فَسَخْتُ بِعَيْتِكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا) نه گهر زهارم له گه ل کردی، یان سویندی جیماع نه کردنم خوارد، یان له عنه تی زینام لی کردی، یان به هوی عه بیبکت ماره برېنه که تم هر لوه شانده وه، پیش هر به کی که له وانه تو سې به سې ته لاقه ووتوی (ثُمَّ وَجَدَ الْمُعْلِقُ بِهِ) نینجا پټه لواسراوه که هاته جې: زهار، یان سویند، یان له عنه، یان هر لوه شانده وه، نه وه (فَفِي صَحِّهِ الْخِلَافُ) له باره ی دروستبونی نه و پټه لواسراوانه هه مان جیاوازه کی یې پرېږو هه یه: له فرموده ی په که می به هیژدا: گشتیان دروست ده بنو ته لاقه که ناکه وئ، له سې به مه که شدا: نه ته لاقه که و نه پټه لواسراوه کان هیچیان دروست نابن، به لام فرموده کی دوه م لیره دا نابن.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (إِنْ وَطَّئْتُكَ مُبَاحًا فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ) نه گهر جیماعیکې حه لالم له گه ل کردی تو پیش جیماعه که ته لاقه ووتوی (ثُمَّ وَطَّئَ) نینجا جیماعی له گه ل کرد،

لَمْ يَقَعْ قَطْعًا، وَلَوْ غَلَقَهُ بِمَشِيَّتِهَا أُشْرِطَتْ عَلَى قَوْزٍ، أَوْ غَيَّيَتْ أَوْ بِمَشِيَّتِهَا أَجْنَبِيٌّ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ الْمَعْلُوقُ بِمَشِيَّتِهِ: شَتُّ. كَارَهَا بِقَلْبِهِ وَقَعَ، وَقِيلَ لَا يَقَعْ بَاطِنًا، وَلَا يَقَعْ بِمَشِيَّتِهَا صَبِيَّةً وَصَبِيٌّ، وَقِيلَ يَقَعْ بِمُمِيزٍ، وَلَا رُجُوعَ لَهُ قَبْلَ الْمَشِيَّةِ، وَلَوْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ زَيْدٌ طَلَقًا. فَشَاءَ طَلَقًا لَمْ تَطْلُقْ، وَقِيلَ تَقَعُ طَلَقًا،

نه وه (لَمْ يَقَعْ قَطْعًا) ته لاقى ناکه وئ به فرموده یه کی بپایه وه؟ چونکه نه گهر پییش جیماعه که ته لاقى که وتبئ جیماعه که حال نابی و ته لاقه که ناکه وئ.

(وَلَوْ غَلَقَهُ بِمَشِيَّتِهَا) نه گهر ته لاقه که یه له لواسی به حه زکردنی ژنه که (خَطَابًا) به گوتی پویه پوو: وه که ته لاقه که وتبئ نه گهر حه زت کرد، یان هه رکاتن حه زت کرد. نه وه (أُشْرِطَتْ عَلَى قَوْزٍ) به مهرج داندراوه ده سبه جئ به زویان بلئ: حه زم کرد (أَوْ غَيَّيَتْ) یا به گوتی نادیار هه لواسی: وه که ته لاقى ژنه که م که وتبئ نه گهر حه زی کرد (أَوْ بِمَشِيَّتِهَا أَجْنَبِيٌّ) یان به حه زکردنی بیگانه یه کی هه لواسی: وه نه گهر تو حه زبکی ژنه که م ته لاقى که وتبئ. نه وه (فَلَا فِي الْأَصَحِّ) له فرموده یه راستردا: حه زکردنی ده سبه جئ مهرج نیه، به لکو هه رکاتن ژنه که، یان بیگانه که بلئ: حه زم کرد. ته لاقى ده که وئ.

(وَلَوْ قَالَ الْمَعْلُوقُ بِمَشِيَّتِهِ شَتُّ) نه گهر نه وه که سه ی ته لاقه که به حه زکردنی هه لواسراوه گوتی: حه زم کرد. به لام (كَارَهَا بِقَلْبِهِ) به دلش ته لاقه که یه پی ناخوش بوو، نه وه (وَقَعَ) ته لاقه که ده که وئ، چونکه پیته لواسراوه که - گوتی (حه زم کرد) - هاتوته جئ (وَقِيلَ لَا يَقَعْ بَاطِنًا) له فرموده یه کی بی میزدا له په نه نایا ناکه وئ.

(وَلَا يَقَعْ بِمَشِيَّتِهَا صَبِيَّةً وَصَبِيٌّ) ته لاقى ناکه وئ به حه زکردنی کوپو کیژی نه بالغ و مرفی شیت: وه که نه گهر نه م منداله حه ز بکا ته لاقه که وتبئ. ئینجا منداله کهش بلئ: حه زم کرد (وَقِيلَ يَقَعْ بِمُمِيزٍ) له فرموده یه کی بی میزدا به حه زکردنی مندالی فامیده ته لاق ده که وئ (وَلَا رُجُوعَ لَهُ قَبْلَ الْمَشِيَّةِ) میرده که بزى دروست نیه له هه لواسینی به حه زکردنه که دا په شیمان بیته وه پییش حه زکردنی حه زکه ره که، هه روه که له هه لواسینه کانی تریشدا دروست نه بو.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ زَيْدٌ طَلَقًا) تو ته لاقه که وتوی سی به سئ ته نه نه گهر زهید ته لاقیک حه ز بکا (فَشَاءَ طَلَقًا) ئینجا زهید گوتی: ته لاقیک حه ز کرد. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) هیچ ته لاقیک ناکه وئ، چونکه جیا کردنه وه که له بنچینه ی ته لاقه که یه (وَقِيلَ تَقَعُ طَلَقًا) له فرموده یه کی بی میزدا: یه که ته لاق ده که وئ.

﴿سُوْنِدْ خَوَارْدَن بَه تَه لَاق﴾

بزانه: ووشه ی ته لاق - به پیته کانی سویند - سویندی پی ناخوړئ، که واته: نه گهر بلئ: به ته لاق نه م کاره ناکه م. سوینده که ی دانامه زئ، هه روه که له ناگاداریه که ی سه ره تای

وَلَوْ عَلَّقَ بِفَعْلِهِ فَفَعَلَ نَاسِيًا لِلتَّغْلِيْقِ أَوْ مُكْرَهًا لَمْ تَطْلُقْ فِي الْأَظْهَرِ،

ته لاقدا پابرا، به لام ته لاقدانى هه لواسراو ده كرته سويند: بى هاندان له سر كار كردينك،
يان قه دهغه كردن له كارئك، يان ليكولينه وهى پاستى هه والئك.

جا نه مه مه به سستى زانايانى شهريعه ته كه ده فهرمون: (سويند خواردن به ته لاق).
هه روه كه (فصل) داهاتودا پيتاسه ي كراوه.

كه وابو: (وَلَوْ عَلَّقَ بِفَعْلِهِ) نه گهر ته لاقدانه كه ي هه لواسى به كرداريكى خوى، مه به سستى
هاندانى خوى بوو: وهك بلئ: نه گهر له م خانوه نه چمه ده روه ته لاقم كه وتبئ. يان
مه به سستى قه دهغه كردنى خوى بوو: وهك نه گهر له م خانوه بچمه ده روه ته لاقم كه وتبئ
(فَعْلًا) ئينجا پيئه لواسراوه كه شى كرد؟ چونكه (نَاسِيًا لِلتَّغْلِيْقِ) هه لواسينه كه ي له بير
چوپووه (أَوْ مُكْرَهًا) يان به زور ليكردن پيئه لواسراوه كه ي پي كرا، يان نه يزاني نه م كاره
كاره پيئه لواسراوه كه يه: وهك سويند به ته لاق بخوا سواري وولاغى فلانكس نه بئ. ئينجا
سواري وولاغه كه ببئ و وايتيگا وولاغى كه سيكي تره، واته: نه زاني نه وه سويند له سر
خوراوه كه يه، نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) له وسى حاله تانه دا ته لاقى ژنه كه ي ناكه ويئ (فِي الْأَظْهَرِ) له
فهرموده ي به هيز تر دا، پيغه مبه ر: ده فهرموي: ﴿رُلْعَ عَنْ أُمْتِي الْخَطَا وَالنَّسْيَانُ
وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ﴾ حديث حسن رواه ابن ماجه، خوايگه وره لاي داوه له سر نوممه تي من
بپرايه كاني به هه له داچوون و له بيرچوون و نه وه ي به زور پنيان كراوه.

ئينجا بزانه: جياوازي نيه له بيرچوون و نه زانينه كه له داهاتودا بئ: وهك به ته لاق سويند
بخوا: نه م كاره نه كا. ئينجا سويند هه كه ي له بيرى بچيئه وه كاره كه بكا، يان نه زاني نه مه
كاره سويند له سر خوراوه كه يه و بيكا: وهك مه سه له ي وولاغه كه ي پابريوو، يان له پابريو دا
بئ: وهك كاريكى كرديئ و له بيرى چوبئ كه كاره كه ي كروه، ئينجا بى پاستى هه واله كه به
ته لاق سويند بخوا: كاره كه ي نه كروه. يان نه يزانيبئ نه م كاره پوي داوه، ئينجا بى پاستى
هه واله كه به ته لاق سويند بخوا: نه م كاره پوي نه داوه. يان به پيچه وانوه: وهك شته كه
پوي نه دا بئ، نه ويش به ته لاق سويند بخوا: شته كه پوي داوه. نه وه له هيچ حاله تيكد
ته لاقى ناكه ويئ؟ چونكه له سر باوه رپي خوى سويندى خواروده، هه روهك له زوريه ي
سه رچاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

كه وابو: نه گهر شيوه ي ژنه كه ي بگزين و بلين: نه مه ژنى تويه. نه ويش بلئ: نه مه ژنى من
نيه. ئينجا بلئ: نه گهر نه مه ژنى من بئ ته لاقى كه وتبئ؟ چونكه وايتيده گه يشت
نافره تيكي تره، نه وه ته لاقى ناكه ويئ، هه روهك له (تحفة) دا فهرمويه تي.

هه روه ها نه گهر سويندى به ته لاق خوارد نه م كاره نه كا. ئينجا باوه رپي كراويكى خوى فتواي
بى دا: كه نه گهر كاره كه بكا ته لاقى ناكه ويئ. نه ويش پشتى به و فتوايه به ستو كاره كه ي

أَوْ بِفِعْلٍ غَيْرِهِ مِمَّنْ يُبَالِي بِتَغْلِيْقِهِ وَعَلِمَ بِهِ فَكَذَلِكَ، وَإِلَّا فَيَقَعُ قَطْعًا.

کرد، نه وهش ته لاقى ناکه وئ، هرچند شيوى فتوادانيش نه بئ، چونکه سويندخوره که نيسنا بؤته نه زان و عوزى هه يه، هروه که له (تحفة) و (نهاية) دا هيناويانه.

(أَوْ بِفِعْلٍ غَيْرِهِ) يان ته لاقده کهى هه لواسى به کردارى که سيکى ترى جگه له خوى (مِمَّنْ يُبَالِي بِتَغْلِيْقِهِ) که سه کهش له وانه بوو: که بايه خى به سويندخوارده کهى وى ده دا، هه م (وَعَلِمَ بِهِ) سويندخوره کهش مه به ستى بوو که سه که بزاني: هاندانى، يان قده غه کردنى نه وى مه به سته به و هه لواسينه، هرچند له راستيشدا که سه که به سوينده کهى نه زانين؟ چونکه نه گونجا ناگادارى بکاته وه، نينجا به ژورليکريدن، يان به هوى له بيرچون، يان به هوى نه زانين که سه که کاره کهى کرد، نه وهش (فَكَذَلِكَ) وه که کردارى خوى ته لاقى ناکه وئ.

(وَإِلَّا) به لام نه گه که سه که بايه خى به سوينده کهى وى نه ده دا: وه که سويند به ته لاق بخوا نابئ کاريه ده ست، يان حاجيه کان بيته وه نه م شاره. يان مه به ستى هاندان و قده غه کردنى که سه که نه بو، يان مه به ستى هاندان و قده غه کردنى که سه که بوو و بؤيشى گونجا که سه که ناگادار بکاته وه به قه سدى ناگادارى نه کرده وه، جا که سه کهش کاره کهى کرد، نه وه (فَيَقَعُ قَطْعًا) له و حاله تانده ته لاقه کهى ده که وئ، هرچند که سه کهش به ژورليکريدن و نه زانين له بيرچون کاره کهى کردبن.

هروه ها نه که گوتى: ته لاقم که وتبن نابئ نه م نازه له، يان نه م شيته، يان نه م منداله بچيته ناو نه م خانوه. نينجا يه کيک له وانه به خوشى خوى چوه ناو خانوه که، نه وه ته لاقى ده که وئ، چونکه نه وانه بايه خ پيډه رنين، به لام نه گه به ژورليکريدن بيانبه نه ژوره وه، ته لاقى ناکه وئ، چونکه کردارى نه وانه له حاله تى ژورليکريدن به کردار داناندرئ، هروه که له ژوربه ي سه رچاوه کاندا فرمويانه.

﴿ناگادارى﴾: هرچند به کردارى ژورليکراو و نه زان و له بيرچوو ته لاقه که ناکه وئ، به لام سوينده کهش هه لئاوه شيته وه، هروه که له ژوربه ي سه رچاوه کاندا فرمويانه، واته: سوينده که وه که خوى به به ستروى ده مينئ و نه گه جار يکى تر به خوشى خوى به به قه سدى کاره که بکا ته لاقه کهى ده که وئ.

که وابو: نه گه ژنه کهى له مالى دايکى بوو، ميډه کهشى توږه بوو و سويندى به ته لاق خوارد: نابئ ژنه که م نه مسال بيته وه لام. ژنه کهش هه ستى به سوينده که نه کردو له دوى سوينده که هاته وه مالى ميډه کهى، نه وه ته لاقى ناکه وئ و سوينده کهش هه لئاوه شيته وه، که واته: هه کاتيک ژنه که گه پاوه مالى دايکى، نينجا له دوى زانينى سوينده که به خوشى خوى جار يکى تر هاته وه مالى ميډه کهى، نه و کاته ته لاقى ده که وئ، هروه که (الشبراملسي) فرمويه تى.

(فَصَلَ) قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ أَوْ ثَلَاثَ لَمْ يَقَعْ عَدَدٌ إِلَّا بَيِّنَةٌ، فَإِنْ قَالَ مَعَ ذَلِكَ: هَكَذَا. طَلَّقْتَ فِي أَصْبُعَيْنِ طَلْقَتَيْنِ وَفِي ثَلَاثَ ثَلَاثًا، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بِالْإِشَارَةِ الْمَقْبُوضَتَيْنِ. صَدَّقَ بَيِّنَةً، وَلَوْ قَالَ عَبْدٌ إِذَا مَاتَ سَيِّدِي فَأَنْتَ طَالِقٌ طَلْقَتَيْنِ، وَقَالَ سَيِّدُهُ إِذَا مِتُّ فَأَنْتَ حُرٌّ فَعَقَّقَ بِهِ فَلَا صَحَّ أَهْلُهَا لَا تَحْرُمُ بَلْ لَهُ الرِّجْعَةُ وَتَجْدِيدٌ قَبْلَ زَوْجٍ،

که واته: نه گهر به نه زانی زیاتر له جاری کیش کرداره که بکری ته لاق ناکه وی: وه که سویند به ته لاق بخوا نابی ژنه که ی بچیت دهر وه. ئینجا ژنه که ش له بیری چوو و چوو دهر وه، ئینجا واتیگه یشت سوینده که هه لوه شاهه وه، یان سوینده که ته نها جاری یه که م ده گریته وه، بزئی ژنه که دو باره چوو دهر وه، نه وه ش ته لاقی ناکه وی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه، چهند مه سه له یه کی تری گرنگیش له (تحفة) دا پوون کراونه وه و پیویسته لییان ناگادار بی؟ له بهر زوری نه منوسین.

﴿فَصَلَ: له باسی ناماژکردن بو ژماره ی ته لاق﴾

(قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ) هه رکاتی که میرده که گوتیه ژنه که ی: تۆ ته لاقه و تویی (وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ أَوْ ثَلَاثَ) ناماژه شی به دوو، یان به سی په دجه کرد، نه وه (لَمْ يَقَعْ عَدَدٌ إِلَّا بَيِّنَةٌ) له ته لاقه ی زیاتر ناکه وی ته نها به نیه تی زیاتره که نه بی، چونکه ژماره ی ته لاقی که و توو: یان به زویانه، یان به نیه ته، هه روه که له (تحفة) دا فرمویه تی، که واته: نه گهر سی به ردی فپی دان و گوتی: ته لاقه که و تیی. نه وه نه گهر نیه تی سی ته لاقی نه بی و به زویانیش سی ته لاقه که نه لی، ته نها ته لاقه کی ده که وی.

به لام (فَإِنْ قَالَ مَعَ ذَلِكَ: هَكَذَا) نه گهر له گه ل ناماژه کردنه که دا گوتی: تۆ نه وه ته لاقه و تویی. یان نه وه ته لاقه که و تیی. نه و کاته (طَلَّقْتَ فِي أَصْبُعَيْنِ طَلْقَتَيْنِ وَفِي ثَلَاثَ ثَلَاثًا) له ناماژه ی دوو په دجه دا دوو ته لاقی ده که ون و له ناماژه ی سییاندا سی ی ده که ون، به لام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بِالْإِشَارَةِ الْمَقْبُوضَتَيْنِ) نه گهر له وینه ی سی په دجه که دا گوتی: مه به ستم به ناماژه که دوو په دجه نوقاوه کان بوو، نه وه (صَدَّقَ بَيِّنَةً) به سویند خواردن باوه پی پی ده کری و دوو ته لاقی ده که ون.

(وَلَوْ قَالَ عَبْدٌ) نه گهر کویله یه که گوتیه ژنه که ی خوی: (إِذَا مَاتَ سَيِّدِي فَأَنْتَ طَالِقٌ طَلْقَتَيْنِ) هه رکاتی که وره که م مرد تۆ ته لاقه و تویی به دوو ته لاق (وَقَالَ سَيِّدُهُ إِذَا مِتُّ فَأَنْتَ حُرٌّ) که وره که شی گوتی هه رکاتی من مردم تۆ نازادی (فَعَقَّقَ بِهِ) کویله که ش به مردنی که وره که ی نازاد بوو، نه وه (فَلَا صَحَّ أَهْلُهَا لِاتِّحْرُمِ) ژنه که ی به (بَانِئِی لِحَرَامِ) نابی (بَلْ لَهُ الرِّجْعَةُ) به لکو بوی دورسته له (عِدَّةً) دا ژنه که ی بگه پییته وه، هه م (وَتَجْدِيدٌ قَبْلَ زَوْجٍ) له دوا (عِدَّةً) ش پیش میزد کردنیکی تر بوی دورسته سه ره نوئی ماره ی بکاته وه.

وَلَوْ نَادَىٰ إِحْدَىٰ زَوْجَتَيْهِ فَأَجَابَتْهُ الْأُخْرَىٰ فَقَالَتْ: أَأَنْتَ طَالِقٌ. وَهُوَ يَظُنُّهَا الْمُنَادَاةَ لَمْ تَطْلُقِ الْمُنَادَاةَ وَتَطْلُقُ الْمُجِيبَةَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ عَلَّقَ بِأَكْلِ رُمَانَةٍ وَعَلَّقَ بِنَصْفِهَا كَلَّتْ رُمَانَةٌ فَطَلَقَتَانِ، وَالْحَلْفُ بِالطَّلَاقِ: مَا تَعَلَّقَ بِهِ حَثٌّ أَوْ مَنَعٌ أَوْ تَحْقِيقُ خَبَرٍ، فَإِذَا قَالَ: إِنْ حَلَفْتُ بِطَّلَاقٍ فَأَنْتَ طَالِقٌ. ثُمَّ قَالَ: إِنْ لَمْ تَخْرُجِي أَوْ إِنْ خَرَجْتَ أَوْ إِنْ لَمْ يَكُنِ الْأَمْرُ كَمَا قُلْتَ فَأَنْتَ طَالِقٌ. وَقَعَ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ وَيَقَعُ الْآخَرُ إِنْ وَجِدْتَ صِفَتَهُ،

(وَلَوْ نَادَىٰ إِحْدَىٰ زَوْجَتَيْهِ) نه گهر میزد و نه گهر میزد که له دوو ژنه کانی بانگی به کیکیانی کرد (فَأَجَابَتْهُ الْأُخْرَىٰ) جا نه وه که یتروه لایمی داوه (فَقَالَ أَنْتَ طَالِقٌ) میزد که ش گوتی: تو ته لاته که وتووی (وَهُوَ يَظُنُّهَا الْمُنَادَاةَ) میزد که وای ده زانی نه وه یان بانگکراوه که به، نه وه (لَمْ تَطْلُقِ الْمُنَادَاةَ) بانگکراوه که ته لایمی ناکه وی چونکه گفتوگویی ته لایمی له گه ل نه کراوه، به لام (وَتَطْلُقُ الْمُجِيبَةَ) وه لآمده ره وه که ته لایمی ده که وی (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا، چونکه گفتوگویی ته لاته که له گه ل نه ویاندا کراوه.

(وَلَوْ عَلَّقَ بِأَكْلِ رُمَانَةٍ وَعَلَّقَ بِنَصْفِ) نه گهر ته لاته که ی هه لواسی به خوارنی هه ناریک و به خوارنی نیو هه ناریک: وه نه گهر هه ناریک بخوی ته لاقته که وتبئ و نه گهر نیو هه نار بخوی ته لاقته که وتبئ (فَأَكَلَتْ رُمَانَةً) ژنه که ش هه ناریکی خوارد، نه وه (فَطَلَقَتَانِ) دوو ته لایمی ده که ون، چونکه نیوه هه ناریکی خوارد وه هه ناریکی خوارد وه.

﴿ پیناسه ی سویند به ته لاق ﴾

(وَالْحَلْفُ بِالطَّلَاقِ) سویند خواردن به ته لاق نه وه به: (مَا تَعَلَّقَ بِهِ) پی یوه هه لواسری (حَثٌّ) هاندان له سر کارکردنیک (أَوْ مَنَعٌ) یان قه ده غه کردن له کارکردنیک (أَوْ تَحْقِيقُ خَبَرٍ) یان لیکولینه وه ی پاستی هه والیک.

که واپو: (فَإِذَا قَالَ) هه رکتاتیک میزد که گوتی (إِنْ حَلَفْتُ بِطَّلَاقٍ فَأَنْتَ طَالِقٌ) نه گهر سویندم به ته لاق خوارد تو ته لاته که وتووی (ثُمَّ قَالَ) نینجا میزد که بق هاندان سویندی خواردو گوتی: (إِنْ لَمْ تَخْرُجِي) نه گهر نه چیه ده ره وه ته لاقته که وتبئ (أَوْ) یان بق قه ده غه کردن سویندی خواردو گوتی: (إِنْ خَرَجْتَ) نه گهر بچیه ده ره وه ته لاقته که وتبئ (أَوْ) یان بق لیکولینه وه ی پاستی هه والیک سویندی خواردو گوتی: (إِنْ لَمْ يَكُنِ الْأَمْرُ كَمَا قُلْتَ فَأَنْتَ طَالِقٌ) نه گهر نه وه کار وه من گوتم نه وه نه بی تو ته لاته که وتووی. نه وه (وَقَعَ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ) هه ره نه وه ده وه ته ته لایمی به سوینده که هه لواسراوه ده که وی، چونکه سوینده که ی خوارد، هه (وَيَقَعُ الْآخَرُ إِنْ وَجِدْتَ صِفَتَهُ) ته لاته که ی تریش ده که وی نه گهر سیفه ته سویند له سر خواردو که بیت جئ و ژنه که ش جیماعی له گه ل کرابی، چونکه نه گهر جیماعی له گه ل نه کردبی، نه وه کاته به ته لاته که وتنه که ی هه لواسراوه ده بیتنه (بِائِنْ)، هه ره وه له (معنی) دا فره موویه تی.

وَلَوْ قَالَ: إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ أَوْ جَاءَ الْحُجَّاجُ فَأَلْتِ طَالِقٌ. لَمْ يَقَعْ الْمُعْلَقُ بِالْخَلْفِ، وَلَوْ قِيلَ لَهُ اسْتَخْبَارًا: أَطَلَقْتَهَا؟ فَقَالَ: نَعَمْ. فَأَقْرَأَ، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتَ مَاضِيًا وَرَاجِعًا صَدَقَ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ قِيلَ ذَلِكَ إِنْشَاءً لَأُثْبِتَ فَقَالَ: نَعَمْ. فَصَرِيحٌ وَقِيلَ كِنَايَةً. (فَصْلٌ) عَلَّقَ بِأَكْلِ رَغِيفٍ أَوْ رُمَانَةٍ فَبَقِيَ لُبَابَةٌ أَوْ حَبَّةٌ

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر نهو پیاوهی ته لاقه کی به سویندخوارنه کی هه لواسیوه گوتی: (إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ أَوْ جَاءَ الْحُجَّاجُ فَأَلْتِ طَالِقٌ) هه کاتیک پوژ هه لات، یان حاجیه کان هاتنه وه تو ته لاقه وتووی، نهو کاته (لَمْ يَقَعْ الْمُعْلَقُ بِالْخَلْفِ) نهو ته لاقه کی به سویندکه هه لواسراوه ناکه وی؟ چونکه نهه هه لواسینه: نه هاندان و نه قه ده غه کردن و نه لیکولینه وهی تی دا نیه.

(وَلَوْ قِيلَ لَهُ اسْتَخْبَارًا: أَطَلَقْتَهَا؟) نه گهر به ناوی لی پرسین به میرده که گوترا: نایا ژنه که ته لاق دا؟ (فَقَالَ نَعَمْ) میرده که ش گوتی: به لئی (فَاقْرَأْ) نهو دانپیدا میتانه به ته لاقدانه که، که واته: نه گهر به درو به لئی گوتبی، له په نهانی دا ته لاقی ناکه وی، به لام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتَ مَاضِيًا وَرَاجِعًا) نه گهر گوتی: مه به ستم به به لئی ته لاقدانیکی تری پر بدو بو و له دواي نهو ته لاقدانیش ژنه که م په پاند پوه، نهو کاته (صَدَقَ بِيَمِينِهِ) به سویندخواردن باوه پی پی ده کړی (وَإِنْ قِيلَ ذَلِكَ إِنْشَاءً) نه گهر به ناوی داوا کړنی ته لاقدان پی ی گوترا: نایا ژنه که ته لاق دا؟ (فَقَالَ نَعَمْ) نهویش گوتی: به لئی. نهو (فَصَرِيحٌ) وشه ی ناشکرای ته لاقدانه، نه گهر نیه تی ته لاقدانیشی نه بی ته لاقی ده که وی (وَقِيلَ كِنَايَةً) له هه رموده به کی بن هیژدا: نا ناشکرای و پیو یستی به نیه تی ته لاقدان هه به.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گهر گوترا میرده که: نه گهر نهه کارهت کړبی ته لاقته که وتبی؟ نهویش بلئی: به لئی. یان نه گهر ژنت به سر ژنه که هینا، یان نه گهر فلانه شته پووی دا ته لاقته که وتبی؟ نهویش بلئی: به لئی. نهو نه گهر کاره که شی کړبی ته لاقی ناکه وی و ناشبیسته هه لواسینی ته لاق، هه روه ها نه گهر بگوتړی: نایا ژنه که سئ به سئ ته لاق داوه؟ نهویش بلئی: هه ندیک شتی ودها بووه. نهو هه ناشبیسته دانپیدا میتانی ته لاق و ته لاقی ناکه وی.

هه روه ها نه گهر بگوتړی: نایا ژنت هه به؟ نهویش بلئی: نا. یان بلئی: بن ژنم. نهو هه ته لاقی ناکه وی، هه رچند نیه تی ته لاقدانیشی هه بی؟ چونکه درو به کی پووته، یان بلئیته ژنه کی خوی: تو بؤ من هیچ نی. نهو هه ته لاقی ناکه وی، هه رچند نیه تی ته لاقدانیشی هه بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) حاشیه کانیاندا نهو مهسه لانه پوون کراونه وه.

﴿ فَصْلٌ: لِه بَاسِی چهند جوریکي تری هه لواسین ﴾

(عَلَّقَ بِأَكْلِ رَغِيفٍ أَوْ رُمَانَةٍ) هه کاتیک ته لاقه کی هه لواسی و گوتی: نه گهر کولیره به ک، یان هه ناریک بخوی ته لاقته که وتبی (فَبَقِيَ لُبَابَةٌ أَوْ حَبَّةٌ) نینجا له دواي خوارنه که پارچه

لَمْ يَقَعْ، وَلَوْ أَكَلَا ثَمَرًا وَخَلَطَا نَوَاهُمَا فَقَالَ: إِنْ لَمْ تُمَيِّزْ نَوَاكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ. فَجَعَلَتْ كُلُّ نَوَاةٍ وَحْدَهَا لَمْ يَقَعْ إِلَّا أَنْ يَقْصِدَ تَعْيِينًا، وَلَوْ كَانَ بِقَمْعِهَا ثَمَرَةٌ فَقَلَقَ بِلَعْمِهَا ثُمَّ بَرَمِيهَا ثُمَّ يَامْسَاكُهَا فَبَادَرَتْ مَعَ فَرَاغِهِ بِأَكْلِ بَعْضٍ وَرَمَى بَعْضٍ لَمْ يَقَعْ، وَلَوْ أَتَتْهَا بِسَرَقَةٍ فَقَالَ: إِنْ لَمْ تُصَدِّقْنِي فَأَنْتَ طَالِقٌ. فَقَالَتْ: سَرَقْتُ مَا سَرَقْتُ. لَمْ تَطْلُقْ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بِعَدَدِ حَبِّ هَذِهِ الرُّمَانَةِ قَبْلَ كَسْرِهَا. فَالْخُلَاصُ أَنْ تَذْكُرَ عَدَدًا يُعْلَمُ أَهْلًا لَا تَنْقُصُ عَنْهُ ثُمَّ تَزِيدُ وَاحِدًا وَاحِدًا حَتَّى تَبْلُغَ مَا يُعْلَمُ أَهْلًا لَا تَزِيدُ عَلَيْهِ،

کولیژده کی بچوک، یان دهنکه هه نارێک مایه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقه که ی ناکه وی، چونکه هه مووی نه خواردوه (وَلَوْ أَكَلَا ثَمَرًا وَخَلَطَا نَوَاهُمَا) نه گهر ژنو میژده که قهسپیان خواردو دهنکه قهسپه کانیشیان تیکه ل کردن (فَقَالَ إِنْ لَمْ تُمَيِّزْ نَوَاكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ) میژده که ش گوتیه ژنه که ی: نه گهر دهنکه قهسپه کانی خوت جیانه که یه وه تو ته لاقه که وتووی (فَجَعَلَتْ كُلُّ نَوَاةٍ وَحْدَهَا) ژنه که ش هه ر دهنکیکی به ته نه ا دانا، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی ناکه وی (إِلَّا أَنْ يَقْصِدَ تَعْيِينًا) مه گهر مه به سستی میژده که دیار کردنی دهنکه کان بی، نه و گاته ته لاقی ده که وی، چونکه دیار کردنه که مه حاله.

(وَلَوْ كَانَ بِقَمْعِهَا ثَمَرَةٌ) نه گهر ژنه که قهسپیکی له ده مه دا بوو (فَقَلَقَ بِلَعْمِهَا) میژده که ش ته لاقه که ی به قوت دانی قهسپه که هه لواسی (ثُمَّ بَرَمِيهَا) ئینجا به فریدانی قهسپه که (ثُمَّ يَامْسَاكُهَا) ئینجا به پاگرتنی قهسپه که، واته: گوتی نه گهر نه قهسپه قوت بده ی ته لاقت که وتبی، نه گهر فری ی بده ی ته لاقت که وتبی، نه گهر له ده مه دا پایگیری ته لاقت که وتبی (فَبَادَرَتْ مَعَ فَرَاغِهِ بِأَكْلِ بَعْضٍ وَرَمَى بَعْضٍ) ژنه که ش له گه ل کواتایی قسه ی میژده که په له ی کرد: به شیککی قهسپه که ی خواردو به شیککی فری دا (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی ناکه وی.

(وَلَوْ أَتَتْهَا بِسَرَقَةٍ) نه گهر میژده که تو مه تی دزی به ژنه که ی کرد (فَقَالَ إِنْ لَمْ تُصَدِّقْنِي فَأَنْتَ طَالِقٌ) ئینجا میژده که گوتی: نه گهر پاستیم پی نه لئی تو ته لاقه که وتووی (فَقَالَتْ سَرَقْتُ مَا سَرَقْتُ) ژنه که ش گوتی: دزیومه نه مدزیوه. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وی، چونکه بیگومان له و دوو وشه یه له یه کیکیاندا پاست ده کا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میژده که گوتیه ژنه که ی: (إِنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بِعَدَدِ حَبِّ هَذِهِ الرُّمَانَةِ قَبْلَ كَسْرِهَا) نه گهر - پیش شکاندنی نه م هه ناره - ژماره ی دهنکه کانیم پی نه لئی ته لاقت که وتبی. نه وه (فَالْخُلَاصُ) پزگاریبون له ته لاقه که وتن به وه ده بی: (أَنْ تَذْكُرَ عَدَدًا يُعْلَمُ أَهْلًا لَا تَنْقُصُ عَنْهُ) ژنه که ژماره یه کی نه وها بلی: که بزاندی هه ناره که له و ژماره یه دهنکه کانی که متر نیه (ثُمَّ تَزِيدُ وَاحِدًا وَاحِدًا حَتَّى تَبْلُغَ مَا يُعْلَمُ أَهْلًا لَا تَزِيدُ عَلَيْهِ) ئینجا یه که یه که ژماره ی دهنکه کان زیاد بکا تا ده گاته ژماره یه کی نه وها که بزاندی دهنکه کانی له و ژماره یه زیاتر نابن.

وَالصُّورَتَانِ فِيمَنْ لَمْ يَقْصِدْ تَغْرِيفًا، وَلَوْ قَالَ لثَلَاثَ: مَنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بَعْدَ رَكَعَاتِ
فَرَاغِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَقَالَتْ وَاحِدَةً: سَبْعَ عَشْرَةَ. وَأُخْرَى: خَمْسَ عَشْرَةَ. أَيْ يَوْمَ
جُمُعَةٍ، وَثَلَاثَةَ: إِحْدَى عَشْرَةَ. أَيْ لِمَسَافِرٍ، لَمْ يَقْعْ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتَ طَالِقٌ إِلَى حِينَ أَوْ
زَمَانَ أَوْ بَعْدَ حِينَ. طَلَّقْتُ بِمُضِيِّ لَحْظَةٍ، وَلَوْ عَلَّقَ بِرُؤْيَا زَيْدٍ أَوْ لَمْسِهِ أَوْ قَذْفِهِ تَنَاوُلَهُ
حَيًّا وَمَيِّتًا، بِخِلَافِ ضَرْبِهِ،

(وَالصُّورَتَانِ) وَيْنَهی دزیه که وه تاره که (فِيمَنْ لَمْ يَقْصِدْ تَغْرِيفًا) له باره ی شو که سه بوو:
که دیار کردنی مه به ست نه یی، نه گینا: به و پیگی پابردو و پزگاری نابین.

ئینجا بزانه: نه گهر شتیکی له شوینیک دانا، ئینجا ئی به سه هوو چوو، ژنه که شی به
شته که ی نه زانیبو، میرده که ش گوتی: نه گهر شته که م نه ده یتن ته لاقت که وتبی. ئینجا
میرده که شوینه که ی هاته وه بیرو دیتی شته که له شوینه که دایه، نه وه ته لاقی ناکه وئ،
به لکو سوینده که ش دانامه زئی، هه روه که له (تحفة) دا فرموویته، به لام نه گهر له و
مه سه له یه دا بلئی: هه ر کاتیک شته که م نه ده یتن ته لاقت که وتبی، نه و کاته ته لاقی
ده که وئ، هه روه که له (نهاية) دا فرموویته.

(وَلَوْ قَالَ لثَلَاثَ) نه گهر به سی ژنه کانی خوی گوت (مَنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بَعْدَ رَكَعَاتِ فَرَاغِ
الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) هه ر کیتان ژماره ی په که ته کانی نوژده واجبه کانی پښتو شه وئم پئ نه ئی
ته لاقی که وتبی (فَقَالَتْ وَاحِدَةً سَبْعَ عَشْرَةَ) ژنیکیان گوتی: حه فده نه (وَأُخْرَى خَمْسَ
عَشْرَةَ: أَيْ يَوْمَ جُمُعَةٍ) یه کیکیش گوتی: پانزه نه. واته: له پښتو هه ینی دا (وَالثَّلَاثَةُ إِحْدَى
عَشْرَةَ: أَيْ لِمَسَافِرٍ) سی به مه که ش گوتی: پانزه نه. واته: بۆ پښتوار، نه وه (لَمْ يَقْعْ) ته لاقی
ناکه وئ، چونکه گشتیان راست ده کن.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (أَنْتَ طَالِقٌ إِلَى حِينَ أَوْ زَمَانَ أَوْ بَعْدَ حِينَ) تو
ته لاقه که وتووی تا کاتیک، یان تا ماوه یه ک، یان پاش ماوه یه ک، نه وه (طَلَّقْتُ بِمُضِيِّ لَحْظَةٍ)
ته لاقی ده که وئ به پابردنی ماوه ی چاولیکردنیک، به لام نه گهر بلئی: ته لاقم که وتبی تا
ماوه یه ک حه فده که ته ده ده مه وه. نه وه تا بئ نومید نه بی ته لاقی ناکه وئ، هه روه که له
(تحفة) دا فرموویته؟ چونکه نه مه وه عده پیدانه.

(وَلَوْ عَلَّقَ بِرُؤْيَا زَيْدٍ) نه گهر ته لاقه که ی هه لواسی به دیتنی زهید (أَوْ لَمْسِهِ) یان به ده ست
لیدانی (أَوْ قَذْفِهِ) یان به بوختان پیکردنی: وه که نه گهر فلانکه ست دیت، یان ده ست
لیدا، یان بوختانت پئ کرد ته لاقت که وتبی. نه وه (تَنَاوَلَهُ حَيًّا وَمَيِّتًا) هه لواسینه که ی
هه رسیکیان له حاله تی زیندووی و مردووی دا فلانکه سه که ده گریته وه (بِخِلَافِ ضَرْبِهِ)
به لام لیدان نه وها نیه: وه که نه گهر له فلانکه س بده ی ته لاقت که وتبی، نه وه نه گهر له
حاله تی زیندووی دا ئی بدا ته لاقی ده که وئ، نه گهر نا: نا.

وَلَوْ خَاطَبْتَهُ بِمَكْرُوهِ: كَمَا سَفِيَهُ يَا خَسِيسُ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ كَذَاكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ. إِنْ أَرَادَ مُكَافَأَتَهَا بِإِسْمَاعٍ مَا تَكْرَهُ طَلَّقْتُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ سَفَةً، أَوْ التَّغْلِيْقُ أُعْتَبِرَتْ الصَّفَةُ، وَكَذَا إِنْ لَمْ يَقْصِدْ فِي الْأَصَحِّ، وَالسَّفَةُ مُنَافِي إِطْلَاقِ التَّصَرُّفِ، وَالْخَسِيسُ: قِيلَ مَنْ بَاعَ دِينَهُ بِدُنْيَاةٍ، وَيُشَبِّهُ أَنْ يُقَالَ: هُوَ مَنْ يَتَعَاطَى غَيْرَ لَانِّقٍ بِهِ بُخْلًا.

(كِتَابُ الرُّجْعَةِ)

شَرَطُ الْمُرْتَجِعِ أَهْلِيَةَ النِّكَاحِ بِنَفْسِهِ،

(وَلَوْ خَاطَبْتَهُ بِمَكْرُوهِ) نه گهر ژنه که قسه يه کی ناخوشی به میړده که یی گوت: (ک) وهک (یا) سَفِيَهُ يَا خَسِيسُ) هه یی مال به فیوډه، هه یی په زیل (فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَذَاكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ) میړده که ش گوتی: نه گهر من نه وها بم تو ته لاته که وتوی. نه وه (إِنْ أَرَادَ مُكَافَأَتَهَا بِإِسْمَاعٍ مَا تَكْرَهُ) نه گهر میړده که ش مه به ستی نه وه بڼی تو له یی جنیوه که یی بکاته وه به قسه يه کی نه وها که ژنه که یی پی ی ناخوش بڼی، نه وه (طَلَّقْتُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ سَفَةً) ته لاقی ده که ویی هه رچه ند میړده که ش به فیوډه رو په زیل نه بڼی (أَوْ التَّغْلِيْقُ) یان نه گهر مه به ستی هه لواسین بڼی، نه وه (أُعْتَبِرَتْ الصَّفَةُ) هه رچه پیته لواسراوه که بیته جی (وَكَذَا إِنْ لَمْ يَقْصِدْ) هه روه ها نه گهر هیچیشی مه به ست نه بڼی، هه رچه: پیته لواسراوه که بیته جی (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده یی راستردا.

(وَالسَّفَةُ) مال به فیوډان (مُنَافِي إِطْلَاقِ التَّصَرُّفِ) سیفه ټیکه بڼ به سه ربه خوی ده ستکاری کرنی ملک و مال، هه روه که له باسی هه ده غه کرندا پابرا (وَالْخَسِيسُ) په زیل (قِيلَ مَنْ بَاعَ دِينَهُ بِدُنْيَاةٍ) نه وه که سه یه نایینی خوی به دونیایه که یی فروشتبڼی (وَيُشَبِّهُ أَنْ يُقَالَ) پیښده جی بگوتی (هُوَ مَنْ يَتَعَاطَى غَيْرَ لَانِّقٍ بِهِ بُخْلًا) په زیل نه وه که سه یه له به ربه خیلی کاری وه ها بکا: که شیاوی خوی نه بڼی.

نیجا بزانه: نه گهر گوتی: ته لاقم که وتبی مالی فلانکه س ناخوځم. نیجا بووه میوانی که سه که و به میوانداری خواری، نه وه ته لاقی ناکه ویی، چونکه پیښ قوتدان خواری نه که ده بیته ملک میوانه که، هه روه که له (تحفة) (الشروانی) دا هه رمویانه.

﴿ كِتَابُ الرُّجْعَةِ: په رتوکی گه راندنه وی ژن = چا کړدنه وی ته لاق ﴾

واته: نه و ژنه یی به خورایی به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ته لاقی داوه، له (عِدَّة) دا بیگه پینتته وه ژیر ماره برپنی خوی، بڼ ماره کړدنه وه یه کی نو، جا نه م جوړه ته لاقداوه پی یی ده گوتی: (رُجْعِيَّةٌ) گه پایه وه یی. هه روه که له سه رته یی (خُلِعَ) دا پابرا.

(شَرَطُ الْمُرْتَجِعِ) هه رچی نه وه که سه یی ته لاقداوی (رُجْعِيَّةٌ) ده که پینتته وه نه وه یه: (أَهْلِيَّةُ النِّكَاحِ بِنَفْسِهِ) شیاوی نه وه بڼ به خوی ژن له خوی ماره بڼی: وهک بالغ و عاقل بڼی و

وَلَوْ طَلَّقَ فَجُنَّ فَلَوْلِي الرِّجْعَةُ عَلَى الصَّحِيحِ حَيْثُ لَهُ ابْتِدَاءُ النِّكَاحِ، وَتَخْصُلُ بِرَاجِعَتِكَ وَرَجَعَتِكَ وَارْتَجَعَتِكَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الرَّدَّ وَالْإِمْسَاكَ صَرِيحَانِ، وَأَنَّ التَّرْوِيجَ وَالنِّكَاحَ كِنَايَتَانِ، وَلَيَقُلُّ: رَدَّذْتُهَا إِلَيَّ. أَوْ إِلَى نِكَاحِي. وَالْجَدِيدُ أَنَّهُ لَا يَشْتَرَطُ الْإِشْهَادُ، فَتَصِحُّ بِكِنَايَةٍ،

به خۆشی خۆی بین و کافریو نه بین، که واته: ژن که پانډنه وهی مندال و شیت و زودلیکراو و کافریو دروست نابین.

به لام (وَلَوْ طَلَّقَ فَجُنَّ) نه گهر ژنه که ی ته لاق دا، ټینجا له دوی ته لاقده که شیت بوو، نه وه (فَلَوْلِي الرِّجْعَةُ عَلَى الصَّحِيحِ) سه ربه رشتکاره که ی بوی دروسته ژنه که ی بوی بگه پښتیه وه، له سه ر فهرموده ی پاست، به لام (حَيْثُ لَهُ ابْتِدَاءُ النِّكَاحِ) له و حاله ته ی که بوی دروست بین له سه ره تادا ژنیک له شیت که ماره بکا: وه ک شیت که پیوستی به جیما عکردن بین، که واته: سه ربه رشتکاره که ده لی: فلانه ژنی نه م شیت م که پانډنه وه ژیر ماره برینی شیت که. که وایو: وه کیلگرتنیش بوی ژن که پانډنه وه دروسته.

ټینجا بزان: نه گهر میرده که که وته گومان: نایا ته لاقی داوه، یان نا، ټینجا له (عِدَّة) دا- بوی پاریزکاری- ژنه که ی که پانډنه وه، ټینجا ناشکرا بوو ته لاقی داوه، نه وه که پانډنه وه که ی دروست بوو، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَتَخْصُلُ) که پانډنه وه ی ته لاقدرای (رَجْعِيَّةً) دیته جی (ب) به یه کیک له و ووشانه: وه (رَاجِعَتِكَ وَرَجَعَتِكَ وَارْتَجَعَتِكَ) ریجه ته له گ ل تر کرد، توم که پانډنه وه، قبولی که پانډنه وه ی توم کرد (وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستر: (أَنَّ الرَّدَّ وَالْإِمْسَاكَ صَرِيحَانِ) توم هیناوه- که پانډنه وه، توم پاگرتوه، هه ربوکیان ووشه ی ناشکرای که پانډنه وه، چونکه هه ربوکیان له قوپاندا هاتون (و) هه ر به فهرموده ی پاستر (أَنَّ التَّرْوِيجَ وَالنِّكَاحَ كِنَايَتَانِ) کرده جوت له گ ل خوم و له خوم ماره کرده وه، هه ربوکیان ووشه ی نا ناشکران و پیوسته نیه تی که پانډنه و یان له گه لدا بین.

(وَلَيَقُلُّ) نه و که سه ی ته لاقدر اووه که ده که پښتیه وه با بلی: (رَدَّذْتُهَا إِلَيَّ أَوْ إِلَى نِكَاحِي) ژنه که م که پانډنه وه لای خوم. یان بلی: ژنه که م که پانډنه وه ژیر ماره برینی خوم.

(وَالْجَدِيدُ) به فهرموده ی نوی (أَنَّهُ لَا يَشْتَرَطُ الْإِشْهَادُ) بوی دروستبوونی که پانډنه وه ی ژنه که به مه رج داناندی: شامید بگری، به لکو شامید گرتنه که سونه ته، خوی گوره ده فهرموی: ﴿لَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارُقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ هه ر کاتیک ژنه ته لاقدر اووه کان له ته وایوونی (عِدَّةً) نزیک که وتنه وه: یان به یاسای شرع پایان بگرته وه، یان به یاسای شرع لیان جیا ببنه وه، نوو پیای داپه روه ریش له سه ر پاگرتنه وه که بکه نه شامید. که وایو: (فَتَصِحُّ بِكِنَايَةٍ) که پانډنه وه ی ژنه که به ووشه ی نا ناشکراش دروست ده بین، نه گهر نیه تی له گه لدا بین.

وَلَا تَقْبَلُ تَغْلِيْقًا، وَلَا تَحْصُلُ بِفَعْلٍ: كَوَطْءٍ، وَتَخْتَصُّ الرُّجْعَةُ بِمَوْطُوءَةٍ طَلَّقَتْ بِلَا عَوْضٍ لَمْ يُسْتَوْفَ عَدَدُ طَلَاقِهَا بَاقِيَةً فِي الْعِدَّةِ مَحَلٌّ لِحَلٍّ لَا مُرْتَدَّةٌ،

﴿ناگاداری﴾: بۆ دروستبونی گه پاندنه وهی ژن: پازی بوونی ژنه که و سه ره رشتکاره که ی مه رج نیه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه، چونکه خوای گه و ره ده هه رمووی: ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ میرده کانیان له پیشترن بۆ گه پاندنه وه یان له ماوه ی (عده) دا.

﴿وَلَا تَقْبَلُ تَغْلِيْقًا﴾ گه پاندنه وه ی ژن قبوولی هه لواسین ناکا: وه که تویم گه پاندنه وه نه گهر جهزت کرد (وَلَا تَحْصُلُ بِفَعْلٍ: كَوَطْءٍ) گه پاندنه وه نایه ته جی به کرداریک: وه که جیما عکردن، هه ر چهند نیه تی گه پاندنه وه شی هه بی.

﴿وَتَخْتَصُّ الرُّجْعَةُ﴾ گه پاندنه وه تاییه ته به و ته لاقدراره وهی نه م مه رجانه ی لی بینه جی: یه که م: ﴿بِمَوْطُوءَةٍ﴾ به و ژنه ی جیماعی له گه ل کراره، یان (مَنِي) یه ریزداره که ی میرده که ی تی کراره، چونکه نه گهر جیماعی له گه ل نه کرابی و ته لاق بدری، یه کسه ر ده بیته (بائن) و (عده) شی له سه ر نیه، نایه ته که ی پرابردوش هه رمووی: له ماوه ی (عده) دا.

دووهم: ﴿طَلَّقَتْ بِلَا عَوْضٍ﴾ ژنه که ش به خو پایی ته لاق درایی، چونکه نه گهر ماره برینی هه لوه شیندراییته وه، یان به پاره ته لاق درایی، نه و کاته به ماره برینیکی نوئی نه بی حه لال ناییته وه.

سینیهم: ﴿لَمْ يُسْتَوْفَ عَدَدُ طَلَاقِهَا﴾ ژماره ی ته لاقه کانی ژنه که ته واه نه بوین، چونکه خوای گه و ره ده هه رمووی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ نه و ته لاقدانه ی گه پاندنه وه ی به دوا ده بی دوو جاره. که واته: نه گهر سنی ته لاقه که ی ته واه بوین نه وه به ماره به جاش نه بی لی حه لال ناییته وه، هه روه که پابرا، هه م ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ عَنْهُمَا فِي جَوَابِ سَائِلٍ: أَمَا أَتَيْتَ طَلَّقْتَ امْرَأَتَكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ فَإِنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَنِي بِهَذَا، وَإِنْ كُنْتُ طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا فَقَدْ حَرُمْتَ عَلَيْكَ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَكَ﴾ روه مسلم، نه گهر ژنه که ت یه ک، یان دوو ته لاق داوه، نه وه پیغه مبه ر ﷺ هه رمانی پین کردم بیگه پینمه وه، به لام نه گهر سنی به سنی ته لاق ت دابن، نه وه ژنه که ت لی حه پام بووه تا میزدیکی تر ده کا.

چوارهم: ﴿بَاقِيَةً فِي الْعِدَّةِ﴾ ژنه ته لاقدراره که له (عده) دا مابن، چونکه نه گهر (عده) ی ته واه بوین، پیوستی به ماره برینیکی سه ره له نوئی یه.

پینجه م: ﴿مَحَلٌّ لِحَلٍّ﴾ ژنه ته لاقدراره که شیوا ی حه لالی بوینش بی بۆ میرده که ی، چونکه نه گهر ژنه که موسولمان ببی و میرده که شی هه ر کافر بی، نه و کاته گه پاندنه وه که ی دروست نابن، هه م ﴿لَا مُرْتَدَّةٌ﴾ ژنه که ش کافریو نه بی، چوکه ژنی کافریو حه لال نیه.

وَإِذَا ادَّعَتْ انْقِضَاءَ عِدَّةِ أَشْهُرٍ وَالْكَرَّ صُدِّقَ بِيَمِينِهِ، أَوْ وَضَعَ حَمْلٌ لِمُدَّةِ إِمْكَانٍ وَهِيَ مِمَّنْ تَحِيضٌ لَا آيَسَةَ فَالْأَصَحُّ تَصْدِيقُهَا بِيَمِينٍ، وَإِنْ ادَّعَتْ وَلَادَةً تَامَ فإِمْكَانُهُ سِتَّةَ أَشْهُرٍ وَلَحْظَتَانِ مِنْ وَقْتِ النِّكَاحِ، أَوْ سَقَطَ مُصَوِّرٌ فَمِائَةٌ وَعِشْرُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ، أَوْ مُضْغَةٌ بِلَا صُورَةٍ فَثَمَانُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ، أَوْ انْقِضَاءُ أَفْرَاءٍ: فَإِنْ كَانَتْ حُرَّةً وَطَلَّقَتْ فِي طَهْرِ فَقَلُّ الإِمْكَانِ اثْنَانِ وَثَلَاثُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ،

(وَإِذَا ادَّعَتْ انْقِضَاءَ عِدَّةِ أَشْهُرٍ هَرَكَاتِيكَ رُتْنَهُ تَهْلُكُ وَهِيَ كَوْتِي: (عِدَّة) م تَهْوَ وَهْوَ، (عِدَّة) كَشَى بِهِ مَانِكُ بُو، چُونَكِه لِه حَيز وَهْ سَتَابُو (وَآنَكِر) مِيرْدِه كَش كَوْتِي: پَاسْت نَاكَو (عِدَّة) ی تَهْوَ وَهْ بُو، نَهْوَ (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) بِه سَوِیْنْدَخَوَارْدَن بَاوَه پِ بِه مِيرْدِه كِه دِه كَرِی. (أَوْ وَضَعَ حَمْلٌ لِمُدَّةِ إِمْكَانٍ) یَان رُتْنَه كِه كَوْتِي: بَارِی رُكَم دَانَاوَه دِه شَكُونَجَا لِه وَ مَاوَه یَه دَا نَهْوَ بَارَه ی دَانَابِی (وَهِيَ مِمَّنْ تَحِيضٌ لَا آيَسَةَ) رُتْنَه كَش لِه وَانَه بُو حَيزِی دِه دِیْت، نَه ك لِه حَيز وَهْ سَتَابِی، نَهْوَ كَاتِه (فَالْأَصَحُّ تَصْدِيقُهَا بِيَمِينٍ) بِه فِه رَمُودَه ی پَاسْتَر: بِه سَوِیْنْدَخَوَارْدَن بَاوَه پِ رُتْنَه كِه دِه كَرِی، بِه لَام نَهْ كِه رُتْنَه بَالِغ بُو، یَان لِه حَيز وَهْ سَتَابُو، نَهْوَ كَاتِه بِه سَوِیْنْدَخَوَارْدَن بَاوَه پِ پِی نَاكَرِی.

ثِنِجَا (وَإِنْ ادَّعَتْ وَلَادَةً تَامَ) نَهْ كِه رُتْنَه كِه كَوْتِي: مَنْدَالِیْ كِی تَهْوَ وَهْ (فَإِمْكَانُهُ سِتَّةَ أَشْهُرٍ وَلَحْظَتَانِ مِنْ وَقْتِ النِّكَاحِ) لَای كِه مِی گُونَجَانِی نَهْوَ مَنْدَالِیْ وَنَهْش شَهْش مَانَكُو دُوو چَاوْچَوَقَانَه لِه كَاتِی مَارَه پِرِیْنَه وَه: چَاوْچَوَقَانِیْ كِ بَرِ جِیْمَاع وَ چَاوْچَوَقَانِیْ كِش بَرِ مَنْدَالِیْ وَنَهْش (أَوْ سَقَطَ مُصَوِّرٌ) یَان رُتْنَه كِه كَوْتِي: كَرِیْ یَه كِی لِه بَارِچَوِی وَیْنَه كِرَاوَم لِیْ بُو. نَهْوَ (فَمِائَةٌ وَعِشْرُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) لَای كِه مِی گُونَجَانِی نَهْوَ كَرِیْ یَه شَهْش سَهْوَ بَیْسْت پَرْدُو دُوو چَاوْچَوَقَانَه (أَوْ مُضْغَةٌ بِلَا صُورَةٍ) یَان كَوْتِي: پَارْچِه گُوشْتِیْ كِی لِه بَارِچَوِی بَیْ وَیْنَه م لِیْ بُو. نَهْوَش (فَثَمَانُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) لَای كِه مِیَه كِی هَشْتَا پَرْدُو دُوو چَاوْچَوَقَانَه، چُونَه كِه لِه حَیْسِی (صَحِیح) دَا نَهْوَ سِی قُورَاغَانَه هَاتُون وَ بِه هَر جَرِیْ كِش لِه وَ سِی جُورَه مَنْدَالِیْ وَنَهْش (عِدَّة) تَهْوَ وَهْ بَیْ، هَر وَه كِه لِه بَاسِی (عِدَّة) دَا پِوون كِرَاوَه تَه وَه.

(أَوْ انْقِضَاءُ أَفْرَاءٍ) یَان رُتْنَه كِه كَوْتِي: (عِدَّة) م بِه پَاكَبُونَه وَه ی حَيز تَهْوَ وَهْ بُو. نَهْوَ: (فَإِنْ كَانَتْ حُرَّةً وَطَلَّقَتْ فِي طَهْرِ) نَهْ كِه رُتْنَه كِه نَازَاد بَیْ وَه لِه پَاكَبُونَه وَه شَدَا تَه لَاقِ دِرَابِی، نَهْوَ (فَقَلُّ الإِمْكَانِ) لَای كِه مِی گُونَجَانِی تَه اوبُونَه كِه (اثْنَانِ وَثَلَاثُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) سِی وَ دُوو پَرْدُو دُوو چَاوْچَوَقَانَه: وَه كِه لِه پَاكَبُونَه وَه دَا بِه چَاوْچَوَقَانِیْ كِ پَیْش كِه وَتْنَه حَيز تَه لَاقِ بَدِیْ، نَهْ مِه پَاكَبُونَه وَه ی یَه كِه مِه، ثِنِجَا پَرْدُو كِ وَ شَهْوَیْ كِ بَكِه وَیْتَه حَيز، ثِنِجَا پَانَزَه پَرْدُو پَاك بَیْیْتَه وَه، نَهْ مِهش پَاكَبُونَه وَه ی دُوو مِه، ثِنِجَا پَرْدُو كِ وَ شَهْوَیْ كِ بَكِه وَیْتَه حَيز، ثِنِجَا پَانَزَه پَرْدُو پَاك بَیْیْتَه وَه چَاوْچَوَقَانِیْ كِ دِه سَت بِه حَيزِیْ كِی تَر بَكَا، نَهْ مِهش پَاكَبُونَه وَه ی سِی یَه مِه.

أَوْ فِي حَيْضٍ فَسَبْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ وَلَحْظَةٌ، أَوْ أَمَةٌ وَطَلَّقَتْ فِي طَهْرٍ فَسَبْعَةٌ عَشْرَ يَوْمًا
وَلَحْظَتَانِ، أَوْ فِي حَيْضٍ فَأَحَدٌ وَثَلَاثُونَ وَلَحْظَةٌ، وَتُصَدَّقُ إِنْ لَمْ تُخَالَفْ عَادَةً دَائِرَةٍ،
وَكَذَا إِنْ خَالَفَتْ فِي الْأَصْحَ، وَلَوْ وَطِئَ رَجْعِيَّتُهُ وَاسْتَأْنَفَتِ الْأَقْرَاءُ مِنْ وَقْتِ الْوُطْءِ
رَاجَعَ فِيمَا كَانَ بَقِيَ،

(أَوْ فِي حَيْضٍ) يان ته لاقدراره نازده كه له حه يزدا ته لاق درابو، نه وه (فَسَبْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ
وَلَحْظَةٌ) لای که می گویند که ی چلو حهفت پڑو چاوچوقانیکه: وه كه له كوتایى
حه یزه كه ی دا ته لاق بدری، ئینجا پانزه پڑو پاك بیته وه، ئینجا پڑو تلو شه ویک بکه ویتته
حه یز، ئینجا پانزه پڑو پاك بیته وه، ئینجا پڑو تلو شه ویک بکه ویتته حه یز، ئینجا پانزه پڑو
پاك بیته وه به چاوچوقانیک ده ست به حه یز بکاته وه.

(أَوْ أَمَةٌ وَطَلَّقَتْ فِي طَهْرٍ) يان ته لاقدراره كه كزیله بو و له پاكیونه وه دا ته لاق درابو،
نه وه (فَسَبْعَةٌ عَشْرَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) لای که می شانزه پڑو دوو چاوچوقانه (أَوْ فِي حَيْضٍ)
یان نه گهر له حه يزدا ته لاق درابو، نه وه (فَأَحَدٌ وَثَلَاثُونَ وَلَحْظَةٌ) لای که می سی و یك پڑو
چاوچوقانیکه، چونكه كزیله به دوو پاكیونه وه (عِدَّةً) ی ته واو ده بی.

(وَتُصَدَّقُ) ژنی ته لاقدراره له باره ی حه یز پاكیونه وه ی خوی باوه پى پی ده كری (إِنْ لَمْ
تُخَالَفْ عَادَةً دَائِرَةٍ) به وهرجه ی دژ به عاده تی مانگانه ی نه بی (وَكَذَا إِنْ خَالَفَتْ فِي الْأَصْحَ)
هروه ما نه گهر دژ به عاده ته كه شی بی ههر باوه پى پی ده كری له فره مووده ی راستردا،
به لام له هره دوو حاله تدا نه گهر میرده كه ی باوه پى پی نه كا، ده بی ژنه كه سویند بخوا، جا
نه گهر سویندی نه خوارد، نه و كاته میرده كه سویند ده خواو مافی گه پاندنوی ده بی.

(وَلَوْ وَطِئَ رَجْعِيَّتُهُ) نه گهر میرده كه جیماعی له گه ل ته لاقدراره (رَجْعِيَّةً) كه ی خوی كرد
(وَاسْتَأْنَفَتِ الْأَقْرَاءُ مِنْ وَقْتِ الْوُطْءِ) ئینجا به هو ی جیماعه كه ژنه ته لاقدراره كه سه ره بنیات
له كاتی جیماعه وه ده ستی به (عِدَّةً) كرده وه، نه وه (رَاجَعَ فِيمَا كَانَ بَقِيَ) میرده كه ژنه كه ی
ده گه پینیتته وه له و به شه ی كه له (عِدَّةً) ی ته لاقه كه ی پیش جیماعه كرن مابو، نه كه له (عِدَّةً)
ده ستی كراوه كه ی جیماع.

بِقَوْلَيْهِ: له دواى دوو مانگ، يان دوو پاكیونه وه میرده كه جیماعی له گه ل ژنه
ته لاقدراره كه ی كرد، نه وه له سه ر ژنه كه واجبه سه ره بنیات بق نه و جیماعه له كاتی
جیماعه كه وه ده ست به (عِدَّةً) یه كی تر بکاته وه، واته: سی مانگی تر، يان سی پاكیونه وه ی تر
چاوه پوان بكا، نه و مانگش، يان نه و پاكیونه وه ش كه له (عِدَّةً) ی ته لاقه كه ی مابو وه،
ده چیتته ناو (عِدَّةً) ی جیماعه كه، به لام میرده كه بوی دروست نیه له هه موو (عِدَّةً) ی
جیماعه كه دا ژنه كه بگه پینیتته وه، به لكو ته نها له مانگه كه ی به كه مدا، يان له پاكیونه وه كه ی
یه كه مدا - كه پیش جیماع مابونه وه - مافی هه یه و له نووه كه ی تردا مافی نیه.

وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمَاعُ بِهَا، فَإِنْ وَطِئَ فَلَا حُدَّ، وَلَا يُعْزَرُ إِلَّا مُعْتَقِدُ تَحْرِيمِهِ، وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ
 إِنْ لَمْ يُرَاجَعْ، وَكَذَا إِنْ رَاجَعَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَيَصِحُّ إِبْلَاءٌ وَظَهَارٌ وَطَّلَاقٌ وَلَعَانٌ،
 وَيَتَوَارَثَانِ، وَإِذَا ادَّعَى - وَالْعِدَّةُ مُنْقَضِيَّةٌ - رَجْعَةً فِيهَا فَأَنْكَرَتْ: فَإِنْ اتَّفَقَا عَلَى وَقْتِ
 الْإِنْقِضَاءِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَقَالَ: رَاجَعْتُ يَوْمَ الْخَمِيسِ،

جا بزانه: نه وه له حاله تنگدا بوو: که ته لاقدراره که ناوس نه بی، چونکه نه گهر ته لاقدراره که
 له میړده که ی ناوس بوو، یان میړده که ی بهو جیماعه ناوسی کرد، نه و کاته پتویست به
 بنیاتنانه وهی (عده) ناکاو تا زگه که شی داده نئ میړده که مافی گه پاندنه وهی هه یه، هه روه که
 له زدی نه یی سر چاوه کانداهه رموویانه .

(وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمَاعُ بِهَا) له میړده ته لاقدراره که هر پامه له زهت له و ژنه وه ریگری که به (رجعی)
 ته لاقی داوه، به لکو تماشاکړنیشی هر پامه (فان و طئ) جا نه گهر میړده که جیماعی له گال
 کرد (فلا حد) سزای زینای له سر نه یه، چونکه هه نندیک له زانایان به حالایان داناهه، که وایو:
 (وَلَا يُعْزَرُ إِلَّا مُعْتَقِدُ تَحْرِيمِهِ) له زه توه رگره که ته مبیث ناکړئ، هر چه ند جیماعیشی کړبی،
 هه گهر باوه پی وایی هر پامه، وه که مزمه بی (شافعی) بی، نه وه ته مبیث ده کړئ.

(وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ لَمْ يُرَاجَعْ) به هوی نه م جیماعه میړده که ماره بی هاویننه ی له سر واجب
 ده بی بز ژنه ته لاقدراره که نه گهر نیگه پرتیته وه (و کذا إِنْ رَاجَعَ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه روه ها نه گهر
 بشیگه پرتیته وه ماره بیه که ی هر له سر واجب ده بی، له سر فرموده ی پاستی مزمه ب،
 چونکه جیماعه که شو به یی تی دایه، که وایو: نه و مندالهی له م جیماعه په پیداهه ده بی، هر له
 نه ژادی میړده جیماعه که ره که یه و بیژی نه یه.

(وَيَصِحُّ إِبْلَاءٌ وَظَهَارٌ) سویندی جیماع نه کردن و زیهار کردن له و ژنه ش دروست ده بن که به
 (رجعی) ته لاق دراره، هه م (وطلاق) ته لاق دانی تریشی دروست ده بی: وه که له دوی نه م
 ته لاقه - له (عده) دا - به ته لاقیکی تر، یان به دووه که ی تر ته لاقی بدا: به پاره، یان به
 خورایی، هه م (ولعان) له عنه ت لیکردنی زینایشی دروست ده بی.

(وَيَتَوَارَثَانِ) ژن و میړد له (عده) ی ته لاقی (رجعی) دا میراث له یه کتری ده گرن، هه روه که له
 کزتابی (دهسه لاتی میړد به سر شوینتی ته لاقدا) پاره ا.

(وَإِذَا ادَّعَى وَالْعِدَّةُ مُنْقَضِيَّةٌ رَجْعَةً فِيهَا) هر کاتیک له دوی ته وایوونی (عده) میړده که
 گوتی: له (عده) دا ژنه که م گه پاندوته وه (فانکرت) ژنه که ش گوتی: پاست نه یه. نه وه
 ته ماشا ده که بن: (فان اتفقا على وقت الإنقضاء كيوم الجمعة) نه گهر ژنه که و میړده که له
 سر کاتی کزتابی (عده) پیک که وتن: وه که هه ربوکیان بلین: له پوزی هه یی نه وه
 (عده) که ته وایووه (وقال راجعت يوم الخميس) میړده که ش گوتی: له پوزی پتیج شه ممه

فَقَالَتْ: بَلِ السَّبْتُ. صُدِّقَتْ يَمِينُهَا، أَوْ عَلَى وَقْتِ الرَّجْعَةِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَقَالَتْ:
انْقَضَتِ الْخَمِيسُ. وَقَالَ: السَّبْتُ. صُدِّقَ بَيْعُهُ، وَإِنْ تَنَازَعَا فِي السَّبْقِ بِلَا اتِّفَاقٍ فَلَا أَصَحَّ
تَرْجِيحُ سَبْقِ الدَّعْوَى: فَإِنْ ادَّعَتْ الْإِنْقِضَاءُ ثُمَّ ادَّعَى رَجْعَةً قَبْلَهُ صُدِّقَتْ يَمِينُهَا، أَوْ
ادَّعَاهَا قَبْلَ الْإِنْقِضَاءِ فَقَالَتْ: بَعْدَهُ. صُدِّقَ، قُلْتُ: فَإِنْ ادَّعَا مَعًا صُدِّقَتْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَمَتَى
ادَّعَاهَا وَالْعِدَّةُ بَاقِيَةٌ صُدِّقَ، وَمَتَى أَنْكَرَتْهَا وَصُدِّقَتْ ثُمَّ اعْتَرَفَتْ قَبْلَ اعْتِرَافِهَا،

که پاندموه (فَقَالَتْ: بَلِ السَّبْتُ) ژنه که ش گوتی: به لکو پڑی شه ممه که پاندمته وه، نه وه
نه گهر شاهید نه بن (صُدِّقَتْ بَيْعِيْنَهَا) به سویندخواردن باوه پ به ژنه که ده کرئی که
نه یزانیوه له پینج شه ممه دا که پاندمیه تیه وه.

(أَوْ عَلَى وَقْتِ الرَّجْعَةِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ) یان ژنه که و میړده که له سهر کاتی که پاندمته وه که پښت
که و تن: وه که هر دوک بلین له پڑی جوممه که پاندمته وه که ی کردوه، به لام (وَقَالَتْ:
انْقَضَتِ الْخَمِيسُ) ژنه که ش گوتی: له پینج شه ممه وه (عِدَّةٌ) م ته واو بووه (وَقَالَ السَّبْتُ)
میړده که ش گوتی: له شه ممه وه ته واو بووه، نه وه نه گهر شاهید نه بن (صُدِّقَ بَيْعِيْنِهِ) به
سویندخواردن باوه پ به میړده که ده کرئی.

(وَإِنْ تَنَازَعَا فِي السَّبْقِ) نه گهر ژنه که و میړده که بووه کی شه یان له وه دا: که پاندمته وه که پښت
بووه، یان ته واو بوونی (عِدَّةٌ)؟ به لام (بِلَا اتِّفَاقٍ) له سهر کاتی هیچیک له و دووانه ش پښت
نه که و تن، نه وه (فَالْأَصَحُّ تَرْجِيحُ سَبْقِ الدَّعْوَى) به فهرموده ی راستر: لای نه وه یان به هیز
ده کرئی که پښتدا دا وایه که ی کردوه، بوق وینه: (فَإِنْ ادَّعَتْ الْإِنْقِضَاءَ) نه گهر پښتدا ژنه که
گوتی: (عِدَّةٌ) م ته واو بووه (ثُمَّ ادَّعَى رَجْعَةً قَبْلَهُ) ښینجا میړده که ش گوتی پښت ته واو بوونی
(عِدَّةٌ) که پاندمته وه. شاهیدیش نه بون، نه وه (صُدِّقَتْ بَيْعِيْنَهَا) به سویندخواردن باوه پ به
ژنه که ده کرئی (أَوْ ادَّعَاهَا قَبْلَ انْقِضَاءِ) یان پښتدا میړده که گوتی: پښت ته واو بوونی (عِدَّةٌ)
که پاندمته وه (فَقَالَتْ بَعْدَهُ) ښینجا ژنه که ش گوتی: دوا ی ته واو بوونی (عِدَّةٌ) که پاندمته وه.
نه وه (صُدِّقَ) به سویندخواردن باوه پ به میړده که ده کرئی.

(قُلْتُ) ښیامی (النواوی) ده فهرموئ (فَإِنْ ادَّعَا مَعًا) نه گهر ژنه که و میړده که ویکړا له یه
کاندا دا وایه که ی خویان کرد (صُدِّقَتْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به سویندخواردن باوه پ به ژنه که ده کرئی.
(وَمَتَى ادَّعَاهَا وَالْعِدَّةُ بَاقِيَةٌ) هر کاتیک له و حاله ته دا که (عِدَّةٌ) که ماوه - میړده که بلین:
ژنه که م که پاندمته وه. شاهیدیشی نه بون، نه وه (صُدِّقَ) به سویندخواردن باوه پ پښت
ده کرئی، چونکه ښیستاش ده توانی بیگه پښتته وه.

(وَمَتَى أَنْكَرَتْهَا وَصُدِّقَتْ) هر کاتیک ژنه که گوتی: نه یگه پاندمته وه. باوه پښی پښت کرا (ثُمَّ
اعْتَرَفَتْ) ښینجا په شیمان بووه و دانی پیدا هیئاو گوتی: له (عِدَّةٌ) دا که پاندمیه وه. نه وه
(قَبْلَ اعْتِرَافِهَا) دانپیدا هیئا نه که ی قبول ده کرئی.

(کتابُ الإیلاء)

(وَإِذَا طَلَّقَ نُونٌ ثَلَاثًا) هر کاتیک می‌ده که به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ژنه که ی ته لاق دا،
ثینجا (وَقَالَ وَطَلَّتْ فَلَيْ رَجَعْتُ) گوتی: جیماعم له گه ل نه م ژنه ته لاقدر اوم کربوه، که وایو:
مافی گه راندنه ویم هیه (وَأَنْكَرْتُ) ژنه که ش گوتی: جیماعی له گه ل نه کربوم. نه وه (صَدَقْتُ
بِیَمِینٍ) به سویند خواردن باوهر به ژنه که ده کړی، به لام (وَهُوَ مُقِرُّ لَهَا بِالْمَهْرِ) می‌ده که ش
بهو داوایه دان به ته وایو ماره یی که دا ده مینتی بق ژنه که، چونکه ده لئی جیماعم له گه ل
کربوه. که وایو: (فَإِنْ قَبَضْتَهُ) نه گه ر ژنه که هه موو ماره یی که ی وهر گرتبو (فَلَا رُجُوعَ لَهُ)
می‌ده که مافی نیه میچی لئوهری گرتت هه (وَالْإِلَّاهُ) به لام نه گه ر ژنه که ماره یی که ی
وهر نه گرتبو، نه و کاته (فَلَا طَلَّابَهُ إِلَّا بِضَنْفَرٍ) نابنی جگه له نیوه ی ماره یی که ی داوای
هیچی تر بکا، چونکه ده لئی: جیماعی له گه ل نه کربوم.

﴿ كِتَابُ الْإِيْلَاءِ: پەرتوکی سۆیندی جیماع نەکردن ﴾

(هُوَ) واتهی (الإیلاء) له شهرعدا: (حَلَفُ زَوْجٍ بِصِحِّ طَلَاقِهِ) سویند خواردنی میزدیکه که ته لاقداننی دروست بی، واته: مندال و شیت و زورلنیکرو نه بی، نینجا سوینده که ش بق نه وه بی: که (لَيَمْنَعَنَّ مِنْ وَطَنِهَا) خوی قه دهغه بکا له جیما عکردن له گه ل ژنه که ی (مُطْلَقًا) خوقه دهغه کردنه که شی بی ماوه دانان بی (أَوْ فَوْقَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ) یان زیاتر له چوار مانگ بی، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يُؤْثِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثَرْبُصَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه وانه ی سویند ده خون: جیما ع له گه ل ژنه کانی خویان نه کن، تا ماوه ی چوار مانگ مؤله تی چاوه پوانکردنیان ههیه، جا نه گه ر گه پانه وه بۆ کاری ژنو میزدیایه تی- واته: جیما عیان کردو که ففاره تی سوینده که یان دا- نه وه خوا لییان خۆش ده بی و په حیما ن پی ده کا، نه گه ر نه گه پانه وه و یستیان ته لاق بده ن خوی گه وره بیسه رو زانایه.

جا بزانه: نایه ته که به لگه شه: که می‌رده که بهو سویند خوار دنه گونا هبار ده بی، هه روه که
نژدیه ی سه رچاره کانداهه رمویانه.

(وَالْجَدِيدُ) به فرموده‌ی نوئی (أَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْحَلْفِ بِاللَّهِ تَعَالَى وَصِفَاتِهِ) سویتندی جیام نه کردن تاییهت نیه به سویتند به خوی‌گوره و سیفه‌ته‌کانی (بَلْ لَوْ عُلِقَ بِهِ طَلَقًا أَوْ عَقًّا)

أَوْ قَالَ: إِنْ وَطَّنْتَ فَلِلَّهِ عَلَى صَلَاةٍ أَوْ صَوْمٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عَتَقٍ. كَانَ مُوَلِيًا، وَلَوْ حَلَفَ أَجْنَبِيٌّ عَلَيْهِ فِيمَيْنِ مَخْضَةً فَإِنْ نَكَحَهَا فَلَا إِبْلَاءَ، وَلَوْ آلَى مِنْ رِثَاءٍ أَوْ قَرْنَاءٍ أَوْ آلَى مَجْبُوبٌ لَمْ يَصِحَّ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: وَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ. وَهَكَذَا مِرَارًا فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: وَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ خَمْسَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ سَنَةً. فَلِإِبْلَاءِ أَنْ لِكُلِّ حُكْمُهُ،

به لکو نه گهر ته لاقدانتيك، يان نازادکردنيكي به جيماعوه هه لواسي: وهك بلي نه گهر جيماعت له گهل بگه ته لاقم كه وتبين (او قال) يان به نه زهركردني خواپه رستني هه لواسي وگوتي: (ان وَطَّنْتَ فَلِلَّهِ عَلَى صَلَاةٍ أَوْ صَوْمٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عَتَقٍ) نه گهر جيماع له گهل كردي له سهرم واجب بي بؤ خوا نويزتيك بگه، يان پندووئيك بگرم، يان حه جيتك بگه، يان كويله يهك نازادبگه. نه وه (كَانَ مُوَلِيًا) له گشت نه و وينانه شدا ده بيتته سويندخوري جيماع نه كردن.

(وَلَوْ حَلَفَ أَجْنَبِيٌّ عَلَيْهِ) نه گهر بيگانه يهك سويندي له ئافره تنيكي بيگانه خوارد: جيماعي له گهل نهكا، نه وه (فِيمَيْنِ مَخْضَةً) سوينديكي پهوته، واته: نه گهر زيناي له گهل كرد، يان ماره ي كردو جيماعي له گهل كرد، نه و كاته واجبه: كه ففاره تي سوينده كه بدا، كه وابو: (فَإِنْ نَكَحَهَا فَلَا إِبْلَاءَ) نه گهر ژنه كه ي ماره كرد برپاري سويندي جيماع نه كردني بؤنادرئ، واته: ماوه ي چوار مانگه كه ي بؤ داناندرئ، چونكه له كاتي سويندخواردنه كه دا ژني خوي نه بوه (وَلَوْ آلَى مِنْ رِثَاءٍ أَوْ قَرْنَاءٍ) نه گهر سويندي خوارد: جيماع له گهل نه و ژنه ي نهكا: كه كوني جيماعي گيراوه (أَوْ آلَى مَجْبُوبٌ) يان ميژده سويندخوره كه نه ندامي جيماعي هه موو لي كرابؤوه، نه وه (لَمْ يَصِحَّ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه و سويندخواردنه دروست نه بوه، له سهر فهرموده ي پاستي مه زهه ب.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه گوتي (وَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ) والله ماوه ي چوار مانگ جيماعت له گهل ناكه، جا هه ر كاتييك نه و چوار مانگهش پويشتن ديسان والله تا ماوه ي چوار مانگ جيماعت له گهل ناكه (وَهَكَذَا مِرَارًا) نه وها چه ند جاريك سوينده كه ي خوارد (فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْأَصَحِّ) نه وهش نابيتته سويندخوري جيماع نه كردن، له فهرموده ي پاستردا؟ چونكه هيچ سوينديكي له چوار مانگ زياتر نيه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتي (وَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ خَمْسَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطَّنْتَ سَنَةً) والله ماوه ي پينج مانگ جيماعت له گهل ناكه، جا هه ر كاتييك پينج مانگه كه پويشت ديسان والله ماوه ي ساليك جيماعت له گهل ناكه. نه وه (فَلِإِبْلَاءِ أَنْ لِكُلِّ حُكْمُهُ) دوو سويندي

وَلَوْ قِيدَ بِمُسْتَبْعَدِ الْحُصُولِ فِي الْأَرْبَعَةِ كَتُرُولِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَإِنْ ظَنَّ حُصُولَهُ قَبْلَهَا فَلَا، وَكَذَا لَوْ شَكَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَفْظُهُ صَرِيحٌ وَكِنَايَةٌ، فَمِنْ صَرِيحِهِ: تَغْيِيبُ ذِكْرِ بَفَرَجٍ وَوُطْءٍ وَجَمَاعٍ وَافْتِضَاضٍ بِكُرٍ، وَالْجَدِيدُ أَنَّ مُلَامَسَةً وَمُبَاضَعَةً وَمُبَاشَرَةً وَإِثْيَانًا وَغَشْيَانًا وَقَرَبَانًا وَنَحْوَهَا كِنَايَاتٌ، وَلَوْ قَالَ إِنْ وَطِئْتُكَ فَقَبْدِي حُرٌّ. فَرَأَى مَلِكُهُ عَنْهُ زَالَ الْإِبِلَاءُ، وَلَوْ قَالَ فَقَبْدِي حُرٌّ عَنْ ظَهَارِي. وَكَانَ ظَاهِرَ قَمُولٍ، وَإِلَّا

جیماع نه کردن، هر یه که یان بهیاری سهریه خوی هه یه، واته: له دواى چوار مانگ تا مانگی پیئجه م ته واد ده بئ ژنه که مافی هه یه داواى لیپکا: یان جیماع بکاو که ففاره تی سوئنده که ش بدا، یان ته لاقى بدا، نئيجا له دواى مانگی پیئجه میش که چوار مانگی تر ته واد بون - نه گهر ته لاقى نه دابو- به هه مان شیوه دواى لی ده کاته وه.

(وَلَوْ قِيدَ بِمُسْتَبْعَدِ الْحُصُولِ فِي الْأَرْبَعَةِ) نه گهر سوئنده که ی به سته وه به شتیکی وه ها: که دوور بوو له ماروه ی ته و چوار مانگ دا پویدا: (كَتُرُولِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ) وه ک بلی: والله تا حه زده تی عیسی ﷺ دیته خواره وه جیماع له گه ل ناکه م. ته وه ش (قَمُولٍ) سوئند خوری جیماع نه کردن، به لام (وَإِنْ ظَنَّ حُصُولَهُ قَبْلَهَا) نه گهر ده یزانی پیئیه ستراره که پیش ته واد بوونی چوار مانگ که دیته جئ: وه ک والله جیماع له گه ل ناکه م تا باران ده بارئ. ته وه (فَلَا) نابیته سوئند خور (وَكَذَا لَوْ شَكَّ) هه روه ها نه گهر که وته گومان: پیئیه ستراره که ده بئ، یان نابئ: وه ک والله تا نه خوش ده ب جیماع له گه ل ناکه م، ته وه ش نابیته سوئند خور (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

(وَلَفْظُهُ) ووشه ی به کاره اتوو ب جیماع نه کردن: (صَرِيحٌ وَكِنَايَةٌ) ناشکراو نا ناشکرایه (فَمِنْ صَرِيحِهِ) هه نندیک له ناشکرایه که ی: وه ک (تَغْيِيبُ ذِكْرِ بَفَرَجٍ) والله (ذِكْرٌ) خۆم ده ناو (فَرَجٌ) ی تۆ نانیم (وَوُطْءٌ وَجَمَاعٌ) والله جیماع له گه ل ناکه م (وَافْتِضَاضٌ بِكُرٍ) والله کچینیت لانا به م- نه گهر ژنه که کچ بئ- که واته: ووشه ی گان- به هه رسته یه ک بئ- ناشکرایه (وَالْجَدِيدُ) به فهرمووده ی نوئ (أَنَّ مُلَامَسَةً وَمُبَاضَعَةً وَمُبَاشَرَةً وَإِثْيَانًا وَغَشْيَانًا وَقَرَبَانًا وَنَحْوَهَا كِنَايَاتٌ) ووشه ی ده ستلیدان و عورپه ت به عورپه ت و خۆپیوه نان و هاتنه لاو خۆبه سه ردادان و نزیک بوون و ته و جورانه گشتی ووشه ی نا ناشکران و پیویستی به نیه ت هه یه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوئی (إِنْ وَطِئْتُكَ فَقَبْدِي حُرٌّ) نه گهر جیماع له گه ل کردی کویله که م نازاد بئ (فَرَأَى مَلِكُهُ عَنْهُ) نئینجا کویله که له ملکایه تی لاچوو (زَالَ الْإِبِلَاءُ) سوئنده که ش لاده چئ، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوئی: (فَقَبْدِي حُرٌّ عَنْ ظَهَارِي) نه گهر جیماع له گه ل بکه م کویله که م له که ففاره تی زیهاره که م نازاد بئ (وَكَانَ ظَاهِرَ) پیئشداش زیهاری کر ببو، ته وه (قَمُولٍ) ده بیته سوئند خوری جیماع نه کردن (وَإِلَّا) به لام نه گهر زیهاری نه کر ببو، ته وه

فَلَا ظَهَارَ وَلَا إِبْلَاءَ بَاطِنًا، وَيُحْكَمُ بِهِمَا ظَاهِرًا، وَلَوْ قَالَ عَنْ ظَهَارِي إِنْ ظَاهَرَتْ. فَلَيْسَ بِمَوْلٍ حَتَّى يُظَاهَرَ، أَوْ إِنْ وَطَّنَكَ فَضْرَتُكَ طَالِقٌ. فَمَوْلٍ إِنْ وَطَّنَ طَلَّقَتِ الضَّرَّةُ وَزَالَ الْإِبْلَاءُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَوْ قَالَ لَا رُبْعَ: وَاللَّهِ لَا أَجَامِعُكُمْ. فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْحَالِ إِنْ جَامَعَ ثَلَاثًا فَمَوْلٍ مِنَ الرَّابِعَةِ، فَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ قَبْلَ وَطْءِ زَالِ الْإِبْلَاءِ،

(فَلَا ظَهَارَ وَلَا إِبْلَاءَ بَاطِنًا) نه ده بیته زیهارو نه ده بیته سویند خواردن له نیوان خوی و خوی گوره دا، چونکه دروی کردو، به لام (وَيُحْكَمُ بِهِمَا ظَاهِرًا) له ناشکری دا بپیری زیهارو سوینده که ی بقی ده دری، چونکه دانی پیدا هیتوان.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (عَنْ ظَهَارِي إِنْ ظَاهَرَتْ) نه گهر جیماع له گه لت کرد کویله که م له که فغاره تی زیهاره که م نازاد بین نه گهر له مه و دوا زیهارم کرد. نه وه (فَلَيْسَ بِمَوْلٍ حَتَّى يُظَاهَرَ) له و کاتدا نابیته سویند خور تا زیهاره که ده کا، واته: هر کاتیک زیهاره که ی کرد ده بیته سویند خور (أَوْ) یان میړده که گوتی: (إِنْ وَطَّنَكَ فَضْرَتُكَ طَالِقٌ) نه گهر جیماع له گه ل کردی ه و یی که ت ته لاقه و توو بین (فَمَوْلٍ) نه وه ش سویند خوری جیماع نه کردنه، که و ابو: (فَإِنْ وَطَّنَ طَلَّقَتِ الضَّرَّةُ وَزَالَ الْإِبْلَاءُ) نه گهر جیماعی له گه ل ژنه که کرد، ه و یی که ی ته لاقی ده که و ی سوینده که ش لاده چی.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾ نه گهر سوینده که ی به ته لاقی سی به سی بوو: وه نه گهر جیماعت له گه ل بکه م هر سیك ته لاقه که و تېن. یان بلای: هر سیك ته لاقی ه و یی که ت که و تېن. نه وه نه گهر خولج بکا - له هر دوو مه سه له دا - له که و تنی سی ته لاقه که پژگاری ده بین، هر وه که له باسی (ده سه لاتی میړد به سر شوینی ته لاقدا) پاپرا.

به لام نه گهر - له مه سه له یی که م دا - خولعی نه کردو جیماعی له گه ل ژنه که ی کرد، نه وه هر کاتیک سهری نه ندامه که ی برده ژوره وه، یه کسر واجبه: به په له لی ده ریښی، چونکه بهو جیماعه سی ته لاقی ده که ون، به لام نه گهر سی به سی نه بو، نه و کاته: یان ده بین لی ده ریښی، یان یه کسر بیگه ریښی ته وه ژیر ماره ی خوی، تا کو گونا هبار نه بین، هر وه که له (نهایه) و (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیترت: (أَنَّهُ لَوْ قَالَ لَا رُبْعَ) نه گهر میړده که گوتیه هر چوار ژنه کانی خوی: (وَاللَّهِ لَا أَجَامِعُكُمْ) والله جیماعتان له گه ل ناکم. نه وه (فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْحَالِ) نه م ده مه نابیته سویند خور، چونکه نه گهر جیماع له گه ل گشتیان نه کا سویندی لی تا که و ی، که و ابو: (فَإِنْ جَامَعَ ثَلَاثًا فَمَوْلٍ مِنَ الرَّابِعَةِ) نه گهر جیماعی له گه ل سی ژنان کرد، نه و کاته ده بیته سویند خور له چواره مه که، که و اته: نه گهر جیماع له گه ل چواره مه که بکا، که فغاره تی له سر واجب ده بین (فَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ قَبْلَ وَطْءِ) نه گهر له و چوارانه یه کیکیان مرد پیش جیماع له گه ل کردنی (زَالَ الْإِبْلَاءُ) سوینده که لاده چی، چونکه تازه جیماع له گه ل چواران ناکا.

وَلَوْ قَالَ: لَا أَجَامِعُ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْكُنَّ. فَمَوْلٍ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ، وَلَوْ قَالَ: لَا أَجَامِعُكَ إِلَّا سَنَةً إِلَّا مَرَّةً. فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْحَالِ فِي الْأَطْهَرِ، فَإِنْ وَطِئَ وَبَقِيَ مِنْهَا أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَمَوْلٍ. (فَصْلُ) يُمَهِّلُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِيلَاءِ بِلَا قَاضٍ، وَلِي رَجْعِيَّةٍ مِنَ الرَّجْعَةِ وَلَوْ ارْتَدَّ أَحَدُهُمَا بَعْدَ دُخُولِ فِي الْمُدَّةِ انْقَطَعَتْ، فَإِذَا أَسْلَمَ اسْتَوْفِنَتْ، وَمَا يَمْتَنِعُ الْوَطْءُ وَلَمْ يُحَلِّ بِنِكَاحٍ إِنْ وَجَدَ فِيهِ لَمْ يَمْتَنِعِ الْمُدَّةُ: كَصَوْمٍ وَإِحْرَامٍ وَمَرَضٍ وَجُنُونٍ، أَوْ فِيهَا وَهُوَ حَسِيٌّ كَصَغِيرٍ وَمَرَضٍ مَمْنَعٌ، وَإِنْ حَدَّثَ فِي الْمُدَّةِ

به لآم (وَلَوْ قَالَ: لَا أَجَامِعُ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْكُنَّ) نه گهر گوتی: والله جیماع له گه ل هچیکتان ناکه م. نهو کاته (فَمَوْلٍ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ) له گشتیان ده بیته سویندخوړ: هه ریه که یان سه ریه خلق.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَا أَجَامِعُكَ إِلَى سَنَةٍ إِلَّا مَرَّةً) والله تا سالتیک جیماعت له گه ل ناکه م ته نه یه ک جار نه بی، نهوه (فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِي الْحَالِ فِي الْأَطْهَرِ) له فهرمووده ی به میتر نهو دم نابیه سویندخوړ، به لکو (فَإِنْ وَطِئَ) نه گهر جیماعی کړو (وَبَقِيَ مِنْهَا أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ) ساله کهش زیاتر له چوار مانگی تر دا ماو، لهو کاته وه (فَمَوْلٍ) ده بیته سویندخوړ.

﴿فَصْلُ: لَه بآسی ماوه دانان بو سویندخوړه که﴾

(يُمَهِّلُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِيلَاءِ) واجبه: سویندخوړه که موله تی چوار مانگی بدریتی له کاتی سویندخوړدنه وه، به به لگهی ثایه ته که ی پراېردو (بِلَا قَاضٍ) بی نه وه ی ژنه که بجیته لای قازی (وَلِي رَجْعِيَّةٍ مِنَ الرَّجْعَةِ) له ته لا قدرای (رَجْعِيَّةٌ) دا نه گهر سویندی جیماع نه کردنی لی خوړدبو - له کاتی گه راندنه وه په وه موله تی چوار مانگه که داده ندری.

(وَلَوْ ارْتَدَّ أَحَدُهُمَا بَعْدَ دُخُولِ فِي الْمُدَّةِ) نه گهر له لوی جیماع کړن ژنه که، یان میړده که له ماوه ی چوار مانگه که دا کافر بوو، نهوه (انْقَطَعَتْ) ماوه که ده پچری (فَإِذَا أَسْلَمَ اسْتَوْفِنَتْ) جا هه ر کاتیک کافریوه که موسولمان بڼوه، ماوه که سه رله بنیات دهستی پی نه ده کړیته وه.

(وَمَا يَمْتَنِعُ الْوَطْءُ وَلَمْ يُحَلِّ بِنِكَاحٍ) هه ر شتیک جیماع کړن قه دهغه بکا، به لآم زیان له ماره پرېنه که نه دا: (إِنْ وَجَدَ فِيهِ) نه گهر له میړده که دا بیته جی، نهوه (لَمْ يَمْتَنِعِ الْمُدَّةُ) ماوه ی سوینده که قه دهغه ناکاو نایچر پرتی: (كَصَوْمٍ وَإِحْرَامٍ وَمَرَضٍ وَجُنُونٍ) وه که به پښوویونی میړده که و نیحرام به ستنی و نه خوشی و شیتیبوونی.

(أَوْ فِيهَا وَهُوَ حَسِيٌّ) یان قه دهغه که ری جیماعه که له ژنه که دا هاته جی و هه ست پیکراویش بوو: (كَصَغِيرٍ وَمَرَضٍ) وه که بچوکی و نه خوشی ژنه که، نهوه (مَمْنَعٌ) ده ست پیکردنی ماوه ی سوینده که قه دهغه ده کا، که و ابو: (وَإِنْ حَدَّثَ فِي الْمُدَّةِ) نه گهر قه دهغه که ری جیماع له ناو

قَطَعَهَا فَإِذَا زَالَ أُسْتُؤِنِفَتْ، وَقِيلَ بُنِيَ، أَوْ شَرَعِيَ: كَحَيْضٍ وَصَوْمٍ نَفَلَ فَلَا، وَيَمْنَعُ فَرَضٌ فِي الْأَصَحِّ فَإِنْ وَطِيَ فِي الْمُدَّةِ، وَإِلَّا فَلَهَا مُطَالَبَةٌ بِأَنْ يَقِيَءَ أَوْ يُطْلَقَ وَلَوْ تَرَكَتْ حَقَّهَا فَلَهَا الْمُطَالَبَةُ بَعْدَهُ، وَتَحْصُلُ الْفَيْئَةُ بِتَغْيِيبِ حَشْفَةٍ بِقُبُلٍ، وَلَا مُطَالَبَةَ إِنْ كَانَ بِهَا مَانِعٌ وَطِءٌ كَحَيْضٍ وَمَرَضٍ، وَإِنْ كَانَ فِيهِ مَانِعٌ طَبِيعِيٌّ كَمَرَضٍ طَوَّلَبَ بِأَنْ يَقُولَ: إِذَا قَدَرْتُ فِئْتُ،

ماوه که دا له ژنه که هاته چی: وه (ناشیره) بیونی ژنه که وه خوشی، نه وه (قطعها) ماوه که ده چیپینتی (فإذا زال استؤنفت) جا هر کاتیک قه ده غه که ره که نه ما، سهر له بنیات ده ست به ماوه که ده کریته وه (وقیل بُنئی) له هر موده یه کی بی هیژدا له سهر رابردوه که ته اووده کری (أو شرعی) یان قه ده غه که ره که شرعی بوو: (کحیض و صوم نفل) وه کو حیزو پڅووی سوننه تی ژنه که (فلا) ماوه که قه ده غه نا کاو نایچیپینتی، به لام (ویمنع فرض فی الاصح) له هر موده ی راستردا: پڅووی واجبی ژنه که ماوه که قه ده غه ده کاو ده چیپینتی، چونکه میړده که بی ناگوچی له حاله تی به پڅو بیونی ژنه که دا جیماعی له گه ل بکا.

(فإن وطی فی المدّة) جا نه گهر له ماوه ی نه و چوار مانگه دا میړده که جیماعی له گه ل ژنه که کرد، نه وه سوینده که هه لده وه شپته وه و لاده چی، میړده که ش که ففاره تی سوینده که ی له سهر واجب ده بی (والا) به لام نه گهر له و ماوه یه دا جیماعی له گه ل نه کرد، نه و کاته (فلها مطالبة) ژنه که مافی هیه داوا له میړده که بکا: (بأن یقیء أو یطلق) بی نه وه: یان بگه ریته وه بی جیماع کردن و که ففاره ت بدا، یان ته لاقی بدا، به به لگی ثایه ته که (ولو ترکت حقها) نه گهر ژنه که وازی له مافی خوی هیئاو داوا یه کی نه کرد، نه وه (فلها المطالبة بعده) له دوا ی وازهینانه که ش مافی هیه داوا له میړده که ی بکا: تا کو جیماعی له گه ل بکا، یان ته لاقی بدا، ئینجا (وتحصل الفیئة) گه پانه وه بی جیماع کردن دپته چی (بتغییب حشفة بقبل) به وه ی سهر ی نه دما که ی خوی به ته وای دهن او کونی پیشه وه ی ژنه که ی بنی و نه گهر کچ بی کچینه که ی لایبا، واته: مه به سستی جیماع کردن به وه نده دپته چی و که ففاره تیشی له سهر واجب ده بی.

(ولا مطالبة إن كان بها مانع وطم) ژنه که مافی داوا کردنه که ی نیه نه گهر قه ده غه که ریکی جیماع کردن به خوی وه بی (کحیض ومرض) وه کو حیزو نه خوشی و نه و چوره شتانه. به لام (وإن كان فيه مانع طبعي) نه گهر قه ده غه که ریکی سروش تی له میړده که ی دا بوو: (کمرض) وه که نه خوشیه کی وه ها که جیماع پی نه کری، نه و کاته (طولب) داوا ی گه پانه وه ی بی جیماع کردن لده کری (بأن یقول) که به زویان بلن: (إذا قدرْتُ فِئْتُ) هر کاتیک توانام مه بوو جیماع ده که م.

أَوْ شَرْعِيٍّ: كَبَاحِرَامٍ فَأَلْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُطَالَبُ بِطَلَّاقٍ، فَإِنْ عَصَى بَوَاطُءَ
سَقَطَتِ الْمُطَالَبَةُ، وَإِنْ أَبَى الْفَيْئَةُ وَالطَّلَاقُ، فَلَا ظَهْرَ أَنْ الْقَاضِيَ يُطَلِّقُ عَلَيْهِ
طَلْقًا، وَأَنَّهُ لَا يُمَهِّلُ ثَلَاثَةً، وَأَنَّهُ إِذَا وَطِئَ بَعْدَ مُطَالَبَةٍ لَزِمَهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ.
(كِتَابُ الظَّهَارِ)

(أَوْ شَرْعِيٍّ) يان قه دهغه که ریکی شهرعی له میرده که دا بوو: (کِاحِرَام) وه که له ژنیر نیحرامدا
بی، نه و کاته (فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُطَالَبُ بِطَلَّاقٍ) به فهرمووده ی راستی مه زه ب داوای ته لاقدان
ژنه که ی لده کری، واته: داوای جیماعر دنی لیتا کری، چونکه جیماع له نیحرامدا چه پامه،
به لام نه گهر نیحرام شکاندنه که ی نزیک بوو، نه و کاته ماوه ی سئ پوژان چاوه پوانی نیحرام
شکاندنه که ی ده کری، ههروه که له ژوری ی سه رچاوه کاندنا فهرموویانه.

(فَإِنْ عَصَى بَوَاطُءَ) نه گهر میرده که جیماعی کردو به جیماعه که که ش گونا هبار بوو: وه که
له چه یزدا جیماعی کردبی، نه وه (سَقَطَتِ الْمُطَالَبَةُ) ژنه که مافی داواکردنی نامینئ و
سوینده که ش هه لده وه شپه وه که ففاره تیشی له سه ر واجب ده بی.

به لام (وَإِنْ أَبَى الْفَيْئَةُ وَالطَّلَاقُ) نه گهر میرده که جیماعی نه کردو ژنه که شتی ته لاق نه دا، نه و
کاته (فَلَا ظَهْرَ) به فهرمووده ی به هیتر: (أَنَّ الْقَاضِيَ يُطَلِّقُ عَلَيْهِ طَلْقًا) قازی له دئی
میرده که به ته لاقیک ژنه که ته لاق ددها تا کو زیانه که له سه ر ژنه که لاجبی، واته: ده لی:
(ثَمَ ثَمَ لَه جِیَاتِی مِیْرده که ی به ته لاقیک ته لاق دا). یان: (ته لاقیک ی ثَمَ ثَمَ
خست له جیاتی میرده که ی).

جا نه و ته لاقه ش به (رَجْعِيٍّ) ده که ی، به لام نه گهر میرده که ته نها ته لاقیک مابی، یان
جیماعی له گه ل ژنه که ی نه کریبی، نه و کاته به و ته لاقه ده بیته (بائن ی گه وره، یان بچوک،
ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَأَنَّهُ لَا يُمَهِّلُ ثَلَاثَةً) به فهرمووده ی به هیتر: بئ جیماعر دنی و ته لاقدان که مؤله تی سئ
پوژنی نادریتئ (وَأَنَّهُ إِذَا وَطِئَ بَعْدَ مُطَالَبَةٍ) هه ر به فهرمووده ی به هیتر: هه ر کاتیک میرده که
له دوا ی داوالیکردن، یان پیش داوالیکردن جیماعی کرد (لَزِمَهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ) له هه ر بوو
حاله تدا که ففاره تی سویندی له سه ر واجب ده بی، واته: سه ریشکه له که ففاره ته که:
کزیله یه ک نازاد بکا، یان ده مسته گه نم بداته ده هه ژاران، یان ده پارچه جلیان بداتی، جا
نه گهر توانای هیچی له و سیپانه نه بو، نه و کاته واجبه سئ پوژان به پوژندو بی.

﴿كِتَابُ الظَّهَارِ: پهلوی زیهار﴾

واته: میرده که ژنه که ی خوی وه ثافره تیکی مه حرمی خوی بچوینئ، وه بلئ: (تَوَّ لَه لای
من وه پشتی دایکمی). جا نه زه هه ر له سه رده می (جَاهِلِيَّةٍ) دا ته لاقدان بوو، به لام
شهریعه تی نیسلام نه و برپاره ی گریو برپاری دا: ژنه که چه پام بیو که ففاره تی داهاتوش
له سه ر میرده که واجب بی.

جا بزانه: زهار حرامو له گوناوه گوره کانه بښي که فقاړه ټيکي گوره له سر ميره ده که واجب ده کا، هه روه له زړه يی سرچاوه کانداهه رمويانه، چونکه خواي گوره ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا لَهُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْتُهُمْ وَاللَّهُمَّ يَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾ هه پياوانه ي له ټيوه زهار له ژنه کاني خزيان ده که نو وه دايکي خزيان ده چوټين، هه ژتانه دايکي هوان نين، به لگو دايکي هوان ته نها هه دايکانه ن که هوانيان لټيوونه، به راستي هه پياوانه قسه يه کي يي شهرعي و سړ ده لټين.

که‌وا: زهاری ژنه‌کش دروست نابې، وه‌ك بلیته میړده‌کې: (تو وه‌ك باوکو برای منی). به‌لکو نه‌گرمه‌بستی پزلینانی میړده‌کې بې گونا‌هبارش نابې، به‌لام نه‌گرمه‌بستی وچواندن بې، نه‌و‌کاته گونا‌هبار ده‌بې، والله أعلم (وَهَظَاهُ سَكَرَانُ كَطَلَقِهِ) زه‌هار‌کردنی سه‌رخ‌و‌ش وه‌کو ته‌لاقدانیه‌تی و‌دورست ده‌بې.

هەم (وَقُولُ) گوتەى مێردەكە كە بۆتتە ژنەكەى: (جِسْمُكَ أَوْ بَدَنُكَ أَوْ نَفْسُكَ كَبَدَنٍ أُمَى أَوْ جِسْمِهَا أَوْ جَمَلَتِهَا) لاشەى تۆ، یان خودى تۆ، یان گشت ئەندامى تۆ وەك لاشەى دایكە، یان وەك خودى دایكە، یان وەك گشت ئەندامى دایكە. ئەوەش (صَبْرِيح) ووشەى ئاشكرای زىھارە (وَ هَرُوهَا (الْأَظْهَرُ أَنَّ قَوْلَهُ) بە قەرەموودەى بەمیزتر: گوتەى مێردەكە كە بۆتتە ژنەكەى: (كَيْدِهَا أَوْ بَغْنِهَا أَوْ صَدْرِهَا) تۆ وەك دەستى دایكە، یان وەك زگی دایكە، یان وەك سینگی دایكە. ئەوەش (ظَهَارٌ زِيهَارە (وَكَذَا) هەرەھا بە ووشەى ئانا ئاشكراش زىھار دادەمەزرێ، وەك بۆتتە ژنەكەى: (كَعَيْنِهَا) تۆ وەك حاوی دایكە، یان تۆ وەك گیانى دایكە،

إِنْ قَصَدَ ظَهَارًا، وَإِنْ قَصَدَ كَرَامَةً فَلَا، وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فِي الْأَصَحِّ، وَقَوْلُهُ: رَأْسُكَ أَوْ ظَهْرُكَ أَوْ يَدُكَ عَلَيَّ كَظَهْرِ أُمِّي. ظَهَارٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَالتَّشْبِيهُ بِالْجَدَّةِ ظَهَارٌ، وَالْمَذْهَبُ طَرْدُهُ فِي كُلِّ مَحْرَمٍ لَمْ يَطْرَأَ تَحْرِيمُهَا، لَا مُرْضِعَةٍ وَزَوْجَةِ ابْنٍ، وَلَوْ شَبَّ بِأَجْنَبِيَّةٍ وَمُطَلَّقَةٍ وَأَخْتِ زَوْجَةِ أَبِي وَمُلَاعِنَةٍ

یان تزوهك دایکمی، واته: نه وانهش دهبڼه زېهار (إِنْ قَصَدَ ظَهَارًا) نه گهر مېرده که به به کيک له و سیتیاڼه مه به ستي زېهار بڼ، به لام (وَإِنْ قَصَدَ كَرَامَةً) نه گهر مه به ستي پېزلیتیاڼی ژنه که ی بڼ (فَلَا) نابېته زېهار.

(وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) هره وها نه گهر هيچ مه به ستيکی زېهارو پېزلیتیاڼی نه بڼ، هر نابېته زېهار (فِي الْأَصَحِّ) له هره موده ی پاستردا، چونکه نه و سڼ ووشانه ناااشکراڼه. (وَقَوْلُهُ) گوتی مېرده که: (رَأْسُكَ أَوْ ظَهْرُكَ أَوْ يَدُكَ عَلَيَّ كَظَهْرِ أُمِّي) سهری تز، یان پشستی تز، یان ده ستي تز، یان عورپه تی تز له سهر من وهك پشستی دایکمه. نه و هس (ظَهَارٌ فِي الْأَظْهَرِ) ده بېته زېهار له هره موده ی به هیزتردا.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر بلېته ژنه که ی: تزوهك دایکمی. یان بلې: تز له سهر من هه پام بی هره وهك دایکمه هه پام بوه. نه وانهش ووشه ی ناااشکرای زېهارو ته لاقن، واته: نه گهر نیه تی ته لاقدان بڼ ته لاقی ده که وځ، یان نه گهر نیه تی زېهار بڼ- واته: ژنه که ی له هه پامی دا وهك پشستی دایکی بڼ- نه و هس ده بېته زېهار، به لام نه گهر نه ته لاقو نه زېهار مه به ست نه بون، نه و کاته نابېته ته لاقدان و ناشیپته زېهار، هه وهك له (تحفة) و (نهایه) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

به لام- له و حاله تی مه به ستي ته لاقو زېهار نیه- نه گهر بلې: تز له من هه پام بی. جا مه به ستي هه پامکردنی ژنه که ی بڼ، یان هيچ نیه تیکی هه پامکردنی نه بڼ، نه وه له هره ورو حاله تدا که ففاره پته کی سویندی له سهر واجب ده بڼ، هه وهك له (کناية) کانی ته لاقدا پوونمان کرده وه.

(وَالْتَّشْبِيهُ بِالْجَدَّةِ ظَهَارٌ) وېچواندنې ژنه که ی به داپیره که ی ده بېته زېهار (وَالْمَذْهَبُ) به هره موده ی پاستی مه زه ب (طَرْدُهُ فِي كُلِّ مَحْرَمٍ لَمْ يَطْرَأَ تَحْرِيمُهَا) پریاری وېچواندنې زېهار دېته جڼ له گشت نه و ټافره تانه دا که هه تاهه تاي لی هه پامان و هه پامبوونه که شیان له بنچینه وه بڼ: وهك خوشكو کيژو برازو خوشکه زاو... هتد.

(لَا مُرْضِعَةٌ وَزَوْجَةُ ابْنٍ) نهك هه پامیه که له لایه که وه هاتبڼ: وهكو دایکه شیریه که ی و ژنی کوپه که ی، چونکه نه وانه- پېش هه پامبوون- له کاتیکدا لی هه لال بون (وَلَوْ شَبَّ بِأَجْنَبِيَّةٍ وَمُطَلَّقَةٍ وَأَخْتِ زَوْجَةِ أَبِي وَمُلَاعِنَةٍ) نه گهر ژنه که ی به ژنیکی بیگانه چواند، یان

فَلَمَّا، وَيَصِحُّ تَعْلِيْقُهُ كَقَوْلِهِ: إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْ زَوْجَتِي الْأُخْرَى قَالَتْ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي. فَظَاهَرَ صَارَ مُظَاهِرًا مِنْهُمَا، وَلَوْ قَالَ: إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْ فَلَانَةٍ - وَفُلَانَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ - فَخَاطَبَهَا بِظَاهَرٍ لَمْ يَصِرْ مُظَاهِرًا مِنْ زَوْجَتِهِ إِلَّا أَنْ يُرِيدَ اللَّفْظُ، فَلَوْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ مِنْهَا صَارَ مُظَاهِرًا، وَلَوْ قَالَ مِنْ فَلَانَةِ الْأَجْنَبِيَّةِ. فَكَذَلِكَ، وَقِيلَ لَا يَصِيرُ مُظَاهِرًا وَإِنْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ، وَلَوْ قَالَ: إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْهَا وَهِيَ أَجْنَبِيَّةٌ، فَلَمَّا، وَلَوْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ كَظْهَرِ أُمِّي. وَلَمْ يَنْوَ أَنْ نَوَى الطَّلَاقَ

به ته لا قدر او يك، يان به خوشكه ژنه كې، يان به باوكې خړې، يان به له عنه ت ليكراوېك، نه وه (فَلَمَّا) پوچله و نابېته زهار.

(وَيَصِحُّ تَعْلِيْقُهُ) دروسته زهاركه هه لېواسې (كَقَوْلِهِ) وهك بلي: نه گهر بچيته ژوره وه تو وهك پشتي دايكمې. يان هر كاتيك فلانكه س هاته وه تو وهك پشتي دايكمې. نه وه هر كاتيك پټه لواسراوهكه هاته جې ده بېته زهاركه، هم وهك بلي: (إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْ زَوْجَتِي الْأُخْرَى قَالَتْ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي) نه گهر زهارم له ژنه كې تره كړد تو له سهره من وهك پشتي دايكمې (فَظَاهَرَ) جا زهاري له ژنه كې تره كړد، نه وه (صَارَ مُظَاهِرًا مِنْهُمَا) ده بېته زهاركه له هريو ژنه كاني: په كيكيان به جېه جېو په كيكيش به هه لواسين.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر مېرده كه گوتې (إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْ فَلَانَةٍ وَفُلَانَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ) نه گهر زهارم له فلانې ژنه كړد، تو له سهره من وهك پشتي دايكمې. له و حالته شدا فلانكه بېگانه بوو، ټينجا (فَخَاطَبَهَا بِظَاهَرٍ) مېرده كه گفتوگوي زهاري له گه ل ژنه بېگانه كه كړد، نه وه (لَمْ يَصِرْ مُظَاهِرًا مِنْ زَوْجَتِهِ) نابېته زهاركه له ژنه كې خړې، چونكه زهار له بېگانه دروست نابې (إِلَّا أَنْ يُرِيدَ اللَّفْظُ) مه گهر مېرسته هه لواسين به گوتې زهاركه بې، نه و كاته ده بېته زهاركه، هه روه ما (فَلَوْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ مِنْهَا) نه گهر ژنه بېگانه كې له خړې ماره كړو زهاريشي له گه ل كړد، نه و كاته ش (صَارَ مُظَاهِرًا) له ژنه كې په كه مېشي ده بېته زهاركه، چونكه پټه لواسراوهكه به دروستېوېي هاتو ته جې.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتې (مِنْ فَلَانَةِ الْأَجْنَبِيَّةِ) نه گهر زهارم له فلانې ژنه بېگانه په كړد تو له سهر من وهك پشتي دايكمې (فَكَذَلِكَ) نه مېش وهك نه وه كې تره گهر ماره ي بكاو زهاري ليكې، نه و كاته له په كه مېكه ش ده بېته زهاركه (وَقِيلَ) له فرموده په كي بې مېزدا (لَا يَصِيرُ مُظَاهِرًا وَإِنْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ) نابېته زهاركه له په كه مېكه، هر چنده بېگانه كه ش ماره بكاو زهاريشي ليكې (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتې: (إِنَّ ظَاهِرَتُ مِنْهَا وَهِيَ أَجْنَبِيَّةٌ) نه گهر له حالته ي بېگانه يې دا زهارم ليكرد تو وهك پشتي دايكمې (فَلَمَّا) نه وه پوچله و نابېته زهار.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتې (أَنْتَ طَالِقٌ كَظْهَرِ أُمِّي) تو ته لا تكه وتووي وهك پشتي دايكم (وَلَمْ يَنْوَ) هېچ نيه تيكيشي نه مېنابو (أَوْ نَوَى الطَّلَاقَ) يان به هه موو پرسته كه ته نها نيه تي

أَوِ الظَّهَارِ أَوْ هُمَا أَوِ الظَّهَارِ بَأْتِ طَالِقٌ وَالطَّلَاقُ بِكَظْهَرِ أُمِّي طَلَّقْتُ وَلَا ظَهَارَ،
أَوِ الطَّلَاقِ بَأْتِ طَالِقٌ وَالظَّهَارُ بِالْبَاقِي طَلَّقْتُ وَحَصَلَ الظَّهَارُ إِنْ كَانَ طَلَاقٌ رَجْعَةً.
(فَصْلٌ عَلَى الْمُظَاهِرِ كَفَّارَةٌ إِذَا عَادَ، وَهُوَ أَنْ يُنْسِكَهَا بَعْدَ ظَهَارِهِ زَمَنَ إِمْكَانِ فَرْقَةٍ،

ته لاقى مینابو (أَوِ الظَّهَارِ) یان ته منها نیه تی زیهار ی مینابو (أَوْ هُمَا) یان نیه تی ته لاقو
زیهار ی مینابو (أَوِ الظَّهَارِ بَأْتِ طَالِقٌ) یان به پسته ی تو ته لاقه و تووی نیه تی زیهار بوو،
هم (وَالطَّلَاقُ بِكَظْهَرِ أُمِّي) به ووشه ی وهك پشتی دایکمی، نیه تی ته لاق بوو، نه وه (طَلَّقْتُ
وَلَا ظَهَارَ) له هر پیئج حاله ندا ته لاقی ده که وئو نایبته زیهار، چونکه ووشه ی ناشکرای
ته لاقدانی گوتوه.

به لام (أَوِ الطَّلَاقِ بَأْتِ طَالِقٌ) نه گهر به پسته ی تو ته لاقه و تووی نیه تی ته لاقدان بوو، هم
(وَالظَّهَارُ بِالْبَاقِي) به وهك پشتی دایکمی، نیه تی زیهار بوو، نه و کاته ش (طَلَّقْتُ) ته لاقی
ده که وئو، هم (وَحَصَلَ الظَّهَارُ إِنْ كَانَ طَلَاقٌ رَجْعَةً) زیهار که ش داده مه زئی نه گهر
ته لاقدانه که (رَجْعِي) بی، که واته: هر کاتیک ژنه که ی گه پانده وه ژیر ماره ی خوی
که ففاره تی زیهار له سهر واجب ده بی، به لام نه گهر ته لاقدانه که (بِائِنْ) بی، نه و کاته
زیهار که دانا مه زئی، چونکه ته لاقدرای (بِائِنْ) بیگانه یه، هر وهك له (مغنی) دا فرمویه تی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي بِرِيَارِ كَانِي زِيهَار﴾

(عَلَى الْمُظَاهِرِ كَفَّارَةٌ) میژده زیهار که ره که که ففاره تی له سهر واجب ده بی (إِذَا عَادَ) هر
کاتیک له زیهار که ی گه پاره، واته: هر پامکرده که ی هله وه شانده وه، خوی گه وره
ده وه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ نه و که سانه ی زیهار له ژنه کانی خویان
ده که ن، ئینجا له زیهار که شیان ده که پرنه وه و ژنه که یان ده ویتته وه، واجبه: کویله یه که نازاد
بکه ن پیش نه وه ی جیماع بکه ن، به م که ففاره ته ئیوه ته همی ده کرینو خوی گه وره به وه ی
ده یکه ن خه به رداره، جا نه گهر کویله ی ده ست نه که وت واجبه: دوو مانگ به دوی یه که تردا
به پژدوو بی، جا نه گهر توانای نه بو واجبه: شه ست گه داو هه ژار خوارن بدا.

(وَهُوَ) گه پانه وه ی زیهار نه مه یه: (أَنْ يُنْسِكَهَا بَعْدَ ظَهَارِهِ) له دوی ته وایوونی پسته ی
زیهار که ی ژنه که ی به ژنو میژدایه تی پابگری ته لاقی ندا (زَمَنَ إِمْكَانِ فَرْقَةٍ) ماوه یه کی
نه وها: که ده گردجا له ماوه یه دا ته لاقی بدا، واته: هر که سیک ووشه ی زیهار ی به
ژنه که ی خوی گوتو له دوی ته وایوونی پسته ی زیهار که ش یه کسر به په له
ژنه که ی ته لاق ندا، نه وه دهرده که وئو گه پاره ته وه بو ژنو میژدایه تی و

فَلَوْ اتَّصَلْتَ بِهِ فُرْقَةً بِمَوْتَ أَوْ فُسْخٍ أَوْ طَلَاقٍ بَائِنٍ أَوْ رَجْعِيٍّ وَلَمْ يُرَاجِعْ أَوْ جُنَّ فَلَا عَوْدَ، وَكَذَا لَوْ مَلَكَهَا أَوْ لَاعَنَهَا فِي الْأَصَحِّ بِشَرْطِ سَبْقِ الْقَذْفِ ظَهَارُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ رَاجَعَ أَوْ ارْتَدَّ مُتَّصِلًا ثُمَّ أَسْلَمَ فَلَا مَذْهَبَ أَنَّهُ عَائِدٌ بِالرَّجْعَةِ، لَا بِالْإِسْلَامِ بَلْ بَعْدَهُ،

حرام کردن نه کی مهلوم شاند و توه، که او ابو: یه کسر که ففاره تی زیهاری له سر واجب ده بی، هر چند نه شیر زانی بی نه و راگرتنه ده بیته گه پانه وه.

به لام (فَلَوْ اتَّصَلْتَ بِهِ فُرْقَةً) نه گه ر لیکیا بونه وه یه که زیهاره که وه نوسا، واته له دوی ته و ابو بونی ووشی زیهاره که یه کسر زن و میزدایه تیه که نه ما: (بِمَوْتِ) به هوی مردنی یه کیکیان (أَوْ فُسْخٍ) یان به هوی مهلوم شاند نه وهی ماره پرینه که (أَوْ طَلَاقٍ بَائِنٍ أَوْ رَجْعِيٍّ وَلَمْ يُرَاجِعْ) یان به هوی ته لاقداننکی (بائِن)، یان ته لاقداننکی (رجعی) و ژنه که شی نه گه پاند وه (أَوْ جُنَّ) یان میرده که شیت بوو، نه وه له و حاله تانه دا (فَلَا عَوْدَ) گه پانه وه که نایه تهن و که ففاره تیش واجب ناب، به لام نه گه به (رجعی) ته لاقی دا، شینجا گه پاندیه وه، نه و کاته میرده که ده بیته گه پاره و که ففاره تیشی له سر واجب ده بی، ههروه که له دوی ئیره پوون کراوه ته وه.

﴿ناگاداری﴾: نه گه زیهاری له ژنیکی زه یسانی، یان حه یزدار کرد، نه وه تا له زه یسانی و حه یزدا بن میرده که نابیته گه پاره و که ففاره تی له سر واجب ناب، هر چند نه شیر زانی بی له زه یسانی و حه یزدا نه، به لام هه کاتیک پاک بونه وه، نه گه یه کسر ته لاقیان نه دا، نه و کاته ده بیته گه پاره و که ففاره تی زیهاری ده که ویتنه سر، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه.

(وَكَذَا لَوْ مَلَكَهَا أَوْ لَاعَنَهَا فِي الْأَصَحِّ) ههروه ها میرده که نابیته گه پاره نه گه له دوی زیهاره که ژنه کزیه که ی بکاته ملکی خوی، یان له عنه تی زینای لیبکا، له هه رمووده ی راستردا، به لام (بِشَرْطِ سَبْقِ الْقَذْفِ ظَهَارُهُ فِي الْأَصَحِّ) به و مارجی جنیوی زینایه که له پیش زیهاره که دا بی، له هه رمووده ی راستردا.

(وَلَوْ رَاجَعَ) نه گه میرده که له دوی زیهاره که ژنه ته لاقدراره که ی گه پاند وه ژیر ماره ی خوی (أَوْ ارْتَدَّ مُتَّصِلًا ثُمَّ أَسْلَمَ) یان یه کسر به دوی زیهاره که دا میرده که کافر بوو، شینجا موسولمان بقوه، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به هه رمووده ی پاستی مه زه ب: (أَنَّهُ عَائِدٌ بِالرَّجْعَةِ) به گه پاند نه وهی ژنه ته لاقدراره که میرده که ده بیته گه پاره، جیاوازی نیه: پیش ته لاقدانه که زیهاری لی کرببی، یان له دوی ته لاقدانه که، له هه رموو حاله تدا هه کاتیک ژنه ته لاقدراره که ی گه پاند وه، نه وه له زیهاره که شی ده بیته گه پاره و که ففاره تی زیهاری له سر واجب ده بی (لَا بِالْإِسْلَامِ) به لام به موسولمانی بونه وه نابیته وه گه پاره (بَلْ بَعْدَهُ) به لگو

وَلَا تَسْقُطُ الْكَفَّارَةُ بَعْدَ الْعَوْدِ بِفُرْقَةٍ، وَيَحْرُمُ قَبْلَ التَّكْفِيرِ وَطْءٌ وَكَذَا لَمَسٌ وَخَوْهُ
بِشَهْوَةٍ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ الْجَوَازُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَصِحُّ الظَّهَارُ الْمُؤَقَّتُ مُؤَقَّتًا،
وَفِي قَوْلٍ مُؤَبَّدًا، وَفِي قَوْلٍ لَفْوً، فَعَلَى الْأَوَّلِ الْأَصَحُّ أَنَّ عَوْدَهُ لَا يَحْصُلُ بِإِمْسَاكِ بَلٍ
بِوَطْءٍ فِي الْمُدَّةِ وَيَجِبُ التَّرْغُ بِمَغِيبِ الْحَشَفَةِ،

له دواى موسولمانبوونه- نه گهر يه كسر ته لاقى نه دا- ده بئته گه پاره وه كه ففاره ته له
سر واجب ده بئ.

(وَلَا تَسْقُطُ الْكَفَّارَةُ بَعْدَ الْعَوْدِ بِفُرْقَةٍ) له دواى گه پاره وه كه ففاره ته كه له سر مېرده كه
لاناچئ به هوى ليكجيا بوونه وه: به مردن، يان به ته لاقدان، چونكه وه كو قهرز له سرى
جنگير بووه، هم (وَيَحْرُمُ قَبْلَ التَّكْفِيرِ وَطْءٌ) پيش كه ففاره تدانه كاش حه پاره جيماع
له گه ل ژنه كه بكا، چونكه له نايه ته كه دا فه رموى: «مَنْ قَبْلُ أَنْ يَتِمَّاسًا» پيش نه وهى
جيماع بكن. كه واته: نه گهر تواناى هيچ جوړه كه ففاره تېكى- له و ستيانئى پرابر دو-
نه بو، نه وه كه ففاره ته كه له نه ستړى دا ده بئته قهرزو نابئ جيماعيش له گه ل ژنه كهى بكا
تا تواناى كه ففاره ته كهى ده بئ وه كه ففاره ته كه ده دا، هه روه كه له (مغنى) و (الشېراملسي) دا
فه رمويانه.

(وَكذَا لَمَسٌ وَخَوْهُ بِشَهْوَةٍ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها ده ست ليدان و ماچ كردنيش به شه هوه ت
حه پاره (قُلْتُ) نيمامى (النواوى) ده فه رموى (الْأَظْهَرُ الْجَوَازُ) به فه رمودهى به هيزتر:
له زه ت لى ديتنى- جگه له نيوان ناوك و نه ژتو- دروسته (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَيَصِحُّ الظَّهَارُ الْمُؤَقَّتُ) زېهارى كات بؤدان دراويش دروست ده بئ، وه ك بلئ: تزل له لايمن
ما وهى مانگيك وه ك پشتى دايكمى (مُؤَقَّتًا) زېهاره كهش به شيويه كي كاتى دروست ده بئ،
نه ك به به رده وامى، واته: هه ر كاتيك ما وه كه ته واو بوو، دروسته: جيماعى له گه ل بكاو
كه ففاره تيشى ناكه وئته سر (وَفِي قَوْلٍ مُؤَبَّدًا) له فه رموده يه كدا: به به رده وامى دروست
ده بئ (وَفِي قَوْلٍ لَفْوً) له فه رموده يه كدا: پوچهل و دانه مه زراوه.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سر فه رمودهى يه كه م كه به شيويه كي كاتى دروست ده بئ (الْأَصَحُّ أَنْ
عَوْدَهُ لَا يَحْصُلُ بِإِمْسَاكِ) به فه رمودهى پاستر: گه پاره وهى مېرده كه به پاكړتنى ژنه كه
نايه ته جئ (بَلٍ بِوَطْءٍ فِي الْمُدَّةِ) به لكو به جيماع كردن له ما وهى زېهاره كه دا دئته جئ، واته:
هه ر كاتيك پيش ته واو بوونى ما وهى زېهاره كه جيماعى كرد، نه وه ده بئته گه پاره وه
كه ففاره ته له سر واجب ده بئ، كه واو: (وَيَجِبُ التَّرْغُ بِمَغِيبِ الْحَشَفَةِ) هه ر كاتى سرى
نه ندانه كهى برده ناو (فَرْجِى) ژنه كهى، واجبه: به په له لى ده ريئنى، چونكه به م جيماعه
كه ففاره ته له سر واجب ده بئ و نابئ به رده وام بئ، كه واته: تا كه ففاره ته كهش نه دا،

وَلَوْ قَالَ لَأَرْبَعُ: أَتَنُّ عَلَى كَظْهَرِ أُمِّي. فَمُظَاهَرٌ مِنْهُمْ فَإِنْ أَمْسَكَهُنَّ
فَأَرْبَعُ كَفَّارَاتٍ، وَفِي الْقَدِيمِ كَفَّارَةٌ، وَلَوْ ظَاهَرَ مِنْهُمْ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ مُتَوَالِيَةٍ
فَعَانِدٌ مِنَ الثَّلَاثِ الْأَوَّلِ، وَلَوْ كَرَّرَ فِي امْرَأَةٍ مُتَّصِلًا وَقَصَدَ تَأْكِيدًا
فَظَهَارٌ وَاحِدٌ، أَوْ اسْتِنْفَا فَا لَظَهَرَ التَّعَدُّدُ، وَأَنَّهُ بِالْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ عَانِدٌ فِي الْأَوَّلِ.

(كِتَابُ الْكَفَّارَةِ)

يُشْتَرَطُ نِيَّتُهَا لَا تَعِينُهَا،

حرامه: له ماوهی زهاره که دا هیچی تر جیماع بکا، جا نه گهر ماوهی زهاره که ته و او بوو،
نه و کاته که ففاره ته که له نه سستی دا ده بیته قهرزو جیماعیشی بو حلال ده بی، هه و هه
له زذریه ی سه رچاوه کاندایه وون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ لَأَرْبَعُ) نه گهر گوتیه هه ر چوار ژنه کانی: (أَتَنُّ عَلَى كَظْهَرِ أُمِّي) نیتوه له سه ر من
وهک پستی دایکمن. نه وه (فَمُظَاهَرٌ مِنْهُمْ) له هه ر چواریان زهاره که ره، که و ابو: (فَإِنْ
أَمْسَكَهُنَّ) نه گهر هه ر چواری پاکرتنو ده سبه چی ته لاقی نه دان (فَأَرْبَعُ كَفَّارَاتٍ) چوار
که ففاره تی له سه ر واجب ده بن (وَفِي الْقَدِيمِ كَفَّارَةٌ) له هه رمووده ی کوندا: ته نها یه ک
که ففاره تی له سه ر واجب ده بی (وَلَوْ ظَاهَرَ مِنْهُمْ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ مُتَوَالِيَةٍ) نه گهر زهاری له هه ر
چواریان کرد به چوار ووشه ی به دوا یه کتردا، نه وه (فَعَانِدٌ مِنَ الثَّلَاثِ الْأَوَّلِ) له سی
ژنه که ی سه ر هه تادا ده بیته گه پاوه سی که ففاره تی ده که و نه سه ر، هه م نه گهر چوارمه که ش
ده سبه چی ته لاق نه دا، که ففاره تی چواره میشی ده که و یته سه ر.

(وَلَوْ كَرَّرَ فِي امْرَأَةٍ مُتَّصِلًا وَقَصَدَ تَأْكِيدًا) نه گهر چهند جاریک ووشه ی زهاری به بی نیتوان
دوو یاره کرده وه، مه به ستیشی به هیژکردن بوو، نه وه (فَظَهَارٌ وَاحِدٌ) به یه ک زهار
ده ژمیرسی (أَوْ اسْتِنْفَا) یان مه به سستی بنیاتنان بوو، نه وه (فَا لَظَهَرَ التَّعَدُّدُ) به هه رمووده ی
به هیژتر: به گوتیه ژماره ی ووشه کان زهاره که ش ده بیته ژماره (وَأَنَّهُ بِالْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ عَانِدٌ
فِي الْأَوَّلِ) هه ر به هه رمووده ی به هیژتر: به گوتنی جاری دووه ی زهاره که ش ده بیته گه پاوه
له جاری یه که مداو که ففاره تی زهاری یه که می له سه ر واجب ده بی.

﴿كِتَابُ الْكَفَّارَةِ: پهلوی که ففاره ت﴾

(يُشْتَرَطُ نِيَّتُهَا) به مه رج داده ندی: نیته ی که ففاره ته که بی نی، وهک بلئ: (ثُمَّ كَوَيْلُهُمْ لَهُ
بِرِي كَهَفَفَّارَةٍ كَهَمُ شَا زَاد كَرْد). یان: (نیته مه سبه ی نی له بری که ففاره ته که م
به پوزوو بم). یان: (ثُمَّ دَانَوَيْلُهُمْ لَهُ بِرِي كَهَفَفَّارَةٍ كَهَمُ دَا بَهَم هه ژاره).
(لَا تَعِينُهَا) به لام دیاری کردنی که ففاره ته که مه رج نیه و پیویست ناکا بلئ: له بری
که ففاره تی زهاره که م. یان کوشته که م.

وَحَصَالُ كَفَّارَةِ الظَّهَارِ: عَنقُ رَقَبَةٍ مُؤَمَّنَةٍ بِلَا عَيْبٍ يُخَلُّ بِالْعَمَلِ وَالْكَسْبِ، فَيُجْزَى صَغِيرٌ وَأَقْرَعٌ وَأَعْرَجٌ يُمَكِّنُهُ تَبَاعُ مَشْيٍ، وَأَعْوَزٌ وَأَصَمٌ وَأَخْرَسٌ وَأَخْشَمٌ، وَقَاقِدُ أَنْفِهِ وَأُذُنَيْهِ، وَأَصَابِعُ رِجْلَيْهِ، لَا زَمَنٌ وَلَا قَاقِدُ رِجْلٍ أَوْ خَنْصِرٍ وَيَنْصِرُ مِنْ يَدٍ أَوْ أُتْمَلَتَيْنِ مِنْ غَيْرِهِمَا، قُلْتُ: أَوْ أُتْمَلَةُ إِبْهَامٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَا هَرِمٌ عَاجِزٌ وَمَنْ أَكْثَرُ وَقْتِهِ مَجْنُونٌ وَمَرِيضٌ لَا يُرْجَى، فَإِنْ بَرَأَ بَانَ الْإِجْزَاءُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَا يُجْزَى شِرَاءُ قَرِيبٍ بِنَيْةِ كَفَّارَةٍ، وَلَا أُمٌّ وَلَدٌ وَذِي كِتَابَةٍ صَحِيحَةٍ، وَيُجْزَى مُدَبِّرٌ وَمُعَلِّقٌ بِصِفَةٍ، فَإِنْ أَرَادَ جَعْلَ الْعُنُقِ الْمُعَلَّقِ كَفَّارَةً لَمْ يُجْزَ، وَلَهُ تَغْلِيْقُ عُنُقِ الْكُفَّارَةِ بِصِفَةٍ،

(وَحَصَالُ كَفَّارَةِ الظَّهَارِ) سیفه تہ کانی کہ ففارہ تہ زہار - بہ ہلگی ثایہ تہ کی پرابر دو - سنیہ: سیفہ تہ یہ کہ م: (عَنقُ رَقَبَةٍ مُؤَمَّنَةٍ) یہ کہ مجار نازاد کردنی کویلہ یہ کی موسولمانہ (بِلَا عَيْبٍ يُخَلُّ بِالْعَمَلِ وَالْكَسْبِ) کویلہ کہ ش عہ بیکی و ہای نہ بی: کہ زیان لہ کارو کاسبی بدا، کہ وابو: (فَيُجْزَى صَغِيرٌ وَأَقْرَعٌ وَأَعْرَجٌ) کویلہ ی بچوک و کہ چل و شہلہ دروست دہ بی، کہ (يُمَكِّنُهُ تَبَاعُ مَشْيٍ) شہلہ کہ بتوانی بہ دوی یہ کدا بہوا (وَأَعْوَزٌ وَأَصَمٌ وَأَخْرَسٌ وَأَخْشَمٌ) کویلہ ی یہ کچاو و کہ پو لالو بوننہ کہ ریش دروست دہ بی، ہم (وَقَاقِدُ أَنْفِهِ وَأُذُنَيْهِ وَأَصَابِعُ رِجْلَيْهِ) کویلہ ی بی لووت و بی گوی و بی پہنجی قاچہ کانی دروست دہ بی.

(لَا زَمَنٌ) بہ لام کویلہ ی سہ قہ تی لہ کارکہ و توتو دروست نابی، ہم (وَلَا قَاقِدُ رِجْلٍ) کویلہ ی یہ ک قاچیش دروست نابی (أَوْ خَنْصِرٍ وَيَنْصِرُ مِنْ يَدٍ) یان پہنجی قلیجہ و مامہ لیجہ ی لہ دہ سستیک نہ بی (أَوْ أُتْمَلَتَيْنِ مِنْ غَيْرِهِمَا) یان دو سہرہ پہنجی لہ یہ کیک لہ سنی پہنجہ کانی تر نہ بی (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دہ قہ رموی (أَوْ أُتْمَلَةُ إِبْهَامٍ) یان سہرہ پہنجہ کی پہنجہ گہورہ کی نہ بی، بہ ہوی نہ بونی نہ وانہ ش ہیچی دروست نابن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکہ زیان لہ کارکردن دہدا (وَلَا هَرِمٌ عَاجِزٌ) ہم پیری پہککہ و توتوش دروست نابی، ہم (وَمَنْ أَكْثَرُ وَقْتِهِ مَجْنُونٌ وَمَرِيضٌ لَا يُرْجَى) نہوہ ی زدرینہ ی کاتہ کہ پیشی شیتہ، یان نہخوشیکی بہردہ وامہ (فَإِنْ بَرَأَ بَانَ الْإِجْزَاءُ فِي الْأَصَحِّ) نہگہر نہخوشہ بہردہ وامہ کہ لہ دوی نازادکردن چاک بقوہ، نہو کاتہ ناشکرا دہ بی: کہ دروست بووہ.

(وَلَا يُجْزَى شِرَاءُ قَرِيبٍ بِنَيْةِ كَفَّارَةٍ) دروست نابی کورہ کان و باوکہ کانی بکپی بہ نیہ تی کہ ففارہ ت، چونکہ بہ خودی کرینہ کہ نہوانہ نازاد دہ بن (وَلَا أُمٌّ وَلَدٌ وَذِي كِتَابَةٍ صَحِيحَةٍ) ہم دروست نابی دایکہ مندا لہ کی و نوسراو پیدراوہ کہ پیشی لہ کہ ففارہ ت نازاد بکا، بہ لام (وَيُجْزَى مُدَبِّرٌ وَمُعَلِّقٌ بِصِفَةٍ) دروست دہ بی نہو کویلہ یہ نازاد بکا: کہ نازادکردنہ کی بہ مردنی گہورہ کی، یان بہ سیفہ تہ کی ترہوہ ہلواسراوہ (فَإِنْ أَرَادَ جَعْلَ الْعُنُقِ الْمُعَلَّقِ كَفَّارَةً) جا نہگہر ویستی نازادکردنہ ہلواسراوہ کی بہ ہلواسراوی بکاتہ کہ ففارہ ت، نہوہ (لَمْ يُجْزَ) دروست نیہ، بہ لام (وَلَهُ تَغْلِيْقُ عُنُقِ الْكُفَّارَةِ بِصِفَةٍ) بزی دروستہ نازادکردنی کہ ففارہ تہ کہ

وَأَعْتَقَ عَبْدِيهِ عَنْ كَفَّارَتِهِ عَنْ كُلِّ نَصْفٍ ذَا وَنَصْفُ ذَا، وَلَوْ أَعْتَقَ مُعْسِرٌ نَصْفَيْنِ عَنْ كَفَّارَةِ فَلَا صَحَّ الْإِجْرَاءُ إِنْ كَانَ بَاقِيَهُمَا حُرًّا، وَلَوْ أَعْتَقَ بَعْوَضَ لَمْ يَجُزْ عَنْ كَفَّارَةِ، وَالْإِعْتِقَاقُ بِمَالٍ كَطَّلَاقٍ بِهِ، فَلَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ أُمَّ وَلَدِكَ عَلَى أَلْفٍ فَأَعْتَقْتُ نَفْسَهُ وَلَزِمَهُ الْعَوَضُ، وَكَذَا لَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ عَبْدَكَ عَلَى كَذَا فَأَعْتَقْتُ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ أَعْتَقْتُ عَنِّي عَلَى كَذَا فَفَعَلَ عَتَقَ عَنِ الطَّالِبِ وَعَلَيْهِ الْعَوَضُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَمْلِكُهُ عَقِبَ لَفْظِ الْإِعْتِقَاقِ ثُمَّ يَنْتَقِي عَلَيْهِ، وَمَنْ مَلَكَ عَبْدًا أَوْ ثَمَنَهُ فَاضِلًا عَنْ كِفَايَةِ نَفْسِهِ وَعِيَالِهِ نَفَقَةً وَكِسْوَةً وَسُكْنَى وَأَثَانًا لَا بُدَّ مِنْهُ

به سیفه تیکه وه هه لبواسی: وه هه کاتیک چویه ناو خانووه که تو له بری که ففاره ته که م نازاد بی. نه وه هه کاتیک چروه خانووه که له بری که ففاره ته که ی نازاد ده بی.

(وَأَعْتَقَ عَبْدِيهِ عَنْ كَفَّارَتِهِ) هه م بوی دروسته نوو کزیله ی خوی له بری نوو که ففاره ته که ی نازاد بکا: (عَنْ كُلِّ نَصْفٍ ذَا وَنَصْفُ ذَا) له بری هه که ففاره تیک نیوه ی نه و کزیله یه و نیوه ی نه و کزیله یه (وَلَوْ أَعْتَقَ مُعْسِرٌ نَصْفَيْنِ عَنْ كَفَّارَةِ) نه گهر نه بوو ی که نوو نیوه ی له نوو کزیله ی له بری که ففاره تیک نازاد کردن (فَالْأَصَحُّ الْإِجْرَاءُ إِنْ كَانَ بَاقِيَهُمَا حُرًّا) به فه رموده ی راستتر: دروست ده بی نه گهر نیوه که یریشیان نازاد بی (وَلَوْ أَعْتَقَ بَعْوَضَ لَمْ يَجُزْ عَنْ كَفَّارَةِ) نه گهر کزیله که ی به پاره نازاد کرد به بهر که ففاره ته که ی.

(وَالْإِعْتِقَاقُ بِمَالٍ كَطَّلَاقٍ بِهِ) نازاد کردن به مال وه ته لاهدان به ماله، که وابو: (فَلَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ أُمَّ وَلَدِكَ عَلَى أَلْفٍ) نه گهر گوتی دایکه منداله که ته له سه ره زار دینار نازاد بکه (فَأَعْتَقْتُ) نه ویش نازادی کرد (نَفَقَةً وَلَزِمَهُ الْعَوَضُ) نازاد کردن که جیبه جی ده بی و هه زاره که ش ده که ویتته سه ره داواکاره که (وَكَذَا لَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ عَبْدَكَ عَلَى كَذَا) هه روه ها نه گهر بلی: کزیله که ته له سه ره نه وه نده نازاد بکه (فَأَعْتَقْتُ فِي الْأَصَحِّ) نه ویش نازادی کرد، نه و کاته ش نازاد کردن که جیبه جی ده بی و هه زاره که ش ده که ویتته سه ره داواکاره که (وَإِنْ قَالَ أَعْتَقْتُ عَنِّي عَلَى كَذَا) نه گهر گوتی کزیله که ته له بری من له سه ره نه وه نده پاره یه نازاد بکه. مه به ستیشی له بری که ففاره ته که ی خوی بوو (فَفَعَلَ) خاوه نه که ش نازادی کرد، نه وه (عَتَقَ عَنِ الطَّالِبِ وَعَلَيْهِ الْعَوَضُ) له بری داوا کاره که نازاد ده بی و به بهر که ففاره ته که ش ده که ویتته نرخیه ناویراوه که ش له سه ره واجب ده بی بر خاوه نه که، چونکه (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَمْلِكُهُ عَقِبَ لَفْظِ الْإِعْتِقَاقِ) به فه رموده ی راستتر: داواکاره که ده بیته خاوه نی کزیله که له نوای ووشه ی نازاد کردن (ثُمَّ يَنْتَقِي عَلَيْهِ) نینجا له سه ری نازاد ده بی.

(وَمَنْ مَلَكَ عَبْدًا أَوْ ثَمَنَهُ) هه که سبک کزیله یه کی هه بوو، یان پاره ی کزیله یه کی هه بوو: که (فَاضِلًا عَنْ كِفَايَةِ نَفْسِهِ وَعِيَالِهِ نَفَقَةً وَكِسْوَةً وَسُكْنَى وَأَثَانًا لَا بُدَّ مِنْهُ) زیاد بوو له به شی به خیر کردن خوی و زن و منداله کانی: له پووی بژیو و بهرگو نیشته جی بوون و که لوپه لی

لَزِمَهُ الْعَتَقُ، وَلَا يَجِبُ بَيْعُ ضَيْعَةٍ وَرَأْسِ مَالٍ لَا يَفْضُلُ دَخْلُهُمَا عَنْ كَفَايَتِهِ، وَلَا مَسْكَنٍ وَعَبْدٌ نَفِيسَتَيْنِ الْفَهْمَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَا شِرَاءَ بَغْنٍ، وَأَظْهَرُ الْأَقْوَالِ اِغْتِبَارُ الْيَسَارِ بِوَقْتِ الْأَدَاءِ. فَإِنْ عَجَزَ عَنْ عَتَقِ صَامٍ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ بِالْهَلَالِ بَنِيَّةً كَفَّارَةً، وَلَا يُشْتَرَطُ نِيَّةُ التَّتَابُعِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ بَدَأَ فِي أَثْنَاءِ شَهْرِ حُسْبِ الشَّهْرِ بَعْدَهُ بِالْهَلَالِ وَأَتَمَّ الْأَوَّلَ مِنَ الثَّلَاثِ ثَلَاثِينَ،

پیوست، نهوه (لَزِمَهُ الْعَتَقُ) واجبه کویله یه که ففاره ته کی نازاد بکا، به لام (وَلَا يَجِبُ بَيْعُ ضَيْعَةٍ وَرَأْسِ مَالٍ لَا يَفْضُلُ دَخْلُهُمَا عَنْ كَفَايَتِهِ) واجب نیه: باغو سه رمایه ی باز رگانی ی بفروشی که به ره مه کان له پیوستیه کانی زیاتر نه بی (وَلَا مَسْكَنٍ وَعَبْدٌ نَفِيسَتَيْنِ الْفَهْمَا فِي الْأَصَحِّ) هم واجب نیه خانووه به نرخه کی یو کویله به نرخه کی بفروشی که لیان پاهاتبی، هم (وَلَا شِرَاءَ بَغْنٍ) واجب نیه به زهره ر کویله که بکپی (وَأَظْهَرُ الْأَقْوَالِ اِغْتِبَارُ الْيَسَارِ بِوَقْتِ الْأَدَاءِ) به هیزترینی فرموده کان: هه بوونی دهسه لاتی کویله نازادکردن به کاتی که ففاره تدانکه په چاو ده کری.

سيفه تي دووهي که ففاره ت: (فَإِنْ عَجَزَ عَنْ عَتَقِ) جا نه گهر که ففاره تدهره که توانای نازادکردنی کویله ی نه بو (صَامٍ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) واجبه دوو مانگ به دوی یه کتردا به پړوو بی، به به لگه ی نایاته که (بِالْهَلَالِ) هه ردو مانگه کانیش به گویره ی دیتنی مانگی یه کشه وه بن، هه چنده هه ردو وکیشیان که مه مانگ بن.

ئینجا له و دوو مانگه دا واجبه: له گشت شه ویکدا (بَنِيَّةً كَفَّارَةً) نیه ت بیئی: که سبه ینی له بری که ففاره ته کی به پړوو ده بی، به لام له مه زه بی نیام (مالک) دا: یه که نیه ت له شه وی یه که مدا به سه بۆ هه ردو مانگه کان به و مرجه ی به دوا یه کتریه کی نه پچرئ به هوی سه فرو نه خوشی، که واته: هه کاتیک به دوا یه کتریه کی پچرا، ئینجا هوی پچرانه که ش نه ما، نه و کاته مرجه: نیه تیکی تر دو یاره بی نیته وه بۆ نه و پړووانه ی ماون، هه روه که نیه تی پړوودا پوونمان کرده وه (وَلَا يُشْتَرَطُ نِيَّةُ التَّتَابُعِ) به مه رج داناندی نیه تی به دوا یه کتری دا بیئی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی راستردا.

(فَإِنْ بَدَأَ فِي أَثْنَاءِ شَهْرِ) جا نه گهر له ناو مانگیکا دهستی به پړوو گرتن کرد، نهوه که نه و مانگی ته واو کرد (حُسْبِ الشَّهْرِ بَعْدَهُ بِالْهَلَالِ) مانگه کی دوی نه م مانگه به دیتنی مانگی یه کشه وه حیساب ده کری، ئینجا (وَأَتَمَّ الْأَوَّلَ مِنَ الثَّلَاثِ ثَلَاثِينَ) نه و نه ده پړوه ی له یه که مه که ش مابون له مانگی سی یه م سسی پړو ته واو ده کا، چونکه ناگونجی له و مانگه دا مانگی یه کشه وه په چاو بکری، که واو: نه گهر له هیچ مانگیکا نه گونجا مانگی یه کشه وه بیینی، نه و کاته واجبه شه ست پړو به دوی یه کتردا ته واو بکا.

وَيَزُولُ السَّاعِبُ بِفَوَاتِ يَوْمٍ بَلَا عُذْرٍ وَكَذَا بَمَرَضٍ فِي الْجَدِيدِ، لَا بِحَيْضٍ وَكَذَا جُنُونٌ عَلَى الْمَذْهَبِ. فَإِنْ عَجَزَ عَنْ صَوْمِ بَهْرَمٍ أَوْ مَرَضٍ - قَالَ الْأَكْثَرُونَ - لَا يُرْجَى زَوَالُهُ،

(وَيَزُولُ السَّاعِبُ بِفَوَاتِ يَوْمٍ بَلَا عُذْرٍ) به دوايه كتریه كه ی دوو مانگه كان لاده چی و ده پچرئی به له ده ستچوونی ته نها پښوونك به بڼ عوزد، هر چه ند پښووه كه ی ناخیریش بڼ، یان نیه تی له بیرچوو بڼ، یان په مه زان، یان جه ژن بکه ویتته نیوان پښووه كان، واته: هر کاتیک به دوايه كتریه كه ی پچرا، واجبه: سر له بنیات ده ست به دوو مانگه كان بگاته وه.

كه وایو: نه گهر كه ففاره تده ره كه له ناو دوو مانگه كاندا مرد، دروست نیه یه كیكي تر له سره پابردوی نه ویه وه دوو مانگه كانی بڼ ته واو بكا، به لكو: یان ده بی له میراته كه ی هه موو كه ففاره ته كه ی بڼ بدرئ، یان سر له بنیات یه كیكي تر دوو مانگه كانی له جیاتی به پښوو بیڼ، به لآم نه كه سه ی له جیاتی مریوه كه دوو مانگه كانی كه ففاره ت به پښوو ده بیڼ، له سره وی واجب نیه به دواي یه كتری دا بڼ، هه روه كه له (الشهراملسي) و (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه.

(وَكَذَا) هه روه ها نه گهر له ده ستچونی پښووه كه به عوزیش بڼ: وهك (بِمَرَضٍ) به هوی نه خوښی به پښوو نه بوڼ (فِي الْجَدِيدِ) له فهرموده ی نوڼ دا، به لآم له فهرموده ی كوڼ دا: به پښوو نه بوڼی به هوی نه خوښی به دوايه كتریه كه نا پچرئڼی، هه روه كه له (نهایه) و (مغني) دا فهرموویانه.

(لَا بِحَيْضٍ) به لآم به هوی حه یزو نیفاس به دوايه كتریه كه نا پچرئ؟ وهك نا فاره تیک له كه ففاره تی كوشتنیک به پښوو بیڼ (وَكَذَا جُنُونٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه روه ها شیتتبوونیش به دوايه كتریه كه نا پچرئڼی، له سره فهرموده ی راستی مه زه ب، كه واته: هر کاتیک حه یزو زه یسانی و شیتتی نه مان، نه وهنده ی له دوو مانگه كان ماوه، له سره پابردوه كه ی ته وایو ده كا.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾ له مه زه بی نیام (أحمد) دا: نه گهر مانگی په مه زان بکه ویتته نیوان دوو مانگه كه، یان به هوی جه ژن، یان به هوی حه یزو نیفاس، یان به هوی نه خوښیه كي به ترس، یان به هوی شیتتی به پښوو نه بو، نه وانه هیچیان به دوايه كتریه كه نا پچرئڼی، كه واته: هر کاتیک په مه زان و هویه كانی تر نه مان، نه وهنده ی له دوو مانگه كان ماوه له سره پابردوو ته وایو ده كا، هه روه كه له (شرح المقنع) دا پوون كراوه ته وه، كه وایو: دروسته كه ففاره تده ره كه خوی (تَقْلِيد) بكا.

سيفه تي سييه مي كه ففاره ت: (فَإِنْ عَجَزَ عَنْ صَوْمِ) نه گهر كه ففاره تده ره كه توانای به پښوو بوونی نه بو: (بَهْرَمٍ أَوْ مَرَضٍ - قَالَ الْأَكْثَرُونَ - لَا يُرْجَى زَوَالُهُ) به هوی پیری، یان نه خوښیه كي نه وها كه نومیدی چا کبوونه وه ی نه بڼ - وهك زوریه ی زانا یان فهرموویانه -، یان

أَوْ لِحَقَّهُ بِالصَّوْمِ مَشَقَّةً شَدِيدَةً، أَوْ خَافَ زِيَادَةَ مَرَضٍ كَفَرَ بِإِطْعَامِ سِتِّينَ مَسْكِينًا أَوْ
فَقِيرًا، لَا كَافِرًا وَلَا هَاشِمِيًّا وَمُطَلِّبِيًّا سِتِّينَ مُدًّا مِمَّا يَكُونُ فِطْرَةً.

(كِتَابُ اللَّعَانِ)

يَسْبِقُهُ قَذْفٌ، وَصَرِيحُهُ الرَّثَا كَقَوْلِهِ لِرَجُلٍ أَوْ امْرَأَةٍ:

دو مانگ به رده وام بئ- وهك كه متري زانايان فه رمويانه- (أَوْ لِحَقَّهُ بِالصَّوْمِ مَشَقَّةً شَدِيدَةً)
يان به هوى پړووو نازاريكى زياتر له عاده تى ده گه يشتنى (أَوْ خَافَ زِيَادَةَ مَرَضٍ) يان ترسا
نه خوښه كې زياډ ببئ، نه و كاته (كَفَرَ بِإِطْعَامِ سِتِّينَ مَسْكِينًا أَوْ فَقِيرًا) له برى
كه فغاړه ته كې دانه ويښلى ساغ ده داته شست گه داو هه ژار به به لگى نايه ته كه.
(لَا كَافِرًا) نابې گه داو هه ژاره كه كافر بئ، هم (وَلَا هَاشِمِيًّا وَمُطَلِّبِيًّا) نابې له نته وهى
(هاشم) و (المطلب) بئ: كه خرمه كانى پيغه مبه رن و عليه السلام زه كاتيشيان لي خه پامه، كه واته:
سه يده كانيش له (بنى هاشم) ن كه فغاړه تيان لي خه پامه.

(سِتِّينَ مُدًّا) كه فغاړه ته كه ش شست مست دانه ويښلى، هر گه دايهك، يان هر هه ژاريك يهك
مستى ده داتى (مِمَّا يَكُونُ فِطْرَةً) له و جوړه ي بؤ سرفيتره ده بو، واته: دانه ويښلى ساغ له و
جوړه ي به نه غله بې خه لكى شوينه كه ده يخوا، نهك چيشيتان ده رخواړد بدا.

﴿لَا كَافِرًا﴾: له مه زه بې نيمامى (حنفى) دا نه ندازه ي كه فغاړه ي بؤ هر گه دايهك، يان
هه ژاريك: نيو ساعى گه ننه، كه ده كاته: (١٨١٥) هه زارو هه شتسه دو پانزه غرام، واته:
نزيكه ي دوو كيلو، هم له مه زه بې نيمامى (حنفى) دا دروسته: نرخى دانه ويښلى كه ش له
كه فغاړه ي بدا، كه واوې: نه گهر كه فغاړه تده ره كه خوى (تقليد) ي نيمامى (حنفى) بكا نرخى
-نزيكه ي- دوو كيلو گه نم ده داته هر گه دايهك، يان هه ژاريك، هه روهك له (مجمع
الأنهر) دا پوون كراوه ته وه.

جا بزانه: نه گهر تواناى هيچ سيفه تيكي كه فغاړه تى نه بو، نه وه كه فغاړه ته كې هه ر له
نه ستوى دا ده ميتى و هه ركاتيكي تواناى سيفه تيكي هه بو، واجبه بيكا، هه روهك له ژوربه ي
سرچاوه كاندا فه رمويانه.

﴿كِتَابُ اللَّعَانِ: پهرتوكى له عننت ليككردنى ژن و ميړد﴾

واته: له و حاله تى ميړده كه به ژنه كې ده لئ: زينات كړدوه و. هيچ شاهيديشى نيه، به و
پرستانه ي داهاتوو- كه له قورښانى پيړوز داندراون- له عننت له يه كترى ده كنه و هه تا
هه تا بې ليك جيا ده بڼه وه.

كه واوې: (يَسْبِقُهُ قَذْفٌ) مەرجه: له عننت ليككردنه كه جنيتودايتكى زيناى له پيشدا بئ
(وَصَرِيحُهُ) ووشه ي ئاشكرى جنيتودانه كه: (الرَّثَا) ووشه ي زينا به (كَقَوْلِهِ لِرَجُلٍ أَوْ امْرَأَةٍ)

زَنَيْتَ أَوْ زَنَيْتَ أَوْ يَا زَانِي أَوْ يَا زَانِيَةً. وَالرُّمِّيَ بِإِيلَاجٍ حَشَفَةٍ فِي فَرْجٍ مَعَ وَصْفِهِ بِتَحْرِيمٍ أَوْ دُبُرٍ صَرِيحًا، وَزَنَاتٌ فِي الْجَبَلِ كِنَايَةً، وَكَذَا زَنَاتٌ فَقَطْ فِي الْأَصَحِّ، وَزَنَيْتَ فِي الْجَبَلِ صَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ، وَقَوْلُهُ: يَا فَاجِرُ يَا فَاسِقُ. وَلَهَا: يَا خَبِيثَةً، وَأَنْتَ تُحْبِبُ الْخُلُوءَ. وَلَقُرْشِي: يَا نَبْطِي. وَلَزَوَاجَتِهِ لَمْ أَجِدْكَ عَذْرَاءً. كِنَايَةً فَإِنْ أَنْكَرَ إِرَادَةَ قَذْفٍ صَدَّقَ بِيَمِينِهِ، وَقَوْلُهُ: يَا ابْنَ الْحَلَالِ وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ بِزَانٍ وَنَحْوِهِ، تَغْرِضُ لَيْسَ بِقَذْفٍ وَإِنْ نَوَاهُ،

وهك به مبهستی نابووېردن بلیته پیاوړیک، یان نافرمتیک: (زَنَيْتَ أَوْ زَنَيْتَ) زینات کړدوه (أَوْ) یان بلی: (يَا زَانِي أَوْ يَا زَانِيَةً) هو زیناکر، یان قوندهر، قونگن، قهچپه، ههروه که له (تحفة) دا فرموویته.

به لام نه گهر مبهستی نابووېردن نه بې، به لکو مبهستی شاهیدی له سردان بې، یان مبهستی له کارخستنی شاهیده که بې، یان بلی: فلانکهس گوتی: زینام کړدوه. نو کاته نایبته جنیودانی زینا، ههروه که زږدیهی سرچاوه کانداهرموویانه.

(وَالرُّمِّيَ بِإِيلَاجٍ حَشَفَةٍ فِي فَرْجٍ مَعَ وَصْفِهِ بِتَحْرِيمٍ أَوْ دُبُرٍ) جنیودان به پستهی: سری نه نداهمکهت به چه پامی دهنو (فرج) ېک ناوه، یان دهنو کونی پشتهوه ناوه (صَرِيحًا) هردوکیان وشهی ناشکران، ههروه ها به چه پامی گانت داوه، یان به چه پامی گانت کړدوه، نه وهش وشهی ناشکرايه (وَزَنَاتٌ فِي الْجَبَلِ كِنَايَةً، وَكَذَا زَنَاتٌ فَقَطْ فِي الْأَصَحِّ) وشهی (زَنَاتٌ) که له چه پامی دا به واتهی سرکه وتنه، بې چه پرمزمانه کان وشهیه کی ناناشرکای جنیوی زینایه، له فرموده ی راستردا، به لام (وَزَنَيْتَ فِي الْجَبَلِ) وشهی زینات کړدوه له چپایه که دا (صَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) وشهیه کی ناشکرای جنیودانه کیه، له فرموده ی راستردا.

(وَقَوْلُهُ) پیاوکه بلیته پیاوړیک: (يَا فَاجِرُ) هو بې ناموس-گوناهکار (يَا فَاسِقُ) هو فاسق (وَلَهَا) یان بلیته نافرمتیک: (يَا خَبِيثَةً) هو پیسی، هم (وَأَنْتَ تُحْبِبُ الْخُلُوءَ) تو پینت خوشه به تنها له گال پیاوندای بې (وَلَقُرْشِي) یان بلیته پیاوړیکې قورپه یشی: (يَا نَبْطِي) هو جوتیارى عه جم (وَلَزَوَاجَتِهِ لَمْ أَجِدْكَ عَذْرَاءً) یان بلیته ژنه که ی خوی: له کاتی به زواوېونم تو که نه بوی، نه وانه گشتی (كِنَايَةً) وشهی ناناشرکای جنیودانن، که وایو: (فَإِنْ أَنْكَرَ إِرَادَةَ قَذْفٍ) نه گهر جنیوده ره که گوتی: مبهستم جنیوی زینا نه بو. نه وه (صَدَقَ بِيَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پې پې ده کړی.

(وَقَوْلُهُ) که بلیته پیاوړیک (يَا ابْنَ الْحَلَالِ وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ بِزَانٍ) هو کوپى حلال به لام من زیناکر نیم (وَنَحْوِهِ) هم گوتی تری نه وهاش: وهک دایکی من قاحپه نیه، من نیریاز نیم، نه وانه (تَغْرِضُ) پېچ په نایه و (لَيْسَ بِقَذْفٍ وَإِنْ نَوَاهُ) جنیودانی زینا نیه، هر چه ند

وَقَوْلُهُ: زَنَيْتُ بِكَ. إِقْرَارُ بِرْئَا وَقَذْفٌ، وَلَوْ قَالَ لِرُؤُوسِهِ: يَا زَانِيَةً. فَقَالَتْ: زَنَيْتُ بِكَ أَوْ
أَنْتَ أَزْنَى مِنِّي. فَقَاذِفٌ وَكَانِيَةٌ، فَلَوْ قَالَتْ: زَنَيْتُ وَأَنْتَ أَزْنَى مِنِّي. فَمُقَرَّرَةٌ وَقَاذِفَةٌ،
وَقَوْلُهُ: زَنَى فَرُجُكَ أَوْ ذَكَرُكَ. قَذْفٌ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّ قَوْلَهُ: يَذُكَ وَعَيْنُكَ، وَلَوْلَاهُ لَسْتُ
مِنِّي أَوْ لَسْتُ ابْنِي. كِنَايَةٌ، وَلَوْلَا غَيْرُهُ: لَسْتُ ابْنِ فُلَانٍ. صَرِيحٌ إِلَّا لِمَنْفِي بِلَعَانٍ،
وَيُحَدِّثُ قَاذِفٌ مُحْصَنٌ،

نیه تی جنیودانه که شی هبئی (وَقَوْلُهُ) که جنیودهره که بلیته نافرده تیک، یان پیاوینک:
(زَنَيْتُ بِكَ) زینام له گه ل تو کردوه (إِقْرَارُ بِرْئَا وَقَذْفٌ) دان پیداهینانی زینا کردنه و هم
جنیودانی زینایه، که واته: سزای زیناو جنیودانه که ی هردووک ده که ونه سر.

ئینجا بزانه: جنیودان به زینای نازده لکان: وه که رگئی. یان هیسترت گاو. ناییته جنیودانی
زینا، به لام واجبه: جنیودهره که ته مبین بکری، ههروه که له (نهایه) (و مغنی) دا فرمویانه.
(وَلَوْ قَالَ لِرُؤُوسِهِ) نه گهر گوتیه ژنه که ی خوی: (يَا زَانِيَةً) هو زیناکهر (فَقَالَتْ زَنَيْتُ بِكَ)
ژنه که ش گوتی زینام له گه ل تو کردوه (أَوْ أَنْتَ أَزْنَى مِنِّي) تو له من زیناکهرتری، نه وه
(فَقَاذِفٌ) میرده که به ناشکرای جنیودهری زینایه به ژنه که ی و (وَكَانِيَةٌ) ژنه که ش به
نااشکرا جنیودهره به میرده که ی، واته: نه گهر ژنه که سویند بخوا پی ی باوه پ ده کری
که مه به سستی جنیوی زینا نه بوه (فَلَوْ قَالَتْ) نه گهر ژنه که گوتی (زَنَيْتُ وَأَنْتَ أَزْنَى مِنِّي)
زینام کردوه و توش له من زیناکهرتری، نه وه (فَمُقَرَّرَةٌ وَقَاذِفَةٌ) ژنه که دانپینه ره به
زینا کردنی خوی، هم جنیودهری زیناشه به میرده که ی، که واته: سزای زیناو
جنیودانه که ی هردووک ده که ونه سر.

(وَقَوْلُهُ) که جنیودهره که بلئی (زَنَى فَرُجُكَ أَوْ ذَكَرُكَ) قوزت زینای کردوه، یان کیرت زینای
کردوه، نه وه ش (قَذْفٌ) جنیودانی زینایه، به لام (وَالْمَذْهَبُ) به فرموده ی راستی مه زه ب:
(أَنَّ قَوْلَهُ يَذُكَ وَعَيْنُكَ) نه گهر بلئی: ده ستر چاوت زینای کردوه (وَلَوْلَاهُ) یان نه گهر بلیته
منداله که ی خوی: (لَسْتُ مِنِّي أَوْ لَسْتُ ابْنِي) تو له من نی. یان تو کوپی من نی. نه وانه ش
(كِنَايَةً) وشه ی نااشکرای جنیودان، واته: دووه م و سنیه مه که بۆ دایکی کوپه که به
نااشکرای ده بنه جنیودانی زینا.

به لام (وَلَوْلَا غَيْرُهُ) نه گهر بلیته مندالی که سیکتری: (لَسْتُ ابْنِ فُلَانٍ) تو کوپی فلانه که س
نی. نه وه (صَرِيحٌ) وشه ی نااشکرای جنیودانی زینای دایکیه تی (إِلَّا لِمَنْفِي بِلَعَانٍ) ته نها
نه و منداله نه بئی که به له عنه تکردن له نه ژاد لابررابی.

﴿ سزای جنیودانی زینا ﴾

(وَيُحَدِّثُ قَاذِفٌ مُحْصَنٌ) جنیودهری زینا به یه کیکی داوینپناک، واجبه: سزا بدری به لیدانی
هه شتا شوپکه دار، هه رچه ند جنیوپیدراوه که ش مردوویی، به و مه رجانیه له (باسی

وَيَعْزُرُ غَيْرُهُ، وَالْمُحْصَنُ: مُكَلَّفٌ حُرٌّ مُسْلِمٌ عَفِيفٌ عَنْ وَطْءٍ يُحَدُّ بِهِ، وَتَبْطُلُ الْعِفَّةُ بِوَطْءٍ مَحْرَمٍ مَمْلُوكَةٍ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا زَوْجَتَهُ فِي عِدَّةٍ شُبْهَةٍ وَأَمَةً وَلَدَهُ وَمَنْكَوحَتَهُ بِلَا وَلِيٍّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ زَنَى مَقْدُوفٌ سَقَطَ الْحَدُّ، أَوْ ارْتَدَّ فَلَا، وَمَنْ زَنَى مَرَّةً ثُمَّ صَلَحَ لَمْ يَحُدَّ مُحْصَنًا، وَحَدُّ الْقَذْفِ يُوْرَثُ وَيَسْقُطُ بِعَفْوٍ،

بوختانی زینا) دا ښوونو له ویئ دا هم باسه ډیریتر پوون ده کهینه وه، إن شاء الله تعالى، خوی گه وړه ده فـرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ لِمَا نَبَيِّنَ جَلْدَةً﴾
نه وانه ی جنیوی زینا به ثا فره تانی داوینپاک ده دهن، ټینجا چوار شاهیدی زینا ناهینن، نه وانه هه شتا شوړکه داریان لږېدهن.

به لام نه گـر میړد جنیوی زینا به ژنه که ی خوی بداو له عنه تیش بکا، نه و کاته سزای جنیوی ژنه که یو پیاوړه زینا که ره که شی له سر لاده چی، به و به لگـی له باسی له عنه تدا پوونی ده کهینه وه، إن شاء الله تعالى، (ويعزُرُ غَيْرُهُ) نه وه ی جنیوی زینا به په کیڅک ده دا که داوینپاک ښه، نه ویش ته مبی ده کری.

(وَالْمُحْصَنُ) داوینپاک له پیاوړو له ثا فره ت نه و که سه یه: (مُكَلَّفٌ) بالغ و عاقل بی و (حُرٌّ) نازاد بی و (مُسْلِمٌ) موسلمان بی و (عَفِيفٌ عَنْ وَطْءٍ يُحَدُّ بِهِ) داوینی خوی پاراستبی له جیماعیکی وها که بی سزا بدری، که وایو: (وَتَبْطُلُ الْعِفَّةُ) داوینپاک ی به تال ده بیته وه (بِوَطْءٍ مَحْرَمٍ مَمْلُوكَةٍ) به جیماعکردن له گـل (جاریه) کی خوی که مه حر میه تی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سر فره مووده ی پاستی مه زه ب (لَا زَوْجَتَهُ فِي عِدَّةٍ شُبْهَةٍ) به لام به جیماعکردن له گـل ژنی خوی له (عِدَّةٍ) ی شوبه دلو هم (وَأَمَةً وَلَدَهُ) به جیماعکردن له گـل جاریه ی کوپی خوی و هم (وَمَنْكَوحَتَهُ بِلَا وَلِيٍّ) به جیماعکردن له گـل ماره پراوه که ی خوی به بی سه رپه رشتکار، داوینپاک یه که ی به تال نابیتـه وه (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا.

(لَوْ زَنَى مَقْدُوفٌ) نه گـر پیش سزادانی جنیوډره که جنیوپیدراوه که زینای کرد (سَقَطَ الْحَدُّ) سزایه که له سر جنیوډره که لاده چی (أَوْ ارْتَدَّ) یان نه گـر جنیوپیدراوه که بووه کافر (فَلَا) سزایه که له سر جنیوډره که ی لاناچی.

(وَمَنْ زَنَى مَرَّةً) هر که سیک یه جار زینای کردی (ثُمَّ صَلَحَ) ټینجا توبه ی کردی و بوبیته پیاوړکی چاک (لَمْ يَحُدَّ مُحْصَنًا) هه تا هه تایی له ښونیا دا بیتیته وه داوینپاک، جویند هره که شی سزا ناسری، به لکو ته مبی ده کری، به لام له باره ی پوښی قیامت به توبه کردن گونا هه که ی له سر لاده چی، هره که له (مغنی) دا فره موویته ی.

(وَحَدُّ الْقَذْفِ يُوْرَثُ) سزای جنیودانی زینا به میرات ده گریږو هم (وَيَسْقُطُ بِعَفْوٍ) به لیږدن سزایه که له سر جنیوډره که لاده چی، به لام به جنیوپیدانه وه لاناچی، واتـه: نه گـر ښو

وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَرِيئُهُ كُلُّ الْوَرَّةِ، وَأَنَّهُ لَوْ عَفَا بَعْضُهُمْ فَلِلْبَاقِينَ كُلُّهُ. (فَصْلٌ لَهُ قَدْفُ زَوْجَةٍ عِلْمَ زَنَاهَا أَوْ ظَنُّهُ ظَنًّا مُؤَكَّدًا كَشِيَاعِ زَنَاهَا بِرَيْدٍ مَعَ قَرِينَةٍ: بِأَن رَأَاهُمَا فِي خَلْوَةٍ، وَلَوْ أَتَتْ بَوْلًا وَعِلْمٌ أَنَّهُ لَيْسَ مِنْهُ لَزِمَهُ نَفْيُهُ،

که س جنجوی زینا به یه کتری بدن، نه وه نایبته توله سهندنه وه، نه گهر له یه کتری نه بورن سزایه که له سر هیچیکیان لاناچی، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستر: (أَنَّهُ يَرِيئُهُ كُلُّ الْوَرَّةِ) گشت میراتگره کان هه موو سزایه که به میرات ده گرن، جیاوازی نیه مردوه که: له حاله تی مردندا جنجوی زینای پی ډرابی، یان له زیندوویی دا ټینجا مربی، هه روه که له (ابن قاسم) دا فرموده ی تی.

(وَأَنَّهُ) هه به فرموده ی راستر (لَوْ عَفَا بَعْضُهُمْ) نه گهر میراتگریک، یان زیاتر جنیوده ره که ی عه فوکرد، نه وه (فَلِلْبَاقِينَ كُلُّهُ) میراتگره کانی تر مانی هه موو سزایه که یان هه یه وه شتا داره که ی به ته وای ل ډه درې، که وایو: گشت میراتگریک مانی هه یه به ته نها داوای سزادانی جنیوده ره که بکا، هه چهند نه وانی تریش پازی نه بن، یان ناماده نه بن، هه روه که له زقریه ی سرچاوه کاند ا فرمویانه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي لَهُ عَنْهُ تَكْرِدُنْ بُو لَادَانِي مَنْدَالَهْ كَهْ لَهُ نَهْ زَادِي خَوِي﴾

(لَهُ) بُو میړده که دروسته (قَدْفُ زَوْجَةٍ عِلْمَ زَنَاهَا) جنجوی زینا به و ژنه ی بدا: که بزانی زینای کربوه (أَوْ ظَنُّهُ ظَنًّا مُؤَكَّدًا) یان به گومانیکي به هیژ گومانی بُو زینا کربنه که ی بجی (كَشِيَاعِ زَنَاهَا بِرَيْدٍ) وه که له ناو خه لکدا بلاو بییته وه: که له گه ل فلانکه س زینای کربوه (مَعَ قَرِينَةٍ) نیشانه یه کی پاستیش هه ی: (بِأَن رَأَاهُمَا فِي خَلْوَةٍ) وه که فلانکه سه که و ژنه که ی له شوپننیکي ته نهادا له گه ل یه کتری دا بیتن، به لأم وا باشتره نه وه عیبه له سر ژنه که ی داپوشی و نه گهر دلپشی له سر لاجوبی با ته لاهی بدا، به و مرجی به هوی ته لاهدانه که خراپه و بی شه رع ی پونه دا، هه روه که له زقریه ی سرچاوه کاند ا فرمویانه.

جا نه وه ی پراږدروش له حاله ټیکدا بوو: که ژنه که مندالی له و زینایه نه بو ی، چونکه (وَلَوْ أَتَتْ بَوْلًا) نه گهر ژنه که مندالیکی لی بو، یان ناوس بوو (وَعِلْمٌ أَنَّهُ لَيْسَ مِنْهُ) میړده که ش زانی نه وه منداله له وی نیه، یان گومانیکي به هیژ هه بوو، نه و کاته (لَزِمَهُ نَفْيُهُ) له سهری واجبه: منداله که له نه زادی خوی لایباو بلی: نه منداله له من نیه. چونکه نه گهر بی ډهنگ بی، نه وه به بپاری سرچی یی منداله که ده بیته مندالی خوی به به لگه ی حدیسه که ی داهاتوو، نه وه ش له گوناوه گه وره کانه: که مندالیکی هی خوی نه یو بی کاته مندالی خوی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه و له (باسی دانپیدا هینان و مندالی فریدراو) دا پوونمان کرده وه.

وَأَمَّا يَعْلَمُ إِذَا لَمْ يَطَأْ أَوْ وَلَدَتْهُ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْوَطْءِ أَوْ فَوْقَ أَرْبَعِ سِنِينَ، فَلَوْ
وَلَدَتْهُ لَمَّا بَيْنَهُمَا وَلَمْ يَسْتَبْرَأْ بِخِصَّةِ حَرَمِ النَّفْيِ، وَإِنْ وَلَدَتْهُ لَفَوْقَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ
الْإِسْتِبْرَاءِ حَلَّ النَّفْيِ فِي الْأَصْحَ، وَلَوْ وَطِئَ وَعَزَلَ حَرَمٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ عَلِمَ زَنَاهَا
وَاحْتِمَلُ كَوْنُ الْوَلَدِ مِنْهُ

(وَأَمَّا يَعْلَمُ) جا تهنه باوه ده زانی منداله که له خوی نیه: (إِذَا لَمْ يَطَأْ) که هیچ کاتیک
جیماعی له گهل ژنه که ی نه کردبو (مَنْی) ی خویشی ده ناو ژنه که ی نه کرابی - بگه پویه بق
باسی مندالی بیژی - (أَوْ) یان جیماعی له گهل کردبی، به لام (وَلَدَتْهُ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ
الْوَطْءِ) له جیماعکرده به ماوهی که متر له شش مانگ مندالکی ته وای لیو (أَوْ فَوْقَ
أَرْبَعِ سِنِينَ) یان به زیاتر له چوار سال له جیماعکرده به، که وایو: (فَلَوْ وَلَدَتْهُ لَمَّا بَيْنَهُمَا)
نه گهل له جیماعکرده به له نتوان شش مانگو چوار سالدا منداله که ی لیو (وَلَمْ يَسْتَبْرَأْ
بِخِصَّةٍ) له نوای جیماعکرده که ش ژنه که حه یزکی نه بیتبو، نه و کاته (حَرَمِ النَّفْيِ) حه پامه
منداله که له نه ژادی خوی لایبا، به لام (وَإِنْ وَلَدَتْهُ لَفَوْقَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِسْتِبْرَاءِ) نه گهل له
سهره تای حه یزه که به له ماوهی زیاتر له شش مانگ منداله که ی لیو، نه و کاته (حَلَّ النَّفْيِ
فِي الْأَصْحَ) حه لاله له نه ژادی خوی لایبیا، له فهرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ وَطِئَ وَعَزَلَ) نه گهل جیماعی له گهل ژنه که ی کردبو، به لام له کاتی په حه تبون لی
دهر هینا و ناوه که ی له دهره وه پزاند، نه وه (حَرَمٌ عَلَى الصَّحِيحِ) حه پامه منداله که له
نه ژادی خوی لایبا، له سهر فهرموده ی پاست، نه وه ک بی ناگاداری خوی دلویه ناویک
پژا بیته ناو دامینی ژنه که.

﴿فَاكْادَارِي﴾: پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرِ﴾ رواه الشيخان،
مندال بق نه و پیاویه که به حه لالی سهرجی ژنه که ی کردبو، بق زینا که ره که ش
سهر شوپی و سزای زینا داندراوه.

جا بزانه: ژنه که به وه ده بیته سهرجی میرده که ی: که (مَنْی) ی میرده که ی ده ناو دامینی
کرابی، یان بگونجی جیماعی له گهل کردبی: وه که له شویتکی به تهنادا ویکرا کز بوینه وه،
واته: نه گهل له نوای نه و کز بوینه وه به تهنایه به ماوهی که وها مندالکی لیو که
ده گونجا له میرده که ی بی، نه و منداله ده بیته مندالی میرده که ی، هه روه که له (مغنی) له
(باسی دلنایای کردنی جاریه) دا فهرمویه تی.

جا نه گهل ژنه که زینای کردبو، میرده که ش دهیزانی منداله که له خوی نیه، نه و کاته واجبه:
پریاری سهرجی بیه که هه لپوه شیتیه وه و منداله که له نه ژادی خوی لایبا، هه روه که پابرا،
به لام (وَلَوْ عَلِمَ زَنَاهَا) نه گهل میرده که زانی ژنه که ی زینای کردبو و (وَاحْتِمَلُ كَوْنُ الْوَلَدِ مِنْهُ

وَمِنَ الزُّنَا حَرَمُ الثَّفَی، وَكَذَّ الْقَذْفُ وَاللَّعَانُ عَلَى الصَّحِیح.
(فَصَلَ) اللَّعَانُ قَوْلُهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ: أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنِّي لَمِنَ الصَّادِقِينَ فِيمَا رَمَيْتُ بِهِ هَذِهِ مِنَ
الزُّنَا. فَإِنْ غَابَتْ سَمَاهَا وَرَفَعَ نَسَبَهَا بِمَا يُمَيِّزُهَا، وَالْخَامِسَةُ: أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَاهَا بِهِ مِنَ الزُّنَا. وَإِنْ كَانَ وَلَدٌ يَنْفِيهِ ذِكْرُهُ فِي الْكَلِمَاتِ فَقَالَ: وَإِنْ
الْوَلَدُ الَّذِي وَلَدْتُهُ أَوْ هَذَا الْوَلَدُ مِنْ زُنَا لَيْسَ مِنِّي.

وَمِنَ الزُّنَا دَهْ شَكُونِجَا مَنَدَالَهْ كه له خوی بی و ده شگونجا له زینا بی، نه و کاتش (حَرَمُ
الثَّفَی) چه پامه منداله كه له نه ژادی خوی لایبا، چونكه به بهیاری سه رجی بی منداله كه می
خویه تی، به به لگهی چه بیسه كه ی پر ایدوو.

(وَكَذَّ الْقَذْفُ وَاللَّعَانُ) هه روه ها جنیوی زیناو له عنه ت لیكردنیش چه پامه (عَلَى الصَّحِیح) له
سه ر فه رموده ی پاست، چونكه منداله كه بووه ته مندالی خوی و ده شتوانی به ته لاقدان له
ژنه كه ی جیابیته وه.

﴿ فَصَلَ: لَهُ بَاسِي چُونِيه تِي لَهُ عَنَت لِيَكْرَدْنِي ژَن وَمِيَرْد ﴾

(اللَّعَانُ) له عنه ت لیكردن ی زینا (قَوْلُهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ) نه وه یه میرده كه چوار جار بلی: (أَشْهَدُ
بِاللَّهِ إِنِّي لَمِنَ الصَّادِقِينَ فِيمَا رَمَيْتُ بِهِ هَذِهِ مِنَ الزُّنَا) شاهیدی نه دم سویندم به خوا: من
پاستگوم له و جنیوه دا كه به م ژنه ی خوم گوت زینات كرده.

(فَإِنْ غَابَتْ) جا نه گه ر ژنه كه له دانیشگی له عنه ت كرنه كه دا نه بو، نه و کاته (سَمَاهَا وَرَفَعَ
نَسَبَهَا بِمَا يُمَيِّزُهَا) ناوه كه ی ده لی و نه ژادیشی به رز ده کاتوه به جوړیكي وه ها: له
ژنیكي تر جیای بکاته وه (وَالْخَامِسَةُ) هه م جاری پینجه میش بلی (أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَاهَا بِهِ مِنَ الزُّنَا) له عنه تی خوام له سه ر بی نه گه ر من درؤذن بم له و
جنیوه دا كه به م ژنه ی خوم گوت زینات كرده.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ
أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ﴾ نه و پیاوانه ی نابرووی ژنه کانیان ده بن و پییان ده لئین زینات كرده و جگه له
خویان شاهیدیان نه بو، با پیاوه كه چوار جار به خوی شاهیدی به خوا بدا: كه پاستگویه،
جاری پینجه میش بلی: له عنه تی خوام له سه ر بی نه گه ر درؤذن بم.

(وَإِنْ كَانَ وَلَدٌ يَنْفِيهِ) نه گه ر له و حاله ته شدا مندالیكي وه ها هه بو: كه له نه ژادی خوی
لایده برد، نه وه (ذِكْرُهُ فِي الْكَلِمَاتِ) له هه ر پینچ شاهیدیه كاند ا میرده كه باسی منداله كه ش
ده كا (فَقَالَ) له دوا ی ته و او بوونی گشت جار یك ده لی: (وَإِنْ الْوَلَدُ الَّذِي وَلَدْتُهُ، أَوْ هَذَا الْوَلَدُ
مِنْ زُنَا لَيْسَ مِنِّي) نه و مندالی ژنه كه بووه تی، یان نه م منداله له زینایه و له من نیه.

وَقُولُ هِيَ: أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَانِي بِهِ مِنَ الزُّنَا. وَالْخَامِسَةُ: أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ فِيهِ. وَلَوْ بُدِّلَ لَفْظُ شَهَادَةِ بِحَلْفٍ وَنَحْوِهِ أَوْ غَضَبٍ بِلَعْنٍ وَعَكْسِهِ أَوْ ذِكْرًا قَبْلَ تَمَامِ الشَّهَادَاتِ لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ فِيهِ أَمْرُ الْقَاضِي وَيُلْقَنُ كَلِمَاتِهِ، وَأَنْ يَتَأَخَّرَ لِعَائِهَا عَنْ لِعَانِهِ، وَيُلَاعِنُ أُخْرَسُ بِإِشَارَةِ مُفْهِمَةٍ أَوْ كِتَابَةٍ، وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ، وَلَيْمَنْ عَرَفَ الْعَرَبِيَّةَ وَجْهَ،

(و) له دواى ته و او بوى له عنه تى مى رده كه (تقول هي) زنكه دهلى: (اشهد بالله انه لمن الكاذبين فيما رماني به من الزنا) شاهیدی نه دم سویندم به خوا: مى رده كه م - كه فلانكه سه - دروزنه له و جنيوه دا كه به منى گوت زينات كروه. (والخامسة) هم م جارى پيئجه ميش دهلى (ان غضب الله عليها ان كان من الصادقين فيه) غزه بي خوام له سر بي نه گهر مى رده كه م راستگو بي له و جنيوه دا كه به منى گوت زينات كروه.

خوای كه وره ده فهرموى: ﴿وَيَذَرُوْهُنَّ عَلَى الْعَذَابِ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْخَامِسَةَ اَنْ غَضَبَ اللّٰهُ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ سزای زينا له سر زنكه لاده دا كه چوار جار شاهیدی به خوا بدا: كه مى رده كه دروزنه له و جنيوه دا، جارى پيئجه ميش بلى: غزه بي خوام له سر بي نه گهر مى رده كه م راستگو بي له و جنيوه دا.

(ولو بُدِّلَ لَفْظُ شَهَادَةِ بِحَلْفٍ وَنَحْوِهِ) نه گهر ووشه شايه دی ددهم، بگوپردى به ووشه سویندم ده خوم به خوا (او غضب بلعن) يان ووشه غزه بي خوام له سر بي، بگوپردى به ووشه له عنه تم له سر بي (وعكسه) يان پيچه وانه كه به پيچه وانه كه بگوپردى (او ذكرا قبل تمام الشهادات) يان ووشه له عنه تى پياوه كه و غزه بي زنكه پيش ته و او بوى چوار جاره كانيان گوترا، نه وه (لم يصح في الاصح) پسته له عنه ت ليك كرده كه دروست نابى، له فهرموده ي راستردا، چونكه له قوپاندا به م ووشانه هاتوه.

(ويُشْتَرَطُ فِيهِ أَمْرُ الْقَاضِي) به مهرج داده ندرى له دروستبوى له عنه ت ليك كردندا: قازى، يان جيگرى قازى فهران به گوتنى له عنه ته كان بكا، هم (ويُلْقَنُ كَلِمَاتِهِ) مهر نه ويش ووشه كانى له عنه ت به زنكه و به مى رده كه بلى، هم مهر پيئج جاره كهش به ته ووى به دواى يه كتردا بن، هم (وَأَنْ يَتَأَخَّرَ لِعَائِهَا عَنْ لِعَانِهِ) له عنه تكردنى زنكه له دواى له عنه تكردنى مى رده كه بي.

(ويُلَاعِنُ أُخْرَسُ بِإِشَارَةِ مُفْهِمَةٍ أَوْ كِتَابَةٍ) نه وه لاله به نامازه كردنيكى تيگه به نهر، يان به نووسين له عنه ته كه ده كا، هم (ويَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ) به زمانتيكى تری جگه له عه ره بيش له عنه تكردنه كه دروست ده بي (وليمن عرف العربية وجهه) له باره كه سبك كه عه ره بي بزاني، فهرموده كه بي ميژ هه يه: كه بق وى دروست نه بي.

وَيُعْلَظُ بَرَمَانٌ وَهُوَ بَعْدَ عَصْرِ جُمُعَةٍ، وَمَكَانٌ وَهُوَ أَشْرَفُ بَلَدِهِ: فَبِمَكَّةَ بَيْنَ الرُّكْنِ
وَالْمَقَامِ، وَالْمَدِينَةِ عِنْدَ الْمَنْبَرِ، وَبَيْتِ الْمَقْدِسِ عِنْدَ الصَّخْرَةِ، وَغَيْرِهَا عِنْدَ مَنْبَرِ الْجَامِعِ،
وَحَائِضُ بَابِ الْمَسْجِدِ، وَذِمِّيٌّ فِي بَيْعَةٍ وَكَنْيسَةٍ، وَكَذَا بَيْتُ نَارِ مَجُوسِيٍّ فِي الْأَصْحَ،
لَا بَيْتُ أَصْنَامٍ وَثَنِيٍّ، وَجَمْعُ أَقْلُهُ أَرْبَعَةٌ، وَالتَّغْلِيظَاتُ سُنَّةٌ لَا فَرَضٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَيُسْنُ
لِلْقَاضِي وَعَظُهُمَا وَيُبَالِغُ عِنْدَ الْخَامِسَةِ،

(وَيُعْلَظُ بَرَمَانٌ) له عندها لیکن در آنکه نه ستور ده کړی به کاتی له عنه ته که: (وَهُوَ بَعْدَ عَصْرِ
جُمُعَةٍ) کاته که له دوی عسری پوځی هینی یه، جا نه گهر دواو کړدنی له عنه ته که به په له
بوو، نو کاته له دوی عسری هر پوځکی بگوځی، چونکه سویندی به درو له دوی
عسر سزایه که ی نه ستور تره، هر وړه که له حدیسی (بخاری و مسلم) دا گیر راوړه ته وه.

هم (وَمَكَانٍ) به شوینی له عنه ته که نه ستور ده کړی (وَهُوَ أَشْرَفُ بَلَدِهِ) که به پښتین
شوینی شاری له عنه ته که یه: (فَبِمَكَّةَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ) له شاری (مکه) دا له نیتوان (أَلْحَجَرِ
الْأَسْوَدِ) (مقامِ اِبْرَاهِيمَ ﷺ) له عنه ته که ده که ن (وَالْمَدِينَةِ عِنْدَ الْمَنْبَرِ) له شاری (مَدِينَةِ شِدَا
له لای مینبری مزگه وتی پیغه مبه رﷺ له عنه ته که ده که ن (وَبَيْتِ الْمَقْدِسِ عِنْدَ الصَّخْرَةِ) له
شاری (قودس) دا له لای به رده گه وره که - که پی ی ده گوتړی: (صَخْرَةُ اللَّهِ) - له عنه ته که
ده که ن (وَغَيْرِهَا عِنْدَ مَنْبَرِ الْجَامِعِ) له شوینه کانی تری جگه له و سیان هاش له لای مینبری
نو مزگه وتی که جومعی تی دا ده کړی له عنه ته که ده که ن.

(وَحَائِضُ بَابِ الْمَسْجِدِ) نافره تی حه یز داریش له ده رگه ی مزگه وتو له عنه ته که ده که (وَنِمْيٍ
فِي بَيْعَةٍ وَكَنْيسَةٍ) جوله که دیان له نیو که نیسه دا له عنه ته ده که ن (وَكَذَا بَيْتُ نَارِ مَجُوسِيٍّ
فِي الْأَصْحَ) هر وړه ناگر په رستیش له ناگر خانه که ی دا له عنه ته ده که (لَا بَيْتُ أَصْنَامٍ وَثَنِيٍّ)
به لام له بتخانه ی بته پرسته کاند ا له عنه ته که نا کړی، چونکه پښی نایینی نیه.

(وَجَمْعُ أَقْلُهُ أَرْبَعَةٌ) هر وړه نه ستور ده کړی به ناماده بوونی کړمه له پیاوما قولیکې د ادبه روه ر (أَقْلُهُ
أَرْبَعَةٌ) که لای که می چوار پیاو بن (وَالْتَّغْلِيظَاتُ سُنَّةٌ لَا فَرَضٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) نو
نه ستور کړدانه ی رابردو گشتی سوننه تن و هیچیان واجب نین، له سهر فهرمووده ی
پاستی مذهب (وَيُسْنُ لِلْقَاضِي وَعَظُهُمَا) بۆ قازی، یان جیگره که ی سوننه ته: ناموزگاری
ژنه که و میړده که بکاو به عه زابی خوی گه وره بیان ترسینی و پټیان بلای: پیغه مبه رﷺ
فهرموویه تی: ﴿لِيَكُونُوا لِيَنُفِذَاتٍ لِّهِ رُؤْيَى قِيَامَتِ لِه سمر خوی گه وره یو خوا د زمانی
یه کیکتان درو دهکا، نایا کامهتان توبه دهکا؟﴾.

(وَيُبَالِغُ عِنْدَ الْخَامِسَةِ) به تاییه تیش له جاری پینجه دا زوړ تر ناموزگاری و ترساندن ده کاو
فرمان ده دا: یه کیټک دهستی له سهر دمی له عنه ته که ره که دابنی و بلای: نه م جاره تووشی

وَأَنْ يَتْلَاعَنَا قَائِمِينَ، وَشَرْطُهُ زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَاقُهُ، وَلَوْ ارْتَدَّ بَعْدَ وَطْءٍ فَقَدْزَفَهَا وَأَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ لِأَعْنٍ، وَلَوْ لِأَعْنٍ ثُمَّ أَسْلَمَ فِيهَا صَحٌّ، أَوْ أَصَرَ صَادَفَ بَيِّنَتُهُ، وَيَتَعَلَّقُ بِلِغَانِهِ: فُرْقَةُ، وَحُرْمَةُ مُؤَبَّدَةٍ

غزه بی خوی گه ورت ده کا (وَأَنْ يَتْلَاعَنَا قَائِمِينَ) سونته هه ردوکیان به پیوه له عنه ته که بکن.

ئینجا یزانه: جنیودانی زینا نه گه ربوختان و درو بی، نه وه له گه وره ترینی گونا هه گه وره کانه، هه روه له هه بیسی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه له (باسی سزای بوختان) دا پوونی ده که مینه وه. (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)، که وایو: نه گه ربوخته که له عنه ته کانی کردن و ئینجا خوی به درو خسته وه، نه و کاته - له گه ل گونا می بوختانه که - که ففاره تی سویندیکیشی له سهر واجب ده بی؟ چونکه له عنه ته کان له راستی دا سویندن، هه روه له (تحفة) دا فرموویه تی.

(وَشَرْطُهُ) مهرجی دوستبوونی له عنه تی لیک کردن که: (زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَاقُهُ) له عنه ته که ربوخته میردیکی وه ها بی: که ته لاهدانی دوست بی، که واته: له عنه تکردنی بیگانه و میردیکی مندال و شیت و زوړلیکراو دوست نابی.

(وَلَوْ ارْتَدَّ بَعْدَ وَطْءٍ) نه گه ربوخته که له دوی جیماع کردن بووه کافر (فَقَذَفَ) ئینجا له حاله تی کافری دا جنیوی زینای به ژنه که ی دا (وَأَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ) له ماوه ی (عِدَّة) شدا بووه موسلمان، نه وه (لِأَعْنٍ) له عنه ته ده کا، چونکه ژن و میردایه تی که هه ربده وامه، که وایو: (وَلَوْ لِأَعْنٍ) نه گه ربوخته که له ماوه ی کافریونه که شدا له عنه ته که ی کرد (ثُمَّ أَسْلَمَ فِيهَا) ئینجا له ماوه ی (عِدَّة) دا بووه موسلمان، نه وه ش (صَحٌّ) له عنه تکردنه که دوست بووه، چونکه له حاله تی ژن و میردایه تی دا بووه، به لام (أَوْ أَصَرَ) نه گه ربوخته که له سهر کافریونه که ی تا (عِدَّة) ی ته و او بوو، نه و کاته (صَادَفَ بَيِّنَتُهُ) له عنه تکردنه که ی که ورتته حاله تی (بَيِّنَتُهُ)، واته: لیکجیا بوونه وه ی به هوی کافریون، که واته: له عنه ته که ی دوست نابی و له سزای جنیوه که ش هه شتا داری ل ده ربی، چونکه ناشکرا بوو له حاله تی جنیوه که دا میردی ژنه که ی نیه، به لکو بیگانه یه.

به لام نه گه ربوخته ی زینای به ژنه که ی دا، ئینجا سی به سی ته لاهی دا، نه وه بوی دوسته له عنه ته بکا، چونکه له حاله تی جنیوه که دا میردی ژنه که ی بووه، هه روه له زوړی سهرچاوه کاند فرموویانه.

(وَيَتَعَلَّقُ بِلِغَانِهِ) هه لده واسری به له عنه تی میرده که پینج بریار، واته: هه کاتی که میرده که پینج جاره که ی خوی ته و او کردن پینج بریاری شرعی جی به جی ده بن، یه که م: (فُرْقَةُ) ماره برینه که ی له ژنه هه لده وه شیت وه. دوهم: (وَحُرْمَةُ مُؤَبَّدَةٍ) هه تا هه تاییش ژنه که ی

وَإِنْ أَكْذَبَ نَفْسُهُ، وَسَقُوطُ الْحَدِّ عَنْهُ، وَوُجُوبُ حَدِّ زَنَاهَا، وَانْتِفَاءُ نَسَبِ نَفَاهُ بِلِعَانِهِ، وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى نَفْيِ مُمَكِّنٍ مِنْهُ، فَإِنْ تَعَدَّرَ: بِأَنْ وَلَدَتْهُ لِسْتُهُ أَشْهُرٌ مِنَ الْعَقْدِ أَوْ طَلَّقَ فِي مَجْلِسِهِ أَوْ نَكَحَ وَهُوَ بِالْمَشْرِقِ وَهِيَ بِالْمَغْرِبِ لَمْ يَلْحَقْهُ، وَلَهُ نَفْيُهُ مَيْتًا، وَالنَّفْسُ عَلَى الْقَوْرِ فِي الْجَدِيدِ، وَيَعْدَرُ لِعُدْرٍ،

لیحه پام دهبی، واته: نه که میردیکي تریش بکاو ته لاقی بدا، هر لای حه لال نایبته وه (وَأَنْ أَكْذَبَ نَفْسُهُ) هر چند خویشی به درو بخاته وه ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ﴾ لای حَدِيثِ الْمُتَلَاعِنِينَ: مَضَتْ السَّنَةُ فِي الْمُتَلَاعِنِينَ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ لَا يَجْتَمِعَانِ أَبَدًا﴾ رواه ابوداود والبيهقي وأصله في الصحيحين، شهریه تی پیغه مبه ربیؑ به و برپاره هاتوه: که زن و میردی له عنه تکر لیک جیا بکریته وه هتا هتا یاش کؤ نه بنه وه.

سویهم: (وَسَقُوطُ الْحَدِّ عَنْهُ) سزای جنیوه که ی ژنه که له سر میرده که لاده چی، هروها سزای جنیوی شو پیاوه زیناکه رشی له سر لاده چی که له پسته ی له عنه تکانی دا ناوی میتاوه، واته: گوتویه تی: پاست ده کم ژنه کم زینای له گهل فلانه پیاوه کربوه. هروک له ژویه ی سرچاوه کاند، فرمویانه.

چوارهم: (وَوُجُوبُ حَدِّ زَنَاهَا) سزای زینایه که ش له سر ژنه که واجب دهبی، به لام نه گهر ژنه که ش پینج جار له عنه ت بکا سزایه که ی له سر لاده چی، به به لگی نایه ته که ی پرابوو. پینجهم: (وَإِنْتِفَاءُ نَسَبِ نَفَاهُ بِلِعَانِهِ) نه ژادی شو منداله شی لی لاده چی که له پینج پسته کانی دا لای بریوه و گوتویه تی: مندالی من نیه ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ فَرَّقَ بَيْنَ الْمُتَلَاعِنِينَ وَالْحَقِّ الْوَلَدَ بِالْمَرْأَةِ﴾ رواه الشيخان، پیغه مبه ربیؑ زن و میرده له عنه تکر ره که ی لیک جیا کردنه وه و منداله که شی به ژنه که وه لکاند.

(وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى نَفْيِ مُمَكِّنٍ مِنْهُ) میرده که پیویستی به لادانی ته نها شو منداله هیه: که بگوچی له خوی بی، که وابو: (فَإِنْ تَعَدَّرَ) نه گهر نه ده گونجا له خوی بی: (بِأَنْ وَلَدَتْهُ لِسْتُهُ أَشْهُرٌ مِنَ الْعَقْدِ) وه که ژنه که منداله که ی لی بی به ماوه ی شش مانگ، یان که متر له ماره برینه وه (أَوْ طَلَّقَ فِي مَجْلِسِهِ) یان هر له دانیشگی ماره برینه که ته لاقی دابو (أَوْ نَكَحَ وَهُوَ بِالْمَشْرِقِ وَهِيَ بِالْمَغْرِبِ) یان که ژنه که ی ماره بری بو، به خوی له پوژمه لات بوو، ژنه که ش له پوژتاوا بوو، ماوه یه کی شوهاش نه پوژشتبو: که بگنه به کتری، نه وه (لَمْ يَلْحَقْهُ) منداله که ناگاته نه ژادی میرده که، چونکه مه حاله، که واته: پیویست نیه به له عنه تکردن لای بدا.

(وَلَهُ نَفْيُهُ مَيْتًا) بق میرده که دروسته منداله که به مردویش له نه ژادی خوی لایبا (وَالنَّفْسُ عَلَى الْقَوْرِ فِي الْجَدِيدِ) لابرندی منداله که ده سبه چی، له فرموده ی نوی دا، به به لگی فرموده ی نیمامی (عمری داهاتوو، به لام (وَيَعْدَرُ لِعُدْرٍ) نه گهر عوززکی نواخستنی

وَلَهُ نَفْيُ حَمَلٍ وَانْتِظَارٌ وَضَعُهُ، وَمَنْ آخَرَ وَقَالَ جَهَلْتُ الْوِلَادَةَ صُدِّقَ بِمِثْلِهِ
 إِنْ كَانَ غَائِبًا، وَكَذَلِكَ الْحَاضِرُ فِي مُدَّةٍ يُمَكِّنُ جَهْلُهُ فِيهَا، وَلَوْ قِيلَ لَهُ: مُتَّعْتَ
 بَوْلَكَ أَوْ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَدًا صَالِحًا. فَقَالَ: آمِينَ، أَوْ نَعَمْ. تَعَذَّرَ نَفْيُهُ، وَإِنْ قَالَ: جَزَاكَ
 اللَّهُ خَيْرًا أَوْ بَارَكَ عَلَيْكَ. فَلَا، وَلَهُ اللَّعَانُ مَعَ إِمْكَانِ بَيِّنَةٍ بِرِثَانِهَا، وَلَهَا لِدَفْعِ حَدِّ الزَّنا.
 (فَصْلٌ لَهُ اللَّعَانُ لِنَفْيِهِ وَلَدٍ وَإِنْ عَفَّتْ عَنِ الْحَدِّ وَزَالَ النُّكَاحُ،

ههین، نه و کاته عوزده که ی قبول ده کرئ: وه به ند کرایی، یان نه خوش بی، به لام
 له حالته عوزدا واجبه: شاهید بگرئ، نه گینا: مافی نامئتی.

(وَلَهُ نَفْيُ حَمَلٍ) بۆ میرده که دروسته کوریه ی ناو زگی ژنه که ش له نه ژادی خوی لا بیا،
 هم (وَانْتِظَارٌ وَضَعُهُ) بۆیشی دروسته چاوه پوانی دانانی بکاوه هر کاتیک بوو- له نه ژادی
 خوی لا بیا، به به لگی حدیسه که ی (بخاری و مسلم).

(وَمَنْ آخَرَ) هر که سیک لابرندی منداله که ی له نه ژادی خوی دواخست و (وَقَالَ جَهَلْتُ
 الْوِلَادَةَ) گوتی مندا البونه که م نه زانیو (صُدِّقَ بِمِثْلِهِ إِنْ كَانَ غَائِبًا) به سویند خواردن
 باوه پی پی ده کرئ نه گهر له شویند کی تر بوی (وَكَذَلِكَ الْحَاضِرُ فِي مُدَّةٍ يُمَكِّنُ جَهْلُهُ فِيهَا)
 هه روه ها نه گهر له شویند که ش بوی به سویند باوه پی پی ده کرئ له ماوه ی که وه هادا: که
 بگوچی نه یزانیی.

(وَلَوْ قِيلَ لَهُ) نه گهر به میرده که گوترا: (مُتَّعْتَ بَوْلَكَ) خوا منداله که ت بۆ بهیلتی و خوشی
 لایبینی (أَوْ يَنْ يَنْ يَنْ) (وَجَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَدًا صَالِحًا) خوا بۆتی بکاته مندا لکی صالح (فَقَالَ:
 آمِينَ أَوْ نَعَمْ) میرده که ش گوتی نامین، یان به لئ. نه وه (تَعَذَّرَ نَفْيُهُ) زه حمه ته و ناگوچی له
 نه ژادی خوی لا بیا، چونکه وه لاهه که ی پازی پوونی تی دایه، ئیمامی (عمر) ش ﷺ
 فرمویه تی: ﴿مَنْ أَقَرَّ بِوَلَدِهِ طَرَفَةً غَيْرَ فُلَيْسَ لَهُ أَنْ يَنْفِيَهُ﴾ اثر حسن أخرجه البيهقي، هر
 که سیک چاوه چاقانیک دان به منداله که ی خوی دا بیئتی، بۆی دروست نیه له نه ژادی خوی
 لا بیا. به لام (وَإِنْ قَالَ) نه گهر میرده که له وه لاهدا گوتی (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا) خوا پاداشتی
 چاکت بداته وه (أَوْ بَارَكَ عَلَيْكَ) یان خوا به ره که ت به سر دا برزئتی (فَلَا) لابرندی منداله که
 زه حمه ت نیه، چونکه وه لاهمی دوعایه که ی به دوعا داوه ته وه.

(وَلَهُ اللَّعَانُ مَعَ إِمْكَانِ بَيِّنَةٍ بِرِثَانِهَا) بۆ میرده که دروسته له عنه ته که بکا، هر چه ند
 بشگوچی چوار شاهید له سر زینای ژنه که بیئتی، چونکه له عنه تکردن و شاهید هه رووکیان
 به لگی یه کی شه رعین، هم (وَلَهَا لِدَفْعِ حَدِّ الزَّنا) بۆ ژنه که ش دروسته له عنه ت بکا، تا کو
 سزای زینا له سر خوی لا بیا، هه روه پوونمان کرده وه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسٌ لِابْرَدْنِي مِنْدَالَهُ كَهْ لَهُ نَهْ ژادی خوی﴾

(لَهُ اللَّعَانُ لِنَفْيِهِ وَلَمْ) بۆ میرده که دروسته له عنه ت بکا بۆ لابرندی منداله که له نه ژادی
 خوی (وَإِنْ عَفَّتْ عَنِ الْحَدِّ وَزَالَ النُّكَاحُ) هر چه ند ژنه که ش له سزای جنیوه که بیبوی و

وَلَدَفَعَ حَدَّ الْقَذْفِ وَإِنْ زَالَ النِّكَاحُ وَلَا وَلَدٌ، وَلِتَغْزِيرِهِ، لَا تَغْزِيرُ تَأْدِيبٍ لَكَذِبِ كَقَذْفِ
 طِفْلَةٍ لَا تَوَطُّأَ، وَلَوْ غَفَّتْ عَنِ الْحَدِّ أَوْ أَقَامَ بَيِّنَةً بَرِّئَاها أَوْ صَدَّقَتْهُ وَلَا وَلَدٌ أَوْ سَكَتَتْ
 عَنْ طَلَبِ الْحَدِّ أَوْ جُنَّتْ بَعْدَ قَذْفِهِ فَلَا لِعَانَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَبَانَهَا أَوْ مَاتَتْ ثُمَّ قَذَفَهَا
 بَرِّئَا مُطْلَقٌ أَوْ مُضَافٌ إِلَى مَا بَعْدَ النِّكَاحِ لِأَعْنِ إِنْ كَانَ وَلَدٌ يَلْحَقُهُ، فَإِنْ أَضَافَ إِلَى مَا
 قَبْلَ نِكَاحِهِ فَلَا لِعَانَ إِنْ لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَكَذَا إِنْ كَانَ فِي الْأَصَحِّ،

ژن و میردایه تیه که شیان نه مابن: به هوی ته لاق، یان هوی کی تر، هم (وَلَدَفَعَ حَدَّ الْقَذْفِ
 وَإِنْ زَالَ النِّكَاحُ وَلَا وَلَدٌ) بۆ میرده که دروسته له عننه بکا، تا کو سزای جنیوی زیناکه ی
 له سر لابیجی، هر چه ند ژن و میردایه تیش لاجویی و مندالیشی نه بی، هم (وَلِتَغْزِيرِهِ) بۆ
 شهوی ته مبی کردنی جنیوه که شی له سر لا بیجی دروسته له عننه بکا (لَا تَغْزِيرُ تَأْدِيبٍ
 لَكَذِبِ) نه که بۆ شهوی ته مبی کردنی درو کردنی له سر لابیجی: (كَقَذْفِ طِفْلَةٍ لَا تَوَطُّأَ) وهك
 جنیوی زینای به کیژوله یه کی بچو دابن: که جیماعی له گه له نه کری.

(وَلَوْ غَفَّتْ عَنِ الْحَدِّ) نه گهر ژنه که له سزای جنیوه که ی بور (أَوْ أَقَامَ بَيِّنَةً بَرِّئَاها) یان
 میرده که چوار شاهیدی زینای هینان (أَوْ صَدَّقَتْهُ) یان ژنه که گوتی: راست ده کا زینام
 کردوه. به لام (وَلَا وَلَدٌ) هیچ مندال و ناوسیش نه بو (أَوْ سَكَتَتْ عَنْ طَلَبِ الْحَدِّ) یان ژنه که
 بی ده نگ بو و داوای سزادانی میرده که ی نه کرد (أَوْ جُنَّتْ بَعْدَ قَذْفِهِ) یان له دوی جنیوی
 میرده که ژنه که شیت بو، شهو (فَلَا لِعَانَ فِي الْأَصَحِّ) لهو پینچ حاله تانه دا پتویست به
 له عننه تکردن نیه، به لام نه گهر مندال، یان ناوسی ه بی، شهو کاته بۆ لبردنی منداله که
 له عننه ده کا، ههروه که پابرا.

(وَلَوْ أَبَانَهَا) نه گهر میرده که ژنه که ی به (بِائِنْ) ته لاق دا (أَوْ مَاتَتْ) یان ژنه که مرد (ثُمَّ
 قَذَفَهَا بَرِّئَا مُطْلَقٌ) ئینجا میرده که جنیوی زینای به ژنه مردوه که ی، یان به
 ته لاقدراوه که ی دا، کاتی زینایه که شی نه گوت (أَوْ مُضَافٌ إِلَى مَا بَعْدَ النِّكَاحِ) یان گوتی
 پاش ماره بپینه که م زینای کردوه، شهو کاتهش (لَا عَنَ إِنْ كَانَ وَلَدٌ يَلْحَقُهُ) بۆ میرده که
 دروسته له عننه بکا نه گهر مندالیکه وهما ه بی که بگاته نه ژادی خووی بیه وی لای بیبا،
 به لام نه گهر نه مندال و نه ناوسی نه بو، شهو کاته دروست نیه له عننه بکا، به لکو سزای
 جنیوه که ی هه شتا داری ل ده درئ، چونکه وهک بیگانه یه.

که وایو: (فَإِنْ أَضَافَ إِلَى مَا قَبْلَ نِكَاحِهِ) نه گهر گوتی: ژنه مردوه که، یان ته لاقدراوه که
 پیش ماره بپینه که م زینای کردوه، شهو کاتهش (فَلَا لِعَانَ إِنْ لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ) دروست نیه
 له عننه بکا نه گهر مندالی نه بی، چونکه پتویست ناکا، که وایو: وهکو جنیودانی بیگانه
 هه شتا داری ل ده درئ، (وَكَذَا إِنْ كَانَ فِي الْأَصَحِّ) ههروه که نه گهر مندالیشی ه بی، هر
 دروست نیه له عننه بکا، له ههرموده ی راستردا.

لَكِنْ لَهُ إِشَاءٌ قَذْفٍ وَيُلَاعِنُ، وَلَا يَصِحُّ نَفْيُ أَحَدٍ تَوَافَيْنِ.

(كِتَابُ الْعِدَّةِ)

عِدَّةُ النِّكَاحِ ضَرَبَانِ: الْأَوَّلُ مُتَعَلِّقٌ بِفَرْقَةٍ حَيٍّ بِطَلَاقٍ أَوْ فُسْخٍ، وَإِنَّمَا تَجِبُ بَعْدَ وَطْءٍ أَوْ اسْتِذْخَالٍ مِنْهُ،

(لَكِنْ لَهُ إِشَاءٌ قَذْفٌ وَيُلَاعِنُ) به لام بوی دروسته: چنیودانیکي تر دایمه زړینې و کاته که پشی نه لئ، ټینجا بوی لابرېنی مندالنه که له عنه ت بکا (وَلَا يَصِحُّ نَفْيُ أَحَدٍ تَوَافَيْنِ) دروست نیه لابرېنی ته نها یه کیځ له جمکه کان، واته: دوو مندالی به یه ک ژگ، چونکه دوو مندال له (مَنِی) ی دوو پیاوړان ویکړا له مندالنه دا کړ نابنده وه، هه روه ک له زړیه ی سه رچاوه کاند ا هه رموویانه.

﴿كِتَابُ الْعِدَّةِ: پِهِر ټوکی عیددمکان﴾

(عِدَّة): نه و ماوه یه یه که خوی گه وره واجبې کړدوه: ژن چاوه پړوان بکا، تا کو بزاندړی هیچی له مندالنه دا نیه، یان بوی خواپه رستی، یان بوی تازه داری میړدمردنی. واته: نه گهر له ماوه ی نه و چاوه پړوان کړنه دا ژنه که له پیاوړیک ماره بکړی، ماره برېنه که ی دروست نابې و له پیاوړه که حال نابې، خوی گه وره دهه رموی: ﴿وَلَا تَعْرَمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ نه که له (عِدَّة) دا ژن ماره بېړن، تا نه و چاوه پړوان کړنه ی خوا له سه ر ژنه که ی نووسیوه ده گاته کړتایی خوی.

جا بزانه: نه وه له حاله ټیکدا بوو: که ژنه که له (عِدَّة) ی پیاوړیکي تردا بې، چونکه نه گهر ژنه که هر له (عِدَّة) ی میړدی خوی دا بې: وه که به پاره به ته لاقیک، یان به دوو ته لاقی دای، یان به هه له، یان به ماره برېنیکي نادرست جیماعی له گه ل کړدبې، نه وه له مه زه بی (شافعی) دا: بوی دروسته: هر له (عِدَّة) ی خوی دا له خوی ماره بکاته وه، چونکه خواپه رستی به (عِدَّة) ته نها بوی پیاوړیکي تری جگه له خوی داندراوه، هه روه ک له (مفنی) و (بغیة المسترشدين) دا هه رموویانه.

(عِدَّةُ النِّكَاحِ ضَرَبَانِ) نه و (عِدَّة) یه ی به هو ی ماره برېن واجب ده بې، دوو به شن: (الْأَوَّلُ) بهشی یه که م: (مُتَعَلِّقٌ بِفَرْقَةٍ حَيٍّ) په یوه ندی به جیا بوونه وه ی میړدیکي زیندووه وه هه یه، جیا بوونه وه که ش (بِطَلَاقٍ أَوْ فُسْخٍ) به هو ی ته لاقدان بې، یان به هو ی هه لوه شانده نه وه ی ماره برېن بې.

بهشی دووه م: په یوه ندی به جیا بوونه وه ی میړدیکي مرېووه وه هه یه: که له (باسی) (عِدَّة) ی میړد مردن) دا پوونی ده که ینه وه، اِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى.

(وَإِنَّمَا تَجِبُ) چا (عِدَّة) ی بهشی یه که م - که جیا بوونه وه ی میړدیکي زیندووه - واجب ده بې ته نها (بَعْدَ وَطْءٍ أَوْ اسْتِذْخَالٍ مِنْهُ) له لوی جیماع له گه لکړدن، یان ټیکردنی (مَنِی) ی

وَأَنْ تُقَيِّنَ بَرَاءَةَ الرَّحِمِ، لَا بِخَلْوَةٍ فِي الْجَدِيدِ، وَعِدَّةُ حُرَّةٍ ذَاتِ أَقْرَاءٍ ثَلَاثَةٌ، وَالْقُرْءُ الطُّهْرُ،

میترده که دهن او دامینتی ژنه که، جیوازی نیه ماره پینه که دروستبو بی، یان نا، هم جیوازی نیه جیماعه که حالان بین، یان حرام بی: وه که له حالته حی زدا، یان له کونی پشته وه دا جیماعی له گهل کربیی.

(وَأَنْ تُقَيِّنَ بَرَاءَةَ الرَّحِمِ) هر چه ند بیگومان بشراندری هیچی له ناو مندالندانیه: وه ژنه که، یان میترده که مندالکی بچوک بی، یان نه ندازه کی دریز لیک نور بنو ماوهی چه ند سالتیک جیماعی له گهل نه کربیی، یان به نامیری پزیشکی ی هم سرده مه بزاندیری ناوس نیه؟ چونکه (عِدَّة) لایه نی خواپه رستیشی تی دایه، هروه که پابرا.

(لَا بِخَلْوَةٍ) به لام به له گهل دابوونی به تنه ا- که جیماعی له گهل نه کربیی- (عِدَّة) واجب نابیی (فی الجدید) له فرموده ی نویدا، چونکه خوی گوره دفرمودی: ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ لَمْ تَلْقَوْنَهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ لَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ هر کاتیک ثافره تانی نیماندارانتان له خو ماره کردن، نینجا پیش نه وهی جیماعیان له گهل بکن ته لاقتان دان، نه وه هیچ (عِدَّة) بقی نه وه له سر نه وان نیه.

﴿لَا كَادَارِي﴾ نه گهل له ماره پزینیکی نادرستدا، یان به هله جیماعی له گهل ثافره تیک کرد، نه و جیماعه ش (عِدَّة) له سر ژنه که واجب ده کا: وه (عِدَّة) ی جیابوونه وهی میتردیکی زیندو- نه که مربوط- واته: نه گهل جیماعه که بشمری ثافره ته که- ته نه ا- وه که زنی ته لاقدراو (عِدَّة) ی له سره، به لام به هوی زینا (عِدَّة) واجب نابیی، هروه که له زوری سرچاوه کاندان نه و دو مه سه له په پوون کراونه وه، که وایو: نه گهل ثافره تیک له زینا ناوس بوو، نه وه- نه گهل له (عِدَّة) ی که سیکی ترده نه بی- دروسته به ناوسی ماره بپری و هم دروسته جیماعیشی له گهل بکری، چونکه تقوی زینا هیچ پزینیکی نیه، هروه که له (نهایه) و (مغنی) و له (فتاوی ابن حجر) دا پوون کراوه ته وه.

(وَعِدَّةُ حُرَّةٍ ذَاتِ أَقْرَاءٍ) ته وایوونی (عِدَّة) ی نه و ژنه ی نازاده و خاوه نی حیزو پاکبوونه وه کانه له میتردیکی زیندو جیا بته وه: (ثَلَاثَةٌ) سئ (قُرء) ن (وَالْقُرْءُ الطُّهْرُ) مه به ستیش به (قُرء): پاکبوونه وهی نیوان دوو خوینه، جا خوینه کان: هر یوکی حیز بن، یان حیزو نیفاس بن، هر چه ند به هوی دهرمانیش خوینی حیزه که ی مینابیی، خوی گوره فرموده تی: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ ته لاقدراوه کان ماوهی سئ پاکبوونه وه به خوین چاوه پوان دهن.

به لام ناگاداریه: له مزه بی (حنفی) دا مه به ست به (قُرء): حیزه، هروه که له کتیه کانیا دانه فرمودیانه، که واته: نه گهل ژینیکی ته لاقدراو به مزه بی (حنفی) ماره بکری، مرجه: سئ حیزی به ته وایو دیتن، نینجا ماره پینه که ی دروست دبی، نه گهل نا: دروست نابیی.

فَإِنْ طُلِّقَتْ طَاهِرًا انْقَضَتْ بِالطَّغْنِ فِي حَيْضَةٍ ثَالِثَةٍ، أَوْ حَائِضًا فِي رَابِعَةٍ، وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ بَعْدَ الطَّغْنِ، وَهَلْ يُحْسَبُ طَهْرٌ مَنْ لَمْ تَحِضْ قَرَأَ؟ قَوْلَانِ، بِنَاءٌ عَلَى أَنَّ الْقَرَأَ انْتِقَالَ مِنْ طَهْرٍ إِلَى حَيْضٍ أَمْ طَهْرٌ مُحْتَوٍ بِدَمِينٍ؟ وَالثَّانِي أَظْهَرُ، وَعِدَّةٌ مُسْتَحَاضَةٌ بِأَقْرَانِهَا الْمَرْدُودَةِ إِلَيْهَا، وَمُتَحَيِّرَةٌ بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ فِي الْحَالِ،

ئينجا بزانه: نه گهر ژنيك له زينا تاوس بوو، ئينجا ته لاق درا، يان له (عِدَّة) دا بوو، ئينجا زيناى كړبو تاوس بوو، نه وه نه گهر به تاوسيش خوينى حيزى دمهات، نه وهش به سى پاكبونه وه (عِدَّة) ي ته لاقى ته واو دهبى، به لام نه گهر خوينى ندهمات، نه و كاته پيويسته كړپه ي زينا دابنې، ئينجا سى پاكبونه وه ي (عِدَّة) ي ته لاقيش ته واو بكا، هه روه ك له (فتاوى ابن حجر) دا پوښ كړاوه ته وه.

(فَإِنْ طُلِّقَتْ طَاهِرًا) جا نه گهر ژنه كه له حاله تى پاكبو ويى دا ته لاق درا (انْقَضَتْ بِالطَّغْنِ فِي حَيْضَةٍ ثَالِثَةٍ) نه وه (عِدَّة) ي ته واو دهبى به كه وتنه حيزى كى سى يه م له دواى ته لاقدانكه، هه چه ند نه و پاكپه ي تى پيدا ته لاق دراوه ته نها به نه دازه ي چا وچو قانچى كيش ماين.

(أَوْ حَائِضًا) يان نه گهر ژنه كه له حاله تى حيزدارى دا ته لاقدا (فَقِي رَابِعَةٍ) نه وه (عِدَّة) ي ته واو دهبى به كه وتنه حيزى كى چواره م له دواى ته لاقدانكه (وَفِي قَوْلٍ) له هه رموده يه كدا: (يُشْتَرَطُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ بَعْدَ الطَّغْنِ) به مه رج داده ندرى پوژنك وشه ويكيش برؤن له دواى كه وتنه حيزه كه ي مه سه له ي ي كه م و دوهم.

(وَهَلْ يُحْسَبُ طَهْرٌ مَنْ لَمْ تَحِضْ قَرَأَ) ثابا پاكپه ي نه و ژنه ي كه له ته مه نى پيش ته لاقداندا نه كه وتنه حيزه به لكو له دواى ته لاقدان له (عِدَّة) دا كه وته حيزه به (قُرء) ده ژميرى تو بهر (عِدَّة) ده كه وي، يان نا؟ (قَوْلَانِ) دوو هه رموده هه نه: (بِنَاءٌ عَلَى أَنَّ الْقَرَأَ انْتِقَالَ مِنْ طَهْرٍ إِلَى حَيْضٍ) بنيا ته كه يان له سه ر نه و دوو هه رموده يه: ثابا مه به ست به (قُرء): لاهه وتنى ژنه كه يه له پاكپه وه بو حيزدارى (أَمْ طَهْرٌ مُحْتَوٍ بِدَمِينٍ) يان پاكبونه وه يه كى دوه دراه به دوو خوينى حيزه، يان حيزو نيفاس؟ (وَالثَّانِي أَظْهَرُ) نه م هه رموده دووه مه به هيزتره، كه واته: پاكپه ي نه و ژنه ي له ژيانيا-پيش ته لاقدان-حيزى نه بينيوه، به (قُرء) ناژميرى تو بهر (عِدَّة) ناهه وي، به لكو مه رج: پاكپه كه بگويته نتيوان دوو خوين.

(وَعِدَّةٌ مُسْتَحَاضَةٌ) نه و ژنه ي خوينچر كه ي تووش بووه و سه رليشيو او نيه، (عِدَّة) ي ته واو دهبى: (بِأَقْرَانِهَا الْمَرْدُودَةِ إِلَيْهَا) به و پاكبونه وانه ي كه گه راندراهه وه لايان: به گويده ي عاده تى پابر دوى، يان به گويده ي ليكجيا كړنه وه ي خوينه كان، به و جوړه ي له باسى (حه ين) دا پوښمان كړوه.

(وَمُتَحَيِّرَةٌ) هم (عِدَّة) ي نه و ژنه ي خوينچر كه ي تووش بووه و سه رليشيو او نيه ته واو دهبى: (بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ) به ته واو يوونى سى مانك (فِي الْحَالِ) هه ر له نيتسادا، واته: له كاتى ته لاقدانپه وه

وَقِيلَ بَعْدَ الْيَاسِ، وَأُمُّ وَلَدٍ وَمُكَاتِبَةٌ وَمَنْ فِيهَا رِقٌّ بِقَرَأَيْنِ، وَإِنْ عَقَّتْ فِي عِدَّةٍ رَجَعَتْ كَمَلَّتْ عِدَّةُ حُرَّةٍ فِي الْأَطْهَرِ، أَوْ يَبْتَوْنَةُ قَامَةً فِي الْأَطْهَرِ، وَحُرَّةٌ لَمْ تَحْضَ أَوْ يَنْسَتْ بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ، فَإِنْ طَلَّقَتْ فِي أَثْنَاءِ شَهْرٍ فَبَعْدَهُ هِلَالَانِ وَتُكْمَلُ الْمُكْسِرُ ثَلَاثِينَ، فَإِنْ حَاضَتْ فِيهَا وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ،

سنى مانگه كه ده ژميردريښ، به و مرجهى شو مانگه كى تى دا تلاق درواو، زياتر له پانزه پوژى لى حاجى، واته: نه گهر مانگه كه پانزه پوژ، يان كه متركى لى ماو، شوه بوى به (عده) نازميردري، به لكو كه مانگه كه تهاو بوو، له و كاته وه سنى مانگه كان ده ست پى ده كا، هروهك له زوريه كى سرچاوه كاندا فرموويانه (وقيل بعد الياس) له فرموده ديه كى بى هيزدا: له دواى ته مهنى له حهيز وه ستانه وه سنى مانگه كان ده ست پى ده كا.

(وَأُمُّ وَلَدٍ) جاريه دايكه مندالو هم (وَمُكَاتِبَةٌ) نوسراو پيدراو، هم (وَمَنْ فِيهَا رِقٌّ) شوه كى به شيكيشى كويله به، (عده) كى گشتيان: (بِقَرَأَيْنِ) به دوو پاكبونه وه تهاو ده بى، به لام (وَإِنْ عَقَّتْ فِي عِدَّةٍ رَجَعَتْ) نه گهر جاريه كه له (عده) كى (رَجَعَتْ) دا نازاد بوو، شو كاته (كَمَلَّتْ عِدَّةُ حُرَّةٍ فِي الْأَطْهَرِ) ده بى (عده) كى ژنيكى نازاد تهاو بكا (أَوْ يَبْتَوْنَةُ) يان له (عده) كى (بائن) دا نازاد بوو، شوه (قَامَةً فِي الْأَطْهَرِ) ههر (عده) كى كويله تهاو ده كا.

(وَحُرَّةٌ لَمْ تَحْضَ) هم (عده) كى شو ژنه كى له ژيانى دا هيچ حهيزيكي نه ديتوه؟ له بهر بچوكى، يان له بهر هويه كى سروشتى، ههرچند منداليشى بوبى و خويى زهيسانيشى هاتبى (أَوْ يَنْسَتْ) يان له بهر پيرى له حهيز وه ستاوه و بى نوميد بووه، (عده) كى ههر بووكيان تهاو ده بى (بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ) به سنى مانگان، خواى گه وره فرموويه تى: ﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمُحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ رُبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ شو ژنانه كى بى نوميد بونه له حهيز، (عده) كى شوان سنى مانگن، هم شوانه كى هيچ كاتيكي نه كه وتونه حهيز، (عده) كى شوانيش سنى مانگن.

جا بزانه: شو سنى مانگه له تلاق دانه وه ده ژميردريښ، كه و ابو: (فَإِنْ طَلَّقَتْ فِي أَثْنَاءِ شَهْرٍ) نه گهر ژنه كه له ناو مانگيكا تلاق درا، شوه (فَبَعْدَهُ هِلَالَانِ) له دواى تهاو بوونى مانگه كه ده بى دوو مانگ به ديتنى مانگى يه كشه وه تهاو بكا، ټينجا (وَتُكْمَلُ الْمُكْسِرُ ثَلَاثِينَ) مانگه شكاوه كى به كه ميش له مانگى چواره م سى پوژ تهاو بكا.

(فَإِنْ حَاضَتْ فِيهَا) جا نه گهر له ناو شو سنى مانگه دا كه و ته حهيز، شو كاته (وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ) واجبه (عده) كى به سنى (قَرء) تهاو بكا، به (إجماع) كى زانايانى نيسلام، جا له و حاله تهاو: نه گهر له ته مهنى پيش شم حهيزه دا هيچ حهيزيكي ترى نه ديتبو، شوه مانگه كانى پابردوى له ده ست ده چن بوى به (عده) نازميردريښ، به لام نه گهر حهيزى ديتبى، شو كاته هموو مانگه كانى ته نها به يهك (قراء) بى ده ژميردريښ، هروهك له (تحفة) و (نهاية) فرموويانه.

وَأَمَّةٌ بِشَهْرٍ وَنِصْفٍ، وَفِي قَوْلِ شَهْرَانِ، وَفِي قَوْلِ ثَلَاثَةٍ، وَمَنْ انْقَطَعَ ذِمَّتُهَا لَعَلَّةٌ كَرَضَاعٍ
وَمَرَضٍ تَصْبِرُ حَتَّى تَحِيضَ أَوْ تَيَأَسَ فَبِالْأَشْهُرِ، أَوْ لَا لَعَلَّةَ فَكَذَا فِي الْجَدِيدِ، وَفِي الْقَدِيمِ
تَتَرَبَّصُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ - وَفِي قَوْلِ أَرْبَعِ سِنِينَ - ثُمَّ تَعْتَدُ بِالْأَشْهُرِ، فَعَلَى الْجَدِيدِ لَوْ حَاضَتْ
بَعْدَ الْيَأْسِ فِي الْأَشْهُرِ

جا نه گهر له ناو سنی مانگه کاندانه که و ته که یز، به لکو له دواى ته و او یوونى سنی مانگه کان
که و ته که یز، نه وه - نه گهر بین نومید نه یوین - کار له (عِدَّة) ى ناکاو (عِدَّة) که ى به
دروستبوونى ته و او یووه، هر وه که له زۆریه ى سه رچاوه کاندانه فرموویانه، به لام نه گهر له
دواى بین نومیدبوون بکه و یتته که یز، نه وه (عِدَّة) که ى هه لده وه شپه وه، هر وه که له دواى
نیتره پوون کراوه ته وه.

(وَأَمَّةٌ) ته و او یوونى (عِدَّة) ى جاریه ش (بِشَهْرٍ وَنِصْفٍ) به مانگیک و نیوه (وَفِي قَوْلِ شَهْرَانِ)
له فرمووده یه کدا: دوو مانگن (وَفِي قَوْلِ ثَلَاثَةٍ) له فرمووده یه کی تر دا: سنی مانگن.
(وَمَنْ انْقَطَعَ ذِمَّتُهَا لَعَلَّةٌ) هر ژنیک له بهر هویه کی زاندر او خوینی که یزی برآ: (كَرَضَاعٍ) وه که
شیردانه مندالو هم (وَمَرَضٍ) نه خووشی، هر چه ند چاوه پوانی چاکبوونه وه شى نه کرئ،
نه وه (تَصْبِرُ حَتَّى تَحِيضَ) ده بی خوئ پابگرئ تا ده که و یتته که یز، تا کو به سنی (قِرء) ى
ته و او (عِدَّة) ببینئ (أَوْ تَيَأَسَ) یان تا له بهر پیری له که یز ده وه ستنئ (فَبِالْأَشْهُرِ) ئینجا به
سنئ مانگان (عِدَّة) ى ته و او بکا، هر چه ند ماوه یه کی زۆریش پئ بچئ، چونکه ئیمامی
(عثمان) ؓ نه وها برپاری داوه وه که (اجماع) ى (صحابه) یه.

(أَوْ لَا لَعَلَّةٌ) یان خوینی که یزی برآ، به لام هویه که ى نه زاندر، نه وه ش (فَكَذَا فِي الْجَدِيدِ)
وه که ژنه که ى جوړی یه که م خوئ پاده گرئ له فرمووده ى نوئ دا، به لام (وَفِي الْقَدِيمِ) له
فرمووده ى کوئ داو له مزه بهی ئیمام (مالک) و ئیمام (أحمد) دا: (تَتَرَبَّصُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ) نه م
جوړه ژنه ى دووه م ماوه ى تو مانگان چاوه پوان ده کا، ئینجا له دواى تو مانگه کان به سنی
مانگی تریش (عِدَّة) که ى ته و او ده کا (وَفِي قَوْلِ أَرْبَعِ سِنِينَ) له فرمووده یه کدا: چوار
سالان چاوه پوان ده کا (ثُمَّ تَعْتَدُ بِالْأَشْهُرِ) ئینجا له دواى چوار ساله کان به سنی
مانگی تریش (عِدَّة) که ى ته و او ده کا.

ئینجا بزانه: به لگى فرمووده ى کوئ برپاری ئیمامی (عمر) ؓ، هر وه که له (تحفة) و
(مغنی) دا فرموویانه، که و ابو: دروسته ژنه که په فتاری پئ بکا.

هر وه ما نه و جوړه ژنه ى که یزی پراوه، یان که یزی لوا ده که وئ، بوی دروسته ده رمان
به کار بینئ تا کو که یز ببینئ، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه.
(فَعَلَى الْجَدِيدِ) جا له سه ر فرمووده ى نوئ (لَوْ حَاضَتْ بَعْدَ الْيَأْسِ فِي الْأَشْهُرِ) نه گهر ژنه که
له دواى ته مه منئ بین نومیدبوونى له که یز، له ناو سنی مانگه کاندانه که و ته که یز، نه و کاته

وَجَبَّتِ الْأَقْرَاءُ، أَوْ بَعْدَهَا فَأَقْوَالَ أَظْهَرُهَا: إِنْ نُكِحَتْ فَلَا شَيْءَ، وَإِلَّا فَلَا أَقْرَاءَ، وَالْمُعْتَبَرُ يَأْسُ عَشِيرَتِهَا، وَفِي قَوْلِ كُلِّ النِّسَاءِ، قُلْتُ: ذَا الْقَوْلِ أَظْهَرُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصَلَ) عِدَّةُ الْحَامِلِ بَوْضَعُهُ بِشَرَطِ نِسْبَتِهِ إِلَى ذِي الْعِدَّةِ—وَلَوْ اِخْتِمَالًا كَمَنْفِي بِلَعَانٍ—وَالْفَصَالُ كُلُّهُ حَتَّى ثَانِي تَوَاقُفٍ، وَمَتَى تَخَلَّلَ دُونَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَتَوَاقُفٌ،

(وَجَبَّتِ الْأَقْرَاءُ) واجب: (عِدَّة) کسی به سنی (قرء) تہاوا بکا، بہ لَام نہم جڑہہ ٹافرہ تہ مانگہ کانی پرابرہوی تہنہا بہ یہک (قرء) بؤ دہ ژمیردین، ہرہوہک پوونمان کردہوہ. (أَوْ بَعْدَهَا) یان لہ دواۓ تہاوا پوونی سنی مانگہ کان کہوتہ حہیز، نہوہ (فَأَقْوَالَ) سنی فہرموودہ ہنہ (أَظْهَرُهَا) بہ ہیزترہ کہ یان: (إِنْ نُكِحَتْ) تہ گہر ژنہ کہ لہ میزدیکی تر مارہ کرابی، نہوہ (فَلَا شَيْءَ) ہیچی لہ سہر نیہ، چونکہ (عِدَّة)ی تہاوا بووہ مارہ برینہ کہ کسی دروست بووہ (وَإِلَّا فَلَا أَقْرَاءَ) بہ لَام تہ گہر لہ میزدیکی تر مارہ نہ کرابی، نہو کاتہ واجبہ: سہر لہ بنیات (عِدَّة)ی بہ سنی (قرء) تہاوا بکا.

(وَالْمُعْتَبَرُ) نہو تہمہ نہی بؤ بن نومید پوونی لہ حہیز، پہ چاو دہ کربی (يَأْسُ عَشِيرَتِهَا) تہمہ نہی بن نومید پوونی ژنہ کانی ہوزہ کہی خویہ تی (وَفِي قَوْلِ: كُلِّ النِّسَاءِ) لہ فہرموودہ یہ کدا: تہمہ نہی بن نومید پوونی گشت ژنہ کانہ: کہ بہ تہمہ نہی شہست و دوو سالی سنوریان بؤ داناوہ (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دہ فہرموی (ذَا الْقَوْلِ أَظْهَرُ) نہم فہرموودہ دووہمہ بہ ہیزترہ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصَلَ: لہ باسی (عِدَّة)ی بہ مفلد البیون﴾

(عِدَّةُ الْحَامِلِ) تہاوا پوونی (عِدَّة)ی ژنی ناوس (بِوَضْعِهِ) بہ دانانی باری ناو زگیہ تی، جیاوازی نیہ ژنہ کہ: تہ لاق درایی، یان میزدی مردبی، یان بہ ہلہ جیماعی لہ گہل کرابی، ہم جیاوازی نیہ کورپہ کہ: لہ دامینی بیٹہ دہرہوہ، یان زگی ہلبدین و بیہیتنہ دہرہوہ، خواۓ گہورہ فہرمویہ تی: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ ژنہ کانی ناوس (عِدَّة) یان بہوہ تہاوا دہبی: باری ناو زگیان دابنین.

(بِشَرَطِ نِسْبَتِهِ إِلَى ذِي الْعِدَّةِ) بہو مہرجہی کورپہ کہی ناو زگ نہ ژادی بدریتہ پال پیاوہ خاوہن (عِدَّة) کہ (وَلَوْ اِخْتِمَالًا كَمَنْفِي بِلَعَانٍ) ہہرچہ ند بہ ٹیحتمالیشوہ بین: وہ کہ کورپہی لادراو بہ ہوی لہ عنہ تکرین، ہم (وَالْفَصَالُ كُلُّهُ) بہو مہرجہش کورپہ کہ ہمہوی لہ ژنہ کہ جیا بیٹتہوہ (حَتَّى ثَانِي تَوَاقُفٍ) تا جیا پوونہوہی جمکہی دووہ میش بہ مہرج دانداروہ، کہواتہ: تہ گہر تہنہا سہرہ پہنجیہ کی کورپہ کہ لہ ناو ژنہ کدا مابیتہوہ، یان جمکہ کہی تر نہ ہاتبوہ دہرہوہ، نہوہ (عِدَّة)ی تہاوا نابن.

(وَمَتَى تَخَلَّلَ دُونَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) ہہرکاتیک کہ متر لہ شہش مانگان کہوتہ نیوان دانانی ہہردوو جمکہ کان، نہوہ (فَتَوَاقُفٌ) دوو جمکہ نہو بہ یہک زگ دہ ژمیردین، بہ لَام تہ گہر

وَتَنْقَضِي بِمَيِّتٍ، لَا عِلْقَةَ، وَبِمُضْغَةٍ فِيهَا صُورَةُ آدَمِي خَفِيَّةٌ أَخْبَرَ بِهَا الْقَوَابِلُ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ صُورَةُ وَقُلْنِ: هِيَ أَصْلُ آدَمِي. انْقَضَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ ظَهَرَ فِي عِدَّةٍ أَقْرَأَ أَوْ أَشْهَرَ حَمْلٌ لِلزَّوْجِ اعْتَدْتُ بِوَضْعِهِ، وَلَوْ ارْتَابَتْ فِيهَا لَمْ تَنْكِحْ حَتَّى تَزُولَ الرِّبِّيَّةُ،

شهش مانگ، یان زیاتر بکه ویتنه نیوان دانانیان، نه و کاته جمکه نین، به لکو دوو زگن، ههروهک له زږوبه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

نیجا بزانه: نه گهر نه زاندره نه و ژنه چوڼ ناوس بووه کږپه که ی له کام پیاوه، نه وه - له پړوی (عده) وه - وهک کږپه ی له زینا داده ندری، واته: (عده) ی پی ته واو نابې، ههروهک له زږوبه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَتَنْقَضِي بِمَيِّتٍ) به دانانی کږپه به کی مړوو (عده) ته واو ده بی (لَا عِلْقَةَ) به لام به دانانی پارچه خوینته که (عده) ته واو نابې (و) ههروهه (عده) ته واو ده بی (بِمُضْغَةٍ) به دانانی پارچه گزسته که: که (فِيهَا صُورَةُ آدَمِي خَفِيَّةٌ) ویتنه ی ناده میزادی شاراوه ی تی دابې: که (أَخْبَرَ بِهَا الْقَوَابِلُ) مامانه کان بلین: ویتنه ی ناده میزادی تی دایه، هه رچند به ک مامانیش بی (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ صُورَةُ) جا نه گهر پارچه گزسته که ویتنه ی تی دا نه بو، به لام (وَقُلْنِ: هِيَ أَصْلُ آدَمِي) مامنه کان گوتیان: نه و پارچه گزسته بنچینه ی ناده میزادی به نه گهر له مندال دانه دا بماباوه ده بوه کږپه. نه و کاته ش (انْقَضَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه هه رمووده ی پاستی مه زه ب (عده) که ی به دانانی نه و پارچه گزسته ته واو ده بی.

نیجا ناگادار به: مه سه له ی مندال له باربردن له (باسی توله ی کږپه ی ناو زگ) له په پرتو کی کوشتندا پړون ده که ی نه وه، ان شاء الله تعالی.

(وَلَوْ ظَهَرَ فِي عِدَّةٍ أَقْرَأَ أَوْ أَشْهَرَ حَمْلٌ) نه گهر له ناو (عده) ی به پاکبوونه وه کانداهه، یان له ناو (عده) ی به مانگه کانداهه ناوسی ژنه که ناشکرا بوو و کږپه که شی (لِلزَّوْجِ) له میړدی خوی بوو، نه و کاته ش (اعْتَدْتُ بِوَضْعِهِ) به دانانی باره که ی ناو زگی (عده) ی ته واو ده بی و پاکبوونه وه کان و مانگه کانی پربروو پوچله ده ب نه وه.

(وَلَوْ ارْتَابَتْ فِيهَا) نه گهر ژنه که له ناو (عده) دا که وته گومان: نایا ناوسه، یان نا؟ چونکه گرانایی، یان جوله به که له زگی دا په یدا بوو، نه وه (لَمْ تَنْكِحْ حَتَّى تَزُولَ الرِّبِّيَّةُ) نابې له دوا ی ته واو پړونی (عده) ش میړدی کی تر بکا، تا گومانه که ی لاده چی، جا نه گهر له دوا ی ته واو پړونی (عده) - به گومانه وه میړدی کی تری کرد، نه وه نه گهر ناشکرا بی له کاتی ماره پړینه که دا ناوسی نه بوه، ماره پړینه که ی دروست ده بی، نه گهر نا: دروست نابې، ههروهک له (تحفة) دا هه رموویه تی.

أَوْ بَعْدَهَا وَبَعْدَ نِكَاحٍ اسْتَمَرَ إِلَّا أَنْ تَلِدَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ عَقْدِهِ، أَوْ بَعْدَهَا قَبْلَ نِكَاحٍ فَلْتَصْبِرَ لِرُزُولِ الرَّيَّةِ، فَإِنْ نَكَحَتْ فَلَا مَذْهَبَ عَدَمٍ إِنْطَالِهِ فِي الْحَالِ، فَإِنْ عَلِمَ مُقْتَضِيهِ أَبْطَلْنَاهُ، وَلَوْ أَبَانَهَا فَوَلَدَتْ لِأَرْبَعِ سِنِينَ لَحَقَهُ، أَوْ لِأَكْثَرِ فَلَا، وَلَوْ طَلَّقَ رَجْعِيًّا حُسِبَتْ الْمُدَّةُ مِنَ الطَّلَاقِ، وَلِيَ قَوْلُ مِنَ الصِّرَامِ الْعِدَّةُ.

(أَوْ بَعْدَهَا وَبَعْدَ نِكَاحٍ) یان له دواى ته واویونی (عِدَّة) و له دواى شووکردن به پیاوړیکى تر، که وته گومان: نایا ناوسه، یان نا؟ نه وه (اسْتَمَرَ) ماره پرینه که ی هر به رده وام ده بئ، چونکه دروست بووه (إِلَّا أَنْ تَلِدَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ عَقْدِهِ) ته نها نه گهر له ماره پرینی میړده که ی دووه مه وه به که متر له شش مانگان مندالی بیئ، نه و کاته ماره پرینه که ی به تاله و دروست نه بووه؟ چونکه ناشکرا بوو: له کاتی ماره پرینه که ی دووه مدا کړپه ی میړده که ی یه که می له زگدا بووه، به لام نه گهر له ماره پرینی دووه مه وه به شش مانگان، یان زیاتر مندالی بیئ، نه و کاته منداله که می میړده که ی دووه مه و ماره پرینه که ش دروست بوو، هر وه له زږپه ی سرچاوه کاندانه رموویانه.

(أَوْ بَعْدَهَا قَبْلَ نِكَاحٍ) یان له دواى ته واویونی (عِدَّة) پېش شووکردن که وته گومان: نایا ناوسه، یان نا؟ نه وه (فَلْتَصْبِرَ لِرُزُولِ الرَّيَّةِ) با خوی پابگرئ تا گومانه که ی لاده چئ (فَإِنْ نَكَحَتْ) جا نه گهر به گومانه وه شووی به پیاوړیکى تر کرد، نه وه (فَالْمَذْهَبُ عَدَمُ إِنْطَالِهِ فِي الْحَالِ) به فهرمووده ی راستی مه زه ب: نئستا ماره پرینه که ی به تال ناکړیته وه، چونکه له دواى ته واویونی (عِدَّة) کراوه، که و ابو: (فَإِنْ عَلِمَ مُقْتَضِيهِ) نه گهر زاندره هوپه کی به تالیوون هه یه: وه له ماره پرینه وه به که متر له شش مانگان مندالی بیئ، نه و کاته (أَبْطَلْنَاهُ) ماره پرینه که ی به تال ده که ی نه وه، چونکه دانهمه زراوه.

(وَلَوْ أَبَانَهَا) نه گهر میړده که ژنه که ی خوی به (بِإِنْ) ی ته لاق دا (فَوَلَدَتْ لِأَرْبَعِ سِنِينَ) ئینجا ژنه که به ماوه ی چوار سالان، یان که متر مندالی لیو، نه وه (لَحَقَهُ) منداله که ده بیته مندالی ته لاقده ره که، به و مرجه ی ژنه که شووی به پیاوړیکى تر نه کړبئ، چونکه نه گهر میړدیکى تری کړبئ و بگوچئ منداله که له میړده که ی دووه م بئ، نه و کاته نایبته مندالی یه که مه که، به لکو بؤ دووه مه که یه (أَوْ لِأَكْثَرِ) یان به زیاتر له چوار سالان مندالی لیو (فَلَا) منداله که نایبته مندالی ته لاقده ره که.

ئینجا بزانه: ماوه ی چوار ساله کانیش له کاتی گودجانی جیماعکردنی پېش ته لاقدانه وه حیساب ده کړئ، به لام (وَلَوْ طَلَّقَ رَجْعِيًّا) نه گهر به (رجعی) ته لاقی دابئ، نه و کاته (حُسِبَتْ الْمُدَّةُ مِنَ الطَّلَاقِ) چوار ساله کان له ته لاقدانه وه حیساب ده کړئ (وَلِيَ قَوْلُ مِنَ الصِّرَامِ الْعِدَّةُ) له فهرمووده یه کی شدا: له ته واویونی (عِدَّة) وه حیساب ده کړئ.

وَلَوْ نَكَحْتَ بَعْدَ الْعِدَّةِ فَوَلَدْتَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَكَانَتْهَا لَمْ تَنْكِحْ، وَإِنْ كَانَ لِسِتَّةِ فَوَلَدَ لِلثَّانِي، وَلَوْ نَكَحْتَ فِي الْعِدَّةِ فَاسِدًا فَوَلَدْتَ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الْأَوَّلِ لَحَقَهُ وَانْقَضَتْ بَوَاضِعُهُ ثُمَّ تَعَدُّ لِلثَّانِي، أَوْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الثَّانِي لَحَقَهُ، أَوْ مِنْهُمَا عَرِضَ عَلَى قَائِفٍ، فَإِنْ أَلْحَقَهُ بِأَحَدِهِمَا

(وَلَوْ نَكَحْتَ بَعْدَ الْعِدَّةِ) نه گهر له دواى ته واو بوونی (عِدَّة) ژنه که شوی به پیاوړیکى تر کرد (فَوَلَدْتَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) نینجا له ماره برینه وه به که متر له شش مانگان مندالی لیږو، نه وه (فَكَانَتْهَا لَمْ تَنْكِحْ) وه که شوی نه کړېږي وه هایه، جا هم منداله ش: نه گهر به چوار سالن، یان که متر له ته لاندانی په که مه که وه بوږي، نه وه بڼو په که مه که یو ماره برینه که ی دوو همیش به تاله، به لاه نه گهر له ته لاندانه وه به زیاتر له چوار سالن بوږي، نه وه مندالی هیچیکیان نیه، به لکو وه کو مندالی زینا باوکی نازاندري، که وایو: ماره برینه که ی دوو هم دروست ده بڼي، هره وه که (مغنی) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

به لاه (وَإِنْ كَانَ لِسِتَّةِ) نه گهر له ماره برینه وه به شش مانگان، یان زیاتر مندالی بیږي، نه وه (فَوَلَدَ لِلثَّانِي) منداله که ی هی میړده که ی دوو هم.

(وَلَوْ نَكَحْتَ فِي الْعِدَّةِ فَاسِدًا) نه گهر ژنه که له ناو (عِدَّة) دا- به نادرستی شوی به پیاوړیکى تر کردو پیاوړه که ش نهیده زانی چه پامه و ماره برینه که دروست نابڼي؟ چونکه له زانایانی نابینى دور بوو، یان وای ده زانی (عِدَّة) ی ته واو بووه (فَوَلَدْتَ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الْأَوَّلِ) جا ژنه که ش به ماوړیه کی ودها مندالی لیږو: که ته نها ده گونجا له میړده که ی په که می بڼي: وه که به که متر له شش مانگان له جیماعی میړدی دوو هم وه منداله که ی بیږي و چوار سالیس زیاتر نه بڼي له جیماعی پیښ ته لاندانی په که مه که، نه وه (لَحَقَهُ) منداله که ی هی په که مه که یو (وَانْقَضَتْ بَوَاضِعُهُ) به دانانی نه م منداله (عِدَّة) ی په که مه که ی ته واو ده بڼي (ثُمَّ تَعَدُّ لِلثَّانِي) نینجا دوو باره (عِدَّة) په کی تریش بڼو میړده که ی دوو هم ده ست پی ده کا، چونکه جیماعی دوو هم که به (شُبْهَة) یه، واته: به هله یه، به لاه نه گهر زانیږي: له (عِدَّة) دا ماره برین دروست نابڼي، یان نهیده زانی به لاه له زانایانی نابینى نزیک بوو، نه و کاته پیاوړه که زینا که ره و (عِدَّة) ی ناوځي، هره وه که له زږدیه ی سرچاوه کانداهرموویانه.

(أَوْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الثَّانِي) به لاه نه گهر ژنه که به ماوړیه کی ودها منداله که ی لیږو: که ته نها ده گونجا له میړده که ی دوو هم بڼي: وه که به شش مانگان، یان زیاتر منداله که ی بیږي و چوار سالیس زیاتر به سر په که مه که دا پابردېږي، نه وه (لَحَقَهُ) ده بیږي هی دوو هم که.

(أَوْ مِنْهُمَا) یان ده گونجا له هردو کیان بڼي: وه که به که متر له چوار سالن له ته لاندانی په که مه که وه به شش مانگان، یان زیاتر له جیماعی دوو هم که منداله که بیږي، نه و کاته (عَرِضَ عَلَى قَائِفٍ) ده برید ته لای درو شمناس (فَإِنْ أَلْحَقَهُ بِأَحَدِهِمَا) جا نه گهر

(فَصَلَ) لَزِمَهَا عِدَّتَا شَخْصٍ مِنْ جَنْسٍ بَأَنْ طَلَّقَ ثُمَّ وَطِئَ فِي عِدَّةِ أَقْرَأٍ أَوْ أَشْهَرِ جَاهِلًا أَوْ عَالِمًا فِي رَجْعِيَّةٍ تَدَاخَلْنَا، فَتَبَدَّى عِدَّةً مِنَ الْوِطْءِ وَيَدْخُلُ فِيهَا بَقِيَّةُ عِدَّةِ الطَّلَاقِ، فَإِنْ كَانَتْ إِحْدَاهُمَا حَمَلًا وَالْأُخْرَى أَقْرَأً تَدَاخَلْنَا فِي الْأَصَحِّ فَتَقْضِيَانِ بَوَاضِعَهُ، وَيُرَاجَعُ قَبْلَهُ، وَقِيلَ:

دروشمنا سه که کردیه مندالی یه کیکیان، نه وه (فَكَالِإِنِّكَ أَنْ مَنْ فَعَّ ط) وه که نه وه یه: که بگوچی منداله که تنها له تقوی نه وی بنو ده بیته مندالی وی.

ئینجا ئاگا داریه: جیماعی به (شبهه)، واته: به هله - وه که واتیگا ژنی خویه تی - وه که ماره پرینی نادرست بریاری بو ده درئ: له باره ی (عِدَّة) و واجبونی ماره یی و گه یاندنی نه ژادی منداله که به جیماعه که ره که، به و جوره ی به دریزی له م باسه دا پوون کراوه، هه وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي تِيَكِه لَكْشَانِي دُوو (عِدَّة) ي رُنِيَك﴾

(لَزِمَهَا عِدَّتَا شَخْصٍ) هه رکاتیک ژنه که دوو (عِدَّة) ی یه که پیاوی له سه ر واجب بوون (مِنْ جَنْسٍ) هه ردو و کیش یه که په گز بوون: (بَأَنْ طَلَّقَ) وه که پیاوه که ژنه که ی ته لاق دابی (ثُمَّ وَطِئَ فِي عِدَّةِ أَقْرَأٍ أَوْ أَشْهَرِ جَاهِلًا) ئینجا له (عِدَّة) ی به پاکبوونه وه کاند، یان به مانگه کاند جیماعی له گه ل بکاو نه شزانی جیماعه کردن هه پامه؟ چونکه له زانایانی ئایینی دوور بوو، یان تازه موسولمان بوو (أَوْ عَالِمًا فِي رَجْعِيَّةٍ) یان ده یزانی هه پامه، به لام ته لاق دانه که ی (رجعی) بوو، نه وه (تَدَاخَلْنَا) هه ردو (عِدَّة) که ی ته لاق و جیماعه که ده چنه ناو یه کتری، که و ابو: (فَتَبَدَّى عِدَّةً مِنَ الْوِطْءِ) له کوتای جیماعه کردن که وه ده ست به (عِدَّة) یه کی تر ده کاو (وَيَدْخُلُ فِيهَا بَقِيَّةُ عِدَّةِ الطَّلَاقِ) نه وه به شه (عِدَّة) ی ته لاقیش - که مابو - ده چیتته ناو (عِدَّة) ی جیماع و نایه وی دوو (عِدَّة) ی تنها تنها ببینی.

به لام نه گه ته لاق دانه که (بائن) بوو و ده شیزانی جیماعه کردن هه پامه، نه و کاته ده بیته زینا، واته: جیماعه که (عِدَّة) ی ناوی، هه وه که له زوری ی سه رچاوه کاند فهرموویانه.

(فَإِنْ كَانَتْ إِحْدَاهُمَا حَمَلًا) جا نه گه هه ردو (عِدَّة) کانی پیاوه که له دوو په گز بوون: وه که یه کیکیان به دانانی کوری ی ناو زگ بوو (وَالْأُخْرَى أَقْرَأً) نه وه که ی تریش به پاکبوونه وه کان بوو: وه که به ناوسی ته لاقی دابی، ئینجا جیماعی له گه ل کرببی، یان له دوی ته لاق دان جیماعی له گه ل بکاو ناوس ببی، نه و کاته ش (تَدَاخَلْنَا فِي الْأَصَحِّ) هه ردو (عِدَّة) کان ده چنه ناو یه کتری له فهرمووده ی راستردا، که و ابو: (فَتَقْضِيَانِ بَوَاضِعِهِ) هه ردو (عِدَّة) کان به دانانی زگه که ته واو ده بن (و) نه گه ته لاقه که شی (رَجْعِي) بی، نه وه (يُرَاجَعُ قَبْلَهُ) پیش دانانی زگه که ی بو میرده که ی دروسته بیگه ریختیه وه ژیر ماره ی خوی (وقيل) له

إِنْ كَانَ الْحَمْلُ مِنَ الْوَطءِ فَلَا، أَوْ لِشَخْصَيْنِ بَأْنِ كَانَتْ فِي عِدَّةِ زَوْجٍ أَوْ شُبْهَةِ فَوُطِئَتْ بِشُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ، أَوْ كَانَتْ زَوْجَةً مُعْتَدَّةً عَنْ شُبْهَةٍ فَطُلِّقَتْ فَلَا تَدْخُلُ، فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ قُدِّمَتْ عِدَّتُهُ، وَإِلَّا فَإِنْ سَبَقَ الطَّلَاقُ أَتَمَّتْ عِدَّتَهُ ثُمَّ اسْتَأْنَفَتِ الْآخَرَى، وَلَهُ الرُّجْعَةُ فِي عِدَّتِهِ، فَإِذَا رَاجَعَ انْقَضَتْ وَشَرَعَتْ فِي عِدَّةِ الشُّبْهَةِ،

فهرموده یکی بن میزند: (اِنْ كَانَ الْحَمْلُ مِنَ الْوَطءِ فَلَا) نه گهر کز پیه که له جیماعه کی دواى ته لاقدان بی، بوی دروست نیه بیگه پرنیتیه وه.

(أَوْ لِشَخْصَيْنِ) یان ژنه که (عِدَّة) ی دوو پیاوانی که وتنه سهر (بَأْنِ كَانَتْ فِي عِدَّةِ زَوْجٍ) وه ژنه که له (عِدَّة) ی میردی خوی دا بی، جا مرد بی، یان ته لا قی دابی (أَوْ شُبْهَةٍ) یان له (عِدَّة) ی جیماعیکی به هه له دا بی (فَوُطِئَتْ بِشُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ) نینجا له ناو (عِدَّة) دا: به هه له، یان به ماره برینیکی نادرست جیماعی له گه ل کرا (أَوْ كَانَتْ زَوْجَةً مُعْتَدَّةً عَنْ شُبْهَةٍ) یان ژنی میردی خوی بوو به لام له (عِدَّة) ی جیماعیکی به هه له دا بوو (فَطُلِّقَتْ) نینجا له ناو نهو (عِدَّة) یه دا ته لاقی درا، نه وه (فَلَا تَدْخُلُ) هیچ (عِدَّة) یه ک ناچیته ناو نه وه که ی تر، چونکه خاوه نه کانیا ن لیك جیانه.

که وایو: ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ) نه گهر له یه کیك له و دوو پیاوانه ناوس بوبی (قُدِّمَتْ عِدَّتُهُ) نه وه (عِدَّة) ی ناوسیه که وه پیش دیرخی، جیاوازی نیه: له یه که مه که ناوس بوبی، یان له دوو مه که، چونکه (عِدَّة) ی ناوسی دوا ناخستری:

بؤویفه: نه گهر ژنه ته لاقدرا وه که له میردی خوی ناوس بی، نینجا له دواى ته لاقدان له (عِدَّة) دا به هه له جیماعی له گه ل بکری، نه وه (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ی به دانانی زگه که ی ته واو ده بی، نینجا له دواى پاکبونه وه یزه یسانی (عِدَّة) ی پیاوه که ی تریش به سی (قُرء) ته واو ده کا، به لام نه گهر به پیچه وانه وه بوو: وه ک ژنه ته لاقدرا وه که له (عِدَّة) دا به جیماعی به هه له ناوس بی، نه و کاته (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ی پاده گری، تا کو (عِدَّة) ی جیماعه که ی به هه له به دانانی زگه که ی ته واو بکا، نینجا له دواى پاکبونه وه یزه یسانی نه وه نه دی له (عِدَّة) ی ته لاق له سهری مایو ته واوی ده کا.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر له هیچیکیان ناوس نه بی، نه وه (فَإِنْ سَبَقَ الطَّلَاقُ) نه گهر ته لاقدانه که پیش جیماعه کړنه که ی به هه له بی (أَتَمَّتْ عِدَّتَهُ) یه که مجار ده بی (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ته واو بکا (ثُمَّ اسْتَأْنَفَتِ الْآخَرَى) نینجا له دواى ته واو بوونی (عِدَّة) ی ته لاقه که سهر له بنیات ده ست به (عِدَّة) ی جیماعه که ش ده کا (وَلَهُ الرُّجْعَةُ فِي عِدَّتِهِ) میرده که بوی دروست له (عِدَّة) ی ته لاقدانی خوی دا ژنه که ی بگه پرنیتیه وه، نه گهر به (رُجْعِي) ته لاقی دابی (فَإِذَا رَاجَعَ انْقَضَتْ) جا هه رکاتیک ژنه که ی گه پانده وه، نه وه (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ده بری و (وَشَرَعَتْ فِي عِدَّةِ الشُّبْهَةِ) ژنه که ده ست به (عِدَّة) ی جیماعه که ی به هه له ده کا.

وَلَا يَسْتَمْتِعُ بِهَا حَتَّى تَقْضِيَهَا، وَإِنْ سَبَقَتْ الشُّبْهَةُ قُدِّمَتْ عِدَّةُ الطَّلَاقِ، وَقِيلَ الشُّبْهَةُ (فَصْلٌ) عَاشَرَهَا كَرْزُجْ بِلَا وَطْءٍ فِي عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهَرٍ فَأَوْجَعُ: أَصْحَهَا إِنْ كَانَتْ بَائِنًا انْقَضَتْ وَإِلَّا فَلَا، وَلَا رَجْعَةٌ بَعْدَ الْأَقْرَاءِ وَالْأَشْهَرِ، قُلْتُ: وَيُلْحَقُهَا الطَّلَاقُ إِلَى انْقِضَاءِ الْعِدَّةِ.

(و) هر کاتیک ژنی که به هله جیماعی له گه ل کرا، به لام ته لاق نه درا (لا یستمع بها حتی تقضیها) چه پامه و نابئ میرده که ی هیچ له زه تیکی لئو ره بگری تا (عده) ی جیماعه که ته واد ده کا، واته: له ماوه ی نهو (عده) یه دا ته ماشا کر دیشی چه پامه.

(و) هر وده ما (إِنْ سَبَقَتْ الشُّبْهَةُ) نه که ر جیماعی به هله پیش ته لاق دانه که بوو، نهو کاتهش له فرموده ی راستردا: (قُدِّمَتْ عِدَّةُ الطَّلَاقِ) هر (عده) ی ته لاق دانه که وه پیش دبخری، جا هر کاتیک (عده) ی ته لاق دان نه واد بوو، ده ست به (عده) ی جیماعه که ده کا (وقیل) له فرموده یه کی بن هیزدا (الشُّبْهَةُ) ده بی جیماعه که پیش بخستری.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِی تِیکَه لَبِوونی ته لاق دهره که له گه ل ته لاق درا و مکی ﴾

(عَاشَرَهَا كَرْزُجْ بِلَا وَطْءٍ) هر کاتیک ته لاق دهره که وه کو میردیک - بن جیماعه کر دن له گه ل ته لاق درا وه که خوی تیکه ل کرد: به ده ستبازی و ویکرا نوسترو و ویکرا خوار دن و... هند (فی عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهَرٍ) تیکه ل بونونه که ش له (عده) ی به پاکبونه وه کا ند، یان به مانگه کا ند بوو (فَأَوْجَعُ) سئ فرموده ه نه: (أَصْحَهَا) راستره که یان (إِنْ كَانَتْ بَائِنًا) انقضت نه که ر ته لاق دانه که ی (بائن) بی، نه وه (عده) که ی ته واد ده بی، چونکه تیکه ل بونونه که چه پامه، که وادو: نه که ر جیماعیش له گه ل ته لاق دراوی (بائن) بکا، نه وه به زینا داده ندری و کار له (عده) ی نا کا، هر وه که له (مغنی) دا فرموده ی تی.

(وَالْأَقْرَاءُ) به لام نه که ر (بائن) نه بو، به لکو (رَجْعِي) بوو، نه وه (عده) که ی ده پچری و ته واد نابئ هر چه ند ماوه یه کی زدر دریش تیکه ل بونونه که به رده واد بی، چونکه تیکه ل بونونی ته لاق دراوی (رَجْعِي) به (شُبْهَةُ) داده ندری، تا (شُبْهَةُ) ش به رده واد بی (عده) ی ته واد نابئ، که وادو: هر کاتیک ته لاق دهره که واز له تیکه ل بونونه که بینئ، له و کاته وه ژنه که له سر پچرانه که ی پابر بوو - (عده) که ی ته لاق ته واد ده کا.

(وَلَا رَجْعَةٌ بَعْدَ الْأَقْرَاءِ وَالْأَشْهَرِ) له نوای ته واد بونونی سئ پاکبونه وه کان، یان سئ مانگه کان میرده که بوی دروست نیه ژنه که بگه پینیتته وه ژیر ماره ی خوی، هر چه ند به هوی تیکه ل بونونه که - (عده) شی ته واد نه بوه.

(قُلْتُ) نیمامی (النوای) ده فرموی (وَيُلْحَقُهَا الطَّلَاقُ إِلَى انْقِضَاءِ الْعِدَّةِ) نه م ته لاق درا وه (رَجْعِي) ته لاق تریشی ده که وی نه که ر ته لاق بدری - تا نه م (عده) یه ی نوای واز مینانی تیکه ل بونونه که ته واد ده بی، که واته: له ماوه ی نه م (عده) یه دا میراتیش له یه کتری ده گرن، هر وه که به پیچه وانه ی (نهایه) - له (تحفة) دا فرموده ی تی.

وَلَوْ عَاشَرَهَا أَجْنَبِيٌّ انْقَضَتْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ نَكَحَ مُعْتَدَّةٌ بَظْنَ الصَّحَّةِ وَوَطِئَ انْقَطَعَتْ
 مِنْ حَيْنٍ وَطِئَ، وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهٍ مِنَ الْعَقْدِ، وَلَوْ رَاجَعَ حَائِلًا ثُمَّ طَلَّقَ اسْتَأْنَفَتْ، وَفِي
 الْقَدِيمِ ثَبَنِي إِنْ لَمْ يَطَّأْ، أَوْ حَامِلًا فَبِالْوَضْعِ، فَلَوْ وَضَعَتْ ثُمَّ طَلَّقَ اسْتَأْنَفَتْ، وَقِيلَ إِنْ لَمْ
 يَطَّأْ بَعْدَ الْوَضْعِ فَلَا عِدَّةَ،

(وَلَوْ عَاشَرَهَا أَجْنَبِيٌّ) به لأم نه گهر بیایوئکی بیگانه سئی جیما عکردن - تیکه لی ژنه ته لاقدر او ده که
 بوو (انْقَضَتْ) نه وه (عِدَّة) ی به سئی پاکبوونه وه، یان به سئی مانگان ته واو ده بی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).
 هه روه ها نه گهر بیگانه که زیناش له گه ل ژنه ته لاقدر او ده که بکا، زینایه که کار له ته واو بوونی
 (عِدَّة) ی ناکا، به لأم نه گهر بیگانه که به هه له جیماعی له گه ل بکا، نه و کاته (عِدَّة) یه کی تری له
 سر واجب ده بی، هه روه ها نه گهر ژنه ته لاقدر او ده که له (عِدَّة) ی ناوسی دا بی، نه و کاته ش
 تیکه لبوونی میرده که و بیگانه که کار له (عِدَّة) کی ی ناکا و به دانانی زگه که (عِدَّة) ی ته واو
 ده بی، هه روه که له زویری ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَوْ نَكَحَ مُعْتَدَّةٌ) نه گهر بیایوئک ژنیکی (عِدَّة) گری له (عِدَّة) دا له خوی ماره کرد (بَظْنَ
 الصَّحَّةِ) وای ده زانی ماره برینی ژنی (عِدَّة) گر دروست ده بی و (وَوَطِئَ) جیما عیشی له گه ل
 کرد، نه وه (انْقَطَعَتْ مِنْ حَيْنٍ وَطِئَ) له و کاته وه که جیماعی له گه ل کرد وه (عِدَّة) ی ژنه که
 ده پچرئ، جیاوازی (عِدَّة) ی مردن ته و لاق نیه، جیا هه ر کاتیک لیک جیا کرانه وه، له و
 کاته وه (عِدَّة) کی یه که م ته واو ده کا، به لأم نه گهر بزانی ماره برینه که دروست نابئی، نه و
 کاته جیماعه کی زینایه و کار له (عِدَّة) ی ناکا، هه روه ها نه گهر جیماعی له گه ل نه کرد بی،
 (عِدَّة) کی ی نا پچرئ و هه ر به رده وام ده بی (وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهٍ مِنَ الْعَقْدِ) له هه رموده یه کدا:
 له ماره برینه وه (عِدَّة) کی ی ده پچرئ.

(وَلَوْ رَاجَعَ حَائِلًا) نه گهر میرده که ته لاقدر اوئکی (رجعی) ی له (عِدَّة) دا گه پانده وه و
 ناوسیش نه بو (ثُمَّ طَلَّقَ) نینجا دوویاره ته لاقی داوه، نه وه (اسْتَأْنَفَتْ) سه ره بنیات ده ست
 به (عِدَّة) یه کی تر ده کا، جیاوازی نیه له دوی گه پانده وه ش جیماعی له گه ل کرد بی، یان نا
 (وَفِي الْقَدِيمِ ثَبَنِي إِنْ لَمْ يَطَّأْ) له هه رموده ی کزندا: نه گهر جیماعی له گه ل نه کرد بی له
 سر پابر دووه که (عِدَّة) کی ی ته واو ده کا.

(أَوْ حَامِلًا) یان ته لاقدر اوئکی (رَجْعِيَّة) ی ناوسی گه پانده وه، نینجا دوویاره به ناوسی ته لاقی
 داوه، نه وه (فَبِالْوَضْعِ) به دانانی زگه کی (عِدَّة) ی ته لاقدانی بووه میش ته واو ده بی، هه ر
 چهند جیما عیشی له گه ل کرد بی، به لأم (فَلَوْ وَضَعَتْ) نه گهر له دوی گه پانده وه زگه کی
 دانا (ثُمَّ طَلَّقَ) نینجا ته لاقی داوه، نه و کاته (اسْتَأْنَفَتْ) سه ره بنیات ده ست به (عِدَّة)
 ده کاته وه، هه ر چهند جیما عیشی له گه ل نه کرد بی (وَقِيلَ) له هه رموده یه کی بی هیژدا: (إِنْ
 لَمْ يَطَّأْ بَعْدَ الْوَضْعِ فَلَا عِدَّةَ) نه گهر له دوی دانانی زگه کی جیماعی له گه ل نه کرد بی،
 (عِدَّة) ی له سر نیه.

وَلَوْ خَالَعَ مَوْطُوءَةً ثُمَّ نَكَحَهَا ثُمَّ وَطِئَ ثُمَّ طَلَّقَ اسْتَأْنَفَتْ وَدَخَلَ فِيهَا الْبَقِيَّةَ.
(فَصَلَ) عِدَّةَ حُرَّةٍ حَائِلٍ لَوْفَاةٍ وَإِنْ لَمْ تُوَطَّأْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرَةَ أَيَّامٍ بِلَيَالِيهَا، وَأَمَّا
نَصْفُهَا، وَإِنْ مَاتَ عَنْ رَجْعِيَّةٍ انْتَقَلَتْ إِلَى وَفَاةٍ، أَوْ بَائِنٍ فَلَا، وَحَامِلٍ بِوَضْعِهِ

(وَلَوْ خَالَعَ مَوْطُوءَةً) نه گهر خولعی له گه ل نه و ژنه ی کرد که پتشد جیماعی له گه ل کردبو (ثُمَّ
نَكَحَهَا) نینجا له (عِدَّة) دا له خوی ماره کرده وه (ثُمَّ وَطِئَ) نینجا له دوی ماره کردنه وه که ش
جیماعی له گه ل کرد (ثُمَّ طَلَّقَ) نینجا دویاره ته لاتی دلو، نه وه (اسْتَأْنَفَتْ) سه ره بنیات
ده ست به (عِدَّة) ده کاته وه (وَدَخَلَ فِيهَا الْبَقِيَّةَ) نه وه ی له (عِدَّة) که ی به که میش مابوی ده چپته
ناو (عِدَّة) که ی دو وه م، چونکه هه ربوکیان (عِدَّة) ی به که سن.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي (عِدَّة) ی میورد مردن﴾

که به مشی دو وه می (عِدَّة) به: (عِدَّةَ حُرَّةٍ حَائِلٍ لَوْفَاةٍ) ته وایوونی (عِدَّة) ی نه و ژنه ی
نازاده وه له میردی خوی ناوس نیه و میرده که ی مردوه (وَإِنْ لَمْ تُوَطَّأْ) هه ر چه ند
جیماعیشی له گه ل نه کرابی (أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرَةَ أَيَّامٍ بِلَيَالِيهَا) چوار مانگو ده پۆده به
شه وه کانیا نه وه، خوی که و ره هه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْكُمْ أَرْوَاجاً
يَتَرَبَّصْنَ بِأَلْفُسِهِمْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ نه و میردانه ی له نیوه ده مردن و ژنه کانیا نه به جی
ده هیلن، ژنه کانیا نه ماوه ی چوار مانگو ده پۆده به خویان چاوه روان ده بن.

واته به ته نها ماره برین نه گهر جیماعیشی له گه ل نه کرابی و میرده که ی بمری، (عِدَّة) ی له سه ر
واجب ده بی، هه روه ک میراتیش له یه کتری ده گرن، به به لگی حه دیسه که ی (علقه) ی پابر دو
له (هۆیه کانی میرات) دا، جیاوازی نیه ژنه که و میرده که: گه و ره بن، یا نه هه ربوکیان، یا نه
یه کیکیان مندالی ناو بیشکه بی، چونکه (عِدَّة) لایه نی خوا به رستیشی تی دایه، هه روه ک پابرا.
(وَأَمَّا نَصْفُهَا) ته وایوونی (عِدَّة) ی جاریه ی میرد مردو: دوو مانگو پینچ پۆده.

(وَإِنْ مَاتَ عَنْ رَجْعِيَّةٍ) نه گهر میردیک مرد و ته لاقدر او یکی (رجعیه) ی له پاش به جی ما،
واته: له کاتی مردن هه ر له (عِدَّة) ی (رجعی) دابو، نه وه (انْتَقَلَتْ إِلَى وَفَاةٍ) له (عِدَّة) ی
(رجعی) به وه ده گوازیته وه بق (عِدَّة) ی میرد مردن و میراتیش له میرده که ی ده گری،
که واته: (عِدَّة) ی ته لاقه که ی بوچه ل ده بیته وه و سه ره بنیات له پۆدی مردنی میرده که به وه
ده ست به (عِدَّة) ی میرد مردن ده کا (أَوْ بَائِنٍ) یا نه نه گهر له (عِدَّة) ی (بائین) دابو: وه ک به
پاره ته لاق درابن، یا نه سی به سی، نه و کاته (فَلَا) ناگوازیته وه، به لکو (عِدَّة) ی ته لاقه که
ته واد ده کا، چونکه به و ته لاقدانه بو ته بیگانه.

(وَحَامِلٍ بِوَضْعِهِ) هه روه ها نه و ژنه ی له میردی خوی ناوس بو وه و میرده که ی مردوه،
(عِدَّة) ی به دانانی زگه که ی ته واد ده بی، به به لگی ثایه تی ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ﴾ ی پابر دو

بَشْرَطُهُ السَّابِقِ، فَلَوْ مَاتَ صَبِيٌّ عَنْ حَامِلٍ قَبْلَ الْأَشْهُرِ، وَكَذَا مَمْسُوحٌ إِذْ لَا يَلْحَقُهُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَيَلْحَقُ مَجْبُوبًا بَقِي أُنْثِيَاةً فَتَعْتَدُ بِهِ، وَكَذَا مَسْلُولٌ بَقِيَ ذِكْرُهُ بِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَى امْرَأَتَيْهِ وَمَاتَ قَبْلَ بَيَانٍ أَوْ تَعْيِينَ فَإِنْ كَانَ لَمْ يَطَأْ اعْتَدَتْ لَوْفَاةً، وَكَذَا إِنْ وَطِئَ وَهَمَّا ذَوَاتَا أَشْهُرٍ أَوْ أَقْرَاءَ وَالطَّلَاقُ رَجْعِيٌّ،

(بَشْرَطُهُ السَّابِقِ) به و مرجهی پرابردو: که کزپه که ی به ته وای لی جیا بیته ووه نه ژادیسی بدریته پال خاوه نی (عده) که.

که وایو: (فَلَوْ مَاتَ صَبِيٌّ عَنْ حَامِلٍ) نه گهر مندالکی وها بمری که نه گونجی (مَنِی) ی بیته خواره ووه: وهك نو سال که متر بی و ژنیکی ناوسی له پاش به جی بعینی، نه و کاته (قَبْلَ الْأَشْهُرِ) ده بی به چوار مانگو ده پژه که (عده) ی ته وای بکا، چونکه بیگومان کزپه که می منداله که نیه (وَكَذَا مَمْسُوحٌ) هه روه ها نه و میرده ش که نه ندانی جیماع و هه ریدو گونه کانی لی کراونه وه، نه ویش وه کو نه و منداله یه (إِذْ لَا يَلْحَقُهُ) چونکه نه ویش نه ژادی کزپه که ی ناگاتی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر هه رموده ی پاستی مه زه ب.

جا له و دوو حاله تانه دا: نه گهر زاندر ا کزپه که له جیماعیکی به هه لیه، نه وه له نوای دانانی کزپه که ده ست به چوار مانگو ده پژه که ی (عده) ی میژد مردن ده کا، به لام نه گهر نه زاندر ا چۆن ناوس بووه، یان له زینا ناوس بوو، نه وه کار له (عده) ی ناکا و هه ر به ناوسی چوار مانگو ده پژه که ی (عده) ی میژد مردن ته وای ده کا، هه روهك (الشهراملسی) هه رمویه تی و چند جاریکیش پابرا.

(وَيَلْحَقُ مَجْبُوبًا) نه ژادی کزپه که ده گاته نه و پیاوه ی که نه ندانی جیماع کردنی لی کراونه ته وه، به و مرجه ی (بَقِيَ أُنْثِيَاةً) هه ریدو گونه کانی مابن و بشگونجی (مَنِی) یه که ی له ناو ژنه که کرابی، که وایو: (فَتَعْتَدُ بِهِ) ژنی نه و جوره پیاوانه به دانانی زگه که ی (عده) ی ته وای ده بی (وَكَذَا مَسْلُولٌ بَقِيَ ذِكْرُهُ) هه روه ها نه و پیاوه ش که هه ریدو گونی ده ره میزندراون و نه ندانی جیماع کردنیسی ماوه ژکه نه که ی نه ویش (به) به دانانی زگه که ی (عده) ی ته وای ده بی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر هه رموده ی پاستی مه زه ب.

(وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَى امْرَأَتَيْهِ) نه گهر له دوو ژنه کانی یه کیکی ته لاق دا (وَمَاتَ قَبْلَ بَيَانٍ أَوْ تَعْيِينَ) ینجا پیش پهونکرده وه دیاری کردنی ته لاقدر اوه که میژد مرد، نه وه (فَإِنْ كَانَ لَمْ يَطَأْ) نه گهر جیماعی له گه ل هیچیان نه کردبی (اعْتَدَتْ لَوْفَاةً) هه ریدوکیان - بی پاریزکاری - (عده) ی میژد مردن ته وای ده که ن (وَكَذَا إِنْ وَطِئَ) هه روه ها نه گهر جیماعیسی له گه ل هه ریدوکیان کردبی، به لام (وَهَمَّا ذَوَاتَا أَشْهُرٍ أَوْ أَقْرَاءَ) هه ریدوکیان خاوه نی (عده) ی سی مانگی، یان سی پاکبونه وه بونو (وَالطَّلَاقُ رَجْعِيٌّ) ته لاقدانه که ش (رجعی) بوو، نه و کاته ش هه ریدوکیان (عده) ی میژد مردن ته وای ده که ن.

فَإِنْ كَانَ بَائِنًا اعْتَدْتُ كُلَّ وَاحِدَةٍ بِالْأَكْثَرِ مِنْ عِدَّةٍ وَفَاةٍ وَثَلَاثَةٍ مِنْ أَقْرَانِهَا، وَعِدَّةُ الْوَفَاةِ مِنَ الْمَوْتِ، وَالْأَقْرَاءُ مِنَ الطَّلَاقِ. وَمَنْ غَابَ وَأَنْقَطَعَ خَبْرُهُ لَيْسَ لِزَوْجَتِهِ نِكَاحٌ حَتَّى يُتَيَقَّنَ مَوْتُهُ أَوْ طَلَاقُهُ، وَفِي الْقَدِيمِ: تَرَبَّصُ أَرْبَعَ سِنِينَ ثُمَّ تَعْتَدُ لَوَفَاةٍ وَتَنْكِحُ،

(فَإِنْ كَانَ بَائِنًا) جا نه گهر ته لاقدانه که (بائِن) بوو، نه و کاته (اعْتَدْتُ كُلَّ وَاحِدَةٍ بِالْأَكْثَرِ) هر یه کیکیان (عِدَّة) ی خوی ته و او ده کا به زږتره که: (مِنْ عِدَّةٍ وَفَاةٍ وَثَلَاثَةٍ مِنْ أَقْرَانِهَا) له (عِدَّة) ی میړد مردنی له سنی پاکبونه وه که ی، واته: له و دووانه کامه یان ماوه ی زږتر بئ، به و زږتره (عِدَّة) ی ته و او ده کا (وَعِدَّةُ الْوَفَاةِ مِنَ الْمَوْتِ) جا (عِدَّة) میړد مردن له مردنی میړده که وه ده ست پی ده کړی و (وَالْأَقْرَاءُ مِنَ الطَّلَاقِ) پاکبونه وه کانیش له ته لاقدانه وه ده ست پی ده کړی.

﴿رُئِیَ مِیْرَد وَنَبِوُ﴾

(وَمَنْ غَابَ) هر که سیک گوم بوو و (وَأَنْقَطَعَ خَبْرُهُ) ه والی مان و نه مانیشی بړا، واته: نه زاندر (لَيْسَ لِزَوْجَتِهِ نِكَاحٌ) بې ژنه که ی دروست نیه شوو بکا (حَتَّى يُتَيَقَّنَ مَوْتُهُ أَوْ طَلَاقُهُ) تا به به لگه یه کی که شری د زاندری میړده که ی مردوه، یان ته لای دوه، به لای نه گهر داپه روه ریک، یان باوه پی کړاویکی خوی پی ی بلئ: میړده که ت مردوه، نه وه له نیوان خوی و خوی گه ورده دا بوی دروسته: شوو بکا، هر وه که له زږیه ی سه رچا وه کانداه فرموویانه.

(وَفِي الْقَدِيمِ) له فرمووده ی کونی نیما می (الشافعی) و له مه زه بی نیما م (مالک) و نیما م (أحمد) دا: رُئِیَ مِیْرَد وَنَبِوُ ده چیته لای (قازی)، نیجا که (قازی) بوی ناشکرا بو: میړده که ی ونبووه، نه وه (تَرَبَّصُ أَرْبَعَ سِنِينَ) له و کاته وه به دانانی (قازی) ماوه ی چوار سالان چاوه پوان ده کا، نیجا له دوی چوار ساله کانیش (قازی) بریاری مردنی میړده که یو لیکیا بونه وه ی بې ده دا (ثُمَّ تَعْتَدُ لَوَفَاةٍ) نیجا (عِدَّة) ی میړد مردنیش ته و او ده کا، نیجا (وَتَنْكِحُ) بوی دروسته: شوو به پیاویکی تر بکا، هر وه که به هوی نه میړدی و نه مانی نه ندایمی جیمایمی میړده که شی بوی دروست بوو: ماره پینه که ه لېوه شینیتته وه، چونکه له زه تی ژن و میړدایه تی نه ماوه.

جا بزانه: له فرمووده ی راستردا: چوار ساله کان له کاتی دانانی (قازی) به وه ده ستیان پی ده کړی و ماوه ی پیش چونه لای (قازی) به لیرې ده پواو په چا واکړی، به لای له فرمووده ی بې هیژدا: له ونبوونه وه ده ست پی ده کړی، هر وه که له زږیه ی سه رچا وه کانداه فرموویانه ﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيْمًا امْرَأَةً فَقَدَّتْ زَوْجَهَا لَمْ تَلِدْ أَيْنَ هُوَ، فَإِنَّهَا تَنْتَظِرُ أَرْبَعَ سِنِينَ، ثُمَّ تَعْتَدُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، ثُمَّ تَحِلُّ﴾ رواه مالك والشافعی، وفي رواية عبد الرزاق: ﴿مَنْ حِينَ رَفَعَتْ أَمْرَهَا إِلَيْهِ﴾، هر ژنیک میړده که ی گوم بوو و نه یزانی له کوئی یه، با چوار سالان

فَلَوْ حَكَمَ بِالْقَدِيمِ قَاضٍ يُقْضَى عَلَى الْجَدِيدِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ التَّرْبُصِ وَالْعِدَّةِ قَبَانَ مَيْتًا صَحَّ عَلَى الْجَدِيدِ فِي الْأَصَحِّ. وَيَجِبُ الْإِحْدَادُ عَلَى مُعْتَدَةِ وِفَاةٍ،

چاوه پوان بکا-لو کاته وه که کاره کی بی لای کاریه ده ست به رز ده کاته وه- نینجا چوار مانگو ده پوژ (عِدَّة) می میرد مردن ته واو بکا، نینجا حه لاله شوو بکا.

جا بزانه: له ناگاداری یه کی (باسی نه توانینی به خیتو کردنی زن) دا فرموده یه کی بی هیژ هه یه: ژنه که ده توانی سودی لئو ریگری، ته ماشای بکه.

(فَلَوْ حَكَمَ بِالْقَدِيمِ قَاضٍ) جا نه گهر (قازی) نیک به فرموده ی کون بریاری دا، نه وه (تُقْضَى عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فرموده ی نوئ بریاره کی هه لده وه شیتند ریتته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، به لام له (تحفه) دا فرموده کی تری به هیژ کربوه: که ده فرموی: بریاره که هه لئاوه شیتند ریتته وه، چونکه زیانیکی گهره تووشی ژنه که ده بی و جگه له پرفتار کردن به فرموده ی کون به هیچ پنگایه کی تر ناتوانی نه و زیانه گهریه له خوی لادا، جا نیماعی (الْإِسْتَوْی) نه وه شی به پاست داناوه: که بریاری (قازی)- به فرموده ی کون- له ناشکرای و له په نهانی دا جی به جی ده بی.

(وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ التَّرْبُصِ وَالْعِدَّةِ) نه گهر له نوای چاوه پوان کردنی چوار ساله که و (عِدَّة) ی چوار مانگو ده پوژ که، ژنه میرد ونبووه که شووی کرد (قَبَانَ مَيْتًا) نینجا ناشکرا بوو: پیش ماره برینه که به چوار مانگو ده پوژ میرده کی مردوه، نه وه (صَحَّ عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فرموده ی نوئش ماره برینه کی دوست بووه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پاستردا، به لام نه گهر ناشکرا بوو: میرده کی له کاتی ماره برینه که دا ژندوو بووه، نه وه ههر ژنی میرده که یه و ماره برینه کی دووه م نادرسته، ههر چند (قازی)ش بریاری دابی.

جا نه گهر دووه مه که جیماعی له گه ل کربو، نینجا میرده ونبووه که هاته وه لای ژنه کی، نه وه حه پامه: هیچ له زه تیکی لیبینی تا (عِدَّة) ی دووه مه کی ته واو ده کا، چونکه جیماعی دووه مه که به هه ل بووه، هه روه که ژوړیه ی سرچاوه کانداه فرموویانه.

که وایو: نه گهر ژنه که مندالیک بی و بشگونجی مندال که له و جیماعه بی، نه و کاته مندال که ش ده بیته هی دووه مه که، هه روه که (معنی) دا پوون کراوه ته و.

﴿تازیه داری ژنی میرد مردو﴾

(وَيَجِبُ الْإِحْدَادُ عَلَى مُعْتَدَةِ وِفَاةٍ) تازیه داری واجبه: له سهر نه و ژنه ی له (عِدَّة) ی میرد مردندایه تا ماوه ی (عِدَّة) کی ته واو ده بی، جیوازی نیه: ناوس بی، یان نا، گهره بی، یان مندال بی، ههر چند له میرده که شی تووایی، پیغه مبه رعلیه ده فرموی: ﴿لَا تُحْدُ إِمْرَأَةٌ عَلَى مَيْتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا: وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا

لَا رَجْعِيَّةً، وَيُسْتَحَبُّ لِبَائِنٍ وَفِي قَوْلٍ يَجِبُ، وَهُوَ تَرْكُ لُبْسِ مَصْبُوغٍ لَزِينَةٍ وَإِنْ خَشِنَ، وَقِيلَ يَحِلُّ مَا صُبِغَ غَزْلُهُ ثُمَّ نُسِجَ، وَيُبَاحُ غَيْرُ مَصْبُوغٍ مِنْ قُطْنٍ وَصُوفٍ وَكَتَانٍ، وَكَذَا إِبْرَيْسَمٌ فِي الْأَصَحِّ، وَمَصْبُوغٌ لَا يَقْصَدُ لَزِينَةً، وَيَحْرُمُ حُلِيُّ ذَهَبٍ وَفِصَّةٌ وَكَذَا لَوْلُؤُ فِي الْأَصَحِّ، وَطَيْبٌ فِي بَدَنٍ وَتَوْبٍ وَطَعَامٌ وَكُحْلٌ، وَاتَّخَذَ يَأْتِمِدُ إِلَّا لِحَاجَةٍ كَرَمَدٍ، وَإِسْفِيدَاجٌ وَذُمَامٌ، وَخَضَابٌ حِنَاءٌ وَنَحْوُهُ، وَيَحِلُّ تَجْمِيلُ فِرَاشٍ وَأَثَابٍ وَتَنْظِيفٌ بِغُسْلٍ نَحْوِ رَأْسٍ وَقَلَمٍ وَإِزَالَةٍ وَسَخٍ،

تَوْبٌ غَضَبٌ وَلَا تُكْتَحِلُ وَلَا تَمْسُ طَيِّبًا... ﴿﴾ رواه الشيخان، درست نيه هيچ نافره تيك له سئ پښان به سره وه تر تازيه دارى بكا له سره هيچ مردويك، ته نها له سره ميردى خوى چوار مانگو ده پښان تازيه دارى دهكا: جلى په ننگراو ده بهر ناكاو كل ده چاوى ناكاو بڼى خوڅ له خوى نادا.

(لَا رَجْعِيَّةٌ) به لام له سره ته لاقدر اوى (رجعية) واجب نيه تازيه دارى بكا، به لكو سوننه ته، هم (وَيُسْتَحَبُّ لِبَائِنٍ) بى ته لاقدر اوى (بائِن) ش سوننه ته: تازيه دارى بكا (وَفِي قَوْلٍ يَجِبُ) له فرموده يه كيشدا واجبه.

(وَهُوَ) تازيه دارى: (تَرْكُ لُبْسِ مَصْبُوغٍ لَزِينَةٍ) وازهيتانه له ده بهر كړنى جلى په ننگراو به مه به ستي خو پازاندنه وه (وَإِنْ خَشِنَ) هر چه ند زيريش بى (وَقِيلَ يَحِلُّ مَا صُبِغَ غَزْلُهُ ثُمَّ نُسِجَ) له فرموده يه كى بى ميژدا: نه و جله ي داوه كه ي په رنگ كرابى ئينجا چنرابى، حلاله ده بهر بكري (وَيُبَاحُ غَيْرُ مَصْبُوغٍ) جلى رنگ نه كراو حلاله: (مِنْ قُطْنٍ وَصُوفٍ وَكَتَانٍ) له لوكو خوروى كه تان (وَكَذَا إِبْرَيْسَمٌ فِي الْأَصَحِّ) هره وه ناو ريشم په رنگ نه كراو يش حلاله، له فرموده ي راستردا، هم (وَمَصْبُوغٌ لَا يَقْصَدُ لَزِينَةً) ده بهر كړنى په ننگراو يش حلاله كه به مه به ستي خو پازاندنه وه نه بى: وهك په ش و مقر.

(وَيَحْرُمُ حُلِيُّ ذَهَبٍ وَفِصَّةٌ) هره وه ده بهر كړنى خشلى زړيو زيويشى ليحه پامه، هر چه ند نه گوستيله يه ك، يان گواره يه ك بى (وَكَذَا لَوْلُؤُ فِي الْأَصَحِّ) هره وه خو پازاندنه وه ي به گه وهرو شتى وه هاش حه پامه، هم (وَطَيْبٌ فِي بَدَنٍ وَتَوْبٍ وَطَعَامٌ وَكُحْلٌ) به كار هيتانى بڼى خوڅ له لاشه و له جلو بهرگو له خواره مه ني و له كلدا حه پامه.

هم (وَاتَّخَذَ يَأْتِمِدُ) كل ده چاو كړدن يش حه پامه (إِلَّا لِحَاجَةٍ) ته نها له بهر پتويستى دروسته (كَرَمَدٍ) وهك چاو نئيشه، هم (وَإِسْفِيدَاجٌ) سپياوى پوخسارو (وَذُمَامٌ) سؤراوى كولمه ش حه پامه، هم (وَخَضَابٌ حِنَاءٌ وَنَحْوُهُ) خه نه له خو دان و په رنگه ننگه كانى تر يش حه پامه.

(وَيَحِلُّ تَجْمِيلُ فِرَاشٍ وَأَثَابٍ) حه لاله جوان كړدى ياتاغي خه وتن و كه لوپه لي ناو مال، هم (وَتَنْظِيفٌ) خو پاك كړدنه وه شى حه لاله: (بِغُسْلٍ نَحْوِ رَأْسٍ وَقَلَمٍ وَإِزَالَةٍ وَسَخٍ) به شور دى

قُلْتُ: وَيَحِلُّ امْتِشَاطٌ وَحَمَامٌ إِنْ لَمْ يَكُنْ خُرُوجٌ مُحَرَّمٌ، وَلَوْ تَرَكَتِ الْإِحْدَادَ عَصَتْ وَأَنْقَضَتْ الْعِدَّةَ كَمَا لَوْ فَارَقَتْ الْمَسْكَنَ، وَلَوْ بَلَغَتْهَا الْوَفَاةُ بَعْدَ الْمُدَّةِ كَانَتْ مُنْقَضِيَةً، وَلَهَا إِحْدَادٌ عَلَى غَيْرِ زَوْجٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَتَحْرُمُ الزِّيَادَةُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) تَجِبُ سُكْنَى لِمُعْتَدَةِ طَلَاقٍ وَلَوْ بَائِنٍ إِلَّا نَاشِزَةً، وَلِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ فِي الْأَظْهَرِ،

سهر و لاشه و نینوک کردن و لادانی چلک و مو (قلت) نیمای (النواوی) ده فرموی (و یحل) امتشاط و حمام (چه لاله سهری شانه بکا و بچیته گهرماو (ان لم یکن خروج محرم) به و مخرجی له مال ده رجوونیکی حهرامی تیدا نه بن.

(وَلَوْ تَرَكَتِ الْإِحْدَادَ عَصَتْ) نه گهر ژنه میزد مردوه که تازیه داری به ته وای نه کرد، گونا مبار دهبی، به لام (وَأَنْقَضَتْ الْعِدَّةَ) له که ل گونا مباریشی (عِدَّةٌ) ته وای دهبی (كَمَا لَوْ فَارَقَتْ الْمَسْكَنَ) وه كه نه و ژنه ی له (عِدَّةٌ) دا له مال ده چیته دهر وه، نه ویش گونا مبار دهبی به لام (عِدَّةٌ) شی ته وای دهبی (وَلَوْ بَلَغَتْهَا الْوَفَاةُ بَعْدَ الْمُدَّةِ) نه گهر له وای ته وایوونی ماوهی (عِدَّةٌ) که هه وای مردنی میزد هه کی گه یشتی (كَانَتْ مُنْقَضِيَةً) نه وه (عِدَّةٌ) که ی ته وایووه، نه تازیه داری نه (عِدَّةٌ) یتری له سهر نیه.

(وَلَهَا إِحْدَادٌ عَلَى غَيْرِ زَوْجٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) بؤ گشت ثافره نیک دروسته ماوهی سی پڈان تازیه داری بکا له سهر خرمه کانی جگه له میزدی خوی، به لام (وَتَحْرُمُ الزِّيَادَةُ) زیاتر له سی پڈان حهرامه، به به لکه ی حه دیسه که ی پابر و (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِيَ مَافِي نِيَشْتَه جِي كَرْدَنِي نُو وَ ژَنِي لَهُ (عِدَّةٌ) دَايِه﴾

(تَجِبُ سُكْنَى لِمُعْتَدَةِ طَلَاقٍ) مافی نیشته جی کردن واجب: بؤ نه و ژنه ی له (عِدَّةٌ) ته لاقدا یه تا (عِدَّةٌ) ته وای دهبی، جیا وازی نیه: ناوس بی، یان نا (وَلَوْ بَائِنٍ) هه رچند به (بَائِنٍ) ش ته لاق درایی: به خولع، یان سی به سی، خوی گهره ده فرموی: ﴿أَسْكُونُ مِنْ حَيْثُ سَكْنْتُمْ﴾ ته لاقدر اوه کان نیشته جی بکن له و شویننه ی به خوتان تیدا نیشته جی ده بون. (إِلَّا نَاشِزَةً) ته نها نیشته جی کردن نه و ژنه واجب نیه که به (ناشزة) یی ته لاق دراوه، یان له (عِدَّةٌ) دا (ناشزة) دهبی.

نینجا بزانه: نه گهر ته لاقدر اوی (بائین) له میزدی خوی ناوس بی، نه و کاته بژیو و جلو به رگیشی له سهر میزد هه کی واجب، به لام ژنی میزد مردو مافی بژیوی نیه، هه رچند ناوسیش بی، هه وه كه له (به پتو کوکی بژیو هه کان) دا پوونی ده که یته وه، ان شاء الله تعالی.

(و) هه وه ما (لِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ) مافی نیشته جی کردن بؤ نه و ژنه ش واجب: که له (عِدَّةٌ) میزد مردن دایه، وات: نه رکی نیشته جی کرنی له میراتی میزد هه کی دهری تا (عِدَّةٌ) ته وای دهبی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میزتردا، جیا وازی نیه ژنه که ناوس بی، یان نا،

وَفَسَخَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَتُسَكَّنُ فِي مَسْكَنٍ كَانَتْ فِيهِ عِنْدَ الْفُرْقَةِ، وَلَيْسَ لِلزَّوْجِ وَغَيْرِهِ إِخْرَاجُهَا، وَلَا لَهَا خُرُوجٌ، قُلْتُ: وَلَهَا الْخُرُوجُ فِي عِدَّةِ وَفَاةٍ وَكَذَا بَائِنٍ فِي التَّهَارِ لِشِرَاءِ طَعَامٍ وَغَزْلٍ وَنَحْوِهِ، وَكَذَا لَيْلًا إِلَى دَارِ جَارَةٍ لِقَوْلِ وَحْدَيْهِ وَنَحْوِهِمَا بِشَرْطِ أَنْ تَرْجِعَ وَتَبَيَّتَ فِي بَيْتِهَا، وَتَتَقَلَّ مِنَ الْمَسْكَنِ لِخَوْفٍ مِنْ هَذِمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ عَلَى نَفْسِهَا،

به و مرجعی (ناشیزه) نه بن، نه گینا: مافی نیست جی کردنی نیه، هه روه که له زدریهی سه رچاوه کاندایهون کراوه ته وه ﴿عن لریعتمی﴾ لَمَّا قُتِلَ زَوْجُهَا: أَمَرَهَا النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تَمْكُثَ فِي بَيْتِهَا حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ، قَالَتْ: فَأَعْتَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا رواه أصحاب السنن بسند صحیح، که (فورده یه) میرده که ی کوردا، پیته مبه رﷺ فه رمانی دایم: له ماله که ی خوی دا بمی پیته وه تا (عده) ی ته واو ده بن، نینجا به چوار مانگو ده پوژدان (عده) ی ته واو کرد.

(وَفَسَخَ) هم مافی نیست جی کردن بۆ نه و ژنهش واجبه: که مارده برینه که ی هه لو ه شان دو ته وه، به و مرجعی (ناشیزه) نه بن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رموده ی پاستی مه زه ب، به لام نه و ژنه ی له (عده) ی جیماعی به (شبهه) وه مارده برینی نادرست دایه، مافی نیست جی کردنی نیه، هه روه که له (تحفة) دا فه رمویه تی.

(وَتُسَكَّنُ) واجبه: ژنی (عده) گری ته لاق و مردن نیست جی بکری (فِي مَسْكَنِ كَانَتْ فِيهِ عِنْدَ الْفُرْقَةِ) له و خانووه دا که له کاتی لیکجیا بونه وه تییدا نیست جی بووه، به به لگی نیایه ته که و ه دیسه که (وَلَيْسَ لِلزَّوْجِ وَغَيْرِهِ إِخْرَاجُهَا) دروست نیه: نه میرده که ی و نه که سیکی تر له و ماله ده ری بکاته ده ره وه، هم (وَلَا لَهَا خُرُوجٌ) بۆ ژنه که ش دروست نیه و چه پامه: له خویه وه به بن عوزد له مال بپواته ده ره وه، خوی گه ورده ده فه رموی: ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ نه و ژنانه ی له (عده) دانه له ماله کانیان ده ریان مه کن و نابئ به خویشیان ده رچن.

(قُلْتُ) شیمامی (النواوی) ده فه رموی (وَلَهَا الْخُرُوجُ فِي عِدَّةٍ وَقَاوٍ وَكَذَا بَائِنٍ فِي التَّهَارِ) بۆ ژنه که دروسته له (عده) ی میرد مردن و ته لاق داندایه پوژدی دا بپواته ده ره وه (لِشِرَاءِ طَعَامٍ) بۆ کرپنی خوارده مه نی و (وَعَزْلٍ وَنَحْوِهِ) بۆ کرپن و فروشتنی پستن و خوری و لۆکه و لیکردنه وه ی میوه ی باغه که ی و نه و جورده شتانه ی (وَكَذَا لَيْلًا إِلَى دَارِ جَارَةٍ) هه روه ها دروسته له شه وی شدا بپواته مالی دراوستیه که ی (لِقَوْلِ وَحْدَيْهِ وَنَحْوِهِمَا) بۆ ته شی پستن و قسه کردن و نه و شتانه (بِشَرْطِ أَنْ تَرْجِعَ وَتَبَيَّتَ فِي بَيْتِهَا) به و مرجعی بگه پیته وه و شه وی له ماله که ی خوی بخوی.

(وَتَتَقَلَّ مِنَ الْمَسْكَنِ) بۆ ژنه که دروسته له م خانووه بگواز پیته وه بۆ خانوو یکی تر (لِخَوْفٍ مِنْ هَذِمٍ أَوْ غَرَقٍ) له ترسی فه وتانی مالی خوی به پوخان و لاقاوو دزی (أَوْ عَلَى نَفْسِهَا) یان

أَوْ تَأْذُنَ بِالْجِرَانِ أَوْ هُمْ بِهَا أَدَى شَدِيدًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ انْتَقَلَتْ إِلَى مَنْسَكَنْ بِإِذْنِ الزَّوْجِ لَوَجَبَتْ الْعِدَّةُ قَبْلَ وُصُولِهَا إِلَيْهِ اعْتَدَتْ فِيهِ عَلَى النَّصِّ، أَوْ بِغَيْرِ إِذْنِ فِي الْأَوَّلِ، وَكَذَا لَوْ أَذِنَ ثُمَّ وَجَبَتْ قَبْلَ الْخُرُوجِ، وَلَوْ أَذِنَ فِي الْإِنْتِقَالِ إِلَى بَلَدٍ فَكَمَسَكَنْ، أَوْ فِي سَفَرٍ حَجٍّ أَوْ تِجَارَةٍ ثُمَّ وَجَبَتْ فِي الطَّرِيقِ فَلَهَا الرُّجُوعُ وَالْمُضِيُّ، فَإِنْ مَضَتْ أَقَامَتْ لِقَضَاءِ حَاجَتِهَا ثُمَّ يَجِبُ الرُّجُوعُ لِعَتْدُ الْبَقِيَّةِ فِي الْمَسْكَنِ،

له ترسی خودی خوی که بی‌ناموسی له گهل بکری (أو تأذنت بالجیران) یان به هوی دراوسیه‌کانی توشی نازاریکی به هیز بیی (أو هم بها أدی شدیداً) یان دراوسیه‌کان به هوی ژنه‌کوه توشی نازاریکی به هیز بین (والله أعلم)، به لام نه‌گهر هیج عوزریکی نه‌بی، دروست نیه بگوازیته‌وه.

(وَلَوْ انْتَقَلَتْ إِلَى مَنْسَكَنْ بِإِذْنِ الزَّوْجِ) نه‌گهر ژنه‌که پیش واجیبوونی (عده) - به نیزنی می‌رده‌ک‌ی گواستیه‌وه خانوویکی‌تر (وَجَبَتْ الْعِدَّةُ قَبْلَ وُصُولِهَا إِلَيْهِ) ئینجا پیش نه‌وهی بگاته ناو خانووه دوومه‌که، (عده‌ی) له سهر واجب بوو: به هوی مردن، یان ته‌لاقدان، نه‌وه (اعْتَدَتْ فِيهِ عَلَى النَّصِّ) له سهر ده‌قق‌ی‌فه‌رمووده‌ی نیمامی (الشافعی): هر له دوومه‌که‌دا (عده‌ی) ته‌واو ده‌کا (أو بغير إذن) به لام نه‌گهر به بی‌نیزنی می‌رده‌ک‌ی گواستیه‌وه، نه‌وه (فِي الْأَوَّلِ) ده‌که‌پ‌یتته‌وه له یه‌که‌مه‌که‌دا (عده‌ی) ته‌واو ده‌کا (وَكذَا لَوْ أَذِنَ) هر‌وه‌ها نه‌گهر می‌رده‌که نیزنی‌دا (ثُمَّ وَجَبَتْ قَبْلَ الْخُرُوجِ) ئینجا پیش ده‌رچوون (عده‌ی) له سهر واجب بوو، نه‌وکاته‌ش هر له یه‌که‌مه‌که‌دا (عده‌ی) ته‌واو ده‌کا.

(وَلَوْ أَذِنَ فِي الْإِنْتِقَالِ إِلَى بَلَدٍ) نه‌گهر می‌رده‌که ژنه‌ک‌ی نیزن دا بگوازیته‌وه شاریکی‌تر، ئینجا (عده‌ی) له سهر واجب بوو (فَكَمَسَكَنْ) نه‌وه‌ش وه‌ک گواستنه‌وه‌یه له خانوویک بۆ خانوویکی‌تر: له و پوونکرده‌وه‌ی پراوردودا.

(أَوْ فِي سَفَرٍ حَجٍّ أَوْ تِجَارَةٍ) یان نه‌گهر می‌رده‌که ژنه‌ک‌ی نیزن دا بپواته سه‌فه‌ری حج، یان بازرگانی، یان سهردانی خزمه‌کانی، یان گوزارو غم په‌واندن (ثُمَّ وَجَبَتْ فِي الطَّرِيقِ) ئینجا له پ‌یتگه‌دا (عده‌ی) له سهر واجب بوو: به ته‌لاقدان، یان به می‌رد مردن، نه‌وه (فَلَهَا الرُّجُوعُ) بۆی دروسته - به‌لکو وه‌هاخیرتره - واز له سه‌فه‌ره‌ک‌ی بی‌نیو بگه‌پ‌یتته‌وه، هم (وَالْمُضِيُّ) بۆیشی دروسته: له سه‌فه‌ره‌ک‌ی به‌رده‌وام بی (فَإِنْ مَضَتْ) جا نه‌گهر به سه‌فه‌ره‌ک‌ی‌دا پویشتو به‌رده‌وام بوو وگیشته شوینی مه‌به‌ست، نه‌وه (أَقَامَتْ لِقَضَاءِ حَاجَتِهَا) له شوینه‌که‌دا ده‌مینیتته‌وه بۆ پیکه‌نانی پ‌یوستیه‌کانی (ثُمَّ) ئینجا که پ‌یوستیه‌کانی ته‌واو بون (يَجِبُ الرُّجُوعُ) واجبه: یه‌کسهر به په‌له بگه‌پ‌یتته‌وه (لِتَعْتَدَ الْبَقِيَّةُ فِي الْمَسْكَنِ) تا‌کو نه‌وه‌نده (عده‌ی) له سهری ماوه له ماله‌وه‌دا ته‌واوی بکا.

وَلَوْ خَرَجْتَ إِلَى غَيْرِ الدَّارِ الْمَأْلُوفَةِ فَطَلَّقَ وَقَالَ: مَا أَذْنْتُ فِي الْخُرُوجِ. صُدِّقَ بِيَمِينِهِ،
وَلَوْ قَالَتْ: نَقَلْتَنِي. فَقَالَ: بَلْ أَذْنْتُ لِحَاجَةٍ. صُدِّقَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَمَنْزِلُ بَدْوِيَّةٍ وَيَتَّهَمُهَا
مِنْ شَعْرِ كَمَنْزِلِ حَضْرِيَّةٍ، وَإِذَا كَانَ الْمَسْكُنُ لَهُ وَيَلِيقُ بِهَا تَعَيَّنَ، وَلَا يَصِحُّ بَيِّعُهُ إِلَّا فِي
عِدَّةٍ ذَاتِ أَشْهُرٍ فَكُمُتَّاجِرٍ، وَقِيلَ بَاطِلٌ، أَوْ مُسْتَعَارًا لَزِمَتْهَا فِيهِ فَإِنْ رَجَعَ الْمُعِيرُ وَلَمْ
يَرْضَ بِأَجْرَةٍ نَقَلْتُ،

نينجا بزانه: نه گهر پيش نه وهی بۆ سه فهر بهواته دهر وه (عِدَّة)ی له سر واجب بوو، نه و
کاته -تا (عِدَّة)ی ته واو ده بی - چه پامه: بۆ چه ج کردن و بارزگانی و سه فهر ده کانی تریش
بهواته دهر وه: وه ک سه ردانی دایک و باوکی و زیاره تی گورستان و... هتد، هه روه که
نژدیه ی سه رچاوه کاندایه یون کراوه ته وه.

(وَلَوْ خَرَجْتَ إِلَى غَيْرِ الدَّارِ الْمَأْلُوفَةِ) نه گهر ژنه که چوو دهر وه بۆ خانووکی تر که ئولفه تی
به نیشه جی بونی وه نه گرتبو (فَطَلَّقَ) نینجا میرده که ی ته لاقی دا (وَقَالَ مَا أَذْنْتُ
فِي الْخُرُوجِ) میرده که ی گوتی: من تۆم نین نه داوه به یو ته دهر وه. نه وه (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) به
سویند باوه به میرده که ده کری (وَلَوْ قَالَتْ: نَقَلْتَنِي) نه گهر ژنه که گوتیه میرده که ی: تۆ
منت گواستته وه (فَقَالَ بَلْ أَذْنْتُ لِحَاجَةٍ) میرده که ش گوتی: به لکو بۆ کاریک نینزم دابوی
نه ک گواستنه وه. نه وه ش (صُدِّقَ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه فهر مووده ی پاستی مه زه ب: به
سویند خواردن باوه به میرده که ده کری.

(وَمَنْزِلُ بَدْوِيَّةٍ وَيَتَّهَمُهَا مِنْ شَعْرِ) که پرو هه وارگو و په شمالی چۆل نشینه کان (كَمَنْزِلِ حَضْرِيَّةٍ)
وه ک مال و خانووی نیشه جی ئاوه دانی به له گشت نه و به یارانه ی پیر به ودا، واته: له ناو
که پرو په شماله که ی دا (عِدَّة)ی ته واو ده کا، به لام نه گهر له کاتی (عِدَّة) دا دانیشتوانی
هۆبه که، یان خزم و که سه کانی خۆی له و شوینه باریان کرد، نه و کاته نه ویش له گه لیان بار
ده کا، هه روه که له نژدیه ی سه رچاوه کاندایه ی رموویاته.

(وَإِذَا كَانَ الْمَسْكُنُ لَهُ) هه رکاتیک شوینی نیشه جی کردنه که ملکی میرده که ی بوو (وَيَلِيقُ بِهَا)
شیاری ژنه که ش بوو، نه وه (تَعَيَّنَ) هه ر نه و شوینه دیاری ده کری بۆ نیشه جی کردنی ژنه که،
که وایو: (وَلَا يَصِحُّ بَيِّعُهُ) فروشتنی شوینه که دروست نابیی (إِلَّا فِي عِدَّةٍ ذَاتِ أَشْهُرٍ) ته نها له
(عِدَّة)ی نه و ژنه دا دروست ده بی که خاوه نی (عِدَّة)ی به مانگ بی، جا له و حاله ته دا
(فَكُمُتَّاجِرٍ) وه ک خانووی به کری دراو فروشتنی دروست ده بی، واته: سو ده کانی ماوه ی (عِدَّة)
نابته ملکی کریاره که (وَقِيلَ بَاطِلٌ) له فهر مووده یه کی بی هیژدا: فروشتنه که به تاله.

(أَوْ مُسْتَعَارًا) یان شوینه که به خواستن وه رگیرایو، نینجا (لَزِمَتْهَا فِيهِ) له و شوینه دا
(عِدَّة)ی له سه ر واجب بوو، ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ رَجَعَ الْمُعِيرُ وَلَمْ يَرْضَ بِأَجْرٍ) نه گهر
به خوازه ره که په شیما بۆ وه به کریش پازی نه بو، نه وه (نَقَلْتُ) ژنه که ده گوازیته وه

وَكَذَا مُسْتَأْجَرٌ انْقَضَتْ مُدَّتُهُ، أَوْ لَهَا اسْتَمَرَّتْ وَطَلَبَتْ الْأَجْرَةَ، فَإِنْ كَانَ مَسْكَنُ
النِّكَاحِ نَفِيسًا فَلَهُ الثَّقْلُ إِلَى لَاثِقِ بَيْهَا، أَوْ خَسِيسًا فَلَهَا الْإِمْتِنَاعُ، وَلَيْسَ لَهُ مُسَاكَنْتُهَا
وَلَا مُدَاخَلَتُهَا، فَإِنْ كَانَ فِي الدَّارِ مَحْرَمٌ لَهَا مُمَيِّزٌ ذَكَرٌ، أَوْ لَهُ أُنْثَى أَوْ زَوْجَةٌ أُخْرَى أَوْ
أُمَّةٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ جَازَ، وَلَوْ كَانَ فِي الدَّارِ حُجْرَةٌ فَسَكَنَهَا أَحَدُهُمَا وَالْآخَرُ الْأُخْرَى فَإِنْ
اتَّحَدَتِ الْمَرَافِقُ كَمَطْبِخٍ وَمُسْتَرَّاحٍ اشْتَرَطَ مَحْرَمٌ،

بق شویئیکی تر (وګدَا مُسْتَأْجَرٌ انْقَضَتْ مُدَّتُهُ) هه روه ها شویئیی به کریگیرویش نه گهر
ماوهی ته و او بوو، وهك شویئیی خواستراوه: نه گهر به کریده ره كه به کریدانه كی نوی
نه كرده وه ژنه كه ده گوازیته وه.

(أَوْ لَهَا) یان نه گهر شویئنه كه ملكی ژنه كه بوو، نه وه (اسْتَمَرَّتْ) هه له شویئیی خوی دا له
سه ر نیشه جئییون به رده و ام ده بیئ (وَطَلَبَتْ الْأَجْرَةَ) داوای کریئیی ماوهی (عِدَّة) ش
ده كا: له میړده كی، یان له میراتی میړده كی (فَإِنْ كَانَ مَسْكَنُ النِّكَاحِ نَفِيسًا) جا نه گهر
شویئیی نیشه جئییوونی ژنو میړدایه تی زږد به نرخ بوو و بؤ (عِدَّة) گرتن شیاوی ژنه كه
نه بو، نه وه (فَلَهُ الثَّقْلُ إِلَى لَاثِقِ بَيْهَا) بق میړده كه دروسته ژنه كی بگوازیته وه بق
شویئیکی شیاوی ژنه كه، تا (عِدَّة) ی ته و او ده بیئ (أَوْ خَسِيسًا) یان شویئنه كه زږد نارېك
بوو و شیاوی ژنه كه نه بو، نه و كاته (فَلَهَا الْإِمْتِنَاعُ) ژنه كه ش مافی هیه به و شویئنه پازی
نه بیئ و داوای شویئیکی شیاوی خوی بكا، تا (عِدَّة) ی ته و او ده بیئ.

(وَلَيْسَ لَهُ) بق میړده كه دروست نیه و چه پامه: (مُسَاكَنْتُهَا وَلَا مُدَاخَلَتُهَا) له گه ل ژنه
ته لا قدر اوه كی نیشه جئییو بیئ و هم چه پامه هاتوچوی نه و شویئنه ش بكا كه ژنه كی
ته دا نیشه جئیی، جیاوازی نیه ته لاقه كه: (بِائْتِنِ بَيْ، يَانِ رَجْعِي) بئ.

به لام (فَإِنْ كَانَ فِي الدَّارِ مَحْرَمٌ لَهَا) نه گهر له ناو خانووه كه دا مه چه میكي ژنه كه هه بوو: كه
(مُمَيِّزٌ ذَكَرٌ) فامیده و نیرینه بوو (أَوْ لَهُ) یان مه چه میكي میړده كه هه بوو: كه (أُنْثَى)
فامیده و می پینه بوو (أَوْ زَوْجَةٌ أُخْرَى) یان ژنیكي تری میړده كه له وئ دا بوو (أَوْ أُمَّةٌ أَوْ
امْرَأَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ) یان (جاریه)، یان ژنیكي بیگانه له وئ دا بوو، نه و كاته (جَانِ) دروسته
میړده كه ش له و شویئنه دا نیشه جئییو بیئ و هم هاتوچوش بكا.

(وَلَوْ كَانَ فِي الدَّارِ حُجْرَةٌ) نه گهر له خانووه كه دا ژورېك هه بوو (فَسَكَنَهَا أَحَدُهُمَا) له ژنو
میړده كه یه كېكیان له و ژورده دا نیشه جئییو بوو (وَالْآخَرُ الْأُخْرَى) نه وه كه ی تریش له
ژورېكي تری خانووه كه دا نیشه جئییو بوو، ته ماشا ده كه ین: (فَإِنْ اتَّحَدَتِ الْمَرَافِقُ) نه گهر
سودلیوه گبر اوه كانی خانووه كه یه ك بون: (كَمَطْبِخٍ) وهك شویئیی چیشت لینان و (وَمُسْتَرَّاحٍ)
شویئیی چه سانه وه و په یژه و ناوده ستخانه و سه رشورگه، نه وه (اَشْتَرَطَ مَحْرَمٌ) به مه رج
داندر اوه: مه چه میكي یه كېكیان له وئ هه بیئ.

وَالْأَفْلَ، وَيَنْبَغِي أَنْ يُغْلَقَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ بَابٍ وَأَنْ لَا يَكُونَ
مَمَرٌ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، وَسُفْلٌ وَعُلُوٌّ كَذَارٍ وَحُجْرَةٌ.

(بَابُ الْإِسْتِبْرَاءِ)

يَجِبُ بِسَبَبَيْنِ: أَحَدُهُمَا: مَلَكَ أَمَةٌ بِشِرَاءٍ أَوْ ارْثٍ أَوْ هِبَةٍ أَوْ سَبِيٍّ أَوْ رَدِّ بَعِيبٍ أَوْ
تَحَالُفٍ أَوْ إِقَالَةٍ، وَسَوَاءٌ بَكَرَ وَمَنْ اسْتَبْرَأَهَا الْبَائِعُ قَبْلَ الْبَيْعِ وَمُنْتَقَلَةٌ مِنْ صَبِيٍّ وَأَمْرَأَةٍ
وغيرها، وَيَجِبُ فِي مُكَاتَبَةٍ عُجَزَتْ وَكَذَا مُرْتَدَّةٌ فِي الْأَصَحِّ،

(وَالْأَفْلَ) به لام نه گهر نهو شتانه يه كه نه بون وليك جيابون، نهو كاته (فَلَا) هه بونى مه حره ميگ
مهرج نيه، به لام (وَيَنْبَغِي أَنْ يُغْلَقَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ بَابٍ) پيوسته نهو دهرگه كه وتوته نيوان
ژن و ميرده كه كليل بدرئ وه م (وَأَنْ لَا يَكُونَ مَمَرٌ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى) نابئ شويني
هاتوچئ نه م ژورده به سه ژورده كه يترده بين (وَسُفْلٌ وَعُلُوٌّ) نهومي خواره وه سه روه
(كَذَارٍ وَحُجْرَةٍ) وه كو خانوو ژورده كه يه: له و پوونكرده وه ي پاپريدودا.

﴿بَابُ الْإِسْتِبْرَاءِ: بَاسِي دَلْنِيَايِي لَه شَاوَس نَه بُونِي (جَارِيَةِ)﴾

واته: چاوه پوانكردي (جَارِيَةِ)، تا ماوه يه كه بق نه وه ي بزاندري ميچي له مندالده نيه، يان
بق خواپه رستي. (يَجِبُ بِسَبَبَيْنِ) نهو دلنياكرده واجب ده بي به نو وه، تا ماوه ي
دلنياكرده كه ش ته واو نه بي، چه پامه: له زهت لهو (جَارِيَةِ) يه وه ريگريئ.

(أَحَدُهُمَا) هؤي يه كه ميان: (مَلَكَ أَمَةٌ) وه ده سه تنيان ي ملكايه تي (جَارِيَةِ) يه كه: (بَشِرَاءٍ أَوْ ارْثٍ
أَوْ هِبَةٍ أَوْ سَبِيٍّ) به هؤي كرين، يان ميراث، يان به خشين، يان تالان، يان وه سبت (أَوْ رَدِّ
بَعِيبٍ أَوْ تَحَالُفٍ أَوْ إِقَالَةٍ) يان به هؤي گه پانده وي (جَارِيَةِ) فروشراوه كه: به هؤي عه پيداري،
يان سويند خواردين، يان هه لوه شانده وه ي مامله ته كه (وَسَوَاءٌ) لهو دلنياكرده كه دا
يه كسانه: (بَكَرَ) نهو (جَارِيَةِ) يه ي كچه وه م (وَمَنْ اسْتَبْرَأَهَا الْبَائِعُ قَبْلَ الْبَيْعِ) نهو
(جَارِيَةِ) يه ي فروشياره كه پيش فروشتن خؤي لي دلنيا كريدوه وه م (وَمُنْتَقَلَةٌ مِنْ صَبِيٍّ وَأَمْرَأَةٍ
وغيرها) نهو (جَارِيَةِ) يه ي له منداليكه وه، يان له نافرده تيكه وه ده گوازيتته وه بق ملكايه تي
يه كيكي تر، يان له چه يز وه ستاوه، يان زور منداله ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ فِي سَبَايَا
أَوْطَاسٍ: أَلَا لَا تُوطَأُ حَامِلٌ حَتَّى تَضَعَ وَلَا غَيْرُ ذَاتِ حَمْلٍ حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً﴾ صححه الحاكم
على شرط مسلم، پيغه مبه رﷺ له باره ي نافرده ته ديله كاني (نه و تاس) - كه له غه زاي (حَنِين)
گيرابون - فه رموي ناگدار بن: نابئ (جَارِيَةِ) ي شَاوَس جيماعي له گه ل بكريئ تا زگه كه ي
داده نن، نه وه ي شَاوَس ي نيه نابئ جيماعي له گه ل بكريئ تا حه يزك ده بيني.

(وَيَجِبُ فِي مُكَاتَبَةٍ عُجَزَتْ) دلنيايي واجبه: لهو (جَارِيَةِ) دا كه بي توانا كراوه له پاره هيناني
نوسراويدانه كه و (وَكَذَا مُرْتَدَّةٌ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها لهو (جَارِيَةِ) يه شدا كه بوته كا فر،

لَا مَنْ خَلَّتْ مِنْ صَوْمٍ وَاعْتِكَافٍ وَإِحْرَامٍ، وَفِي الْإِحْرَامِ وَجْهٌ، وَلَوْ اشْتَرَى زَوْجَتَهُ
 أُسْتَحِبَّ، وَقِيلَ يَجِبُ، وَلَوْ مَلَكَ مُزَوَّجَةً أَوْ مُعْتَدَّةً لَمْ يَجِبْ، فَإِنْ زَالَا وَجَبَ
 فِي الْأَظْهَرِ. الثَّانِي: زَوَالُ فِرَاشٍ عَنْ أَمَةٍ مَوْطُوءَةٍ أَوْ مُسْتَوْلَدَةٍ بِعَتَقٍ أَوْ مَوْتِ السَّيِّدِ، وَلَوْ
 مَضَتْ مُدَّةُ اسْتِبْرَاءٍ عَلَى مُسْتَوْلَدَةٍ ثُمَّ أَعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ وَجَبَ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: وَلَوْ
 اسْتَبْرَأَ أَمَةٌ مَوْطُوءَةٌ فَأَعْتَقَهَا لَمْ يَجِبْ وَتَتَزَوَّجُ فِي الْحَالِ إِذَا لَا تُشْبِهُ مَنكُوحَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
 وَيَحْرُمُ تَزْوِيجُ أَمَةٍ مَوْطُوءَةٍ وَمُسْتَوْلَدَةٍ قَبْلَ الْإِسْتِبْرَاءِ لِئَلَّا يَخْتَلِطَ الْمَاءَانِ، وَلَوْ أَعْتَقَ
 مُسْتَوْلَدَتَهُ فَلَهُ نِكَاحُهَا بِلَا اسْتِبْرَاءٍ فِي الْأَصَحِّ،

نیجا بؤته وه موسولمان (لَا مَنْ خَلَّتْ مِنْ صَوْمٍ وَاعْتِكَافٍ وَإِحْرَامٍ) به لام لهو (جاریه) یه دا
 واجب نیه: که له یزوو و شیعیکاف و نیحرام دهرچوه (وَفِي الْإِحْرَامِ وَجْهٌ) له باره ی نیحرام
 فهرموده یه که هیه: که دلنیایی واجب.

(وَلَوْ اشْتَرَى زَوْجَتَهُ) نه گهر میرده که ژنه کویله که ی خوی کپی (أُسْتَحِبَّ) سوننه ته خوی
 لی دلنیا بکا (وَقِيلَ يَجِبُ) له فهرموده یه کدا واجب (وَلَوْ مَلَكَ مُزَوَّجَةً أَوْ مُعْتَدَّةً) نه گهر
 پیایوئک (جاریه) یه کی ماره برپاو، یان (عِدَّةً) گری کرده ملکی خوی (لَمْ يَجِبْ) نیستا واجب
 نیه: دلنیایی بکا، به لام (فَإِنْ زَالَا وَجَبَ فِي الْأَظْهَرِ) نه گهر ماره برینه که و (عِدَّةً) که نه مان،
 نه و کاته واجب: دلنیایی بکا، نیجا دروست ده بین له زه ته ی لئوه ریگری.

(الثَّانِي) هوی دووه می دلنیایی: (زَوَالُ فِرَاشٍ عَنْ أَمَةٍ مَوْطُوءَةٍ أَوْ مُسْتَوْلَدَةٍ) لاجوونی
 سه رجیی یه لهو (جاریه) ی که جیماعی له گهل کراوه، یان دایکه منداله، جا لاجوونه که ش:
 (بِعَتَقٍ أَوْ مَوْتِ السَّيِّدِ) به هوی نازاد بوونی بی، یان به هوی مرینی گهره که ی بی، که وابو:
 (وَلَوْ مَضَتْ مُدَّةُ اسْتِبْرَاءٍ عَلَى مُسْتَوْلَدَةٍ) نه گهر ماوه ی دلنیایی به سه (جاریه) یه کی
 دایکه مندالدا پویش (ثُمَّ أَعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ) نیجا گهره که ی نازادی کرد، یان مرد (وَجَبَ فِي
 الْأَصَحِّ) نه و کاته ش دلنیایی هه واجب.

(قُلْتُ) نیمای (النَّوَوِي) ده فهرموی (وَلَوْ اسْتَبْرَأَ أَمَةٌ مَوْطُوءَةٌ) نه گهر دلنیایی ی (جاریه) کی
 جیماع له گهل کراوی کرد (فَأَعْتَقَهَا) نیجا نازادی کرد، نه وه (لَمْ يَجِبْ) دووباره دلنیایی
 واجب نیه، که وابو: (وَتَتَزَوَّجُ فِي الْحَالِ) ده توانی له نوای نازاد کردنی ده موده ست شوو بکا
 (إِذَا لَا تُشْبِهُ مَنكُوحَةً) چونکه نهو (جاریه) یه وه کو ماره برپاونه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَيَحْرُمُ) حرپامه و دروست نابی (تَزْوِيجُ أَمَةٍ مَوْطُوءَةٍ) نهو (جاریه) یه ی جیماعی له گهل
 کردوه له که سیکی تری ماره بکا، هم (وَمُسْتَوْلَدَةٍ) نهو (جاریه) ش که دایکه منداله حرپامه
 (قَبْلَ الْإِسْتِبْرَاءِ) پیئش دلنیا کردن (لِئَلَّا يَخْتَلِطَ الْمَاءَانِ) نه وه ک ناوه کانی هه ردوو پیاووه کان
 تیگهل بین، به لام (وَلَوْ أَعْتَقَ مُسْتَوْلَدَتَهُ) نه گهر (جاریه) دایکه منداله که ی خوی نازاد کرد
 (فَلَهُ نِكَاحُهَا بِلَا اسْتِبْرَاءٍ فِي الْأَصَحِّ) بوی دروسته بی دلنیایی له خوی ماره بکا، چونکه

وَلَوْ أَعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ، وَهِيَ مُزَوَّجَةٌ فَلَا اسْتِبْرَاءَ، وَهُوَ بَقْرٌ وَهُوَ حَيْضَةٌ كَامِلَةٌ فِي الْجَدِيدِ، وَذَاتُ أَشْهُرٍ بِشَهْرٍ، وَفِي قَوْلٍ بِثَلَاثَةِ، وَحَامِلٌ مَسْنِيَّةٌ أَوْ زَالَ عَنْهَا فِرَاشُ سَيِّدٍ بَوَضْعِهِ، وَإِنْ مُلِكَتْ بِشِرَاءٍ فَقَدْ سَبَقَ أَنْ لَا اسْتِبْرَاءَ فِي الْحَالِ، قُلْتُ: يَحْصُلُ الْإِسْتِبْرَاءُ بِوَضْعِ حَمَلٍ زَيْنًا فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ مَضَى زَمَنُ اسْتِبْرَاءٍ بَعْدَ الْمَلِكِ وَقَبْلَ الْقَبْضِ حُسْبَ إِنْ مُلِكَتْ بِإِزْثٍ وَكَذَا شِرَاءٍ فِي الْأَصَحِّ، لَا هَبَةَ، وَلَوْ اشْتَرَى مَجُوسِيَّةً فَحَاضَتْ ثُمَّ أَسْلَمَتْ لَمْ يَكْفِ، وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِالْمُسْتَبْرَأَةِ إِلَّا مَسْنِيَّةً فَيَحِلُّ غَيْرُ وَطْءٍ،

دو تاو تیکه ل ناین (وَلَوْ أَعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ وَهِيَ مُزَوَّجَةٌ) نه گهر (جاریه) به کی ماره بر او ی نازاد کرد، یان گهره که مرد، (جاریه) کهش ماره بر او بوو، نه وه (فَلَا اسْتِبْرَاءَ) هیچ دلنیا یی واجب نیه، چونکه گهره که ی سرچی یی نه کردوه.

(وَهُوَ) نه ندازه ی دلنیا کردن: (بَقْرٌ) به یه ک (قَرْمٌ) ده بی (وَهُوَ حَيْضَةٌ كَامِلَةٌ فِي الْجَدِيدِ) مه به ست به (قَرْمٌ) — لیره دا — حه یزکی ته واوه، به به لگی حه دیسه که ی پابر دوو (وَذَاتُ أَشْهُرٍ بِشَهْرٍ) نهو (جاریه) به ی خاوهن مانگ به مانگیک دلنیا یی ته واو ده بی (وَفِي قَوْلٍ بِثَلَاثَةِ) له فه رموده یه کدا به سی مانگ ته واو ده بی (وَحَامِلٌ مَسْنِيَّةٌ) نهو (جاریه) به ی تاوسه و تالانکراوه (أَوْ زَالَ عَنْهَا فِرَاشُ سَيِّدٍ) یان تاوسه و سرچی یی گهره که ی نه ماوه (بَوَضْعِهِ) به دانانی زگه که ی دلنیا یی ته واو ده بی، به به لگی حه دیسه که ی پابر دوو.

(وَإِنْ مُلِكَتْ بِشِرَاءٍ) نه گهر (جاریه) تاوسه که به کرین کرابیتته ملکی کپاره که (فَقَدْ سَبَقَ أَنْ لَا اسْتِبْرَاءَ فِي الْحَالِ) له پیش تیره دا پابرا: که نیستا دلنیا یی واجب نیه، به لکو له دوا ی دانانی زگه که ی دلنیا یی واجب ده بی (قُلْتُ) نیما می (النواوی) ده فه رموی (يَحْصُلُ الْإِسْتِبْرَاءُ بِوَضْعِ حَمَلٍ زَيْنًا فِي الْأَصَحِّ) دلنیا یی دیته چی به دانانی کوریه ی زینا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه دلنیا ده بی که هیچی له مندالده اندا نیه.

(وَلَوْ مَضَى زَمَنُ اسْتِبْرَاءٍ بَعْدَ الْمَلِكِ وَقَبْلَ الْقَبْضِ) نه گهر له دوا ی به ملک کردنی (جاریه) که و پیش وه رگرتنی ماوه ی دلنیا یی ته واو بوو، نه وه (حُسْبَ إِنْ مُلِكَتْ بِإِزْثٍ) ماوه که ی بؤ حیساب ده کری نه گهر به میرات کرابیتته ملک (وَكذَا شِرَاءٍ فِي الْأَصَحِّ) مه روده ها نه گهر به کرینیش کرابیه ملک حساب ده کری (لَا هَبَةَ) به لام نه گهر به به خشین بی، ماوه ی پیش وه رگرتن حیساب ناکری (وَلَوْ اشْتَرَى مَجُوسِيَّةً) نه گهر (جاریه) به کی ناگریه رست، یان بته رستی کپی (فَحَاضَتْ) نینجا له دوا ی کرین حه یزکی ببی (ثُمَّ أَسْلَمَتْ) نینجا موسولمان بوو، نه وه (لَمْ يَكْفِ) نهو حه یزه بس نیو بهر دلنیا یی ناکه وی، چونکه حه پامه جیماع له گه ل (جاریه) ی بته رست و ناگریه رست بکری.

(وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِالْمُسْتَبْرَأَةِ) له ماوه ی دلنیا یی دا حه پامه له زهت لهو (جاریه) به وه ربگری که دلنیا یی لده کری (إِلَّا مَسْنِيَّةً فَيَحِلُّ غَيْرُ وَطْءٍ) ته نها نهو (جاریه) به ی به

وَقِيلَ لَا، وَقِيلَ لَا، وَإِذَا قَالَتْ: حَضْتُ. صَدَّقْتُ، وَلَوْ مَنَعَتِ السَّيِّدَ فَقَالَ: أَخْبَرْتَنِي بِتَمَامِ الْإِسْتِبْرَاءِ. صُدِّقَ، وَلَا تُصْبِرُ أُمَّ فِرَاشًا إِلَّا بِوَطْءٍ، فَإِذَا وَلَدْتَ لِلْإِمَّاكَانِ مِنْ وَطْنِهِ لَحَقَّهُ، وَلَوْ أَقْرَأَ بِوَطْءٍ وَنَفَى الْوَلَدَ وَادَّعَى اسْتِبْرَاءً لَمْ يَلْحَقْهُ عَلَى الْمَذْهَبِ، فَإِنْ أَكْثَرَتِ الْإِسْتِبْرَاءُ حُلْفَ أَنْ الْوَلَدَ لَيْسَ مِنْهُ، وَقِيلَ: يَجِبُ تَعَرُّضُهُ لِلْإِسْتِبْرَاءِ، وَلَوْ ادَّعَتْ اسْتِبْرَاءً فَأَلْكَرَ أَصْلَ الْوَطْءِ وَهَنَّاكَ وَلَدَ لَمْ يُحْلَفْ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ: وَطِئْتُهَا وَغَزَلْتُ. لَحَقَّهُ فِي الْأَصَحِّ.

تالان گبراه-جگه له جیماع- حه لاله: له زهتی لئوهریگریئ (وقیل لا) له فرموده یه کی بین میزدا حه لال نیه (وَإِذَا قَالَتْ: حَضْتُ) هه رکاتیک (جاریه) که گوتی: که وتومه ته حه یز (صَدَّقْتُ) به بین سویند باوه پی پی ده کریئ، به لام (وَلَوْ مَنَعَتِ السَّيِّدَ) نه گهر (جاریه) که ریگی نه دا گه وره کی جیماعی له گه ل بکا (فَقَالَ: أَخْبَرْتَنِي بِتَمَامِ الْإِسْتِبْرَاءِ) گه وره که ش گوتیه (جاریه) که: تر به منت گوت: دلنیا ییم ته واو بوه. نه و کاته (صُدِّقَ) به سویند باوه پی به گه وره کی ده کریئ.

(وَلَا تُصْبِرُ أُمَّ فِرَاشًا إِلَّا بِوَطْءٍ) هه یج (جاریه) یه ک نابیته سه رجیی گه وره کی ته نها به جیماع له گه لکردن ده بیئتئ، که وابو: (فَإِذَا وَلَدْتَ لِلْإِمَّاكَانِ مِنْ وَطْنِهِ) نه گهر (جاریه) که له کاتی جیماعیه وه به ماوه یه کی وه ها مندالیکئ لیئو: که ده گونجا له گه وره کی بین، نه وه (لَحَقَّهُ) نه ژادی منداله که ده گاته گه وره کی وه ده بیئه مندالی وی.

(وَلَوْ أَقْرَأَ بِوَطْءٍ وَنَفَى الْوَلَدَ) نه گهر گه وره که دانی به جیماع کردندا هینا، به لام (وَنَفَى الْوَلَدَ) واندعی (اسْتِبْرَاءً) گوتی منداله که هی من نیه و پاش جیماع کردنه کم به حه یزیک دلنیا ییم کربوه، نه وه کاته (لَمْ يَلْحَقْهُ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه ژادی منداله که ناگاته گه وره که (فَإِنْ أَكْثَرَتِ الْإِسْتِبْرَاءُ) جا نه گهر (جاریه) که گوتی: راست ناکا دلنیا یی نه کربوه. نه و کاته (حُلْفَ أَنْ الْوَلَدَ لَيْسَ مِنْهُ) گه وره که سویند ده دریئ که منداله که له وی نیه (وَقِيلَ: يَجِبُ تَعَرُّضُهُ لِلْإِسْتِبْرَاءِ) له فرموده یه کی بین میزدا: واجبه له سوینده که ی دا باسی دلنیا ییش بکا.

(وَلَوْ ادَّعَتْ اسْتِبْرَاءً) نه گهر (جاریه) که گوتی: له گه وره کم بویمه دایکه مندالئ، واته: مندالیکم لیئ بووه (فَأَلْكَرَ أَصْلَ الْوَطْءِ) گه وره که ش گوتی راست ناکاو هه جیماع له گه لی نه کربوه (وَهَنَّاكَ وَلَدَ) له و حاله ته شدا مندالیک هه بو، نه وه (لَمْ يُحْلَفْ عَلَى الصَّحِيحِ) گه وره که سویند نادرئو منداله که ش نابیته مندالی وی.

به لام (وَلَوْ قَالَ: وَطِئْتُهَا وَغَزَلْتُ) نه گهر گه وره که گوتی: جیماع له گه ل کربوه، به لام ناوه کم تینه کربوه له ده ره وه م پشتوه، نه و کاته (لَحَقَّهُ فِي الْأَصَحِّ) نه ژادی منداله کی ده گاتی وه ده بیئه مندالی وی.

(کتاب الرضاع)

إِنَّمَا يَثْبُتُ بِلَبَنِ امْرَأَةٍ حَيَّةٍ بَلَغَتْ تِسْعَ سِنِينَ، وَلَوْ حَلَبَتْ فَأَوْجَرَ بَعْدَ مَوْتِهَا حَرَمٌ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ جَبْنٌ أَوْ نَزَعٌ مِنْهُ زُبْدٌ حَرَمٌ، وَلَوْ خُلِطَ بِمَائِهِ حَرَمٌ إِنْ غَلَبَ، فَإِنْ غَلَبَ وَشَرِبَ الْكُلَّ - قِيلَ أَوْ الْبَعْضُ - حَرَمٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَحَرَّمُ إِجَارٌ وَكَذَا اسْتِعَاطٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا حَقْنَ فِي الْأَظْهَرِ،

﴿کتاب الرضاع: په پټوکي شیرخواردن﴾

بزانه: له په پټوکي ژن هيښاندا پابرا: که (نو ټافره تانه ي به هوی نه ژاد چه پامن، به هوی شیرخواردنیش چه پامن). که وایو: له سهر ټافره تان واجبه: نو شیرخواردنه يان له پير بڼو بينوسن و ټاشکراشي بکه، هه روه که (الشرواني) دا فهرموويه تی.

ټينجا (إِنَّمَا يَثْبُتُ) نو شیرخواردنه ش تنها به وه جیگیر ده بڼ: که (بَلَبَنِ امْرَأَةٍ حَيَّةٍ) به شیري ټافره ټيکي زیندوو بڼو هه م (بَلَغَتْ تِسْعَ سِنِينَ) ته مه نی ټافره ته که ش که یشتیتته نو سال، هه رچه ند کچیش بڼو جیماعی له گهل نه کرابڼ، واته: به شیري پیاو و به شیري ټاژلو و گياو درهخت و به شیري ټافره تی مردوو چه پامي جیگیر نابڼ.

به لام (وَلَوْ حَلَبَتْ) نه گهر ټافره ټيک به زیندوویی شیري خوی دوشی (فَأَوْجَرَ بَعْدَ مَوْتِهَا) ټينجا له دوی مردنی ټافره ته که شیره که ی پینج جار درایه مندالیک، نه وه (حَرَمٌ فِي الْأَصَحِّ) چه پامي ده گه یه نی و جیگیری ده کا، له فهرمووده ی پاستردا، چونکه له حاله تی زیندووه تی دا شیره که له ټافره ته که جیا بوته وه.

(وَلَوْ جَبْنٌ) نه گهر شیري ټافره ټيک کرایه په نیر، يان هه ویری پی شیلدرا (أَوْ نَزَعٌ مِنْهُ زُبْدٌ) يان پونه که ی لی جیا کراوه، ټينجا به و شیوه یه درایه منداله که، نه وه ش (حَرَمٌ) چه پامي ده گه یه نی (وَلَوْ خُلِطَ بِمَائِهِ) نه گهر شیري ټافره ته که ټيکه لی شله یه کی وه کو ټاو کرا، نه وه (حَرَمٌ إِنْ غَلَبَ) چه پامي ده گه یه نی نه گهر شیره که ټډرتري بڼ (فَإِنْ غَلَبَ) جا نه گهر شیره که که متر بوو (وَشَرِبَ الْكُلَّ) منداله که ش هه موو ټيکه لکراوه که ی خوارده وه (قِيلَ أَوْ الْبَعْضُ) له فهرمووده یه کی بڼ هیژدا: يان به شینکی خوارده وه، نه وه ش (حَرَمٌ) چه پامي ده گه یه نی (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیژتړدا: چونکه هه موو شیره که گه یوه ته ناو هه ناوی منداله که.

(وَيَحَرَّمُ إِجَارٌ) ټيکړدن شیره که ده ناو گه روی منداله که دا چه پامي ده گه یه نی (وَكَذَا اسْتِعَاطٌ) هه روه ها ده ناو لو تیشی دا چه پامي ده گه یه نی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فهرمووده ی پاستی مه زه هب (لَا حَقْنَ فِي الْأَظْهَرِ) به لام ټيکړدن شیر ده کونه کانی خواره وه دا چه پامي ناگه یه نی، له فهرمووده ی به هیژتړدا.

وَشَرْطُهُ: رَضِيَ حَيَّ لَمْ يَبْلُغْ سَتَيْنِ وَخَمْسُ رَضَعَاتٍ، وَضَبُّهُنَّ بِالْعُرْفِ، فَلَوْ قَطَعَ
إِعْرَاضًا تَعَدَّدَ، أَوْ لِلْهَوِ وَعَادَ فِي الْحَالِ أَوْ تَحَوَّلَ مِنْ ثَدْيٍ إِلَى ثَدْيٍ فَلَا، وَلَوْ حَلَبَ مِنْهَا
دَفْعَةً وَ أَوْ جَرَهُ خَمْسًا أَوْ عَكْسَهُ

(وَشَرْطُهُ) مَرَجِي هُوَ شیرخوارندی حەپامی دەگەینێ: (رَضِيَ حَيَّ) مندالە شیرخۆرە که
زیندوو بێو (لَمْ يَبْلُغْ سَتَيْنِ) تەمەنی نەگە یشتبیتە دوو سالان، واتە: نەگەر لە کاتی
شیرخوارندە که تەمەنی شیرخۆرە که گە یشتبوو دوو سالان، ئەو حەپامی ناگەینێ،
پێغه مەبرکە (ﷺ) دەفەر موی: ﴿لَا يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ إِلَّا مَا فَتَى الْأَنْعَاءَ وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ﴾ صححه
الترمذی، هیچ شیرخوارنێک حەپامی ناگەینێ تەنها ئەو شیرە ی چۆتە ناو پێخۆلەکان و پێش
لە شیرکردنەوی مندالە کهش بوو -واتە: پێش دوو سال- حەپامی دەگەینێ.

(و) هەروەها مەرجه: (خَمْسُ رَضَعَاتٍ) شیرخۆرە که پێنج جار شیرە که بخوا، واتە: که مەر لە
پێنج جار حەپامی ناگەینێ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ لِي مَا أُزِلُّ مِنَ الْقُرْآنِ (عَشْرُ رَضَعَاتٍ
مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمُنَ). ثُمَّ لُسَخُنْ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ، فَنُفِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُنَّ لِي مَا يُقْرَأُ مِنَ
الْقُرْآنِ﴾ رواد مسلم، لە سەرەتاوە لە قورئانی پێرۆزدا تايەتیک هەبوو: که (دە شیرخوارندى
زانندراو حەپامی دەگەینێ). ئینجا دە جارە که (نَسَخَ) بونەو بە پێنج جارى زانندراو، ئینجا
پێغه مەبرکە (ﷺ) وەفاتى کردو هێشتا پێنج جارە کهش لە قورئاندا دەخویندرانەو. واتە:
خویندنەوی پێنج جارە کهش (نَسَخَ) بۆو، بەلام بپارە که ی هەر بەردەوامە.

جا بزانه: لە مەزەبى ئىمام (أبى حنيفة) و ئىمام (مالك)دا: تەنها يەك جار شیرخواردن
حەپامی دەگەینێ. هەروەك لە (مغنى) و (مجمع الأنهر)دا فەرموویانە، که وایو: ئاگاداریه:
لەو حالەتدا مەرەبێن بە مەزەبى (حنفى) و (مالکى) دروست نابێ، والله أعلم.

(وَضَبُّهُنَّ بِالْعُرْفِ) بيارى کردنى پێنج جارە که بەگوێرەى عادەتى شیردەر شیرخۆرەکانە،
که وایو: (فَلَوْ قَطَعَ إِعْرَاضًا) نەگەر شیرخۆرە که بەخۆی دەمى لە مەمکی شیردەرە که
کردهو و وازی لە شیرخواردن هێتا، ئەو (تَعَدَّدَ) شیرخوارندە که بەگوێرەى وازلێتێنانەکان
دەژمێردرێ، هەرچەند شیرە مژراوە کهش زۆر کەم بێو شیرخۆرە کهش تێر نەبوی، چونکه
تێرخواردن مەرجه نیە.

(أَوْ لِلْهَوِ وَعَادَ فِي الْحَالِ) یان نەگەر لە بەرگە مەکردن، یان خەوتن، یان پشودان مندالە که
وازی لە مەمک مژین هێتاو ئینجا هەر ئەو دەم گەپاوه سەر مەمک مژینە که (أَوْ تَحَوَّلَ مِنْ
ثَدْيٍ إِلَى ثَدْيٍ) یان لە مەمکیکەو چوو سەر مەمکە که یتر، یان شیردەرە که بۆ کارێکی
خۆی شیرخۆرە که ی لە مەمکە که کردو و ئینجا گەپاوه مەمکی دایێ، ئەو (فَلَا) لەو
حالەتەدا بە چەند جار نازمێردرێ، بەلکو تەنها بە يەك جار دادەندرێ.

(وَلَوْ حَلَبَ مِنْهَا دَفْعَةً) نەگەر شیرە که بە جارێک لە ژنە که نۆشرا، ئینجا (وَأَوْجَرَهُ خَمْسًا) بە
پێنج جار بڕایە شیرخۆرە که (أَوْ عَكْسَهُ) یان بە پێچەوانە که ی: بە پێنج جار نۆشراو بە يەك

فَرَضَةُ، وَفِي قَوْلِ خَمْسٍ، وَلَوْ شَكَّ هَلْ خَمْسًا أَمْ أَقْلٌ أَوْ هَلْ رَضَعَ فِي حَوْلَيْنِ أَمْ بَعْدَ؟
فَلَا تَحْرِمَ، وَفِي الثَّانِيَةِ قَوْلٌ أَوْ وَجْهٌ. وَتَصِيرُ الْمُرْضِعَةُ أُمًّا وَالَّذِي مِنْهُ اللَّبَنُ أَبًا،
وَتَسْرِي الْحُرْمَةُ إِلَى أَوْلَادِهِ،

جار دراین، نه وه (فَرَضَةُ) له هردوو مهسهله دا به یه ک جار داده ندری (وَفِي قَوْلِ خَمْسٍ) له
فهرموده یه کدا: پینج جاره، به لام نه گهر پینج جار له ژنه که دوشروا به پینج جاریش درایه
شیرخوره که، نه وه به پینج جار ده ژمیردری، ههروه که له (مغنی) دا فهرموویه تی.

(وَلَوْ شَكَّ هَلْ خَمْسًا أَمْ أَقْلٌ) نه گهر که وته گومان: نایا پینج جار شیری خواردوه، یان
که متر (أَوْ هَلْ رَضَعَ فِي حَوْلَيْنِ أَمْ بَعْدَ؟) یان نایا له ناو دوو ساله کدا شیری خواردوه،
یان له دواى ته واو یوونى دوو ساله که؟ نه وه له هردوو مهسهله کدا (فَلَا تَحْرِمَ) به و
شیرخواردنه هیچ حه پارمکردنیک جیگیر نابى، به لام (وَفِي الثَّانِيَةِ قَوْلٌ أَوْ وَجْهٌ) له مهسهله ی
دوهه مدا: فهرموده یه ک هیه: که حه پامى ده گه یه نئ. که وا بو: وا باشه خوپاراستن بکاو
مه زه به کى پابردوى نیمام (أَبَى حَنِيفَةَ) و نیمام (مالک) په چاو بکاو خوی توشی نه و
گومان لیکراوه نه کا، چونکه ناپه سنده: نه و جوره نافره تانه له خوی ماره بکا، ههروه که
له (تحفه) و (نهایه) دا فهرموویانه.

به لکو نه گهر ته نها نافره تیکیش بلئ: من شیرم داوه تی. نه و کاته ش سوننه ته: خوپاراستن
بکا، ناپه سنده: ماره ی بکا ﴿عَنْ عُقْبَةَ تَزَوَّجَتْ امْرَأَةً، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ سَوْدَاءُ: قَدْ أَرْضَعْتُكُمْ.
فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ أَنَهَا قَدْ أَرْضَعْتُكُمْ؟ دَعَهَا عَنْكَ﴾ رواه البخاری، ژنیکم له
خوم ماره کرد، جا نافره تیکى پرهش گوتی: من شیرم داوه ته نئوه. جا پیغه مبه رﷺ
فهرموی: چی لئ ده کى، خو نافره ته که گوتی: شیرم داوئى؟ وازی لئ بیته.

﴿لَهُ وَانْهَى بِهِ شِيرْخَوَارْدَن حَه پَامَن﴾

بزانه: له باسى (نه و نافره تانه ی حه پامن پیاو له خویان ماره بکا) باسى نه و نافره تانه شمان
کرد که به هوی شیر حه پامن، به لام لیزه شدا به (قَاعِدَةُ) وه پووینان ده که یه وه وه ده لیین:
هر کاتیک شیرخواردنه که مه رجه کانی هاتنه جئ، نه وه:

(وَتَصِيرُ الْمُرْضِعَةُ أُمًّا) نافره ته شیرده ره که ده بیته دایکى شیرخوره که، هم (وَالَّذِي مِنْهُ
اللَّبَنُ أَبًا) نه و پیاوه ی شیرده کى وه ژنه که هئناوه ده بیته باوکى شیرخوره که، ئینجا
(وَتَسْرِي الْحُرْمَةُ إِلَى أَوْلَادِهِ) نه و حه پامبوونه ش له شیرخوره که وه —ته نها— پیداده پواته
لاى منداله کانی و مندالی منداله کانیشی، هر چه ند به ره و خوار بن، واته: گشتیان له
شیرده ره که و له میزدی شیرده ره که حه پام ده بن:

که وا بو: ژنى شیرخوره که و ژنى کوږه کانیشی له میزدی شیرده ره که حه پام ده بن؟ چونکه
میږده که ده بیته خه زور، ههروه ها میږدی شیرخوره که و میږدی کیږه کانیشی له شیرده ره که

وَلَوْ كَانَ لَرَجُلٍ خَمْسٌ مُسْتَوْلَدَاتٍ أَوْ أَرْبَعُ نِسْوَةٍ وَأُمُّ وَلَدٍ فَرَضَعَ طِفْلًا مِنْ كُلِّ رَضْعَةٍ صَارَ ابْنُهُ فِي الْأَصَحِّ فَيَحْرُمُنَّ عَلَيْهِ لِأَكْثَرِ مَوَطُوءَاتِ أَبِيهِ، وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْمُسْتَوْلَدَاتِ بَنَاتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ فَلَا حُرْمَةَ فِي الْأَصَحِّ، وَأَبَاءُ الْمُرْضِعَةِ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ أَجْدَادٌ لِلرَّضِيعِ، وَأُمَمُهَا نَهَا جَدَّاهُ،

حەپام دەبن؟ چونکه شیردەرەکه دەبیته خەسوو، هەرۆک لە باسی (ئافەرەتەکانی حەپام)دا پوونمان کردەوه، بەلام حەپامبوونەکه دایک و باوکێ شیرخۆرەکه و خوشک و برایەکانی شیرخۆرەکه و مام و خال و پورەکانی ناگرتتەوه، جیاوازی نیە: خوشک و برایەکانی لە خۆی بچوکتەرن، یان گەرۆتەرن، کەواتە: بۆ باوک و برایەکانی شیرخۆرەکه دروستە: شیردەرەکه و کێژەکانی شیردەرەکه لە خۆیان ماره بکەن، هەم بۆ مێردی شیردەرەکهش دروستە: دایکی شیرخۆرەکه، یان خوشکەکانی شیرخۆرەکه لە خۆی ماره بکا، هەرۆک لە زۆریە ی سەرچاوەکاندا فەرموویانە.

(وَلَوْ كَانَ لَرَجُلٍ خَمْسٌ مُسْتَوْلَدَاتٍ) ئەگەر پیاویك پێنج (جاریە) دایکە مندالی هەبن (أَوْ أَرْبَعُ نِسْوَةٍ وَأُمُّ وَلَدٍ) یان چوار ژن و دایکە مندالیکێ هەبن (فَرَضَعَ طِفْلًا مِنْ كُلِّ رَضْعَةٍ) نینجا مندالیک لە هەر یەکێکیان جارێک شیرێ خوارد، ئەو (صَارَ ابْنُهُ فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەی پاستردا: مندالەکه دەبیته کوپی پیاوێکه، چونکه شیرێ (جاریە)کان و ژنەکان لەوێهه هاتو، کەوابو: (فَيَحْرُمُنَّ عَلَيْهِ) ژنەکان و (جاریە)کانیش لە شیرخۆرەکه حەپام دەبن؟ (لَأَكْثَرِ مَوَطُوءَاتِ أَبِيهِ) چونکه گشتیان جیما لەگەڵگراوی باوکە شیرێکەینی، هەرچەند یەکە یەکەش نەبونتە دایکی، کەوابو: (وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْمُسْتَوْلَدَاتِ بَنَاتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ) ئەگەر لەجیاتی پێنج (جاریە)کان پێنج کێژی پیاوێکه، یان پێنج خوشکی پیاوێکه، هەر یەکە جارێک شیر بدەنە مندالیک، ئەو (فَلَا حُرْمَةَ فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەی پاستردا: هیچ حەپامی ناگەیهنن، چونکه لەو پێنجانە هیچێکیان نەبووێته دایکی شیرخۆرەکه، کەوابو: پیاوێکهش نابیتە باپەر و ناشیبتە خال.

نینجا بزانی: پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: «يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ» رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، ئەو ئافەرەتانە ی بە هۆی خزماوەتی حەپام دەبن، بە هۆی شیرخواردنیش حەپام دەبن. کەوابو: حەپامبوونەکه لە دایکە شیردەرەکه و لە باوکە شیرێکەوێ پێدا دەپواتە لای دایکەکانیان و باوکەکانیان و لای کێژەکانیان و کوپەکانیان و لای خوشکەکانیان و برایەکانیان و لای مامەکانیان و خالەکانیان و پورەکانیان:

کەواتە: (وَأَبَاءُ الْمُرْضِعَةِ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ) باوکەکانی دایکە شیردەرەکه لە نەژاد و لە شیر (أَجْدَادٌ لِلرَّضِيعِ) گشتیان باپەر ی شیرخۆرەکنەو (وَأُمَمُهَا نَهَا جَدَّاهُ) دایکەکانی دایکە

وَأَوْلَادُهَا مِنْ نَسَبِ أَوْ رِضَاعٍ إِخْوَتُهُ وَأَخَوَاتُهُ، وَإِخْوَتُهَا وَأَخَوَاتُهَا أَخَوَاتُهُ وَخَالَاتُهُ، وَأَبُو ذِي اللَّبَنِ جَدُّهُ، وَأَخُوهُ عَمُّهُ وَكَذَآلِبَاقِي، وَاللَّبَنُ لِمَنْ نُسِبَ إِلَيْهِ وَلَدَ نَزَلَ بِهِ بِنِكَاحٍ أَوْ وَطْءٍ شُبْهَةٍ لَا زِنًا، وَلَوْ نَفَاهُ بِلِعَانِ انْتَفَى اللَّبَنُ عَنْهُ، وَلَوْ وَطِئَتْ مَنكُوحَةً بِشُبْهَةٍ أَوْ وَطِئَ اثْنَانِ بِشُبْهَةٍ فَوَلَدَتْ

شیردره که له نه ژاوله شیر گشتیان داپیره شیرخوره که نه (وَأَوْلَادُهَا مِنْ نَسَبِ أَوْ رِضَاعٍ) کیژو کوره کانی دایکه شیردره که له نه ژاوله شیر (إِخْوَتُهُ وَأَخَوَاتُهُ) گشتیان خوشکو برای شیرخوره که نه (وَإِخْوَتُهَا وَأَخَوَاتُهَا) براو خوشکه کانی دایکه شیردره که له نه ژاوله شیر (أَخَوَاتُهُ وَخَالَاتُهُ) گشتیان خالو پوری شیرخوره که نه.

(وَأَبُو ذِي اللَّبَنِ) باوکی خاوهن شیره که، واته: باوکی باوکه شیریه که (جَدُّهُ) باپیره شیرخوره که یو (وَأَخُوهُ عَمُّهُ) برای خاوهن شیره که مامی شیرخوره که یه (وَكَذَآلِبَاقِي) خزمه کانی تریش نه وهانه، واته: دایکی خاوهن شیره که داپیره شیرخوره که یه، کیژو کوره کانی خاوهن شیره که خوشکو برای شیرخوره که نه، براو خوشکه کانی خاوهن شیره که مامو پوری شیرخوره که نه.

پیناسه ی خاوهن شیر، واته: باوکه شیریه که (وَاللَّبَنُ) شیریه ژنه که (لِمَنْ نُسِبَ إِلَيْهِ وَلَدَ) بو نهو پیاویه که نه ژادی مندالیکه ده دریتته پالی: که (نَزَلَ بِهِ) به هوی نهو منداله شیره که دابه زیوته مه مکی ژنه که، جا نه ژاده که ش (بِنِكَاحٍ أَوْ وَطْءٍ شُبْهَةٍ) به ماره برینیکه دروستبوو بی، یان به جیماعیکه به هاله بی.

جا بزانه: به تهنه ماره برینو جیماعکردن پیاوه که نابیتته خاوهنی شیره که، به لکو هر کاتیک ژنه که له پیاوه که ناوس بوو، لهو کاته وه پیاوه که ده بیتته خاوهنی شیره که، هرچه ند ژنه که ش زگه کی دانه نابن، به لام بهو مهرجهی پیش ناوسبون شیریه تی دا نه بوئی، چونکه نه گهر کچیک به بی جیماع شیریه تی دا بوئی و نینجا شووی کریدی و ناوس بوئی، نهو شیره بی خاوهنهو شیرخوره که ش بی باوکه، تا نهو کاته ی ژنه که کورپه کی ده بی، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانی پوون کراوه ته وه.

(لَا زِنًا) به لام نه گهر به زینا کورپه که پیدا بوئی، زینا که ره که نابیتته خاوهن شیر، چونکه تگویی زینا هیچ پرزیکه نیه، واته: بو لایه نی پیاوه زینا که ره که هیچ حه پامی ناگه نی، تهنه بو لایه نی دایکه زینا که ره که حه پامی ده گه یه نی، که واته: شیرخوره که بی باوکه.

(وَلَوْ نَفَاهُ بِلِعَانِ) نه گهر میرده که به له عه تکردن نه ژادی منداله کی له خوی لادا، نه وه (انْتَفَى اللَّبَنُ عَنْهُ) شیره که ش لهوی لاده چی و به خاوهنی شیره که داناندری.

(وَلَوْ وَطِئَتْ مَنكُوحَةً بِشُبْهَةٍ) نه گهر ژنیکه ماره براو به هاله جیماعی له گه ل کراو مندالیکه لیبو (أَوْ وَطِئَ اثْنَانِ بِشُبْهَةٍ فَوَلَدَتْ) یان بوو پیاو به هاله جیماعیان له گه ل ژنیکه کردو

فَاللَّيْنُ لِمَنْ لَحِقَهُ الْوَلَدُ بِقَائِفٍ أَوْ غَيْرِهِ، وَلَا تَنْقَطِعُ نَسَبَةُ اللَّيْنِ عَنْ زَوْجٍ مَاتَ أَوْ طَلَّقَ وَإِنْ طَالَتِ الْمُدَّةُ أَوْ انْقَطَعَ وَعَادَ، فَإِنْ نَكَحَتْ آخَرَ وَوَلَدَتْ مِنْهُ فَاللَّيْنُ بَعْدَ الْوِلَادَةِ لَهُ وَقَبْلَهَا لِلْأَوَّلِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ وَقَدْ ظَهَرَ لَيْنُ حَمَلِ الثَّانِي، وَكَذَا إِنْ دَخَلَ، وَفِي قَوْلٍ لِلثَّانِي وَفِي قَوْلٍ لَهُمَا. (فَصْلٌ) تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَأَرْضَعَتْهَا أُمُّهُ أَوْ أُخْتُهَا أَوْ زَوْجَةُ أُخْرَى

مندالینکی لیبو، نهوه (فاللین لمن لحقه الولد) شیریه ژنه که بؤ نهویه یانه که نه ژادی منداله که ی ده گه یه ندریتن (بقائف او غیره) به هوی دروشمناس، یان به هوی نهوه ی تهنه بگوینجی هی یه کیکیان بی.

(وَلَا تَنْقَطِعُ نَسَبَةُ اللَّيْنِ عَنْ زَوْجٍ مَاتَ أَوْ طَلَّقَ) نیسه تی شیریه که له و میرده ناچیرئ: که مربیی، یان ژنه که ی تلاق دابن (وَإِنْ طَالَتِ الْمُدَّةُ) هرچند ماوه ی لیکیا بیونه وه که ش ژور دریز بی (أَوْ انْقَطَعَ وَعَادَ) یان له دوی لیکیا بیونه وه شیریه که بیړئو بیته وه ناو مه که کانی، هرچند له دوی ده سالانیش شیریه که له مه مه که کانی په یدا بیته وه هر به شیریه میرده که ی داده ندرئ، به و هرجه ی به هوی پیاوړکی تر شیریه که په یدا نهو بیته وه.

که و ابو: (فَإِنْ نَكَحَتْ آخَرَ) نه گهر ژنه که شووی به پیاوړکی تر کرد، یان به هله جیماعی له گهل کرا (وَوَلَدَتْ مِنْهُ) جا له و دوومه مندالینکی ته وای بوو، نه و کاته (فَاللَّيْنُ بَعْدَ الْوِلَادَةِ لَهُ) شیریه که ی دوی مندالینکی به شیریه دوومه که یه (وَقَبْلَهَا لِلْأَوَّلِ) شیریه که ی پیش مندالینکی به شیریه که یه که مه که یه (إِنْ لَمْ يَدْخُلْ وَقَدْ ظَهَرَ لَيْنُ حَمَلِ الثَّانِي) نه گهر کاتی ناشکرا بیونی شیریه کورپه ی ناو زگی دوومه که نه هاتبن (وَكَذَا إِنْ دَخَلَ) هر وه ها نه گهر کاتی شیریه کورپه ی ناو زگی دوومه که ش هاتبن، شیریه که هر بؤ میرده که یه که مه تا منداله که ی ده بی؟ چونکه شیر نابیته خوراک کورپه ی ناو زگ (وَفِي قَوْلٍ لِلثَّانِي) له فرموده یه کدا: بؤ دوومه که یه (وَفِي قَوْلٍ لَهُمَا) له فرموده یه کی تر دا: بؤ هر دووکیانه. ﴿ثَاغَادَارِي﴾: نه گهر ژنه که له زینا مندالینکی بوو، نه و کاته ش نیسه تی شیریه که له میرده که ی ده چیرئو ده بیته شیریه زینا و بی خواونه، هر وه که له زورپه ی سه رچاوه کانداه فرموویانه، نینجا ثاگاداریه: نه گهر ژنه که مندالینکی ته وای دانه نا، به لکو پارچه خوینه که، یان پارچه گوشته که ی دانا، نه و کاته به مندالینکی دانا ندرئو شیریه که هر شیریه یه که مه که یه، هر وه که له (الشبراملسی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿فَصْلٌ﴾ له یاسی هه لوه شانده وه ی ماره برین به هوی به سه ردها هاتنی شیر خواردن ﴿تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ﴾ نه گهر پیاوړیک ماره برانکی بچوکی له دوو سال که متری له ژوردا بوو (فَأَرْضَعَتْهَا أُمُّهُ أَوْ أُخْتُهَا أَوْ زَوْجَةُ أُخْرَى) نینجا دایکی پیاوه که، یان خوشکه که ی، یان

الْفَسَخَ نِكَاحُهُ، وَلِلصَّغِيرَةِ نَصْفُ مَهْرِهَا وَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ نَصْفُ مَهْرٍ مِثْلٍ وَفِي قَوْلِ كُلِّهِ، وَلَوْ رَضَعَتْ مِنْ ثَائِمَةٍ فَلَا غَرَمَ وَلَا مَهْرٌ لِلْمُرْتَضِعَةِ، وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةً وَصَّغِيرَةً فَأَرْضَعَتْ أُمُّ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ الْفَسَخَتْ الصَّغِيرَةُ وَكَذَا الْكَبِيرَةُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَهُ نِكَاحٌ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا، وَحُكْمُ مَهْرِ الصَّغِيرَةِ وَتَقْرِيمُهُ الْمُرْضِعَةَ مَا سَبَقَ، وَكَذَا الْكَبِيرَةُ إِنْ لَمْ تَكُنْ مَوْطُوءَةً، فَإِنْ كَانَتْ مَوْطُوءَةً

ژنیکی تری پیاوه که، یان ژنی باوکی، یان ژنی کوپی، یان ژنی برای پینج جار شیری دایه نه و ژنه بجوکه، نه وه (انفسخ نکاحه) به ته و او یونی جاری پینجه ماره برینی پیاوه که له و ژنه بجوکه هه لده و شهیت وه و هتا هتایی لای حرام ده بی؟ چونکه: یان ده بیته خوشکی له دایکی، یان کیژی خوشکی، یان کیژی ژنی، یان خوشکی له باوکی، یان کیژی کوپی، یان کیژی برای.

هه روه ها له مهسه له ی سیه مده ژنه گه وره که یشی هتا هتایی لای حرام ده بی، چونکه بووته خه سووی، نینجا (وَلِلصَّغِيرَةِ نَصْفُ مَهْرِهَا) ژنه بجوکه که نیوه ماره یی له سر میړده که واجبه (وَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ نَصْفُ مَهْرٍ مِثْلٍ) میړده که نیوه ماره یی هاویننه ی له سر شیرده ره که بۆ واجب ده بی له توله ی له ده ستدانی ژنه که ی (وَفِي قَوْلِهِ كُلُّهُ) له هه رموده یه کدا: هه مو ماره یی هاویننه له سر شیرده ره که واجب ده بی.

به لام (وَلَوْ رَضَعَتْ مِنْ ثَائِمَةٍ) نه گه ژنه بجوکه که به خوی پینج جار شیری له ژنیکی خه وتو خوارد، نه و کاته (فَلَا غَرَمَ) هیچ توله له سر ژنه خه وتو وه که نیه، هه م (وَلَا مَهْرٌ لِلْمُرْتَضِعَةِ) هیچ نیوه ماره ییش بۆ شیرخوړه بجوکه که له سر میړده که ی واجب نابی؟ چونکه به کرداری خوی ماره برینه که ی هه لوه شاده ته وه.

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةً وَصَّغِيرَةً) نه گه پیاوه که ماره بر او یکی گه وره و ماره بر او یکی بجوکی له ژیردا بون (فَأَرْضَعَتْ أُمُّ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ) نینجا دایکی ژنه گه وره که ی پینج جار شیر دایه ژنه بجوکه که ی، نه وه (انْفَسَخَتِ الصَّغِيرَةُ وَكَذَا الْكَبِيرَةُ فِي الْأَظْهَرِ) ماره برینی بجوکه که و هه م گه وره که ش هه لده و شهیت وه؟ چونکه بونه ته خوشکی یه کتر، به لام (وَلَهُ نِكَاحٌ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا) له دوی هه لوه شانه وه که بۆی دروسته: ته نها یه کیکیان به حه ز لیبونی خوی - دوو باره له خوی ماره بکاته وه.

(وَحُكْمُ مَهْرِ الصَّغِيرَةِ وَتَقْرِيمُهُ الْمُرْضِعَةَ مَا سَبَقَ) بریاری واجبیونی نیوه ماره یی بجوکه که و توله سه ندنی میړده که له شیرده ره که: وه که مهسه له که ی پراوه (وَكَمَا الْكَبِيرَةُ إِنْ لَمْ تَكُنْ مَوْطُوءَةً) هه روه ها ژنه گه وره که ش - نه گه ر جیماعی له گه ل نه کرد بی - وه که بجوکه که نیوه ماره یی له سر میړده که واجب ده بی و میړده که ش نیوه ماره یی هاویننه ی - له توله - له سر دایکه شیرده ره که واجب ده بی، به لام (فَإِنْ كَانَتْ مَوْطُوءَةً) نه گه ر جیماعی له گه ل ژنه

فَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ مِثْلُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ أَرْضَعَتْ بِنْتُ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ حُرِّمَتْ الْكَبِيرَةُ أَبَدًا وَكَذَا الصَّغِيرَةُ إِنْ كَانَتْ الْكَبِيرَةُ مَوْطُوءَةً، وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَطَلَّقَهَا فَأَرْضَعَتْهَا امْرَأَةٌ صَارَتْ أُمُّ امْرَأَتِهِ، وَلَوْ نَكَحَتْ مُطْلَقَتَهُ صَغِيرًا وَأَرْضَعَتْهُ بِلَبَنِهِ حُرِّمَتْ عَلَى الْمُطْلَقِ وَالصَّغِيرِ أَبَدًا، وَلَوْ زَوَّجَ أُمُّ وَلَدِهِ عَبْدَهُ الصَّغِيرَ فَأَرْضَعَتْهُ لَبَنَ السَّيِّدِ حُرِّمَتْ عَلَيْهِ وَعَلَى السَّيِّدِ، وَلَوْ أَرْضَعَتْ مَوْطُوءَتُهُ الْأُمَّةَ صَغِيرَةً تَحْتَهُ بِلَبَنِهِ أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ حُرِّمَتْ عَلَيْهِ،

گه ورده کی کردبی، نه وکاته (فَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ مِثْلُ فِي الْأَظْهَرِ) له فەرموده ی به میژند: میژده که نه وای ماره یی هاویننه ی - له توله - له سەر دایکه شیرده ره که واجب ده بی، چونکه نه ویش ماره یی که نه وای بۆ نه وژنه له سەر واجب بووه.

(وَلَوْ أَرْضَعَتْ بِنْتُ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ) نه گەر کیژنکی ژنه گه ورده کی پینچ جار شیر ی دایه نه م ژنه بچوکه ی، نه وه (حُرِّمَتْ الْكَبِيرَةُ أَبَدًا) ژنه گه ورده کی هه تا هه تایی لی چه پام ده بی؟ چونکه بووه ته داپیره ی ژنه کی (وَكَذَا الصَّغِيرَةُ إِنْ كَانَتْ الْكَبِيرَةُ مَوْطُوءَةً) هه روه ها بچوکه که شی هه تا هه تایی لی چه پام ده بی نه گەر جیماعی له گه ل ژنه گه ورده کی کردبی؟ چونکه بووته کیژه ژنی.

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَطَلَّقَهَا) نه گەر ماره بر او یکی بچوکی له ژیندا بوو و ته لاقی دا (فَأَرْضَعَتْهَا امْرَأَةٌ) ئینجا له دوا ی ته لاقدان ژنیک پینچ جار شیر ی دایه ته لاقدره وه که، نه وه (صَارَتْ أُمُّ امْرَأَتِهِ) شیرده ره که ده بیته خه سووی وه تا هه تایی لی چه پامه له خوی ماره ی بکا (وَلَوْ نَكَحَتْ مُطْلَقَتَهُ صَغِيرًا) نه گەر ژنیک کی ورده ی ته لاقدرای خوی شووی به مندالکی شیرخۆر کرد، ئینجا (وَأَرْضَعَتْهُ بِلَبَنِهِ) به شیر ی ته لاقدره که شیر ی دایه نه م میژده شیرخۆره ی، نه وه (حُرِّمَتْ عَلَى الْمُطْلَقِ وَالصَّغِيرِ أَبَدًا) ژنه که هه تا هه تایی له ته لاقدره وه که له شیرخۆره که چه پام ده بی؟ چونکه بووه ته ژنه کوپی ته لاقدره که و، دایکی شیرخۆره که و، هه م ژنی باوکیشی.

(وَلَوْ زَوَّجَ أُمُّ وَلَدِهِ عَبْدَهُ الصَّغِيرَ) نه گەر (جاریه) دایکه مندالکه یی له کویله بچوکه کی خوی ماره کرد (فَأَرْضَعَتْهُ لَبَنَ السَّيِّدِ) دایکه مندال که ش شیر ی گه ورده کی دایه کویله که، نه وه (حُرِّمَتْ عَلَيْهِ وَعَلَى السَّيِّدِ) له کویله که و له گه ورده کی چه پام ده بی، چونکه ده بیته دایکی کویله که و، ژنی کوپه شیریه کی گه ورده که (وَلَوْ أَرْضَعَتْ مَوْطُوءَتُهُ الْأُمَّةَ صَغِيرَةً تَحْتَهُ) نه گەر (جاریه) یه کی جیماع له گه لکراوی خوی شیر ی دایه ژنیک ی بچوکی وی (بِلَبَنِهِ أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ) به شیر ی وی، یان به شیر ی که سیک تر، نه وه (حُرِّمَتْ عَلَيْهِ) ژنه شیرخۆره که و (جاریه) شیرده ره که هه ردووکیان له خاوه ن (جاریه) که به یه کجاری چه پام ده بی؟ چونکه شیرخۆره که کیژی جیماع له گه لکراوه که یه تی، (جاریه) که ش دایکی ژنه که یه تی.

وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ فَأَرَضَعْتَهَا الْفَسَحَتَا وَحَرُمْتَ الْكَبِيرَةَ أَبَدًا وَكَذَٰلَا الصَّغِيرَةَ
 إِنْ كَانَ الْإِرْضَاعُ بِلَبْنِهِ، وَإِلَّا فَرَبِيبَةً، وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةٌ وَثَلَاثُ صَفَائِرٍ فَأَرَضَعْتَهُنَّ
 حَرُمْتَ أَبَدًا، وَكَذَٰلَا الصَّفَائِرُ إِنْ أَرْضَعْتَهُنَّ بِلَبْنِهِ أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ وَهِيَ مَوْطُوءَةٌ، وَإِلَّا فَإِنْ
 أَرْضَعْتَهُنَّ مَعَ يَابِجَارِهِنَّ الْخَامِسَةَ الْفَسَحَتَا وَلَا يَحْرُمْنَ مُؤَبَّدًا، أَوْ مُرْتَبًا لَمْ يَحْرُمْنَ
 وَتَنْفَسِخُ الْأُولَى وَالثَّلَاثَةُ،

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ) نه گهر ژنیکی گهره و ژنیکی بچوکی له ژیردا بون (فَأَرَضَعْتَهَا)
 ئینجا ژنه گهره که پینچ جار شیر دایه ژنه بچوکه که، نه وه (انْفَسَحَتَا) ماره پری
 هره دوکیان هه لده و شیتته وه (وَحَرُمْتَ الْكَبِيرَةَ أَبَدًا) ژنه گهره که ی هه تا هه تای لحه پام
 ده بی؟ چونکه دایکی ژنه که یه تی (وَكَذَٰلَا الصَّغِيرَةَ) هه روه ها بچوکه که شی هه تا هه تای
 لحه پام ده بی (إِنْ كَانَ الْإِرْضَاعُ بِلَبْنِهِ) نه گهر ژنه گهره که شیر میرده که ی دایتی؟
 چونکه ده بیته کیژی خاوه نی شیر که (وَإِلَّا فَرَبِيبَةً) به لام نه گهر شیر میرده که ی
 نه دایتی، نه و کاته ده بیته کیژنه، واته: نه گهر جیماعی له گه ل ژنه گهره که ی کر بی،
 نه و کاته بچوکه که شی لحه پام ده بی، نه گهر نا: حه پام نابئ.

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةٌ وَثَلَاثُ صَفَائِرٍ) نه گهر ژنیکی گهره و سێ ژنی بچوکی له ژیردا بون
 (فَأَرَضَعْتَهُنَّ) ژنه گهره که ش هه ر یه که و پینچ جار شیر دانی، نه وه (حَرُمْتَ أَبَدًا)
 گهره که ی هه تا هه تای لحه پام ده بی؟ چونکه دایکی ژنه کانی هه تی (وَكَذَٰلَا الصَّفَائِرُ إِنْ
 أَرْضَعْتَهُنَّ بِلَبْنِهِ) هه روه ها هه ر سیک بچوکه کانی شی لحه پام ده بی نه گهر شیر میرده که ی
 دانی؟ چونکه ده بنه کیژی میرده که (أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ وَهِيَ مَوْطُوءَةٌ) یان شیر پیاویکی تری
 دانی به لام جیماع له گه لکراوی میرده که ی بی؟ چونکه ده بنه کیژنه ژنیکی جیماع
 له گه لکراو (وَإِلَّا) به لام نه گهر میرده که جیماعی له گه ل گهره که نه کر دبو و شیر که ش هه
 پیاویکی تر بو، نه و کاته ش گهره که هه تا هه تای حه پام ده بی؟ چونکه دایکی
 ژنه کانی هه تی، ئینجا ته ماشا ده که ی:

(فَإِنْ أَرْضَعْتَهُنَّ مَعَ يَابِجَارِهِنَّ الْخَامِسَةَ) نه گهر گهره که ویکپا شیر دانی: وه ک جاری
 پینچم ویکپا شیر که ی ده گه رویان بکا، نه وه (انْفَسَحْنَ) ماره ی هه ر سیکیان
 هه لده و شیتته وه؟ چونکه بونه ته خوشکی یه کتری، به لام (وَلَا يَحْرُمْنَ مُؤَبَّدًا) هه تا هه تای لئی
 حه پام نابن، چونکه جیماعی له گه ل دایکیان نه کر دبو، که واته: ته نه ته نه هه ر کامه یان هه ز
 بکا له خوی ماره ده کاته وه (أَوْ مُرْتَبًا) یان یه که له دوی یه که شیر دانی، نه و کاته ش (لَمْ
 يَحْرُمْنَ) هه تا هه تای لئی حه پام نابن؟ چونکه جیماعی له گه ل دایکیان نه کر دبو، به لام
 (وَتَنْفَسِخُ الْأُولَى) ماره ی یه که مه که هه لده و شیتته وه؟ چونکه له گه ل دایکه که ی له ژیر
 ماره ی یه که پیاودا ک بونه ته وه (وَالثَّلَاثَةُ) ماره ی سێ یه که ش هه لده و شیتته وه؟ چونکه

وَتَنْفَسُخُ الثَّانِيَةَ بِارْضَاعِ الثَّالِثَةِ، وَفِي قَوْلٍ لَا يَنْفَسُخُ، وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ
فِيْمَنْ تَحْتَهُ صَغِيرَتَانِ أَرْضَعْتَهُمَا أَجْنَبِيَّةٌ مُرْتَبًا أَيْنَفَسَخَانِ أُمُّ الثَّانِيَةِ؟
(فَصْلٌ) قَالَ: هُنْدُ بِنْتُ أَوْ أُخْتِي بِرِضَاعٍ. أَوْ قَالَتْ: هُوَ أَخِي. حَرَمٌ تَنَّاكُحُهُمَا، وَلَوْ قَالَ
رُؤُوسَانِ: بَيْنَا رِضَاعٌ مُحَرَّمٌ. فَرُقَ بَيْنَهُمَا وَسَقَطَ الْمُسَمَّى وَوَجِبَ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ،

بونه خوشكى دوومه كه، كه و ابو: (وَتَنْفَسُخُ الثَّانِيَةَ بِارْضَاعِ الثَّالِثَةِ) به فرموده
به هيتر: مارهى دوومه كه ش به شيردانى سى به كه هله ده وه شيتته وه (وَفِي قَوْلٍ لَا
يَنْفَسُخُ) له فرموده به كدا: مارهى دوومه كه هله ناوه شيتته وه.

(وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ) نه دوو فرموده به هيتر بى هيتره ديتته جى: (فِيْمَنْ تَحْتَهُ صَغِيرَتَانِ) له و
پياوه دا: كه دوو زنى بچوكى له زير دابنو (أَرْضَعْتَهُمَا أَجْنَبِيَّةٌ) زنىكى بيگانه هه ر به كه و
پينج جار شيرى دانى (مُرْتَبًا) به كه له دواى به كه، نه وه بيگانه كه ده بيتته دايكى زنه كانى،
ئينجا (أَيْنَفَسَخَانِ أُمُّ الثَّانِيَةِ؟) نايا مارهى هه ردوو زنه بچوكه كانيش هله ده وه شيتته وه، يان
ته نها دوومه كه؟ به فرموده به هيتر: مارهى هه ردووكيان هله ده وه شيتته وه؟ چونكه
بونه خوشكى به كترى، به لام هه تا هه تاى لى حه رام نابنو كامه يان حه ز ده كه له خوى
ماره ده كاته وه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسَى نَاشِكِرَاكِرْدَنِ شِيرْخَوَارْدَنِ بَه شَاهِيلِدُو دَانِيْدَاهِيْنَانِ﴾

به كه م: دانپيداهينان (قَالَ: هُنْدُ بِنْتُ أَوْ أُخْتِي بِرِضَاعٍ) نه گه ر پياويك گوتى: فلانه زنه به
هوى شيرخواردن كيژى منه. يان خوشكى منه. يان پورى منه (أَوْ قَالَتْ: هُوَ أَخِي) يان زنتيك
گوتى: فلانه پياوه به هوى شيرخواردن برى منه. يان كوپى منه. يان خالى منه. يان مامى
منه. نه وه (حَرَمٌ تَنَّاكُحُهُمَا) هه تا هه تاى ليك ماره كردنيان حه رامه، به لام نابنه مه حره مى
به كترى نه گه ر نه وى ترش باوه پى پى نه كا، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فرموده يانه.

(وَلَوْ قَالَ رُؤُوسَانِ: بَيْنَنَا رِضَاعٌ مُحَرَّمٌ) نه گه ر ژنو ميژده يك گوتيان: شيرخواردن يكي حه رامكه ر
له نيوانماندا هه به. نه وه (فَرُقَ بَيْنَهُمَا) واجبه: ليك جيا بكرينه وه، چونكه به قسه ي خويان
ماره برينه كه يان دروست نه بووه، كه و ابو: (وَسَقَطَ الْمُسَمَّى) ماره ييه ناويراوه كه لاده كه وى
(وَوَجِبَ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ) ماره يى هاوويته بو ئافره ته كه له سه ر پياوه كه واجب ده بى، نه گه ر
جيماعى له گه ل كرديى، چونكه جيماعه كه به هله بووه، به لام نه گه ر جيماعى له گه ل
نه كرديى، هيچ ماره يى واجب نابى.

هه روه ها نه گه ر زنه كه ده زيانى شيرخواردن له نيوانياندا هه به وه به خوشى خوى ريگاي دا
جيماعى له گه ل بكا، نه و كاته ش مافى ماره يى نيه، چونكه زينايه، هه روه كه له زوربه ي
سه رچاوه كاندا فرموده يانه.

وَإِنْ ادَّعَى رَضَاعًا فَأَلْكَرْتَ انْفَسَخَ وَلَهَا الْمُسَمَّى إِنْ وَطِئَ وَإِلَّا فَنَصَفُهُ، وَإِنْ ادَّعَتْهُ فَأَلْكَرَ صُدُقَ يَمِينِهِ إِنْ زُوِّجَتْ بِرِضَاهَا، وَإِلَّا فَلَا أَصَحُّ تَصْدِيقُهَا وَمَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ، وَإِلَّا فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَيُحْلَفُ مُنْكَرُ رَضَاعٍ عَلَى نَفْسِ عِلْمِهِ، وَمُدَّعِيهِ عَلَى بَتٍّ، وَيُثْبِتُ بِشَهَادَةِ رَجُلَيْنِ أَوْ رَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ وَبَارِعِ نِسْوَةٍ، وَالْإِقْرَارُ بِهِ شَرْطُهُ رَجُلَانِ، وَتُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُرْضِعَةِ إِنْ لَمْ تَطْلُبْ أَجْرَةً وَلَا ذَكَرْتَ فِعْلَهَا، وَكَذَا إِنْ ذَكَرْتَ فَقَالَتْ:

(وَإِنْ ادَّعَى رَضَاعًا فَأَنْكَرْتَ) نه گهر میزده که گوتی: شیرخوار دنیکی چه پامکر له نیوانماندا هیه. ژنه که ش گوتی: پاست ناکه ی. نه وه (انْفَسَخَ) ماره برینه که یان هه لده وه شیه ته وه (وَلَهَا الْمُسَمَّى إِنْ وَطِئَ وَإِلَّا فَنَصَفُهُ) ژنه که ش ماره یی هاووینه ی له سهر میزده که ی هیه نه گهر جیماعی له گهل کردبی، نه گهر نا: نیوه ماره یی هیه.

به لام (وَإِنْ ادَّعَتْهُ فَأَنْكَرْتَ) نه گهر ژنه که گوتی: شیرخوار دنیکی چه پامکر له نیوانماندا به. میزده که گوتی: پاست نیه. نه و کاته (صُدُقَ يَمِينِهِ) به سویند خواردن باوه به میزده که ده کری (إِنْ زُوِّجَتْ بِرِضَاهَا) نه گهر ژنه که به په زامه ندی خوی لی ماره کرابی (وَإِلَّا) به لام نه گهر ژنه که به په زامه ندی خوی ماره نه کرابی، نه و کاته (فَلَا أَصَحُّ تَصْدِيقُهَا) به فهرمووده ی پاستر: به سویند خواردن باوه به ژنه که ده کری، هم (وَمَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ) ماره یی هاووینه شی له سهر میزده که واجب ده بی نه گهر جیماعی له گهل کردبی (وَإِلَّا) به لام نه گهر جیماعی له گهل نه کردبی (فَلَا شَيْءَ لَهَا) مافی هیچ ماره یی نیه.

هه روه ها نه گهر له کاتی جیماعرکدن زانیبیتی شیرخوار دنیکی چه پامکر له نیوانماندا به خو شی خوی پښکای دابی جیماعی له گهل بکا، نه و کاته ش مافی ماره یی نیه؟ چونکه زینایه، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی.

نیجا بزانه: (وَيُحْلَفُ مُنْكَرُ رَضَاعٍ عَلَى نَفْسِ عِلْمِهِ) نه وه ی دان به شیرخواردن نا هیتنی سویند له سهر نه زانین ده خواو ده لی: (وَاللَّهِ نَهْمَزَانِيهِ) شیرخوار دنیکی چه پامکر له نیوانماندا به بی). هم (وَمُدَّعِيهِ عَلَى بَتٍّ) داواکاری شیره که ش له سهر براندنه وه سویند ده خواو ده لی: (وَاللَّهِ) شیرخوار دنیکی چه پامکر له نیوانماندا هیه). چونکه کاری که سیکی تر ناشکرا ده کا.

دووهم: (وَيُثْبِتُ) شیرخواردن ناشکرا ده بی: (بِشَهَادَةِ رَجُلَيْنِ) به شاهیدی دوو پیاو (أَوْ رَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ) یان پیاو ویک دوو ثافره ت (وَبَارِعِ نِسْوَةٍ) هم به چوار ثافره تیش ناشکرا ده بی، به لام (وَالْإِقْرَارُ بِهِ شَرْطُهُ رَجُلَانِ) یو ناشکرا بونی دانپیدا میتانی شیرخواردن مهرجه: دوو پیاو هه بن (وَتُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُرْضِعَةِ) شاهیدی ثافره ته شیرده ره که ش قبول ده کری که له گهل شاهیده کانی تر دا شاهیدی بدا (إِنْ لَمْ تَطْلُبْ أَجْرَةً) به و مهرجه ی داوا ی کری شیردانه که نه کاو هم (وَلَا ذَكَرْتَ فِعْلَهَا) باسی کرداری خویشی نه کا (وَكَذَا إِنْ ذَكَرْتَ فَقَالَتْ:

أَرْضَعْتُهُ. فِي الْأَصَحِّ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَكْفِي بَيْنَهُمَا رَضَاعٌ مُحَرَّمٌ. بَلْ يَجِبُ ذِكْرُ وَقْتٍ وَعَدَدٍ وَوُصُولِ اللَّبَنِ جَوْفَهُ، وَيُعْرَفُ ذَلِكَ بِمُشَاهَدَةِ حَلَبٍ وَإِجَارٍ وَأَزْدِرَادٍ أَوْ قَرَأْنٍ: كَالْتِقَامِ ثَدْيٍ وَمَصِّهِ وَحَرَكَةِ حَلْفِهِ يَتَجَرَّعُ وَأَزْدِرَادٍ بَعْدَ عِلْمِهِ بِأَنَّهَا لَبُونٌ.

(كِتَابُ التَّفَقَّاتِ)

عَلَى مُوسِرٍ لِرُزْجَتِهِ كُلِّ يَوْمٍ مَدًا طَعَامٌ، وَمُغْسِرٌ مَدٌّ، وَمُتَوَسِّطٌ مَدٌّ وَنَصْفٌ، وَالْمَدُّ مِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ دِرْهَمًا وَثَلَاثُ دِرْهَمٍ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَسَبْعُونَ وَثَلَاثَةُ أَسْبَاعٍ دِرْهَمٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

أَرْضَعْتُهُ) مهروده ها نه گهر باسی کرداری خژی شی بکاو بلئی: من شیرم داوه تی، هر قبول ده کری (فی الأصح) له مهرموده ی راستردا.

(وَالْأَصَحُّ) به مهرموده ی راستر: (أَنَّهُ لَا يَكْفِي بَيْنَهُمَا رَضَاعٌ مُحَرَّمٌ) نه ودهنده به س نیه شاهیده که بلئی: شیرخواردنیکی چه پامکر له نتوانیاندایه (بَلْ يَجِبُ ذِكْرُ وَقْتٍ) به لکو واجبه: باسی کاتی شیردانه که بکن که پیش ته مهنی دوو سالی بووه (وَعَدَن) ژماره که شی بلئین که پینج جاری جیا جیا بووه (وَوُصُولِ اللَّبَنِ جَوْفَهُ) هم واجبه: بلئین: شیره که گیوه ته ناو مه ناوی (وَيُعْرَفُ ذَلِكَ بِمُشَاهَدَةِ حَلَبٍ) شیر گیوشته مه ناو به ووه ده زاندری: که بیبینی شیره که له ژنه که دوشراوه (وَإِجَارٍ) ده ناو ده می منداله که کراوه (وَأَزْدِرَادٍ) منداله که ش قوتی داوه (أَوْ قَرَأْنٍ) یان چند نیشانه یه کی تر: (كَالتِقَامِ ثَدْيٍ) وه ک منداله که گوی مه که که ده ناو ده می خوی بنی (وَمَصِّهِ) بی می می (وَحَرَكَةِ حَلْفِهِ) جوله ی گه روی شی بیبینی (بِتَجَرُّعٍ وَأَزْدِرَادٍ) به قوم لیدان و قوتدان (بَعْدَ عِلْمِهِ بِأَنَّهَا لَبُونٌ) پاش نه ووه شاهیده که زانیبیتی شیرده ره که شیر ی تی دایه.

﴿ كِتَابُ التَّفَقَّاتِ: پهرتوکی بزئومکان ﴾

واته: به خیرکردنی ژنو دایک و باوک و منداله کان و کویله و نازده لکان. (عَلَى مُوسِرٍ لِرُزْجَتِهِ) واجبه له سر میزدنیکی مه بووی بژ ژنه که ی: (كُلُّ يَوْمٍ مَدًا طَعَامٌ) مه موو پوژژیک دوو مستی دانه ویکله (وَمُغْسِرٍ مَدٌّ) له سر میزدی نه بوویش مه موو پوژژیک مستیک واجبه (وَمُتَوَسِّطٌ مَدٌّ وَنَصْفٌ) له سر ناوه نجیش مه موو پوژژیک مستیک و نیو واجبه، پیغه مبه ربی ده فرموی: ﴿وَأَلْهَنَ عَلَيْكُمْ رِزْقَهُمْ وَكَسَوْتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ رواه مسلم، خوارده مهنی و بهرگی ژنه کانتان له سر شیوه واجبه به گویره ی تواناتان.

(وَالْمَدُّ مِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ دِرْهَمًا وَثَلَاثُ دِرْهَمٍ) نه ندازه ی مستیک: سه دو حه فتاو سئ دیره می زیو و سیتی که دیره می که (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده فرموی (الْأَصَحُّ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَسَبْعُونَ وَثَلَاثَةُ أَسْبَاعٍ دِرْهَمٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به مهرموده ی راستر: سه دو حه فتاو یه ک دیره می و سئ حه فتیکی دیره می که، واته: (٦٠٥) غرام.

وَمَسْكِينُ الزَّكَاةِ مُعْسِرٌ، وَمَنْ فَوْقَهُ إِنْ كَانَ لَوْ كُفِّ مُدَّتَيْنِ رَجَعَ مَسْكِينًا فَمَتَوَسَّطَ وَإِلَّا فَمُوسِرٌ، وَالْوَاجِبُ غَالِبُ قُوَّةِ الْبَلَدِ، قُلْتُ: فَإِنْ اِخْتَلَفَ وَجَبَ لَاتِّقَ بِهِ، وَيُعْتَبَرُ الْيَسَارُ وَغَيْرُهُ طُلُوعُ الْفَجْرِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَعَلَيْهِ تَمْلِيكُهَا حَبًّا، وَكَذَا طَحْنُهُ وَخَبْزُهُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ طَلَبَ أَحَدُهُمَا بَدَلَ الْحَبِّ لَمْ يُجِبَرِ الْمُتَمَنِّعُ، فَإِنْ اعْتَاضَتْ جَارَ فِي الْأَصَحِّ إِلَّا خُبْرًا أَوْ دَقِيقًا عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ أَكَلَتْ مَعَهُ عَلَى الْعَادَةِ سَقَطَتْ نَفَقَتُهَا فِي الْأَصَحِّ،

(وَمَسْكِينُ الزَّكَاةِ مُعْسِرٌ) نه و گه دایه ی زه کاتی پی ده چی لایزه دا - به نبوی دایه ندری (وَمَنْ فَوْقَهُ) نه وه ی له گه دا به سهر وه تره (إِنْ كَانَ لَوْ كُفِّ مُدَّتَيْنِ رَجَعَ مَسْكِينًا) نه گه ره موو پوژنک دلاوی دوو مستی لیکراییه ده بووه گه دا، نه وه (فَمَتَوَسَّطَ) ناوه نجییه (وَالْوَجِبُ) به لام نه گه نه ده بووه گه دا، نه وه (فَمُوسِرٌ) هه بووییه، خوی گه وره ده فره موو: ﴿لَيَنْفَقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفَقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكُفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهُ﴾ نه وه که سه ی زوری هه یه با به گویره ی هه بووی ی بژیو بدا، نه وه ی که میشی هه یه خوا چه ندی داوه تی با به گویره ی نه وه ونده بژیو بدا، خوی گه وره داوی به خپوکردن له هپج که سیک ناکا، ته نها به گویره ی نه وه تواناییه داویه تی دلاوی لایده کا.

(وَالْوَاجِبُ غَالِبُ قُوَّةِ الْبَلَدِ) نه وه دانه ویله ی واجبه، نه وه یه: که به نه غله بی خه لکی نه وه شوینه ده یخن (قُلْتُ) نیعامی (النواوی) ده فره موو (فَإِنْ اِخْتَلَفَ وَجَبَ لَاتِّقَ بِهِ) نه گه ره خواره مه نیه کان لیک جیاواز بون، نه وه کاته نه وی شیوی ده سه لاتی میړده که یه، نه ویان واجب ده بی (وَيُعْتَبَرُ الْيَسَارُ وَغَيْرُهُ طُلُوعُ الْفَجْرِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) هه موو پوژنک هه بووی و نه بووی میړده که به کاتی ده رکه وتنی به یان په چاو ده کری.

(وَعَلَيْهِ تَمْلِيكُهَا حَبًّا) له سهر میړده که واجبه ده نک ی ساغ بداته ژنه که (وَكذَا طَحْنُهُ وَخَبْزُهُ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها له سهر میړده که واجبه: ده نکه که به اپیو بژیشی بکاته نان، واته: نان کردن له سهر ژنه که نیه (وَلَوْ طَلَبَ أَحَدُهُمَا بَدَلَ الْحَبِّ) نه گه ره ژنه که، یان میړده که له جیاتی ده نکه که داوی شتیکی تری کرد: وه ک پارو نه وه شتانه، نه وه (لَمْ يُجِبَرِ الْمُتَمَنِّعُ) نه وه ی پازی نیه زوری لیکاری، به لام (فَإِنْ اعْتَاضَتْ) نه گه ره ژنه که به پازی بوونی خوی له جیاتی ده نکه که شتیکی تری له میړده که وه رگرت، نه وه (جَارَ فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا دروست ده بی (إِلَّا خُبْرًا أَوْ دَقِيقًا عَلَى الْمَذْهَبِ) ته نها نان و نارد دروست نیه له جیاتی ده نکیکی له په گه زی خوی وه ر بگیری، چونکه ده بیته پریا، له سهر فره مووده ی پاستی مه زه ب.

(وَلَوْ أَكَلَتْ مَعَهُ عَلَى الْعَادَةِ) نه گه ره ژنه که سه ک عاده تی نیستا - له گه ل میړده که ی خواره مه نی خوار، نه وه (سَقَطَتْ نَفَقَتُهَا فِي الْأَصَحِّ) بژیوه که ی له سهر میړده که ی لاده چی

قُلْتُ: إِلَّا أَنْ تَكُونَ غَيْرَ رَشِيدَةٍ وَلَمْ يَأْذَنْ وَلِئِهَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَجِبُ أَذْمُ غَالِبِ الْبَلَدِ كَزَيْتٍ وَسَمْنٍ وَجُبْنٍ وَتَمَرٍ، وَيَخْتَلِفُ بِالْفُصُولِ، وَيُقَدَّرُهُ قَاضٍ بِاجْتِهَادِهِ، وَيُفَاوَتْ بَيْنَ مُوسِرٍ وَغَيْرِهِ، وَلَحْمٌ يَلِيقُ بَيْسَارِهِ وَإِعْسَارِهِ كَعَادَةِ الْبَلَدِ، وَلَوْ كَانَتْ تَأْكُلُ الْخُبْزَ وَحْدَهُ وَجَبَ الْأَذْمُ، وَكَسَوَةٌ تَكْفِيهَا: فَيَجِبُ قَمِيصٌ وَسَرَاوِيلٌ وَخِمَارٌ وَمِكَعَبٌ، وَيَزِيدُ فِي الشَّتَاءِ جُبَّةٌ، وَجَنْسُهَا قُطْنٌ.

له فەرموده‌ی پاستردا (قُلْتُ) نِیامی (النوای) ده‌فهرموی (إِلَّا أَنْ تَكُونَ غَيْرَ رَشِيدَةٍ وَلَمْ يَأْذَنْ وَلِئِهَا) تهنه‌ها نه‌گه‌ر ژنه‌که بالغ و عاقل نه‌بی و سه‌په‌رشتکاره‌که شی نیزی نه‌دابی له‌گه‌لی بخوا، نه‌و کاته بزژوه‌که‌ی له سه‌ر می‌رده‌که‌ی لاناکه‌وی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

به‌لام نِیامی (البلقینی) فتوای داوه: له‌و حاله‌ته‌دا- نه‌گه‌ر سه‌په‌رشتکاره‌که شی نیزی نه‌دا- بزژوه‌که‌ی له سه‌ر می‌رده‌که‌ی لاده‌که‌وی.

(وَيَجِبُ أَذْمُ غَالِبِ الْبَلَدِ) واجبه: می‌رده‌که نه‌و پی‌خوره‌ش بداته ژنه‌که‌ی که به نه‌غله‌بی له‌و شاره ده‌یکه‌نه پی‌خور (كَزَيْتٍ وَسَمْنٍ وَجُبْنٍ وَتَمَرٍ) وه‌کو زه‌یت و پون و په‌نیرو قه‌سپ (وَيَخْتَلِفُ بِالْفُصُولِ) پی‌خوره‌که‌ش به‌گویره‌ی چوار وه‌رزه‌کان ده‌گوپی و هه‌ندئ جار میوه به به‌ر پی‌خوره‌که ده‌که‌وی، هه‌روه‌ها واجبه چایه‌شی بداتی، نه‌گه‌ر ژنه‌که چایه بخواته‌وه، هه‌م واجبه: کیک و گوشت و شیرنایه‌تی هه‌ر دوو جه‌ژنه‌کانیشی بداتی، هه‌روه‌ک له (ابن قاسم) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَيُقَدَّرُهُ قَاضٍ بِاجْتِهَادِهِ) نه‌گه‌ر بیوه کیشه‌یان، نه‌و کاته قازی به بۆجوونی‌خوی نه‌ندازه‌ی پی‌خوره‌که دیاری ده‌کاو (وَيُفَاوَتْ بَيْنَ مُوسِرٍ وَغَيْرِهِ) جی‌اوازش له نیتوان پی‌خوری مرقفی هه‌بووی و نه‌بووی ده‌کا (و) هه‌روه‌ها له سه‌ر می‌رده‌که واجبه (لَحْمٌ يَلِيقُ بَيْسَارِهِ وَإِعْسَارِهِ) به جۆریکی وه‌ها گوشت بداته ژنه‌که‌ی: که شیاوی هه‌بووی و نه‌بووی‌خوی بی (كَعَادَةِ الْبَلَدِ) وه‌ک عاده‌تی شاری می‌رده‌که (وَلَوْ كَانَتْ تَأْكُلُ الْخُبْزَ وَحْدَهُ) نه‌گه‌ر ژنه‌که نانی بی‌پی‌خور ده‌خوارد، نه‌و کاته‌ش (وَجَبَ الْأَذْمُ) پی‌خور له سه‌ر می‌رده‌که هه‌ر واجبه.

﴿ جَل و به‌رگی ژنه‌که ﴾

(و) هه‌ر به به‌لگه‌ی حه‌دیه‌سه‌که‌ی پیردوو: له سه‌ر می‌رده‌که واجبه (كَسَوَةٌ) جل و به‌رگیکی وه‌ها بداته ژنه‌که‌ی: که (تَكْفِيهَا) به‌شی بکا: به‌گویره‌ی گه‌وره‌و بچوکی لاشه‌که‌ی، ساردی و گه‌رمی شوینه‌که‌ی، هه‌م دوروینی به‌رگه‌که‌ش له سه‌ر می‌رده‌که واجبه، که‌وابو: (فَيَجِبُ قَمِيصٌ) کراسیکی له سه‌ر واجبه که هه‌موو لاشه‌ی داپۆشی، هه‌م (وَسَرَاوِيلٌ) ده‌رپیش به دۆخینه‌وه واجبه‌و (وَخِمَارٌ) پۆشاکیکی سه‌ریشی واجبه‌و (وَمِكَعَبٌ) پیلایوکیش واجبه (وَيَزِيدُ فِي الشَّتَاءِ جُبَّةٌ) له زستاندا واجبه که‌وایه‌کی وه‌ها زیاد بکا: که له سه‌رما بی‌پاریزی (وَجَنْسُهَا قُطْنٌ) په‌گه‌زی نه‌و به‌رگی بۆ ژنه‌که له سه‌ر می‌رده‌که واجبه، لۆکه‌یه،

فَإِنْ جَرَتْ عَادَةُ الْبَلَدِ لِمِثْلِهِ بِكَثَّانٍ أَوْ حَرِيرٍ وَجَبَ فِي الْأَصْحِ، وَيَجِبُ مَا تَقَعْدُ عَلَيْهِ كَزَلِيَّةٍ أَوْ لَبْدٍ أَوْ حَصِيرٍ، وَكَذَا فِرَاشٌ لِلتَّوْمِ فِي الْأَصْحِ، وَمِخْدَةٌ وَلِحَافٌ فِي الشِّتَاءِ، وَالْأَلَّةُ تَنْظِيفٌ كَمُشْطٍ وَدُهْنٌ وَمَا تُغْسَلُ بِهِ الرَّأْسُ، وَمَرْتَكٌ وَتَحْوَةٌ لِدَفْعِ صُنَانٍ، لَا كُحْلٌ وَخِضَابٌ وَمَا تَرْتِيزُ بِهِ وَدَوَاءُ مَرَضٍ وَأُجْرَةٌ طَبِيبٍ وَحَاجِمٍ، وَلَهَا طَعَامٌ أَيَّامَ الْمَرَضِ وَأَذْمُهَا وَالْأَصْحُ وَجُوبُ أُجْرَةِ حَمَامٍ بِحَسَبِ الْعَادَةِ، وَتَمَنٍ مَاءٍ غُسْلٍ جِمَاعٍ وَنِفَاسٍ فِي الْأَصْحِ، لَا خِيَضٍ وَاحْتِلَامٍ فِي الْأَصْحِ،

به لَام (فَإِنْ جَرَتْ عَادَةُ الْبَلَدِ لِمِثْلِهِ بِكَثَّانٍ أَوْ حَرِيرٍ) نه گهر عاده‌تی وینه‌ی پیاده‌که له شاره‌دا بق ژنه کانیان به رگی که تان، یان ناویشم بوو، نه و کاته (وَجَبَ فِي الْأَصْحِ) له فهرموده‌ی راستردا: نه و به رگی عاده‌تی واجب ده‌بی.

(و) هه‌روه‌ها (يَجِبُ مَا تَقَعْدُ عَلَيْهِ) له سه‌ری واجب‌ه شتیکیش بداته ژنه‌که‌ی که له سه‌ری دابنیشی (كَزَلِيَّةٍ أَوْ لَبْدٍ أَوْ حَصِيرٍ) وه‌ک به‌رپه‌یه‌ک، یان لبادیک، یان ه‌سیریک (وَكذَا فِرَاشٌ لِلتَّوْمِ فِي الْأَصْحِ) هه‌روه‌ها پاپه‌خیکی‌نه‌رمی خه‌وتنیشی له سه‌ر واجب‌ه له فهرمودی راستردا، هه‌م (وَمِخْدَةٌ) سه‌رینیکیش (وَلِحَافٌ فِي الشِّتَاءِ) هه‌روه‌ها لیغه‌یه‌کیشی له زیستاندا له سه‌ر واجب‌ه.

(و) هه‌روه‌ها (الَّةُ تَنْظِيفٌ) له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه: که‌رسته‌ی پاک‌کردنه‌وش بداته ژنه‌که‌ی (كَمُشْطٍ وَدُهْنٍ) وه‌کو شانه‌و پون بق شانه‌کردنی سه‌ر، هه‌م (وَمَا تُغْسَلُ بِهِ الرَّأْسُ) نه‌و شته‌ی سه‌ری پی ده‌شوا: وه‌ک سابوون، هه‌م (وَمَرْتَكٌ وَتَحْوَةٌ لِدَفْعِ صُنَانٍ) مه‌رت‌ک و نه‌و جوړه‌ دهرمانه‌ی بونی بن هه‌نگل لاده‌بن، نه‌ویشی له سه‌ر واجب‌ه.

(لَا كُحْلٌ وَخِضَابٌ وَمَا تَرْتِيزُ بِهِ) به لَام کلو خه‌نو و بون و نه‌و شته‌ی خوی پی ده‌پازینیت‌ه وه له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه نیه، جا نه‌گهر میژده‌که نه‌و شتانه‌ی بق ژنه‌که‌ی ناماده‌کردن، نه‌و کاته واجب‌ه ژنه‌که به‌کاریان بیتنی (و) هه‌روه‌ها (دَوَاءُ مَرَضٍ وَأُجْرَةٌ طَبِيبٍ وَحَاجِمٍ) دهرمانی نه‌خویشی و کرئی پزیشک و کرئی خوینگریش هیچیان له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه نین، به لَام (وَلَهَا طَعَامٌ أَيَّامَ الْمَرَضِ وَأَذْمُهَا) ژنه‌که مافی خواره‌ده‌منی و پیخوړی پوژانی نه‌خو‌شپه‌که‌ی هه‌یه.

(وَالْأَصْحُ وَجُوبُ أُجْرَةِ حَمَامٍ بِحَسَبِ الْعَادَةِ) به فهرموده‌ی راستر: کرئی گه‌راموی ژنه‌که به‌گویره‌ی عاده‌ت - له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه، وه‌ک هه‌ر مانگیک جاریک، به لَام نه‌گهر عاده‌تی نه‌بو بجیت‌ه گه‌رامو، نه‌و کاته واجب‌ه نیه (و) هه‌روه‌ها (تَمَنٍ مَاءٍ غُسْلٍ جِمَاعٍ وَنِفَاسٍ) پاره‌ی ناوی غوسلی جیماع و منذالبوونیشی له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه، چونکه هه‌یه‌که له‌ویه‌ویه (لَا خِيَضٌ وَاحْتِلَامٌ فِي الْأَصْحِ) به لَام پاره‌ی ناوی غوسلی هه‌یزو نیحتیلامی ژنه‌که له سه‌ر میژده‌که واجب‌ه نیه، له فهرمودی راستردا، چونکه هه‌یه‌که له‌ویه‌ویه نیه.

وَلَهَا آلَاتُ أَكْلٍ وَشَرْبٍ وَطَبِخٍ كَقَدْرٍ وَقَصْعَةٍ وَكُوزٍ وَجَرَّةٍ وَتَحْوِهَا، وَمَسْكَنٌ يَلِيقُ بِهَا، وَلَا يُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مُلْكُهُ، وَعَلَيْهِ لِمَنْ لَا يَلِيقُ بِهَا خِدْمَةُ نَفْسِهَا إِخْدَامُهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لَهُ أَوْ مُسْتَأْجَرَةٍ، أَوْ بِالْإِنْفَاقِ عَلَى مَنْ صَحِبَتْهَا مِنْ حُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لَخِدْمَةٍ، وَسَوَاءٌ فِى هَذَا مُوسِرٌ وَمُعْسِرٌ وَعَبْدٌ، فَإِنْ أَخْدَمَهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ بِأَجْرَةٍ فَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُهَا،

(وَلَهَا آلَاتُ أَكْلٍ وَشَرْبٍ وَطَبِخٍ) هر رده ها له سر میزده که واجب: که رسته ی خواردن و خواردنه بداته ژنه که ی (کَقْدَرٍ) وه که دیزه و مه جالو (وَقَصْعَةٍ) قاپو (وَكُوزٍ وَجَرَّةٍ) گوز و کوپه و (وَتَحْوِهَا) نه و جرده شتانه وه که ته شتی جل تن دا شوشتن .

﴿ مافی نیشته جی کردنی ژنه که ﴾

(و) هر رده ها له سر میزده که واجب: (مَسْكَنٌ يَلِيقُ بِهَا) شویتیکی وها بۆ نیشته جی بوونی ژنه که ی ناماده بکا: که شیای ژنه که بی، چونکه پابرا: که (به فرمانی قوپانی پیروژ ژنی ته لاقدر او مافی نیشته جی کردنی هه بوو). که واته: ژنی ژیر میزده که زیاتر نه و مافی هه به، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مُلْكُهُ) به مارج داناندری شویتکه که ملکی میزده که ی بی، به لکو دروسته له شویتی به کریگراو و خواستراو و وقفراودا نیشته جی بکا.

جا نه گهر میزده که به ئیزنی ژنه که له مالی ژنه که دا، یان له مالی باوکی ژنه که دا به ئیزنی باوکه که له گال ژنه که دا نیشته جی بوو و باسی کریی شویتکه که شیان نه کرد، نه وه هیچ کریی له سر واجب نابیی، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه .

هر رده ها نه گهر میزده که ماوهیه که ژنه که ی نیشته جی نه کرد، نه وه کریی نیشته جی کردنی نه و ماوهیه له نه سستی میزده که دا نابیتته قهرز، هر وه که له (نهاية) دا فرموویه تی.

ئینجا بزانه: میزده که مافی هه به ژنه که ی له شارو ناوه دانیه وه بگوازیتته وه بۆ لادی و دهره وه ی ناوه دانی، هر چه ند ژیانه که شی خوش نه بی، هر وه که له (تحفة) دا فرموویه تی.

﴿ خزمه تکردنی ژنه که ﴾

(وَعَلَيْهِ) له سر میزده که واجب (لِمَنْ لَا يَلِيقُ بِهَا خِدْمَةُ نَفْسِهَا) بۆ نه و ژنه ی لی نایی به خوی خوی خزمه ت بکا (إِخْدَامُهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ) خزمه تکاریکی نازاد، یان کویله ی بۆ ناماده بکا (لَهُ أَوْ مُسْتَأْجَرَةٍ) جا کویله که هی خوی بی، یان به کریگراو بی (أَوْ بِالْإِنْفَاقِ عَلَى مَنْ صَحِبَتْهَا) یان نه و ئافره ته به خیتو بکا: که به هاوپییی ژنه که هاتوه: (مِنْ حُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لِخِدْمَةٍ) جا نازاد بی، یان کویله بی: که بۆ خزمه تکردنی ژنه که له مالی باوکیه وه له گالی هاتوه.

(وَسَوَاءٌ فِى هَذَا) له و خزمه تکردنه دا به کسانه: (مُوسِرٌ وَمُعْسِرٌ وَعَبْدٌ) هه بوویی و نه بوویی و کویله (فَإِنْ أَخْدَمَهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ بِأَجْرَةٍ) جا نه گهر میزده که - به کری - به ئافره تیکی نازاد، یان کویله خزمه تی ژنه که ی کرد، نه وه (فَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُهَا) جگه له کریی هه جی تری له سر

أَوْ بِأَمْتِهِ أَنْفَقَ عَلَيْهَا بِالْمَلِكِ، أَوْ بِمَنْ صَحَبَتْهَا لَزِمَهُ نَفَقَتُهَا، وَجِنْسُ طَعَامِهَا جِنْسُ طَعَامِ الزَّوْجَةِ: وَهُوَ مُدٌّ عَلَى مُغْسِرٍ وَكَذَا مُتَوَسِّطٌ فِي الصَّحِيحِ، وَمُؤَسِّرٌ مُدٌّ وَثَلَاثٌ، وَلَهَا كِسْوَةٌ تَلِيقُ بِحَالِهَا، وَكَذَا أَذْمٌ عَلَى الصَّحِيحِ، لَا آلَةٌ تَنْظِيفٍ فَإِنْ كَثُرَ وَسَخٌ وَتَأَدَّتْ بِقَمَلٍ وَجَبَ أَنْ تُرْفَعَ، وَمَنْ تَخْدُمُ نَفْسَهَا فِي الْعَادَةِ إِنْ احتَاجَتْ إِلَى خِدْمَةٍ لِمَرَضٍ أَوْ زَمَانَةٍ وَجَبَ إِخْدَامُهَا، وَلَا إِخْدَامَ لِرَقِيقَةٍ، وَفِي الْجَمِيلَةِ وَجَةٌ، وَيَجِبُ فِي الْمَسْكَنِ إِمْتَاعٌ، وَمَا يُسْتَهْلَكُ كَطَعَامُ تَمْلِيكَ، وَتَنْصَرَفُ فِيهِ، فَلَوْ قُتِرَتْ بِمَا يَضُرُّهَا مِنْهَا،

نیه (أَوْ بِأَمْتِهِ أَنْفَقَ عَلَيْهَا بِالْمَلِكِ) یان نه گهر به (جاریه) که ی خوی خزمه تی ده کرد، نه وه واجبه: (جاریه) که ش به ملکایه تی به خیر بکا (أَوْ بِمَنْ صَحَبَتْهَا) یان نه گهر به و نافرته خزمه تی ده کرد که به هاوپی تی ژنه که هاتوه، نه و کاته (لَزِمَهُ نَفَقَتُهَا) واجبه: بژیوی نه و نافرته ش بدا، به لام کرئی واجب نیه.

(وَجِنْسُ طَعَامِهَا جِنْسُ طَعَامِ الزَّوْجَةِ) په گه زی نه و خوارده مه نیه ی ده برته هاوپی ته که: هر په گه زی خوارده مه نی ژنه که یه (وَهُوَ مُدٌّ عَلَى مُغْسِرٍ وَكَذَا مُتَوَسِّطٌ فِي الصَّحِيحِ) نه اندازه ی خوارده مه نیه که ش مستیکه له سر میردی نه بووی و ناو ده جی له فرموده ی پرستدا (وَمُؤَسِّرٌ مُدٌّ وَثَلَاثٌ) له سر هه بوویش مستیکو سییه کی که (وَلَهَا كِسْوَةٌ تَلِيقُ بِحَالِهَا) هه روه ها له سر میرده که واجبه: جلو به رگنکی وه هاش بداته هاوپی ته که: که شیایو حالیه تی (وَكَذَا أَذْمٌ) هه روه ها واجبه پیخو ریشی بداتی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست (لَا آلَةٌ تَنْظِيفٍ) به لام واجب نیه که رسته ی پاک کړنه وه ی بداتی (فَإِنْ كَثُرَ وَسَخٌ وَتَأَدَّتْ بِقَمَلٍ) جا نه گهر هاوپی ته که زور چلکن بوو و به هوی نه سپن نازاری گه یشتی، نه و کاته (وَجَبَ أَنْ تُرْفَعَ) واجبه دلخوش بکړئو که رسته ی پاک کړنه وه ی بدرتتی.

(وَمَنْ تَخْدُمُ نَفْسَهَا فِي الْعَادَةِ) نه و ژنه ی له عاده تی نه و شوینه دا به خوی خوی خزمه ت ده کا، واجبه نیه خزمه تکاری بڼ بگړئ، به لام (إِنْ احتَاجَتْ إِلَى خِدْمَةٍ لِمَرَضٍ أَوْ زَمَانَةٍ) نه گهر به هوی نه خو ش، یان په که و تن پیویستی به خزمه ت بوو، نه و کاته (وَجَبَ إِخْدَامُهَا) واجبه: خزمه تکاری بڼ بگړئ (وَلَا إِخْدَامَ لِرَقِيقَةٍ) ژنی کویله مافی خزمه ت کړدن نیه (وَفِي الْجَمِيلَةِ وَجَةٌ) به لام له باره ی کویله یه کی جوان فرموده یه که هیه: که واجبه.

(وَيَجِبُ فِي الْمَسْكَنِ إِمْتَاعٌ) له باره ی شوینی نیشته جی بوون سود پیگه یاندنکی درېزخایه ن واجبه، اته: واجبه نیه شوینه که بکاته ملکي ژنه که، به لام (وَمَا يُسْتَهْلَكُ كَطَعَامٍ) نه و شته ی له ناو ده چی: وه ک خوارده مه نی (تَمْلِيكَ) واجبه: بیکاته ملکي ژنه که، که ابو: (وَتَنْصَرَفُ فِيهِ) ژنه که ده توانئ ده ستکاری له و ملکه دا بکا، به لام (فَلَوْ قُتِرَتْ بِمَا يَضُرُّهَا) نه گهر ژنه که په زیلی کړیو خوارده مه نیه که ی نه ده خوارو نه خوارنه که شی زیانی ده گه یاندئ، نه و کاته (مِنْهَا) میرده که ړنگای لی ده گړئ.

وَمَا دَامَ نَفْعُهُ كَكِسْوَةِ وَظُرُوفِ طَعَامٍ وَمُشْطِ تَمْلِيكَ، وَقِيلَ اِمْتَاغٌ، وَتُعْطَى الْكِسْوَةُ أَوَّلَ شِتَاءٍ وَصَيْفٍ، فَإِنْ تَلَفَتْ فِيهِ بِلَا تَقْصِيرٍ لَمْ تُبَدَّلْ إِنْ قُلْنَا تَمْلِيكَ، فَإِنْ مَاتَتْ فِيهِ لَمْ تُرَدَّ، وَلَوْ لَمْ يَكُنْ مُدَّةُ قَدَيْنٍ.

(وَمَا دَامَ نَفْعُهُ) نه و شتاء كه سوده كهى به رده واهمه (كَكِسْوَةِ وَظُرُوفِ طَعَامٍ وَمُشْطِ) وهك جلو به رگو و پايه خو ياتاغي خه و تنو دانيشتنو كي سه كانى خوارده مه نى و ناو و شانه، نه وانه ش (تَمْلِيكَ) كرده نه ملكه و گشتى ده بيهته ملكى ژنه كه و بوى دروسته ده سستكارى تى دا بكا (وَقِيلَ اِمْتَاغٌ) له فهرموده به كهى بى ميزدا: سود بپيگه ياندنه.

(وَتُعْطَى الْكِسْوَةُ أَوَّلَ شِتَاءٍ وَصَيْفٍ) جلو به رگ له سه ره تاي زستان و سه ره تاي هاوينا ده درى، واته: له هر شهش مانگي كدا ده سته جليك واجب، به لام نه و شتهى ساليك و زياتر ش ده مينى: وهك پايه خو ياتاغي خه و تنو كه و او نه و جزره شتانه، هر كاتي ك به گويزه ي عادهت كه و ن بون، نه و كاته واجب نوئ بگرينه وه، هر وهك له زقريه ي سه رچاوه كاندا فهرمو يانه.

(فَإِنْ تَلَفَتْ فِيهِ بِلَا تَقْصِيرٍ) چا نه گهر جله كه له وه رزه كه دا بى كه مته رغه مى ژنه كه ش بغه و تى (لَمْ تُبَدَّلْ إِنْ قُلْنَا تَمْلِيكَ) ناگردد بيهته وه و واجب نيه دو باره بوى بگرينه وه، نه گهر به فهرموده ي پاستر بلين: جلو به رگ ده بيهته ملكى ژنه كه، كه و ابو: (فَإِنْ مَاتَتْ فِيهِ) نه گهر ژنه كه له ناو وه رزه كه دا مرد (لَمْ تُرَدَّ) جلو به رگ كهى وه رزه كه و ياتاغو پايه خو وه رناگري نه وه، به لكو ده بيهته وه ميراث بى ميراث گره كانى ژنه كه.

(وَلَوْ لَمْ يَكُنْ مُدَّةٌ) نه گهر ميرده كه ماوه يهك بژيو و جلو به رگى ژنه كهى نه دا، نه وه (قَدَيْنٍ) بژيو وه كه و جلو به رگ كه ده بيهته قهرز له نه سستوى ميرده كه دا و واجب بيداته ژنه كه، هر چه ند له مه وداش ته لاقى دابى، چا نه گهر ژنه كه مردبو، نه و كاته ده دري ته ميراث گره كانى، به لام نيشته چى كردن نابيهته قهرز، هر وهك پابرا.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾ يه كه م: له باسى (جلو به رگى ژنه كه) دا پابرا: (كه رسته ي پازاندنه وه له سه ميرده كه واجب نيه). كه و ابو: نه گهر ميرده كه خشلى زڼو زيوى كړى و ژنه كهى پى پازاندنه وه، نه و خشله نابيهته ملكى ژنه كه، به لكو خواسته و به نه مانته له لايه تى، واته: هر ملكى ميرده كه به له نواى مردن شى ده بيهته ميراث بى ميراث گره كانى ميرده كه، به لام نه گهر ميرده كه نه و خشله ي به ووشه ي به خشين - به خشيبهته ژنه كهى، يان به ديارى بوى ناربي، نه و كاته ده بيهته ملكى ژنه كه.

چا نه گهر ژنه كه و ميرده كه، يان ميراث گره كانيان بووه كي شه يان: نايا به به خشين و ديارى خشله كه كراوه ته ملكى ژنه كه، يان خواسته و به نه مانته بى پازاندنه وه له لايه تى؟ نه وه

(فَصَلِّ) الْجَدِيدُ أَتَاهَا تَجِبُ بِالتَّمَكُّينِ لَا الْعَقْدَ، فَإِنْ اِخْتَلَفَا فِيهِ صُدَّقَ، فَإِنْ لَمْ تَعْرِضْ عَلَيْهِ مُدَّةً فَلَا نَفَقَةَ فِيهَا، وَإِنْ عَرَضْتَ وَجَبَتْ مِنْ بُلُوغِ الْخَبَرِ، فَإِنْ غَابَ كَتَبَ الْحَاكِمُ لِحَاكِمِ بَلَدِهِ لِيُعْلِمَهُ فَيَجِيءَ

— نه گهر شاهید نه بڼه — به سویتندخواردن باوړې به میړده که و میراتگره کانی میړده که ده کړئ، هه روه که له (تحفة) و (بغية المسترشدين) دا پوښ کراوه ته وه.

دوهم: نه گهر ژنه که (ناشزة) بو، نه وه جلویه رگی نه وه ورزه و بڼوی ماوې (ناشزة) بپوښی له ده ست ده چي، که واته: نه گهر پیښ (ناشزة) بپوښ و هری گرتبون، بڼ میړده که دروسته لی بستیښته وه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوښ کراوه ته وه.

به لام نه گهر میړده که مه سرفی بوکینی دابو ژنه که و ژنه که ش به ئیزنی میړده که سرفی کردبو، ئینجا (ناشزة) بو، نه و کاته میړده که له ده ستی ده چي و بوی دروست نیه توله مه سرفه که له ژنه که بستیښته، هه روه که له (تحفة) دا پوښ کراوه ته وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي كَاتِي وَاجِبِيُونِي بڼیوه که﴾

(الْجَدِيدُ أَتَاهَا تَجِبُ بِالتَّمَكُّينِ) به فهرموده ی نوی: بڼوی ژنه که له سر میړده که واجب ده بڼ به خو ته سلیم کردنی ژنه که، وه که ژنه که، یان سر په رشتکاره کی بلئ: (هر کاتیک ماره بیه که ت دامن خومت ته سلیم ده که م). واته: له و کاته وه بڼیوه که ی له سر میړده که واجب ده بڼ، هر چنه د میړده که مندالیش بڼ (لَا الْعَقْدَ) به لام به تنها ماره برین بڼیوه که واجب نابڼ (فَإِنْ اِخْتَلَفَا فِيهِ) جا نه گهر ژنه که و میړده که بووه کیشه یان: له ته سلیم بووندا، نه وه نه گهر شاهید نه بو (صُدَّقَ) به سویتندخواردن باوړې به میړده که ده کړئ: که ژنه که خوی ته سلیم نه کړوه.

(فَإِنْ لَمْ تَعْرِضْ عَلَيْهِ مُدَّةً) جا نه گهر له دوی ماره برین ماوېه که نه ژنه که و نه سر په رشتکاره کی ناماده یی ته سلیم بوونی نیسانی میړده که نه دا و میړده که ش داوی نه کرد، نه وه (فَلَا نَفَقَةَ فِيهَا) له و ماوېه دا ژنه که مافی هیچ بڼوی نیه، به لام (وَإِنْ عَرَضْتَ) نه گهر ژنه که، یان سر په رشتکاره کی ناماده بوونه کی نیسانی میړده که داو گوتی: (من خَوِّمَ تَهْ سَلِيمِي تَوَّ دَهْ که م له هر شویښتیک تو هه لیږیږی). نه وه (وَجَبَتْ مِنْ بُلُوغِ الْخَبَرِ) له و کاته وه — که هه واله کی ده گاتی — جلویه رگی بڼیوه که ی له سر میړده که ی واجب ده بڼ.

(فَإِنْ غَابَ) جا نه گهر میړده که له شویښته نه بو، نه و کاته ژنه که ناماده بوونه کی به رز ده کاته وه بڼ دادگا، ئینجا (كَتَبَ الْحَاكِمُ لِحَاكِمِ بَلَدِهِ) دادوړه که ش بڼ دادوړی شویښی میړده که ده نووسی (لِيُعْلِمَهُ فَيَجِيءَ) تا کو میړده که ناگادار بکاته وه: بیتوه ژنه که ی

أَوْ يُوكَّلَ، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ وَمَضَى زَمَنُ وُصُولِهِ فَرَضَهَا الْقَاضِي، وَالْمُعْتَبَرُ فِي مَجْتَوَاةٍ وَمَرَاهِقَةٍ عَرَضُ وَلِيٍّ، وَتَسْقُطُ بِشُؤْرٍ وَلَوْ بِمَنْعٍ لِمَسِّ بِلَا عُدْرٍ، وَعِبَالَةُ زَوْجٍ أَوْ مَرَضٌ يَضُرُّ مَعَهُ الْوَطْءُ عُدْرٌ، وَالْخُرُوجُ مِنْ بَيْتِهِ بِلَا إِذْنٍ لَشُؤْرٌ

وهریگری (أو یوکَّل) یان وه کیلیک بگری تاكو ژنه کی بی وهریگری (فإن لم یفعل) جا نه گهر میړده که به بی عوزد هیچی کی له و دووانه نه کړدو (وَمَضَى زَمَنُ وُصُولِهِ) ماوه یه کی وه هاش پوښت که ده گونجا له و ماوه یه دا بگاته وه چی، نه و کاته (فَرَضَهَا الْقَاضِي) قازی بریاری بژیوه که له سر میړده که ده داو، له و کاته وه واده ندری ژنه کی وهرگرتوه، به لام نه گهر به هوی عوزی کی شهرعی نه گه راپیسته وه، یان وه کیلی نه گرتبی، نه و کاته نابی قازی بریاری بژیوه کی له سر بدا.

جا بزانه: نه وهی پاربوو له باره ی ژنیکی بالغو عاقل بوو، به لام (وَالْمُعْتَبَرُ فِي مَجْتَوَاةٍ وَمَرَاهِقَةٍ عَرَضُ وَلِيٍّ) له باره ی ژنیکی شیت، یان نه بالغی نژیک عه زه بیوون نیشاندانی ناماده بیون له لایه ن سر پر رشتکاره کی په چاوده کړی، جا بزانه: نه گهر میړده که بالغو عاقل بی، یان نژیک بلوغ بیون بی، نه وه به خوی ژنه که ودرده گری، به لام نه گهر نه بالغ، یان شیت بی، مهرجه: سر پر رشتکاره کی ژنه کی بی وهریگری، هروک له (بجبرمی) دا فرمویه تی.

﴿ناشیزمبونی ژنه که﴾

(وَتَسْقُطُ) واجبونی بژیو و جلویه رگو نیشه چی کړدن گشتی له سر میړده که لاده کی (بِشُؤْرٍ) به (ناشیزه) بیون، واته: دهرچوونی ژنه که له گوپراهی لی میړده کی، هرچه ند ژولیکر ایش بی: وه ک خزم و که سه کانی به ژولیکر دن بی نیزی میړده کی - بیبه نه وه لای خویان، هرچه ند مه به ستیشیان به رژه و وندي ژنه که بی، واته: له و حاله ته شدا به (ناشیزه) داده ندری، هرچه ند میړده که ش توانای ه بی بیگه پښتته وه ژیر گوپراهی لی خوی به قه سدی نه یگه پښتته وه، هروک له (تحفة) و (نهایه) و حاشیه کانیاندا پوون کراوته وه.

هم (وَلَوْ بِمَنْعٍ لِمَسِّ بِلَا عُدْرٍ) هرچه ند (ناشیزه) بیوونه که شی به وه بی: که به بی عوزد پښکا نه دا میړده کی ده سستی لېد او ماچی بکا، وه پووی خوی لېد او پوشتی، یان پشتی تی بکا، هرچه ند پښکای جیماعیشی بدا، به لام (وَعِبَالَةُ زَوْجٍ) گه وده یی نه ندای جیماعی میړده کی که خوی ده بر نه گری (أَوْ مَرَضٌ يَضُرُّ مَعَهُ الْوَطْءُ) یان نه خوشیه کی وه ها: که جیماعکردن له گال نه خوشیه که دا زیانی لېد او، یان حه یزدار بی، نه وانه (عُدْرٌ) گشتی ده بینه عوزد، نه گهر پښکای جیماعیشی نه داتی نابیته (ناشیزه).

(وَالْخُرُوجُ مِنْ بَيْتِهِ بِلَا إِذْنٍ) دهرچوون به بی نیزی میړده کی له و مال ی میړده که بوی داناهو تی یدا نیشه چی بی (شُؤْرٌ) به (ناشیزه) بیون داده ندری، هرچه ند بقی سر دانی نه خوش و

إِلَّا أَنْ يُشْرِفَ عَلَى الْإِهْدَامِ، وَسَفَرُهَا يَأْذَنُ مَعَهُ أَوْ لِحَاجَتِهِ لَا يُسْقَطُ، وَلِحَاجَتِهَا يُسْقَطُ فِي الْأَظْهَرِ، وَلَوْ نَشَرَّتْ فِقَابٌ فَطَاعَتٌ لَمْ تَجِبْ فِي الْأَصَحِّ وَطَرِيقُهَا أَنْ يَكْتُبَ الْحَاكِمُ كَمَا سَبَقَ، وَلَوْ خَرَجَتْ فِي غَيْبَتِهِ لِرِيزَارَةِ وَتَحْوِهَا لَمْ تَسْقَطْ، وَالْأَظْهَرُ أَنْ لَا نَفَقَةَ لِصَغِيرَةٍ وَأَنَّهَا تَجِبُ لِكَبِيرَةٍ عَلَى صَغِيرٍ، وَإِحْرَامُهَا بِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ بِلَا إِذْنٍ تُشَوِّرُ إِنْ لَمْ يَمْلِكْ تَحْلِيلُهَا، فَإِنْ مَلَكَ فَلَا حَتَّى تَخْرُجَ

خواهرستیش بن: وهك حج (إِلَّا أَنْ يُشْرِفَ عَلَى الْإِهْدَامِ) مهگر شوینه که خه ریکی پوخان بین و له ترسان بهواته دهره وه، نه و کاته به (ناشِرَة) داناندری (وَسَفَرُهَا يَأْذَنُ مَعَهُ أَوْ لِحَاجَتِهِ) به سه فرچوونی ژنه که به نیزنی میرده که ی: جا له گال میرده که دا بی، یان بۆ کاروباری میرده که ی به ته نها به سه فر بچی (لَا يُسْقَطُ) بژیوه که ی له دست نادا، به لام (وَلِحَاجَتِهَا) نهگر ژنه که به نیزنی میرده که ی بۆ کاروباری خوی به سه فر بچی (يُسْقَطُ فِي الْأَظْهَرِ) بژیو و جل و به رگه که ی له دست دندا، له فرموده ی به میتردا.

(وَلَوْ نَشَرَّتْ فِقَابٌ) نهگر ژنه که بووه (ناشِرَة)، نینجا میرده که ش له و شوینه پزیش (فَطَاعَتٌ) نینجا ژنه که توبه ی کردو گه پاوه بۆ ماله که ی، نه وه (لَمْ تَجِبْ فِي الْأَصَحِّ) بژیوه که ی له سه میرده که ی واجب نابیته وه تا میرده که ش ده گه پزته وه، له فرموده ی پاستردا (وَطَرِيقُهَا) پزگای واجی بوونه وه ی بژیوه که نه وه یه: (أَنْ يَكْتُبَ الْحَاكِمُ كَمَا سَبَقَ) ژنه که بچیته دادگاو دادوهریش بۆ دادوهری شاری میرده که بنووسی تا کو بگه پزته وه، هه وهك پابرا.

(وَلَوْ خَرَجَتْ فِي غَيْبَتِهِ) نهگر له و حالته ی میرده که له سه فره، ژنه که چووه دهره وه (لِرِيزَارَةِ وَتَحْوِهَا) بۆ سردانی خزمه کانی و تازی و ناماده بوونی جه نازه ی پاوی (لَمْ تَسْقَطْ) بژیوه که ی له دست ناچی، به و مرجه ی پیش چوونه سه فر پی نه گوته ی: نه چیه دهره وه. نه گینا: به (ناشِرَة) داده ندری.

(وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به میتر: (أَنْ لَا نَفَقَةَ لِصَغِيرَةٍ) ژنیکی بچو که خوی ده بهر جیماع نه گری مافی هیچ بژیو و جل و به رگی نیه (و) هه به فرموده ی به میتر (أَنَّهَا تَجِبُ لِكَبِيرَةٍ عَلَى صَغِيرٍ) بژیوه که واجب بۆ ژنیکی گه وه له سه میرده بچو که ی که نه گونجی جیماعی پی بکری، هه کاتیك خوی ته سلیم کرد.

(وَإِحْرَامُهَا بِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ بِلَا إِذْنٍ) نیحرام به ستنی ژنه که به بی نیزنی میرده که ی: به حج، یان به عومره (تُشَوِّرُ إِنْ لَمْ يَمْلِكْ تَحْلِيلُهَا) به (ناشِرَة) بوون داده ندری، نهگر به فرموده ی بی میتر بلین: میرده که ناتوانی نیحرامی پی بشکینی، به لام (فَإِنْ مَلَكَ) نهگر به فرموده ی به میتر بلین: میرده که مافی هه یه نیحرامی پی بشکینی، نه و کاته (فَلَا حَتَّى تَخْرُجَ) نابیته (ناشِرَة) تا له مال ده پواته دهره وه بۆ حج کردنه که، جا نه و کاته

فَمَسَافِرَةٌ لِحَاجَتِهَا، أَوْ يَأْذُنُ فِي الْأَصَحِّ لَهَا نَفَقَةٌ مَا لَمْ تَخْرُجْ، وَيَمْنَعُهَا صَوْمٌ نَفْلٍ فَإِنْ أَبَتْ فَنَاشِزَةٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَضَاءً لَا يَتَضَيَّقُ كَنَفْلٍ فَيَمْنَعُهَا، وَأَنَّهُ لَا مَنَعَ مِنْ تَعْجِيلِ مَكْتُوبَةٍ أَوَّلَ وَقْتٍ وَسُنَنِ رَاتِبَةٍ، وَتَجِبُ لِرَجْعِيَةِ الْمُؤْنِ إِلَّا مُؤْنَةً تَنْظُفُ،

(فَمَسَافِرَةٌ لِحَاجَتِهَا) ژنه که بوی کاری خوی به سه فار چوه، واته: نه گهر میرده که شی له گه لدا بئ و نیزی بدا، مافی بژیوه که ی هه یه، نه گینا: مافی نیه.

(أَوْ يَأْذُنُ) یان نه گهر به نیزی میرده که نیحرامی به ست، نه وه (فِي الْأَصَحِّ لَهَا نَفَقَةٌ مَا لَمْ تَخْرُجْ) مافی بژیوه که ی هه یه، تا نه و کاته ی بوی حج کردن ده پواته دهره وه، جا هر کاتی که چوه دهره وه، له و کاته وه بژیوه که ی له سه میرده که ی لاده چی.

جا بزانه: بوی میرده که دروست نیه ژنه که ی له پستن و دورین و کاره کانی تری ناو مال قه ده غه بکا، تنها له و حاله تدا نه بی: که به و کار کردنه گومانیکی خراپی ی بیکری: وه که سانیکی خراب هاتوچی بکن، هه روه که (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه توه.

(وَيَمْنَعُهَا صَوْمٌ نَفْلٍ) بوی میرده که دروسته ژنه که ی قه ده غه بکا له به پژیوو پوونی سوننه ت، هم بؤشی دروسته پژیوی سوننه تیشی پی بشکینن (فَإِنْ أَبَتْ) جا نه گهر ژنه که به قسه ی میرده که ی نه کردو پژیوه که ی ته و او کرد، نه وه (فَنَاشِزَةٌ فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میزتردا: به (ناشِزَةٌ) داده ندی و بژیوه که ی له ده ست ده چی.

جا بزانه: ژنه که بوی دروسته بی نیزی میرده که ی: (عَرَقَةٌ) و (تَاسُوعَاءُ) و (عَاشُورَاءُ) به پژیوو بی، هه روه که ژقه ی سه رچاوه کانداه فرمودیانه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی راستتر: (أَنَّ قَضَاءً لَا يَتَضَيَّقُ) نه و نویژو پژیوانه ی قه زا کردنه و بیان به رتنگ نیه (كَنَفْلٍ) وه کو سوننه ت، که و ابو: (فَيَمْنَعُهَا) بوی دروسته پیگای قه زا کردنه و بیانی نه دا تا کاته که به رتنگ ده بی: وه که تنها به نه ندازه ی پژیوه کان له (شُعْبَانُ) بمینن (وَأَنَّهُ) هر به فرموده ی راستتر: (لَا مَنَعَ مِنْ تَعْجِيلِ مَكْتُوبَةٍ أَوَّلَ وَقْتٍ) بوی میرده که دروست نیه ژنه که ی قه ده غه بکا: له به په له کردنه نویژه واجبه کان له سه رته ی کاته کانیانداو هم (وَسُنَنِ رَاتِبَةٍ) بوی دروست نیه قه ده غه ی بکا: له سوننه ت کانی پیش و پاش نویژه کان و له نویژی جه ژنه کان و پژیو گران و مانگ گران و ته پوایح، به و مهرجه ی له ماله وه بیانکا، واته: بوی دروسته پیگای نه دا پواته دهره وه له مزگه وتدا بیانکا، هه روه که له (مغنی) دا فرموده ی تی.

﴿بِهَ خِيُو كَرْدَنِ زُنَى تَه لَا قَدْرَاو﴾

(وَتَجِبُ لِرَجْعِيَةِ الْمُؤْنِ) بوی ته لا قدرای (رَجْعِيَّة) گشت نه رکه کانی به خیو کردن - له بژیو و جل و به رگو شویتی نیشته چی کردن - له سه میرده که ی واجبه (إِلَّا مُؤْنَةً تَنْظُفُو) تنها نه رکی پاک کردنه وه ی له سه واجب نیه، جیاوازی نیه (رَجْعِيَّة) که: ناوس بی، یان نا

فَلَوْ ظَنَنْتُ حَامِلًا فَأَتَقَقَ فَبَاطَتْ حَائِلًا اسْتَرْجَعَ مَا دَفَعَ بَعْدَ عِدَّتِهَا، وَالْحَائِلُ الْبَاطِنُ بِخُلْعٍ أَوْ ثَلَاثٍ لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا كِسْفَةَ، وَيَجِبَانِ لِحَامِلٍ لَهَا، وَفِي قَوْلٍ لِلْحَمَلِ، فَعَلَى الْأَوَّلِ لَا تَجِبُ لِحَامِلٍ عَنْ شُبْهَةِ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ، قُلْتُ: وَلَا نَفَقَةَ لِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ وَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَنَفَقَةُ الْعِدَّةِ مُقَدَّرَةٌ كَزَمَنِ النِّكَاحِ، وَقِيلَ تَجِبُ الْكِفَايَةُ، وَلَا يَجِبُ دَفْعُهَا قَبْلَ ظُهُورِ حَمَلٍ.

(فَلَوْ ظَنَنْتُ حَامِلًا) جا نه گهر ودها زاندره ته لاقدراره كه ناوسه (فَاتَقَقَ عَلَيْهَا) ميژده كه ش به ناوي ناوسي بژيوي دايي (فَبَاطَتْ حَائِلًا) نينجا ناشكرا بوو: ناوس نيه، نه وه (اسْتَرْجَعَ مَا دَفَعَ بَعْدَ عِدَّتِهَا) نهو بژيوه ي له دواي ته واويوني (عِدَّة) ي (رَجْعِي) داويه تني لي ويژده گريته وه، چونكه له مافي خوي زياتري وه رگرتوه.

(وَالْحَائِلُ الْبَاطِنُ بِخُلْعٍ أَوْ ثَلَاثٍ) نهو ژنه ي كه ناوس نيه وه (بَاطِنِ) ي خولع، يان سي به سي ته لاق دراره (لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا كِسْفَةَ) نه بژيوي دهرتي و نه جلو به رگ ﴿عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: طَلَّقَنِي زَوْجِي ثَلَاثًا فَلَمْ يَجْعَلْ لِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سُكْنَى وَلَا نَفَقَةً﴾ رواه مسلم و ابوداود، ميژده كه م سي به سي ته لاق دام، جا پيغه مبه رﷺ نه مافي نيشته جي كړدن و نه بژيوي بؤ دانه نام. جا بزانه: به سپيچه وانه ي نه م حه ديسه - نيشته جي كړدن (بَاطِنِ) به ثايه تي قوربان واجب كراوه، هه روه كه له په پتووكي (عدة) دا پابرا.

(وَيَجِبَانِ لِحَامِلٍ) بژيو و جلو به رگ هه ريووكي بؤ ته لاقدراري ناوسي (بَاطِنِ) واجب، هه روه كه نيشته جي كړدن شي واجب بوو، خواي گه وره هه رموئ: ﴿وَإِنْ كُنْ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَلْفَقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ نه گهر ته لاقدراره كان ناوس بوون بژيويان بده ني تا زگه كه يان داده نين. جا نهو بژيوه ش كه واجبه (لَهَا) بؤ خودي ته لاقدراره كه يه به هزي زگه كي (وَفِي قَوْلٍ لِلْحَمَلِ) له هه رمووده يه كدا: بؤ كزيه كه ي ناو زگيه تي (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سه ر هه رمووده كه يه كه مي به هيزتر: (لَا تَجِبُ لِحَامِلٍ عَنْ شُبْهَةِ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ) بژيوه كه بؤ نهو ژنه واجب نابي: كه له جيماعي به هه له، يان به ماره بريتيكي نادرست ناوس بووه.

(قُلْتُ) نيمامي (النواوي) دهه رموئ (وَلَا نَفَقَةَ لِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ وَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا) نهو ژنه ي له (عدة) ي ميژد مرندايه مافي هيچ بژيو و جلو به رگي نيه، هه رچه ند ناوسيش بي (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) - به لام مافي نيشته جي كړدن هيه، هه روه كه له (عدة) دا پابرا - پيغه مبه رﷺ دهه رموئ: ﴿لَيْسَ لِلْحَامِلِ الْمُتَرَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا نَفَقَةً﴾ رواه الدارقطني والبيهقي باسناد صحيح، ژني ناوسي ميژد مريو مافي بژيوي نيه.

(وَنَفَقَةُ الْعِدَّةِ مُقَدَّرَةٌ كَزَمَنِ النِّكَاحِ) بژيوي ماوه ي (عدة) نه دازه ي بؤ داندراوه: وه كه بژيوي سه رده مي ژنو ميژدايه تي يه (وَقِيلَ تَجِبُ الْكِفَايَةُ) له هه رمووده يه كي بي هيزدا: به شي تيرويوني ژنه كه واجبه (وَلَا يَجِبُ دَفْعُهَا قَبْلَ ظُهُورِ حَمَلٍ) واجب نيه بژيوه كه پيش

فَإِذَا ظَهَرَ وَجَبَ يَوْمًا يَوْمٌ، وَقِيلَ حَتَّى تَضَعَ، وَلَا تَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ عَلَى الْمَذْهَبِ.
(فَصْلٌ) أَعْسَرَ بِهَا فَإِنْ صَبَرَتْ صَارَتْ ذَيْنَا عَلَيْهِ، وَإِلَّا فَلَهَا الْفَسْخُ عَلَى الْأَظْهَرِ، وَالْأَصَحُّ
أَنْ لَا يَفْسَخَ بِمَنْعِ مُوسِرٍ حَضَرَ أَوْ غَابَ،

ناشکرا بونی ناوسی ژنه ته لاقدراره که بدا، که واته: (فَإِذَا ظَهَرَ) هرکاتیک زگه کی
ناشکرا ب، له و کاته وه (وَجَبَ يَوْمًا يَوْمٌ) پوژ به پوژ واجبه بژئوه که بدا (وَقِيلَ) له
فرموده یه کی بئ هیژدا: واجب نیه پوژ به پوژیش بیدا (حَتَّى تَضَعَ) تا زگه کی داده نی،
جا نو کاته هه موو بژئوه که ی ویکرا ده داتی.

(وَلَا تَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ) بژئوی (عَدَّة) - نه گهر نه درابی - به به سه رجوونی کاتی (عَدَّة) له
سه میرده که لاناچئ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه فرموده ی پاستی مه زه ب، به لکو ده بیته
قهرز له نه ستوی میرده که دا، هه روک له (مغنی) دا فرموویه تی.

جا بزانه: له مه زه بی (حنفی) دا ته لاقدرای سئ به سیئش بژئوی ماوه ی (عَدَّة) ی له سه
میرده که ی واجبه، هه رچند ناوسیش نه بی، هه روک له (مجمع الأنهر) دا فرموویه تی.

(فَصْلٌ) له باسی (فَسْخ) هه لو ه شاننده وهی مار بپرین به هوی نه توانینی به خییو گردنی ژن ﴿
(أَعْسَرَ بِهَا) هر کاتیک میرده که بژئوی ژنه کی نه بو و نه یوانی له ماوه ی داهاتودا
به خییو بکا، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ صَبَرَتْ صَارَتْ ذَيْنَا عَلَيْهِ) نه گهر ژنه که خوی
پاگرتو به خوی خوی به خییو کرد، نه وه بژئوه که و جل و به رگه که ده بیته قهرز له سه
میرده که، هه روک پابرا.

(وَإِلَّا) به لام نه گهر ژنه که خوی پانه گرت، نه و کاته (فَلَهَا الْفَسْخُ) بؤ ژنه که دروسته له لای
قازی ماره برینه کی هه لوه شینینته وه: به و جژه ی داهاتوو (عَلَى الْأَظْهَرِ) له سه
فرموده ی به هیژتر ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ﴾ فِي الرَّجُلِ الَّذِي لَا يَجِدُ مَا يَنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ:
يُفَرِّقُ بَيْنَهُمَا، وَقَالَ: إِنَّهُ سَنَهُ إِسْنَادَهُ صَحِيحَ أَخْرَجَهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَهَذَا مَرْسَلٌ قَوِيٌّ
مَعْمُولٌ بِهِ وَأَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ وَابْنُ أَبِي مَرْيَةَ مَرْفُوعًا، (ابْنُ الْمُسَيَّبِ) له باره ی نه و
پیاوه ی هیچی نیه ژنه کی پی به خییو بکا فرمووی: لیک جیا ده کرینه وه، نه و
لیک جیا کرند وه یه ش پربازی پیغه مبه ره ﷺ.

جا بزانه: نه گهر میرده که توانای نه بو بژئوه که ی ماوه ی پابریو بداته ژنه کی، نه و کاته
هه به قهرز له نه ستوی دا ده میتئی و ژنه که مافی هه لو ه شاننده وه ی نیه، هه روک له
(تحفة) و (مغنی) دا فرموویانه.

(وَالْأَصَحُّ) به فرموده ی پاستر: (أَنْ لَا يَفْسَخَ) ژنه که مافی (فَسْخ) - هه لو ه شاننده وه ی نیه
(بِمَنْعِ مُوسِرٍ) به هوی بژئونه دانی میردیک ی هه بووی، جیاوازی نیه: (حَضَرَ أَوْ غَابَ)
میرده که له ماله وه بی، یان له شوینیکی تری نادیار بی، چونکه ده توانی شکایه تی لی بکا و

وَلَوْ حَضَرَ وَغَابَ مَالُهُ: فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ فَلَهَا الْفَسْخُ وَإِلَّا فَلَا، وَيُؤْمَرُ بِالْإِحْضَارِ،
وَلَوْ تَبَرَّعَ رَجُلٌ بِهَا لَمْ يَلْزَمْهَا الْقَبُولُ،

به بپاری دادور بژیوه که ی لیستی نین ﴿عن عمر﴾: اَللهُ كَتَبَ إِلَى أَمْرَاءِ الْأَجْدَادِ فَمَنْ لَمْ يَأْخُذْهُمْ بِأَنْ يَنْفَقُوا أَوْ يَطْلُقُوا، فَإِنْ طَلَقُوا بَعَثُوا بِنَفَقَةٍ مَا حَبَسُوا﴾ أخرجه الشافعي والبيهقي بإسناد حسن، نيامی (عمر) بق سر کرده کانی له شکره کانی نووسی: نهو پیاوانی ژنه کانیان به جی هیشتون بیانگرن: بق نهوی بژیوی ژنه کانیان بنیرن، یان ته لاقیان بدهن، جا نه گهر ته لاقیان دان ده بی بژیوه که ی ماوه ی پابدو - بق ژنه کانیان بنیرن. واته: نه گهر ژنه کانیان مافی هه لوه شانده نهویان هه بپوایه، فرمانی ته لاقدانی نه ده کرد.

﴿ناگاداری﴾: زور له زانایانی ناین نه فرموده بی هیزه یان هه لباردوه: که (نه گهر میرده که له شوینیکی تر بوو و نه ده تواندرا بژیوی ژنه که ی لی وهریگیری، نهوه بق ژنه که ی دروسته: (فسخ) ی ماره برینه که ی بکا، واته: هه لیبوه شینیتته وه). نيام (ابن الصلاح) ش نه فرموده یی به هیز کرده، هه روه که له (تحفة) دا فرموده تی و له (فتح المعین) دا دریتتر پوون کراوه ته وه.

هه روه ها به فرموده یی کی تری بی هیز: (نه گهر میرده که بی سره شوین گوم بوو و هیچ هه والیکی مان و نه مانی نه بوو و نه ده تواندرا بژیوه که ی لی وهریگیری، نهوه کاته ش بق ژنه که ی دروسته ماره برینه که ی هه لیبوه شینیتته وه). هه روه که له (شرح المنهج) و (تحفة) و (مغنی) دا گپراویه تیا نه وه، که واته: نهو ژنانه ی میریان ون بووه، ده توانن سود له و فرموده بی هیزه ش وهریگرن، هه روه که له فرموده که ی کونیش سودیان وهرده گرتو له باسی (عده) دا پوونمان کرده وه.

(وَلَوْ حَضَرَ وَغَابَ مَالُهُ) نه گهر میرده که به خوی له شوینی ژنه که دا حازر بوو، به لام ملک و مالی له شوینیکی تری ناسیار بوو، نهوه (فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ) نه گهر ملک و ماله که ی به نه ندازه ی کورتر کینه وه ی نویت دوور بوو (فَلَهَا الْفَسْخُ) ژنه که مافی هه لوه شانده وی هه یه (وَإِلَّا فَلَا) به لام نه گهر نه وهنده دوور نه بوو، ژنه که مافی هه لوه شانده وه ی نیه، به لکو (وَيُؤْمَرُ بِالْإِحْضَارِ) میرده که فرمانی پی ده کری: ماله که ی ناماده بکاو ژنه که ی پی به خپو بکا.

(وَلَوْ تَبَرَّعَ رَجُلٌ بِهَا) نه گهر که سیک به خپایی بژیوه که ی له جباتی میرده که دایه ژنه که، نهوه (لَمْ يَلْزَمْهَا الْقَبُولُ) له سر ژنه که واجب نیه قبولی بکا، چونکه منتهی تی دایه.

که واپو: نه گهر که سه که به خپایی بژیوه که ی دایه میرده که، نینجا میرده که ش دایه ژنه که، نهو کاته واجبه: ژنه که وهری بگری و نابن ماره برینه که هه لیبوه شینیتته وه؟ چونکه ژنه که منته تبار نابن.

وَقَدَّرْتُهُ عَلَى الْكَسْبِ كَالْمَالِ، وَإِنَّمَا يُفْسَخُ بَعْجَرُهُ عَنْ تَفَقُّةٍ مُعْسِرٍ، وَالْإِعْسَارُ بِالْكَسْوَةِ كَهُوَ بِالتَّفَقُّةِ، وَكَذَا بِالْأَذْمِ وَالْمُسْكِنِ فِي الْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ الْمَنْعُ فِي الْأَذْمِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَفِي إِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ أَقْوَالٌ: أَظْهَرُهَا تَفْسُخُ قَبْلَ وَطْءٍ لَا بَعْدَهُ، وَلَا فُسْخٌ حَتَّى يَثْبُتَ عِنْدَ قَاضِي إِعْسَارِهِ قَيْفُسُخُهُ أَوْ يَأْذُنُ لَهَا فِيهِ،

هروهه ها نه گه ر باونو باپیرهش بژیوی ژنی کوچه که یان بدهن، نه و کاتهش واجبه ژنه که وه ری بگریو نابئ ماره برینه که هه لویه شینیتته وه نه گه میرده که ی له ژیر سه ریبه رشتکاریه تی بابه که یو باپیره که ی دا بئ، هروهه که له زورییه سه رچاوه کانداه فرموویانه.

(وَقَدَّرْتُهُ عَلَى الْكَسْبِ) تواناو هیژی میرده که له سه ر که سابه تکردن (كَالْمَالِ) وه که هه بوونی ملکو ماله، واته: به نه بوویی داناندریو ژنه که مافی هه لویه شاننده وه ی ماره برینی نیه.

(وَإِنَّمَا يُفْسَخُ بَعْجَرُهُ عَنْ تَفَقُّةٍ مُعْسِرٍ) ته نه ا له و حاله تدا ماره برینه که هه لده وه شیندریتته وه: که میرده که توانای نه بئ بژیوی پیاویکی نه بوویی بدا، نه که بژیوی هه بوویی و ناوه نجی.

(وَالْإِعْسَارُ بِالْكَسْوَةِ كَهُوَ بِالتَّفَقُّةِ) نه توانینی به رگریزی ژنه که به هوی نه بوویی، وه که نه توانینی بژیودانه که یه و دروسته ماره برینه که هه لویه شینیتته وه (وَكَذَا بِالْأَذْمِ وَالْمُسْكِنِ فِي الْأَصَحِّ)

هروهه ها نه گه ر توانای پیخورو نیشته جی کرنیشی نه بئ دروسته هه لویه شینیتته وه، به لام (قُلْتُ) نیامی (النواوی) دهه فرموی (الْأَصَحُّ الْمَنْعُ فِي الْأَذْمِ) به فه رموده ی راستر: دروست

نیه به هوی نه بوویی پیخورد ماره برینه که هه لویه شینیتته وه (وَاللهُ أَعْلَمُ).

(وَفِي إِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ أَقْوَالٌ) له یاره ی نه بوویی ماره یی حازد سی فه رموده هه نه: (أَظْهَرُهَا تَفْسُخٌ قَبْلَ وَطْءٍ) به هیژتره که یان: پییش جیما عکردن دروسته ژنه که ماره برینه که

هه لویه شینیتته وه (لَا بَعْدَهُ) به لام له دوا ی جیما عکردن بوی دروست نیه، هروهه ها نه گه ر ماره ییه که قهرز بیو کاتی دانی هاتبیو میرده که نه بیی بیداتی، نه و کاتهش ژنه که مافی

هه لویه شاننده وه ی نیه، هروهه (الشبراملسی) فه رمویه تی.

﴿چُونیه تی هه لویه شاننده وه ی ماره برینه که﴾

(وَلَا فُسْخٌ) هه لویه شاننده وه ی ماره برین به هوی نه توانینی به خیتوکردن دروست نابئ (حَتَّى يَثْبُتَ عِنْدَ قَاضِي إِعْسَارِهِ) تا له لای قازی نه بوویه که ی جیگر ده بئ: به شاهیدی نوو

پیاو، یان به دانپیدا هیئانی خوی، نیجا که نه بوویه که ی جیگر بوو، نه و کاته (قَيْفُسُخُهُ) قازی به خوی ماره برینه که ی هه لده وه شینیتته وه (أَوْ يَأْذُنُ لَهَا فِيهِ) یان نینن ددا ژنه که

به خوی هه لویه شینیتته وه.

جا نه گه ر له و شوینه دا قازی نه بوو، یان ژنه که نه دهه گیشته لای قازی، یان بوی هه لنده وه شاننده وه، نه و کاته ژنه که پیاویکی دا په روهه ده کاته (مُحْكَمٌ) خوی له لای

وی هه لیده وه شینیتته وه، هه لویه شاننده وه که شی له ناشکاریی و له په نهانی دا جی به جی

ثُمَّ فِي قَوْلٍ يَنْجَزُ الْفَسْحُ، وَالْأَظْهَرُ إِمْنَالُهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَلَهَا الْفَسْحُ صَبِيحَةَ الرَّابِعِ إِلَّا أَنْ يُسَلَّمَ نَفَقَتُهُ، وَلَوْ مَضَى يَوْمَانِ بَلَا نَفَقَةً وَأَنْفَقَ الثَّالِثَ وَعَجَزَ الرَّابِعَ بَنَتْ، وَقِيلَ تَسْتَأْنِفُ، وَلَهَا الْخُرُوجُ زَمَنَ الْمَهْلَةِ لِتَحْصِيلِ النَّفَقَةِ، وَعَلَيْهَا الرُّجُوعُ لَيْلًا، وَلَوْ رَضِيَ بِإِعْسَارِهِ أَوْ نَكَحَتْهُ عَالِمَةً بِإِعْسَارِهِ فَلَهَا الْفَسْحُ بَعْدَهُ، وَلَوْ رَضِيَ بِإِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ فَلَا، وَلَا فَسْحٌ لَوْلِيٍّ صَغِيرَةٍ وَمَجْنُونَةٍ بِإِعْسَارِ بَعْمَرٍ وَنَفَقَةٍ،

ده بيو (عدة) شى له كاتى هه لوه شانندن وه كه وه ده ست بين ده كا، هه روه كه له (تحفة) (نهاية) دا هه رمويانه .

(ثُمَّ فِي قَوْلٍ يَنْجَزُ الْفَسْحُ) ئينجا له هه رموده كه ده سبجى ماره پرينه كه هه لوه شينيتته وه، به لام (وَالْأَظْهَرُ إِمْنَالُهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) به هه رموده كه به هيزتر: ماوهى سى پوزان ميژده كه مؤله تى ده دريتى، ئينجا (وَلَهَا الْفَسْحُ صَبِيحَةَ الرَّابِعِ) نه گهر له و سى پوزده دا بژيوه كهى نه دا، ژنه كه بوى دروسته: له به يانى پوزى چواره مدا ماره پرينه كهى هه ليوه شينيتته وه (إِلَّا أَنْ يُسَلَّمَ نَفَقَتُهُ) مه گهر ميژده كه بژيوه كهى پوزى چواره م تسليمى ژنه كه بكا، نه و كاته دروست نيه ماره پرينه كه هه ليوه شينيتته وه.

(وَلَوْ مَضَى يَوْمَانِ بَلَا نَفَقَةً) نه گهر دوو پوز پويشترو بژيوه كهى نه دا، به لام (وَأَنْفَقَ الثَّالِثَ وَعَجَزَ الرَّابِعَ) پوزى سى يه م بژيوه كهى دا، پوزى چواره ميش تواناي نه بو بيدا، نه و كاته (بَنَتْ) ژنه كه له سهر دوو پوزده كهى پابريو ماوهى سى پوزده كه نه واو ده كا (وَقِيلَ تَسْتَأْنِفُ) له هه رموده كهى بين هيزدا: سهرله بنيات ده ست به سى پوزده كه ده كاته وه (وَلَهَا الْخُرُوجُ زَمَنَ الْمَهْلَةِ لِتَحْصِيلِ النَّفَقَةِ) ژنه كه بوى دروسته له ماوهى مؤله ته كه دا به پوز بپواته ده روه تاكو بژيوه كه بى خوى وه ده ست بينى، به لام (وَعَلَيْهَا الرُّجُوعُ لَيْلًا) له سهرى واجبه شه وى بگه ريتته وه بى ماله كهى .

(وَلَوْ رَضِيَ بِإِعْسَارِهِ) نه گهر ژنه كه به نه بووى ميژده كهى پازى بوو (أَوْ نَكَحَتْهُ عَالِمَةً بِإِعْسَارِهِ) يان له و كاته شوى به پياوه كه كرد، ده يزاني نه بوويه و تواناي بژيودانه كهى نيه، نه وه له هه ريوو مه سه له دا (فَلَهَا الْفَسْحُ بَعْدَهُ) بى ژنه كه دروسته له دواى پازى بوونه كهش ماره پرينه كهى هه ليوه شينيتته وه.

به لام (وَلَوْ رَضِيَ بِإِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ) نه گهر به نه بووى ماره ييه كهى پازى بوو، نه و كاته (فَلَا) دروست نيه ماره پرينه كهى هه ليوه شينيتته وه (وَلَا فَسْحٌ لَوْلِيٍّ صَغِيرَةٍ وَمَجْنُونَةٍ) هه لوه شانندن وهى ماره پرين دروست نيه: بى سه ره رشتكارى ژنه بچوكه كه و ژنه شيتته كه (بِإِعْسَارِ بَعْمَرٍ وَنَفَقَةٍ) به هوى شه وهى ميژده كه يان تواناي ماره يى و بژيوه كه يانى نه بين، به لكو به قهرزى سهر ميژده كه يان: خزمه كانيان، يان (بيت المال) به ختيويان ده كه ن.

وَلَوْ أَعْسَرَ زَوْجُ أُمِّهِ بِالْثَّقَّةِ فَلَهَا الْفَسْخُ، فَإِنْ رَضِيََتْ فَلَا فَسْخَ لِلسَّيِّدِ فِي الْأَصْحِ، وَلَهُ أَنْ يُلْجِئَهَا إِلَيْهِ بَأْنٍ لَا يُنْفِقَ عَلَيْهَا وَيَقُولُ: افْسَخِي أَوْ جُوعِي. (فَصْلٌ) يَلْزِمُهُ ثَقَّةُ الْوَالِدِ وَإِنْ غَلَا، وَالْوَلَدُ وَإِنْ سَقَلَ وَإِنْ اِخْتَلَفَ دِينُهُمَا، بِشَرَطِ يَسَارِ الْمُتَّفِقِ بِفَاضِلٍ عَنْ قُوَّتِهِ وَقُوَّتِ عِيَالِهِ فِي يَوْمِهِ، وَيُبَاغُ فِيهَا مَا يُبَاغُ فِي الدِّينِ،

(وَلَوْ أَعْسَرَ زَوْجُ أُمِّهِ بِالْثَّقَّةِ فَلَهَا الْفَسْخُ) نه گهر میزیدی (جاریه) که ش توانای بژیوی نه بی، (جاریه) که بژی دروسته ماره برینه که مهلبوه شینیتته وه (فَإِنْ رَضِيََتْ فَلَا فَسْخَ لِلسَّيِّدِ فِي الْأَصْحِ) جا نه گهر (جاریه) که به نه بوویی میرده که پازی بی، بژی گه وره که ی دروست نیه مهلبوه شینیتته وه، به لام (وَلَهُ أَنْ يُلْجِئَهَا إِلَيْهِ) بژی گه وره که دروسته: (جاریه) که ناچار بکا بژی مهلبوه شاننده وه که: (بَأْنٍ لَا يُنْفِقَ عَلَيْهَا) وه که به ختیوی نه کاو (وَيَقُولُ) پیئی بلی: (افْسَخِي أَوْ جُوعِي) یان ماره برینه که مهلبوه شینیتته وه، یان برسی بیه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي بِهِ خِيُوكِرْدَنِي خِزْم وَكَه سَه كَان﴾

بزانه: مه به ست به بژیودان له باسی خزمه کاند: نه رکی خوارده مه نی و پیخورو جلو به رگو شوینی نیشته جی بوون و پاره ی دهرمانی نه خوشی و کرئی پزیشکه. (يَلْزِمُهُ ثَقَّةُ الْوَالِدِ وَإِنْ غَلَا) له سهر کوپو کیژ واجبه: بژیوی دایکو باوکو داپیره و باپیره بدهن، هه رچه ند به ره و سه ره وه ش بن (وَالْوَلَدُ وَإِنْ سَقَلَ) له سهر دایکو باوکیش واجبه: بژیوی کوپو کیژو نه یه کاننیا بدهن، هه رچه ند به ره و خواریش بن (وَإِنْ اِخْتَلَفَ دِينُهُمَا) هه رچه ند نایینه که شیان جیاواز بی: وه که دایکو باوکه کان کافر بن و منداله کاننیا موسولمان بن، خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ نه گهر دایکو باوکت هه ولیان له گهل دای هاویه شم بژی دابنئی گوپراه لیان مه به، به لام له بونیا دا به چاکی هاوپئی به تییان بکه. واته: به ختیوکردنیا به شیکه له هاوپئی به تی چاک.

هم ده فرموی: ﴿وَإِنْ أَرْضُكُمْ لَكَمْ فَأْتَوْهُمْ أَجُورَهُمْ﴾ نه گهر ژنه کانتان شیریان دایه منداله کانتان تیوه ش کرئی شیردانه که یان بدهنئی. واته: چونکه به ختیوکردنی منداله کانتان له سهر واجبه.

جا بزانه: جگه له تیره ی سه ره وه و تیره ی خواره وه به ختیوکردنی هیچ خزمیکی تر واجب نیه، به لام له مزه به بی نیعامی (حنفی) دا: به ختیوکردنی گشت خزمیکی مه حره م واجبه، به و هه رجه ی نایینیا یه که بی، هه ره وه که له (مغنی) دا فرمویه تی.

جا نه و به ختیوکردنه ش که واجبه (بِشَرَطِ يَسَارِ الْمُتَّفِقِ) به و هه رجه یه: بژیوده ره که هه بوویی بی: (بِفَاضِلٍ عَنْ قُوَّتِهِ وَقُوَّتِ عِيَالِهِ فِي يَوْمِهِ) به وه ی زیده ی هه بی له بژیوی خژی و ژن و منداله کانی له پوژو شه وه که ی دا (وَيُبَاغُ فِيهَا مَا يُبَاغُ فِي الدِّينِ) بژی به ختیوکردنی

وَيَلْزَمُ كَسُوبًا كَسْبَهَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَا تَجِبُ لِمَالِكٍ كَفَايَتُهُ وَلَا لِمُكْتَسِبِهَا، وَتَجِبُ لِفَقِيرٍ غَيْرِ مُكْتَسِبٍ إِنْ كَانَ زَمَنًا أَوْ صَغِيرًا أَوْ مَجْتَوًى وَإِلَّا فَأَقْوَالُ أَحْسَنُهَا: تَجِبُ، وَالثَّلَاثُ لِأَصْلٍ لَا فَرْعٍ، قُلْتُ: الثَّلَاثُ أَظْهَرُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

دایکو باوک و منداله کانی واجبه: نه و شته بفرورشی که بؤ دانه و هی قهرز ده فرورشی: وهك زه و ی و باغ و نه و جوره شتانه ی له باسی قهده غه کردنی قهرزدا پابران.

هم (وَيَلْزَمُ كَسُوبًا كَسْبَهَا) له سر کاسبکار واجبه: به که سابه تی خوی نه رکی به ختو کردنه که یان په یدا بکا (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ی پر استردا، به لام (وَلَا تَجِبُ لِمَالِكٍ كَفَايَتُهُ) به ختو کردنی نه و دایکو باوک و مندالانه واجب نیه، که به شی خوی ملک و مالی هیه، هر چند په ککه و توووش بی، یان شیت بی، یان بچوک بی، هر وهك له (مغنی) دا فرموده ی تی، واته: نه گهر په ککه و توو، یان شیت، یان مندال ملک و مالی خوی هیه بی، نه و کاته له سر حیسابی خوی به ختو ده کری (وَلَا لِمُكْتَسِبِهَا) هر وه ها به ختو کردنی نه و که سه ش واجب نیه که به شی خوی که سابه ت ده کا.

(وَتَجِبُ لِفَقِيرٍ غَيْرِ مُكْتَسِبٍ) به ختو کردنی نه و جوره دایکو باوک و کوپو کیژده واجبه: که هر ژاره و که سابه تیشی پی نا کری (إِنْ كَانَ زَمَنًا) نه گهر په ککه و توو بی، یان کوپو بی، یان نه خوشیکی برده و ام بی (أَوْ صَغِيرًا أَوْ مَجْتَوًى) یان هر ژاره بچوک بی، یان هر ژاره شیت بی. جا نه گهر منداله بچوکه که ده یتوانی کاریک بکا، بؤ سر پر رشتکاره که ی دروسته: به رد لیکردن کاره که ی پی بکا و له بره می کاره که ی به ختو بکا هر وهك له (تحفة) دا فرموده ی تی.

(وَالْإِلَامُ) به لام نه گهر توانای که سابه تی هیه و به قه سدی که سابه تی نه ده کردو په ککه و توو و شیت و مندالیش نه بو، نه و کاته (فَأَقْوَالُ) سی فرموده هته: (أَحْسَنُهَا تَجِبُ) جوانتره که یان: له و حاله ته شدا به ختو کردنی تیره ی سره وه و خواره وه واجبه (وَالثَّلَاثُ) سی یمه که ش ده فرمودی: (لِأَصْلٍ لَا فَرْعٍ) به ختو کردنی تیره ی سره وه واجبه و داوی کارکردن یان لی تا کری، به لام به ختو کردنی تیره ی خواره وه واجب نیه، به لکو تیره ی خواره وه داوی کارکردن یان لی ده کری (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده فرمودی (الثَّلَاثُ أَظْهَرُ) نه فرموده سی یمه به هیتره (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه رد سفله یی و بی نه مکی یه و به هاوپی یه تی باش داناندری کوپو کیژ داوی کارکردن له دایکو باوکیان بکه ن و به ختو یان نه که ن.

جا بزانه: تا کوپ بلوغی ده بی و کیژ شوو ده کا به ختو کردن یان واجبه، واته: به ته نها شوو کردن بژیوی دایکو کیژ لاده که وی، به لام له گهل نه و شدا دروست نیه داوی شوو کردن یان لی بکری، هر وهك له ردیه ی سرچاوه کانداه فرموده ی تانه.

وَمِ الْكَفَايَةِ، وَتَسْقُطُ بِقَوَاتِهَا، وَلَا تَصِيرُ ذِيَّتَا عَلَيْهِ إِلَّا بِفَرْضٍ قَاضٍ، أَوْ إِذْنِهِ فِي اقْتِرَاضٍ لَغِيَّةٍ أَوْ مَنَعٍ،

﴿ناگاداری﴾: نه گهر تیره ی سهره وه، یان خواره وه توانای که سابه تیکی چه پامی مه بو، نه وهش وه کو نه توانین وایه، ههروه ها نه گهر که سابه ته که ش شیای خوی نه بن، هه ر به نه بوون داده ندرئ، ههروه که له (مغنی) دا فهرموویه تی، واته: با که سابه ته که نه کاو واجبه: به ختو بکری، ههروه ها نه گهر خه ریکی خویندن بوو بژی که سابه تی پی نه ده کرا، نه و کاته ش به ختو کردنی واجبه، ههروه که له (الشبراملسی) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

(وَمِ) مه به ست به بژیوی تیره ی سهره وه و خواره وه (الْكَفَايَةُ) نه وه یه چه ندی پیویسته نه وه ندی بداتی: له خواردن و جلو به رگو نیشته جی کردن و دهرمان و پزیشک و خزمه تکردن، به لام (وَتَسْقُطُ بِقَوَاتِهَا) نه و بژیوه به له ده ستجیون لاده که وئ، واته: نه گهر ماوه یه که بژیوه که نه درا، نه وه له ده ست ده چئ (وَلَا تَصِيرُ ذِيَّتَا عَلَيْهِ) نابیته قهرز له نه سستی بژیوده ره که (إِلَّا بِفَرْضٍ قَاضٍ) ته نها به دانانی قازی ده بیته قهرز (أَوْ إِذْنِهِ فِي اقْتِرَاضٍ) یان نه گهر قازی نیژنی بدا بژیوه که قهرز بکا (لَغِيَّةٍ أَوْ مَنَعٍ) له بهر نه وه ی بژیوده ره که له و شوینه دا حازر نیه، یان به ره کاری بژیوه که نادا، له و حاله تانه دا بژیوه که ده بیته قهرز.

﴿ناگاداریه کی تر﴾: له و حاله تی به ختو کردنی واجبه و بژیوه که شی نادریتن و ناشتوانن به قازی ئی یه وره یگری، دروسته خاوه ن مافه که نه ندازه ی بژیوه که ی خوی له مالی بژیوده ره که ببا، هم بۆ باوک و باپیره دروسته: به ناوی سهره پره رشتکاریه تی بژیوی خویان له مالی کوپو کیژه بچوکه کانیان بیهن، به لام نه گهر دایک بژیوه که ی له سهر کوپو کیژه بچوکه کان بن، نابن به بن بپیری قازی بیبا، ههروه که له (نهاية) و (مغنی) دا فهرموویانه. جا نه گهر دایکه که سهره سیئت بوو له سهر منداله بچوکه کانی، نه و کاته پیویست به نیژنی قازی ناکا، ههروه که نه گهر قازی نه بو و بژیوده ره که ش حازر نه بو، نه شگونجا له مالی بژیوده ره که بژیوه که ببا، له و حاله تده دروسته دایکه که: بژیوی منداله کانی قهرز بکا، یان له مالی خوی بژیوه که یان به قهرز بداتی، به لام له ههردو حاله تده مرجه: دوو شاهید بگری بۆ نه وه ی بتوانن له بژیوده ره که وه ی بگریته وه، ههروه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه، واته: نه گهر ده گونجا له مالی بژیوده ره که بیبا، نه و کاته نابن قهرزی بکا.

جا به لگی نه وه مه سلانه نه م حه دیسه یه: ﴿عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ هَندَ بِنْتَ عُبَيْدَةَ قَالَتْ: إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ لَا يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ رواه الشيخان، (أبوسفيان) می مردم به شی خوم و

وَعَلَيْهَا إِرْضَاعٌ وَلَدَهَا اللَّبَاءُ، ثُمَّ بَعْدَهُ إِنْ لَمْ يُوْجَدْ إِلَّا هِيَ أَوْ أَجْنَبِيَّةٌ وَجَبَ إِرْضَاعُهُ، وَإِنْ وُجِدَتْ لَمْ تُجْبَرِ الْأُمُّ، فَإِنْ رَغِبَتْ وَهِيَ مَنكُوحَةٌ أَبِيهِ فَلَهُ مَنَعُهَا فِي الْأَصْحِ، قُلْتُ: الْأَصْحُ لَيْسَ لَهُ مَنَعُهَا وَصَحْحَهُ الْأَكْثَرُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ اتَّفَقَا وَطَلَبَتْ أَجْرَةً مِثْلَ أُجْرَتِهَا،

مندالە که م بژۆم ناداتی، مەگەر بە دزی لە ماله‌کی بیبەم؟ پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: بە شێ خۆت و مندالە که ت لە مالی مێرده که ت ببە.

﴿بەسی شیردانی مندال﴾

(وَعَلَيْهَا) لە سەر دایک واجبە (إِرْضَاعٌ وَلَدَهَا اللَّبَاءُ) فرچک بداتە مندالە که ی، واتە: شیرێ نوای مندالبوون، بەلام دروستە کرێی فرچکه که وەرگیرێ (ثُمَّ بَعْدَهُ) ئینجا لە نوای فرچکه که ش (إِنْ لَمْ يُوْجَدْ إِلَّا هِيَ أَوْ أَجْنَبِيَّةٌ) ئەگەر جگە لە دایکه که، یان جگە لە ئاfrه‌تیکی بیگانه هیچ ئاfrه‌تیکی تر حازر نه‌بو، ئەو کاته (وَجَبَ إِرْضَاعُهُ) لە سەر حازره که واجبە شیرێ بداتی، جا بۆ دایکه که و بۆ بیگانه که دروستە داوای کرێی شیردانه‌کی لە و که سه‌ بکه‌ن: که به‌خیوکردنی مندالە که ی لە سه‌ره (وَإِنْ وُجِدَتْ) ئەگەر دایکه که و ژنه‌ بیگانه که ه‌رموویان حازر بوون، ئەو کاته (لَمْ تُجْبَرِ الْأُمُّ) دایکه که زۆری لێناکرێ شیر بداتە مندالە که ی، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فەرموێ: ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسْتَرْضِعْ لَهُ أُخْرَى﴾ ئەگەر له‌باره‌ی شیردانی مندال که وتنه‌ زه‌یقه‌تی و دایکه که شیرێ نه‌دایێ، ئەوه ئاfrه‌تیکی تر بۆی شیر ده‌دا. واتە: زۆر له‌ دایکه که ناکرێ.

(فَإِنْ رَغِبَتْ وَهِيَ مَنكُوحَةٌ أَبِيهِ) جا ئەگەر دایکه که حه‌زی کرد شیر بداتە مندالە که ی و ه‌هر له‌ ژێر ماره‌ی باوکی مندالە که شدا بوو، ئەوه (فَلَهُ مَنَعُهَا فِي الْأَصْحِ) باوکه که بۆی ه‌یه‌ پێگای نه‌دا (قُلْتُ) ئیمامی (النوای) ده‌فەرموێ (الْأَصْحُ لَيْسَ لَهُ مَنَعُهَا) به‌ فەرمووده‌ی پاستر: باوکه که بۆ دروست نیه‌ دایکه که قه‌ده‌غه‌ بکا له‌ شیردانی مندالە که ی (وَصَحْحَهُ الْأَكْثَرُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) زۆرترین زانیانیانیش ئەم فەرمووده‌یان به‌ پاست داناهوه‌، چونکه‌ دایک به‌ به‌زی تهره‌و شیره‌ که شێ گونجاوتره‌، جا ئەگەر له‌ ئەندازه‌ی ماوه‌ی شیردانه‌ که دا به‌وه‌ کێشه‌یان، ئەوه له‌ (بەسی به‌خیوکردنی گزیله‌) دا پووێ ده‌که‌ینه‌وه‌، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی.

(فَإِنْ اتَّفَقَا) جا ئەگەر پێک که وتن دایکه که شیر بداتە مندالە که ی (وَطَلَبَتْ أَجْرَةً مِثْلَ) دایکه که ش داوای کرێی هاوینه‌ی کرد، ئەوه (أُجِبَتْ) به‌ قسه‌ی دایکه که ده‌کرێ و واجبە کرێی شیردانه‌ که ی بدریتێ، خوای گه‌وره‌ ده‌فەرموێ: ﴿إِنْ أَرْضَعْنِ لَكُمْ فَاتَّوَهْنُ أَجُورَهُنَّ﴾ ئەگەر ژنه‌ کانتان مندالە کانیان بۆ شیردان کرێیه‌ که یان به‌نه‌ی.

جا بزانه‌: ئەگەر دایکه که شیرێ دایه‌ مندالە که ی و بێ ده‌نگ بوو و داوای کرێی نه‌کرد، ئەو کاته مافی کرێی نیه‌، ه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (نهایه‌) دا فەرموویانه‌.

أَوْ فَوْقَهَا فَلَا، وَكَذَا إِنْ تَبَرَّعْتَ أَجْنَبِيَّةً أَوْ رَضَيْتَ بِأَقْلٍ فِي الْأَظْهَرِ، وَمَنْ اسْتَوَى فَرَعَاهُ
أَنْفَقًا، وَإِلَّا فَلَا أَصَحَّ أَقْرَبُهُمَا، فَإِنْ اسْتَوَى فَبِالْإِزْثِ فِي الْأَصَحِّ، وَالْثَّانِي بِالْإِزْثِ ثُمَّ
الْقُرْبِ، وَالْوَارِثَانِ يَسْتَوِيَانِ أَمْ يُوزَعُ بِحَسَبِهِ؟ وَجَهَانٌ،

(أَوْ فَوْقَهَا) يان نه گهر دايکه که له کرئى هاوینه زیاتری داوا کرد، نه و کاته (فلا) به قسه ی
ناکرئى و شیرده رئیکی بیگانه ی بۆ ده گیرئ (وَكَذَا إِنْ تَبَرَّعْتَ أَجْنَبِيَّةً) هه روه ها به قسه ی
دایکه که نا کرئى نه گهر ثافره رئیکی بیگانه به خوږایی شیرى بداتئ (أَوْ رَضَيْتَ بِأَقْلٍ) یان
نه گهر به که متر له کرئى دایکه که پازى بئ، نه و کاته ش به قسه ی دایکه که نا کرئى و
بیگانه که شیرى ده داتئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیژ تر دا، واته: به لأم نه گهر دایکه که ش
به خوږایی شیرى بداتئ، نه و کاته دروست نیه بدریته ده ست بیگانه، والله أعلم.

﴿ هاویده شی له به خپوکردندا ﴾

(وَمَنْ اسْتَوَى فَرَعَاهُ) هه ر دایکو باوکیک کوږه کانیان، یان کیژه کانیان یه کسان بون: له
نزیکی و میراتگرتندا: وهك دوو کوږ به یه که وه، یان دوو کیژ به یه که وه، نه وه (أَنْفَقًا)
واجبه: به یه که وه بژئوى دایکو باوکه که یان بدن، هه رچند یه کیڅکشیان له وى تر
ده وله مندتر بئ (وَإِلَّا) به لأم نه گهر له نزیکی دا وه کو یه کترى نه بون، نه و کاته (فَالْأَصَحُّ
أَقْرَبُهُمَا) به فهرمووده ی راستر: بژئوه که له سه ر نزیکتره که یان واجبه، هه رچند مئ پینه ش
بئ و میراتگريش نه بئ: وهك کیژى کیژ و کوږى کیژ، له گال کوږى کوږى کوږ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ
عَنْهُ قَالَ رَجُلٌ مِنْ أَحَقِّ النَّاسِ بِحَسَنِ الصُّحْبَةِ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ، ثُمَّ أَبُوكَ، ثُمَّ
أَدْنَاكَ فَأَدْنَاكَ﴾ رواه مسلم، کئ شیاوتره به جوانى هاوړى یه تى؟ پیغه مبه رﺉ ﷺ فهرمووى:
دایکت، دایکت، دایکت، ئینجا باوکت، ئینجا نزیکترت، نزیکترت.

(فَإِنْ اسْتَوَى) جا نه گهر نزیکیان یه کسان بوو: وهك کیژى کوږو کوږى کیژ، نه و کاته
(فَبِالْإِزْثِ فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستر دا: به میراتگرتن بژئودانه که په چاو ده کرئ،
که واته: له سه ر کیژه کوږه که واجبه، نهك له سه ر کوږه کیژه که (وَالْثَّانِي) به فهرمووده ی
دووه مئ بئ هیژ: (بِالْإِزْثِ) یه که مجار به میراتگرتن بژئودانه که په چاو ده کرئ، هه رچند
نه وه که ى تریش نزیکتر بئ (ثُمَّ الْقُرْبِ) ئینجا نزیکی په چاو ده کرئ، که واته: به م
فهرمووده یه: له سه ر کوږى کوږى کوږه که واجبه بژئوه که ى داپیره و باپیره کانی بدو له سه ر
کیژى کیژو کوږى کیژه که واجب نیه؟ چونکه نه و میراتگرو نه وانه میراتگر نین.

(وَالْوَارِثَانِ) دوو میراتگری له یه ک پله: وهك کوږئکو کیژئک (يَسْتَوِيَانِ أَمْ يُوزَعُ بِحَسَبِهِ؟)
نایا یه کسانن بۆ بژئودان، یان به گوږه ی میراتگرتنه که یان به سه ر یاندا به ش ده کرئ؟
(وَجَهَانٌ) دوو فهرمووده هه نه، به هیژ تره که یان ده فهرموئ: به گوږه ی میراتگرتن به
سه ر یاندا به ش ده کرئ، که واته: کوږه که دوو به شى بژئوه که ى دایکو باوکی ده دا،
کیژه که ش به شىکى ده دا... به م جۆره.

وَمَنْ لَهُ أَبَوَانِ فَعَلَى الْأَبِ، وَقِيلَ عَلَيْهِمَا لِبَالِغٍ، أَوْ أَجْدَادٌ وَجَدَّتْ إِنْ أَذْلَى بَعْضُهُمْ
بِبَعْضٍ فَلَا قُرْبَ، وَإِلَّا فَبِالْقُرْبِ، وَقِيلَ الْإِرْثُ، وَقِيلَ بِلَوَايَةِ الْمَالِ، وَمَنْ لَهُ أَصْلٌ وَقَرَعَ
فَفِي الْأَصْحَ عَلَى الْقَرَعِ وَإِنْ بَعْدَ، أَوْ مُحْتَاجُونَ يُقَدِّمُ زَوْجَتَهُ ثُمَّ الْأَقْرَبُ،

(وَمَنْ لَهُ أَبَوَانِ) نه وه ژاره دایکو باوکی ویکړا هغه، نه وه (فَعَلَى الْأَبِ) بږیوه که یی ته نها له
سهر باوکیه تی، ټینجا له سهر باپیره یی تی، واته: هه تا باوکو باپیره وه به سهر وه تر هه بن،
بږیوی منډاله که: نه له سهر دایکه که یی و نه له سهر داپیره که یی واجب نابیی، هه رچه ند
بلوغیشی بویی، به لام نه گهر منډاله که باوکو باپیره یی نه بو و هیچ مالیشی نه بو، نه و کاته
بږیوه که یی له سهر دایکه یی تی، هه روه که له (مه رچه کانی په روه رده که) دا پوون کراوه ته وه
(وَقِيلَ عَلَيْهِمَا لِبَالِغٍ) له فهرموده یی کی بی هیژدا: بږیوه که له سهر دایکو باوکه که یی نه بو نه و
منډاله یی بلوغی بووه به گویره یی میرات.

(أَوْ أَجْدَادٌ) یان ته نها باپیره کانی دایکی و باوکی ویکړا کو بونه وه (أَوْجَدَّتْ) یان ته نها
دایره کانی دایکی و باوکی ویکړا کو بونه وه، نه وه (إِنْ أَذْلَى بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ) نه گهر
باپیره کان، یان داپیره کان هه ندیکیان به هه ندیکیان ده گه یشتنه منډاله که، نه و کاته
(فَالْأَقْرَبُ) کامه یان نزیک تره، واجبه: نه ویان بږیوه که بدا (وَالْأَبُ) به لام نه گهر به یی کتری
نه ده گه یشتنه منډاله که، نه و کاته ش (فَبِالْقُرْبِ) هه ر به نزیکي په فتارده کړی و کامه یان
نزیک تره نه ویان بږیوه که ددها، به به لگه یی حه دیسه که یی پاردیو (وَقِيلَ الْإِرْثُ) له
فهرموده یی کی بی هیژدا: به گویره یی میرات گرتن په فتار ده کړی (وَقِيلَ بِلَوَايَةِ الْمَالِ) له
فهرموده یی کی بی هیژدا: به سهر په رشتی یی مالی په فتار ده کړی.

(وَمَنْ لَهُ أَصْلٌ وَقَرَعَ) نه وه ژاره دایکو باوکو کوپو کیژی هغه (فَفِي الْأَصْحَ عَلَى الْقَرَعِ وَإِنْ
بَعْدَ) له فهرموده یی پاستردا: بږیوه که یی له سهر کوپو کیژی ته یی هه ر چه ند دووریش بن:
وه که کوپو کوپو به روه خوار تر، که واته: تا تیره یی خواره وه هه یی، بږیوه که له سهر تیره یی
سهر وه واجب نابیی.

(أَوْ مُحْتَاجُونَ) یان نه گهر که سیک هه ژاره کانی تیره یی سهر وه وه خواره وه یی ویکړا هه بون و
بږیوه که ش به شی هه مووانی نه ده کرد، نه و کاته (يُقَدِّمُ زَوْجَتَهُ) پیش هه موویان واجبه:
بږیوی ژنه که یی بدا، چونکه به هیچ جوړیک بږیوه که یی لا ناکه ویی و ده بیته قهرز (ثُمَّ الْأَقْرَبُ)
ټینجا نزیک تر، جا نزیک تره که وه پیش دیخی، واته: منډاله بچو که کان و شیته کانی، ټینجا
دایکی، ټینجا باوکی، ټینجا منډاله بالغه کانی، ټینجا داپیره کانی، ټینجا باپیره کانی ﴿عَنْ
أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارٌ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى نَفْسِكَ. قَالَ: عِنْدِي
آخَرُ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى زَوْجَتِكَ. قَالَ: عِنْدِي آخَرُ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى وَلَدِكَ...﴾ الْحَدِيثُ
رواه النسائي واصله في صحيح مسلم، بياويك گوئی: نه گهر دینار ټکم هه یی؟ پیغمبر ﷺ

وَقِيلَ لَ: الْوَارِثُ، وَقِيلَ لَ: الْوَلِيُّ.
(فَصْلُ) الْحِصَّانَةِ حَفْظُ مَنْ لَا يَسْتَقِلُّ وَتَرْبِيَّتُهُ. وَالْإِنَاثُ أُلْقِيَ بِهَا، وَأَوْلَاهُنَّ أُمُّ ثُمَّ أُمَّهَاتُ
يُذَلِّينَ بَيِّنَاتٍ يُقَدِّمُ أَفْرَئِهِنَّ، وَالْحَدِيدُ يُقَدِّمُ بَعْدَهُنَّ أُمُّ أَبِ ثُمَّ أُمَّهَاتُهَا الْمُذَلِّاتُ بَيِّنَاتٍ ثُمَّ
أُمُّ أَبِي أَبٍ كَذَلِكَ، ثُمَّ أُمُّ أَبِي جَدٍّ كَذَلِكَ، وَالْقَدِيمُ: الْأَخَوَاتُ وَالْخَالَاتُ عَلَيْهِنَّ،

گوتی: دینار کی ترم ہے ہی؟ فرمووی: ژنہ کہ تی پی بیژینہ،
گوتی: دینار کی ترم ہے ہی؟ فرمووی: مندالہ کہ تی پی بیژینہ.

(وَقِيلَ الْوَارِثُ) لہ فرمودہ یہ کی بیٹی: میرا نگہ کہ وہ پیش دینی (وَقِيلَ الْوَلِيُّ) لہ فرمودہ یہ کی بیٹی: میرا نگہ کہ وہ پیش دینی۔

﴿ فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ (الْحَضَاءَةِ): پاراستن و په روږمردم کړدنې منډال ﴾

واته‌ی (الْحَضَانَةُ) له شه‌رعدا: (حِفْظُ مَنْ لَا يَسْتَقِلُّ وَتَرْبِيَّتُهُ) پاراستن و پرورده‌کردنی نه‌و که‌سه‌یه که سه‌ریه‌خو‌نیه: وه‌ک مندال‌و‌شیت، به‌وه‌ی له‌ خراپه‌ بی‌پاریزی‌و‌ جل‌و‌لا‌شه‌ی بشوری، خوارده‌مه‌نی‌ی بۆ‌ ناماده‌ بکړی‌و‌ له‌ بیشکه‌دا‌ بژندړی‌ تا‌کو‌ بڅه‌وی.

(وَالْإِنثَاءُ أَلْبِقُ بِهَا) تافره تان شياوترن بهو کاره (وَأَوَّلَاهُنَّ أُمُّ) له هممویانیش له پیشتار دایکی منداله که به تا منداله که فامیده ده بن، چونکه له گشتیان به به زهیی تره، ئینجا که فامیده بوو، بهو شیوهی دهااتوو ده کرتته سه ریشک ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ وَلَدْنِي لَهُ سِقَاءٌ وَحَجْرِي لَهُ حَوَاءٌ، وَإِنْ أَبَاهُ طَلَّقْنِي وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلْتِ أَحَقُّ بِهِ مَالَهُ تَنْكِحِي﴾ یواه ابوداود و احمد وصحه الحاکم، ژنیکی ته لاقدر او گوتی: نه م کوپه ی من زگه که م کیسه ی نهو بوو، مه مکم کونده ی نهو بوو، کوشم یاتاغی نهو بوو، باوکیشی منی ته لاق داوه و ده یه ویی له منی وهریگریته وه؟ پیغه مبه رﷺ فه رمویی: تو مافت زیاتره منداله که ت له لا بن، تا میزدیکی تر ناکی.

(ثُمَّ) ئىنجا لە دواى دايك (أُمّهَاتٌ يُدْلِينَ بِإِثَارِ) داپىره كانى لە دايكى كه به پوختهى مەبەنىيەكان بگەنەوہ دايكه كه (يُقَدِّمُ أَقْرَبَهُنَّ) نزيكترەكه يان وەپيش ديخري بۆ پەروەردەى مندالەكه، ئىنجا (وَالْجَدِيدُ) به فرمودەى نوێ (تُقَدِّمُ بَعْدَهُنَّ أُمَّ أَبِي) لە دواى داپىره كانى لە دايكى، دايكى باوك وەپيش ديخري (ثُمَّ أُمّهَاتُهَا الْعَدْلِيَّاتُ بِإِثَارِ) ئىنجا دايكى دايكى باوك كه به پوختهى مەبەنىيەكان بگەنەوہ دايكه باوكه كه (ثُمَّ أُمِّ أَبِي أَبِي كَذَلِكَ) ئىنجا دايكى باوكى باوك، ئىنجا دايكه كانى دايكى باوكى باوك (ثُمَّ أُمِّ أَبِي جَدِّ كَذَلِكَ) ئىنجا دايكى باوكى باپىره و دايكه كانى ئەو دايكه ش (وَالْقَدِيمُ) به فرمودەى كۆن (الْأَخَوَاتُ وَالْخَالَاتُ عَلَيْهِنَّ) خوشكه كانى مندالەكه و خوشكه كانى دايكى مندالەكه، وەپيش دايكه كانى باوك و باپىره ديخرين؟ چونكه خوشكه كانى لە زگ و پشتى خۆيەتى، هەم پەغمبەرىش ﷺ دەفرموى: «الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ» رواه البخارى، خوشكى دايك لە پلەى دايكه.

وَتَقَدَّمَ أُخْتُ عَلَى خَالَةٍ وَخَالَهٗ عَلَى بِنْتِ أَخٍ وَأُخْتِ، وَبِنْتُ أَخٍ وَأُخْتُ عَلَى عَمَّةٍ، وَأُخْتُ مِنْ أَبَوَيْنِ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أَحَدِهِمَا، وَالْأَصَحُّ تَقْدِيمُ أُخْتٍ مِنْ أَبٍ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أُمٍّ وَخَالَهٗ وَعَمَّةٌ لِأَبٍ عَلَيْهِمَا لَأُمٍّ، وَسُقُوطُ كُلِّ جَدَّةٍ لَا تَرُثُ دُونَ أُنْتَى غَيْرِ مَحْرَمٍ كَبْنَتِ خَالَهٗ، وَتَبَيَّنَتْ لِكُلِّ ذَكَرٍ مَحْرَمٌ وَارِثٌ عَلَى تَرْتِيبِ الْإِرْثِ، وَكَذَا غَيْرُ مَحْرَمٍ كَأَبْنِ عَمٍّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَا تُسَلِّمُ إِلَيْهِ مُشْتَهَاةٌ بَلْ إِلَى ثَقَّةٍ يُعَيِّنُهَا، فَإِنْ فَقَدَ الْإِرْثُ وَالْمَحْرَمِيَّةُ أَوْ الْإِرْثُ فَلَا فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ اجْتَمَعَ ذُكُورٌ وَإِنَاثٌ فَلَأُمُّ ثُمَّ أُمُّهَاتُهَا ثُمَّ الْأَبُ،

ثینجا (وَتَقَدَّمَ أُخْتُ عَلَى خَالَةٍ) خوشک وهپیش خوشکی دایک دیخری، هم (وَخَالَهٗ عَلَى بِنْتِ أَخٍ وَأُخْتِ) خوشکی دایکیش وهپیش کیژی براو کیژی خوشک دیخری، هم (وَبِنْتُ أَخٍ وَأُخْتُ عَلَى عَمٍّ) کیژی براو کیژی خوشک وهپیش خوشکی باوک دیخری (وَأُخْتُ مِنْ أَبَوَيْنِ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أَحَدِهِمَا) خوشکی له دایک ویاوکی وهپیش خوشکی تهنا له دایکی و تهنا له باوکی دیخری (وَالْأَصَحُّ تَقْدِيمُ أُخْتٍ مِنْ أَبٍ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أُمٍّ) به فرهموده ی راستر: خوشکی له باوکی وهپیش خوشکی له دایکی دیخری (وَخَالَهٗ وَعَمَّوْ لَأَبٍ عَلَيْهِمَا لَأُمٍّ) هم خوشکی دایک خوشکی باوک که تهنا له باوکی بن، وهپیش نهو خوشکه دایک خوشکه باوک دیخری که تهنا له دایکین، هم (وَسُقُوطُ كُلِّ جَدَّةٍ لَا تَرُثُ) به فرهموده ی راستر: هر دایره یه میرانگر نه بن مافی په روه رده کی نیه (دُونَ أُنْتَى غَيْرِ مَحْرَمٍ كَبْنَتِ خَالَةٍ) به لام نهو می بینه ی محرمه نیه مافی هیه: وک کیژه پورو کیژه مام و کیژه خال.

(و) هره وها (تَبَيَّنَتْ) مافی پاراسترو په روه رده کردنی شیته که و منداله که جیگیر ده بنی (لِكُلِّ ذَكَرٍ مَحْرَمٌ وَارِثٌ) بۆ گشت نثینه یه کی محرمه می میرانگر: وک باوک و باپیره و براو مام (عَلَى تَرْتِيبِ الْإِرْثِ) له سر پیزی میرانگرتن (وَكَذَا غَيْرُ مَحْرَمٍ كَأَبْنِ عَمٍّ) هره وها نه گهر میرانگره که محرمه میش نه بن: وکو کوچه مام، هر مافی هیه (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرهموده ی راست، به لام (وَلَا تُسَلِّمُ إِلَيْهِ مُشْتَهَاةٌ) کیژی که وها که حه زی لی بکری، نابنی ته سلیمی نامه محرمه که بکری (بَلْ إِلَى ثَقَّةٍ) به لکو ته سلیمی ژنیکی باوه پیکراو ده کری که (يُعَيِّنُهَا) نامه محرمه که دیاری ده کا (فَإِنْ فَقَدَ الْإِرْثُ وَالْمَحْرَمِيَّةُ) جا نه گهر نثینه که میرانگریه تی و محرمه میه تی نه بو: وکو کوچه خال و کوچه پور (أَوْ الْإِرْثُ) یان تهنا میرانگریه تی نه بو: وکو خال و باوکی دایک، نهو کاته (فَلَا فِي الْأَصَحِّ) مافی په روه رده کردنه کی نیه له فرهموده ی راستردا.

(وَإِنْ اجْتَمَعَ ذُكُورٌ وَإِنَاثٌ) نه گهر نثینه کان و می بینه کان ویکرا کۆ بونه وه، نهو کاته (فَلَأُمُّ) دایکه که له هموویان له پیشتره، به به لگه ی حه دیسه که ی پاردوو (ثُمَّ أُمُّهَاتُهَا) ثینجا دایکه کانی دایک له پیشترن (ثُمَّ الْأَبُ) ثینجا باوک له پیشتره، ثینجا دایکی باوک، ثینجا باوکی باوک، به لام نه گهر شیتیک دایک و باوکی خوی نه بو و کیژیکی خوی هه بو، نهو کاته

وَقِيلَ تَقَدَّمْ عَلَيْهِ الْخَالَةُ وَالْأُخْتُ مِنَ الْأُمِّ، وَيُقَدَّمُ الْأَصْلُ عَلَى الْحَاشِيَةِ، فَإِنْ فَقَدَ فَلَا صَحَّ الْأَقْرَبُ، وَإِلَّا فَلَا لُئِي، وَإِلَّا فَيُفْرَغُ، وَلَا حَضَانَةَ لِرَقِيقٍ وَمَجْنُونٍ وَفَاسِقٍ وَكَافِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ وَتَاكِحَةٍ غَيْرِ أَبِي الطِّفْلِ إِلَّا عَمُّهُ وَأَبْنُ عَمِّهِ وَأَبْنُ أَخِيهِ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ كَانَ رَضِيْعًا

کیزه که له داپیره و باپیره له پیشتره، ههروه که له (تحفة) دا پوون کراوه ته وه (وقیل) له ههرووده یه کی بی میزدا: (تَقَدَّمُ عَلَيْهِ الْخَالَةُ وَالْأُخْتُ مِنَ الْأُمِّ) خوشکی دایکو و خوشکی له دایکی وه پیتش باوکیش دیتخین.

(وَيُقَدَّمُ الْأَصْلُ عَلَى الْحَاشِيَةِ) تیره ی سهر وه - نیرو می - وه دایکو باو کو به سهر وه تر، وه پیتش خزمه کانی ده وریهر دیتخین: که خوشکو براو مام و پوون، ئینجا (فَإِنْ فَقَدَ) نه گهر له تیره ی سهر وه هیه که سیک نه بو، نه و کاته (فَالْأَصَحُّ الْأَقْرَبُ) به ههرووده ی پاستر: له خزمه کانی ده وریهر کامه یان نزیکتره، نه و یان وه پیتش دیتخین: جا نیر بی، یان می (وَإِلَّا) به لام نه گهر نزیکتر نه بو، به لکو گشتیان یه کسان بو: وکو خوشکو برا، نه و کاته (فَالْأُنْثَى) می یه که وه پیتش نیره که دیتخین (وَإِلَّا) نه گهر نیرو می نه بو، به لکو گشتیان نیر، یان می بو (فَيُفْرَغُ) نه و کاته پشکه له نیوانیاندا ده کړئ، تا کو کیشه که بپریته وه.

﴿ هه رجه کانی په رومرده که رکه ﴾

(وَلَا حَضَانَةَ لِرَقِيقٍ) مافی په رومرده کړنی شیتو مندال بق کرپله نیه، هه م (وَمَجْنُونٍ) بق شیت نیه، هه م (وَفَاسِقٍ) بق فاسق نیه، هه م (وَكَافِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ) بق کافیش له سهر موسولمان نیه، خوی گه وره ده هه رموی: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ خوی گه وره هیه پرنگایه کی بق کافران له سهر موسولمانان دانه ناوه. به لام سروسته کافر په رومرده ی کافر بکا.

(و) ههروه ها (تَاكِحَةٍ غَيْرِ أَبِي الطِّفْلِ) نه و ئافره ته ی شووی به پیاوړکی تری جگه له باوکی منداله که کړوه، مافی په رومرده کړنی منداله که ی نیه، هه رجه ند میتړده نوئ یه که ش پازی بی، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردو، که و ابو: له و حاله ته دا مافی په رومرده کړنی منداله که ده درتته دایکی دایکی، به لام نه گهر میتړده که و باوکی منداله که هه ردووک پازی بن، نه و کاته دایکه که مافی هه ر ده میتنئ، ههروه که له زړیه ی سهر چاوه کاند هه رمویانه.

(إِلَّا عَمُّهُ وَأَبْنُ عَمِّهِ وَأَبْنُ أَخِيهِ) تنها نه گهر شووی به مافی منداله که، یان به کوپه مافی منداله که، یان به کوپه برای منداله که کړبی، نه و کاته ش مافی په رومرده کړنی ده میتنئ (فِي الْأَصَحِّ) له ههرووده ی پاستردا، چونکه نه وانه ش مافی په رومرده کړنیا ن هه یه، که و ابو: نه و ئافره ته ی شووی به باوکی منداله که کړوه: وه که خوشکی دایکی منداله که، نه وه باشت مافی په رومرده ی هه یه (وَإِنْ كَانَ رَضِيْعًا) نه گهر منداله که

أَشْطَرُ أَنْ تُرْضِعَهُ عَلَى الصَّحِيحِ، فَإِنْ كَمَلْتَ نَاقِصَةً أَوْ طَلَقْتَ مَنكُوحَةً حَضَنْتَ، وَإِنْ غَابَتِ الْأُمُّ أَوْ ائْتَمَّتْ فَلِلْجَدَّةِ عَلَى الصَّحِيحِ، هَذَا كُلُّهُ فِي غَيْرِ مُمَيِّزٍ، وَالْمُمَيِّزُ إِنْ ائْتَرَقَ أَبَوَاهُ كَانَ عِنْدَ مَنْ اخْتَارَ مِنْهُمَا،

شیرخورد بنی (أَشْطَرُ أَنْ تُرْضِعَهُ عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده‌ی پاست به مهرج داندراوه: ژنه که شیرخوی بداته منداله که، به لام بوی دروسته کرئی شیردانه کهش وهریگری، هروهک بوی دروسته کرئی پوره رده کردنه کهش وهریگری، جا نه گهر شیری تدا بوو و شیری نه دایی، مافی پوره رده کردنی نامینئ، به لام نه گهر شیری تدا نه بی، نه و کاته مافی هر ده مینئ، هروهک له زوری سهرچاوه کانداهرموویانه، هم فرموویانه مهرجه: پوره وهرده که ره که نه خوشیه کی پیسی به رده وامی نه بی: وکو سیل و به له کی و گروه تی و شه له پته بی، هم گیله که و مال به فیورده ر نه بی و نه بالغیش نه بی.

(فَإِنْ كَمَلْتَ نَاقِصَةً) جا نه گهر نافرده تیکی ناته واوناته وایه کی نه ماو کامل بوو: وهک کافره که موسولمان بی، یان فاسقه که توبه بکا، یان شیته که چاک بیته وه (أَوْ طَلَقْتَ مَنكُوحَةً) یان ماره پراویکی بیواویکی بیگانه ته لاق درا، نه وه له و حاله تانه دا (حَضَنْتَ) پوره وهرده منداله که دهکا، چونکه پنگره کی پوره رده کردن نه ماوه.

(وَإِنْ غَابَتِ الْأُمُّ) نه گهر دایکی منداله که له و شوینه حازر نه بو (أَوْ ائْتَمَّتْ) یان پوره رده ی منداله کی نه کرد، یان مرد، یان شیت بوو، له و حاله تانه دا (فَلِلْجَدَّةِ عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ی پاست: مافی پوره رده کردنی منداله که بؤ دایکی دایکیه تی.

به لام نه گهر منداله که باوک و باپیره و به سر وه تری نه مایی و هیچ مالیشی نه بی، نه و کاته دایکه که زوری لئ ده کرئی پوره رده ی بکا و بژیوه که شی بدا، هروهک له زوری سهرچاوه کانداهرموویانه.

(هَذَا كُلُّهُ فِي غَيْرِ مُمَيِّزٍ) نه وه ی له سره تای باسه که وه تا نیره: له باره ی شیت و مندالئی نه قام بوو تا فامیده ده بی، واته: چاکه و خرابه بزانی و به خوی خواردن بخواو تارهت بکا، نینجا که نه و منداله فامیده بوو، هم (وَالْمُمَيِّزُ) نه و مندالش که له کاتی لیکجیابونه وه ی دایکو باوکی فامیده ی (إِنْ ائْتَرَقَ أَبَوَاهُ) نه گهر دایکو باوکی لیکجیابونه وه، نه وه له هروبوو حاله تدا ده کریته سهرشک، نینجا (كَانَ عِنْدَ مَنْ اخْتَارَ مِنْهُمَا) له لای نه و میان داده ندری که به خوی مه لیده بژیئی له دایکو باوکه کی، جیاوازی کوپو کیژ نه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْإِمَامِ: يَا غُلَامُ هَذَا أَبُوكَ وَهَذِهِ أُمُّكَ فَخُذْ يَدَيْهِمَا شِئْتَ. فَأَخَذَ يَدَ أُمِّهِ فَأَطْلَقَتْ بِهِ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحیح، پیغمبر ﷺ به کوپئی فامیده ی فرموده: نه مه باوکه و نه مه ش دایکه، کامه یان پیته خوشه دهستی بگوه. جا منداله کهش دهستی دایکی گرتو دایکه کی له گول خویا بردی.

فَإِنْ كَانَ فِي أَحَدِهِمَا جُنُونٌ أَوْ كُفْرٌ أَوْ رِقٌّ أَوْ فَسَقٌ أَوْ نَكَحَتْ فَالْحَقُّ لِلْآخِرِ، وَيُخَيَّرُ بَيْنَ أُمٍّ وَجَدٍّ، وَكَذَا أَخٌ أَوْ عَمٌّ أَوْ أَبٌ مَعَ أُخْتٍ أَوْ خَالََةٍ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا ثُمَّ الْآخَرُ حَوْلَ إِلَيْهِ، فَإِنْ اخْتَارَ الْأَبَ ذَكَرٌ لَمْ يَمْنَعَهُ زِيَارَةُ أُمِّهِ، وَيَمْنَعُ أُخْتِي، وَلَا يَمْنَعُهَا دُخُولًا عَلَيْهِمَا زَائِرَةٌ، وَالزِّيَارَةُ مَرَّةً فِي أَيَّامٍ، فَإِنْ مَرَضًا فَلَا أُمَّ أَوْلَى بِتَمْرِضِهِمَا، فَإِنْ رَضِيَ بِهِ فِي بَيْتِهِ، وَإِلَّا فَقِيَ بَيْتُهَا، وَإِنْ اخْتَارَهَا ذَكَرٌ فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَعِنْدَ الْأَبِ نَهَارًا، وَيُؤَدَّبُهُ

(فَإِنْ كَانَ فِي أَحَدِهِمَا جُنُونٌ أَوْ كُفْرٌ أَوْ رِقٌّ أَوْ فَسَقٌ) جا نه گهر له په كيك له دايكو باوكه كه دا شيتي، يان كافرې، يان كويله يي، يان فاسقي هه بې (أَوْ نَكَحَتْ) يان ژنه كه شووې به بيگانه يه كړد، له و حاله تانه دا (فَالْحَقُّ لِلْآخِرِ) مافي له لا داندراني منداله كه يو نه وه كه يتره و به هه لېږدارني منداله كه په فتار ناكړي.

(و) هه روه ها (يُخَيَّرُ بَيْنَ أُمٍّ وَجَدٍّ) منداله كه ده كړي ته سه رېشك له نيوان دايكو باپيره ي دا، هه روه ها نه گهر دايك نه بې، نه و كاته ده كړي ته سه رېشك له نيوان دايكو باپيره ي دا، جا نه گهر باوكيش نه بې، نه و كاته ده كړي ته سه رېشك له نيوان دايكو باپيره ي دا (وَكذَا أَخٌ أَوْ عَمٌّ أَوْ أَبٌ) هه روه ها منداله فاميده كه ده كړي ته سه رېشك له نيوان بړا، يان مام، يان باوك (مَعَ أُخْتٍ أَوْ خَالََةٍ) كه له گه لا خوشكي خوي، يان خوشكي دايكو دا بن (فِي الْأَصَحِّ) له هه رموده ي راستردا.

(فَإِنْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا) جا نه گهر فاميده كه په كيك ياني هه لېږدار: له دايكو باوكي، يان له خزمه كاني تر (ثُمَّ الْآخِرَ) نينجا په شيمان يووه نه وه كه ي تري هه لېږدار، نه و كاته (حَوْلَ إِلَيْهِ) ده گوازي ته وه لاي وي، به لام نه گهر له بهر كه م فامي نه وه كه ي تري هه لېږدار يووه، نه و كاته هر له لاي دايكو داده ندرې، هه روه كه له زوري ي سه رچاوه كاندا هه رمويانه.

(فَإِنْ اخْتَارَ الْأَبَ ذَكَرٌ) جا نه گهر نيرينه يه كي فاميده باوكه كه ي هه لېږدار، نه وه (لَمْ يَمْنَعَهُ زِيَارَةَ أُمِّهِ) دروست نيه له سه رداني دايكي هه ده غه ي بكا، به لام (وَيَمْنَعُ أُخْتِي) بړي دروسته مي يينه هه ده غه بكا له سه رداني دايكي (وَلَا يَمْنَعُهَا دُخُولًا عَلَيْهِمَا زَائِرَةٌ) هه روه ها يو باوكه كه دروست نيه هه ده غه بكا: دايكه كه بيته لاي كړو كيزه كه ي يو سه ردانيان، به لام نابي زور بميني ته وه، نينجا (وَالزِّيَارَةُ مَرَّةً فِي أَيَّامٍ) سه ردانيش جاري كه له چنډ پوژي كدا.

(فَإِنْ مَرَضًا) جا نه گهر كړو كيزه كه نه خوښ كه وتن، نه وه (فَلَا أُمَّ أَوْلَى بِتَمْرِضِهِمَا) دايكه كه له پيشتره يو په رستاري= تاكاكاليوونيان (فَإِنْ رَضِيَ بِهِ فِي بَيْتِهِ) جا نه گهر باوكه كه پازي بوو، نه وه هر له مالي باوكه كه خزمه تيان ده كا (وَإِلَّا فَقِيَ بَيْتُهَا) نه گهر پازيش نه بو، نه و كاته دايكه كه له مالي خوي خزمه تيان ده كا.

(وَإِنْ اخْتَارَهَا ذَكَرٌ) نه گهر نيرينه يه كي فاميده دايكه كه ي هه لېږدار، نه وه (فَعِنْدَهَا لَيْلًا) شه وي له لاي دايكي ده بې (وَعِنْدَ الْأَبِ نَهَارًا) پوژيش له لاي باوكي ده بې (وَيُؤَدَّبُهُ) واجبه:

وَيَسْلُمُهُ لِمَكْتَبٍ أَوْ حَرْقَةٍ، أَوْ أَتْنَى فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَنَهَارًا وَيَزُورُهَا الْأَبُ عَلَى الْعَادَةِ، وَإِنْ اخْتَارَهُمَا أَقْرَعُ، فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ فَلَالُمُ أُولَى، وَقِيلَ يُقْرَعُ، وَلَوْ أَرَادَ أَحَدُهُمَا سَفَرًا حَاجَةً كَانَ الْوَلَدُ الْمُمَيِّزُ وَغَيْرُهُ مَعَ الْمُقِيمِ حَتَّى يَفُودَ، أَوْ سَفَرًا ثَقُلَةً فَلَالِبُ أُولَى بِشَرْطِ أَمْنٍ طَرِيقِهِ وَالْبَلَدِ الْمَقْصُودِ، قِيلَ وَمَسَافَةٌ قَصْرٌ، وَمَحَارِمُ الْعَصَبَةِ فِي هَذَا كَالْأَبِ، وَكَذَا ابْنُ عَمٍّ لِدَكْرِ

باوکه که کوچه‌ای فیره په‌وشتی باشو کاروباری ثابینی بکاو هم (وَيَسْلُمُهُ لِمَكْتَبٍ) واجبه: بیندیرته خویندنگا بۆ خویندن (أَوْ حَرْقَةٍ) یان بیداته ده‌ست خاوه‌ن پیشه‌یه‌ک تاکو لای فیره پیشه‌یه‌ک ببن: که پیشه‌که شیایو بنه‌ماله‌که یان بن، جا کرئی فیرکردنی خویندن و پیشه‌که له مالی کوچه‌که ده‌درئ، جا نه‌گرم مالی نه‌بو، نه‌و کاته بزئوه‌که‌ی له سر کرئی، هر نه‌و که سه‌ش کرئی‌یه‌که ده‌دا.

(أَوْ أَتْنَى) یان نه‌گرم بینه دایکه‌که‌ی هه‌لبژارد، نه‌وه (فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَنَهَارًا) شه‌وئو پوژئو هر له لای دایکی ده‌بنو (وَيَزُورُهَا الْأَبُ عَلَى الْعَادَةِ) باوکه‌که‌ش به‌گویره‌ی عاده‌ت سه‌ردانی ده‌کا (وَإِنْ اخْتَارَهُمَا) نه‌گرم مندالیک‌ی فامیده - کوپ، یان کیژ- دایکو باوکی ویکړا هه‌لبژاردن و گوئی: له لای هه‌ربوکیان ده‌بم. نه‌و کاته (أَقْرَعُ) پشکه له نیوان دایکو باوکه‌که ده‌کرئ (فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) به‌لام نه‌گرم هیچیان هه‌لته‌بژارد، نه‌و کاته (فَالَالُمُ أُولَى) دایکه‌که له پیشتیره (وَقِيلَ يُقْرَعُ) له فرموده‌یه‌کی بن‌هیزدا پشکه ده‌کرئ.

(وَلَوْ أَرَادَ أَحَدُهُمَا سَفَرًا حَاجَةً) نه‌گرم دایکه‌که، یان باوکه‌که ویستی بۆ پتو‌یستیه‌ک بپواته سه‌فر: وه‌ک حه‌ج و بازرگانی، نه‌و کاته (كَانَ الْوَلَدُ الْمُمَيِّزُ وَغَيْرُهُ مَعَ الْمُقِيمِ حَتَّى يَفُودَ) منداله فامیده‌که و منداله نه‌فامه‌که له لای نه‌وه یان ده‌مینتیه‌وه که له ماله‌ویه تا به‌سه‌فر چوه‌که ده‌گه‌پتیه‌وه.

(أَوْ سَفَرًا ثَقُلَةً) یان نه‌گرم دایکه‌که، یان باوکه‌که ویستی مالی‌خوی بگوازتیه‌وه بۆ شاریکی‌تر، یان گوندیکی‌تر، نه‌و کاته (فَالَالِبُ أُولَى) باوکه‌که له پیشتیره: منداله‌که‌ی له لا دابندریو هم له گه‌ل خۆشیا بیباته شوینه‌که (بِشَرْطِ أَمْنٍ طَرِيقِهِ) به‌و مرجه‌ی پت‌گایه‌کی نه‌مین بنو هم (وَالْبَلَدِ الْمَقْصُودِ) شوینه مه‌به‌سته‌که‌ش نه‌مین بن، واته: له‌و حالته‌دا له لای دایکی داناندريئ، هر چهند دایکه‌که له شوینه‌که‌شدا نیشه‌جئ بن، چونکه باوکه‌کان نه‌ژادی منداله‌کانیان ده‌پارێزن (قِيلَ وَمَسَافَةٌ قَصْرٌ) له فرموده‌یه‌کی بن‌هیزدا: مرجه سه‌فره‌که به‌ نه‌دازه‌ی کورکردنه‌وی نوێژ بن.

(وَمَحَارِمُ الْعَصَبَةِ فِي هَذَا كَالْأَبِ) پیاوه مه‌چه‌مه‌کانی پشتی: وه‌ک باپیره و براو مام گشتیان له مه‌سه‌له‌ی مال‌گواسته‌وه‌دا وه‌کو باوک بپاریان بۆ ده‌درئو له دایکه‌که له پیشترن و منداله‌که ده‌دریته نه‌وان (وَكَذَا ابْنُ عَمٍّ لِدَكْرِ) هه‌روه‌ها کوچه‌مامیش له‌و

وَلَا يُعْطَى الْاُنْثَى، فَإِنْ رَافَقَتْهُ بَشَةٌ سَلَّمَ إِلَيْهَا.
 (فَصَلَ) عَلَيْهِ كَفَايَةُ رَقِيقِهِ نَفَقَةً وَكِسْوَةً وَإِنْ كَانَ أَغْنَى زَمَنًا وَمُدْبِرًا وَمُسْتَوْلَدَةً مِنْ
 غَالِبِ قُوْتِ رَقِيقِ الْبَلَدِ وَأَذْمِهِمْ وَكِسْوَتِهِمْ، وَلَا يَكْفِي سِتْرُ الْعَوْرَةِ، وَسُنَّ أَنْ يُنَاوِلَهُ مِمَّا
 يَتَنَعَّمُ بِهِ مِنْ طَعَامٍ وَأَذْمٍ وَكِسْوَةٍ، وَتَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ، وَيَبِيعُ الْقَاضِي فِيهَا مَالَهُ، فَإِنْ
 فَقَدَ الْمَالُ أَمْرَهُ بَيْنَهُ أَوْ إِعْتَقَهُ، وَيُجْبَرُ أَمَتُهُ عَلَى إِرْضَاعِ وَلَدِهَا، وَكَذَا غَيْرُهُ إِنْ فَضَلَ
 عَنْهُ، وَقَطَعَهُ قَبْلَ حَوْلَيْنِ إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ،

مهسه له يه دا وه كو باوكه بؤ نيرينه، به لام (وَلَا يُعْطَى الْاُنْثَى) مئيينه ي حه زليكراو نادريته
 ده ستي، نه وهك بين شهرعي هوو بدا، كه وابو: (فَإِنْ رَافَقَتْهُ بَشَةٌ) نه گهر كوپه مامه كه
 كيژتيكي خوي، يان خوشكيكي خوي هاوپئيه تي ي بكا، نه و كاته (سَلَّمَ إِلَيْهَا) مئيينه كه
 ده دريته ده ست نه و نافره ته.

﴿فَصَلَ: لَهُ بَاسِي بِهِ خِيُو كَرْدَنِي كَوِيلَهُ وَنَاوَلَهُ﴾

(عَلَيْهِ كَفَايَةُ رَقِيقِهِ) له سه رگه وره كه واجبه: پئويستي كويله كه چه نده نه وه ننده ي بداتن
 (نَفَقَةً وَكِسْوَةً) له بژيو و پئوخورو جلو به رگو نيشته جي كردن (وَإِنْ كَانَ أَغْنَى زَمَنًا)
 هه رچه ند كويله كه كوره و په ككه وتوش بي و (وَمُدْبِرًا وَمُسْتَوْلَدَةً) له دوي مردن نازادي ي
 درابيتي و دايكه منداليش بين (مِنْ غَالِبِ قُوْتِ رَقِيقِ الْبَلَدِ وَأَذْمِهِمْ) له و خوارده مه نيه ي بداتن
 كه كويله كاني شاره كه ده يكه نه بژيو و پئوخور، هم (وَكِسْوَتِهِمْ) له و به رگه ش كه ده يكه نه
 به رگ (وَلَا يَكْفِي سِتْرُ الْعَوْرَةِ) داپوشه ري عورپه ت به س نيه، پئغه مبه رﷺ ده فهرموي:
 ﴿لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ وَلَا يَكْلَفُ مِنَ الْعَمَلِ مَا لَا يُطِيقُ﴾ رواه مسلم، كويله مافي
 خوارده مه ني و جلي خوي هه يو داوي نه و كاره شي لي تاكري كه ناتواني بيكا.

(وَسُنَّ أَنْ يُنَاوِلَهُ مِمَّا يَتَنَعَّمُ بِهِ) سوننه ته گه وره كه بداته كويله كه ي له و شته ي به خوي
 له زه تي لي ده بيني: (مِنْ طَعَامٍ وَأَذْمٍ وَكِسْوَةٍ) له خوارده مه ني و پئوخورو جلو به رگ.
 (وَتَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ) به تئپه رپووني كات بژيوه كه له سه رگه وره كه لاده كه وي و نايي ته
 قهرز له سه ري (وَيَبِيعُ الْقَاضِي فِيهَا مَالَهُ) قازي مالي گه وره كه ده فروشي بؤ به خيوكردني
 كويله كه ي، نه گهر گه وره كه به خيوي نه كا، يان حازر نه بين (فَإِنْ فَقَدَ الْمَالُ) جا نه گهر
 گه وره كه هيچ مالي نه بو، نه و كاته (أَمْرَهُ بَيْنَهُ أَوْ إِعْتَقَهُ) قازي فهرماني ده داتن: يان
 كويله كه بفروشي، يان نازادي بكا، جا نه گهر هيچ لايه كي نه كرد، نه و كاته قازي: يان
 ده فروشي، يان به كري ي ده داو له كري يه كه ي به خيوي ده كا.

(وَيُجْبَرُ أَمَتُهُ عَلَى إِرْضَاعِ وَلَدِهَا) بؤ گه وره كه دروسته زؤر له (جارية) كه ي بكا بؤ نه وه ي شير
 بداته منداله كه ي (وَكَذَا غَيْرُهُ إِنْ فَضَلَ عَنْهُ) هه روه ها زؤري لي ده كا شير بداته مندالي تريش
 نه گهر له منداله كه ي خوي زياد بين، هم (وَقَطَعَهُ قَبْلَ حَوْلَيْنِ إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ) دروسته زؤري

وَارِضَاعُهُ بَعْدَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهَا، وَلِلْحُرَّةِ حَقٌّ فِي التَّرْبِيَةِ: فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا قَطْمُهُ قَبْلَ حَوْلَيْنِ، وَلَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّ، وَلَا أَحَدُهُمَا بَعْدَ حَوْلَيْنِ، وَلَهُمَا الزِّيَادَةُ، وَلَا يُكَلِّفُ رَقِيقَهُ إِلَّا عَمَلًا يُطِيقُهُ، وَيَجُوزُ مُخَارَجَتُهُ بِشَرْطِ رِضَاهُمَا، وَهِيَ خَرَجٌ يُؤَدِّيهِ كُلُّ يَوْمٍ أَوْ أُسْبُوعٍ، وَعَلَيْهِ غَلْفُ دَوَابِّهِ وَسَقِيَّهَا، فَإِنْ اِمْتَنَعَ

لیبکا مندالکه له شیر بکاته وه پیتش ته منی دوو سالی ته واو بکا، به و مرجهی زیان له مندالکه نه دا، هم (وَارِضَاعُهُ بَعْدَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهَا) زوری لیبکا له دوی ته منی دوو سالیس شیر بداته مندالکه کی به و مرجهی زیان له (جاریه) که نه دا.

(وَالْحُرَّةُ حَقٌّ فِي التَّرْبِيَةِ) ثافره تی نازاد مافیکی له په روه ردهی مندالکه کی دا هیه، که و ابو: (فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا قَطْمُهُ) به تنها نه بۆ دایکو نه بۆ باوک دروست نیه سبئی پازی بوونی نه وی تر- مندالکه کی له شیر بکاته وه (قَبْلَ حَوْلَيْنِ) پیتش نه وهی ته منی دوو سالی ته واو بکا، خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ﴾ ده بی دایکان دوو سالی ته واو شیر بده نه مندالکه کانیان، نه و فرمانه بۆ نه و که سه یه که بیه وی شیر دانه که ته واو بکا.

(وَلَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّ) بۆ دایکو باوکه که دروسته پیک بکه ون به پازی بوونی هر دوو کیان پیتش ته واو بوونی دوو ساله که مندالکه له شیر بکه نه وه، به و مرجهی زیان له مندالکه نه دا، خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿إِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه گه ر دایکو باوکه که ویستیان پیتش دوو ساله که مندالکه کیان له شیر بکه نه وه، به پازی بوونی هر دوو کیان و به پاوژکاری، نه وه هیچ گونا میکیان له سر نیه.

(وَلَا أَحَدَهُمَا بَعْدَ حَوْلَيْنِ) له دوی ته واو بوونی دوو ساله که بۆ تنها به کیکیشیان دروسته له شیری بکاته وه، هم (وَلَهُمَا الزِّيَادَةُ) بۆ هر دوو کیشیان دروسته به پیکه وتن له دوو ساله که زیاتر شیری بده نن، به و مرجهی زیانی لی نه دا.

(وَلَا يُكَلِّفُ رَقِيقَهُ إِلَّا عَمَلًا يُطِيقُهُ) نابی داوا له کزله که کی خوی بکا تنها نه و کاره نه بی که له توانای دایه، به به لگهی حه دیسه که ی پرابردو.

(وَيَجُوزُ مُخَارَجَتُهُ) دروسته مامله تی خهرجیهش له گه ل کزله که کی بکا و نیزنی بدا بۆ خوی که سابهت بکا (بِشَرْطِ رِضَاهُمَا) به و مرجهی گه وړه که کزله که هر دوو کیان پازی بن (وَهِيَ) خهرجیه نه مه یه: (خَرَجٌ يُؤَدِّيهِ كُلُّ يَوْمٍ أَوْ أُسْبُوعٍ) کزله که خهرجیه کی زاندر او همو پوژیک، یان گشت حه فته یه ک بداته گه وړه که کی له و که سابه ته ی ده یکا، جا نه وهی له خهرجیه که ش زیاده بۆ کزلیکه بی و به دلی خوی ده ستکاری ده کا.

(وَعَلَيْهِ غَلْفُ دَوَابِّهِ وَسَقِيَّهَا) له سر خاوه نه که واجبه: نالیک بداته نازه له کانو و هم ناویشیان بدا، یان به ریا نه لبداته نیو له وړه په کی حه لال (فَلِنْ اِمْتَنَعَ) جا نه گه ر

أَجْبَرَ فِي الْمَأْكُولِ عَلَى بَيْعِ أَوْ غُلْفٍ أَوْ ذَنْبِ، وَفِي غَيْرِهِ عَلَى بَيْعِ أَوْ غُلْفٍ، وَلَا يَحْلِبُ مَا ضَرَّ وَلَدَهَا، وَمَا لَا رُوحَ لَهُ: كَقَفَاةٍ وَدَارٍ لَا تَجِبُ عِمَارَتُهَا.

به ربه لانه دان و نالیکشی نه دان و هیچ مالیشی نه بو، نه و کاته (أَجْبَرَ فِي الْمَأْكُولِ عَلَى بَيْعِ أَوْ غُلْفٍ أَوْ ذَنْبِ) له باره ی نازده لی گوشت خور و نوری لاده کری: یان بیفروشی، یان نالیکی بدا، یان سری بیچی (وَفِي غَيْرِهِ عَلَى بَيْعِ أَوْ غُلْفٍ) له باره ی نه وهش که گوشتی ناخوری نوری لاده کری: یان بیفروشی، یان نالیکی بدا.

(وَلَا يَحْلِبُ مَا ضَرَّ وَلَدَهَا) چه پامه به و نه اندازه به شیر له نازده که بدوشی که زیان له بیچوه که ی بدا، به لکو نه وهی له بیچوه که زیاد بی، نه وهنده ی لاده دوشی، تا فیره له وهی ده بی.

(وَمَا لَا رُوحَ لَهُ: كَقَفَاةٍ وَدَارٍ) نه و ملکی گیانه به رنیه: وه کو کاریزو جوگه و خانوو و باغ لا تَجِبُ عِمَارَتُهَا) له سر خاونه که ی واجب نیه خزمه تی بکاو له خرابیون بیپاریزی، هر چه ند هاویه شیش بی، به لکو ناپه سنده وازی لیبتی تا خراب ده بی، به لام نه گهر ملکه که ملکی شیت و مندال و وه فکر او بو، نه و کاته له سر سر به رشتکاره که واجب: له به رهمه که یان خزمه تیان بکاو له خرابیون بیانپاریزی، هر وک له (تحفة) و (نهایة) دا فرمویانه... کوتایی.

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) لیره دا به ته وایوونی باسی (الْحَضَّاءُ) - به رگی چواره می ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ روونکر نه وهی (مِنْهَاجِ الطَّالِبِينَ) ﴿﴾ کوتایی هات له پوژی سی شه ممه ی (۱۲) ی (محرم) ی سالی (۱۴۲۳) ی کچی، اِنْ شَاءَ اللَّهُ به رگی پینجه می به نوادا دی: که به (کتاب الجراح: په پتووی بریندار کردنه کان و کوشتنه کان) ده ست پی ده کا، له خوای گه وره ده پاریمه وه هیزو توانم بداتی بۆ ته و اوکردنی پوونکر نه وهی هه موو (منهاج) ی نیمامی (النواوی) رحمه الله تعالی. منیش به نده ی بی چاره: (عبدالله عبدالعزيز همرته لی) م، خودا له خوم و دایکمو باوکمو خوشه ویستام خوش بی، آمین، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

هه ولیر - کوردستان

۱۲ ی محرم - ۱۴۲۳ ی کچی

۶ ی خا که لیوه - ۲۷۰۲ ی کوردی

۲۶ ی نازاری - ۲۰۰۲ ی زایینی

شاره‌زا کردن:

ئەى خوینەرى بەرپز، ھەر کاتیك دانەر دەلى:

- * رواه الشيخان، مەبەستى ئىمامى (البخاري و مسلم)ن.
- * رواه اصحاب السنن، مەبەستى ئىمامى (أبوداود و النسائي و الترمذي)ن.
- * ھەروەك لە سەرچاوەکاندا ھەرموویانە، یان پوون کراوەتەو، مەبەستى ئەم چوار کتیبەنە:

- ١- (المجموع: شرح المذهب) دانراوى (الإمام النووي).
 - ٢- (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوى (الإمام ابن حجرالهيتمي).
 - ٣- (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوى (الإمام محمدالرملي).
 - ٤- (مغنى المحتاج: شرح المنهاج) دانراوى (الإمام محمد الخطيب الشربيني).
- جا ئەگەر یەکیك لەو چوارانە لە گەڵدا نەبێ، ئەو کاتە دەلى:
- ھەروەك لە زۆریەى سەرچاوەکاندا...

ئەى قوتابى خۆشەویست و پزدار، تکیا:

- ١- پێشەکیەکە لە بەرگی یەكەمدا بە بیرلێکردنەو یەکی ورد بخوینەو.
- ٢- بۆ تێگەشتنى ئەم کتیبە پشت مەبەستە بە تەنھا زانستىخۆت، بەلکو لە لای مامۆستای ئایینی ببخوینە، چونکە چەند پێناسەو زاراوەیەکی شەری ھەن، لە لای مامۆستای ئایینی باشتەر لای تێدەگەى.

* دانراوەکانى تری دانەر:

- ١- مۆنراوەى ﴿ ئیمان و ئىسلام ﴾
- ٢- پوونکردنەو یە ﴿ الأربعین النووية ﴾
- ٣- ﴿ عەقیدەى ئىسلامى ﴾
- ٤- پوونکردنەو یە ﴿ العقيدة الطحاوية ﴾
- ٥- چەند گۆلێك لە ﴿ گۆلزارى ئىسلام ﴾
- ٦- پوونکردنەو یە ﴿ متن فتح القريب ﴾
- ٧- پوونکردنەو یە ﴿ قطر العارض فى علم الفرائض ﴾
- ٨- چۆنەتى ﴿ حەج و عومرە ﴾

ناوهێکی بەرگی چوارەمی ﴿بِوَنَاقِی﴾ (رَبِّ الْعَالَمِیْنَ)

بایەت	لاپەرە	بایەت	لاپەرە
پەرتوکی میراتەکان.....	۳	هۆیه‌کانی زامینی ئەمانەت.....	۱۱۶
میراتی مەرووی قەرزدار.....	۴	گەڕاندنەوە و فەوتانی ئەمانەت.....	۱۲۳
هۆیه‌کان و مەرجەکانی میراتگرتن.....	۶	[ئێ] دسکەوتووی کافرەکان.....	۱۲۵
ژمارە میراتگەرەکان.....	۷	[الغنیمة] تالانی کافرەکان.....	۱۲۹
میراتی (نوی الارحام).....	۱۱	زێدە بەشو و بەخشیشی غەزا.....	۱۳۲
بەشە میراتەکان و خاوەن بەشەکان.....	۱۴	پەرتوکی بەشکردنی زمانەکان.....	۱۲۶
(حُجَب) قەدەغەکردن لە میرات.....	۱۹	بەشکردن و گواستەوهی زەکات.....	۱۴۴
(عصبة) میراتگری پشتی.....	۲۳	خەسەندن و ئاوسکردنی ئاژەل.....	۱۴۶
میراتی مەدالەکان.....	۲۵	خێرکردن.....	۱۴۷
میراتی باوک و باپیر و دایک.....	۲۸	(کتاب النکاح) پەرتوکی ژن ماریکردن.....	۱۵۰
مەسەلەکانی (الفراوین).....	۲۹	تەماشاکردنی ئافەرەت و تۆقەکردن.....	۱۵۳
میراتی خوشک و برا و برازا.....	۳۱	خوایزینی و سۆنەتەکانی ماریبەین.....	۱۵۹
مەسەلەکی (المشركة).....	۳۲	پاشکۆ: لەبارە جیماع.....	۱۶۳
میراتی مام و مامزێ.....	۳۶	پوکتەکان و چۆنیەتی ماریبەین.....	۱۶۴
میراتی باپیرە لەگەڵ بڕایەکاندا.....	۳۸	(مُتَّكَ) ژن هێنانی کاتی و ژن بەژن.....	۱۶۷
مەسەلەکی (الاکدیریة).....	۴۴	مەرجەکانی شاهیدەکان و ژنەکو مێردەکە.....	۱۶۸
(موانع الإرث) هۆیه‌کانی میرات نەگرتن.....	۴۵	ئەوسەر پەرشنکاریی ژن ماری دەبەین.....	۱۷۱
هۆیه‌کانی پارگرتنی بەشکردنی میرات.....	۴۸	ماری کردنی کچ و بیژەن.....	۱۷۳
میراتی (المفقود) مەزنی گومبۆ.....	۴۸	شەربایی و ژن بەمیراتگرتن.....	۱۷۸
میراتی کۆرپە ناوژگ.....	۵۱	فاسقی و کافری سەرپەرشکاری.....	۱۷۹
میراتی (الخُنْثَى) نێژاموک.....	۵۳	وێکیلگرتن بۆ ماریبەین.....	۱۸۲
میراتگرتن لە نوو لایە.....	۵۵	سەرپەرشکاری هەردوو لای ماریبەین.....	۱۸۷
دروستکردنی بێجێنە مەسەلەکان.....	۵۷	(الكفاءة) هاوچەشنی ژن و مێرد.....	۱۸۸
یاسی (عَوَل).....	۶۰	ژن ماریکردن لە مەدالە و وشیت.....	۱۹۱
ساغکردنەوەی مەسەلەکان.....	۶۴	ئەو ئافەرەتەکانی هەواڵ.....	
ساغکردنەوەی مەسەلەکانی (الرَدُّ).....	۷۳	بە خەزماوەتی، بە شەرخۆران، بە.....	
یاسی (المناسقات).....	۷۷	ژاڵووخە زۆریەتی.....	۱۹۴
چۆنیەتی بەشکردنی میرات.....	۸۱	مەدالی جیماعی بە هەلەو مەدالی بیژێ.....	۱۹۹
پەرتوکی وسیتەکان.....	۸۲	ژمارە ئەر ژنانی بۆ پیاو هەڵان.....	۲۰۲
ماملەت و خێرکردن لە نەخۆشی مەردندا.....	۸۸	ماری بەجاش.....	۲۰۳
نەخۆشیەکانی مەردن.....	۹۲	ماریکردنی ئافەرتێکی کۆیلە.....	۲۰۵
قبوڵکردنی وسیت.....	۹۵	هەڵاڵبوونی ژنێکی جۆلەکو دیان.....	۲۰۶
فرۆشتن و بێخێرکردنی وسیت پێکراو.....	۱۰۲	کافریبوونی ژن و مێردی موسولمان.....	۲۰۹
وسیت بە حاج و خواپەرستیەکانی تر.....	۱۰۴	موسولمانبوونی ژن و مێردی کافر.....	۲۱۰
بەشیتمانپوونەوه و وسیت.....	۱۰۷	دادکردن لە نێوان کافرەکاندا.....	۲۱۴
پەرتوکی سپاردنی ئەمانەت.....	۱۱۳	بیژووی ژنی کافریو.....	۲۱۸

ناوهرۆکی بهرگی چواره می ﴿پووناکی﴾ (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

بایهت	لا په ره	بایهت	لا په ره
په شیمان بوونوه له ماره برین.....	۲۱۹	ته لاهی سینه سی.....	۳۲۱
چونیه تی مه لوه شانده وهی ماره برین.....	۲۲۲	مه لواسینی ته لاق به کاته کان.....	۳۲۸
مهرج دانان له ژنه کهو میژده کهوا.....	۲۲۴	سویند خوارین به ته لاق.....	۳۳۷
ژن مینان بۆ باوکو باپیره.....	۲۲۸	ئاماژه کردن بۆ ژماره ی ته لاق.....	۳۴۰
ماره یی ژن.....	۲۳۲	(رجعه) گهرا نده ی ته لاق دراو.....	۳۴۵
به جیماعو به مردن ماره یی جیگر ده یی.....	۲۳۸	(ایلاه) سویندی جیماع نکرین.....	۳۵۲
(مهر المثل) ماره یی هاوینته.....	۲۴۵	(ظهان) تو وک پشتی دایکمی.....	۳۵۸
ماره یی جیماعی به مه لو به ژرداری.....	۲۴۶	(کفاره) ی زهار.....	۳۶۵
به نیوه بوونو لاجونی ماره یی.....	۲۴۷	(الهام) له مه نه لکردنی ژن و میژده.....	۳۷۰
(المتعة) به خشیت ته لاقدان.....	۲۵۲	لادانی منداڵ له نه ژادی خزی.....	۳۷۴
کینه ی ژن و میژده له ماره یی دا.....	۲۵۳	په ڕۆکی (عدّة).....	۳۸۳
زیافه تی بوک گواسته نوه.....	۲۵۵	(عدّة) ی به منداڵ بوون.....	۳۸۸
ویننه دانان و، ویننه کرتن چه پامه.....	۲۵۸	تیکه لکشانی بوو جۆره (عدّة).....	۳۹۲
چه ندپه وشتیکی خوارین.....	۲۶۰	تیکه لپونی ته لاقدر له گه ل ته لاقدر له که ی.....	۳۹۴
نویه تی میژده له نیوان ژنه کانی دا.....	۲۶۱	(عدّة) ی میژده مردن.....	۳۹۶
(نشون و ناکیکی نیوان ژن و میژده.....	۲۶۸	ژنی میژده و نیوو.....	۳۹۸
(خلع) له لاقدان ی به پاره.....	۲۷۱	تازیه داری ژنی میژده مردو.....	۳۹۹
بیتناسی (رجعه) و (باشن).....	۲۷۱	نیشته جیگر کردنی ژنی (عدّة) بگر.....	۴۰۱
خولع به ماره یی ژنه که ی.....	۲۷۶	(استبراء) دلنایی له ئافره تی کویله.....	۴۰۶
په ڕۆکی ته لاقدان.....	۲۹۰	په ڕۆکی شیر خوارین.....	۴۱۰
چهند وشه یه کی ته لاقدان و چه پامکردن.....	۲۹۳	ئهوانه ی به شیر خوارین چه پامن.....	۴۱۲
نوسین و ئاماژه کردن بۆ ته لاقدان.....	۲۹۵	ئاشکر اکردنی شیر خوارین.....	۴۱۹
ته لاق دانه دهست ژنه که.....	۲۹۷	(والثقات) : بۆ ئوه کان.....	۴۲۱
چهنده رجیکی ته لاقدر.....	۲۹۹	به ختیو کردنی ژن.....	۴۲۱
گالته کردن به ته لاقدان.....	۳۰۰	کینه ی ژن و میژده له باره ی خشلی زێر.....	۴۲۷
ته لاهی تووهر و ئه دلیکرو.....	۳۰۱	(ناشرة) بوونی ژنه که.....	۴۲۹
ته لاهی سه رخوش.....	۳۰۳	به ختیو کردنی ژنی ته لاقدرلو.....	۴۳۱
دهسه لاتی میژده به سه ر شوینی ته لاقداندا.....	۳۰۲	(فُسْخ) به هزی نه توانینی به ختیو کردنی ژن.....	۴۳۳
پزگاریوون له ته لاهی سینه سی.....	۳۰۵	به ختیو کردنی خزمه کان.....	۴۳۷
نیه تی ژماره ی ته لاق.....	۳۰۶	شیر دانی منداڵ.....	۴۴۰
هوویاره کردنه وهی وشه ی ته لاقدان.....	۳۰۸	هاو به شی له به ختیو کردندا.....	۴۴۱
(استثناء) جیا کردنه وه له ته لاقدا.....	۳۱۲	[الْحَصَانَة] : پارسا تن و په رومرده ی منداڵ.....	۴۴۳
کهوتنه گومان له ته لاقدا.....	۳۱۴	به ختیو کردنی کویله و ئاژه ل.....	۴۴۹
ته لاهی (سُنی) و (بذعی).....	۳۱۹	شارمزا کردن.....	۴۵۲